Hof van cassatie - Cour de cassation

TRADCAS

2006

(Vertaalde) samenvattingen van arresten van het hof van cassatie, geordend volgens rolnummer.

Résumés (traduits) des arrêts de la Cour de cassation, classés en fonction de numéro de rôle.

C.01.0492.N 9 februari 2006 AC nr. 85

De wijziging van artikel 4, A.W.D.A. door artikel 3 van de wet van 27 december 1993, waarbij de administratie der Douane en Accijnzen vanaf 1 januari 1994 onder meer bevoegd wordt gemaakt om de inning te verrichten van de landbouwheffingen, en de opheffing bij artikel 33 van het K.B. van 30 december 1993 van het K.B. van 25 oktober 1971, dat de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen voorheen belastte met het innen van bedoelde heffingen, hebben geen terugwerkende kracht op de voor de inwerkingtreding van het K.B. van 30 december 1993 ontstane en definitief voltrokken toestanden.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Administratie der douane en accijnzen - Bevoegdheden - Inning van landbouwheffingen - A.W.D.A. - Artikel 4 - Inwerkingtreding

- Art. 2 Burgerlijk Wetboek

- Art. 4 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

- Art. 32, eerste lid KB 30 dec. 1993

La modification de l'article 4 de la loi générale sur les douanes et accises par l'article 3 de la loi du 27 décembre 1993, qui attribue à partir du 1er janvier 1994 à l'administration des douanes et accises la compétence pour percevoir notamment les prélèvements agricoles, et l'abrogation par l'article 33 de l'arrêté royal du 30 décembre 1993 de l'arrêté royal du 25 octobre 1971 relatif à l'exécution des actes émanant des institutions compétentes des Communautés européennes touchant la matière agricole en vertu duquel l'Office central des contingents et licences était chargé de percevoir lesdits prélèvements, sont sans effet rétroactif sur les situations nées et définitivement réglées avant l'entrée en vigueur de l'arrêté royal du 30 décembre 1993.

DOUANES ET ACCISES - Administration des douanes et accises - Compétences - Perception des prélèvements agricoles - Loi générale sur les douanes et accises - Article 4 - Entrée en vigueur

- Art. 2 Code civil

- Art. 4 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

- Art. 32, al. 1er A.R. du 30 décembre 1993

C.02.0018.F 21 april 2006 AC nr. 228

Concl. adv.-gen. m.o. de KOSTER, Cass., 21 april 2006, AR C.02.0018.F, Pas., 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Ongeval - Getroffene - Militair - Vergoedingspensioen - Vergoeding naar gemeen recht

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval - Getroffene - Militair - Veroorzaker van het ongeval is geen Staatsorgaan - Vergoedingspensioen - Vergoeding naar gemeen recht

Conclusions de M. l'avocat général délégué de KOSTER avant Cass., 21 avril 2006, RG C.02.0018.F, Pas., 2006, n° ...

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Accident - Victime - Militaire - Pension de réparation - Réparation en droit commun

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. eléments et étendue - Accident - Victime - Militaire - Auteur de l'accident, qui n'est pas un organe de l'Etat - Pension de réparation - Réparation en droit commun

---

Wanneer een persoon die geen Staatsorgaan is, aansprakelijk is voor een ongeval dat een militair treft, wordt het aan de getroffene toegekende vergoedingspensioen afgetrokken van de vergoeding die krachtens de bepalingen van het gemene recht aan de militair verschuldigd is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Ongeval - Getroffene - Militair - Vergoedingspensioen - Vergoeding naar gemeen recht

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 1 en 4 Wet 9 maart 1953

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval - Getroffene - Militair - Veroorzaker van het ongeval is geen Staatsorgaan - Vergoedingspensioen - Vergoeding naar gemeen recht

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Lorsqu'une personne qui n'est pas un organe de l'Etat est responsable d'un accident dont a été victime un militaire, la pension de réparation allouée à la victime est déduite de la réparation due au militaire en vertu des dispositions de droit commun (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Accident - Victime - Militaire - Pension de réparation - Réparation en droit commun

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 1er et 4 L. du 9 mars 1953

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. eléments et étendue - Accident - Victime - Militaire - Auteur de l'accident, qui n'est pas un organe de l'Etat - Pension de réparation - Réparation en droit commun

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Artt. 1 en 4 Wet 9 maart 1953

- Art. 1er et 4 L. du 9 mars 1953

C.02.0445.F 16 november 2006 AC nr. 567

Concl. adv.-gen. HENKES, Cass., 16 nov. 2006, AR C.02.0445.F, Pas., 2006, nr ...

ARBITRAGE - Overeenkomst - Arbitragebeding onderworpen aan een vreemde wet - Exceptie van onbevoegdheid - Beoordeling door de rechter - Criterium

De rechter die kennisneemt van een exceptie van rechtsmacht krachtens een aan een vreemde wet onderworpen arbitrageovereenkomst, moet de arbitrage uitsluiten wanneer het geschil krachtens de eigen wet niet aan de rechtsmacht van de nationale rechter mag worden onttrokken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

ARBITRAGE - Overeenkomst - Arbitragebeding onderworpen aan een vreemde wet - Exceptie van onbevoegdheid - Beoordeling door de rechter - Criterium

Conclusions de M. l'avocat général HENKES, avant Cass., 16 novembre 2006, RG C.02.0445.F, Pas., 2006, n° ...

ARBITRAGE - Convention - Clause d'arbitrage soumise à une loi étrangère - Déclinatoire de juridiction - Appréciation par le juge - Critère

Doit exclure l'arbitrage, le juge saisi d'un déclinatoire de juridiction opposé en vertu d'une convention d'arbitrage soumise à une loi étrangère, si en vertu de la loi du for le litige ne peut être soustrait à la juridiction des tribunaux étatiques (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ARBITRAGE - Convention - Clause d'arbitrage soumise à une loi étrangère - Déclinatoire de juridiction - Appréciation par le juge - Critère

C.02.0570.F 28 september 2006 AC nr. 445

Concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ, Cass., 28 sept. 2006, AR C.02.0570.F, Pas., 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Staat - Wetgevende macht - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

EUROPESE UNIE - Algemeen - Gemeenschapsrecht - Overeenstemming - Machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Overeenstemming - Machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

MACHTEN - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

MACHTEN - Scheiding der machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht

MACHTEN - Rechterlijke macht - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Scheiding der machten

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Overeenstemming - Machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Scheiding der machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht

Conclusions de M. le premier avocat général J.F. LECLERCQ, avant Cass., 28 septembre 2006, RG C.02.0570.F, Pas., 2006, n° ...

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Etat - Pouvoir législatif - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

UNION EUROPEENNE - Généralités - Droit communautaire - Conformité - Pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Conformité - Pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Séparation des pouvoirs

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Conformité - Pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Séparation des pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire

Het beginsel van de scheiding der machten, dat een evenwicht beoogt tussen de verschillende machten van de Staat, impliceert niet dat hij in het algemeen ontheven zou zijn van de verplichting om de schade te herstellen die in de uitoefening van de wetgevende functie door zijn fout of die van zijn organen aan een derde is toegebracht; een rechtbank van de rechterlijke orde die heeft kennisgenomen van een vordering tot herstel van schade veroorzaakt door een foutieve aantasting van een recht dat is vastgelegd door een hogere norm die de Staat een verplichting oplegt, in casu artikel 6.1. E.V.R.M., is bevoegd om na te gaan of de wetgevende macht op passende of toereikende wijze zijn wetgevende opdracht heeft uitgevoerd zodat de Staat die verplichting kan nakomen, ook al verleent de norm die ze oplegt de wetgever de macht om te beoordelen welke middelen moeten worden aangewend om de naleving ervan te verzekeren (1). (1) Zie grotendeels gelijkluidende concl. O.M. (neergelegd ter griffie van het Hof op 27 feb. 2006). Het arrest en de concl. O.M. werden gepubliceerd in J.T. 2006, p. 594 e.v. Zie ook Cass., 1 juni 2006, voltallige rechtszitting, AR C.05.0494.N, nr ..., met concl. proc.-gen. De Swaef; R.W. 2006-07, p. 213 e.v, met concl. proc.-gen. De Swaef, en de noot A. VAN OEVELEN, "De aansprakelijkheid van de Staat voor fouten van het parlement: wel in de uitoefening van de wetgevende activiteit, maar niet voor de werkzaamheden van een parlementaire onderzoekscommissie"; J.T. 2006, p. 461 e.v., en de opmerkingen van S. van DROOGHENBROECK.

Le principe de la séparation des Pouvoirs, qui tend à réaliser un équilibre entre les différents Pouvoirs de l'Etat, n'implique pas que celui-ci serait, de manière générale, soustrait à l'obligation de réparer le dommage causé à autrui par sa faute ou celle de ses organes dans l'exercice de la fonction législative; saisi d'une demande tendant à la réparation d'un dommage causé par une atteinte fautive à un droit consacré par une norme supérieure imposant une obligation à l'Etat, en l'occurrence l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, un tribunal de l'ordre judiciaire a le pouvoir de contrôler si le Pouvoir législatif a légiféré de manière adéquate ou suffisante pour permettre à l'Etat de respecter cette obligation, lors même que la norme qui la prescrit laisse au législateur un pouvoir d'appréciation quant aux moyens à mettre en œuvre pour en assurer le respect (1). (1) Voir les concl. en grande partie conf. du M.P. (déposées au greffe de la Cour le 27 février 2006). L'arrêt et les concl. du M.P. ont été aussi publiés dans J.T., 2006, pp. 594 s. Voir aussi cass., 1er juin 2006, audience plénière, RG C.05.0494.N, n° ..., avec concl. de M. De Swaef, procureur général; R.W. 2006-07, pp. 213 s., avec concl. de M. De Swaef, procureur général, et la note de A. VAN OEVELEN "De aansprakelijkheid van de Staat voor fouten van het Parlement: wel in de uitoefening van de wetgevende activiteit, maar niet voor de werkzaamheden van een parlementaire onderzoekscommissie", J.T., 2006, pp. 461 s., et les observations de S. van DROOGHENBROECK.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Overeenstemming - Machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Overeenstemming - Machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

MACHTEN - Rechterlijke macht - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Scheiding der machten

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

MACHTEN - Scheiding der machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

MACHTEN - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

EUROPESE UNIE - Algemeen - Gemeenschapsrecht - Overeenstemming - Machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Scheiding der machten - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht

---

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Conformité - Pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

- Art. 1382 et 1383 Code civil

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Conformité - Pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

- Art. 1382 et 1383 Code civil

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Séparation des pouvoirs

- Art. 1382 et 1383 Code civil

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire

- Art. 1382 et 1383 Code civil

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

- Art. 1382 et 1383 Code civil

UNION EUROPEENNE - Généralités - Droit communautaire - Conformité - Pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

- Art. 1382 et 1383 Code civil

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Séparation des pouvoirs - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Wetgevende macht - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Staat - Wetgevende macht - Rechterlijke macht - Scheiding der machten

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Pouvoir législatif - Responsabilité hors contrat - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Etat - Pouvoir législatif - Pouvoir judiciaire - Séparation des pouvoirs

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.03.0068.F 5 mei 2006 AC nr. 257

Concl. adv.-gen. A. Henkes, Cass., 5 mei 2006, AR C.03.0068.F, Pas., 2006, nr ...

GERECHTSKOSTEN - Algemeen - Onteigening ten algemenen nutte - Technisch raadsman - Kosten - Terugvorderbaarheid

GRONDWET - Art. 16 - Billijke schadeloosstelling - Draagwijdte - Technisch raadsman - Kosten - Opneming - Wettigheid

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Billijke schadeloosstelling - Draagwijdte - Technisch raadsman - Kosten - Opneming - Wettigheid

Conclusions de M. l'avocat général A. Henkes, avant Cass., 5 mai 2006, RG C.03.0068.F, Pas., 2006, nr ...

FRAIS ET DEPENS - Généralités - Expropriation pour cause d'utilité publique - Conseil technique - Frais - Répétibilité

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 16 - Juste indemnité - Portée - Conseil technique - Frais - Inclusion - Légalité

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Juste indemnité - Portée - Conseil technique - Frais - Inclusion - Légalité

Het arrest dat de kosten van een technisch raadsman niet beschouwt als gerechtskosten en het noodzakelijke oorzakelijk verband vaststelt tussen de onteigening ten algemenen nutte en de voornoemde kosten die door de onteigende zijn gemaakt, verantwoordt zijn beslissing naar recht dat die kosten opgenomen moeten worden in de billijke schadeloosstelling die aan de onteigende wordt toegekend (1) (2) (3). (1) Zie Cass., 2 sept. 2004, AR C.01.0186.F, nr 375 met concl. O.M. in Pas., 2004. (2) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ... (3) Het niet-gepubliceerde deel van de aanvullende conclusie omvat een verklarende inleiding over de opportuniteit ervan en hun plan. Voor de volledige - Franse - tekst, zie J.T. 2006, p. 339 e.v.

GRONDWET - Art. 16 - Billijke schadeloosstelling - Draagwijdte - Technisch raadsman - Kosten - Opneming - Wettigheid

- Art. 16 Grondwet 1994

GERECHTSKOSTEN - Algemeen - Onteigening ten algemenen nutte - Technisch raadsman - Kosten - Terugvorderbaarheid

- Art. 16 Grondwet 1994

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Billijke schadeloosstelling - Draagwijdte - Technisch raadsman - Kosten - Opneming - Wettigheid

- Art. 16 Grondwet 1994

Décide légalement d'inclure les frais de conseil technique dans la juste indemnité qu'il alloue à une partie expropriée pour cause d'utilité publique, l'arrêt qui ne les considère pas comme des frais et dépens et qui constate le caractère de nécessité du lien de cause à effet entre l'expropriation et ces frais que ladite partie a dû exposer (1). (1) Voy. cass., 2 sept. 2004, RG C.01.0186.F, n° 375 avec concl. M.P.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 16 - Juste indemnité - Portée - Conseil technique - Frais - Inclusion - Légalité

- Art. 16 Constitution 1994

FRAIS ET DEPENS - Généralités - Expropriation pour cause d'utilité publique - Conseil technique - Frais - Répétibilité

- Art. 16 Constitution 1994

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Juste indemnité - Portée - Conseil technique - Frais - Inclusion - Légalité

- Art. 16 Constitution 1994

C.03.0074.N 9 februari 2006 AC nr. 86

De pauliaanse vordering strekt tot vergoeding van de schade die de bedrieglijke verarming van de schuldenaar aan de schuldeiser berokkent; ter zake van de bedrieglijke overdracht van een vermogensbestanddeel door de schuldenaar aan een derde-medeplichtige, bestaat de vergoeding van de schade in beginsel hierin dat die overdracht niet tegenwerpelijk is aan de agerende schuldeiser zodat hij tot executie op het overgedragen vermogensbestanddeel kan overgaan; indien deze vorm van herstel in natura niet meer mogelijk is of indien het vermogensbestanddeel niet meer identificeerbaar is in het vermogen van de derde-medeplichtige, kan de schuldeiser aanspraak maken op een vervangende schadevergoeding vanwege de derde-medeplichtige die beperkt is tot de waarde van het vervreemde vermogensbestanddeel en dit ten belope van het bedrag van zijn schuldvordering (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 2001, AR C.99.0038.N, AC, 2001, nr 572.

PAULIAANSE RECHTSVORDERING - Schuldenaar - Bedrieglijke verarming - Verkoop - Schuldeiser - Schadevergoeding - Herstel in natura - Onmogelijkheid - Vergoeding door derde-medeplichtige

- Art. 1167 Burgerlijk Wetboek

L'action paulienne tend à obtenir la réparation du dommage subi par le créancier à la suite de l'appauvrissement frauduleux du débiteur; lorsque celui-ci cède frauduleusement un élément de son patrimoine à un tiers complice, la réparation du dommage consiste en principe dans l'inopposabilité de la cession au créancier agissant qui peut ainsi procéder à l'exécution sur l'élément du patrimoine cédé; lorsque ce mode de réparation en nature n'est plus possible ou que l'élément du patrimoine n'est plus identifiable dans le patrimoine du tiers complice, le créancier peut réclamer au tiers complice des dommages-intérêts compensatoires limités à la valeur de l'élément du patrimoine cédé et ce, à concurrence du montant de sa créance (1). (1) Voir Cass., 25 octobre 2001, RG C.99.0038.N, n° 572.

ACTION PAULIENNE - Débiteur - Appauvrissement frauduleux - Vente - Créancier - Dommages-intérêts - Réparation en nature - Impossibilité - Réparation par un tiers complice

- Art. 1167 Code civil

De schuldeiser kan de pauliaanse vordering ook instellen tegen de derde-onderverkrijger, aan wie de derde-medeplichtige de zaak heeft overgedragen, indien zowel ten aanzien van de derde-medeplichtige als ten aanzien van de derde-onderverkrijger aan de voorwaarden van de pauliaanse vordering is voldaan.

PAULIAANSE RECHTSVORDERING - Vermogensbestanddeel - Bedrieglijke overdracht aan een derde-medeplichtige - Overdracht aan een derde-onderverkrijger - Vordering tegen de derde-onderverkrijger

- Art. 1167 Burgerlijk Wetboek

Le créancier peut également introduire une action paulienne à l'égard du tiers sous-cessionnaire auquel le tiers complice a cédé la chose, pour autant que les conditions de l'action paulienne soient remplies tant à l'égard du tiers complice qu'à l'égard du tiers sous-cessionnaire.

ACTION PAULIENNE - Elément du patrimoine - Cession frauduleuse à un tiers complice - Cession à un tiers sous-cessionnaire - Action à l'égard du tiers sous-cessionnaire

- Art. 1167 Code civil

C.03.0076.F 2 juni 2006 AC nr. 307

Het bevel dat een hof van beroep aan de belastingadministratie geeft om een belastingtegoed van de belasting over de toegevoegde waarde terug te betalen, is een veroordeling tot betaling van een geldsom die niet met een dwangsom gepaard kan gaan (1). (1) Benelux Hof, 24 okt. 2005, nr A/2004 en concl. adv.-gen. J.F. LECLERCQ; Cass., 2 sept. 2004, AR C.03.0076.F, nr 376.

DWANGSOM - Voorwaarde - Veroordeling - btw - Belastingtegoed - Terugbetaling - Gerechtelijk bevel - Aard

- Art. 1385bis, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1, eerste lid Bijlage Benelux Overeenkomst 26 nov. 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Belastingtegoed - Terugbetaling - Veroordeling - Dwangsom - Voorwaarde -

Est une condamnation au paiement d'une somme d'argent qui ne peut être assortie d'une astreinte, l'injonction faite à l'administration fiscale par une cour d'appel de rembourser un solde créditeur de la taxe sur la valeur ajoutée (1). (1) C.J. Benelux, 24 octobre 2005, n° A/2004 et les conclusions de M. l'avocat général J.F. LECLERCQ; Cass., 2 septembre 2004, RG C.03.0076.F, n° 376.

ASTREINTE - Condition - Condamnation - T.V.A. - Solde créditeur - Remboursement - Injonction judiciaire - Nature

- Art. 1385bis, al. 1er Code judiciaire

- Art. 1er, al. 1er Annexe Convention Benelux du 26 novembre 1973 portant loi uniforme relative à l'astreinte

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Solde créditeur - Remboursement - Condamnation - Astreinte - Condition - Injonction judiciaire - Nature

Gerechtelijk bevel - Aard

- Art. 1385bis, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1, eerste lid Bijlage Benelux Overeenkomst 26 nov. 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom

BENELUX - Verdragbepalingen - Artikel 1, eerste lid, Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom, Bijlage - Veroordeling tot het betalen van een geldsom

- Art. 1385bis, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1, eerste lid Bijlage Benelux Overeenkomst 26 nov. 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom

- Art. 1385bis, al. 1er Code judiciaire

- Art. 1er, al. 1er Annexe Convention Benelux du 26 novembre 1973 portant loi uniforme relative à l'astreinte

BENELUX - Droit matériel - Loi uniforme du 26 novembre relative à l'astreinte, Annexe, article 1er, al. 1er - Condamnation au paiement d'une somme d'argent

- Art. 1385bis, al. 1er Code judiciaire

- Art. 1er, al. 1er Annexe Convention Benelux du 26 novembre 1973 portant loi uniforme relative à l'astreinte

Wanneer een vraag over de uitlegging van een rechtsregel die gemeenschappelijk is voor België, Luxemburg en Nederland, die als zodanig is aangemerkt krachtens artikel 1 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van het Benelux-gerechtshof, voor het Hof van cassatie is gerezen, zoals de vraag of, inzake dwangsom, de veroordeling tot betaling van een geldsom betrekking heeft op het bevel dat het hof van beroep bij de uitspraak over het hoger beroep tegen een beslissing van de beslagrechter, aan de belastingadministratie heeft gegeven om aan de wederpartij een geldsom terug te betalen die overeenstemt met een krediet, moet het Hof van cassatie in de regel die vraag aan het Benelux-gerechtshof stellen (1). (1) M.b.t. een andere uitlegging van dat begrip waarbij een prejudiciële vraag is vereist, zie Cass., 27 feb. 2003, AR C.01.0432.F, www.cass.be op die datum.

BENELUX - Prejudiciële geschillen - Artikel 6, Verdrag Benelux-Gerechtshof - Vraag om uitlegging van een voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel - Vraag ambtshalve opgeworpen door het Hof van Cassatie - Verplichting voor het Hof van Cassatie

DWANGSOM - Artikel 1385bis, eerste lid, Ger.W. - Aard van de rechtsregel - Voor België, Luxemburg en Nederland gemeenschappelijke rechtsregel

Lorsqu'une question relative à l'interprétation d'une règle juridique commune à la Belgique, au Luxembourg et aux Pays-Bas, désignée comme telle en vertu de l'article 1er du Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de justice Benelux, est soulevée devant la Cour de cassation, telle la question de savoir si en matière d'astreinte la condamnation au paiement d'une somme d'argent concerne l'injonction faite à l'administration fiscale par la cour d'appel, statuant sur l'appel d'une décision du juge des saisies, de rembourser à l'autre partie une somme d'argent correspondant à un crédit, la Cour de cassation est, en règle, tenue de poser cette question à la Cour de justice Benelux (1). (1) Pour un autre cas d'interprétation de cette notion commandant une question préjudicielle, v. Cass., 27 février 2003, RG C.01.0432.F, www.cassation.be, à cette date.

BENELUX - Questions préjudicielles - Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de justice Benelux, article 6 - Question relative à l'interprétation d'une règle juridique commune à la Belgique, au Luxembourg et aux Pays-Bas - Question soulevée d'office par la Cour de cassation - Obligation de la Cour de cassation

ASTREINTE - Code judiciaire, article 1385bis, al. 1er - Nature de la règle juridique - Règle juridique commune à la Belgique, au Luxembourg et aux Pays-Bas

C.03.0084.N 20 april 2006 AC nr. 226

De overeenkomst gesloten in het kader van een echtscheiding door onderlinge toestemming, waarbij de ene echtgenoot zich ertoe verbindt om de andere een uitkering tot levensonderhoud, die geen wettelijke alimentatieschuld is, te betalen, is uitsluitend onderworpen aan de regels van het verbintenissenrecht (1). (1) Zie Cass., 16 juni 2000 (voltallige zitting), AR C.96.0006.N, nr 374, met concl. van adv.-gen. DUBRULLE.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Voorafgaande overeenkomst - Uitkering tot levensonderhoud - Toepasselijke regels

- Art. 1288, 4° Gerechtelijk Wetboek

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Voorafgaande overeenkomst - Uitkering tot levensonderhoud - Toepasselijke regels

La convention conclue dans le cadre d'un divorce par consentement mutuel, par laquelle l'un des époux s'engage à payer à l'autre époux une pension alimentaire qui n'est pas une dette alimentaire légale, est uniquement soumise aux règles du droit des obligations (1). (1) Voir Cass., 16 juin 2000 (audience plénière), RG C.96.0006.N, n° 347, et les conclusions de M. l'avocat général DUBRULLE.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Divorce par consentement mutuel - Convention préalable - Pension alimentaire - Règles applicables

- Art. 1288, 4° Code judiciaire

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Divorce par consentement mutuel - Convention préalable - Pension alimentaire - Règles applicables

- Art. 1288, 4° Gerechtelijk Wetboek

VERBINTENIS - Verbintenis uit overeenkomst - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Voorafgaande overeenkomst - Uitkering tot levensonderhoud - Toepasselijke regels

- Art. 1288, 4° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1288, 4° Code judiciaire

OBLIGATION - Obligation résultant d'une convention - Divorce par consentement mutuel - Convention préalable - Pension alimentaire - Règles applicables

- Art. 1288, 4° Code judiciaire

De rechter mag de inhoud van een overeenkomst niet uit billijkheidsoverwegingen wijzigen (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 1950, Arr. Verbr., 1950, 355.

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Wijziging - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Verbintenis uit overeenkomst - Wijziging - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

Le juge ne peut modifier le contenu d'une convention pour des considérations d'équité (1). (1) Voir Cass., 3 février 1950, Bull. et Pas., 1950, I, 380.

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Modification - Compétence du juge

- Art. 1134 Code civil

OBLIGATION - Obligation résultant d'une convention - Modification - Compétence du juge

- Art. 1134 Code civil

De regel van de uitvoering te goeder trouw van de overeenkomst impliceert niet dat de schuldeiser, wanneer nieuwe en door partijen bij het sluiten van de overeenkomst niet voorziene omstandigheden de uitvoering ervan voor de schuldenaar bemoeilijken, de betaling van zijn schuldvordering niet kan vragen (1). (1) Cass., 14 april 1994, AR 9625, nr 177.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Uitvoering te goeder trouw - Nieuwe en niet voorziene omstandigheden - Gevolgen - Rechten van de schuldeiser

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Verbintenis uit overeenkomst - Uitvoering te goeder trouw - Nieuwe en niet voorziene omstandigheden - Gevolgen - Rechten van de schuldeiser

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

La règle de l'exécution de bonne foi des conventions n'implique pas que, si des circonstances nouvelles et non prévues par les parties lors de la conclusion de la convention rendent l'exécution du contrat plus difficile pour le débiteur, le créancier ne puisse demander le paiement de sa créance (1). (1) Cass., 14 avril 1995, RG 9625, n° 177.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Exécution de bonne foi - Circonstances nouvelles et non prévues - Conséquences - Droits du créancier

- Art. 1134, al. 3 Code civil

OBLIGATION - Obligation résultant d'une convention - Exécution de bonne foi - Circonstances nouvelles et non prévues - Conséquences - Droits du créancier

- Art. 1134, al. 3 Code civil

C.03.0145.N 8 juni 2006 AC nr. 317

Artikel 294, § 1, W.I.B. (1964), krachtens welke bepaling de invordering van de belasting gevestigd ten name van het gezinshoofd in beginsel mag vervolgd worden op al de roerende of onroerende goederen van de echtgenoten, alsmede op die van de kinderen wier inkomen met dat der ouders werd samengevoegd, heeft niet tot gevolg dat echtgenoten hoofdelijk gehouden zijn tot betaling van de belastingschuld, maar bepaalt enkel de omvang van het verhaalsrecht van de schatkist (1) (2). (1) Zie Cass., 3 april 1964, Pas., 1964, I, 825; Cass., 19 jan. 1967, A.C., 1967, 611; Cass., 19 jan. 1968, A.C., 1968, 689; Cass., 2 feb. 1977, A.C., 1977, 616, met concl. van adv.-gen. Krings. (2) De betwisting betreft de invordering lastens eiseres van een supplementaire aanslag in de personenbelasting over het aanslagjaar 1968 gevestigd op naam van haar voormalige echtgenoot.

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en

L'article 294, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1964) en vertu duquel l'impôt enrôlé au nom du chef de famille peut être recouvré en principe sur tous les biens meubles ou immeubles des conjoints, ainsi que sur ceux des enfants dont les revenus sont joints à ceux des parents, n'implique pas que les conjoints sont solidairement tenus au paiement de la dette d'impôt, mais il détermine uniquement l'étendue du droit de recours du trésor public (1) (2). (1) Voir Cass., 3 avril 1964, Bull. et Pas., 1964, I, 825; Cass., 19 janvier 1967, Bull. et Pas., 1967, I, 603; Cass., 19 janvier 1968, Bull. et Pas., 1968, I, 643; Cass., 2 février 1977, Bull. et Pas., 1977, I, 600; et les conclusions de Monsieur l'avocat général Krings publiées à leur date dans A.C. (2) Le litige concerne le recouvrement à charge de la demanderesse d'une imposition supplémentaire à l'impôt des personnes physiques pour l'exercice 1968 enrôlé au nom de son ex-conjoint.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privileges du tresor

voorrechten van de schatkist - Invordering van de belasting - Tijdens het huwelijk verkregen inkomsten - Inkohiering op naam van het gezinshoofd - Invordering ten laste van de echtgenoten

- Artt. 73 en 294, § 1 Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

public - Recouvrement de l'impôt - Revenus acquis au cours du mariage - Enrôlement au nom du chef de famille - Recouvrement à charge des conjoints

- Art. 73 et 294, § 1er Côde des Impôts sur les Revenus 1964

C.03.0193.N 30 maart 2006 AC nr. 181

De overdracht van pacht die door de pachter aan zijn afstammelingen of aangenomen kinderen of aan die van zijn echtgenoot of van de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen is gedaan zonder de toelating van de verpachter, kan aan deze worden tegengeworpen zonder dat moet voldaan zijn aan de pleegvormen betreffende de overdracht van schuldvordering (1). (1) Zie Cass., 6 feb. 2003, AR C.01.0306.F, nr 88.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur - Pachtoverdracht - Tegenstelbaarheid aan de verpachter - Pleegvormen

- Artt. 34, 35 en 57 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

- Art. 1690 Burgerlijk Wetboek

La cession du bail à ferme, permise sans autorisation du bailleur aux descendants ou enfants adoptifs du preneur ou à ceux de son conjoint ou aux conjoints desdits descendants ou enfants adoptifs, est opposable au bailleur même s'il n'a pas été satisfait aux formalités prévues en matière de cession de créance (1). (1) Voir Cass., 6 février 2003, RG C.01.0306.F, n° 88.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Souslocation et cession du bail - Cession de bail - Opposabilité au bailleur - Formalités

- Art. 34, 35 et 57 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

- Art. 1690 Code civil

Het enkel verlenen van voorbehoud tot het instellen van een rechtsvordering is geen beslissing die door een cassatieberoep kan worden bestreden.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Verlenen van voorbehoud tot het instellen van een rechtsvordering

La seule décision de donner acte de la réserve formulée quant à l'introduction d'une action en justice n'est pas une décision susceptible de faire l'objet d'un pourvoi en cassation.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Octroi de la réserve quant à l'introduction d'une action en justice

---

C.03.0195.F 6 januari 2006 AC nr. 17

De concessie van een mijn scheidt alleen de mijn af van de bovengrond en laat alle overige rechten van de eigenaar van de grond intact (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 1961, Pas., I, 1962, 480 met concl. adv.-gen. P. Mahaux, en Cass., 16 juni 1994, AR C.93.0142.F, nr 315.

MIJNEN - GROEVEN - GRAVERIJEN - Mijnen - Concessie van een mijn - Draagwijdte - Grond - Eigendomsrechten

- Art. 552, eerste en derde lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 1 en 5 tot 7 Wet 21 april 1810

L'acte de concession d'une mine ne détache du domaine de la superficie que la mine seule et laisse intacts tous les autres droits qui compètent au propriétaire du sol (1). (1) Voir Cass., 21 décembre 1961, Pas., I, 1962, 480 avec concl. de l'avocat général P. Mahaux, et Cass., 16 juin 1994, RG C.93.0142.F, n° 315.

MINES. MINIERES. CARRIERES - Mines - Acte de concession d'une mine - Portée - Sol - Droits de propriété

- Art. 552, al. 1er et 3 Code civil

- Art. 1er et 5 à 7 L. du 21 avril 1810

C.03.0211.F 2 juni 2006 AC nr. 309

Concl. adv.-gen. m.o. Ph. de Koster, Cass., 2 juni 2006, AR C.03.0211.F, Pas., 2006, nr ...

DRUKPERS (POLITIE OVER DE) - Tv-uitzending - Kort geding - Voorlopige schorsing - Vrijheid van meningsuiting - Gevolg

GRONDWET - Art. 25 - Tv-uitzending - Begrip - Toepasselijkheid

Conclusions de M. l'avocat général délégué Ph. de Koster, avant Cass., 2 juin 2006, RG C.03.0211.F, Pas., 2006, n° ...

PRESSE - Emission de télévision - Référé - Suspension provisoire - Liberté d'expression - Effet

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 25 -

GRONDWET - Art. 19 - Tv-uitzending - Kort geding - Voorlopige schorsing - Vrijheid van meningsuiting - Gevolg

KORT GEDING - Bevoegdheid van de rechter in kort geding - Vrijheid van meningsuiting - Beperkingen

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10 - Artikel 10.2 - Vrijheid van meningsuiting - Bij wet bepaalde beperkingen

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10 - Artikel 10.2 - Vrijheid van meningsuiting - Bij wet bepaalde beperkingen - Geoorloofd karakter - Kort geding - Bevoegdheid

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - EVRM - Artikel 10.2

Emission de télévision - Notion - Applicabilité

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 19 - Emission de télévision - Référé - Suspension provisoire - Liberté d'expression - Effet

REFERE - Compétence du juge des référés - Liberté d'expression - Restrictions

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 10 - Article 10.2 - Liberté d'expression - Restrictions prévues par la loi

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 10 - Article 10.2 - Liberté d'expression - Restrictions prévues par la loi - Licéïté - Référé - Pouvoir

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 10.2

Aangezien de grondwettelijke en wettelijke bepalingen die de rechter in kort geding de bevoegdheid verlenen om voorlopig de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om subjectieve rechten te vrijwaren, voldoende nauwkeurig zijn, staan ze niet in de weg aan de in artikel 10.2 E.V.R.M. bedoelde beperkingen, mits die steun vinden in de wet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10 - Artikel 10.2 - Vrijheid van meningsuiting - Bij wet bepaalde beperkingen - Geoorloofd karakter - Kort geding - Bevoegdheid

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 10.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 18, tweede lid, 584 en 1039 Gerechtelijk Wetboek

KORT GEDING - Bevoegdheid van de rechter in kort geding - Vrijheid van meningsuiting - Beperkingen

- Art. 144 Grondwet 1994

- Art. 10.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 18, tweede lid, 584 en 1039 Gerechtelijk Wetboek

Etant suffisamment précises, les dispositions constitutionnelles et légales qui attribuent au juge statuant en référé la compétence de prendre au provisoire les mesures nécessaires à la conservation de droits subjectifs autorisent les restrictions prévues à l'article 10.2 C.E.D.H. pourvu qu'elles trouvent leur fondement dans la loi (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 10 - Article 10.2 - Liberté d'expression - Restrictions prévues par la loi - Licéïté - Référé - Pouvoir

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 10.2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 18, al. 2, 584 et 1039 Code judiciaire

REFERE - Compétence du juge des référés - Liberté d'expression - Restrictions

- Art. 144 Constitution 1994

- Art. 10.2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 18, al. 2, 584 et 1039 Code judiciaire

De term "wet", die wordt gebruikt in artikel 10.2 E.V.R.M., slaat op elke, al dan niet geschreven regel van nationaal recht, zoals die door de rechtspraak wordt geïnterpreteerd, mits die regel in nauwkeurige bewoordingen is gesteld en toegankelijk is voor de betrokken personen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - EVRM - Artikel 10.2

- Art. 10.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10 - Artikel 10.2 - Vrijheid van meningsuiting - Bij wet bepaalde beperkingen

- Art. 10.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Le terme "loi" dont use l'article 10.2 C.E.D.H. désigne toute norme de droit interne, écrite ou non, telle qu'elle est interprétée par la jurisprudence, pour autant que cette norme soit énoncée de façon précise et soit accessible aux personnes concernées (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 10.2

- Art. 10.2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 10 - Article 10.2 - Liberté d'expression - Restrictions prévues par la loi

- Art. 10.2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Art. 25 Gw. vindt geen toepassing op tv-uitzendingen, aangezien ze geen vorm zijn van meningsuiting door middel van gedrukte geschriften (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

GRONDWET - Art. 25 - Tv-uitzending - Begrip - Toepasselijkheid

- Art. 25 Grondwet 1994

Les émissions de télévision n'étant pas des modes d'expression par des écrits imprimés, l'article 25 de la Constitution ne s'y applique pas (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 25 - Emission de télévision - Notion - Applicabilité

- Art. 25 Constitution 1994

De rechter die, om de rechten van een derde daadwerkelijk te beschermen, in kort geding de uitzending van een tv-programma voorlopig schorst, miskent de vrijheid van meningsuiting niet (1). (1) Zie gedeeltelijk andersl. concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

DRUKPERS (POLITIE OVER DE) - Tv-uitzending - Kort geding - Voorlopige schorsing - Vrijheid van meningsuiting - Gevolg

- Art. 19 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 19 - Tv-uitzending - Kort geding - Voorlopige schorsing - Vrijheid van meningsuiting - Gevolg

- Art. 19 Grondwet 1994

Ne porte pas atteinte à la liberté d'expression le juge qui, afin de garantir une protection effective des droits d'autrui, ordonne en référé la suspension provisoire de la diffusion d'une émission de télévision (1). (1) Voir les conclusions en partie contraires du M.P.

PRESSE - Emission de télévision - Référé - Suspension provisoire - Liberté d'expression - Effet

- Art. 19 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 19 - Emission de télévision - Référé - Suspension provisoire - Liberté d'expression - Effet

- Art. 19 Constitution 1994

C.03.0231.N 1 juni 2006 AC nr. 302

Dat de appelrechter in geen geval de tenuitvoerlegging van een vonnis kan verbieden of doen schorsen, verhindert niet dat hij de door de eerste rechter toegestane voorlopige tenuitvoerlegging teniet doet wanneer de voorlopige tenuitvoerlegging niet werd gevorderd, wanneer zij niet door de wet is toegestaan of nog wanneer de beslissing is tot stand gekomen met miskenning van het recht van verdediging. Een motiveringsgebrek in de beslissing van de eerste rechter over de tenuitvoerlegging laat de appelrechter niet toe die voorlopige tenuitvoerlegging te verbieden of te schorsen (1). (1) Zie ook Cass., 1 juni 2006, AR C.05.0024.N, nr ..., infra, met concl. O.M. (inz. wat de motiveringsplicht betreft).

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Voorlopige tenuitvoerlegging - Vernietiging - Voorwaarden - Motiveringsgebrek - Toepasselijkheid

- Art. 1402 Gerechtelijk Wetboek

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissing inzake de voorlopige tenuitvoerlegging - Hoger beroep - Bevoegdheid van de rechter - Vernietiging - Voorwaarden - Motiveringsgebrek - Toepasselijkheid

- Art. 1402 Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Voorlopige tenuitvoerlegging - Hoger beroep - Bevoegdheid van de rechter - Vernietiging - Voorwaarden - Motiveringsgebrek - Toepasselijkheid

- Art. 1402 Gerechtelijk Wetboek

Le fait que le juge d'appel ne peut en aucun cas interdire l'exécution d'un jugement ou y surseoir, n'empêche pas qu'il annule l'exécution provisoire autorisée par le premier juge lorsqu'elle n'a pas été demandée, lorsqu'elle n'est pas autorisée par la loi ou encore lorsque la décision a été prise en méconnaissance des droits de la défense. Un défaut de motivation dans la décision du premier juge concernant l'exécution ne permet pas au juge d'appel d'interdire cette exécution provisoire ou d'y surseoir (1). (1) Voir aussi Cass., 1er juin 2006, RG C.05.0024.N, n° ... et les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C. (spécialement en ce qui concerne le devoir de motivation).

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Exécution provisoire - Annulation - Conditions - Défaut de motivation - Applicabilité

- Art. 1402 Code judiciaire

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décision en matière d'exécution provisoire - Appel - Compétence du juge - Annulation - Conditions - Défaut de motivation - Applicabilité

- Art. 1402 Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Exécution provisoire - Appel - Compétence du juge - Annulation - Conditions - Défaut de motivation - Applicabilité

- Art. 1402 Code judiciaire

De contractant die zich door zijn werknemer laat vervangen voor de uitvoering van een contractuele verplichting is zelf contractueel aansprakelijk voor de schade die de uitvoerder veroorzaakt (1) (2). (1) Zie Cass., 27 feb. 2003, AR C.01.0457.F, nr 138. (2) Het O.M. concludeerde tot verwerping van dit middel op grond van de overweging dat de appelrechters weliswaar hebben vastgesteld dat de tweede verweerster een werkneemster was van eiseres, maar ook hebben geoordeeld dat tussen eerste verweerder en tweede verweerster een rechtstreekse contractuele band bestond en dat tweede verweerster een persoonlijke resultaatsverbintenis tegenover eerste verweerder had aangegaan. Daardoor hadden zij volgens het O.M. het verweer omtrent het bestaan van een rechtstreekse contractuele band tussen eiseres en eerste verweerder ontmoet en verworpen, zodat het O.M. van oordeel was dat het middel berustte op een verkeerde lezing van het bestreden arrest en derhalve feitelijke grondslag miste.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Contractant die zich laat vervangen door zijn werknemer - Fout van de uitvoerder - Aansprakelijkheid van de contractant

Le contractant se substituant son travailleur pour l'exécution d'une obligation contractuelle est lui-même contractuellement responsable du dommage causé par celui qui exécute (1) (2). (1) Voir Cass., 27 février 2003, RG C.01.0457.F, n° 138. (2) Le M.P. a conclu au rejet de ce moyen sur la base de la considération que les juges d'appel ont certes constaté que la seconde défenderesse était un travailleur de la demanderesse, mais ont aussi considéré qu'il existait un lien contractuel direct entre le premier défendeur et la seconde défenderesse et que celle-ci avait contracté une obligation de résultat personnelle à l'égard du premier défendeur. Ils avaient ainsi, selon le M.P., rencontré et rejeté la défense relative à l'existence d'un lien contractuel direct entre la demanderesse et le premier défendeur de sorte que le M.P. a estimé que le moyen était fondé sur une lecture erronée de l'arrêt attaqué et manquait, dès lors, en fait.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Contractant se substituant un travailleur - Faute de celui qui exécute - Responsabilité du contractant

---

De contractant kan slechts quasi-delictueel aansprakelijk worden gesteld indien de hem ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt niet alleen aan de contractuele verbintenis maar ook aan de algemene zorgvuldigheidsplicht die op hem rust en indien deze fout andere dan aan de slechte uitvoering te wijten schade heeft veroorzaakt (1). (1) Zie Cass., 21 juni 2002, AR C.00.0093.F, nr 375.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst - Fout van een contractpartij bij de uitvoering van de overeenkomst - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst

- Artt. 1382, 1383 en 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

Le contractant ne peut être déclaré quasi-délictuellement responsable que si la faute qui lui est mise à charge constitue un manquement non seulement à l'obligation contractuelle mais aussi au devoir général de diligence qui lui incombe et si cette faute a causé un dommage autre que celui qui est dû à la mauvaise exécution (1). (1) Voir Cass., 21 juin 2002, RG C.00.0093.F, n° 375.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Concours de responsabilités - Responsabilités contractuelle et extracontractuelle - Faute d'une partie contractante lors de l'exécution du contrat - Responsabilité hors contrat

- Art. 1382, 1383 et 1384, al. 3 Code civil

C.03.0584.N 27 oktober 2006 AC nr. 518

De rechterlijke macht is bevoegd om het bestuur te veroordelen tot vergoeding van de schade die een derde lijdt ingevolge zijn onzorgvuldig optreden, zonder daarbij evenwel aan het bestuur zijn beleidsvrijheid te ontnemen en zich in zijn plaats te stellen; aldus moet zij de beoordelingsvrijheid eerbiedigen die het bestuur de mogelijkheid biedt zelf te oordelen over de wijze waarop het zijn bevoegdheid uitoefent en de meest geschikt lijkende oplossing te kiezen binnen de door de wet gestelde grenzen (1). (1) Zie Cass., 4 maart 2004, AR C.03.0346.N, C.03.0448.N en C.03.0449.N, nr 124, met concl. O.M.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Bestuur - Schadevergoeding - Onzorgvuldigheid - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Beoordeling

- Art. 144 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Bestuur - Onzorgvuldigheid - Schadevergoeding - Beoordeling

- Art. 144 Grondwet 1994

Le pouvoir judiciaire est compétent pour condamner l'autorité à indemniser le dommage subi par un tiers en raison de son intervention négligente, sans toutefois priver l'autorité de sa liberté politique ou se substituer à elle; il doit ainsi respecter la liberté d'appréciation permettant à l'autorité de décider elle-même de la manière dont elle exerce sa compétence et d'opter pour la solution la plus convenable dans les limites fixées par la loi (1). (1) Voir Cass., 4 mars 2004, RG C.03.0364.N, C.03.0448.N et C.03.0449.N, n° 124 et les conclusions du ministère public.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Autorité - Indemnité - Négligence - Pouvoir judiciaire - Pouvoir - Appréciation

- Art. 144 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Pouvoir - Autorité - Négligence - Indemnité - Appréciation

- Art. 144 Constitution 1994

Geen enkele grondwettelijke of wettelijke bepaling of enig algemeen rechtsbeginsel stelt de administratieve overheid in de uitoefening van haar bevoegdheid vrij van de verplichting voortvloeiend uit de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek om de door haar fout aan een ander toegebrachte schade te vergoeden; dit beginsel geldt ook als aan het bestuur verweten wordt onzorgvuldig te zijn opgetreden (1) door, onder meer, na te laten te handelen binnen een redelijke termijn. (1) Cass., 20 juni 1997, AR C.96.0195.N, nr 288.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Fout - Zorgvuldigheidsnorm - Handeling - Redelijke termijn

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Aucune disposition constitutionnelle ou légale ni aucun principe général du droit ne dispensent l'autorité administrative lors de l'exercice de ses pouvoirs de l'obligation de réparer le dommage causé à autrui par sa faute, prévue aux articles 1382 et 1383 du Code civil; ce principe est aussi applicable lorsqu'une négligence est imputée à l'autorité (1), notamment d'avoir négligé d'agir dans un délai raisonnable. (1) Cass., 20 juin 1997, RG C.96.0195.N, n° 288.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Faute - Règle de précaution - Action - Délai raisonnable

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Het niet of laattijdig doorstorten van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting maakt slechts een fout uit in hoofde van het bestuur wanneer blijkt dat het, alle omstandigheden in acht genomen, kennelijk niet gehandeld heeft binnen een redelijke termijn.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Personenbelasting - Aanvullende gemeentebelasting - Doorstorting - Ontstentenis - Laattijdigheid - Bestuur - Fout

- Art. 469, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Personenbelasting - Aanvullende gemeentebelasting - Doorstorting - Ontstentenis - Laattijdigheid - Bestuur - Fout

- Art. 469, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Allerlei - Aanvullende gemeentebelasting - Doorstorting - Ontstentenis - Laattijdigheid - Bestuur - Fout

- Art. 469, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Le défaut de versement ou le versement tardif de la taxe communale additionnelle sur l'impôt des personnes physiques ne constitue une faute dans le chef de l'autorité que lorsqu'il apparaît que, compte tenu de toutes les circonstances, elle n'a manifestement pas agi dans un délai raisonnable.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Impôt des personnes physiques - Taxe communale additionnelle - Versement - Manquement - Tardiveté - Autorité - Faute

- Art. 469, al. 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Impôt des personnes physiques - Taxe communale additionnelle - Versement - Manquement - Tardiveté - Autorité - Faute

- Art. 469, al. 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Divers - Taxe communale additionnelle - Versement - Manquement - Tardiveté - Autorité - Faute

- Art. 469, al. 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

C.03.0598.N 23 maart 2006 AC nr. 168

Een overeenkomst brengt alleen gevolgen teweeg tussen de contracterende partijen; zij kan, in beginsel, ten voordele van een derde enkel een recht doen ontstaan indien zij een beding ten behoeve van een derde bevat of indien een bijzondere wetsbepaling dat gevolg eraan verbindt (1). (1) Cass., 14 feb. 1980, AC, 1979-80, nr 370.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Ontstaan van een recht ten behoeve van een derde

- Art. 1165 Burgerlijk Wetboek

Une convention n'a d'effet qu'entre les parties contractantes; elle ne peut, en principe, créer un droit au profit d'un tiers que si elle contient une stipulation pour autrui ou si une disposition légale particulière lui attribue cet effet (1). (1) Cass., 14 février 1980, Bull. et Pas., 1980, I, 692.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Envers les tiers - Création d'un droit au profit d'un tiers

- Art. 1165 Code civil

C.03.0613.N 23 maart 2006 AC nr. 169

De rechter kan steunen op een verslag van een deskundige, waarvan hij op regelmatige wijze oordeelt dat het naar redelijkheid geen twijfel kan doen rijzen over de onpartijdigheid van de deskundige en nadat de partijen de kans hebben gehad over de beweerde partijdigheid tegenspraak te voeren.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Deskundige - Onpartijdigheid - Beoordeling door de rechter

- Art. 966 Gerechtelijk Wetboek

Le juge peut se fonder sur le rapport d'un expert dont il estime de manière régulière qu'il ne peut raisonnablement faire naître un doute quant à l'impartialité de l'expert et après que les parties aient eu l'occasion de contredire la prétendue partialité.

EXPERTISE - Expert - Impartialité - Appréciation par le juge

- Art. 966 Code judiciaire

Het vereiste van de onpartijdigheid van een deskundige kan niet worden gelijkgesteld met het vereiste van een onpartijdige en onafhankelijke rechter, nu deze laatste na het debat over de zaak beslist, terwijl de deskundige voor het debat alleen maar een advies verstrekt, dat voor de rechter kan worden betwist.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Deskundige - Onpartijdigheid

L'exigence d'impartialité dans le chef d'un expert ne peut être assimilée à l'exigence d'impartialité et d'indépendance dans le chef du juge dès lors que ce dernier statue sur la cause après les débats, alors que l'expert se borne à donner un avis avant les débats et que celui-ci peut être contesté devant le juge.

EXPERTISE - Expert - Impartialité

C.03.0626.N 23 maart 2006 AC nr. 170

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 23 maart 2006, AR C.03.0626.N, A.C., 2006, nr ...

LASTGEVING - Schuldeiser - Hypothecaire volmacht aan een derde - Tijdstip van uitoefening - Bevoegdheid van de schuldeiser

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, avant Cass., 23 mars 2006, RG C.03.0626.N, A.C., 2006, n° ...

MANDAT - Créancier - Mandat hypothécaire donné à un tiers - Moment de l'exercice du mandat - Pouvoir du créancier

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 23 maart 2006, AR C.03.0626.N, AC, 2006, nr ...

OVEREENKOMST - Uitlegging - Uitvoering te goeder trouw - Beoordeling door de rechter

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, avant Cass., 23 mars 2006, RG C.03.0626.N, AC, 2006, n° ...

CONVENTION - Interprétation; voir aussi: 077/03 preuve - Exécution de bonne foi - Appréciation par le juge

De rechter vermag de overeenkomst tussen de partijen uit te leggen en er de gevolgen van te bepalen in het licht van de verplichting tot uitvoering te goeder trouw; hij mag echter op grond van dergelijke uitlegging aan de partijen geen verplichtingen opleggen die onverenigbaar zijn met de aard en de strekking van de overeenkomst.

OVEREENKOMST - Uitlegging - Uitvoering te goeder trouw - Beoordeling door de rechter

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

Le juge peut interpréter la convention conclue entre les parties et en déterminer les effets à la lumière de l'obligation d'exécution de bonne foi; sur la base d'une telle interprétation, il ne peut toutefois pas imposer aux parties des obligations qui sont inconciliables avec la nature et l'économie de la convention.

CONVENTION - Interprétation; voir aussi: 077/03 preuve - Exécution de bonne foi - Appréciation par le juge

- Art. 1134, al. 3 Code civil

De schuldeiser ten behoeve van wie een lastgever aan een derde een onherroepelijke volmacht geeft om in zijn naam op een of meerdere van zijn onroerende goederen een hypotheek te vestigen, kan zelf bepalen wanneer hij deze hypothecaire volmacht wenst uit te oefenen, zonder dat hierbij afbreuk wordt gedaan aan de mogelijkheid voor de rechter om achteraf na te gaan of deze uitvoering beantwoordt aan de contractuele voorwaarden en of zij geen misbruik van recht oplevert.

LASTGEVING - Schuldeiser - Hypothecaire volmacht aan een derde - Tijdstip van uitoefening - Bevoegdheid van de schuldeiser

Le créancier au profit duquel un mandant donne à un tiers une procuration irrévocable pour constituer une hypothèque en son nom sur un ou plusieurs de ses biens immeubles, peut déterminer lui-même quand il souhaite exercer ce mandat hypothécaire sans qu'il soit dérogé à la possibilité pour le juge d'examiner ensuite si cette exécution est conforme aux conditions contractuelles et si elle ne constitue pas un abus de droit.

MANDAT - Créancier - Mandat hypothécaire donné à un tiers - Moment de l'exercice du mandat - Pouvoir du créancier

C.04.0014.F 31 maart 2006 AC nr. 186

Indien de vereisten van veiligheid, gezondheid en bewoonbaarheid, waaraan het gehuurde goed moet voldoen overeenkomstig de bijzondere regels van de huurovereenkomsten inzake de hoofdverblijfplaats, niet zijn vervuld, heeft de huurder, onder voorbehoud van de beoordeling van de ernst van de tekortkoming door de rechter, de keuze ofwel de uitvoering te eisen van de werken die noodzakelijk zijn om het gehuurde goed in overeenstemming te brengen met die vereisten, ofwel de ontbinding van de huurovereenkomst te vragen met schadevergoeding.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen - Hoofdverblijfplaats - Veiligheid, gezondheid en bewoonbaarheid - Verplichting van verhuurder - Tekortkomingen - Keuze van de sanctie - Titularis - Vereisten

- Art. 2 Wet houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk wetboek inzake huishuur

En cas de manquements aux conditions de sécurité, de salubrité et d'habitabilité auxquelles doit répondre le bien loué conformément aux règles particulières aux baux de la résidence principale du preneur, le choix de la sanction, soit d'exiger l'exécution des travaux nécessaires pour mettre le bien loué en conformité avec ces conditions, soit de demander la résiliation du contrat avec dommages et intérêts, appartient, sous réserve de l'appréciation par le juge de la gravité du manquement, au preneur.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Obligations entre parties - Résidence principale - Sécurité, salubrité et habitabilité - Obligation du bailleur - Manquements - Choix de la sanction - Titulaire - Conditions

- Art. 2 L. du 20 février 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer

C.04.0032.F 7 september 2006 AC nr. 395

De gewettigdheid van het belang bij erfuitkoop vloeit niet uitsluitend voort uit de hoedanigheid van erfgenaam, maar uit het voornemen van degene die het uitoefent om één van de doeleinden te verwezenlijken waarvoor dat uitzonderlijk recht, dat afwijkt van het gemeen recht, in het leven is geroepen; die doeleinden zijn niet alleen beperkt tot het behoud van de goederen binnen de familie (1). (1) Zie cass., 22 jan. 1971, AC, 1970, 501; 22 april 1994, AR 8096, nr 194; Verslag door Chabot de l'Allier, gedaan voor het Tribunat tijdens de zitting van 7 germinal jaar XII (16 april 1803), Locré, Législation civile, commerciale et criminelle, V, 1836, nr 59, p. 18; Laurent, Principes du Code civil, X, 1874, nrs 341 e.v.; De Page, Traité élémentaire de Droit civil belge, X, 1974, nr 1126; over het misbruik van een doelgebonden recht, cass., 28 april 1972, AC, 1972, 815; 24 sept. 2001, AR S.00.0158.F, nr 490.

ERFENISSEN - Nalatenschap - Overdracht van onroerende en roerende onverdeelde rechten door erfgenamen aan een niet-erfgerechtigde derde - Uitoefening van het recht van erfuitkoop door één van die erfgenamen - Belang - Gewettigdheid van het belang - Grondslag

- Art. 841 Burgerlijk Wetboek

La légitimité de l'intérêt au retrait successoral ne gît pas exclusivement dans la qualité d'héritier mais dans l'intention de celui qui l'exerce de réaliser l'une des fins auxquelles ce droit exceptionnel, dérogatoire au droit commun, est prévu; ces fins ne se limitent pas à la seule conservation des biens dans la famille (1). (1) Voir cass., 22 janvier 1971, (Bull. et Pas., 1971, I, 471); 22 avril 1994, RG 8096, n° 194; Rapport fait au Tribunat par Chabot de l'Allier au cours de la séance du 7 germinal an XII (16 avril 1803), Locré, Législation civile, commerciale et criminelle, t.V, 1836, n° 59, p. 18; Laurent, Principes du Code civil, t.X, 1874, n° 341 et suiv.; De Page, Traité élémentaire de Droit civil belge, t.X, 1974, n° 1126; sur l'abus d'un droit-fonction, cass., 28 avril 1972, (Bull. et Pas., 1972, I, 797); 24 septembre 2001, RG S.00.0158.F, n° 490.

SUCCESSION - Héritage - Cession par des héritiers de droits indivis immobiliers et mobiliers à un tiers non successible - Retrait successoral exercé par un de ces héritiers - Intérêt - Légitimité - Fondement

- Art. 841 Code civil

Artikel 841 B.W. is een uitzonderingsbepaling die afwijkt van het gemeen recht, daar het op grond hiervan mogelijk is de verkrijger het voordeel van een bij wet toegestane overeenkomst te ontnemen, teneinde het toe te kennen aan een persoon die geen partij is geweest bij die overeenkomst.

ERFENISSEN - Nalatenschap - Overdracht van onroerende en roerende onverdeelde rechten door erfgenamen aan een niet-erfgerechtigde derde - Uitoefening van het recht van erfuitkoop door één van die erfgenamen - Aard

- Art. 841 Burgerlijk Wetboek

L'article 841 du Code civil est une disposition exceptionnelle et dérogatoire au droit commun dans la mesure où elle permet de priver l'acquéreur de l'avantage d'une convention autorisée par la loi pour en faire profiter une personne qui n'y a point été partie.

SUCCESSION - Héritage - Cession par des héritiers de droits indivis immobiliers et mobiliers à un tiers non successible - Retrait successoral exercé par un de ces héritiers - Nature

- Art. 841 Code civil

Erfuitkoop strekt ertoe de zaken van de familie te beschermen tegen de vermenging van derden, moeilijkheden te voorkomen die door de aanwezigheid van die derden bij de verdeling kunnen ontstaan en het behoud van het familiefortuin te bevorderen (1). (1) Zie cass., 22 jan. 1971, AC, 1970, 501; 22 april 1994, AR 8096, nr 194; Verslag door Chabot de l'Allier, gedaan voor het Tribunat tijdens de zitting van 7 germinal jaar XII (16 april 1803), Locré, Législation civile, commerciale et criminelle, V, 1836, nr 59, p. 18; Laurent, Principes du Code civil, X, 1874, nrs 341 e.v.; De Page, Traité élémentaire de Droit civil belge, X, 1974, nr 1126; over het misbruik van een doelgebonden recht, cass., 28 april 1972, AC, 1972, 815; 24 sept. 2001, AR S.00.0158.F, nr 490.

ERFENISSEN - Nalatenschap - Overdracht van onroerende en roerende onverdeelde rechten door erfgenamen aan een niet-erfgerechtigde derde - Uitoefening van het recht van erfuitkoop door één van die erfgenamen - Doel

Le retrait successoral tend à préserver les affaires de famille de l'intrusion de tiers, à prévenir le trouble que la présence de ceux-ci peut apporter au partage et à favoriser la conservation du patrimoine familial (1). (1) Voir cass., 22 janvier 1971, (Bull. et Pas., 1971, I, 471); 22 avril 1994, RG 8096, n° 194; Rapport fait au Tribunat par Chabot de l'Allier au cours de la séance du 7 germinal an XII (16 avril 1803), Locré, Législation civile, commerciale et criminelle, t.V, 1836, n° 59, p. 18; Laurent, Principes du Code civil, t.X, 1874, n° 341 et suiv.; De Page, Traité élémentaire de Droit civil belge, t.X, 1974, n° 1126; sur l'abus d'un droit-fonction, cass., 28 avril 1972, (Bull. et Pas., 1972, I, 797); 24 septembre 2001, RG S.00.0158.F, n° 490.

SUCCESSION - Héritage - Cession par des héritiers de droits indivis immobiliers et mobiliers à un tiers non successible - Retrait successoral exercé par un de ces héritiers - Finalité

- Art. 841 Burgerlijk Wetboek

Ook al mag de bekentenis impliciet zijn, toch moet zij vaststaan, zodat zij enkel kan worden afgeleid uit feiten die voor geen andere interpretatie vatbaar zijn (1). (1) Zie cass., 16 juni 2003, AR S.02.0037.F, nr 354.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis - Begrip - Zaken - Wet - Verbod te beschikken - Verbod een dading aan te gaan - Toepassing van een wet van openbare orde

- Art. 1354 Burgerlijk Wetboek

- Art. 841 Code civil

Si l'aveu peut être implicite, il doit être certain, de sorte qu'il ne peut se déduire que de faits non susceptibles d'une autre interprétation (1). (1) Voir cass., 16 juin 2003, RG S.02.0037.F, n° 354.

PREUVE - Matière civile - Aveu - Notion - Choses - Loi - Interdiction de disposer - Interdiction de transiger - Application d'une loi intéressant l'ordre public

- Art. 1354 Code civil

C.04.0037.N 9 januari 2006 AC nr. 20

De kennisgeving bij gerechtsdeurwaardersexploot of bij een ter post aangetekende brief van uitzonderlijke omstandigheden of ernstige tekortkomingen ter rechtvaardiging van de beëindiging van een handelsagentuurovereenkomst zonder opzegging of voor het verstrijken van de termijn kan vervangen worden door een akte die evenwel alleen als gelijkwaardig kan worden beschouwd wanneer blijkt dat hij binnen de gestelde termijn ter kennis van de ontslagen agent is gebracht, zonder dat vereist is dat zulks uit de akte zelf kan worden afgeleid.

KOOPHANDEL, KOOPMAN - Handelsagentuurovereenkomst - Beëindiging - Uitzonderlijke omstandigheden of ernstige tekortkomingen - Kennisgeving - Vorm - Vereiste

- Art. 19, derde en vierde lid Wet 13 april 1995

La notification par exploit d'huissier de justice ou par lettre recommandée à la poste des circonstances exceptionnelles ou manquements graves invoqués pour justifier la résiliation d'un contrat d'agence commerciale sans préavis ou avant l'expiration du terme peut être remplacée par un acte qui, toutefois, ne peut être considéré comme équivalent que s'il apparaît qu'il a été notifié à l'agent commercial licencié dans le délai prévu par la loi, ce qui ne doit pas être déduit de l'acte même.

COMMERCE. COMMERCANT - Contrat d'agence commerciale - Résiliation - Circonstances exceptionnelles ou manquements graves - Notification - Forme - Condition

- Art. 19, al. 3 et 4 L. du 13 avril 1995

C.04.0043.N 15 mei 2006 AC nr. 272

De Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 moet aldus worden uitgelegd dat ze geen enkele rangorde vaststelt tussen de wijzen van verzending en betekening van een gerechtelijk stuk, door tussenkomst van een verzendende instantie en een ontvangende instantie aangeduid door de lidstaten of aan zich in een andere lidstaat bevindende personen rechtstreeks per post, zodat het mogelijk is het op een van deze twee wijzen dan wel gelijktijdig op de twee wijzen te betekenen (1). (1) H.v.J. 9 feb. 2006, nr C-473/04, Jur. H.v.J., 2006, ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland - Europese Unie - Verordening (E.G.) nr 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 - Uitlegging - Gerechtelijk stuk - Verzending - Betekening - Wijzen - Rangorde

- Artt. 4 t.e.m. 11 en 14 Verordening Raad E.G. nr. 1348/2000 van 29 mei 2000

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Verordening (E.G.) nr 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 - Uitlegging -

Le Règlement (CE) n° 1348/2000 du Conseil du 29 mai 2000 relatif à la signification et à la notification dans les Etats membres des actes judiciaires et extrajudiciaires en matière civile et commerciale doit être interprété en ce sens qu'il n'organise aucun rang entre les modes de transmission et signification d'un acte judiciaire, à l'intervention d'une entité d'origine et d'une entité requise indiquées par les Etats membres ou directement par la poste aux personnes résidant dans un autre Etat membre, de sorte qu'il peut être procédé à la signification conformément à un de ces deux modes ou, simultanément, conformément aux deux modes (1). (1) C.J.C.E., 9 février 2006, n° C-473/04, Rec. C.J.C.E., 2006,

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Etranger - Union européenne - Règlement (C.E.) n° 1348/2000 du Conseil du 29 mai 2000 - Interprétation - Acte judiciaire - Transmission - Signification - Modes - Rang

- Art. 4 à 11 inclus et 14 Règlement C.E. n° 1348/2000 du 29 mai 2000

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Règlement (C.E.) n° 1348/2000 du Conseil du 29 mai 2000 - Interprétation -

Gerechtelijk stuk - Verzending - Betekening - Wijzen - Rangorde

- Artt. 4 t.e.m. 11 en 14 Verordening Raad E.G. nr. 1348/2000 van 29 mei 2000

De Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 moet aldus worden uitgelegd dat, ingeval van cumulatie van de wijze van verzending en betekening van een gerechtelijk stuk, van de eerste geldig verrichte betekening moet worden uitgegaan om te bepalen wanneer voor de geadresseerde een procestermijn ingevolge een betekening begint te lopen (1). (1) H.v.J. 9 feb. 2006, nr C-473/04, Jur. H.v.J., 2006, ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland - Europese Unie - Verordening (E.G.) nr 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 - Uitlegging - Gerechtelijk stuk - Verzending - Betekening - Wijze - Cumulatie - Uitgangspunt - Procestermijn - Begin

- Artt. 4 t.e.m. 11 en 14 Verordening Raad E.G. nr. 1348/2000 van 29 mei 2000

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Verordening (E.G.) nr 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 - Uitlegging - Gerechtelijk stuk - Verzending - Betekening - Wijze - Cumulatie - Uitgangspunt - Procestermijn - Begin

- Artt. 4 t.e.m. 11 en 14 Verordening Raad E.G. nr. 1348/2000 van 29 mei 2000

Acte judiciaire - Transmission - Signification - Modes - Rang

- Art. 4 à 11 inclus et 14 Règlement C.E. n° 1348/2000 du 29 mai 2000

Le Règlement (CE) n°1348/2000 du Conseil du 29 mai 2000 relatif à la signification et à la notification dans les Etats membres des actes judiciaires et extrajudiciaires en matière civile et commerciale doit être interprété en ce sens qu'en cas de cumul des modes de transmission et de signification d'un acte judiciaire, la première signification régulièrement faite doit être prise en considération pour déterminer dans le chef du destinataire le point de départ du délai de procédure qui prend cours à la suite de la signification (1). (1) C.J.C.E., 9 février 2006, n° C-473/04, Rec C.J.C.E., 2006, ...

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Etranger - Union européenne - Règlement (C.E.) n° 1348/2000 du Conseil du 29 mai 2000 - Interprétation - Acte judiciaire - Transmission - Signification - Mode - Cumul - Point de départ - Délai de procédure - Cours

- Art. 4 à 11 inclus et 14 Règlement C.E. n° 1348/2000 du 29 mai 2000

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Règlement (C.E.) n° 1348/2000 du Conseil du 29 mai 2000 - Interprétation - Acte judiciaire - Transmission - Signification - Mode - Cumul - Point de départ - Délai de procédure - Cours

- Art. 4 à 11 inclus et 14 Règlement C.E. n° 1348/2000 du 29 mai 2000

Het cassatiemiddel dat schending aanvoert van de artt. 10 en 11 van de Grondwet doordat de rechter een discriminerende uitlegging zou gegeven hebben van de Verordening (EG) nr 1384/2000 van de Raad van 29 mei 2000 is niet ontvankelijk (1). (1) Zie J. Velu, Toetsing van de grondwettigheid en toetsing van de verenigbaarheid met verdragen, Belgisch Staatsblad 1992, nr 88; P. Popelier, "Ongrondwettige verdragen: de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof geplaatst in een monistisch tijdsperspectief", R.W. 1994-1995, 1076 - 1079; A. Alen en F. Meersschaut, "De Prejudiciële Vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof" in De nieuwe wet op het Grondwettelijk Hof - Documentatiemap CBR Universiteit Antwerpen 2003, nr 4.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - E.G.-Verordening - Uitlegging - Toetsing aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Ontvankelijkheid

- Art. 167 Grondwet 1994

EUROPESE UNIE - Algemeen - Verordening van de Raad - Uitlegging - Toetsing aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Cassatiemiddel - Ontvankelijkheid

- Art. 167 Grondwet 1994

Est irrecevable, le moyen de cassation qui invoque la violation des articles 10 et 11 de la Constitution en ce que le juge d'appel aurait fait une interprétation discriminatoire du Règlement (CE) nº 1348/2000 du Conseil du 29 mai 2000 (1). (1) Voir J. Velu, Toetsing van de grondwettigheid en toetsing van de verenigbaarheid met verdragen, Moniteur Belge, 1992, n° 88; P. Popelier, "Ongrondwettige verdragen: de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof geplaatst in een monistisch tijdsperspectief", R.W. 1994-1995, 1076-1079; A. Alen en F. Meersschaut, "De prejudiciële Vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof" dans "De nieuwe wet op het Grondwettelijk Hof" - Documentatiemap CBR Universiteit Antwerpen 2003, n° 4.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Règlement C.E. - Interprétation - Contrôle au regard des articles 10 et 11 de la Constitution - Recevabilité

- Art. 167 Constitution 1994

UNION EUROPEENNE - Généralités - Règlement du Conseil - Interprétation - Contrôle au regard des articles 10 et 11 de la Constitution - Moyen de cassation - Recevabilité

- Art. 167 Constitution 1994

Indien de partij die een rechterlijke beslissing betekent, die betekening doet uitvoeren overeenkomstig de verschillende wijzen waartussen zij een keuze heeft, neemt, naar nationaal recht, de termijn om hoger beroep in te stellen een aanvang bij de eerste geldige betekening, en kan hoger beroep niet rechtsgeldig worden ingesteld tenzij het geschiedt binnen de termijn die eerst eindigt (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 1993, AR 9622, nr 447.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Termijn om hoger beroep in te stellen - Betekening van de bestreden beslissing - Dubbele betekening - Verschillende wijzen - Verschillende data - Aanvang

- Art. 1051 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque la partie qui signifie une décision judiciaire, fait procéder à cette signification conformément aux différents modes entre lesquels elle avait le choix, le délai d'appel prend cours, conformément au droit national, lors de la première signification valable et l'appel ne peut être valablement interjeté que dans le délai qui vient à expiration en premier lieu (1). (1) Voir Cass., 4 novembre 1993, RG 9622, n° 447.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel principal. forme. délai. litige indivisible - Délai pour interjeter appel - Signification de la décision critiquée - Double signification - Différents modes - Différentes dates - Début

- Art. 1051 Code judiciaire

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het E.G.-Verdrag of van een akte van de instellingen van de gemeenschap, zoals de artikelen 4 tot en met 11 en 14 van de Verordening nr 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000, voor het Hof van cassatie noodzakelijk is om zijn arrest te wijzen, vraagt het Hof in de regel het Hof van Justitie om bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen (1). (1) Cass., 29 april 2002, AR S.01.0137.F, nr 260.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Hof van Cassatie - Artikel 234 E.E.G.-Verdrag - Verdrag - Handelingen verricht door de instellingen - Bepaling - Uitlegging - Verzoek

- Art. 234 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Lorsque l'interprétation d'une disposition du Traité instituant la Communauté européenne ou d'un acte pris par les institutions de la Communauté, tels les articles 4 à 11 inclus et 14 du Règlement (CE) nº 1348/2000 du Conseil du 29 mai 2000, est nécessaire pour que la Cour de cassation puisse rendre son arrêt, la Cour demande, en règle, à la Cour de Justice de statuer par voie de décision préjudicielle (1). (1) Cass., 29 avril 2002, RG S.01.0137.F, n° 260.

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Cour de cassation - Traité instituant la C.E.E., article 234 - Traité - Actes pris par les institutions - Disposition - Interprétation - Requête

- Art. 234 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

C.04.0048.N 23 februari 2006 AC nr. 106

Tegenvorderingen kunnen voor het eerst in hoger beroep ingesteld worden indien zij berusten op een feit of op een handeling in de dagvaarding aangevoerd of een verweer op de hoofdvordering uitmaken of tot compensatie strekken (1). (1) Cass., 22 jan. 2004, AR C.02.0506.N, nr 39; zie Jaarverslag Hof van cassatie 2002, p. 483.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Uitbreiding van eis en nieuwe eis - Tegenvorderingen voor het eerst in hoger beroep ingesteld - Ontvankelijkheid

- Artt. 807, 808, 809, 810 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

NIEUWE VORDERING - Burgerlijke zaken - Tegenvordering - Tegenvordering voor het eerst in hoger beroep ingesteld - Ontvankelijkheid

- Artt. 807, 808, 809, 810 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

Les demandes reconventionnelles peuvent être formées pour la première fois en degré d'appel lorsqu'elles sont fondées sur un fait ou un acte invoqué dans la citation ou lorsqu'elles constituent une défense à l'action principale ou tendent à la compensation (1). (1) Cass., 22 janvier 2004, RG C.02.0506.N, n° 39; voir Rapport annuel de la Cour de cassation 2002, p. 483.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Extension de la demande et demande nouvelle - Demandes reconventionnelles formées pour la première fois en degré d'appel - Recevabilité

- Art. 807, 808, 809, 810 et 1042 Code judiciaire

DEMANDE NOUVELLE; VOIR AUSSI: 191 APPEL - Matière civile - Demande reconventionnelle - Demande reconventionnelle formée pour la première fois en degré d'appel - Recevabilité

- Art. 807, 808, 809, 810 et 1042 Code judiciaire

C.04.0076.F 3 februari 2006 AC nr. 72

Niet ontvankelijk is het middel dat de schending aanvoert van de bepaling volgens welke de rechter over alle punten van de vordering uitspraak moet doen, wanneer de grief enkel betrekking heeft op het niet onderzoeken van een van de gronden van die vordering (1). (1) Zie Cass., 4 jan. 2002, AR F.00.0048.F, nr 9.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Geschonden wetsbepaling - Grief die daarmee geen verband houdt - Ontvankelijkheid

- Art. 1138, 3° Gerechtelijk Wetboek

Est irrecevable le moyen pris de la violation de la disposition prescrivant au juge de statuer sur tous les chefs d'une demande, alors que le grief ne porte que sur l'absence d'examen de l'un des fondements de ladite demande (1). (1) Voir Cass., 4 janvier 2002, RG F.00.0048.F, n° 9.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Disposition légale violée - Grief étranger - Recevabilité

- Art. 1138, 3° Code judiciaire

Het middel dat aan een beslissing verwijt dat zij een van de gronden van een vordering niet heeft nagegaan, houdt geen verband met de bepaling volgens welke de rechter over alle punten van de bij hem aanhangig gemaakte vordering uitspraak moet doen (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1979, AC, 1978-79, 1181.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Grond van de vordering - Onderzoek - Verplichting van de rechter

- Art. 1138, 3° Gerechtelijk Wetboek

Le moyen qui fait grief à une décision de ne pas examiner l'un des fondements donnés à une demande est étranger à la disposition qui prescrit au juge de statuer sur tous les chefs de la demande dont il est saisi (1). (1) Voir Cass., 8 juin 1979, Pas., 1979, I, 1156.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Fondement de la demande - Examen - Obligation du juge

- Art. 1138, 3° Code judiciaire

C.04.0079.N 3 april 2006 AC nr. 189

De waarde van het geschil na derdenvezet wordt gemeten aan het nadeel dat de verzetdoende partij beweert te hebben geleden ingevolge de bestreden beslissing; de geldelijke waardering van dit nadeel biedt de grondslag voor het bepalen van de aanleg.

DERDENVERZET - Beslissing op derdenverzet - Rechtsmiddelen - Hoger beroep - Ontvankelijkheid - Waarde van het geschil

- Artt. 557 tot 562, 618, eerste lid, 619 en 1131 Gerechtelijk Wetboek

HOGER BEROEP - Allerlei - Beslissing op derdenverzet - Ontvankelijkheid - Waarde van het geschil

- Artt. 557 tot 562, 618, eerste lid, 619 en 1131 Gerechtelijk Wetboek

La valeur de la demande sur tierce opposition est fonction du préjudice prétendument subi par le tiers opposant à la suite de la décision attaquée; le ressort est déterminé en fonction de l'appréciation pécuniaire de ce préjudice.

TIERCE OPPOSITION - Décision sur tierce opposition - Voies de recours - Appel - Recevabilité - Valeur du litige

- Art. 557 à 562, 618, al. 1er, 619 et 1131 Code judiciaire

APPEL - Divers - Décision sur tierce opposition - Recevabilité - Valeur du litige

- Art. 557 à 562, 618, al. 1er, 619 et 1131 Code judiciaire

Het op derdenverzet gewezen vonnis waarbij de politierechtbank uitspraak doet over een vordering waarvan het bedrag 1240,00 euro niet overschrijdt, wordt in laatste aanleg gewezen.

DERDENVERZET - Beslissing op derdenverzet - Rechtsmiddelen - Hoger beroep - Politierechtbank - Ontvankelijkheid

- Artt. 616, 617, eerste lid en 1131 Gerechtelijk Wetboek

HOGER BEROEP - Allerlei - Beslissing op derdenverzet - Politierechtbank - Ontvankelijkheid

- Artt. 616, 617, eerste lid en 1131 Gerechtelijk Wetboek

Le jugement rendu sur tierce opposition par lequel le tribunal de police statue sur une demande dont le montant ne dépasse pas 1.240,00 euros, est un jugement rendu en dernier ressort.

TIERCE OPPOSITION - Décision sur tierce opposition - Voies de recours - Appel - Tribunal de police - Recevabilité

- Art. 616, 617, al. 1er et 1131 Code judiciaire

APPEL - Divers - Décision sur tierce opposition - Tribunal de police - Recevabilité

- Art. 616, 617, al. 1er et 1131 Code judiciaire

Het vereiste van onafhankelijkheid en onpartijdigheid alsook de partijautonomie komen niet in het gedrang wanneer de rechter inzake burgerlijke aansprakelijkheid wijst op de mogelijke betrokkenheid van derden en de heropening van het debat beveelt om aan de partijen de mogelijkheid te bieden om derden in het geding te betrekken.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Burgerlijke aansprakelijkheid - Mogelijke betrokkenheid van derden - Heropening van het debat om derden in het geding te betrekken

- Art. 297 Gerechtelijk Wetboek

Le juge qui, en matière de responsabilité civile, attire l'attention sur l'éventuelle implication de tiers et ordonne la réouverture des débats en vue de permettre aux parties d'appeler ces tiers à la cause, ne porte atteinte ni aux principes de l'indépendance et de l'impartialité ni au principe de l'autonomie des parties.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Responsabilité civile - Eventuelle implication de tiers - Réouverture des débats en vue d'appeler ces tiers à la cause

- Art. 297 Code judiciaire

C.04.0093.N 27 april 2006 AC nr. 243

Aan de gecedeerde schuldenaar dient enkel het feit van de overdracht van de schuldvordering ter kennis te worden gebracht (1); die kennisgeving kan zowel door de overdrager als de overnemer gebeuren. (1) Zie Cass., 28 okt. 1994, AR C.93.0047.N, nr 459.

VERBINTENIS - Overdracht van schuldvordering - Kennisgeving

- Art. 1690, tweede lid Burgerlijk Wetboek

Seul le fait de la cession de la créance doit être notifié au débiteur cédé (1); cette notification peut être faite tant à l'intervention du cédant qu'à celle du cessionnaire. (1) Voir Cass., 28 octobre 1994, RG C.93.0047.N, n° 459.

OBLIGATION - Cession de créance - Notification

- Art. 1690, al. 2 Code civil

Wanneer de kennisgeving van de overdracht van schuldvordering enkel uitgaat van de overnemer mag de gecedeerde schuldenaar zich tegenover de overnemer uitsluitend beroepen op middelen die het feit van de overdracht betreffen en niet op middelen die berusten op de geldigheid of de inhoud van de onderliggende overeenkomst tussen overdrager en overnemer, noch op deze die berusten op de nakoming van die overeenkomst.

VERBINTENIS - Overdracht van schuldvordering - Schuldenaar - Middelen

- Art. 1690, tweede lid Burgerlijk Wetboek

Lorsque la notification de la cession de créance est faite à la seule intervention du cessionnaire, le débiteur cédé ne peut invoquer à l'égard de ce cessionnaire que des moyens portant sur la cession même et non des moyens fondés sur la validité ou la teneur de la convention sous-jacente du cédant et du cessionnaire ou sur le respect de cette convention.

OBLIGATION - Cession de créance - Débiteur - Moyens

- Art. 1690, al. 2 Code civil

C.04.0094.N 16 februari 2006 AC nr. 97

Concl. adv.-gen. m.o. Cornelis, Cass., 16 feb. 2006, AR C.04.0094.N, A.C., 2006, nr ...

MACHTEN - Rechterlijke macht - Rechtbank van eerste aanleg - Administratieve geldboete - Vreemdelingenwet - Luchtvervoerder - Betwisting - Toetsing

Conclusions de M. l'avocat général délégué Cornelis, avant Cass., 16 février 2006, RG C.04.0094.N, Pas., 2006, n° ...

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Tribunal de première instance - Amende administrative - L. du 15 décembre 1980 - Transporteur aérien - Contestation - Contrôle

Concl. adv.-gen. m.o. Cornelis, Cass., 16 feb. 2006, AR C.04.0094.N, AC, 2006, nr ...

VREEMDELINGEN - Administratieve geldboete - Luchtvervoerder - Wettigheid - Toetsing door de rechter

Conclusions de M. l'avocat général délégué Cornelis, avant Cass., 16 février 2006, RG C.04.0094.N, Pas., 2006, n° ...

ETRANGERS - Amende administrative - Transporteur aérien - Légalité - Contrôle par le juge

De rechter bij wie een beroep aanhangig wordt gemaakt van de luchtvervoerder tegen een hem op grond van artikel 74/4bis, § 1, van de Vreemdelingenwet opgelegde administratieve geldboete, mag de wettigheid van deze sanctie onderzoeken en in het bijzonder nagaan of de feitelijke en de wettelijke voorwaarden vervuld zijn en of ze overeenstemt met de wettelijke voorschriften; hij mag inzonderheid nagaan of ze evenredig is, zonder dat hij om loutere redenen van opportuniteit of billijkheid de administratieve geldboete mag kwijtschelden (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie en de erin aangehaalde verwijzingen.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Rechtbank van eerste aanleg - Administratieve geldboete - Vreemdelingenwet - Luchtvervoerder - Betwisting - Toetsing

- Art. 74/4bis, § 1, eerste lid en § 5 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Administratieve geldboete - Luchtvervoerder - Wettigheid - Toetsing door de rechter

- Art. 74/4bis, § 1, eerste lid en § 5 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Le juge qui est saisi d'un appel d'un transporteur aérien contre une amende administrative qui lui a été infligée en vertu de l'article 74/4bis, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980, peut contrôler la légalité de cette sanction et plus particulièrement il peut examiner si les circonstances de fait et les circonstances légales sont remplies et si elle répond aux prescriptions légales; il peut notamment examiner si elle est proportionnelle, sans pouvoir lever l'amende administrative pour de simples motifs d'opportunité ou d'équité (1). (1) Voir les conclusions du M.P. et les références qui y sont citées.

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Tribunal de première instance - Amende administrative - L. du 15 décembre 1980 - Transporteur aérien - Contestation - Contrôle

- Art. 74/4bis, § 1er, al. 1er et § 5 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Amende administrative - Transporteur aérien - Légalité - Contrôle par le juge

- Art. 74/4bis, § 1er, al. 1er et § 5 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

---

C.04.0095.N 9 maart 2006 AC nr. 139

De vrijstelling waarin artikel 117, § 1, eerste lid, W. Reg. voorziet in geval van inbreng van de universaliteit der goederen bij wijze van fusie, splitsing of anderszins in één of meer nieuwe of bestaande vennootschappen, is ook van toepassing op de inbreng van onroerende goederen, en is ook toepasselijk wanneer de inbreng niet gepaard gaat met uitgifte van aandelen.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Vrijstellingen - Inbreng van de universaliteit der goederen in vennootschappen - Vrijstelling van artikel 117, § 1 W. Reg.

- Artt. 115, 115bis en 117, § 1 Wetboek registratierechten

L'exonération prévue à l'article 117, §1er, alinéa 1er, du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe en cas d'apport de l'universalité des biens d'une société, sous forme de fusion, scission ou autrement, à une ou plusieurs sociétés nouvelles ou préexistantes, est également applicable à l'apport de biens immeubles, ainsi qu'à l'apport non assorti d'attribution d'actions.

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Exonérations - Apport de l'universalité de biens à des sociétés - Exonération visée à l'article 117, §1er, du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe

- Art. 115, 115bis et 117, § 1er Code des droits d'enregistrement

---

C.04.0122.N 5 januari 2006 AC nr. 7

Wanneer in een burgerlijke procedure voor de gerechten van eerste aanleg met zetel in het arrondissement Brussel meerdere verweerders betrokken zijn, moet zij worden verder gezet in de taal van de akte tot inleiding van het geding, behoudens wanneer de meerderheid van de verweerders, ongeacht hun woonplaats, de taalwijziging vraagt.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken - Gerechten met zetel te Brussel - Meerdere verweerders - Taal waarin de procedure moet worden verder gezet

Lorsque plusieurs parties défenderesses sont intéressées à une cause devant les juridictions civiles de première instance dont le siège est établi dans l'arrondissement de Bruxelles, la procédure est poursuivie dans la langue employée pour la rédaction de l'acte introductif d'instance, à moins que la majorité des parties défenderesses, quel que soit leur domicile, ne demande le changement de langue.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière civile - Juridictions dont le siège est établi à Bruxelles - Pluralité de parties défenderesses - Langue dans

- Artt. 4, § 1, en 6, §§ 1 en 2 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

laquelle la procédure est poursuivie

- Art. 4, § 1er, et 6, § 1er et 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

---

C.04.0138.F 12 oktober 2006 AC nr. 482

Het middel is niet ontvankelijk dat, na een cassatiearrest, opkomt tegen een beslissing van de rechter op verwijzing die met dat arrest overeenstemt (1). (1) Cass., 6 juni 2005, AR S.04.0181.F, nr 322, met concl. eerste adv.-gen. J.F. Leclercq.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Beslissing van de rechter op verwijzing stemt overeen met het cassatiearrest - Middel - Ontvankelijkheid

- Art. 1119, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Est irrecevable un moyen qui, après un arrêt de cassation, critique une décision du juge de renvoi qui est conforme à cet arrêt (1). (1) Cass., 6 juin 2005, S.04.0181.F, n° 322 avec concl. de M. J.-F. Leclercq, premier avocat général.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Divers - Décision du juge de renvoi conforme à l'arrêt de cassation - Moyen - Recevabilité

- Art. 1119, al. 2 Code judiciaire

Het arrest dat op grond van een feitelijke beoordeling, zegt dat de oorzaken van de verzakingen aan de nalatenschappen van zijn ouders hierin bestonden dat de verzaker "het voorspelbare maar niet vaststaande risico" wilde ontlopen van de "desastreuze financiële gevolgen van zijn eventuele strafrechtelijke veroordeling", en niet in de zekerheid van die veroordeling, beslist naar recht dat uit zijn latere vrijspraak niet bleek dat die handelingen op een valse oorzaak waren gegrond.

AFSTAND VAN RECHT - Erfenis - Oorzaak - Valse oorzaak

- Artt. 1108, 1110 en 1131 Burgerlijk Wetboek

ERFENISSEN - Afstand - Oorzaak - Valse oorzaak

- Artt. 1108, 1110 en 1131 Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Erfenis - Afstand - Oorzaak - Valse oorzaak

- Artt. 1108, 1110 en 1131 Burgerlijk Wetboek

L'arrêt qui considère, sur la base d'une appréciation qui gît en fait, que les renonciations aux successions de ses père et mère avaient pour cause la volonté de l'auteur de celles-ci d'obvier au "risque prévisible mais non certain" constitué par les "conséquences financières désastreuses pouvant découler de sa condamnation pénale", et non la certitude de cette condamnation, décide légalement que son acquittement ultérieur ne révélait pas que ces actes eussent été fondés sur une fausse cause.

RENONCIATION - Succession - Cause - Fausse cause

- Art. 1108, 1110 et 1131 Code civil

SUCCESSION - Renonciation - Cause - Fausse cause

- Art. 1108, 1110 et 1131 Code civil

OBLIGATION - Succession - Renonciation - Cause - Fausse cause

- Art. 1108, 1110 et 1131 Code civil

C.04.0151.N 12 januari 2006 AC nr. 31

Niet ontvankelijk is het middel dat zich beroept op schending van de gewijzigde tekst van een wetsbepaling, terwijl de oorspronkelijke tekst van die bepaling op het geschil toepasselijk is en de wijziging invloed kan hebben op de gegrondheid van het middel (1). (1) Cass., 18 sept. 1992, AR F.1944.N, nr 622.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Geschonden wetsbepalingen - Gewijzigde wetsbepaling - Ontvankelijkheid

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

Est irrecevable le moyen qui invoque la violation du texte modifié d'une disposition légale, alors que c'est le texte original de la disposition qui s'applique au litige et que la modification peut influencer le bien-fondé du moyen (1). (1) Cass., 18 septembre 1992, RG F.1944.N, n° 622.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Dispositions légales violées - Disposition légale modifiée - Recevabilité

- Art. 1080 Code judiciaire

C.04.0181.N 3 april 2006 AC nr. 190

Als een rechtsvordering inzake pacht en inzake het recht van voorkoop ten gunste van de huurders van landeigendommen moet worden aangemerkt, de vordering waarvan het voorwerp de toepassing betreft van de rechtsregels met betrekking tot de pacht dan wel het recht van voorkoop dat in geval van vervreemding van een landeigendom toekomt aan de pachter ervan.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen - Minnelijke schikking - Voorwaarden - Rechtsvordering inzake pacht en inzake het recht van voorkoop ten gunste van de huurders van landeigendommen

- Art. 1345, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Huur van goederen - Pacht - Minnelijke schikking - Voorwaarden - Rechtsvordering inzake pacht en inzake het recht van voorkoop ten gunste van de huurders van landeigendommen

- Art. 1345, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Est une action en matière de bail à ferme et de droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux, la demande dont l'objet porte sur l'application des règles relatives régissant le bail à ferme ou des règles régissant le droit de préemption dont bénéficie le preneur en cas de cession d'un bien rural.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Généralités - Conciliation - Conditions - Action en matière de bail à ferme et de droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

- Art. 1345, al. 1er Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Louage de choses - Bail à ferme - Conciliation - Conditions - Action en matière de bail à ferme et de droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

- Art. 1345, al. 1er Code judiciaire

De enkele omstandigheid dat de oplossing van een geschil te vinden is in de rechtsregels die de pacht van voorkoop beheersen, heeft niet tot noodzakelijk gevolg dat de vordering waarin gevraagd wordt dat geschil te beslechten, moet worden aangemerkt als een rechtsvordering inzake pacht en inzake het recht van voorkoop ten gunste van de huurders van landeigendommen.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen - Minnelijke schikking - Voorwaarden - Voorwerp van de rechtsvordering - Oplossing van een geschil - Toepassing van de rechtsregels die de pacht van voorkoop beheersen

- Art. 1345, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Huur van goederen - Pacht - Minnelijke schikking - Voorwaarden - Voorwerp van de rechtsvordering - Oplossing van een geschil - Toepassing van de rechtsregels die de pacht van voorkoop beheersen

- Art. 1345, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Il ne peut nécessairement être déduit de la seule circonstance que la solution d'un litige réside dans les règles de droit régissant le bail à ferme et le droit de préemption, que la demande tendant à la solution de ce litige est une action en matière de bail à ferme ou de droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Généralités - Conciliation - Conditions - Objet de la demande - Solution du litige - Application des règles régissant le bail à ferme et le droit de préemption

- Art. 1345, al. 1er Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Louage de choses - Bail à ferme - Conciliation - Conditions - Objet de la demande - Solution du litige - Application des règles régissant le bail à ferme et le droit de préemption

- Art. 1345, al. 1er Code judiciaire

De vernietiging van het bestreden vonnis dat de vordering tot schadevergoeding een vordering is inzake pacht of recht van voorkoop brengt de vernietiging mee van het bestreden vonnis dat de vordering tot schadevergoeding ontoelaatbaar is, dat ermee verbonden is (1). (1) Zie Cass., 4 maart 2004, AR C.01.0478.N, nr 123.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Beslissing dat de vordering tot schadevergoeding een vordering is inzake pacht of recht van voorkoop - Vernietiging - Omvang - Beslissing dat de vordering tot schadevergoeding ontoelaatbaar is

La cassation du jugement attaqué suivant lequel la demande tendant à l'obtention de dommages-intérêts est une demande en matière de bail à ferme ou de droit de préemption entraîne l'annulation du jugement attaqué qui est lié, suivant lequel la demande tendant à l'obtention de dommages-intérêts est inadmissible (1). (1) Voir cass., 4 mars 2004, RG C.01.0478.N, n° 123.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Décision que la demande à l'obtention de dommages-intérêts est une demande en matière de bail à ferme ou de droit de préemption - Cassation - Etendue - Décision suivant laquelle la demande tendant à l'obtention de dommages-intérêts est inadmissible

---

De verplichting voor de rechter in hoger beroep om de zaak naar de eerste rechter te verwijzen indien hij, zelfs gedeeltelijk een in het aangevochten vonnis bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt, belangt de gerechtelijke organisatie aan en ontsnapt aldus aan de vrije wil van de partijen.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Devolutieve kracht - Beperking - Bevestiging van een onderzoeksmaatregel - Verwijzingsverplichting

- Art. 1068, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

L'obligation pour le juge d'appel de renvoyer la cause au premier juge s'il confirme, même partiellement, une mesure d'instruction ordonnée par le jugement entrepris, intéresse l'organisation judiciaire et, en conséquence, est indépendante de la volonté des parties.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effet dévolutif - Limite - Confirmation d'une mesure d'instruction - Obligation de renvoi

- Art. 1068, al. 2 Code judiciaire

C.04.0201.F — 27 januari 2006 — AC nr. 57

De tussenkomende partij die geen verzoekschrift heeft ingediend maar wel een conclusie heeft neergelegd met daarin haar middelen, waarover de partijen uitleg hebben gegeven, is partij in het geding geworden en kan op eenzijdig verzoekschrift hoger beroep instellen tegen de beschikking.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Vrijwillig tussenkomende partij - Verzoekschrift - Ontstentenis - Conclusie - Gevolg - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Artt. 813, 1031 en 1033 Gerechtelijk Wetboek

TUSSENKOMST - Burgerlijke zaken - Vrijwillige tussenkomst - Verzoekschrift - Ontstentenis - Conclusie - Gevolg - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Artt. 813, 1031 en 1033 Gerechtelijk Wetboek

La partie intervenante qui, sans avoir formé de requête, a déposé des conclusions contenant ses moyens, sur lesquels les parties se sont expliquées, est devenue partie à la cause et peut former appel de l'ordonnance sur requête unilatérale.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Partie intervenant volontairement - Requête - Absence - Conclusions - Conséquence - Appel - Recevabilité

- Art. 813, 1031 et 1033 Code judiciaire

INTERVENTION - Matière civile - Intervention volontaire - Requête - Absence - Conclusions - Conséquence - Appel - Recevabilité

- Art. 813, 1031 et 1033 Code judiciaire

C.04.0203.N — 29 september 2006 — AC nr. 448

De afzender, die op grond van de overeenkomst vorderingsgerechtigd is voor het verlies of de beschadiging van de lading of voor vertraging in de aflevering, dient hiertoe niet het bestaan van de schade in het eigen vermogen te bewijzen, behoudens ingeval de vervoerder door zowel de afzender als de geadresseerde wordt aangesproken.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Wegvervoer - Internationaal vervoer - C.M.R.-Verdrag - Vervoerder - Aansprakelijkheid - Vorderingsrecht van de afzender

- Art. 17 Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

L'expéditeur qui, sur la base de la convention a le droit d'intenter une action du chef de la perte ou de l'avarie du chargement ou du chef de retard à la livraison, n'est pas tenu de prouver l'existence d'un dommage subi dans son patrimoine propre, sauf au cas où le transporteur est poursuivi tant par l'expéditeur que par le destinataire.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Transport par route - Transport international - Convention C.M.R. - Transporteur - Responsabilité - Droit d'action de l'expéditeur

- Art. 17 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

Uit het systeem van het C.M.R.-Verdrag vloeit voort dat zowel de afzender als de geadresseerde gerechtigd zijn om op grond van artikel 17 een aansprakelijkheidsvordering in te stellen tegen de vervoerder.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Wegvervoer - Internationaal vervoer - C.M.R.-Verdrag - Vervoerder - Aansprakelijkheid - Vorderingsgerechtigden

- Artt. 12, 13, en 17 Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg

Il ressort du système de la Convention C.M.R. que tant l'expéditeur que le destinataire ont le droit d'intenter une action en responsabilité contre le transporteur sur la base de l'article 17.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Transport par route - Transport international - Convention C.M.R. - Transporteur - Responsabilité - Personnes ayant le droit d'intenter une action

- Art. 12, 13, et 17 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

(C.M.R.)

C.04.0212.F 30 januari 2006 AC nr. 60

Wanneer een onderdeel wordt aangenomen van het middel dat gericht is tegen een reden van de beslissing is de onderscheiden reden, waartegen een ander onderdeel van het middel opkomt, niet langer overtollig (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 2004, AR C.03.0635.F, nr 503.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Bestreden beslissing - Grondslag - Twee onderscheiden redenen - Aanneming van het middel dat tegen een reden is gericht - Middel gericht tegen een andere reden

L'accueil d'une branche du moyen dirigé contre un motif de la décision ôte tout caractère surabondant au motif distinct que critique une autre branche du moyen (1). (1) Voir cass., 25 octobre 2004, RG C.03.0635.F, n° 503.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Décision attaquée - Fondement - Deux motifs distincts - Accueil du moyen dirigé contre un motif - Moyen dirigé contre un motif distinct

---

Alleen de spelen die geschikt zijn voor de behendigheid en geoefendheid van het lichaam, genieten gerechtelijke bescherming.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak - Spelovereenkomst - Ongeoorloofd karakter - Uitzondering

- Artt. 1965 en 1966 Burgerlijk Wetboek

SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN - Spelovereenkomst - Ongeoorloofd karakter - Uitzondering

- Artt. 1965 en 1966 Burgerlijk Wetboek

Les jeux propres à l'adresse et à l'exercice du corps sont seuls exclus de l'absence de protection judiciaire.

CONVENTION - Eléments constitutifs - Cause - Contrat de jeu - Illicéité - Exception

- Art. 1965 et 1966 Code civil

JEUX ET PARIS - Contrat de jeu - Illicéité - Exception

- Art. 1965 et 1966 Code civil

De spelovereenkomst is volstrekt ongeoorloofd en alle overeenkomsten tot organisatie van de exploitatie ervan zijn dat dus ook; dit staat los van haar strafbaarstelling.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Oorzaak - Spelovereenkomst - Ongeoorloofd karakter - Overeenkomst met het oog op de exploitatie van het spel - Gevolg

- Art. 1965 Burgerlijk Wetboek

SPELEN EN WEDDENSCHAPPEN - Spelovereenkomst - Ongeoorloofd karakter - Overeenkomst met het oog op de exploitatie van het spel - Gevolg

- Art. 1965 Burgerlijk Wetboek

L'illicéité du contrat de jeu est absolue et rejaillit sur toutes les conventions qui ont pour but d'en organiser l'exploitation; elle est indépendante de son incrimination pénale.

CONVENTION - Eléments constitutifs - Cause - Contrat de jeu - Illicéité - Convention en vue de l'exploitation du jeu - Effet

- Art. 1965 Code civil

JEUX ET PARIS - Contrat de jeu - Illicéité - Convention en vue de l'exploitation du jeu - Effet

- Art. 1965 Code civil

C.04.0245.F 9 juni 2006 AC nr. 320

Concl. adv.-gen. met opdracht de KOSTER, Cass., 9 juni 2006, AR C.04.0245.F, Pas., 2006, nr ...

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding

Conclusions de M. l'avocat général de KOSTER, avant Cass., 9 juin 2006, RG C.04.0245.F, Pas., 2006, n° ...

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Citation

De stuiting van de verjaring ten gevolge van een dagvaarding voor het gerecht, een bevel tot betaling of een beslag heeft enkel gevolgen voor de personen die daarbij partij zijn geweest; de door één van de schuldeisers verkregen stuiting komt de andere schuldeisers niet ten goede (1). (1) Zie concl. O.M.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding

- Art. 2244 Burgerlijk Wetboek

L'interruption de la prescription procédant d'une citation en justice, un commandement ou une saisie n'a d'effet qu'à l'égard des personnes qui y ont été parties; acquise par l'un des créanciers, elle ne profite pas aux autres (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Citation

- Art. 2244 Code civil

C.04.0252.F 16 januari 2006 AC nr. 35

Een publiekrechtelijke persoon die, t.g.v. de fout van een derde, krachtens wettelijke, verordenende of overeengekomen verplichtingen, kosten moet doen of uitkeringen moet toekennen aan de getroffene of aan zijn rechtverkrijgenden, heeft recht op een vergoeding, in zoverre hij daardoor schade lijdt (1). (1) Zie Cass., 9 april 2003, AR P.03.0049.F, nr 235; 10 april 2003, AR C.01.0329.F, nr 245; 3 dec. 2003, AR P.03.0367.F, nr 614; 23 feb. 2004, AR C.03.0188.F, nr 94, en de verwijzingen in noot 1, p. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Publiekrechtelijk rechtspersoon - Werkgever - Getroffene - Fout van een derde - Kosten - Uitkeringen - Wettelijke, verordenende of overeengekomen verplichtingen - Gevolg

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Une personne de droit public qui, à la suite de la faute d'un tiers, doit, en vertu d'obligations légales, réglementaires ou conventionnelles, effectuer des dépenses ou octroyer des prestations en faveur de la victime ou de ses ayants droit, a droit à une indemnité dans la mesure où elle subit ainsi un dommage (1). (1) Voir cass., 9 avril 2003, RG P.03.0049.F, n° 235; 10 avril 2003, RG C.01.0329.F, n° 245; 3 décembre 2003, RG P.03.0367.F, n° 614; 23 février 2004, RG C.03.0188.F, n° 94, et les références citées à la note 1 p. 300.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Personne de droit public - Employeur - Victime - Faute d'un tiers - Dépenses - Prestations - Obligations légales, réglementaires ou conventionnelles - Conséquence

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.04.0257.F 31 maart 2006 AC nr. 187

Door te beslissen de gevorderde bedongen interesten te verlagen tot de wettelijke rentevoet wijzigt de rechter het onderwerp van de vordering (1). (1) Zie Cass., 2 dec. 2004, AR C.03.0633.F, nr 583.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Vordering in rechte - Onderwerp - Bedongen interesten - Verlaging - Gevolgen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Onderwerp - Bedongen interesten - Verlaging - Gevolgen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

Modifie l'objet de la demande le juge qui décide de réduire au taux légal les intérêts conventionnels réclamés (1). (1) Voir Cass., 2 décembre 2004, RG C.03.0633.F, n° 583.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Demande en justice - Objet - Intérêts conventionnels - Réduction - Effets

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Objet - Intérêts conventionnels - Réduction - Effets

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

C.04.0267.N 16 maart 2006 AC nr. 155

De rechter moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp noch de oorzaak van de vordering wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van partijen eerbiedigt (1). (1) Cass., 21 dec. 2001, AR C.99.0239.F, nr 718.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Door partijen aangevoerde feiten en redenen - Opdracht van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen

Le juge est tenu d'examiner la nature juridique des faits invoqués par les parties et, quelle que soit la qualification juridique que celles-ci leur ont donnée, peut suppléer d'office aux motifs invoqués devant lui dès lors qu'il n'élève aucune contestation dont les parties ont exclu l'existence par conclusions, qu'il se fonde uniquement sur des faits régulièrement soumis à son appréciation, qu'il ne modifie ni l'objet ni la cause de la demande et qu'il respecte les droits de la défense (1). (1) Cass., 21 décembre 2001, RG C.99.0239.F, n° 718.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Mission du juge - Motifs suppléés d'office

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Faits et motifs invoqués par les parties - Mission du juge - Motifs suppléés d'office

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

C.04.0284.N 9 maart 2006 AC nr. 140

In de gevallen waarin de belastingplichtige de btw-schuld, vastgesteld in een door de taxatieambtenaar opgesteld proces-verbaal, gedurende de administratieve fase van het geschil blijft betwisten, is het bestuur verplicht een dwangbevel uit te vaardigen tot invordering van deze schuld; dit stelt de belastingplichtige in de gelegenheid deze betwisting door de rechter te laten beslechten door verzet aan te tekenen tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Proces-verbaal - btw-schuld - Betwisting - Dwangbevel - Verplichting

- Artt. 85, §§ 1 en 2, en 89 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

L'administration de la T.V.A. est obligée de décerner une contrainte en recouvrement de la taxe lorsque l'assujetti persiste à contester, dans la phase administrative de la contestation, la T.V.A. fixée dans le procès-verbal du fonctionnaire; ainsi, l'assujetti est mis à même de soumettre cette contestation aux juridictions par la voie d'une opposition à l'exécution de la contrainte.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Procès-verbal - T.V.A. due - Contestation - Contrainte - Obligation

- Art. 85, § 1 er et 2, et 89 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Inzake de belasting over de toegevoegde waarde is het dwangbevel enerzijds een taxatietitel waarin de belastingschuld geconcretiseerd wordt bij gebrek aan spontane en onvoorwaardelijke betaling van de verschuldigde belasting, en anderzijds een akte die geldt als uitvoerbare titel met het oog op de invordering van die belastingschuld (1). (1) Het Hof formuleerde dezelfde rechtsregel in Cass., 9 maart 2006, AR nr C.04.0313.N, www.cass.be.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel

- Art. 85, §§ 1 en 2 W.B.T.W., zoals het van toepassing was vóór de wet van 28 dec. 1992

En matière de taxe sur la valeur ajoutée, la contrainte constitue non seulement le titre de la taxation concrétisant la dette fiscale à défaut de paiement spontané et inconditionnel de la taxe due mais aussi l'acte valant titre exécutoire nécessaire au recouvrement de la dette fiscale (1). (1) La Cour a énoncé la même règle dans un autre arrêt du 9 mars 2006, RG C.04.0303.N, www.cass.be, dont une autre règle fait l'objet d'un résumé distinct du résumé sous le point 2.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte

- Art. 85, § 1er et 2 C.T.V.A., tel qu'il était applicable avant la loi du 28 décembre 1992

C.04.0290.N 29 juni 2006 AC nr. 366

Wanneer een exploot van dagvaarding weliswaar de vermeldingen bevat als voorzien in de artikelen 43 en 702, 2° van het Gerechtelijk Wetboek, maar deze betrekking hebben op een andere persoon dan diegene die de eiser had dienen te dagvaarden, brengt dit de niet-ontvankelijkheid van de aldus ingeleide vordering met zich mee. Dergelijke onregelmatigheid valt buiten de werkingssfeer van de nietigheidsregeling van de artikelen 860 tot 867 van dat wetboek, en geeft dienvolgens geen aanleiding tot beoordeling van belangenschade (1). (1) Zie Cass., 20 dec. 1996, AR C.94.0443.N, AC, 1996, nr 521.

DAGVAARDING - Burgerlijke zaken - Vermeldingen - Andere persoon - Onregelmatigheid - Vordering - Nietigheidsregeling

- Artt. 43, en 702, 2° Gerechtelijk Wetboek

Lorsqu'un exploit de citation contient les mentions prévues aux articles 43 et 702, 2°, du Code judiciaire, mais que celles-ci se rapportent à une autre personne que celle que le demandeur aurait dû citer, ceci entraîne l'irrecevabilité de la demande ainsi introduite. Une telle irrégularité tombe en dehors du champ d'application du régime de nullité des articles 860 à 867 de ce code et ne donne, dès lors, pas lieu à une appréciation du préjudice (1). (1) Voir Cass., 20 décembre 1996, RG C.94.0443.N, AC, 1996, n° 521.

CITATION - Matière civile - Mentions - Autre personne - Irrégularité - Demande - Régime de nullité

- Art. 43, et 702, 2° Code judiciaire

C.04.0292.N 20 februari 2006 AC nr. 99

De voorzitter van de rechtbank zetelend in kort geding kan voorlopige maatregelen bevelen die ingaan vanaf de dagvaarding tot echtscheiding, waardoor reeds uitgevoerde maatregelen die door de vrederechter werden bevolen overeenkomstig artikel 223 van het Burgerlijk Wetboek komen te vervallen.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen - Levensonderhoud - Maatregelen genomen door de vrederechter - Voorzitter van de rechtbank zetelend in kort geding - Bevoegdheid in de tijd

- Art. 1280 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 221, zesde lid en 223 Burgerlijk Wetboek

Le président du tribunal siégeant en référé peut ordonner des mesures provisoires prenant cours à la date de la citation en divorce, annulant ainsi les mesures déjà exécutées ordonnées par le juge de paix en application de l'article 223 du Code civil.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Mesures provisoires - Aliments - Mesures ordonnées par le juge de paix - Président du tribunal siégeant en référé - Compétence dans le temps

- Art. 1280 Code judiciaire

- Art. 221, al. 6 et 223 Code civil

De voorzitter van de rechtbank zetelend in kort geding kan voorlopige maatregelen bevelen die verschillend zijn van die welke door de vrederechter werden bevolen, zonder dat gewijzigde omstandigheden moeten bewezen zijn.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen - Levensonderhoud - Maatregelen genomen door de vrederechter - Voorzitter van de rechtbank zetelend in kort geding - Bevoegdheid

- Art. 1280 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 221, zesde lid en 223 Burgerlijk Wetboek

Le président du tribunal siégeant en référé peut ordonner des mesures provisoires différant des mesures ordonnées par le juge de paix, sans qu'un changement de circonstances ne doive être prouvé.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Mesures provisoires - Aliments - Mesures ordonnées par le juge de paix - Président du tribunal siégeant en référé - Pouvoir

- Art. 1280 Code judiciaire

- Art. 221, al. 6 et 223 Code civil

C.04.0302.F — 16 januari 2006 — AC nr. 36

Inzake levensverzekeringen, die een beding ten behoeve van een derde impliceren, verkrijgt de derde-begunstigde, gewoon door het feit van zijn aanwijzing, een eigen en rechtstreeks recht op de verzekeringsprestaties en kunnen de verzekeringnemer noch, in de regel, zijn erfgenamen, enig recht op die prestaties doen gelden (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1967 (AC, 1967, 577); 4 jan. 1988, AR 8086, nr 266.

VERZEKERING - Levensverzekering - Derdenbeding

- Art. 1121 Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Derdenbeding - Levensverzekering

- Art. 1121 Burgerlijk Wetboek

En matière de contrat d'assurance sur la vie, qui implique une stipulation pour autrui, le tiers bénéficiaire recueille, par le seul fait de sa désignation, un droit propre et direct sur les prestations d'assurance et le preneur, de même que, en règle, ses héritiers, ne peuvent faire valoir aucun droit sur ces prestations (1). (1) Voir cass., 13 janvier 1967 (Bull. et Pas., 1967, I, 571); 4 janvier 1988, RG 8086, n° 266.

ASSURANCES - Assurance vie - Stipulation pour autrui

- Art. 1121 Code civil

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Envers les tiers - Stipulation pour autrui - Assurance vie

- Art. 1121 Code civil

C.04.0306.F — 27 februari 2006 — AC nr. 110

De overeenkomst die tot stand gekomen is tussen de getroffene door een ongeval en de derde aansprakelijke kan alleen tegen de ziekte- en invaliditeitsverzekeraar worden aangevoerd als hij daarmee instemt (1). (1) Zie Cass., 12 juni 1986, AR 7414, nr 642; 8 feb. 1990, AR 8522, nr 354; 11 okt. 1999, AR C.98.0421.N, nr 522.

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Ongeval - Getroffene - Derde-aansprakelijke - Overeenkomst - Overeenkomst -

La transaction intervenue entre la victime d'un accident et le tiers responsable n'est opposable à l'organisme assureur en matière d'assurance maladie-invalidité qu'avec l'accord de celui-ci (1). (1) Voir Cass., 12 juin 1986, RG 7414, n° 642; 8 février 1990, RG 8522, n° 354; 11 octobre 1999, RG C.98.0421.N, n° 522.

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Accident - Victime - Tiers responsable - Convention - Transaction - Organisme assureur -

Verzekeringsinstelling - Tegenstelbaar karakter

- Art. 76quater, § 2, vijfde lid KB 14 juli 1994 houdende coördinatie van de Wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Art. 136, § 2, vijfde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Opposabilité

- Art. 76quater, § 2, al. 5 A.R. du 14 juillet 1994 portant coordination de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités

- Art. 136, § 2, al. 5 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

C.04.0313.N 9 maart 2006 AC nr. 141

De met de invordering van de belasting over de toegevoegde waarde belaste ambtenaar is ertoe gehouden een dwangbevel uit te vaardigen indien de belastingpschuldige de verschuldigde belasting niet spontaan en onvoorwaardelijk voldoet; een inhouding door het bestuur van btw-tegoeden die met succes door de belastingschuldige wordt aangevochten, geldt niet als een voldoening van de belastingschuld (1). (1) In dit arrest formuleerde het Hof tevens dezelfde rechtsregel als deze die het voorwerp uitmaakt van de samenvatting sub 1° van Cass., 9 maart 2006, AR nr C.04.0284.N, www.cass.be.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Verplichting - Voldoening van de belasting

- Art. 85, § 1, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Le fonctionnaire chargé du recouvrement de la taxe sur la valeur ajoutée est tenu de décerner une contrainte lorsque l'assujetti ne paie pas spontanément et inconditionnellement la taxe due; la retenue effectuée par l'administration de la T.V.A., contestée avec succès par l'assujetti, ne vaut pas paiement de la dette fiscale (1). (1) Dans le présent arrêt, la Cour a énoncé la même règle que celle qui fait l'objet du résumé sous le point 1 dans un autre arrêt du 9 mars 2006, RG C.04.0284.N, www.cass.be.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Obligation - Paiement de la taxe

- Art. 85, § 1er, al. 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

---

C.04.0335.N 23 maart 2006 AC nr. 171

Als de rechter de volstrekte nietigheid van een beding van een overeenkomst vaststelt, mag hij geen beding in de plaats stellen dat niet berust op de wilsovereenstemming van de partijen.

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Beding - Nietigverklaring door de rechter - Indeplaatsstelling van een beding - Bevoegdheid van de rechter

- Artt. 1131, 1134 en 1135 Burgerlijk Wetboek

Lorsque le juge constate la nullité absolue d'une clause d'une convention, il ne peut la remplacer par une autre clause qui n'est pas fondée sur le consentement des parties.

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Clause - Annulation par le juge - Remplacement d'une clause - Compétence du juge

- Art. 1131, 1134 et 1135 Code civil

C.04.0358.F 6 januari 2006 AC nr. 18

Er is sprake van rechtsmisbruik wanneer de rechthebbende dat recht uitoefent zonder redelijk en afdoend belang, op een wijze die de perken van de normale uitoefening van zijn rechten door een voorzichtig en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat (1). (1) Zie Cass., 17 mei 2002, AR C.01.0101.F, nr 302.

RECHTSMISBRUIK - Vordering in rechte - Tergend geding - Misbruik van het recht om in rechte op te treden

Il y a abus de droit lorsque son titulaire l'exerce sans intérêt raisonnable et suffisant, d'une manière qui excéderait manifestement les limites de l'exercice normal de ses droits par une personne prudente et diligente (1). (1) Voir Cass., 17 mai 2002, RG C.01.0101.F, n° 302.

ABUS DE DROIT - Demande en justice - Procédure vexatoire - Abus du droit d'agir en justice

---

Het beperkte gebruik van een erfdienstbaarheid gedurende een termijn van dertig jaar kan tot gevolg hebben dat die erfdienstbaarheid gedeeltelijk tenietgaat en dat ze bijgevolg beperkt wordt tot de grenzen waarbinnen zij werd uitgeoefend; mits de materiële gesteldheid van de plaats de volledige uitoefening van de erfdienstbaarheid mogelijk maakt, kan de omstandigheid dat de eigenaar van het heersend erf, die de erfdienstbaarheid uitoefent overeenkomstig zijn titel, en het gebruik ervan beperkt tot wat hij nodig heeft en wat hem past, evenwel niet worden beschouwd als een beperkt gebruik dat het gedeeltelijk tenietgaan van de erfdienstbaarheid tot gevolg kan hebben.

ERFDIENSTBAARHEID - Erfdienstbaarheid van overgang - Niet-uitoefening ervan gedurende dertig jaar - Beperkt gebruik - Gevolg

- Art. 708 Burgerlijk Wetboek

L'usage restreint d'une servitude pendant un délai de trente ans peut en entraîner l'extinction partielle et, par suite, la réduction aux limites dans lesquelles elle a été exercée; pourvu que l'état matériel des lieux permette l'usage complet de la servitude, la circonstance que le maître du fonds dominant, usant de celle-ci conformément à son titre, en limite l'usage à ses besoins est à ses convenances ne peut toutefois pas être considérée comme un usage restreint pouvant entraîner l'extinction partielle de la servitude.

SERVITUDE - Servitude de passage - Non-usage trentenaire - Usage restreint - Effet

- Art. 708 Code civil

C.04.0363.N 18 september 2006 AC nr. 421

De beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die het verzoek afwijst van de onderhoudsplichtigen om afstand te doen van het verhaal wegens de door hen aangevoerde billijkheidsredenen, dient uitdrukkelijk te worden gemotiveerd, dit wil zeggen op afdoende wijze de juridische en feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Verhaalrecht - Onderhoudsplichtigen - Verplicht karakter - Uitzonderingen - Billijkheidsredenen - Afwijzing - Gemotiveerde beslissing

- Art. 100bis, § 2 Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

La décision par laquelle le centre public d'aide sociale rejette la requête introduite par les débiteurs d'aliments tendant à obtenir la renonciation en matière de recouvrement pour les raisons d'équité invoquées dans la requête doit être formellement motivée, c'est-à-dire qu'elle doit énoncer clairement toutes les considérations de droit et de fait qui justifient la décision.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Droit de recours - Débiteurs d'aliments - Caractère obligatoire - Exceptions - Raisons d'équité - Rejet - Décision motivée

- Art. 100bis, § 2 Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

C.04.0366.N 20 februari 2006 AC nr. 100

De rechter oordeelt weliswaar binnen de grenzen van de vordering, op onaantastbare wijze in feite, over het bestaan en de omvang van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte morele schade en over het herstel ervan; het Hof dient niettemin te toetsen of de rechter het begrip "schade" niet heeft miskend (1). (Impliciete oplossing) (1) Zie Cass., 3 feb. 1987, AR nr 376, AC, 1986-87, nr 322.b.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Beoordelingsbevoegdheid - Morele schade - Genegenheidsschade - Onaantastbare beoordeling door de rechter - Wettigheid - Toetsing van het Hof

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Schade - Morele schade - Genegenheidsschade - Onaantastbare beoordeling door de rechter -

Le juge statue souverainement, dans les limites de la demande, sur l'existence et l'étendue du dommage moral résultant d'un acte illicite et sur la réparation de ce dommage; il incombe néanmoins à la Cour de contrôler si le juge ne méconnaît pas la notion de "dommage" (1). (Solution implicite) (1) Voir cass., 3 février 1987, RG 376, n° 322.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Pouvoir d'appréciation - Dommage moral - Dommage affectif - Appréciation souveraine par le juge - Légalité - Contrôle de la Cour

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Responsabilité hors contrat - Dommage - Dommage moral - Dommage affectif - Appréciation souveraine par le juge -

Wettigheid - Toetsing van het Hof

De rechter verantwoordt niet naar recht zijn beslissing de vordering tot schadevergoeding wegens morele schade ondergaan door een echtgenoot af te wijzen op de enkele grond dat de psychische druk tengevolge van het lijden van het slachtoffer van de onrechtmatige daad de normale bijstand van de echtgenoot niet te boven gaat (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 1987, AR nr 376, AC, 1986-87, nr 322.b.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Morele schade - Genegenheidsschade

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Légalité - Contrôle de la Cour

Ne justifie pas légalement sa décision, le juge qui rejette la demande en réparation du dommage moral subi par un conjoint par le seul motif que la tension psychique ressentie à la vue des souffrances de la victime de l'acte illicite n'excède pas le devoir d'assistance normal de tout conjoint (1). (1) Voir cass., 3 février 1987, RG 376, n° 322.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Dommage moral - Dommage affectif

- Art. 1382 et 1383 Code civil

De rechtsvordering tot schadevergoeding wegens morele schade heeft tot doel de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen en in die mate de schade te herstellen; het morele leed dat een echtgenoot ondergaat ten gevolge van de letsels aan de andere echtgenoot, maakt in principe daarop geen uitzondering (1). (1) Zie Cass., 3 feb. 1987, AR nr 376, AC, 1986-87, nr 322.b.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Morele schade - Begrip - Genegenheidsschade

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

La demande en réparation d'un dommage moral a pour objet l'allègement d'une douleur, d'un chagrin ou de quelque autre préjudice moral et de réparer dans cette mesure le dommage subi; le dommage moral subi par un conjoint à la suite des lésions encourues par son conjoint ne constitue en principe pas une exception (1). (1) Voir cass., 3 février 1987, RG 376, n° 322.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Dommage moral - Notion - Dommage affectif

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.04.0373.N 29 juni 2006 AC nr. 367

De uitvoering van wegenwerken in de zin van artikel 6, § 1, 2°, van de Pachtwet, dat betrekking heeft op pachtovereenkomsten op ongebouwde gronden die, op het ogenblik van de opzegging, zonder dat vooraf wegenwerken dienen te worden uitgevoerd, beschouwd moeten worden als bouwgronden, in welk geval de pachter geen recht van voorkoop heeft, heeft geen betrekking op de aanleg van nutsvoorzieningen.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Voorkooprecht - Pachtovereenkomsten van bouwgronden - Opzegging - Geen recht van voorkoop - Geen verplichting om vooraf wegenwerken uit te voeren - Uitvoering van wegenwerken

- Artt. 6, § 1, 2° en 52, 7° Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

L'exécution de travaux de voirie au sens de l'article 6, § 1er, 2°, de la loi sur les baux à ferme, qui a trait aux baux à ferme concernant des terrains non bâtis qui, au moment du congé et sans que des travaux de voirie doivent être effectués au préalable, doivent être considérés comme terrains à bâtir, auquel cas le preneur ne jouit pas du droit de préemption, ne se rapporte pas à l'installation d'équipements d'utilité publique.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Droit de préemption - Conventions de bail à ferme de terrains à bâtir - Congé - Défaut de droit de préemption - Pas d'obligation d'effectuer des travaux de voirie au préalable - Exécution de travaux de voirie

- Art. 6, § 1er, 2° en 52, 7° L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

C.04.0379.F 21 december 2006 AC nr. 668

Concl. adv.-gen. m.o. de Koster, Cass., 21 dec. 2006, AR C.04.0379.F, Pas., 2006, nr ...

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Reglement - Verbindende kracht - Strafmaatregelen - Wettigheid - Bevoegdheid van de rechter

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK - Reglement - Verbindende kracht - Strafmaatregel - Wettigheid - Bevoegdheid van de rechter

Conclusions de M. l'avocat général délégué de Koster, avant Cass., 21 décembre 2006, RG C.04.0379.F, Pas., 2006, n° ...

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Règlement - Force obligatoire - Sanctions - Légalité - Pouvoir du juge

ASSOCIATION SANS BUT LUCRATIF - Règlement - Force obligatoire - Sanction - Légalité - Pouvoir du juge

Door de strafmaatregel die een vzw ten aanzien van één van haar leden treft krachtens haar reglement waaraan dat lid zich door zijn aansluiting vrijwillig onderworpen heeft, onwettig en zonder gevolg te verklaren, schendt de rechter artikel 2 van de wet van 24 mei 1921 en miskent hij de verbindende kracht van het reglement van die vzw (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2006, nr ...

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK - Reglement - Verbindende kracht - Strafmaatregel - Wettigheid - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 2 Wet 24 mei 1921

- Artt. 1101 en 1134 Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Reglement - Verbindende kracht - Strafmaatregelen - Wettigheid - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 2 Wet 24 mei 1921

- Artt. 1101 en 1134 Burgerlijk Wetboek

Viole l'article 2 de la loi du 24 mai 1921 et la force obligatoire du règlement d'une asbl le juge qui déclare illégale et sans effet la sanction prise par cette asbl à l'égard de l'un de ses membres adhérents en vertu de ce règlement, auquel ce membre a, par son adhésion, accepté de se soumettre (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

ASSOCIATION SANS BUT LUCRATIF - Règlement - Force obligatoire - Sanction - Légalité - Pouvoir du juge

- Art. 2 L. du 24 mai 1921

- Art. 1101 et 1134 Code civil

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Règlement - Force obligatoire - Sanctions - Légalité - Pouvoir du juge

- Art. 2 L. du 24 mai 1921

- Art. 1101 et 1134 Code civil

C.04.0380.N 27 oktober 2006 AC nr. 522

De bouwheer die zowel de aannemer als de architect aansprakelijk wil stellen voor het geheel of gedeeltelijk tenietgaan van bouwwerken ten gevolge van gebreken in de constructie of de ongeschiktheid van de grond, dient voor het verstrijken van de tienjarige termijn een vordering in te stellen tegen zowel de aannemer als de architect (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1983, AR 3855, nr 152.

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Vordering tegen beiden

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Vordering tegen beiden

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

Le maître de l'ouvrage qui veut faire reconnaître la responsabilité tant de l'entrepreneur que de l'architecte lorsque l'édifice a péri en tout ou en partie à la suite d'un vice de construction ou d'un vice du sol est tenu d'introduire une action avant l'expiration du délai décennal tant contre l'entrepreneur que contre l'architecte (1). (1) Voir Cass., 18 novembre 1983, RG 3855, n° 152.

LOUAGE D'INDUSTRIE - Contrat d'entreprise - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Action dirigée contre les deux

- Art. 1792 et 2270 Code civil

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Contrat d'entreprise - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Action dirigée contre les deux

- Art. 1792 et 2270 Code civil

De tienjarige termijn binnen dewelke de aannemer en de architect aansprakelijk zijn voor het geheel of gedeeltelijk tenietgaan van bouwwerken ten gevolge van gebreken in de constructie of de ongeschiktheid van de grond is een fatale termijn die niet geschorst of gestuit kan worden (1). (1) Cass., 17 feb. 1989, AR 6125, nr 342.

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Tienjarige termijn - Vervaltermijn

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Tienjarige termijn - Aard

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

Le délai décennal pendant lequel l'entrepreneur ou l'architecte sont responsables si l'édifice périt en tout ou en partie par le vice de la construction ou par le vice du sol, est un délai préfix qui ne peut être suspendu ni interrompu (1). (1) Cass., 17 février 1989, RG 6125, n° 342.

LOUAGE D'INDUSTRIE - Contrat d'entreprise - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Délai décennal - Délai de déchéance

- Art. 1792 et 2270 Code civil

LOUAGE D'INDUSTRIE - Contrat d'entreprise - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Délai décennal - Nature

- Art. 1792 et 2270 Code civil

Een binnen de tienjarige termijn ingestelde aansprakelijkheidsvordering tegen de aannemer en de architect onttrekt aan het verval ook de vordering ingesteld op grond van nieuwe gevolgen, voor een bepaald bouwwerk, van eenzelfde gebrek en van eenzelfde contractuele tekortkoming in de conceptie of uitvoering, mits uit de tijdig ingestelde vordering blijkt wat zij omvat (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1984, AR 6971, nr 441.

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Binnen de tienjarige termijn ingestelde vordering

- Artt. 807 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

NIEUWE VORDERING - Burgerlijke zaken - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Binnen de tienjarige termijn ingestelde vordering

- Artt. 807 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Binnen de tienjarige termijn ingestelde vordering

- Artt. 807 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

Une action en responsabilité introduite dans le délai décennal contre l'entrepreneur et l'architecte soustrait aussi à la déchéance la demande introduite sur la base de nouveaux effets, pour un édifice déterminé, d'un même vice et d'un même manquement contractuel dans la conception ou l'exécution, à la condition que son contenu ressorte de la demande introduite en temps utile (1). (1) Voir Cass., 29 mars 1984, RG 6971, n° 441.

LOUAGE D'INDUSTRIE - Contrat d'entreprise - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Demande introduite pendant le délai décennal

- Art. 807 et 1042 Code judiciaire

- Art. 1792 et 2270 Code civil

DEMANDE NOUVELLE; VOIR AUSSI: 191 APPEL - Matière civile - Contrat d'entreprise - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Demande introduite pendant le délai décennal

- Art. 807 et 1042 Code judiciaire

- Art. 1792 et 2270 Code civil

DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Contrat d'entreprise - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Demande introduite pendant le délai décennal

- Art. 807 et 1042 Code judiciaire

- Art. 1792 et 2270 Code civil

Het Hof vermag na te gaan of de appelrechters, op grond van de feitelijke elementen die zij aangeven, wettig hebben kunnen afleiden dat een vordering in conclusie geformuleerd "virtueel" niet begrepen is in de oorspronkelijk in de dagvaarding gestelde vordering.

CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding - Bevoegdheid van het Hof - Allerlei - Nieuwe vordering - Vordering virtueel begrepen in de oorspronkelijk in de dagvaarding gestelde vordering - Beoordeling door de feitenrechter

- Artt. 807 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

NIEUWE VORDERING - Burgerlijke zaken - Uitbreiding of wijziging van de vordering - Vordering virtueel begrepen in de oorspronkelijk in de dagvaarding gestelde vordering - Beoordeling door de feitenrechter - Bevoegdheid van het Hof

- Artt. 807 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

La Cour peut examiner si les juges d'appel ont pu légalement déduire sur la base des éléments de fait qu'ils énoncent, qu'une demande formulée dans des conclusions n'est "virtuellement" pas comprise dans la demande formulée à l'origine dans la citation.

CASSATION - Généralités. mission et raison d'etre de la cour de cassation. nature de l'instance en cassation - Compétence de la Cour - Divers - Demande nouvelle - Demande comprise virtuellement dans la demande formulée à l'origine dans la citation - Appréciation par le juge du fond

- Art. 807 et 1042 Code judiciaire

DEMANDE NOUVELLE; VOIR AUSSI: 191 APPEL - Matière civile - Extension ou modification de la demande - Demande comprise virtuellement dans la demande formulée à l'origine dans la citation - Appréciation par le juge du fond - Compétence de la Cour

- Art. 807 et 1042 Code judiciaire

C.04.0388.N 30 maart 2006 AC nr. 182

De last tot doorhaling of vermindering van een hypothecaire inschrijving moet eenduidig blijken uit de tekst van de voorgelegde akte of het vonnis zonder dat de hypotheekbewaarder gehouden is tot enige interpretatie of tot de beoordeling van de vervulling van de voorwaarde waaraan de doorhaling of vermindering is verbonden; een vonnis moet derhalve uitdrukkelijk de doorhaling van de inschrijving bevelen (1). (1) R.P.D.B., VI, v° Hypothèques et privilèges immobiliers, nr 2177; Rép. Not., X-I, Traité des hypothèques et de la transcription, nr 2177.

Le mandat à l'effet de rayer ou de réduire une inscription hypothécaire doit ressortir sans équivoque du texte de l'acte ou du jugement produit, le conservateur des hypothèques ne pouvant procéder à la moindre interprétation ni apprécier s'il est satisfait à la condition dont la radiation ou la réduction est assortie; ainsi, le jugement doit ordonner explicitement la radiation de l'inscription (1). (1) R.P.D.B., VI, v° Hypothèques et privilèges immobiliers, n° 2177; Rép. Not., X-I, Traité des hypothèques et de la transcription, n° 2177.

VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken - Inschrijving - Doorhaling of vermindering - Last tot doorhaling of vermindering

- Artt. 92 en 93 Hypotheekwet van 16 dec. 1851

PRIVILEGES ET HYPOTHEQUES - Hypothèques - Inscription - Radiation ou réduction - Mandat à l'effet de rayer ou de réduire

- Art. 92 et 93 L. du 16 décembre 1851 sur les hypothèques

C.04.0404.F 9 juni 2006 AC nr. 321

Wanneer in één en dezelfde overeenkomst verschillende risico's worden verzekerd en de verzwijging of de onjuiste mededeling enkel van invloed zijn geweest op de beoordeling van sommige ervan, is de nietigheid van de overeenkomst beperkt tot de verzekering van de risico's waaromtrent de verzekeraar is misleid.

VERZEKERING - Landverzekering - Overeenkomst - Verschillende risico's - Verzwijging of onjuiste mededeling - Nietigheid

- Art. 6 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Lorsque, dans un même contrat, plusieurs risques sont assurés et que l'omission ou l'inexactitude n'ont eu d'incidence que pour l'appréciation d'une partie d'entre eux, la nullité du contrat est limitée à l'assurance des risques pour lesquels l'assureur a été induit en erreur.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat - Plusieurs risques - Omission ou inexactitude - Nullité

- Art. 6 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

---

C.04.0411.F 13 februari 2006 AC nr. 91

Na een beslissing die de heropening van het debat beveelt over een door die beslissing bepaald onderwerp, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, moet de latere beslissing over de vordering worden gewezen door de rechters die de vorige rechtszittingen hebben bijgewoond of, zoniet, door een zetel waarvoor het debat in zijn geheel is hervat (1). (1) Cass., 12 okt. 1998, AR S.97.0129.F, nr 439; 31 jan. 2002, AR C.99.0332.N, nr 71; zie Cass., 22 okt. 1999, AR C.98.0423.F, nr 558.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Zetel - Samenstelling - Beslissing - Heropening van het debat - Bepaald onderwerp - Voortzetting - Latere beslissing over de vordering - Wettigheid

- Art. 779, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Après une décision ordonnant la réouverture des débats sur un objet que cette décision détermine, de manière telle qu'il s'agit de la continuation, sur ce point, des débats antérieurs, la décision ultérieure statuant sur la demande doit être rendue par les juges qui ont assisté aux audiences antérieures ou, à défaut, par un siège devant lequel les débats ont été entièrement repris (1). (1) Cass., 12 octobre 1998, RG S.97.0129.F, n° 439; 31 janvier 2002, RG C.99.0332.N, n° 71; voir cass., 22 octobre 1999, RG C.98.0423.F, n° 558.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Siège - Composition - Décision - Réouverture des débats - Objet déterminé - Continuation - Décision ultérieure statuant sur la demande - Légalité

- Art. 779, al. 1er Code judiciaire

C.04.0419.F 31 maart 2006 AC nr. 188

Compensatoire schadevergoeding is verschuldigd vanaf de dag waarop de niet-nakoming van de contractuele verbintenis vaststaat, ongeacht de datum van de ingebrekestelling.

INTEREST - Compensatoire interest - Compensatoire schadevergoeding - Overeenkomst - Niet-uitvoering - Eisbaarheid - Datum

- Art. 1146 Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Niet-uitvoering - Compensatoire schadevergoeding - Eisbaarheid - Datum

- Art. 1146 Burgerlijk Wetboek

Les dommages et intérêts compensatoires sont dus à dater du jour où l'inexécution de l'obligation contractuelle est acquise, peu importe la date de la mise en demeure.

INTERETS - Intérêts compensatoires - Dommages et intérêts compensatoires - Convention - Inexécution - Exigibilité - Date

- Art. 1146 Code civil

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Inexécution - Dommages et intérêts compensatoires - Exigibilité - Date

- Art. 1146 Code civil

C.04.0427.N 29 september 2006 AC nr. 449

De feitenrechter oordeelt onaantastbaar in feite of de zaak een gebrek vertoont en of hetgeen toegevoegd wordt, deel uitmaakt van dit geheel.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Gebrek van de zaak - Beoordeling
- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Le juge du fond apprécie souverainement en fait si la chose présente un vice et si ce qui a été ajouté fait partie de cet ensemble.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Vice de la chose - Appréciation
- Art. 1384, al. 1er Code civil

Een zaak is gebrekkig in de zin van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, indien zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken (1). (1) Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, nr 55; zie Cass., 25 april 2005, AR C.03.0400.N, nr 239.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Gebrek van de zaak
- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Une chose est affectée d'un vice au sens de l'article 1384, alinéa 1er, du Code civil, lorsqu'elle présente une caractéristique anormale qui la rend, en certaines circonstances, susceptible de causer un préjudice (1). (1) Cass., 28 janvier 2005, RG C.02.0272.N, n° 55; voir Cass., 25 avril 2005, RG C.03.0400.N, n° 239.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Vice de la chose
- Art. 1384, al. 1er Code civil

Het abnormale kenmerk moet geen intrinsiek kenmerk betreffen of een blijvend element dat inherent is aan de zaak en zich voordoet buiten ieder toedoen van een derde (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 2005, AR C.02.0272.N, nr 55, alsook Cass., 2 maart 1995, AR C.94.0313.F, nr 130; Cass., 18 okt. 2001, AR C.98.0551.N en 17 jan. 2003, AR C.02.0012.N, met noot S. MOSSELMANS, "Het gebrek van de 'samengestelde' zaak", T.B.B.R., 2004, 84-90.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Gebrek van de zaak
- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

La caractéristique anormale ne doit pas concerner une caractéristique intrinsèque ou un élément permanent qui est inhérent à la chose et qui n'est pas dû au fait d'un tiers (1). (1) Voir Cass., 28 janvier 2005, RG C.02.0272.N, n° 55, ainsi que Cass., 2 mars 1995, RG C.94.0313.F, n° 130; Cass., 18 octobre 2001, RG C.98.0551.N et 17 janvier 2003, RG C.02.0012.N, et la note signée S. MOSSELMANS, "Het gebrek van de 'samengestelde' zaak", R.G.D.C., 2004, 84-90.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Vice de la chose
- Art. 1384, al. 1er Code civil

Het is niet voldoende om een zaak als gebrekkig te beschouwen dat aan de zaak iets werd toegevoegd waardoor schade ontstaat; vereist is dat de zaak in haar geheel een abnormaal kenmerk vertoont (1). (1) Cass., 17 jan. 2003, AR C.02.0012.N, met noot S. MOSSELMANS, l.c.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Gebrek van de zaak
- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Il ne suffit pas pour qu'une chose soit considérée comme étant affectée d'un vice que quelque chose ait été ajoutée à la chose causant ainsi un dommage; il est requis que la chose dans son ensemble présente une caractéristique anormale (1). (1) Cass., 17 janvier 2003, RG C.02.0012.N, et la note signée S. MOSSELMANS l.c.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Vice de la chose
- Art. 1384, al. 1er Code civil

C.04.0428.N — 23 maart 2006 — AC nr. 172

De bepaling krachtens welke de rechtbank de ontbinding kan uitspreken van een venootschap wegens niet neerlegging van haar jaarrekening gedurende drie opeenvolgende boekjaren, tenzij een regularisatie mogelijk is en plaatsvindt vooraleer uitspraak wordt gedaan, stelt niet als voorwaarde dat deze regularisatie dient plaats te vinden voor het tijdstip van de uitspraak door de eerste rechter wanneer tegen dit vonnis hoger beroep wordt ingesteld.

La disposition en vertu de laquelle le tribunal peut prononcer la dissolution d'une société du chef de défaut de dépôt des comptes annuels pour trois exercices consécutifs, à moins qu'une régularisation de la situation ne soit possible et n'intervienne avant qu'il soit statué sur le fond, ne pose pas comme condition que cette régularisation doit avoir lieu avant la décision rendue par le premier juge lorsque ce jugement a fait l'objet d'un appel.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Niet-neerlegging van de jaarrekening - Ontbinding door de rechter - Regularisatie van de toestand - Hoger beroep

- Art. 182, § 1 Wetboek van vennootschappen

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Défaut de dépôt des comptes annuels - Dissolution par le juge - Régularisation de la situation - Appel

- Art. 182, § 1er Code des sociétés

C.04.0435.N 5 januari 2006 AC nr. 9

De beslissing die tijdens de rechtspleging tot vaststelling van de voorlopige vergoeding genomen is over de regelmatigheid van de onteigening, heeft alleen gevolgen in het kader van de voorlopige vergoeding maar belet niet dat de onteigende in het debat in herziening zijn bezwaren tegen de regelmatigheid van de onteigening ten volle opnieuw kan laten gelden (1). (1) Zie Cass., 7 dec. 1990, voltallige zitting, AR 6337, nr 181, met concl. adv.-gen. du JARDIN.

La décision rendue sur la régularité de l'expropriation au cours de la procédure de fixation de l'indemnité provisoire produit uniquement des effets sur l'indemnisation provisoire et n'empêche pas l'exproprié de faire valoir à nouveau pleinement ses moyens relatifs à la régularité de l'expropriation au cours de la procédure en révision (1). (1) Voir Cass., 7 décembre 1990, audience plénière, RG 6337, n° 181, et les conclusions de M. l'avocat général du Jardin.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Rechtspleging tot vaststelling van de voorlopige vergoeding - Regelmatigheid van de onteigening - Beslissing - Gevolgen - Vordering tot herziening - Nieuw debat - Ontvankelijkheid

- Art. 16, tweede lid Wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemenen nutte

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Procédure de fixation de l'indemnité provisoire - Régularité de l'expropriation - Décision - Effets - Action en révision - Nouveaux débats - Recevabilité

- Art. 16, al. 2 L. du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique

---

C.04.0438.F 26 mei 2006 AC nr. 290

Uit de overweging alleen dat de echtscheiding is opgedrongen aan de echtgenoot wiens schuld aan de scheiding niet bewezen is, kan niet wettig worden afgeleid dat de andere echtgenoot moet worden geacht de echtgenoot te zijn die verantwoordelijk is voor het ophouden van het samenleven.

De la seule considération que le divorce a été imposé à l'époux à charge duquel il n'est pas démontré que la séparation est imputable, il ne peut se déduire légalement que l'autre époux doit être considéré comme responsable de la cessation de la vie commune.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering na echtscheiding

- Artt. 301, § 1, en 306 Burgerlijk Wetboek

LEVENSONDERHOUD - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering na echtscheiding

- Artt. 301, § 1, en 306 Burgerlijk Wetboek

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension après divorce

- Art. 301, § 1er, et 306 Code civil

ALIMENTS - Divorce et séparation de corps - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension après divorce

- Art. 301, § 1er, et 306 Code civil

De vordering tot het verkrijgen van een uitkering na echtscheiding kan alleen worden beslecht met toepassing van de wet tot regeling van het personeel statuut van de gewezen echtgenoten. Wanneer deze dezelfde nationaliteit hebben, wordt hun personeel statuut geregeld door de wet van die gemeenschappelijke nationaliteit (1). (1) Cass., 16 juni 1994, A.C., 1994, nr 314 met concl. adv.-gen. LIEKENDAEL in Bull., 1994, nr 314; zie Cass., 10 feb. 2006, AR C.04.0517.F, nr ... met concl. adv.-gen. HENKES, in Pas., 2006, nr ...; artikel 3, derde lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij artikel 139, 1° W. 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

La demande tendant à obtenir une pension après divorce ne peut être jugée qu'en application de la loi régissant le statut personnel des ex-conjoints. Lorsque ceux-ci ont la même nationalité, leur statut personnel est régi par la loi de cette nationalité commune (1). (1) Cass., 16 juin 1994, Pas., 1994, n° 314 et les conclusions de Mme l'avocat général LIEKENDAEL; voir Cass., 10 février 2006, C.04.0517.F, n° ..., et les conclusions de M. l'avocat général HENKES; C. civ., artikel 3, al. 3, avant son abrogation par l'artikel 139, 1°, de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé.

LEVENSONDERHOUD - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Gevolgen t.a.v. de personen - Uitkering na echtscheiding - Wettenconflict - Echtgenoten met dezelfde nationaliteit - Toepasselijke wet

- Art. 3, derde lid Burgerlijk Wetboek

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering na echtscheiding - Wettenconflict - Echtgenoten met dezelfde nationaliteit - Toepasselijke wet

- Art. 3, derde lid Burgerlijk Wetboek

ALIMENTS - Divorce et séparation de corps - Effets du divorce quant aux personnes - Pension après divorce - Conflit de lois - Epoux de même nationalité - Loi applicable

- Art. 3, al. 3 Code civil

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension après divorce - Conflit de lois - Epoux de même nationalité - Loi applicable

- Art. 3, al. 3 Code civil

C.04.0439.F 6 januari 2006 AC nr. 19

Concl. adv.-gen. GENICOT, Cass., 6 jan. 2006, AR C.04.0439.F, Pas., 2006, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général Genicot, avant Cass., 6 janvier 2006, RG C.04.0439.F, Pas., 2006, n° ...

ANATOCISME - Ruimtelijke ordening - Vlaams Gewest - Waardevermindering - Vergoeding - Geldschuld

ANATOCISME - Aménagement du territoire - Région flamande - Moins-value - Indemnité - Obligation de somme

---

Anatocisme is van toepassing op de interest op de vergoeding, die verschuldigd is aan de eigenaar van een goed dat in waarde verminderd is ten gevolge van de toepassing van het Vlaamse decreet op de ruimtelijke ordening, aangezien die vergoeding wordt berekend op het tijdstip, volgens de criteria en binnen de in het decreet aangegeven perken, en de eigenaar enkel recht heeft op een geldsom die wordt berekend op de aldus in de wet bepaalde wijze (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat de omschrijving van het begrip geldschuld als de vergoeding voor schade ten gevolge van een verbintenis, zelfs van een verbintenis om te doen of niet te doen, wanneer het bedrag van de vergoeding, vooraf bij wet of bij overeenkomst tussen de partijen is vastgesteld, ofwel in de vorm van een vast bedrag ofwel op grond van een bepaalde berekeningsgrondslag, en bijgevolg niet aan het oordeel van de rechter is overgelaten (zie onder meer J.T. 2005, p. 535, nrs. 35 en 36, en de verwijzingen aldaar), niet strookt met de specifieke aard van de litigieuze vergoeding, die in casu verschuldigd was op grond van artikel 35 van het Vlaamse decreet van 22 oktober 1996. Het zesde lid van dat artikel bepaalt immers dat de vergoeding wordt verminderd of geweigerd indien eiser in dezelfde streek andere goederen bezit, die voordeel halen uit een plan of uit werken uitgevoerd door de openbare besturen. Uit dat gegeven kon dus worden afgeleid dat de rechter een - noodzakelijkerwijs vergelijkende - beoordelingsbevoegdheid bezat, zodanig dat de aard van de aldus toegekende vergoeding wellicht minder beantwoordde aan de hierboven vastgestelde criteria voor een geldschuld dan aan de criteria voor het begrip waardeschuld waarop artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek derhalve niet van toepassing was.

L'anatocisme est applicable aux intérêts dus sur l'indemnité redevable au propriétaire d'un bien affecté d'une moins-value consécutive à l'application du décret flamand relatif à l'aménagement du territoire, dès lors qu'elle est calculée au moment, suivant les critères et dans les limites qu'il détermine et que ce propriétaire n'a droit qu'à une somme d'argent calculée d'après les basés ainsi fixées par la loi (1). (1) Le ministère public estimait quant à lui que la notion de dette de somme, définie comme destinée à compenser le dommage résultant d'une obligation, même de faire ou de ne pas faire, lorsque le montant de l'indemnité déterminée à l'avance par la loi ou la convention des parties, soit numériquement, soit en fonction de base de calcul déterminée, n'était par conséquent pas abandonné à l'appréciation du juge (voir notamment J.T. 2005, p. 535, n° 35 et 36, et références citées), ne rencontrait pas la spécificité de l'indemnité litigieuse, due en l'espèce par application de l'article 35 du décret flamand du 22 octobre 1996. Son alinéa 6 précise en effet que l'indemnité est réduite ou refusée si le demandeur est propriétaire dans la même région d'autres biens qui tirent avantage du plan ou de travaux exécutés par les pouvoirs publics. Il pouvait donc se déduire de cet élément l'existence d'un pouvoir d'appréciation - nécessairement comparatif - dans le chef du juge, tel que la nature de l'indemnité ainsi allouée pouvait s'avérer moins apte à répondre aux critères de dette de somme dégagés ci-dessus, qu'à ceux définissant la notion de dette de valeur à laquelle l'article 1154, du Code civil s'avérait dès lors inapplicable.

ANATOCISME - Ruimtelijke ordening - Vlaams Gewest - Waardevermindering - Vergoeding - Geldschuld

- Art. 1154 Burgerlijk Wetboek

- Art. 35 Decr. betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 okt. 1996, zoals gewijzigd bij decr. 19 dec. 1998

ANATOCISME - Aménagement du territoire - Région flamande - Moins-value - Indemnité - Obligation de somme

- Art. 1154 Code civil

- Art. 35 Décret relatif à l'aménagement du territoire, coordonné le 22 octobre 1996, tel qu'il a été modifié par le décret du 19 décembre 1998

C.04.0441.N 20 maart 2006 AC nr. 159

De onzekerheid of de twijfel die blijven bestaan na de bewijsvoering moeten in aanmerking worden genomen tegen degene die de bewijslast draagt; de rechter die vaststelt dat op de wetsverzekeraar de wettelijke verbintenis rustte om binnen de twee weken na de homologatie of het in kracht van gewijsde treden van de beslissing, aan het Fonds voor Arbeidsongevallen een afschrift over te maken van de gehomologeerde overeenkomst betreffende de voor het arbeidsongeval verschuldigde vergoedingen of van de in kracht van gewijsde getreden beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, kan de bewijslast dat die verbintenis niet werd nagekomen niet bij de rechthebbende leggen en op grond van de twijfel en onzekerheid omtrent de uitvoering van deze verplichting diens vordering niet afwijzen.

ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Algemeen - Overmaking van de gehomologeerde overeenkomst - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Twijfel

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1315 Burgerlijk Wetboek

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Twijfel

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1315 Burgerlijk Wetboek

L'incertitude ou le doute qui subsistent une fois la preuve administrée ne peuvent bénéficier à la partie qui a la charge de la preuve; le juge qui constate que l'assureur-loi est légalement tenu de transmettre au Fonds des accidents du travail une copie de l'accord homologué concernant les allocations pour cause d'accident du travail ou de la décision de déclaration de guérison sans incapacité permanente de travail, dans les deux semaines de la date de l'homologation de l'accord ou de la date à laquelle la décision est passée en force de chose jugée ne peut charger l'ayant droit de la preuve de la non-exécution à cette obligation ni débouter celui-ci de sa demande sur la base d'un doute ou d'une incertitude quant à l'exécution de cette obligation.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Réparation - Généralités - Communication de l'accord homologué - Charge de la preuve - Liberté d'appréciation - Doute

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 1315 Code civil

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Doute

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 1315 Code civil

C.04.0446.N 19 januari 2006 AC nr. 43

Concl. adv.-gen. Dubrulle, Cass., 19 jan. 2006, AR C.04.0446.N, AC, 2006, nr ....

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement - Staking van betaling - Tijdstip - Vennootschap - Ontbinding - Vereffening

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Ontbinding - Vereffening - Faillissement - Staking van betaling - Tijdstip

Conclusions de M. l'avocat général Dubrulle, avant Cass., 19 janvier 2006, RG C.04.0446.N, AC, 2006, n° ....

FAILLITE ET CONCORDATS - Notions. conditions de la faillite - Cessation de payement - Moment - Société - Dissolution - Liquidation

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Dissolution - Liquidation - Faillite - Cessation de payement - Moment

---

Het tijdstip van staking van betaling door een vennootschap kan worden vastgesteld tot op het tijdstip van haar ontbinding, wanneer het vennootschapsvermogen, volgens het toepasselijk recht, vereffend wordt, ook zonder dat daartoe door de vennoten een formele beslissing tot ontbinding werd genomen (1). (1) Zie de conclusie O.M.

La date de la cessation de paiement par une société peut être fixée jusqu'au jour de sa dissolution, lorsque, en vertu du droit applicable, le patrimoine de la société est liquidé, même si les associés n'ont pris aucune décision formelle de dissolution (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement - Staking van betaling - Tijdstip - Vennootschap - Ontbinding - Vereffening

- Art. 12, zesde lid Wet 8 aug. 1997

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Ontbinding - Vereffening - Faillissement - Staking van betaling - Tijdstip

- Art. 12, zesde lid Wet 8 aug. 1997

FAILLITE ET CONCORDATS - Notions. conditions de la faillite - Cessation de payement - Moment - Société - Dissolution - Liquidation

- Art. 12, al. 6 L. du 8 août 1997 sur les faillites

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Dissolution - Liquidation - Faillite - Cessation de payement - Moment

- Art. 12, al. 6 L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.04.0447.N 20 oktober 2006 AC nr. 497

Wanneer bij de overdracht van de handelszaak voor de overnameprijs een regeling wordt getroffen, maakt deze regeling de betaling van de overnameprijs uit en houdt deze aldus de maatstaf in tot beloop waarvan de overnemer gehouden is voor de belastingschulden van de overdrager (1). (1) Zie Cass., 27 mei 2004, AR C.02.0530.N, nr 289.

HANDELSZAAK - Overdracht - Overnameprijs waarvoor een regeling wordt getroffen - Fiscale schuld verschuldigd door de overlater - Overnemer - Hoofdelijke aansprakelijkheid - Maatstaf van de gehoudenheid

- Art. 442bis, § 2 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Overdracht van een handelszaak - Overnameprijs waarvoor een regeling wordt getroffen - Fiscale schuld verschuldigd door de overlater - Overnemer - Hoofdelijke aansprakelijkheid - Maatstaf van de gehoudenheid

- Art. 442bis, § 2 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Lorsqu'un fonds de commerce est cédé et que le prix de la cession fait l'objet d'une convention, celle-ci constitue le paiement du prix de la cession et la mesure dans laquelle le cessionnaire est redevable des dettes d'impôts dues par le cédant (1). (1) Voir Cass., 27 mai 2004, RG C.02.0530.N, n° 289.

FONDS DE COMMERCE - Cession - Prix de la cession faisant l'objet d'une convention - Dette fiscale due par le cédant - Cessionnaire - Responsabilité solidaire - Mesure de l'obligation

- Art. 442bis, § 2 Côde des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privileges du tresor public - Cession d'un fonds de commerce - Prix de la cession faisant l'objet d'une convention - Dette fiscale due par le cédant - Cessionnaire - Responsabilité solidaire - Mesure de l'obligation

- Art. 442bis, § 2 Côde des impôts sur les revenus 1992

C.04.0454.F 13 februari 2006 AC nr. 92

Concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ, Cass., 13 feb. 2006, AR C.04.0454.F, AC, 2006, nr ...

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Gedeeltelijke vernietiging

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Gedeeltelijke vernietiging

Conclusions de M. le premier avocat général J.F. LECLERCQ, avant Cass., 13 février 2006, RG C.04.0454.F, Pas., 2006, n° ...

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation partielle

RENVOI APRES CASSATION - Matière civile - Cassation partielle

---

Wanneer het Hof, in geval van gedeeltelijke vernietiging, de zaak binnen bepaalde grenzen verwijst, bedoelt het daarmee dat het niet bestreden of niet vernietigde dictum van de bestreden beslissing, dat zelfs t.a.v. de omvang van de cassatie onderscheiden is en waartegen dus geen cassatieberoep meer kan worden aangenomen, voor de rechter op verwijzing niet opnieuw ter discussie kan worden gesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Gedeeltelijke vernietiging

- Art. 1110 Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Gedeeltelijke vernietiging

- Art. 1110 Gerechtelijk Wetboek

En cas de cassation partielle, lorsque la Cour renvoie la cause dans une mesure limitée, elle entend par là que le dispositif non attaqué ou non annulé de la décision attaquée, qui est distinct même au point de vue de l'étendue de la cassation et contre lequel un pourvoi en cassation n'est ainsi plus admissible, ne peut plus être remis en discussion devant le juge de renvoi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation partielle

- Art. 1110 Code judiciaire

RENVOI APRES CASSATION - Matière civile - Cassation partielle

- Art. 1110 Code judiciaire

De aanmeldingsplicht voor een steunmaatregel geldt niet enkel voor zijn invoering maar ook voor zijn wijziging; die verplichting geldt ook als, nadat de EG-Commissie heeft geoordeeld dat een steunmaatregel geheel of ten dele niet verenigbaar was met het Europees recht, een Lid-Staat de vroegere steunmaatregel wijzigt en vervangt door een nieuw steunstelsel (1). (1) H.v.J., 17 juni 1999, nr C-285/97, Jur. H.v.J., 1998, I-4895; Cass., 19 jan. 2001, AR C.96.0091.N, nr 41, met concl. adv.-gen. DE RIEMAECKER.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Steunmaatregelen - Wijzigingen - Aanmeldingsplicht

- Art. 88, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Le devoir d'informer concernant les aides porte non seulement sur leur institution mais aussi sur leur modification; ainsi, ce devoir subsiste lorsqu'un Etat membre modifie une ancienne aide et remplace celle-ci par un nouveau régime d'aides après que la commission CE a déclaré l'aide en question, en tout ou en partie, incompatible avec le droit européen (1). (1) C.J.C.E., 17 juin 1999, n° C-285/97, Rec. C.J.C.E., 1998, I-4895; Cass., 19 janvier 2001, RG C.96.0091.N, n° 41 et les conclusions de M. l'avocat général DE RIEMAECKER, publiées avant cet arrêt.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Aides - Modifications - Devoir d'informer

- Art. 88, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

---

Geen nieuwe steunmaatregel kan geacht worden regelmatig te zijn ingevoerd als de EG-Commissie niet tijdig door de voorafgaande procedure van het voornemen van een Lid-Staat om hem in te voeren op de hoogte werd gebracht (1). (1) Cass., 11 maart 2005, AR C.02.133.N, nr 152.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Nieuwe steunmaatregelen - Invoering - Commissie - Aanmeldingsplicht - Miskenning - Regelmatigheid

- Art. 88, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

L'aide nouvelle envisagée par un Etat membre dont le projet n'a pas été porté en temps utile à la connaissance de la Commission CE par la voie de la procédure préalable, ne peut être réputée régulièrement instituée (1). (1) Cass., 11 mars 2005, RG C.02.0133.N, n° 152.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Nouvelles aides - Institution - Commission - Devoir d'informer - Méconnaissance - Régularité

- Art. 88, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

---

Heffingen worden niet vermoed op derden te zijn afgewenteld; hij die de heffingen heeft betaald kan niet verplicht worden te bewijzen dat de onverschuldigd betaalde heffingen niet op derden zijn afgewenteld (1). (1) H.v.J., 9 feb. 1999, nr C-343/96, Jur. H.v.J., 1999, I-579; Cass., 19 jan 2001, AR C.96.0091.N, nr 41.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Europese Unie - Verdragsbepalingen - Steunmaatregelen - Strijdige heffingen - Terugbetaling - Afwenteling op derden - Bewijslast

- Art. 88, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Steunmaatregelen - Strijdige heffingen - Terugbetaling - Afwenteling op derden - Bewijslast

- Art. 88, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Les taxes ne sont pas réputées répercutées sur des tiers; quiconque a payé les taxes ne peut être obligé d'apporter la preuve que les taxes indûment payées ne sont pas répercutées sur des tiers (1). (1) C.J.C.E., 9 février 1999, n° C-343/96, Rec. C.J.C.E., 1999, I-579; Cass., 19 janvier 2001, RG C.96.0091.N, n° 41.

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Union européenne - Droit matériel - Aides - Taxes incompatibles - Remboursement - Répercussion sur des tiers - Charge de la preuve

- Art. 88, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Aides - Taxes incompatibles - Remboursement - Répercussion sur des tiers - Charge de la preuve

- Art. 88, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

---

Het gemeenschapsrecht staat er niet aan in de weg dat nationale wettelijke bepalingen de terugbetaling van in strijd met dat recht toegepaste heffingen uitsluiten, wanneer vaststaat dat hij die ze heeft moeten betalen ze daadwerkelijk op anderen heeft afgewenteld, dat het vermoeden van niet-afwenteling dus kan weerlegd worden en terugbetaling door de voornoemde kan worden gevorderd (1). (1) Zie H.v.J., 9 feb. 1999, nr C-343/96, Jur. H.v.J., 1999, I-579.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Gemeenschapsrecht - Heffingen - Nationale bepalingen - Terugbetaling - Uitsluiting - Niet-afwenteling - Vermoeden - Weerlegging - Verenigbaarheid

- Art. 88, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Le droit communautaire ne fait pas obstacle à ce que le droit national exclue le remboursement de taxes incompatibles avec ses dispositions, pour autant qu'il soit établi que celui qui a dû payer les taxes les a réellement répercutées sur autrui et, en conséquence, que la présomption de non-répercussion puisse être renversée et que le payeur puisse réclamer le remboursement (1). (1) Voir C.J.C.E., 9 février 1999, n° C-353/96, Rec. C.J.C.E., 1999, I-579.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Droit communautaire - Taxes - Dispositions nationales - Remboursement - Exclusion - Non-répercussion - Présomption - Renverser la présomption - Compatibilité

- Art. 88, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

---

Het gemeenschapsrecht staat eraan in de weg dat een Lid-Staat aan de terugbetaling van met dat recht strijdige heffingen een voorwaarde verbindt, zoals dat die heffingen niet of niet volledig op derden zijn afgewenteld, waarbij het bewijs dat aan die voorwaarde is voldaan door de verzoeker moet geleverd worden (1). (1) Cass., 19 jan. 2001, AR C.96.0091.N, nr 41.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Gemeenschapsrecht - Heffingen - Strijdigheid - Terugbetaling - Voorwaarden - Bewijs - Bevoegdheid van een Lid-Staat

- Art. 88, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Le droit communautaire fait obstacle à ce qu'un Etat membre subordonne le remboursement des taxes incompatibles avec ses dispositions à une condition, telle que la condition du défaut de répercussion ou de la répercussion partielle des taxes sur des tiers, et charger ainsi le requérant de la preuve que la condition est remplie (1). (1) Cass., 19 janvier 2001, RG C.96.0091.N, n° 41.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Droit communautaire - Taxes - Incompatibilité - Remboursement - Conditions - Preuve - Compétence d'un Etat membre

- Art. 88, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

---

Het Hof van cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen wanneer het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen reeds krachtens artikel 234 Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen een in dat artikel vermelde bepaling heeft uitgelegd en het Hof van cassatie zich door deze uitleg voldoende ingelicht acht (1). (1) Cass., 29 april 2003, AR P.02.1459.N-P.02.1578.N, nr 268

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Verplichting voor het Hof van Cassatie - Eerdere uitlegging door het Hof van Justitie

- Art. 234 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Verplichting voor het Hof van Cassatie - Eerdere uitlegging door het Hof van Justitie

- Art. 234 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

La Cour de cassation n'est pas obligée de poser une question préjudicielle lorsqu'en vertu de l'article 234 du Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne, la Cour de justice des Communautés européennes a déjà interprété une des dispositions visées à cet article et que la Cour de cassation se considère suffisamment éclairée par cette interprétation (1). (1) Cass., 29 avril 2003, RG P.02.1459.N-P.02.1578.N, n° 268.

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Obligation de la Cour de cassation - Interprétation antérieure par la Cour de justice

- Art. 234 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Union européenne - Obligation de la Cour de cassation - Interprétation antérieure par la Cour de justice

- Art. 234 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

---

Het staat aan de Commissie te beoordelen of de steunmaatregelen verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, maar die bevoegdheid staat los van deze van de nationale rechterlijke instanties toe te zien op de vrijwaring van de rechten van de justitiabelen in geval van schending van de aanmeldingsplicht (1). (1) Cass., 11 maart 2005, AR C.02.0133.N, nr 152.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Steunmaatregelen - Commissie - Nationale rechterlijke instanties - Bevoegdheid

- Art. 88, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

S'il appartient à la Commission d'apprécier la compatibilité des aides avec le marché commun, cette compétence est étrangère à la compétence des instances judiciaires nationales d'assurer la garantie des droits des justiciables en cas de méconnaissance du devoir d'informer (1). (1) Cass., 11 mars 2005, RG C.02.0133.N, n° 152.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Aides - Commission - Instances judiciaires nationales - Pouvoir

- Art. 88, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

Wanneer een steunmaatregel met miskenning van de aanmeldingsplicht ten uitvoer is gelegd, zijn de nationale rechterlijke instanties in beginsel verplicht de terugbetaling te gelasten van de specifiek ter financiering van de tot steun geheven belastingen of bijdragen (1). (1) Cass., 11 maart 2005, AR C.02.0133.N, nr 152.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Steunmaatregelen - Aanmeldingsplicht - Miskenning - Belastingen - Bijdragen - Nationale rechterlijke instanties - Verplichting

- Art. 88, derde lid Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

En principe, les juridictions nationales sont tenues d'ordonner le remboursement des impositions ou cotisations perçues spécifiquement à titre de financement d'une aide, lorsque celle-ci a été exécutée en méconnaissance du devoir d'informer (1). (1) Cass., 11 mars 2005, RG C.02.0133.N, n° 152.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Aides - Devoir d'informer - Méconnaissance - Impositions - Cotisations - Instances judiciaires nationales - Obligation

- Art. 88, al. 3 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

C.04.0478.N 27 april 2006 AC nr. 245

De rechtmatige uitoefening van het retentierecht op goederen die niet toebehoren aan de schuldenaar van de retentor levert geen schending op van het recht op ongestoord genot van eigendom.

EIGENDOM - Retentierecht

- Art. 544 Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Retentierecht - Eigendom

- Art. 544 Burgerlijk Wetboek

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Aanvullend protocol - Retentierecht - Eigendom

- Art. 544 Burgerlijk Wetboek

L'exercice régulier du droit de rétention sur des biens qui n'appartiennent pas au débiteur du rétentionnaire ne porte pas atteinte au droit de libre jouissance de la propriété.

PROPRIETE - Droit de rétention

- Art. 544 Code civil

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Envers les tiers - Droit de rétention - Propriété

- Art. 544 Code civil

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Divers - Protocole additionnel - Droit de rétention - Propriété

- Art. 544 Code civil

De schuldeiser is te goeder trouw wanneer hij bij de inontvangstname van de goederen mocht aannemen dat zijn schuldenaar de eigenaar van de goederen was of althans bevoegd was om ter zake van die goederen overeenkomsten te sluiten die aanleiding kunnen geven tot de uitoefenig van het retentierecht op deze goederen.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Retentierecht - Goederen - Schuldeiser - Goede trouw

Le créancier est de bonne foi lorsqu'il pouvait croire lors de la réception des biens que son débiteur était le propriétaire de ces biens ou, à tout le moins, était compétent pour conclure quant à ces biens des conventions susceptibles de donner lieu à l'exercice d'un droit de rétention sur ceux-ci.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Droit de rétention - Biens - Créancier - Bonne foi

De tegenwerpelijkheid van het retentierecht aan een derde heeft niet tot gevolg dat deze derde schuldenaar wordt van de schuldvorderingen die voortvloeien uit de overeenkomst gesloten tussen de retentor en diens schuldenaar.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Retentierecht - Tegenwerpelijkheid

Il ne résulte pas du fait que le droit de rétention est opposable aux tiers que ceux-ci deviennent les débiteurs des créances qui découlent des conventions conclues entre le rétentionnaire et le débiteur.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Envers les tiers - Droit de rétention - Opposabilité

Het retentierecht is, met betrekking tot roerende lichamelijke zaken, ook tegenwerpelijk aan de eigenaar van de teruggehouden goederen die niet de schuldenaar is, op voorwaarde van de goede trouw van de schuldeiser (1). (1) Zie I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Kluwer, ed. 2003, 538, nr 923 en V. SAGAERT, Zakelijke subrogatie, Antwerpen-Groningen-Oxford, Intersentia, 519, nr 554.

EIGENDOM - Retentierecht - Tegenwerpelijkheid

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Retentierecht - Tegenwerpelijkheid - Eigenaar

Le droit de rétention qui porte sur des biens meubles corporels est également opposable au propriétaire des biens retenus qui n'est pas le débiteur, à la condition que le créancier soit de bonne foi (1). (1) Voir I. Verougstraete, Manuel de la faillite et du concordat, Kluwer, 2003, 538, n° 923; V. Sagaert, Zakelijke subrogatie, Antwerpen-Groningen-Oxford, Intersentia, 519, n° 554.

PROPRIETE - Droit de rétention - Opposabilité

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Envers les tiers - Droit de rétention - Opposabilité - Propriétaire

Het retentierecht verleent aan de schuldeiser het recht om een zaak die hem door zijn schuldenaar werd overhandigd te behouden zolang zijn schuldvordering niet is voldaan. Het vereist een samenhang tussen de teruggehouden goederen en de schuldvordering waarvan de betaling wordt geëist. De feitenrechter oordeelt op onaantastbare wijze over het bestaan van het verband (1). (1) Zie Cass., 7 okt. 1976, AC, 1977, 153, met concl. van adv.-gen. KRINGS in Pas. en 5 april 1979, AC, 1978-79, 936.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Retentierecht - Goederen - Schuldvordering - Verband

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Retentierecht - Begrip - Vereiste

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Retentierecht - Goederen - Schuldvordering - Verband - Beoordeling

Le droit de rétention confère au créancier le droit de conserver la chose remise par son débiteur, tant que la créance n'est pas acquittée. Il requiert l'existence d'un lien entre les biens retenus et la créance dont le paiement est réclamé. Le juge du fond apprécie souverainement l'existence de ce lien (1). (1) Voir Cass., 7 octobre 1976, Bull. et Pas., 1977, I, 154 et les conclusions de M. le procureur général KRINGS, alors avocat général, publiées avant cet arrêt; 5 avril 1979, Bull. et Pas., 1979, I, 935.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Droit de rétention - Biens - Créance - Lien

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Droit de rétention - Notion - Condition

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Droit de rétention - Biens - Créance - Lien - Appréciation

C.04.0480.F 3 maart 2006 AC nr. 124

Concl. adv.-gen. HENKES, Cass., 3 maart 2006, AR C.04.0480.F, Pas., 2006, nr ...

CASSATIEMIDDELEN - Algemeen - Vereiste vermeldingen - Beslissing alvorens recht te doen - Gezag van gewijsde - Beschikkingsbeginsel - Ontvankelijkheid

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Invordering van de belasting - Uit de echt gescheiden echtgenoot op wiens naam de belasting niet vastgesteld is - Geen recht van bezwaar - Wettigheid

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar - Recht om bezwaar in te dienen - Termijn - Echtgenoot op wiens naam de belasting niet gevestigd is

Conclusions de M. l'avocat général HENKES, Cass., 3 mars 2006, RG C.04.0480.F, Pas., 2006, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Généralités - Indications requises - Décision avant dire droit - Autorité de chose jugée - Principe dispositif - Recevabilité

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privileges du tresor public - Recouvrement de l'impôt - Conjoint divorcé au nom duquel l'impôt n'est pas établi - Pas de droit de réclamation - Légalité

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Réclamations - Droit de réclamation - Délai - Conjoint au nom duquel l'impôt n'est pas établi

Uit de vaststelling dat de "door het Grondwettelijk Hof discriminerend geachte" wettelijke regeling die het recht om bezwaar in te dienen enkel toekent aan de belastingschuldige op wiens naam de aanslag is vastgesteld, op de uit de echt gescheiden echtgenoot is toegepast leidt het arrest wettig de nietigheid af van de vervolgingen en beslagleggingen, die gericht zijn tegen die echtgenoot op wiens naam de aanslag niet is vastgesteld en die tegen die aanslag geen bezwaar heeft kunnen indienen (1). (1) Zie de gedeeltelijk andersluidende conclusie van het O.M., in Pas., 2006, nr ..., dat op het derde middel concludeerde dat het feitelijke grondslag miste. Het Hof heeft dezelfde dag (voor de regel zie 1°) een identieke beslissing gewezen (AR. F.05.0032.F).

En déduit légalement que sont nulles les poursuites et saisies dirigées contre un conjoint divorcé au nom duquel la cotisation n'est pas établie et contre laquelle il n'a pas eu la possibilité d'introduire une réclamation, l'arrêt qui constate que le régime légal, qui n'accorde le droit de se pourvoir en réclamation qu'au seul redevable au nom duquel la cotisation est établie, "jugé discriminatoire par la Cour d'arbitrage" a été appliqué à ce conjoint (1). (1) Voir les conclusions partiellement contraires du ministère public, qui concluait, sur le troisième moyen, à un manque en fait. La Cour a rendu, le même jour, sur la règle (sommaire 1°) une décision identique (RG F.05.0032.F).

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Invordering van de belasting - Uit de echt gescheiden echtgenoot op wiens naam de belasting niet vastgesteld is - Geen recht van bezwaar - Wettigheid

- Artt. 295 en 366 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privileges du tresor public - Recouvrement de l'impôt - Conjoint divorcé au nom duquel l'impôt n'est pas établi - Pas de droit de réclamation - Légalité

- Art. 295 et 366 Côde des impôts sur les revenus 1992

Niet ontvankelijk is het middel dat de miskenning van het gezag van gewijsde door een beslissing alvorens recht te doen aanvoert, aangezien de grief alleen is afgeleid uit de miskenning van het feit dat het rechtscollege zijn rechtsmacht volledig heeft uitgeoefend (1). (1) Zie de gedeeltelijk andersluidende conclusie van het O.M., in Pas., 2006, nr ..., dat op het derde middel concludeerde dat het feitelijke grondslag miste. Het Hof heeft dezelfde dag (voor de regel zie 1°) een identieke beslissing gewezen (AR. F.05.0032.F).

Est irrecevable le moyen qui invoque la violation par une décision avant dire droit de l'autorité de la chose jugée dès lors que le grief est pris de la seule violation de l'épuisement de juridiction (1). (1) Voir les conclusions partiellement contraires du ministère public, qui concluait, sur le troisième moyen, à un manque en fait. La Cour a rendu, le même jour, sur la règle (sommaire 1°) une décision identique (RG F.05.0032.F).

CASSATIEMIDDELEN - Algemeen - Vereiste vermeldingen - Beslissing alvorens recht te doen - Gezag van gewijsde - Beschikkingsbeginsel - Ontvankelijkheid

- Artt. 19, 23 tot 27 Gerechtelijk Wetboek

MOYEN DE CASSATION - Généralités - Indications requises - Décision avant dire droit - Autorité de chose jugée - Principe dispositif - Recevabilité

- Art. 19, 23 à 27 Code judiciaire

Het recht om bezwaar in te dienen, dat het nieuwe artikel 366 W.I.B. 1992 toekent aan de echtgenoot op wiens naam de aanslag niet vastgesteld is maar op wiens goederen de op naam van de andere echtgenoot vastgestelde belasting wordt ingevorderd, kan enkel worden uitgeoefend indien de in artikel 371 van dat wetboek bepaalde termijn om bezwaar in te dienen niet verstreken is op het ogenblik van de inwerkingtreding van het bovengenoemde nieuwe artikel 366 (1). (1) Zie de gedeeltelijk andersluidende conclusie van het O.M., in Pas., 2006, nr ..., dat op het derde middel concludeerde dat het feitelijke grondslag miste. Het Hof heeft dezelfde dag (voor de regel zie 1°) een identieke beslissing gewezen (AR. F.05.0032.F).

Le droit de réclamer ouvert par l'article 366 nouveau du C.I.R. 1992 au profit du conjoint au nom duquel la cotisation n'est pas établie mais sur les biens duquel le recouvrement de l'impôt établi au nom de l'autre époux est poursuivi ne peut s'exercer que si le délai de réclamation déterminé par l'article 371 de ce Code n'est pas expiré au moment de l'entrée en vigueur du nouvel article 366 précité (1). (1) Voir les conclusions partiellement contraires du ministère public, qui concluait, sur le troisième moyen, à un manque en fait. La Cour a rendu, le même jour, sur la règle (sommaire 1°) une décision identique (RG F.05.0032.F).

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bezwaar - Recht om bezwaar in te dienen - Termijn - Echtgenoot op wiens naam de belasting niet gevestigd is

- Artt. 366 en 371 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Réclamations - Droit de réclamation - Délai - Conjoint au nom duquel l'impôt n'est pas établi

- Art. 366 et 371 Côde des impôts sur les revenus 1992

Bij wanuitvoering van een contractuele verbintenis door een partij, vormen artt. 1146 e.v. B.W. de grondslag van de verplichting om de schade van de andere partij te vergoeden die een rechtstreeks gevolg is van die wanuitvoering (1). (1) Zie Cass., 15 juni 1995, AR C.93.0285.N, nr 300; 15 april 1996, AR C.95.0109.N, nr 113; 15 nov. 2002, AR C.00.0128.N, nr 606; 16 april 2004, AR C.03.0356.F, nr 202.

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Contractuele verbintenis - Wanuitvoering - Schade - Herstel - Grondslag

- Art. 1146 Burgerlijk Wetboek

En cas d'inexécution fautive d'une obligation contractuelle par une partie, l'obligation de réparer le dommage subi par l'autre partie, qui est une suite immédiate et directe de ce manquement, trouve son fondement dans les articles 1146 et suivants du Code civil (1). (1) Voir cass., 15 juin 1995, RG C.93.0285.N, n° 300; 15 avril 1996, RG C.95.0109.N, n° 113; 15 novembre 2002, RG C.00.0128.N, n° 606; 16 avril 2004, RG C.03.0356.F, n° 202.

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Obligation contractuelle - Inexécution fautive - Dommage - Réparation - Fondement

- Art. 1146 Code civil

Het middel dat de schending van artt. 1382 en 1383 B.W. aanvoert, die geen verband houden met de omvang van de herstelplicht in contractuele aangelegenheden, is niet ontvankelijk.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Geschonden wetsbepaling - Contractuele verbintenis - Wanuitvoering - Schade - Herstel

Est irrecevable le moyen qui invoque la violation des articles 1382 et 1383 du Code civil, étrangers à l'étendue de l'obligation de réparer en matière contractuelle.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Disposition légale violée - Obligation contractuelle - Inexécution fautive - Dommage - Réparation

---

Wanneer redenen van het arrest die door een middel tevergeefs werden bekritiseerd, volstaan om de beslissing te verantwoorden, kan het middel dat een andere reden van de beslissing bekritiseert niet tot cassatie leiden zodat het, bij gebrek aan belang, niet ontvankelijk is (1). (1) Cass., 17 okt. 2005, AR C.04.0057.F, nr 515.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Tevergeefs bekritiseerde redenen - Op die redenen gegronde beslissing - Andere bekritiseerde reden - Ontvankelijkheid

Lorsque des motifs de l'arrêt, qui suffisent à fonder la décision, ont été vainement critiqués par un moyen, le moyen qui est dirigé contre un autre motif de la décision ne saurait entraîner la cassation et est, dès lors, dénué d'intérêt, partant, irrecevable (1). (1) Cass., 17 octobre 2005, RC C.04.0057.F, n° 515.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Motifs critiqués en vain - Décision fondée sur ces motifs - Autre motif critiqué - Recevabilité

Het arrest dat, door te steunen op feiten die tijdens een tegensprekelijk debat regelmatig ter beoordeling aan de appelrechter zijn voorgelegd, enkel de door de partijen aangevoerde redenen vervangt zonder enig ander geschil op te werpen waarvan de partijen het bestaan hebben uitgesloten, miskent noch het beschikkingsbeginsel, noch het recht van verdediging (1). (1) Cass., 24 maart 2006, AR C.05.0360.F, nr ...

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Door de rechter vervangen redenen - Beschikkingsbeginsel - Recht van verdediging

- Art. 1138, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Door de rechter vervangen redenen

- Art. 1138, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Algemeen beginsel van het recht van verdediging - Burgerlijke zaken - Door de rechter vervangen redenen

- Art. 1138, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Burgerlijke zaken - Door de

Ne méconnaît ni le principe dispositif, ni les droits de la défense, l'arrêt qui se borne, en se fondant sur des faits régulièrement soumis à l'appréciation des juges d'appel, au cours d'un débat contradictoire, à suppléer aux motifs proposés par les parties, sans élever aucune contestation dont elles ont exclu l'existence (1). (1) Cass., 24 mars 2006, RG C.05.0360.F, n° ...

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Motifs supplées par le juge - Principe dispositif - Droits de la défense

- Art. 1138, al. 2 Code judiciaire

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Motifs supplées par le juge

- Art. 1138, al. 2 Code judiciaire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe général du droit relatif au respect des droits de la défense - Matière civile - Motifs supplées par le juge

- Art. 1138, al. 2 Code judiciaire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT -

rechter vervangen redenen - Beschikkingsbeginsel
- Art. 1138, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Matière civile - Motifs supplées par le juge - Principe dispositif
- Art. 1138, al. 2 Code judiciaire

C.04.0486.N 30 maart 2006 AC nr. 183

De bepaling dat een erfpacht niet mag worden gevestigd voor een termijn korter dan zevenentwintig jaar staat niet in de weg dat de partijen in de erfpachtovereenkomst een beding opnemen waardoor de overeenkomst kan worden beëindigd, ook al is de minimumduur van zevenentwintig jaar niet verstreken, ingeval van een insolventieprocedure of ontbinding van de rechtspersoon-erfpachter.

ERFPACHT (RECHT VAN) - Duur - Minimumduur - Beding tot beëindiging vóór het verstrijken van de minimumduur - Wettigheid

- Art. 2 Wet 10 jan. 1824 over het recht van erfpacht

La disposition suivant laquelle l'emphytéose ne peut être établie pour un terme inférieur à vingt-sept ans ne fait pas obstacle à ce que les parties prévoient dans leur bail la clause que l'emphytéose pourra prendre fin, même avant l'expiration du terme minimum de vingt-sept ans, en cas de procédure en constatation d'insolvabilité ou en dissolution de la personne morale-emphytéote.

EMPHYTEOSE (DROIT D') - Durée - Durée minimum - Clause de résiliation antérieure au terme minimum - Légalité

- Art. 2 L. du 10 janvier 1824

C.04.0488.F 14 september 2006 AC nr. 414

Concl. adv.-gen. Henkes, Cass., 14 sept. 2006, AR C.04.0488.F, Pas., 2006, nr ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Burgerlijke partij - Afstand - Tegenstelbaarheid op burgerlijk vlak

Conclusions de M. l'avocat général Henkes, avant Cass., 14 septembre 2006, RG C.04.0488.F, Pas., 2006, n° ...

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Partie civile - Désistement - Opposabilité au civil

---

Het gezag van gewijsde in strafzaken staat niet eraan in de weg dat een gedingvoerende partij die geen partij was in het strafproces, de uit het strafproces afgeleide gegevens betwist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Tegenstelbaarheid
- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

L'autorité de la chose jugée au pénal n'empêche pas une partie à un procès, qui n'était pas partie à l'instance pénale, de contester les éléments déduits du procès pénal (1). (1) V. les conclusions du ministère public.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Opposabilité
- Art. 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

Wanneer het slachtoffer van een misdrijf afstand doet van zijn burgerlijke partijstelling tijdens het strafproces, heeft die afstand niet tot gevolg dat dit slachtoffer geacht wordt nooit partij in het strafproces te zijn geweest (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding - Strafzaken - Burgerlijke partij - Afstand
- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Lorsque la victime d'une infraction se désiste de sa constitution de partie civile lors de l'instance pénale, ce désistement n'a pas pour conséquence que cette victime est censée n'avoir jamais été partie au procès pénal (1). (1) V. les conclusions du ministère public.

DESISTEMENT (PROCEDURE) - Désistement d'instance - Matière répressive - Partie civile - Désistement
- Art. 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

C.04.0495.N 2 februari 2006 AC nr. 67

Artikel 159 van de Grondwet dringt zich enkel op aan de rechter die rechtsmacht heeft of bevoegd is om kennis te nemen van het bij hem aanhangig gemaakte geschil.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoetsing - Curatoren - Afzonderlijke honoraria - Wijze van vaststelling

L'article 159 de la Constitution ne s'applique qu'au juge qui a le pouvoir ou la compétence de connaître du litige dont il est saisi.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 159 - Contrôle de légalité - Curateurs - Honoraires distincts - Mode de fixation

De vrederechter is enkel bevoegd om tot ontzegeling over te gaan in de gevallen dat hij bevoegd is om tot verzegeling over te gaan.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke) - Vrederechter - Ontzegeling

- Artt. 597, 1148, 1151 en 1167 Gerechtelijk Wetboek

VREDERECHTER - Bevoegdheid - Ontzegeling

- Artt. 597, 1148, 1151 en 1167 Gerechtelijk Wetboek

Le juge de paix n'est compétent pour procéder à la levée des scellés que dans les cas où il est compétent pour apposer les scellés.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge de paix - Levée des scellés

- Art. 597, 1148, 1151 et 1167 Code judiciaire

JUGE DE PAIX - Pouvoir - Levée des scellés

- Art. 597, 1148, 1151 et 1167 Code judiciaire

Er is geen rechtsweigering als de rechter beslist dat hij geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van het bij hem aanhangig gemaakte geschil.

RECHTSWEIGERING - Begrip - Artikel 5, Ger.W.

- Art. 5 Gerechtelijk Wetboek

Il n'y a pas de déni de justice lorsque le juge décide qu'il n'a pas le pouvoir de connaître du litige dont il est saisi.

DENI DE JUSTICE - Notion - Code judiciaire, article 5

- Art. 5 Code judiciaire

C.04.0501.F 7 december 2006 AC nr. 627

De appeltermijn loopt ten aanzien van de partij die het vonnis heeft doen betekenen enkel wat betreft het hoger beroep tegen de partij aan wie zij het vonnis heeft doen betekenen (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1973 (A.C., 1973, 981).

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Termijn - Betekening van de beslissing aan een van de partijen - Gevolgen

- Art. 1051 Gerechtelijk Wetboek

Le délai d'appel ne court à l'égard de la partie qui a fait signifier le jugement qu'en ce qui concerne l'appel à diriger contre la partie à laquelle elle a fait signifier le jugement (1). (1) Voir Cass., 8 juin 1973, Pas., 1973, I, p. 936.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel principal. forme. délai. litige indivisible - Délai - Signification de la décision à une des parties - Effets

- Art. 1051 Code judiciaire

Het recht van verdediging van de eiser wordt geschonden door de rechter die weigert op de vordering recht te doen zonder het middel waarop de verweerder zich niet beroepen heeft en dat de rechter ambtshalve opgeworpen heeft, aan de tegenspraak van de partijen te onderwerpen (1) (2). (1) Zie Cass., 30 nov. 2000, AR C.00.0067.F, nr 657, en Cass., 9 nov. 2001, AR C.00.0162.F, nr 609. (2) Het O.M. had geconcludeerd tot gedeeltelijke vernietiging maar tot verwerping van het eerste middel, dat volgens het O.M. feitelijke grondslag miste.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Ambtshalve opgeworpen grond - Ontbreken van een debat op tegenspraak - Algemeen beginsel van het recht van verdediging

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Ambtshalve opgeworpen grond - Ontbreken van een debat op tegenspraak - Algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Algemeen beginsel van het recht

Viole les droits de défense du demandeur le juge qui refuse de faire droit à la demande sans soumettre à la contradiction le moyen dont le défendeur ne s'est pas prévalu et que le juge a soulevé d'office (1) (2). (1) Voir Cass., 30 novembre 2000, RG C.00.0067.F, n° 657, et 9 novembre 2001, RG C.00.0162.F, n° 609. (2) Le Ministère public avait conclu à la cassation partielle mais au rejet du premier moyen, qui selon lui manquait en fait.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Motif soulevé d'office - Absence de débat contradictoire - Principe général du droit relatif au respect des droits de la défense

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Motif soulevé d'office - Absence de débat contradictoire - Principe général du droit relatif aux droits de la défense

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT -

van verdediging - Burgerlijke zaken - Ambtshalve opgeworpen grond - Ontbreken van een debat op tegenspraak

Principe général du droit relatif au respect des droits de la défense - Matière civile - Motif soulevé d'office - Absence de débat contradictoire

C.04.0511.N 22 september 2006 AC nr. 431

Artikel 442bis, § 1, van het W.I.B. (1992) is ook toepasselijk indien een in die wetsbepaling bedoeld geheel van goederen of een handelszaak wordt overgedragen door de vereffenaar van de belastingplichtige vennootschap zodat die overdracht tijdelijk niet aan de ontvangers van de belastingen kan worden tegengeworpen, en deze laatste ook de overgedragen goederen kunnen in beslag nemen voor de invordering van de door de overdrager verschuldigde belastingen. Dit beslag kan er evenwel niet toe leiden dat, bij samenloop, de ontvanger als algemeen bevoorrechte schuldeiser, op de door een vereffenaar overgedragen handelszaak die wat de ontvanger betreft nog steeds deel uitmaakt van het vermogen van de schuldenaar, uitsluitende rechten zou kunnen uitoefenen op die handelszaak of op haar tegenwaarde.

L'article 442bis, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) s'applique aussi dans le cas où un ensemble de biens ou un fond de commerce visé par cette disposition légale est cédé par le liquidateur de la société contribuable de sorte que cette cession ne peut temporairement pas être opposée aux receveurs des contributions et que ceux-ci peuvent aussi saisir les biens cédés en vue du recouvrement des impôts dus par le cessionnaire. Il ne peut toutefois pas résulter de cette saisie qu'en cas de concours, le receveur, en tant que créancier ayant un privilège général, puisse exercer des droits exclusifs sur le fond de commerce cédé par un liquidateur qui, pour le receveur, fait encore toujours partie du patrimoine du débiteur, ou sur sa contre-valeur.

BESLAG - Algemeen - Inkomstenbelastingen - Rechten, tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Handelsvennootschappen - Vereffening - Overdracht van een geheel van goederen of een handelszaak - Toepassing van artikel 442bis, § 1, W.I.B. (1992) - Beslag

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Art. 442bis, § 1 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Handelsvennootschappen - Vereffening - Overdracht van een geheel van goederen of een handelszaak - Toepassing van artikel 442bis, § 1, W.I.B. (1992)

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Art. 442bis, § 1 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen - Inkomstenbelastingen - Rechten, tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Handelsvennootschappen - Vereffening - Overdracht van een geheel van goederen of een handelszaak - Toepassing van artikel 442bis, § 1, W.I.B. (1992)

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Art. 442bis, § 1 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

SAISIE - Généralités - Impôts sur les revenus - Droits, exécution et privilèges du trésor public - Sociétés commerciales - Liquidation - Cession d'un ensemble de biens ou d'un fond de commerce - Application de l'article 442bis, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) - Saisie

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 442bis, § 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privileges du tresor public - Sociétés commerciales - Liquidation - Cession d'un ensemble de biens ou d'un fond de commerce - Application de l'article 442bis, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992)

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 442bis, § 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

PRIVILEGES ET HYPOTHEQUES - Généralités - Impôts sur les revenus - Droits, exécution et privilèges du trésor public - Sociétés commerciales - Liquidation - Cession d'un ensemble de biens ou d'un fond de commerce - Application de l'article 442bis, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992)

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 442bis, § 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

Bij vereffening van een handelsvennootschap staat het in artikel 184 van de Venn. W. vervatte beginsel van gelijkheid onder de schuldeisers eraan in de weg dat andere schuldeisers dan die waarvan de schuldvordering door een bijzonder voorrecht of een zakelijke zekerheid is gewaarborgd, individueel daden van uitvoering of van bewaring stellen waardoor de rechten van de andere schuldeisers kunnen worden geschaad (1). (1) Cass., 23 jan. 1992, AR nr 9044, AC, 1991-92, nr 268.

En cas de liquidation d'une société commerciale, le principe de l'égalité entre les créanciers contenu dans l'article 184 des lois coordonnées sur les sociétés commerciales, fait obstacle à ce que des créanciers, autres que ceux dont la créance est garantie par un privilège spécial ou une sûreté réelle, procèdent individuellement à des actes d'exécution ou de conservation qui auraient pour effet de léser les droits des autres créanciers (1). (1) Cass., 23 janvier 1992, RG 9044, n° 268.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Vereffening - Beginsel van gelijkheid van de schuldeisers

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Algemeen - Handelsvennootschappen - Vereffening - Beginsel van gelijkheid van de schuldeisers

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Liquidation - Principe de l'égalité entre les créanciers

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

PRIVILEGES ET HYPOTHEQUES - Généralités - Sociétés commerciales - Liquidation - Principe de l'égalité entre les créanciers

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

C.04.0517.F 10 februari 2006 AC nr. 89

Concl. adv.-gen. Henkes, Cass., 10 feb. 2006, AR C.04.0517.F, Pas., 2006, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Bestreden beslissing - Wetsconflict - Bestanddelen van vreemdelingschap - Toepasselijke wet - Verwijzing - Ontvankelijkheid

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding - Verschillende nationaliteiten - Verblijfplaats in verschillende landen - Wetsconflict - Persoonlijk statuut - Toepasselijke wet

Conclusions de M. l'avocat général HENKES, avant Cass., 10 février 2006, RG C.04.0517.F, Pas., 2006, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Décision attaquée - Conflit de lois - Eléments d'extraénité - Loi applicable - Renvoi - Recevabilité

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension alimentaire après divorce - Nationalité différente - Résidence dans des pays différents - Conflit de lois - Statut personnel - Loi applicable

---

Het middel dat opkomt tegen de bestreden beslissing in zoverre deze de Belgische wet in aanmerking heeft genomen om een wetsconflict te beslechten dat bestanddelen van vreemdelingschap omvat is bij gebrek aan belang niet ontvankelijk wanneer de regelmatige toepassing van de regels inzake wetsconflicten door verwijzing naar de toepassing van die wet leidt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Bestreden beslissing - Wetsconflict - Bestanddelen van vreemdelingschap - Toepasselijke wet - Verwijzing - Ontvankelijkheid

Est irrecevable, à défaut d'intérêt, le moyen qui critique la décision attaquée en ce qu'elle retient la loi belge pour résoudre un conflit de loi comprenant des éléments d'extraénité, dès lors qu'en l'espèce une application régulière des règles de conflit de loi conduit par renvoi à l'application de cette loi (1). (1) Voy. les conclusions du ministère public.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Décision attaquée - Conflit de lois - Eléments d'extraénité - Loi applicable - Renvoi - Recevabilité

Wanneer de ex-echtgenoten niet dezelfde nationaliteit hebben en in verschillende landen verblijven, leidt de keuze voor de wet die hun persoonlijk statuut regelt naar de toepassing van de wet van de gewone verblijfplaats van de uitkeringsgerechtigde na echtscheiding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr. ...

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding - Verschillende nationaliteiten - Verblijfplaats in verschillende landen - Wetsconflict - Persoonlijk statuut - Toepasselijke wet

Le choix de la loi régissant le statut personnel des ex-époux qui n'ont pas la même nationalité et qui résident dans des pays différents conduit à appliquer la loi de la résidence habituelle du créancier de la pension alimentaire après divorce (1). (1) Voy. les conclusions du ministère public.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension alimentaire après divorce - Nationalité différente - Résidence dans des pays différents - Conflit de lois - Statut personnel - Loi applicable

---

De wet die op de echtscheiding is toegepast in de Staat waar zij is uitgesproken of erkend is, regelt de onderhoudsverplichtingen tussen de uit de echt gescheiden echtgenoten van een verschillende nationaliteit en die in verschillende landen verblijven, aangezien de wet van de gewone verblijfplaats van de uitkeringsgerechtigde na echtscheiding leidt naar de toepassing van de Overeenkomst van 's Gravenhage van 2 oktober 1973 over de toepasselijke wet inzake onderhoudsverplichtingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding - Verschillende nationaliteiten - Verblijfplaats in verschillende landen - Wetsconflict - Persoonlijk statuut - Toepasselijke wet

- Art. 8 Verdrag van Den Haag 2 okt. 1973

Sont régies par la loi appliquée au divorce dans l'Etat où celui-ci est prononcé ou reconnu, les obligations alimentaires entre époux divorcés de nationalité différente et résidant dans des pays différents, dès lors que la loi de la résidence habituelle du créancier de la pension alimentaire après divorce conduit à l'application de la Convention de La Haye du 2 octobre 1973 sur la loi applicable aux obligations alimentaires (1). (1) Voy. les conclusions du ministère public.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension alimentaire après divorce - Nationalité différente - Résidence dans des pays différents - Conflit de lois - Statut personnel - Loi applicable

- Art. 8 Convention de la Haye du 2 octobre 1973 sur la loi applicable aux obligations alimentaires

---

C.04.0518.N 29 september 2006 AC nr. 450

De dwingende bepaling van artikel 91, A, § 3, 6°, eerste lid, Zeewet, staat er niet aan in de weg dat het tijdstip van de aflevering conventioneel wordt bepaald op het tijdstip van de overhandiging van de goederen aan de douane, in zoverre de mogelijkheid voor de rechthebbende om protest te formuleren op het ogenblik van het conventioneel bepaalde tijdstip niet wordt uitgesloten (1). (1) Over de "takelclausule" zie W. FRANSEN, "Discharge and Delivery Clause", in Liber Amicorum Robert Wijffels, Antwerpen, 2001, p. 63-77; B. INSEL, "Commentaar op recente transportrechtelijke uitspraken", R.H.A., 1996, (105) 114-116.

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Tijdstip van de aflevering - Conventionele bepaling - Geldigheid

- Art. 91, A, § 3, 6°, eerste lid Wet 21 aug. 1879 op de zee- en binnenvaart

La disposition impérative de l'article 91, A, § 3, 6°, alinéa 1er, de la loi du 21 août 1879 sur la navigation maritime et la navigation intérieure ne s'oppose pas à ce que le moment de l'enlèvement soit fixé de manière conventionnelle au moment de la remise des marchandises à la douane, pour autant que la possibilité pour l'ayant droit de formuler une protestation au moment prévu conventionnellement ne soit pas exclue (1). (1) A propos de la "clause de remorquage" voir W. FRANSEN, "Discharge and Delivery Clause", in Liber Amicorum Robert Wijffels, Anvers, 2001, p. 63-77; B. INSEL, "Commentaar op recente transportrechtelijke uitspraken", R.H.A. 1996, (105) 114-116.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Moment de l'enlèvement - Disposition conventionnelle - Validité

- Art. 91, A, § 3, 6°, al. 1er L. du 21 août 1879 relative à la navigation maritime et à la navigation intérieure

---

Het tijdstip van de aflevering in de zin van artikel 91, Zeewet, dient te worden begrepen als het tijdstip van de feitelijke aflevering van de goederen.

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Tijdstip van de aflevering

- Art. 91 Wet 21 aug. 1879 op de zee- en binnenvaart

Il y a lieu d'entendre par moment de l'enlèvement au sens de l'article 91 de la loi du 21 août 1879 sur la navigation maritime et la navigation intérieure, le moment de l'enlèvement effectif des marchandises.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Moment de l'enlèvement

- Art. 91 L. du 21 août 1879 relative à la navigation maritime et à la navigation intérieure

---

C.04.0519.N 9 januari 2006 AC nr. 21

Een motorrijtuig is betrokken bij een verkeersongeval indien zijn aanwezigheid enig verband houdt met de totstandkoming van het verkeersongeval; hieruit volgt dat voor de betrokkenheid niet verreist is dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aanwezigheid van het voertuig en het ongeval (1). (1) Cass., 9 jan. 2004, AR C.02.0194.F, nr 11, met concl. adv.-gen. WERQUIN.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Vergoedingsplicht - Verkeersongeval - Motorrijtuig - Betrokkenheid - Begrip

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Un véhicule automoteur est impliqué dans un accident de la circulation lorsqu'il existe un lien quelconque entre le véhicule et l'accident; il s'ensuit que l'existence d'un lien de causalité entre le véhicule et l'accident n'est pas requise pour que le véhicule soit un véhicule impliqué (1). (1) Cass., 9 janvier 2004, RG C.02.0194.F, n° 11, et les conclusions de M. l'avocat général WERQUIN publiées avant cet arrêt.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Obligation d'indemniser - Accident de la circulation - Véhicule automoteur - Implication - Notion

- Art. 29bis L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

C.04.0527.N 2 februari 2006 AC nr. 68

De aannemer is niet alleen gehouden tot hetgeen uitdrukkelijk in de overeenkomst met de opdrachtgever is bedongen maar ook tot de uitvoering van de opdracht volgens de regels van de kunst.

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemer - Verplichtingen

- Art. 1135 Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Aannemer - Omvang van de verplichtingen

- Art. 1135 Burgerlijk Wetboek

L'entrepreneur n'est pas uniquement tenu à ce qui est expressément prévu dans la convention avec le maître de l'ouvrage mais il est aussi tenu d'exécuter sa mission conformément aux règles de l'artikel

LOUAGE D'INDUSTRIE - Entrepreneur - Obligations

- Art. 1135 Code civil

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Entrepreneur - Etendue des obligations

- Art. 1135 Code civil

De uitvoeringsagent die door een contractant in zijn plaats wordt gesteld om het contract geheel of gedeeltelijk uit te voeren mag ten aanzien van de uitvoering van het contract en ten overstaan van de medecontractant van de opdrachtgever niet als een derde in de contractuele verhouding worden beschouwd.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Uitvoeringsagent - Verhouding tot de medecontractant

- Art. 1135 Burgerlijk Wetboek

L'agent d'exécution qui est subrogé à un contractant afin d'exécuter totalement ou en partie le contrat ne peut être considéré comme un tiers dans les rapports contractuels en ce qui concerne l'exécution du contrat et à l'égard du cocontractant du maître de l'ouvrage.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Agent d'exécution - Rapport avec le cocontractant

- Art. 1135 Code civil

C.04.0529.N 2 februari 2006 AC nr. 69

De regel dat de aansprakelijkheidsvordering tegen de aannemer en de architect binnen de tienjarige termijn kan worden ingesteld, ingeval een gebouw geheel of gedeeltelijk tenietgaat door een gebrek in de bouw, zelfs door de ongeschiktheid van de grond, geldt ook wanneer dergelijk gebrek verborgen is (1), zonder dat dan vereist is dat de vordering tevens binnen een redelijke termijn wordt ingesteld. (1) Cass., 4 april 2003, AR C.02.0206.N, nr 227.

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid - Verborgen gebrek - Vordering

La règle selon laquelle l'action en responsabilité dirigée contre l'entrepreneur et l'architecte peut être introduite dans un délai de dix ans si un édifice périt en tout ou en partie par un vice de la construction, même par le vice du sol, s'applique aussi lorsqu'un tel vice est caché (1), sans qu'il soit alors requis que l'action soit introduite dans un délai raisonnable. (1) Cass., 4 avril 2003, RG C.02.0206.N, n° 227.

LOUAGE D'INDUSTRIE - Contrat d'entreprise - Responsabilité - Vice caché - Action

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1792 et 2270 Code civil

C.04.0530.N 23 februari 2006 AC nr. 107

De verhinderde rechter in handelszaken kan enkel vervangen worden door een plaatsvervangende rechter in handelszaken.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Samenstelling van het rechtscollege - Rechtbank van koophandel - Rechter in handelszaken - Verhindering - Vervanging

- Art. 322, derde lid Gerechtelijk Wetboek

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Samenstelling van het rechtscollege - Rechtbank van koophandel - Rechter in handelszaken - Verhindering - Vervanging

- Art. 322, derde lid Gerechtelijk Wetboek

Le juge consulaire empêché ne peut être remplacé que par un juge consulaire suppléant.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Composition de la juridiction - Tribunal de commerce - Juge consulaire - Empêchement - Remplacement

- Art. 322, al. 3 Code judiciaire

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Composition de la juridiction - Tribunal de commerce - Juge consulaire - Empêchement - Remplacement

- Art. 322, al. 3 Code judiciaire

Enkel in het geval dat een rechter in handelszaken onvoorzien afwezig is, kan de voorzitter van de rechtbank van koophandel een op het tableau van de Orde ingeschreven advocaat die ten minste dertig jaar oud is aanwijzen om de verhinderde rechter te vervangen (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2002, AR C.00.0413.F, nr 344 (rechtbank van eerste aanleg, burgerlijke zaak) en 12 juni 2002, AR P.02.0341.F, nr 352 (id., strafzaak).

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Samenstelling van het rechtscollege - Rechtbank van koophandel - Rechter in handelszaken - Verhindering - Vervanging - Advocaat

- Art. 322, derde lid Gerechtelijk Wetboek

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Samenstelling van het rechtscollege - Rechtbank van koophandel - Rechter in handelszaken - Verhindering - Vervanging - Advocaat

- Art. 322, derde lid Gerechtelijk Wetboek

Seulement en cas d'absence inopinée d'un juge consulaire le président du tribunal de commerce peut désigner un avocat âgé de trente ans au moins inscrit au tableau de l'ordre pour remplacer le juge empêché (1). (1) Voir Cass., 7 juin 2002, RG C.00.0413.F, n° 344 (tribunal de première instance, matière civile) et 12 juin 2002, RG P.02.0341.F, n° 352 (id., matière répressive).

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Composition de la juridiction - Tribunal de commerce - Juge consulaire - Empêchement - Remplacement - Avocat

- Art. 322, al. 3 Code judiciaire

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Composition de la juridiction - Tribunal de commerce - Juge consulaire - Empêchement - Remplacement - Avocat

- Art. 322, al. 3 Code judiciaire

C.04.0544.N 19 januari 2006 AC nr. 44

Wanneer de appèlrechter van oordeel is dat de zaak niet langer een spoedeisend karakter vertoont, brengt zulks noodzakelijk mee dat de door de eerste rechter bevolen voorlopige maatregel vervalt vanaf de uitspraak in hoger beroep.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Kort geding - Voorlopige maatregel - Beoordeling - Geen spoedeisend karakter - Gevolg

- Artt. 584 en 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

KORT GEDING - Hoger beroep - Voorlopige maatregel - Beoordeling - Geen spoedeisend karakter - Gevolg

- Artt. 584 en 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Lorsque le juge d'appel estime que la cause ne présente plus un caractère urgent, il en résulte nécessairement que la mesure provisoire ordonnée par le premier juge cesse à compter de la prononciation de la décision en degré d'appel.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Référé - Mesure provisoire - Appréciation - Pas de caractère urgent - Effet

- Art. 584 et 1068, al. 1er Code judiciaire

REFERE - Appel - Mesure provisoire - Appréciation - Pas de caractère urgent - Effet

- Art. 584 et 1068, al. 1er Code judiciaire

Wanneer een verweerder in kort geding hoger beroep instelt tegen de beschikking waarbij hem een voorlopige maatregel werd opgelegd, moet de appèlrechter geen uitspraak doen over de gevorderde en toegekende maatregel op grond van de ogenschijnlijke rechten van partijen, maar kan hij zich ertoe beperken te oordelen op grond van het spoedeisend karakter van de zaak (1); hij plaatst zich hierbij op het ogenblik van zijn uitspraak en houdt rekening met wat zich sinds de uitspraak van de beroepen beslissing heeft voorgedaan (2). (1) Cass., 9 juni 2000, AR C.97.0198.N, nr 352. (2) Het O.M. was van oordeel dat, gelet op het beschikkingsbeginsel en het recht van verdediging, meer bepaald het ogenblik van de sluiting van het debat diende te gelden.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Kort geding - Verweerder aan wie een voorlopige maatregel is opgelegd - Hoger beroep van de verweerder - Devolutieve kracht - Beoordeling - Omvang - Tijdstip

- Artt. 584 en 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

KORT GEDING - Verweerder aan wie een voorlopige maatregel is opgelegd - Hoger beroep van de verweerder - Devolutieve kracht - Beoordeling - Omvang - Tijdstip

- Artt. 584 en 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Lorsqu'un défendeur en référé interjette appel de l'ordonnance qui lui a imposé une mesure provisoire, le juge d'appel n'est pas tenu de statuer sur la mesure demandée et ordonnée eu égard aux droits apparents des parties, mais il peut se borner à statuer eu égard au caractère urgent de la cause (1); il se situe pour ce faire au moment de sa décision et tient compte de ce qui s'est passé depuis la prononciation de la décision dont appel (2). (1) Cass., 9 juin 2000, RG C.97.0198.N, n° 352. (2) Le M.P. estimait qu'eu égard au principe dispositif et aux droits de la défense, il y avait lieu de fixer la cessation de la mesure plus particulièrement au moment de la clôture des débats.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Référé - Défendeur soumis à une mesure provisoire - Appel du défendeur - Effet dévolutif - Appréciation - Etendue - Moment

- Art. 584 et 1068, al. 1er Code judiciaire

REFERE - Défendeur soumis à une mesure provisoire - Appel du défendeur - Effet dévolutif - Appréciation - Etendue - Moment

- Art. 584 et 1068, al. 1er Code judiciaire

C.04.0553.N 30 maart 2006 AC nr. 184

Uit het feit dat het voorwerp en de oorzaak van een rechtsvordering waarover definitief is beslist niet dezelfde zijn als die van een latere rechtsvordering tussen dezelfde partijen, volgt niet dat de rechter een aanspraak kan aannemen waarvan de grondslag onverenigbaar is met het vroegere gewijsde (1). (1) Cass., 14 feb. 2002, AR C.99.0088.N, nr 105.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Voorwerp en oorzaak van een vordering niet dezelfde als die van een latere rechtsvordering

- Artt. 23 tot 27 Gerechtelijk Wetboek

De ce qu'il n'y a pas identité entre l'objet et la cause d'une action définitivement jugée et ceux d'une action ultérieurement exercée entre les mêmes parties, il ne se déduit pas que le juge puisse accueillir une prétention dont le fondement est inconciliable avec la chose antérieurement jugée (1). (1) Cass., 14 février 2002, RG C.99.0088.N, n° 105.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Cause et objet d'une action différant de la cause et de l'objet d'une demande ultérieure

- Art. 23 à 27 Code judiciaire

C.04.0564.N 1 juni 2006 AC nr. 303

Wettelijke schuldvergelijking blijft mogelijk tussen een schuldvordering die voortvloeit uit een met de debiteur gesloten overeenkomst waarvoor in het gerechtelijk akkoord aangifte werd gedaan en een schuld ten opzichte van de debiteur die tijdens de periode van voorlopige opschorting is ontstaan ten gevolge van de verdere uitvoering van deze overeenkomst die ertoe strekt de continuïteit van de onderneming te verzekeren (1). (1) Zie Cass., 7 april 2006, C.05.0029.F, www.cass.be.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Schuldvorderingen waarvoor

La compensation légale reste possible entre une créance qui résulte d'une convention conclue avec le débiteur et pour laquelle une déclaration a été faite dans le concordat judiciaire et une dette à l'égard du débiteur qui est née au cours de la période de sursis provisoire à la suite de l'exécution ultérieure de cette convention qui tend à assurer la continuité de l'entreprise (1). (1) Voir Cass., 7 avril 2006, C.05.0029.F, n° ...

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Créances pour lesquelles une déclaration a été faite - Dettes nées au cours de la période de

aangifte werd gedaan - Schulden ontstaan tijdens de periode van voorlopige opschorting - Wettelijke schuldvergelijking - Mogelijkheid

- Artt. 1289 en 1290 Burgerlijk Wetboek

- Art. 9 Wet 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord

SCHULDVERGELIJKING - Gerechtelijk akkoord - Schuldvorderingen waarvoor aangifte werd gedaan - Schulden ontstaan tijdens de periode van voorlopige opschorting - Wettelijke schuldvergelijking - Mogelijkheid

- Artt. 1289 en 1290 Burgerlijk Wetboek

- Art. 9 Wet 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord

sursis provisoire - Compensation légale - Possibilité

- Art. 1289 et 1290 Code civil

- Art. 9 L. du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire

COMPENSATION - Concordat judiciaire - Créances pour lesquelles une déclaration a été faite - Dettes nées au cours de la période de sursis provisoire - Compensation légale - Possibilité

- Art. 1289 et 1290 Code civil

- Art. 9 L. du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire

---

C.04.0567.N 2 maart 2006 AC nr. 117

De rechter kan niet weigeren op grond van een vertrouwensbeginsel de regeling van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het hoger beroep toe te passen op de voorziening gericht tegen de beslissing van de provinciegouverneur gewezen op grond van de bepalingen van de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei - Natuurramp - Beslissing van de gouverneur - Voorziening - Toepasselijkheid

- Art. 2 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1, § 1, 3, 24, 26, en 27 Wet 12 juli 1976

NATUURRAMP - Beslissing van de gouverneur - Voorziening - Hoger beroep - Toepasselijkheid

- Art. 2 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1, § 1, 3, 24, 26, en 27 Wet 12 juli 1976

Le juge ne peut refuser sur la base d'un principe de confiance d'appliquer la réglementation du Code judiciaire relative à l'appel au recours dirigé contre la décision du gouverneur de province rendue en vertu des dispositions de la loi du 12 juillet 1976 relative à la réparation de certains dommages causés à des biens privés par des calamités naturelles.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Divers - Calamités naturelles - Décision du gouverneur - Recours - Applicabilité

- Art. 2 Code judiciaire

- Art. 1er, § 1er, 3, 24, 26, et 27 L. du 12 juillet 1976

CALAMITES NATURELLES - Décision du gouverneur - Recours - Appel - Applicabilité

- Art. 2 Code judiciaire

- Art. 1er, § 1er, 3, 24, 26, et 27 L. du 12 juillet 1976

Hoewel hoger beroep tegen een eindvonnis of tegen een vonnis alvorens recht te doen het geschil zelf aanhangig maakt bij de rechter in hoger beroep, staat het aan de partijen door het hoofdberoep of door het incidenteel beroep de perken te bepalen waarbinnen de appèlrechter over de aan de eerste rechter voorgelegde betwistingen uitspraak moet doen.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen - Perken

- Art. 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Bien que l'appel d'un jugement définitif ou d'un jugement avant dire droit saisisse du fond du litige le juge d'appel, il appartient aux parties par leur appel principal ou par leur appel incident de fixer les limites dans lesquelles le juge d'appel doit statuer sur les litiges soumis au premier juge.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Généralités - Limites

- Art. 1068, al. 1er Code judiciaire

Wanneer een beperkt hoger beroep wordt ingesteld tegen een vonnis, kan er door de appellant een nakomend hoger beroep worden ingesteld bij conclusie tegen de overige beslissingen waartegen hij geen hoger beroep had ingesteld, op voorwaarde dat de termijn van hoger beroep niet verstreken is en in zoverre hij niet heeft berust in die beslissingen.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen - Beperkt hoger beroep - Nakomend hoger beroep

- Art. 1056, 4° Gerechtelijk Wetboek

Lorsqu'un appel limité est formé contre un jugement, l'appelant peut former un appel subséquent par conclusions contre les autres décisions contre lesquelles il n'avait pas interjeté appel, à condition que le délai d'appel ne soit pas expiré et dans la mesure où il n'a pas acquiescé à ces décisions.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Généralités - Appel limité - Appel subséquent

- Art. 1056, 4° Code judiciaire

C.04.0569.F 28 april 2006 AC nr. 247

Concl. adv.-gen. GENICOT, Cass., 28 april 2006, Pas., AR C.04.0569.F, 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Verzekering - Wegverkeer - Schadevergoeding gegrond op artikel 29bis W.A.M.-wet - Slachtoffer

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Schadevergoeding gegrond op artikel 29bis W.A.M.-wet - Verplichting tot schadevergoeding - Slachtoffer

Conclusions de M. l'avocat général GENICOT, avant Cass., 28 avril 2006, RG C.04.0569.F, Pas., 2006, n° ...

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Assurance - Roulage - Réparation d'un dommage sur la base de l'article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 sur l'assurance automobile obligatoire - Victime

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Indemnisation fondée sur l'article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 sur l'assurance automobile obligatoire - Obligation d'indemniser - Victime

---

Artikel 29bis, W.A.M.-wet, dat afwijkt van het in artikel 3 van die wet vervatte beginsel van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de verzekerde personen, sluit het slachtoffer dat, zonder het ongeval en de gevolgen ervan te hebben gewild, verantwoordelijk is voor de door hem geleden schade, niet uit van de schadevergoeding waarin het voorziet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Verzekering - Schadevergoeding gegrond op artikel 29bis W.A.M.-wet - Verantwoordelijk slachtoffer - Toepasselijkheid

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Schadevergoeding gegrond op artikel 29bis W.A.M.-wet - Verplichting tot schadevergoeding - Verantwoordelijk slachtoffer - Toepasselijkheid

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Dérogeant au principe de la responsabilité civile des personnes assurées contenu dans l'article 3 de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicule automoteur, l'article 29bis de cette loi n'exclut pas de l'indemnisation qu'il organise, la victime qui, sans avoir voulu l'accident et ses conséquences, est responsable du dommage qu'elle subit (1). (1) Voir les concl. du ministère public.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Assurance - Indemnisation fondée sur l'article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 sur l'assurance automobile obligatoire - Victime responsable - Applicabilité

- Art. 29bis L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Indemnisation fondée sur l'article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 sur l'assurance automobile obligatoire - Obligation d'indemniser - Victime responsable - Applicabilité

- Art. 29bis L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

---

C.04.0573.F 30 juni 2006 AC nr. 370

Het adagium "contra non valentem agere non currit praescriptio" is geen algemeen rechtsbeginsel (1). (1) Zie Cass., 2 jan. 1969, AC, 1969, 409.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Adagium "contra non valentem agere non currit praescriptio"

- Art. 2 Gerechtelijk Wetboek

VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing - Minderjarigen en onbekwaamverklaarden - Algemeen rechtsbeginsel

- Art. 2 Gerechtelijk Wetboek

L'adage selon lequel la prescription ne court pas contre celui qui est dans l'impossibilité d'exercer une action par suite d'un empêchement résultant de la loi ne constitue pas un principe général de droit (1). (1) Voir Cass., 2 janvier 1969, Pas., 1969, I, 386.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Adage selon lequel la prescription ne court pas contre celui qui est dans l'impossibilité d'exercer une action

- Art. 2 Code judiciaire

PRESCRIPTION - Matière civile - Suspension - Mineurs et interdits - Principe général du droit

- Art. 2 Code judiciaire

De gevallen waarin de verjaring loopt tegen minderjarigen en onbekwaamverklaarden zijn niet uitsluitend in een uitdrukkelijke wetsbepaling vastgelegd; het is voldoende dat de wil van de wetgever om af te wijken van de regel van de schorsing van de verjaring voortvloeit uit het voorwerp of het oogmerk van de wet die een bijzondere verjaring invoert (1). (1) Cass., 1 juni 1995, AR C.94.0405.F, nr 274.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing - Minderjarigen en onbekwaamverklaarden - Afwijking - Wijze
- Artt. 2252 en 2278 Burgerlijk Wetboek

Les cas dans lesquels la prescription court contre les mineurs et les interdits ne sont pas seulement déterminés par une disposition légale expresse; il suffit que la volonté du législateur de déroger à la règle de la suspension de la prescription résulte de l'objet ou du but de la loi qui établit une prescription particulière (1). (1) Cass., 1 juin 1995, RG C.94.0405.F, n° 274.

PRESCRIPTION - Matière civile - Suspension - Mineurs et interdits - Dérogation - Mode
- Art. 2252 et 2278 Code civil

C.04.0579.N 24 november 2006 AC nr. 598

Het tenietgaan van het gehuurde goed door een brand buiten de schuld van de huurder heeft tot gevolg dat deze niet gehouden is het goed terug te geven in dezelfde staat als hij het ontvangen heeft; hij is evenwel niet zonder meer ontslagen van de verplichting tot teruggave, die onder meer inhoudt dat hij gehouden is het goed vrij te maken en de inhoud te verwijderen die door hem erin is aangebracht (1). (1) Het O.M. concludeerde tot cassatie op grond dat artikel 1733 B.W. ook toepasselijk is op de onderhuurder (zie Cass., 11 sept. 1992, AR 7778, nr 604), wat betekent dat deze, wanneer hij aan de brand geen schuld heeft en zijn verplichtingen door de ontbinding van de huur beëindigd zijn, niet aansprakelijk kan gesteld worden voor de brandschade, waaronder opruimings-, vervoer- en stortkosten.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen - Brand - Tenietgaan van het gehuurde goed - Verplichting van de huurder - Inhoud
- Artt. 1733 en 1741 Burgerlijk Wetboek

Il résulte de la perte de la chose louée à la suite d'un incendie qui s'est déclaré sans la faute du preneur que celui-ci n'est pas tenu de restituer la chose dans l'état dans lequel il l'a reçue; il n'est toutefois pas exempté totalement de son obligation de restitution qui implique notamment qu'il est tenu de libérer le bien et d'enlever le contenu qu'il y a apporté (1). (1) Le M.P. a conclu à la cassation dès lors que l'article 1733 du Code civil s'applique aussi au sous-locataire (voir Cass., 11 septembre 1992, RG 7778, n° 604) ce qui signifie que lorsque l'incendie ne s'est pas déclaré par sa faute et que ses obligations ont pris fin par la résiliation du bail, le sous-locataire ne peut être déclaré responsable du dommage causé par l'incendie, comprenant les frais de déblaiement, de transport et de décharge.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Obligations entre parties - Incendie - Perte de la chose louée - Obligation du preneur - Contenu
- Art. 1733 et 1741 Code civil

C.04.0591.N 27 april 2006 AC nr. 246

Het niet nakomen van een voorkeurrecht door de verkoper heeft in beginsel niet de nietigheid tot gevolg van de koopovereenkomst die in weerwil van dit voorkeurrecht werd gesloten. Indien de koper aansprakelijkheid oploopt wegens derde-medeplichtigheid aan de contractbreuk van de verkoper, kan de rechter, wanneer ook de verkoper in het geding is betrokken, de nietigheid van de overeenkomst uitspreken als vorm van herstel van de schade van de begunstigde van het voorkeurrecht ten gevolge van deze derde-medeplichtigheid aan de contractbreuk van de verkoper (1). (1) Zie Cass., 30 januari 1965, Pas., 1965, I, 538.

KOOP - Voorkeurrecht - Miskenning
- Art. 1234 Burgerlijk Wetboek

En principe, l'inobservation par le vendeur du droit de préférence n'entraîne pas la nullité de la vente conclue en violation du droit de préférence. Lorsque l'acquéreur se révèle responsable de la rupture de contrat, car tiers-complice de cette rupture, et que le vendeur est également à la cause, le juge peut prononcer la nullité de la vente à titre de réparation du dommage subi par le bénéficiaire du droit de préférence à la suite de cette complicité à la rupture de contrat commise par le vendeur (1). (1) Voir Cass., 30 janvier 1965, Bull. et Pas., 1965, I, 538.

VENTE - Droit de préférence - Violation
- Art. 1234 Code civil

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Koop - Voorkeurrecht - Miskenning
- Art. 1234 Burgerlijk Wetboek

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Vente - Droit de préférence - Violation
- Art. 1234 Code civil

C.04.0596.N 2 oktober 2006 AC nr. 453

De dringende reden ter verantwoording van de afzetting zonder opzegging van een ziekenhuisgeneesheer, moet in de kennisgeving derwijze worden omschreven dat de ontslagen ziekenhuisgeneesheer op de hoogte wordt gebracht van de feiten die hem ten laste worden gelegd en dat de rechter het ernstige karakter van de aangevoerde reden kan beoordelen en kan nagaan of de voor hem ingeroepen redenen dezelfde zijn als die welke medegedeeld werden aan de ontslagen geneesheer; de kennisgeving mag evenwel worden aangevuld met verwijzing naar andere gegevens, voor zover het geheel de mogelijkheid biedt met zekerheid en nauwkeurigheid de motieven die aanleiding gaven tot het ontslag te beoordelen (1). (1) Cass., 27 feb. 1987, A.C., 1978, 757, eerste zaak; Cass., 24 maart 1980, A.C., 1979-80, 912.

Le motif grave justifiant la révocation sans préavis d'un médecin hospitalier doit être énoncé dans la notification de manière à ce que le médecin hospitalier révoqué soit informé des faits mis à sa charge et que le juge puisse apprécier la gravité du motif invoqué et examiner si le motif invoqué devant lui est identique à celui qui a été notifié au médecin révoqué; la notification peut toutefois être complétée par référence à d'autres éléments, pour autant que l'ensemble de ces éléments permette d'apprécier avec certitude et précision les motifs qui ont donné lieu à la révocation (1). (1) Cass., 27 février 1978, Bull. et Pas., 1978, I, 738, première espèce; Cass., 24 mars 1980, Bull. et Pas., 1980, I, 900.

GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde - Ziekenhuisgeneesheer - Afzetting zonder opzegging - Dringende reden - Kennisgeving - Omschrijving - Andere gegevens
- Art. 125, 4de, 5de, 6de, 7de, 8ste en 9de lid Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen 7 aug. 1987

ART DE GUERIR - Exercice de l'art de guerir - Médecin hospitalier - Révocation sans préavis - Motif grave - Notification - Enonciation - Autres éléments
- Art. 125, al. 4, 5, 6, 7, 8 et 9 L. sur les hôpitaux coordonnée le 7 août 1987

C.04.0605.N 2 maart 2006 AC nr. 118

Artikel 34, § 3, tweede lid, van de wet van 13 juli 1981 tot oprichting van een Instituut voor veterinaire keuring beoogt alleen de naar deze instelling overgeplaatste ambtenaren een minimumwedde te verzekeren als waarborg van het behoud van de verworven administratieve en geldelijke anciënniteit. Het bepaalt geenszins dat deze ambtenaren, na die overplaatsing, geen weddeverhogingen zullen kunnen genieten ingevolge de toepassing van het geldelijk statuut van het personeel van het Instituut zolang de (basis)wedde bij deze instelling niet het niveau bereikt van de wedde waarop deze ambtenaren krachtens hun vorig statuut aanspraak konden maken.

L'article 34, § 3, alinéa 2, de la loi du 13 juillet 1981 portant création d'un institut d'expertise vétérinaire a uniquement pour but d'assurer un traitement minimum aux fonctionnaires transférés dans cette institution afin de garantir le maintien de l'ancienneté administrative et pécuniaire. Il ne prévoit nullement que ces fonctionnaires, après ce transfert, ne pourront bénéficier d'augmentations de traitement à la suite de l'application du statut pécuniaire du personnel de l'Institut aussi longtemps que le traitement (de base) auprès de cette institution n'atteint pas le niveau du traitement auquel ces fonctionnaires pouvaient prétendre en vertu de leur ancien statut.

AMBTENAAR - Ambtenaar (Rijk) - Instituut voor veterinaire keuring - Overgeplaatste ambtenaren - Geldelijke anciënniteit - Behoud - Wedde - Oogmerk
- Art. 34, § 3, tweede lid Wet 13 juli 1981

FONCTIONNAIRE - Fonctionnaires nationaux - Institut d'expertise vétérinaire - Fonctionnaires transférés - Ancienneté pécuniaire - Maintien - Traitement - But
- Art. 34, § 3, al. 2 L. du 13 juillet 1981

C.04.0607.N 5 januari 2006 AC nr. 12

De benadeling van de rechten van de schuldeisers als bedoeld in artikel 1167 van het Burgerlijk Wetboek, kan erin bestaan dat de verhaalrechten van de schuldeisers door de bestreden rechtshandeling worden bemoeilijkt (1). (1) R. Vandeputte, De overeenkomst, Brussel, Larcier, 1977, 360; R. Kruithof e.a., "Verbintenissen. Overzicht van rechtspraak 1981-1992", T.P.R., 1994, 689, nr 364; W. Van Gerven - S. Covemaeker, Verbintenissenrecht, Leuven, Acco, 2001, 142.

PAULIAANSE RECHTSVORDERING - Benadeling van de rechten van de schuldeisers

- Art. 1167 Burgerlijk Wetboek

La fraude des droits des créanciers visée à l'article 1167 du Code civil peut consister en une entrave, par l'acte juridique contesté, des droits de recours des créanciers (1). (1) R. Vandeputte, De overeenkomst, Bruxelles, Larcier, 1977, 360; R. Kruithof e.a., "Verbintenissen. Overzicht van rechtspraak 1981-1992", T.P.R., 1994, 689, n° 364; W. Van Gerven - S. Covemaeker, Verbintenissenrecht, Louvain, Acco, 2001, 142.

ACTION PAULIENNE - Préjudice des droits des créanciers

- Art. 1167 Code civil

De pauliaanse vordering kan worden ingesteld door een schuldeiser wiens schuldvordering ontstaan is voor de bestreden handeling; het is niet vereist dat het bedrag van deze schuldvordering op dat tijdstip reeds is bepaald (1) of dat de schuldvordering werd vastgesteld in een rechterlijke beslissing. (1) Cass., 19 maart 1998, AR C.94.0422.N, nr 156; zie Cass., 3 okt. 1985, AR 4461, nr 62; H. De Page, Traité élémentaire de droit civil belge, t. III, Brussel, Bruylant, 1967, 238, nr 226; K. Van Raemdonck, "De draagwijdte van de anterioriteitsvereiste als een van de toepassingsvoorwaarden van de Pauliaanse vordering", R.W., 1998-99, 1179.

PAULIAANSE RECHTSVORDERING - Schuldeiser - Schuldvordering - Tijdstip - Ontstaan - Vaststelling - Vereisten

- Art. 1167 Burgerlijk Wetboek

Le créancier dont la créance est née avant l'acte attaqué peut introduire une action paulienne; il n'est pas requis, à ce moment, que le montant de la créance soit déterminé (1) ou que la créance ait été constatée par décision judiciaire. (1) Cass., 19 mars 1998, RG C.94.0422.N, n° 156; voir Cass., 3 octobre 1985, RG 4461, n° 62; H. De Page, Traité élémentaire de droit civil belge, t. III, Bruxelles, Bruylant, 1967, 238, n° 226; K. Van Raemdonck, "De draagwijdte van de anterioriteitsvereiste als één van de toepassingsvoorwaarden van de Pauliaanse vordering", R.W., 1998-99, 1179.

ACTION PAULIENNE - Créancier - Créance - Moment - Naissance - Constatation - Conditions

- Art. 1167 Code civil

C.04.0614.N 21 april 2006 AC nr. 230

De algemene toezichtsplicht die rust op de rechter-commissaris impliceert dat hij er op toeziet, in het belang van de failliet en de schuldeisers, dat de curator de wettelijke verplichtingen naleeft die in het bijzonder het goede beheer en de correcte vereffening van het faillissement moeten waarborgen (1). De beoordeling van die toezichtsplicht door de feitenrechter is onaantastbaar, in de mate de door hem vastgestelde feiten zijn oordeel kunnen staven. (1) VEROUGSTRAETE I., Manuel de la faillite et du concordat, Diegem, Kluwer, 2003, p. 278, nr 419.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei - Rechter-commissaris - Toezichtsplicht - Inhoud - Beoordeling

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Faillissement - Rechter-commissaris - Toezichtsplicht - Inhoud - Beoordeling

Le devoir général de contrôle incombant au juge-commissaire implique qu'il veille, dans l'intérêt du failli et des créanciers, à ce que le curateur respecte les obligations légales qui doivent spécialement garantir la bonne gestion et la liquidation correcte de la faillite (1). L'appréciation de ce devoir de contrôle par le juge du fond est souveraine dans la mesure où les faits qu'il constate peuvent servir de fondement à sa décision. (1) VEROUGSTRAETE I., Manuel de la faillite et du concordat, Diegem, Kluwer, 2003, p. 278, n° 419.

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Juge-commissaire - Devoir de contrôle - Contenu - Appréciation

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Faillite - Juge-commissaire - Devoir de contrôle - Contenu - Appréciation

De Belgische Staat is aansprakelijk voor de fout die de rechter-commissaris in het raam van zijn toezichtsbevoegdheid begaat en die schade veroorzaakt. Deze fout moet worden beoordeeld in verhouding tot de redelijkerwijze zorgvuldige en vooruitziende rechter-commissaris die in dezelfde omstandigheden verkeert (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 1991, AR 8970, nr 215 met de concl van eerste adv.-gen. VELU in Pas., 1992; Cass., 8 dec. 1994, AR C.93.0303.F, nr 541; R.W., 1995-96, 181, met noot VAN OEVELEN A.; VAN OEVELEN A., "De aansprakelijkheid van de Staat voor ambtsfouten van magistraten en de orgaantheorie na het Anca-arrest van het Hof van cassatie van 19 dec. 1991". R.W., 1992-93, 377-396; COLLE P., "Het Statuut en de prerogatieven van de rechter-commissaris in het faillissement" in Liber Amicorum Paul De Vroede, I, Diegem, Kluwer, 1994, 275-298; VEROUGSTRAETE I., Manuel de la faillite et du concordat, Diegem, Kluwer, 2003, p. 280, nr 422.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Faillissement - Fout van een rechter-commissaris - Staat - Aansprakelijkheid - Beoordeling

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Faillissement - Fout van een rechter-commissaris - Beoordeling

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei - Rechter-commissaris - Fout in de toezichtsbevoegdheid - Staat - Beoordeling

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

L'Etat belge est responsable de la faute commise par le juge-commissaire dans le cadre de son pouvoir de contrôle et qui a causé un dommage. Cette faute doit être appréciée par rapport à l'attitude d'un juge-commissaire raisonnablement prudent et prévoyant qui se trouve dans les mêmes circonstances (1). (1) Voir Cass., 19 décembre 1991, RG 8970, n° 215 et les conclusions de Monsieur le premier avocat général Velu, Pas., 1992; Cass., 8 décembre 1994, RG C.93.0303.F, n° 541; R.W., 1995-96, 181 et la note VAN OEVELEN A.; VAN OEVELEN A., "De aansprakelijkheid van de Staat voor ambsfouten van magistraten en de orgaantheorie na het Anca-arrest van het Hof van Cassatie van 19 december 1991", R.W., 1992-93, 377-396; COLLE P., "Het statuut en de prerogatieven van de rechter-commissaris in het faillissement" in Liber Amicorum Paul De Vroede, I, Diegem, Kluwer, 1994, 275-298; I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Diegem, Kluwer, 2003, p. 280, n° 422.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Faillite - Faute d'un juge-commissaire - Etat - Responsabilité - Appréciation

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Faillite - Faute d'un juge-commissaire - Appréciation

- Art. 1382 et 1383 Code civil

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Juge-commissaire - Faute dans le pouvoir de contrôle - Etat - Appréciation

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.05.0003.F 13 januari 2006 AC nr. 33

Concl. adv.-gen. A. HENKES, Cass., 13 jan. 2006, AR C.05.0003.F, Pas., 2006, nr ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen - Berekening van de belasting - Voorafbetaling - Verrekening - Faillissement - Tegenwerpelijkheid aan de gezamenlijke schuldeisers

Conclusions de M. l'avocat général A. HENKES, avant Cass., 13 janvier 2006, RG C.05.0003.F, Pas., 2006, n° ...

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Généralités - Calcul de l'impôt - Versement anticipé - Imputation - Faillite - Opposabilité à la masse

---

De verrekening van een voorafbetaling, die zonder bedrog is gedaan en vooraleer de schuldenaar zijn betalingen heeft gestaakt, op de belasting die na het vonnis van faillietverklaring is ingekohierd, kan aan de gezamenlijke schuldeisers worden tegengeworpen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen - Berekening van de belasting - Voorafbetaling - Verrekening - Faillissement - Tegenwerpelijkheid aan de gezamenlijke schuldeisers

- Artt. 157 en 175 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Est opposable à la masse l'imputation d'un versement anticipé effectué sans fraude, et avant la cessation des paiements du débiteur, sur l'impôt enrôlé après le jugement déclaratif de faillite (1). (1) Voy. les conclusions du ministère public.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Généralités - Calcul de l'impôt - Versement anticipé - Imputation - Faillite - Opposabilité à la masse

- Art. 157 et 175 Côde des impôts sur les revenus 1992

De Belgische Staat is verplicht de vergoedingen en de rechten die voortvloeien uit de wet van 3 juli 1987 betreffende de preventie van of de schadevergoedingen voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en van beroepsziekten in de overheidssector, te betalen.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Werkgever - Arbeidsongeval - Vergoedingen en rechten

- Artt. 1 en 14, § 2 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

L'Etat belge est tenu de payer les indemnités et les droits prévus par la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Employeur - Accident du travail - Indemnités et droits

- Art. 1er et 14, § 2 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

---

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382, B.W. ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van diegene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Zie Cass., 4 maart 2002, AR C.01.0284.N, nr 154.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Schadeverhinderend karakter van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting - Criterium

L'existence d'une obligation contractuelle, légale ou réglementaire n'exclut pas l'existence d'un dommage au sens de l'article 1382 du Code civil, pour autant qu'il n'apparaisse pas du contenu ou de la portée du contrat, de la loi ou du règlement que les dépenses ou prestations à supporter doivent rester définitivement à charge de ceux qui s'y sont engagés ou qui y sont obligés par la loi ou le règlement (1). (1) Voir Cass., 4 mars 2002, RG C.01.0284.N, n° 154.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Obligation contractuelle, légale ou réglementaire faisant obstacle au dommage - Critère

---

In de mate een wettelijke of reglementaire norm een werkgever die optreedt als verzekeraar, verplicht sommen te betalen waarvan het bedrag groter is dan wat hij als werkgever zou hebben betaald voor gepresteerde diensten, heeft deze norm tot strekking dat die sommen definitief ten laste blijven van die werkgever; die werkgever lijdt door nakoming van die verplichting geen schade die hij kan terugvorderen van de aansprakelijke derde.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Werkgever - Verzekeraar - Arbeidsongeval - Wettelijke en reglementaire verplichtingen

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 1 en 14, § 2 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

Dans la mesure où la loi ou le règlement oblige un employeur intervenant à titre d'assureur à débourser des sommes dont le montant est supérieur à celui qu'il aurait dû payer en tant qu'employeur pour des prestations de services, son but est de laisser ces sommes définitivement à charge de l'employeur; l'employeur qui respecte cette obligation ne subit pas un dommage récupérable auprès du tiers responsable.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Employeur - Assureur - Accident du travail - Obligations légales et réglementaires

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 1er et 14, § 2 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

---

C.05.0021.F 12 mei 2006 AC nr. 270

Concl. adv.-gen. m.o. Ph. de Koster, Cass., 12 mei 2006, AR C.05.0021.F, Pas., 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Werkelijk geleden schade - Verlies van een kans - Verenigbaarheid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht -

Conclusions de M. l'avocat général délégué Ph. de Koster, avant Cass., 12 mai 2006, RG C.05.0021.F, Pas., 2006, n° ...

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. eléments et étendue - Dommage réellement subi - Perte d'une chance - Compatibilité

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer -

Algemeen - Geneesheer - Gebrek aan voorlichting - Patiënt

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Geneesheer - Gebrek aan voorlichting

GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde - Geneesheer - Gebrek aan voorlichting - Patiënt - Aansprakelijkheid

Généralités - Médecin - Défaut d'information - Patient

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Médecin - Défaut d'information

ART DE GUERIR - Exercice de l'art de guerir - Médecin - Défaut d'information - Patient - Responsabilité

Wanneer de rechter het bestaan van een werkelijk geleden schade vaststelt die zonder de fout zou zijn voorkomen, kan hij niet wettig beslissen dat de schade heeft bestaan in de derving van een kans om minder schade te lijden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Werkelijk geleden schade - Verlies van een kans - Verenigbaarheid

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

Dès lors qu'il constate l'existence d'un dommage réellement subi qui eut été évité sans la faute, le juge ne peut légalement décider que le dommage a consisté en une perte de chance de pouvoir subir un dommage moindre (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. eléments et étendue - Dommage réellement subi - Perte d'une chance - Compatibilité

- Art. 1382 Code civil

Door geen passende voorlichting te verstrekken voor de operatie begaat de geneesheer een fout waarvoor hij aansprakelijk is, mits de patiënt het oorzakelijk verband tussen die fout en de werkelijk geleden schade aantoont (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Geneesheer - Gebrek aan voorlichting - Patiënt

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Geneesheer - Gebrek aan voorlichting

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde - Geneesheer - Gebrek aan voorlichting - Patiënt - Aansprakelijkheid

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

Le défaut d'information adéquate préalablement à une opération constitue, dans le chef du médecin, une faute qui engage sa responsabilité pour autant que le patient démontre le lien de causalité entre cette faute et le dommage réellement subi (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Médecin - Défaut d'information - Patient

- Art. 1382 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Médecin - Défaut d'information

- Art. 1382 Code civil

ART DE GUERIR - Exercice de l'art de guerir - Médecin - Défaut d'information - Patient - Responsabilité

- Art. 1382 Code civil

C.05.0022.N 16 februari 2006 AC nr. 98

Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen, geldt de vijfjarige verjaringstermijn in de regel voor alle schuldvorderingen ten laste van de Staat (1). (1) Cass., 14 april 2003, AR C.00.0167.N, nr 250; R.A.B.G., 2003, 837, noot I. Claeys en R.W., 2003-2004, 460, noot D. Mertens.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Duur - Staat - Wet op de Rijkscomptabiliteit - Schuldvordering - Vijfjarige termijn

- Art. 100, eerste lid KB 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit

Le délai de prescription de cinq ans vaut, en principe, pour toutes les créances à charge de l'Etat, sauf dispositions légales contraires (1). (1) Cass., 14 avril 2003, RG C.00.0167.N, n° 250, R.A.B.G. 2003, 837, et la note signée I. Claeys et R.W. 2003-2004, 460 et la note signée D. Mertens.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Durée - Etat - Loi sur la comptabilité de l'Etat - Créance - Délai quinquennal

- Art. 100, al. 1er A.R. du 17 juillet 1991 portant coordination des lois sur la comptabilité de l'Etat

---

Een verzoekschrift tot nietigverklaring van een administratieve handeling voor de Raad van State moet niet ingesteld worden vooraleer de gelaedeerde een vordering tot schadeloosstelling bij de burgerlijke rechter aanhangig maakt (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 1965 (Pas., 1966, I, 513) met conclusie van de toenmalige eerste advocaat-generaal Ganshof van der Meersch; Cass., 9 jan. 1997, AR C.96.0066.F, nr 20; Grondwettelijk Hof, 28 maart 2002, nr 64/2002, A.A., 2002, 783; D. Van Heuven en F. Van Volsem, "De Raad van State kan als enige ... Enkele beschouwingen over het administratief - en het gemeenrechtelijk kort geding" in Publiek recht, ruim bekeken, opstellen aangeboden aan Prof. J. Gijssels, Antwerpen, Maklu, 1994, 353.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Onrechtmatige overheidsdaad - Vordering tot schadeloosstelling bij de burgerlijke rechter - Raad van State - Beroep tot nietigverklaring van een administratieve handeling - Vereiste

Une requête en annulation d'un acte administratif devant le Conseil d'Etat ne doit pas être intentée avant que la personne lésée saisisse le juge civil d'une demande d'indemnisation (1). (1) Voir : Cass., 16 décembre 1965 (Pas., 1966, I, 513) et les conclusions de Monsieur Ganshof van der Meersch alors premier avocat général; Cass., 9 janvier 1997, RG C.96.0066.F, n° 20; Cour d'Arbitrage, 28 mars 2002, n° 64/2002, A.A., 2002, 783; D. Van Heuven et F. Van Volsem, "De Raad van State kan als enige... Enkele beschouwingen over het administratief - en het gemeenrechtelijk kort geding" in Publiek recht, ruim bekeken, opstellen aangeboden aan Prof. J. Gijssels, Anvers, Maklu, 1994, 353.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Acte illicite des autorités - Demande d'indemnisation devant le juge civil - Conseil d'Etat - Recours en annulation d'un acte administratif - Condition

---

Een voor het gerecht bij dagvaarding ingestelde vordering gegrond op een schuldvordering ten laste van de Staat, stuit de verjaring en schorst deze totdat een definitieve beslissing is gewezen (1). (1) Zie P.-J. Defoort, "Het toepassingsgebied van de vijfjarige verjaringstermijn van schuldvorderingen ten laste van de Staat m.b.t. schuldvorderingen op grond van artikel 1382 B.W.", P. & B., 1995, 34.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing - Wet op de Rijkscomptabiliteit - Schuldvordering ten laste van de Staat - Vordering voor het gerecht - Dagvaarding

- Art. 101 KB 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Wet op de Rijkscomptabiliteit - Schuldvordering ten laste van de Staat - Vordering voor het gerecht - Dagvaarding

- Art. 101 KB 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit

L'intentement d'une action par citation devant une juridiction fondée sur une créance à charge de l'Etat, interrompt la prescription et la suspend jusqu'au prononcé d'une décision définitive (1). (1) Voir : P-J Defoort, "Het toepassingsgebied van de vijfjarige verjaringstermijn van schuldvorderingen ten laste van de Staat m.b.t. schuldvorderingen op grond van artikel 1382 B.W.", P & B., 1995, 34.

PRESCRIPTION - Matière civile - Suspension - Loi sur la comptabilité de l'Etat - Créance à charge de l'Etat - Action en justice - Citation

- Art. 101 A.R. du 17 juillet 1991 portant coordination des lois sur la comptabilité de l'Etat

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Loi sur la comptabilité de l'Etat - Créance à charge de l'Etat - Action en justice - Citation

- Art. 101 A.R. du 17 juillet 1991 portant coordination des lois sur la comptabilité de l'Etat

---

Het verzoekschrift tot vernietiging van een administratieve handeling voor de Raad van State stuit of schorst de verjaring niet van het recht om voor een burgerlijke rechtbank schadevergoeding te vorderen gegrond op een onrechtmatige overheidsdaad (1). (1) Zie W. Wilms, Dagvaarding en verjaring, Antwerpen, Maklu, 1990, 79; P.-J. Defoort, ibid.; A. Mast, J. Dujardin, M. Van Damme en J. Vande Lanotte, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Antwerpen, Kluwer, 1999, p. 703, nr 750.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing - Schuldvordering ten laste van de Staat - Onrechtmatige overheidsdaad - Vordering voor een burgerlijke rechtbank - Raad van State - Beroep tot nietigverklaring van een administratieve handeling

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Schuldvordering ten laste van de Staat - Onrechtmatige overheidsdaad - Vordering voor een burgerlijke rechtbank - Raad van State - Beroep tot nietigverklaring

La requête en annulation d'un acte administratif devant le Conseil d'Etat n'interrompt ni ne suspend la prescription du droit de réclamer une indemnisation devant un tribunal civil en se fondant sur un acte illicite des autorités (1). (1) Voir : W. Wilms, Dagvaarding en verjaring, Anvers, Maklu, 1990, 79; P-J Defoort, ibid.; A. Mast, J. Dujardin, M. Van Damme et J. Vande Lanotte, Overzicht van het Belgische administratief recht, Anvers, Kluwer, 1999, p. 703, n° 750.

PRESCRIPTION - Matière civile - Suspension - Créance à charge de l'Etat - Acte illicite des autorités - Action devant un tribunal civil - Conseil d'Etat - Recours en annulation d'un acte administratif

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Créance à charge de l'Etat - Acte illicite des autorités - Action devant un tribunal civil - Conseil d'Etat - Recours en annulation d'un acte administratif

van een administratieve handeling

In geval van een onrechtmatige overheidsdaad, komt de schuldvordering tot stand op het ogenblik waarop de schade ontstaat of waarop haar toekomstige verwezenlijking, naar redelijke verwachting vaststaat (1); de omstandigheid dat de omvang van de schade op dat tijdstip nog niet precies vaststaat, doet hieraan geen afbreuk. (1) Zie Cass., 13 jan. 1994, AR 9627, nr 16; Cass., 9 sept. 2002, AR C.99.0327.F, nr 424; Cass., 13 juni 2003, R.W., 2004-2005, 384, noot S. Van der Jeught.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Schuldvordering - Ontstaan - Tijdstip

- Art. 100, eerste lid KB 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit

Dans le cas d'un acte illicite des autorités la créance naît au moment où le dommage survient ou au moment où sa réalisation future est raisonnablement établie (1); la circonstance que l'étendue du dommage n'est pas encore établie de manière certaine à ce moment-là n'y déroge pas. (1) Voir : Cass., 13 janvier 1994, RG 9627, n° 16; Cass., 9 septembre 2002, RG C.99.0327.F, n° 424; Cass., 13 juin 2003, R.W., 2004-2005, 384 et la note signée S. Van der Jeught.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Créance - Naissance - Moment

- Art. 100, al. 1er A.R. du 17 juillet 1991 portant coordination des lois sur la comptabilité de l'Etat

Indien een cassatiemiddel een vraag opwerpt omtrent de schending door een wet van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, is het Hof van Cassatie niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, wanneer het middel niet ontvankelijk is wegens onnauwkeurigheid, doordat het niet nader preciseert waarin de discriminatie tussen bepaalde categorieën van personen bestaat (1). (1) Cass., 24 maart 2000, AR C.97.0292.N, nr 202.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Verplichting van het Hof van Cassatie - Niet ontvankelijk middel

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Verplichting van het Hof van Cassatie - Niet ontvankelijk middel

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Lorsqu'un moyen de cassation soulève une question relative à la violation des articles 10 et 11 de la Constitution par une loi, la Cour de cassation n'est pas tenue de poser une question préjudicielle à la Cour d'arbitrage, lorsque ledit moyen est irrecevable pour cause d'imprécision, à défaut de précision quant à la discrimination invoquée entre certaines catégories de personnes (1). (1) Cass., 24 mars 2000, RG C.97.0292.N, n° 202.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Obligation incombant à la Cour de cassation - Moyen irrecevable

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Obligation incombant à la Cour de cassation - Moyen irrecevable

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

C.05.0024.N 1 juni 2006 AC nr. 304

Concl. adv.-gen. Thijs, Cass., 1 juni 2006, AR C.05.0024.N, AC, 2006, nr ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Voorlopige tenuitvoerlegging - Motivering

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Voorlopige tenuitvoerlegging - Motivering

Conclusions de Monsieur l'avocat général Thijs, avant Cass., 1er juin 2006, RG C.05.0024.N, AC, 2006, n°...

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Exécution provisoire - Motivation

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Exécution provisoire - Motivation

Tenzij hierover verweer werd gevoerd, dient de rechter het toestaan van de voorlopige tenuitvoerlegging van zijn vonnis niet nader te motiveren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie ook Cass., 1 juni 2006, AR C.03.0231.N, nr ..., supra.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie -

Sauf si des moyens de défense ont été invoqués à ce propos, le juge n'est pas tenu de motiver plus précisément son autorisation d'exécuter provisoirement son jugement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC; voir aussi Cass., 1er juin 2006, RG C.03.0231.N, n° ... supra.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Voorlopige tenuitvoerlegging - Motivering

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 1398 Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Voorlopige tenuitvoerlegging - Motivering

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 1398 Gerechtelijk Wetboek

civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Exécution provisoire - Motivation

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 1398 Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Exécution provisoire - Motivation

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 1398 Code judiciaire

C.05.0029.F 7 april 2006 AC nr. 211

Concl. adv.-gen. Th. Werquin, Cass., 7 april 2006, AR C.05.0029.F, Pas., 2006, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général Th. Werquin, avant cass., 7 avril 2006, RG C.05.0029.F, Pas., 2006, n° ...

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Burgerlijke zaken - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen - Begrip - Beoordeling door de rechter - Toetsing door het Hof

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen - Gevolg

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Gerechtelijk akkoord - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen - Toekenning van de voorlopige opschorting - Niet voor beslag vatbaar

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Gevolg

SCHULDVERGELIJKING - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen - Gevolg

SCHULDVERGELIJKING - Gerechtelijk akkoord - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen - Toekenning van de voorlopige opschorting - Niet voor beslag vatbaar

SCHULDVERGELIJKING - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière civile - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles - Notion - Appréciation par le juge - Contrôle de la Cour

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles - Effet

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Concordat judiciaire - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles - Octroi du sursis provisoire - Insaisissabilité

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Effet

COMPENSATION - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles - Effet

COMPENSATION - Concordat judiciaire - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles - Octroi du sursis provisoire - Insaisissabilité

COMPENSATION - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles

Het arrest dat op grond van een feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak oordeelt dat de partijen overeengekomen zijn samen en op dezelfde zichtrekening verschillende onderscheiden verrichtingen uit te voeren, die zij van elkaar afhankelijk hebben gemaakt, en dat het algemeen compensatiebeding, waarbij zij hun wederzijdse schulden, in omstandigheden waarin bedrog volstrekt uitgesloten is, louter op grond van een overeenkomst in een verhouding van samenhang hebben geplaatst, deel uitmaakt van een algemene economische verrichting, beslist naar recht dat er tussen de wederzijdse schuldvorderingen een zodanige nauwe samenhang bestaat dat ze onderling in vergelijking kunnen worden gebracht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

SCHULDVERGELIJKING - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen

- Art. 1298 Burgerlijk Wetboek

Décide légalement qu'il existe entre des créances réciproques un lien de connexité étroit de nature à justifier qu'une compensation s'opère entre elles, l'arrêt qui, sur la base d'une appréciation qui gît en fait des éléments de la cause, considère que les parties sont convenues de traiter ensemble et dans le cadre d'un même compte à vue diverses opérations distinctes, entre lesquelles elles ont établi une dépendance, et que la clause de compensation générale, par laquelle elles ont placé leurs dettes réciproques dans un rapport purement conventionnel de connexité dans des conditions exclusives de toute fraude, se situe dans le cadre d'une opération économique globale (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMPENSATION - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles

- Art. 1298 Code civil

Uit het onderling verband van de artt. 1293, 3° B.W. en 22 van de wet betreffende het gerechtelijk akkoord volgt niet dat, na het vonnis dat de verzoeker de voorlopige opschorting van betaling verleent, vergelijking tussen wederzijdse schuldvorderingen die door een nauwe samenhang met elkaar verbonden zijn, onmogelijk is.

SCHULDVERGELIJKING - Gerechtelijk akkoord - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen - Toekenning van de voorlopige opschorting - Niet voor beslag vatbaar

- Art. 1293, 3° Burgerlijk Wetboek

- Art. 22 Wet 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Gerechtelijk akkoord - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen - Toekenning van de voorlopige opschorting - Niet voor beslag vatbaar

- Art. 1293, 3° Burgerlijk Wetboek

- Art. 22 Wet 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord

Il ne résulte pas du rapprochement des articles 1293, 3°, du Code civil et 22 de la loi sur le concordat judiciaire que la compensation ne pourrait, après le jugement accordant au requérant le sursis provisoire, s'opérer entre des créances réciproques unies par un lien de connexité.

COMPENSATION - Concordat judiciaire - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles - Octroi du sursis provisoire - Insaisissabilité

- Art. 1293, 3° Code civil

- Art. 22 L. du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Concordat judiciaire - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles - Octroi du sursis provisoire - Insaisissabilité

- Art. 1293, 3° Code civil

- Art. 22 L. du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire

---

Uit de artt. 13, tweede lid, 21, § 1, en 22 W. 17 juli 1997 volgt niet dat vergelijking van wederzijdse schuldvorderingen die onderling een nauwe samenhang vertonen verboden is na de neerlegging van een verzoekschrift tot gerechtelijk akkoord (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen - Gevolg

- Art. 13, tweede lid, 21, § 1 en 22 Wet 17 juli 1997 betreffende het

Il ne se déduit pas des articles 13, alinéa 2, 21, § 1er, et 22 de la loi du 17 juillet 1997 qu'après le dépôt de la requête en concordat judiciaire soit interdite la compensation de créances réciproques présentant entre elles un lien étroit de connexité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles - Effet

- Art. 13, al. 2, 21, § 1er et 22 L. du 17 juillet 1997 relative au

gerechtelijk akkoord

SCHULDVERGELIJKING - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Wederzijdse schuldvorderingen - Nauwe samenhang tussen die schuldvorderingen - Gevolg

- Art. 13, tweede lid, 21, § 1 en 22 Wet 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord

concordat judiciaire

COMPENSATION - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Créances réciproques - Lien étroit de connexité entre elles - Effet

- Art. 13, al. 2, 21, § 1er et 22 L. du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire

De neerlegging van een verzoekschrift tot gerechtelijk akkoord doet een samenloop ontstaan (1) (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Gerechtelijk akkoord - Neerlegging van het verzoekschrift - Gevolg

Le dépôt d'une requête en concordat judiciaire crée une situation de concours (1) (solution implicite). (1) Voir les concl. du M.P.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Concordat judiciaire - Dépôt de la requête - Effet

C.05.0040.N 6 april 2006 AC nr. 207

Concl. adv.-gen. m.o. CORNELIS, Cass., 6 april 2006, AR C.05.0040.N, AC, 2006, nr ...

VERZEKERING - Landverzekering - Rechtstreekse vordering van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaringstermijn - Stuiting - Schorsing

VERZEKERING - Landverzekering - Rechtstreekse vordering van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaringstermijn - Aanvang

Conclusions de M. l'avocat général délégué CORNELIS, avant Cass., 6 avril 2006, RG C.05.0040.N, AC, 2006, n° ...

ASSURANCES - Assurances terrestres - Action directe de la personne lésée contre l'assureur - Délai de prescription - Interruption - Suspension

ASSURANCES - Assurances terrestres - Action directe de la personne lésée contre l'assureur - Délai de prescription - Point de départ

De tienjarige termijn voor een benadeelde om een rechtstreekse vordering tegen de aansprakelijkheidsverzekeraar in te stellen is een verjaringstermijn die vatbaar is voor stuiting en schorsing (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

VERZEKERING - Landverzekering - Rechtstreekse vordering van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaringstermijn - Stuiting - Schorsing

- Artt. 34, § 2, en 86 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Le délai de dix ans dont dispose une personne lésée pour intenter une action directe contre l'assureur de la responsabilité civile constitue un délai de prescription qui est susceptible d'interruption et de suspension (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

ASSURANCES - Assurances terrestres - Action directe de la personne lésée contre l'assureur - Délai de prescription - Interruption - Suspension

- Art. 34, § 2, et 86 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

De verjaringstermijn van het recht voor de benadeelde of de in diens rechten gesubrogeerde partij om een rechtstreekse vordering tegen de aansprakelijkheidsverzekeraar in te stellen begint ten vroegste te lopen vanaf de inwerkingtreding van artikel 86 van de wet van 25 juni 1992 op 1 januari 1993, wanneer op deze datum rechten niet onherroepelijk zijn vastgesteld.

VERZEKERING - Landverzekering - Rechtstreekse vordering van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaringstermijn - Aanvang

- Artt. 35, § 2, en 86 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Le délai de prescription du droit de la personne lésée ou de la partie subrogée dans ses droits d'intenter une action directe contre l'assureur de la responsabilité civile commence à courir au plus tôt à partir de l'entrée en vigueur le 1er janvier 1993 de l'article 86 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, lorsque les droits n'ont pas été constatés de manière irrévocable à cette date.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Action directe de la personne lésée contre l'assureur - Délai de prescription - Point de départ

- Art. 35, § 2, et 86 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.05.0043.N 29 september 2006 AC nr. 451

Artikel 34, tweede lid, van de Zeewet raakt de openbare orde niet, zodat de hypothecaire schuldeiser kan bedingen dat de verzekeringsvergoeding hem rechtstreeks dient te worden uitgekeerd.

SCHIP, SCHEEPVAART - Averijregeling - Aard - Hypothecaire schuldeiser - Rechten

VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Hypotheken - Schip - Averijregeling - Aard - Hypothecaire schuldeiser - Rechten

L'article 34, alinéa 2, de la loi du 21 août 1879 contenant le Livre II du Code de commerce n'est pas d'ordre public, de sorte que le créancier hypothécaire peut stipuler que l'indemnité de l'assurance doit lui être versée directement.

NAVIRE. NAVIGATION - Règlement d'avaries - Nature - Créancier hypothécaire - Droits

PRIVILEGES ET HYPOTHEQUES - Hypothèques - Navire - Règlement d'avaries - Nature - Créancier hypothécaire - Droits

---

C.05.0051.N 5 januari 2006 AC nr. 13

De wettelijke bepaling van dwingend recht die de termijn voor de uitwerking van de opzegging van de verzekeringsovereenkomst regelt, verhindert dat de partijen een kortere opzeggingstermijn bedingen, maar staat er niet aan in de weg dat zij, nadat de opzeg is gegeven, een kortere opzeggingstermijn aanvaarden en aldus afstand doen van de bij de wet geboden bescherming (1). (1) Zie Cass., 15 maart 1968, AC, 1968, 936; zie ook Ph. Colle, "La protection du consommateur d'assurance: loi impérative et clauses abusives", in La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 1995, p. 3; zie G. Baeteman, "Les effets des dispositions légales impératives protégeant des intérêts privés", nota onder Cass., 6 dec. 1956, R.C.J.B., 1960, p. 160; A. Meeùs, "La notion de loi impérative et son incidence sur la procédure en cassation et sur l'office du juge", nota onder Cass., 17 maart 1986, R.C.J.B., 1988, p. 498 e.v.

VERZEKERING - Landverzekering - Verzekeringsovereenkomst - Opzegging - Uitwerking - Termijn - Bepaling van dwingend recht - Kortere termijn - Mogelijkheid

- Art. 29, § 2 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

La disposition légale de droit impératif réglant le délai dans lequel la résiliation de la police d'assurance produit ses effets empêche les parties de stipuler un délai de préavis plus court mais ne les empêche pas de consentir à un délai inférieur postérieurement à la résiliation et, en conséquence, de renoncer à la protection de la loi (1). (1) Voir Cass., 15 mars 1968, Bull. et Pas., 1968, I, 884; voir également Ph. Colle, "La protection du consommateur d'assurance: loi impérative et clauses abusives", dans La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 1995, p. 3; voir G. Baeteman, "Les effets des dispositions légales impératives protégeant des intérêts privés", note sous Cass., 6 décembre 1956, R.C.J.B., 1960, p. 160; A. Meeùs, "La notion de loi impérative et son incidence sur la procédure en cassation et sur l'office du juge", note sous Cass., 17 mars 1986, R.C.J.B., 1988, p. 498 s.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Police d'assurance - Résiliation - Effet - Délai - Disposition de droit impératif - Délai inférieur - Possibilité

- Art. 29, § 2 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

---

C.05.0055.N 5 januari 2006 AC nr. 14

De in artikel 38, § 1, Ger.W. bepaalde wijze van betekening is ook van toepassing wanneer de geadresseerde een rechtspersoon is.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot - Burgerlijke zaken

- Artt. 35, eerste lid, 38, § 1, eerste lid, en 44, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Le mode de signification prévu à l'article 38, § 1er, du Code judiciaire est aussi applicable lorsque le destinataire est une personne morale.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Exploit - Matière civile

- Art. 35, al. 1er, 38, § 1er, al. 1er, et 44, al. 1er Code judiciaire

---

C.05.0057.F 16 januari 2006 AC nr. 37

Wanneer de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, of zijn gemachtigde, uitspraak doet over een aanvraag tot toelating om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, ingediend door een vreemdeling die de echtgenoot is van een tot een verblijf in het Rijk toegelaten of gemachtigde vreemdeling of van een tot vestiging aldaar gemachtigde vreemdeling, heeft hij geen volledig gebonden bevoegdheid maar beschikt hij over een beoordelingsmarge; de echtgenoot-eiser beschikt bijgevolg niet over een subjectief recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2005, AR C.04.0157.F, nr ...; vlg. artt. 64 en 69, Vreemdelingenwet.

VREEMDELINGEN - Vreemdeling toegelaten om te verblijven - Vreemde echtgenoot - Verblijf van meer dan drie maanden - Aanvraag - Beslissing - Minister - Discretionaire bevoegdheid - Gebonden bevoegdheid - Afwezigheid - Subjectief recht - Afwezigheid

- Artt. 2, 3, 10, eerste lid, 4°, 11 en 12bis Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Lorsque le ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences, ou son délégué, statue sur une demande d'admission à séjourner plus de trois mois dans le royaume, formulée par le conjoint étranger d'un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le royaume ou autorisé à s'y établir, il n'a pas une compétence complètement liée mais il dispose d'une marge d'appréciation; le conjoint demandeur ne dispose, dès lors, pas d'un droit subjectif à un séjour de plus de trois mois dans le royaume (1). (1) Voir cass., 12 décembre 2005, RG C.04.0157.F, n° ...; comp. L. du 15 décembre 1980, artikel 64 et 69.

ETRANGERS - Etranger admis à séjourner - Conjoint étranger - Séjour de plus de trois mois - Demande - Décision - Ministre - Pouvoir discrétionnaire - Compétence liée - Inexistence - Droit subjectif - Inexistence

- Art. 2, 3, 10, al. 1er, 4°, 11 et 12bis L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

---

Opdat een partij zich t.a.v. de administratieve overheid kan beroepen op een subjectief recht, moet de bevoegdheid van die overheid volledig gebonden zijn (1). (1) Zie concl. de H. Velu, toen adv.-gen., Cass., 10 april 1987, Ver. K., AR 5590-5619, nr 477, inz. p. 1068; zie ook Cass., 22 dec. 2000, AR C.99.0164.N, nr 720.

MACHTEN - Uitvoerende macht - Gebonden bevoegdheid - Subjectief recht

- Artt. 144 en 145 Grondwet 1994

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Subjectief recht - Uitvoerende macht - Gebonden bevoegdheid

- Artt. 144 en 145 Grondwet 1994

Pour qu'une partie puisse se prévaloir à l'égard de l'autorité administrative d'un droit subjectif, il faut que la compétence de cette autorité soit complètement liée (1). (1) Voir concl. de M. Velu, avocat général, avant cass., 10 avril 1987, chambres réunies, RG 5590-5619, n° 477, et publiées dans A.C. 1986-1987, spécialement p. 1068; voir aussi cass., 22 décembre 2000, RG C.99.0164.N, n° 720.

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Compétence liée - Droit subjectif

- Art. 144 et 145 Constitution 1994

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Droit subjectif - Pouvoir exécutif - Compétence liée

- Art. 144 et 145 Constitution 1994

C.05.0059.N — 2 maart 2006 — AC nr. 119

De verweerder moet tegelijkertijd in een enkele memorie van antwoord alle opmerkingen naar voren brengen die hij zinnens is in zijn antwoord op het cassatieberoep uiteen te zetten (1). (1) Cass., 29 sept. 2003, AR S.01.0134.F, nr 460.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Vorm - Memorie van antwoord

Le défendeur doit faire valoir en même temps dans son unique mémoire en réponse toutes les considérations qu'il entend développer en réponse au pourvoi (1). (1) Cass., 29 septembre 2003, RG S.01.0134.F, n° 460.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Forme - Mémoire en réponse

---

C.05.0061.N — 2 maart 2006 — AC nr. 120

De krenking van een belang kan enkel tot een rechtsvordering tot vergoeding leiden als het om een rechtmatig belang gaat (1); hij die enkel het behoud van een toestand in strijd met de openbare orde nastreeft, heeft geen rechtmatig belang (2). (1) Cass., 2 april 1998, AR C.94.0438.N, nr 188, met concl. van adv.-gen. DE SWAEF; zie Cass., 7 okt. 2003, AR P.03.0422.N, nr 482. (2) Cass., 7 okt. 2003, AR P.03.0422.N, nr 482.

VORDERING IN RECHTE - Rechtsvordering - Belang
- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

La violation d'un intérêt ne peut donner lieu à une action en dommages-intérêts que si l'intérêt est licite (1); celui qui ne poursuit que le maintien d'une situation contraire à l'ordre public n'a pas un intérêt licite (2). (1) Cass., 2 avril 1998, RG C.94.0428.N, n° 188 avec concl de M. l'avocat général DE SWAEF; voir Cass., 7 octobre 2003, RG P.03.0422.N, n° 482. (2) Cass., 7 octobre 2003, RG P.03.0422.N, n° 482.

DEMANDE EN JUSTICE - Action en justice - Intérêt
- Art. 17 Code judiciaire

C.05.0078.N 2 maart 2006 AC nr. 121

De kracht van het gewijsde van een rechterlijke beslissing is vreemd aan de regel dat de rechter in een procedure gebonden is door de beslissingen in een vorige procedure, waarop een partij zich beroept.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Kracht van gewijsde - Burgerlijke zaken - Raad van State - Nietigverklaring van een administratieve beslissing

- Art. 28 Gerechtelijk Wetboek

La force de chose jugée d'une décision judiciaire est étrangère à la règle suivant laquelle le juge est lié dans une procédure par les décisions rendues dans une procédure antérieure invoquées par une partie.

CHOSE JUGEE - Force de chose jugée - Matière civile - Conseil d'Etat - Annulation d'une décision administrative

- Art. 28 Code judiciaire

De verhuurder kan het recht om aanspraak te maken op andere huurvoorwaarden of zich te beroepen op het aanbod van een derde niet meer uitoefenen wanneer hij, in de procedure tengevolge van zijn weigering om toe te stemmen in de huurhernieuwing, gebeurlijk in ondergeschikte orde, reeds die aanspraak heeft gemaakt, voor het geval dat de rechter zijn weigering ongegrond zou verklaren en de rechter over die andere voorwaarden of dit aanbod uitspraak heeft gedaan; maar hij verliest dit recht niet, als hij in die procedure die aanspraak niet heeft gemaakt, doordat de huurder de huurhernieuwing aan de bestaande voorwaarden heeft gevorderd en de rechter deze heeft toegestaan; zolang de rechter geen uitspraak heeft gedaan over zijn weigering kan de verhuurder niet verplicht worden die aanspraak te maken (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1963, Pas., 1963, I, 1063; 12 okt. 1982, AR 6624, A.C., 1982-83, nr 110; 4 juni 1992, AR 7759, nr 519 en R.W., 1993-1994, 300, met noot.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Huurhernieuwing - Weigering - Vordering van de huurder - Recht van de verhuurder - Andere voorwaarden - Aanbod van een derde
- Art. 24 Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

Le bailleur ne peut plus exercer son droit de prétendre à des conditions différentes ou de se prévaloir de l'offre d'un tiers lorsque, dans le cours de la procédure résultant de son refus de consentir au renouvellement du bail, éventuellement en ordre subsidiaire, il a déjà exercé ce droit au cas où le juge déclarerait son refus injustifié et que le juge a statué sur ces conditions différentes ou sur cette offre; mais il ne perd pas ce droit lorsqu'il ne l'a pas exercé dans cette procédure, du fait que le preneur a demandé le renouvellement du bail aux conditions existantes et que le juge l'a autorisé; tant que le juge ne statue pas sur son refus le bailleur ne peut être obligé d'exercer ce droit (1). (1) Voir Cass., 7 juin 1963, Bull. et Pas., 1963, I, 1063; 12 octobre 1982, Bull. et Pas., 1982, I, 1093; 4 juin 1992, RG 7759, n° 519 et R.W., 1993-1994, 300 et la note.

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Renouvellement du bail - Refus - Demande du preneur - Droit du bailleur - Conditions différentes - Offre d'un tiers

- Art. 24 L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

---

Het recht van de verhuurder, in het geval dat de rechter zijn weigering om toe te stemmen in de huurhernieuwing ongegrond verklaart, aanspraak te maken op andere voorwaarden of zich te beroepen op het aanbod van een derde, binnen een maand te rekenen van de betekening van het vonnis, vind toepassing welke ook de reden van de weigering is (1). (1) Zie Cass., 7 juni 1963, Pas., 1963, I, 1063.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Huurhernieuwing - Weigering - Ongegrondverklaring - Recht van de verhuurder - Andere voorwaarden - Aanbod van een derde - Toepasselijkheid

- Art. 24 Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

Le droit du bailleur, lorsque le juge déclare son refus de consentir au renouvellement du bail injustifié, de prétendre à des conditions différentes ou de se prévaloir de l'offre d'un tiers, dans le mois à partir de la signification du jugement, s'applique quel que soit le motif du refus (1). (1) Voir Cass., 7 juin 1963, Bull. et Pas., 1963, I, 1063.

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Renouvellement du bail - Refus - Déclaré injustifié - Droit du bailleur - Conditions différentes - Offre d'un tiers - Applicabilité

- Art. 24 L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

---

C.05.0080.N 5 januari 2006 AC nr. 15

De redenen van een vonnis van de arrondissementsrechtbank hebben, wat de beoordeling van het geschil zelf betreft, geen gezag van gewijsde ten aanzien van de rechter naar wie de vordering wordt verwezen (1). (1) Cass., 25 juni 1990, AR 8554, nr 623; zie J. Laenens, " De procedure inzake bevoegdheidsincidenten voor de arrondissementsrechtbank", R.W., 1974-1975, 1537-1572.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arrondissementsrechtbank - Gezag van het rechterlijk gewijsde

- Artt. 23 en 660 Gerechtelijk Wetboek

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Arrondissementsrechtbank - Omvang van het rechterlijk gewijsde

- Artt. 23 en 660 Gerechtelijk Wetboek

Les motifs d'un jugement rendu par le tribunal d'arrondissement ne revêtent pas, quant au fond de la cause, l'autorité de la chose jugée à l'égard du juge auquel la demande est renvoyée (1). (1) Cass., 25 juin 1990, RG 8554, n° 623; voir J. Laenens, "De procedure inzake bevoegdheidsincidenten voor de arrondissementsrechtbank", R.W., 1974-75, 1537-1572.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Tribunal d'arrondissement - Autorité de la chose jugée

- Art. 23 et 660 Code judiciaire

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Tribunal d'arrondissement - Etendue de l'autorité de la chose jugée

- Art. 23 et 660 Code judiciaire

C.05.0090.F 26 mei 2006 AC nr. 291

Wanneer de rechter uitspraak moet doen over een vordering tot herziening van een uitkering na echtscheiding wegens een ingrijpende wijziging in de toestand van de uitkeringsgerechtigde echtgenoot, moet hij rekening houden met de wijziging die zich in de bestaansmiddelen van de uitkeringsgerechtigde heeft voorgedaan tussen de uitspraak van de echtscheiding en het over de uitkering gewezen vonnis, ook al betreft het geen aanzienlijke of ingrijpende wijziging.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering na echtscheiding - Vaststelling - Ingrijpende wijziging in de bestaansmiddelen van de uitkeringsgerechtigde echtgenoot - Criteria

- Art. 301, § 3 Burgerlijk Wetboek

LEVENSONDERHOUD - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering na echtscheiding - Vaststelling - Ingrijpende wijziging in de bestaansmiddelen van de uitkeringsgerechtigde echtgenoot - Criteria

Le juge saisi d'une demande en révision d'une pension après divorce, suite à une modification sensible de la situation du bénéficiaire, doit tenir compte de la modification des ressources du créancier entre le prononcé du divorce et le jugement sur la pension, même s'il ne s'agit pas d'une modification importante ou sensible.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension après divorce - Fixation - Modification sensible des ressources du créancier - Critères

- Art. 301, § 3 Code civil

ALIMENTS - Divorce et séparation de corps - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension après divorce - Fixation - Modification sensible des ressources du créancier - Critères

- Art. 301, § 3 Burgerlijk Wetboek

- Art. 301, § 3 Code civil

C.05.0092.N 2 maart 2006 AC nr. 122

Concl. adv.-gen. DUBRULLE, Cass., 2 maart 2006, AR C.05.0092.N, A.C., 2006, nr ...

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Huurhernieuwing - Kennisgeving door de huurder

Conclusions de M. l'avocat général DUBRULLE, Cass., 2 mars 2006, RG C.05.0092.N, A.C., 2006, n° ...

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Renouvellement du bail - Notification par le preneur

De aanvraag van de huurder tot huurhernieuwing is nietig indien zij niet de vermelding bevat op welke wijze de verhuurder moet kennis geven ofwel van zijn met redenen omklede weigering van hernieuwing, ofwel van andere voorwaarden of van het aanbod van een derde; het is niet voldoende dat de verhuurder de inhoud van artikel 14 van de Handelshuurwet, die tot bedoelde vermelding verplicht, kent, noch dat die verplichting kan worden vervangen door de toepassing van de rechtsspreuk dat elkeen geacht wordt de wet, te dezen voormeld artikel, te kennen (1). (1) Zie de precedenten aangehaald in de (m.b.t. de nietigheid strijdige) conclusie O.M.; zie Cass., 21 maart 2003, AR C.00.0569.N, nr 187 en 28 januari 2005, AR C.03.0637.N, nr 58, wat betreft de (in die conclusie wel erkende) beschermende aard van de wetgeving en de reden daarvan.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Huurhernieuwing - Kennisgeving door de huurder

- Art. 14, eerste lid Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

La demande de renouvellement du bail par le preneur est nulle si elle n'indique pas la manière dont le bailleur doit notifier son refus motivé de renouvellement ou les conditions différentes ou l'offre d'un tiers; il ne suffit pas que le bailleur connaisse le contenu de l'article 14 de la loi du 30 avril 1951 qui rend cette indication obligatoire ni que cette obligation puisse être remplacée par l'application de l'adage suivant lequel nul n'est censé ignorer la loi, en l'espèce l'article précité (1). (1) Voir les précédents cités dans les conclusions partiellement contraires du M.P. relatives à la nullité publiées à leur date dans A.C.; voir Cass., 21 mars 2003, RG C.00.0569.N, n° 187 et 28 janvier 2005, RG C.03.0637.N, n° 58, en ce qui concerne le caractère protecteur (reconnu par les conclusions) de la législation et son motif.

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Renouvellement du bail - Notification par le preneur

- Art. 14, al. 1er L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

C.05.0097.N 18 mei 2006 AC nr. 279

Concl. adv.-gen. Dubrulle, Cass., 18 mei 2006, AR C.05.0097.N, A.C., 2006, nr ...

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemingsovereenkomst - Verkoop - Verborgen gebreken - Verkoper - Vrijwaringplicht - Opdrachtgever

KOOP - Aannemingsovereenkomst - Verkoop - Verborgen gebreken - Verkoper - Vrijwaringplicht - Opdrachtgever

Conclusions de M. l'avocat général DUBRULLE, avant Cass., 18 mai 2006, RG C.05.0097.N, A.C., 2006, n° ...

LOUAGE D'INDUSTRIE - Contrat d'entreprise - Vente - Vices cachés - Vendeur - Obligation de garantie - Commettant

VENTE - Contrat d'entreprise - Vente - Vices cachés - Vendeur - Obligation de garantie - Commettant

Het recht op vrijwaring dat de eerste koper bezit tegen zijn verkoper is een toebehoren van de zaak dat samen met de zaak wordt doorverkocht aan de opeenvolgende kopers. De omstandigheid dat de gebrekkige zaak door een aannemer is geleverd aan zijn opdrachtgever in het raam van een aannemingsovereenkomst ontslaat de oorspronkelijke verkoper niet van zijn vrijwaringplicht tegenover deze eindgebruiker. De opdrachtgever heeft, zoals een onderverkrijger, alle rechten en vorderingen verbonden met de zaak die aan de oorspronkelijke verkoper toebehoorde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemingsovereenkomst - Verkoop - Verborgen gebreken - Verkoper - Vrijwaringplicht - Opdrachtgever

- Artt. 1615 en 1641 Burgerlijk Wetboek

KOOP - Aannemingsovereenkomst - Verkoop - Verborgen gebreken - Verkoper - Vrijwaringplicht - Opdrachtgever

- Artt. 1615 en 1641 Burgerlijk Wetboek

Le droit à garantie de l'acheteur initial à l'égard du vendeur constitue un accessoire de la chose qui est vendu avec la chose aux acheteurs successifs. La circonstance que la chose viciée est livrée par un entrepreneur à son commettant dans le cadre d'un contrat d'entreprise ne dispense pas le vendeur initial de son obligation de garantie à l'égard de cet usager final. Le commettant, tout comme le sous-acquéreur, dispose de tous les droits et actions liés à la chose qui appartenait à l'acheteur initial (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées dans A.C., 2006, n° ...

LOUAGE D'INDUSTRIE - Contrat d'entreprise - Vente - Vices cachés - Vendeur - Obligation de garantie - Commettant

- Art. 1615 et 1641 Code civil

VENTE - Contrat d'entreprise - Vente - Vices cachés - Vendeur - Obligation de garantie - Commettant

- Art. 1615 et 1641 Code civil

C.05.0111.F 27 januari 2006 AC nr. 58

Het bewijs van de bebouwbaarheid van een perceel kan door vermoedens worden geleverd.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens - Bebouwbaar perceel

- Art. 1353 Burgerlijk Wetboek

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Bebouwbaar perceel - Bewijs

- Art. 1353 Burgerlijk Wetboek

Le caractère constructible d'un terrain peut être prouvé par présomptions.

PREUVE - Matière civile - Présomptions - Terrain constructible

- Art. 1353 Code civil

URBANISME - Permis de bâtir - Terrain constructible - Preuve

- Art. 1353 Code civil

C.05.0112.F 24 februari 2006 AC nr. 109

Uit het gedrag van de zaak kan de rechter niet wettig besluiten tot het bestaan van een gebrek van de zaak, waarvoor degene die ze onder zijn bewaring heeft aansprakelijk is, dan indien hij elke andere oorzaak dan het gebrek uitsluit(1). (1) Cass., 28 feb. 1992, AR 7724, nr 343; zie Cass., 26 sept. 2002, AR C.00.0648.F, nr 486.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Aansprakelijkheid voor een zaak die men in bewaring heeft - Gebrek van de zaak - Bewijs

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Le juge ne peut légalement déduire du comportement d'une chose l'existence d'un vice de celle-ci engageant la responsabilité de celui qui l'a sous sa garde, que s'il exclut toute autre cause que le vice (1). (1) Cass., 28 février 1992, RG 7724, n° 343; voir Cass., 26 septembre 2002, RG C.00.0648.F, n° 486.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Responsabilité en raison du fait d'une chose que l'on a sous sa garde - Vice de la chose - Preuve

- Art. 1384, al. 1er Code civil

C.05.0113.N 9 juni 2006 AC nr. 323

Een akte moet worden geacht geheel in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld (1). (1) L. Lindemans en M. Van Reybrouck, Artikel 24 wet talen gerechtszaken, in Gerechtelijk recht - Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, 2001, 3.

Un acte doit être considéré comme étant rédigé entièrement dans la langue de la procédure lorsque toutes les indications requises pour la régularité de l'acte sont rédigées dans cette langue (1). (1) L. Lindemans en M. Van Reybrouck, Artikel 25 wet talen gerechtszaken, in Gerechtelijk recht - Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, 2001, 3.

TAALGEBRUIK - Algemeen - Taal van de rechtspleging - Begrip - Vermeldingen die voor de regelmatigheid van de akte zijn vereist

Er wordt aan de eentaligheid van een akte van hoger beroep geen afbreuk gedaan wanneer in het raam van een rechtspleging in het Nederlands, de woonplaats of de verblijfplaats van de gedaagde in deze akte wordt aangeduid in het Frans en deze woonplaats of verblijfplaats gelegen is in het Franse taalgebied, ook wanneer deze woonplaats of verblijfplaats in een gemeente met een bijzondere taalregeling is gelegen (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 1996, AR C.96.0034.F, nr 434.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken - Akte van hoger beroep - Rechtspleging in het Nederlands - Gedaagde in hoger beroep - Woonplaats gelegen in het Franse taalgebied - Gemeente met een bijzondere taalregeling - Aanduiding in het Frans

- Art. 24 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

LANGUES (EMPLOI DES) - Généralités - Langue de la procédure - Notion - Indications requises pour la régularité de l'acte

Il n'est pas dérogé au caractère unilingue d'un acte d'appel lorsque dans le cadre d'une procédure en néerlandais, le domicile ou la résidence de l'intimé est mentionné dans cet acte en français et que ce domicile ou cette résidence est situé dans la région francophone, même si ce domicile ou cette résidence est situé dans une commune ayant un régime linguistique spécial (1). (1) Voir Cass., 14 novembre 1996, RG C.96.0034.F, n° 434.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En appel - Matière civile - Acte d'appel - Procédure en néerlandais - Intimé - Domicile situé dans la région francophone - Commune ayant un régime linguistique spécial - Indication en français

- Art. 24 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

C.05.0114.N 3 april 2006 AC nr. 191

Artikel 136, § 2, Z.I.V.-Wet raakt de openbare orde, dienvolgens is het middel dat het bestreden vonnis verwijt niet te hebben vastgesteld dat de verzekeringsinstelling ingestemd heeft met de minnelijke expertise zodat de op basis van die expertise tussen de verzekeraar en de getroffene gesloten overeenkomst tot schaderegeling niet aan de verzekeringsinstelling kon worden tegengeworpen, niet nieuw (1). (1) Zie Cass., 14 okt. 2004, AR C.03.0424.F, nr 482.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Ontvankelijkheid - Openbare orde - Ziekte- en invaliditeitsverzekering

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Cassatiemiddelen - Nieuw middel - Ontvankelijkheid - Openbare orde

L'article 136, § 2, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994 intéresse l'ordre public; n'est en conséquence pas nouveau, le moyen qui fait grief au jugement attaqué de n'avoir pas constaté l'accord marqué par l'organisme assureur à l'expertise amiable, de sorte que la convention de réparation conclue entre la victime et l'assureur sur la base de cette expertise est inopposable à l'organisme assureur (1). (1) Voir cass., 14 octobre 2004, RG C.03.0424.F, n° 482.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Recevabilité - Ordre public - Assurance maladie-invalidité

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Moyens de cassation - Moyen nouveau - Recevabilité - Ordre public

De rechten van de verzekeraar van de geneeskundige verzorging kunnen niet worden bepaald op grond van de rechten die aan de getroffene naar gemeen recht worden toegekend op basis van een verslag van deskundigen welke in der minne zijn aangewezen bij een overeenkomst tussen de getroffene en de verzekeraar van de aansprakelijke derde (1). (1) Cass., 19 okt. 1994, AR P.94.0587.F, nr 441.

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Overeenkomst tussen de rechthebbende en degene die schadeloosstelling verschuldigd is - Verzekeringsinstelling - Tegenwerpelijkheid

- Art. 136, § 2, vijfde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige

Les droits de l'assureur des soins de santé ne peuvent être déterminés en fonction des droits octroyés en droit commun à la victime sur la base d'un rapport d'experts désignés à l'amiable par convention entre la victime et l'assureur du tiers responsable (1). (1) Cass., 19 octobre 1994, RG P.94.0587.F, n° 441.

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Convention entre le débiteur de la réparation et le bénéficiaire - Organisme assureur - Opposabilité

- Art. 136, § 2, al. 5 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

verzorging en uitkeringen

Het middel dat aanvoert dat de eiser voor de feitenrechter niet betwistte dat het bedrag dat volgens de verzekeraar en de eerste rechter verschuldigd was, de in gemeen recht verschuldigde vergoeding betrof, is niet nieuw wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de eiser betwistte dat het bedrag dat de verzekeraar voorhield verschuldigd te zijn, de in gemeen recht verschuldigde schade betrof (1). (1) Zie Cass., 24 juni 1994, AR nr 8268, nr 332.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Middel aangevoerd voor de appelrechters - Ontvankelijkheid

N'est pas nouveau, le moyen qui fait valoir que le demandeur n'a pas contesté devant le juge du fond que la somme qui, suivant l'assureur et le premier juge, est due constitue la réparation en droit commun, lorsqu'il ressort des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard que le demandeur a contesté que la somme dont l'assureur se prétendait redevable, constitue la réparation en droit commun (1). (1) Voir cass., 24 juin 1994, RG 8268, n° 332.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Moyen invoqué devant les juges d'appel - Recevabilité

Het recht waarover de verzekeringsinstelling tegen de aansprakelijke derde beschikt is beperkt enerzijds, tot het bedrag van de door de verzekeringsinstelling aan de benadeelde verleende prestatie, anderzijds, tot het maximumbedrag van de schadeloosstelling waartoe de derde, die de schade heeft veroorzaakt, in gemeen recht jegens het slachtoffer gehouden is inzake vergoeding wegens het verlies of de vermindering van het vermogen om door het verrichten van arbeid inkomsten te verwerven (1). (1) Zie Cass., 20 okt. 2003, AR C.02.0582.N, nr 511.

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid - Verzekeringsinstelling - Subrogatierecht

- Art. 136, § 2 Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Le droit de l'organisme assureur à l'égard du tiers responsable est limité, d'une part, au montant des prestations octroyées par l'organisme assureur à la victime et, d'autre part, au montant maximum de la réparation dont le tiers responsable du dommage est redevable à la victime en droit commun pour la perte ou la réduction de sa capacité de gain (1). (1) Voir cass., 20 octobre 2003, RG C.02.0582.N, n° 511.

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance indemnités - Organisme assureur - Droit de subrogation

- Art. 136, § 2 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

C.05.0115.N 15 juni 2006 AC nr. 332

Door het toestaan van betalingsfaciliteiten, dat een uitzondering vormt op het beginsel van de verbindende kracht van overeenkomsten, hetwelk ook geldt voor de rechter, kan deze de schuldenaar uitstel van betaling verlenen, maar kan hij hem niet van zijn verplichting tot betaling ontslaan (1). (1) Zie Cass., 19 juni 1986, AR 7496, nr 658 en R.W., 1987-88, 1503, met noot A. Van Oevelen, "De toekenning van een uitstel van betaling (artikel 1244 B.W.) mag er niet toe leiden dat de schuldenaar van zijn verbintenis wordt bevrijd".

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Betalingsfaciliteiten - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 1134, eerste lid Burgerlijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Overeenkomst - Verbindende kracht - Betalingsfaciliteiten - Bevoegdheid van de rechter

VERBINTENIS - Overeenkomst - Verbindende kracht - Betalingsfaciliteiten - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 1134, eerste lid Burgerlijk Wetboek

En accordant des facilités de paiement ce qui constitue une exception au principe de la force obligatoire des conventions, principe qui doit aussi être respecté par le juge, celui-ci peut accorder un sursis au paiement au débiteur mais il ne peut l'exonérer de son obligation de paiement (1). (1) Voir Cass., 19 juin 1986, RG 7496, n° 658 et R.W., 1987-88, 1503 et la note A. Van Oevelen, "De toekenning van een uitstel van betaling (artikel 1244 C. civ.) mag er niet toe leiden dat de schuldenaar van zijn verbintenis wordt bevrijd".

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Facilités de paiement - Compétence du juge

- Art. 1134, al. 1er Code civil

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Convention - Force obligatoire - Facilités de paiement - Compétence du juge

OBLIGATION - Convention - Force obligatoire - Facilités de paiement - Compétence du juge

- Art. 1134, al. 1er Code civil

C.05.0117.F 30 juni 2006 AC nr. 371

De rechtsvordering tot betaling van geneeskundige verstrekkingen, diensten en goederen verjaart door verloop van een termijn van twee jaar te rekenen vanaf het einde van de maand waarin deze zijn verstrekt, ongeacht of ze door een verzekeringsinstelling al dan niet worden terugbetaald.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Termijn - Vordering tot betaling van geneeskundige verstrekkingen, diensten en goederen

- Art. 2277bis Burgerlijk Wetboek

L'action en paiement des prestations, biens et services médicaux se prescrit par deux ans à compter de la fin du mois au cours duquel ils ont été fournis sans qu'il y ait lieu de distinguer s'ils sont ou non remboursés par un organisme assureur.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Délai - Action en paiement des prestations, biens et services médicaux

- Art. 2277bis Code civil

De parlementaire voorbereiding van een wet kan niet worden aangevoerd tegen de klare en duidelijke tekst ervan (1). (1) Cass., 22 dec. 1994, AR C.94.0035.F, nr 573.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging - Parlementaire voorbereiding

Les travaux préparatoires d'une loi ne peuvent être invoqués à l'encontre du texte clair et précis de celle-ci (1). (1) Cass., 22 décembre 1994, RG C.94.0035.F, n° 573.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Interprétation - Travaux préparatoires

C.05.0124.F 16 november 2006 AC nr. 568

Concl. adv.-gen. HENKES, Cass., 16 nov. 2006, AR C.05.0124.F, Pas., 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen - Fout - Schade - Vergoeding - Advocatenkosten en -honorarium - Vergoeding

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Extracontractuele fout - Schade - Vergoeding - Advocatenkosten en - honorarium - Vergoeding

Conclusions de M. l'avocat général HENKES, avant Cass., 16 novembre 2006, RG C.05.0124.F, Pas., 2006, n° ...

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Généralités - Faute - Dommage - Indemnisation - Frais et honoraires d'avocats - Indemnisation

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Généralités - Faute extra-contractuelle - Dommage - Indemnisation - Frais et honoraires d'avocats - Indemnisation

Het honorarium en de kosten van een advocaat die de benadeelde van een extracontractuele fout heeft betaald, kunnen een te vergoeden bestanddeel van zijn schade uitmaken, in zoverre ze noodzakelijk zijn om de benadeelde de mogelijkheid te bieden om zijn rechten op vergoeding van zijn schade te doen gelden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Extracontractuele fout - Schade - Vergoeding - Advocatenkosten en - honorarium - Vergoeding

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen - Fout - Schade - Vergoeding - Advocatenkosten en -honorarium - Vergoeding

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Les frais et honoraires d'avocat exposés par la victime d'une faute extra-contractuelle peuvent constituer un élément du dommage donnant lieu à indemnisation dans la mesure où ils sont nécessaires pour permettre à la victime de faire valoir ses droits à l'indemnisation de son dommage (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Généralités - Faute extra-contractuelle - Dommage - Indemnisation - Frais et honoraires d'avocats - Indemnisation

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Généralités - Faute - Dommage - Indemnisation - Frais et honoraires d'avocats - Indemnisation

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.05.0128.N 2 maart 2006 AC nr. 123

Concl. adv.-gen. DUBRULLE, Cass., 2 maart 2006, AR C.05.0128.N, AC, 2006, nr ...

MILIEURECHT - Leefmilieu - Vordering tot staking - Kennelijke inbreuk - Begrip - Beoordeling door de rechter

Conclusions de M. l'avocat général DUBRULLE, Cass., 2 mars 2006, RG C.05.0128.N, AC, 2006, n° ...

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Environnement - Demande de

cessation - Violation manifeste - Notion - Appréciation par le juge

Om het bestaan vast te stellen van een zelfs onder het strafrecht vallende handeling die een kennelijke inbreuk is op een of meer bepalingen van wetten, decreten, ordonnanties, verordeningen of besluiten betreffende de bescherming van het leefmilieu, moet de rechter niet alleen nagaan of de inbreuk met voldoende zekerheid vaststaat, maar moet hij tevens de gevolgen van die inbreuk op het milieu in aanmerking nemen (1). (1) Zie de conclusie O.M.

MILIEURECHT - Leefmilieu - Vordering tot staking - Kennelijke inbreuk - Begrip - Beoordeling door de rechter

- Art. 1, eerste lid Wet 12 jan. 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu

Afin de constater l'existence d'un acte même pénalement réprimé, constituant une violation manifeste d'une ou de plusieurs dispositions des lois, décrets, ordonnances, règlements ou arrêtés relatifs à la protection de l'environnement, le juge doit examiner non seulement si l'infraction est établie de manière suffisamment certaine, mais il doit aussi tenir compte des conséquences de cette infraction sur l'environnement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Environnement - Demande de cessation - Violation manifeste - Notion - Appréciation par le juge

- Art. 1er, al. 1er L. du 12 janvier 1993

C.05.0139.F 23 juni 2006 AC nr. 350

Geen enkele wetsbepaling verbiedt de uit de echt gescheiden echtgenoten een dading aan te gaan over de uitkering die de rechtbank krachtens artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek aan de echtgenoot die de echtscheiding verkregen heeft toekent uit de goederen en de inkomsten van de andere echtgenoot.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering - Vaststelling door rechter - Grens - Dading tussen de uit de echt gescheiden echtgenoten - Wettigheid

- Art. 301 Burgerlijk Wetboek

Aucune disposition légale ne s'oppose à ce que des époux divorcés transigent sur la pension que le tribunal a accordée, en vertu de l'article 301 du code civil, à l'époux qui a obtenu le divorce sur les biens et les revenus de l'autre époux.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension - Fixation par le juge - Limite - Transaction entre époux divorcés - Légalité

- Art. 301 Code civil

De bij artikel 301, § 4, van het Burgerlijk Wetboek vastgestelde grens vormt geen regel van openbare orde.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering - Grens - Aard

- Art. 301, § 4 Burgerlijk Wetboek

La limite fixée par l'article 301, § 4 C.civ. ne constitue pas une règle d'ordre public.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension - Limite - Nature

- Art. 301, § 4 Code civil

C.05.0141.N 6 april 2006 AC nr. 208

De uitbreiding van de dekkingsplicht die artikel 82 van de wet op de landverzekeringsovereenkomst invoert vindt geen toepassing op ongevallen die zich hebben voorgedaan voordat de wet in werking getreden is, ook al is de schade ontstaan nadat dit artikel in werking is getreden (1). (1) Zie S. LIERMAN en B. WEYTS, "Het overgangsrecht en de inwerkingtreding van wettelijke regels in het bijzonder met betrekking tot het verzekeringsrecht", T.P.R. 2005, nr 15; P. POPELIER, Toepassing van de wet in de tijd, in A.P.R., 1999, nrs 48 en 60; N. DENOEL, "Les assurances de responsabilité et la loi du 25 juin 1992", in Les assurances de responsabilité, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 1999, 126; P.H. DELVAUX, "Le droit transitoire. Champ d'application dans le temps du nouveau droit des assurances terrestres", in M. FONTAINE, La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 1995, 141. Contra: H. COUSY en H. CLAASSENS, "De toepassing van de wet van 25 juni 1992 op de bestaande of lopende verzekeringscontracten, in het bijzonder bij schadegeval", in De wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst: toepassing in de praktijk, De Verz., Dossier, 1992, 147-148.

VERZEKERING - Landverzekering - Dekkingsplicht van de verzekeraar - Interesten en kosten - Ongevallen vóór de inwerkingtreding van de wet

- Art. 82 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

L'extension de l'obligation de garantie instaurée par l'article 82 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, ne s'applique pas aux accidents qui se sont produits avant l'entrée en vigueur de la loi, même si le dommage est survenu après l'entrée en vigueur de cet article (1). (1) Voir S. LIERMAN et B. WEYTS, "Het overgangsrecht en de inwerkingtreding van de wettelijke regels in het bijzonder met betrekking tot het verzekeringsrecht", T.P.R. 2005, n° 15; P. POPELIER, Toepassing van de wet in de tijd, in A.P.R., 1999, n° 48 et 60); N. DENOEL, "Les assurances de responsabilité et la loi du 25 juin 1992", in Les assurances de responsabilité, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 1999, 126; P.H. DELVAUX, "Le droit transitoire. Champ d'application dans le temps du nouveau droit des assurances terrestres", in M. FONTAINE, La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, Ed. Jeune Barreau de Bruxelles, 1995, 141. Contra: H. COUSY et H. CLAASSENS, "De toepassing van de wet van 25 juni 1992 op de bestaande of lopende verzekeringscontracten, in het bijzonder bij schadegeval", in De wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst: toepassing in de praktijk, De Verz., Dossier, 1992, 147-148.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Obligation de garantie de l'assureur - Intérêts et frais - Accidents survenus avant l'entrée en vigueur de la loi

- Art. 82 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

---

C.05.0150.F 26 mei 2006 AC nr. 292

Het Hof van cassatie dient geen vraag, die tot staving van de grief van schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wordt voorgesteld, aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer het middel geen onderscheid aanklaagt dat wordt gemaakt tussen verschillende rechtsonderhorigen of categorieën van rechtsonderhorigen die zich in dezelfde juridische toestand bevinden maar wel tussen hen die zich in een andere juridische toestand bevinden, met name tussen, enerzijds, echtgenoten waarvan slechts één titularis van de huurovereenkomst van het goed dat als hoofdverblijfplaats van het gezin dient, en, anderzijds, echtgenoten die samen titularis zijn van die huurovereenkomst.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting - Onderscheid - Verschillende juridische toestand - Huur - Hoofdverblijfplaats - Echtgenoten samen titularis - Echtgenoot alleen titularis van de huurovereenkomst

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

HUUR VAN GOEDEREN - Allerlei - Hoofdverblijfplaats - Echtgenoten samen titularis - Echtgenoot alleen titularis - Onderscheid - Verschillende juridische toestand - Prejudicieel geschil -

La Cour de cassation n'a pas à poser une question préjudicielle à la Cour d'arbitrage proposée à l'appui du grief de violation des articles 10 et 11 de la Constitution, lorsque le moyen ne dénonce pas une distinction opérée entre différents sujets de droit ou catégories de sujets de droit se trouvant dans la même situation juridique mais dans une situation juridique différente, notamment entre, d'une part, des époux dont seul l'un est titulaire du bail du bien affecté au logement principal de la famille, et d'autre part, des époux titulaires en commun du bail.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Cour de cassation - Obligation - Distinction - Situation juridique différente - Bail - Logement principal - Epoux titulaires en commun - Epoux seul titulaire du bail

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

LOUAGE DE CHOSES - Divers - Logement principal - Epoux titulaires en commun - Epoux seul titulaire - Distinction - Situation juridique différente - Question préjudicielle - Cour d'arbitrage - Cour de

Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudicieel geschil - Hof van Cassatie - Verplichting - Onderscheid - Verschillende juridische toestand - Huur - Hoofdverblijfplaats - Echtgenoten samen titularis - Echtgenoot alleen titularis

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Prejudicieel geschil - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting - Onderscheid - Verschillende juridische toestand - Huur - Hoofdverblijfplaats - Echtgenoten samen titularis - Echtgenoot alleen titularis

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

cassation - Obligation

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Distinction - Situation juridique différente - Bail - Logement principal - Epoux titulaires en commun - Epoux seul titulaire

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Divers - Question préjudicielle - Cour d'arbitrage - Cour de cassation - Obligation - Distinction - Situation juridique différente - Bail - Logement principal - Epoux titulaires en commun - Epoux seul titulaire

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

---

C.05.0156.N 6 april 2006 AC nr. 209

De leverancier van een product die door een gebrek in zijn installatie nalaat het normale productieproces uit te voeren en een onbewerkt product levert, verliest daardoor niet de hoedanigheid van producent.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei - Aansprakelijkheid voor gebrekkige producten - Producent

- Art. 2, tweede en derde lid Wet 25 feb. 1991 betreffende de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken

ENERGIE - Elektriciteit - Aansprakelijkheid voor gebrekkige producten - Gebrek in de installatie - Levering van een onbewerkt product - Producent

- Art. 2, tweede en derde lid Wet 25 feb. 1991 betreffende de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken

Le fournisseur d'un produit qui omet en raison d'un défaut dans son installation d'effectuer le processus de production normal et livre un produit non fini, ne perd pas de ce fait la qualité de producteur.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Responsabilités particulières - Divers - Responsabilité du fait des produits défectueux - Producteur

- Art. 2, al. 2 et 3 L. du 25 février 1991 relative à la responsabilité du fait des produits défectueux

ENERGIE - Electricité - Responsabilité du fait des produits défectueux - Installation défectueuse - Livraison d'un produit non fini - Producteur

- Art. 2, al. 2 et 3 L. du 25 février 1991 relative à la responsabilité du fait des produits défectueux

---

De onmogelijkheid het bestaan van een gebrek van een product te ontdekken gaat niet uit van de stand van de kennis waarvan de betrokken producent concreet of subjectief op de hoogte was of kon zijn, maar van de objectieve stand van de wetenschappelijke en technische kennis waarvan de producent wordt geacht op de hoogte te zijn (1). (1) H.v.J. 29 mei 1997, Jur., 1,2670,27 (zaak C-300/95) (Art. 8,e, van de Wet van 25 februari 1991 heeft artikel 7,e, van de Richtlijn 85/374/EEG Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-staten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken omgezet); zie ook: Parl. St., Kamer, 1989-1990, n° 1262/1, p. 18; T. VANSWEEVELT, "De wet van 25 februari 1991 inzake productenaansprakelijkheid", T.B.B.R., 1992, p. 206, nrs 85-87; M. FALLON "La loi du 25 février 1991", J.T., 1991, p. 472, nrs 36 en 37.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei - Aansprakelijkheid voor gebrekkige producten - Onmogelijkheid het bestaan van een gebrek te ontdekken

- Art. 8, e Wet 25 feb. 1991 betreffende de aansprakelijkheid voor

L'impossibilité de déceler l'existence d'un défaut d'un produit ne dépend pas de l'état des connaissances dont le producteur concerné est ou pouvait être concrètement ou subjectivement informé, mais de l'état objectif des connaissances scientifiques et techniques dont le producteur est censé être informé (1). (1) C.J.C.E., 29 mai 1997, Jur. 1, 2670, 27 (affaire C-300/95) (L'artikel 8, e, de la loi du 25 février 1991, a transposé l'article 7, e, de la Directive 85/374/CEE du Conseil du 25 juillet 1985 relative au rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des Etats membres en matière de responsabilité du fait des produits défectueux; voir aussi: Doc. Parl. Chambre, 1989-1990, n° 1262/1, p. 18; T. VANSWEEVELT, "De wet van 25 februari 1991 inzake productenaansprakelijkheid", T.B.B.R., 1992, p. 206, n° 85-87; M. FALLON, "La loi du 25 février 1991", J.T., 1991, p. 472, n° 36 et 37.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Responsabilités particulières - Divers - Responsabilité du fait des produits défectueux - Impossibilité de déceler l'existence d'un défaut

- Art. 8, e L. du 25 février 1991 relative à la responsabilité du fait des

C.05.0163.N 29 juni 2006 AC nr. 368

De verplichting van de lasthebber om de gelden die hij krachtens de uitvoering van zijn volmacht heeft ontvangen aan zijn lastgever af te dragen kan worden aangezien als een schuld tot betaling van een geldsom die, in beginsel, in aanmerking komt voor schuldvergelijking met een schuldvordering die de lasthebber op de lastgever heeft, ook al is die schuldvordering vreemd aan de lastgeving.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Lastgeving - Verplichting van de lasthebber - Geldsom - Ontvangst - Aard - Schuldvergelijking - Mogelijkheid

- Artt. 1291, 1984 en 1993 Burgerlijk Wetboek

LASTGEVING - Verplichting van de lasthebber - Geldsom - Ontvangst - Aard - Schuldvergelijking - Mogelijkheid

- Artt. 1291, 1984 en 1993 Burgerlijk Wetboek

SCHULDVERGELIJKING - Lastgeving - Verplichting van de lasthebber - Geldsom - Ontvangst - Aard - Mogelijkheid

- Artt. 1291, 1984 en 1993 Burgerlijk Wetboek

L'obligation du mandataire de verser à son mandant les sommes qu'il a perçues en raison de l'exécution de sa procuration peut être considérée comme une dette de somme qui, en principe, entre en considération pour une compensation avec une créance dont dispose le mandataire à l'égard du mandant, même si cette créance est étrangère au mandat.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Mandat - Obligation du mandataire - Somme d'argent - Réception - Nature - Compensation - Possibilité

- Art. 1291, 1984 et 1993 Code civil

MANDAT - Obligation du mandataire - Somme d'argent - Réception - Nature - Compensation - Possibilité

- Art. 1291, 1984 et 1993 Code civil

COMPENSATION - Mandat - Obligation du mandataire - Somme d'argent - Réception - Nature - Possibilité

- Art. 1291, 1984 et 1993 Code civil

C.05.0164.N 2 februari 2006 AC nr. 70

Artikel 13, derde lid van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening bepaalt slechts ten laste van wie de kosten zijn, wanneer de Staat, de provinciën of de gemeenten hun recht tot verwijzing van de leidingen en tot uitvoering van de werken die daarmee verband houden uitoefenen, zodat het niet betalen van de kosten van de verplaatsing geen strafrechtelijk gesanctioneerde "overtreding van de wet" uitmaakt (1). (1) Cass., 27 mei 2002, AR C.00.0378.N, nr 319, met concl. A.-G. DE RAEVE.

ENERGIE - Elektrische energie - Elektriciteitsleidingen - Verplaatsing - Kostenregeling - Beheerder openbaar domein - Vergunninghouder - Betaling van de kosten tot het verplaatsen - Weigering - Miskenning van wetsbepalingen - Aard

- Artt. 13, derde lid en 24, eerste lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

L'article 13, alinéa 3, de la loi du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique prévoit uniquement à qui incombent les frais lorsque l'Etat, les provinces ou les communes exercent leur droit de faire modifier les lignes et de faire les ouvrages qui s'y rapportent, de sorte que le non-paiement des frais de déplacement ne constitue pas "une infraction à la loi" sanctionnée pénalement (1). (1) Cass., 27 mai 2002, RG C.00.0378.N, n° 319 et les conclusions de Madame l'avocat général De Raeve.

ENERGIE - Energie électrique - Lignes électriques - Déplacement - Règlement des frais - Gestionnaire du domaine public - Concessionnaire - Paiement des frais de déplacement - Refus - Violation des dispositions légales - Nature

- Art. 13, al. 3 et 24, al. 1er L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

Artikel 13, derde lid van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening bepaalt slechts ten laste van wie de kosten zijn, wanneer de Staat, de provinciën of de gemeenten hun recht tot wijziging van de leidingen en tot uitvoering van de werken die daarmee verband houden uitoefenen, zodat het niet betalen van de kosten van de verplaatsing geen strafrechtelijk gesanctioneerde "overtreding van de wet" uitmaakt (1). (1) Cass., 27 mei 2002, AR C.00.0378.N, nr 319, met concl. A.-G. DE RAEVE.

WEGEN - Elektrische energie - Elektriciteitsleidingen - Verplaatsing -

L'article 13, alinéa 3, de la loi du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique prévoit uniquement à qui incombent les frais lorsque l'Etat, les provinces ou les communes exercent leur droit de faire modifier les lignes et de faire les ouvrages qui s'y rapportent, de sorte que le non-paiement des frais de déplacement ne constitue pas "une infraction à la loi" sanctionnée pénalement (1). (1) Cass., 27 mai 2002, RG C.00.0378.N, n° 319 et les conclusions de Madame l'avocat général De Raeve.

VOIRIE - Energie électrique - Lignes électriques - Déplacement -

Kostenregeling - Beheerder openbaar domein - Vergunninghouder - Betaling van de kosten tot het verplaatsen - Weigering - Miskenning van wetsbepalingen - Aard

- Artt. 13, derde lid en 24, eerste lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

Règlement des frais - Gestionnaire du domaine public - Concessionnaire - Paiement des frais de déplacement - Refus - Violation des dispositions légales - Nature

- Art. 13, al. 3 et 24, al. 1er L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

---

De burgerlijke rechtsvordering, gegrond op een misdrijf, strekt tot vergoeding van de schade die door dat misdrijf werd veroorzaakt. De vordering van de Staat, de provinciën of de gemeenten op grond van artikel 13 van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening, tot terugbetaling van voorgeschoten kosten voor werken tot wijziging van de schikkingen of het plan van een inrichting, die ten laste zijn van de onderneming die de geleiding heeft aangelegd, is geen op een misdrijf gestoelde burgerlijke rechtsvordering (1). (1) Cass., 27 mei 2002, AR C.00.0378.N, nr 319, met concl. A.-G. DE RAEVE.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Begrip - Vordering tot betaling van de kosten tot het verplaatsen van elektriciteitsleidingen - Aard

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

ENERGIE - Elektrische energie - Elektriciteitsleidingen - Verplaatsing - Kostenregeling - Betaling van de kosten tot het verplaatsen - Weigering van vergunninghouder - Vordering van de overheid - Aard

- Art. 13, derde lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

L'action civile résultant d'une infraction tend à l'indemnisation du dommage causé par cette infraction. La demande de l'Etat, des provinces ou des communes fondée sur l'article 13 de la loi du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique, tendant au remboursement des frais avancés pour les travaux de modification des dispositions ou du tracé d'une installation qui sont à charge de l'entreprise qui a établi l'installation, n'est pas une action civile résultant d'une infraction (1). (1) Cass., 27 mai 2002, RG C.00.0378.N, n° 319 et les conclusions de Madame l'avocat général De Raeve.

ACTION CIVILE - Notion - Demande de paiement des frais de déplacement des lignes électriques - Nature

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

ENERGIE - Energie électrique - Lignes électriques - Déplacement - Règlement des frais - Paiement des frais de déplacement - Refus du concessionnaire - Demande de l'autorité - Nature

- Art. 13, al. 3 L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

---

De delictomschrijving "overtreding van deze wet" in artikel 24, eerste lid van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening heeft uitsluitend betrekking op een handelen dat, getoetst aan een in de wet voorkomend gebod of verbod, wederrechtelijk is.

ENERGIE - Elektrische energie - Elektriciteitsvoorziening - Overtreding

- Art. 24, eerste lid Wet 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening

La qualification du délit "infraction à la présente loi" prévue à l'article 24, alinéa 1er, de la loi du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique concerne exclusivement un acte qui, contrôlé à la lumière de l'obligation ou de l'interdiction figurant dans la loi, est illicite.

ENERGIE - Energie électrique - Distribution d'énergie électrique - Infraction

- Art. 24, al. 1er L. du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique

---

C.05.0165.N 13 oktober 2006 AC nr. 487

De verpachter die gebruik maakt van zijn recht om het verpachte goed door een van zijn afstammelingen te laten exploiteren kan geen opzegging geven om de exploitatie ervan aan een vennootschap over te dragen; de omstandigheid dat de zaakvoerder van deze vennootschap de zoon is van de verpachter doet hieraan geen afbreuk.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer) - Opzegging door de verpachter - Overdracht van de exploitatie aan een afstammeling - Vennootschap

- Artt. 7, 1°, 8, §§ 1 en 2, en 9 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Le bailleur qui fait usage de son droit de faire exploiter le bien loué par un de ses descendants ne peut donner congé pour céder l'exploitation de ce bien à une société; la circonstance que le gérant de cette société est le fils du bailleur n'y déroge pas.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Fin (congé. prolongation. réintégration. etc) - Congé donné par le bailleur - Cession de l'exploitation à un descendant - Société

- Art. 7, 1°, 8, § 1er et 2, et 9 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

C.05.0167.F 26 oktober 2006 AC nr. 516

Betaling is een rechtshandeling waarop de bewijsregel van artikel 1341, B.W. van toepassing is (1). (1) Zie Cass., 6 dec. 2002, AR C.00.0099.N, nr 654.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen - Betaling

- Art. 1341 Burgerlijk Wetboek

Le paiement est un acte juridique auquel s'applique la règle de la preuve de l'article 1341 du Code civil (1). (1) Voir Cass., 6 décembre 2002, RG C.00.0099.N, n° 654.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Généralités - Paiement

- Art. 1341 Code civil

C.05.0170.N 9 maart 2006 AC nr. 142

De toerekening krachtens artikel 87 van het W.I.B. (1992), van een gedeelte van het inkomen van de echtgenoot die als enige beroepsinkomsten heeft, aan de andere echtgenoot, doet geen schuldvordering ontstaan voor de andere echtgenoot maar is een fiscale techniek om de gevolgen van de progressiviteit van de belasting te milderen ten aanzien van ééninkomensgezinnen; in geval van beslag onder derden in handen van de echtgenoot met beroepsinkomsten ten laste van de andere echtgenoot, maakt het aan deze laatste aldus toegerekende inkomen geen voorwerp van het beslag uit.

BESLAG - Algemeen - Derdenbeslag - Sommen die het voorwerp zijn van het beslag - Fiscale toerekening van inkomsten van de beroepsactieve echtgenoot aan de andere - Draagwijdte

- Artt. 1452 en 1542 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 87 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Allerlei - Toerekening van inkomsten van de beroepsactieve echtgenoot aan de andere - Draagwijdte

- Artt. 1452 en 1542 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 87 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

L'imputation d'une quote-part du revenu du seul conjoint qui bénéficie de revenus professionnels à l'autre conjoint visée à l'article 87 du Code des impôts sur les revenus 1992 ne donne pas naissance à une créance au bénéfice de l'autre conjoint mais constitue une technique d'ordre purement fiscal visant à modérer les effets de la progressivité de l'impôt dans le chef des familles ne bénéficiant que d'un seul revenu; ainsi, les revenus imputés à l'autre conjoint ne font pas l'objet de la saisie-arrêt pratiquée à charge de ce conjoint entre les mains du seul conjoint bénéficiant de revenus professionnels.

SAISIE - Généralités - Saisie-arrêt - Sommes faisant l'objet de la saisie - Imputation fiscale des revenus du conjoint exerçant une profession à l'autre conjoint - Portée

- Art. 1452 et 1542 Code judiciaire

- Art. 87 Côde des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Calcul de l'impôt - Divers - Imputation des revenus du conjoint exerçant une profession à l'autre conjoint - Portée

- Art. 1452 et 1542 Code judiciaire

- Art. 87 Côde des impôts sur les revenus 1992

C.05.0171.N 15 september 2006 AC nr. 417

De pachter kan geen afstand doen van zijn recht op herziening van een pachtprijs die het bij de wet bepaalde maximum overschrijdt dan nadat hij deze prijs heeft betaald; uit het enkele feit van de betaling, zij het met kennis van de relatieve nietigheid, kan geen afstand van dit recht worden afgeleid.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen - Pachtprijs die het wettelijk maximum overschrijdt - Recht op herziening van de pachtprijs - Afstand

- Art. 5, eerste lid Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Le preneur ne peut renoncer à son droit de révision d'un fermage dépassant le taux légal avant d'avoir payé ce prix; la renonciation à ce droit ne peut se déduire du seul fait du paiement, fût-ce en connaissant la nullité relative.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Obligations entre parties - Fermage dépassant le maximum légal - Droit à la révision du fermage - Renonciation

- Art. 5, al. 1er L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

De pachter kan geen afstand doen van zijn recht op terugbetaling van een pachtprijs die het bij de wet bepaalde maximum overschrijdt dan nadat hij deze prijs heeft betaald; uit het enkele feit van de betaling, zij het met kennis van de relatieve nietigheid, kan geen afstand van dit recht worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 21 maart 2003, AR C.00.0569.N, nr 187 (handelshuur) en T.B.O. 2003, 156 e.v., met noot S. MOSSELMANS, "Het dwingende karakter van artikel 14, eerste lid van de Handelshuurwet" en Cass., 21 juni 2004, AR C.04.0036.N, nr 342 (huishuur).

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Verplichtingen van partijen - Pachtprijs die het wettelijk maximum overschrijdt - Recht op terugbetaling van de pachtprijs - Afstand

- Art. 5, vierde lid Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Le preneur ne peut renoncer à son droit de restitution d'un fermage dépassant le taux légal avant d'avoir payé ce prix; la renonciation à ce droit ne peut se déduire du seul fait du paiement, fût-ce en connaissant la nullité relative (1). (1) Voir Cass., 21 mars 2003, RG C.00.0569.N, n° 187 (bail commercial) et T.B.O. 2003, s. avec la note de S. MOSSELMANS, "Het dwingende karakter van artikel 14, eerste lid van de Handelshuurwet" et Cass., 21 juin 2004, RG C.04.0036.N, n° 342 (bail à loyer).

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Obligations entre parties - Fermage dépassant le maximum légal - Droit à la restitution du fermage - Renonciation

- Art. 5, al. 4 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

Het recht op herziening van de pachtprijs van een lopende pacht waarvan het bedrag hoger is dan het bij de wet bepaald maximum is dwingend en strekt tot bescherming van de pachter.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving - Pachtprijs die het wettelijk maximum overschrijdt - Recht op herziening - Aard - Doel

- Art. 5, eerste lid Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Le droit de révision du fermage d'un bail en cours dont le taux dépasse le maximum fixé par la loi est impératif et tend à la protection du preneur.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Notion. nature de la législation - Fermage dépassant le maximum légal - Droit de révision - Nature - But

- Art. 5, al. 1er L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

Het recht op terugbetaling van een pachtprijs die het bij de wet bepaalde maximum overschrijdt is dwingend en strekt tot bescherming van de pachter.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving - Pachtprijs die het wettelijk maximum overschrijdt - Recht op terugbetaling - Aard - Doel

- Art. 5, vierde lid Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Le droit à la restitution d'un fermage dépassant le maximum fixé par la loi est impératif et tend à la protection du preneur.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Notion. nature de la législation - Fermage dépassant le maximum légal - Droit de restitution - Nature - But

- Art. 5, al. 4 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

C.05.0172.N 9 februari 2006 AC nr. 88

De omstandigheid dat een openbaar bestuur personeel in dienst heeft voor het beheer van en het toezicht op de wegen en om herstellingen uit te voeren aan installaties, om welke oorzaak ook die herstellingen nodig zijn, brengt niet mee dat de last van de herstelling moet gedragen worden door dat bestuur wanneer de schade veroorzaakt is door een fout van een derde (1). (1) Cass., 18 okt. 1994, AR P.93.0601.N, nr 437 (samenvatting).

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Openbaar bestuur - Beheer en toezicht der wegen - Fout van een derde - Schade - Last der herstelling

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

La circonstance qu'une administration publique dispose d'un service chargé de l'administration et du contrôle des routes ainsi que des réparations de ces routes, quelle qu'en soit la cause, n'implique pas que la charge de ces réparations doit être supportée par cette administration lorsque le dommage est causé par la faute d'un tiers (1). (1) Cass., 18 octobre 1994, RG P.93.0601.N, n° 437 (résumé).

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Administration publique - Administration et contrôle des routes - Faute d'un tiers - Dommage - Charge de la réparation

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.05.0185.F 30 juni 2006 AC nr. 372

Geen enkele wetsbepaling staat eraan in de weg dat de uit de echt gescheiden echtgenoten bij overeenkomst de uitkering vaststellen die aan de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen op de goederen en inkomsten van de andere echtgenoot is verschuldigd.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering - Overeengekomen vaststelling na echtscheiding - Wettigheid

- Artt. 301 en 306 Burgerlijk Wetboek

Aucune disposition légale ne s'oppose à ce que des époux divorcés fixent conventionnellement la pension due à l'époux qui a obtenu le divorce sur les biens et les revenus de l'autre époux.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension - Fixation conventionnelle après divorce - Légalité

- Art. 301 et 306 Code civil

De uitkering die na de echtscheiding bij overeenkomst is vastgesteld kan worden gewijzigd op voorwaarde dat de partijen een beding van herziening of beperking hebben bepaald. (Impliciete oplossing).

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering - Overeengekomen vaststelling na echtscheiding - Wijziging

- Artt. 307bis en 1134 Burgerlijk Wetboek

La pension fixée conventionnellement après divorce peut être modifiée pour autant que les parties aient prévu une clause de révision ou de limitation. (Solution implicite).

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension - Fixation conventionnelle après divorce - Modification

- Art. 307bis et 1134 Code civil

C.05.0186.N 6 februari 2006 AC nr. 75

Van betaling van voorschotten met subrogatie kan geen sprake meer zijn nadat tot regelmatige betaling van het pensioen of de sociale uitkering werd beslist en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van die beslissing op de hoogte werd gebracht; het openbaar centrum voor maatschappelijke zekerheid wordt niet in de plaats gesteld indien het betalingen blijft verrichten aan de rechthebbende nadat het op de hoogte werd gebracht van die beslissing.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Voorschotten op sociale uitkeringen - Wettelijke subrogatie - Belgische Staat - Beslissing tot toekenning van inkomensvervangende en integratietegemoetkoming - Kennisgeving aan O.C.M.W.

- Art. 99, § 2 Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Il ne peut plus être fait état du paiement d'avances assorti d'une subrogation lorsqu'il a été décidé de payer régulièrement une pension ou une allocation sociale et que cette décision a été notifiée au centre public d'aide sociale; le centre public d'aide sociale qui poursuit ses paiements au bénéficiaire après avoir reçu la notification de cette décision, n'est pas subrogé.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Avances sur des allocations sociales - Subrogation légale - Etat belge - Décision d'octroyer une allocation de remplacement de revenus et une allocation d'intégration - Notification au centre public d'aide sociale

- Art. 99, § 2 Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

C.05.0190.N 5 januari 2006 AC nr. 10

Noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging noch artikel 6.1, E.V.R.M. worden geschonden door de appèlrechter die op grond van de devolutieve kracht van het hoger beroep uitspraak doet over een betwisting waarvoor de eerste rechter enkel het debat had heropend.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Eerste

Ne viole ni le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense ni l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, le juge d'appel qui statue en vertu de l'effet dévolutif de l'appel sur une contestation qui a uniquement fait l'objet d'une décision de réouverture des débats par le premier juge.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Premier juge - Réouverture

rechter - Heropening van het debat - Devolutieve kracht - Gevolg - Recht van verdediging - EVRM - Artikel 6.1

- Art. 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Eerste rechter - Heropening van het debat - Hoger beroep - Devolutieve kracht

- Art. 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Burgerlijke zaken - Eerste rechter - Heropening van het debat - Hoger beroep - Devolutieve kracht

- Art. 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

des débats - Effet dévolutif - Conséquence - Droits de la défense - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6, § 1er

- Art. 1068, al. 1er Code judiciaire

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Premier juge - Réouverture des débats - Appel - Effet dévolutif

- Art. 1068, al. 1er Code judiciaire

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Matière civile - Premier juge - Réouverture des débats - Appel - Effet dévolutif

- Art. 1068, al. 1er Code judiciaire

C.05.0193.N 5 januari 2006 AC nr. 16

De onregelmatigheid van de betekening doordat de identiteit en de hoedanigheid van de persoon voor wie het exploot bestemd is niet vermeld werd, kan niet tot nietigheid leiden als het doel dat de wet ermee beoogt bereikt werd, te weten als het afschrift van het exploot aan die persoon kon ter hand gesteld worden (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 2003, AR C.01.0150.N, nr 657.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot - Onregelmatigheid - Nietigheid

- Artt. 43, 3° en 4°, en 867 Gerechtelijk Wetboek

L'irrégularité de la signification résultant du défaut d'indication de l'identité et de la qualité du destinataire de l'exploit ne peut entraîner la nullité lorsque le but visé par loi est atteint, à savoir que la copie de l'exploit a été remise au destinataire (1). (1) Voir Cass., 18 décembre 2003, RG C.01.0150.N, n° 657.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Exploit - Irrégularité - Nullité

- Art. 43, 3° et 4°, et 867 Code judiciaire

Niet ontvankelijk, omdat het - al zou het gegrond zijn - niet tot cassatie kan leiden, is het cassatiemiddel dat steunt op een verzuim of een onregelmatigheid van de vorm of van de vermelding van een vorm van een proceshandeling, wanneer, uit de vaststellingen van de bodemrechters blijkt dat de proceshandeling het doel heeft bereikt dat de wet ermee beoogt, zodat dat verzuim of die onregelmatigheid niet tot nietigheid kan leiden (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 2003, AR C.01.0150.N, nr 657.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Kritiek op de vorm van een proceshandeling - Vaststelling van de bodemrechters - Normdoel - Ontvankelijkheid

- Art. 867 Gerechtelijk Wetboek

Est irrecevable par le motif que, même fondé, il ne saurait entraîner la cassation, le moyen de cassation qui invoque une omission ou une irrégularité dans la forme ou dans l'indication de la forme d'un acte de procédure, alors qu'il ressort des constatations des juges du fond que, l'acte de procédure ayant atteint le but visé par la loi, l'omission ou l'irrégularité ne peut entraîner la nullité (1). (1) Voir Cass., 18 décembre 2003, RG C.01.0150.N, n° 657.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Forme d'un acte de procédure critiquée - Constatation des juges du fond - But de la règle - Recevabilité

- Art. 867 Code judiciaire

Wanneer een beslag tot terugvordering wordt gelegd ter griffie van een bepaald gerecht, geldt de hoofdgriffier als bestemmeling van het beslagexploot en dient dit exploot aan hem betekend te worden.

BESLAG - Algemeen - Beslag tot terugvordering - Griffie van een gerecht - Exploot - Betekening

- Artt. 43, 3° en 4°, en 175 Gerechtelijk Wetboek

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot - Beslag tot terugvordering - Griffie van een gerecht - Exploot - Bestemmeling

- Artt. 43, 3° en 4°, en 175 Gerechtelijk Wetboek

GRIFFIE - GRIFFIER - Beslag tot terugvordering - Griffie van een gerecht - Exploot - Bestemmeling - Betekening

- Artt. 43, 3° en 4°, en 175 Gerechtelijk Wetboek

En cas de saisie-revendication pratiquée au greffe d'une juridiction déterminée, le greffier en chef est le destinataire de l'exploit de saisie à qui l'exploit doit être signifié.

SAISIE - Généralités - Saisie-revendication - Greffe d'une juridiction - Exploit - Signification

- Art. 43, 3° et 4°, et 175 Code judiciaire

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Exploit - Saisie-revendication - Greffe d'une juridiction - Exploit - Destinataire

- Art. 43, 3° et 4°, et 175 Code judiciaire

GREFFE. GREFFIER - Saisie-revendication - Greffe d'une juridiction - Exploit - Destinataire - Signification

- Art. 43, 3° et 4°, et 175 Code judiciaire

C.05.0196.F 14 september 2006 AC nr. 415

Overspel is enkel dan een grond tot echtscheiding wanneer het beledigend is; de feitenrechter kan beslissen dat, bij gebrek aan gegevens die het tegendeel bewijzen, het overspel beledigend is (1). (1) Cass., 4 sept. 1986, AR 4933, nr 10.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gronden - Overspel - Beledigend karakter - Beoordeling door de feitenrechter

- Art. 229 Burgerlijk Wetboek

L'adultère ne constitue une cause de divorce que lorsqu'il est offensant; le juge du fond peut décider qu'à défaut d'éléments contraires, l'adultère est offensant (1). (1) Cass., 4 septembre 1986, RG 4933, n° 10.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Causes - Adultère - Caractère offensant - Appréciation par le juge du fond

- Art. 229 Code civil

C.05.0198.N 13 oktober 2006 AC nr. 488

De verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van een motorrijtuig dat bij een verkeersongeval is betrokken en schade heeft veroorzaakt, is niet tot vergoeding gehouden van een benadeelde die medeplichtig is aan de diefstal of de heling van dat motorrijtuig (1). (1) Contra: C. VAN SCHOUBROECK, "De hernieuwde vergoedingsregeling inzake verkeersongevallen met motorrijtuigen en recente rechtspraak betreffende de bepalingen inzake aansprakelijkheidsverzekering in de wet landverzekeringsovereenkomst", C.B.R. Jaarboek 2000-2001, Antwerpen, Maklu, p. 325; J. VAN ROSSUM, "De schadeloosstelling van de zwakke slachtoffers van een verkeersongeval. De wet van 13 april 1995 tot wijziging van deze van 31 maart 1994", V.K.J. 1996, p. 265; B. TUERLINCKX, "Artikel 29bis W.A.M.-Wet: toepassing in de praktijk na de wetswijziging van 13 april 1995", T.P.R. 1996, p. 41, nrs 64-66.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Diefstal van het verzekerde motorrijtuig - Vordering tegen de verzekeraar - Ongeval - Benadeelde die medeplichtig is aan de diefstal of de heling van het motorrijtuig

- Art. 80, § 1, 3° Wet van 9 juli 1975 betreffende controle bij de verzekeringsondernemingen

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 17, § 1 KB 16 dec. 1981 houdende inwerkingstelling en uitvoering van de artt. 49 en 50 Wet 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen

L'assureur qui couvre la responsabilité du propriétaire, du conducteur ou du détenteur d'un véhicule automoteur n'est pas tenu d'indemniser une victime complice du vol ou du recel de ce véhicule qui est impliqué dans un accident de la circulation et qui a causé un dommage (1). (1) Contra: C. VAN SCHOUBROECK, "De hernieuwde vergoedingsregeling inzake verkeersongevallen met motorrijtuigen en recente rechtspraak betreffende de bepalingen inzake aansprakelijkheidsverzekering in de wet landsverzekeringsovereenkomst", C.B.R., Jaarboek 2000-2001, Anvers, Maklu, p. 325; J. VAN ROSSUM, "De schadeloosstelling van de zwakke slachtoffers van een verkeersongeval. De wet van 13 april 1995 tot wijziging van deze van 31 maart 1994", V.K.J. 1996, p. 265; B. TUERLINCKX, "Artikel 29bis W.A.M.-Wet: toepassing in de praktijk na de wetswijziging van 13 april 1995", T.P.R. 1996, p. 41, n° 64-66.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Vol du véhicule automoteur assuré - Action contre l'assureur - Accident - Personne lésée qui est complice du vol ou du recel du véhicule automoteur

- Art. 80, § 1er, 3° L. du 9 juillet 1975 relative aux contrôle des entreprises d'assurances

- Art. 29bis L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 17, § 1 A.R. du 16 décembre 1981 portant mise en vigueur et exécution des articles 49 et 50 de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances

---

C.05.0199.F 28 april 2006 AC nr. 248

De tekortkoming van de operator van een openbaar telecommunicatienet aan zijn verplichting om, vooraleer kabels, bovengrondse lijnen en bijbehorende uitrustingen aan te leggen op het openbaar domein, het plan van de plaats van aanleg en de bijzonderheden ervan te onderwerpen aan de goedkeuring van de overheid van wie het openbaar domein afhangt, ontslaat de persoon die deze inlichting niet gekregen heeft en die de werken uitvoert of laat uitvoeren waardoor de infrastructuur kan worden beschadigd of waardoor de werking ervan in gevaar kan komen, niet van de verplichting om de operator van het telecommunicatienet daarvan vooraf in te lichten.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Openbaar domein - Telecommunicatienet - Kabels - Operator - Plan - Onderwerping - Verplichting - Tekortkoming - Persoon die werken uitvoert of laat uitvoeren - Verplichting

- Art. 98, § 1 en 114, § 1 Wet 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven

OPENBARE WERKEN - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Telecommunicatienet - Openbaar domein - Kabels - Operator - Plan - Onderwerping - Verplichting - Tekortkoming - Persoon die werken uitvoert of laat uitvoeren - Verplichting

- Art. 98, § 1 en 114, § 1 Wet 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven

TELEGRAAF EN TELEFOON - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Telecommunicatienet - Openbaar domein - Kabels - Operator - Plan - Onderwerping - Verplichting - Tekortkoming - Persoon die werken uitvoert of laat uitvoeren - Verplichting

- Art. 98, § 1 en 114, § 1 Wet 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven

Le manquement de l'opérateur d'un réseau public de télécommunications à son obligation de soumettre, avant d'établir des câbles, lignes aériennes et équipements connexes sur le domaine public, le plan des lieux et les caractéristiques d'aménagement à l'approbation de l'autorité dont relève le domaine public, ne dispense pas la personne qui ne s'est pas vu communiquer ces informations et qui effectue ou fait effectuer les travaux pouvant endommager l'infrastructure ou mettre en danger son fonctionnement, de l'obligation d'en aviser préalablement l'opérateur de réseau de télécommunications.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Domaine public - Réseau de télécommunications - Câbles - Operateur - Plan - Soumission - Obligation - Manquement - Auteur de travaux - Obligation

- Art. 98, § 1er et 114, § 1er L. du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques

TRAVAUX PUBLICS - Responsabilité hors contrat - Réseau de télécommunications - Domaine public - Câbles - Operateur - Plan - Soumission - Obligation - Manquement - Auteur de travaux - Obligation

- Art. 98, § 1er et 114, § 1er L. du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques

TELEGRAPHES ET TELEPHONES - Responsabilité hors contrat - Réseau de télécommunications - Domaine public - Câbles - Operateur - Plan - Soumission - Obligation - Manquement - Auteur de travaux - Obligation

- Art. 98, § 1er et 114, § 1er L. du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques

---

C.05.0204.N 17 november 2006 AC nr. 572

Wanneer na dagstelling overeenkomstig artikel 751 van het Gerechtelijk Wetboek er buiten de in die dagstelling verleende termijn een conclusie werd neergelegd, dient de rechter die nadien op grond van een dagstelling overeenkomstig artikel 750 van het Gerechtelijk Wetboek kennis van de zaak neemt, die buiten de termijn van de dagstelling overeenkomstig artikel 751 neergelegde conclusie, niet ambtshalve uit het debat te weren (1). (1) In die zin: Rb. Brussel 29 juni 1995, J.L.M.B., 1996, 304.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Conclusietermijnen - Dagstelling artikel 751, Ger.W. - Conclusies neergelegd buiten de termijn - Verwijzing naar de rol - Nieuwe dagstelling artikel 750, Ger.W. - Gevolg

- Artt. 750 en 751 Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Conclusietermijnen - Dagstelling artikel 751, Ger.W. - Conclusies neergelegd buiten de termijn - Verwijzing naar de rol - Nieuwe dagstelling artikel 750, Ger.W. - Gevolg

- Artt. 750 en 751 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque, après une fixation conformément à l'article 751 du Code judiciaire, des conclusions sont déposées après l'échéance du délai accordé dans cette fixation, le juge qui prend connaissance de la cause ultérieurement sur la base d'une fixation conformément à l'article 750 du Code judiciaire, n'est pas tenu d'exclure d'office des débats ces conclusions déposées en dehors du délai de la fixation conformément à l'article 751 du Code judiciaire (1). (1) En ce sens: Trib. Bruxelles, 29 juin 1995, J.L.M.B., 1996, 304.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Délais de conclusions - Fixation sur pied de l'article 751 du Code judiciaire - Conclusions déposées en dehors des délais - Renvoi au rôle - Nouvelle fixation sur pied de l'article 750 du Code judiciaire - Effet

- Art. 750 et 751 Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Délais de conclusions - Fixation sur pied de l'article 751 du Code judiciaire - Conclusions déposées en dehors des délais - Renvoi au rôle - Nouvelle fixation sur pied de l'article 750 du Code judiciaire - Effet

- Art. 750 et 751 Code judiciaire

Bij waardeschulden, zoals de verbintenis tot vergoeding van schade wegens wanprestatie, kan de rechter interest op compensatoire interest toekennen, zonder aan de voorwaarden van artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek gebonden te zijn, indien hij oordeelt dat dit voor een volledige vergoeding van de schade vereist is (1). (1) Zie: J. PETIT, "Interest" in A.P.R., 1995, p. 200-201, nr 214 en de geciteerde rechtsleer.

ANATOCISME - Artikel 1154, B.W. - Toepassingsgebied - Schadevergoeding wegens contractuele wanprestatie - Waardeschuld - Compensatoire interest - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 1154 Burgerlijk Wetboek

En cas de dettes de valeur, comme l'obligation de réparer le dommage en cas d'inexécution, le juge peut accorder des intérêts sur les intérêts compensatoires sans être subordonné aux conditions de l'article 1154 du Code civil, s'il considère que la réparation totale du dommage nécessite cela (1). (1) Voir: J. PETIT, "Interest" dans A.P.R., 1995, p. 200-201, n° 214 et la doctrine citée.

ANATOCISME - Code civil, article 1154 - Champ d'application - Indemnité du chef de manquement contractuel - Dette de valeur - Intérêts compensatoires - Compétence du juge

- Art. 1154 Code civil

De rechter bepaalt vrij de datum vanaf wanneer vergoedende interest wordt toegekend, voor zover geen interest wordt toegekend voor een periode die het ontstaan van de schade voorafgaat; in het geval een schade zich uitstrekt over een langere periode kan hij op het totale bedrag van de schadevergoeding interest toekennen vanaf een gemiddelde datum (1). (1) Zie Cass., 9 april 1997, AR P.97.0223.F, nr 177 en 22 april 1997, AR P.95.1475.N, nr 196.

INTEREST - Compensatoire interest - Beoordeling door de bodemrechter - Grenzen - Schade die zich uitstrekt over een langere periode - Vertrekpunt

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Le juge détermine librement la date à partir de laquelle des intérêts compensatoires sont accordés, pour autant qu'aucun intérêt ne soit accordé pour une période antérieure à la naissance du dommage; dans le cas où un dommage s'étend sur une période plus longue il peut accorder des intérêts sur le montant total de l'indemnisation à partir d'une date moyenne (1). (1) Voir Cass., 9 avril 1997, RG P.97.0223.F, n° 177 et 22 avril 1997, RG P.95.1475.N, n° 196.

INTERETS - Intérêts compensatoires - Appréciation par le juge du fond - Limites - Dommage qui s'étend au cours d'une période plus longue - Point de départ

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Een vordering die binnen de tienjarige termijn voor de aansprakelijkheid van de aannemer en de architect wordt ingesteld, onttrekt aan het verval van deze termijn ook een vordering ingesteld op grond van nieuwe gevolgen, voor een bepaald bouwwerk, van eenzelfde gebrek en van eenzelfde contractuele tekortkoming in de conceptie of de uitvoering; hierbij is vereist dat uit de tijdig ingestelde vordering blijkt wat zij omvat (1). (1) Cass., 29 maart 1984, AR 6971, 1983-1984, nr 441; W. ABBELOOS, en D. ABBELOOS, "De tienjarige aansprakelijkheid van aannemer en architect", A.J.T., 2000-2001, p. 524; V. VAN HOUTTE-VAN POPPEL, "Bestekken en aannemingen - artikel 1792" in Bijzondere overeenkomsten, Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, 1997, 15.

AANNEMING VAN WERK - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Vordering binnen de tienjarige termijn - Vordering voor nieuwe gevolgen van gebrek en tekortkoming - Gevolg - Vereiste

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

ARCHITECT (AANSPRAKELIJKHEID) [ZIE: 198 HUUR VAN

Une action qui est intentée au cours du délai décennal applicable à la responsabilité de l'entrepreneur et de l'architecte soustrait aussi à la déchéance de ce délai une action intentée sur la base des nouvelles conséquences, pour un certain édifice, d'un même vice et d'un même manquement contractuel dans la conception ou dans l'exécution; il est requis à cet égard que le contenu de la demande ressorte de l'action intentée en temps utile (1). (1) Cass., 29 mars 1984, RG 6971, Bull. et Pas., 1984, n° 441; W. ABBELOOS et D. ABBELOOS, "De tienjarige aansprakelijkheid van aannemer en architect", A.J.T., 2000-2001, p. 524; V. VAN HOUTTE-VAN POPPEL, "Bestekken en aannemingen - artikel 1792" in Bijzondere overeenkomsten, Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, 1997, 15.

ENTREPRISE DE TRAVAUX - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Action intentée au cours du délai décennal - Action intentée en raison de nouvelles conséquences du vice et du manquement - Conséquence - Condition

- Art. 1792 et 2270 Code civil

ARCHITECTE (RESPONSABILITE) [VOIR: 198 LOUAGE D'INDUSTRIE -

DIENSTEN] - Vordering binnen de tienjarige termijn - Vordering voor nieuwe gevolgen van gebrek en tekortkoming - Gevolg - Vereiste

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Verborgen gebrek - Vordering binnen de tienjarige termijn - Vordering voor nieuwe gevolgen van gebrek en tekortkoming - Gevolg - Vereiste

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

NIEUWE VORDERING - Burgerlijke zaken - Aannemingsovereenkomst - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Binnen de tienjarige termijn ingestelde vordering - Vordering voor nieuwe gevolgen van gebrek en tekortkoming - Gevolg - Vereiste

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Aansprakelijkheid van aannemer en architect - Vordering voor nieuwe gevolgen van gebrek en tekortkoming - Gevolg - Vereiste

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

Action intentée au cours du délai décennal - Action intentée en raison de nouvelles conséquences du vice et du manquement - Conséquence - Condition

- Art. 1792 et 2270 Code civil

LOUAGE D'INDUSTRIE - Contrat d'entreprise - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Vice caché - Action intentée au cours du délai décennal - Action intentée en raison de nouvelles conséquences du vice et du manquement - Conséquence - Condition

- Art. 1792 et 2270 Code civil

DEMANDE NOUVELLE; VOIR AUSSI: 191 APPEL - Matière civile - Contrat d'entreprise - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Action intentée au cours du délai décennal - Action intentée en raison de nouvelles conséquences du vice et du manquement - Conséquence - Condition

- Art. 1792 et 2270 Code civil

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Responsabilité de l'entrepeneur et de l'architecte - Action intentée en raison de nouvelles conséquences du vice et du manquement - Conséquence - Condition

- Art. 1792 et 2270 Code civil

C.05.0215.F 23 juni 2006 AC nr. 351

De rechterlijke ontbinding van een wederkerig duurcontract, zoals een huurovereenkomst, werkt in de regel, wat de gevolgen betreft, terug tot de vordering in rechte, tenzij hetgeen ingevolge de overeenkomst na die vordering is uitgevoerd, niet kan worden teruggegeven (1). (1) Cass., 10 april 1997, AR C.95.0468.F, nr 179.

OVEREENKOMST - Einde - Gerechtelijke ontbinding - Duurcontract - Gevolgen - Datum - Uitzondering

- Artt. 1184 en 1741 Burgerlijk Wetboek

La résolution judiciaire d'un contrat synallagmatique comportant une exécution successive, notamment d'un bail, remonte, en règle, quant à ses effets, à la demande en justice, à moins que les prestations effectuées en exécution de la convention après cette demande ne soient pas susceptibles de restitution (1). (1) Cass., 10 avril 1997, RG C.95.0468.F, n° 179.

CONVENTION - Fin - Résolution judiciaire - Contrat à prestations successives - Effets - Date - Exception

- Art. 1184 et 1741 Code civil

C.05.0218.F 9 november 2006 AC nr. 551

De regel volgens welke, in een contract van huur van werk, de prijs voor het werk, op het einde ervan en behoudens andersluidende overeenkomst, door de aannemer eenzijdig en te goeder trouw wordt vastgesteld, onder voorbehoud van de marginale toetsing door de rechter, is geen algemeen rechtsbeginsel.

HUUR VAN WERK [ZIE: 031 ARBEIDSOVEREENKOMST] - Aannemer - Prijs - Vaststelling te goeder trouw

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Huur van werk - Aannemer - Prijs - Vaststelling te goeder trouw

La règle suivant laquelle, dans un contrat de louage d'ouvrage, le prix des travaux est, à la fin de ceux-ci et sauf convention contraire, fixé unilatéralement et de bonne foi par l'entrepreneur, sous le contrôle marginal du juge, ne constitue pas un principe général du droit.

LOUAGE DE TRAVAIL [VOIR: 031 CONTRAT DE TRAVAIL - Entrepreneur - Prix - Fixation de bonne foi

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Louage d'ouvrage - Entrepreneur - Prix - Fixation de bonne foi

---

Om de billijke gematigdheid van het ereloon van de advocaat te beoordelen slaat de rechter acht op de belangrijkheid van de zaak en de aard van het werk van de advocaat, maar ook op diens persoonlijke autoriteit, de financiële draagkracht van de cliënt en de uitslag.

ADVOCAAT - Ereloon - Billijke gematigdheid - Beoordeling - Criteria

Le juge peut apprécier la juste modération des honoraires de l'avocat en ayant égard à l'importance de la cause et à la nature du travail de l'avocat mais aussi à son autorité de l'avocat personnelle, la capacité financière du client et le succès obtenu.

AVOCAT - Honoraires - Juste modération - Appréciation - Critères

- Art. 459 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 459 Code judiciaire

C.05.0219.N 26 januari 2006 AC nr. 56

Als een privé-mededeling van een muziekstuk waartegen de auteur zich niet kan verzetten geldt de kosteloze mededeling die plaatsvindt in besloten kring ten overstaan van personen tussen wie een familiale band bestaat, daaronder begrepen een beperkte groep van personen tussen wie een dermate nauwe band bestaat dat hij kan worden gelijkgesteld met een familiale band (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie en de erin aangehaalde verwijzingen.

AUTEURSRECHT - Muziekwerk - Privé - Mededeling - Familiekring

- Art. 22, § 1, 3° Wet 30 juni 1994 betreffende de auteursrechten en de naburige rechten

La communication privée d'une œuvre musicale qui ne peut être interdite par l'auteur peut consister en la communication à titre gratuit effectuée dans un cercle privé à l'égard de personnes entre lesquelles existe un lien familial, en ce compris un groupe restreint de personnes entre lesquelles existe un lien si étroit qu'il peut être assimilé à un lien familial (1). (1) Voir les conclusions du M.P. et les références citées publiées à leur date dans AC

DROITS D'AUTEUR - Oeuvre musicale - Privé - Communication - Cercle de famille

- Art. 22, § 1er, 3° L. du 30 juin 1994 relative au droit d'auteur et aux droits voisins

Concl. adv.-gen. m.o. CORNELIS, Cass., 26 jan. 2006, AR C.05.0219.N, AC 2006, nr ...

AUTEURSRECHT - Muziekwerk - Privé - Mededeling - Familiekring

Conclusions de M. l'avocat général dél. CORNELIS, avant Cass., 26 janvier 2006, RG C.05.0219.N, Pas., 2006, n° ...

DROITS D'AUTEUR - Oeuvre musicale - Privé - Communication - Cercle de famille

C.05.0228.F 10 maart 2006 AC nr. 144

De opzettelijke aard van de fout van het slachtoffer en het besef dat hij moest hebben van het gevaar waaraan hij zich blootstelde, worden door de bodemrechter in feite beoordeeld (1). (1) Art. 29 bis, W.A.M.-wet, gewijzigd bij W. 13 april 1995 en vóór de wijziging ervan bij W. 19 jan. 2001; zie Cass., 2 sept. 2005, AR C.03.0256.F., nr ...

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Slachtoffer - Onverschoonbare fout - Opzettelijke aard - Beoordeling

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Le juge du fond apprécie en fait le caractère volontaire de la faute de la victime et la conscience que celle-ci devait avoir du danger auquel elle s'exposait (1). (1) Art. 29bis, Loi du 21 novembre 1989 tel que modifié par la loi du 13 avril 1995 et avant sa modification par la loi du 19 janvier 2001; voir Cass., 2 septembre 2005, RG C.03.0256.F, n° ...

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Victime - Faute inexcusable - Caractère volontaire - Appréciation

- Art. 29bis L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

C.05.0253.N 29 mei 2006 AC nr. 294

Uit de tekst en de onderlinge samenhang van artikel 136, § 2, eerste en derde tot zevende lid, Ziektewet, volgt dat de rechthebbende, in de mate waarin hem, in vergelijking met de grootte van de overeenkomstig de Ziektewet verschuldigde prestaties, reeds schadeloosstelling is verleend, geen recht meer heeft op die prestaties en dat bijgevolg de verzekeringsinstelling die toch nog prestaties uitbetaalt aan de rechthebbende, na overeenkomstig artikel 136, § 2, zesde lid, Ziektewet, ervan te zijn in kennis gesteld dat de rechthebbende reeds krachtens het gemeen recht werkelijk werd schadeloosgesteld, voor deze betaling niet meer rechtens in de plaats van de rechthebbende treedt om de betaalde prestaties te verhalen op de aansprakelijke of zijn verzekeraar. Die vroegere betaling kan in die omstandigheden wel aan de verzekeringsinstelling worden tegengeworpen en het feit dat de schadeloosstelling in gemeen recht gebeurde op grond van een dadingsovereenkomst tussen de rechthebbende en degene die schadeloosstelling is verschuldigd, waarmee de verzekeringsinstelling niet heeft ingestemd, zodat deze dadingsovereenkomst haar niet kan worden tegengeworpen, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie Cass., 19 dec. 1988, AR 6350, nr 233; 8 feb. 1990, AR 8522, nr 354; 24 okt. 2001, AR P.01.1144.F, nr 570; B. LIETAERT, "Geen recht op geneeskundige zorg na een dading met de aansprakelijkheidsverzekeraar", T.A.V.W., 1997, p. 25, nr 15.

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering - Dading tussen rechthebbende en degene die schadeloosstelling verschuldigd is - Geen instemming vanwege de verzekeringsinstelling - Aan de verzekeringsinstelling niet-tegenstelbare dading - Rechthebbende aan wie op grond van de dading reeds werkelijk schadeloosstelling werd verleend - Verzekeringsinstelling in kennis gesteld van de werkelijke schadeloosstelling in gemeen recht - Uitbetaling van verdere prestaties door de verzekeringsinstelling

Il suit du texte et du rapprochement des alinéas 1er et 3 à 7, de l'article 136, § 2, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, que dans la mesure où, par comparaison aux prestations dues conformément à la loi précitée, il est effectivement indemnisé, le bénéficiaire n'a plus droit aux prestations précitées et qu'en conséquence, l'organisme assureur qui lui paye encore des prestations, alors qu'il a été informé conformément à l'article 136, § 2, alinéa 6, de la loi précitée de ce que le bénéficiaire était indemnisé suivant le droit commun, n'est pas subrogé de plein droit au bénéficiaire pour demander au responsable ou à son assureur le remboursement des prestations octroyées. Dans ces circonstances, le premier paiement est opposable à l'organisme assureur et le fait qu'il a été procédé à la réparation en droit commun conformément à la transaction conclue entre le bénéficiaire et le débiteur de la réparation, que l'organisme assureur n'a pas accepté et qui, en conséquence, ne lui est pas opposable, n'y fait pas obstacle (1). (1) Voir Cass., 19 décembre 1988, RG 6350, n° 233; 8 février 1990, RG 8522, n° 354; 24 octobre 2001, RG P.01.1144.F, n° 570; B. LIETAERT, "Geen recht op geneeskundige zorg na een dading met de aansprakelijkheidsverzekeraar", T.A.V.W., 1997, p. 25, n° 15.

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance soins de santé - Transaction entre le bénéficiaire et le débiteur de la réparation - Absence d'accord de l'organisme assureur - Transaction inopposable à l'organisme assureur - Bénéficiaire effectivement indemnisé aux termes de la transaction - Organisme asssureur informé de la réparation effective en droit commun - Poursuite du paiement de prestations par l'organisme assureur

---

C.05.0266.N 6 oktober 2006 AC nr. 464

Uit de artikelen 1, w, 2, 1° en 4,1°, b) iii) van de Verordening (EG) nr. 1400/2002 van de Commissie van 31 juli 2002 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het EG-Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de motorvoertuigensector volgt niet kennelijk dat de leveranciers het recht hebben aan een dealer op te leggen dat hij niet mag verkopen aan een leasingmaatschappij tenzij deze zich ertoe verbindt een minimale termijn van zes maanden verhuring te eisen van de lessor.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Motorvoertuigensector - Verticale overeenkomsten - Dealer -

Il ne ressort pas manifestement des articles 1, w, 2, 1° et 4, 1°, b), iii) du Règlement (CE) n° 1400/2002 de la Commission du 31 juillet 2002 concernant l'application de l'article 81, paragraphe 3, du traité à des catégories d'accords verticaux et de pratiques concertées dans le secteur automobile, que les fournisseurs ont le droit d'imposer à un distributeur qu'il ne peut pas vendre à une société de crédit-bail sauf si cette dernière s'engage à exiger une durée de location minimale de six mois du bailleur.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Secteur aubomobile - Accords verticaux - Distribiteur - Obligation - Vente -

Verplichting - Verkoop - Leasingmaatschappij - Geoorloofdheid

- Art. 1, w, 2, 1° en 4,1°, b), iii Verordening Comm. E.G. nr. 1400/2002 van 31 juli 2002

OVEREENKOMST - Internationaal recht - Motorvoertuigensector - Verticale overeenkomsten - Dealer - Verplichting - Verkoop - Leasingmaatschappij - Geoorloofdheid

- Art. 1, w, 2, 1° en 4,1°, b), iii Verordening Comm. E.G. nr. 1400/2002 van 31 juli 2002

Société de crédit-bail - Licéïté

- Art. 1, w, 2, 1° et 4, 1°, b), iii Règl. Comm. C.E. n° 1400/2002 du 31 juillet 2002

CONVENTION - Droit international - Secteur aubomobile - Accords verticaux - Distribiteur - Obligation - Vente - Société de crédit-bail - Licéïté

- Art. 1, w, 2, 1° et 4, 1°, b), iii Règl. Comm. C.E. n° 1400/2002 du 31 juillet 2002

C.05.0268.F 13 maart 2006 AC nr. 146

Vernietiging van de beslissing die de rechtsvordering van eiseres niet-ontvankelijk verklaart, strekt zich uit tot de beslissing waarbij het arrest die rechtsvordering roekeloos en tergend verklaart wegens het verband dat de feitenrechter tussen die twee beslissingen legt (1). (1) Zie Cass., 27 maart 2003, AR C.02.0159.F-C.02.0239.F, nr 210.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Verband tussen twee beslissingen - Vernietiging van een beslissing

La cassation de la décision disant l'action de la demanderesse irrecevable s'étend à celle par laquelle l'arrêt dit cette action téméraire et vexatoire en raison du lien établi par le juge du fond entre ces deux décisions (1). (1) Voir Cass., 27 mars 2003, RG C.02.0159.F-C.02.0239.F, n° 210.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Lien entre deux décisions - Cassation d'une décision

---

De authentieke akte van lening, die gewaarborgd wordt door een hypothecaire inschrijving, levert bewijs op van de overeenkomst die het vaststelt, zolang het tegendeel niet bewezen is.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde - Authentieke akte - Lening gewaarborgd door een hypothecaire inschrijving

- Artt. 1319 en 1320 Burgerlijk Wetboek

L'acte authentique de prêt garanti par une inscription hypothécaire fait foi de la convention qu'il constate jusqu'à preuve contraire.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Valeur probante - Acte authentique - Prêt garanti par une inscription hypothécaire

- Art. 1319 et 1320 Code civil

C.05.0270.N 18 mei 2006 AC nr. 280

Concl. adv.-gen. Dubrulle, Cass., 18 mei 2006, AR C.05.0270.N, A.C., 2006, nr ...

KOOPHANDEL, KOOPMAN - Handelsagentuur - Concurrentiebeding - Aard - Verbintenis - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang

Conclusions de M. l'avocat général DUBRULLE, avant Cass., 18 mai 2006, RG C.50.0270.N, A.C., 2006, n° ...

COMMERCE. COMMERCANT - Agence commerciale - Clause de non-concurrence - Nature - Obligation - Action - Prescription - Délai - Point de départ

---

Concl. adv.-gen. Dubrulle, Cass., 18 mei 2006, AR C.05.0270.N, AC, 2006, nr ...

VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei - Handelsagentuur - Concurrentiebeding - Verbintenis - Vordering - Termijn - Aanvang

Conclusions de M. l'avocat général DUBRULLE, avant Cass., 18 mai 2006, RG C.50.0270.N, AC, 2006, n° ...

PRESCRIPTION - Matière civile - Divers - Agence commerciale - Clause de non-concurrence - Obligation - Action - Délai - Point de départ

---

Indien de agentuurovereenkomst een concurrentiebeding bevat is de verbintenis tot nakoming ervan een gevolg van deze overeenkomst en is de rechtsvordering waartoe deze verbintenis aanleiding geeft onderworpen aan de verjaringstermijn van een jaar na het einde van die overeenkomst, met dien verstande dat deze termijn eerst loopt vanaf het tijdstip waarop die verbintenis een einde neemt (1). (1) Zie de conclusie O.M.

KOOPHANDEL, KOOPMAN - Handelsagentuur - Concurrentiebeding - Aard - Verbintenis - Vordering - Verjaring - Termijn - Aanvang

Si le contrat d'agence comporte une clause de non-concurrence l'obligation de la respecter résulte de ce contrat et l'action naissant de cette obligation est subordonnée au délai de prescription d'un an après la fin de ce contrat, étant entendu que ce délai ne commence qu'à courir à partir du moment où cette obligation prend fin (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées dans A.C., 2006, n° ...

COMMERCE. COMMERCANT - Agence commerciale - Clause de non-concurrence - Nature - Obligation - Action - Prescription - Délai - Point de départ

- Art. 26 Wet 13 april 1995

VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei - Handelsagentuur - Concurrentiebeding - Verbintenis - Vordering - Termijn - Aanvang

- Art. 26 Wet 13 april 1995

- Art. 26 L. du 13 avril 1995

PRESCRIPTION - Matière civile - Divers - Agence commerciale - Clause de non-concurrence - Obligation - Action - Délai - Point de départ

- Art. 26 L. du 13 avril 1995

C.05.0273.N 15 september 2006 AC nr. 418

Alleen de vrederechter is bevoegd om, na de ontbinding van het huwelijk door een in kracht van gewijsde getreden vonnis dat de echtscheiding uitspreekt op vordering van een van de echtgenoten, kennis te nemen van een vordering tot het verkrijgen van een provisionele uitkering overeenkomstig artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek of de afschaffing of wijziging van een reeds voordien toegekende provisionele uitkering als voorlopige maatregel, ook al is de vordering tot echtscheiding van de andere echtgenoot hangende (1). (1) P. SENAEVE, "De aanpassing van de wet tot hervorming van de echtscheidingsprocedures", E.J., 1997, p. 70, nr 14; J. GERLO, "Echtscheiding - voorlopige maatregelen" in Commentaar personen- en familierecht, Antwerpen, Kluwer, 2000 artikel 1280, Ger.W.-13, nrs 9 en 12; K. UYTTERHOEVEN, "Bevoegdheid en rechtspleging inzake onderhoudsgelden", in Onderhoudsgelden, P. SENAEVE, Acco, 2001, nrs 308-310.

Après la dissolution du mariage par un jugement ayant acquis force de chose jugée prononçant le divorce sur la demande d'un des époux, seul le juge de paix est compétent pour connaître d'une demande tendant à obtenir une pension provisionnelle conformément à l'article 301 du Code civil ou la suppression ou modification d'une pension provisionnelle antérieurement accordée à titre de mesure provisoire, nonobstant l'existence d'une demande en divorce de l'autre époux qui est pendante (1). (1) P. SENAEVE, De aanpassing van de wet tot hervorming van de echtscheidingsprocedures", E.J., 1997, p. 70, n° 14; J. GERLO, "Echtscheiding - voorlopige maatregelen" in Commentaar personen- en familierecht, Anvers, Kluwer, 2000, artikel 1280, Ger.W.-13, n° 9 et 12; K. UYTTERHOEVEN, "Bevoegdheid en rechtspleging inzake onderhoudsgelden" in Onderhoudsgelden, P. SENAEVE, Acco, 2001, n° 308-310.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke) - Vrederechter - Echtscheidingsprocedure - Wederzijdse vorderingen tot echtscheiding - Provisionele uitkering - Vordering ingesteld na de ontbinding van het huwelijk - Bestaan van een andere hangende vordering tot echtscheiding

- Artt. 591, 7°, en 1280, eerste en achtste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 301 Burgerlijk Wetboek

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen - Wederzijdse vorderingen tot echtscheiding - Provisionele uitkering - Vordering ingesteld na de ontbinding van het huwelijk - Bestaan van een andere hangende vordering tot echtscheiding - Bevoegdheid

- Artt. 591, 7°, en 1280, eerste en achtste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 301 Burgerlijk Wetboek

VREDERECHTER - Bevoegdheid - Echtscheidingsprocedure - Wederzijdse vorderingen tot echtscheiding - Provisionele uitkering - Vordering ingesteld na de ontbinding van het huwelijk - Bestaan van een andere hangende vordering tot echtscheiding

- Artt. 591, 7°, en 1280, eerste en achtste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 301 Burgerlijk Wetboek

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge de paix - Procédure en divorce - Demandes réciproques en divorce - Pension provisionnelle - Demande introduite après la dissolution du mariage - Existence d'une autre demande en divorce pendante

- Art. 591, 7°, et 1280, al. 1er et 8 Code judiciaire

- Art. 301 Code civil

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Mesures provisoires - Demandes réciproques en divorce - Pension provisionnelle - Demande introduite après la dissolution du mariage - Existence d'une autre demande en divorce pendante - Pouvoir

- Art. 591, 7°, et 1280, al. 1er et 8 Code judiciaire

- Art. 301 Code civil

JUGE DE PAIX - Pouvoir - Procédure en divorce - Demandes réciproques en divorce - Pension provisionnelle - Demande introduite après la dissolution du mariage - Existence d'une autre demande en divorce pendante

- Art. 591, 7°, et 1280, al. 1er et 8 Code judiciaire

- Art. 301 Code civil

C.05.0276.F 9 oktober 2006 AC nr. 467

De geleverde zaak is niet conform de overeengekomen zaak, wanneer ze een zichtbaar gebrek vertoont dat onmiddellijk na de levering door een aandachtig maar normaal onderzoek ontdekt kan worden en die ze ongeschikt maakt voor het gebruik waarvoor ze normaal is bestemd (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1976 (A.C., 1976, 872); 21 sept. 1978 (ibid., 1978-79, 95); H. DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, dl. IV, vol. I, 4de uitg. door A. MEINERTZHAGEN-LIMPENS, Brussel, Bruylant, 1997, nrs. 114 en 128.

KOOP - Levering
- Artt. 1604 en 1610 Burgerlijk Wetboek
KOOP - Levering - Zichtbaar gebrek
- Artt. 1604 en 1610 Burgerlijk Wetboek

La chose livrée n'est pas conforme à la chose convenue lorsqu'elle est affectée d'un vice apparent qui peut être décelé par un examen attentif mais normal immédiatement après la livraison et qui la rend impropre à l'usage auquel elle est normalement destinée (1). (1) Voir Cass., 29 mars 1976 (Bull. et Pas. 1976, I, 832); 21 septembre 1978 (ibid. 1979, I, 107); H. DE PAGE, Traité élémentaire de droit civil belge, t. IV, vol. I, 4e édition par A. MEINERTZHAGEN - LIMPENS, Bruxelles, Bruylant, 1997, nos 114 et 128.

VENTE - Délivrance
- Art. 1604 et 1610 Code civil
VENTE - Délivrance - Vice apparent
- Art. 1604 et 1610 Code civil

C.05.0277.F 7 december 2006 AC nr. 628

De kennisgeving, door de verzekeraar, van zijn voornemen om een regresvordering in te stellen dient te worden gedaan aan de persoon tegen wie hij die vordering wil instellen of tegen de lasthebber die genoemde persoon met de inontvangstneming van die kennisgeving heeft belast.

VERZEKERING - Landverzekering - Verhaal van de verzekeraar - Voorafgaande kennisgeving van zijn voornemen - Verzekeringnemer - Bestemmeling
- Art. 88 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

La notification par l'assureur de son intention de former une action récursoire, doit être faite à la personne contre laquelle il entend l'exercer ou contre le mandataire qu'elle a chargé de la recevoir.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Recours de l'assureur - Notification préalable de son intention - Preneur d'assurance - Destinataire
- Art. 88 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

---

C.05.0284.N 8 september 2006 AC nr. 397

Alleen de schulden die ontstaan uit handelingen door de schuldenaar tijdens de akkoordprocedure verricht met medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake opschorting tijdens de periode van voorlopige opschorting van betaling en zijn aangegaan voor de homologatie van het akkoord gelden als boedelschulden van het latere faillissement.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Akkoordprocedure - Boedelschuld
- Art. 44, tweede lid Wet 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord

Seules les dettes qui résultent d'actes accomplis par le débiteur au cours de la procédure en concordat avec la collaboration, l'autorisation ou l'assistance du commissaire au sursis au cours de la période sursis provisoire et qui ont été contractées avant l'homologation du concordat valent comme dettes de la masse de la faillite prononcée ultérieurement.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Procédure en concordat - Dette de la masse
- Art. 44, al. 2 L. du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire

---

Onder handelingen door de schuldenaar tijdens de akkoordprocedure verricht met medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake opschorting moeten worden verstaan die tijdens de periode van voorlopige opschorting van betaling verrichte handelingen.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Akkoordprocedure - Handelingen, door de schuldenaar verricht met de medewerking, machtiging of bijstand van de commissaris inzake

Il y a lieu d'entendre par actes accomplis par le débiteur au cours de la procédure en concordat avec la collaboration, l'autorisation ou l'assistance du commissaire au sursis, les actes accomplis au cours de la période de sursis provisoire.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Procédure en concordat - Actes accomplis par le débiteur avec la collaboration, l'autorisation ou l'assistance du commissaire au sursis

opschorting

- Art. 44, tweede lid Wet 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord

- Art. 44, al. 2 L. du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire

---

C.05.0287.F 16 juni 2006 AC nr. 334

Geen enkele bepaling van de wet betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten verleent de gemeenteoverheid of de Minister van Binnenlandse Zaken die erover toezicht houdt, de discretionaire bevoegdheid om, onder de voorwaarden waarin die wet voorziet, een Belg of een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is om zich in het Rijk te vestigen of er te verblijven, in te schrijven op een referentieadres.

MACHTEN - Uitvoerende macht - Gemeenteoverheid - Minister van Binnenlandse Zaken - Discretionaire bevoegdheid - Bevolkingsregisters - Administratieve handeling - Inschrijving - Referentieadres

- Art. 1, § 2, eerste lid Wet 19 juli 1991

Aucune disposition de la loi relative aux registres de la population et aux cartes d'identité ne confère à l'autorité communale ou au ministre de l'Intérieur qui la contrôle le pouvoir discrétionnaire d'inscrire dans ces registres, aux conditions qu'elle fixe, à une adresse de référence un Belge ou un étranger admis ou autorisé à s'établir ou à séjourner dans le royaume.

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Autorité communale - Ministre de l'Intérieur - Pouvoir discrétionnaire - Registres de la population - Acte administratif - Inscription - Adresse de référence

- Art. 1er, § 2, al. 1er L. du 19 juillet 1991

Het staat de hoven en rechtbanken niet de opportuniteit te beoordelen van een administratieve handeling waarop een vordering, een verweer of een exceptie berust, maar ze hebben daarentegen de bevoegdheid en de plicht de interne en externe wettigheid ervan te toetsen alvorens eraan uitwerking te verlenen (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1996, AR S.95.0114.F, nr 227 met concl. adv.-gen. LECLERCQ in Bull. en Pas., 1996, I, nr 227 en 31 mei 2001, AR C.98.0198.N, nr 323.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Administratieve handeling - Opportuniteit - Wettigheid - Hoven en rechtbanken - Toetsing

- Art. 159 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Administratieve handeling - Opportuniteit - Wettigheid - Hoven en rechtbanken - Toetsing

- Art. 159 Grondwet 1994

MACHTEN - Scheiding der machten - Administratieve handeling - Opportuniteit - Wettigheid - Rechterlijke macht - Toetsing

- Art. 159 Grondwet 1994

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Administratieve handeling - Opportuniteit - Wettigheid - Toetsing

- Art. 159 Grondwet 1994

Il n'appartient pas aux cours et tribunaux d'apprécier l'opportunité d'un acte administratif sur lequel se fonde une demande, une défense ou une exception, mais ils ont, en revanche, le pouvoir et le devoir d'en vérifier la légalité interne et la légalité externe avant de lui donner effet (1). (1) Voir Cass., 10 juin 1996, RG S.95.0114.F, n° 227, avec conclusions de M. l'avocat général LECLERCQ et Cass., 31 mai 2001, RG C.98.0198.N, n° 323.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 159 - Acte administratif - Opportunité - Légalité - Cours et tribunaux - Contrôle

- Art. 159 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Acte administratif - Opportunité - Légalité - Cours et tribunaux - Contrôle

- Art. 159 Constitution 1994

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Acte administratif - Opportunité - Légalité - Pouvoir judiciaire - Contrôle

- Art. 159 Constitution 1994

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Acte administratif - Opportunité - Légalité - Contrôle

- Art. 159 Constitution 1994

De Belg of de vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is om zich in het Rijk te vestigen of er te verblijven, voldoet niet aan de voorwaarden om te kunnen worden ingeschreven op een referentieadres in België in de zin van de wet betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten, wanneer hij in het buitenland een adres heeft waarnaar hij zijn post laat doorsturen (1). (1) Zie Cass., 19 april 2002, AR C.01.0218.F, nr 241 met concl. adv.-gen. WERQUIN.

WOONPLAATS - Bevolkingsregisters - Referentieadres - Inschrijving

Le Belge ou l'étranger admis ou autorisé à s'établir ou à séjourner dans le royaume ne remplit pas les conditions requises pour être inscrit à une adresse de référence en Belgique, visée par la loi relative aux registres de la population et aux cartes d'identité, lorsqu'il dispose d'une adresse à l'étranger où il fait suivre son courrier (1). (1) Voir Cass., 19 avril 2002, RG C.01.0218.F, n° 241, et les conclusions de M. l'avocat général WERQUIN.

DOMICILE - Registres de la population - Adresse de référence -

- Art. 1, § 2, eerste lid Wet 19 juli 1991

Inscription

- Art. 1er, § 2, al. 1er L. du 19 juillet 1991

C.05.0289.N 8 september 2006 AC nr. 398

De straf die de aanbestedende overheid van rechtswege en zonder ingebrekestelling toepast indien de aannemer niet binnen dertig kalenderdagen volgend op de dag van de gunning van het bewijs van het stellen van de borgtocht overlegt bedraagt 0,07 pct. die wordt berekend op de oorspronkelijke aannemingssom per kalenderdag vertraging, met een maximum van 2 pct. van die som (1). (1) De toepasselijke en betwiste § 2 van de algemene aannemingsvoorwaarden, die de bijlage vormen van het K.B. van 26 september 1996 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken werd gewijzigd bij artikel 3 van het K.B. van 29 april 1999 (B.S. 19 mei 1999). Dit gewijzigd artikel bepaalt (ook in zijn latere versie) uitdrukkelijk dat de straf 0,02 percent van de oorspronkelijke aannemingssom bedraagt.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Werken - Borgtocht - Bewijs - Ontstentenis - Straf - Berekeningsgrondslag

- Art. 6, § 2 KB 26 sept. 1996

La pénalité appliquée par le pouvoir adjudicateur de plein droit et sans mise en demeure si l'adjudicataire reste en défaut de produire la preuve de la constitution du cautionnement dans un délai de trente jours de calendrier prenant cours le jour de l'adjudication s'élève à 0,07 % calculé sur le montant initial du marché par jour de calendrier de retard, avec un maximum de 2 % de cette somme (1). (1) Le paragraphe 2 applicable et litigieux de l'article 6 du cahier général des charges des marchés publics, qui constitue l'annexe à l'arrêté royal du 26 septembre 1996 établissant les règles générales d'exécution des marchés publics et des concessions de travaux publics a été modifié par l'article 3 de l'arrêté royal du 29 avril 1999 (M.B. du 19 mai 1999). Cet article modifié dispose (aussi dans sa version ultérieure) expressément que la pénalité s'élève à 0,02 % du montant initial du marché.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Travaux - Cautionnement - Preuve - Défaut - Pénalité - Base de calcul

- Art. 6, § 2 A.R. du 26 septembre 1996

C.05.0290.N 6 april 2006 AC nr. 210

Wanneer een verkoopsconcessie uitsluitend buiten het Belgische grondgebied uitwerking heeft, zijn, ingeval van beëindiging van die verkoopsconcessie, dwingende bepalingen van de Alleenverkoopwet alleen toepasselijk wanneer de overeenkomst tussen concessiehouder en concessiegever uitdrukkelijk die wet toepasselijk stelt op de overeenkomst tussen de partijen. (1). (1) Zie: J. ERAUW e.a., "Internationaal Privaatrecht en nationaliteitsrecht. Overzicht van Rechtspraak 1985-1992", T.P.R. 1993, p. 613, nr 177; P. HOLLANDER en P. KILESTE, "Examen de jurisprudence 1992-1997. La loi du 27 juillet 1961 relative à la résiliation unilatérale des concessions de vente exclusive à durée indéterminée", T.B.H. 1998, p. 3, nr 106; Id. "Examen de jurisprudence 1997-2002..." T.B.H. 2003, p. 448-449; M. WILLEMART en A. DESTRYCKER, De concessie-overeenkomst in België, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen België, 1996, p. 17, nr 17. Contra: A. NUYTS, "L'application des lois de police dans l'espace", R.C.D.I.P. 1999, 71.

KOOP - Concessie van alleenverkoop voor onbepaalde tijd - Eenzijdige beëindiging - Uitwerking van de verkoopsconcessie buiten het Belgische grondgebied - Dwingende bepalingen van de wet - Toepassing

Lorsqu'une concession de vente produit ses effets exclusivement en dehors du territoire belge, les dispositions impératives de la loi du 27 juillet 1961 ne sont applicables en cas de résiliation de cette concession de vente, que lorsque la convention entre le concessionnaire et le concédant rend cette loi expressément applicable à la convention entre les parties (1). (1) Voir: J. Erauw et crts "Internationaal Privaatrecht en nationaliteitsrecht. Overzicht van rechtspraak 1985-1992", T.P.R. 1993, p. 613, n° 177; P. Hollander et P. Kileste, "Examen de jurisprudence 1992-1997. La loi du 27 juillet 1961 relative à la résiliation unilatérale des concessions de vente exclusive à durée indéterminée", T.B.H. 1998, p. 3, n° 106; Id. "Examen de jurisprudence 1997-2002..." T.B.H. 2003, p. 448-449; M. Willemart et A. Destrycker, De concessie-overeenkomst in België, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen België, 1996, p. 17, n° 17. Contra: A. Nuyts, "L'application des lois de police dans l'espace", R.C.D.I.P., 1999, 71.

VENTE - Concession de vente exclusive à durée indéterminée - Résiliation unilatérale - Effet de la concession de vente en-dehors du territoire belge - Dispositions impératives de la loi - Application

- Art. 4 Wet 27 juli 1961 betreffende eenzijdige beëindiging van de voor onbepaalde tijd verleende concessies van alleenverkoop

- Art. 4 L. du 27 juillet 1961 relative à la résiliation unilatérale des concessions de vente exclusive à durée indéterminée

C.05.0299.N 16 maart 2006 AC nr. 156

Uitkeringen die derden aan het slachtoffer of zijn rechthebbenden betalen mogen slechts op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is worden aangerekend wanneer die uitkeringen vergoeding beogen van dezelfde schade als die welke voortvloeit uit de fout van de aansprakelijke; zo is een overlevingspensioen dat de overlevende echtgenoot geniet een recht dat zijn oorsprong vindt in de tussen het slachtoffer en zijn werkgever gesloten overeenkomst en in de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor de werknemers, heeft het geen vergoedend karakter en beoogt het dus niet de vergoeding van de schade die het slachtoffer of zijn rechthebbende lijden ingevolge de fout van de aansprakelijke zodat het overlevingspensioen niet mag aangerekend worden op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is uit hoofde van inkomstenverlies (1). (1) Cass., 7 sept. 2004, AR P.04.0315.N, nr 386.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Aanrekening van uitkeringen door derden op schadevergoeding door de aansprakelijke verschuldigd - Overlevingspensioen van de overlevende echtgenoot

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Les allocations payées par des tiers à la victime ou à ses ayants droit ne peuvent être imputées sur l'indemnité due par la personne responsable que lorsque ces allocations visent la réparation du même dommage que celui qui résulte de la faute de la personne responsable; une pension de survie dont bénéficie le conjoint survivant constitue ainsi un droit qui trouve son origine dans une convention conclue entre la victime et son employeur et dans la législation relative à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, elle n'a pas de caractère compensatoire et ne vise donc pas à réparer le dommage subi par la victime ou ses ayants droits résultant de la faute de la personne responsable de sorte que la pension de survie ne peut être imputée sur l'indemnité due par la personne responsable du chef de la perte de revenus (1). (1) Cass., 7 septembre 2004, RG P.04.0315.N, n° 386.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. eléments et étendue - Imputation des allocations des tiers sur les indemnités dues par la personne responsable - Pension de survie du conjoint survivant

- Art. 29bis L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Wanneer het slachtoffer overlijdt ingevolge een onrechtmatige daad, bestaat de schade die zijn overlevende echtgenoot lijdt, onder meer, in het derven van de inkomsten van de overleden echtgenoot die hem persoonlijk ten goede kwamen; het is daarbij onverschillig of die inkomsten voortvloeiden uit een beroepsactiviteit, dan wel bestonden uit een rustpensioen.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Overlijden van het slachtoffer - Schade geleden door de overlevende echtgenoot - Gederfde inkomsten van de overledene - Oorsprong van de inkomsten

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Lorsque la victime décède des suites d'un acte illicite, le dommage subi par le conjoint survivant consiste, notamment, en la perte des revenus du conjoint décédé qui lui revenaient personnellement; il est sans importance à cet égard que ces revenus résultaient d'une activité professionnelle ou consistaient en une pension de retraite.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. eléments et étendue - Décès de la victime - Dommage subi par le conjoint survivant - Perte de revenus de la personne décédée - Origine des revenus

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.05.0303.N 21 april 2006 AC nr. 231

Het voorschrift volgens welk de bestuurder die een manoeuvre wil uitvoeren voorrang moet verlenen aan de andere weggebruikers, geldt enkel ten opzichte van andere weggebruikers die zelf die zelf geen manoeuvre uitvoeren, onverschillig wie het eerst met de uitvoering van zijn manoeuvre begon (1). (1) Cass., 4 okt. 1984, AR 4333, nr 94; Cass., 15 sept. 1987, AR 1336, nr 31; R.W. 1987-88, 1345, noot.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.4 - Verandering van rijstrook - Maneuver

- Art. 12.4 KB van 1 dec. 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer

La disposition suivant laquelle le conducteur qui veut exécuter une manœuvre doit céder le passage aux autres usagers, ne vaut qu'à l'égard des autres usagers qui n'exécutent pas de manœuvre eux-mêmes, indépendamment du fait de savoir qui a commencé l'exécution de sa manoeuvre en premier lieu (1). (1) Cass., 4 octobre 1984, RG 4333, n° 94; Cass., 15 septembre 1987, RG 1336, n° 31; R.W., 1987-88, 1345, et la note.

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 12 - Article 12, # 4 - Changement de bande de circulation - Manoeuvre

- Art. 12, § 4 A.R. du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière

C.05.0304.N 15 september 2006 AC nr. 419

Concl. adv.-gen. m.o. CORNELIS, 15 sept. 2006, AR C.05.0304.N, A.C. 2006, nr ...

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissing conform de conclusie van een partij - Hoger beroep van die partij - Belang

Conclusions de M. l'avocat général délégué CORNELIS, avant Cass., 15 septembre 2006, RG C.05.0304.N, A.C., 2006, n° ...

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Décision conforme aux conclusions d'une partie - Appel de cette partie - Intérêt

In burgerlijke zaken kan een partij hoger beroep instellen indien haar belang wordt geschaad door de beroepen beslissing; een dergelijk belang is voorhanden wanneer het hoger beroep strekt tot de rechtzetting van een vergissing door een partij begaan in eerste aanleg (1). (1) Zie de conclusie van het O.M. en de daar vermelde verwijzingen.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissing conform de conclusie van een partij - Hoger beroep van die partij - Belang

- Artt. 17, 18 en 1042 Gerechtelijk Wetboek

En matière civile, une partie peut interjeter appel lorsque ses intérêts sont lésés par la décision dont appel; un tel intérêt existe lorsque l'appel tend à la rectification d'une erreur commise par une partie en première instance (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C. et les références y contenues.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Décision conforme aux conclusions d'une partie - Appel de cette partie - Intérêt

- Art. 17, 18 et 1042 Code judiciaire

C.05.0307.N 22 september 2006 AC nr. 432

De burgerlijke rechter die het principieel recht van de eiser op schadevergoeding ten laste van de verweerder ingevolge een veroordeling daartoe tot één frank ten provisionele titel bij een in kracht van gewijsde getreden correctioneel vonnis, uitsluit om reden dat de vermelding van "één frank ten provisionele titel" zulks niet toelaat, geeft aldus van bedoeld vonnis een uitlegging die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is.

BEWIJSKRACHT VAN DE AKTEN [ZIE: 077 BEWIJS] - Schending van de bewijskracht - Correctioneel vonnis - Veroordeling op burgerlijk gebied tot een schadevergoeding van één frank ten provisionele titel - Draagwijdte - Miskenning

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Burgerlijke

Le juge civil qui exclut le droit de principe du demandeur à des dommages et intérêts à charge du défendeur à la suite d'une condamnation à ces dommages et intérêts de un franc à titre provisionnel prononcée par un jugement correctionnel passé en force de chose jugée, par le motif que l'indication de "un franc à titre provisionnel" ne le permet pas, interprète ainsi ledit jugement d'une manière qui est inconciliable avec ses termes.

FOI DUE AUX ACTES [VOIR: 077 PREUVE - Violation de la foi due - Jugement correctionnel - Condamnation sur le plan civil à des dommages et intérêts de un franc à titre provisionnel - Portée - Méconnaissance

- Art. 1319, 1320 et 1322 Code civil

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action civile -

rechtsvordering - Veroordeling tot een schadevergoeding van één frank ten provisionele titel

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek

Condamnation à des dommages et intérêts de un franc à titre provisionnel

- Art. 1319, 1320 et 1322 Code civil

C.05.0310.N 27 november 2006 AC nr. 600

De principiële onmogelijkheid voor contractspartijen om zich in het raam van hun contractuele verhouding op de regels van de buiten-contractuele aansprakelijkheid te beroepen vloeit voort uit de onderstelling dat contractspartijen hun contractuele rechtsverhouding en een in dit raam begane wanprestatie, behoudens andersluidend beding, uitsluitend door de regels van de contractuele aansprakelijkheid willen laten beheersen; deze onderstelling ontbreekt in geval de rechtsverhouding, de verlening van een openbare dienst betreft, derhalve niet van contractuele maar van reglementaire aard is en beheerst wordt door een publiekrechtelijk reglement; behoudens andersluidend beding, sluit een tekortkoming begaan in het raam van dit reglement, buiten-contractuele aansprakelijkheid niet uit (1). (1) Cass., 23 mei 1997, AR C.95.0053.N, nr 236; Cass., 21 juni 2002, AR C.00.0097.N, nr 375.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst - Rechtsverhouding - Reglementaire aard - Publiekrechtelijk reglement - Tekortkoming - Buitencontractuele aansprakelijkheid

- Artt. 1382, 1383 en 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

L'impossibilité de principe, pour des parties contractantes, d'invoquer les règles de la responsabilité extracontractuelle dans le cadre de leur relation contractuelle, découle de l'hypothèse que, sauf stipulation contraire, les parties au contrat ont voulu soumettre leur relation contractuelle et ses manquements aux seules règles de la responsabilité contractuelle; cette hypothèse est dénuée de fondement, lorsque la relation juridique porte sur un service public et, en conséquence, est de nature réglementaire et non contractuelle et est régie par un règlement de droit public; sauf stipulation contraire, un manquement commis dans le cadre de ce règlement n'exclut pas toute responsabilité extracontractuelle (1). (1) Cass., 23 mai 1997, RG C.95.0053.N, n° 236; Cass., 21 juin 2002, RG C.00.0097.N, n° 375.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Concours de responsabilités - Responsabilités contractuelle et extracontractuelle - Rapport juridique - De nature réglementaire - Règlement de droit public - Manquement - Responsabilité extra-contractuelle

- Art. 1382, 1383 et 1384, al. 1er Code civil

C.05.0316.N 13 oktober 2006 AC nr. 489

Een erfdienstbaarheid onderstelt een heersend erf en een dienend erf die aan verschillende eigenaars toebehoren; er kan derhalve geen erfdienstbaarheid worden gevestigd tussen gedeelten van een erf die aan een zelfde eigenaar toebehoren.

ERFDIENSTBAARHEID - Begrip - Heersend erf - Dienend erf - Gedeelten van een erf die aan een zelfde eigenaar toebehoren

- Art. 637 Burgerlijk Wetboek

Une servitude suppose l'existence d'un fonds dominant et d'un fonds servant appartenant à des propriétaires différents; aucune servitude ne peut donc être établie entre des parties d'un fonds qui appartiennent à un même propriétaire.

SERVITUDE - Notion - Fonds dominant - Fonds servant - Parties d'un fonds appartenant à un même propriétaire

- Art. 637 Code civil

C.05.0317.N 20 april 2006 AC nr. 227

De wettelijke regel die bepaalt dat de rechtbank van eerste aanleg die zitting houdt in tweede aanleg, over de zaak zelf beslist en dat daartegen hoger beroep openstaat indien het geschil tot haar bevoegdheid behoorde, onderstelt dat deze rechtbank, die aldus zitting houdt, oordeelt dat zij bevoegd is om in eerste aanleg van de zaak kennis te nemen; dit is het geval wanneer ze oordeelt, hetzij dat de eerste rechter zich ten onrechte bevoegd achtte, hetzij dat de eerste rechter zich terecht onbevoegd achtte terwijl zijzelf bevoegd is (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 1975, A.C., 1976, 422-425; Cass., 21 mei 1992, AR 9300, nr 499; Cass., 30 mei 1997, AR C.95.0337.N, nr 249.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissingen waartegen hoger beroep openstaat - Rechtbank van eerste aanleg - Zitting in tweede aanleg - Vonnis over de zaak zelf - Bevoegdheid in eerste aanleg

- Art. 1070 Gerechtelijk Wetboek

La règle légale qui dispose que le tribunal de première instance siégeant au second degré, statue au fond et à charge d'appel si le litige était de sa compétence, suppose que ce tribunal ayant statué ainsi, considère qu'il est compétent pour connaître de la cause en première instance; il en est ainsi lorsqu'il considère, soit que le premier juge s'est déclaré à tort compétent soit que le premier juge s'est déclaré à juste titre incompétent alors que le tribunal est lui-même compétent (1). (1) Voir Cass., 4 décembre 1975, Bull. et Pas., 1976, I, 417; Cass., 21 mai 1992, RG 9300, n° 499; Cass., 30 mai 1997, RG C.95.0337.N, n° 249.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Décisions pouvant faire l'objet d'un appel - Tribunal de première instance - Audience au second degré - Jugement rendu au fond - Compétence en première instance

- Art. 1070 Code judiciaire

Tegen de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg, die zitting houdend in tweede aanleg, beslist over de zaak zelf, na te hebben geoordeeld bevoegd te zijn om in eerste aanleg ervan kennis te nemen, staat hoger beroep open, ongeacht de beoordeling aangaande de bevoegdheid door het hof van beroep (1). (1) Zie Cass., 25 april 1985, AR 6859, nr 508, met noot A.B.; J.-M. POUPART, P. LEMMENS en A.-S. MAERTENS, "Art. 1068-1070 Ger. W.", in Gerechtelijk recht - Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, afl. 26 (november 1993), p. 15-16, nr 26.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissingen waartegen hoger beroep openstaat - Rechtbank van eerste aanleg - Zitting in tweede aanleg - Vonnis over de zaak zelf - Bevoegdheid in eerste aanleg - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Art. 1070 Gerechtelijk Wetboek

La décision du tribunal de première instance qui, siégeant au second degré, statue au fond, après avoir considéré qu'il était compétent pour connaître de la cause en première instance, peut faire l'objet d'un appel, indépendamment de la considération relative à la compétence faite par la cour d'appel (1). (1) Voir Cass., 25 avril 1985, RG 6859, n° 508, et la note signée A.B.; J.-M. POUPART, P. LEMMENS et A.-S. MAERTENS, "Art. 1068-1070 Ger. W.", in Gerechtelijk recht - Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, Série 26 (novembre 1993) p. 15-16, n° 26.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Décisions pouvant faire l'objet d'un appel - Tribunal de première instance - Audience au second degré - Jugement rendu au fond - Compétence en première instance - Appel - Recevabilité

- Art. 1070 Code judiciaire

C.05.0327.N 15 september 2006 AC nr. 420

Een opzegging is een eenzijdige akte die de huur beëindigt bij het verstrijken van de opzeggingstermijn (1). (1) Zie omtrent het begrip en de gevolgen van de opzegging m.b.t. een arbeidsovereenkomst de conclusie van procureur-generaal LENAERTS bij Cass., 26 nov. 1990, AR 7224, nr 165.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Opzegging

Un congé est un acte unilatéral qui met fin au bail à l'expiration du délai du congé (1). (1) Voir sur la notion et les effets du congé relativement à un contrat de travail les conclusions de M. le procureur général LENAERTS sous Cass., 26 novembre 1990, RG 7224, n° 165, publiées à leur date dans A.C.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Fin (congé. prolongation. etc) - Congé

Ingeval de huurder, na de opzegging door de verhuurder, met toepassing van artikel 3, § 5, derde lid, van de Woninghuurwet de huurovereenkomst opzegt, eindigt de huurovereenkomst niet door een verkorting van de opzeggingstermijn in de opzegging door de verhuurder maar door de opzegging door de huurder (1). (1) Cass., 22 juni 1998, AR C.97.0355.N, nr 328. Bij de geannoteerde beslissing bevestigt het Hof aldus deze vroegere rechtspraak, die in de lijn ligt van het hierboven vermeld arrest van 26 november 1990. In die zin: B. LOUVEAUX, Le droit du bail de résidence principale, éd. De Boeck, 1995, p. 174, nr 121. Contra: J. VANKERCKHOVE, en M. VLIES, "Commentaires législatifs: loi du 13 avril 1997 modifiant certaines dispositions en matière de baux", J.T., 1997, p. 598, n° 12. B. HUBEAU en M. DAMBRE, "Woninghuur", A.P.R., 2002, nr 916, p. 345. Zie i.v.m. handelshuur Cass., 27 jan. 1995, AR C.93.0109.N, nr 50.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Opzegging door de verhuurder - Tegenopzegging huurder - Einde huurovereenkomst

- Art. 3, § 2, eerste lid, en § 5, derde lid Wet houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk wetboek inzake huishuur

Lorsque, après le congé donné par le bailleur, en application de l'article 3, § 5, alinéa 3, de la loi sur les baux à loyer, le preneur met fin au bail, celui-ci prend fin non pas ensuite du raccourcissement du congé donné par le bailleur, mais ensuite du congé donné par le preneur (1). (1) Cass., 22 juin 1998, RG C.97.0355.N, n° 328. A l'occasion de la décision annotée, la Cour confirme cette jurisprudence antérieure qui s'aligne ainsi de l'arrêt du 26 novembre 1990 mentionné ci-dessus. En ce sens: B. LOUVEAUX, Le droit du bail de résidence principale, éd. De Boeck, 1995, p. 174, n° 212. Contra: J. VANKERCKHOVE et M. VLIES, "Commentaires législatifs: loi du 13 avril 1997 modifiant certaines dispositions en matière de baux, J.T., 1997, p. 598, n°12. B. HUBEAU et M. DAMBRE, "Woninghuur", A.P.R., 2002, n° 916, p. 345. Voyez quant aux baux commerciaux Cass., 27 janvier 1995, RG C.93.0109.N, n° 50.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Fin (congé. prolongation. etc) - Congé par le bailleur - Congé ultérieur donné par le preneur - Fin du bail

- Art. 3, § 2, al. 1er, et § 5, al. 3 L. du 20 février 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer

---

Wanneer de huurder de huurovereenkomst opzegt na de opzegging door de verhuurder die voornemens is het verhuurde goed persoonlijk te betrekken, heeft de verhuurder niet meer de verplichting het goed te betrekken.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Opzegging door de verhuurder - Tegenopzegging huurder - Verplichting van verhuurder

- Art. 3, § 2, eerste en derde lid, en § 5, derde lid Wet houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk wetboek inzake huishuur

Lorsque le preneur met fin au bail après le congé donné par le bailleur qui a l'intention d'occuper personnellement le bien loué, le bailleur n'a plus l'obligation d'occuper le bien.

LOUAGE DE CHOSES - Bail a loyer - Fin (congé. prolongation. etc) - Congé par le bailleur - Congé ultérieur donné par le preneur - Obligation du bailleur

- Art. 3, § 2, al. 1er et 3, et § 5, al. 3 L. du 20 février 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives aux baux à loyer

---

C.05.0329.F — 26 oktober 2006 — AC nr. 517

De rechter beoordeelt op onaantastbare wijze in feite en op grond van de omstandigheden van de zaak of een handeling van de opdrachtgever een stilzwijgende oplevering van het werk uitmaakt.

HUUR VAN DIENSTEN - Aannemingsovereenkomst - Stilzwijgende oplevering - Beoordeling door de feitenrechter

- Art. 1791 Burgerlijk Wetboek

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Aannemingsovereenkomst - Stilzwijgende oplevering

- Art. 1791 Burgerlijk Wetboek

Le juge apprécie souverainement en fait, en se fondant sur les circonstances de la cause, si un acte du maître de l'ouvrage constitue une réception tacite des travaux.

LOUAGE D'INDUSTRIE - Contrat d'entreprise - Réception tacite - Appréciation par le juge du fond

- Art. 1791 Code civil

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Contrat d'entreprise - Réception tacite

- Art. 1791 Code civil

C.05.0330.F — 16 juni 2006 — AC nr. 335

Concl. adv.-gen. GENICOT, Cass., 16 juni 2006, AR C.05.0330.F, Pas., 2006, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général GENICOT, avant Cass., 16 juin 2006, RG C.05.0330.F, Pas., 2006, n° ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Jacht - Houder - Bospercelen - Eigenaar - Grof wild - Velden, vruchten en oogsten - Begrip - Grasperken

JACHT - Jachtrecht - Houder - Bospercelen - Eigenaar - Grof wild - Schade - Velden, vruchten en oogsten - Begrip - Grasperken

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Chasse - Titulaire - Parcelles boisées - Propriétaire - Gros gibier - Champs, fruits et récoltes - Notion - Pelouses

CHASSE - Droit de chasse - Titulaire - Parcelles boisées - Propriétaire - Gros gibier - Dommage - Champs, fruits et récoltes - Notion - Pelouses

De vordering tot herstel van de schade die door grof wild toegebracht is aan velden, vruchten en oogsten en waarvoor de houder van het jachtrecht op bospercelen instaat, en die is ingesteld tegen de eigenaar van die percelen waaruit dat wild voortkomt, doelt op de schade aan alle vegetatie die buiten de bospercelen wordt geteeld, onder meer aan de voor ontspanning bestemde grasperken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

L'action en réparation du dommage causé par le gros gibier aux champs, fruits et récoltes, dont répond le titulaire du droit de chasse sur des parcelles boisées, intentée contre le propriétaire de ces parcelles, dont provient ce gibier, vise le dommage causé à toute végétation cultivée, en dehors de ces parcelles, notamment aux pelouses destinées à l'agrément (1). (1) Voir les concl. du M.P.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Jacht - Houder - Bospercelen - Eigenaar - Grof wild - Velden, vruchten en oogsten - Begrip - Grasperken

- Artt. 1, eerste lid, en 3, tweede lid Wet 14 juli 1961

JACHT - Jachtrecht - Houder - Bospercelen - Eigenaar - Grof wild - Velden, vruchten en oogsten - Schade - Begrip - Grasperken

- Artt. 1, eerste lid, en 3, tweede lid Wet 14 juli 1961

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Chasse - Titulaire - Parcelles boisées - Propriétaire - Gros gibier - Champs, fruits et récoltes - Notion - Pelouses

- Art. 1er, al. 1er, et 3, al. 2 L. du 14 juillet 1961

CHASSE - Droit de chasse - Titulaire - Parcelles boisées - Propriétaire - Gros gibier - Champs, fruits et récoltes - Dommage - Notion - Pelouses

- Art. 1er, al. 1er, et 3, al. 2 L. du 14 juillet 1961

C.05.0344.F — 23 november 2006 — AC nr. 594

Concl. adv.-gen. m.o. Ph. de Koster, Cass., 23 nov. 2006, AR C.05.0344.F, Pas., 2006, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général délégué Ph. de Koster avant Cass., 23 novembre 2006, RG C.05.0344.F, Pas., 2006, n° ...

KORT GEDING - Aanstelling van een gerechtelijk bewindvoerder - Veroordeling in de kosten en erelonen - Bevoegdheid van de rechter in kort geding

REFERE - Désignation d'un administrateur judiciaire - Condamnation aux frais et honoraires - Compétence du juge des référés

De vordering die ertoe strekt de kosten en erelonen van de gerechtelijk bewindvoerder ten laste te leggen van de partij die in kort geding om diens aanwijzing heeft verzocht gaat de grenzen van de uitspraak bij voorraad te buiten en behoort tot de bevoegdheid van de bodemrechter (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

La demande tendant à mettre à charge de la partie qui a requis en référé la désignation d'un administrateur judiciaire les frais et honoraires de celui-ci excède les limites du provisoire et relève de la compétence du juge du fond (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

KORT GEDING - Aanstelling van een gerechtelijk bewindvoerder - Veroordeling in de kosten en erelonen - Bevoegdheid van de rechter in kort geding

- Art. 584, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

REFERE - Désignation d'un administrateur judiciaire - Condamnation aux frais et honoraires - Compétence du juge des référés

- Art. 584, al. 2 Code judiciaire

C.05.0345.F — 5 oktober 2006 — AC nr. 463

Concl. adv.-gen. Henkes, Cass., 5 okt. 2006, AR C.05.0345.F, Pas., 2006, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général A. Henkes, avant Cass., 5 octobre 2006, RG C.05.0345.F, Pas., 2006, n° ...

NATUURRAMP - Rechtstreekse schade

CALAMITES NATURELLES - Dommage direct

Het begrip rechtstreekse schade als bedoeld in artikel 1, § 1, van de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade, veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen impliceert dat tussen het schadeverwekkende feit en de schade zelf een oorzakelijk verband bestaat zonder enig ander tussenliggend feit (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2006, nr ...

NATUURRAMP - Rechtstreekse schade

La notion de dommage direct visé à l'article 1er, § 1er, de la loi du 12 juillet 1976 relative à la réparation de certains dommages causées à des biens privés par des calamités naturelles implique, entre le fait dommageable et le dommage lui-même, un lien de cause à effet, sans autre intermédiaire (1). (1) V. les conclusions du ministère public.

CALAMITES NATURELLES - Dommage direct

C.05.0346.N 30 maart 2006 AC nr. 185

De werkelijke bedoeling van een inschrijver die een kennelijk materiële vergissing maakt in zijn offerte kan ook blijken uit de toelichting die door de aanbestedende overheid aan de inschrijver wordt gevraagd.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Offertes - Rekenfouten en kennelijk materiële vergissingen - Verbetering door de aanbestedende overheid - Werkelijke bedoeling van de inschrijver - Toelichting door de inschrijver

- Art. 111, eerste lid KB 8 jan. 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken

L'intention réelle du soumissionnaire qui a manifestement commis une erreur matérielle dans son offre peut aussi se déduire des éclaircissements demandés au soumissionnaire par le pouvoir adjudicateur.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Offres - Erreurs de calcul et erreurs matérielles manifestes - Rectification par le pouvoir adjudicateur - Intention réelle du soumissionnaire - Eclaircissement par le soumissionnaire

- Art. 111, al. 1er A.R. du 8 janvier 1996 relatif aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services et aux concessions de travaux publics

---

C.05.0347.N 20 oktober 2006 AC nr. 500

De toepassing van de bepaling die voorschrijft dat elke schuldvordering ontstaan uit een beroeps-, handels- of burgerlijke bedrijvigheid en die gewoonlijk door een factuur wordt vastgesteld mag worden afgestaan of in pand gegeven worden door endossement van deze factuur of van een voor eensluidend verklaard afschrift ervan, is niet beperkt tot facturen over goederen die reeds geleverd of prestaties die reeds volbracht zijn.

PAND - Schuldvordering - Factuur - Endossement

- Art. 13, eerste lid Wet 25 okt. 1919

VERBINTENIS - Overdracht van schuldvordering - Factuur - Inpandgeving - Endossement

- Art. 13, eerste lid Wet 25 okt. 1919

L'application de la disposition qui prescrit que toute créance née d'activités professionnelles, commerciales ou civiles et qu'il est d'usage de constater par une facture peut être cédée ou donnée en gage par endossement de cette facture ou d'une copie certifiée conforme de celle-ci, n'est pas limitée aux factures de biens déjà livrées ou prestations déjà fournies.

GAGE - Créance - Facture - Endossement

- Art. 13, al. 1er L. du 25 octobre 1919

OBLIGATION - Cession de créance - Facture - Mise en gage - Endossement

- Art. 13, al. 1er L. du 25 octobre 1919

C.05.0360.F 24 maart 2006 AC nr. 173

De rechter miskent noch het beschikkingsbeginsel noch het recht van verdediging wanneer hij de door de partijen aangevoerde redenen ambtshalve aanvult en daarbij steunt op feiten die de partijen regelmatig aan zijn beoordeling hebben voorgelegd en door hen besproken konden worden (1). (1) Zie Cass., 14 sept. 2001, AR C.99.0195.F, nr 463; 21 dec. 2001, AR C.99.0239.F, nr 718; 11 maart 2002, AR C.01.0308.F, nr 172; 14 april 2005, AR C.03.0148.F, nr ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen - Beschikkingsbeginsel - Recht van verdediging

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Burgerlijke zaken - Beschikkingsbeginsel - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve aanvullen der redenen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

Le juge ne méconnaît pas le principe dispositif ni les droits de la défense des parties lorsqu'il supplée d'office aux motifs proposés par elles en se fondant sur des faits qu'elles ont régulièrement soumis à son appréciation et pu discuter (1). (1) Voir cass., 14 septembre 2001, RG C.99.0195.F, n° 463; 21 décembre 2001, RG C.99.0239.F, n° 718; 11 mars 2002, RG C.01.0308.F, n° 172; 14 avril 2005, RG C.03.0148.F, n° ...

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Pouvoir du juge - Motifs suppléés d'office

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Pouvoir du juge - Motifs suppléés d'office - Principe dispositif - Droits de la défense

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Matière civile - Principe dispositif - Pouvoir du juge - Motifs suppléés d'office

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe général du droit relatif au respect des droits de la défense - Matière civile - Pouvoir du juge - Motifs suppléés d'office

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

C.05.0365.F 12 oktober 2006 AC nr. 484

De regel in artikel 4, a, van het Verdrag van 's Gravenhage van 4 mei 1971 inzake de wet welke van toepassing is op verkeersongevallen op de weg, is niet van toepassing wanneer de passagier enkel de bestuurder vervolgt van het voertuig waarin hij zat op het ogenblik van het ongeval, en zulks, ook al gebeurde het ongeval waarin hij gewond raakte ten gevolge van een aanrijding met een ander in een andere Staat ingeschreven voertuig (1). (1) Zie Cass., 19 maart 2004, AR C.03.0037.F, nr 156, met concl. adv.-gen Th. Werquin; 9 jan. 2006, AR C.04.0519.N, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Allerlei (I.P.R. - Aard van de wet) - Verkeersongeval op de weg - Ongeval in het buitenland - Verscheidene voertuigen - Inschrijving van een voertuig in het vreemd land - In België ingeschreven voertuig - Passagier van laatstgenoemd voertuig slachtoffer van het ongeval - Vordering tot schadevergoeding - Toepasselijke wet

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 4, a Verdrag van Den Haag 4 mei 1971

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Verkeersongeval op de weg - Ongeval in het buitenland - Verscheidene voertuigen - Inschrijving van een voertuig in het vreemd land - In België ingeschreven voertuig - Passagier van laatstgenoemd voertuig slachtoffer van het ongeval - Vordering tot schadevergoeding - Toepasselijke wet

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte

La règle énoncée par l'article 4, littera a, de la Convention de la Haye du 4 mai 1971 sur la loi applicable en matière d'accidents de la circulation routière ne s'applique pas lorsque le passager poursuit le seul conducteur du véhicule dans lequel il se trouvait au moment de l'accident et ce, alors même que l'accident au cours duquel il a été blessé est survenu à la suite d'une collision avec un autre véhicule immatriculé dans un autre Etat (1). (1) Voir cass., 19 mars 2004, RG C.03.0037.F, n° 156, avec concl. de M. l'avocat général Th. Werquin; 9 janvier 2006, RG C.04.0519.N, n° ...

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Divers (droit international prive. nature de la loi. etc) - Accident de la circulation routière - Accident survenu à l'étranger - Implication de plusieurs véhicules - Immatriculation d'un véhicule dans le pays étranger - Véhicule immatriculé en Belgique - Passager de ce véhicule victime de l'accident - Action en réparation du dommage - Loi applicable

- Art. 29bis L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 4.a Convention de La Haye du 4 mai 1971

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Accident de la circulation routière - Accident survenu à l'étranger - Implication de plusieurs véhicules - Immatriculation d'un véhicule dans le pays étranger - Véhicule immatriculé en Belgique - Passager de ce véhicule victime de l'accident - Action en réparation du dommage - Loi applicable

- Art. 29bis L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance

aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 4, a Verdrag van Den Haag 4 mei 1971

obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 4.a Convention de La Haye du 4 mai 1971

C.05.0368.N 16 maart 2006 AC nr. 157

De regeling in het Burgerlijk en het Gerechtelijk Wetboek van de wijze waarop de vereffening-verdeling van een nalatenschap moet verlopen is niet van openbare orde of dwingend recht.

ERFENISSEN - Vereffening en verdeling - Aard van de wettelijke bepalingen

- Art. 819 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1205 Gerechtelijk Wetboek

La réglementation élaborée par le Code civil et par le Code judiciaire à propos du mode de liquidation-partage d'une succession n'est ni d'ordre public ni de droit impératif.

SUCCESSION - Liquidation et partage - Nature des dispositions légales

- Art. 819 Code civil

- Art. 1205 Code judiciaire

De regeling in het Burgerlijk en het Gerechtelijk Wetboek van de wijze waarop de vereffening-verdeling van een ontbonden huwelijksvermogensstelsel moet verlopen is niet van openbare orde of dwingend recht.

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei - Ontbinding - Vereffening en verdeling - Aard van de wettelijke bepalingen

- Art. 1205 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 819 en 1430, vierde lid Burgerlijk Wetboek

La réglementation élaborée par le Code civil et par le Code judiciaire à propos du mode de liquidation-partage d'un régime matrimonial dissous n'est ni d'ordre public ni de droit impératif.

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Divers - Dissolution - Liquidation et partage - Nature des dispositions légales

- Art. 1205 Code judiciaire

- Art. 819 et 1430, al. 4 Code civil

Vanaf de ontbinding van het huwelijksvermogensstelsel kunnen de deelgenoten, ook in het raam van een gerechtelijke verdeling, te allen tijde overeenkomen over de wijze waarop de verdeling van de onverdeelde goederen zal geschieden (1). (1) Zie Cass., 26 nov. 2004, AR C.03.0122.N, nr 570 (nalatenschap).

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Allerlei - Ontbinding - Vereffening en verdeling - Wijze van verdeling - Overeenkomst

- Art. 1205 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 819 en 1430, vierde lid Burgerlijk Wetboek

ONVERDEELDHEID - Verdeling - Gerechtelijke verdeling - Wijze van verdeling - Overeenkomst

- Art. 1205 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 819 en 1430, vierde lid Burgerlijk Wetboek

VERDELING - Onverdeeldheid - Gerechtelijke verdeling - Wijze van verdeling - Overeenkomst

- Art. 1205 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 819 en 1430, vierde lid Burgerlijk Wetboek

A partir de la dissolution du régime matrimonial les indivisaires peuvent à tout moment, même dans le cadre d'un partage judiciaire, convenir de la façon de procéder au partage des biens indivis (1). (1) Voir Cass., 26 novembre 2004, RG C.03.0122.N, n° 570 (succession).

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Divers - Dissolution - Liquidation et partage - Mode de partage - Convention

- Art. 1205 Code judiciaire

- Art. 819 et 1430, al. 4 Code civil

INDIVISION - Partage - Partage judiciaire - Mode de partage - Convention

- Art. 1205 Code judiciaire

- Art. 819 et 1430, al. 4 Code civil

PARTAGE - Indivision - Partage judiciaire - Mode de partage - Convention

- Art. 1205 Code judiciaire

- Art. 819 et 1430, al. 4 Code civil

C.05.0370.N 15 juni 2006 AC nr. 333

Concl. adv.-gen. G. Dubrulle, Cass., 15 juni 2006, AR C.05.0370.N, Pas., 2006, nr ...

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen - Bankrekening - Uitvoerend beslag onder derden - Overschrijving - Verschillende banken - Verplichting tot afdracht - Ogenblik

Conclusions de Monsieur l'avocat général Dubrulle publiées avant Cass., 15 juin 2006, RG C.05.0370.N, AC, 2006, n° ...

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Operations bancaires - Compte bancaire - Saisie-arrêt-exécution - Virement - Différentes banques - Obligation de versement - Moment

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen - Bankrekening - Uitvoerend beslag onder derden - Voorwerp

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Uitvoerend beslag onder derden - Bankrekening - Overschrijving - Verschillende banken - Verplichting tot afdracht - Ogenblik

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Uitvoerend beslag onder derden - Bankrekening - Voorwerp

BESLAG - Algemeen - Beslag onder derden - Omvang

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Operations bancaires - Compte bancaire - Saisie-arrêt-exécution - Objet

SAISIE - Saisie exécution - Saisie-arrêt-exécution - Compte bancaire - Virement - Différentes banques - Obligation de versement - Moment

SAISIE - Saisie exécution - Saisie-arrêt-exécution - Compte bancaire - Objet

SAISIE - Généralités - Saisie-arrêt - Etendue

Een beslag onder derden omvat ook de schuldvorderingen waarvan het ontstaan afhangt van een toekomstige gebeurtenis op voorwaarde dat zij ten tijde van het beslag hun grondslag vinden in een reeds bestaande rechtsverhouding tussen de beslagene en de derde (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BESLAG - Algemeen - Beslag onder derden - Omvang

- Artt. 1445 en 1539 Gerechtelijk Wetboek

Une saisie-arrêt comprend aussi les créances dont la naissance est subordonnée à un événement futur à la condition qu'au moment de la saisie elles trouvent leur fondement dans un rapport juridique déjà existant entre le saisi et le tiers (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

SAISIE - Généralités - Saisie-arrêt - Etendue

- Art. 1445 et 1539 Code judiciaire

Wanneer de beslagene de begunstigde is van een overschrijving die verloopt over verschillende banken, dan ontstaat de verplichting van de bank tot afdracht aan de rekeninghouder van de gelden die voortkomen uit deze overschrijving op het ogenblik van de verrekening tussen de betrokken banken (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen - Bankrekening - Uitvoerend beslag onder derden - Overschrijving - Verschillende banken - Verplichting tot afdracht - Ogenblik

- Art. 1539 Gerechtelijk Wetboek

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Uitvoerend beslag onder derden - Bankrekening - Overschrijving - Verschillende banken - Verplichting tot afdracht - Ogenblik

- Art. 1539 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque le saisi est le bénéficiaire d'un virement qui court entre différentes banques, la banque est obligée de verser au titulaire du compte les sommes qui résultent de ce virement au moment de la compensation entre les banques concernées (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Operations bancaires - Compte bancaire - Saisie-arrêt-exécution - Virement - Différentes banques - Obligation de versement - Moment

- Art. 1539 Code judiciaire

SAISIE - Saisie exécution - Saisie-arrêt-exécution - Compte bancaire - Virement - Différentes banques - Obligation de versement - Moment

- Art. 1539 Code judiciaire

Wordt het beslag gelegd op een bankrekening, dan is het voorwerp van het beslag al hetgeen de bank, op het tijdstip van het beslag, krachtens de rechtsverhouding tot de rekeninghouder aan deze verschuldigd is. Hieronder vallen ook de bedragen die nog niet op de rekening werden ingeschreven maar waarvoor de bank reeds ten tijde van het beslag een verplichting tot afdracht aan de rekeninghouder heeft (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Bankverrichtingen - Bankrekening - Uitvoerend beslag onder derden - Voorwerp

- Art. 1539 Gerechtelijk Wetboek

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Uitvoerend beslag onder derden - Bankrekening - Voorwerp

- Art. 1539 Gerechtelijk Wetboek

Si la saisie est pratiquée sur un compte en banque, l'objet de la saisie est l'ensemble de ce que la banque est redevable au titulaire du compte en vertu du rapport juridique existant entre elle et ce dernier, au moment de la saisie. Sont aussi compris les montants qui n'ont pas encore été inscrits sur le compte mais pour lesquels la banque a déjà une obligation de versement au titulaire du compte, au moment de la saisie (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Operations bancaires - Compte bancaire - Saisie-arrêt-exécution - Objet

- Art. 1539 Code judiciaire

SAISIE - Saisie exécution - Saisie-arrêt-exécution - Compte bancaire - Objet

- Art. 1539 Code judiciaire

De vormvereisten die zijn voorgeschreven bij de artikelen 9 en 23, §§ 1 en 2, van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling strekken tot bescherming van de belangen van de reiziger en de niet-naleving hiervan kan leiden tot betrekkelijke nietigheid die de rechter beoordeelt met inachtneming van de zwaarwichtigheid van de aantasting van die belangen.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Contract tot reisorganisatie - Contract tot reisbemiddeling - Vormvereisten - Niet-naleving - Gevolg - Beoordeling

- Artt. 9 en 23, §§ 1 en 2 Wet 16 feb. 1994

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Allerlei - Vormvereisten - Niet-naleving - Contract tot reisorganisatie - Contract tot reisbemiddeling - Gevolg - Beoordeling

- Artt. 9 en 23, §§ 1 en 2 Wet 16 feb. 1994

Les formalités prévues par les articles 9 et 23, § 1er et 2, de la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d'organisation de voyages et le contrat d'intermédiaire de voyages, tendent à protéger les intérêts du voyageur, et leur non-respect peut entraîner nullité relative que le juge apprécie selon la gravité de l'atteinte portée à ces intérêts.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Contrat d'organisation de voyages - Contrat d'intermédiaire de voyages - Formalités - Non-respect - Effet - Appréciation

- Art. 9 et 23, § 1er et 2 L. du 16 février 1994

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Divers - Formalités - Non-respect - Contrat d'organisation de voyages - Contrat d'intermédiaire de voyages - Effet - Appréciation

- Art. 9 et 23, § 1er et 2 L. du 16 février 1994

C.05.0389.F 19 mei 2006 AC nr. 282

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een dwangsom oplegt, behoort het de beslagrechter te bepalen of de voorwaarden voor die dwangsom vervuld zijn (1). (1) Cass., 10 nov. 2005, AR C.04.0020.N, www.cass.be

DWANGSOM - Tenuitvoerlegging - Voorwaarden - Beoordeling - Beslagrechter - Bevoegdheid

- Art. 1498 Gerechtelijk Wetboek

Il appartient au juge des saisies, de déterminer, en cas de difficulté d'exécution d'un jugement prononçant une astreinte, si les conditions requises pour celle-ci sont réunies (1). (1) Cass., 10 novembre 2005, RG C.04.0020.N, www.cass.be.

ASTREINTE - Exécution - Conditions - Appréciation - Juge des saisies - Pouvoir

- Art. 1498 Code judiciaire

C.05.0390.F 11 september 2006 AC nr. 400

De rechter die oordeelt dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de mogelijke fout van een bij een wegverkeersongeval betrokken voetganger en de schade uit dat ongeval, zonder vast te stellen dat de schade, zonder die mogelijke fout, zich niettemin op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.0232.F, nr 625; 21 feb. 2001, AR P.00.1216.F, nr 107.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Verkeersongeval - Oorzakelijk verband tussen een mogelijke fout en een schade

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

N'est pas légalement justifiée la décision par laquelle le juge décide qu'il n'existe pas de relation causale entre la faute éventuelle commise par un piéton impliqué dans un accident du roulage et les dommages résultant dudit accident, sans constater que, sans cette faute éventuelle, les dommages se seraient néanmoins produits tels qu'ils se sont réalisés (1). (1) Voir cass., 24 novembre 1999, RG P.99.0232.F, n° 625; 21 février 2001, RG P.00.1216.F, n° 107.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Accident de roulage - Lien de causalité entre une faute éventuelle et un dommage

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.05.0394.N 6 oktober 2006 AC nr. 465

De omstandigheid dat een advocaat na het instellen van een vordering tot nietigverklaring van een reglement van de Orde van Vlaamse balies niet langer deel uitmaakt van die Orde, ontneemt hem het vereiste belang niet om die vernietiging te vragen.

ADVOCAAT - Orde van Vlaamse Balies - Reglement - Vordering tot nietigverklaring - Belang

- Artt. 501 en 611 Gerechtelijk Wetboek

La circonstance qu'après l'introduction d'une demande d'annulation d'un règlement de l'Orde van Vlaamse balies un avocat ne fait plus partie de cet Ordre, ne lui enlève pas l'intérêt requis pour demander cette annulation.

AVOCAT - "Orde van Vlaamse Balies" - Règlement - Demande en annulation - Intérêt

- Art. 501 et 611 Code judiciaire

Een Orde van advocaten kan beslissen dat de advocaten niet in dienstverband mogen staan en dat zij zonder band van ondergeschiktheid maar alleen als zelfstandigen hun hoofdberoep moeten uitoefenen.

ADVOCAAT - Wijze van beroepsuitoefening - Orde van Advocaten - Bevoegdheid

- Artt. 437, eerste lid, 4° en 477ter, § 3 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 4, lid 1 EEG-Richtlijn 77/249 van de Raad van 22 maart 1977

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Advocaat - Wijze van beroepsuitoefening - Orde van Advocaten - Bevoegdheid

- Artt. 437, eerste lid, 4° en 477ter, § 3 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 4, lid 1 EEG-Richtlijn 77/249 van de Raad van 22 maart 1977

Un Ordre des avocats peut décider que les avocats ne peuvent pas être engagés comme employés et qu'ils doivent exercer leur profession sans lien de subordination mais uniquement en tant qu'indépendants.

AVOCAT - Manière d'exercer la profession - Ordre des avocats - Pouvoir

- Art. 437, al. 1er, 4° et 477ter, § 3 Code judiciaire

- Art. 4, al. 1er Directive C.E.E. 77/249 du Conseil du 22 mars 1977

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Avocat - Manière d'exercer la profession - Ordre des avocats - Pouvoir

- Art. 437, al. 1er, 4° et 477ter, § 3 Code judiciaire

- Art. 4, al. 1er Directive C.E.E. 77/249 du Conseil du 22 mars 1977

C.05.0401.F — 10 april 2006 — AC nr. 212

De vordering die ertoe strekt aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de draagwijdte die toegekend moet worden aan het arrest nr. 99/2005 van 1 juni 2005 van dat hof, is niet ontvankelijk.

GRONDWETTELIJK HOF - Vernietigingsarrest - Draagwijdte - Prejudicieel geschil - Ontvankelijkheid

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Est irrecevable la demande que soit posée à la Cour d'arbitrage une question préjudicielle sur la portée qu'il convient de reconnaître à l'arrêt n° 99/2005 du 1er juin 2005 de cette Cour.

COUR CONSTITUTIONELLE - Arrêt d'annulation - Portée - Question préjudicielle - Recevabilité

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

---

De tussenkomst van de Ordre des barreaux francophones et germanophone, ingesteld bij een verzoekschrift dat niet binnen twee maanden na de kennisgeving van de vordering tegen een reglement van die Ordre is neergelegd op de griffie van het Hof, is laattijdig, mitsdien niet ontvankelijk.

ADVOCAAT - Reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Vordering tot nietigverklaring - Tussenkomst van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Ontvankelijkheid

- Art. 501, § 1, derde lid, en § 3, eerste lid, in fine Gerechtelijk Wetboek

L'intervention de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone formée par une requête qui n'est pas déposée au greffe de la Cour dans les deux mois de la notification du recours contre un règlement de cet Ordre est tardive, partant, irrecevable.

AVOCAT - Règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Demande en annulation - Intervention de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Recevabilité

- Art. 501, § 1er, al. 3, et § 3, al. 1er in fine Code judiciaire

---

Wanneer het Grondwettelijk Hof een arrest wijst waarbij het de bewoordingen "door een advocaat bij het Hof van Cassatie", vermeld in artikel 501, § 1, derde lid, Ger. W., vernietigt, volgt uit geen enkele bepaling van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof betreffende de gevolgen van de arresten van vernietiging, dat dit arrest een nieuwe termijn zou doen ingaan voor de vordering tot vernietiging van een reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone, die niet gegrond is op de gedeeltelijk vernietigde bepaling.

ADVOCAAT - Reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Vordering tot vernietiging - Termijn - Grondwettelijk Hof - Vernietigingsarrest - Gevolg

- Art. 501, § 1, eerste en derde lid Gerechtelijk Wetboek

GRONDWETTELIJK HOF - Vernietigingsarrest - Reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Vordering tot vernietiging - Termijn - Gevolg

- Art. 501, § 1, eerste en derde lid Gerechtelijk Wetboek

Lorsque la Cour d'arbitrage prononce un arrêt d'annulation, au paragraphe 1er, alinéa 3, de l'article 501 du Code judiciaire, des mots "par un avocat de cassation", il ne résulte d'aucune des dispositions de la loi spéciale du 6 janvier 1989 relatives aux effets des arrêts d'annulation que cet arrêt aurait pour effet de donner cours à un nouveau délai de la demande d'annulation d'un règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone, qui n'est pas fondé sur la disposition partiellement annulée.

AVOCAT - Règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Demande en annulation - Délai - Cour d'arbitrage - Arrêt d'annulation - Effet

- Art. 501, § 1er, al. 1er et 3 Code judiciaire

COUR CONSTITUTIONELLE - Arrêt d'annulation - Règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Demande en annulation - Délai - Effet

- Art. 501, § 1er, al. 1er et 3 Code judiciaire

C.05.0408.F — 10 april 2006 — AC nr. 213

Het middel dat kritiek uitoefent op redenen die geen invloed hebben op de wettigheid van de beslissing waartegen het gericht is, kan niet tot vernietiging leiden en is bijgevolg zonder belang, mitsdien niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 2001, AR S.97.0115.F, nr 448.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Bestreden beslissing - Wettigheid - Middel dat kritiek uitoefent op redenen zonder invloed - Ontvankelijkheid

Le moyen qui critique des motifs qui sont sans incidence sur la légalité de la décision contre laquelle il est dirigé, ne saurait entraîner la cassation et est, dès lors, dénué d'intérêt, partant, irrecevable (1). (1) Voir cass., 24 sept. 2001, RG S.97.0115.F, n° 488.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Décision attaquée - Légalité - Moyen critiquant des motifs sans incidence - Recevabilité

Wanneer het middel niet ontvankelijk is om redenen die eigen zijn aan de cassatieprocedure, dient de prejudiciële vraag die door eiser tot staving van de daarin uiteengezette grief voorgesteld wordt, niet aan het Grondwettelijk Hof te worden gesteld (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2005, AR C.04.0057.F, nr ...

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudicieel geschil - Cassatiemiddel - Burgerlijke zaken - Belang - Bestreden beslissing - Wettigheid - Middel dat kritiek uitoefent op redenen zonder invloed - Niet-ontvankelijkheid - Gevolg

Lorsque le moyen est irrecevable pour des motifs propres à la procédure en cassation, la question préjudicielle proposée par le demandeur à l'appui du grief qui y est développé ne doit pas être posée à la Cour d'arbitrage (1). (1) Voir cass., 17 oct. 2005, RG C.04.0057.F, n° ...

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Moyen de cassation - Matière civile - Intérêt - Décision attaquée - Légalité - Moyen critiquant des motifs sans incidence - Irrecevabilité - Effet

---

C.05.0418.F — 23 juni 2006 — AC nr. 352

Het middel dat de schending aanvoert van verschillende wettelijke bepalingen met een verschillende inhoud zonder dat kan worden achterhaald waarin elk van de vermelde artikelen zou zijn geschonden, is niet ontvankelijk bij gebrek aan precisering (1). (1) Zie cass., 23 okt. 2003, AR C.01.0365.N, nr 523.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel - Wettelijke bepalingen - Verschillende inhoud - Niet gepreciseerde schendingen - Ontvankelijkheid

Est irrecevable, à défaut de précision, le moyen qui invoque la violation de plusieurs dispositions légales dont le contenu est différent, sans que l'on puisse discerner en quoi chacun des articles cités aurait été violé (1). (1) Voir cass., 23 octobre 2003, RG C.01.0365.N, n° 523.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen imprécis - Dispositions légales - Contenu différent - Violations non précisées - Recevabilité

C.05.0423.N 3 november 2006 AC nr. 536

Bij de globale beoordeling van het verwarringsgevaar tussen het inbreukmakend teken en het merk mogen niet-gedeponeerde elementen, die in of bij het merk een rol spelen, zoals de kwaliteit van het product waarop het teken of het merk is aangebracht en die op zichzelf genomen geen onderscheidende kracht hebben, in acht genomen worden (1). (1) Zie H.v.J., 22 juni 1999, C.342/97, Jur. H.v.J., 1999, I-3819; 23 okt. 2003, C-408/01, Jur. H.v.J., 2003, I-12537; 12 jan. 2006, C.61/04, nog niet gepubl., zie www.curia.europa.eu; Benelux Hof, 20 mei 1983, A 82/5, Benelux Jur., 1983, 36, met concl. A.-G. Krings, hoofd van het parket; 16 dec. 1994, A 93/7, Benelux Jur., 119, met concl. A.-G. ten Kate.

MERKEN - Benelux-merk - Verwarringsgevaar - Beoordelingselement - Niet-gedeponeerde elementen

- Art. 13, A, 1, c Benelux Merkenwet

Lors de l'appréciation globale du risque de confusion entre le signe portant atteinte à la marque et la marque, des éléments non déposés qui jouent un rôle dans ou auprès de la marque, telle la qualité du produit auquel est apposé le signe ou la marque, et qui n'ont pas en eux-mêmes de caractère distinctif peuvent être pris en considération (1). (1) Voir C.J.C.E., 22 juin 1999, C.342/97, Jur. C.J.C.E. 1999, I-3819; 23 octobre 2003, C-408/01, Jur. C.J.C.E. 2003, I-12537; 12 janvier 2006, C.61-04 pas encore publié; voir wwww.curia.europa.eu; Cour de justice Benelux, 20 mai 1983, A 82/5, BeneluxJur., 1983, 36, avec les conclusions de l'avocat général Krings, chef du parquet; 16 décembre 1994, A 93/7, Benelux Jur., 119, avec les conclusions de l'avocat général ten Kate.

MARQUES - Marque Benelux - Risque de confusion - Elément d'appréciation - Eléments non déposés

- Art. 13, A, 1, c L. uniforme Benelux

C.05.0427.N 1 december 2006 AC nr. 617

Een vroegere daad van een derde waardoor het gebrek in de zaak tot stand is gekomen, maakt als dusdanig geen andere oorzaak dan het gebrek uit voor de later door dit gebrek veroorzaakte schade; de bedoelde schade blijft immers veroorzaakt door het gebrek.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Gebrek van de zaak - Totstandkoming - Vroegere daad van een derde

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Un acte antérieur d'un tiers, causant la formation du vice de la chose, ne constitue pas en soi une autre cause que le vice pour le dommage causé ultérieurement par ce vice; le dommage visé demeure en effet causé par le vice.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Vice de la chose - Formation - Acte antérieur d'un tiers

- Art. 1384, al. 1er Code civil

Voor de toepassing van artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek kan de rechter het bestaan van een gebrek in de zaak afleiden uit de gedraging van die zaak, wanneer hij alle andere oorzaken dan het gebrek voor de veroorzaakte schade uitsluit (1). (1) Cass., 28 feb. 1992, AR 7724, nr 343 en R.W., 1993-94, p. 677, met noot.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Gebrek van de zaak - Bestaan afgeleid uit de gedraging van de zaak - Vereiste

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Pour l'application de l'article 1384, alinéa 1er, du Code civil, le juge peut déduire l'existence d'un vice de la chose du comportement de cette chose, s'il exclut toute autre cause que le vice du dommage causé (1). (1) Cass., 28 février 1992, RG 7724, n° 343 et R.W., 1993-94, p. 677, et la note.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Vice de la chose - Existence déduite du comportement de la chose - Condition

- Art. 1384, al. 1er Code civil

C.05.0428.F 7 december 2006 AC nr. 629

De rechter die vaststelt dat de vermelding "Onderteken nooit een blanco contract" in het kredietaanbod niet aan de wettelijke vormvereisten voldoet, kan niet weigeren een van de bij die wet bepaalde sancties op te leggen op grond dat het aanbod, ook al is het onregelmatig, aan het doel van de wet beantwoordt.

CONSUMENTENKREDIET - Kredietaanbod - Vermelding - Vormen - Niet-naleving - Sanctie - Plicht van de rechter

- Artt. 14 en 86 Wet 12 juni 1991 op het Consumentenkrediet

Le juge qui constate que l'offre de crédit ne contient pas, dans les formes exigées par la loi la mention " Ne signez jamais un contrat non rempli ", ne peut refuser d'appliquer l'une des sanctions prévues par cette loi par le motif que, bien qu'elle soit irrégulière, cette offre répond à l'objectif de la loi.

CREDIT A LA CONSOMMATION - Offre de crédit - Mention - Formes - Non-respect - Sanction - Devoir du juge

- Art. 14 et 86 L. du 12 juin 1991

C.05.0433.F — 7 september 2006 — AC nr. 396

Het middel dat aanvoert dat een bepaling van de Waalse huisvestingscode is geschonden, is ontvankelijk.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel - Vermelding van de geschonden wettelijke bepalingen

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

Le moyen qui indique comme violée une disposition du Code wallon du logement est recevable.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen imprécis - Mention des dispositions légales violées

- Art. 1080 Code judiciaire

Het vonnis verantwoordt zijn beslissing dat de vordering van de vastgoedbeheerder tot toewijzing van het voorlopig beheer van een woning gegrond is, niet naar recht wanneer het niet vaststelt dat er geen wettig beletsel bestond voor de bewoning of het verhuren van dat goed, zoals door de drager van zakelijke onroerende rechten op dat goed was opgeworpen.

HUISVESTING - Vastgoedbeheerder - Toewijzen voorlopig beheer

Ne justifie pas légalement la décision de déclarer fondée la demande de l'opérateur immobilier tendant à l'attribution de la gestion provisoire d'un logement, le jugement qui ne constate pas qu'il n'existait pas d'empêchement légitime à l'occupation ou à la mise en location de ce bien opposé par le titulaire de droits réels immobiliers sur ce bien.

LOGEMENT - Opérateur immobilier - Attribution de la gestion provisoire

C.05.0436.N — 24 november 2006 — AC nr. 599

De rechterlijke macht is ook bevoegd om een door het bestuur bij de uitoefening van zijn niet-gebonden bevoegdheid begane onrechtmatige aantasting van een subjectief recht zowel te voorkomen als te vergoeden, maar mag daarbij aan het bestuur zijn beleidsvrijheid niet te ontnemen en zich niet in de plaats van het bestuur stellen (1). (1) Cass., 4 maart 2004, AR C.03.0346.N, C.03.0448.N en C.03.0449.N, nr 124, met concl. O.M.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Bevoegdheid - Bestuurshandeling - Subjectief recht - Aantasting

S'il a le pouvoir tant d'éviter que de réparer toute atteinte illicitement portée à des droits subjectifs par des autorités dans l'exercice de leur pouvoir discrétionnaire, le pouvoir judiciaire ne peut, à cette occasion, priver ces autorités de leur liberté politique ou se substituer à celles-ci (1). (1) Cass., 4 mars 2004, RG C.03.0346.N, C.03.0448.N et C.03.0449.N, n° 124 et les conclusions du M.P.

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Pouvoir - Acte administratif - Droit subjectif - Atteinte

Het bestuur dat op grond van zijn discretionaire bevoegdheid een beslissing neemt, beschikt over een beoordelingsvrijheid die het de mogelijkheid biedt zelf te oordelen over de wijze waarop het zijn bevoegdheid uitoefent en de meest geschikt lijkende oplossing te kiezen binnen de door de wet gestelde grenzen (1). (1) Cass., 4 maart 2004, AR C.03.0346.N, C.03.0448.N en C.03.0449.N, nr 124, met concl. O.M.

L'administration qui prend une décision en vertu de son pouvoir discrétionnaire bénéficie d'une liberté d'appréciation qui lui permet de déterminer elle-même les modalités d'exercice de ses compétences et de choisir les options qui lui semblent être les plus adéquates dans les limites de la loi (1). (1) Cass., 4 mars 2004, RG C.03.0346.N, C.03.0448.N et C.03.0449.N, n° 124 et les conclusions du M.P.

C.05.0438.N 29 mei 2006 AC nr. 295

De op grond van artikel 223, tweede lid, B.W. door de vrederechter bevolen dringende voorlopige maatregelen mogen er niet toe leiden een feitelijke scheiding van de echtgenoten op bestendige wijze te organiseren (1). (1) Cass., 30 nov. 1995, AR C.93.0090.N, nr 518; zie Cass., 7 juni 2001, AR C.99.0260.F, nr 340.

HUWELIJK - Dringende en voorlopige maatregelen
- Art. 223, tweede lid Burgerlijk Wetboek

Les mesures urgentes et provisoires ordonnées par le juge de paix en application de l'article 223, alinéa 2, du Code civil ne peuvent conduire à organiser de manière permanente une séparation de fait des époux (1). (1) Cass., 30 novembre 1995, RG C.93.0090.N, n° 518; voir Cass., 7 juin 2001, RG C.99.0260.F, n° 340.

MARIAGE - Mesures urgentes et provisoires
- Art. 223, al. 2 Code civil

Uit het loutere feit dat de rechter de op grond van artikel 223, tweede lid, B.W. bevolen maatregelen niet in de tijd beperkt, volgt niet noodzakelijk dat hij de feitelijke scheiding van de echtgenoten definitief regelt (1); uit de omstandigheid dat de maatregelen in de tijd worden beperkt, volgt evenwel niet noodzakelijk dat zij niet van aard kunnen zijn de feitelijke scheiding op bestendige wijze te organiseren, ingeval zij telkens op verzoek van een van de echtgenoten worden verlengd of hernieuwd. (1) Cass., 30 nov. 1995, AR C.93.0090.N, nr 518; zie Cass., 7 juni 2001, AR C.99.0260.F, nr 340.

HUWELIJK - Dringende en voorlopige maatregelen - Geen beperking in de tijd - Beperking in de tijd
- Art. 223, tweede lid Burgerlijk Wetboek

Il ne suit pas nécessairement du seul fait qu'il ne limite pas dans le temps les mesures ordonnées en application de l'article 223, alinéa 2, du Code civil, que le juge organise de manière permanente la séparation de fait des époux (1); il ne suit pas davantage de la circonstance qu'elles sont limitées dans le temps que les mesures ordonnées, prorogées ou renouvelées à maintes reprises à la demande d'un des époux, ne peuvent être de nature à organiser de manière permanente la séparation de fait. (1) Cass., 30 novembre 1995, RG C.93.0090.N, n° 518; voir Cass., 7 juin 2001, RG C.99.0260.F, n° 340.

MARIAGE - Mesures urgentes et provisoires - Non limitées dans le temps - Limite dans le temps
- Art. 223, al. 2 Code civil

C.05.0439.N 2 oktober 2006 AC nr. 454

De toepasselijkheid van artikel 5, eerste lid van het K.B. van 2 oktober 1937, naar luid waarvan rijksambtenaren van niveau 1 door de Koning worden benoemd, wordt uitgesloten op de ambtenaren van de instellingen bedoeld in artikel 1, § 1, I, van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1973 (1) (2). (1) Art. 1, § 1, I, 10°, K.B. 8 jan. 1973, zoals van toepassing vóór zijn opheffing bij K.B. 5 sept. 2002. (2) Art. 5, eerste lid, K.B. 2 okt. 1937, zoals van toepassing vóór zijn wijziging bij K.B. van 15 maart 1993.

AMBTENAAR - Algemeen - Benoeming - Sommige instellingen van openbaar nut - Benoemende overheid - Bevoegdheid

- Artt. 1, § 1, I, 10°, 3, § 1, eerste lid, 6, en 7 KB 8 jan. 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut
- Art. 5, eerste lid KB 2 okt. 1937 houdende statuut van het Rijkspersoneel

L'article 5, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 2 octobre 1937 relatif au statut des agents de l'Etat, aux termes duquel les agents de l'Etat du niveau 1 sont nommés par le Roi, n'est pas applicable aux agents des organismes visés à l'article 1er, § 1er, I, de l'arrêté royal du 8 janvier 1973 fixant le statut du personnel de certains organismes d'intérêt public (1) (2). (1) L'article 1er, § 1er, I, 10°, de l'arrêté royal du 8 janvier 1973, tel qu'il était applicable avant son abrogation par l'arrêté royal du 5 septembre 2002. (2) L'article 5, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 2 octobre 1937, tel qu'il était applicable avant sa modification par l'arrêté royal du 15 mars 1993.

FONCTIONNAIRE - Généralités - Nomination - Certains organismes d'intérêt public - Autorité exerçant le pouvoir de nomination - Pouvoir
- Art. 1er, § 1er, I, 10°, 3, § 1er, al. 1er, 6, et 7 A.R. du 8 janvier 1973 fixant le statut du personnel de certains organismes d'intérêt public

- Art. 5, al. 1er A.R. du 2 octobre 1937 relatif au statut des agents de l'Etat

C.05.0441.N 9 juni 2006 AC nr. 324

De aansprakelijkheid van de notaris komt niet in het gedrang door het louter verstrijken van de termijn van een maand om het proces-verbaal van de verdeling of rangregeling op te maken, bepaald in artikel 1643, eerste lid, Ger. W. (1). (1) Zie: E. DIRIX en K. BROECKX, A.P.R., tw. Beslag, p. 544, nr 965; G. DE LEVAL, L'ordre in Rép. Not, p. 77, nr 66.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Allerlei - Notaris - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Toewijzing - Rangregeling - Proces-verbaal - Verstrijken van termijn

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1643, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Toewijzing - Rangregeling - Notaris - Proces-verbaal - Verstrijken van termijn - Aansprakelijkheid van de notaris

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1643, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

NOTARIS - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Toewijzing - Rangregeling - Proces-verbaal - Verstrijken van termijn - Aansprakelijkheid

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1643, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

La responsabilité du notaire n'est pas mise en péril par la seule expiration du délai d'un mois prévu par l'article 1643, alinéa 1er, du Code judiciaire pour dresser le procès-verbal de distribution ou d'ordre (1). (1) Voir: E. DIRIX et K. BROECKX, A.P.R., mot-clé Beslag, p. 544, n° 965; G. DE LEVAL, L'ordre in Rép. Not., p. 77, n° 66.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Divers - Notaire - Saisie-exécution immobilière - Attribution - Ordre - Procès-verbal - Expiration du délai

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 1643, al. 1er Code judiciaire

SAISIE - Saisie exécution - Saisie-exécution immobilière - Attribution - Ordre - Notaire - Procès-verbal - Expiration du délai - Responsabilité du notaire

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 1643, al. 1er Code judiciaire

NOTAIRE - Saisie-exécution immobilière - Attribution - Ordre - Procès-verbal - Expiration du délai - Responsabilité

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 1643, al. 1er Code judiciaire

C.05.0442.N 16 maart 2006 AC nr. 158

Artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek heeft niet de strekking dat een partij die nalaat binnen de door de rechter bepaalde termijn een conclusie te nemen, hierdoor het recht verbeurt om binnen de voor haar bepaalde daaropvolgende termijn een conclusie te nemen (1). (1) Cass., 27 nov. 2003, AR C.01.0438.N, nr 603.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Conclusietermijnen - Artikel 747, § 2, Ger.W. - Strekking

- Art. 747, § 2 Gerechtelijk Wetboek

L'économie de l'article 747, § 2, du Code judiciaire n'est pas de priver la partie qui néglige de déposer des conclusions dans le délai fixé par le juge du droit de déposer des conclusions dans un délai ultérieur (1). (1) Cass., 27 novembre 2003, RG C.01.0438.N, n° 603.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Délais pour conclure - Code judiciaire, article 747, § 2 - Economie

- Art. 747, § 2 Code judiciaire

C.05.0443.N 17 november 2006 AC nr. 573

Het vermoeden van bezit van statuut van een naamloze vennootschap die een openbaar beroep op het spaarwezen heeft gedaan dat verbonden is aan de inschrijving op de lijst bij de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, geldt enkel voor de vennootschappen die beroep hebben gedaan op het spaarwezen overeenkomstig de wijze beschreven in artikel 438, eerste lid, van het Wetboek van vennootschappen.

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei - Naamloze vennootschap - Openbaar beroep op het spaarwezen - Voornemen - Inschrijving bij de C.B.F.A.

- Art. 438, eerste, tweede en derde lid Wetboek van vennootschappen

La présomption de possession du statut de société anonyme ayant fait publiquement appel à l'épargne qui est liée à l'inscription sur la liste auprès de la Commission bancaire, financière et des assurances, ne vaut que pour les sociétés ayant fait appel à l'épargne conformément à la procédure décrite à l'article 438, alinéa 1er, du Code des sociétés.

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Divers - Société anonyme - Appel public à l'épargne - Intention - Inscription auprès de la C.B.F.A.

- Art. 438, al. 1er, 2 et 3 Code des sociétés

C.05.0448.F 21 september 2006 AC nr. 429

Om billijk te zijn dient de schadeloosstelling, die aan de onteigende verschuldigd is wegens ontzetting uit zijn onroerend goed, gelijk te zijn aan maar niet meer te bedragen dan het bedrag dat moet worden betaald om zich een onroerend goed aan te schaffen van dezelfde waarde.

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Billijke schadeloosstelling - Vaststelling

- Art. 16 Grondwet 1994

Pour être juste l'indemnité due à l'exproprié, dépossédé de son immeuble, doit être équivalente mais ne peut être supérieure à la somme à débourser pour se procurer un immeuble de la même valeur.

EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Juste indemnité - Détermination

- Art. 16 Constitution 1994

C.05.0449.F 23 juni 2006 AC nr. 353

Artikel 1384, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek sluit niet uit dat de rechter, om de werkelijke schade van het slachtoffer te ramen, acht slaat op andere wettelijke bepalingen die de wijze van berekening van de schade vastleggen.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Raming - Berekeningswijze - Toepasselijke wettelijke bepalingen

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

L'article 1384, alinéa 1er, du Code civil n'exclut pas que, pour évaluer le dommage réel subi par la victime, le juge ait égard à d'autres dispositions légales qui fixent le mode de calcul du dommage.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Evaluation - Mode de calcul - Dispositions légales applicables

- Art. 1384, al. 1er Code civil

C.05.0451.F 12 mei 2006 AC nr. 271

Concl. adv.-gen. m.o. Ph. de Koster, Cass., 12 mei 2006, AR C.05.0451.F, Pas., 2006, nr ...

DWANGSOM - Tenuitvoerlegging - Geschil - Beslagrechter - Bevoegdheid

Conclusions de M. l'avocat général délégué Ph. de Koster, avant Cass., 12 mai 2006, RG C.05.0451.F, Pas., 2006, n° ...

ASTREINTE - Exécution - Contestation - Juge des saisies - Pouvoir

Het Hof van Cassatie is niet ertoe verplicht het Benelux-Gerechtshof een prejudiciële vraag te stellen die gegrond is op de in rechte verkeerde stelling van het cassatiemiddel (1) (Impliciete oplossing). (1) Zie cass., 5 jan. 2006, AR D.05.0005.N, nr ...

BENELUX - Prejudiciële geschillen - Hof van Cassatie - Verplichting

- Art. 6, derde en vierde lid, 1° Verdrag van 31 maart 1965 betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-gerechtshof

PREJUDICIEEL GESCHIL - Benelux - Hof van Cassatie - Verplichting

- Art. 6, derde en vierde lid, 1° Verdrag van 31 maart 1965 betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-gerechtshof

La Cour de cassation n'est pas obligée de poser à la Cour de Justice Benelux une question préjudicielle fondée sur la thèse erronée en droit du moyen de cassation (1) (Solution implicite). (1) Voir cass., 5 janvier 2006, RG D.05.0005.N, n° ...

BENELUX - Questions préjudicielles - Cour de cassation - Obligation

- Art. 6, al. 3 et al. 4, 1° Traité du 31 mars 1965 relatif à l'institution et au statut d'une Cour de Justice Benelux

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Benelux - Cour de cassation - Obligation

- Art. 6, al. 3 et al. 4, 1° Traité du 31 mars 1965 relatif à l'institution et au statut d'une Cour de Justice Benelux

Wanneer de rechter kennis neemt van een geschil betreffende de tenuitvoerlegging van een dwangsom, is hij niet bevoegd de onmogelijkheid vast te stellen om aan de hoofdveroordeling waarvoor een dwangsom is uitgesproken te voldoen en is hij evenmin bevoegd de dwangsom te verlagen of op te heffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

DWANGSOM - Tenuitvoerlegging - Geschil - Beslagrechter - Bevoegdheid

- Artt. 1385quater en 1385quinquies Gerechtelijk Wetboek

Le juge saisi d'une contestation sur l'exécution d'une astreinte n'a pas le pouvoir de constater l'impossibilité d'exécuter la condamnation principale assortie d'une astreinte ni le pouvoir de réduire ou de supprimer l'astreinte (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ASTREINTE - Exécution - Contestation - Juge des saisies - Pouvoir

- Art. 1385quater et 1385quinquies Code judiciaire

C.05.0460.F 28 april 2006 AC nr. 249

De betwisting van de internationale bevoegdheid van de aangezochte rechter kan, zo zij al niet voorafgaat aan elk verweer ten gronde, in geen geval nog plaatsvinden na het tijdstip van de stellingname die naar nationaal procesrecht als het eerste voor de aangezochte rechter voorgedragen verweer is te beschouwen (1). (1) H.v.J., Elefanten Schuh GmbH, C-150/80, 24 juni 1981, Rechtspr. H.v.J., 1981, I-1686.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid - Burgerlijke zaken - Uitbreiding van bevoegdheid - Betwisting van de bevoegdheid van de aangezochte rechter - Tijdstip

- Art. 18 Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Burgerlijke zaken - Internationale bevoegdheid - Uitbreiding van bevoegdheid - Betwisting van de bevoegdheid van de Belgische rechtbank - Tijdstip

- Art. 18 Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

La contestation de la compétence internationale du juge saisi, si elle n'est pas préalable à toute défense de fond, ne peut en tout état de cause se situer après le moment de la prise de position considérée, par le droit procédural national, comme la première défense adressée à ce juge (1). (1) C.J.C.E., Elefanten Schuh GmbH, C-150/80, 24 juin 1981, Jur. C.J.C.E., 1981, I-787.

COMPETENCE ET RESSORT - Competence internationale - Matière civile - Prorogation de compétence - Contestation de la compétence du juge saisi - Moment

- Art. 18 Convention d'exécution du 27 septembre 1968 entre les Etats membres de la C.E.E. concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, approuvée par la loi du 13 janvier 1971

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Matière civile - Compétence internationale - Prorogation de compétence - Contestation de la compétence du tribunal belge - Moment

- Art. 18 Convention d'exécution du 27 septembre 1968 entre les Etats membres de la C.E.E. concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, approuvée par la loi du 13 janvier 1971

Door vast te stellen dat verweerder op de rechtszitting waarop de zaak werd ingeleid, zonder de bevoegdheid van de aangezochte rechter vooraf te betwisten, mondeling geconcludeerd heeft om zijn principieel akkoord te betuigen met een deskundigenonderzoek, en door te overwegen dat verweerder een debat ten gronde is aangegaan, verantwoordt het arrest de beslissing naar recht om de uitbreiding van de internationale bevoegdheid van die rechter toe te passen.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid - Burgerlijke zaken - Verweerder - Deskundigenonderzoek - Akkoord - Debat ten gronde - Uitbreiding van bevoegdheid

- Art. 18 Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

- Art. 854 Gerechtelijk Wetboek

L'arrêt qui constate qu'à l'audience d'introduction de la cause, le défendeur a conclu verbalement pour marquer son accord sur le principe du recours à une mesure d'expertise, sans contester au préalable la compétence du juge saisi, et qui considère que le défendeur a engagé un débat sur le fond, justifie légalement sa décision d'appliquer la prorogation de compétence internationale de ce juge.

COMPETENCE ET RESSORT - Competence internationale - Matière civile - Défendeur - Mesure d'expertise - Accord - Débat sur le fond - Prorogation de compétence

- Art. 18 Convention d'exécution du 27 septembre 1968 entre les Etats membres de la C.E.E. concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, approuvée par la loi du 13 janvier 1971

- Art. 854 Code judiciaire

Concl. adv.-gen. WERQUIN, Cass., volt. terechtz., 21 dec. 2006, AR C.05.0464.F - C.05.0465.F - C.05.0466.F, Pas., 2006, nr ...

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel - Gemeenschap en Gewest - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bevoegdheid - Bescherming van het leefmilieu - Bestrijding van de geluidshinder - Geluidshinder veroorzaakt door het luchtverkeer - Luchthaven Brussel-Nationaal - Uitrusting en uitbating - Bevoegdheid van de federale Staat - Bevestiging van nauw verbonden bevoegdheden - Ontvankelijkheid

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bevoegdheid - Bescherming van het leefmilieu - Bestrijding van de geluidshinder - Geluidshinder veroorzaakt door het luchtverkeer - Luchthaven Brussel-Nationaal - Uitrusting en uitbating - Bevoegdheid van de federale Staat - Cassatiemiddel - Bevestiging van nauw verbonden bevoegdheden - Onduidelijk middel - Ontvankelijkheid

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bevoegdheid - Bescherming van het leefmilieu - Bestrijding van de geluidshinder - Geluidshinder veroorzaakt door het luchtverkeer - Luchtruim - Bevoegdheid van de federale Staat

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bevoegdheid - Bescherming van het leefmilieu - Bestrijding van de geluidshinder - Geluidshinder veroorzaakt door het luchtverkeer - Luchthaven Brussel-Nationaal - Uitrusting en uitbating - Bevoegdheid van de federale Staat

Conclusions de M. l'avocat général WERQUIN, avant Cass., aud. plén., 21 décembre 2006, RG C.05.0464.F - C.05.0465.F - C.05.0466.F, Pas., 2006, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen imprécis - Communauté et Région - Région de Bruxelles-Capitale - Pouvoir - Protection de l'environnement - Lutte contre le bruit - Bruit généré par le trafic aérien - Aéroport de Bruxelles-National - Equipement et exploitation - Compétence de l'Etat fédéral - Affirmation de compétences étroitement liées - Recevabilité

COMMUNAUTE ET REGION - Région de Bruxelles-Capitale - Pouvoir - Protection de l'environnement - Lutte contre le bruit - Bruit généré par le trafic aérien - Aéroport de Bruxelles-National - Equipement et exploitation - Compétence de l'Etat fédéral - Moyen de cassation - Affirmation de compétences étroitement liées - Moyen imprécis - Recevabilité

COMMUNAUTE ET REGION - Région de Bruxelles-Capitale - Pouvoir - Protection de l'environnement - Lutte contre le bruit - Bruit généré par le trafic aérien - Espace aérien - Compétence de l'Etat fédéral

COMMUNAUTE ET REGION - Région de Bruxelles-Capitale - Pouvoir - Protection de l'environnement - Lutte contre le bruit - Bruit généré par le trafic aérien - Aéroport de Bruxelles-National - Equipement et exploitation - Compétence de l'Etat fédéral

---

De bevoegdheid waarover alleen de federale Staat beschikt om de uitrusting en de uitbating van de luchthaven Brussel-Nationaal te regelen sluit de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet uit om, met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, normen inzake leefmilieu betreffende de geluidshinder uit te vaardigen, zelfs als die zou veroorzaakt zijn door het luchtverkeer dat een gevolg is van de uitbating van die luchthaven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bevoegdheid - Bescherming van het leefmilieu - Bestrijding van de geluidshinder - Geluidshinder veroorzaakt door het luchtverkeer - Luchthaven Brussel-Nationaal - Uitrusting en uitbating - Bevoegdheid van de federale Staat

- Art. 9 Ordonnantie Brussels hoofdstedelijk gewest van 17 juli 1997 betreffende de strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving

- Art. 6, § 1, X, eerste lid, 7° Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

- Artt. 4, en 8, eerste lid Bijzondere Wet 12 jan. 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen

La compétence réservée à l'Etat fédéral de régler la matière de l'équipement et l'exploitation de l'aéroport de Bruxelles-National n'exclut pas celle de la Région de Bruxelles-Capitale d'édicter, dans le respect du principe de la proportionnalité, des normes environnementales relatives aux nuisances sonores, celles-ci fussent-elles provoquées par le trafic aérien résultant de l'exploitation de cet aéroport (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMMUNAUTE ET REGION - Région de Bruxelles-Capitale - Pouvoir - Protection de l'environnement - Lutte contre le bruit - Bruit généré par le trafic aérien - Aéroport de Bruxelles-National - Equipement et exploitation - Compétence de l'Etat fédéral

- Art. 9 Ordonnance du Conseil de la région de Bruxelles-Capitale du 17 juillet 1997 relative à la lutte contre le bruit en milieur urbain

- Art. 6, § 1er, X, al. 1er, 7° Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

- Art. 4, et 8, al. 1er L. spéciale du 12 janvier 1989

De soevereiniteit van de federale Staat over het luchtruim heeft niet tot gevolg dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, voor het aan de grond waargenomen geluid grenswaarden zou mogen vaststellen die niet mogen worden overschreden door de vliegtuigen die in het luchtruim boven dat gewest vliegen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bevoegdheid - Bescherming van het leefmilieu - Bestrijding van de geluidshinder - Geluidshinder veroorzaakt door het luchtverkeer - Luchtruim - Bevoegdheid van de federale Staat

- Artt. 6, § 1, II, eerste lid, 1°, en 78 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

- Artt. 1, 2, 4, 7, tweede lid, 8, eerste lid, en 38 Bijzondere Wet 12 jan. 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen

- Art. 9 Ordonnantie Brussels hoofdstedelijk gewest van 17 juli 1997 betreffende de strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving

La souveraineté que l'Etat fédéral exerce sur l'espace aérien n'a pas pour effet que la Région de Bruxelles-Capitale ne puisse, dans le respect du principe de la proportionnalité, fixer, en ce qui concerne le bruit perçu au sol, des seuils à ne pas dépasser par les avions circulant dans l'espace aérien surplombant cette région (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMMUNAUTE ET REGION - Région de Bruxelles-Capitale - Pouvoir - Protection de l'environnement - Lutte contre le bruit - Bruit généré par le trafic aérien - Espace aérien - Compétence de l'Etat fédéral

- Art. 6, § 1er, II, al. 1er, 1°, et 78 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

- Art. 1er, 2, 4, 7, al. 2, 8, al. 1er, et 38 L. spéciale du 12 janvier 1989

- Art. 9 Ordonnance du Conseil de la région de Bruxelles-Capitale du 17 juillet 1997 relative à la lutte contre le bruit en milieur urbain

---

Het middel dat gegrond is op de bewering dat de bevoegdheid van de federale Staat inzake uitrusting en uitbating van de luchthaven Brussel-Nationaal en die van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de strijd tegen de geluidshinder nauw verbonden zijn, maar niet preciseert waarom die bevoegdheden dermate vervlochten zijn dat zij enkel nog in samenwerking zouden kunnen uitgeoefend worden, is onduidelijk en derhalve niet-ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onduidelijk middel - Gemeenschap en Gewest - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bevoegdheid - Bescherming van het leefmilieu - Bestrijding van de geluidshinder - Geluidshinder veroorzaakt door het luchtverkeer - Luchthaven Brussel-Nationaal - Uitrusting en uitbating - Bevoegdheid van de federale Staat - Bevestiging van nauw verbonden bevoegdheden - Ontvankelijkheid

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Bevoegdheid - Bescherming van het leefmilieu - Bestrijding van de geluidshinder - Geluidshinder veroorzaakt door het luchtverkeer - Luchthaven Brussel-Nationaal - Uitrusting en uitbating - Bevoegdheid van de federale Staat - Cassatiemiddel - Bevestiging van nauw verbonden bevoegdheden - Onduidelijk middel - Ontvankelijkheid

Lorsqu'il repose sur l'affirmation que la compétence de l'Etat fédéral en matière d'équipement et d'exploitation de l'aéroport de Bruxelles-National et celle de la Région de Bruxelles-Capitale en matière de lutte contre le bruit sont étroitement liées, le moyen qui ne précise pas en quoi ces compétences seraient à ce point imbriquées qu'elles ne pourraient plus être exercées qu'en coopération, est imprécis, partant irrecevable (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen imprécis - Communauté et Région - Région de Bruxelles-Capitale - Pouvoir - Protection de l'environnement - Lutte contre le bruit - Bruit généré par le trafic aérien - Aéroport de Bruxelles-National - Equipement et exploitation - Compétence de l'Etat fédéral - Affirmation de compétences étroitement liées - Recevabilité

COMMUNAUTE ET REGION - Région de Bruxelles-Capitale - Pouvoir - Protection de l'environnement - Lutte contre le bruit - Bruit généré par le trafic aérien - Aéroport de Bruxelles-National - Equipement et exploitation - Compétence de l'Etat fédéral - Moyen de cassation - Affirmation de compétences étroitement liées - Moyen imprécis - Recevabilité

C.05.0478.N 29 juni 2006 AC nr. 369

Bij een derdenverzet mag de derde, binnen de grenzen van wat in de bestreden beslissing werd beslist en van wat hem aanbelangt, alle middelen aanvoeren zowel in feite als in rechte; hij wordt hierbij, in beginsel, niet beperkt door de proceshouding die was aangenomen door de partijen in het oorspronkelijk geding.

DERDENVERZET - Derde - Aangevoerde middelen

Dans le cadre d'une tierce opposition, le tiers peut invoquer tous moyens de fait et de droit, dans les limites de ce qui a été décidé dans la décision litigieuse et de ce qui le concerne; en principe, il n'est pas limité en cela par l'attitude procédurale qui avait été adoptée par les parties dans l'instance initiale.

TIERCE OPPOSITION - Tiers - Moyens invoqués

De rechter die kennisneemt van het derdenverzet oefent een volledige rechtsmacht uit met betrekking tot hetgeen in de bestreden beslissing werd beslist en de positie van de derde aanbelangt (1). (1) A. LE PAIGE, Handboek voor gerechtelijk recht, deel IV, Rechtsmiddelen, Antwerpen/Amsterdam, S.W.U., 1973, nr 191; H. BOULARBAH en J. ENGLEBERT, La tierce opposition contre une ordonnance rendue sur requête unilatérale introduit-elle une nouvelle instance?, J.T. 2000, p. 422, nr 14; K. WAGNER, APR, Derdenverzet, Kluwer, 2002, p. 5, nr 2 en p. 47, nr 72.

DERDENVERZET - Devolutieve kracht - Rechtsmacht van de rechter

- Art. 1122, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Le juge saisi de la tierce opposition exerce sa pleine juridiction sur ce qui a été décidé dans la décision litigieuse et ce qui concerne la position du tiers (1). (1) A. LE PAIGE, Handboek voor gerechtelijk recht, deel IV, Rechtsmiddelen, Anvers/Amsterdam, S.W.U., 1973, n° 191; H. BOULARBAH et J. ENGLEBERT, La tierce opposition contre une ordonnance rendue sur requête unilatérale introduit-elle une nouvelle instance?, J.T., 2000, p. 422, n° 14; K. WAGNER, APR, Derdenverzet, Kluwer, 2002, p. 5, n° 2 et p. 47, n° 72.

TIERCE OPPOSITION - Force dévolutive - Pouvoir de juridiction du juge

- Art. 1122, al. 1er Code judiciaire

C.05.0481.N 10 november 2006 AC nr. 553

Het cassatiemiddel dat neerkomt op een herhaling van de stelling die zowel door 's Hofs arrest als door de beslissing van de verwijzingsrechter is verworpen, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2005, AR S.04.0181.F, nr 322.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Herhaling van de stelling die zowel door 's Hofs arrest als door de verwijzingsrechter verworpen is - Ontvankelijkheid

- Art. 1119 Gerechtelijk Wetboek

Est irrecevable, le moyen de cassation qui revient à reprendre la thèse qui est rejetée tant par l'arrêt rendu par la Cour que par la décision du juge de renvoi (1). (1) Voir Cass., 6 juin 2005, RG S.04.0181.F, n° 322.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Divers - Reprise de la thèse qui est rejetée tant par l'arrêt rendu par la Cour que par le juge de renvoi - Recevabilité

- Art. 1119 Code judiciaire

C.05.0487.F 25 september 2006 AC nr. 433

Geen enkele wettelijke bepaling onderwerpt de boedelschuldeisers aan dezelfde regeling als de schuldeisers in de boedel en beperkt hun rechten ten aanzien van de laatstgenoemden.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Vereffening - Boedelschuldeisers - Individuele vervolgingen - Juridische regeling

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

Aucune disposition légale ne soumet les créanciers de la masse au même régime que les créanciers dans la masse et ne limite leurs droits à l'égard de celle-ci.

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Liquidation - Créanciers de la masse - Poursuites individuelles - Régime juridique

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt een aandeelhouder, die het saldo van zijn plaatsing in het kapitaal van een naamloze vennootschap dient te betalen, die schuld af te lossen door schuldvergelijking met een schuldvordering die hij op die vennootschap heeft.

SCHULDVERGELIJKING - Handelsvennootschappen - Aandeelhouder - Schuldeiser t.a.v. de vennootschap - Schuldenaar van het saldo van zijn plaatsing in het kapitaal

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Artt. 1234, 1289 tot 1291, en 1298 Burgerlijk Wetboek

Aucune disposition légale n'interdit à un actionnaire, tenu de payer le solde de sa souscription au capital d'une société anonyme, de se libérer de cette dette par compensation avec une créance dont il est titulaire à l'égard de cette société.

COMPENSATION - Sociétés commerciales - Actionnaire - Créancier à l'égard de la société - Débiteur du solde de sa souscription au capital

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 1234, 1289 à 1291, et 1298 Code civil

Het arrest dat beslist dat de schuldvergelijking tussen de schuldvordering, waarvan het arrest vaststelt dat zij een schuld van de boedel van de vereffening vormt, en de schuldvordering van de vennootschap niet vóór het faillissement van die vennootschap heeft kunnen plaatsvinden, en dat gegrond is op het risico van een samenloop tussen de boedelschuldeisers of tussen die schuldeisers en de schuldeisers die houder van een bijzonder voorrecht of van een zakelijke zekerheid zijn, maar niet vaststelt dat die samenloop heeft plaatsgevonden, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Vereffening - Boedelschuldeisers - Individuele vervolgingen - Schuldvordering van de vennootschap - Schuldvergelijking - Geen schuldvergelijking

- Artt. 7, 8 en 9 Hypotheekwet van 16 dec. 1851

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Artt. 1234, 1289 tot 1291, en 1298 Burgerlijk Wetboek

SCHULDVERGELIJKING - Handelsvennootschappen - Vereffening - Boedelschuldeisers - Individuele vervolgingen - Schuldvordering van de vennootschap - Schuldvergelijking - Geen schuldvergelijking

- Artt. 7, 8 en 9 Hypotheekwet van 16 dec. 1851

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Artt. 1234, 1289 tot 1291, en 1298 Burgerlijk Wetboek

Ne justifie pas légalement sa décision que la compensation entre la créance, dont il constate qu'elle constitue une dette de la masse de liquidation, et la créance de la société, n'a pu s'opérer avant la faillite de celle-ci, l'arrêt qui se fonde sur le risque d'un concours entre les créanciers de la masse ou entre ceux-ci et des créanciers munis d'un privilège spécial ou d'une sûreté réelle, mais n'en constate pas la réalisation.

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Liquidation - Créanciers de la masse - Poursuites individuelles - Créance de la société - Compensation - Absence

- Art. 7, 8 et 9 L. du 16 décembre 1851 sur les hypothèques

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 1234, 1289 à 1291, et 1298 Code civil

COMPENSATION - Sociétés commerciales - Liquidation - Créanciers de la masse - Poursuites individuelles - Créance de la société - Compensation - Absence

- Art. 7, 8 et 9 L. du 16 décembre 1851 sur les hypothèques

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 1234, 1289 à 1291, et 1298 Code civil

Alleen een situatie van samenloop tussen de boedelschuldeisers of tussen die schuldeisers en de schuldeisers die houder zijn van een bijzonder voorrecht of van een zakelijke zekerheid, kan verhinderen dat de boedelschuldeisers individuele vervolgingen tegen die boedel instellen.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Vereffening - Boedelschuldeisers - Individuele vervolgingen - Situatie van samenloop

- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

Une situation de concours entre les créanciers de la masse ou entre ceux-ci et des créanciers munis d'un privilège spécial ou d'une sûreté réelle est seule de nature à empêcher l'exercice de poursuites individuelles des créanciers de la masse contre celle-ci.

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Liquidation - Créanciers de la masse - Poursuites individuelles - Situation de concours

- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

C.05.0494.N 1 juni 2006 AC nr. 306

Artikel 56 van de Grondwet beperkt niet het recht van onderzoek dat elke Kamer heeft (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWET - Art. 56 - Recht van onderzoek van elke Kamer

L'article 56 de la Constitution ne limite pas le droit d'enquête de chaque Chambre (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 56 - Droit d'enquête de chaque Chambre

---

Concl. proc.-gen. DE SWAEF, Cass., 1 juni 2006, AR C.05.0494.N, A.C., 2006, nr ...

GRONDWET - Art. 58 - Parlementaire immuniteit - Doel

GRONDWET - Art. 58 - Parlementaire immuniteit - Gevolg - Recht op toegang tot de rechter

Conclusions de M. le procureur général DE SWAEF, avant Cass., 1er juin 2006, RG C.05.0494.N, A.C., 2006, n° ...

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 58 - Immunité parlementaire - But

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 58 - Immunité parlementaire - Conséquence - Droit d'accès au juge

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Geschillen over burgerlijke rechten - Kennisneming door hoven en rechtbanken

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Draagwijdte van de bescherming door de rechter

GRONDWET - Art. 58 - Vrije meningsuiting van de parlementsleden

GRONDWET - Art. 56 - Recht van onderzoek van elke Kamer

MACHTEN - Rechterlijke macht - Geschillen over burgerlijke rechten - Kennisneming door hoven en rechtbanken

MACHTEN - Wetgevende macht - Parlementaire immuniteit - Vrije meningsuiting in het Parlement

MACHTEN - Wetgevende macht - Parlementaire immuniteit - Doel

MACHTEN - Wetgevende macht - Fout van Parlement - Schade veroorzaakt aan derde - Verplichting tot vergoeding

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 144 - Contestations qui ont pour objet des droits civils - Connaissance par les cours et tribunaux

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 144 - Portée de la protection par le juge

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 58 - Liberté d'expression des parlementaires

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 56 - Droit d'enquête de chaque Chambre

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Contestations qui ont pour objet des droits civils - Connaissance par les cours et tribunaux

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Immunité parlementaire - Liberté d'expression au sein du Parlement

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Immunité parlementaire - But

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Faute du Parlement - Dommage causé à autrui - Obligation d'indemniser

---

Concl. proc.-gen. DE SWAEF, Cass., 1 juni 2006, AR C.05.0494.N, AC, 2006, nr ...

Conclusions de M. le procureur général DE SWAEF, avant Cass., 1er juin 2006, RG C.05.0494.N, AC, 2006, n° ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Fout van Parlement - Schade veroorzaakt aan derde - Verplichting tot vergoeding

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Geschillen over burgerlijke rechten - Kennisneming door hoven en rechtbanken

MACHTEN - Scheiding der machten - Onafhankelijkheid van de wetgevende macht - Fout van Parlement - Schade veroorzaakt aan derde - Verplichting tot vergoeding

MACHTEN - Scheiding der machten - Bescherming geboden door artikel 144 Grondwet

MACHTEN - Scheiding der machten - Parlementaire immuniteit - Doel

MACHTEN - Scheiding der machten - Parlementaire immuniteit - Gevolg - Recht op toegang tot de rechter

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Faute du Parlement - Dommage causé à autrui - Obligation d'indemniser

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Contestations qui ont pour objet des droits civils - Connaissance par les cours et tribunaux

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Indépendance du pouvoir législatif - Faute du Parlement - Dommage causé à autrui - Obligation d'indemniser

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Protection offerte par l'article 144 de la Constitution

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Immunité parlementaire - But

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Immunité parlementaire - Conséquence - Droit d'accès au juge

---

De beginselen van scheiding der machten en van de onafhankelijkheid van de wetgevende macht en van de parlementsleden houden niet in dat de Staat in het algemeen zou zijn ontheven van zijn verplichting de schade te vergoeden die een fout van het Parlement aan een derde heeft veroorzaakt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

Les principes de la séparation des pouvoirs et de l'indépendance du pouvoir législatif et des parlementaires n'impliquent pas que l'Etat serait, d'une manière générale, soustrait à son obligation d'indemniser le dommage causé à autrui par une faute du Parlement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Fout van Parlement - Schade veroorzaakt aan derde - Verplichting tot vergoeding

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

MACHTEN - Wetgevende macht - Fout van Parlement - Schade veroorzaakt aan derde - Verplichting tot vergoeding

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

MACHTEN - Scheiding der machten - Onafhankelijkheid van de wetgevende macht - Fout van Parlement - Schade veroorzaakt aan derde - Verplichting tot vergoeding

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Faute du Parlement - Dommage causé à autrui - Obligation d'indemniser

- Art. 1382 et 1383 Code civil

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Faute du Parlement - Dommage causé à autrui - Obligation d'indemniser

- Art. 1382 et 1383 Code civil

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Indépendance du pouvoir législatif - Faute du Parlement - Dommage causé à autrui - Obligation d'indemniser

- Art. 1382 et 1383 Code civil

De bescherming geboden door artikel 144 van de Grondwet laat niet toe dat de rechter, rechtstreeks of onrechtstreeks, toezicht uitoefent op de wijze waarop het Parlement het recht van onderzoek uitoefent of tot zijn besluit komt, en aldus op de wijze waarop de leden van de Kamers hun mening uitdrukken (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Draagwijdte van de bescherming door de rechter

MACHTEN - Scheiding der machten - Bescherming geboden door artikel 144 Grondwet

La protection offerte par l'article 144 de la Constitution n'autorise pas le juge à contrôler, directement ou indirectement, la manière dont le Parlement exerce son droit d'enquête ou prend sa décision ni, partant, la manière dont les parlementaires expriment leur opinion (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 144 - Portée de la protection par le juge

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Protection offerte par l'article 144 de la Constitution

---

De parlementaire immuniteit, bepaald in artikel 58 van de Grondwet heeft tot doel het beschermen van de vrije meningsuiting in het Parlement en de handhaving van de scheiding van machten tussen wetgever en rechter (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWET - Art. 58 - Parlementaire immuniteit - Doel

MACHTEN - Wetgevende macht - Parlementaire immuniteit - Doel

MACHTEN - Scheiding der machten - Parlementaire immuniteit - Doel

L'immunité parlementaire prévue par l'article 58 de la Constitution poursuit la protection de la liberté d'expression au sein du Parlement et le maintien de la séparation des pouvoirs entre le législateur et le juge (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 58 - Immunité parlementaire - But

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Immunité parlementaire - But

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Immunité parlementaire - But

---

De vrijheid van meningsuiting in het Parlement omvat niet enkel de mondelinge verklaringen van individuele parlementsleden, maar ook hun geschriften, alsmede alle parlementaire werkzaamheden, zo ook deze van een parlementaire onderzoekscommissie, opgericht bij toepassing van artikel 56 van de Grondwet en van de wet van 3 mei 1880 op het parlementaire onderzoek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWET - Art. 58 - Vrije meningsuiting van de parlementsleden

MACHTEN - Wetgevende macht - Parlementaire immuniteit - Vrije meningsuiting in het Parlement

La liberté d'expression au sein du parlement ne comprend pas seulement les déclarations orales des parlementaires mais aussi leurs écrits ainsi que tous les travaux parlementaires et dès lors également ceux d'une commission d'enquête parlementaire instituée en application de l'article 56 de la Constitution et de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 58 - Liberté d'expression des parlementaires

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Immunité parlementaire - Liberté d'expression au sein du Parlement

---

Door de kennisneming van geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting aan de hoven en rechtbanken toe te kennen, stelt artikel 144 van de Grondwet alle burgerlijke rechten onder de bescherming van de rechterlijke macht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Geschillen over burgerlijke rechten - Kennisneming door hoven en rechtbanken

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Geschillen over burgerlijke rechten - Kennisneming door hoven en rechtbanken

MACHTEN - Rechterlijke macht - Geschillen over burgerlijke rechten - Kennisneming door hoven en rechtbanken

En disposant que les contestations qui ont pour objet des droits civils sont exclusivement du ressort des cours et tribunaux, l'article 144 de la Constitution place tous les droits civils sous la protection du pouvoir judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Contestations qui ont pour objet des droits civils - Connaissance par les cours et tribunaux

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 144 - Contestations qui ont pour objet des droits civils - Connaissance par les cours et tribunaux

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Contestations qui ont pour objet des droits civils - Connaissance par les cours et tribunaux

---

Vormt geen onevenredige inbreuk op het recht op toegang tot de rechter de omstandigheid dat de rechter niet mag oordelen of een meningsuiting van een parlementslid of van een parlementaire commissie foutief was en aldus de aansprakelijkheid van de federale Staat tot gevolg zou kunnen hebben (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWET - Art. 58 - Parlementaire immuniteit - Gevolg - Recht op toegang tot de rechter

MACHTEN - Scheiding der machten - Parlementaire immuniteit - Gevolg - Recht op toegang tot de rechter

Ne constitue pas une atteinte disproportionnée au droit d'accès au juge la circonstance que le juge ne peut décider si une opinion d'un parlementaire ou d'une commission parlementaire constituait une faute susceptible d'entraîner la responsabilité de l'Etat fédéral (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 58 - Immunité parlementaire - Conséquence - Droit d'accès au juge

POUVOIRS - Séparation des pouvoirs - Immunité parlementaire - Conséquence - Droit d'accès au juge

---

C.05.0513.F 7 december 2006 AC nr. 630

Indien voor de echtscheiding door onderlinge toestemming de onderhoudsbijdrage van de echtgenoten voor de kinderen bij overeenkomst is vastgesteld en deze gegrond is op de evolutie van de feitelijke toestand en er geen stukken zijn waaruit de verhoging van de kosten voor de kinderen blijkt, mag de rechter die wijze van vaststelling niet door een andere wijze van berekening - de zogenaamde "methode-Renard" - waarvan hij vaststelt dat het resultaat ervan in casu de werkelijke behoeften van de kinderen overtreft, vervangen teneinde de aldus gevraagde verhoging toe te staan.

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Bijdrage in het levensonderhoud en de opvoeding van de kinderen - Voorafgaande overeenkomst - Herzieningsclausule - Verbindende kracht - Wijze ambtshalve door de rechter gekozen - Methode-Renard - Vervanging - Wettigheid

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1288, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Kinderen - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Levensonderhoud - Bijdrage in het levensonderhoud en de opvoeding van de kinderen - Voorafgaande overeenkomst - Herzieningsclausule - Verbindende kracht - Wijze ambtshalve door de rechter gekozen - Methode-Renard - Vervanging - Wettigheid

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1288, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

LEVENSONDERHOUD - Echtscheiding door onderlinge toestemming - Voorafgaande overeenkomst - Bijdrage in het levensonderhoud en de opvoeding van de kinderen - Herzieningsclausule - Verbindende kracht - Wijze ambtshalve door de rechter gekozen - Methode-Renard - Vervanging - Wettigheid

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1288, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

En présence d'une convention préalable à divorce par consentement mutuel relative au mode de détermination de la contribution alimentaire des époux au profit des enfants et fondée sur l'évolution de la situation de fait et en l'absence de documents révélant l'augmentation des frais relatifs aux enfants, le juge ne peut y substituer un autre mode de calcul - "méthode Renard" - dont il relève qu'elle aboutit en l'espèce à un résultat qui excède les besoins réels des enfants pour accorder ainsi l'augmentation demandée.

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Divorce par consentement mutuel - Contribution à l'entretien et à l'éducation des enfants - Convention préalable - Clause de révision - Force obligatoire - Méthode choisie d'office par le juge - Méthode Renard - Substitution - Légalité

- Art. 1134 Code civil

- Art. 1288, al. 1er, 3° Code judiciaire

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Enfants - Divorce par consentement mutuel - Aliments - Contribution à l'entretien et à l'éducation des enfants - Convention préalable - Clause de révision - Force obligatoire - Méthode choisie d'office par le juge - Méthode Renard - Substitution - Légalité

- Art. 1134 Code civil

- Art. 1288, al. 1er, 3° Code judiciaire

ALIMENTS - Divorce par consentement mutuel - Convention préalable - Contribution à l'entretien et à l'éducation des enfants - Clause de révision - Force obligatoire - Méthode choisie d'office par le juge - Méthode Renard - Substitution - Légalité

- Art. 1134 Code civil

- Art. 1288, al. 1er, 3° Code judiciaire

C.05.0519.N 3 november 2006 AC nr. 537

Bij de verzekering van een woning, kan de verzekeraar zich slechts beroepen op onderverzekering en vermag hij de evenredigheidsregel toe te passen, wanneer hij het bewijs levert dat hij aan de verzekeringnemer een stelsel heeft voorgesteld dat de afschaffing van de evenredigheidsregel tot gevolg heeft en dat de verzekeringnemer zulks heeft geweigerd; hij kan dit bewijs leveren met alle middelen van recht, vermoedens inbegrepen.

VERZEKERING - Landverzekering - Verzekering van een woning - Onderverzekering - Toepassing van de evenredigheidsregel - Voorwaarde - Voorstel van een stelsel dat de afschaffing van de evenredigheidsregel tot gevolg heeft - Bewijslast - Bewijsmiddelen

- Art. 44, §§ 1 en 2 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 3, § 2, eerste en derde lid KB 24 dec. 1992 tot uitvoering van de Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Lors de l'assurance d'une habitation, l'assureur ne peut invoquer la sous-assurance et appliquer la règle proportionnelle que lorsqu'il prouve qu'il a présenté au preneur d'assurance un système d'assurance qui entraîne la suppression de la règle proportionnelle et que le preneur d'assurance l'a refusé; il peut apporter cette preuve par toutes voies de droit, y compris par présomptions.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assurance d'une habitation - Sous-assurance - Application de la règle proportionnelle - Condition - Proposition d'un système qui entraîne la suppression de la règle proportionnelle - Charge de la preuve - Moyens de preuve

- Art. 44, § 1 et 2 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 3, § 2, al. 1er et 3 A.R. du 24 décembre 1992

C.05.0536.N 22 december 2006 AC nr. 673

De verkoop van zijn onverdeeld aandeel in een goed uit een ruimere nalatenschap door een mede-erfgenaam aan een derde heeft steeds een voorwaardelijk karakter en kan de goederen die bij de uiteindelijke vereffening-verdeling van die nalatenschap in de kavel van een andere mede-erfgenaam worden geplaatst niet aantasten (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 1994, AR 8329, nr 366, met conl. eerste adv.-gen. D'HOORE (in dezelfde zaak en waarnaar het bestreden arrest in zijn redengeving verwijst); zie ook F. LAURENT, Principes de droit civil, X, Brussel, Bruylant-Christophe & Comp., 1874, 284, nr 253, R.P.D.B. 1951, V° Successions, 243, nr 1128, H. DE PAGE, Traité, IX, 1946, 760, nr 1089, Ch. SLUYTS, Gevolgen van de verdeling en vrijwaring van kavels, artikel 883, B.W. in Erfenissen, schenkingen en testamenten. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Antwerpen, Kluwer, Afl. 16, 9-12, nrs 1-6, 19, nrs 16 en 20, nr 18; H. CASMAN, Enkele open vragen omtrent beschikkingsbevoegdheden over onverdeelde zaken, in Liber Amicorum Prof. Dr. G. Baeteman, E. Story-Scientia, 1997, 8-12, nrs 9-16.

EIGENDOM - Mede-eigendom - Nalatenschap - Mede-erfgenaam - Onverdeeld aandeel in een goed - Verkoop aan een derde - Aard - Verdeling

- Art. 883 Burgerlijk Wetboek

ERFENISSEN - Nalatenschap - Mede-erfgenaam - Onverdeeld aandeel in een goed - Verkoop aan een derde - Verdeling

- Art. 883 Burgerlijk Wetboek

ONVERDEELDHEID - Nalatenschap - Mede-erfgenaam - Onverdeeld aandeel in een goed - Verkoop aan een derde - Aard - Verdeling

- Art. 883 Burgerlijk Wetboek

VERDELING - Nalatenschap - Mede-erfgenaam - Onverdeeld aandeel in een goed - Verkoop aan een derde - Aard

La vente par un cohéritier à un tiers de sa part indivise dans un bien qui fait partie d'une succession plus large a toujours un caractère conditionnel et ne peut porter atteinte aux biens compris dans le lot des autres cohéritiers lors de l'ultime liquidation-partage de cette succession (1). (1) Voir Cass., 9 septembre 1994, RG 8329, n° 366 et les conclusions de M. le premier avocat général D'HOORE (dans la même cause et à laquelle l'arrêt attaqué se réfère dans sa motivation) publiées à leur date dans AC 1994; voir aussi: F.LAURENT, Principes de droit civil, X, Bruxelles, Bruylant-Christophe & Comp., 1874, 284, n° 253, R.P.D.B. 1951, v° Successions, 243,n° 1128, H. DE PAGE, Traité, IX, 1946, 760, n° 1089, Ch. SLUYTS, Gevolgen van de verdeling en vrijwaring van kavels, artikel 883 du Code civil, dans Erfenissen, schenkingen en testamenten. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Anvers, Kluwer, Ed. 16, 9-12, n° 1-6, 19, n° 16 et 20, n° 18, H. CASMAN, Enkele open vragen omtrent beschikkingsbevoegdheden over onverdeelde zaken, in Liber Amicorum Prof. Dr. G. Baeteman, E. Story-Scientia, 1997, 8-12, n° 9-16.

PROPRIETE - Copropriété - Succession - Cohéritier - Part indivise dans un bien - Vente à un tiers - Nature - Partage

- Art. 883 Code civil

SUCCESSION - Succession - Cohéritier - Part indivise dans un bien - Vente à un tiers - Partage

- Art. 883 Code civil

INDIVISION - Succession - Cohéritier - Part indivise dans un bien - Vente à un tiers - Nature - Partage

- Art. 883 Code civil

PARTAGE - Succession - Cohéritier - Part indivise dans un bien - Vente à un tiers - Nature

- Art. 883 Burgerlijk Wetboek

- Art. 883 Code civil

In afwachting van de vereffening-verdeling van de nalatenschap kan de koper van een onverdeeld aandeel in een goed uit die nalatenschap bij de vereffening en verdeling geen rechten als deelgenoot laten gelden op dat goed, doch wel als schuldeiser van de verkoper toezien op die verdeling (1). (1) Zie V. SAGAERT, Commentaar bij artikel 882, B.W. in Erfenissen, schenkingen en testamenten. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Antwerpen, Kluwer, Afl. 23, 57-58, nrs 3-4 en 60-61, nrs 7-9.

Dans l'attente de la liquidation-partage de la succession, l'acheteur d'une part indivise d'un bien de cette succession ne peut faire valoir de droit sur ce bien en tant que copartageant, mais il peut surveiller ce partage en tant que créancier du vendeur (1). (1) Voir V. SAGAERT, Commentaar bij artikel 882, B.W. in Erfenissen, schenkingen en testamenten. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Anvers, Kluwer, éd. 23, 57-58, n° 3-4 et 60-61, n° 7-9.

EIGENDOM - Mede-eigendom - Nalatenschap - Mede-erfgenaam - Onverdeeld aandeel in een goed - Verkoop aan een derde - Rechten van de derde

- Art. 882 Burgerlijk Wetboek

ERFENISSEN - Nalatenschap - Mede-erfgenaam - Onverdeeld aandeel in een goed - Verkoop aan een derde - Rechten van de derde

- Art. 882 Burgerlijk Wetboek

ONVERDEELDHEID - Nalatenschap - Mede-erfgenaam - Onverdeeld aandeel in een goed - Verkoop aan een derde - Rechten van de derde

- Art. 882 Burgerlijk Wetboek

VERDELING - Nalatenschap - Mede-erfgenaam - Onverdeeld aandeel in een goed - Verkoop aan een derde - Rechten van de derde

- Art. 882 Burgerlijk Wetboek

PROPRIETE - Copropriété - Succession - Cohéritier - Part indivise dans un bien - Vente à un tiers - Droit du tiers

- Art. 882 Code civil

SUCCESSION - Succession - Cohéritier - Part indivise dans un bien - Vente à un tiers - Droit du tiers

- Art. 882 Code civil

INDIVISION - Succession - Cohéritier - Part indivise dans un bien - Vente à un tiers - Droit du tiers

- Art. 882 Code civil

PARTAGE - Succession - Cohéritier - Part indivise dans un bien - Vente à un tiers - Droit du tiers

- Art. 882 Code civil

C.05.0541.F 27 januari 2006 AC nr. 59

Wanneer een rechter gedurende meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, kan het Hof, als het dit verzuim vaststelt en oordeelt dat de beslissing over het geschil in het belang van een goede rechtsbedeling niet langer mag uitblijven, hem de zaak onttrekken en ze verwijzen naar hetzelfde, anders samengestelde, rechtscollege (1). (1) Cass., 30 juli 2002, AR C.02.0315.N, nr 406.

Lorsqu'un juge néglige pendant plus de six mois de juger une cause qu'il avait prise en délibéré, la Cour, qui constate cette négligence et qui considère que la décision du litige ne peut être reportée dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice, peut l'en dessaisir et renvoyer la cause à la même juridiction, autrement composée (1). (1) Cass., 30 juillet 2002, RG C.02.0315.N, n° 406.

RECHTBANKEN - Algemeen - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Beoordeling - Onttrekking - Verwijzing

- Artt. 648, 4°, 652 en 658 Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Rechtbanken - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Beoordeling - Onttrekking

- Artt. 648, 4°, 652 en 658 Gerechtelijk Wetboek

TRIBUNAUX - Généralités - Omission de juger la cause persistant depuis plus de six mois - Appréciation - Dessaisissement - Renvoi

- Art. 648, 4°, 652 et 658 Code judiciaire

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Tribunaux - Omission de juger la cause persistant depuis plus de six mois - Appréciation - Dessaisissement

- Art. 648, 4°, 652 et 658 Code judiciaire

C.05.0554.F 25 september 2006 AC nr. 434

Wanneer, in geval van verkoop van roerende goederen, in de algemene verkoopvoorwaarden die op de factuur vermeld staan een beding tot opschorting van eigendomsoverdracht tot de volledige betaling van de prijs opgenomen wordt, is niet vereist dat dit beding door de schuldenaar schriftelijk aanvaard wordt opdat het na zijn faillissement uitwerking kan hebben.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers - Verkoop - Roerende goederen - Eigendomsoverdracht - Beding van opschorting tot de volledige betaling van de prijs - Faillissement van de koper - Terugvordering

- Art. 101 Wet 8 aug. 1997

KOOP - Roerende goederen - Eigendomsoverdracht - Beding van opschorting tot de volledige betaling van de prijs - Faillissement van de koper - Terugvordering

- Art. 101 Wet 8 aug. 1997

VOORRECHTEN EN HYPOTHEKEN - Bijzonder voorrecht - Verkoop - Roerende goederen - Eigendomsoverdracht - Beding van opschorting tot de volledige betaling van de prijs - Faillissement van de koper - Terugvordering

- Art. 101 Wet 8 aug. 1997

Lorsqu'en cas de vente de biens meubles, une clause suspendant le transfert de propriété jusqu'au paiement intégral du prix est insérée dans des conditions générales de vente figurant sur la facture, il n'est pas requis qu'elle doive faire l'objet d'une acceptation écrite du débiteur pour produire ses effets après la faillite de celui-ci.

FAILLITE ET CONCORDATS - Creanciers privilegies et hypothecaires - Vente - Biens meubles - Transfert de propriété - Clause de suspension jusqu'au paiement intégral du prix - Faillite de l'acheteur - Revendication

- Art. 101 L. du 8 août 1997 sur les faillites

VENTE - Biens meubles - Transfert de propriété - Clause de suspension jusqu'au paiement intégral du prix - Faillite de l'acheteur - Revendication

- Art. 101 L. du 8 août 1997 sur les faillites

PRIVILEGES ET HYPOTHEQUES - Privilèges particuliers - Vente - Biens meubles - Transfert de propriété - Clause de suspension jusqu'au paiement intégral du prix - Faillite de l'acheteur - Revendication

- Art. 101 L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.05.0558.N 15 december 2006 AC nr. 654

Het recht van opstal dat voor onbepaalde duur wordt bedongen, waardoor in werkelijkheid een zakelijk recht wordt gevestigd voor meer dan vijftig jaar, is niet nietig maar dient herleid te worden tot deze wettelijk bepaalde maximumtermijn.

OPSTAL (RECHT VAN) - Onbepaalde duur

- Artt. 1 en 4 Wet 10 jan. 1824 over het recht van opstal

Le droit de superficie qui est stipulé pour une durée indéterminée, établissant en réalité un droit réel pour plus de cinquante ans, n'est pas nul, mais doit être réduit à ce délai maximal légalement déterminé.

SUPERFICIE (DROIT DE) - Durée indéterminée

- Art. 1 et 4 L. du 10 janvier 1824 sur le droit de superficie

---

C.05.0570.F 26 juni 2006 AC nr. 355

Een natuurlijke persoon die bij name is genoemd in een audiovisuele uitzending van periodieke aard, heeft niet het recht de uitzending te vorderen van een antwoord dat hij in de loop van die uitzending reeds heeft kunnen vermelden; de uitzending van een dergelijk antwoord kan worden geweigerd (1). (1) Zie Civ. Liège (voorz.) 4 juni 1986, J.T. 1987, p. 1987, opm. M. VERDUSSEN, inz. p. 539, nrs 2 en 3. Het O.M. concludeerde dat er grond bestond tot vernietiging van de bestreden beschikking, behalve in zoverre zij de hoofdvordering ontvankelijk verklaarde, en tot het verwijzen van de aldus beperkte zaak naar de voorzitter van de bevoegde rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende in laatste aanleg.

RAADKAMER [ZIE: 300 ONDERZOEKSGERECHTEN] - Audiovisuele media - Recht tot antwoord - Begrip - Antwoord reeds in de loop van de uitzending vermeld

- Artt. 7, eerste lid, en 9 Wet 23 juni 1961

DRUKPERS (POLITIE OVER DE) - Radio- en televisieomroep -

Une personne physique citée nominativement dans une émission audio-visuelle à caractère périodique ne peut requérir la diffusion d'une réponse qu'elle a déjà eu l'occasion de mentionner au cours de cette émission; la diffusion de pareille réponse peut être refusée (1). (1) Voir Civ. Liège (prés.) 4 juin 1986, J.T. 1987, p. 537, obs. M. VERDUSSEN, spécialement p. 539, nos 2 et 3. Le ministère public concluait qu'il y avait lieu de casser l'ordonnance attaquée sauf en tant qu'elle disait la demande principale recevable et de renvoyer la cause, ainsi limitée, devant le président du tribunal de première instance compétent siégeant en dernier ressort.

CHAMBRE DU CONSEIL [VOIR: 300 JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Audiovisuel - Droit de réponse - Notion - Réponse déjà mentionnée au cours de l'émission

- Art. 7, al. 1er, et 9 L. du 23 juin 1961

PRESSE - Radiodiffusion et télévision - Audiovisuel - Droit de

Audiovisuele media - Recht tot antwoord - Begrip - Antwoord reeds in de loop van de uitzending vermeld

- Artt. 7, eerste lid, en 9 Wet 23 juni 1961

réponse - Notion - Réponse déjà mentionnée au cours de l'émission

- Art. 7, al. 1er, et 9 L. du 23 juin 1961

C.05.0580.N 6 oktober 2006 AC nr. 466

Wanneer de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan, met toepassing van artikel 5, 3°, Executieverdrag moet worden begrepen als de plaats waar de schade is ingetreden, is dit de plaats waar de veroorzakende gebeurtenis rechtstreekse schadelijke gevolgen heeft gehad voor degene die hierdoor direct is gelaedeerd, en niet de plaats waar de schadelijke gevolgen voelbaar zijn van een feit dat reeds elders daadwerkelijk ingetreden schade heeft veroorzaakt of waar de eiser de vermogensrechtelijke gevolgen ondervindt van in een andere lidstaat toegebrachte lichamelijke schade (1). (1) Cass., 28 feb. 2002, AR C.98.0065.N en C.00.0013.N, nr 145 (en de verwijzingen in de voetnoot (1); H.v.J., 30 nov. 1976, C-21/76, Jur. H.v.J., 1976, 1735; 19 sept. 1995, C-364/93, Jur. H.v.J., 1995, I, 2719; 27 okt. 1998, C-51/97, Jur. H.v.J., 1998, I, 6511) en R.W., 2003-2004, 457. Vanaf 1 maart 2002 is die bevoegdheid in de eerste plaats te beoordelen op grond van de Verordening (EG) nr 44/2001 Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (EEX-Vo) (PB. L 12, 16 januari 2001, rect. PB. L307, 24 november 2001); zie B. DE GROOTE, Onrechtmatige daad § internet. Een rechtsvergelijkende analyse van artikel 5, sub 3 EEX-Verordening, Larcier, 2004, 22-36, nrs 15-37.

Lorsque, en application de l'article 5, 3°, de la Convention de Bruxelles, il y a lieu d'entendre par le lieu où le fait dommageable s'est produit le lieu où le fait a entraîné un dommage, il y a lieu de prendre en considération le lieu où le fait dommageable a directement produit ses effets dommageables à l'égard d'une personne directement lésée et non le lieu où elle ressent les effets dommageables d'un fait ayant causé un dommage effectif ailleurs ou le lieu où le demandeur subit les conséquences patrimoniales d'un dommage corporel qui s'est produit dans un autre État contractant (1). (1) Cass., 28 février 2002, RG C.98.0065.N et C.00.0013.N, n° 145 (et les références contenues à la note de bas de page (1): C.J.C.E., 30 novembre 1976, C-21/76, Rec. C.J.C.E., 1976, I, 1735; 19 septembre 1995, C-364/93, Rec. C.J.C.E., 1995, I, 2719; 27 octobre 1998, C-51/97, Rec. C.J.C.E., 1997, I, 6511) et R.W., 2003-2004, 457. Depuis le 1er mars 2002 cette compétence doit en premier lieu être appréciée sur la base du Règlement (CE) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000 concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale (J.O. L 12, 16 janvier 2001, rect. J.O. L 307, 24 novembre 2001): voir B. DE GROOTE, Onrechtmatige daad & internet. Een rechtsvergelijkende analyse van artikel 5, sub 3 EEX-Verordening, Larcier, 2004, 22-36, n° 15-37.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid - Europees Executieverdrag - Verbintenis uit onrechtmatige daad - Plaats waar de schade is ingetreden

- Art. 5, 3° Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Europees Executieverdrag - Internationale bevoegdheid - Verbintenis uit onrechtmatige daad - Plaats waar de schade is ingetreden

- Art. 5, 3° Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

COMPETENCE ET RESSORT - Competence internationale - Convention européenne concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale - Obligation résultant d'un acte illicite - Lieu où le fait dommageable s'est produit

- Art. 5, 3° Convention d'exécution du 27 septembre 1968 entre les Etats membres de la C.E.E. concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, approuvée par la loi du 13 janvier 1971

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Convention européenne concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale - Compétence internationale - Obligation résultant d'un acte illicite - Lieu où le fait dommageable s'est produit

- Art. 5, 3° Convention d'exécution du 27 septembre 1968 entre les Etats membres de la C.E.E. concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, approuvée par la loi du 13 janvier 1971

C.05.0582.F 23 oktober 2006 AC nr. 504

Artikel 30, § 1, W. 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke, krachtens hetwelk tegen de vonnissen van de vrederechter geen verzet kan worden gedaan, is niet van toepassing op vonnissen die de rechtbank van eerste aanleg in hoger beroep heeft gewezen.

GEESTESZIEKE - Rechtbank van eerste aanleg - Vonnis in hoger beroep - Verzet

- Art. 30, § 1er Wet 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke

L'article 30, § 1er, de la loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux, qui dispose que les jugements du juge de paix ne sont pas susceptibles d'opposition, ne s'applique pas aux jugements rendus par le tribunal de première instance statuant en degré d'appel.

MALADE MENTAL - Tribunal de première instance - Jugement en degré d'appel - Opposition

- Art. 30, § 1er L. du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux

---

De eiser die bij het bestreden vonnis in de kosten is veroordeeld, is partij in de beslissing geworden (1). (1) Zie Cass., 9 mei 1927, Bull. en Pas., 1927, I, 221; 6 feb. 1986, AR 4823, AC, 1985-86, nr 364.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Eiser veroordeeld in de kosten

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Partij

Le demandeur, qui a été condamné aux dépens par le jugement attaqué, est devenu partie à la décision (1). (1) Voir Cass., 9 mai 1927 (Bull. et Pas., 1927, I, 221); 6 février 1986, RG 4823 (ibid., 1986, I, n° 364).

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Demandeur condamné aux dépens

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Partie

---

Het cassatieberoep van een niet-verschenen partij tegen de verstekbeslissing is niet ontvankelijk, wanneer tegen de beslissing nog verzet kan worden gedaan.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Verstekbeslissing - Cassatieberoep van de niet-verschenen partij - Ontvankelijkheid

- Art. 1097 Gerechtelijk Wetboek

Le pourvoi formé par une partie défaillante contre la décision rendue par défaut n'est pas recevable lorsque la décision peut encore faire l'objet d'une opposition.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Décision rendue par défaut - Pourvoi du défaillant - Recevabilité

- Art. 1097 Code judiciaire

C.06.0005.N 8 december 2006 AC nr. 632

Wanneer de partijen in hun overeenkomst een bepaald gerecht hebben aangewezen, sluit dit niet uit dat het geschil door een eiser kan worden gebracht voor één van de andere in artikel 31, eerste lid, van het CMR-Verdrag bedoelde gerechten (1). (1) Zie J. PUTZEYS, Le contrat de transport routier de marchandises, Brussel, Bruylant, 1981, p. 374, nr 1090; F. PONET, De overeenkomst van internationaal wegvervoer CMR, Mechelen, Kluwer, 2003, p. 785, nr 754; F. PONET en E. WILLEMS, "De overeenkomst van internationaal wegvervoer - CMR - Overzicht van internationale rechtspraak 1986-1991", T.B.H., 1992, (724) 753.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Algemeen - Plaatselijke bevoegdheid - Goederenvervoer - Wegvervoer - Internationaal vervoer - C.M.R.-Verdrag - Rechtsgedingen - In de overeenkomst aangewezen gerecht

- Art. 31, eerste lid Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid - Goederenvervoer - Wegvervoer - Internationaal vervoer - C.M.R.-Verdrag - Rechtsgedingen - In de

La désignation par les parties d'une juridiction particulière dans leur convention n'exclut pas qu'un demandeur puisse porter le litige devant une des autres juridictions visées à l'article 31, alinéa 1er, de la Convention CMR du 19 mai 1956 (1). (1) Voir J. PUTZEYS, Le contrat de transport routier de marchandises, Bruxelles, Bruylant 1981, p. 374, n° 1090; F. PONET, De overeenkomst van internationaal wegvervoer CMR, Malines, Kluwer, 2003, p. 785, n° 754; F. PONET et E. WILLEMS, "De overeenkomst van internationaal wegvervoer - CMR - Overzicht van internationale rechtspraak 1986-1991", T.B.H., 1992, (724) 753.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Généralités - Compétence territoriale - Transport de biens - Transport par route - Transport international - Convention C.M.R. - Litiges - Juridiction désignée dans la convention

- Art. 31, al. 1er Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Pouvoir - Compétence territoriale - Transport de biens - Transport par route - Transport international - Convention C.M.R. - Litiges - Juridiction désignée dans

overeenkomst aangewezen gerecht

- Art. 31, eerste lid Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Wegvervoer - Internationaal vervoer - C.M.R.-Verdrag - Rechtsgedingen - Bevoegde gerechten - Plaatselijke bevoegdheid - In de overeenkomst aangewezen gerecht

- Art. 31, eerste lid Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

la convention

- Art. 31, al. 1er Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Transport par route - Transport international - Convention C.M.R. - Litiges - Juridictions compétentes - Compétence territoriale - Juridiction désignée dans la convention

- Art. 31, al. 1er Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

C.06.0006.F — 23 november 2006 — AC nr. 595

De rechter miskent het recht van verdediging van de eiser wanneer hij diens rechtsvordering verwerpt op een door de verweerder niet aangevoerde grond, zonder de eiser de gelegenheid te geven zijn verweermiddelen op dat punt voor te dragen (1). (1) Zie Cass., 24 maart 2006, AR C.05.0360.F, nr ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Bevoegdheden van de rechter - Niet aangevoerde reden

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Recht van verdediging - Bevoegdheid van de rechter - Niet aangevoerde reden

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Recht van verdediging - Burgerlijke zaken - Niet aangevoerde reden - Bevoegdheid van de rechter

Le juge méconnaît les droits de défense du demandeur lorsqu'il rejette son action au motif non invoqué par le défendeur sans permettre au demandeur de présenter ses moyens de défense sur cette question (1). (1) Voir Cass., 24 mars 2006, RG C.05.0360.F, n° ...

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Pouvoirs du juge - Motif non invoqué

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Droits de la défense - Pouvoir du juge - Motif non invoqué

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Droits de la défense - Matière civile - Motif non invoqué - Pouvoir du juge

---

C.06.0018.N — 22 december 2006 — AC nr. 674

Concl. adv.-gen. DUBRULLE, Cass., 22 dec. 2006, AR C.06.0018.N, A.C., 2006, nr ...

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Einde - Verkoop van het goed - Opzeggingstermijn - Vergoeding wegens uitzetting - Verhouding tot het gemeen recht

Conclusions de M. l'avocat général DUBRULLE, Cass., 22 décembre 2006, RG C.06.0018.N, A.C., 2006, n° ...

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Fin - Vente du bien - Délai de préavis - Indemnité d'éviction - Rapport avec le droit commun

---

De Handelshuurwet houdt een eigen globale regeling in van de gevallen waarin en van de voorwaarden waaronder een einde kan worden gesteld aan de huur bij vervreemding van het gehuurde goed, die van de gemeenrechtelijke regeling verschilt en deze vervangt, inzonderheid bij de bepaling van de door de verkrijger na te leven opzeggingstermijn en verschuldigde uitzettingsvergoeding en niet bepalend is voor het vaststellen van de gemeenrechtelijke schadevergoeding door de verhuurderoverdrager verschuldigd (1). (1) Zie de conclusie O.M.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Einde - Verkoop van het goed - Opzeggingstermijn - Vergoeding wegens uitzetting - Verhouding tot het gemeen recht

- Artt. 1744 en 1745 Burgerlijk Wetboek

La loi du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux comporte une réglementation propre des cas dans lesquels et des conditions auxquelles il peut être mis fin au bail en cas d'aliénation du bien loué, qui diffère de la réglementation de droit commun et qui la remplace, spécialement pour la détermination du délai de préavis à respecter par l'acquéreur et l'indemnité d'éviction qui est due et qui n'est pas déterminante pour fixer l'indemnité de droit commun due par le bailleur-cédant (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C. 2006.

LOUAGE DE CHOSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Fin - Vente du bien - Délai de préavis - Indemnité d'éviction - Rapport avec le droit commun

- Art. 1744 et 1745 Code civil

- Artt. 12, 25 en 26 Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

- Art. 12, 25 et 26 L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

C.06.0024.F 20 januari 2006 AC nr. 46

Het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking is kennelijk niet ontvankelijk wanneer dat verzoek enkel gegrond is op feiten die aan het openbaar ministerie worden verweten wegens het bestaan van nauwe banden tussen het openbaar ministerie en één van zijn medewerkers, partij in het geding (1) (2). (1) Over het feit dat het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking kennelijk niet ontvankelijk is, wanneer dat verzoek gegrond is op aan het openbaar ministerie verweten feiten, zie cass., 27 jan. 1999, AR P.99.0128.F. Vaste rechtspraak. (2) In zijn andersluidende mondelinge conclusie had het openbaar ministerie verwezen naar het begrip schijnbaar nauwe banden dat het gemeend had te kunnen afleiden uit recente rechtspraak van het Hof; dat begrip bestaat erin dat de zaak aan het rechtscollege wordt onttrokken wanneer de gewettigde verdenking bestaat dat het rechtscollege niet in staat is om op onpartijdige wijze kennis te nemen van het geschil, omdat er schijnbaar nauwe banden bestaan tussen dat rechtscollege en een andere magistraat die door de verzoeker tot onttrekking verdacht wordt van partijdigheid en die nauwe banden zijns inziens een voor hem nadelige invloed kunnen hebben op de beslissing van de rechtbank. In casu zouden er in tweeërlei opzicht schijnbaar nauwe banden hebben bestaan die de verdenking van verzoekster zouden hebben gewettigd ten aanzien van de rechters om op onpartijdige wijze kennis te nemen van het geschil tussen haar en de natuurlijke vader van haar kind, die parketjurist is bij de rechtbank waar die rechters zitting houden: nauwe banden tussen het openbaar ministerie en diens naaste medewerker inzake jeugdbescherming die de natuurlijke vader is en als tegenpartij van verzoekster optreedt in een geschil over hoederecht, dat wordt behandeld door de rechtbank waarbij dat openbaar ministerie zijn ambt uitoefent, en institutioneel nauwe banden tussen het openbaar ministerie en de jeugdrechtbank (artt. 387bis alsook 1280 e.v. Ger.W.) die eigen zijn aan de door laatstgenoemde behandelde aangelegenheid.

Est manifestement irrecevable la requête en renvoi d'un tribunal à un autre pour cause de suspicion légitime qui n'est fondée que sur des faits imputés au ministère public en raison de la proximité entre celui-ci et un de ses collaborateurs partie au litige (1) (2). (1) Sur l'irrecevabilité manifeste de la requête en renvoi d'un tribunal à un autre pour cause de suspicion légitime qui est fondée sur des faits imputés au ministère public, voy. cass., 27 janvier 1999, RG P.99.0128.F. Jurisprudence constante. (2) En ses conclusions verbales contraires, le ministère public avait renvoyé au concept de l'apparence de proximité qu'il avait pensé pouvoir dégager d'une récente jurisprudence de la Cour; ce concept consisterait en un dessaisissement de la formation de jugement pour cause de suspicion légitime relativement à sa faculté de connaître d'un contentieux de manière impartiale en raison d'une apparence de proximité entre cette formation et un autre magistrat suspecté de partialité par la partie requérant le dessaisissement et susceptible, à ses yeux, de peser en sa défaveur sur la décision du tribunal. En l'espèce, l'apparence de proximité légitimant la suspicion de la requérante à l'égard des juges de connaître de manière impartiale le conflit l'opposant au père naturel de son enfant, juriste au parquet près du tribunal où ces juges œuvres, eût été double: proximité entre le ministère public et son proche collaborateur en matière de la jeunesse qui est le père naturel opposé à la partie requérante dans un conflit de garde d'enfant traité par le tribunal près duquel fonctionne ce ministère public, et proximité institutionnelle entre le ministère public et le tribunal de la jeunesse (artikel 387bis ainsi que 1280 et s. C.jud.) spécifique à la manière traitée par ce dernier.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Gewettigde verdenking - Medewerker bij het parket - Feiten die aan het openbaar ministerie verweten worden - Ontvankelijkheid

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Suspicion légitime - Collaborateur au parquet - Faits imputés au ministère public - Recevabilité

- Artt. 542 en 545, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 542 et 545, al. 1er Code d'Instruction criminelle

C.06.0029.N 9 februari 2006 AC nr. 87

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 9 feb. 2006, AR C.06.0029.N, AC, 2006, nr ...

RECHTBANKEN - Algemeen - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Verzoek van een partij - Onttrekking aan de rechter - Beoordelingscriteria

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Verzoek van een partij - Onttrekking aan de rechter - Verwijzing van de zaak - Aanwijzing van de rechter

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, avant Cass., 9 février 2006, RG C.06.0029.N, AC, 2006, n° ...

TRIBUNAUX - Généralités - Négligence, pendant plus de six mois, de juger la cause - Demande d'une partie - Dessaisissement du juge - Critères d'appréciation

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Généralités - Négligence, pendant plus de six mois, de juger la cause - Demande d'une partie - Dessaisissement du juge - Renvoi de la cause - Désignation du juge

Het Hof van cassatie willigt het verzoek tot onttrekking van de zaak uitgaande van één der partijen in het belang van een goede rechtsbedeling in wanneer het vaststelt dat de rechter reeds meer dan zes maanden verzuimd heeft de zaak te berechten die hij in beraad genomen heeft, en de zaak zelf geen bijzondere kenmerken vertoont die zouden kunnen verantwoorden dat de zaak zo lang in beraad werd gehouden.

RECHTBANKEN - Algemeen - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Verzoek van een partij - Onttrekking aan de rechter - Beoordelingscriteria

- Artt. 648, 4°, en 652 Gerechtelijk Wetboek

La Cour de cassation qui accueille la demande en dessaisissement introduite par une partie après avoir constaté que le juge néglige depuis plus de six mois de juger la cause qu'il a prise en délibéré et que la cause ne présente aucun élément susceptible de justifier un aussi long délibéré, accueille cette demande dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice.

TRIBUNAUX - Généralités - Négligence, pendant plus de six mois, de juger la cause - Demande d'une partie - Dessaisissement du juge - Critères d'appréciation

- Art. 648, 4°, et 652 Code judiciaire

Wanneer het Hof van cassatie op verzoek van één der partijen een zaak onttrekt aan de rechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimd heeft de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, wijst het de rechter aan naar wie het de zaak verwijst; het kan de zaak verwijzen naar hetzelfde gerecht, anders samengesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Verzoek van een partij - Onttrekking aan de rechter - Verwijzing van de zaak - Aanwijzing van de rechter

- Artt. 648, 4°, en 652 Gerechtelijk Wetboek

La Cour de cassation qui dessaisit, à la demande d'une partie, le juge qui néglige depuis plus de six mois de juger la cause qu'il a prise en délibéré, désigne le juge de renvoi; elle peut renvoyer la cause devant la même juridiction, autrement composée (1). (1) Voir les conclusions du ministère public, publiées avant cet arrêt dans AC

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Généralités - Négligence, pendant plus de six mois, de juger la cause - Demande d'une partie - Dessaisissement du juge - Renvoi de la cause - Désignation du juge

- Art. 648, 4°, et 652 Code judiciaire

C.06.0043.F 10 maart 2006 AC nr. 145

Uit de omstandigheid dat een advocaat, die een incident bij de gezagdragers van de Orde heeft aangegeven waardoor bezwaren ten laste zijn gelegd aan een confrater die de zaak wil doen onttrekken aan de raad van de Orde, door die raad, op voordracht van de stafhouder, aangewezen is als lid van het kabinet van laatstgenoemde en dat zijn prestaties in die hoedanigheid door de Orde worden bezoldigd, valt niet af te leiden dat de raad van de Orde of elk van zijn leden zijn meesters zijn in de zin van artikel 828, 8°, Ger. W. (1). (1) Zie FAUSTIN Elie, Théorie du Code d'instruction criminelle, dl. 2, nr 1580, trefwoord "Récusation", nr 139; R. ROUARD, Traité élémentaire du droit judiciaire privé, 2de deel, vol. III, 1977, nrs 367 en 434.

ADVOCAAT - Tuchtzaken - Raad van de Orde der Advocaten - Vordering tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Door de Orde bezoldigde advocaat - Meester

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken - Raad van de Orde der Advocaten - Onttrekking - Gewettigde verdenking - Meester

Du fait qu'un avocat, dont la dénonciation d'un incident aux autorités ordinales est à l'origine des griefs reprochés à un confrère, requérant en dessaisissement du conseil de l'Ordre, a été désigné par ce conseil, sur la proposition du bâtonnier, comme membre du cabinet de ce dernier et que ces prestations en cette qualité sont rémunérées par l'Ordre, il ne se déduit pas que le conseil de l'Ordre ou chacun des membres de celui-ci soient ses maîtres au sens de l'article 828, 8°, du Code judiciaire (1). (1) Voir FAUSTIN Elie, "Théorie du Code d'instruction criminelle", T. 2, n° 1580; Pandectes, v° "Récusation", n° 139; P. ROUARD, "Traité élémentaire du droit judiciaire privé", 2° partie, T. III, 1977, n° 367 et 434.

AVOCAT - Matière disciplinaire - Conseil de l'Ordre des avocats - Demande en dessaisissement - Suspicion légitime - Avocat rémunéré par l'Ordre - Maître

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière disciplinaire - Conseil de l'Ordre des avocats - Dessaisissement - Suspicion légitime - Maître

De omstandigheid dat een advocaat, die geen partij is in de tuchtprocedure die is ingesteld op grond van zijn verwijten aan de partij die de onttrekking vordert, in het kabinet van de stafhouder inzonderheid belast is met de deontologische kwesties en dat hij zitting heeft in de deontologische commissie, is niet van dien aard dat zij bij verzoeker of bij derden een gewettigde verdenking kan doen ontstaan over de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de raad van de Orde die dient uitspraak te doen.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken - Raad van de Orde der Advocaten - Onttrekking - Gewettigde verdenking - Advocaat lid van het kabinet van de stafhouder en van de deontologische Commissie - Tuchtprocedure - Gevolg - Onafhankelijkheid - Onpartijdigheid

- Art. 650 Gerechtelijk Wetboek

ADVOCAAT - Tuchtzaken - Raad van de Orde der Advocaten - Vordering tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Advocaat lid van het kabinet van de stafhouder en van de deontologische Commissie - Tuchtprocedure - Gevolg - Onafhankelijkheid - Onpartijdigheid

- Art. 650 Gerechtelijk Wetboek

La circonstance qu'un avocat, qui n'est pas partie à la procédure disciplinaire engagée sur le fondement de reproches qu'il a dénoncés à l'encontre du requérant en dessaisissement, soit, au sein du cabinet du bâtonnier, spécialement chargé de l'examen des questions de déontologie et qu'il siège à la commission de déontologie n'est pas de nature à inspirer au requérant ou aux tiers une suspicion légitime quant à la stricte indépendance et impartialité du conseil de l'Ordre appelé à statuer.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière disciplinaire - Conseil de l'Ordre des avocats - Dessaisissement - Suspicion légitime - Avocat membre du cabinet du Bâtonnier et de la Commission de déontologie - Procédure disciplinaire - Conséquence - Indépendance - Impartialité

- Art. 650 Code judiciaire

AVOCAT - Matière disciplinaire - Conseil de l'Ordre des avocats - Demande en dessaisissement - Suspicion légitime - Avocat membre du cabinet du Bâtonnier et de la Commission de déontologie - Procédure disciplinaire - Conséquence - Indépendance - Impartialité

- Art. 650 Code judiciaire

C.06.0063.F 12 oktober 2006 AC nr. 485

Vernietiging van de beslissing die eisers hoger beroep niet-ontvankelijk verklaart, strekt zich uit tot de beslissing waarbij diens vordering tot gedwongen tussenkomst niet-ontvankelijk wordt verklaard wegens het verband dat het bestreden arrest tussen die beslissingen legt (1). (1) Zie Cass., 13 maart 2006, AR C.05.0268.F, nr ...

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Vernietiging van een beslissing - Verband tussen die en een andere beslissing aangetoond - Gevolg

La cassation de la décision déclarant irrecevable l'appel du demandeur s'étend à la décision qui déclare irrecevable la demande en intervention forcée, en raison du lien établi par l'arrêt attaqué entre ces décisions (1). (1) Voir cass., 13 mars 2006, RG C.05.0268.F, n° ...

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation d'une décision - Lien établi entre cette décision et une autre décision - Effet

De beslissing die de in het Frans gestelde dagvaarding niet-ontvankelijk heeft verklaard omdat verweerder in een eentalig Nederlandse gemeente woont, is geen beslissing die uitspraak doet over een vordering tot verandering van taal.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Algemeen - Burgerlijke zaken - Ontvankelijkheid van het hoger beroep - Beroepen vonnis dat een dagvaarding in het Frans niet-ontvankelijk verklaart - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Art. 4, § 2 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

N'est pas une décision statuant sur une demande de changement de langue, non susceptible d'appel celle qui déclare la citation en français irrecevable au motif que le défendeur est domicilié dans une commune unilingue néerlandophone.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Généralités - Matière civile - Recevabilité de l'appel - Jugement entrepris déclarant une citation en français irrecevable - Appel - Recevabilité

- Art. 4, § 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

C.06.0089.N 22 december 2006 AC nr. 671

De artikelen 2028 en 2029 van het Burgerlijk Wetboek die bepalen dat de borg die de schuld betaald heeft, op de hoofdschuldenaar verhaal heeft om door hem terugbetaald te worden en dat hij te dien einde in de rechten treedt die de schuldeiser had tegen de schuldenaar, zijn van overeenkomstige toepassing op de zakelijke borg aangezien de uitwinning door de schuldeisers van het zakelijk zekerheidsrecht tot beloop van de waarde ervan, te beschouwen is als een betaling van de hoofdschuld (1). (1) R.P.D.B., V° Hypothèques et Privilèges immobiliers, nr 2805; P. DESCHEPPER, "Gage constitué par un tiers", Rev. Banque, 1965, 325-326; M. VAN QUICKENBORNE, Borgtocht, in A.P.R., nrs 70-71; E. DIRIX, en R. DE CORTE, Zekerheidsrechten, Antwerpen, Story-Scientia, 1999, nr 424bis.

PAND - Uitwinning door de schuldeiser - Rechtsvordering tegen de schuldenaar - Regels inzake borgtocht - Toepassing

- Artt. 1251, 3°, 2028 en 2029 Burgerlijk Wetboek

Les articles 2028 et 2029 du Code civil qui disposent que la caution qui a payé la dette a son recours contre le débiteur principal afin d'obtenir le remboursement de celui-ci et qu'à cet égard il est subrogé à tous les droits qu'avait le créancier contre le débiteur, s'appliquent de manière conforme à la caution réelle dès lors que l'éviction par les créanciers du droit de sûreté réelle à concurrence de sa valeur, doit être considérée comme un paiement de la dette principale (1). (1) R.P.D.B., V° Hypothèques et privilèges immobiliers, n° 2805; P. DESCHEPPER, 'Gage constitué par un tiers', Rev. Banque, 1965, 325-326; M. QUICKENBORNE, Borgtocht, dans A.P.R., n° 70-71; E. DIRIX et R. DE CORTE, Zekerheidsrechten, Anvers, Story-Scientia, 199, n° 424bis.

GAGE - Eviction par le créancier - Action à l'égard du débiteur - Règles en matière de cautionnement - Application

- Art. 1251, 3°, 2028 et 2029 Code civil

De artikelen 2028 en 2029 van het Burgerlijk Wetboek zijn ook van toepassing op de hoofdelijke borg (1). (1) M. VAN QUICKENBORNE, Borgtocht, in A.P.R., nr 452.

BORGTOCHT - Hoofdelijke borg - Borg die betaald heeft - Rechtsvordering tegen de schuldenaar

- Artt. 2028 en 2029 Burgerlijk Wetboek

Les articles 2028 et 2029 du Code civil s'appliquent aussi à la caution solidaire (1). (1) M. VAN QUICKENBORNE, Borgtocht, dans A.P.R., n° 452.

CAUTIONNEMENT - Caution solidaire - Caution ayant payé - Action à l'égard du débiteur

- Art. 2028 et 2029 Code civil

De derde die tot zekerheid van andermans schuld aan de schuldeiser een zakelijke zekerheid verschaft, is anders dan de borg niet tot deze schuld gehouden met zijn gehele vermogen, maar heeft hiervoor slechts in te staan tot beloop van het zakelijk zekerheidsrecht (1). (1) E. DIRIX, en R. DE CORTE, Zekerheidsrechten, Antwerpen, Story-Scientia, 1999, nr 424bis.

PAND - Zakelijke borg - Begrip - Omvang van de verbintenis

Contrairement à la caution, le tiers qui fournit une caution réelle au créancier pour sûreté de la dette d'autrui, n'est pas tenu de cette dette sur la totalité de son patrimoine, mais n'est tenu qu'à concurrence du droit de sûreté réel (1). (1) E. DIRIX et R. DE CORTE, Zekerheidsrechten, Anvers, Story-Scientia, 1999, n° 424bis.

GAGE - Caution réelle - Notion - Etendue de l'obligation

De regels inzake borgtocht zijn op de zakelijke borg enkel van toepassing in zoverre zij verenigbaar zijn met de aard ervan (1). (1) F. T'KINT, Sûretés et principes généraux du droit de poursuite des créanciers, Brussel, Larcier, 1991, nr 718; M. VAN QUICKENBORNE, Borgtocht, in A.P.R., nrs 70-71; B. GOMBERT, "De rechtspositie van de zakelijke borg", noot onder Antwerpen 31 mei 1999, A.J.T., 1999-2000, 759; E. DIRIX, en R. DE CORTE, Zekerheidsrechten, Antwerpen, Story-Scientia, 1999, nr 424bis.

PAND - Zakelijke borg - Regels inzake borgtocht - Toepassing

Les règles en matière de cautionnement ne s'appliquent à la caution réelle que dans la mesure où elles sont conciliables avec sa nature (1). (1) F. T'KINT, Sûretés et principes généraux du droit de poursuite des créanciers, Bruxelles, Larcier, 1991, n° 718; M. VAN QUICKENBORNE, Borgtocht, dans A.P.R., n° 70-71; B. GOMBERT, 'De rechtspositie van de zakelijke borg', note sous Anvers 31 mai 1999, A.J.T., 1999-2000, 759; E. DIRIX et R. DE CORTE, ibid.

GAGE - Caution réelle - Règles en matière de cautionnement - Application

---

C.06.0098.N 22 december 2006 AC nr. 672

De rechter die krachtens artikel 1280 van het Gerechtelijk Wetboek oordeelt over een vordering tot het verkrijgen van een onderhoudsbijdrage moet rekening houden met de aangevoerde overspelige relatie van de echtgenoot die de onderhoudsbijdrage vordert en die vaststaat ingevolge een inmiddels definitieve echtscheidingsuitspraak (1). (1) Zie: Brussel, 28 nov. 2002, NjW 2003, met noot R.d.C.; Gent, 18 maart 2004, RABG, 2004, 1270 met noot M. Goovaert.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen - Onderhoudsbijdrage - Eiser - Overspel - Vaststaand ingevolge definitieve echtscheiding

- Art. 1280 Gerechtelijk Wetboek

LEVENSONDERHOUD - Onderhoudsbijdrage - Echtscheiding - Voorlopige maatregelen - Eiser - Overspel - Vaststaand ingevolge definitieve echtscheiding

- Art. 1280 Gerechtelijk Wetboek

Le juge qui, en vertu de l'article 1280 du Code judiciaire, statue sur une demande tendant à obtenir une pension alimentaire doit tenir compte de la relation adultérine invoquée de l'époux qui réclame la pension alimentaire et qui est établie à la suite d'une décision de divorce devenue entre-temps définitive (1). (1) Voir: Bruxelles, 28 novembre 2002, NjW 2003, et la note R.d.C.; Gand, 18 mars 2004, RABG, 2004, 1270 et la note M. Goovaert.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Mesures provisoires - Contribution alimentaire - Demandeur - Adultère - Etablie en raison du caractère définitif du divorce

- Art. 1280 Code judiciaire

ALIMENTS - Contribution alimentaire - Divorce - Mesures provisoires - Demandeur - Adultère - Etablie en raison du caractère définitif du divorce

- Art. 1280 Code judiciaire

Ingeval de echtgenoten afzonderlijk wonen ingevolge een rechterlijke beslissing dan wel ingevolge een echtscheidingsprocedure die de samenwoningsverplichting automatisch opschort, moet de echtgenoot die een onderhoudsbijdrage vordert, niet bewijzen dat noch het ontstaan noch het voortduren van de scheiding aan hem te wijten is (1). (1) Zie betreffende de toepassing van artikel 223 B.W.: Cass., 28 nov. 1986, AR nr 4976; Cass., 30 nov. 1995, AR C.93.0090.N, nr 518, met concl. van advocaat-generaal Dubrulle; Cass., 21 jan. 1999, AR C.97.0238.N, nr 37; K. Vanlede, "De onderhoudsuitkering tussen (ex-) echtgenoten tijdens en na een echtscheidingsprocedure op grond van bepaalde feiten" in Onderhoudsgelden, Leuven, Acco, 2001, nr 12-15. Betreffende de toepassing van artikel 1280 Ger.W.; Cass., 5 dec. 1969 (A.C., 1970, 336; Cass., 13 maart 1975, A.C., 1975, 785); P. Senaeve, Compendium Personen- en Familierecht, Leuven, Acco, 2000, nr 1838.

HUWELIJK - Opschorting van de samenwoningsverplichting - Gerechtelijke beslissing - Echtscheidingsprocedure - Vordering tot onderhoudsbijdrage - Ontstaan of voortduren van de scheiding - Oorzaak - Bewijs

- Art. 223 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1280 Gerechtelijk Wetboek

LEVENSONDERHOUD - Huwelijk - Opschorting van de samenwoningsverplichting - Gerechtelijke beslissing - Echtscheidingsprocedure - Vordering tot onderhoudsbijdrage - Ontstaan of voortduren van de scheiding - Oorzaak - Bewijs

- Art. 223 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1280 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque les époux vivent séparément à la suite d'une décision judiciaire ou à la suite d'une procédure en divorce qui suspend automatiquement l'obligation de cohabitation, l'époux qui réclame une pension alimentaire ne doit pas prouver que ni le début ni la persistance de la séparation ne lui sont imputables (1). (1) Voir à propos de l'application de l'article 223 du Code civil: Cass., 28 novembre 1986, RG n° 4976; Cass., 30 novembre 1995, RG C.93.0090.N, n° 518 et les conclusions de Monsieur l'avocat général Dubrulle publiées à leur date dans A.C.; Cass., 21 janvier 1999, RG C.97.0238.N, n° 37; K. Vanlede, 'De onderhoudsuitkering tussen (ex-)echtgenoten tijdens en na een echtscheidingsprocedure op grond van bepaalde feiten' dans Onderhoudsgelden, Louvain, Acco, 2001, n° 12-15. En ce qui concerne l'application de l'article 1280 du Code judiciaire: Cass., 5 décembre 1969, Bull. et Pas., 1970; Cass., 13 mars 1975, Bull. et Pas., 1975; P. Senaeve, Compendium Personen- en Familierecht, Louvain, Acco, 2000, n° 1838.

MARIAGE - Suspension de l'obligation de cohabiter - Décision judiciaire - Procédure en divorce - Demande de pension alimentaire - Début ou persistance de la séparation - Cause - Preuve

- Art. 223 Code civil

- Art. 1280 Code judiciaire

ALIMENTS - Mariage - Suspension de l'obligation de cohabiter - Décision judiciaire - Procédure en divorce - Demande de pension alimentaire - Début ou persistance de la séparation - Cause - Preuve

- Art. 223 Code civil

- Art. 1280 Code judiciaire

Ingeval de echtgenoten afzonderlijk wonen ingevolge een rechterlijke beslissing dan wel ingevolge een echtscheidingsprocedure staat de echtgenoot tegen wie een vordering tot onderhoudsbijdrage wordt ingesteld vrij het bewijs te leveren dat het ontstaan dan wel het voortduren van de scheiding, al was het ten dele, te wijten is aan de echtgenoot die deze onderhoudsbijdrage vordert; bij de beoordeling van het bewijs mag niet worden vooruitgelopen op de in voorkomend geval hangende echtscheidingsprocedure en de hierbij door de echtscheidingsrechter te beoordelen fouten (1). (1) P. Senaeve en C. Aerts, Onderhoudsgeld tijdens de echtscheidingsprocedure en na echtscheiding op grond van bepaalde feiten, Antwerpen, 2006, nr 12 e.v. met de geciteerde rechtspraak; E. Van Der Velpen, noot bij Antwerpen, 5 okt. 2005 (het hier bestreden arrest), E.J., 2005, 187.

HUWELIJK - Opschorting van de samenwoningsverplichting - Gerechtelijke beslissing - Echtscheidingsprocedure - Vordering tot onderhoudsbijdrage - Ontstaan of voortduren van de scheiding - Oorzaak - Bewijslast - Beoordeling

Lorsque les époux vivent séparément à la suite d'une décision judiciaire ou à la suite d'une procédure en divorce l'époux contre lequel une demande de pension alimentaire est dirigée est libre de prouver que le début ou la persistance de la séparation est due, fût-ce partiellement, à l'époux qui réclame cette pension; lors de l'appréciation de la preuve, on ne peut anticiper sur l'éventuelle procédure en divorce en cours ni sur les fautes qui devront être appréciées par le juge des divorces (1). (1) P. Senaeve et C. Aerts, Onderhoudsgeld tijdens de echtscheidingsprocedure en na echtscheiding op grond van bepaalde feiten, Anvers, 2006, n° 12 et svts et la jurisprudence citée; E. Van Der Velpen, note sous Anvers, 5 octobre 2005 (arrêt attaqué), E.J., 2005, 187.

MARIAGE - Suspension de l'obligation de cohabiter - Décision judiciaire - Procédure en divorce - Demande de pension alimentaire - Début ou persistance de la séparation - Cause - Charge de la preuve - Appréciation

- Art. 223 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1280 Gerechtelijk Wetboek

LEVENSONDERHOUD - Huwelijk - Opschorting van de samenwoningsverplichting - Gerechtelijke beslissing - Echtscheidingsprocedure - Vordering tot onderhoudsbijdrage - Ontstaan of voortduren van de scheiding - Oorzaak - Bewijslast - Beoordeling

- Art. 223 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1280 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 223 Code civil

- Art. 1280 Code judiciaire

ALIMENTS - Mariage - Suspension de l'obligation de cohabiter - Décision judiciaire - Procédure en divorce - Demande de pension alimentaire - Début ou persistance de la séparation - Cause - Charge de la preuve - Appréciation

- Art. 223 Code civil

- Art. 1280 Code judiciaire

Ingeval de echtgenoten afzonderlijk wonen, moet de echtgenoot die een vordering instelt die strekt tot nakoming door de andere echtgenoot van de hulp- en de bijstandsverplichting en zodoende een onderhoudsbijdrage vordert, bewijzen dat noch het ontstaan noch het voortduren van de scheiding aan hem te wijten is en dat hij derhalve niet zelf verhindert dat de andere echtgenoot de hulp- en bijstandsverplichting in natura in de echtelijke woonst nakomt (1). (1) Zie Cass., 16 mei 1997, AR C.95.0345.N, nr 232, A.J.T., 1997-98, 101, noot B. POELEMANS, Div. Act. 1998, 74, noot A.-Ch. VAN GYSEL.

Lorsque les époux vivent séparément, l'époux qui intente une action tendant au respect par l'autre époux du devoir de secours et d'assistance et qui réclame ainsi une pension alimentaire, doit prouver que ni le début ni la persistance de la séparation ne lui sont imputables et que, dès lors, il n'empêche pas lui-même que l'autre époux respecte en nature le devoir de secours et d'assistance à la résidence conjugale (1). (1) Voir Cass., 16 mai 1997, RG C.95.0345.N, n° 232, A.J.T., 1997-98, 101, et la note signée par B. POELEMANS, Div. Act. 1998, 74, et la note signée par A-Ch. VAN GYSEL.

HUWELIJK - Rechten en verplichtingen - Echtgenoten - Feitelijke scheiding - Hulp- en bijstandsverplichting - Vordering tot onderhoudsbijdrage - Ontstaan of voortduren van de scheiding - Oorzaak - Bewijslast

- Art. 213 Burgerlijk Wetboek

LEVENSONDERHOUD - Huwelijk - Rechten en verplichtingen - Echtgenoten - Feitelijke scheiding - Hulp- en bijstandsverplichting - Vordering tot onderhoudsbijdrage - Ontstaan of voortduren van de scheiding - Oorzaak - Bewijslast

- Art. 213 Burgerlijk Wetboek

MARIAGE - Droits et obligations - Epoux - Séparation de fait - Devoir de secours et d'assistance - Demande de pension alimentaire - Début ou persistance de la séparation - Cause - Charge de la preuve

- Art. 213 Code civil

ALIMENTS - Mariage - Droits et obligations - Epoux - Séparation de fait - Devoir de secours et d'assistance - Demande de pension alimentaire - Début ou persistance de la séparation - Cause - Charge de la preuve

- Art. 213 Code civil

C.06.0102.N — 22 december 2006 — AC nr. 675

De devolutieve kracht van het hoger beroep laat de appelrechter toe een vordering, door de eerste rechter aangehouden tot na de afhandeling van een door een vorig vonnis betreffende een andere vordering bevolen onderzoeksmaatregel, aan diens rechtsmacht te onttrekken en het geschil in zijn geheel te beoordelen, zonder te wachten op die afhandeling (1). (1) Zie Cass., 30 april 2001, AR S.99.0084.F, nr 244.

L'effet dévolutif de l'appel permet au juge d'appel de dessaisir le premier juge d'une demande retenue par celui-ci jusqu'à ce que la mesure d'instruction ordonnée par un jugement antérieur concernant une autre demande soit effectuée et de statuer sur le litige dans son ensemble sans attendre que la mesure d'instruction soit effectuée (1). (1) Voir Cass., 30 avril 2001, RG S.99.0084.F, n° 244.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Devolutieve kracht - Onderzoeksmaatregel - Vorig vonnis - Andere vordering

- Art. 1068 Gerechtelijk Wetboek

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effet dévolutif - Mesure d'instruction - Jugement antérieur - Autre demande

- Art. 1068 Code judiciaire

C.06.0128.F — 30 juni 2006 — AC nr. 373

Het verzoekschrift tot verhaal op de rechter dat niet door een advocaat bij het Hof van cassatie is ondertekend, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 28 okt. 2005, AR C.05.0068.F, nr ...

Est irrecevable la requête de prise à partie qui n'est pas signée par un avocat à la Cour de cassation (1). (1) Cass., 28 octobre 2005, RG C.05.0068.F, n° ...

VERHAAL OP DE RECHTER - Verzoekschrift - Advocaat bij het Hof van Cassatie

- Art. 478 Gerechtelijk Wetboek

PRISE A PARTIE - Requête - Avocat à la Cour de cassation

- Art. 478 Code judiciaire

C.06.0132.F 21 april 2006 AC nr. 229

Concl. adv.-gen. m.o. de KOSTER, Cass., 21 april 2006, AR C.06.0132.F, Pas., 2006, nr ...

RECHTBANKEN - Algemeen - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Onttrekking - Beoordeling

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Rechtbanken - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Onttrekking - Beoordeling

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Rechtbanken - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Zaak niet aan de rechter onttrokken - Vernietiging - Bevoegdheid van het Hof

Conclusions de M. l'avocat général délégué de KOSTER, avant Cass., 21 avril 2006, RG C.06.0132.F, Pas., 2006, n° ...

TRIBUNAUX - Généralités - Omission de juger la cause persistant depuis plus de six mois - Dessaisissement - Appréciation

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Tribunaux - Omission de juger la cause persistant depuis plus de six mois - Dessaisissement - Appréciation

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Tribunaux - Omission de juger la cause persistant depuis plus de six mois - Absence de dessaisissement - Annulation - Pouvoir de la Cour

---

Wanneer de onttrekking van een zaak aan een rechter wordt gevorderd, kan de vernietiging van een handeling van die rechter slechts worden uitgesproken indien de zaak hem onttrokken is.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Rechtbanken - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Zaak niet aan de rechter onttrokken - Vernietiging - Bevoegdheid van het Hof

- Art. 658 Gerechtelijk Wetboek

L'annulation d'un acte du juge dont le dessaisissement est demandé ne peut être prononcé qu'en cas de son dessaisissement.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Tribunaux - Omission de juger la cause persistant depuis plus de six mois - Absence de dessaisissement - Annulation - Pouvoir de la Cour

- Art. 658 Code judiciaire

Op een vordering tot onttrekking van een zaak aan een rechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimd heeft de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, kan het Hof alle omstandigheden van de zaak in aanmerking nemen om te beoordelen of het belang van een goede rechtsbedeling die onttrekking rechtvaardigt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

RECHTBANKEN - Algemeen - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Onttrekking - Beoordeling

- Artt. 648, 4°, 652 en 658 Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Rechtbanken - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Onttrekking - Beoordeling

- Artt. 648, 4°, 652 en 658 Gerechtelijk Wetboek

Saisie d'une requête tendant à dessaisir un juge qui néglige pendant plus de six mois de juger une cause qu'il avait prise en délibéré, la Cour peut prendre en considération toutes les circonstances de la cause pour apprécier si l'intérêt d'une bonne administration de la justice justifie ce dessaisissement (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

TRIBUNAUX - Généralités - Omission de juger la cause persistant depuis plus de six mois - Dessaisissement - Appréciation

- Art. 648, 4°, 652 et 658 Code judiciaire

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Tribunaux - Omission de juger la cause persistant depuis plus de six mois - Dessaisissement - Appréciation

- Art. 648, 4°, 652 et 658 Code judiciaire

C.06.0171.F 12 oktober 2006 AC nr. 486

De grond van niet-ontvankelijkheid volgens welke het afschrift van een aan de voorziening gehecht arrest dat de advocaten die de partijen voor de bodemrechter hebben verdedigd, niet eensluidend hebben verklaard met het document dat voor hem is neergelegd, kan niet worden aangenomen wanneer het onderzoek van het middel het Hof niet verplicht van dat arrest kennis te nemen (1). (1) Zie Cass., 8 mei 2003, AR C.01.0378.F, nr 284.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Te voegen stukken - Afschrift van een arrest - Eenvormigheidsattest - Ontstentenis - Ontvankelijkheid

La fin de non-recevoir déduite de ce que la copie d'un arrêt jointe à la requête en cassation n'est pas certifiée conforme, par les avocats ayant représenté les parties devant le juge du fond, au document déposé devant celui-ci, ne peut être accueillie lorsque l'examen du moyen n'oblige pas la Cour à prendre connaissance de cet arrêt (1). (1) Voir cass., 8 mai 2003, RG C.01.0378.F, n° 284.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Pièces à joindre - Copie d'un arrêt - Certificat de conformité - Absence - Recevabilité

Wanneer het hof van beroep een vonnis tenietdoet in zoverre het de echtscheiding uitspreekt tegen eiseres op grond van artikel 229 B.W. en, alvorens uitspraak te doen over de rechtsvordering tot echtscheiding van de echtgenoten, onderzoekingen heeft toegestaan, verantwoordt het bestreden vonnis niet naar recht zijn beslissing tot verwerping van de door eiseres ingestelde voorlopige vordering tot onderhoudsuitkering, op grond dat het hof van beroep heeft beslist dat het overspel van de echtgenote bewezen is, dat de onderzoekingen slechts toegestaan werden zodat zij zou kunnen bewijzen dat het overspel niet beledigend was en dat zij geacht wordt in fout te zijn omdat het overspel vermoed wordt beledigend te zijn (1). (1) Zie Cass., 6 juni 2002, AR C.01.0292.N, nr 343.

ECHTSCHEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding - Echtscheiding uitgesproken ten laste van de echtgenoten - Hoger beroep van de echtgenote - Overschrijving van de echtscheiding ten nadele van de echtgenoot - Vernietiging van de echtscheiding ten laste van de echtgenote en toestemming tot onderzoekingen - Voorlopige vordering tot onderhoudsuitkering van de echtgenote

- Art. 301 Burgerlijk Wetboek

Lorsque la cour d'appel met à néant un jugement en tant qu'il prononce le divorce aux torts de l'épouse sur la base de l'article 229 du Code civil et a, avant de statuer sur l'action en divorce de l'époux, autorisé des enquêtes, le jugement attaqué ne justifie pas légalement sa décision de rejeter la demande provisionnelle de pension formée par l'épouse aux motifs que la cour d'appel a décidé que l'adultère de l'épouse est établi, que les enquêtes n'ont été autorisées que pour lui permettre de démontrer l'absence de caractère injurieux de l'adultère et qu'elle est considérée comme fautive, l'adultère étant présumé injurieux (1). (1) Voir cass., 6 juin 2002, RG C.01.0292.N, n° 343.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension alimentaire après divorce - Divorce prononcé aux torts des époux - Appel de l'épouse - Transcription du divorce aux torts de l'époux - Mise à néant du jugement de divorce aux torts de l'épouse et autorisation d'enquêtes - Demande provisionnelle de pension de l'épouse

- Art. 301 Code civil

C.06.0221.N 22 juni 2006 AC nr. 349

Concl. adv.-gen. m.o. Cornelis, Cass., 22 juni 2006, AR C.06.0221.N, AC, 2006, nr ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Strafgerecht - Vordering van een partij - Ontvankelijkheid

Conclusions de Monsieur l'avocat général délégué Cornelis, Cass., 22 juin 2006, RG C.06.0221.N, Pas., 2006, n° ...

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Omission de statuer de plus de six mois - Juridiction répressive - Demande d'une partie - Recevabilité

De mogelijkheid voor een partij om de onttrekking van de zaak aan de rechter te vorderen wanneer deze gedurende meer dan zes maanden verzuimt de zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, is ook toepasselijk op de strafgerechten (1). (1) Zie de concl. O.M. Hoewel deze conclusie strekte tot de toepassing van artikel 648, 4° e.v. Ger.W. in strafzaken op procedures die uitsluitend burgerlijke belangen betreffen, breidt het Hof de toepasselijkheid van deze wetsbepalingen uit tot alle procedures voor de strafgerechten.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Strafgerecht - Vordering van een partij - Ontvankelijkheid

- Artt. 2, 648, 4° en 652 Gerechtelijk Wetboek

La possibilité pour une partie de demander le dessaisissement du juge lorsque celui-ci a négligé pendant plus de six mois de juger la cause qu'il a prise en délibéré s'applique aussi aux juridictions répressives (1). (1) Voir les conclusions du M.P. Bien que ces conclusions tendaient à l'application de l'article 648, 4° et svts du Code judiciaire en matière répressive à des procédures qui ne concernent que des intérêts civils, la Cour étend l'application de ces dispositions légales à l'ensemble des procédures devant les juridictions répressives.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Omission de statuer de plus de six mois - Juridiction répressive - Demande d'une partie - Recevabilité

- Art. 2, 648, 4° et 652 Code judiciaire

C.06.0240.F 9 juni 2006 AC nr. 322

De term "verzuimen" in artikel 652 van het Gerechtelijk Wetboek mag niet in een tuchtrechtelijke betekenis worden opgevat en heeft niet de connotatie van een fout; het betekent "niet voldoen aan de verplichting om uitspraak te doen" (1). (1) Zie Cass., 9 dec. 1977, AC, 1978, 437.

RECHTBANKEN - Algemeen - Verzuim gedurende meer dan zes maanden om de zaak te berechten - Verzuimen

- Art. 652 Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Verzuim gedurende meer dan zes maanden om de zaak te berechten - Verzuimen

- Art. 652 Gerechtelijk Wetboek

Le terme "négliger" de juger dont use l'article 652 du Code judiciaire, ne peut être entendu dans un sens disciplinaire et n'emporte pas de connotation fautive; il signifie "ne pas satisfaire à l'obligation de rendre jugement" (1). (1) Voir Cass., 9 décembre 1977, Pas., 1978, p. 417.

TRIBUNAUX - Généralités - Négligence de juger la cause pendant plus de six mois - Négliger

- Art. 652 Code judiciaire

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Négligence de juger la cause pendant plus de six mois - Négliger

- Art. 652 Code judiciaire

Wanneer het Hof kennis neemt van een verzoek dat ertoe strekt een zaak die een rechter in beraad genomen had aan hem te onttrekken omdat hij gedurende meer dan zes maanden verzuimt haar te berechten, kan het Hof alle omstandigheden van de zaak in aanmerking nemen om te oordelen of die onttrekking het belang van een goede rechtsbedeling dient.

RECHTBANKEN - Algemeen - Verzuim gedurende meer dan zes maanden om de zaak te berechten - Onttrekking - Beoordeling

- Artt. 648, 4°, 652 en 658 Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Verzuim gedurende meer dan zes maanden om de zaak te berechten - Onttrekking - Beoordeling

- Artt. 648, 4°, 652 en 658 Gerechtelijk Wetboek

Saisie d'une requête tendant à dessaisir un juge qui néglige pendant plus de six mois de juger une cause qu'il avait prise en délibéré, la Cour peut prendre en considération toutes les circonstances de la cause pour apprécier si l'intérêt d'une bonne administration de la justice justifie ce dessaisissement.

TRIBUNAUX - Généralités - Négligence de juger la cause pendant plus de six mois - Dessaisissement - Appréciation

- Art. 648, 4°, 652 et 658 Code judiciaire

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Négligence de juger la cause pendant plus de six mois - Dessaisissement - Appréciation

- Art. 648, 4°, 652 et 658 Code judiciaire

C.06.0274.N 10 november 2006 AC nr. 554

Art. 807 Ger.W. vereist niet dat de nieuwe vordering, wanneer zij berust op een feit of akte in de dagvaarding aangevoerd, uitsluitend op dat feit of die akte berust (1). (1) Cass., 28 juni 2001, AR C.99.0422.F, nr 406.

NIEUWE VORDERING - Burgerlijke zaken - Uitbreiding of wijziging van de vordering - In de dagvaarding aangevoerd feit of akte

- Art. 807 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque la demande nouvelle est fondée sur un fait ou un acte invoqué dans la citation, l'article 807 du Code judiciaire ne requiert pas qu'elle soit exclusivement fondée sur ce fait ou cet acte (1). (1) Cass., 28 juin 2001, RG C.99.0422.F, n° 406.

DEMANDE NOUVELLE; VOIR AUSSI: 191 APPEL - Matière civile - Extension ou modification de la demande - Fait ou acte invoqué dans la citation

- Art. 807 Code judiciaire

Een door de rechter bevolen deskundigenonderzoek mag enkel tot doel hebben feitelijke vaststellingen te doen of technisch advies te geven, maar niet advies te geven over de gegrondheid van de vordering zelf (1). (1) Zie Cass., 3 juni 2004, AR C.03.0111.N, nr 303.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Burgerlijke zaken - Opdracht - Rechtsmacht

- Artt. 11 en 962 Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Deskundigenonderzoek - Opdracht - Rechtsmacht

- Artt. 11 en 962 Gerechtelijk Wetboek

Une expertise ordonnée par le juge peut uniquement avoir pour objet de faire des constatations de fait ou de donner un avis technique, mais pas de donner un avis sur le bien-fondé de la demande elle-même (1). (1) Voir Cass., 3 juin 2004, RG C.03.0111.N, n° 303.

EXPERTISE - Matière civile - Mission - Pouvoir de juridiction

- Art. 11 et 962 Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Expertise - Mission - Pouvoir de juridiction

- Art. 11 et 962 Code judiciaire

Wanneer de rechtbank het tijdstip waarop de gefailleerde wordt geacht te hebben opgehouden te betalen vervroegt tot een tijdstip voor het vonnis van faillietverklaring, moet zij vaststellen dat de koopman op duurzame wijze heeft opgehouden te betalen en dat zijn krediet is geschokt op dat tijdstip waarop zij de staking van betaling vaststelt (1). (1) Zie I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Brussel, Kluwer, 2003, p. 302, nr 458 en p. 401, nr 666; A. ZENNER, Dépistage, faillite et concordats, Brussel, Larcier, 1998, p. 236, nr 303, en p. 736, nr 1035; B. WINDEY, "Art. 12, Faillissementswet", in Handels- en economisch recht. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, afl. 9 (oktober 1998) nr 3.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Begrip - Vereisten van het faillissement - Staking van betaling - Tijdstip vervroegd voor het faillissementsvonnis

- Art. 12, tweede lid Wet 8 aug. 1997

Lorsque le moment auquel le failli est considéré avoir cessé ses paiements est avancé par le tribunal à un moment antérieur au jugement déclaratif de faillite, il est tenu de constater que le commerçant a cessé ses paiements de manière persistante et que son crédit est ébranlé au moment où le tribunal constate la cessation de paiements (1). (1) Voir I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Bruxelles, Kluwer, 2003, p. 302, n° 458 et p. 401, n° 666; A. ZENNER, Dépistage, faillite et concordats, Bruxelles, Larcier, 1998, p. 236, n° 303 et p. 736, n° 1035; B. WINDEY, " Art. 12, Failissementswet ", in Handels- en economisch recht. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Kluwer, ed. 9 (octobre 1998), n° 3.

FAILLITE ET CONCORDATS - Notions. conditions de la faillite - Cessation de payement - Date avancée antérieurement à la date du jugement de faillite

- Art. 12, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.06.0298.F 30 juni 2006 AC nr. 374

Concl. adv.-gen. m.o. de KOSTER, Cass., 30 juni 2006, AR C.06.0298.F, Pas., 2006, nr ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging - Curator - Vervanging - Aard - Gevolgen - Recht van verdediging

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Curator - Vervanging - Aard - Toepasselijkheid

RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen - Begrip - Toepasselijkheid

Conclusions de M. l'avocat général délégué de KOSTER, avant Cass., 30 juin 2006, RG C.06.0298.F, Pas., 2006, n° ...

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Curateur - Remplacement - Nature - Conséquences - Droits de la défense

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Curateur - Remplacement - Nature - Applicabilité

DROITS DE LA DEFENSE - Généralités - Notion - Applicabilité

De beslissing van de rechtbank van koophandel om een curator te vervangen is een rechtsprekende handeling, waarop het algemeen beginsel van het recht van verdediging van toepassing is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging - Curator - Vervanging - Aard - Gevolgen - Recht van verdediging

- Art. 31 Wet 8 aug. 1997

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Curator - Vervanging - Aard - Toepasselijkheid

- Art. 31 Wet 8 aug. 1997

La décision du tribunal de commerce de remplacer un curateur constitue un acte juridictionnel auquel s'applique le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Curateur - Remplacement - Nature - Conséquences - Droits de la défense

- Art. 31 L. du 8 août 1997 sur les faillites

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Curateur - Remplacement - Nature - Applicabilité

- Art. 31 L. du 8 août 1997 sur les faillites

Het recht van verdediging is een algemeen rechtsbeginsel dat voor alle gerechten van toepassing is, ook al heeft de wetgever de uitoefening ervan niet of slechts ten dele geregeld; het houdt in dat de partij de mogelijkheid moet hebben om tegenspraak te voeren tegen elk feit of elk stuk dat de beslissing van de rechter kan beïnvloeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen - Begrip - Toepasselijkheid

- Art. 2 Gerechtelijk Wetboek

Les droits de la défense constituent un principe général du droit applicable devant toutes les juridictions, même si le législateur n'en a pas réglé ou n'en a réglé que partiellement l'exercice; ils impliquent que la partie ait la possibilité de contredire tout fait ou toute pièce qui est de nature à influencer la décision du juge (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

DROITS DE LA DEFENSE - Généralités - Notion - Applicabilité

- Art. 2 Code judiciaire

C.06.0312.F 11 juli 2006 AC nr. 375

Wanneer het Hof van Cassatie oordeelt dat de door de verzoeker aangevoerde omstandigheden in zijn vordering tot onttrekking van een tuchtrechtelijke procedure die tegen een rechter van dit rechtscollege is ingesteld, wegens gewettigde verdenking, aan een rechtbank van eerste aanleg, met name de omstandigheid dat de rechter, waartegen die tuchtrechtelijke vervolging loopt, voor het hof van beroep van het rechtsgebied waaronder de rechtbank ressorteert, verschillende collega's van de zetel als getuige heeft gedagvaard in het kader van een tegen hem gevoerde strafrechtelijke procedure, en het onbehagen bij de leden van de rechtbank na een eerdere tuchtrechtelijke procedure tegen die rechter, waarbij het Hof van Cassatie de onttrekking van de zaak wegens gewettigde verdenking heeft bevolen en de verwijzing van de zaak naar een rechtscollege van een ander rechtsgebied, bij de partij en bij derden een gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan omtrent de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechters die kennis moeten nemen van de maatregelen waartoe de tuchtrechtelijke procedure aanleiding kan geven, beveelt het de onttrekking van de zaak aan de rechtbank van eerste aanleg en verwijst het die naar een rechtbank van eerste aanleg van een ander rechtsgebied (1). (1) Zie Cass., 4 nov. 2005, AR C.05.0445.F, nr ... en de (andersluidende) conclusie van adv.-gen. HENKES in Pas., 2005, nr ...

RECHTERLIJKE TUCHT - Tuchtrechtelijke procedure tegen een rechter - Rechter die vervolgd wordt in het kader van een strafrechtelijke procedure - Vervolgde rechter die verschillende collega's van de zetel als getuigen voor het hof van beroep heeft gedagvaard - Gevoel van onbehagen bij de leden van de rechtbank wegens een eerdere tuchtrechtelijke procedure - Vordering tot onttrekking - Gewettigde verdenking

- Artt. 648, 2°, en 658 Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken - Vordering tot onttrekking - Tuchtrechtelijke procedure tegen een rechter - Rechter die vervolgd wordt in het kader van een strafrechtelijke procedure - Vervolgde rechter die verschillende collega's van de zetel als getuigen voor het hof van beroep heeft gedagvaard - Gevoel van onbehagen bij de leden van de rechtbank wegens een eerdere tuchtrechtelijke procedure - Gewettigde verdenking

- Artt. 648, 2°, en 658 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque la Cour de cassation considère que les circonstances invoquées par le requérant dans sa demande en dessaisissement, pour cause de suspicion légitime, d'un tribunal de première instance d'une procédure disciplinaire mue contre un juge de cette juridiction, à savoir la circonstance que le juge, contre lequel est menée cette procédure disciplinaire a cité comme témoins devant la cour d'appel du ressort dont dépend le tribunal, plusieurs de ses collègues du siège dans le cadre d'une procédure pénale, qui est menée à sa charge, et le malaise existant parmi les membres du tribunal à la suite d'une précédente procédure disciplinaire menée contre ce juge, dont la Cour de cassation a ordonné le dessaisissement du tribunal pour cause de suspicion légitime et le renvoi devant une juridiction d'un autre ressort, sont de nature à inspirer à la partie et aux tiers une suspicion légitime quant à l'indépendance et à l'impartialité des juges appelés à connaître des mesures auxquelles la procédure disciplinaire pourrait donner lieu, elle ordonne le dessaisissement du tribunal de première instance et renvoie la cause devant une juridiction du premier degré d'un autre ressort (1). (1) Voir Cass., 4 novembre 2005, RG C.05.0445.F, n° ..., et les conclusions (contraires) de M. l'avocat général HENKES.

DISCIPLINE JUDICIAIRE - Procédure disciplinaire contre un juge - Juge poursuivi dans le cadre d'une procédure pénale - Juge poursuivi qui a cité comme témoins devant la cour d'appel plusieurs de ses collègues du siège - Malaise existant parmi les membres du tribunal à la suite d'une précédente procédure disciplinaire - Demande en dessaisissement - Suspicion légitime

- Art. 648, 2°, et 658 Code judiciaire

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière disciplinaire - Demande en dessaisissement - Procédure disciplinaire contre un juge - Juge poursuivi dans le cadre d'une procédure pénale - Juge poursuivi qui a cité comme témoins devant la cour d'appel plusieurs de ses collègues du siège - Malaise existant parmi les membres du tribunal à la suite d'une précédente procédure disciplinaire - Suspicion légitime

- Art. 648, 2°, et 658 Code judiciaire

Wanneer het Hof van Cassatie de onttrekking beveelt, van een tuchtprocedure die door de voorzitter van de rechtbank tegen een rechter van dit rechtscollege is ingesteld wegens gewettigde verdenking, aan een rechtbank van eerste aanleg, en de zaak verwijst naar een andere rechtbank van eerste aanleg, vernietigt het de beslissing van de voorzitter die, in de overtuiging dat een zware tuchtstraf gerechtvaardigd kan zijn, de zaak bij de Nationale Tuchtraad aanhangig maakt. Het gerecht op verwijzing moet immers over de volle bevoegdheid beschikken om een onderzoek in te stellen naar de feiten en inzonderheid de bevoegdheid om na afloop van zijn onderzoek het gevolg te beoordelen dat daaraan moet worden gegeven.

RECHTERLIJKE TUCHT - Tuchtrechtelijke procedure tegen een rechter - Procedure ingesteld door de voorzitter van de rechtbank - Beslissing van de voorzitter van de rechtbank tot aanhangigmaking van de zaak bij de Nationale Tuchtraad - Vordering tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Onttrekking - Vernietiging door het Hof van de beslissing tot aanhangigmaking van de zaak bij de Nationale Tuchtraad - Rechtvaardiging

- Artt. 410, § 1, 1°, 411, § 2, 648, 2°, en 658 Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken - Vordering tot onttrekking - Tuchtrechtelijke procedure tegen een rechter - Procedure ingesteld door de voorzitter van de rechtbank - Beslissing van de voorzitter van de rechtbank tot aanhangigmaking van de zaak bij de Nationale Tuchtraad - Gewettigde verdenking - Onttrekking - Vernietiging door het Hof van de beslissing tot aanhangigmaking van de zaak bij de Nationale Tuchtraad - Rechtvaardiging

- Artt. 410, § 1, 1°, 411, § 2, 648, 2°, en 658 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque la Cour de cassation ordonne le dessaisissement, pour cause de suspicion légitime, d'un tribunal de première instance d'une cause disciplinaire initiée par le président du tribunal, à l'égard d'un juge de cette juridiction, et renvoie la cause devant une autre juridiction du premier degré, elle annule la décision du président, qui, estimant qu'une peine disciplinaire majeure pourrait être justifiée, saisit le Conseil national de discipline. La juridiction de renvoi doit, en effet, disposer d'une pleine compétence pour instruire les faits et notamment le pouvoir d'apprécier, au terme de son instruction, la suite que celle-ci implique.

DISCIPLINE JUDICIAIRE - Procédure disciplinaire contre un juge - Procédure initiée par le président du tribunal - Décision du président du tribunal de saisir le Conseil national de discipline - Demande en dessaisissement - Suspicion légitime - Dessaisissement - Annulation par la Cour de la décision de saisir le Conseil national de discipline - Justification

- Art. 410, § 1er, 1°, 411, § 2, 648, 2°, et 658 Code judiciaire

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière disciplinaire - Demande en dessaisissement - Procédure disciplinaire contre un juge - Procédure initiée par le président du tribunal - Décision du président du tribunal de saisir le Conseil national de discipline - Suspicion légitime - Dessaisissement - Annulation par la Cour de la décision de saisir le Conseil national de discipline - Justification

- Art. 410, § 1er, 1°, 411, § 2, 648, 2°, et 658 Code judiciaire

---

C.06.0422.F 28 september 2006 AC nr. 446

Degene die een vordering tot onttrekking van de zaak aan de rechter instelt, dient geen andere hoedanigheid te hebben dan die van partij in de zaak waarvan de verwijzing wordt gevorderd.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Verzoekschrift tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - Hoedanigheid

- Art. 650 Gerechtelijk Wetboek

Celui qui forme une demande en dessaisissement ne doit avoir d'autre qualité que celle d'être partie à la cause dont le renvoi est demandé.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Requête en dessaisissement - Suspicion légitime - Recevabilité - Condition - Qualité

- Art. 650 Code judiciaire

Aangezien de zaak waarvan de verwijzing wordt gevorderd hangende is, vereist de ontvankelijkheid van de vordering tot onttrekking van de zaak aan de rechter niet dat de beslissing van de verzoekende commissie wordt goedgekeurd door haar toezichthoudende overheid.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Verzoekschrift tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - Verzoekende commissie - Toezichthoudende overheid - Goedkeuring

Dès lors que la cause dont le renvoi est demandé est pendante, la recevabilité de la demande en dessaisissement ne requiert pas l'approbation par l'autorité de tutelle de la délibération de la commission requérante de former cette demande.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Requête en dessaisissement - Suspicion légitime - Recevabilité - Condition - Commission requérante - Autorité de tutelle - Approbation

---

Gelet op de nauwe banden, zowel privé als officieel, tussen een magistraat die partij is in de zaak en zijn ambtgenoten van hetzelfde gerecht, kan die omstandigheid bij de partijen en bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de rechters die uitspraak moeten doen (1). (1) Zie Cass., 5 aug. 2003, AR P.03.0841.N, nr 396 (strafzaken).

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Verzoekschrift tot onttrekking - Magistraat van dezelfde rechtbank - Gewettigde verdenking

Eu égard aux relations étroites tant privées qu'officielles existant entre un magistrat, partie à la cause, et ses collègues d'une même juridiction, cette circonstance est de nature à inspirer aux parties et aux tiers une suspicion légitime quant à la stricte impartialité des juges appelés à statuer (1). (1) Voir Cass., 5 août 2003, RG P.03.0841.N, n° 396 (matière répressive).

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Requête en dessaisissement - Magistrat du même tribunal - Suspicion légitime

---

De omstandigheid dat een lid van de verzoekende commissie, die zou hebben beraadslaagd over de opportuniteit om de vordering tot onttrekking in te stellen, lid is van het Hof, belet het Hof niet om van die vordering kennis te nemen (1). (1) Zie Cass., 5 feb. 2003, AR P.03.0125.F, nr 84.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Verzoekschrift tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Verzoekende commissie - Lid van het Hof van Cassatie - Weerslag

La circonstance qu'un membre de la commission requérante qui aurait délibéré sur l'opportunité de former la demande en dessaisissement est membre de la Cour n'affecte pas l'aptitude de celle-ci à connaître de cette demande (1). (1) Voir Cass., 5 février 2003, RG P.03.0125.F, n° 84.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Requête en dessaisissement - Suspicion légitime - Commission requérante - Membre de la Cour de Cassation - Incidence

---

De bepaling volgens welke de verklaring van de voorzitter van de rechtbank waartegen de onttrekking wordt gevorderd, gesteld wordt in overleg met de leden van dat gerecht die met naam worden vermeld, vereist niet dat alle leden van voornoemd gerecht die verklaring moeten stellen.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Verzoekschrift tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Voorzitter van de rechtbank - Verklaring - Overige leden van de rechtbank - Overleg

- Art. 656, vierde lid, 1°, b Gerechtelijk Wetboek

La disposition qui prévoit que la déclaration du président de la juridiction dont le dessaisissement est demandé, est faite en concertation avec les membres de cette juridiction nommément désignés, n'exige pas que tous les membres de cette juridiction soient appelés à faire cette déclaration.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Requête en dessaisissement - Suspicion légitime - Président du tribunal - Déclaration - Autres membres du tribunal - Concertation

- Art. 656, al. 4, 1°, b Code judiciaire

De rechtspleging tot verwijzing wegens gewettigde verdenking is niet van toepassing op het Hof van Cassatie (1). (1) Cass., 23 maart 1988, AR 6617, nr 464.

CASSATIE - Allerlei - Verwijzing van een rechtbank naar een andere - Gewettigde verdenking - Toepasselijkheid

- Art. 658 Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Verzoekschrift tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Hof van Cassatie - Toepasselijkheid

- Art. 658 Gerechtelijk Wetboek

La procédure de renvoi pour cause de suspicion légitime ne s'applique pas à la Cour de cassation (1). (1) Cass., 23 mars 1988, RG 6617, n° 464.

CASSATION - Divers - Renvoi d'un tribunal à un autre - Suspicion légitime - Applicabilité

- Art. 658 Code judiciaire

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Requête en dessaisissement - Suspicion légitime - Cour de cassation - Applicabilité

- Art. 658 Code judiciaire

C.06.0536.N 27 oktober 2006 AC nr. 519

De omstandigheid dat de voorzitter van de kamer het concept van vonnis niet kon krijgen van de bijzitter gelast met het opstellen ervan, kan het verzuim van die kamer gedurende meer dan zes maanden de zaak te berechten die zij in beraad heeft genomen niet rechtvaardigen en niet verhinderen dat het Hof van cassatie op verzoek van de procureur-generaal bij het hof van beroep die zaak aan die kamer zou onttrekken als daartoe grond is.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Onttrekking aan de rechter - Kamer - Concept van vonnis - Ontstentenis

- Art. 652 Gerechtelijk Wetboek

La circonstance que le président de la chambre n'a pas pu obtenir le projet d'arrêt de l'assesseur chargé de le rédiger ne peut justifier le fait que cette chambre a négligé pendant plus de six mois de juger la cause qu'elle a prise en délibéré et ne peut empêcher la Cour de cassation de dessaisir cette chambre sur les réquisitions du procureur général près la cour d'appel, s'il y a lieu.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Généralités - Négligence, pendant plus de six mois, de juger la cause - Dessaisissement du juge - Chambre - Projet de jugement - Défaut

- Art. 652 Code judiciaire

Wanneer het Hof van cassatie op verzoek van de procureur-generaal bij het hof van beroep een zaak onttrekt aan de strafrechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimd heeft deze zaak te berechten die hij in beraad heeft genomen, kan het de zaak naar een andere rechtbank verwijzen.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Algemeen - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Onttrekking aan de rechter - Strafrechter - Aanwijzing van de rechter

- Art. 652 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque, sur les réquisitions du procureur général près la cour d'appel, la Cour de cassation dessaisit le juge pénal d'une cause qu'il a prise en délibéré et qu'il a négligé de juger pendant plus de six mois, elle peut renvoyer la cause à un autre tribunal.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Généralités - Négligence, pendant plus de six mois, de juger la cause - Dessaisissement du juge - Juge pénal - Désignation du juge

- Art. 652 Code judiciaire

C.06.0557.F 9 november 2006 AC nr. 552

Op een verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechter die gedurende meer dan zes maanden verzuimt een door hem in beraad genomen zaak betreffende een vordering tot gedwongen tussenkomst te berechten, mag het Hof alle omstandigheden van de zaak in aanmerking nemen om te oordelen of die onttrekking in het belang van een goede rechtsbedeling verantwoord is (1) (2). (1) Zie Cass., 9 juni 2006, AR C.06.0240.F, nr ... (2) Het O.M. heeft geconcludeerd dat het belang van een goede rechtsbedeling niet de onttrekking gebood van een rechtspleging die ertoe strekte de gedwongen tussenkomst van een aannemer te bevelen in een bij een eerste vonnis bevolen deskundigenonderzoek. De onttrekking van de zaak aan de rechter die uitspraak moest doen over de incidentele vordering had immers ook noodzakelijkerwijs geleid tot de onttrekking van de hoofdvordering aan die rechter, terwijl de eiser tot onttrekking geen enkele grief had aangevoerd tegen het verloop van de rechtspleging betreffende de hoofdvordering.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Burgerlijke zaken - Rechtbanken - Verzuim meer dan zes maanden de zaak te berechten - Onttrekking - Vordering tot gedwongen tussenkomst - Beoordeling

- Artt. 648, 4°, 652 en 658 Gerechtelijk Wetboek

Saisie d'une requête tendant à dessaisir un juge qui néglige pendant plus de six mois de juger une cause relative à une demande en intervention forcée qu'il avait prise en délibéré, la Cour peut prendre en considération toutes les circonstances de la cause pour apprécier si l'intérêt d'une bonne administration de la justice justifie ce dessaisissement (1) (2). (1) Voir Cass., 9 juin 2006, RG C.06.0240.F, n° ... (2) Le M.P. a conclu que l'intérêt d'une bonne administration de la justice ne commandait pas de prononcer le dessaisissement d'une procédure tendant à voir ordonnée l'intervention forcée d'un entrepreneur dans une expertise ordonnée par un premier jugement. En effet, le dessaisissement du juge appelé à statuer sur l'action incidente aurait du entraîner son dessaisissement également en ce qui concerne l'action principale alors que le demandeur en dessaisissement n'avait fait valoir aucun grief quant au déroulement de la procédure relative à l'action principale.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière civile - Tribunaux - Négligence, pendant plus de six mois, de juger la cause - Dessaisissement - Demande en intervention forcée - Appréciation

- Art. 648, 4°, 652 et 658 Code judiciaire

C.06.0597.F 14 december 2006 AC nr. 651

Het per fax naar de griffie van het Hof van Cassatie sturen van een verzoekschrift daags voor de neerlegging ervan, kan niet worden beschouwd als de in artikel 1143 Ger.W. bedoelde neerlegging van het verzoekschrift op de griffie van het Hof van Cassatie (1). (1) Zie Cass., 25 maart 1992, AR 9586, nr 396; Cass., 16 april 1996, AR P.96.0472.N, nr 115 en noot 1.

VERHAAL OP DE RECHTER - Verzoekschrift - Neerlegging - Faxtoestel - Ontvankelijkheid

- Art. 1143 Gerechtelijk Wetboek

Ne constitue pas le dépôt de la requête au greffe de la Cour de cassation visé à l'article 1143 du Code judiciaire, la transmission par télécopieur à ce greffe la veille de son dépôt (1). (1) Voir cass., 25 mars 1992, RG 9586, n° 396; 16 avril 1996, RG P.96.0472.N, n° 115 et la note 1.

PRISE A PARTIE - Requête - Dépôt - Télécopieur - Recevabilité

- Art. 1143 Code judiciaire

De omstandigheid dat de verzoeker tot verhaal op de rechter vooraleer hij dat verhaal op de rechter instelt, uit voorzichtigheid bijkomende onderzoekingen verricht naar de stukken die hem werden bezorgd en die volgens hem de feiten leken te bewijzen, kan het tijdstip niet wijzigen waarop die verzoeker kennis heeft gekregen van de feiten die hij aanvoert om het verhaal op bedrog of list te gronden.

VERHAAL OP DE RECHTER - Bedrog of list - Kennis van de feiten - Tijdstip - Bijkomende onderzoekingen

- Art. 1142 Gerechtelijk Wetboek

N'est pas de nature à modifier le moment où le requérant en prise à partie a acquis la connaissance des faits qu'il allègue pour la fonder sur le dol ou la fraude, la circonstance que la prudence l'ait engagé, avant de prendre à partie, à procéder à des investigations complémentaires aux pièces qui lui ont été remises et qui lui paraissent établir lesdits faits.

PRISE A PARTIE - Dol ou fraude - Connaissance des faits - Moment - Investigations complémentaires

- Art. 1142 Code judiciaire

D.04.0018.F 3 februari 2006 AC nr. 73

Ook al kan de rechter, zonder het recht op een eerlijke behandeling van de zaak, neergelegd in artikel 6.1, E.V.R.M., en zonder het recht van verdediging te schenden, uitspraak doen over een dossier waarvan bepaalde stukken verloren gegaan zijn, dan nog moet hij, indien die verdwijning de uitoefening van het recht van verdediging kan belemmeren, daarmee rekening houden bij het onderzoek van de tenlasteleggingen (1). (1) Zie Cass., 8 maart, AC, 1976, 773; zie tevens A. DE NAUW, "Les règles d'exclusions relatives à la preuve en procédure pénale belge", R.D.P., 1990, p. 720.

RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken - Dossier - Verdwijning van stukken - Onderzoek van de tenlasteleggingen - Plicht van de rechter

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Tuchtzaken - Raad van beroep van de Orde van geneesheren - Dossier - Verdwijning van stukken - Onderzoek van de tenlasteleggingen - Plicht van de rechter

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Eerlijke behandeling van de zaak - Tuchtzaken - Dossier - Verdwijning van stukken - Onderzoek van de tenlasteleggingen - Plicht van de rechter

S'il peut, sans violer ni le droit à un procès équitable, consacré par l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, ni les droits de la défense, statuer sur un dossier dont certaines pièces ont été perdues, encore faut-il que, si cette disparition est de nature à entraver l'exercice du droit de défense, le juge en tienne compte dans l'examen des préventions (1). (1) Voir Cass., 8 mars 1976, Pas., 1976, I, 738; voir également A. DE NAUW, "Les règles d'exclusions relatives à la preuve en procédure pénale belge", R.D.P., 1990, p. 720.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière disciplinaire - Dossier - Disparition de pièces - Examen des préventions - Devoir du juge

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière disciplinaire - Conseil d'appel de l'ordre des médecins - Dossier - Disparition de pièces - Examen des préventions - Devoir du juge

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Procès équitable - Matière disciplinaire - Dossier - Disparition de pièces - Examen des préventions - Devoir du juge

De beslissing die een tuchtstraf grondt op de niet-naleving, door een apotheker, van de wachtdienstregeling in zoverre zij een algemene sluitingsdag oplegt, zonder aan te geven hoe in concreto de continuïteit van de dienstverlening met betrekking tot de toediening van de gezondheidszorgen daardoor bedreigd wordt, is niet naar recht verantwoord (1). (1) Zie Cass., 3 jan. 2002, AR D.00.0024.N, nr 6 (vakantieregeling); zie Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267 (arts, reclame).

APOTHEKER - Wachtdienstregeling - Sluitingsuren - Niet-naleving - Tuchtstraf - Verantwoording

N'est pas légalement justifiée la décision infligeant à un pharmacien une sanction disciplinaire du chef de n'avoir pas respecté le règlement concernant le service de garde dans la mesure où il impose un jour de fermeture générale, sans indiquer en quoi la continuité du service en ce qui concerne l'octroi des soins de santé est ainsi mise en péril (1). (1) Voir Cass., 3 janvier 2002, RG D.00.0024.N, n° 6 (réglementation des vacances); voir Cass., 2 mai 2002, RG D.01.0011.N, n° 267 (médecin, publicité).

PHARMACIEN - Service de garde - Heures de fermeture - Non-respect - Sanction disciplinaire - Justification

---

De Orde der apothekers is een beroepsvereniging waarbij alle beroepsoefenaars wettelijk moeten aansluiten (1). (1) Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270; met concl. O.M.; Cass., 3 jan. 2002, AR D.00.0024.N, nr 6; zie Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267 (arts).

APOTHEKER - Orde der apothekers

- Art. 2 KB nr 80 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der apothekers

BEROEPSVERENIGINGEN - Orde der apothekers

- Art. 2 KB nr 80 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der apothekers

L'Ordre des pharmaciens est une union professionnelle à laquelle tous ceux qui exercent la profession doivent être légalement inscrits (1). (1) Cass., 7 mai 1999, RG D.98.0013.N, n° 270, et les conclusions du M.P.; Cass., 3 janvier 2002, RG D.00.0024.N, n° 6; voir Cass., 2 mai 2002, RG D.01.0011.N, n° 267 (médecin).

PHARMACIEN - Ordre des pharmaciens

- Art. 2 A.R. n° 80 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des pharmaciens

UNION PROFESSIONNELLE - Ordre des pharmaciens

- Art. 2 A.R. n° 80 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des pharmaciens

---

De overheid heeft aan de Orde der apothekers bepaalde taken opgedragen, inzonderheid toe te zien op het eerbiedigen van de deontologie en de handhaving van de eer, de bescheidenheid, de eerlijkheid en de waardigheid van zijn leden; de Orde streeft hierbij geen economisch doel na maar vervult die wettelijke taak waarvoor zij overigens van die overheid een regulerende bevoegdheid heeft gekregen; dit belet evenwel niet dat zij een ondernemingsvereniging is, in de zin van artikel 2, § 1, van de Mededingingswet, waarvan de besluiten, in de mate zij ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging wordt aangetast, door de tuchtorganen van de Orde getoetst moeten worden aan de eisen van die wet (1). (1) Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270; met concl. O.M.; Cass., 3 jan. 2002, AR D.00.0024.N, nr 6; zie Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267 (arts).

APOTHEKER - Orde der apothekers - Opdracht - Doel - Gevolg - Mededingingswet

- Art. 15, § 1 KB nr 80 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der apothekers

Les autorités ont confié certaines tâches à l'Ordre des pharmaciens, notamment celle de veiller au respect de la déontologie et au maintien de l'honneur, de la discrétion, de la probité et de la dignité de ses membres; l'Ordre ne poursuit pas ainsi un but économique mais remplit ces tâches légales pour lesquelles il s'est d'ailleurs vu accorder une compétence réglementaire par ces autorités; cela n'empêche toutefois pas qu'il constitue une association d'entreprises au sens de l'article 2, § 1er, de la loi du 5 août 1991 dont les décisions, dans la mesure où elles ont pour objet ou pour effet de porter atteinte à la concurrence, doivent être examinées par les organes disciplinaires de l'Ordre eu égard aux exigences de la présente loi (1). (1) Cass., 7 mai 1999, RG D.98.0013.N, n° 270, et les conclusions du M.P.; Cass., 3 janvier 2002, RG D.00.0024.N, n° 6; voir Cass., 2 mai 2002, RG D.01.0011.N, n° 267 (médecin).

PHARMACIEN - Ordre des pharmaciens - Mission - Objectif - Conséquence - Loi sur la concurrence

- Art. 15, § 1er A.R. n° 80 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des pharmaciens

---

Een besluit van een orgaan van de Orde der apothekers dat aan één of meer van zijn leden beperkingen oplegt in de mededinging die niet vereist zijn om de fundamentele regels van het beroep te handhaven en dat in werkelijkheid ertoe strekt bepaalde materiële belangen van apothekers te begunstigen of een economisch stelsel te installeren of in stand te houden, kan een besluit zijn van een ondernemingsvereniging, waarvan de nietigheid van rechtswege kan worden vastgesteld door de raad van beroep (1). (1) Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270; met concl. O.M.; Cass., 3 jan. 2002, AR D.00.0024.N, nr 6; zie Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267 (arts).

APOTHEKER - Orde der apothekers - Organen - Besluiten - Raad van beroep - Beslissing - Aard - Gevolg - Mededingingswet

Une décision de l'Ordre des pharmaciens qui impose à un ou à plusieurs de ses membres des limitations de la concurrence qui ne sont pas nécessaires au maintien des règles fondamentales de la profession et qui en réalité tend à avantager certains intérêts matériels des pharmaciens ou à instaurer ou à maintenir un régime économique, peut constituer une décision d'une association d'entreprises dont la nullité peut être constatée d'office par le conseil d'appel (1). (1) Cass., 7 mai 1999, RG D.98.0013.N, n° 270, et les conclusions du M.P.; Cass., 3 janvier 2002, RG D.00.0024.N, n° 6; voir Cass., 2 mai 2002, RG D.01.0011.N, n° 267 (médecin).

PHARMACIEN - Ordre des pharmaciens - Organes - Décisions - Conseil d'appel - Décision - Nature - Conséquence - Loi sur la concurrence

---

Ook al zijn zij geen kooplieden in de zin van artikel 1 van het Wetboek van Koophandel en ook al hebben zij een maatschappelijke functie, de apothekers oefenen een activiteit uit die gericht is op de uitwisseling van goederen of diensten; zij streven op duurzame wijze een economisch doel na en zijn aldus in de regel ondernemingen in de zin van artikel 1 van de Mededingingswet (1). (1) Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0013.N, nr 270, met concl. O.M.; Cass., 3 jan. 2002, AR D.00.0024.N, nr 6; zie Cass., 2 mei 2002, AR D.01.0011.N, nr 267 (arts).

APOTHEKER - Functie - Activiteit - Aard
ECONOMIE - Apotheker - Activiteit
KOOPHANDEL, KOOPMAN - Apotheker

Même s'ils ne sont pas commerçants au sens de l'article 1er du Code de commerce et même s'ils occupent une fonction sociale, les pharmaciens exercent une activité visant l'échange de biens ou de services; ils poursuivent de manière durable un but économique et sont, dès lors, des entreprises au sens de la loi du 5 août 1991 (1). (1) Cass., 7 mai 1999, RG D.98.0013.N, n° 270, et les conclusions du M.P.; Cass., 3 janvier 2002, RG D.00.0024.N, n° 6; voir Cass., 2 mai 2002, RG D.01.0011.N, n° 267 (médecin).

PHARMACIEN - Fonction - Activité - Nature
ECONOMIE - Pharmacien - Activité
COMMERCE. COMMERCANT - Pharmacien

D.05.0003.F 13 januari 2006 AC nr. 34

Concl. adv.-gen. Th. Werquin, Cass., 13 jan. 2006, AR D.05.0003.F, Pas., 2006, nr ....

APOTHEKER - Tuchtzaken - Verscheidene tenlasteleggingen - Een enkele tuchtstraf - Cassatiemiddel met betrekking tot één telastlegging - Ontvankelijkheid
CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Belang - Verscheidene tenlasteleggingen - Een enkele tuchtstraf - Middel betreffende één van de tenlasteleggingen - Ontvankelijkheid

Conclusions de M. l'avocat général Th. Werquin, avant cass., 13 janvier 2006, RG D.05.0003.F, Pas., 2006., n° ...

PHARMACIEN - Matière disciplinaire - Plusieurs préventions - Sanction disciplinaire unique - Moyen de cassation concernant l'une des préventions - Recevabilité
MOYEN DE CASSATION - Matière disciplinaire - Intérêt - Plusieurs préventions - Sanction disciplinaire unique - Moyen concernant l'une des préventions - Recevabilité

Wanneer voor twee tenlasteleggingen een enkele tuchtstraf wordt opgelegd, kan het cassatiemiddel dat slechts op een van die tenlasteleggingen slaat, terwijl de straf door de andere naar recht verantwoord blijft, niet tot cassatie leiden; het vertoont dus geen belang en is bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

APOTHEKER - Tuchtzaken - Verscheidene tenlasteleggingen - Een enkele tuchtstraf - Cassatiemiddel met betrekking tot één telastlegging - Ontvankelijkheid

Lorsqu'une sanction disciplinaire unique du chef de deux préventions est infligée, le moyen de cassation qui ne concerne que l'une de ces préventions, alors que la sanction demeure légalement justifiée par l'autre, ne saurait entraîner la cassation; il est, dès lors, dénué d'intérêt, partant, irrecevable (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

PHARMACIEN - Matière disciplinaire - Plusieurs préventions - Sanction disciplinaire unique - Moyen de cassation concernant l'une des préventions - Recevabilité

CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Belang - Verscheidene tenlasteleggingen - Een enkele tuchtstraf - Middel betreffende één van de tenlasteleggingen - Ontvankelijkheid

MOYEN DE CASSATION - Matière disciplinaire - Intérêt - Plusieurs préventions - Sanction disciplinaire unique - Moyen concernant l'une des préventions - Recevabilité

D.05.0005.N 5 januari 2006 AC nr. 11

Het Hof van cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die gebaseerd is op een onjuiste onderstelling van het cassatiemiddel over de inhoud van het recht (1). (1) Cass., 11 feb. 2005, AR C.04.0262.N, nr 88.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Cassatiemiddel

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting - Cassatiemiddel

La Cour de cassation n'est pas obligée de poser à la Cour d'arbitrage une question préjudicielle fondée sur la thèse erronée en droit du moyen de cassation (1). (1) Cass., 11 février 2005, RG C.04.0262.N, n° 88.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Moyen de cassation

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Cour de cassation - Obligation - Moyen de cassation

---

Uit de omstandigheid alleen dat de tuchtraad van beroep van de Orde van advocaten is samengesteld uit vier advocaten en een magistraat valt niet af te leiden dat dit rechtscollege niet onafhankelijk en onpartijdig is in de zin van artikel 6, § 1, E.V.R.M., noch dat het algemeen rechtsbeginsel van de onpartijdigheid van de rechter geschonden wordt (1). (1) Zie Cass., 30 nov. 2000, AR D.00.0023.F, nr 659.

ADVOCAAT - Tuchtzaken - Orde van Advocaten - Raad van beroep - Samenstelling - Onpartijdigheid - Onafhankelijkheid - EVRM - Artikel 6.1

- Art. 473 Gerechtelijk Wetboek

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Tuchtzaken - Onpartijdigheid - Onafhankelijkheid - Orde van Advocaten - Raad van beroep - Samenstelling

- Art. 473 Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Onpartijdigheid van de rechter - Orde van Advocaten - Raad van beroep - Samenstelling

- Art. 473 Gerechtelijk Wetboek

Il ne peut être déduit de la seule circonstance que le conseil de discipline d'appel de l'Ordre des avocats est composé de quatre avocats et d'un magistrat que ce collège disciplinaire n'est pas indépendant et impartial au sens de l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ni que le principe général du droit relatif à l'impartialité du juge est violé (1). (1) Voir Cass., 30 novembre 2000, RG D.00.0023.F, n° 659.

AVOCAT - Matière disciplinaire - Ordre des avocats - Conseil d'appel - Composition - Impartialité - Indépendance - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6, § 1er

- Art. 473 Code judiciaire

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Matière disciplinaire - Impartialité - Indépendance - Ordre des avocats - Conseil d'appel - Composition

- Art. 473 Code judiciaire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Impartialité du juge - Ordre des avocats - Conseil d'appel - Composition

- Art. 473 Code judiciaire

D.05.0011.N 8 december 2006 AC nr. 633

Het feit dat de gemengde raad van beroep van de Orde der dierenartsen ook samengesteld is uit drie dierenartsen die worden aangewezen onder de leden van de gewestelijke raad van de Orde wiens beslissing wordt bestreden, met uitsluiting van hen die ze gewezen hebben, levert geen schending op van de artt. 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof nr 195/2005, 21 dec. 2005, rolnr 3640, A.A., 2005, 2557.

DIERENARTS - Tucht - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling

- Art. 12, eerste lid Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der

La circonstance que le conseil mixte d'appel de l'Ordre des médecins vétérinaires est aussi composé de trois vétérinaires désignés parmi les membres du conseil régional de l'Ordre dont la décision est attaquée, à l'exclusion de ceux qui ont rendu celle-ci, ne constitue pas une violation des articles 10 et 11 de la Constitution (1). (1) Voir Cour d'arbitrage n° 195/2005, 21 décembre 2005, n° de rôle 3640, C.A.-A., 2005, 2557.

VETERINAIRE - Discipline - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition

- Art. 12, al. 1er L. du 19 décembre 1950

dierenartsen

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling

- Art. 12, eerste lid Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

GRONDWET - Art. 10 - Dierenarts - Tucht - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling

- Art. 12, eerste lid Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

GRONDWET - Art. 11 - Dierenarts - Tucht - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling

- Art. 12, eerste lid Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition

- Art. 12, al. 1er L. du 19 décembre 1950

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Vétérinaire - Discipline - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition

- Art. 12, al. 1er L. du 19 décembre 1950

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Vétérinaire - Discipline - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition

- Art. 12, al. 1er L. du 19 décembre 1950

Het loutere feit dat de leden-dierenartsen van de gemengde raad van beroep van de Orde der dierenartsen zijn aangewezen onder de leden van de gewestelijke raad wiens beslissing wordt bestreden, volstaat niet om bij de tuchtrechtelijk vervolgde dierenarts een schijn van partijdigheid te kunnen wekken.

La simple circonstance que les membres-vétérinaires du conseil mixte d'appel de l'Ordre des médecins vétérinaires sont désignés parmi les membres du conseil régional dont la décision est attaquée, ne suffit pas pour éveiller une apparence de partialité dans le chef du vétérinaire poursuivi disciplinairement.

DIERENARTS - Tucht - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling - Onpartijdigheid

- Artt. 12, eerste lid, en 13, vijfde lid Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling - Onpartijdigheid

- Artt. 12, eerste lid, en 13, vijfde lid Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter - Tuchtzaken - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling

- Artt. 12, eerste lid, en 13, vijfde lid Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Tuchtzaken - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling

- Artt. 12, eerste lid, en 13, vijfde lid Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

VETERINAIRE - Discipline - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition - Impartialité

- Art. 12, al. 1er, et 13, al. 5 L. du 19 décembre 1950

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition - Impartialité

- Art. 12, al. 1er, et 13, al. 5 L. du 19 décembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Indépendance et impartialité du juge - Matière disciplinaire - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition

- Art. 12, al. 1er, et 13, al. 5 L. du 19 décembre 1950

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Matière disciplinaire - Indépendance et impartialité du juge - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition

- Art. 12, al. 1er, et 13, al. 5 L. du 19 décembre 1950

D.05.0012.N 19 januari 2006 AC nr. 45

Het enkele feit dat de voorzitter van een tuchtorgaan, die geen deel heeft genomen aan de beslissing om een persoon tuchtrechtelijk te vervolgen, de daaropvolgende brief ondertekent waarbij die persoon louter opgeroepen wordt om op een bepaalde datum voor het tuchtorgaan te verschijnen om zich met betrekking tot bepaalde feiten te komen verantwoorden, kan in zijnen hoofde geen grond tot wraking wegens wettige verdenking opleveren.

Le seul fait que le président d'une juridiction disciplinaire, qui n'a pas participé à la décision de poursuivre disciplinairement une personne, signe la lettre subséquente par laquelle cette personne est tout simplement convoquée à une date déterminée afin de comparaître devant la juridiction disciplinaire pour se justifier à propos de certains faits, ne peut constituer dans son chef un motif de récusation pour cause de suspicion légitime.

WRAKING - Tuchtzaken - Wettige verdenking - Begrip - Oproeping

RECUSATION - Matière disciplinaire - Suspicion légitime - Notion -

voor een tuchtorgaan - Ondertekening door de voorzitter

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

Convocation devant un organe disciplinaire - Signature par le président

- Art. 828, 1° Code judiciaire

D.05.0013.F 12 januari 2006 AC nr. 32

De magistraat die, nu hij eraan schuldig wordt bevonden gewoonlijk, zonder opgave van redenen op het zittingsblad en zonder de eerste voorzitter van het hof van beroep op de hoogte te brengen, te verzuimen zijn beraad te beëindigen binnen de wettelijke termijnen, en bijgevolg verwarring heeft gezaaid bij heel wat rechtzoekenden, tekortgekomen is aan de vereiste collegialiteit en de werking van de rechtbank heeft verstoord, verzuimt zijn ambtsplichten, zodat tegen hem de tuchtstraf van zes maanden schorsing wordt uitgesproken (1). (1) Zie de verwijzingen in de, in het onderstaande arrest weergegeven, schriftelijke vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie; artikel 404 Ger.W. vóór de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002, en artikel 405 Ger.W. na de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002; betreffende de toepassing van artikel 6.1, E.V.R.M., zie noot J.F.L. onder Cass., 27 juni 2003, algemene vergadering, AR D.03.0013.F, nr 382.

RECHTERLIJKE TUCHT - Rechter - Ambtsplichten - Tekortkoming - Gewoonlijk verzuim het beraad te beëindigen

- Artt. 404 en 405 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 34 Wet 7 juli 2002

Manque aux devoirs de sa charge, en sorte qu'est prononcée à sa charge la sanction disciplinaire de six mois de suspension, le magistrat qui est jugé coupable de s'être abstenu habituellement de vider ses délibérés dans les délais légaux, sans en indiquer les motifs à la feuille d'audience ni en avertir le premier président de la cour d'appel, et qui, dès lors, a provoqué le désarroi de nombreux justiciables, manqué à la collégialité requise et porté atteinte au fonctionnement du tribunal (1). (1) Voir les références citées dans les réquisitions écrites du procureur général près la Cour reproduites dans l'arrêt annoté; C.jud., artikel 404 avant sa modification par la L. du 7 juillet 2002, et artikel 405 après sa modification par la L. du 7 juillet 2002; sur l'application de l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, voir note signée J.F.L. sous cass. 27 juin 2003, assemblée générale, R.G. D.03.0013.F, n° 382.

DISCIPLINE JUDICIAIRE - Juge - Devoirs de la charge - Manquement - Abstention habituelle de vider les délibérés

- Art. 404 et 405 Code judiciaire

- Art. 34 L. du 7 juillet 2002

De magistraat die, tijdens de tegen hem ingestelde tuchtvordering, weigert te antwoorden aan de door de eerste voorzitter van het hof van beroep aangewezen raadsheer-onderzoeker omdat hij de procedure bekritiseert, begaat geen fout en verzuimt bijgevolg zijn ambtsplichten niet (1). (1) Zie de verwijzingen in de, in het onderstaande arrest weergegeven, schriftelijke vordering van de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie; artikel 404 Ger.W. vóór de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002, en artikel 405 Ger.W. na de wijziging ervan bij W. 7 juli 2002; betreffende de toepassing van artikel 6.1, E.V.R.M., zie noot J.F.L. onder Cass., 27 juni 2003, algemene vergadering, AR D.03.0013.F, nr 382.

RECHTERLIJKE TUCHT - Rechter - Ambtsplichten - Tekortkoming - Tuchtonderzoek - Weigering te antwoorden

- Artt. 404 en 405 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 34 Wet 7 juli 2002

Ne commet pas une faute et, partant, ne manque pas aux devoirs de sa charge, le magistrat qui, au cours de la procédure disciplinaire poursuivie à son égard, refuse de répondre au conseiller instructeur désigné par le premier président de la cour d'appel, en s'appuyant sur des critiques de procédure (1). (1) Voir les références citées dans les réquisitions écrites du procureur général près la Cour reproduites dans l'arrêt annoté; C.jud., artikel 404 avant sa modification par la L. du 7 juillet 2002, et artikel 405 après sa modification par la L. du 7 juillet 2002; sur l'application de l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, voir note signée J.F.L. sous cass. 27 juin 2003, assemblée générale, R.G. D.03.0013.F, n° 382.

DISCIPLINE JUDICIAIRE - Juge - Devoirs de la charge - Manquement - Instruction disciplinaire - Refus de répondre

- Art. 404 et 405 Code judiciaire

- Art. 34 L. du 7 juillet 2002

D.05.0014.N 8 september 2006 AC nr. 399

Het algemeen rechtsbeginsel dat de rechter onafhankelijk en onpartijdig moet zijn wordt miskend wanneer de beslissing mede wordt gewezen door een rechter van wie terecht kan worden gevreesd dat hij niet de waarborgen van onpartijdigheid biedt waarop de rechtzoekende recht heeft (1). (1) Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0011.N, nr 269.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter - Miskenning

Le principe général du droit relatif à l'indépendance et à l'impartialité du juge est méconnu lorsque participe à la décision un juge dont on peut légitimement craindre qu'il ne présente pas les garanties d'impartialité auxquelles le justiciable a droit (1). (1) Cass., 7 mai 1999, RG D.98.0011.N, n° 269.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Indépendance et impartialité du juge - Méconnaissance

---

Het algemeen rechtsbeginsel dat de rechter onafhankelijk en onpartijdig moet zijn, bevestigd in artikel 6.1 E.V.R.M., geldt voor alle rechtscolleges, zo ook voor de provinciale raad en voor de raad van beroep van de Orde der geneesheren (1). (1) Zie Cass., 7 mei 1999, AR D.98.0011.N, nr 269.

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Orde der geneesheren - Provinciale raad - Raad van beroep - Algemeen rechtsbeginsel - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter - EVRM - Artikel 6.1 - Gelding

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Algemeen rechtsbeginsel - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter - Gelding - Orde der geneesheren - Provinciale raad - Raad van beroep

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter - Gelding - Orde der geneesheren - Provinciale raad - Raad van beroep

Le principe général du droit relatif à l'indépendance et à l'impartialité du juge, consacré par l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, est applicable à toutes les juridictions, notamment aussi au conseil provincial et au conseil d'appel de l'Ordre des médecins (1). (1) Voir Cass., 7 mai 1999, RG D.98.0011.N, n° 269.

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Ordre des médecins - Conseil provincial - Conseil d'appel - Principe général du droit - Indépendance et impartialité du juge - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6, § 1er - Applicabilité

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Principe général du droit - Indépendance et impartialité du juge - Applicabilité - Ordre des médecins - Conseil provincial - Conseil d'appel

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Indépendance et impartialité du juge - Applicabilité - Ordre des médecins - Conseil provincial - Conseil d'appel

---

Het lid van de provinciale raad van de Orde der geneesheren dat aanwezig is bij bepaalde akten van de strafrechtspleging, zoals de ondervraging van de arts, tegen wie een strafrechtelijk onderzoek wordt gevoerd, door de onderzoeksrechter, doet zulks tot vrijwaring van de rechten en de belangen van de patiënten van die arts maar neemt aldus niet deel aan de uitoefening van het strafonderzoek (1). (1) Zie Cass., 18 mei 2006, AR D.05.0015.N, nr ... (supra) (huiszoeking bij een later tuchtrechtelijk vervolgde advocaat).

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Orde der geneesheren - Lid van de Provinciale Raad - Onderzoeksrechter - Ondervraging van een arts - Aanwezigheid van dat lid - Doeleinde

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Ondervraging van een arts - Orde der geneesheren - Lid van de Provinciale Raad - Aanwezigheid - Doeleinde

Le membre du conseil provincial de l'Ordre des médecins qui est présent lors de certains actes de la procédure pénale, comme l'interrogatoire d'un médecin, qui fait l'objet d'une instruction en matière répressive, par le juge d'instruction, agit ainsi en garantie des droits et des intérêts des patients de ce médecin mais ne participe pas ainsi à l'exercice de l'instruction (1). (1) Voir Cass., 18 mai 2006, RG D.05.0015.N, n° ... (supra) (perquisition chez un avocat poursuivi disciplinairement par la suite).

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Ordre des médecins - Membre du conseil provincial - Juge d'instruction - Interrogatoire d'un médecin - Présence - But

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Interrogatoire d'un médecin - Ordre des médecins - Membre du conseil provincial - Présence - But

---

Uit het enkel feit dat een rechterlijke beslissing niet met redenen is omkleed kan geen schending van het recht van verdediging worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1999, AR P.98.1061.F, nr 20.

RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen - Rechterlijke beslissing - Redenen - Afwezigheid

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen -

De la seule circonstance qu'une décision judiciaire ne serait pas motivée, il ne se déduit pas une violation des droits de la défense (1). (1) Voir Cass., 13 janvier 1999, RG P.98.1061.F, n° 20.

DROITS DE LA DEFENSE - Généralités - Décision judiciaire - Motifs - Absence

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Absence de

D.05.0015.N 18 mei 2006 AC nr. 281

Concl. adv.-gen. Dubrulle, Cass., 18 mei 2006, AR D.05.0015.N, AC, 2006, nr ...

ADVOCAAT - Tuchtzaken - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Stafhouder - Aanwezigheid bij een huiszoeking - Onpartijdigheid

ONDERZOEKSRECHTER - Huiszoeking - Stafhouder - Aanwezigheid - Advocaat - Vervolging - Veroordeling - Tucht - Vervolging - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Onpartijdigheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdigheid van de rechter - Tuchtzaken - Balie - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Stafhouder - Aanwezigheid bij een huiszoeking

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1, I.V.B.P.R. - Onpartijdigheid van de rechter - Tuchtzaken - Balie - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Stafhouder - Aanwezigheid bij een huiszoeking

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter - Onpartijdigheid - Tuchtzaken - Balie - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Stafhouder - Aanwezigheid bij een huiszoeking

De enkele omstandigheid dat een lid van de tuchtraad van beroep van een balie in zijn hoedanigheid van stafhouder aanwezig was bij een huiszoeking door een onderzoeksrechter in het kantoor van een advocaat, tijdens een gerechtelijk onderzoek, dat geleid heeft tot diens strafrechtelijke veroordeling, die ook de grondslag was van zijn tuchtvervolging, heeft niet tot gevolg dat dit lid daarbij een betrokken overheid was die kennis nam van dat onderzoek of aldus een standpunt innam over de grond van die strafvervolging, zodat daaruit niet kan worden afgeleid dat de aldus samengestelde tuchtraad van beroep niet meer met de vereiste objectieve onpartijdigheid over die tuchtvervolging kan oordelen (1). (1) Zie de conclusie O.M.

ADVOCAAT - Tuchtzaken - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Stafhouder - Aanwezigheid bij een huiszoeking - Onpartijdigheid

- Art. 14.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Artt. 87 en 88 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Huiszoeking - Stafhouder - Aanwezigheid - Advocaat - Vervolging - Veroordeling - Tucht - Vervolging - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Onpartijdigheid

- Art. 14.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Artt. 87 en 88 Wetboek van Strafvordering

Conclusions de M. l'avocat général DUBRULLE, avant Cass., 18 mai 2006, RG D.05.0015.N, AC, 2006, n° ...

AVOCAT - Matière disciplinaire - Conseil de discipline d'appel - Composition - Bâtonnier - Présence lors d'une perquisition - Impartialité

JUGE D'INSTRUCTION - Perquisition - Bâtonnier - Présence - Avocat - Poursuite - Condamnation - Discipline - Poursuites - Conseil de discipline d'appel - Composition - Impartialité

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Impartialité du juge - Matière disciplinaire - Barreau - Conseil de discipline d'appel - Composition - Bâtonnier - Présence lors d'une perquisition

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - P.I.D.C.P., article 14, § 1er - Impartialité du juge - Matière disciplinaire - Barreau - Conseil de discipline d'appel - Composition - Bâtonnier - Présence lors d'une perquisition

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Indépendance et impartialité du juge - Impartialité - Matière disciplinaire - Barreau - Conseil de discipline d'appel - Composition - Bâtonnier - Présence lors d'une perquisition

Il ne résulte pas de la seule circonstance qu'un membre du conseil de discipline d'appel d'un barreau était présent en sa qualité de bâtonnier lors d'une perquisition faite par un juge d'instruction dans le cabinet d'un avocat, au cours d'une instruction judiciaire, qui a entraîné sa condamnation pénale et qui constituait aussi le fondement des poursuites disciplinaires, que ce membre a alors agi comme une autorité concernée qui a pris connaissance de cette instruction ou qui a adopté ainsi un point de vue sur le fond de ces poursuites pénales, de sorte qu'il ne peut s'en déduire que le conseil de discipline d'appel ainsi composé ne pouvait plus statuer avec l'impartialité objective requise sur ces poursuites disciplinaires (1). (1) Voir les conclusions du M.P. dans AC, 2006, n° ...

AVOCAT - Matière disciplinaire - Conseil de discipline d'appel - Composition - Bâtonnier - Présence lors d'une perquisition - Impartialité

- Art. 14, § 1er Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 87 et 88 Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Perquisition - Bâtonnier - Présence - Avocat - Poursuites - Condamnation - Discipline - Poursuites - Conseil de discipline d'appel - Composition - Impartialité

- Art. 14, § 1er Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 87 et 88 Code d'Instruction criminelle

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdigheid van de rechter - Tuchtzaken - Balie - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Stafhouder - Aanwezigheid bij een huiszoeking

- Art. 14.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Artt. 87 en 88 Wetboek van Strafvordering

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1 - Onpartijdigheid van de rechter - Tuchtzaken - Balie - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Stafhouder - Aanwezigheid bij een huiszoeking

- Art. 14.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Artt. 87 en 88 Wetboek van Strafvordering

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter - Onpartijdigheid - Tuchtzaken - Balie - Tuchtraad van beroep - Samenstelling - Stafhouder - Aanwezigheid bij een huiszoeking

- Art. 14.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Artt. 87 en 88 Wetboek van Strafvordering

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Impartialité du juge - Matière disciplinaire - Barreau - Conseil de discipline d'appel - Composition - Bâtonnier - Présence lors d'une perquisition

- Art. 14, § 1er Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 87 et 88 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 1er - Impartialité du juge - Matière disciplinaire - Barreau - Conseil de discipline d'appel - Composition - Bâtonnier - Présence lors d'une perquisition

- Art. 14, § 1er Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 87 et 88 Code d'Instruction criminelle

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Indépendance et impartialité du juge - Impartialité - Matière disciplinaire - Barreau - Conseil de discipline d'appel - Composition - Bâtonnier - Présence lors d'une perquisition

- Art. 14, § 1er Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 87 et 88 Code d'Instruction criminelle

D.05.0019.F 7 december 2006 AC nr. 631

De rechter die vaststelt dat de eiseres gedurende meer dan drie jaar tijdens het referentiedecennium activiteiten heeft uitgeoefend, bestaande in het "beheer van het onroerend vermogen van de werkgever of van diens moederonderneming, alsook in verhuur, beperkt tot wat door de werkgever of diens moederonderneming wordt gevraagd", kan niet beslissen dat deze, voor rekening van haar werkgever of de moederonderneming verrichte activiteiten niet voor rekening van een derde werden verricht en om die reden weigeren de eiseres op de lijst van de stagiairs in te schrijven.

Le juge qui constate que la demanderesse a pendant plus de trois ans au cours de la décennie de référence exercé des activités de "gestion du patrimoine immobilier de l'employeur ou de sa société-mère et des activités en matière locative limitées à ce qui est demandé par l'employeur ou sa société-mère", ne peut considérer que ces activités exercées pour le compte de son employeur ou de la société-mère, ne l'étaient pas pour le compte d'un tiers et refuser, pour ce motif, d'inscrire la demanderesse sur la liste des stagiaires.

MAKELAAR - Vastgoedmakelaar - Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars - Stage - Lijst van stagiairs - Inschrijving - Voorwaarden - Activiteiten voor rekening van derden

- Art. 17, § 8 Wet 1 maart 1976

HUUR VAN DIENSTEN - Vastgoedmakelaar - Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars - Stage - Lijst van stagiairs - Inschrijving - Voorwaarden - Activiteiten voor rekening van derden

- Art. 17, § 8 Wet 1 maart 1976

ONROEREND EN ROEREND GOED - Onroerend goed - Vastgoedmakelaar - Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars - Stage - Lijst van stagiairs - Inschrijving - Voorwaarden - Activiteiten voor rekening van derden

- Art. 17, § 8 Wet 1 maart 1976

COURTIER - Agent immobilier - Institut professionnel des agents immobiliers - Stage - Liste des stagiaires - Inscription - Conditions - Activité pour compte de tiers

- Art. 17, § 8 L. du 1er mars 1976

LOUAGE D'INDUSTRIE - Agent immobilier - Institut professionnel des agents immobiliers - Stage - Liste des stagiaires - Inscription - Conditions - Activité pour compte de tiers

- Art. 17, § 8 L. du 1er mars 1976

IMMEUBLE ET MEUBLE - Immeuble - Agent immobilier - Institut professionnel des agents immobiliers - Stage - Liste des stagiaires - Inscription - Conditions - Activité pour compte de tiers

- Art. 17, § 8 L. du 1er mars 1976

D.05.0021.F 10 april 2006 AC nr. 214

Het verbod voor de ambtenaren en beambten van de Staat, de provincies, de gemeenten en de openbare instellingen, om buiten hun functies als architect op te treden, dat van toepassing is op de ambtenaren en agenten die deeltijds in dienst zijn genomen, is niet onderworpen aan de voorwaarde dat degene op wie dat verbod van toepassing is, in zijn officiële functies handelingen stelt die kenmerkend zijn voor het beroep van architect (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 1984, AR 4256, nr 76.

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Ambtenaren en beambten van de Staat, de provincies, de gemeenten en de openbare instellingen - Optreden als architect buiten hun functies - Verbod - Toepassingsgebied

- Art. 5, eerste lid Wet 20 feb. 1939

L'interdiction pour les fonctionnaires et agents de l'Etat, des provinces, des communes et des établissements publics de faire acte d'architecte en dehors de leurs fonctions, laquelle s'applique aux fonctionnaires et agents engagés à temps partiel, n'est pas subordonnée à la condition que, dans ses fonctions officielles, celui auquel elle s'applique accomplisse des actes caractéristiques de la profession d'architecte (1). (1) Voir cass., 28 février 1984, RG 4256, n° 76.

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Fonctionnaires et agents de l'Etat, des provinces, des communes et des établissements publics - Acte d'architecte en dehors de leurs fonctions - Interdiction - Champ d'application

- Art. 5, al. 1er L. du 20 février 1939

D.05.0028.N 27 oktober 2006 AC nr. 520

Binnen de bij de wet en het E.V.R.M. gestelde perken bepaalt de rechter in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuken; het Hof vermag evenwel na te gaan of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt dat de Nederlandstalige gemengde raad van beroep van de Orde der dierenartsen een kennelijk onevenredige sanctie heeft opgelegd en zodoende artikel 3, E.V.R.M. heeft geschonden (1). (1) Cass., 28 feb. 2002, AR D.01.0008.N, nr 150 (architect).

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Tuchtzaken - Orde van architecten - Beroepstucht - Raad van beroep - Tuchtstraf - Evenredigheid - Beoordelingsbevoegdheid - Artikel 3 E.V.R.M. - Toetsing door het Hof

DIERENARTS - Tuchtzaken - Orde der dierenartsen - Beroepstucht - Raad van beroep - Tuchtstraf - Evenredigheid - Beoordelingsbevoegdheid - Artikel 3 E.V.R.M. - Toetsing door het Hof

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Tuchtzaken - Orde der dierenartsen - Beroepstucht - Gemengde raad van beroep - Tuchtstraf - Evenredigheid - Beoordelingsbevoegdheid - Toetsing door het Hof

Dans les limites fixées par la loi et la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, le juge détermine souverainement en fait la sanction qu'il considère être proportionnée à la gravité des infractions déclarées établies; toutefois, la Cour a le pouvoir de contrôler s'il ne ressort pas des constatations et des considérations de la décision attaquée que le conseil d'appel mixte de l'Ordre des médecins vétérinaires, d'expression néerlandaise, a infligé une sanction manifestement disproportionnée et a ainsi violé l'article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Cass., 28 février 2002, RG D.01.0008.N, n° 150 (architecte).

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière disciplinaire - Ordre des architectes - Discipline professionnelle - Conseil d'appel - Peine disciplinaire - Proportionnalité - Pouvoir d'appréciation - Article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Contrôle par la Cour

VETERINAIRE - Matière disciplinaire - Ordre des médecins vétérinaires - Discipline professionnelle - Conseil d'appel - Peine disciplinaire - Proportionnalité - Pouvoir d'appréciation - Article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Contrôle par la Cour

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Matière disciplinaire - Ordre des médecins vétérinaires - Discipline professionnelle - Conseil d'appel mixte - Peine disciplinaire - Proportionnalité - Pouvoir d'appréciation - Contrôle par la Cour

De wettelijke bepalingen betreffende de samenstelling van de Nederlandstalige gemengde raad van beroep van de Orde der dierenartsen houden niet de verplichting in hetzij in diens beslissing hetzij in het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de zaak is behandeld en berecht, vast te stellen dat een gewoon lid wettig belet of gerechtvaardigd afwezig is, zoals wordt vermoed.

DIERENARTS - Tuchtzaken - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling - Belet - Afwezigheid - Vaststelling

- Art. 12 Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

RECHTBANKEN - Belastingzaken - Orde der dierenartsen - Gemengde raad van beroep - Samenstelling - Belet - Afwezigheid - Vaststelling

- Art. 12 Wet 19 dec. 1950 tot instelling van de Orde der dierenartsen

Les dispositions légales relatives à la composition du conseil d'appel mixte d'expression néerlandaise de l'Ordre des médecins vétérinaires n'impliquent pas l'obligation de constater soit dans sa décision soit dans le procès-verbal de l'audience au cours de laquelle la cause a été instruite et jugée, l'empêchement légal ou l'absence justifiée d'un membre ordinaire, comme il est présumé.

VETERINAIRE - Matière disciplinaire - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition - Empêchement - Absence - Constatation

- Art. 12 L. du 19 décembre 1950

TRIBUNAUX - Matière disciplinaire - Ordre des médecins vétérinaires - Conseil d'appel mixte - Composition - Empêchement - Absence - Constatation

- Art. 12 L. du 19 décembre 1950

D.06.0001.N 27 oktober 2006 AC nr. 521

De controle door de architect op de uitvoering van de werken impliceert een regelmatig bezoek aan de werf die hem toelaat na te gaan of de werken effectief conform de plannen worden uitgevoerd en, gelet op zijn vakkennis, op te treden wanneer problemen bij de uitvoering rijzen en deze desgevallend op te lossen.

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Controle op de uitvoering van de werken

- Art. 4 Wet 20 feb. 1939

- Art. 21 Reglement van beroepsplichten der architecten van 16 dec. 1983, goedgekeurd bij KB 18 april 1985

Le contrôle de l'exécution des travaux exercé par l'architecte implique une visite régulière aux chantiers qui lui permet de contrôler si les travaux ont été effectivement exécutés conformément aux plans et, eu égard à son expérience professionnelle, d'agir lorsque des problèmes surgissent lors de l'exécution et, le cas échéant, de les résoudre.

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Contrôle de l'exécution des travaux

- Art. 4 L. du 20 février 1939

- Art. 21 A.R. du 18 avril 1985 portant approbation du Règlement de déontologie établi le 16 décembre 1983 par le conseil national de l'Ordre des architectes

---

De vereiste van persoonlijke controle op de uitvoering der werken door de architect, tenzij wanneer deze de verzekering heeft dat een andere architect hiermee wordt belast, brengt met zich mee dat deze taak in beginsel niet aan medewerkers niet-architecten mag worden gedelegeerd.

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Persoonlijke controle op de uitvoering van de werken

- Art. 4 Wet 20 feb. 1939

Il résulte de la condition d'un contrôle personnel de l'exécution des travaux par l'architecte, sauf dans le cas où l'architecte a l'assurance qu'un autre architecte en est chargé, que cette tâche ne peut en principe être déléguée aux collaborateurs qui ne sont pas architectes.

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Contrôle personnel de l'exécution des travaux

- Art. 4 L. du 20 février 1939

D.06.0003.N 8 december 2006 AC nr. 634

De bepalingen van artikel 5 Wet Verwerking Persoonsgegevens, die de verwerking van persoonsgegevens binnen bepaalde grenzen toelaten, vormen geen uitzondering op de algemene voorwaarden voor de rechtmatigheid ervan vervat in artikel 4 van die wet, inzonderheid de eerbiediging van de doeleinden van de verwerking en de proportionaliteit in die verwerking; dit geldt ook voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van tuchtzaken door een tuchtoverheid, zoals de raad van de Orde van architecten.

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Tuchtzaken - Bewijs - Bewijsvoering - Bescherming van de persoonlijke levenssfeer - Verwerking van persoonsgegevens door de tuchtoverheid

- Artt. 4 en 5 Wet 8 dec. 1992

- Artt. 2, 19, 20 en 23 Wet van 26 juni 1963 tot instelling van een Orde der Architecten

BEWIJS - Tuchtzaken - Bewijsvoering - Bescherming van de persoonlijke levenssfeer - Verwerking van persoonsgegevens door de tuchtoverheid

- Artt. 4 en 5 Wet 8 dec. 1992

- Artt. 2, 19, 20 en 23 Wet van 26 juni 1963 tot instelling van een Orde der Architecten

BEWIJS - Algemeen - Bescherming van de persoonlijke levenssfeer - Verwerking van persoonsgegevens

- Artt. 4 en 5 Wet 8 dec. 1992

- Artt. 2, 19, 20 en 23 Wet van 26 juni 1963 tot instelling van een Orde der Architecten

Les dispositions de l'article 5 de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel qui autorisent le traitement de données personnelles dans certaines limites, ne constituent pas une exception aux conditions générales de leur légalité contenues à l'article 4 de la même loi, spécialement le respect des finalités du traitement et de la proportionnalité dans ce traitement; cela vaut aussi pour le traitement de données à caractère personnel dans le cadre d'affaires disciplinaires par une autorité disciplinaire, tel que le conseil de l'Ordre des architectes.

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Matière disciplinaire - Preuve - Administration de la preuve - Protection de la vie privée - Traitement de données à caractère personnel par l'autorité disciplinaire

- Art. 4 et 5 L. du 8 décembre 1992

- Art. 2, 19, 20 et 23 L. du 26 juin 1963 créant un Ordre des Architectes

PREUVE - Matière disciplinaire - Administration de la preuve - Protection de la vie privée - Traitement de données à caractère personnel par l'autorité disciplinaire

- Art. 4 et 5 L. du 8 décembre 1992

- Art. 2, 19, 20 et 23 L. du 26 juin 1963 créant un Ordre des Architectes

PREUVE - Généralités - Protection de la vie privée - Traitement des données à caractère personnel

- Art. 4 et 5 L. du 8 décembre 1992

- Art. 2, 19, 20 et 23 L. du 26 juin 1963 créant un Ordre des Architectes

---

D.06.0005.F 21 september 2006 AC nr. 430

Het cassatieberoep tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde van Geneesheren is niet ontvankelijk wanneer het is ingesteld bij een verzoekschrift dat niet door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend (1). (1) Cass., 10 dec. 1999, AR D.99.0009.F, nr 676.

CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Vormen - Beslissing van de raad van beroep van de Orde van geneesheren - Cassatieberoep - Verzoekschrift niet ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie - Ontvankelijkheid

- Art. 26 KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

Est irrecevable le pourvoi en cassation contre une décision du conseil d'appel de l'Ordre des médecins, lorsqu'il est formé par une requête qui n'a pas été signée par un avocat à la Cour de cassation (1). (1) Cass., 10 décembre 1999, RG D.99.0009.F, n° 676.

POURVOI EN CASSATION - Matière disciplinaire - Formes - Décision du conseil d'appel de l'Ordre des médecins - Pourvoi - Requête non signée par un avocat à la Cour de cassation - Recevabilité

- Art. 26 A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

- Art. 1080 Code judiciaire

Het Hof van Cassatie is niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer de aangevoerde discriminatie berust op een onderscheid tussen personen met verschillende hoedanigheden die krachtens de wet op verschillende wijze worden behandeld (1). (1) Cass., 23 juni 2005, AR C.03.0389.F, nr 366.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Discriminatie - Rechtzoekenden - Verschillende behandelingen

La Cour de cassation n'est pas tenue de poser une question préjudicielle à la Cour d'arbitrage lorsque la discrimination alléguée repose sur une distinction entre des personnes ayant des qualités différentes, traitées légalement de manière différente (1). (1) Cass., 23 juin 2005, RG C.03.0389.F, n° 366.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Discrimination - Justiciables - Traitements différents

- Art. 26, § 1, 3° en § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Art. 26, § 1er, 3°, et § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

---

F.04.0007.F 3 februari 2006 AC nr. 74

De afschrijvingen op vaste activa die de vennootzaakvoerder voor de gemeenschappelijke rekening van de vennoten heeft gekocht gedurende het jaar waarin die vereniging werd opgericht, moeten voor dat jaar overeenkomen met de duur van het boekjaar gedurende hetwelk de vereniging haar werkzaamheden heeft uitgeoefend en de door een deelnemend lid geclaimde afschrijvingsannuïteit moet in evenredigheid hiermee worden verminderd.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Bedrijfslasten - Vereniging bij wijze van deelneming - Vaste activa - Deelnemend lid - Afschrijvingsannuïteit - Activiteitsduur van de vereniging - Evenredige vermindering

- Artt. 25, § 1, eerste lid, en 45, 4° Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

Les amortissements résultant d'immobilisations acquises par l'associé gérant pour le compte commun des associés au cours de l'année qui a vu cette association se constituer doivent correspondre pour cette année à la durée de l'exercice pendant lequel l'association a exercé son activité et l'annuité d'amortissement revendiquée par un membre participant doit être réduite proportionnellement.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Charges professionnelles - Association en participation - Immobilisation - Membre participant - Annuité d'amortissement - Durée d'activité de l'association - Réduction proportionnelle

- Art. 25, § 1er, al. 1er, et 45, 4° Côde des Impôts sur les Revenus 1964

F.04.0015.N 17 november 2006 AC nr. 574

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 17 november 2006, AR F.04.0015.N, A.C., 2006, nr ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Verenigbaarheid met de gelijkheid inzake belastingen - Vereisten

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172 - Gelijkheid en non-discriminatie inzake belastingen

GRONDWET - Art. 11 - Niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden - Belastingen

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Belastingen

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, Cass., 17 novembre 2006, RG F.04.0015.N, A.C., 2006, n° ...

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Compatibilité avec le principe d'égalité devant l'impôt - Conditions

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 172 - Egalité et non-discrimination en matière d'impôts

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Impôts

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité des Belges devant la loi - Impôts

---

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 17 november 2006, AR F.04.0015.N, AC, 2006, nr ...

BELASTING - Gelijkheid en non-discriminatie inzake belastingen - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Vereiste verantwoording - Toetsing van het gemaakte onderscheid

BELASTING - Gemeentebelasting - Verenigbaarheid met de gelijkheid inzake belastingen - Vereisten

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, Cass., 17 novembre 2006, RG F.04.0015.N, AC, 2006, n° ...

IMPOT - Egalité et non-discrimination en matière d'impôts - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification requise - Contrôle de la disctinction opérée

IMPOT - Taxe communale - Compatibilité avec le principe d'égalité devant l'impôt - Conditions

---

De grondwettelijke regels inzake de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie op het stuk van de belastingen staan er niet aan in de weg dat een verschillende fiscale behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; de al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

GRONDWET - Art. 11 - Niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden - Belastingen

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Belastingen

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172 - Gelijkheid en non-discriminatie inzake belastingen

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

BELASTING - Gelijkheid en non-discriminatie inzake belastingen - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Vereiste verantwoording - Toetsing van het gemaakte onderscheid

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

BELASTING - Gemeentebelasting - Verenigbaarheid met de gelijkheid inzake belastingen - Vereisten

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Verenigbaarheid met de gelijkheid inzake belastingen - Vereisten

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

Les règles constitutionnelles relatives à l'égalité et des Belges et la non-discrimination en matière d'impôts n'empêchent pas qu'un traitement fiscal différent soit instauré à l'égard de certaines catégories de personnes, à condition d'être objectivement et raisonnablement justifié; l'existence ou non d'une telle justification doit être contrôlée à la lumière de l'objectif et des effets de l'impôt instauré et du caractère raisonnable du rapport entre les moyens utilisés et l'objectif visé (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Impôts

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité des Belges devant la loi - Impôts

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 172 - Egalité et non-discrimination en matière d'impôts

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

IMPOT - Egalité et non-discrimination en matière d'impôts - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification requise - Contrôle de la disctinction opérée

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

IMPOT - Taxe communale - Compatibilité avec le principe d'égalité devant l'impôt - Conditions

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Compatibilité avec le principe d'égalité devant l'impôt - Conditions

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

F.04.0020.F 5 oktober 2006 AC nr. 149

Wanneer een cassatiemiddel aanvoert dat artikel 18, 3°, W.I.B. 1992, gewijzigd bij de W. 28 juli 1992 houdende fiscale en financiële bepalingen, en artikel 47, § 6, van die wet, het beginsel van gelijkheid voor de wet en voor de belastingen miskennen dat is vastgelegd in de artt. 10, 11 en 172 Gw., doordat het de naamloze vennootschappen die interesten hebben betaald tussen 27 maart 1992 en 28 juli 1992 en de vennootschappen die dergelijke interesten hebben betaald na 28 juli 1992, identiek behandelt, aangezien alleen de laatstgenoemden de fiscale gevolgen van hun stortingen konden voorzien, moet het Hof van Cassatie, in de regel, een prejudiciële vraag hieromtrent stellen (1). (1) De bijzonderheid van deze zaak bestaat erin dat eiseres betoogt dat de miskenning van het beginsel van gelijkheid voor de wet en voor de belasting, dat is vastgelegd in de artt. 10, 11 en 172 Gw., het gevolg is van een identieke fiscale behandeling van twee categorieën van belastingplichtigen die zich in een volstrekt verschillende situatie bevinden welke geenszins objectief en redelijk verantwoord kan worden. Hoewel het Hof niet bevoegd is om de verantwoording van de aangevoerde discriminatie te onderzoeken, is het Hof daarentegen wel verplicht na te gaan of het middel een vraag opwerpt die beantwoordt aan de vereisten van artikel 26, § 1, 3°, en § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof. In zoverre het Grondwettelijk Hof oordeelt dat de grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie tevens verhinderen dat categorieën van personen identiek worden behandeld hoewel zij zich in situaties bevinden die, gelet op de onderzochte maatregel, wezenlijk verschillend zijn (Arbh., 30 jan. 2002, nr. 27/2002, 25 nov. 1999, nr. 124/99, 10 juni 1998, nr. 65/98, 4 april 1995, nr. 32/95), moet het Hof een prejudiciële vraag stellen die voldoet aan het vereiste van voormeld artikel 26. Dat is te dezen het geval. Het dient te worden opgemerkt dat het Hof wel vertrouwd is met prejudiciële vragen die discriminaties aanvoeren tussen personen of categorieën van personen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden, maar dat niet is met het tegenovergestelde uitgangspunt, d.w.z. een vraag die, zoals te dezen, betrekking heeft op een discriminerende behandeling van personen of categorieën van personen die zich, gelet op de onderzochte maatregel, in wezenlijk verschillende situaties bevinden.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudicieel geschil - Verplichting voor het Hof van Cassatie - Cassatiemiddel - Naamloze vennootschappen in verschillende situaties - Identieke fiscale behandeling - Ongelijkheid

- Art. 26, § 1, 3° en § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Lorsqu'un moyen de cassation invoque que l'article 18, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié par la loi du 28 juillet 1992 portant des dispositions fiscales et financières, et l'article 47, § 6, de cette loi, violent le principe d'égalité devant la loi et devant l'impôt consacrés par les articles 10, 11 et 172 de la Constitution en traitant de façon identique les sociétés anonymes qui ont payé des intérêts entre le 27 mars 1992 et le 28 juillet 1992 et les sociétés qui ont payé de tels intérêts après le 28 juillet 1992, dès lors que seules celles-ci ont pu prévoir les conséquences fiscales des versements qu'elles effectuaient, la Cour de cassation doit, en règle, poser une question préjudicielle à cet égard (1). (1) La particularité de l'espèce réside dans ce que la demanderesse soutient que la violation du principe d'égalité devant la loi et devant l'impôt consacrés par les articles 10, 11 et 172 de la Constitution résulte d'un traitement fiscal identique de deux catégories de contribuables qui se trouvent dans une situation essentiellement différente et qui ne fait l'objet d'aucune justification objective et raisonnable. S'il n'est pas de la compétence de la Cour d'examiner la justification de la discrimination alléguée, il est par contre de son devoir de vérifier si le moyen soulève bien une question qui relève des prévisions de l'article 26, § 1er, 3°, et § 2 de la loi spéciale du 6 janvier 1989. Dans la mesure où la Cour d'arbitrage considère que les règles constitutionnelles de l'égalité et de la non-discrimination s'opposent également à ce que soient traitées de manière identique, sans qu'apparaisse une justification raisonnable, des catégories de personnes se trouvant dans des situations qui, au regard de la mesure considérée, sont essentiellement différentes (C.A., 30 janvier 2002, n° 27/2002, 25 novembre 1999, n° 124/99, 10 juin 1998, n° 65/98, 4 avril 1995, n° 32/95) la Cour est tenu de poser une question préjudicielle qui réponde à cette prévision de l'article 26 précité. Tel est le cas en l'espèce. Observons que si la Cour est familière des questions préjudicielles soulevant des discriminations entre des personnes ou des catégories de personnes qui se trouvent dans une situation similaire, elle l'est par contre moins de l'inverse, c'est-à-dire d'une question, qui comme en l'espèce, soulève un traitement discriminatoire de personnes ou catégories de personnes se trouvant dans des situations essentiellement différentes eu égard à la mesure considérée.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Obligation de la Cour de cassation - Moyen de cassation - Sociétés anonymes dans des situations différentes - Traitement fiscal identique - Inégalité

- Art. 26, § 1er, 3°, et § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

F.04.0022.N 8 juni 2006 AC nr. 318

Concl. adv.-gen. Thijs, Cass., 8 juni 2006, AR F.04.0022.N, A.C., 2006, nr ....

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Ten laste genomen verliezen van een vennootschap - Voorwaarden inzake aftrek - Tenlasteneming met het oog op het behoud van beroepsinkomsten

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, avant Cass., 8 juin 2006, RG F.04.0022.N, A.C., 2006, n° ...

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Pertes d'une société prises en charge - Conditions de déduction - Prise en charge en vue du maintien des revenus professionnels

De verliezen van een vennootschap die bestuurders en werkende vennoten of bedrijfsleiders ten laste nemen zijn slechts aftrekbaar als beroepskosten onder de in de wet gestelde voorwaarde dat de tenlasteneming gebeurt met het oog op het behoud van bedrijfsinkomsten die zij periodiek uit de betrokken vennootschap verkrijgen. De wanverhouding tussen het bedrag van de ten laste genomen verliezen en het bedrag van de beroepsinkomsten is op zichzelf geen reden om de aftrek van de ten laste genomen verliezen te weigeren, maar kan wel een element zijn bij de beoordeling van voormelde wettelijke voorwaarde (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) Art. 53, 15°, W.I.B. (1992) in de versie toepasselijk voor de aanslagjaren 1995 tot 1997, en in de daarop volgende versie toepasselijk voor de aanslagjaren 1998 en 1999.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Ten laste genomen verliezen van een vennootschap - Voorwaarden inzake aftrek - Tenlasteneming met het oog op het behoud van beroepsinkomsten

- Art. 53, 15° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Les pertes d'une société qui sont prises en charge par les administrateurs et les associés actifs ou les dirigeants d'entreprise ne sont déductibles à titre de frais professionnels qu'à la condition prévue par la loi que la prise en charge ait lieu en vue du maintien des revenus professionnels qu'ils obtiennent périodiquement de ladite société. La disproportion entre le montant des pertes prises en charge et le montant des revenus professionnels ne constitue pas en soi un motif pour refuser la déduction des pertes prises en charge, mais peut toutefois constituer un élément lors de l'appréciation de la condition légale précitée (1) (2). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C. (2) L'article 53, 15°, du C.I.R. (1992) dans la version applicable pour les exercices 1995 à 1997 et dans la version suivante applicable aux exercices 1998 et 1999.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Pertes d'une société prises en charge - Conditions de déduction - Prise en charge en vue du maintien des revenus professionnels

- Art. 53, 15° Côde des impôts sur les revenus 1992

F.04.0043.N 11 mei 2006 AC nr. 269

Concl. adv.-gen. Thijs, Cass., 11 mei 2006, AR F.04.0043.N, A.C., 2006, nr ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Bijzondere aanslagtermijn artikel 358, § 1, 1° W.I.B. (1992) - Toepassingsvoorwaarden

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Bijzondere aanslagtermijn artikel 358, § 1, 1° W.I.B. (1992) - Toepassing van de anti-rechtsmisbruikbepaling van artikel 344, § 1, W.I.B. (1992)

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Toepassing van de anti-rechtsmisbruikbepaling van artikel 344, § 1, W.I.B. (1992)

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei - Anti-rechtsmisbruikbepaling van artikel 344, § 1, W.I.B. (1992)

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, avant Cass., 11 mai 2006, RG F.04.0043.N, A.C., 2006, n° ...

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Délai spécial de l'article 358, § 1er, 1°, du Code des impôts sur les revenus (1992) - Conditions d'application

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Délai spécial de l'article 358, § 1er, 1°, du Code des impôts sur les revenus (1992) - Application de la disposition de l'article 344, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) sanctionnant l'abus de droit

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Application de la disposition de l'article 344, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) sanctionnant l'abus de droit

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Preuve - Divers - Disposition de l'article 344, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) sanctionnant l'abus de droit

De bijzondere aanslagtermijn van artikel 358, § 1, 1° van het W.I.B. (1992) kan niet toegepast worden wanneer het bestuur beroep doet op de anti-rechtsmisbruikbepaling waarin artikel 344, § 1, van dat wetboek voorziet, nu de toepassing van deze laatste wetsbepaling losstaat van de vraag of de door de akte of juridische akten beoogde belastingontwijking al of niet een wetsovertreding inhoudt (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Bijzondere aanslagtermijn artikel 358, § 1, 1° W.I.B. (1992) - Toepassing van de anti-rechtsmisbruikbepaling van artikel 344, § 1, W.I.B. (1992)

- Artt. 344, § 1 en 358, § 1, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Le délai spécial d'imposition prévu par l'article 358, § 1er, 1°, du Code des impôts sur les revenus (1992) ne peut s'appliquer lorsque l'administration invoque la disposition de l'article 344, § 1er, de ce Code sanctionnant l'abus de droit, l'application de cette dernière disposition légale étant étrangère à la question de savoir si l'évitement de l'impôt visé par l'acte ou par les actes juridiques implique ou non une infraction de la loi (1). (Solution implicite). (1) Voir les conclusions du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Délai spécial de l'article 358, § 1er, 1°, du Code des impôts sur les revenus (1992) - Application de la disposition de l'article 344, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) sanctionnant l'abus de droit

- Art. 344, § 1er et 358, § 1er, 1° Côde des impôts sur les revenus 1992

De bijzondere aanslagtermijn waarin artikel 358, § 1, 1°, van het W.I.B. (1992) voorziet, kan slechts worden toegepast als de belastingplichtige een bepaling van het wetboek van de inkomstenbelastingen of van zijn uitvoeringsbesluiten inzake roerende voorheffing of bedrijfsvoorheffing heeft overtreden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Bijzondere aanslagtermijn artikel 358, § 1, 1° W.I.B. (1992) - Toepassingsvoorwaarden

- Art. 358, § 1, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Le délai spécial d'imposition prévu par l'article 358, § 1er, 1°, du Code des impôts sur les revenus (1992) ne peut s'appliquer que lorsque le contribuable a contrevenu à une disposition du Code des impôts sur les revenus ou des arrêtés pris pour son exécution en matière de précompte mobilier ou de précompte professionnel (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Délai spécial de l'article 358, § 1er, 1°, du Code des impôts sur les revenus (1992) - Conditions d'application

- Art. 358, § 1er, 1° Côde des impôts sur les revenus 1992

De toepassing van de anti-rechtsmisbruikbepaling waarin artikel 344, § 1, W.I.B. (1992) voorziet, staat los van de vraag of de door de akte of juridische akten beoogde belastingontwijking al of niet een wetsovertreding inhoudt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei - Anti-rechtsmisbruikbepaling van artikel 344, § 1, W.I.B. (1992)

- Art. 344, § 1 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

L'application de l'article 344, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) sanctionnant l'abus de droit est étrangère à la question de savoir si l'évitement de l'impôt visé par l'acte ou par les actes juridiques implique ou non une infraction à la loi (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Preuve - Divers - Disposition de l'article 344, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) sanctionnant l'abus de droit

- Art. 344, § 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

Een loutere herkwalificatie van een verrichting door de administratie op grond van artikel 344, § 1, W.I.B. (1992) houdt niet in dat de belastingplichtige een bepaling die door het wetboek van de inkomstenbelastingen of zijn uitvoeringsbesluiten is opgelegd, heeft overtreden waardoor het bestuur gerechtigd zou zijn de bijzondere aanslagtermijnen toe te passen waarin dat wetboek in dat geval voorziet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Toepassing van de anti-rechtsmisbruikbepaling van artikel 344, § 1, W.I.B. (1992)

- Artt. 344, § 1, 354, lid 2 en 358, § 1, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Une simple requalification d'une opération par l'administration sur la base de l'article 344, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) n'implique pas que le contribuable a violé une disposition du Code des impôts sur les revenus ou de ses arrêtés d'exécution, autorisant ainsi l'administration à appliquer les délais d'imposition spéciaux prévues par ce code dans ce cas (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Application de la disposition de l'article 344, § 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992) sanctionnant l'abus de droit

- Art. 344, § 1er, 354, al. 2 et 358, § 1er, 1° Côde des impôts sur les revenus 1992

De grondwettelijke regels inzake de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie inzake belastingen staan er niet aan in de weg dat een verschillende fiscale behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. De al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel. Die grondwettelijke regels worden niet geschonden door het loutere feit dat de belasting slechts één enkele belastingplichtige treft (1). (1) Zie Cass., 15 jan. 2004, AR F.02.0006.N, nr 24, met concl. O.M., www.cass.be.

Les règles constitutionnelles relatives à l'égalité des Belges et à la non-discrimination en matière fiscale ne font pas obstacle à ce qu'un traitement fiscal différent soit établi à l'égard de certaines catégories de personnes pour autant que cette différence soit raisonnablement et objectivement justifiée. L'existence ou non d'une telle justification est contrôlée à la lumière du but et des effets de l'impôt établi ainsi qu'à celle de la juste proportionnalité entre les moyens utilisés et le but visé. Ces règles constitutionnelles ne sont pas violées par le simple fait que l'impôt ne concerne qu'un seul contribuable (1). (1) Voir Cass., 15 janvier 2004, RG F.02.0006.N, n° 24 et les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

BELASTING - Gelijkheid inzake belastingen - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Vereiste verantwoording - Belasting die slechts één enkele belastingplichtige treft

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Belasting die slechts één enkele belastingplichtige treft - Verenigbaarheid met de gelijkheid inzake belastingen - Vereisten

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 11 - Niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden - Belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Vereiste verantwoording - Belasting die slechts één enkele belastingplichtige treft

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Vereiste verantwoording - Belasting die slechts één enkele belastingplichtige treft

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172 - Gelijkheid inzake belastingen - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Vereiste verantwoording - Belasting die slechts één enkele belastingplichtige treft

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

IMPOT - Egalité en matière d'impôts - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification requise - Impôt qui ne concerne qu'un seul contribuable

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Impôt qui ne concerne qu'un seul contribuable - Compatibilité avec le principe d'égalité devant l'impôt - Conditions

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification requise - Impôt qui ne concerne qu'un seul contribuable

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité des Belges devant la loi - Impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification requise - Impôt qui ne concerne qu'un seul contribuable

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 172 - Egalité en matière d'impôts - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification requise - Impôt qui ne concerne qu'un seul contribuable

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

F.04.0052.N 9 maart 2006 AC nr. 143

Concl. adv.-gen. Thijs, Cass., 9 maart 2006, AR F.04.0052.N, A.C., 2006, nr ....

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen - Voorziening in cassatie - Cassatieberoep vanwege de belastingplichtige - Vormvereisten - Ondertekening - Neerlegging

Conclusions de M. l'avocat général D. THIJS, avant Cass., 9 mars 2006, RG F.04.0052.N, A.C., 2006, n° ...

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Généralités - Pourvoi en cassation - Pourvoi introduit par le redevable - Formalités - Signature - Dépôt

---

Concl. adv.-gen. Thijs, Cass., 9 maart 2006, AR F.04.0052.N, AC, 2006, nr ....

CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het

Conclusions de M. l'avocat général D. THIJS, avant Cass., 9 mars 2006, RG F.04.0052.N, AC, 2006, n° ...

POURVOI EN CASSATION - Matière fiscale - Formes - Formes du

cassatieberoep en vermeldingen - Cassatieberoep vanwege de belastingplichtige - Ondertekening - Neerlegging

pourvoi et indications - Pourvoi introduit par le redevable - Signature - Dépôt

Inzake inkomstenbelastingen moet het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

En matière d'impôts sur les revenus, la requête introduisant le pourvoi en cassation du redevable doit en tout cas être signée et déposée par un avocat (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées avant cet arrêt dans AC

CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Cassatieberoep vanwege de belastingplichtige - Ondertekening - Neerlegging

- Art. 378 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen - Voorziening in cassatie - Cassatieberoep vanwege de belastingplichtige - Vormvereisten - Ondertekening - Neerlegging

- Art. 378 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

POURVOI EN CASSATION - Matière fiscale - Formes - Formes du pourvoi et indications - Pourvoi introduit par le redevable - Signature - Dépôt

- Art. 378 Côde des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Généralités - Pourvoi en cassation - Pourvoi introduit par le redevable - Formalités - Signature - Dépôt

- Art. 378 Côde des impôts sur les revenus 1992

F.05.0010.F 20 januari 2006 AC nr. 47

Concl. adv.-gen. Henkes, Cass., 20 jan. 2006, AR F.05.0010.F, Pas., 2006, nr ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Bezwaarschrift - Administratieve beslissing - Ontvankelijk - Beroep - Rechtbank - Bevoegdheid

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beschikkingsbeginsel - Gemeentebelastingen - Bezwaarschrift - Administratieve beslissing - Ontvankelijk - Beroep - Rechtbank - Bevoegdheid

Conclusions de M. l'avocat général Henkes, avant Cass., 20 janvier 2006, RG F.05.0010.F, 2006, n° ...

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Réclamation - Décision administrative - Recevable - Recours - Tribunal - Pouvoir

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe dispositif - Taxes communales - Réclamation - Décision administrative - Recevable - Recours - Tribunal - Pouvoir

Het beroep van de belastingplichtige bij de rechtbank brengt de ontvankelijkheid van het door de administratieve beslissing aangenomen bezwaarschrift niet in het gedrang en legt aan het gerecht uitsluitend de vraag naar de gegrondheid van dat bezwaarschrift voor (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Bezwaarschrift - Administratieve beslissing - Ontvankelijk - Beroep - Rechtbank - Bevoegdheid

- Artt. 17, 18 en 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

Le recours du contribuable devant le tribunal ne remet pas en question la recevabilité de la réclamation admise par la décision administrative et saisit la juridiction uniquement du fondement de cette réclamation (1). (1) Voy. les conclusions du ministère public.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Réclamation - Décision administrative - Recevable - Recours - Tribunal - Pouvoir

- Art. 17, 18 et 1138, 2° Code judiciaire

Door een bezwaarschrift tegen een gemeentebelasting dat door de betwiste administratieve beslissing is aangenomen, niet ontvankelijk te verklaren, overschrijden de appelrechters de grenzen waarbinnen de zaak bij hen aanhangig was en miskennen zij het algemeen rechtsbeginsel, beschikkingsbeginsel genaamd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beschikkingsbeginsel - Gemeentebelastingen - Bezwaarschrift - Administratieve beslissing - Ontvankelijk - Beroep - Rechtbank - Bevoegdheid

Sortent des limites de leur saisine et méconnaissent le principe général du droit dit principe dispositif, les juges d'appel qui déclarent irrecevable une réclamation contre une taxe communale admise par la décision administrative contestée (1). (1) Voy. les conclusions du ministère public.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe dispositif - Taxes communales - Réclamation - Décision administrative - Recevable - Recours - Tribunal - Pouvoir

F.05.0017.F 10 februari 2006 AC nr. 90

De beslissing om een nieuw bezwaar dat buiten de in artikel 378, tweede lid, W.I.B. 1992 vastgestelde termijn voor het hof van beroep is aangevoerd en gegrond is op de verjaring van de invordering van de litigieuze aanslag niet-ontvankelijk te verklaren, is naar recht verantwoord (1) (2). (1) Zie Cass., 13 maart 2003, AR F.01.0074.F, nr 166. (2) Volgens de rechtspraak van het Hof mogen bezwaren te allen tijde voor het hof van beroep worden aangevoerd, zelfs na verloop van de termijn bedoeld in artikel 378, tweede lid, W.I.B. Zulks geldt niet alleen voor bezwaren betreffende het verval van het aanslagrecht of de miskenning van het gezag van gewijsde van een vorige beslissing, maar ook, naar analogie met de gevolgen ervan, voor een bezwaar dat steunt op het ontbreken van een titel om een aanslag vast te stellen. Die rechtspraak steunt op het ontbreken of het uitdoven van het aanslagrecht. In deze zaak gaat het om de verjaring van de invordering die niet dezelfde rechtsgevolgen heeft als de verjaring van de aanslag. Wat de wet, en dus ook het Hof, toestaat, buiten de andere gevallen dan die waarin de wet voorziet, is dat het middel dat gegrond is op de verjaring van de aanslagtermijnen als nieuw middel mag worden aangevoerd. Momenteel aanvaarden noch de wet, noch - uiteraard - het Hof, dat het verval van de termijn van de invordering van de belasting beschouwd wordt als een nieuw middel dat te allen tijde voor het hof van beroep kan worden aangevoerd. De invordering kan overigens pas geschieden als de belastingadministratie de belasting rechtsgeldig heeft vastgesteld.

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep - Verval - Nieuw bezwaar - Verjaring van de invordering - Ontvankelijkheid

- Art. 378, tweede lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Est légalement justifiée la décision que le grief nouveau tiré de la prescription du recouvrement des cotisations litigieuses, invoqué devant la cour d'appel en dehors du délai fixé à l'article 378, alinéa 2, du Codes des impôts sur les revenus 1992, est irrecevable (1) (2). (1) Voy. cass., 13 mars 2003, RG F.01.0074.F, n° 166. (2) La jurisprudence de la Cour -qui autorise que peuvent être invoqués à tout moment devant la Cour d'appel, même après l'expiration du délai visé à l'article 378, al. 2, C.I.R. 1992, non seulement les griefs relatifs à la forclusion du droit d'imposition ou à la méconnaissance de l'autorité de chose jugée d'une décision antérieure, mais aussi, par analogie d'effet, un grief pris de l'absence de titre pour établir une imposition- est centrée sur l'absence ou l'extinction du droit d'imposer. En l'espèce, est en cause la prescription du recouvrement, ce qui ne produit pas les mêmes effets juridiques que la prescription de l'impôt. Ce que la loi autorise et ce que, par analogie, la Cour autorise en d'autres cas que celui visé par la loi, c'est que le moyen pris de la prescription des délais d'imposition puisse être invoqué comme moyen nouveau. Tant qu'à présent ni la loi et, pour cause, ni la Cour, ne reconnaissent à la forclusion du délai de recouvrement de l'impôt, le caractère d'un moyen nouveau qui pourrait être invoqué à tout instant devant la cour d'appel, lequel recouvrement au demeurant ne se conçoit que si l'administration fiscale a valablement établi l'impôt. A.H.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Recours devant la cour d'appel - Forclusion - Grief nouveau - Prescription du recouvrement - Recevabilité

- Art. 378, al. 2 Côde des impôts sur les revenus 1992

F.05.0018.N 20 oktober 2006 AC nr. 498

Een rechtscollege kan de toepassing van een wettelijke norm weigeren wegens de strijdigheid met de grondwetsbepalingen waaraan het Grondwettelijk Hof de wet kan toetsen, zonder ter zake aan dat Hof een prejudiciële vraag te moeten stellen, indien het Grondwettelijk Hof die wettelijke norm reeds in antwoord op een prejudiciële vraag met een identiek onderwerp ongrondwettig heeft verklaard (1). (1) Zie Cass., 6 april 1992, AR M.561.F, AC, 1991-92, nr 423; Cass., 19 juni 2003, AR C.01.0569.F, nr 365; Cass., 3 dec. 2003, P.03.1191.F, nr 615.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Prejudiciële vraag - Rechtbanken - Verplichting - Grenzen

Une juridiction peut refuser d'appliquer une norme légale du chef de contradiction avec des règles constitutionnelles permettant le contrôle de la loi par la Cour d'arbitrage, sans être tenue de poser une question préjudicielle à cette Cour, lorsque celle-ci a déjà déclaré que cette norme légale n'est pas constitutionnelle en réponse à une question préjudicielle ayant un objet identique (1). (1) Voir Cass., 6 avril 1992, RG M.561.F, n° 423; Cass., 19 juin 2003, RG C.01.0569.N, n° 365; Cass., 3 décembre 2003, RG P.03.1191.F, n° 615.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Question préjudicielle - Tribunaux - Obligation - Limites

- Art. 26, § 1, 3°, § 2, tweede lid, 2° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Art. 26, § 1er, 3°, § 2, al. 2, 2° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Een rechtscollege kan de toepassing van een wettelijke norm weigeren wegens strijdigheid met de grondwetsbepalingen waaraan het Grondwettelijk Hof de wet kan toetsen, zonder ter zake aan dat Hof een prejudiciële vraag te moeten stellen, indien het Grondwettelijk Hof die wettelijke norm reeds in antwoord op een prejudiciële vraag met een identiek onderwerp ongrondwettig heeft verklaard (1). (1) Zie Cass., 6 april 1992, AR M.561.F, AC, 1991-92, nr 423; Cass., 19 juni 2003, AR C.01.0569.F, nr 365; Cass., 3 dec. 2003, P.03.1191.F, nr 615.

Une juridiction peut refuser d'appliquer une norme légale du chef de contradiction avec des règles constitutionnelles permettant le contrôle de la loi par la Cour d'arbitrage, sans être tenue de poser une question préjudicielle à cette Cour, lorsque celle-ci a déjà déclaré que cette norme légale n'est pas constitutionnelle en réponse à une question préjudicielle ayant un objet identique (1). (1) Voir Cass., 6 avril 1992, RG M.561.F, n° 423; Cass., 19 juin 2003, RG C.01.0569.N, n° 365; Cass., 3 décembre 2003, RG P.03.1191.F, n° 615.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Rechtbanken - Verplichting

- Art. 26, § 1, 3°, § 2, tweede lid, 2° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Tribunaux - Obligation

- Art. 26, § 1er, 3°, § 2, al. 2, 2° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

F.05.0019.N 15 december 2006 AC nr. 655

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 15 dec. 2006, AR F.05.0019.N, A.C., 2006, nr ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei - Vordering in rechte - Uitbreiding van de vordering - Vordering gesteund op de gedinginleidende akte - Begrip - Toelaatbaarheid

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, Cass., 15 décembre 2006, RG F.05.0019.N, A.C., 2006, n° ...

IMPOTS SUR LES REVENUS - Divers - Demande en justice - Extension de la demande - Demande fondée sur l'acte introductif d'instance - Notion - Admissibilité

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 15 dec. 2006, AR F.05.0019.N, AC, 2006, nr ...

NIEUWE VORDERING - Fiscale zaken - Uitbreiding van de vordering - Vordering gesteund op de gedinginleidende akte - Begrip - Toelaatbaarheid

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, Cass., 15 décembre 2006, RG F.05.0019.N, AC, 2006, n° ...

DEMANDE NOUVELLE; VOIR AUSSI: 191 APPEL - Matière fiscale - Extension de la demande - Demande fondée sur l'acte introductif d'instance - Notion - Admissibilité

De belastingplichtige die een aanslag betwist en die in de loop van het geding, behalve de ontheffing ook de vernietiging ervan vraagt wegens een onregelmatigheid in de vestigingsprocedure, steunt de uitbreiding van zijn vordering op een akte die bij de inleiding van het geding is aangevoerd, zodat een dergelijke eisuitbreiding toelaatbaar is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

Le contribuable qui conteste une imposition et qui demande, en cours de l'instance, outre l'exonération, son annulation en raison d'une irrégularité de la procédure d'établissement, fonde l'extension de sa demande sur un acte invoqué lors de l'introduction de l'instance, de sorte qu'une telle extension de la demande est admissible (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C. 2006.

INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei - Vordering in rechte - Uitbreiding van de vordering - Vordering gesteund op de gedinginleidende akte - Begrip - Toelaatbaarheid

- Art. 807 Gerechtelijk Wetboek

NIEUWE VORDERING - Fiscale zaken - Uitbreiding van de vordering - Vordering gesteund op de gedinginleidende akte - Begrip - Toelaatbaarheid

- Art. 807 Gerechtelijk Wetboek

IMPOTS SUR LES REVENUS - Divers - Demande en justice - Extension de la demande - Demande fondée sur l'acte introductif d'instance - Notion - Admissibilité

- Art. 807 Code judiciaire

DEMANDE NOUVELLE; VOIR AUSSI: 191 APPEL - Matière fiscale - Extension de la demande - Demande fondée sur l'acte introductif d'instance - Notion - Admissibilité

- Art. 807 Code judiciaire

F.05.0021.F 23 juni 2006 AC nr. 354

Concl. adv.-gen. Henkes, Cass., 23 juni 2006, AR F.05.0021.F, Pas., 2006, nr ....

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief - Rechterlijke beslissing - Kennisgeving - Datum

Conclusions de M. l'avocat général Henkes, avant Cass., 23 juin 2006, RG F.05.0021.F, Pas., 2006, n° ...

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Pli judiciaire - Décision judiciaire - Notification - Date

Een kennisgeving bij aangetekende brief van een rechterlijke beslissing wordt geacht geschied te zijn de eerste werkdag die volgt op de dag van de afgifte van de brief ter post (1). (1) Zie concl. O.M., Cass., 23 juni 2006, AR F.05.0021.F, Pas., 2006, nr ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Gerechtsbrief - Gerechtelijke beslissing - Kennisgeving - Datum

- Art. 388, tweede lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Une notification par pli recommandé d'une décision judiciaire est réputée accomplie le premier jour ouvrable qui suit le jour de la remise du pli à la poste (1). (1) V. les conclusions du ministère public.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Pli judiciaire - Décision judiciaire - Notification - Date

- Art. 388, al. 2 Côde des impôts sur les revenus 1992

F.05.0027.F 3 maart 2006 AC nr. 125

Artikel 17, § 1, 4°, W.I.B. 1992 is van toepassing op de overeenkomst waarbij cliënteel aan een vennootschap wordt overgedragen tegen betaling van een jaarlijks geïndexeerde lijfrente (1) (2). (1) W.I.B. 1992, artikel 17, § 1, 4°, na de vervanging ervan door W. 22 dec. 1998, artikel 2, en voor de wijziging ervan door W. 28 april 2003, artikel 72. (2) De lijfrente omvat twee bestanddelen: een terugbetaling van het kapitaal en de op de uitgestelde betaling verschuldigde interest. Bijgevolg wordt de lijfrente belast op die twee bestanddelen: het kapitaal, dat als beroepsmeerwaarde op het ogenblik van de stopzetting van de werkzaamheid wordt belast op grond van een forfaitaire raming, en de vergoeding van de uitgestelde betaling van het kapitaal, dat een roerend inkomen oplevert in de vorm van rentetermijnen. A.H.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen - Overdracht van cliënteel - Lijfrente - Jaarlijkse indexatie

- Art. 17, § 1, 4° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

L'article 17, § 1er, 4° du Code des impôts sur les revenus 1992 est applicable à la convention de cession d'une clientèle à une société moyennant le paiement d'une rente viagère indexée annuellement (1) (2). (1) C.I.R. 1992, artikel 17, § 1er, 4°, après son remplacement par la loi du 22 décembre 1998, artikel 2, et avant sa modification par la loi du 28 avril 2003, artikel 72. (2) La rente viagère comprend deux éléments: un remboursement du capital et l'intérêt dû sur le paiement différé. En conséquence, la rente viagère est taxée sur ces deux éléments: le capital, taxé comme plus-value professionnelle au moment de la cessation d'activité, sur la base d'une évaluation forfaitaire, et la rétribution du paiement différé du capital, constituant un revenu mobilier sous forme d'arrérages. A.H.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus de biens meubles - Cession de clientèle - Rente viagère - Indexation annuelle

- Art. 17, § 1er, 4° Côde des impôts sur les revenus 1992

F.05.0036.F 5 mei 2006 AC nr. 258

De kennisgeving van het vonnis of arrest gewezen inzake evenredige verdeling, die de griffier bij gerechtsbrief aan de partijen moet doen, strekt ertoe de termijn voor alle rechtsmiddelen te doen ingaan (1). (1) Betreffende het cassatieberoep, zie Cass., 3 sept. 1999, AR C.97.0262.N, nr 434.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen - Termijn - Begin - Evenredige verdeling - Vonnis - Kennisgeving

- Artt. 1634, 1635 en 1636 Gerechtelijk Wetboek

La notification du jugement ou de l'arrêt rendu en matière de distribution par contribution, que le greffier est tenu d'adresser par pli judiciaire aux parties, tend à faire courir le délai de toutes les voies de recours (1). (1) Pour le pourvoi en cassation, voy. Cass., 3 septembre 1999, RG C.97.0262.N, n° 434.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Généralités - Délai - Point de départ - Distribution par contribution - Jugement - Notification

- Art. 1634, 1635 et 1636 Code judiciaire

Naar recht verantwoord is de beslissing dat de kennisgeving van de beslissing van de directeur der belastingen aan het adres dat als correspondentieadres van de belastingschuldige is vermeld en door hem niet is opgeheven, regelmatig is geschied wanneer zij is afgegeven aan de aldaar wondende persoon die als zijn lasthebber voor ontvangst tekent en wanneer op die kennisgeving de tweede voornaam voorkomt van de belastingschuldige die niet bewijst dat er een andere persoon met dezelfde voornaam bestaat die enige band heeft met dat adres.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Beslissing van de directeur - Kennisgeving - Adres - Ontvangst - Voornaam - Regelmatigheid

- Artt. 375 en 379 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Est légalement justifiée la décision qu'est régulière la notification de la décision du directeur des contributions à l'adresse donnée pour la correspondance avec le redevable et non dénoncée par lui, remise à la personne y domiciliée qui signe pour réception comme son mandataire et mentionnant le second prénom du redevable, qui n'établit pas qu'il existerait une autre personne portant ce prénom ayant un lien quelconque avec cette adresse.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Décision du directeur - Notification - Adresse - Réception - Prénom - Régularité

- Art. 375 et 379 Côde des impôts sur les revenus 1992

F.05.0050.N 17 november 2006 AC nr. 575

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 17 november 2006, AR F.05.0050.N, A.C., 2006, nr ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Uitvoerend beslag - Verkoop onroerend goed - Notaris - Kennisgeving aan de ontvanger der belastingen - Belastingschuld - Fiscale notificatie aan de notaris

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, Cass., 17 novembre 2006, RG F.05.0050.N, A.C., 2006, n° ...

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privileges du tresor public - Saisie-exécution - Vente d'un bien immeuble - Notaire - Notification au receveur des contributions - Dette d'impôt - Notification fiscale au notaire

---

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 17 november 2006, AR F.05.0050.N, AC, 2006, nr ...

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Verkoop onroerend goed - Notaris - Rangregeling - In aanmerking te nemen schuldeisers

NOTARIS - Uitvoerend beslag - Verkoop onroerend goed - Rangregeling - In aanmerking te nemen schuldeisers

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, Cass., 17 novembre 2006, RG F.05.0050.N, AC, 2006, n° ...

SAISIE - Saisie exécution - Vente d'un bien immeuble - Notaire - Ordre - Créanciers à prendre en compte

NOTAIRE - Saisie-exécution - Vente d'un bien immeuble - Ordre - Créanciers à prendre en compte

---

De fiscale notificatie van het bedrag van de belastingschuld door de ontvanger der belastingen aan de met de verkoop van een onroerend goed belaste notaris maakt een beslag onder derden uit in handen van de notaris en heeft bijgevolg niet de integrale verkoopprijs, doch slechts het eventueel batig saldo ervan tot voorwerp, dat de notaris, na de betaling van de in het proces-verbaal van rangregeling opgenomen schuldvorderingen, onder zich heeft om het door te storten aan de belastingschuldige; een dergelijke notificatie kan derhalve niet worden opgevat als een verzet op de prijs in de zin van artikel 1642 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Uitvoerend beslag - Verkoop onroerend goed - Notaris - Kennisgeving aan de ontvanger der belastingen - Belastingschuld - Fiscale notificatie aan de notaris

- Artt. 433, eerste lid, 434, en 435, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

La notification fiscale du montant de la dette d'impôt par le receveur des contributions au notaire chargé de la vente d'un immeuble constitue une saisie-arrêt entre les mains du notaire, et n'a, dès lors, pas l'intégralité du prix de la vente pour objet, mais seulement le solde excédentaire éventuel de cette vente, que le notaire, après paiement des créances reprises dans le procès-verbal d'ordre, détient pour le reverser au contribuable; une telle notification ne peut, dès lors, être considérée comme une opposition sur le prix au sens de l'article 1642 du Code judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privileges du tresor public - Saisie-exécution - Vente d'un bien immeuble - Notaire - Notification au receveur des contributions - Dette d'impôt - Notification fiscale au notaire

- Art. 433, al. 1er, 434, et 435, al. 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

- Art. 1642 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1642 Code judiciaire

Een cassatieberoep kan niet als tergend en roekeloos beschouwd worden wanneer over de door dit cassatieberoep gestelde rechtsvragen redelijke betwisting kan rijzen.

CASSATIEBEROEP - Algemeen - Cassatieberoep in het belang van de wet - Tegenvordering - Tergend en roekeloos cassatieberoep

- Art. 563, derde lid Gerechtelijk Wetboek

Un pourvoi en cassation ne peut être considéré comme vexatoire et téméraire lorsque les questions de droit posées par ce pourvoi sont susceptibles d'une contestation raisonnable.

POURVOI EN CASSATION - Généralités - Demande reconventionnelle - Pourvoi en cassation vexatoire et téméraire

- Art. 563, al. 3 Code judiciaire

Op de notaris belast met de rangregeling ingevolge de verkoop van een onroerend goed na een uitvoerend beslag, rust geen verplichting om rekening te houden met alle bestaande en door hem gekende schuldeisers, met inbegrip van deze waarvan het bestaan niet blijkt uit de raadpleging van de beslagberichten (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Verkoop onroerend goed - Notaris - Rangregeling - In aanmerking te nemen schuldeisers

- Art. 1644, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

NOTARIS - Uitvoerend beslag - Verkoop onroerend goed - Rangregeling - In aanmerking te nemen schuldeisers

- Art. 1644, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Le notaire chargé de l'ordre à la suite d'une vente d'un immeuble après saisie-exécution n'a pas l'obligation de tenir compte de tous les créanciers existants et connus par lui, y compris ceux dont l'existence n'est pas révélée par la consultation des avis de saisie (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC

SAISIE - Saisie exécution - Vente d'un bien immeuble - Notaire - Ordre - Créanciers à prendre en compte

- Art. 1644, al. 2 Code judiciaire

NOTAIRE - Saisie-exécution - Vente d'un bien immeuble - Ordre - Créanciers à prendre en compte

- Art. 1644, al. 2 Code judiciaire

Uit de omstandigheid dat de schuldvordering van de fiscus een bevoorrecht karakter heeft op grond van de artikelen 422 en 423 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (1992), kan niet worden afgeleid dat de notaris, belast met de verkoop van een onroerend goed na uitvoerend beslag, deze vordering moet toelaten tot de rangregeling.

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Uitvoerend beslag - Verkoop onroerend goed - Notaris - Rangregeling - Schuldvordering van de fiscus - Bevoorrecht karakter

- Artt. 422 en 423 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 1644 Gerechtelijk Wetboek

NOTARIS - Uitvoerend beslag - Verkoop onroerend goed - Rangregeling - Schuldvordering van de fiscus - Bevoorrecht karakter

- Artt. 422 en 423 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 1644 Gerechtelijk Wetboek

De la circonstance que la créance du fisc a un caractère privilégié sur la base des articles 422 et 423 du Code des impôts sur les revenus 1992, il ne peut se déduire que le notaire, chargé de la vente d'un immeuble après saisie-exécution, doit admettre cette créance à la procédure de l'ordre.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privileges du tresor public - Saisie-exécution - Vente d'un bien immeuble - Notaire - Ordre - Créance du fisc - Caractère privilégié

- Art. 422 et 423 Côde des impôts sur les revenus 1992

- Art. 1644 Code judiciaire

NOTAIRE - Saisie-exécution - Vente d'un bien immeuble - Ordre - Créance du fisc - Caractère privilégié

- Art. 422 et 423 Côde des impôts sur les revenus 1992

- Art. 1644 Code judiciaire

F.05.0059.F 20 november 2006 AC nr. 578

Het middel is niet ontvankelijk wanneer het, in inzake inkomstenbelastingen, verschillende grieven aanvoert maar niet voor elk van die grieven afzonderlijk aanwijst welke wetsbepalingen geschonden zijn (1). (1) Cass., 31 jan. 2000, AR F.99.0054.F, nr 80; zie Cass., 23 dec. 1999, beperkte k., AR F.96.0120.N, nr 700; zie ook Cass., 6 mei 1983, AR 3828, nr 494, redenen.

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie -

Est irrecevable le moyen qui, en matière d'impôts sur les revenus, énonce plusieurs griefs sans indiquer séparément, pour chacun des griefs, les dispositions légales violées (1). (1) Cass., 31 janvier 2000, RG F.99.0054.F, n° 80; voir Cass., 23 décembre 1999, ch. restreinte, RG F.96.0120.N, n° 700; voir aussi Cass., 6 mai 1983, RG 3828, n° 494, motifs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Pourvoi en cassation - Moyen de

Cassatiemiddel - Vereiste vermeldingen - Geschonden wettelijke bepalingen - Afzonderlijke grieven

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen - Inkomstenbelastingen - Geschonden wettelijke bepalingen - Afzonderlijke grieven

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

cassation - Indications requises - Dispositions légales violées - Griefs distincts

- Art. 1080 Code judiciaire

MOYEN DE CASSATION - Matière fiscale - Indications requises - Impôts sur les revenus - Dispositions légales violées - Griefs distincts

- Art. 1080 Code judiciaire

De kwalificering van de inkomsten van een belastingplichtige, vastgelegd in het W.I.B., is een juridische en geen feitelijke aangelegenheid (1). (1) Vgl. Cass., 3 juni 2002, AR F.01.0044.F, nr 337, met concl. O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Algemeen - Inkomsten - Kwalificering

- Artt. 27 en 90, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

La qualification des revenus recueillis par un contribuable, déterminée par le Code de impôts sur les revenus, est une question de droit et non de fait (1). (1) Comp. Cass., 3 juin 2002, RG F.01.0044.F, n° 337, avec concl. M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Généralités - Revenus - Qualification

- Art. 27 et 90, 1° Côde des impôts sur les revenus 1992

Het recht op rechtszekerheid, één van de beginselen van behoorlijk bestuur die bindend zijn voor de belastingadministratie, houdt niet in dat de belastingplichtige die met de administratie een akkoord heeft gesloten over een onwettige regeling, van de administratie de toepassing van dat akkoord kan eisen, daar dat akkoord te zijnen aanzien geen gerechtvaardigde verwachtingen kon wekken (1). (1) Cass., 26 okt. 2001, AR F.00.0034.F, nr 577, met concl. adv.-gen. HENKES; zie Cass., 3 nov. 2000, AR F.98.0072.N, nr 596, met concl. adv.-gen. m.o. THIJS; 6 nov. 2000, AR F.99.0108.F, nr 598, met concl. O.M.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginsel van behoorlijk bestuur - Belastingzaken - Recht op rechtszekerheid - Grenzen - Wettelijkheidsbeginsel

Le droit à la sécurité juridique compris dans les principes de bonne administration qui s'imposent à l'administration fiscale n'implique pas que le contribuable qui a conclu avec l'administration un accord faisant naître un régime contraire à des dispositions légales puisse exiger de l'administration l'application d'un tel accord, dès lors que celui-ci n'a pu faire naître dans son chef des prévisions justifiées (1). Cass., 26 octobre 2001, RG F.00.0034.F, n° 577, avec concl. de M. HENKES, avocat général; voir Cass., 3 novembre 2000, RG F.98.0072.N, n° 596, avec concl. de M. THIJS, avocat général délégué; Cass., 6 novembre 2000, RG F.99.0108.F, n° 598, avec concl. M.P.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe de bonne administration - Matière fiscale - Droit à la sécurité juridique - Limites - Principe de légalité

F.05.0061.N 17 november 2006 AC nr. 576

De regel dat zonder uitdrukkelijk verlof van de procureur-generaal of de auditeur-generaal geen inzage mag worden verleend van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging heeft enkel betrekking op de inzage van de daarin vermelde stukken en niet op de mededeling vanwege de betrokken diensten dat er dergelijke stukken zijn of op de mededeling vanwege de betrokken diensten van de gegevens die toelaten de inzage van het gerechtsdossier te vragen (1). (1) Zie Cass., 23 april 1998, AR F.95.0004.N, A.C., 1998, nr 208.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Allerlei - Belastingambtenaren - Dossier van de rechtspleging - Verzoek tot inzage - Verlof van de procureur-generaal of van de auditeur-generaal - Voorwerp

- Art. 327, § 1, tweede lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

La règle suivant laquelle les actes, pièces, registres, documents ou renseignements relatifs à des procédures judiciaires ne peuvent être communiqués sans l'autorisation expresse du procureur général ou de l'auditeur général est relative à la seule communication des pièces y indiquées et non à la communication faite par les services concernés suivant laquelle de telles pièces existent ou à la communication faite par les services concernés de données permettant de solliciter la communication du dossier judiciaire (1). (1) Voir Cass., 23 avril 1998, RG F.95.0004.N, Bull. et Pas., 1998, n° 208.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Preuve - Divers - Fonctionnaires des contributions - Dossier de la procédure - Demande de communication - Autorisation du procureur général ou de l'auditeur général - Objet

- Art. 327, § 1er, al. 2 Côde des impôts sur les revenus 1992

F.05.0064.F 14 september 2006 AC nr. 416

De in de belastingverordening bedoelde installaties vallen niet onder de jaarlijkse belasting, verschuldigd door iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, die eigenaar is van op het grondgebied van de stad gelegen ruïnes van industriële gebouwen, die al dan niet zichtbaar zijn van op de openbare weg, wanneer zij voor andere activiteiten worden aangewend, zonder dat de activiteiten waarnaar de omschakeling geschiedt, van industriële aard dienen te zijn.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Industriële ruïnes

- Artt. 1 en 2 Belastingverordening van 14 feb. 1995 van de stad La Louvière

Echappent à la taxe annuelle à charge de toute personne physique ou morale, propriétaire de ruines industrielles situées sur le territoire de la ville, visibles ou non de la voie publique, les installations visées au règlement-taxe lorsqu'elles sont reconverties, sans qu'il soit nécessaire que la reconversion ait lieu dans une activité de nature industrielle.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Ruines industrielles

- Art. 1 et 2 Règlement-taxe du 14 février 1995 de la Ville de La Louvière

F.05.0066.F 30 november 2006 AC nr. 614

Concl. adv.-gen. Henkes, Cass., 30 nov. 2006, AR F.05.0066.F, Pas., 2006, nr ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Verkoop buiten beheer van het privévermogen - Meerwaarde - Winst of belastbare baten

Conclusions de M. l'avocat général Henkes, avant Cass., 30 novembre 2006, RG F.05.0066.F, Pas., 2006, n° ...

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Vente hors gestion du patrimoine privé - Plus-value - Bénéfice ou profit imposable

Art. 90, 1°, W.I.B. 1992 belast niet de meerwaarde die tot stand komt bij de verkoop buiten de grenzen van het beheer van het privévermogen, maar enkel de winst of baten uit een dergelijke verrichting (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Verkoop buiten beheer van het privévermogen - Meerwaarde - Winst of belastbare baten

L'article 90, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992 ne soumet pas à l'impôt la plus-value réalisée à l'occasion d'une vente excédant les limites de la gestion du patrimoine privé, mais uniquement le bénéfice ou profit qui résulte d'une telle opération (1). (1) V. les conclusions du ministère public.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Vente hors gestion du patrimoine privé - Plus-value - Bénéfice ou profit imposable

F.05.0068.F 16 november 2006 AC nr. 569

In de zin van artikel 18, tweede lid, W.I.B. 1992 kan onder de term "geldlening" ook worden verstaan een inschrijving op de rekening-courant van de aandeelhouder of van de persoon die de in dat artikel bedoelde opdracht of functies uitoefent (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen - Vennoot - Geldlening aan zijn vennootschap - Inschrijving op rekening-courant

Au sens de l'article 18, alinéa 2, du Code des impôts sur les revenus 1992, les termes "prêt d'argent" peuvent revêtir la forme d'une inscription au compte courant de l'actionnaire ou de la personne qui exerce un mandat ou des fonctions qui y sont visés (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus de biens meubles - Associé - Prêt d'argent à sa société - Inscription au compte courant

Concl. adv.-gen. HENKES, Cass., 16 nov. 2006, AR F.05.0068.F, Pas., 2006, nr ...

CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen - Verzoekschrift - Belastingadministratie - Ondertekening en neerlegging - Ambtenaar

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie - Ondertekening

Conclusions de M. l'avocat général HENKES, avant Cass., 16 novembre 2006, RG F.05.0068.F, Pas., 2006, nr ...

POURVOI EN CASSATION - Matière fiscale - Formes - Généralités - Requête - Administration fiscale - Signature et dépôt - Fonctionnaire

IMPOTS SUR LES REVENUS - Pourvoi en cassation - Signature et

en neerlegging - Ambtenaar

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Inkomsten uit roerende goederen - Vennoot - Geldlening aan zijn vennootschap - Inschrijving op rekening-courant

dépôt - Fonctionnaire

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus de biens meubles - Associé - Prêt d'argent à sa société - Inscription au compte courant

Artikel 378, W.I.B. 1992, dat onder meer bepaalt dat het verzoekschrift in cassatie voor de eiser door een advocaat mag worden ondertekend, laat voor de bevoegde ambtenaar van de administratie van de directe belastingen de mogelijkheid onverkort om dat verzoekschrift zelf te ondertekenen en neer te leggen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Algemeen - Verzoekschrift - Belastingadministratie - Ondertekening en neerlegging - Ambtenaar

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie - Ondertekening en neerlegging - Ambtenaar

L'article 378 du Code des impôts sur les revenus 1992, qui dispose notamment que la requête en cassation peut être signée pour le demandeur par un avocat, laisse intact le droit du fonctionnaire compétent de l'administration des contributions directes de signer et de déposer lui-même cette requête (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière fiscale - Formes - Généralités - Requête - Administration fiscale - Signature et dépôt - Fonctionnaire

IMPOTS SUR LES REVENUS - Pourvoi en cassation - Signature et dépôt - Fonctionnaire

F.05.0071.N 17 november 2006 AC nr. 577

Uit het voorschrift dat het dwangbevel een uittreksel uit het kohierartikel betreffende de belastingschuldige en een afschrift van de uitvoerbaarverklaring dient te bevatten, volgt dat dit uittreksel wordt vermoed gelijkvormig te zijn met het kohier en dat het kohier zelf niet mede dient betekend te worden met het dwangbevel (1). (1) Zie Cass., 3 sept. 1965, Pas., I, 11; Cass., 24 maart 1972, A.C., 1972, 704.

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Dwangbevel - Verplichte vermeldingen - Uittreksel uit het kohier - Bewijswaarde

- Art. 149 Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992

De la prescription que le commandement doit porter un extrait de l'article du rôle concernant le redevable et une copie de l'exécutoire, il suit que cet extrait est présumé conforme au rôle et que le rôle même ne doit pas être signifié avec le commandement (1). (1) Voir Cass., 3 septembre 1965, Pas., I, 11; Cass., 24 mars 1972, Pas., 1972, 704.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privileges du tresor public - Commandement - Mentions obligatoires - Extrait de rôle - Valeur probante

- Art. 149 Arrêté Royal d'exécution du Code des Impôts sur les Revenus 1992

F.05.0072.F 16 november 2006 AC nr. 570

Concl. adv.-gen. HENKES, Cass., 16 nov. 2006, AR F.05.0072.F, Pas., 2006, nr ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Ongrondwettigheid

Conclusions de M. l'avocat général HENKES, avant Cass., 16 novembre 2006, RG F.05.0072.F, Pas., 2006, n° ...

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Inconstitutionnalité

De ongrondwettigheid van één van de artikelen van een belastingverordening maakt de gehele belastingverordening nietig, wanneer de bepalingen ervan een onsplitsbaar geheel vormen, daar zij alle betrekking hebben op een belasting die in strijd met het gelijkheidsbeginsel is ingevoerd (1) (1) Zie de andersluidende concl. O.M., Pas., 2006, nr ...; zie Cass., 18 nov. 2005, AR F.04.0053.F, en noot 1, www.cass.be; vgl. Cass., 25 okt. 1985, AR F.85.1202.N, nr 126.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Ongrondwettigheid

- Artt. 10, 11, 159 en 172 Grondwet 1994

Rend un règlement-taxe nul en son entier le vice d'inconstitutionnalité qui affecte un de ses articles dès lors que ses dispositions forment un ensemble qui ne peut être divisé, car elles se rapportent toutes à une taxe qui est inégalement établie (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P.; voir Cass., 18 novembre 2005, RG F.04.0053.F, et note 1, www.cass.be; comp. Cass., 25 octobre 1985, RG F.85.1202.N, n° 126.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Inconstitutionnalité

- Art. 10, 11, 159 et 172 Constitution 1994

Aangezien een aantal doelstellingen en beginselen van artikel 130 R oud E.G.-Verdrag tegen elkaar moeten worden afgewogen en wegens de ingewikkeldheid van de toe te passen criteria moet de rechterlijke toetsing noodzakelijkerwijs beperkt blijven tot de vraag of de wetgever, bij de vaststelling van een bepaalde regeling, de voorwaarden voor de toepassing van deze verdragsbepaling kennelijk verkeerd heeft beoordeeld (1). (1) Zie H.v.J. nr C-341/95, 14 juli 1998, Bettati/Safety Hi-Tech Sri, http://curia.eu.int.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen - Milieubeleid - Door de wetgever uitgewerkte regelgeving - Rechterlijke toetsing

- Art. 130 R.2 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Dès lors qu'un certain nombre d'objectifs et de principes contenus à l'article 130 R du Traité instituant la Communauté européenne (ancien) doivent être mis en balance et eu égard à la complexité de la mise en oeuvre des critères, le contrôle judiciaire doit nécessairement se limiter au point de savoir si le législateur en adoptant une réglementation donnée a commis une erreur d'appréciation manifeste quant aux conditions d'application de cette disposition conventionnelle (1). (1) Voir C.J.C.E. n° C-341/95, 14 juillet 1998, Bettati/Safey Hi-Tech Sri.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Fondements - Politique de l'environnement - Réglementation élaborée par le législateur - Contrôle judiciaire

- Art. 130 R.2 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 20 okt. 2006, AR F.05.0075.N, AC, 2006, nr ...

BELASTING - Gemeenschaps- en Gewestbelastingen - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Verenigbaarheid met artikel 130 R.2 oud EG-Verdrag

BELASTING - Gemeenschaps- en Gewestbelastingen - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Hoedanigheid van de heffingsplichtige - Beoordelingscriteria

BELASTING - Gemeenschaps- en Gewestbelastingen - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Verenigbaarheid met artikel 172, Gw.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Grondslagen - Milieubeleid - Door de wetgever uitgewerkte regelgeving - Rechterlijke toetsing

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Verenigbaarheid met artikel 172, Gw.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Hoedanigheid van de heffingsplichtige - Beoordelingscriteria

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Verenigbaarheid met artikel 130 R.2 oud EG-Verdrag

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, avant Cass., 20 octobre 2006, RG F.05.0075.N, AC, 2006, n° ...

IMPOT - Impôts communautaires et régionaux - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Compatibilité avec l'article 130 R.2 du Traité instituant la Communauté européenne (ancien)

IMPOT - Impôts communautaires et régionaux - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Qualité du redevable - Critères d'appréciation

IMPOT - Impôts communautaires et régionaux - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Compatibilité avec l'article 172 de la Constitution

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Fondements - Politique de l'environnement - Réglementation élaborée par le législateur - Contrôle judiciaire

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Compatibilité avec l'article 172 de la Constitution

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Qualité du redevable - Critères d'appréciation

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Compatibilité avec l'article 130 R.2 du Traité instituant la Communauté européenne (ancien)

De heffingsregeling vervat in de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren laat de hoedanigheid van heffingsplichtige, die voortvloeit uit de afname van water op het grondgebied van het Vlaams Gewest van een openbaar distributienet, niet afhangen van de omstandigheid dat de afnemer het afgenomen water heeft gebruikt of geloosd, noch van de omstandigheid dat de afnemer een openbare watervoorzieningsmaatschappij is of niet.

BELASTING - Gemeenschaps- en Gewestbelastingen - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Hoedanigheid van de heffingsplichtige - Beoordelingscriteria

- Art. 35bis, § 3, eerste en tweede lid Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Hoedanigheid van de heffingsplichtige - Beoordelingscriteria

- Art. 35bis, § 3, eerste en tweede lid Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

La réglementation de la redevance prévue par la loi du 26 mars 1971 ne subordonne pas la qualité de redevable qui se déduit de la consommation de l'eau fournie par un réseau public de distribution d'eau sur le territoire de la Région flamande, de la circonstance que le consommateur a utilisé ou a déversé l'eau ni de la circonstance que le consommateur est une société publique de distribution d'eau ou pas.

IMPOT - Impôts communautaires et régionaux - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Qualité du redevable - Critères d'appréciation

- Art. 35bis, § 3, al. 1er et 2 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Qualité du redevable - Critères d'appréciation

- Art. 35bis, § 3, al. 1er et 2 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

---

De heffingsregeling waarin artikel 35bis, § 3, van de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren voorziet, is niet kennelijk in strijd met artikel 130 R.2 oud EG-Verdrag nu deze regeling het beginsel van dat verdrag "de vervuiler betaalt" als uitgangspunt heeft, en dit beginsel verwezenlijkt hetzij rechtstreeks wanneer de heffingsplichtige de werkelijke verbruiker is, hetzij onrechtstreeks wanneer de onweerlegbaar vermoede heffingsplichtige niet of slechts ten dele de werkelijke verbruiker is, doordat de heffingsplichtige hoe dan ook verhaal heeft op de werkelijke verbruiker, waardoor deze uiteindelijk de heffing draagt.

BELASTING - Gemeenschaps- en Gewestbelastingen - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Verenigbaarheid met artikel 130 R.2 oud EG-Verdrag

- Art. 35bis, § 3, eerste en tweede lid Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

- Art. 130 R.2 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Verenigbaarheid met artikel 130 R.2 oud EG-Verdrag

- Art. 35bis, § 3, eerste en tweede lid Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

- Art. 130 R.2 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

La réglementation de la redevance prévue par l'article 35bis, § 3, de la loi du 26 mars 1971 n'est pas manifestement contraire à l'article 130 R.2 du Traité instituant la Communauté européenne (ancien) dès lors que cette réglementation prend comme point de départ le principe "du pollueur-payeur" et réalise ce principe soit directement lorsque le redevable est le consommateur effectif soit indirectement lorsque la personne présumée irréfragablement être le redevable n'est pas ou n'est que partiellement le consommateur effectif, dès lors que le redevable a de toute façon un recours contre le consommateur effectif, celui-ci supportant ainsi finalement la redevance.

IMPOT - Impôts communautaires et régionaux - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Compatibilité avec l'article 130 R.2 du Traité instituant la Communauté européenne (ancien)

- Art. 35bis, § 3, al. 1er et 2 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

- Art. 130 R.2 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Compatibilité avec l'article 130 R.2 du Traité instituant la Communauté européenne (ancien)

- Art. 35bis, § 3, al. 1er et 2 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

- Art. 130 R.2 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

Indien de heffing op de waterverontreiniging wordt gevestigd ten name van de onweerlegbaar vermoede heffingsplichtige, is deze gehouden tot betaling van de heffing, die hij echter kan verhalen op de werkelijke verbruiker indien hij zelf niet de werkelijke verbruiker is; de werkelijke verbruiker wordt niet vrijgesteld van de heffing wanneer deze heffing niet te zijnen laste wordt gevestigd, en geniet dan ook geen voorrecht in de zin van artikel 172 van de Grondwet.

BELASTING - Gemeenschaps- en Gewestbelastingen - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Verenigbaarheid met artikel 172, Gw.

- Art. 35bis, § 3, eerste en tweede lid Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Vlaams Gewest - Heffing op de waterverontreiniging - Heffingsregeling - Verenigbaarheid met artikel 172, Gw.

- Art. 35bis, § 3, eerste en tweede lid Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Si la redevance sur la pollution de l'eau est établie au nom de la personne qui est présumée irréfragablement être le redevable, celui- ci est tenu de payer la redevance qu'il peut toutefois recouvrer à charge du consommateur effectif s'il n'est pas lui-même le consommateur effectif; ce dernier n'est pas libéré de la redevance lorsque celle-ci n'est pas établie à sa charge et il ne bénéficie donc pas d'un privilège au sens de l'article 172 de la Constitution.

IMPOT - Impôts communautaires et régionaux - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Compatibilité avec l'article 172 de la Constitution

- Art. 35bis, § 3, al. 1er et 2 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Région flamande - Redevance sur la pollution de l'eau - Réglementation de la redevance - Compatibilité avec l'article 172 de la Constitution

- Art. 35bis, § 3, al. 1er et 2 L. du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution

---

F.05.0084.F 14 december 2006 AC nr. 652

Uit artikel 7, § 2bis, 1° en 3°, Wet 21 jan. 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten volgt dat de heffing slaat op de betrokken onderneming wegens de industriële activiteit die zij heeft uitgeoefend in het jaar vóór het aanslagjaar; het bepaalt niet dat de heffing slechts verschuldigd is, indien de onderneming bovendien die activiteit uitoefende op 1 januari van het aanslagjaar.

TAKS - Industriële activiteiten met zware risico's - Belastingheffing

- Art. 7, § 2bis, 1° en 3° Wet 21 jan. 1987

Il suit de l'article 7, § 2bis, 1° et 3°, de la loi du 21 janvier 1987 concernant les risques d'accidents majeurs de certaines activités industrielles que l'imposition frappe l'entreprise concernée en raison de l'activité industrielle exercée au cours de l'année qui précède l'exercice d'imposition et il ne dispose pas que l'impôt n'est dû que si, en outre, l'entreprise exerçait cette activité au 1er janvier de l'exercice de l'imposition.

TAXE - Activités industrielles à risques majeurs - Imposition

- Art. 7, § 2bis, 1° et 3° L. du 21 janvier 1987

F.05.0086.F 30 november 2006 AC nr. 615

Het staat aan de rechter te beoordelen of een administratieve sanctie met repressief karakter in de zin van artikel 6 E.V.R.M. niet onevenredig is met de inbreuk en te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid een administratieve sanctie van zodanige omvang mocht opleggen; hij kan echter niet om loutere redenen van opportuniteit of tegen wettelijke regels in, boeten kwijtschelden of verminderen (1). (1) Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, www.cass.be. en concl. adv.-gen. Thijs in AC, 2005.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Toetsing door de

Le juge peut apprécier si une sanction administrative à caractère répressif au sens de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'est pas disproportionnée à l'infraction et examiner si l'administration pouvait raisonnablement infliger une sanction administrative de l'importance critiquée, mais il ne peut remettre ou réduire les amendes pour des motifs de pure opportunité ou allant à l'encontre des règles légales (1). (1) Cass., 21 janvier 2005, RG C.02.0572.N, www.cass.be et les conclusions de M. l'avocat général Thijs, publiés à leur date dans AC

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrôle par le juge -

rechter - Evenredigheid met de inbreuk - Administratieve sanctie met repressief karakter - Wettelijkheid van de sanctie

- Art. 70, § 1bis Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1 KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

Proportionnalité à l'infraction - Sanction administrative à caractère répressif - Légalité de la sanction

- Art. 70, § 1er bis Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1er A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

F.05.0088.F 16 november 2006 AC nr. 571

Naar recht verantwoord is het arrest dat, na te hebben vastgesteld dat een vennootschap krachtens een overeenkomst "diensten" door een andere vennootschap is belast met de volledige organisatie van collectieve maaltijdverstrekkingen in twee, door laatstgenoemde vennootschap geëxploiteerde rusthuizen, met de verplichting een ononderbroken dienst te verzekeren en rekening te houden met de specifieke richtlijnen van die vennootschap en dat zij de menu's moest opmaken, met leveranciers onderhandelen en de voor de rusthuisbewoners en het personeel bestemde maaltijden ter plaatse moest bereiden, beslist dat de door de eerste vennootschap ten voordele van de tweede vennootschap gedane verrichtingen diensten zijn (1). (1) H.v.J., 2 mei 1996 (Fauborg-Gelting Linien A/S t. Finanzamt Flensburg), C-231/94, Verz., p I-2408.

Est légalement justifié l'arrêt qui, après avoir constaté qu'une société a été chargée par une autre en vertu d'une convention intitulée "services" d'organiser l'intégralité du service de restauration collective dans deux maisons de repos exploitées par cette dernière avec l'obligation d'assurer un service interrompu et en tenant compte des directives spécifiques fournies par celle-ci et qu'elle devait élaborer les menus, traiter avec les fournisseurs et préparer sur place les repas destinés aux résidents et au personnel des maisons de repos, décide que les prestations effectuées au profit de cette société par la première citée constituent des prestations de services (1). (1) C.J.C.E., 2 mai 1996 (Faaborg-Gelting Linien A/S c. Finanzamt Flensburg), C-231/94, Rec., p. I-02395.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Rusthuizen - Collectieve maaltijdverstrekking door een derde - Dienstverstrekking

- Art. 18, § 1, eerste en tweede lid, 11° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Maisons de repos - Restauration collective par un tiers - Livraison de services

- Art. 18, § 1er, al. 1er et 2, 11° Code de la taxe sur la valeur ajoutée

---

F.05.0097.F 14 december 2006 AC nr. 653

De vrijstelling van verkeersbelasting op motorvoertuigen die als persoonlijk vervoermiddel gebruikt worden door gebrekkigen, is niet onderworpen aan de voorwaarde dat het voertuig enkel gebruikt wordt door de gebrekkige, maar vereist dat het slechts wordt gebruikt voor doeleinden die verband houden met zijn persoonlijke verplaatsingen (1). (1) Cass., 21 juni 2001, F.00.0086.F, nr 389.

L'exemption de la taxe de circulation sur les véhicules automobiles utilisés comme moyen de locomotion personnelle par des infirmes n'est pas subordonnée à la condition que le véhicule soit affecté à l'usage exclusif de l'infirme mais requiert qu'il ne soit utilisé qu'à des fins liées aux déplacements personnels de celui-ci (1). (1) Cass.,21 juin 2001, RG F.00.0086.F, n° 389.

BELASTINGEN (MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE) - Verkeersbelasting op motorvoertuigen - Vrijstellingen - Gebrekkigen

- Art. 5, § 1, eerste lid, 3° Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen

TAXES ASSIMILEES AUX IMPOTS SUR LES REVENUS - Taxe de circulation sur les véhicules automobiles - Exemptions - Infirmes

- Art. 5, § 1er, al. 1er, 3° Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus

---

F.05.0099.N 15 december 2006 AC nr. 656

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 15 dec. 2006, AR F.05.0099.N, A.C., 2006, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général THIJS, Cass., 15 décembre 2006, RG F.05.0099.N, A.C., 2006, n°...

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Meerwaarden - Gerealiseerde meerwaarden op aandelen - Vrijgesteld bedrag - Wijze van berekening

Om het van vennootschapsbelasting vrijgesteld bedrag van de gerealiseerde meerwaarde op aandelen te bepalen, mag de ontvangen vergoeding of de verkoopwaarde bij vervreemding niet verminderd worden met de kosten van de vervreemding (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.; de aangehaalde bepalingen zijn de voor het aanslagjaar 1999 toepasselijke.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Meerwaarden - Gerealiseerde meerwaarden op aandelen - Vrijgesteld bedrag - Wijze van berekening

- Artt. 43, 183, en 192, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Plusvalues - Plus-values réalisées sur des actions - Montant exonéré - Mode de calcul

Pour déterminer le montant exonéré de l'impôt des sociétés de la plus-value réalisée sur des actions, les frais de réalisation ne peuvent être soustraits de l'indemnité perçue ou de la valeur de réalisation (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C. 2006; les dispositions auxquelles il est référé sont applicables à l'exercice d'imposition 1999.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Plusvalues - Plus-values réalisées sur des actions - Montant exonéré - Mode de calcul

- Art. 43, 183, et 192, al. 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

F.05.0102.F 30 november 2006 AC nr. ...

Het staat aan de rechter te beoordelen of een administratieve sanctie met repressief karakter in de zin van artikel 6 E.V.R.M. niet onevenredig is met de inbreuk en te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid een administratieve sanctie van zodanige omvang mocht opleggen; hij kan echter niet om loutere redenen van opportuniteit of tegen wettelijke regels in, boeten kwijtschelden of verminderen (1). (1) Cass., 21 jan. 2005, AR C.02.0572.N, www.cass.be. en concl. adv.-gen. Thijs in AC, 2005.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Toetsing door de rechter - Evenredigheid met de inbreuk - Administratieve sancties met repressief karakter - Wettelijkheid van de sanctie

- Art. 70, § 1bis Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1 KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

Le juge peut apprécier si une sanction administrative à caractère répressif au sens de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'est pas disproportionnée à l'infraction et examiner si l'administration pouvait raisonnablement infliger une sanction administrative de l'importance critiquée, mais il ne peut remettre ou réduire les amendes pour des motifs de pure opportunité ou allant à l'encontre des règles légales (1). (1) Cass., 21 janvier 2005, RG C.02.0572.N, www.cass.be et les conclusions de M. l'avocat général Thijs, publiés à leur date dans AC

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrôle par le juge - Proportionnalité à l'infraction - Sanctions administratives à caractère répressif - Légalité de la sanction

- Art. 70, § 1er bis Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1er A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

F.05.0103.F 30 november 2006 AC nr. 616

Concl. adv.-gen. Henkes, Cass., 30 nov. 2006, AR F.05.0103.F, Pas., 2006, nr ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen - Belasting op sigarettenautomaten - Gelijkheid en niet-discriminatie voor de belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Objectieve en redelijke verantwoording

GRONDWET - Art. 11 - Niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden - Belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Objectieve en redelijke verantwoording

Conclusions de M. l'avocat général Henkes, avant Cass., 30 novembre 2006, RG F.05.0103.F, Pas., 2006, n° ...

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes provinciales - Taxes sur les distributeurs automatiques de cigarettes - Egalité et non-discriminiation devant l'impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification objective et raisonnable

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification objective et raisonnable

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Objectieve en redelijke verantwoording

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172 - Niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden - Belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Objectieve en redelijke verantwoording

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité des Belges devant la loi - Impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification objective et raisonnable

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 172 - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification objective et raisonnable

De regels van de gelijkheid van de Belgen voor de wet, van de niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden alsook van de gelijkheid voor de belasting, staan er niet aan in de weg dat een onderscheid wordt gemaakt tussen categorieën van personen, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; de al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de getroffen maatregel of van de ingestelde belasting en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel (1) (2). Over de vereisten die voornoemde regels opleggen aan het ambt van de rechter, zie concl. O.M in Pas., 2006. (2) Cass., 15 jan. 2004, AR F.02.0006.N, nr 24 en concl. A.G. Thijs.

La règle de l'égalité des Belges devant la loi, celle de la non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnues aux Belges ainsi que celle de l'égalité devant l'impôt n'excluent pas qu'une distinction soit faite entre des catégories de personnes pour autant que le critère de distinction soit susceptible d'une justification objective et raisonnable, dont l'existence doit s'apprécier par rapport au but et aux effets de la mesure prise ou de l'impôt instauré ainsi qu'à une proportionnalité raisonnable entre les moyens employés et le but visé (1) (2). (1) Sur les exigences que ces règles posent à la mission du juge, voir les conclusions du ministère public. (2) Cass., 15 janvier 2004, RG F.02.0006.N, n° 24 et les conclusions de M. l'avocat général Thijs publiées à leur date dans A.C.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Provinciebelastingen - Belasting op sigarettenautomaten - Gelijkheid en niet-discriminatie voor de belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Objectieve en redelijke verantwoording

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Objectieve en redelijke verantwoording

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 11 - Niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden - Belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Objectieve en redelijke verantwoording

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172 - Niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden - Belasting - Onderscheid volgens verschillende categorieën van belastingplichtigen - Objectieve en redelijke verantwoording

- Artt. 10, 11 en 172 Grondwet 1994

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes provinciales - Taxes sur les distributeurs automatiques de cigarettes - Egalité et non-discriminiation devant l'impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification objective et raisonnable

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité des Belges devant la loi - Impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification objective et raisonnable

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification objective et raisonnable

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 172 - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Impôt - Distinction selon diverses catégories de contribuables - Justification objective et raisonnable

- Art. 10, 11 et 172 Constitution 1994

G.06.0156.F 23 november 2006 AC nr. 597

Uit artikel 670, tweede lid, Ger.W., vloeit voort dat het Bureau voor rechtsbijstand van het Hof van Cassatie niet bevoegd is om kennis te nemen van een verzoek tot aanwijzing van een advocaat bij het Hof, met het oog op het instellen van een eventuele aansprakelijkheidsvordering voor de rechtbank van eerste aanleg, tegen een raadsman die de verzoeker niet heeft voorgesteld om cassatieberoep in te stellen tegen een arrest dat tegenover hem kracht van gewijsde heeft gekregen (1). (1) Naar luid van het verzoekschrift werd de vordering tot aanwijzing van een advocaat bij het Hof in het kader van de juridische tweedelijnsbijstand ingesteld (artikel 508/1, 2°, Ger.W.) en preciseerde het duidelijk dat het niet om rechtsbijstand ging maar om advies of een cassatieberoep opportuun zou zijn geweest tegen een arrest dat thans t.o.v. de verzoeker kracht van gewijsde heeft gekregen, met het oog op het instellen van een aansprakelijkheidsvordering tegen zijn toenmalige raadsman omdat die hem niet heeft voorgesteld cassatieberoep tegen dat arrest in te stellen. Voor het Bureau voor Rechtsbijstand van het Hof, na eensluidend advies van het openbaar ministerie en rekening houdende met het opzet van het stelsel van rechtsbijstand, dat verschillend is van dat van de rechtshulp, en met de regeling ervan bij artikel 670, tweede lid, met name voor het Hof, kan het Bureau geen kennis nemen van een dergelijk verzoek.

RECHTSBIJSTAND - Bureau - Vordering voor de rechtbank van eerste aanleg - Bevoegdheid

- Art. 670, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Il se déduit de l'article 670, alinéa 2, du Code judiciaire, que le Bureau d'assistance judiciaire de la Cour de cassation n'est pas compétent pour connaître d'une demande en désignation d'un avocat à la Cour en vue d'entreprendre le cas échéant une action en responsabilité devant le tribunal de première instance contre un conseil qui n'a pas suggéré au requérant de former un pourvoi en cassation contre un arrêt devenu définitif à son égard (1). (1) Aux termes de la requête, la demande de désignation d'un avocat à la Cour était formée dans le cadre de l'aide juridique de 2ème ligne (artikel 508/1,2° C.jud.) et précisait bien ne pas relever de l'assistance judiciaire mais du souhait d'obtenir un avis sur l'opportunité qu'il y aurait eu ou non d'introduire un pourvoi contre un arrêt, devenu définitif à l'égard du requérant, en vue d'entreprendre une action en responsabilité à charge du conseil de l'époque pour n'avoir pas suggéré un pourvoi en cassation contre cet arrêt. Pour le Bureau d'assistance judiciaire de la Cour, sur avis conforme de son ministère public, au vu de l'économie du régime de l'assistance judiciaire en général, distinct de celui de l'aide juridique, et de son règlement par l'article 670, alinéa 2, devant la Cour en particulier, le Bureau ne peut connaître de ce type de demande.

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Bureau - Action devant le tribunal de première instance - Pouvoir

- Art. 670, al. 2 Code judiciaire

P.03.1327.N 24 oktober 2006 AC nr. 505

Luidens artikel 445 Wetboek van Strafvordering, gaat het Hof enkel na of het door het hof van beroep gedane onderzoek of de tot staving van de aanvraag tot herziening aangevoerde feiten beslissend genoeg schijnen te zijn om de zaak te herzien, geschied is overeenkomstig de wet (1). (1) Cass., 26 okt. 1999, AR P.98.0866.N, nr 564; 2 okt. 2001, AR P.00.1379.N, nr 516.

HERZIENING - Advies en verwijzing tot herziening - Nieuw feit - Advies van het hof van beroep - Toetsing door het Hof - Draagwijdte - Artikel 445 Sv.

Conformément à l'article 445 du Code d'instruction criminelle, la Cour contrôle uniquement la conformité à la loi de l'instruction menée par la cour d'appel en vue de vérifier si les faits articulés à l'appui de la demande en révision paraissent suffisamment concluants pour procéder à la révision (1). (1) Cass., 26 octobre 1999, RG P.98.0866.N, n° 564; 2 octobre 2001, RG P.00.1379.N, n° 516.

REVISION - Avis et renvoi pour revision - Fait nouveau - Avis de la cour d'appel - Contrôle de la Cour - Portée - C.I.cr., article 445

P.03.1599.F 7 juni 2006 AC nr. 149

Concl. adv.-gen. J. SPREUTELS, Cass., 17 maart 2004, AR P.030.1599.F, A.C., 2004, nr ...

HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies - Nieuw feit - Bewijs van onschuld - Ontvankelijkheid

HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies - Vals getuigenis -

Conclusions de M. l'avocat général J. SPREUTELS, avant Cass., 17 mars 2004, RG P.03.1599.F, Bull. et Pas., 2004, I, n° ...

REVISION - Requete et renvoi pour avis - Fait nouveau - Preuve de l'innocence - Recevabilité

REVISION - Requete et renvoi pour avis - Faux témoignage - Notion -

Begrip - Ander geding
HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies - Vals getuigenis
VALSE NAAM - Begrip - Herziening - Ander geding
VALSE NAAM - Begrip - Herziening

Autre procès
REVISION - Requete et renvoi pour avis - Faux témoignage
FAUX TEMOIGNAGE - Notion - Révision - Autre procès
FAUX TEMOIGNAGE - Notion - Révision

De in de artt. 443, eerste lid, 2°, en vijfde lid, Sv., bepaalde grond tot herziening vloeit voort uit de vrees dat, aangezien het getuigenis vals is, de veroordeling verdacht is; de veroordeling voor vals getuigenis kan dus betrekking hebben op een getuigenis die in een ander geding is afgelegd, maar alleen voor zover de getuige die in die andere zaak een vals getuigenis heeft afgelegd, vermoed wordt dat ook te hebben gedaan in het geding waarop de aanvraag tot herziening betrekking heeft (1). (1) Zie andersl. concl. O.M.

HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies - Vals getuigenis - Begrip - Ander geding
- Art. 443, eerste lid, 2°, en vijfde lid Wetboek van Strafvordering
VALSE NAAM - Begrip - Herziening - Ander geding
- Art. 443, eerste lid, 2°, en vijfde lid Wetboek van Strafvordering

La cause de révision prévue aux articles 443, alinéa 1er, 2°, et alinéa 5, du Code d'instruction criminelle, procède de la crainte que, le témoignage étant faux, la condamnation soit suspecte; si la condamnation pour faux témoignage peut, dès lors, concerner une déposition faite dans un autre procès, ce n'est que dans la mesure où le témoin ayant déposé faussement dans cette autre cause s'expose au soupçon de l'avoir fait également au cours du procès visé par la demande en révision (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P.

REVISION - Requete et renvoi pour avis - Faux témoignage - Notion - Autre procès
- Art. 443, al. 1er, 2°, et al. 5 Code d'Instruction criminelle
FAUX TEMOIGNAGE - Notion - Révision - Autre procès
- Art. 443, al. 1er, 2°, et al. 5 Code d'Instruction criminelle

De aanvraag tot herziening is ontvankelijk, wanneer het bewijs van de onschuld van de veroordeelde kan blijken uit een omstandigheid, waarvan deze het bestaan niet heeft kunnen aantonen ten tijde van het geding (1). (1) Zie Cass., 12 april 1990, AR P.00.0251.F, nr 250.

HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies - Nieuw feit - Bewijs van onschuld - Ontvankelijkheid
- Art. 443, eerste lid, 3°, en vijfde lid Wetboek van Strafvordering

La demande en révision est recevable lorsque la preuve de l'innocence du condamné peut résulter d'une circonstance que celui-ci n'a pas été à même d'établir lors du procès (1). (1) Voir Cass., 12 avril 2000, RG P.00.0251.F, n° 250.

REVISION - Requete et renvoi pour avis - Fait nouveau - Preuve de l'innocence - Recevabilité
- Art. 443, al. 1er, 3°, et al. 5 Code d'Instruction criminelle

Het vals getuigenis dat tot herziening aanleiding geeft, is noodzakelijkerwijs het getuigenis dat werd afgenomen vóór de uitspraak van de te herziene veroordeling, waardoor het verdenking kan wekken hetzij over de beslissing zelf, hetzij over de oprechtheid van de daarvóór afgenomen getuigenissen (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. Het O.M. meende dat de voorwaarde dat het vals getuigenis moet zijn afgelegd vóór de veroordeling waarvan de herziening gevraagd wordt, noch uit de wet, noch uit de opzet ervan bleek, zoals die uit de parlementaire voorbereiding volgde. De wetgever schijnt geen enkele termijn te hebben bepaald waarbinnen de grond tot herziening, met inbegrip van het vals getuigenis, zich moet hebben voorgedaan of moet zijn vastgesteld (zie Beltjens, Encyclopédie du droit criminel belge, dl. 2, 1903, p. 283, 286, 292 en 294). De wet staat herziening toe, "ondanks verjaring van de rechtsvordering of van de straf" (artikel 445, eerste en tweede lid). Daarenboven schijnt de "reden" voor het getuigenis, dat door het Hof in zijn redenen wordt vermeld, niet het criterium van de wet te zijn geweest. Een getuigenis in een ander proces kan immers een andere reden hebben gehad, ook al is het afgelegd vóór de ter herziening voorgelegde beslissing.

VALSE NAAM - Begrip - Herziening
- Art. 443, eerste lid, 2°, en vijfde lid Wetboek van Strafvordering
HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies - Vals getuigenis
- Art. 443, eerste lid, 2°, en vijfde lid Wetboek van Strafvordering

Le faux témoignage donnant ouverture à révision est nécessairement celui qui, ayant été reçu avant que la condamnation à réviser ait été prononcée, est apte à jeter une suspicion soit sur la décision elle-même, soit sur la sincérité des dépositions qui l'ont précédée (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P. Celui-ci estimait que la condition d'antériorité du faux témoignage par rapport à la condamnation dont la révision est demandée ne résultait ni de la loi, ni de son économie, telle qu'elle résulte des travaux préparatoires. Le législateur ne paraît avoir fixé aucun délai dans lequel la cause de révision, en ce compris le faux témoignage, doit s'être produite ou avoir été constatée (voir Beltjens, Encyclopédie du droit criminel belge, t. 2, 1903, pp. 283, 286, 292 et 294). La loi permet la révision "nonobstant toute prescription de l'action ou de la peine" (artikel 445, al. 1er et 2, et artikel 443, dernier alinéa). En outre, la "raison" du témoignage, invoquée par la Cour dans ses motifs, ne semble pas être le critère de la loi. En effet, un témoignage dans un autre procès peut avoir une autre raison même s'il est antérieur à la décision soumise à révision.

FAUX TEMOIGNAGE - Notion - Révision
- Art. 443, al. 1er, 2°, et al. 5 Code d'Instruction criminelle
REVISION - Requete et renvoi pour avis - Faux témoignage
- Art. 443, al. 1er, 2°, et al. 5 Code d'Instruction criminelle

---

P.04.0176.F 20 september 2006 AC nr. 426

De artikelen 49 tot en met 55, E.G.-Verdrag verzetten zich niet tegen een nationale regelgeving van een eerste lidstaat, die een in die Staat woonachtige en werkzame persoon verbiedt, op het grondgebied van die Staat een voertuig te gebruiken dat hij heeft gehuurd van een in een andere lidstaat gevestigde leasemaatschappij, wanneer dat voertuig niet in eerstgenoemde Staat is geregistreerd en het voornamelijk bestemd is om aldaar permanent te worden gebruikt dan wel in feite aldus wordt gebruikt (1). (1) Zie Cass., 6 okt. 2004, AR P.04.0176.F, nr 457; Europees Hof, 30 mei 2006, Leroy, prejudiciële beslissing C-435/04, EG-Publicatieblad, 29 juli 2006, C 178/12.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Wegverkeer - Inschrijving van voertuigen - Voertuig ingeschreven in Luxemburg - Hoofdgebruiker met woonplaats in België - Voertuig is eigendom van een leasingmaatschappij gevestigd in Luxemburg - Gebruiker veroordeeld wegens niet-inschrijving van een voertuig - Naleving van de artikelen 49 tot 55, E.G.-Verdrag

- Art. 2, § 1 KB 20 juli 2001

Les articles 49 à 55 du Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté européenne ne s'opposent pas à une réglementation nationale d'un premier Etat membre interdisant à une personne résidant et travaillant dans cet Etat d'utiliser, sur le territoire de celui-ci, un véhicule qu'elle a loué à une société de leasing établie dans un second Etat membre, lorsque ce véhicule n'a pas été immatriculé dans le premier Etat et qu'il est destiné à y être essentiellement utilisé à titre permanent ou est, en fait, utilisé de cette façon (1). (1) Voir Cass., 6 octobre 2004, RG P.04.0176.F, n° 457; C.J.C.E., 30 mai 2006, Leroy, affaire préjudicielle C-435/04, J.O.C.E., 29 juillet 2006, C 178/12.

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Roulage - Immatriculation des véhicules - Véhicule immatriculé au Luxembourg - Principal utilisateur domicilié en Belgique - Véhicule appartenant à une société de leasing établie au Luxembourg - Usager condamné du chef de défaut d'immatriculation - Respect du Traité instituant la C.E., articles 49 à 55

- Art. 2, § 1er A.R. du 20 juillet 2001

- Art. 29 Koninklijk besluit tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer

WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen - Voertuig ingeschreven in Luxemburg - Hoofdgebruiker met woonplaats in België - Voertuig is eigendom van een leasingmaatschappij gevestigd in Luxemburg - Gebruiker veroordeeld wegens niet-inschrijving van een voertuig - Naleving van de artikelen 49 tot 55, E.G.-Verdrag

- Art. 2, § 1 KB 20 juli 2001

- Art. 29 Koninklijk besluit tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer

- Art. 29 Arrêté royal portant coordination des lois relatives à la police de la circulation routière

ROULAGE - Immatriculation des vehicules - Véhicule immatriculé au Luxembourg - Principal utilisateur domicilié en Belgique - Véhicule appartenant à une société de leasing établie au Luxembourg - Usager condamné du chef de défaut d'immatriculation - Respect du Traité instituant la C.E., articles 49 à 55

- Art. 2, § 1er A.R. du 20 juillet 2001

- Art. 29 Arrêté royal portant coordination des lois relatives à la police de la circulation routière

---

Wanneer de uitlegging van een bepaling van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap of van een handeling verricht door de instellingen van de Europese Gemeenschap, zoals de artikelen 49 tot 55 van voormeld verdrag, noodzakelijk is opdat het Hof van cassatie zijn arrest zou kunnen wijzen, te dezen, in een zaak waar de vraag wordt gesteld of voormelde verdragsartikelen aan een nationale regelgeving van een eerste lidstaat in de weg staan, waarbij het aan iemand die in die Staat zijn verblijfplaats heeft en er werkt verboden wordt om op het grondgebied van die Staat een voertuig te gebruiken dat aan een leasingmaatschappij toebehoort die in een tweede lidstaat is gevestigd, wanneer dat voertuig niet in de eerste Staat werd ingeschreven, ook al is dit in de tweede lidstaat gebeurd, vraagt het Hof van cassatie aan het Hof van Justitie om uitspraak te doen bij wijze van prejudiciële beslissing.

Lorsque l'interprétation d'une disposition du Traité instituant la Communauté européenne ou d'un acte pris par les institutions de la Communauté, tels les articles 49 à 55 dudit Traité, est nécessaire pour que la Cour de cassation puisse rendre son arrêt, en l'espèce dans une affaire où se pose la question de savoir si les articles précités du Traité s'opposent à une réglementation nationale d'un premier Etat membre interdisant à une personne résidant et travaillant dans cet Etat d'utiliser sur le territoire de celui-ci, un véhicule appartenant à une société de leasing établie dans un second Etat membre, lorsque ce véhicule n'a pas été immatriculé dans le premier Etat, même s'il l'a été dans le second, la Cour demande à la Cour de justice de statuer par voie de décision préjudicielle.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Hof van Cassatie - Artikel 234 E.E.G.-Verdrag - Verdrag - Handelingen verricht door de instellingen - Bepaling - Interpretatie - Verzoek - Interpretatie noodzakelijk - Hof van Justitie E.G.

- Art. 29 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 234 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

- Art. 2, § 1 KB 20 juli 2001

WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen - Voertuig ingeschreven in Luxemburg - Hoofdgebruiker met woonplaats in België - Voertuig is eigendom van een leasingmaatschappij gevestigd in Luxemburg - Gebruiker veroordeeld wegens niet-inschrijving van een voertuig - Cassatieberoep - Eiser voert aan dat de wettelijke bepalingen in strijd zijn met de artt. 49 tot 55 van het EEG-Verdrag - Bepalingen - Interpretatie - Prejudiciële vraag - Hof van Justitie E.G.

- Art. 29 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 234 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

- Art. 2, § 1 KB 20 juli 2001

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Cour de cassation - Traité instituant la C.E.E., article 234 - Traité - Actes pris par les institutions - Disposition - Interprétation - Demande - Interprétation nécessaire - Cour de Justice C.E.

- Art. 29 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

- Art. 234 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

- Art. 2, § 1er A.R. du 20 juillet 2001

ROULAGE - Immatriculation des vehicules - Véhicule immatriculé au Luxembourg - Principal utilisateur domicilié en Belgique - Véhicule appartenant à une société de leasing établie au Luxembourg - Usager condamné du chef de défaut d'immatriculation - Pourvoi en cassation - Demandeur soutenant que les dispositions légales contreviennent aux articles 49 à 55 du Traité instituant la C.E.E. - Dispositions - Interprétation - Question préjudicielle - Cour de Justice C.E.

- Art. 29 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

- Art. 234 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Economique Européenne

- Art. 2, § 1er A.R. du 20 juillet 2001

P.04.0265.N 16 mei 2006 AC nr. 273

Concl. adv.-gen. Timperman, Cass., 5 okt. 2004, P.04.0265.N, A.C., 2004, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général TIMPERMAN, Cass., 5 octobre 2004, RG P.04.0265.N, A.C., 2004, n°... .

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Europese Unie -

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143

Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Werking in de tijd - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Application dans le temps - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

---

Concl. adv.-gen. Timperman, Cass., 5 okt. 2004, P.04.0265.N, A.C., 2004, nr ... .

Conclusions de M. l'avocat général TIMPERMAN, Cass., 5 octobre 2004, RG P.04.0265.N, A.C., 2004, n°... .

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Toepassing

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Verdrag inzake psychotrope stoffen van 21 feb. 1971 - Artikel 22.2.a(i) - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Toepassing

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 30 maart 1961 - Artikel 36.2a(i) - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Toepassing

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Application

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Convention du 21 février 1971 sur les substances psychotropes - Article 22.2.a (i) - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Application

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Convention unique sur les stupéfiants du 30 mars 1961 - Article 36.2a(i) - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Application

---

Concl. adv.-gen. Timperman, Cass., 5 okt. 2004, P.04.0265.N, A.C., 2004, nr ....

Conclusions de M. l'avocat général TIMPERMAN, Cass., 5 octobre 2004, RG P.04.0265.N, A.C., 2004, n°... .

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

---

Concl. adv.-gen. Timperman, Cass., 5 okt. 2004, P.04.0265.N, AC, 2004, nr ... .

Conclusions de M. l'avocat général TIMPERMAN, Cass., 5 octobre 2004, RG P.04.0265.N, AC, 2004, n°... .

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

MISDRIJF - Gepleegd in het buitenland - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Toepassing

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Vraag om uitlegging

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginsel "non bis in idem" - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Prejudiciële vraag - Vraag om uitlegging

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

INFRACTION - Infraction commise a l'étranger - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Application

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Demande d'interprétation

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe "non bis in idem" - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginsel "non bis in idem" - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Werking in de tijd - Vraag om uitlegging

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe "non bis in idem" - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Application dans le temps - Demande d'interprétation

---

Concl. adv.-gen. Timperman, Cass., 5 okt. 2004, P.04.0265.N, AC, 2004, nr ....

Conclusions de M. l'avocat général TIMPERMAN, Cass., 5 octobre 2004, RG P.04.0265.N, AC, 2004, n°... .

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Werking in de tijd - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Werking in de tijd - Vraag om uitlegging

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Application dans le temps - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Application dans le temps - Demande d'interprétation

---

Het beginsel ne bis in idem, neergelegd in artikel 54 van de Schengen-uitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990 moet toepassing vinden op een in een overeenkomstsluitende staat ingeleide strafrechtelijke procedure wegens feiten waarvoor de betrokkene reeds in een andere overeenkomstsluitende staat is veroordeeld, zelfs al was deze overeenkomst in deze laatste staat nog niet van kracht op de datum van uitspraak van die veroordeling, voorzover de overeenkomst in de betrokken overeenkomstsluitende staten van kracht was op het tijdstip van de beoordeling van de toepassingsvoorwaarden inzake het beginsel ne bis in idem door de instantie waarbij de tweede procedure werd ingeleid (1). (1) H.v.J.E.G., 9 maart 2006, C-436/04; Cass., 5 okt. 2004, AR P.04.0265.N, nr 452, met concl. van advocaat-generaal Timperman.

Le principe non bis in idem, consacré par l'article 54 de la Convention d'application de l'Accord de Schengen du 19 juin 1990 doit trouver à s'appliquer à une procédure pénale engagée dans un État contractant pour des faits qui ont déjà donné lieu à la condamnation de l'intéressé dans un autre État contractant, alors même que cette convention n'était pas encore en vigueur dans ce dernier État au moment du prononcé de ladite condamnation, pour autant qu'elle était en vigueur dans les États contractants en cause au moment de l'appréciation des conditions d'application du principe non bis in idem par l'instance saisie d'une seconde procédure (1). (1) C.J.C.E., 9 mars 2006, C-436/04; Cass., 5 octobre 2004, RG P.04.0265.N, n° 452, avec les concl. de M. Timperman, avocat général.

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Beginsel "non bis in idem" - Toepassing in de tijd

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginsel "non bis in idem" - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Toepassing in de tijd

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Principe "non bis in idem" - Application dans le temps

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe "non bis in idem" - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Application dans le temps

---

Het relevante criterium voor de toepassing van artikel 54 van de Schengen-uitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990 is de gelijkheid van de materiële feiten, begrepen als het bestaan van een geheel van feiten die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, ongeacht de juridische kwalificatie van deze feiten of het beschermde rechtsbelang; strafbare feiten van uitvoer en invoer van dezelfde verdovende middelen waarvoor in verschillende staten die partij zijn bij deze overeenkomst, vervolging is ingesteld, dienen in beginsel te worden beschouwd als "dezelfde feiten" in de zin van dit artikel 54, maar het is aan de bevoegde nationale instanties om dit uiteindelijk te beoordelen (1). (1) H.v.J.E.G., 9 maart 2006, C-436/04; Cass., 5 okt. 2004, AR P.04.0265.N, nr 452, met concl. van advocaat-generaal Timperman.

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Beginsel "non bis in idem" - Uitvoer en invoer van dezelfde verdovende middelen - Toepassing

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Beginsel "non bis in idem" - Uitvoer en invoer van dezelfde verdovende middelen - Toepassing

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginsel "non bis in idem" - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Uitvoer en invoer van dezelfde verdovende middelen - Toepassing

Le critère pertinent aux fins de l'application de l'article 54 de la Convention d'application de l'Accord de Schengen du 19 juin 1990 est l'identité des faits matériels, compris comme l'existence d'un ensemble de faits indissociablement liés entre eux, indépendamment de la qualification juridique de ces faits ou de l'intérêt juridique protégé; les faits punissables consistant en l'exportation et en l'importation des mêmes stupéfiants et poursuivis dans différents Etats parties à ladite convention sont, en principe, à considérer comme "les mêmes faits" au sens dudit article 54, l'appréciation définitive à cet égard appartenant toutefois aux instances nationales compétentes (1). (1) C.J.C.E., 9 mars 2006, C-436/04; Cass., 5 octobre 2004, RG P.04.0265.N, n° 452, avec les concl. de M. Timperman, avocat général.

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Principe "non bis in idem" - Exportation et importation des mêmes stupéfiants - Application

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Principe "non bis in idem" - Exportation et importation des mêmes stupéfiants - Application

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe "non bis in idem" - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Exportation et importation des mêmes stupéfiants - Application

---

Wanneer voor het Hof van cassatie de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het akkoord van Schengen van 14 juni 1985 toepassing kan vinden in geval van een onherroepelijk vonnis uit een overeenkomstsluitende partij dat dateert van voor het van kracht worden van de Schengenuitvoeringsovereenkomst op die partij, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Werking in de tijd - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

- Art. 54 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

- Art. 35 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Werking in de tijd - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

- Art. 54 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

Lorsque devant la Cour de cassation se pose la question de savoir si l'article 54 de la Convention d'application du 19 juin 1990 de l'Accord de Schengen du 14 juin 1985 entre les Gouvernements des États de l'Union économique Benelux, de la République fédérale d'Allemagne et de la République française, relatif à la suppression graduelle des contrôles aux frontières communes peut s'appliquer en cas de jugement définitif rendu par une partie contractante antérieurement à l'entrée en vigueur de la Convention d'application du 19 juin 1990 de l'Accord de Schengen pour cette partie contractante, la Cour pose une question préjudicielle à la Cour de Justice des Communautés européennes.

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Application dans le temps - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

- Art. 54 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

- Art. 35 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Application dans le temps - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

- Art. 54 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

- Art. 35 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Werking in de tijd - Vraag om uitlegging

- Art. 54 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

- Art. 35 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginsel "non bis in idem" - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Werking in de tijd - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

- Art. 54 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

- Art. 35 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

- Art. 35 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Application dans le temps - Demande d'interprétation

- Art. 54 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

- Art. 35 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe "non bis in idem" - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Application dans le temps - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

- Art. 54 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

- Art. 35 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

Wanneer voor het Hof van cassatie de vraag rijst of artikel 54 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, in samenhang gelezen met artikel 71 van deze overeenkomst, zo moet begrepen worden dat het met zich meebrengt dat strafbare feiten van invoer en uitvoer van dezelfde verdovende middelen, indien zij in verschillende overeenkomstsluitende landen zijn begaan, als afzonderlijke strafbare feiten worden beschouwd zodat in elk van die overeenkomstsluitende landen vervolging mogelijk blijft, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese gemeenschappen.

Lorsque devant la Cour de cassation se pose la question de savoir si l'article 54 de la Convention d'application du 19 juin 1990 de l'Accord de Schengen du 14 juin 1985 entre les Gouvernements des États de l'Union économique Benelux, de la République fédérale d'Allemagne et de la République française, relatif à la suppression graduelle des contrôles aux frontières communes, lu en combinaison avec l'article 71 de cette convention, doit être interprété en ce sens que les infractions de détention aux fins d'importation et d'exportation des mêmes substances stupéfiantes, si elles sont commises dans différents pays contractants, sont considérées comme étant des infractions distinctes, de sorte que des poursuites demeurent possibles dans chacun de ces pays contractants, la Cour pose une question préjudicielle à la Cour de Justice des Communautés européennes.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

- Artt. 54 en 71 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

- Art. 35 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

- Artt. 54 en 71 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

- Art. 35 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

- Art. 54 et 71 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

- Art. 35 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

- Art. 54 et 71 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

- Art. 35 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Question

préjudicielle - Demande d'interprétation

- Artt. 54 en 71 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

- Art. 35 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

- Art. 54 et 71 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

- Art. 35 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Beginsel "non bis in idem" - Vraag om uitlegging

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Principe "non bis in idem" - Demande d'interprétation

- Artt. 54 en 71 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

- Art. 35 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

- Art. 54 et 71 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

- Art. 35 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginsel "non bis in idem" - Europese Unie - Schengenuitvoeringsovereenkomst - Artikel 54 - Verdovende middelen - Internationale sluikhandel - Invoer - Uitvoer - Feiten gepleegd in België en in het buitenland - Afzonderlijke feiten - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe "non bis in idem" - Union européenne - Convention d'application de l'Accord de Schengen - Article 54 - Stupéfiants - Trafic illicite international - Importation - Exportation - Faits commis en Belgique et à l'étranger - Faits distincts - Question préjudicielle - Demande d'interprétation

- Artt. 54 en 71 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

- Art. 35 Verdrag 7 feb. 1992 betreffende de Europese Unie

- Art. 54 et 71 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

- Art. 35 Tr. du 7 février 1992 sur l'Union européenne

P.05.0055.F 29 maart 2006 AC nr. 179

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 29 maart 2006, AR P.05.0055.F, Pas., 2006, nr ....

Conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch, avant Cass., 29 mars 2006, RG P.05.0055.F, Pas., 2006, n° ...

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Geen verzekering - Toerekenbaarheid van het misdrijf - Eigenaar - In het verkeer brengen van een niet-verzekerd voertuig op de openbare weg

WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen - Niet-inschrijving - Toerekenbaarheid van het misdrijf - Eigenaar - In het verkeer brengen van een niet-ingeschreven voertuig op de openbare weg - Beoordeling door de bodemrechter

WEGVERKEER - Allerlei - Autokeuring - Geen keuringsbewijs - Toerekenbaarheid van het misdrijf - Eigenaar - In het verkeer brengen van een voertuig zonder geldig keuringsbewijs op de openbare weg - Beoordeling door de bodemrechter

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Défaut d'assurance - Imputabilité de l'infraction - Propriétaire - Mise en circulation d'un véhicule non assuré sur la voie publique

ROULAGE - Immatriculation des vehicules - Défaut d'immatriculation - Imputabilité de l'infraction - Propriétaire - Mise en circulation d'un véhicule non immatriculé sur la voie publique - Appréciation par le juge du fond

ROULAGE - Divers - Contrôle technique des véhicules - Défaut de certificat de visite - Imputabilité de l'infraction - Propriétaire - Mise en circulation d'un véhicule dépourvu d'un certificat de visite valable sur la voie publique - Appréciation par le juge du fond

---

Het staat aan de bodemrechter om te beoordelen of, in het licht van de omstandigheden van de zaak, de eigenaar van een voertuig dat niet is ingeschreven of geen geldig keuringsbewijs heeft, door dit voertuig in het verkeer te brengen op de openbare weg, artikel 2, § 1, K.B. 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen en artikel 24, § 1, eerste lid, K.B. 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, overtreedt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

Il appartient au juge du fond d'apprécier si, dans les circonstances de la cause, le propriétaire d'un véhicule non immatriculé ou dépourvu d'un certificat de visite au contrôle technique valable contrevient, par le fait de la mise en circulation de ce véhicule sur la voie publique, à l'article 2, § 1er, de l'arrêté royal du 20 juillet 2001 relatif à l'immatriculation de véhicules et à l'article 24, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles, leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité (1). (1) Voy. les conclusions du M.P.

WEGVERKEER - Allerlei - Autokeuring - Geen keuringsbewijs - Toerekenbaarheid van het misdrijf - Eigenaar - In het verkeer brengen van een voertuig zonder geldig keuringsbewijs op de openbare weg - Beoordeling door de bodemrechter

ROULAGE - Divers - Contrôle technique des véhicules - Défaut de certificat de visite - Imputabilité de l'infraction - Propriétaire - Mise en circulation d'un véhicule dépourvu d'un certificat de visite valable sur la voie publique - Appréciation par le juge du fond

WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen - Niet-inschrijving - Toerekenbaarheid van het misdrijf - Eigenaar - In het verkeer brengen van een niet-ingeschreven voertuig op de openbare weg - Beoordeling door de bodemrechter

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Wegverkeer - Inschrijving van voertuigen - Niet-inschrijving - Strafrechtelijke aansprakelijkheid van de eigenaar - In het verkeer brengen van een niet-ingeschreven voertuig op de openbare weg - Beoordeling door de bodemrechter

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Wegverkeer - Autokeuring - Geen keuringsbewijs - Strafrechtelijke aansprakelijkheid van de eigenaar - In het verkeer brengen van een voertuig zonder geldig keuringsbewijs op de openbare weg - Beoordeling door de bodemrechter

ROULAGE - Immatriculation des vehicules - Défaut d'immatriculation - Imputabilité de l'infraction - Propriétaire - Mise en circulation d'un véhicule non immatriculé sur la voie publique - Appréciation par le juge du fond

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Roulage - Immatriculation des véhicules - Défaut d'immatriculation - Responsabilité pénale du propriétaire - Mise en circulation d'un véhicule non immatriculé sur la voie publique - Appréciation par le juge du fond

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Roulage - Contrôle technique des véhicules - Défaut de certificat de visite - Responsabilité pénale du propriétaire - Mise en circulation d'un véhicule dépourvu d'un certificat de visite valable sur la voie publique - Appréciation par le juge du fond

---

Art. 22, § 1, W.A.M.-wet, waarbij de eigenaar of houder van een motorrijtuig gestraft wordt wanneer hij het in het verkeer brengt of toelaat dat het in het verkeer wordt gebracht zonder dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe dit aanleiding kan geven is gedekt, doelt met name op het feit dat de eigenaar van een voertuig dat hij niet zelf heeft verzekerd, het gebruik ervan toelaat door een ander, zonder te hebben nagegaan of die verzekerd is of, op zijn minst, zonder voldoende waarborgen te hebben verkregen dat een dergelijke verzekering werd afgesloten vóór ingebruikneming (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

L'article 22, § 1er, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, qui sanctionne le propriétaire ou le détenteur d'un véhicule automoteur qui le met en circulation ou tolère qu'il soit mis en circulation sur la voie publique sans que la responsabilité civile à laquelle il peut donner lieu soit couverte, vise notamment le fait pour le propriétaire d'un véhicule qu'il n'a pas lui-même assuré de permettre son utilisation par une autre personne sans avoir vérifié qu'une assurance ait été souscrite par celle-ci ou, à tout le moins, sans avoir obtenu des garanties suffisantes quant à la souscription de cette assurance avant toute utilisation (1). (1) Voy. les conclusions du M.P.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Geen verzekering - Toerekenbaarheid van het misdrijf - Eigenaar - In het verkeer brengen van een niet-verzekerd voertuig op de openbare weg

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - W.A.M.- verzekering - Geen verzekering - Strafrechtelijke aansprakelijkheid van de eigenaar - In het verkeer brengen van een niet-verzekerd voertuig op de openbare weg

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Défaut d'assurance - Imputabilité de l'infraction - Propriétaire - Mise en circulation d'un véhicule non assuré sur la voie publique

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Assurance automobile obligatoire - Défaut d'assurance - Responsabilité pénale du propriétaire - Mise en circulation d'un véhicule non assuré sur la voie publique

---

P.05.0097.N 4 april 2006 AC nr. 192

Het Hof stelt ambtshalve een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wanneer het onderzoek van het cassatiemiddel twijfel doet ontstaan omtrent de mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet door artikel 9 Drugwet, in die zin uitgelegd dat alleen een beklaagde die voor een drugmisdrijf wordt vervolgd onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden in aanmerking kan komen voor de toepassing van de Probatiewet, zelfs indien hij niet voldoet aan de bij de artikelen 3 en 8 van deze laatste wet gestelde voorwaarden, en niet een beklaagde die niet voor een dergelijk drugmisdrijf wordt vervolgd, maar waarvan de rechter vaststelt dat, mocht hij in de omstandigheden waarin hij het hem ten laste gelegde misdrijf heeft gepleegd, eveneens zijn vervolgd wegens een drugmisdrijf, de rechter hem dan bij toepassing van artikel 9 Drugwet die gunst zou hebben toegestaan.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Behandeling voor het Hof - Onderzoek van het cassatiemiddel - Mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet - Ambtshalve prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Toepassing

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

- Artt. 2bis, § 1, en 9 Wet 24 feb. 1921

- Artt. 3 en 8 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

GRONDWETTELIJK HOF - Hof van Cassatie - Behandeling voor het Hof - Onderzoek van het cassatiemiddel - Mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet - Ambtshalve prejudiciële vraag - Toepassing

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

- Artt. 2bis, § 1, en 9 Wet 24 feb. 1921

- Artt. 3 en 8 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

PREJUDICIEEL GESCHIL - Hof van Cassatie - Behandeling voor het Hof - Onderzoek van het cassatiemiddel - Mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet - Ambtshalve prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Toepassing

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

- Artt. 2bis, § 1, en 9 Wet 24 feb. 1921

- Artt. 3 en 8 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

La Cour pose d'office une question préjudicielle à la Cour d'arbitrage lorsque l'examen du moyen de cassation fait naître un doute quant à la possible violation des articles 10 et 11 de la Constitution par l'article 9 de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, lorsqu'il est interprété dans le sens où seul un prévenu poursuivi du chef d'une infraction relative à la drogue peut être pris en considération aux conditions prévues audit article pour l'application de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, même s'il ne satisfait pas aux conditions prévues aux articles 3 et 8 de cette dernière loi, et non un prévenu qui n'est pas poursuivi pour une telle infraction relative à la drogue, mais pour lequel le juge constate que s'il était également poursuivi du chef d'une infraction relative à la drogue dans les circonstances où il a commis l'infraction mise à sa charge, le juge lui aurait alors accordé cet avantage en application de l'article 9 de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Examen devant la Cour - Examen du moyen de cassation - Possible violation des articles 10 et 11 de la Constitution - Question préjudicielle posée d'office à la Cour d'arbitrage - Application

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 2bis, § 1er, et 9 L. du 24 février 1921

- Art. 3 et 8 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

COUR CONSTITUTIONELLE - Cour de cassation - Examen devant la Cour - Examen du moyen de cassation - Possible violation des articles 10 et 11 de la Constitution - Question préjudicielle soulevée d'office - Application

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 2bis, § 1er, et 9 L. du 24 février 1921

- Art. 3 et 8 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour de cassation - Examen devant la Cour - Examen du moyen de cassation - Possible violation des articles 10 et 11 de la Constitution - Question préjudicielle posée d'office à la Cour d'arbitrage - Application

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 2bis, § 1er, et 9 L. du 24 février 1921

- Art. 3 et 8 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

Voor de bepaling van de op te leggen strafmaat en het eventuele uitstel van tenuitvoerlegging ervan mag de rechter slechts rekening houden met de feiten die het voorwerp van de strafvordering uitmaken of hebben uitgemaakt en die bewezen zijn verklaard (1). (1) Zie Cass., 7 mei 1996, AR P.95.0120.N, nr 153.

Pour déterminer le taux de la peine à appliquer et l'éventuel sursis à son exécution, le juge ne peut tenir compte que des seuls faits qui font ou ont fait l'objet de l'action publique et qui ont été déclarés établis (1). (1) Voir Cass., 7 mai 1996, RG P.95.0120.N, n° 153.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Strafmaat - Uitstel - Bijzondere motiveringsplicht - Feiten waarop de motivering betrekking kan hebben

- Art. 8 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

STRAF - Allerlei - Strafmaat - Uitstel - Bijzondere motiveringsplicht - Feiten waarop de motivering betrekking kan hebben

- Art. 8 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel - Bijzondere motiveringsplicht - Feiten waarop de motivering betrekking kan hebben

- Art. 8 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Taux de la peine - Sursis - Obligation spéciale de motivation - Faits auxquels la motivation peut se rapporter

- Art. 8 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

- Art. 195, al. 2 Code d'Instruction criminelle

PEINE - Divers - Taux de la peine - Sursis - Obligation spéciale de motivation - Faits auxquels la motivation peut se rapporter

- Art. 8 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

- Art. 195, al. 2 Code d'Instruction criminelle

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Sursis simple - Obligation spéciale de motivation - Faits auxquels la motivation peut se rapporter

- Art. 8 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

- Art. 195, al. 2 Code d'Instruction criminelle

P.05.0215.F 7 juni 2006 AC nr. 247

Concl. adv.-gen. m.o. CORNELIS, Cass., 27 april 2005, AR P.05.0215.F, Pas., 2005, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général délégué CORNELIS, avant Cass., 27 avril 2005, RG P.05.0215.F, Pas., 2005, n° ...

HERZIENING - Algemeen - Zaak - Nieuw feit of omstandigheid die de veroordeelde niet heeft kunnen aantonen tijdens het geding - Valse getuigenis over de feiten die tot de veroordeling hebben geleid - Gerechtelijke vaststelling van de valse getuigenis na de veroordeling

REVISION - Généralités - Cause - Fait nouveau ou circonstance que le condamné n'a pas été à même d'établir lors du procès - Faux témoignage, concernant les faits ayant donné lieu à la condamnation - Constatation judiciaire du faux témoignage postérieure à la condamnation

De aanvraag tot herziening is ontvankelijk, wanneer ze gegrond is op een nieuw feit, bestaande in de gerechtelijke vaststelling, na de veroordeling waarvan de herziening wordt gevraagd, van een valse getuigenis, die eveneens na het veroordelend arrest en in een andere procedure is afgelegd, maar die betrekking heeft op de feiten die tot de veroordeling hebben geleid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2005, nr ...

Est recevable la demande en revision fondée sur un fait nouveau consistant en la constatation judiciaire, postérieure à la condamnation dont la revision est demandée, d'un faux témoignage, également postérieur à l'arrêt de condamnation, effectué dans une procédure distincte, mais concernant les faits ayant donné lieu à la condamnation.

HERZIENING - Algemeen - Zaak - Nieuw feit of omstandigheid die de veroordeelde niet heeft kunnen aantonen tijdens het geding - Valse getuigenis over de feiten die tot de veroordeling hebben geleid - Gerechtelijke vaststelling van de valse getuigenis na de veroordeling

- Art. 443, 3° Wetboek van Strafvordering

REVISION - Généralités - Cause - Fait nouveau ou circonstance que le condamné n'a pas été à même d'établir lors du procès - Faux témoignage, concernant les faits ayant donné lieu à la condamnation - Constatation judiciaire du faux témoignage postérieure à la condamnation

- Art. 443, 3° Code d'Instruction criminelle

P.05.0297.F 28 juni 2006 AC nr. 360

Buiten het geval van rechtstreekse dagvaarding of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van de burgerlijke partijstelling, beoordeelt de feitenrechter op onaantastbare wijze of de burgerlijke partij die in het ongelijk is gesteld, kan worden veroordeeld in alle of in een deel van de kosten jegens de Staat en jegens de beklaagde (1). (1) Cass., 26 nov. 1980, A.C., 1980-1981, nr 189.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Veroordeling van de burgerlijke partij die in het ongelijk is gesteld - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Gerechtskosten - Veroordeling van de burgerlijke partij die in het ongelijk is gesteld - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

Hors le cas de citation directe ou d'ouverture de l'instruction à la suite d'une constitution de partie civile, le juge du fond apprécie souverainement s'il y a lieu de condamner la partie civile qui succombe à tout ou partie des frais envers l'Etat et envers le prévenu (1). (1) Cass., 26 novembre 1980, RG 1306, Bull. et Pas., 1981, I, 359.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Condamnation de la partie civile qui succombe - Appréciation souveraine par le juge du fond

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Action civile (règles particulières) - Frais et dépens - Condamnation de la partie civile qui succombe - Appréciation souveraine par le juge du fond

---

P.05.0525.F 19 april 2006 AC nr. 219

De schuldvordering van de getroffene of zijn rechthebbenden tegen degene die aansprakelijk is voor het arbeidsongeval, komt krachtens artikel 47 Arbeidsongevallenwet, ten goede aan de gesubrogeerde verzekeraar met alle bestanddelen en toebehoren die de schadeloosgestelde schuldeiser kon aanvoeren; die verzekeraar kan bijgevolg aanspraak maken op compensatoire interest in zoverre de getroffene zelf voornoemde interest op de naar gemeen recht geraamde schadeloosstelling kon krijgen en het aldus gevorderde bedrag die schadeloosstelling, met inbegrip van de compensatoire interest, niet overschrijdt (1). (1) Cass., 15 april 2004, AR C.01.0417.N, nr 197.

ARBEIDSONGEVAL - Verzekering - Ongeval veroorzaakt door een onrechtmatige daad van een derde - Regresvordering van de arbeidsongevallenverzekeraar tegen de aansprakelijke derde - Indeplaatsstelling - Omvang van de schadeloosstelling - Compensatoire interest

INTEREST - Compensatoire interest - Arbeidsongeval - Verzekering - Ongeval veroorzaakt door een onrechtmatige daad van een derde - Regresvordering van de arbeidsongevallenverzekeraar tegen de aansprakelijke derde - Indeplaatsstelling - Omvang van de schadeloosstelling

La créance de la victime ou de ses ayants droit contre le responsable de l'accident du travail est acquise à l'assureur subrogé en vertu de l'article 47 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail avec tous les éléments et accessoires dont le créancier désintéressé pouvait se prévaloir; cet assureur peut, dès lors, réclamer des intérêts compensatoires dans la mesure où la victime est elle-même fondée à obtenir lesdits intérêts sur l'indemnité évaluée en droit commun et où la somme ainsi réclamée n'excède pas cette indemnité, intérêts compensatoires compris (1). (1) Cass., 15 avril 2004, RG C.01.0417.N, n° 197.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Assurance - Accident causé à la suite d'un acte illicite d'un tiers - Action récursoire de l'assureur-loi contre le tiers responsable - Subrogation - Etendue de l'indemnité - Intérêts compensatoires

INTERETS - Intérêts compensatoires - Accident du travail - Assurance - Accident causé à la suite d'un acte illicite d'un tiers - Action récursoire de l'assureur-loi contre le tiers responsable - Subrogation - Etendue de l'indemnité

De interest die aan de gesubrogeerde arbeidsongevallenverzekeraar verschuldigd is op het bedrag van de schadeloosstelling die hij heeft betaald en op het kapitaal dat de maandelijkse uitkering vertegenwoordigt of de rente die hij heeft samengesteld, kan niet beginnen te lopen vóór de dag van de uitbetaling van de voormelde schadeloosstelling en die waarop het voormelde kapitaal is samengesteld, d.i. vóór de indeplaatsstelling (1). (1) Cass., 15 april 2004, AR C.01.0417.N, nr 197.

ARBEIDSONGEVAL - Verzekering - Ongeval veroorzaakt door een

Les intérêts dus à l'assureur-loi subrogé sur le montant des indemnités qu'il a payées et du capital représentatif de l'allocation mensuelle ou de la rente qu'il a constitué, ne peuvent pas prendre cours avant la date du décaissement desdites indemnités et celle de la constitution dudit capital, soit avant que la subrogation ne s'opère (1). (1) Cass., 15 avril 2004, RG C.01.0417.N, n° 197.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Assurance - Accident causé à la suite d'un

onrechtmatige daad van een derde - Regresvordering van de arbeidsongevallenverzekeraar tegen de aansprakelijke derde - Indeplaatsstelling - Omvang van de schadeloosstelling - Compensatoire interesten - Tijdstip waarop die begint te lopen

INTEREST - Compensatoire interest - Arbeidsongeval - Verzekering - Ongeval veroorzaakt door een onrechtmatige daad van een derde - Regresvordering van de arbeidsongevallenverzekeraar tegen de aansprakelijke derde - Indeplaatsstelling - Omvang van de schadeloosstelling - Compensatoire interesten - Tijdstip waarop die begint te lopen

acte illicite d'un tiers - Action récursoire de l'assureur-loi contre le tiers responsable - Subrogation - Etendue de l'indemnité - Intérêts compensatoires - Prise de cours

INTERETS - Intérêts compensatoires - Accident du travail - Assurance - Accident causé à la suite d'un acte illicite d'un tiers - Action récursoire de l'assureur-loi contre le tiers responsable - Subrogation - Etendue de l'indemnité - Intérêts compensatoires - Prise de cours

---

P.05.0651.N 31 januari 2006 AC nr. 61

De rechter, die onaantastbaar de bewijswaarde van alle hem regelmatig overgelegde en aan tegenspraak onderworpen stukken en feitelijke gegevens beoordeelt, mag stukken die betrekking hebben op feitelijke gegevens van voor de geïncrimineerde periode ook in zijn oordeel betrekken (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, nr 539.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - In aanmerking te nemen gegevens - Gegevens voorafgaand aan de geïncrimineerde periode - Toepassing

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Bewijs - In aanmerking te nemen gegevens - Gegevens voorafgaand aan de geïncrimineerde periode - Toepassing

Le juge qui apprécie souverainement la valeur probante de tous les documents et éléments de fait qui lui ont été régulièrement remis et qui ont été soumis à contradiction, peut aussi impliquer dans son appréciation des documents qui concernent des éléments de fait antérieurs à la période incriminée (1). (1) Voir Cass., 9 novembre 2004, RG P.04.0849.N, n° 539.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Eléments à prendre en considération - Eléments antérieurs à la période incriminée - Application

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Preuve - Eléments à prendre en considération - Eléments antérieurs à la période incriminée - Application

---

De rechter, die onaantastbaar de noodzakelijkheid, de raadzaamheid en de gepastheid van een bijkomende onderzoeksmaatregel beoordeelt, miskent het recht van verdediging niet wanneer hij een voeging van een ander strafdossier afwijst omdat hij die maatregel niet nodig acht om tot zijn overtuiging te komen (1) (2). (1) Zie Cass., 29 juni 1993, AR P.93.0351.N, nr 312; Cass., 19 april 1994, AR 6902, nr 186; Cass., 15 feb. 2000, AR P.98.0471.N, nr 121. (2) Cass., 4 okt. 2005, AR P.05.0537.N, nr ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verzoek tot voeging van een ander strafdossier - Weigering

Le juge qui apprécie souverainement le caractère nécessaire, opportun et adéquat d'une mesure d'instruction complémentaire ne viole pas les droits de la défense lorsqu'il rejette une demande de jonction d'un autre dossier répressif dès lors qu'il estime que cette mesure n'est pas utile pour former sa conviction (1) (2). (1) Voir Cass., 29 juin 1993, RG P.93.0351.N, n° 312; Cass., 19 avril 1994, RG 6902, n° 186; Cass., 15 février 2000, RG P.98.0471.N, n° 121. (2) Cass., 4 octobre 2005, RG P.05.0537.N, n° ...

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Demande de jonction d'un autre dossier répressif - Refus

---

P.05.0698.N 24 oktober 2006 AC nr. 506

Artikel 4 A.W.D.A., dat in werking getreden is op 1 januari 1994, en de koninklijke besluiten betreffende de rechtsopvolgers van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen hebben geen terugwerkende kracht en zijn niet toepasbaar op volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestanden, zodat de inning betreffende rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 nog steeds behoort aan de rechtsopvolgers van deze dienst, ook wanneer de inningshandelingen gesteld worden na deze datum (1). (1) Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr 219; 27 jan. 2004, AR P.03.0956.N, nr 47.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Landbouwheffingen - Rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 - Inning door de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen - Overdracht van de bevoegdheid tot inning aan het bestuur van douane en accijnzen - Volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestand

- Artt. 1, 4° en 4 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Douane - Algemene wet op de douane en accijnzen - Artikel 4 - Landbouwheffingen - Inning door de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen - Overdracht van de bevoegdheid tot inning aan het bestuur van douane en accijnzen - Volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestand

- Artt. 1, 4° en 4 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

L'article 4 de la loi générale sur les douanes et accises, entré en vigueur le 1er janvier 1994, et les arrêtés royaux relatifs aux successeurs de l'Office Central des Contingents et Licences, n'ont pas d'effet rétroactif et ne s'appliquent pas à des situations nées et définitivement accomplies sous l'empire de l'ancienne loi, de sorte que le recouvrement relatif à des droits dus avant le 1er janvier 1994 est toujours de la compétence des successeurs de ce service, même lorsque les actes de recouvrement sont posés après cette date (1). (1) Cass., 1er avril 2003, RG P.02.1547.N, n° 219; 27 janvier 2004, RG P.03.0956.N, n° 47.

DOUANES ET ACCISES - Prélèvements agricoles - Droits dus avant le 1er janvier 1994 - Perception par le Service central des Contingents et Licences - Transfert de la compétence de perception à l'administration des douanes et accises - Situation née et définitivement accomplie sous l'empire de l'ancienne loi

- Art. 1er, 4° et 4 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Douanes - Loi Générale sur les Douanes et Accises - Article 4 - Prélèvements agricoles - Perception par le Service central des Contingents et Licences - Transfert de la compétence de perception à l'administration des douanes et accises - Situation née et définitivement accomplie sous l'empire de l'ancienne loi

- Art. 1er, 4° et 4 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

---

De interpretatie van artikel 221 Communautair Douanewetboek, waarbij wordt aangevoerd dat de tekst van het oorspronkelijk artikel 221, derde lid, en van het nieuwe artikel 221, vierde lid, van dit wetboek, zo moet begrepen worden dat het niet in staat zijn om het juiste bedrag van de wettelijk verschuldigde rechten vast te stellen enkel slaat op de onmogelijkheid om dit bedrag vast te stellen binnen de periode van drie jaar en dat deze tekst onmogelijk kan inhouden dat het louter bestaan van een strafrechtelijke invorderingsprocedure, zonder dat wordt aangetoond dat de douaneautoriteiten de betrokken douanebedragen niet konden berekenen, volstaat om af te wijken van artikel 221, eerste lid, Communautair Douanewetboek, voegt toe aan deze duidelijke bepalingen en faalt bijgevolg naar recht.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Communautair Douanewetboek - Artikel 221 - Onmogelijkheid om het juiste bedrag van de wettelijk verschuldigde rechten vast te stellen

L'interprétation de l'article 221 du Code des douanes communautaire alléguant que le texte de l'article 221, alinéa 3, originel et du nouvel article 221, alinéa 4, dudit code, doit être compris en ce sens que le fait de ne pas être en mesure d'établir le montant exact des droits légalement dus vise uniquement l'impossibilité d'établir ce montant dans la période de trois ans et que ce texte ne peut impliquer que la simple existence d'une procédure pénale de recouvrement, sans démontrer que les autorités douanières ne pouvaient calculer les montants en question, suffit à déroger à l'article 221, alinéa 1er, du Code des douanes communautaire, ajoute à ces dispositions claires et, dès lors, manque en droit.

DOUANES ET ACCISES - Code des douanes communautaire - Article 221 - Impossibilité d'établir le montant exact des droits légalement dus

---

De omstandigheid dat artikel 4 A.W.D.A., gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 23 december 1993, in werking getreden op 1 januari 1994, onmiddellijke werking heeft, doet niet af aan de vóór die inwerkingtreding verworven bevoegdheid van de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen, rechtsvoorganger van het Belgisch Interventie en Restitutiebureau, tot inning van rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 (1). (1) Cass., 1 april 2003, AR P.02.1547.N, nr 219; 27 jan. 2004, AR P.03.0956.N, nr 47.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Algemene wet op de douane en accijnzen - Artikel 4 - Onmiddellijke werking - Landbouwheffingen - Rechten verschuldigd vóór 1 januari 1994 - Inning door de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen - Overdracht van de bevoegdheid tot inning aan het bestuur van douane en accijnzen - Volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestand

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Douane - Algemene wet op de douane en accijnzen - Artikel 4 - Onmiddellijke werking - Landbouwheffingen - Inning door de Centrale Dienst voor Contingenten en Vergunningen - Overdracht van de bevoegdheid tot inning aan het bestuur van douane en accijnzen - Volledig onder de oude wet ontstane en definitief voltrokken toestand

La circonstance que l'article 4 de la loi générale sur les douanes et accises, modifié par l'article 3 de la loi du 23 décembre 1993, entré en vigueur le 1er janvier 1994, prend effet immédiatement, n'enlève rien à la compétence, acquise avant cette entrée en vigueur, de l'Office central des Contingents et Licences, auteur du Bureau d'intervention et de restitution belge, en matière de recouvrement de droits dus avant le 1er janvier 1994 (1). (1) Cass., 1er avril 2003, RG P.02.1547.N, n° 219; 27 janvier 2004, RG P.03.0956.N, n° 47.

DOUANES ET ACCISES - Loi Générale sur les Douanes et Accises - Article 4 - Application immédiate - Prélèvements agricoles - Droits dus avant le 1er janvier 1994 - Perception par le Service central des Contingents et Licences - Transfert de la compétence de perception à l'administration des douanes et accises - Situation née et définitivement accomplie sous l'empire de l'ancienne loi

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Douanes - Loi Générale sur les Douanes et Accises - Article 4 - Application immédiate - Prélèvements agricoles - Perception par le Service central des Contingents et Licences - Transfert de la compétence de perception à l'administration des douanes et accises - Situation née et définitivement accomplie sous l'empire de l'ancienne loi

---

Het vroegere artikel 6, eerste lid, van de Verordening (EEG) nr 1854/89 en het thans toepasselijke artikel 221, eerste lid, Communautair Douanewetboek, zijn geen materiële bepalingen, maar procedurele bepalingen, zodat voornoemd artikel 221, eerste lid, onmiddellijk toepasbaar is op hangende rechtsgedingen (1). (1) Artikel 221, eerste lid, Communautair Douanewetboek is krachtens artikel 253 van dit wetboek in werking getreden op de derde dag volgend op die van zijn bekendmaking in het Pulicatieblad van de Europese Gemeenschappen op 19 oktober 1992 en is van toepassing met ingang van 1 januari 1994.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Communautair Douanewetboek - Artikel 221, eerste lid - Verplichting tot mededeling van het bedrag van de te betalen rechten aan de schuldenaar - Aard - Procedurele bepaling - Werking in de tijd

- Artt. 221, eerste lid, en 253 Communautair Douanewetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Douane - Communautair Douanewetboek - Artikel 221, eerste lid - Verplichting tot mededeling van het bedrag van de te betalen rechten aan de schuldenaar - Aard - Procedurele bepaling

- Artt. 221, eerste lid, en 253 Communautair Douanewetboek

L'ancien 6, alinéa 1er, du Règlement (CEE) n° 1854/89 et l'article 221, alinéa 1er, du Code des douanes communautaire, actuellement applicable, ne sont pas des dispositions matérielles, mais procédurales, de sorte que l'article 221, alinéa 1er, précité, est immédiatement applicable aux instances pendantes (1). (1) L'article 221, alinéa 1er, du Code des douanes communautaire est, en vertu de l'article 253 du même code, entré en vigueur le troisième jour suivant celui de sa publication au Journal officiel des Communautés européennes le 19 octobre 1992 et est applicable à partir du 1er janvier 1994.

DOUANES ET ACCISES - Code des douanes communautaire - Article 221, al. 1er - Obligation de communiquer au débiteur le montant des droits à payer - Nature - Disposition procédurale - Application dans le temps

- Art. 221, al. 1er, et 253 Code des douanes communautaire

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Douanes - Code des douanes communautaire - Article 221, al. 1er - Obligation de communiquer au débiteur le montant des droits à payer - Nature - Disposition procédurale

- Art. 221, al. 1er, et 253 Code des douanes communautaire

Inzake communautair douanevervoer moet het kantoor van vertrek de aangever verplicht wijzen op de termijn van drie maanden waarbinnen aan dit kantoor, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten, de regelmatigheid van het douanevervoer kan worden bewezen of de plaats waar de overtreding of onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan, zodat de bevoegde autoriteit slechts tot inning kan overgaan nadat hij de aangever er expliciet op gewezen heeft dat hij over drie maanden beschikt om het gevraagde bewijs te leveren en wanneer dat bewijs niet binnen deze termijn geleverd is (1). (1) H.v.J., 6 april 2006, nr C-407/05, Reyniers & Sogama B.V.B.A. t./ Belgisch Interventie- en Restitutiebureau en Belgische Staat, http://curia.eu.int.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Communautair douanevervoer - Invoerrechten - Landbouwheffingen - Invordering - Bewijs van regelmatigheid van het douanevervoer of van de plaats waar de overtreding of onregelmatigheid werd begaan - Termijn van drie maanden waarbinnen dit bewijs moet geleverd worden - Afwezigheid van kennisgeving van deze termijn aan de aangever

- Art. 36, derde lid EEG-Verordening nr 222/77 van de Raad van 13 dec. 1976

DOUANE EN ACCIJNZEN - Communautair douanevervoer - Invoerrechten - Landbouwheffingen - Invordering - Bewijs van regelmatigheid van het douanevervoer of van de plaats waar de overtreding of onregelmatigheid werd begaan - Termijn van drie maanden waarbinnen dit bewijs moet geleverd worden - Verplichting van het kantoor van vertrek om de aangever te wijzen op deze termijn

- Art. 36, derde lid EEG-Verordening nr 222/77 van de Raad van 13 dec. 1976

En matière de transit communautaire, le bureau de départ doit obligatoirement indiquer au déclarant le délai de trois mois dans lequel la preuve de la régularité de l'opération de transit ou du lieu où l'infraction ou l'irrégularité a été effectivement commise peut être apportée à ce bureau, à la satisfaction des autorités compétentes, de telle sorte que l'autorité compétente ne peut procéder au recouvrement qu'après avoir indiqué explicitement au déclarant qu'il dispose de trois mois pour apporter ladite preuve et lorsque cette preuve n'a pas été apportée dans ce délai (1). (1) C.J.C.E., 6 avril 2006, n° C-407/05, Reyniers & Sogama S.P.R.L. c./ Bureau d'intervention et de restitution belge, http://curia.eu.int.

DOUANES ET ACCISES - Transit communautaire - Droits d'importation - Prélèvements agricoles - Perception - Preuve de la régularité de l'opération de transit ou du lieu où l'infraction ou l'irrégularité a été effectivement commise - Délai de trois mois pour apporter cette preuve - Délai non indiqué au déclarant

- Art. 36, § 3 Règlement du Conseil (CEE) n° 222/77 du 13 décembre 1976 relatif au transit communautaire

DOUANES ET ACCISES - Transit communautaire - Droits d'importation - Prélèvements agricoles - Perception - Preuve de la régularité de l'opération de transit ou du lieu où l'infraction ou l'irrégularité a été effectivement commise - Délai de trois mois pour apporter cette preuve - Obligation pour le bureau de départ d'indiquer ce délai au déclarant

- Art. 36, § 3 Règlement du Conseil (CEE) n° 222/77 du 13 décembre 1976 relatif au transit communautaire

---

P.05.0812.N 10 januari 2006 AC nr. 25

Concl. adv.-gen. TIMPERMAN, Cass., 10 jan. 2006, AR P.05.0812.N, A.C., 2006, nr. ...

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Teelt van cannabis - Verkoop - Andermans gebruik - Strafbaarstelling - Grondslag

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Misdrijf - Cannabis - Persoonlijk gebruik - Bestraffing - Gevolg - Andere misdrijven

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Misdrijf - Strafbaarstelling - Bestraffing

Conclusions de M. l'avocat général TIMPERMAN, avant Cass., 10 janvier 2006, RG P.05.0812.N, A.C., 2006, n° ...

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - Culture de cannabis - Vente - Usage par autrui - Incrimination - Fondement

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - Infraction - Cannabis - Usage personnel - Punition - Effet - Autres infractions

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - Infraction - Incrimination - Punition

---

Concl. adv.-gen. TIMPERMAN, Cass., 10 jan. 2006, AR P.05.0812.N, AC, 2006, nr. ...

MISDRIJF - Allerlei - Verdovende middelen - Teelt van cannabis - Verkoop - Andermans gebruik - Strafbaarstelling - Grondslag

MISDRIJF - Allerlei - Verdovende middelen - Bestraffing - Strafbaarstelling

MISDRIJF - Allerlei - Verdovende middelen - Misdrijf - Cannabis - Persoonlijk gebruik - Bestraffing - Gevolg - Andere misdrijven

Conclusions de M. l'avocat général TIMPERMAN, avant Cass., 10 janvier 2006, RG P.05.0812.N, AC, 2006, n° ...

INFRACTION - Divers - Stupéfiants - Culture de cannabis - Vente - Usage par autrui - Incrimination - Fondement

INFRACTION - Divers - Stupéfiants - Punition - Incrimination

INFRACTION - Divers - Stupéfiants - Infraction - Cannabis - Usage personnel - Punition - Effet - Autres infractions

---

De artikelen 26bis, 2° en 28 van het koninklijk besluit van 31 december 1930 die een minder zware straf stellen op de invoer, vervaardiging, vervoer, aanschaf en bezit van slaap- en verdovende middelen die betrekking hebben op cannabis alsmede op de teelt van cannabisplanten voor persoonlijk gebruik, doen geen afbreuk aan de strafbaarheid van andere dan voor persoonlijk gebruik gepleegde misdrijven met betrekking tot cannabis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Misdrijf - Cannabis - Persoonlijk gebruik - Bestraffing - Gevolg - Andere misdrijven

- Artt. 2bis en 2ter Wet 24 feb. 1921

- Artt. 26bis, 2°, 3°, 4° en 28 KB 31 dec. 1930

MISDRIJF - Allerlei - Verdovende middelen - Misdrijf - Cannabis - Persoonlijk gebruik - Bestraffing - Gevolg - Andere misdrijven

- Artt. 2bis en 2ter Wet 24 feb. 1921

- Artt. 26bis, 2°, 3°, 4° en 28 KB 31 dec. 1930

Les articles 26bis, 2° et 28 de l'arrêté royal du 31 décembre 1930 prévoyant une peine moins lourde pour l'importation, la fabrication, le transport, l'acquisition et la détention de substances soporifiques et stupéfiantes concernant le cannabis ainsi que la culture de plantes de cannabis pour usage personnel, ne dérogent pas au caractère punissable d'infractions commises en relation avec le cannabis autres que celles concernant une consommation personnelle (1). (1) Voir les concl. du M.P., publiées à leur date dans A.C., 2006, n° ...

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - Infraction - Cannabis - Usage personnel - Punition - Effet - Autres infractions

- Art. 2bis et 2ter L. du 24 février 1921

- Art. 26bis, 2°, 3°, 4° et 28 A.R. du 31 décembre 1930

INFRACTION - Divers - Stupéfiants - Infraction - Cannabis - Usage personnel - Punition - Effet - Autres infractions

- Art. 2bis et 2ter L. du 24 février 1921

- Art. 26bis, 2°, 3°, 4° et 28 A.R. du 31 décembre 1930

De bestraffingschaal van de artikelen 26bis, 2°, 3°, en 4° van het koninklijk besluit van 31 december 1930 doet geen afbreuk aan de strafbaarheid van misdrijven met betrekking tot cannabis (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Misdrijf - Strafbaarstelling - Bestraffing - Gevolg

- Artt. 2bis en 2ter Wet 24 feb. 1921

- Artt. 26bis, 2°, 3°, 4° en 28 KB 31 dec. 1930

MISDRIJF - Allerlei - Verdovende middelen - Bestraffing - Strafbaarstelling

- Artt. 2bis en 2ter Wet 24 feb. 1921

- Artt. 26bis, 2°, 3°, 4° en 28 KB 31 dec. 1930

Le taux des peines prévu aux articles 26bis, 2°, 3° et 4° de l'arrêté royal du 31 décembre 1930 ne déroge pas au caractère punissable des infractions concernant le cannabis (1). (1) Voir les concl. du M.P., publiées à leur date dans A.C., 2006, n° ...

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - Infraction - Incrimination - Punition - Effet

- Art. 2bis et 2ter L. du 24 février 1921

- Art. 26bis, 2°, 3°, 4° et 28 A.R. du 31 décembre 1930

INFRACTION - Divers - Stupéfiants - Punition - Incrimination

- Art. 2bis et 2ter L. du 24 février 1921

- Art. 26bis, 2°, 3°, 4° et 28 A.R. du 31 décembre 1930

De teelt van cannabis voor verkoop en de teelt van cannabis voor andermans gebruik is strafbaar op grond van artikel 2bis Drugswet en artikel 26bis, 4° van het koninklijk besluit van 31 december 1930 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Teelt van cannabis - Verkoop - Andermans gebruik - Strafbaarstelling - Grondslag

- Art. 2bis Wet 24 feb. 1921

- Artt. 26bis, 4° en 28 KB 31 dec. 1930

MISDRIJF - Allerlei - Verdovende middelen - Teelt van cannabis - Verkoop - Andermans gebruik - Strafbaarstelling - Grondslag

- Art. 2bis Wet 24 feb. 1921

- Artt. 26bis, 4° en 28 KB 31 dec. 1930

La culture de cannabis destinée à la vente et la culture de cannabis destinée à l'usage par autrui est punissable en vertu de l'article 2bis de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes et de l'article 26bis, 4°, de l'arrêté royal du 31 décembre 1930 (1). (1) Voir les concl. du M.P., publiées à leur date dans A.C., 2006, n° ...

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - Culture de cannabis - Vente - Usage par autrui - Incrimination - Fondement

- Art. 2bis L. du 24 février 1921

- Art. 26bis, 4° et 28 A.R. du 31 décembre 1930

INFRACTION - Divers - Stupéfiants - Culture de cannabis - Vente - Usage par autrui - Incrimination - Fondement

- Art. 2bis L. du 24 février 1921

- Art. 26bis, 4° et 28 A.R. du 31 décembre 1930

De verzekeraar die gesubrogeerd is in de rechten van het slachtoffer van een verkeersongeval beschikt over een rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar van de burgerlijke aansprakelijkheid van de bestuurder die voor het ongeval aansprakelijk is; die verzekeraar is echter alleen tot schadevergoeding gehouden voor zover zijn verzekerde zelf daartoe is gehouden.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Verkeersongeval - Verzekeraar die in de rechten van het slachtoffer is gesubrogeerd - Rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar van de bestuurder die voor het ongeval aansprakelijk is

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

L'assureur subrogé dans les droits de la victime d'un accident de la circulation dispose d'une action directe contre l'assureur de la responsabilité civile du conducteur responsable dudit accident; toutefois, ce dernier ne peut être tenu à une indemnisation que pour autant que son assuré y est lui-même tenu.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Accident de la circulation - Assureur subrogé dans les droits de la victime - Action directe contre l'assureur du conducteur responsable de l'accident

- Art. 1382 et 1383 Code civil

De vrijstelling die bij artikel 18 Arbeidsovereenkomstenwet, is ingevoerd betreft alleen de werknemer zelf, in die zin dat zij, op grond van artikel 1384, derde lid, B.W., de aansprakelijkheid van zijn opdrachtgever niet uitsluit (1); de verzekeraar van de burgerlijke aansprakelijkheid van de werknemer kan zich, op zijn beurt, op die vrijstelling beroepen als verweer tegen de rechtstreekse vordering tegen hem (2). (1) Zie Cass., 18 nov. 1981, R.G.A.R., 1982, nr 10459. (2) P.H. DELVAUX, Les immunités civiles créées par la loi sur les accidents du travail, en liaison avec l'article 18 de la loi du 3 juillet 1978 et les principes régissant le cumul des responsabilités, R.G.A.R., 1984, nr 10812, inz. p. 8.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Arbeidsovereenkomst - Uitvoering van de overeenkomst - Schade veroorzaakt door de aangestelde - Lichte schuld die niet gewoonlijk voorkomt - Vrijstelling van de aansprakelijkheid van de aangestelde - Aansprakelijkheid van de opdrachtgever - Verzekeraar van de burgerlijke aansprakelijkheid van de aangestelde - Immuniteit van de verzekerde

- Art. 18 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

VERZEKERING - Landverzekering - Arbeidsovereenkomst - Uitvoering van de overeenkomst - Schade veroorzaakt door de aangestelde - Lichte schuld die niet gewoonlijk voorkomt - Vrijstelling van de aansprakelijkheid van de aangestelde - Aansprakelijkheid van de opdrachtgever - Verzekeraar van de burgerlijke aansprakelijkheid van de aangestelde - Immuniteit van de verzekerde

- Art. 18 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen - Uitvoering van de overeenkomst - Schade veroorzaakt door de aangestelde - Lichte schuld die niet gewoonlijk voorkomt - Vrijstelling van de aansprakelijkheid van de aangestelde - Aansprakelijkheid van de opdrachtgever - Verzekeraar van de burgerlijke aansprakelijkheid van de aangestelde - Immuniteit van de verzekerde

- Art. 18 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

L'immunité instaurée par l'article 18 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail est personnelle au travailleur, en ce sens qu'elle n'exclut pas la responsabilité de son commettant, sur la base de l'article 1384, alinéa 3, du Code civil (1); l'assureur de la responsabilité civile du travailleur peut, quant à lui, se prévaloir de cette immunité pour repousser l'action directe exercée contre lui (2). (1) Voir cass., 18 novembre 1981, R.G.A.R., 1982, n° 10459. (2) P.H. DELVAUX, Les immunités civiles créées par la loi sur les accidents du travail, en liaison avec l'article 18 de la loi du 3 juillet 1978 et les principes régissant le cumul des responsabilités, R.G.A.R., 1984, n° 10812, spéc. p. 8.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Contrat de travail - Exécution du contrat - Dommages causés par le préposé - Faute légère ne présentant pas un caractère habituel - Exonération de responsabilité du préposé - Responsabilité du commettant - Assureur de la responsabilité civile du préposé - Immunité de l'assuré

- Art. 18 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1384, al. 3 Code civil

ASSURANCES - Assurances terrestres - Contrat de travail - Exécution du contrat - Dommages causés par le préposé - Faute légère ne présentant pas un caractère habituel - Exonération de responsabilité du préposé - Responsabilité du commettant - Assureur de la responsabilité civile du préposé - Immunité de l'assuré

- Art. 18 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1384, al. 3 Code civil

CONTRAT DE TRAVAIL - Généralités - Exécution du contrat - Dommages causés par le préposé - Faute légère ne présentant pas un caractère habituel - Exonération de responsabilité du préposé - Responsabilité du commettant - Assureur de la responsabilité civile du préposé - Immunité de l'assuré

- Art. 18 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1384, derde lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 1384, al. 3 Code civil

P.05.0987.F 22 maart 2006 AC nr. 167

Wanneer de burgerlijke partij eist dat de beklaagde zou worden veroordeeld om haar bij wijze van schadevergoeding verscheidene bedragen te betalen, vermeerderd met compensatoire en moratoire interesten tegen de wettelijke rentevoet, naargelang het geval vanaf de datum van het ongeval, vanaf een gemiddelde datum of vanaf de consolidatiedatum, en de voormelde beklaagde, in zijn conclusie, alleen aanvoert dat de interestvoet op 5% dient te worden vastgelegd werpt de rechter tussen de partijen een geschil op dat zij in hun conclusies hadden uitgesloten en schendt bijgevolg artikel 1138, 2°, Ger.W., wanneer hij de burgerlijke partij een gebrek aan benaarstiging verwijt bij het in staat stellen van de zaak en derhalve de loop van de compensatoire interest die hij toekent op het bedrag tot betaling waarvan hij de beklaagde veroordeelt, gedurende een bepaald tijdvak opschort (1). (1) Zie Cass., 28 april 1992, AR 5230, nr 452; 17 sept. 1999, AR C.98.0144.F, nr 467.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Niet gevorderde zaken - Begrip - Burgerlijke partij - Conclusie - Gevorderde zaken - Schadevergoeding - Bedragen vermeerderd met conpensatoire interest - Beklaagde - Conclusie - Verweer alleen over de rentevoet - Vonnis - Opschorting van de compensatoire interest gedurende een tijdvak - Wettigheid

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

Lorsque la partie civile réclame la condamnation du prévenu à lui payer, à titre d'indemnités, divers montants majorés d'intérêts compensatoires et moratoires calculés au taux légal, selon le cas, depuis la date de l'accident, une date moyenne ou la date de la consolidation, et que ledit prévenu se borne, dans ses conclusions, à soutenir que le taux d'intérêts doit être fixé à 5%, élève entre les parties une contestation dont leurs conclusions excluaient l'existence et viole, dès lors, l'article 1138, 2°, du Code judiciaire, le juge qui, imputant à la partie civile un manque de diligence dans la mise en état de l'affaire, suspend durant une certaine période le cours des intérêts compensatoires qu'il lui alloue sur la somme au paiement de laquelle il condamne le prévenu (1). (1) Voir Cass., 28 avril 1992, RG 5230, n° 452; 17 septembre 1999, RG C.98.0144.F, n° 467.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action civile - Choses non demandées - Notion - Partie civile - Conclusions - Choses demandées - Indemnités - Montants majorés d'intérêts compensatoires - Prévenu - Conclusions - Défense portant uniquement sur le taux des intérêts - Jugement - Suspension des intérêts compensatoires durant une période - Légalité

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

P.05.1081.N 14 februari 2006 AC nr. 94

Het feit dat iemand zich voorbereidt op een sportmanifestatie of eraan deelneemt, kan zich uitstrekken in de tijd en zich op allerlei plaatsen voordoen, ook buiten het sportterrein of de kleedkamer (1). (1) Anders dan het Hof besliste had het O.M. geen ambtshalve middel voorgesteld en de door eiser ontwikkelde middelen ontmoet om te concluderen tot de verwerping van de voorziening. Zo was het O.M. van oordeel dat de appelrechters, op grond van de redenen en de vaststellingen die het bestreden arrest bevatte, hun beslissing naar recht verantwoorden dat eiser niet als sportbeoefenaar in de zin van artikel 2-3° van het Dopingdecreet kon beschouwd worden.

SPORT - Doping - Sportbeoefenaar - Begrip

- Artt. 2, § 3, 43 en 44 Decr. Vl. R. 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs

Le fait qu'une personne se prépare à une manifestation sportive ou y prend part, peut s'étendre dans le temps et survenir à divers endroits, même en dehors du terrain de sport ou du vestiaire (1). (1) Contrairement à la décision de la Cour, le ministère public n'avait pas présenté de moyen d'office et avait rencontré les moyens développés par le demandeur pour conclure au rejet du pourvoi. Ainsi, le ministère public était d'avis que, sur la base des motifs et des constatations que l'arrêt attaqué contient, les juges d'appel ont légalement justifié leur décision suivant laquelle le demandeur ne pouvait pas être considéré comme sportif au sens de l'article 2-3° du décret relatif à la pratique du sport dans le respect des impératifs de santé.

SPORT - Doping - Sportif - Notion

- Art. 2, § 3, 43 et 44 Décr. C. fl. du 27 mars 1991

Artikel 8 van de TIR-Overeenkomst dat de verbintenissen en de aansprakelijkheid regelt van de organisatie die zich met betrekking tot een TIR-vervoer garant heeft gesteld, doet geen afbreuk aan de verplichting tot betaling die rust op de personen die rechtstreeks de rechten en heffingen ter zake van de invoer of uitvoer verschuldigd zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Betaling van rechten en heffingen ter zake van invoer of uitvoer - Organisatie die zich garant heeft gesteld voor TIR-vervoer - Artikel 8, TIR-Overeenkomst

- Art. 8 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

L'article 8 de la Convention TIR qui règle les obligations et la responsabilité de l'association qui s'est portée garante relativement à un transport TIR ne fait pas obstacle à l'obligation de paiement incombant aux personnes directement redevables des droits et taxes en matière d'importation ou d'exportation (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

UNION EUROPEENNE - Divers - Paiement de droits et taxes en matière d'importation ou d'exportation - Association qui s'est portée garante d'un transport TIR - Convention TIR, article 8

- Art. 8 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

Concl. proc.-gen. DE SWAEF, Cass., 14 maart 2006, AR P.05.1117.N, AC, 2006, nr ...

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel - Begrip - Artikel 265, §§ 1 en 2, Douane en accijnzenwet

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Douane en accijnzenwet - Veroordeling tot betaling van ontdoken invoerrechten en accijnzen - Artikel 18, eerste lid, Arbeidsovereenkomstenwet

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane en accijnzenwet - Verplichting tot aanzuivering of wederoverlegging van douanedocumenten

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane en accijnzenwet - Personen gehouden tot betaling van douaneschuld - Artikelen 4.1 en 4.2, Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 van 18 april 1988

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Verplichting voor het Hof van Cassatie - Duidelijke akte - Artikel 234 E.E.G.-Verdrag

EUROPESE UNIE - Allerlei - Douanerechten - Vaststelling van overtreding of onregelmatigheid - Artikel 37, TIR-Overeenkomst

EUROPESE UNIE - Allerlei - Personen gehouden tot betaling van douaneschuld - Artikelen 4.1 en 4.2, Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 van 18 april 1988

EUROPESE UNIE - Allerlei - Douanerechten - Personen gehouden tot betaling van douaneschuld - Artikel 4.2, Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 van 18 april 1988 - Artikelen 39 en 40, TIR-Overeenkomst - Artikel 2.1, c, Verordening (E.E.G.) nr 2144/87 van de Raad van 13 juli 1987

EUROPESE UNIE - Allerlei - Betaling van rechten en heffingen ter zake van invoer of uitvoer - Organisatie die zich garant heeft gesteld voor TIR-vervoer - Artikel 8, TIR-Overeenkomst

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Gemeenschappen - Verplichting voor het Hof van Cassatie - Duidelijke akte - Artikel 234 E.E.G.-Verdrag

Conclusions de M. le procureur général DE SWAEF, Cass., 14 mars 2006, RG P.05.1117.N, AC, 2006, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen imprécis - Notion - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises, article 265, § 1er et 2

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Condamnation au paiement des droits d'entrée et accises éludés - Loi relative aux contrats de travail, article 18, al. 1er

DOUANES ET ACCISES - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Obligation d'apurement ou de représentation de documents de douane

DOUANES ET ACCISES - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Personnes tenues au paiement de la dette douanière - Règlement (C.E.E.) n° 1031/88 du 18 avril 1988, articles 4.1 et 4.2

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Obligation de la Cour de cassation - Acte clair - Traité instituant la C.E.E., article 234

UNION EUROPEENNE - Divers - Droits de douane - Constatation de l'infraction ou de l'irrégularité - Convention TIR, article 37

UNION EUROPEENNE - Divers - Personnes tenues au paiement de la dette douanière - Règlement (C.E.E.) n° 1031/88 du 18 avril 1988, articles 4.1 et 4.2

UNION EUROPEENNE - Divers - Droits de douane - Personnes tenues au paiement de la dette douanière - Règlement (C.E.E.) n° 1031/88 du 18 avril 1988, article 4.2 - Convention TIR, articles 39 et 40 - Règlement (C.E.E.) n° 2144/87 du Conseil du 13 juillet 1987, article 2.1, c

UNION EUROPEENNE - Divers - Paiement de droits et taxes en matière d'importation ou d'exportation - Association qui s'est portée garante d'un transport TIR - Convention TIR, article 8

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Communautés européennes - Obligation de la Cour de cassation - Acte clair - Traité instituant la C.E.E., article 234

De artikelen 4.1 en 4.2 van de Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 van de Raad van 18 april 1988 betreffende de vaststelling van de personen die gehouden zijn tot betaling van een douaneschuld, laten toe zowel de natuurlijke persoon, orgaan of aangestelde, door wiens toedoen de rechtspersoon handelde, die krachtens artikel 257, § 1, A.W.D.A. strafrechtelijk verantwoordelijk werd gesteld voor de niet-aanzuivering, hoofdelijk aansprakelijk te stellen voor de betaling van de douaneschuld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane en accijnzenwet - Personen gehouden tot betaling van douaneschuld - Artikelen 4.1 en 4.2, Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 van 18 april 1988

EUROPESE UNIE - Allerlei - Personen gehouden tot betaling van douaneschuld - Artikelen 4.1 en 4.2, Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 van 18 april 1988

Les articles 4.1 et 4.2 du Règlement (CEE) n° 1031/88 du Conseil du 18 avril 1988 concernant la détermination des personnes tenues au paiement d'une dette douanière, permettent de tenir pour solidairement responsable du paiement de la dette douanière tant la personne physique que l'organe ou le préposé, par l'intermédiaire duquel a agi la personne morale qui, en vertu de l'article 257, § 1er, de la Loi générale sur les douanes et accises, a été tenue pour pénalement responsable du non-apurement (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

DOUANES ET ACCISES - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Personnes tenues au paiement de la dette douanière - Règlement (C.E.E.) n° 1031/88 du 18 avril 1988, articles 4.1 et 4.2

UNION EUROPEENNE - Divers - Personnes tenues au paiement de la dette douanière - Règlement (C.E.E.) n° 1031/88 du 18 avril 1988, articles 4.1 et 4.2

De in artikel 257, § 1, A.W.D.A. strafrechtelijk gesanctioneerde verplichting tot aanzuivering of wederoverlegging van enigerlei douane- of accijnsdocument waarvan de aanzuivering of de wederoverlegging ten kantore van uitreiking is voorgeschreven, heeft betrekking op elke verplichting tot aanzuivering waar die ook is voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 22 juni 2004, AR P.03.1620.N, AC, 2004, nr 344.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane en accijnzenwet - Verplichting tot aanzuivering of wederoverlegging van douanedocumenten

L'obligation d'apurement ou de représentation sanctionnée pénalement par l'article 257, § 1er, de la Loi générale sur les douanes et accises, de tout document de douane ou d'accise dont l'apurement ou la représentation au bureau de délivrance est prescrit, concerne toute obligation d'apurement, où qu'elle ait été prescrite (1). (1) Voir Cass. 22 juin 2004, RG P.03.1620.N, n° 344.

DOUANES ET ACCISES - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Obligation d'apurement ou de représentation de documents de douane

---

De vaststelling, door het kantoor van vertrek, dat de goederen niet aan het kantoor van doorgang werden aangeboden of de douaneregeling waaronder onder geleide van een carnet TIR vervoerde documenten werden geplaatst, niet werd gezuiverd, houdt een vaststelling van overtreding of onregelmatigheid in de zin van artikel 37, TIR-Overeenkomst en artikel 10.3 van de Verordening (E.E.G.) nr 719/91 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Douanerechten - Vaststelling van overtreding of onregelmatigheid - Artikel 37, TIR-Overeenkomst

- Art. 37 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

- Art. 10.3 EEG-Verordening nr 719/91 van de Raad van 21 maart 1991 betreffende de toepassing in de Gemeenschap van carnets TIR en van carnets ATA als doorvoerdocumenten

La constatation, par le bureau de départ, que les marchandises n'ont pas été présentées au bureau de passage ou que le régime douanier sous lequel ont été placés les documents transportés sous le couvert d'un carnet TIR n'a pas été apuré, comporte une constatation d'infraction ou d'irrégularité au sens de l'article 37 de la Convention TIR et de l'article 10.3 du Règlement (CEE) n° 719/91 (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

UNION EUROPEENNE - Divers - Droits de douane - Constatation de l'infraction ou de l'irrégularité - Convention TIR, article 37

- Art. 37 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

- Art. 10.3 Règlement (C.E.E.) n° 719/91 du Conseil du 21 mars 1991 relatif à l'utilisation dans la Communauté des carnets TIR et des carnets ATA en tant que documents de transit

---

Het Hof is overeenkomstig artikel 234 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen niet verplicht aan het Hof van de Europese Gemeenschappen een prejudiciële vraag te stellen, wanneer de uitlegging van een door de instelling van de Gemeenschappen genomen akte, duidelijk is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Verplichting voor het Hof van Cassatie - Duidelijke akte - Artikel 234 E.E.G.-Verdrag

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Gemeenschappen - Verplichting voor het Hof van Cassatie - Duidelijke akte - Artikel 234 E.E.G.-Verdrag

Conformément à l'article 234 du Traité instituant la Communauté européenne, la Cour n'est pas tenue de poser une question préjudicielle à la Cour de justice des Communautés européennes, lorsque l'interprétation d'un acte pris par les institutions de la Communauté est claire (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Obligation de la Cour de cassation - Acte clair - Traité instituant la C.E.E., article 234

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Communautés européennes - Obligation de la Cour de cassation - Acte clair - Traité instituant la C.E.E., article 234

Niet ontvankelijk is het middel dat schending aanvoert van artikel 265, §§ 1 en 2, A.W.D.A. zonder te preciseren hoe en waardoor het arrest die bepalingen schendt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel - Begrip - Artikel 265, §§ 1 en 2, Douane en accijnzenwet

Est irrecevable le moyen pris de la violation de l'article 265, § 1er, et § 2, de la Loi générale sur les douanes et accises sans préciser comment et en quoi l'arrêt viole ces dispositions (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen imprécis - Notion - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises, article 265, § 1er et 2

Uit artikel 4.2 van de Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 en de artikelen 39 en 40 van de TIR-Overeenkomst volgt dat de houder van het carnet TIR, als persoon die verantwoordelijk is voor het uitvoeren van de verplichtingen welke voor aan de rechten bij invoer onderworpen goederen voortvloeien uit de voorlopige opslag of de gebruikmaking van de douaneregeling waaronder deze goederen zijn geplaatst, één van de personen is die gehouden is tot betaling van de douaneschuld bij invoer, indien aan rechten bij de invoer onderworpen goederen aan het douanetoezicht worden onttrokken, zoal bedoeld in artikel 2.1, c, van Verordening (E.E.G.) nr 2144/87 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Douanerechten - Personen gehouden tot betaling van douaneschuld - Artikel 4.2, Verordening (E.E.G.) nr 1031/88 van 18 april 1988 - Artikelen 39 en 40, TIR-Overeenkomst - Artikel 2.1, c, Verordening (E.E.G.) nr 2144/87 van de Raad van 13 juli 1987

- Art. 4.2 EEG-Verordening nr 1031/88 van 18 april 1988

- Artt. 39 en 40 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

Il résulte de l'article 4.2 du Règlement (CEE) n° 1031/88 et des articles 39 et 40 de la Convention TIR qu'en tant que personne devant exécuter les obligations qu'entraînent le séjour en dépôt provisoire d'une marchandise passible de droits à l'importation ou l'utilisation du régime douanier sous lequel cette marchandise a été placée, le titulaire du carnet TIR est l'une des personnes qui est tenue au paiement de la dette douanière à l'importation, si des marchandises soumises à des droits à l'importation sont soustraites au contrôle douanier, prévu à l'article 2.1, c, du Règlement (CEE) n° 2144/87 (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

UNION EUROPEENNE - Divers - Droits de douane - Personnes tenues au paiement de la dette douanière - Règlement (C.E.E.) n° 1031/88 du 18 avril 1988, article 4.2 - Convention TIR, articles 39 et 40 - Règlement (C.E.E.) n° 2144/87 du Conseil du 13 juillet 1987, article 2.1, c

- Art. 4.2 Règlement C.E.E. n° 1031/88 du 18 avril 1988

- Art. 39 et 40 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat de eiser in cassatie voor de appèlrechters heeft aangevoerd dat hij bij toepassing van artikel 18, eerste lid, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten niet kan worden veroordeeld tot betaling van de ontdoken invoerrechten en accijnzen, is dit middel nieuw en niet ontvankelijk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

Lorsqu'il n'apparaît pas des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard que le demandeur en cassation a soutenu devant les juges d'appel qu'en application de l'article 18, alinéa 1er, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, il ne peut être condamné au paiement des droits d'entrée et accises éludés, ce moyen est nouveau et irrecevable (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Douane en accijnzenwet - Veroordeling tot betaling van ontdoken invoerrechten en accijnzen - Artikel 18, eerste lid, Arbeidsovereenkomstenwet

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Condamnation au paiement des droits d'entrée et accises éludés - Loi relative aux contrats de travail, article 18, al. 1er

---

P.05.1118.N 17 januari 2006 AC nr. 38

Bij gebrek aan daartoe strekkende conclusie moet de rechter de veroordeling in de kosten niet motiveren (1). (1) Zie Cass., 1 dec. 1999, AR P.99.1092.F, nr 649.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Veroordeling in de kosten - Motivering

- Art. 149 Grondwet 1994

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Gerechtskosten - Veroordeling in de kosten - Motiveringsplicht

- Art. 149 Grondwet 1994

A défaut de conclusions déposées à cette fin, le juge n'est pas tenu de motiver la condamnation aux frais (1). (1) Voir Cass., 1er décembre 1999, RG P.99.1092.F, n° 649.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Condamnation aux frais - Motivation

- Art. 149 Constitution 1994

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Frais et dépens - Condamnation aux frais - Obligation de motivation

- Art. 149 Constitution 1994

Onder bedreiging, als bestanddeel van het misdrijf afpersing, moet worden verstaan alle middelen van morele dwang door het verwekken van vrees voor een dreigend kwaad, als zodanig moet worden beschouwd het kwaad waartegen de bedreigde persoon denkt niets te kunnen ondernemen (1). (1) Cass., 26 april 1989, AR 7235, nr 489.

DIEFSTAL EN AFPERSING - Afpersing - Constitutieve bestanddelen - Bedreiging

- Artt. 470 en 483, tweede lid Strafwetboek

La menace, lorsqu'elle est un élément constitutif de l'extorsion, doit s'entendre de tout moyen de contrainte morale par la crainte d'un mal imminent; il faut considérer comme tel le mal contre lequel, tout au moins dans la pensée de la personne menacée, celle-ci ne peut se prémunir (1). (1) Cass., 26 avril 1989, RG 7235, n° 489.

VOL ET EXTORSION - Extorsion - Eléments constitutifs - Menace

- Art. 470 et 483, al. 2 Code pénal

P.05.1125.N 24 januari 2006 AC nr. 50

Artikel 149 Grondwet is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die de rechtspleging regelen, aangezien hun beslissingen geen vonnissen zijn in de zin van dat artikel (1). (1) Cass., 26 maart 2003, AR P.03.0136.F, nr 206; 2 april 2003, AR P.03.0040.F, nr 221.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Toepasselijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Redengeving - Artikel 149, Gw. (1994) - Toepasselijkheid

L'article 149 de la Constitution ne s'applique pas aux juridictions d'instruction qui règlent la procédure, leurs décisions n'étant pas des jugements au sens de cet article (1). (1) Cass., 26 mars 2003, RG P.03.0136.F, n° 206; 2 avril 2003, RG P.03.0040.F, n° 221.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Applicabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Motivation - Const. (1994), article 149 - Applicabilité

Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de onderzoeksgerechten om de bezwaren te vermelden of de redenen op te geven waarom die onvoldoende worden geacht, zodat, wanneer een conclusie het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren aanvoert of betwist, het onderzoeksgerecht daarop antwoordt door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307 met concl. advocaat-generaal Loop; 8 mei 2002, AR P.01.1395.F, nr 281; 2 april 2003, AR P.03.0040.F, nr 221; 17 jan. 2006, P.05.1342.N, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Conclusie - Betwisting van het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren - Motivering

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Bestaan van voldoende bezwaren - Vaststelling

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Conclusie waarbij het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren wordt betwist - Motivering

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

Aucune disposition légale n'impose aux juridictions d'instruction de préciser les charges ou d'indiquer les motifs pour lesquels celles-ci sont jugées insuffisantes, de sorte que, lorsque des conclusions contestent ou allèguent l'existence en fait de charges suffisantes, la juridiction d'instruction y répond par la constatation souveraine que pareilles charges existent ou non (1). (1) Cass., 23 mai 2001, RG P.01.0317.F, n° 307 avec les concl. de M. Loop, avocat général; 8 mai 2002, RG P.01.1395.F, n° 281; 2 avril 2003, RG P.03.0040.F, n° 221; 17 janvier 2006, P.05.1342.N, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Conclusions - Contestation de l'existence en fait de charges suffisantes - Motivation

- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Existence de charges suffisantes - Constatation

- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Conclusions contestant l'existence en fait de charges suffisantes - Motivation

- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

---

Tegenstrijdigheid van motieven is enkel mogelijk tussen de motieven van éénzelfde beslissing; er kan bijgevolg geen juridisch sanctioneerbaar motiveringsgebrek op grond van tegenstrijdigheid van motieven bestaan tussen een beslissing alvorens recht te doen en een eindbeslissing.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Tegenstrijdige motieven

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissing alvorens recht te doen - Eindbeslissing - Tegenstrijdige motieven

La contrariété des motifs n'est possible qu'entre les motifs d'une même décision; il ne peut dès lors pas exister de défaut de motivation juridiquement sanctionnable fondé sur une contradiction de motifs entre une décision avant dire droit et une décision définitive.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Motifs contradictoires

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Décision avant dire droit - Décision définitive - Motifs contradictoires

---

P.05.1137.N 3 januari 2006 AC nr. 3

De verzekeraar van een bij een verkeersongeval betrokken motorrijtuig, die op grond van artikel 29bis, W.A.M.-wet aan inzittenden van het betrokken voertuig vergoedingen heeft uitbetaald voor de bij dat ongeval geleden schade, kan zich voor de strafrechter als gesubrogeerde in de rechten van die inzittenden burgerlijke partij stellen tegen de aansprakelijke beklaagde die wegens het verkeersongeval wordt vervolgd, alsmede tegen de verzekeraar van zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid die gedwongen of vrijwillig in de strafprocedure is tussenbeide gekomen (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2000, AR P.00.0204.F, nr 465; 26 maart 2003, AR P.02.1609.F, nr 204.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Verzekeraar van een bij een verkeersongeval betrokken motorrijtuig - Vergoedingen uitbetaald aan inzittenden - Indeplaatsstelling in de rechten van de inzittenden

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 29bis, §§ 1 en 4 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

L'assureur d'un véhicule automobile impliqué dans un accident de circulation qui, sur la base de l'article 29bis de la loi sur l'assurance automobile obligatoire, a payé aux occupants du véhicule impliqué des indemnités pour le dommage subi lors de cet accident, peut, en tant que subrogé dans les droits desdits occupants, se constituer partie civile devant le juge pénal contre le prévenu responsable poursuivi du chef de l'accident de circulation, ainsi que contre l'assureur de sa responsabilité civile qui est intervenu, de manière forcée ou volontaire, dans la procédure pénale (1). (1) Voir Cass., 13 sept. 2000, RG P.00.0204.F, n° 465; 26 mars 2003, RG P.02.1609.F, n° 204.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Assureur d'un véhicule automoteur impliqué dans un accident de circulation - Indemnités payées aux occupants - Subrogation dans les droits des occupants

- Art. 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 29bis, § 1er et 4 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

---

P.05.1141.F 28 juni 2006 AC nr. 361

Het recht op vergoeding van de gevolgschade die de naasten van de getroffene lijden, ook als die persoonlijk door hen geleden wordt, vindt zijn ontstaan uitsluitend in de familiale en affectieve banden die hen met de overleden getroffene verenigden (1). (1) Cass., 5 okt. 1995, AR C.93.0305.N, nr 415; Cass., 25 feb. 2004, AR P.03.1317.F, nr 103.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Allerlei - Naasten van de getroffene - Gevolgschade - Ontstaan

Le droit à la réparation du dommage que les proches de la victime subissent par répercussion, même s'il est subi personnellement par ceux-ci, ne trouve sa source que dans les liens de famille et d'affection qui les unissaient à la victime décédée (1). (1) Cass., 5 octobre 1995, RG C.93.0305.N, n° 415; Cass., 25 février 2004,RG P.03.1317.F, n° 103.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Divers - Proches de la victime - Dommage subi par répercussion - Source

---

Wanneer de schade werd veroorzaakt door de samenlopende fouten van een derde en van de getroffene, mag die derde niet veroordeeld worden tot de volledige vergoeding van de gevolgschade die de naasten van de getroffene lijden (1). (1) Cass., 5 okt. 1995, AR C.93.0305.N, nr 415; Cass., 25 feb. 2004, AR P.03.1317.F, nr 103.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene - Naasten - Gevolgschade - Omvang van de herstelplicht

Lorsque le dommage a été causé d'une manière concurrente par la faute d'un tiers et par celle de la victime, ce tiers ne peut être condamné à la réparation intégrale du dommage que les proches de la victime subissent par répercussion (1). (1) Cass., 5 octobre 1995, RG C.93.0305.N, n° 415; Cass., 25 février 2004, RG P.03.1317.F, n° 103.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Victime coresponsable - Proches - Dommage subi par répercussion - Etendue de l'obligation de réparer

---

P.05.1263.F 1 maart 2006 AC nr. 114

De verplichting om te slagen in de geneeskundige en psychologische onderzoeken alvorens in het recht tot sturen te worden hersteld, is geen bijkomende straf maar een beveiligingsmaatregel waarop uitstel niet toepasselijk is (1). (Impliciete oplossing). (1) In eerste aanleg had de politierechtbank met name een gewoon uitstel verleend van twee jaar wat de verplichting betreft om de geneeskundige en psychologische onderzoeken af te leggen en ervoor te slagen. De bestreden beslissing hervormt dienaangaande, op eenparige wijze, het vonnis a quo, door te oordelen dat de verplichting om te slagen in de geneeskundige en psychologische proeven teneinde in het recht tot sturen te worden hersteld een beveiligingsmaatregel is, waarop de Probatiewet niet toepasselijk is. Door het cassatieberoep te verwerpen, bevestigt het Hof impliciet die oplossing (Zie Cass., 1 feb. 2005, AR P.04.1676.N, nr 64; J. CONSTANT, Traité élémentaire de Droit pénal, Principes généraux du Droit pénal positif belge, dl. II, 1965, p. 1007, nr 992; Christiane HENNAU en Jacques VERHAEGEN, Droit pénal général, Bruylant, 3de uitg., 2003, nr 529).

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel - Wegverkeer - Wegverkeerswet - Vervallenverklaring van het recht om een voertuig te besturen - Herstel - Verplichting de opgelegde onderzoeken te ondergaan - Aard van deze maatregel - Probatiewet - Toepasselijkheid

- Art. 38, § 3 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38 - Artikel 38, § 3 - Vervallenverklaring van het recht om een voertuig te besturen - Herstel - Verplichting de opgelegde onderzoeken te ondergaan - Aard van de maatregel - Uitstel

- Art. 38, § 3 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

L'obligation de satisfaire aux examens médical et psychologique pour être réintégré dans le droit de conduire ne constitue pas une peine accessoire, mais une mesure de sûreté à laquelle le sursis n'est pas applicable (1). (Solution implicite). (1) En première instance, le tribunal de police avait notamment octroyé un sursis simple d'une durée de deux ans en ce qui concerne l'obligation de présenter et de réussir les examens médical et psychologique. La décision attaquée réforme, à l'unanimité, le jugement a quo sur ce point, en considérant que l'obligation de satisfaire aux examens médical et psychologique pour être réintégré dans le droit de conduire est une mesure de sûreté, à laquelle la loi concernant la suspension, le sursis et la probation est inapplicable. En rejetant le pourvoi, la Cour confirme implicitement cette solution (Voy. Cass., 1er février 2005, RG P.041676.N, n° 64, J. CONSTANT, Traité élémentaire de Droit pénal, Principes généraux du Droit pénal positif belge, t. II, 1965,p. 1007, n° 992; Christiane HENNAU et Jacques VERHAEGEN, Droit pénal général, Bruylant, 3ème éd., 2003, n° 529).

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Sursis simple - Roulage - L. du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière - Déchéance du droit de conduire un véhicule - Réintégration - Obligation de se soumettre aux examens prescrits - Nature de cette mesure - Loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation - Applicabilité

- Art. 38, § 3 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 38 - Article 38, § 3 - Déchéance du droit de conduire un véhicule - Réintégration - Obligation de se soumettre aux examens prescrits - Nature de la mesure - Sursis

- Art. 38, § 3 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.05.1304.N 17 januari 2006 AC nr. 39

Enkel een positieve daad die voorafgaandelijk of gelijktijdig aan het misdrijf is gesteld kan een daad van strafbare deelneming als bedoeld in artikel 66 Strafwetboek uitmaken (1). (1) Cass., 12 mei 2004, AR P.04.0672.F, nr 256.

MISDRIJF - Deelneming - Strafbare deelneming - Vereiste

Seul un acte positif qui a été commis préalablement ou concomitamment à l'infraction peut constituer un acte de participation punissable visé à l'article 66 du Code pénal (1). (1) Cass., 12 mai 2004, RG P.04.0672.F, n° 256.

INFRACTION - Participation - Participation punissable - Condition

---

Er is slechts strafbare deelneming aan oplichting wanneer door de mededader een positieve daad gesteld wordt voorafgaandelijk of gelijktijdig aan de afgifte of het afleveren van de zaak die de hoofddader zich wenst toe te eigenen.

OPLICHTING - Strafbare deelneming - Vereiste

Il n'y a participation punissable à l'escroquerie que lorsqu'un acte positif a été commis par le coauteur préalablement ou concomitamment à la remise ou à la délivrance de la chose que l'auteur principal souhaite s'approprier.

ESCROQUERIE - Participation punissable - Condition

- Artt. 66 en 496 Strafwetboek

- Art. 66 et 496 Code pénal

Het wanbedrijf "oplichting" is voltrokken zodra de dader ervan, die gehandeld heeft met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen die aan een ander toebehoort, erin geslaagd is zich deze zaak te doen afgeven of afleveren (1). (1) Cass., 27 okt. 1982, AR 2355, nr 141; 14 juni 1988, AR 2436, nr 625.

OPLICHTING - Bestanddelen

- Art. 496 Strafwetboek

Le délit d'"escroquerie" est consommé dès que son auteur, dans le but de s'approprier une chose appartenant à autrui, est parvenu à se la faire remettre ou délivrer (l). (1) Cass., 27 octobre 1982, RG 2355 (Bull. et Pas., 1983, I, 275); 14 juin 1988, RG 2436, n° 625.

ESCROQUERIE - Eléments constitutifs

- Art. 496 Code pénal

P.05.1337.N 10 januari 2006 AC nr. 26

Tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, dat zich enkel uitspreekt over het verzoek tot opheffing van een handeling van het onderzoek met betrekking tot goederen van de verzoeker, staat geen onmiddellijk cassatieberoep open, ook al zou dit arrest het verzoek ten onrechte niet ontvankelijk hebben verklaard (1). (1) Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299; Cass., 16 dec. 2003, AR P.03.1298.N, nr 652.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Onderzoekshandeling met betrekking tot goederen - Verzoek tot opheffing - Hoger beroep tegen de beslissing van de onderzoeksrechter - Ontvankelijkheid - Beslissing - Gevolg

- Artt. 61quater en 416 Wetboek van Strafvordering

Un pourvoi en cassation immédiat ne peut être formé contre un arrêt de la chambre des mises en accusation qui ne statue que sur la demande de levée d'un acte d'instruction relatif aux biens du demandeur, même si cet arrêt aurait à tort déclaré irrecevable la demande (1). (1) Cass., 16 mai 2000, RG P.00.0296.N, n° 299; Cass., 16 décembre 2003, RG P.03.1298.N, n° 652.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Acte d'instruction relatif à des biens - Demande de levée - Appel contre une décision du juge d'instruction - Recevabilité - Décision - Effet

- Art. 61quater et 416 Code d'Instruction criminelle

P.05.1342.N 17 januari 2006 AC nr. 40

De regel vervat in, onder meer de artikelen 214, 427 tot 429 Wetboek van Strafvordering en 1110 Gerechtelijk Wetboek, krachtens dewelke de rechter die heeft deelgenomen aan een vernietigde beslissing geen zitting kan houden in het gerecht dat, na cassatie, opnieuw uitspraak doet, houdt enkel in dat de rechter die na cassatie uitspraak doet, geen kennis van de zaak mag genomen hebben en niet mag deelgenomen hebben aan het beraad dat tot de vernietigde beslissing heeft geleid; niets belet derhalve de rechter, die, met toepassing van artikel 779, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, aangewezen is om een rechter die deelgenomen heeft aan de vernietigde beslissing bij de uitspraak te vervangen, zonder evenwel bij die gelegenheid zelf van de zaak kennis te hebben genomen, later, na de vernietiging van die beslissing, in de zaak ten gronde te zetelen (1). (1) Zie Cass., 8 sept. 1987, AR 1697, nr 13; 19 okt. 1983, AR 3069; 23 okt. 1997, AR D.97.0014.N, nr 424; 6 okt. 1998, AR P.98.1228.F, nr 345; 16 juni 1999, AR P.98.0738.F, nr 326 met concl. advocaat-generaal Spreutels.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Cassatie - Rechter op verwijzing - Samenstelling van de zetel - Rechter die aangewezen werd om een wettig verhinderde rechter te vervangen bij de uitspraak van de vernietigde beslissing - Zelfde rechter die na vernietiging van de beslissing als verwijzingsrechter zetelt - Wettigheid

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Cassatie - Rechter op verwijzing - Samenstelling van de zetel - Rechter die aangewezen werd om een wettig verhinderde rechter te vervangen bij de uitspraak van de vernietigde beslissing - Zelfde rechter die na vernietiging van de beslissing als verwijzingsrechter zetelt - Wettigheid

La règle contenue, notamment, aux articles 214, 427 à 429 du Code d'instruction criminelle et 1110 du Code judiciaire, en vertu de laquelle le juge qui a participé à une décision annulée ne peut plus siéger dans la juridiction qui, après cassation, statue à nouveau, implique seulement que le juge qui statue après cassation ne peut avoir connu de l'affaire et ne peut avoir participé au délibéré ayant abouti à la décision annulée; partant, rien n'empêche le juge qui, en application de l'article 779, alinéa 2 du Code judiciaire, est désigné pour remplacer lors du prononcé un juge qui a pris part à la décision annulée, sans avoir toutefois connu lui-même de la cause à cette occasion, de siéger ultérieurement, après l'annulation de cette décision, dans la cause au fond (1). (1) Voir Cass., 8 septembre 1987, RG 1697, n° 13; 19 octobre 1983, RG 3069; 23 octobre 1997, RG D.97.0014.N, n° 424; 6 octobre 1998, RG P.98.1228.F, n° 345; 16 juin 1999, RG P.98.0738.F, n° 326 et les conclusions de M. l'avocat général Spreutels.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Cassation - Juge de renvoi - Composition du siège - Juge désigné pour remplacer un juge légitimement empêché lors du prononcé de la décision cassée - Même juge siégeant comme juge de renvoi après la cassation de la décision - Légalité

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Cassation - Juge de renvoi - Composition du siège - Juge désigné pour remplacer un juge légitimement empêché lors du prononcé de la décision cassée - Même juge siégeant comme juge de renvoi après la cassation de la décision - Légalité

De wetgever heeft de leden van de onderzoeksgerechten in geweten willen laten oordelen over de vraag of het onderzoek al dan niet voldoende bezwaren heeft opgeleverd om hetzij de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht te verwijzen, hetzij een beslissing tot buitenvervolgingstelling te verantwoorden; geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de bezwaren worden gepreciseerd of de redenen worden vermeld waarom die bezwaren ontoereikend worden geacht, zodat, wanneer een conclusie betwist of aanvoert dat er, in feite, voldoende bezwaren bestaan, het onderzoeksgerecht hierop onaantastbaar antwoordt dat dergelijke bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307 met concl. advocaat-generaal Loop; 8 mei 2002, AR P.01.1395.F, nr 281; 2 april 2003, AR P.03.0040.F, nr 221.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Conclusie - Betwisting van het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren - Motivering

Le législateur s'en est remis à la conscience des membres des juridictions d'instruction lors de l'appréciation du caractère suffisant ou insuffisant des charges réunies par l'instruction, pour justifier soit le renvoi de l'inculpé à la juridiction de jugement, soit une décision de non-lieu; aucune disposition légale ne prescrit de préciser les charges ou d'indiquer les motifs pour lesquels celles-ci sont jugées insuffisantes, de sorte que, lorsque des conclusions contestent ou allèguent l'existence en fait de charges suffisantes, la juridiction d'instruction y répond souverainement que pareilles charges existent ou non (1). (1) Cass., 23 mai 2001, RG P.01.0317.F, n° 307 avec les concl. de M. Loop, avocat général; 8 mai 2002, RG P.01.1395.F, n° 281; 2 avril 2003, RG P.03.0040.F, n° 221.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Conclusions - Contestation de l'existence en fait de charges suffisantes - Motivation

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Bestaan van voldoende bezwaren - Vaststelling

- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Existence de charges suffisantes - Constatation

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Conclusie waarbij het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren wordt betwist - Motivering

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Conclusions contestant l'existence en fait de charges suffisantes - Motivation

- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

---

P.05.1346.N 7 februari 2006 AC nr. 79

Een beklaagde kan voor het Hof van cassatie de schending van artikel 149 van de Grondwet aanvoeren doordat de rechter niet heeft geantwoord op de conclusie van een medebeklaagde wanneer daarin een verweer wordt aangevoerd dat ook dienstig is voor het oordeel over de strafvordering tegen de beklaagde, ook al splitste de rechter de zaak van de medebeklaagde, na de oorspronkelijke gezamenlijke behandeling, af van de zaak van de beklaagde (1). (1) Cass., 4 sept. 1990, AR 3103, nr 1; 5 april 2000, AR P.99.1889.F, nr 225; DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3de Editie 2003, p. 622, nr 1337.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen - Geen antwoord op de conclusie van een medebeklaagde - Verweer dat ook dienstig is voor het oordeel over de strafvordering tegen de eiser - Afsplitsing van de zaak van de medebeklaagde na de oorspronkelijke gezamenlijke behandeling - Ontvankelijkheid

Un prévenu peut invoquer devant la Cour de cassation la violation de l'article 149 de la Constitution déduite du défaut de réponse par le juge aux conclusions d'un coprévenu lorsque celles-ci contiennent une défense pouvant également servir à la décision rendue sur l'action publique exercée contre le prévenu, même si, après l'instruction collective originaire, le juge a dissocié la cause du coprévenu de celle du prévenu (1). (1) Cass., 4 septembre 1990, RG 3103, n° 1; 5 avril 2000, RG P.99.1889.F, nr 225; DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3ème édition 2003, p. 622, n° 1337.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Généralités - Défaut de réponse aux conclusions d'un coprévenu - Défense pouvant également servir à la décision rendue sur l'action publique exercée contre le demandeur - Dissociation de la cause du coprévenu après l'instruction collective originaire - Recevabilité

Het artikel 149 van de Grondwet verplicht de rechter in strafzaken te antwoorden op het door de partijen in conclusie voorgedragen verweer; de rechter moet ook de conclusie van een medebeklaagde beantwoorden, wanneer daarin een verweer wordt aangevoerd dat ook dienstig is voor het oordeel over de strafvordering tegen een andere beklaagde, ook al heeft hij de zaak van de medebeklaagde na de oorspronkelijke gezamenlijke behandeling afgesplitst van de zaak van deze andere beklaagde (1). (1) Cass., 4 sept. 1990, AR 3103, nr 1; 5 april 2000, AR P.99.1889.F, nr 225; DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3de Editie 2003, p. 622, nr 1337.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Conclusie van een medebeklaagde - Verweer dat ook dienstig is voor het oordeel over de strafvordering tegen een andere beklaagde - Afsplitsing van de zaak van de medebeklaagde na de oorspronkelijke gezamenlijke behandeling - Verplichting van de rechter

L'article 149 de la Constitution oblige le juge pénal à répondre à la défense invoquée par les parties en leurs conclusions; le juge doit également répondre aux conclusions d'un coprévenu, lorsque celles-ci contiennent une défense pouvant également servir à la décision rendue sur l'action publique exercée contre un autre prévenu, même si, après l'instruction collective originaire de la cause, le juge a dissocié la cause du coprévenu de celle de cet autre prévenu (1). (1) Cass., 4 septembre 1990, RG 3103, n° 1; 5 avril 2000, RG P.99.1889.F, nr 225; DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3ème édition 2003, p. 622, n° 1337.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Conclusions d'un coprévenu - Défense pouvant également servir à la décision rendue sur l'action publique exercée contre un autre prévenu - Dissociation de la cause du coprévenu après l'instruction collective originaire - Obligation du juge

---

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 1 feb. 2006, AR P.05.1355.F, AC, 2006, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen - Proces-verbaal - Vaststellingen door een politieambtenaar buiten de uitoefening van zijn ambt - Geldigheid

POLITIE - Proces-verbaal - Vaststellingen door een politieambtenaar buiten de uitoefening van zijn ambt - Geldigheid

POLITIE - Politieambtenaar - Federale en lokale politie - Bevoegdheid - Opsporing en vaststelling van misdrijven - Politie over het wegverkeer - Territoriale bevoegdheid

WEGVERKEER - Allerlei - Politieambtenaar - Federale en lokale politie - Bevoegdheid - Opsporing en vaststelling van misdrijven - Politie over het wegverkeer - Territoriale bevoegdheid

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 1er février 2006, RG P.05.1355.F, Pas., 2006, n° ...

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Généralités - Procès-verbal - Constatations réalisées par un fonctionnaire de police en dehors de l'exercice de ses fonctions - Validité

POLICE - Procès-verbal - Constatations réalisées par un fonctionnaire de police en dehors de l'exercice de ses fonctions - Validité

POLICE - Fonctionnaire de police - Police fédérale et police locale - Pouvoir - Recherche et constatation des infractions - Police de la circulation routière - Compétence territoriale

ROULAGE - Divers - Fonctionnaire de police - Police fédérale et police locale - Pouvoir - Recherche et constatation des infractions - Police de la circulation routière - Compétence territoriale

---

De geldigheid van een proces-verbaal van een misdrijf wordt niet aangetast wanneer de opsteller ervan de feiten buiten de uitoefening van zijn ambt heeft vastgesteld terwijl hij in burger met een voertuig zonder kentekens reed (1). (1) Zie concl. van het O.M.

POLITIE - Proces-verbaal - Vaststellingen door een politieambtenaar buiten de uitoefening van zijn ambt - Geldigheid

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen - Proces-verbaal - Vaststellingen door een politieambtenaar buiten de uitoefening van zijn ambt - Geldigheid

La validité d'un procès-verbal relatant une infraction n'est pas atteinte par la circonstance que son rédacteur a constaté les faits en dehors de l'exercice de ses fonctions alors qu'il circulait en habits civils à bord d'un véhicule démuni de signes distinctifs (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

POLICE - Procès-verbal - Constatations réalisées par un fonctionnaire de police en dehors de l'exercice de ses fonctions - Validité

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Généralités - Procès-verbal - Constatations réalisées par un fonctionnaire de police en dehors de l'exercice de ses fonctions - Validité

De artt. 15 van de Wet op het politieambt van 5 aug. 1972 en 117, tweede lid, van de Wet van 7 dec. 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst kennen aan alle politieambtenaren van de federale en lokale politie een algemene bevoegdheid toe inzake de opsporing en de vaststelling van misdrijven; die opdracht wordt krachtens artikel 45, eerste lid, van de Wet op het politieambt van 5 augustus 1972, en overeenkomstig artikel 16 van de voormelde wet dat meer bepaald de politie over het wegverkeer betreft, op het geheel van het grondgebied van het Rijk vervuld (1). (1) Zie concl. van het O.M.

POLITIE - Politieambtenaar - Federale en lokale politie - Bevoegdheid - Opsporing en vaststelling van misdrijven - Politie over het wegverkeer - Territoriale bevoegdheid

WEGVERKEER - Allerlei - Politieambtenaar - Federale en lokale politie - Bevoegdheid - Opsporing en vaststelling van misdrijven - Politie over het wegverkeer - Territoriale bevoegdheid

Les articles 15, de la loi du 5 août 1992 et 117, alinéa 2, de la loi du 7 décembre 1998 accordent à tous les fonctionnaires de police de la police fédérale et de la police locale une compétence générale en matière de recherche et de constatation des infractions; cette mission s'exerce sur l'ensemble du territoire en vertu de l'article 45, alinéa 1er, de la loi du 5 août 1992, et conformément à l'article 16 de ladite loi en ce qui concerne plus particulièrement la police de la circulation routière (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

POLICE - Fonctionnaire de police - Police fédérale et police locale - Pouvoir - Recherche et constatation des infractions - Police de la circulation routière - Compétence territoriale

ROULAGE - Divers - Fonctionnaire de police - Police fédérale et police locale - Pouvoir - Recherche et constatation des infractions - Police de la circulation routière - Compétence territoriale

---

P.05.1371.F 11 januari 2006 AC nr. 29

De bevoegdheid van het vonnisgerecht om te oordelen of het bewijs dat met behulp van een onregelmatige huiszoeking is verkregen al dan niet het recht op een eerlijk proces in het gedrang brengt, ontslaat de kamer van inbeschuldigingstelling niet van de verplichting om het toezicht uit te oefenen waartoe zij is verplicht en staat haar niet toe om een onderzoekshandeling in overeenstemming met de wet te verklaren wanneer dit niet het geval is (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr. 628; 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208; 6 sept. 2000, AR P.00.1325.F, nr. 447; 3 okt. 2001, AR P.01.1303.F, nr. 522; zie Ann JACOBS, "Perquisitions et droits de défense", noot onder Hof Mensenrechten, 9 dec. 2004, Rev. dr. pén., 2005, p. 903 e.v., inz. p. 925, nr. 5.5.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Rechtspleging - Regelmatigheid - Toezicht - Verplichting - Onregelmatigheid van een onderzoeksdaad

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Rechtspleging - Regelmatigheid - Toezicht - Verplichting - Onregelmatigheid van een onderzoeksdaad

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

Le pouvoir reconnu à la juridiction de jugement d'apprécier si la preuve administrée à la suite d'une perquisition irrégulière compromet ou non le droit à un procès équitable, ne dispense pas la chambre des mises en accusation d'effectuer le contrôle qui lui incombe et ne l'autorise pas à déclarer conforme à la loi un acte d'instruction qui ne le serait pas (1). (1) Voir Cass., 24 novembre 1999, RG P.99.1524.F, n° 628; 28 mars 2000, RG P.00.0464.N, n° 208; 6 septembre 2000, RG P.00.1325.F, n° 447; 3 octobre 2001, RG P.01.1303.F, n° 522; voir Ann JACOBS, "Perquisitions et droits de défense", note sous Cour. Eur. D.H., 9 décembre 2004, Rev. dr. pén., 2005, p. 903 et suiv., spéc. p. 925, n° 5.5.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Chambre des mises en accusation - Procédure - Régularité - Contrôle - Obligation - Irrégularité d'un acte d'instruction

- Art. 235bis Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Procédure - Régularité - Contrôle - Obligation - Irrégularité d'un acte d'instruction

- Art. 235bis Code d'Instruction criminelle

De motiveringsvereiste van een beschikking tot huiszoeking is vervuld met de vermelding van het misdrijf dat men op het oog heeft alsook van de plaats en het voorwerp van de huiszoeking; ofschoon het niet noodzakelijk is om een gedetailleerde weergave van de feiten op te maken, noch om de op te sporen zaken in detail te beschrijven, is het evenwel noodzakelijk dat de officier van gerechtelijke politie die met de onderzoeksopdracht is belast over de nodige gegevens beschikt die hem moeten toelaten te weten over welk misdrijf het onderzoek wordt gevoerd en welke nuttige opsporingen en inbeslagnemingen hij daartoe kan verrichten zonder de grenzen van het gerechtelijk onderzoek en van zijn opdracht te buiten te gaan (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, nr. 628; 28 maart 2000, AR P.00.0464.N, nr. 208; 6 sept. 2000, AR P.00.1325.F, nr. 447; 3 okt. 2001, AR P.01.1303.F, nr. 522; zie Ann JACOBS, "Perquisitions et droits de défense", noot onder Hof Mensenrechten, 9 dec. 2004, Rev. dr. pén., 2005, p. 903 e.v., inz. p. 925, nr. 5.5.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Opdracht - Beschikking - Motiveringsplicht - Officier van gerechtelijke politie - Grenzen van zijn opdracht - Grenzen van het gerechtelijk onderzoek - Voldoende gegevens

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Opdracht - Beschikking - Motiveringsplicht - Officier van

L'exigence de motivation d'une ordonnance de perquisition est remplie par l'indication du délit visé ainsi que du lieu et de l'objet de la perquisition; s'il n'est pas nécessaire de rédiger un exposé détaillé des faits ni même de spécifier les choses à rechercher, il faut cependant que l'officier de police judiciaire chargé d'effectuer le devoir dispose des éléments nécessaires pour lui permettre de savoir sur quelle infraction porte l'instruction et quelles sont les recherches et saisies utiles auxquelles il peut procéder à cet égard sans sortir des limites de l'instruction judiciaire et de sa délégation (1). (1) Voir Cass., 24 novembre 1999, RG P.99.1524.F, n° 628; 28 mars 2000, RG P.00.0464.N, n° 208; 6 septembre 2000, RG P.00.1325.F, n° 447; 3 octobre 2001, RG P.01.1303.F, n° 522; voir Ann JACOBS, "Perquisitions et droits de défense", note sous Cour. Eur. D.H., 9 décembre 2004, Rev. dr. pén., 2005, p. 903 et suiv., spéc. p. 925, n° 5.5.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Mandat de perquisition - Délégation - Ordonnance - Obligation de motivation - Officier de police judiciaire - Limites de sa délégation - Limites de l'instruction judiciaire - Eléments suffisants

- Art. 89bis Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Perquisition - Mandat de perquisition - Délégation - Ordonnance - Obligation de motivation - Officier de

gerechtelijke politie - Grenzen van zijn opdracht - Grenzen van het gerechtelijk onderzoek - Voldoende gegevens

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

police judiciaire - Limites de sa délégation - Limites de l'instruction judiciaire - Eléments suffisants

- Art. 89bis Code d'Instruction criminelle

Wanneer een beschikking tot huiszoeking regelmatig met redenen is omkleed, houdt ze niet op dit te zijn, louter door het feit dat de verbalisanten tijdens de verrichting ervan binnen de grenzen die door het bevel zijn bepaald, aanwijzingen ontdekken met betrekking tot andere misdrijven dan diegene die de zoeking verantwoordden (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, 9 dec. 2004, Rev. dr. pén., 2005, p. 898 e.v., inz. p. 901, nr 47.

Lorsqu'une ordonnance de perquisition est régulièrement motivée, elle ne cesse pas de l'être du seul fait que, tout en l'exécutant dans les limites circonscrites par le mandat, les agents verbalisateurs découvrent des indices relatifs à d'autres infractions que celles ayant justifié la visite (1). (1) Voir Cour eur. D.H., 9 décembre 2004, Rev. dr. pén., 2005, p. 898 et suiv., spéc. p.901, n° 47.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Opdracht - Beschikking die regelmatig met redenen is omkleed - Vermelding van de misdrijven die de huiszoeking rechtvaardigen - Verbalisanten - Ontdekking van aanwijzingen met betrekking tot andere misdrijven - Regelmatigheid

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Mandat de perquisition - Délégation - Ordonnance régulièrement motivée - Indication des infractions justifiant la visite - Agents verbalisateurs - Découverte d'indices relatifs à d'autres infractions - Régularité

Een beschikking tot huiszoeking is regelmatig met redenen omkleed, als de vermeldingen die zij bevat, degene bij wie de huiszoeking wordt uitgevoerd voldoende gegevens verschaffen over de vervolgingen die aan de handeling ten oorsprong liggen, zodat hij de wettigheid ervan kan nagaan (1). (1) Zie Cass., 13 feb. 2001, AR P.99.0739.N, nr 86, met noot get. JdJ.

Pour qu'une ordonnance de perquisition soit régulièrement motivée, les indications qu'elle contient doivent permettre à la personne visée par la perquisition de disposer d'une information suffisante sur les poursuites se trouvant à l'origine de l'opération, pour lui permettre d'en contrôler la légalité (1). (1) Voir Cass., 13 février 2001, RG P.99.0739.N, n° 86, avec note signée JdJ.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Opdracht - Beschikking - Redengeving - Informatie aan degene waarbij de huiszoeking wordt uigevoerd

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Opdracht - Beschikking - Redengeving - Informatie aan degene waarbij de huiszoeking wordt uigevoerd

- Art. 89bis Wetboek van Strafvordering

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Mandat de perquisition - Délégation - Ordonnance - Motivation - Informations données à la personne visée par la perquisition

- Art. 89bis Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Perquisition - Mandat de perquisition - Délégation - Ordonnance - Motivation - Informations données à la personne visée par la perquisition

- Art. 89bis Code d'Instruction criminelle

P.05.1372.N 10 januari 2006 AC nr. 27

Er staat geen onmiddellijk cassatieberoep open tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat oordeelt over de vraag of in beslag genomen goederen al dan niet in aanmerking komen voor een verbeurdverklaring op grond van artikel 42 Strafwetboek, en aldus geen uitspraak doet over de regelmatigheid van de onderzoeksmaatregel maar enkel over de gegrondheid ervan (1). (1) Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299.

Un pourvoi en cassation immédiat ne peut être formé contre l'arrêt de la chambre des mises en accusation qui se prononce sur la question de savoir si les biens saisis peuvent ou non faire l'objet d'une confiscation en vertu de l'article 42 du Code pénal, et qui ne statue pas ainsi sur la régularité de la mesure d'instruction mais uniquement sur le bien-fondé de celle-ci (1). (1) Cass., 16 mai 2000, RG P.00.0296.N, n° 299.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Regelmatigheid van het beslag - Hoger beroep tegen de beslissing van de onderzoeksrechter - Ontvankelijkheid - Onderzoek of de in beslag genomen goederen in aanmerking komen voor verbeurdverklaring - Verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling

- Art. 42 Strafwetboek

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Régularité de la saisie - Appel contre une décision du juge d'instruction - Recevabilité - Examen si les biens saisis peuvent faire l'objet d'une confiscation - Demande de levée d'un acte d'instruction

- Art. 42 Code pénal

P.05.1375.N 7 februari 2006 AC nr. 80

Ofschoon de rechter geen rekening mag houden met feitelijke gegevens waarover de partijen geen tegenspraak hebben kunnen voeren en die hij slechts buiten het debat heeft vernomen, kan hij zijn overtuiging wel steunen op algemeen bekende feitelijke gegevens die op algemene ervaring berusten en die hij dus niet buiten het debat heeft moeten vernemen, aangezien die algemeen bekende feitelijke gegevens steeds tot het debat behoren juist omdat ze algemeen bekend zijn; het Hof gaat na of het door de rechter als algemeen bekend geoordeeld feit, wel als dusdanig kan worden beschouwd en of het geen bijzonder feit is dat de rechter noodzakelijk buiten het debat heeft vernomen (1). (1) Zie Cass., 26 juni 2002, AR P.02.0505.F, nr 384 met concl. adv.-gen. LOOP; 6 nov. 2002, AR P.02.0755.F, nr 586; 4 mei 2005, AR P.05.0410.F, nr ...

Bien que le juge ne puisse tenir compte d'éléments de fait que les parties n'ont pu contredire et dont il n'a acquis la connaissance qu'en dehors des débats, il peut asseoir sa conviction sur des éléments de fait notoires qui sont d'expérience commune et qu'il n'a dès lors pas dû apprendre en dehors des débats, puisque, précisément en raison de leur nature, ces éléments de fait notoires font partie intégrante des débats; la Cour vérifie si le fait qualifié par le juge de fait notoire peut bien être considéré comme tel et s'il n'est pas un fait particulier dont le juge a pris nécessairement connaissance en dehors des débats (1). (1) Voir Cass., 26 juin 2002, RG P.02.0505.F, n° 384 avec conclusions de M. l'avocat général LOOP, publiées à leur date dans Pas., 2002; 6 novembre 2002, RG P.02.0755.F, n° 586; 4 mai 2005, RG P.05.0410.F, n° ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Algemeen bekend feit - Toetsing door het Hof

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Grenzen - Feit niet onderworpen aan de tegenspraak van partijen

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Algemeen - Bewijs - Beoordelingsvrijheid - Strafvordering - Overtuiging van de rechter - Feit niet onderworpen aan de tegenspraak van partijen - Algemeen bekend feit - Toetsing door het Hof

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Bewijs - Beoordelingsvrijheid - Strafvordering - Overtuiging van de rechter - Algemeen bekend feit - Toetsing door het Hof

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Bewijs - Beoordelingsvrijheid - Strafvordering - Overtuiging van de rechter - Grenzen - Feit niet onderworpen aan de tegenspraak van partijen

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Fait notoire - Contrôle par la Cour

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Limites - Fait non soumis à la contradiction des parties

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Généralités - Preuve - Liberté d'appréciation - Action publique - Conviction du juge - Fait non soumis à la contradiction des parties - Fait notoire - Contrôle par la Cour

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Preuve - Liberté d'appréciation - Action publique - Conviction du juge - Fait notoire - Contrôle par la Cour

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Preuve - Liberté d'appréciation - Action publique - Conviction du juge - Limites - Fait non soumis à la contradiction des parties

P.05.1388.N 21 februari 2006 AC nr. 101

Het misdrijf van instandhouding bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken en alleen degene die over het onroerend goed zeggenschap heeft kan aan dit verzuim schuld hebben; uit de omstandigheid dat alleen de vruchtgebruiker geniet van de zaak, mits deze te onderhouden, volgt dat, ongeacht de beperkingen die hij ondergaat in de uitoefening van zijn zakelijk recht doordat hij over de illegale werken niet kan beschikken, hij krachtens zijn recht zeggenschap heeft over de zaak en het nodige moet doen om aan de illegale toestand een einde te stellen of te doen stellen (1). (1) Cass., 14 nov. 1990, AR 8421, nr 148; 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, nr 80.

L'infraction de maintien consiste dans l'abstention coupable de mettre fin à l'existence des travaux exécutés illégalement et seul celui qui a autorité sur l'immeuble peut être coupable de cette abstention; de la circonstance que seul l'usufruitier jouit de la chose, à condition de l'entretenir, il résulte qu'en dépit des restrictions qu'il subit dans l'exercice de son droit réel du fait qu'il ne peut disposer des travaux illégaux, il a, en vertu de son droit, autorité sur la chose et doit faire le nécessaire pour mettre fin ou faire mettre fin à la situation illégale (1). (1) Cass., 14 novembre 1990, RG 8421, n° 148; 4 février 2003, RG P.01.1462.N, n° 80.

STEDENBOUW - Sancties - Door de eigenaar wederrechtelijk uitgevoerde werken - Instandhouding van de illegale werken - Dader van het misdrijf - Vruchtgebruiker van de illegale werken

- Artt. 544 en 578 Burgerlijk Wetboek

STEDENBOUW - Sancties - Misdrijf van instandhouding - Bestanddelen

- Artt. 544 en 578 Burgerlijk Wetboek

VRUCHTGEBRUIK, GEBRUIK EN BEWONING - Vruchtgebruik - Onroerend goed - Door de eigenaar wederrechtelijk uitgevoerde werken - Instandhouding van de illegale werken - Verplichting van de vruchtgebruiker van de illegale werken

- Artt. 544 en 578 Burgerlijk Wetboek

URBANISME - Sanctions - Travaux exécutés illégalement par le propriétaire - Maintien de travaux illégaux - Auteur de l'infraction - Usufruitier des travaux illégaux

- Art. 544 et 578 Code civil

URBANISME - Sanctions - Infraction de maintien - Eléments constitutifs

- Art. 544 et 578 Code civil

USUFRUIT. USAGE ET HABITATION - Usufruit - Immeuble - Travaux exécutés illégalement par le propriétaire - Maintien de travaux illégaux - Obligation de l'usufruitier des travaux illicites

- Art. 544 et 578 Code civil

P.05.1409.N 10 januari 2006 AC nr. 28

Een uitstel met het oog op een mogelijke herkwalificatie is geen beslissing om de behandeling van de zaak uit te stellen met het oog op het verrichten van bijkomende onderzoeksdaden met betrekking tot het ten laste gelegde feit die de verjaring opnieuw doet lopen (1). (1) Art. 24 Voorafgaande Titel Sv. zoals vervangen bij artikel 3 wet 11 dec. 1998, B.S. 16 dec. 1998 (inwerkingtreding 16 dec. 1998) en van toepassing tot aan zijn vervanging bij artikel 3 wet 16 juli 2002, B.S. 5 sept. 2002 (inwerkingtreding 1 sept. 2004).

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Inleiding van de strafvordering voor het vonnisgerecht - Uitstel van de behandeling met het oog op mogelijke herkwalificatie

- Art. 24, eerste lid, 1°, tweede streepje, V.T. Wetboek van Strafvordering

La remise en vue d'une éventuelle disqualification ne constitue pas une décision de remise de l'instruction de la cause prise pour accomplir des actes d'instruction complémentaires relatifs à la prévention qui fait courir à nouveau la prescription (1). (1) Titre préliminaire du C.I.cr., artikel 24, tel que remplacé par l'artikel 3 de la loi du 11 décembre 1998, M.B., 16 décembre 1998 (entrée en vigueur le 16 décembre 1998) et applicable jusqu'à son remplacement par l'artikel 3 de la loi du 16 juillet 2002, M.B 5 septembre 2002 (entrée en vigueur le 1er septembre 2004).

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Introduction de l'action publique devant la juridiction de jugement - Remise de l'instruction en vue d'une éventuelle disqualification

- Art. 24, al. 1er, 1°, deuxième tiret, Titre préliminaire Code d'Instruction criminelle

---

P.05.1417.F 4 januari 2006 AC nr. 6

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 4 jan. 2006, AR P.05.1417.F, A.C., 2006, nr ....

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Vaststelling van misdrijven - Huiszoeking - Niet-openbare plaats - Toegang - Anonieme aangifte - Ernstige aanwijzingen die de maatregel rechtvaardigen - Feitelijke beoordeling

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Vaststelling van misdrijven - Huiszoeking - Niet-openbare plaats - Hotelkamer - Toegang

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Vaststelling van misdrijven - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Niet-openbare plaats - Hotelkamer - Toegang

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Toestemming van degene die het werkelijk genot heeft van de plaats - Draagwijdte - Toepassing

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Vaststelling van misdrijven - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Niet-openbare plaats - Toegang - Anonieme aangifte - Ernstige aanwijzingen die de maatregel rechtvaardigen - Feitelijke beoordeling

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 4 janvier 2006, RG P.05.1417.F, Pas., 2006, n° ...

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Constatation d'infractions - Perquisition - Lieu privé - Accès - Dénonciation anonyme - Indices sérieux justifiant la mesure - Appréciation en fait

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Constatation d'infractions - Perquisition - Lieu privé - Chambre d'hôtel - Accès

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Constatation d'infractions - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Lieu privé - Chambre d'hôtel - Accès

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Visite domiciliaire - Consentement de la personne ayant la jouissance effective des lieux - Portée - Application

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Constatation d'infractions - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Lieu privé - Accès - Dénonciation anonyme - Indices sérieux justifiant la mesure - Appréciation en fait

STRAFVORDERING - Procureur des Konings - Opsporingsonderzoek - Huiszoeking - Vaststelling van misdrijven - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Niet-openbare plaats - Hotelkamer - Toegang

STRAFVORDERING - Procureur des Konings - Opsporingsonderzoek - Huiszoeking - Vaststelling van misdrijven - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Niet-openbare plaats - Toegang - Anonieme aangifte - Ernstige aanwijzingen die de maatregel rechtvaardigen - Feitelijke beoordeling

STRAFVORDERING - Procureur des Konings - Opsporingsonderzoek - Huiszoeking - Schriftelijke toestemming van de persoon die het werkelijke genot van de plaats heeft - Draagwijdte - Toepassing

ACTION PUBLIQUE - Procureur du Roi - Information - Perquisition - Constatation d'infractions - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Lieu privé - Chambre d'hôtel - Accès

ACTION PUBLIQUE - Procureur du Roi - Information - Perquisition - Constatation d'infractions - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Lieu privé - Accès - Dénonciation anonyme - Indices sérieux justifiant la mesure - Appréciation en fait

ACTION PUBLIQUE - Procureur du Roi - Information - Visite domiciliaire - Consentement écrit de la personne qui a la jouissance effective du lieu - Portée - Application

---

De aanwending van de onderzoeksbevoegdheden die bij artikel 6bis Drugwet zijn bepaald, hangt niet af van een aangifte waarvan de bron bekend zou zijn, noch van het verkrijgen van gegevens die het bestaan van een handel in verdovende middelen aantonen; de bodemrechter beoordeelt in feite het ernstig karakter van de aanwijzingen waarover de speurders op grond van inlichtingen uit een niet-geïdentificeerde bron beschikten en wat dat betreft kan hij eveneens rekening houden met de vorm en de inhoud van de inlichting alsook met de omstandigheden waarin zij is verkregen (1). (1) Zie concl. O.M.

La mise en oeuvre des pouvoirs d'investigation prévus à l'article 6bis de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques, n'est subordonnée ni à l'existence d'une dénonciation dont la source serait connue ni à l'obtention d'éléments démontrant l'existence d'un trafic de stupéfiants; le juge du fond apprécie en fait le caractère sérieux des indices dont les enquêteurs disposaient sur la base de renseignements émanant d'une source non identifiée et à cet égard, il peut prendre en compte également la forme et le contenu de l'information ainsi que les circonstances dans lesquelles elle a été recueillie (1). (1) Voir les concl. du M.P.

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Vaststelling van misdrijven - Huiszoeking - Niet-openbare plaats - Toegang - Anonieme aangifte - Ernstige aanwijzingen die de maatregel rechtvaardigen - Feitelijke beoordeling

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Vaststelling van misdrijven - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Niet-openbare plaats - Toegang - Anonieme aangifte - Ernstige aanwijzingen die de maatregel rechtvaardigen - Feitelijke beoordeling

STRAFVORDERING - Procureur des Konings - Opsporingsonderzoek - Huiszoeking - Vaststelling van misdrijven - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Niet-openbare plaats - Toegang - Anonieme aangifte - Ernstige aanwijzingen die de maatregel rechtvaardigen - Feitelijke beoordeling

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Constatation d'infractions - Perquisition - Lieu privé - Accès - Dénonciation anonyme - Indices sérieux justifiant la mesure - Appréciation en fait

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Constatation d'infractions - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Lieu privé - Accès - Dénonciation anonyme - Indices sérieux justifiant la mesure - Appréciation en fait

ACTION PUBLIQUE - Procureur du Roi - Information - Perquisition - Constatation d'infractions - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Lieu privé - Accès - Dénonciation anonyme - Indices sérieux justifiant la mesure - Appréciation en fait

---

Art. 6bis Drugwet, staat de huiszoeking zonder bevel tot huiszoeking toe van om het even welke plaats die voor de verkoop of de aflevering van dergelijke stoffen is bestemd, zodra de speurders, vóór de huiszoeking, over ernstige en objectieve aanwijzingen over het bestaan van een misdrijf met betrekking tot onrechtmatig bezit van verdovende middelen met het oog op verkoop, beschikken (1). (1) Zie concl. O.M.

L'article 6bis de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques, autorise la visite sans mandat de perquisition de tout lieu, quel qu'il soit, affecté à la vente ou à la délivrance de ces substances, dès lors que les enquêteurs disposent préalablement à la visite domiciliaire, d'indices sérieux et objectifs de l'existence d'une infraction relative à la détention illicite de stupéfiant en vue de la vente (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Vaststelling van misdrijven - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Niet-openbare plaats - Hotelkamer - Toegang

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Constatation d'infractions - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Lieu privé - Chambre d'hôtel - Accès

STRAFVORDERING - Procureur des Konings - Opsporingsonderzoek - Huiszoeking - Vaststelling van misdrijven - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Niet-openbare plaats - Hotelkamer - Toegang

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Artikel 6bis, Drugwet - Vaststelling van misdrijven - Huiszoeking - Niet-openbare plaats - Hotelkamer - Toegang

ACTION PUBLIQUE - Procureur du Roi - Information - Perquisition - Constatation d'infractions - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Lieu privé - Chambre d'hôtel - Accès

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - L. du 24 février 1921, article 6bis - Constatation d'infractions - Perquisition - Lieu privé - Chambre d'hôtel - Accès

De schriftelijke toestemming die bij artikel 1bis Huiszoekingswet is vereist, komt neer op een verzaking aan het grondwettelijk recht van onschendbaarheid van de woning; die vormvereiste is bijgevolg niet van toepassing op de plaatsen die geen dergelijke waarborg genieten.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Toestemming van degene die het werkelijk genot heeft van de plaats - Draagwijdte - Toepassing

STRAFVORDERING - Procureur des Konings - Opsporingsonderzoek - Huiszoeking - Schriftelijke toestemming van de persoon die het werkelijke genot van de plaats heeft - Draagwijdte - Toepassing

Le consentement écrit requis par l'article 1bis de la loi du 7 juin 1969 fixant le temps pendant lequel il ne peut être procédé à des perquisitions ou visites domiciliaires, s'analyse en une renonciation à la garantie constitutionnelle de l'inviolabilité du domicile; cette formalité ne s'applique dès lors pas aux lieux ne bénéficiant pas d'une telle garantie.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Visite domiciliaire - Consentement de la personne ayant la jouissance effective des lieux - Portée - Application

ACTION PUBLIQUE - Procureur du Roi - Information - Visite domiciliaire - Consentement écrit de la personne qui a la jouissance effective du lieu - Portée - Application

---

P.05.1425.F 15 maart 2006 AC nr. 152

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat de beslissing is gewezen door de rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond, dient zij te worden nietigverklaard (1). (1) Cass., 16 feb. 2000, AR P.99.1596.F, nr 128.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Samenstelling van het rechtscollege - Bijwonen van alle zittingen - Neerlegging van conclusie - Verdaging naar een latere rechtszitting - Getuigenverhoor en in voortzetting gesteld - Anders samengestelde rechtbank - Vonnis

- Art. 779, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Lorsqu'il ne résulte pas des pièces de la procédure que la décision a été rendue par les juges qui ont assisté à toutes les audiences de la cause, cette décision doit être annulée (1). (1) Cass., 16 février 2000, RG P.99.1596.F, n° 128.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Composition du siège - Assistance à toutes les audiences - Dépôt de conclusions - Remise à une audience ultérieure - Audition de témoins et mise en continuation - Tribunal autrement composé - Jugement

- Art. 779, al. 1er Code judiciaire

P.05.1427.F 1 februari 2006 AC nr. 64

In de regel moet het hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank door de partij die bij verstek is veroordeeld, uiterlijk vijftien dagen na de dag van de betekening ervan aan zijn woonplaats, worden ingesteld; die termijn wordt evenwel verlengd, voor de personen zonder gekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats in België met de termijn die artikel 55 Ger.W. bepaalt (1). (1) Cass., 17 dec. 2002, R.W., 2003-2004, p. 1102 en de noot van S. VAN OVERBEKE.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Vonnis bij verstek van de politierechtbank - Partij die in België geen gekende woon- of verblijfplaats heeft

- Art. 55 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 3 KB nr. 301 van 30 maart 1936

- Artt. 174, tweede lid, en 203, § 1 Wetboek van Strafvordering

En règle, l'appel d'un jugement du tribunal de police doit être formé par la partie condamnée par défaut, quinze jours au plus tard après celui de la signification qui lui en aura été faite ou à son domicile; ce délai est toutefois augmenté, pour les personnes n'ayant ni domicile, ni résidence, ni domicile élu connus en Belgique, du délai que l'article 55 du Code judiciaire fixe (1). (1) Cass., 17 décembre 2002, R.W., 2003-2004, p. 1102 et la note de S. VAN OVERBEKE.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Appel principal. forme. délai - Jugement du tribunal de police rendu par défaut - Partie n'ayant ni domicile, ni résidence connus en Belgique

- Art. 55 Code judiciaire

- Art. 3 A.R. n° 301 du 30 mars 1936

- Art. 174, al. 2, et 203, § 1er Code d'Instruction criminelle

Krachtens artikel 40, eerste lid, Ger.W., wordt de betekening bij gerechtsdeurwaarder, bij een ter post aangetekende brief, aan de verblijfplaats in het buitenland, van hen die in België geen gekende woonplaats, verblijfplaats noch gekozen woonplaats hebben, geacht te zijn verricht door de afgifte aan de postdienst tegen ontvangstbewijs.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland - Partij die in België geen gekende woon- of verblijfplaats heeft - Betekening in het buitenland - Tijdstip van de betekening

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Vonnis bij verstek van de politierechtbank - Partij die in België geen gekende woon- of verblijfplaats heeft - Termijn - Aanvang - Betekening in het buitenland - Tijdstip van de betekening

En vertu de l'article 40, alinéa 1er, du Code judiciaire, la signification adressée par l'huissier de justice, sous pli postal recommandé, à la résidence à l'étranger de ceux qui n'ont en Belgique ni domicile, ni résidence, ni domicile élu connus, est réputée accomplie par la remise de l'acte aux services de la poste contre le récépissé de l'envoi.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Etranger - Partie n'ayant ni domicile, ni résidence connus en Belgique - Signification à l'étranger - Moment de signification

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Appel principal. forme. délai - Jugement du tribunal de police rendu par défaut - Partie n'ayant ni domicile, ni résidence connus en Belgique - Délai - Point de départ - Signification à l'étranger - Moment de signification

---

P.05.1432.F 1 februari 2006 AC nr. 65

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 1 feb. 2006, AR P.05.1432.F, Pas., 2006, nr ...

BEROEPSGEHEIM - Schending - Gevolg - Weren van de aangifte - Ontvankelijkheid van de vervolging

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Aangifte - Ontvankelijkheid van de vervolging - Beroepsgeheim - Schending

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 1er février 2006, RG P.05.1432.F, Pas., 2006, n° ...

SECRET PROFESSIONNEL - Violation - Conséquence - Ecartement de la dénonciation - Recevabilité de la poursuite

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Dénonciation - Recevabilité de la poursuite - Secret professionnel - Violation

---

Schending van het beroepsgeheim leidt alleen tot het weren van de aangifte, en zelfs tot niet-ontvankelijkheid van de vervolging, in zoverre een oorzakelijk verband bestaat tussen de onregelmatigheid die is begaan en het meedelen van de inlichting aan de rechterlijke overheid of aan de politie (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

BEROEPSGEHEIM - Schending - Gevolg - Weren van de aangifte - Ontvankelijkheid van de vervolging

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Aangifte - Ontvankelijkheid van de vervolging - Beroepsgeheim - Schending

La violation du secret professionnel n'entraîne l'écartement de la dénonciation, voire même l'irrecevabilité de la poursuite, que dans la mesure du lien causal entre l'irrégularité commise et la transmission du renseignement à l'autorité judiciaire ou de police (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

SECRET PROFESSIONNEL - Violation - Conséquence - Ecartement de la dénonciation - Recevabilité de la poursuite

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Dénonciation - Recevabilité de la poursuite - Secret professionnel - Violation

---

P.05.1434.F 13 december 2006 AC nr. 646

Het kopen, in ruil of om niet ontvangen, het in bezit, bewaring of beheer nemen, hoewel de oorsprong ervan gekend was of diende te zijn, van hetzij vermogensvoordelen die rechtstreeks uit een misdrijf zijn verkregen, hetzij van goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij van de inkomsten uit die belegde voordelen, levert niet het in artikel 505, eerste lid, 2°, Sw., omschreven misdrijf witwassen op t.a.v. degene die, als dader, mededader of medeplichtige, deelgenomen heeft aan het misdrijf dat die vermogensvoordelen, goederen en waarden of inkomsten heeft opgeleverd (1). (1) Cass., 8 mei 2002, AR P.02.0021.F, nr 282; J. SPREUTELS, F. ROGGEN, E. ROGER FRANCE, Droit pénal des affaires, Brussel, Bruylant, 2005, p. 473; J. ROZIE, Voordeelsontneming, Intersentia, 2005, p. 254, nr 185.

HELING - Witwassen - Bestanddelen - Dader van het oorspronkelijk misdrijf

Le fait d'acheter, de recevoir ou à titre gratuit, de posséder, de garder ou de gérer, en en connaissant ou devant en connaître l'origine, soit des avantages patrimoniaux tirés directement d'une infraction, soit des biens et valeurs qui leur ont été substitués, soit des revenus de ces avantages investis, ne constitue pas l'infraction de blanchiment prévue par l'alinéa 1er, 2°, de l'article 505, dans le chef de celui qui a participé, comme auteur, coauteur ou complice, à l'infraction d'où proviennent ces avantages patrimoniaux, biens et valeurs ou revenus (1). (1) Cass., 8 mai 2002, RG P.02.0021.F, n° 282;, J. SPREUTELS, F. ROGGEN, E. ROGER FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruxelles, Bruylant, 2005, p. 473; J. ROZIE, Voordeelsontneming, Intersentia, 2005, p. 254, n° 185.

RECEL - Blanchiment - Eléments constitutifs - Auteur de l'infraction primaire

---

Het bestaan van fiducie naar Luxemburgs recht belet niet dat de Belgische rechter, die uitspraak moet doen over een overtreding van de artikelen 196 en 197 Sw., naar recht uit de fictieve gegevens waarop de fiducie is gegrond, kan afleiden dat de waarheid is verdraaid in de zin van die wettelijke bepalingen.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Verdraaiing van de waarheid - Trust - Gevolg

L'existence d'une opération de fiducie au sens de la loi luxembourgeoise n'empêche pas que le juge belge, saisi d'une infraction aux articles 196 et 197 du Code pénal, puisse légalement déduire des éléments fictifs sur lesquels se fonde l'opération fiduciaire, l'existence d'une altération de la vérité au sens de ces dispositions légales.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Altération de la vérité - Opération fiduciaire - Incidence

---

Een veroordelend vonnis wegens valsheid of het gebruik van valse stukken inzake inkomstenbelastingen, zoals bepaald in artikel 340, eerste lid, W.I.B., moet de bepalingen vermelden van dat wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, die de dader heeft of heeft willen overtreden (1). (1) Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, nr 91.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Sancties - verhogingen - administratieve boeten - straffen - Straffen - Fiscale valsheid en gebruik van valse stukken - Veroordeling - Te vermelden wettelijke bepalingen

- thans artt. 449 en 450, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 339 en 340, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Veroordeling - Fiscale valsheid en gebruik van valse stukken - Te vermelden wettelijke bepalingen

- thans artt. 449 en 450, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 339 en 340, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Fiscale valsheid en gebruik van valse stukken - Veroordeling - Te vermelden wettelijke bepalingen

Un jugement de condamnation du chef d'un faux ou d'un usage de faux fiscal visé à l'article 340, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus doit mentionner les dispositions dudit Code ou des arrêtés pris pour son exécution auxquelles l'auteur a contrevenu ou eu l'intention de contrevenir (1). (1) Cass., 14 février 2001, RG P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, n° 91.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Sanctions. accroissement d'impôt. amendes administratives. peines - Peines - Faux fiscal et usage de faux - Condamnation - Dispositions légales à viser

- act. art. 449 et 450, al. 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

- Art. 339 et 340, al. 1er Côde des Impôts sur les Revenus 1964

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Condamnation - Faux fiscal et usage de faux - Dispositions légales à viser

- act. art. 449 et 450, al. 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

- Art. 339 et 340, al. 1er Côde des Impôts sur les Revenus 1964

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux fiscal et usage de faux - Condamnation - Dispositions légales à viser

- thans artt. 449 en 450, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 339 en 340, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

- act. art. 449 et 450, al. 1er Côde des impôts sur les revenus 1992

- Art. 339 et 340, al. 1er Côde des Impôts sur les Revenus 1964

P.05.1438.N 24 januari 2006 AC nr. 51

Op het enkele hoger beroep van de burgerlijke partij tegen een vonnis van vrijspraak, moet de appelrechter over diens civielrechtelijke vordering oordelen en onderzoeken of het misdrijf, waarvoor de beklaagde werd vrijgesproken, bewezen is en of het aan de burgerlijke partij schade veroorzaakte; door dit te doen miskent de appelrechter het gezag van gewijsde van de vrijspraak niet (1). (1) Cass., 19 sept. 2001, AR P.01.0535.F, nr 472; 11 dec. 2001, AR P.00.0666.N, nr 691; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3de Ed. 2003, p. 1055, nr 2445.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Vrijspraak - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Gevolg

- Art. 202, 2° Wetboek van Strafvordering

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Vrijspraak - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Gevolg

- Art. 202, 2° Wetboek van Strafvordering

Sur le seul appel interjeté par la partie civile contre un jugement d'acquittement, le juge d'appel est tenu de statuer sur l'action civile intentée par cette dernière et d'examiner si l'infraction, dont le prévenu a été acquitté, est établie et si elle a causé un dommage à la partie civile; ce faisant, le juge d'appel ne méconnaît pas l'autorité de chose jugée de l'acquittement (1). (1) Cass., 19 septembre 2001, RG P.01.0535.F, n° 472; 11 décembre 2001, RG P.00.0666.N, n° 691; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3e éd. 2003, p. 1055, n° 2445.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Acquittement - Appel de la partie civile - Effet

- Art. 202, 2° Code d'Instruction criminelle

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Acquittement - Appel de la partie civile - Effet

- Art. 202, 2° Code d'Instruction criminelle

P.05.1442.N 20 juni 2006 AC nr. 338

De beslissing van de strafrechter waarbij een W.A.M.-verzekeraar tot dekking is gehouden is geen eindbeslissing zoals bedoeld in artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en valt niet onder de uitzonderingsbepalingen, vermeld in het tweede lid van dat artikel zodat het onmiddellijk cassatieberoep tegen zulke beslissing niet ontvankelijk is (1). (1) Cass., 27 jan. 2004, AR P.03.0839.N, nr 46 en 17 dec. 2002, AR P.02.0119.N, nr 676; zie Cass., 15 dec. 1999, AR P.99.1291.F, nr 683; 20 sept. 2000, AR P.00.0202.F, nr 481; 11 okt. 2000, AR P.00.0576.F, nr 538; 20 dec. 2000, AR P.00.0606.F, nr 710 en 14 dec. 2005, AR P.04.1578.F, nr ..., met concl. adv.-gen. GENICOT.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - W.A.M.-verzekeraar - Beslissing over de gehoudenheid tot dekking - Aard van de beslissing

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Strafzaken - Beslissing over de gehoudenheid tot dekking - Aard van de beslissing - Gevolg - Onmiddellijk cassatieberoep

La décision du juge pénal suivant laquelle un assureur en assurance automobile obligatoire est tenu à garantie n'est pas une décision définitive telle que prévue à l'article 416, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle et ne relève pas des exceptions mentionnées à l'alinéa 2 dudit article, de sorte que le pourvoi en cassation immédiat formé contre cette décision est irrecevable (1). (1) Cass., 27 janvier 2004, RG P.03.0839.N, n° 46 et 17 décembre 2002, RG P.02.0119.N, n° 676; voir Cass., 15 décembre 1999, RG P.99.1291.F, n° 683; 20 septembre 2000, RG P.00.0202.F, n° 481; 11 octobre 2000, RG P.00.0576.F, n° 538; 20 décembre 2000, RG P.00.0606.F, n° 710 et 14 décembre 2005, RG P.04.1578.F, n° ..., avec conclusions de M. l'avocat général GENICOT.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action civile - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Assureur en assurance automobile obligatoire - Décision rendue sur l'obligation de garantie - Nature de la décision

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Matière répressive - Décision rendue sur l'obligation de garantie - Nature de la décision - Conséquence - Pourvoi en cassation immédiat

---

P.05.1451.F 25 januari 2006 AC nr. 53

Uit de omstandigheid dat de beëdigde vertaler die de stukken in de taal van de rechtspleging heeft vertaald niet dezelfde persoon is als de tolk die op de rechtszitting door de voorzitter van het hof van assisen krachtens diens discretionaire bevoegdheid daartoe is aangeduid, kan niet worden afgeleid dat de neerlegging van de aldus vertaalde stukken in strijd zou zijn met een formeel wettelijk verbod.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Behandeling ter zitting - Voorzitter - Discretionaire bevoegdheid - Vertaling van stukken - Aanduiding van een tolk - Stukken vertaald door een beëdigd vertaler die niet dezelfde persoon is als de aangeduide tolk - Neerlegging van de vertaalde stukken - Regelmatigheid

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Hof van assisen - Voorzitter - Discretionaire bevoegdheid - Vertaling van stukken - Aanduiding van een tolk - Stukken vertaald door een beëdigd vertaler die niet dezelfde persoon is als de aangeduide tolk - Neerlegging van de vertaalde stukken - Regelmatigheid

De la circonstance que le traducteur assermenté qui a traduit les pièces dans la langue de la procédure ne s'identifie pas à l'interprète désigné à l'audience à cette fin par le président de la cour d'assises en vertu de son pouvoir discrétionnaire, il ne se déduit pas que le dépôt des pièces ainsi traduites se heurterait à une prohibition formelle de la loi.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Procédure à l'audience - Président - Pouvoir discrétionnaire - Traduction de pièces - Désignation d'un interprète - Pièces traduites par un traducteur assermenté ne s'identifiant pas à l'interprète désigné - Dépôt des pièces traduites - Régularité

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière répressive - Cour d'assises - Président - Pouvoir discrétionnaire - Traduction de pièces - Désignation d'un interprète - Pièces traduites par un traducteur assermenté ne s'identifiant pas à l'interprète désigné - Dépôt des pièces traduites - Régularité

De wet verplicht de voorzitter van het hof van assisen alleen om ambtshalve, op straffe van nietigheid, tussen degenen die een verschillende taal spreken, een tolk te benoemen.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Behandeling ter zitting - Tolk - Ambtshalve aanduiding - Verplichting

- Art. 332 Wetboek van Strafvordering

La loi ne prescrit au président de la cour d'assises de nommer d'office, à peine de nullité, un interprète qu'entre ceux qui parlent des langages différents.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Procédure à l'audience - Interprète - Nomination d'office - Obligation

- Art. 332 Code d'Instruction criminelle

De regelmatigheid van de rechtspleging die tegen een beschuldigde wordt gevoerd is niet afhankelijk van de aanwezigheid van een raadsman of van dezelfde raadsman aan de zijde van de burgerlijke partij tijdens alle rechtszittingen van de zaak.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Behandeling ter zitting - Burgerlijke partij - Advocaat - Afwezigheid op de rechtszitting - Regelmatigheid

La régularité de la procédure suivie à charge d'un accusé n'est pas tributaire de la présence d'un conseil ou du même conseil aux cotés de la partie civile à toutes les audiences de la cause.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Procédure à l'audience - Partie civile - Avocat - Absence à l'audience - Régularité

Aangezien het arrest waarbij het hof van assisen op tegenspraak uitspraak doet op de conclusie van de beschuldigde die, om reden dat een getuige de rechtszittingen van de zaak zou hebben bijgewoond, de verwijzing ervan naar een andere sessie vordert, geen zuiver voorbereidende beslissing is, dekt het de eventuele nietigheid van een vroegere handeling van de rechtspleging die voortvloeit uit een schending van de bepalingen van de Taalwet Gerechtszaken.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Behandeling ter zitting - Schending van de wet op het gebruik der talen - Nietigheid van een akte van de rechtspleging - Arrest op tegenspraak dat geen zuiver voorbereidend arrest is - Dekking van de nietigheid van de akte die eraan voorafging

- Art. 40, tweede lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en

N'étant pas une décision purement préparatoire, l'arrêt par lequel la cour d'assises statue contradictoirement sur les conclusions de l'accusé sollicitant, au motif qu'un témoin aurait assisté aux audiences de la cause, le renvoi de celle-ci à une autre session, couvre la nullité éventuelle d'un acte de procédure antérieur résultant de la violation des dispositions de la loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues en matière judiciaire.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Procédure à l'audience - Violation de la loi sur l'emploi des langues - Nullité d'un acte de procédure - Arrêt contradictoire qui n'est pas purement préparatoire - Couverture de la nullité de l'acte qui l'a précédé

- Art. 40, al. 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) -

arresten - nietigheden - Strafzaken - Hof van assisen - Schending van de wet op het gebruik der talen - Nietigheid van een akte van de rechtspleging - Arrest op tegenspraak dat geen zuiver voorbereidend arrest is - Dekking van de nietigheid van de akte die eraan voorafging

- Art. 40, tweede lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Jugements et arrêts. nullités - Matière répressive - Cour d'assises - Violation de la loi sur l'emploi des langues - Nullité d'un acte de procédure - Arrêt contradictoire qui n'est pas purement préparatoire - Couverture de la nullité de l'acte qui l'a précédé

- Art. 40, al. 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

---

P.05.1452.N 17 januari 2006 AC nr. 41

Het louter bestaan van twee zaken die ingeleid zijn voor verschillende rechtbanken, of het feit dat in een van deze zaken de vervolgende partij niet wil instemmen met een uitstel, leveren geen bestaand geschil van rechtsmacht op, waardoor de uitoefening van de strafvordering wordt belemmerd (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1996, AR P.96.0380.N, nr 229.

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten - Twee zaken ingeleid voor verschillende rechtbanken - Eén zaak ingeleid door rechtstreekse dagvaarding - Tweede zaak ingeleid door dagvaarding na beschikking van verwijziging door de raadkamer - Vraag tot uitstel van één zaak vanwege de beklaagde met het oog op de eventuele toepassing van artikel 65, § 2 Sw. - Vervolgende partij die weigert in te stemmen met het uitstel - Verzoek tot regeling van rechtsgebied - Ontvankelijkheid

- Artt. 525 e.v. Wetboek van Strafvordering

La simple existence de deux causes introduites devant des tribunaux différents, ou le fait que, dans l'une de ces causes, la partie poursuivante n'entend pas consentir à un ajournement, ne constituent pas un conflit de juridiction entravant l'exercice de l'action publique (1). (1) Voir Cass., 11 juin 1996, RG P.96.0380.N, n° 229.

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Entre juridictions de jugement - Deux causes introduites devant des tribunaux différents - Une cause introduite par citation directe - Deuxième cause introduite par citation après l'ordonnance de renvoi de la chambre du conseil - Demande d'ajournement d'une cause formée par le prévenu en vue de l'application éventuelle de l'article 65, § 2 du Code pénal - Partie poursuivante refusant de consentir à l'ajournement - Requête en règlement de juges - Recevabilité

- Art. 525 s. Code d'Instruction criminelle

P.05.1459.F 18 januari 2006 AC nr. 42

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep een inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank verwijst wegens feiten die als laster zijn aangemerkt en het hof van beroep zich in hoger beroep niet bevoegd heeft verklaard omdat één van die feiten een persmisdrijf is en het andere daarmee samenhangt, en wanneer de beide arresten in kracht van gewijsde zijn gegaan en het arrest van onbevoegdverklaring gegrond lijkt, dan vernietigt het Hof, tot regeling van rechtsgebied, het arrest van verwijzing en verwijst het de zaak naar de kamer van inbeschuldigingstelling, anders samengesteld (1). (1) Cass., 29 sept. 1993, AR P.93.1148.F, nr 385.

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Aard van het misdrijf - Laster - Persmisdrijf - Onbevoegdheid van het hof van beroep - Verwijzing naar de kamer van inbeschuldigingstelling, anders samengesteld

Lorsque la chambre des mises en accusation de la cour d'appel a renvoyé un inculpé devant le tribunal correctionnel du chef de calomnie et qu'en degré d'appel, la cour d'appel s'est déclarée incompétente parce qu'un des faits constitue un délit de presse et que l'autre fait lui est connexe, les deux arrêts ayant acquis force de chose jugée et l'arrêt d'incompétence paraissant fondé, la Cour, réglant de juges, annule l'arrêt de renvoi et renvoie la cause à la chambre des mises en accusation autrement composée (1). (1) Cass., 29 septembre 1993, RG P.93.1148.F, n° 385.

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Entre juridictions d'instruction et juridictions de jugement - Nature de l'infraction - Calomnie - Délit de presse - Incompétence de la cour d'appel - Renvoi à la chambre des mises en accusation autrement composée

Wanneer het hof van beroep vaststelt dat de beklaagde tijdens een persconferentie aan de aanwezige personen en journalisten de getypte tekst had overhandigd van zijn uitlatingen over de burgerlijke partij, die een meningsuiting uitmaken, en dat daarover artikelen in de pers zijn gepubliceerd, lijkt het feit van laster dat aan de voormelde beklaagde wordt verweten, een persmisdrijf op te leveren zodat krachtens de artt. 150 G.W. en 226 en 227 Sv., alleen het hof van assisen bevoegd is om daarover uitspraak te doen.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Materiële bevoegdheid - Laster - Persmisdrijf - Bevoegdheid van het hof van assisen

HOF VAN ASSISEN - Algemeen - Materiële bevoegdheid - Laster - Persmisdrijf

Lorsque la cour d'appel constate qu'au cours d'une conférence de presse, le prévenu avait remis aux personnes et aux journalistes présents le texte dactylographié des propos qu'il avait tenus concernant la partie civile, ces déclarations constituant l'expression d'une opinion, et que la publication d'articles de presse s'en était suivie, le fait de calomnie reproché audit prévenu sur la base de ces propos paraît constituer un délit de presse de sorte qu'en vertu des articles 150 de la Constitution ainsi que 226 et 227 du Code d'instruction criminelle, seule la cour d'assises est compétente pour statuer sur ce fait.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Compétence matérielle - Calomnie - Délit de presse - Compétence de la cour d'assises

COUR D'ASSISES - Généralités - Compétence matérielle - Calomnie - Délit de presse

---

P.05.1471.F 25 januari 2006 AC nr. 54

In zoverre het gericht is tegen de beslissing die met toepassing van artikel 135, § 2, Sv., het hoger beroep van eiser ontvankelijk verklaart, is het cassatieberoep van de inverdenkinggestelde tegen een arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling niet ontvankelijk bij gebrek aan belang (1). (1) Zie Cass., 5 jan. 2000, AR P.99.1792.F, nr 9.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Gemis aan belang - Raadkamer - Beschikking tot verwijzing - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat het hoger beroep ontvankelijk verklaart - Cassatieberoep van de inverdenkinggestelde - Belang

- Artt. 131, 135 en 235bis Wetboek van Strafvordering

En tant qu'il est dirigé contre la décision qui déclare l'appel du demandeur recevable en application de l'article 135, § 2 du Code d'instruction criminelle, le pourvoi formé par l'inculpé contre un arrêt de la chambre des mises en accusation est irrecevable à défaut d'intérêt (1). (1) Voir cass., 5 janvier 2000, RG P.99.1792.F, n° 9.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Défaut d'intérêt - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Arrêt déclarant l'appel recevable - Pourvoi de l'inculpé - Intérêt

- Art. 131, 135 et 235bis Code d'Instruction criminelle

Wanneer, op hoger beroep van de inverdenkinggestelde, het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling de beschikking tot verwijzing nietig verklaart in zoverre ze uitspraak doet over het bestaan van voldoende bezwaren tegen de voormelde inverdenkinggestelde, op grond dat de omstandigheden waarin de onderzoeksmagistraat voor de Parlementaire commissie van de Senaat heeft getuigd bij de inverdenkinggestelde twijfel heeft kunnen doen rijzen over de onpartijdigheid van die rechter, en het met toepassing van artikel 235 Sv. de deken van de onderzoeksrechters met de aanstelling van een andere onderzoeksrechter belast met de opdracht een verslag op te maken voor de kamer van inbeschuldigingstelling, is die laatste beslissing niet voor onmiddellijk cassatieberoep vatbaar.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Raadkamer - Beschikking tot verwijzing - Hoger

Lorsque, sur l'appel de l'inculpé, l'arrêt de la chambre des mises en accusation annule l'ordonnance de renvoi en ce qu'elle statue sur l'existence de charges suffisantes dans le chef dudit inculpé, aux motifs que les circonstances dans lesquelles le magistrat instructeur a témoigné devant la Commission parlementaire du Sénat ont pu susciter chez l'inculpé un doute sur l'impartialité de ce juge, et que, statuant en application de l'article 235 du Code d'instruction, il charge le doyen des juges d'instruction de désigner un autre juge d'instruction qui aura pour mission de faire rapport devant la chambre des mises en accusation, cette dernière décision n'est pas susceptible d'un pourvoi immédiat.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre du conseil -

beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Nietigverklaring van de beschikking tot verwijzing wegens twijfel over de onpartijdigheid van de onderzoeksrechter - Aanstelling van een andere onderzoeksrechter die verslag moet uitbrengen voor de kamer van inbeschuldigingstelling - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 235 en 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

Ordonnance de renvoi - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Annulation de l'ordonnance de renvoi en raison d'un doute sur l'impartialité du juge d'instruction - Désignation d'un autre juge d'instruction pour faire rapport devant la chambre des mises en accusation - Pourvoi immédiat - Recevabilité

- Art. 235 et 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

P.05.1472.F 8 februari 2006 AC nr. 81

De eenparigheid die bij artikel 211bis, Sv. is vereist, geldt met name wanneer de straf die tegen een beklaagde in eerste aanleg werd uitgesproken in hoger beroep wordt verzwaard; een dergelijke eenparigheid is niet vereist ter rechtvaardiging van de redenen op grond waarvan het dictum van het beroepen vonnis in hoger beroep wordt bevestigd (1). (1) Zie Cass., 26 sept. 2000, AR P.00.1150.N, nr 494.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Straf - Dictum van het beroepen vonnis bevestigd in hoger beroep - Eenparigheidsvereiste - Toepassing

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

L'unanimité requise par l'article 211bis du Code d'instruction criminelle vaut, notamment, lorsque la peine prononcée contre un prévenu en première instance est aggravée en degré d'appel; une telle unanimité n'est pas requise pour justifier les motifs sur la base desquels le dispositif du jugement entrepris est confirmé en appel (1). (1) Voir Cass., 26 septembre 2000, RG P.00.1150.N, n° 494.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Peine - Dispositif du jugement entrepris confirmé en appel - Unanimité requise - Application

- Art. 211bis Code d'Instruction criminelle

P.05.1473.N 21 februari 2006 AC nr. 102

De wettelijke aansprakelijkheid van artikel 1384, derde lid, Burgerlijk Wetboek, van de aansteller voor zijn aangestelde bestaat van zodra een persoon zijn gezag of zijn toezicht kan uitoefenen op de daden van een andere; daartoe moet concreet worden nagegaan onder wiens feitelijk gezag en toezicht de aangestelde stond op het ogenblik van de feiten (1). (1) Zie Cass., 17 nov. 1999, AR P.99.0787.F, nr 609.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Meesters - Aangestelden - Wettelijke aansprakelijkheid van de aansteller

La responsabilité légale prévue à l'article 1384, alinéa 3, du Code civil, du commettant pour son préposé existe dès qu'une personne peut exercer son autorité ou sa surveillance sur les actes d'une autre personne; à cette fin, il y a lieu de vérifier concrètement sous quelle autorité ou surveillance en fait se trouvait le préposé au moment des faits (1). (1) Voir Cass., 17 novembre 1999, RG P.99.0787.F, n° 609.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Maîtres. préposés - Responsabilité légale du commettant

---

Uit artikel 42 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, volgt dat de aansprakelijkheid van de houder van een uitzendbureau voor de betaling van de geldboete waartoe zijn aangestelde veroordeeld is, afhankelijk is van zijn wettelijke aansprakelijkheid voor die aangestelde overeenkomstig artikel 1384, derde lid, Burgerlijk Wetboek.

STRAF - Geldboete en opdeciemen - Geldboete - Uitzendbureau - Misdrijf gepleegd door aangestelde of lasthebber - Veroordeling tot een geldboete - Wettelijke aansprakelijkheid van de houder en de gebruiker van het uitzendbureau

Il résulte de l'article 42 de la loi du 24 juillet 1987 sur le travail temporaire, le travail intérimaire et la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs, que la responsabilité de l'exploitant d'une agence d'intérim pour le paiement de l'amende à laquelle son préposé a été condamné, est subordonnée à sa responsabilité légale pour ledit préposé conformément à l'article 1384, alinéa 3, du Code civil.

PEINE - Amende et décimes additionnels - Amende - Agence d'intérim - Infraction commise par le préposé ou le mandataire - Condamnation à une amende - Responsabilité légale de l'exploitant et de l'utilisateur de l'agence d'intérim

---

Krachtens artikel 50, eerste lid, Sw., moet de rechter die verscheidene personen voor eenzelfde misdrijf veroordeelt, hen hoofdelijk tot schadevergoeding veroordelen (1). (1) Cass., 8 maart 2005, AR P.04.1534.N, nr 141.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Eenzelfde misdrijf - Herstelplicht

En vertu de l'article 50, al. 1er, du Code pénal, le juge qui condamne plusieurs personnes pour une même infraction doit les condamner solidairement aux dommages et intérêts (1). (1) Cass., 8 mars 2005, RG P.04.1534.N, n° 141.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Une même infraction - Obligation de réparer

---

De nauwe band tussen het misdrijf schuldig verzuim dat door een medebeklaagde wordt gepleegd en dat van opzettelijke slagen en verwondingen dat door andere medebeklaagden wordt gepleegd, heeft niet tot gevolg dat allen eenzelfde misdrijf plegen.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Herstelplicht - Omvang - Eenzelfde misdrijf

- Art. 50, eerste lid Strafwetboek

L'existence d'un lien étroit entre l'infraction d'abstention de porter secours commise par un coprévenu et celle de coups et blessures volontaires commise par d'autres coprévenus n'a pas pour effet que tous commettent une même infraction.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Obligation de réparer - Etendue - Une même infraction

- Art. 50, al. 1er Code pénal

Wanneer een gemeenschappelijke fout van verscheidene personen die afzonderlijke misdrijven hebben gepleegd, de oorzaak is van eenzelfde schade, zijn zij hoofdelijk t.a.v. de benadeelde partij gehouden tot schadevergoeding.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Afzonderlijke misdrijven - Schade - Herstelplicht - Omvang

- Art. 50, eerste lid Strafwetboek

Lorsqu'une faute commune à plusieurs personnes ayant commis des infractions distinctes est la cause d'un même dommage, ces personnes sont tenues solidairement envers la partie lésée de réparer ce dommage.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Infractions distinctes - Dommage - Obligation de réparer - Etendue

- Art. 50, al. 1er Code pénal

Niet naar recht verantwoord is de beslissing die, alleen op grond van de overweging dat de fouten van de beklaagden de enige noodzakelijke oorzaak uitmaken van de schade zoals zij door de burgerlijke partij werd geleden, niet heeft vastgesteld dat de medebeklaagden die schuldig zijn verklaard aan afzonderlijke misdrijven, een gemeenschappelijke fout hadden begaan die de oorzaak van de schade is (1). (1) Het O.M. had geconcludeerd dat de appèlrechters door die overweging met een feitelijke beoordeling hadden beslist dat de medebeklaagden een gemeenschappelijke fout hadden begaan waaruit hun hoofdelijke veroordeling tot schadevergoeding voortvloeit.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Afzonderlijke misdrijven - Schade - Herstelplicht - Omvang - Voorwaarde - Gemeenschappelijke fout

N'est pas légalement justifiée la décision qui, sur la base de la seule considération que les fautes des prévenus constituent la seule cause nécessaire du préjudice tel qu'encouru par la partie civile, n'a pas constaté que les coprévenus, déclarés coupables d'infractions distinctes, avaient commis une faute commune qui est la cause du dommage (1). (1) Le ministère public avait conclu que par cette considération, les juges d'appel avaient décidé au terme d'une appréciation en fait que les coprévenus avaient commis une faute commune entraînant leur condamnation solidaire aux dommages et intérêts.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Infractions distinctes - Dommage - Obligation de réparer - Etendue - Condition - Faute commune

---

Alleen zij die wegens een zelfde misdrijf door een zelfde vonnis of arrest zijn veroordeeld, zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten (1). (1) Cass., 5 mei 1981, AR 6532, A.C., 1980-81, nr 498.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter -

Sont seuls tenus solidairement aux frais ceux qui ont été condamnés pour une même infraction par un même jugement ou arrêt (1). (1) Cass., 5 mai 1981, RG 6532, Pas., I, p. 1009.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du

Veroordeling in de kosten - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Art. 50, eerste en tweede lid Strafwetboek

fond - Condamnation aux frais - Pluralité d'auteurs - Solidarité - Art. 50, al. 1er et 2 Code pénal

P.05.1491.N 27 juni 2006 AC nr. 359

Cassatie in het belang van de wet op vordering van de procureur-generaal is ontvankelijk zo geen enkele partij binnen de wettelijke termijn een ontvankelijk en gegrond cassatieberoep heeft ingesteld of wanneer tegen de in laatste aanleg genomen beslissing geen ontvankelijk cassatieberoep openstaat (1). (1) Zie de concl. van het O.M. en Cass., 25 okt. 1983, AR nr 8016, nr 110; 18 mei 1999, AR P.97.1518.N, nr 289 en 10 okt. 2000, AR P. 98.1591.N, nr 532.

CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet - Cassatieberoep in het belang van de wet - Ontvankelijkheid

- Art. 442 Wetboek van Strafvordering

La cassation dans l'intérêt de la loi à la requête du procureur général est recevable lorsqu'aucune partie n'a introduit dans le délai légal un pourvoi en cassation recevable et fondé ou lorsque la décision rendue en dernière instance n'est pas susceptible de faire l'objet d'un pourvoi en cassation recevable (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC ... n° ... , et Cass., 25 octobre 1983, RG n° 8016, n° 110; 18 mai 1999, RG P.97.1518.N, n° 289 et 10 octobre 2000, RG P.98.1591.N, n° 532.

CASSATION - Des demandes en annulation. des pourvois dans l'interet de la loi - Pourvoi en cassation dans l'intérêt de la loi - Recevabilité

- Art. 442 Code d'Instruction criminelle

Concl. proc.-gen. De Swaef, Cass., 27 juni 2006, AR P.05.1491.N, AC, 2006, nr ...

CASSATIE - Vorderingen tot vernietiging - Cassatieberoep in het belang van de wet - Cassatieberoep in het belang van de wet - Ontvankelijkheid

VEILIGHEID VAN DE STAAT - Europees Antiterrorismeverdrag - Strafbare feiten gepleegd met gebruikmaking van automatische vuurwapens - Automatische vuurwapens

WAPENS - Europees Antiterrorismeverdrag - Strafbare feiten gepleegd met gebruikmaking van automatische vuurwapens - Automatische vuurwapens

Conclusions de M. le procureur général, M. DE SWAEF, avant Cass., 27 juin 2006, RG P.05.1491.N, AC, 2006, n° ...

CASSATION - Des demandes en annulation. des pourvois dans l'interet de la loi - Pourvoi en cassation dans l'intérêt de la loi - Recevabilité

SURETE DE L'ETAT - Convention européenne pour la répression du terrorisme - Faits punissables commis en utilisant des armes à feu automatiques - Arme à feu automatique

ARMES - Convention européenne pour la répression du terrorisme - Faits punissables commis en utilisant des armes à feu automatiques - Arme à feu automatique

Nu de strafbare feiten als bedoeld in artikel 1, e), Europees Antiterrorismeverdrag, het gebruik van vuurwapens omvatten waarmee ten minste automatisch kan worden herladen, hebben de bewoordingen "automatische vuurwapens" in voornoemd verdrag een algemene draagwijdte en maken ze geen onderscheid tussen volautomatische en semi-automatische vuurwapens (1). (1) Zie omtrent de invulling van het begrip "automatische vuurwapens" in het Europees Antiterrorismeverdrag: de memorie van toelichting bij het Wetsontwerp houdende goedkeuring van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, opgemaakt te Straatsburg op 27 januari 1977 (Parl. St. Kamer, 1977-78, nr 486-1, p. 2) die verduidelijkt dat artikel 1 van het verdrag geen omschrijving van de terreurdaad noch van het politiek delict geeft. "Een zodanige omschrijving bleek moeilijk te geven en bovendien overbodig. Het artikel beperkt zich tot de opgaaf, naast de strafbare feiten waarin de internationale verdragen betreffende de vliegtuigkaping en de bescherming van diplomaten voorzien, van een reeks hatelijke handelingen die gevolgen hebben in het blinde weg (gebruik van bommen, bombrieven, automatische vuurwapens) of die gericht zijn tegen onschuldige personen (gijzeling)"; verder wordt bij het toelichtend verslag bij het verdrag onderstreept dat het verdrag enkel van toepassing is op bijzonder hatelijke en ernstige daden waarvan dikwijls personen het slachtoffer zijn die met de motieven van die daden geen uitstaans hebben (nr 21 van het toelichtend verslag, zoals ook gepubliceerd in Parl. St. Kamer, 1977-78, nr 486-1, p. 8); de categorie strafbare feiten bedoeld in artikel 1, e), komen -in tegenstelling tot deze in de letters a) tot en met d)- nog niet voor in internationale verdragen, maar worden zo ernstig geacht dat men het nodig heeft geoordeeld ze gelijk te stellen met de strafbare feiten van de letters a) tot en met d) (nr 35 van het toelichtend verslag); lid e heeft betrekking op de strafbare feiten gepleegd met gebruikmaking van bommen en andere tuigen die de dood tot gevolg kunnen hebben (in het Frans "... de tuer au hasard". "Het is enkel van toepassing wanneer het gebruik gevaar heeft opgeleverd voor personen d.w.z. een risico voor personen, zelfs zonder ze werkelijk te hebben gekwetst" (nr 38 van het toelichtend verslag bij het verdrag); ook bij de bespreking van de goedkeuringswet wordt onderstreept dat de grondgedachte van het verdrag is dat sommige misdaden vanwege de gebruikte middelen of wegens hun gevolgen zo hatelijk zijn dat men ze niet langer zomaar onder de categorie politieke misdrijven kan rangschikken met alle gevolgen die daaraan verbonden zijn (Parl. St. Kamer, 1981-82, nr 241-4, p. 28); er werd op gewezen dat artikel 1 van het Terrorismeverdrag betrekking heeft op handelingen die worden gekenmerkt door "le danger qu'ils constituent pour un ensemble de personnes souvent prises au hasard et sans lien direct avec les motifs de l'auteur

Les faits punissables visés à l'article 1, e), de la Convention européenne pour la répression du terrorisme comprenant l'usage d'armes à feu dont le chargement peut être au moins automatique, les termes "armes à feu automatiques" ont dans la convention précitée une portée générale et ne distinguent pas entre les armes à feu entièrement automatiques et les armes à feu semi-automatiques (1). 1) Voir à propos du contenu de la notion d'"armes à feu automatiques" reprise dans la Convention européenne pour la répression du terrorisme: l'exposé des motifs du projet de loi portant approbation de la Convention européenne pour la répression du terrorisme, faite à Strasbourg le 27 janvier 1977 (Doc. parl. Chambre, 1977-78, n° 486-1, p. 2), qui précise que l'article 1er de la convention ne contient pas de définition ni de l'acte de terrorisme, ni du délit politique. "Une telle définition a semblé difficile et superflue. Il se contente d'énumérer, outre les infractions prévues par les conventions internationales sur la piraterie aérienne et la protection des diplomates, une série d'actes odieux, offrant tous un effet aveugle (utilisation de bombes, lettres piégées, armes automatiques) ou visant des personnes innocentes (prise d'otages)"; ensuite, le rapport explicatif de la convention souligne que la convention ne s'applique qu'aux actes particulièrement odieux et graves frappant souvent des personnes étrangères aux mobiles de ces actes (n° 21 du rapport explicatif, également publié dans les Doc. parl. Chambre, 1977-78, n° 486-1, p. 8); la catégorie de faits punissables visées à l'article 1, e), n'apparaissent pas encore - au contraire de celles des lettres a) à d) - dans les traités internationaux, mais sont jugées si grave que l'on a estimé nécessaire de les assimiler aux infractions des lettres a) à d) (n° 35 du rapport explicatif); l'alinéa e concerne les infractions comportant l'utilisation de bombes et d'autres engins et autres instruments capables de tuer au hasard. "Il s'applique uniquement si l'utilisation a présenté un danger pour des personnes, c'est-à-dire a créé un risque pour des personnes, même sans les blesser réellement " (n° 38 du rapport explicatif de la convention); de même, lors de la discussion de la loi d'approbation, il est souligné que l'idée motrice de la convention est que certains crimes sont tellement odieux par la méthode employée ou en raison de leurs conséquences qu'il ne peut plus être justifié de les ranger dans la catégorie des infractions politiques avec les conséquences rattachées à cette catégorie d'infractions (Doc. parl. Chambre, 1981-82, n° 241-4, p. 28); l'on fit remarquer que l'article 1er de la Convention pour la répression du terrorisme a trait à des actes caractérisés par "le danger qu'ils constituent pour un ensemble de personnes souvent prises au hasard et sans lien direct avec les motifs de l'auteur (utilisation de bombes, armes à feu automatiques, lettres piégées, etc.). Si cette seconde catégorie peut, à première vue, englober un ensemble très vaste d'actes de violence, il

(utilisation de bombes, armes à feu automatiques, lettres piégées, et...). Si cette seconde catégorie peut, à première vue, englober un ensemble très vaste d'actes de violence, il faut néanmoins souligner qu'ils se caractérisent tous par leur gravité, la non-discrimination en ce qui concerne les victimes et le caractère aveugle de l'effet de certains moyens utilisés. Tous les actes visés constituent un danger collectif et peuvent atteindre des innocents par des méthodes cruelles" (B. DE SCHUTTER, "La Convention européenne pour la répression du terrorisme. Un (faux) pas en avant?", J.T. 1977, (217) 219); op de bepaling van artikel 1, e), van het verdrag werd ook kritiek geleverd: "Quant au e, il confine au ridicule. Qu'on nous dise quels sont les délits politiques qui restent, si on n'utilise ni bombes, ni grenades, ni armes à feu automatiques? Le hold up ou l'assassinat avec un poignard ou un fusil moser? La grenade et la mitraillette sont donc devenues des armes aveugles? Ayant des effets indiscriminés? Pourquoi diable permettre à nos gendarmes de se promener munis de pareils engins dans les rues de Bruxelles?" (J.J.A. SALMON, "La Convention européenne pour la répression du terrorisme. Un vrai pas en arrière", J.T. 1977, (497) 500); du Jardin wijst erop dat de strafbare feiten van artikel 1 van het Terrorismeverdrag, met uitzondering van deze die verwijzen naar andere internationale verdragen, gekenmerkt worden door hun ernst, "par le danger qu'ils constituent pour les victimes innocentes et par le caractère aveugle et odieux des moyens utilisés ou de leur effets" (J. DU JARDIN, "De quelques particularités de la Convention Européenne pour la répression du terrorisme, par rapport au droit extraditionnel classique", R.D.P. 1980, (15) 20); de bepaling van artikel 1, e), van het verdrag maakte het voorwerp uit van kritiek, onder meer omdat ze onvolledig zou zijn: "C'est là, manifestement, une formule qui cherche à recouvrir le plus grand nombre d'activités terroristes connues à ce jour. Mais, pour aussi large qu'elle soit, elle s'est déjà vu adresser le reproche d'être incomplète: ainsi, pourquoi ne mentionner que les armes automatiques?" (M. ROUJOU DE BOUBÉE, "La Convention européenne pour la répression du terrorisme et le droit de l'extradition", R.D.P. 1980, (63) 69); over artikel 1 van het Terrorismeverdrag werd nog gezegd dat het gaat om een opsomming met voor- en nadelen. "Elle permet, en comparaison d'une définition générale et abstraite, d'envisager toutes les hypothèses et de situer les actes constitutifs de l'infraction avec une certaine précision. Par contre, elle risque toujours d'être lacunaire et d'être rapidement dépassée par les événements" (G. FRAYSSE-DRUESNE, "La Convention européenne pour la répression du terrorisme", R.G.D.I.P. 1978, (969) 995); laatstgenoemde auteur wijst er op dat tijdens de bespreking van het verdrag in de Raadgevende Vergadering de vertegenwoordiger van het Verenigd Koninkrijk de zwakte van de bepaling van artikel 1 faut néanmoins souligner qu'ils se caractérisent tous par leur gravité, la non-discrimination en ce qui concerne les victimes et le caractère aveugle de l'effet de certains moyens utilisés. Tous les actes visés constituent un danger collectif et peuvent atteindre des innocents par des méthodes cruelles" (B. DE SCHUTTER, "La Convention européenne pour la répression du terrorisme. Un (faux) pas en avant?", J.T., 1977, (217) 219); le prescrit de l'article 1, e), de la convention a également été critiqué: "Quant au e, il confine au ridicule. Qu'on nous dise quels sont les délits politiques qui restent, si on n'utilise ni bombes, ni grenades, ni armes à feu automatiques? Le hold up ou l'assassinat avec un poignard ou un fusil moser? La grenade et la mitraillette sont donc devenues des armes aveugles? Ayant des effets indiscriminés? Pourquoi diable permettre à nos gendarmes de se promener munis de pareils engins dans les rues de Bruxelles?" (J.J.A. SALMON, "La Convention européenne pour la répression du terrorisme. Un vrai pas en arrière", J.T., 1977, (497) 500); du Jardin fait remarquer qu'à l'exception de ceux qui renvoient à d'autres traités internationaux, les faits punissables prévus à l'article 1er de la Convention pour la répression du terrorisme se caractérisent par leur gravité, "par le danger qu'ils constituent pour les victimes innocentes et par le caractère aveugle et odieux des moyens utilisés ou de leur effets" (J. DU JARDIN, "De quelques particularités de la Convention Européenne pour la répression du terrorisme, par rapport au droit extraditionnel classique", R.D.P. 1980, (15) 20); le prescrit de l'article 1, e), de la convention a fait l'objet de critiques, notamment parce qu'il serait incomplet: "C'est là, manifestement, une formule qui cherche à recouvrir le plus grand nombre d'activités terroristes connues à ce jour. Mais, pour aussi large qu'elle soit, elle s'est déjà vu adresser le reproche d'être incomplète: ainsi, pourquoi ne mentionner que les armes automatiques?" (M. ROUJOU DE BOUBÉE, "La Convention européenne pour la répression du terrorisme et le droit de l'extradition", R.D.P. 1980, (63) 69); il a encore été dit de l'article 1er de la Convention pour la répression du terrorisme qu'il s'agit d'une énumération présentant des avantages et des inconvénients. "Elle permet, en comparaison d'une définition générale et abstraite, d'envisager toutes les hypothèses et de situer les actes constitutifs de l'infraction avec une certaine précision. Par contre, elle risque toujours d'être lacunaire et d'être rapidement dépassée par les événements" (G. FRAYSSE-DRUESNE, "La Convention européenne pour la répression du terrorisme", R.G.D.I.P. 1978, (969) 995); ce dernier auteur signale qu'au cours du débat consacré à la Convention au sein de l'Assemblée consultative, le représentant du Royaume-Uni fustigea la faiblesse de l'article 1er "en ce qu'il exclut les délits commis sans l'emploi d'armes automatiques" (G. FRAYSSE-DRUESNE, l.c, 995, note 27).

hekelde, "en ce qu'il exclut les délits commis sans l'emploi d'armes automatiques" (G. FRAYSSE-DRUESNE, l.c., 995, voetnoot 27).

VEILIGHEID VAN DE STAAT - Europees Antiterrorismeverdrag - Strafbare feiten gepleegd met gebruikmaking van automatische vuurwapens - Automatische vuurwapens

- Art. 1, e) Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, opgemaakt te Straatsburg op 27 jan. 1977

WAPENS - Europees Antiterrorismeverdrag - Strafbare feiten gepleegd met gebruikmaking van automatische vuurwapens - Automatische vuurwapens

- Art. 1, e) Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, opgemaakt te Straatsburg op 27 jan. 1977

SURETE DE L'ETAT - Convention européenne pour la répression du terrorisme - Faits punissables commis en utilisant des armes à feu automatiques - Arme à feu automatique

- Art. 1er, e) Convention européenne pour la répression du terrorisme, faite à Strasbourg, le 27 janvier 1977

ARMES - Convention européenne pour la répression du terrorisme - Faits punissables commis en utilisant des armes à feu automatiques - Arme à feu automatique

- Art. 1er, e) Convention européenne pour la répression du terrorisme, faite à Strasbourg, le 27 janvier 1977

P.05.1493.N 20 juni 2006 AC nr. 339

De regel van de bijzondere bewijswaarde van de processen-verbaal van de ambtenaren betreffende de materiële vaststellingen in zake douane en accijnzen belet niet dat de ambtenaren uit de vaststellingen die zij verrichten vermoedens kunnen afleiden die gelden als gewone inlichting voor de rechter (1). (1) Zie Cass., 15 april 1997, AR P.96.1399.N, nr 186.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Douane en accijnzen - Processen-verbaal van de ambtenaren - Bijzondere bewijswaarde - Vermoedens afgeleid uit vaststellingen - Bewijswaarde

- Art. 272 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

DOUANE EN ACCIJNZEN - Processen-verbaal van de ambtenaren - Bijzondere bewijswaarde - Vermoedens afgeleid uit vaststellingen - Bewijswaarde

- Art. 272 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

La règle de la valeur probante particulière des procès-verbaux des agents quant aux constatations matérielles en matière de douanes et accises n'empêche pas que les agents puissent déduire des constatations auxquelles ils procèdent des présomptions valables comme simple renseignement devant le juge (1). (1) Voir Cass., 15 avril 1997, RG P.96.1399.N, n° 186.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Douanes et accises - Procès-verbaux des agents - Valeur probante particulière - Présomptions déduites de constatations - Valeur probante

- Art. 272 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

DOUANES ET ACCISES - Procès-verbaux des agents - Valeur probante particulière - Présomptions déduites de constatations - Valeur probante

- Art. 272 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

---

P.05.1501.N 31 januari 2006 AC nr. 62

Behoudens andersluidende bepaling van een bijzondere wet zijn de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek inzake de tussenkomst niet van toepassing op de strafgerechten, aangezien de te volgen rechtspleging bepaald wordt door de aard van het gerecht dat de zaak behandelt en het Wetboek van Strafvordering en de wetten betreffende de strafrechtspleging op limitatieve wijze de personen aanwijzen die als partij voor die gerechten mogen optreden; hieruit volgt dat het optreden van een derde als vrijwillige of gedwongen tussenkomende partij voor het strafgerecht alleen ontvankelijk is op voorwaarde dat een bijzondere wet zulks uitdrukkelijk bepaalt of de strafrechter, krachtens de wet, bij uitzondering gemachtigd is om tegen die derde een veroordeling, een sanctie of een andere maatregel uit te spreken (1). (1) Cass., 3 sept. 1998, AR A.94.0001.F, nr 378; 22 jan. 2003, AR P.03.0081.F, nr 52.

TUSSENKOMST - Strafzaken - Vrijwillige of gedwongen tussenkomst

- Artt. 2, 811 en 814 Gerechtelijk Wetboek

TUSSENKOMST - Strafzaken - Vrijwillige tussenkomst - Gerechtelijk Wetboek - Toepasselijkheid

- Artt. 2, 811 en 814 Gerechtelijk Wetboek

Sauf dérogation résultant d'une loi spéciale, les dispositions du Code judiciaire relatives à l'intervention ne sont pas applicables aux juridictions pénales, la procédure à suivre étant déterminée par la nature de la juridiction qui instruit la cause et le Code d'instruction criminelle et les lois relatives à la procédure pénale indiquant de manière limitative les personnes pouvant agir en tant que parties devant ces juridictions; il s'ensuit que l'intervention volontaire ou forcée d'un tiers devant la juridiction pénale n'est recevable qu'à la condition qu'une loi spéciale le prévoie expressément ou que le juge pénal soit exceptionnellement autorisé en vertu de la loi à prononcer une condamnation, une sanction ou une autre mesure contre ce tiers (1). (1) Cass., 3 septembre 1998, RG A.94.0001.F, n° 378; 22 janvier 2003, RG P.03.0081.F, n°52.

INTERVENTION - Matière répressive - Intervention volontaire ou forcée

- Art. 2, 811 et 814 Code judiciaire

INTERVENTION - Matière répressive - Intervention volontaire - Code judiciaire - Applicabilité

- Art. 2, 811 et 814 Code judiciaire

Behoudens uitzonderingen door de wet bepaald, is krachtens artikel 438 Wetboek van Strafvordering, een tweede cassatieberoep van dezelfde partij tegen dezelfde beslissing onontvankelijk; het volstaat daartoe dat het cassatieberoep, dat tegen dezelfde beslissing is gericht, uitgaat van dezelfde eiser, in dezelfde hoedanigheid en met hetzelfde belang (1). (1) Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0047.F, nr 48; 3 maart 2004, AR P.04.0268.F, nr 120.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen waartegen reeds cassatieberoep is ingesteld - Tweede cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Sauf les exceptions prévues par la loi, en vertu de l'article 438 du Code d'instruction criminelle, un second pourvoi en cassation formé par une même partie contre la même décision est irrecevable; il suffit que le pourvoi en cassation qui est dirigé contre la même décision, émane du même demandeur, en sa même qualité et ayant un intérêt identique (1). (1) Cass., 22 janvier 2003, RG P.03.0047.F, n° 48; 3 mars 2004, RG P.04.0268.F, n° 120.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions ayant déjà fait l'objet d'un pourvoi - Second pourvoi - Recevabilité

De artikelen 793 en volgende Gerechtelijk Wetboek betreffende de rechtspleging inzake uitlegging en verbetering van vonnissen en arresten zijn van toepassing in strafzaken, aangezien het Wetboek van Strafvordering noch enig rechtsbeginsel deze rechtspleging afzonderlijk regelen, zodat artikel 2 Gerechtelijk Wetboek voor die toepassing geen beletsel vormt; de rechter in strafzaken kan aldus wettig, op de vordering van het openbaar ministerie, een klaarblijkelijke verschrijving in, onder meer, een akte van de rechtspleging verbeteren (1). (1) Zie Cass., 15 dec. 2004, AR P.04.1590.F, nr 613.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei - Proces-verbaal van de rechtszitting - Klaarblijkelijke verschrijving - Vordering tot verbetering - Toepasselijke wetsbepalingen

Les articles 793 et suivants du Code judiciaire concernant l'interprétation et la rectification des jugements et arrêts s'appliquent en matière répressive dès lors que ni le Code d'instruction criminelle ni aucun principe général du droit ne règlementent distinctement cette procédure, de sorte que l'article 2 du Code judiciaire ne constitue pas un obstacle à cette application; le juge pénal peut ainsi légalement, à la requête du ministère public, rectifier une erreur matérielle manifeste notamment dans un acte de la procédure (1). (1) Voir Cass., 15 décembre 2004, RG P.04.1590.F, n° 613.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Divers - Procès-verbal d'audience - Erreur matérielle apparente manifeste - Demande de rectification - Dispositions légales applicables

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei - Proces-verbaal van de rechtszitting - Klaarblijkelijke verschrijving - Vordering tot verbetering - Verbetering - Wettigheid

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Divers - Procès-verbal d'audience - Erreur matérielle apparente manifeste - Demande de rectification - Rectification - Légalité

In strafzaken is de vermelding in de memorie van het cassatieberoep waarop de middelen betrekking hebben geen substantiële vormvereiste, waarvan de niet-naleving de onontvankelijkheid van de middelen tot gevolg heeft, op voorwaarde dat deze middelen betrekking hebben op een beslissing die het voorwerp uitmaakt van een ontvankelijk cassatieberoep.

En matière répressive l'indication dans le mémoire du pourvoi en cassation auquel les moyens se rapportent, ne constitue pas une formalité substantielle dont le non-respect entraîne l'irrecevabilité des moyens, à la condition que ces moyens concernent une décision faisant l'objet d'un pourvoi en cassation recevable.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Vereiste vermeldingen - Meerdere opeenvolgende cassatieberoepen - Memorie - Vermelding in de memorie van het cassatieberoep waarop de aangevoerde middelen betrekking hebben - Middelen die betrekking hebben op een beslissing waartegen een ontvankelijk cassatieberoep werd ingesteld - Aard van deze vermelding

- Art. 420bis Wetboek van Strafvordering

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Indications requises - Plusieurs pourvois successifs - Mémoire - Indication dans le mémoire du pourvoi en cassation auquel se rapportent les moyens invoqués - Moyens concernant une décision contre laquelle un pourvoi recevable a été formé - Nature de cette indication

- Art. 420bis Code d'Instruction criminelle

Rechtsgeldig cassatieberoep kan niet worden aangetekend indien de eiser geen hoedanigheid en geen belang heeft om dit rechtsmiddel in te stellen (1). (1) Zie Cass., 9 feb. 2000, AR P.99.1495.F, nr 101; 30 okt. 2002, AR P.02.0975.F, nr 575.

Un pourvoi en cassation régulier ne peut être formé si le demandeur n'a ni qualité ni intérêt pour introduire ce recours (1). (1) Voir Cass., 9 février 2000, RG P.99.1495.F, n° 101; 30 octobre 2002, RG P.02.0975.F, n° 575.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Algemeen - Eiser - Belang en hoedanigheid

- Artt. 17 en 18 Gerechtelijk Wetboek

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Généralités - Demandeur - Intérêt et qualité

- Art. 17 et 18 Code judiciaire

P.05.1508.F 3 mei 2006 AC nr. 253

Wanneer het Hof vaststelt dat de bestreden beslissing de schuldigverklaring aan één van de telastleggingen, noch bijgevolg, de straf voor het geheel van de telastleggingen, naar recht verantwoordt, vernietigt het de bestreden beslissing in zoverre zij de beklaagde schuldig verklaart aan deze telastlegging en in zoverre zij uitspraak doet over de gehele straf (1). (1) Zie Cass., 30 mei 2000, AR P.98.0405.N, nr 329.

Lorsque la Cour constate que la décision attaquée ne justifie pas légalement la déclaration de culpabilité du chef d'une des préventions, ni partant, la peine infligée du chef de l'ensemble des préventions, elle casse la décision attaquée en tant qu'elle déclare le prévenu coupable du chef de cette prévention et en tant qu'elle statue sur l'ensemble de la peine (1). (1) Voir Cass., 30 mai 2000, RG P.98.0405.N, n° 329.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Verschillende misdrijven - Veroordeling tot één straf - Onwettigheid van de schuldigverklaring wegens een telastlegging

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Pluralité d'infractions - Condamnation à une seule peine - Illégalité de la déclaration de culpabilité du chef d'une prévention

P.05.1517.N 21 maart 2006 AC nr. 162

De herstelvordering blijft, ongeacht de verschillende tijdstippen waarop zij ter kennis wordt gebracht, éénzelfde vordering, die ertoe strekt de gevolgen van het stedenbouwkundig misdrijf te doen ophouden, en die samen met de strafvordering voor de rechter aanhangig wordt gemaakt; deze herstelvordering bestaat zodra het bevoegde bestuur ze heeft ingesteld en ze blijft bestaan zolang de strafrechter daarover geen uitspraak heeft gedaan, hetgeen meebrengt dat deze vordering in de loop van het geding kan worden gewijzigd, zelfs voor het eerst in beroep, zonder dat daardoor het beginsel van dubbele aanleg, gewaarborgd door artikel 14.5, I.V.B.P.R. wordt miskend (1). (1) Cass., 7 okt. 2003, P.03.0260.N, nr 481; 22 feb. 2005, AR P.04.1345.N, nr 108 met concl. proc.-gen. DE SWAEF.

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14 - Artikel 14.5 - Beginsel van dubbele aanleg - Herstelvordering inzake stedenbouw - Toepasselijkheid

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Herstelvordering - Doel

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Herstelvordering - Aard

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Herstelvordering - Geldigheidsduur

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Herstelvordering - Wijziging in de loop van het geding

La demande de remise en état demeure, quels que soient les divers moments où elle a été notifiée, une demande unique qui tend à faire cesser les conséquences d'une infraction en matière d'urbanisme et dont le juge est saisi en même temps que de l'action publique; cette demande de remise en état existe dès que l'administration compétente l'a introduite et subsiste tant que le juge répressif n'a pas statué sur elle, ce qui a pour conséquence que cette demande peut être modifiée en cours d'instance, fût-ce pour la première fois en degré d'appel, sans que soit violé le principe du double degré de juridiction, garanti par l'article 14.5 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques (1). (1) Cass., 7 octobre 2003, RG P.03.0260.N, n° 481; 22 février 2005, RG P.04.1345.N, n° 108 avec les conclusions de M. le procureur général DE SWAEF.

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14 - Article 14, § 5 - Principe du double degré de juridiction - Demande de remise en état en matière d'urbanisme - Applicabilité

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise en état des lieux - Demande de remise en état - Objectif

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise en état des lieux - Demande de remise en état - Nature

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise en état des lieux - Demande de remise en état - Durée de la validité

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise en état des lieux - Demande de remise en état - Modification en cours d'instance

---

Wanneer de rechter, door een beoordeling in feite, vaststelt dat de verschillende misdrijven die bij hem aanhangig zijn, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet, begint de redelijke termijn voor het berechten van dit geheel van misdrijven pas op de dag waarop de vervolgde persoon verplicht wordt zich te verdedigen tegen het laatste feit dat de uitvoering vormt van dat opzet (1). (1) Cass., 21 nov. 1995, AR P.94.0619.N, nr 502; 17 mei 2000, AR P.00.0275.F, nr 302.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verschillende misdrijven die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet - Redelijke termijn - Aanvang

Lorsque, par une appréciation en fait, le juge constate que les différentes infractions dont il est saisi constituent la manifestation successive et continue de la même intention délictueuse, le délai raisonnable pour juger cet ensemble d'infractions ne commence à courir qu'à la date à laquelle la personne poursuivie s'est trouvée dans l'obligation de se défendre du chef du dernier fait manifestant ladite intention délictueuse (1). (1) Cass., 21 novembre 1995, RG P.94.0619.N, n° 502; 17 mai 2000, RG P.00.0275.F, n° 302.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Différentes infractions constituant la manifestation successive et continue de la même intention délictueuse - Délai raisonnable - Point de départ

---

P.05.1522.F 22 februari 2006 AC nr. 104

Concl. adv.-gen. LOOP, Cass., 22 feb. 2006, AR P.05.1522.F, Pas., 2006, nr ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en

Conclusions de M. l'avocat général LOOP, avant Cass., 22 février 2006, RG P.05.1522.F, Pas., 2006, n° ...

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels

van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Jeugdbescherming - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Hoger beroep - Arrest - Beslissing alvorens recht te doen - Deskundigenonderzoek - Cassatieberoep vóór de eindbeslissing - Ontvankelijkheid

il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Protection de la jeunesse - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Appel - Arrêt - Décision avant dire droit - Expertise - Pourvoi avant la décision définitive - Recevabilité

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Onderzoeksmaatregel - Wettigheid

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'investigation - Légalité

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Hernieuwing - Hoger beroep - Arrest - Beslissing tot verlenging van de dwang en de voorlopige maatregel - Wettigheid

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Renouvellement - Appel - Arrêt - Décision de renouvellement de la contrainte et mesure provisoire - Légalité

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Hoger beroep - Arrest - Beslissing alvorens recht te doen - Deskundigenonderzoek - Cassatieberoep vóór de eindbeslissing - Ontvankelijkheid

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Appel - Arrêt - Décision avant dire droit - Expertise - Pourvoi en cassation avant la décision définitive - Recevabilité

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Hoger beroep - Arrest - Noodzakelijke dwang en maatregel van gedwongen hulpverlening - Afzonderlijke beslissingen - Wettigheid

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Appel - Arrêt - Nécessité de la contrainte et mesure d'aide contrainte - Décisions distinctes - Légalité

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Voorlopige maatregel - Wettigheid

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Mesure provisoire - Légalité

Art. 38 Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd zorgt voor een zodanig nauwe samenhang tussen de beoordeling van de noodzaak van dwang en die van de eventueel te treffen maatregel, dat de jeugdrechtbank niet met afzonderlijke beslissingen over het één of het ander uitspraak kan doen.

L'article 38 du décret du Conseil de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse lie si intimement l'appréciation de la nécessité de la contrainte et celle de la mesure à prendre, le cas échéant, que le tribunal de la jeunesse ne peut statuer par des décisions distinctes sur l'une et sur l'autre.

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Hoger beroep - Arrest - Noodzakelijke dwang en maatregel van gedwongen hulpverlening - Afzonderlijke beslissingen - Wettigheid

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Appel - Arrêt - Nécessité de la contrainte et mesure d'aide contrainte - Décisions distinctes - Légalité

- Art. 38 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

- Art. 38 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

---

Art. 38 Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd staat de jeugdrechtbank niet toe een voorlopige maatregel te bevelen, aangezien een dergelijke maatregel alleen kan worden genomen in het geval dat bij artikel 39 van het decreet is bepaald en mits de voorwaarden ervan worden nageleefd, met name wat de duur van die maatregel betreft.

L'article 38 du décret du Conseil de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse ne permet pas au tribunal de la jeunesse d'ordonner une mesure provisoire, pareille mesure ne pouvant être prise que dans le cas prévu par l'article 39 du décret et dans le respect des exigences de celui-ci, notamment quant à la durée de cette mesure (1). (1) Voir conclusions du M.P.

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Voorlopige maatregel - Wettigheid

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Mesure provisoire - Légalité

- Artt. 38 en 39 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

- Art. 38 et 39 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

---

De jeugdrechtbank kan elke onderzoeksmaatregel bevelen die zij nuttig acht alvorens op grond van artikel 38, Decr.Fr.Gem. inzake hulpverlening aan de jeugd, uitspraak te doen.

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Onderzoeksmaatregel - Wettigheid

- Art. 38 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

Le tribunal de la jeunesse peut ordonner toute mesure d'investigation qu'il estime utile avant de statuer sur la base de l'article 38 du décret de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'investigation - Légalité

- Art. 38 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

---

Het arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep verantwoordt zijn beslissing niet naar recht wanneer het op grond van artikel 38 Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, tot verlenging van de dwang beslist en voorlopig uitspraak doet over de maatregelen die in afwachting van de resultaten van het bevolen deskundigenonderzoek dienen te worden genomen.

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Hernieuwing - Hoger beroep - Arrest - Beslissing tot verlenging van de dwang en de voorlopige maatregel - Wettigheid

- Artt. 10, § 1, en 38 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

Ne justifie pas légalement sa décision, l'arrêt de la cour d'appel, chambre de la jeunesse, qui sur la base de l'article 38 du décret du Conseil de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse, décide le renouvellement de la contrainte et statue provisoirement sur les mesures à prendre dans l'attente de l'issue de l'expertise qu'il ordonne.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Renouvellement - Appel - Arrêt - Décision de renouvellement de la contrainte et mesure provisoire - Légalité

- Art. 10, § 1er, et 38 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

---

Zijn geen eindbeslissingen in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., en houden geen verband met de gevallen die in het tweede lid van dat artikel zijn bepaald, de beslissingen waarbij de jeugdkamer van het hof van beroep, die uitspraak moet doen op grond van artikel 38, Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, alvorens recht te doen een deskundigenonderzoek en de heropening van het debat beveelt; het onmiddellijk cassatieberoep dat tegen die beslissingen wordt ingesteld is bijgevolg niet ontvankelijk.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Jeugdbescherming - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Hoger beroep - Arrest - Beslissing alvorens recht te doen - Deskundigenonderzoek - Cassatieberoep vóór de eindbeslissing - Ontvankelijkheid

- Artt. 62 en 63bis Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

- Artt. 10, § 1, en 38 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Hulpverlenende dwangmaatregel - Hoger beroep - Arrest - Beslissing alvorens recht te doen - Deskundigenonderzoek - Cassatieberoep vóór de eindbeslissing - Ontvankelijkheid

Ne sont pas définitives au sens de l'article 416, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle et sont étrangères aux cas visés au second alinéa de cette disposition les décisions par lesquelles la cour d'appel, chambre de la jeunesse, appelée à statuer sur la base de l'article 38 du décret du Conseil de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse, ordonne avant dire droit une expertise et la réouverture des débats; le pourvoi immédiat formé contre ces décisions est, partant, irrecevable.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Protection de la jeunesse - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Appel - Arrêt - Décision avant dire droit - Expertise - Pourvoi avant la décision définitive - Recevabilité

- Art. 62 et 63bis L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

- Art. 10, § 1er, et 38 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contrainte - Appel - Arrêt - Décision avant dire droit - Expertise - Pourvoi en cassation avant la décision définitive - Recevabilité

- Artt. 62 en 63bis Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

- Artt. 10, § 1, en 38 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

- Art. 62 et 63bis L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

- Art. 10, § 1er, et 38 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

---

P.05.1528.F 21 juni 2006 AC nr. 344

Er is grond om, overeenkomstig artikel 26, § 1, 3°, en § 2, Wet Grondwettelijk Hof, de prejudiciële vraag te stellen of artikel 4, § 2, tweede lid, Probatiewet de artt. 10 en 11 Gw. schendt in zoverre dit artikel het hoger beroep van de procureur des Konings tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de opschorting wordt uitgesproken, van een termijn van vierentwintig uur doet afhangen, terwijl de burgerlijke partij krachtens de artt. 6, vierde lid, van de voormelde wet en 203, § 1, Sv., over een termijn van vijftien dagen beschikt om hoger beroep in te stellen tegen die beschikking in zoverre zij over haar belangen uitspraak doet.

Il y a lieu de poser, conformément à l'article 26, § 1er, 3° et § 2, de la loi du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, la question préjudicielle concernant la violation des articles 10 et 11 de la Constitution par l'article 4, § 2, alinéa 2, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation en tant qu'il subordonne à un délai de vingt-quatre heures l'appel du procureur du Roi contre l'ordonnance de la chambre du conseil prononçant la suspension, alors qu'en vertu des articles 6, alinéa 4, de ladite loi et 203, § 1er, du Code d'instruction criminelle, la partie civile dispose d'un délai de quinze jours pour entreprendre cette ordonnance en tant qu'elle statue sur ses intérêts.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Probatiewet - Artikel 4, § 2, tweede lid - Overeenstemming

- Art. 26, § 1, 3° en § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

- Artt. 4, § 2, tweede lid, en 6, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Articles 10 et 11 de la Constitution - Loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation - Article 4, § 2, al. 2 - Conformité

- Art. 26, § 1er, 3°, et § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 4, § 2, al. 2, et 6, al. 4 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

---

De procureur des Konings beschikt over vierentwintig uur om hoger beroep in te stellen tegen een beschikking van de raadkamer die de opschorting van de veroordeling toekent, terwijl de burgerlijke partij over vijftien dagen beschikt om hoger beroep in te stellen tegen de beschikking van de raadkamer die tegelijkertijd kennis heeft genomen van de burgerrechtelijke vordering en de burgerlijke belangen regelt; dit verschil in termijnen is niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, 10 mei 2006, nr 76/2006.

Le procureur du Roi dispose de vingt-quatre heures pour interjeter appel d'une ordonnance de la chambre du conseil octroyant la suspension du prononcé de la condamnation, tandis que la partie civile dispose, elle, de quinze jours pour interjeter appel de l'ordonnance de la chambre du conseil qui, saisie en même temps de l'action civile, règle les intérêts civils; cette différence de délais n'est pas contraire au principe d'égalité (1). (1) Voir C.A., 10 mai 2006, n° 76/2006.

GRONDWET - Art. 11 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Strafzaken - Raadkamer - Beschikking - Opschorting van de uitspraak van de veroordeling - Hoger beroep van de procureur des Konings - Beschikking waarbij de burgerlijke belangen worden geregeld - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Verschillende termijnen - Miskenning

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

- Artt. 4, § 2, tweede lid, en 6, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

GRONDWET - Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Strafzaken - Raadkamer - Beschikking - Opschorting van de uitspraak van de veroordeling - Hoger beroep van de procureur des Konings - Beschikking waarbij de burgerlijke belangen worden geregeld - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Verschillende termijnen - Miskenning

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Egalité des Belges devant la loi - Matière répressive - Chambre du conseil - Ordonnance - Suspension du prononcé de la condamnation - Appel du procureur du Roi - Ordonnance réglant les intérêts civils - Appel de la partie civile - Délais différents - Violation

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 4, § 2, al. 2, et 6, al. 4 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Egalité des Belges devant la loi - Matière répressive - Chambre du conseil - Ordonnance - Suspension du prononcé de la condamnation - Appel du procureur du Roi - Ordonnance réglant les intérêts civils - Appel de la partie civile - Délais différents - Violation

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Artt. 4, § 2, tweede lid, en 6, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Termijn - Raadkamer - Beschikking - Opschorting van de uitspraak van de veroordeling - Hoger beroep van de procureur des Konings - Beschikking waarbij de burgerlijke belangen worden geregeld - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Verschillende termijnen - Gelijkheidsbeginsel - Miskenning

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

- Artt. 4, § 2, tweede lid, en 6, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting - Raadkamer - Beschikking - Opschorting van de uitspraak van de veroordeling - Hoger beroep van de procureur des Konings - Beschikking waarbij de burgerlijke belangen worden geregeld - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Verschillende termijnen - Gelijkheidsbeginsel - Miskenning

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

- Artt. 4, § 2, tweede lid, en 6, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Art. 4, § 2, al. 2, et 6, al. 4 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Appel principal. forme. délai - Délai - Chambre du conseil - Ordonnance - Suspension du prononcé de la condamnation - Appel du procureur du Roi - Ordonnance réglant les intérêts civils - Appel de la partie civile - Délais différents - Principe d'égalité - Violation

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 4, § 2, al. 2, et 6, al. 4 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Suspension simple - Chambre du conseil - Ordonnance - Suspension du prononcé de la condamnation - Appel du procureur du Roi - Ordonnance réglant les intérêts civils - Appel de la partie civile - Délais différents - Principe d'égalité - Violation

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 4, § 2, al. 2, et 6, al. 4 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

---

Ofschoon het openbaar ministerie en de burgerlijke partij - in de regel - het recht hebben om hoger beroep in te stellen tegen alle beschikkingen van de raadkamer binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de dag waarop de beschikking is gewezen, dient het hoger beroep van de procureur des Konings en de verdachte tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de opschorting van de uitspraak wordt uitgesproken, binnen vierentwintig uur te worden ingesteld.

Si le ministère public et la partie civile ont - en règle - le droit d'interjeter appel de toutes les ordonnances de la chambre du conseil dans un délai de quinze jours à compter du jour de l'ordonnance, l'appel que peuvent relever le procureur du Roi et l'inculpé de l'ordonnance de la chambre du conseil prononçant la suspension du prononcé de la condamnation doit être formé dans les vingt-quatre heures.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Termijn - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Beschikking die de uitspraak van de veroordeling opschort - Procureur des Konings en inverdenkinggestelde - Hoger beroep

- Art. 135, § 1 Wetboek van Strafvordering

- Art. 4, § 2, eerste en tweede lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Beschikking die de uitspraak van de veroordeling opschort - Procureur des Konings en inverdenkinggestelde - Hoger beroep

- Art. 135, § 1 Wetboek van Strafvordering

- Art. 4, § 2, eerste en tweede lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Appel principal. forme. délai - Délai - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Ordonnance prononçant la suspension du prononcé de la condamnation - Procureur du Roi et inculpé - Appel

- Art. 135, § 1er Code d'Instruction criminelle

- Art. 4, § 2, al. 1er et 2 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Suspension simple - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Ordonnance prononçant la suspension du prononcé de la condamnation - Procureur du Roi et inculpé - Appel

- Art. 135, § 1er Code d'Instruction criminelle

- Art. 4, § 2, al. 1er et 2 L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

---

P.05.1543.F 8 februari 2006 AC nr. 83

Door te bepalen dat de straf geleidelijk kan worden verzwaard gelet op de leeftijd van de persoon "ten aanzien waarvan" de overtreding van de artt. 1 en 2bis, Drugwet werd gepleegd, heeft de wetgever een verhoogde bescherming van de minderjarigen wegens hun grotere kwetsbaarheid op het oog gehad; die bescherming gaat ervan uit dat het ten laste gelegde bezit voor de minderjarige gevaarlijk kan zijn en houdt bijgevolg in dat, ofwel de minderjarige over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om zich bewust te zijn van de feiten die in zijn aanwezigheid worden gepleegd, ofwel dat de verdovende middelen in zijn aanwezigheid werden gebruikt zodat hij rechtstreeks het risico loopt bepaalde gevolgen ervan te ondergaan (1). (1) Antwerpen (8ste kamer), 2 april 1993, R.W., 1993-1994, p. 131, met noot; W. MAHIEU, Stupéfiants, in Qualifications et jurisprudence pénales, Die Keure, dl. 2, p. 22 en 23; A. DECOURRIERE, Stupéfiants, in Droit pénal et procédure pénale, Kluwer, nr. 89, p. 52 en 53; A. DE NAUW, Drugs, A.P.R., E. Story-Scientia, 1998, nr. 28.

MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden - Verdovende middelen - Bezit "ten aanzien van" een minderjarige

- Artt. 1 en 2bis Wet 24 feb. 1921

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Misdrijf - Bezit - Misdrijf "ten aanzien van" een minderjarige

- Artt. 1 en 2bis Wet 24 feb. 1921

En prévoyant la possibilité d'une aggravation graduelle de la peine en fonction de l'âge de la personne "à l'égard" de laquelle a été commise l'infraction aux articles 1er et 2bis de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques, le législateur a eu en vue une protection accrue des mineurs d'âge en raison de leur plus grande vulnérabilité; cette protection suppose que la détention incriminée puisse présenter un danger pour le mineur et implique, dès lors, soit que ce mineur dispose du discernement nécessaire pour prendre conscience des faits qui se commettent en sa présence, soit que des stupéfiants ont été consommés à ses côtés de manière à l'exposer directement au risque d'en subir certains effets (1). (1) Anvers (8e ch.), 2 avril 1993, R.W., 1993-1994, p. 131, avec note; W. MAHIEU, Stupéfiants, in Qualifications et jurisprudence pénales, La Charte, t. 2, p. 22 et 23; A. DECOURRIERE, Stupéfiants, in Droit pénal et procédure pénale, Kluwer, n° 89, p. 52 et 53; A. DE NAUW, Drugs, A.P.R., E. Story-Scientia, 1998, n° 28.

INFRACTION - Circonstances aggravantes - Stupéfiants - Détention "à l'egard" d'un mineur

- Art. 1er et 2bis L. du 24 février 1921

ART DE GUERIR - Medicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - Infraction - Détention - Infraction commise "à l'égard" d'un mineur

- Art. 1er et 2bis L. du 24 février 1921

P.05.1544.F 11 januari 2006 AC nr. 30

Concl. adv.-gen., LOOP, Cass., 11 jan. 2006, AR P.05.1544.F, Pas., 2006, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Regeling van de rechtspleging - Inverdenkinggestelde die op de vlucht is en zich verborgen houdt - Vertegenwoordiging - Recht van verdediging

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Kamer van inbeschuldigingstelling - Regeling van de rechtspleging - Inverdenkinggestelde die op de vlucht is en zich verborgen houdt - Vertegenwoordiging

Conclusions de M. l'avocat général LOOP, avant Cass., 11 janvier 2006, RG P.05.1544.F, Pas., 2006, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Règlement de la procédure - Inculpé fugitif et latitant - Représentation - Droits de la défense

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Chambre des mises en accusation - Règlement de la procédure - Inculpé fugitif et latitant - Représentation

Een inverdenkinggestelde ziet niet af van zijn recht van verdediging alleen maar omdat hij op de vlucht is en zich verborgen houdt; artikel 223, Sv. staat hem toe om zich voor de kamer van inbeschuldigingstelling te laten vertegenwoordigen met inachtneming van de regels die gelden inzake verschijning voor de raadkamer en het algemeen rechtsbeginsel van eerbiediging van het recht van verdediging is onlosmakelijk verbonden met de regels van de rechtspleging op tegenspraak die in dit artikel zijn bepaald; door in de vertegenwoordiging te voorzien heeft de wetgever gewild dat de vertegenwoordigde persoon zijn verweer daadwerkelijk kan voeren.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Regeling van de rechtspleging - Inverdenkinggestelde die op de vlucht is en zich verborgen houdt - Vertegenwoordiging - Recht van verdediging

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Kamer van inbeschuldigingstelling - Regeling van de rechtspleging - Inverdenkinggestelde die op de vlucht is en zich verborgen houdt - Vertegenwoordiging

Un inculpé ne renonce pas à ses droits de défense du seul fait qu'il est fugitif et latitant; l'article 223 du Code d'instruction criminelle l'autorise à se faire représenter devant la chambre des mises en accusation suivant les règles prévues pour la comparution devant la chambre du conseil et le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense est indissociable des règles de la procédure contradictoire prévues à cet article; en prévoyant la représentation, le législateur a voulu que la personne représentée puisse assurer effectivement sa défense.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Règlement de la procédure - Inculpé fugitif et latitant - Représentation - Droits de la défense

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Chambre des mises en accusation - Règlement de la procédure - Inculpé fugitif et latitant - Représentation

---

P.05.1546.N 3 januari 2006 AC nr. 4

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, ingesteld door de geïnterneerde zelf tegen een beslissing van de Hoge Commissie tot bescherming van de maatschappij die de afwijzing van het verzoek tot invrijheidstelling bevestigt, nu alleen een advocaat cassatieberoep kan instellen.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Cassatieberoep door de geïnterneerde - Vorm

- Art. 19ter Wet Bescherming Maatschappij

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Geïnterneerde - Cassatieberoep tegen beslissing Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Ontvankelijkheid

- Art. 19ter Wet Bescherming Maatschappij

Est irrecevable le pourvoi en cassation, formé par l'interné lui-même contre une décision de la Commission supérieure de défense sociale, confirmant le rejet de la demande de mise en liberté, ce pourvoi ne pouvant être formé que par un avocat.

DEFENSE SOCIALE - Commission superieure - Pourvoi en cassation formé par l'interné - Forme

- Art. 19ter L. du 1er juillet 1964

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme du pourvoi en cassation et indications - Interné - Recours en cassation contre une décision de la Commission supérieure de défense sociale - Recevabilité

- Art. 19ter L. du 1er juillet 1964

P.05.1547.F 19 april 2006 AC nr. 220

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 19 april 2006, AR P.05.1547.F, AC, 2006, nr ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Schriftelijk antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Beslissing over de strafvordering - Gezag van gewijsde - Verweer door de beslissing verworpen - Tegenstelbaarheid aan een beklaagde die geen partij was in de zaak

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Tegenstelbaarheid aan derden

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Tegenstelbaarheid aan de partijen

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken -

Conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch, avant Cass., 19 avril 2006, RG P.05.1547.F, Pas., 2006, n°...

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Note écrite en réponse aux conclusions du ministère public

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Décision rendue sur l'action publique - Autorité de chose jugée - Défense rejetée par la décision - Opposabilité à un prévenu qui n'était pas partie à la cause

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Opposabilité aux tiers

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Opposabilité aux parties

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive -

Tegenstelbaarheid aan derden

Opposabilité aux tiers

Het Hof slaat geen acht op de "vervroegde pleitnota" die door een eiser is neergelegd buiten de termijn die bij artikel 1107, tweede lid, Ger.W. is bepaald.

La Cour n'a pas égard à la "note de plaidoirie anticipée" déposée par un demandeur en dehors du délai prévu à l'article 1107, alinéa 2, du Code judiciaire.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Schriftelijk antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Note écrite en réponse aux conclusions du ministère public

Het gezag van gewijsde in strafzaken belet niet dat de beklaagde die geen partij was in de vroeger beslechte zaak, in een later strafproces de hem tenlastegelegde feiten kan aanvechten en te zijnen gunste een verweer mag aanvoeren dat verworpen werd door het vonnis waarin hij geen partij is (1). (1) Zie concl. O.M.

L'autorité de la chose jugée au pénal ne fait pas obstacle à ce que, lors d'un procès pénal ultérieur, le prévenu qui n'était pas partie à la cause précédemment jugée puisse contester les préventions mises à sa charge et invoquer à son profit une défense rejetée par le jugement auquel il est étranger (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Tegenstelbaarheid aan derden

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Beslissing over de strafvordering - Gezag van gewijsde - Verweer door de beslissing verworpen - Tegenstelbaarheid aan een beklaagde die geen partij was in de zaak

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Opposabilité aux tiers

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Décision rendue sur l'action publique - Autorité de chose jugée - Défense rejetée par la décision - Opposabilité à un prévenu qui n'était pas partie à la cause

De onherroepelijke beslissingen op de strafvordering over de grond van de zaak, hebben gezag van gewijsde t.a.v. de partijen in het strafproces en voor de gegevens waarover die partijen hun verweermiddelen hebben kunnen aanvoeren; dat gezag van gewijsde omvat wat noodzakelijk en zeker door het strafgerecht is beslist, m.b.t. de feiten die de beklaagde zijn tenlastegelegd en rekening houdend met de gronden waarop de strafrechtelijke beslissing noodzakelijkerwijze steunt (1). (1) Zie concl. O.M.

Les décisions irrévocables rendues au fond sur l'action publique sont revêtues de l'autorité de la chose jugée à l'égard de ceux qui ont été parties au procès pénal et aux éléments à l'égard desquels ces parties ont pu faire valoir leurs moyens de défense; cette autorité s'attache à ce qui a été certainement et nécessairement jugé par la juridiction répressive, concernant les faits mis à charge du prévenu et en prenant en considération les motifs qui sont le soutien nécessaire de la décision pénale (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Tegenstelbaarheid aan de partijen

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Gelding ten opzichte van derden - Draagwijdte op gebied van sociale zekerheid

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Opposabilité aux parties

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Validité à l'égard des tiers - Portée en matière de sécurité sociale

P.05.1556.F 8 maart 2006 AC nr. 135

In de zin van artikel 7 van het Verdrag volgens welk niemand mag worden veroordeeld wegens een handelen of nalaten, dat ten tijde dat het geschiedde geen strafbaar feit naar nationaal of internationaal recht uitmaakte, staat het nationaal recht niet uitsluitend gelijk met de wet.

Au sens de l'article 7 de la Convention selon lequel nul ne peut être condamné pour une action ou une omission qui, au moment où elle a été commise ne constituait pas une infraction d'après le droit national ou le droit international, le droit national ne s'identifie pas exclusivement à la loi.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Nationaal recht - Wet

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Allerlei - EVRM - Artikel 7 - Nationaal recht - Wet

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 7 - Droit national - Loi

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Divers - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 7 - Droit national - Loi

Aan het beginsel van de wettigheid van de straf is voldaan wanneer het voor diegenen waarop de strafrechtelijke bepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond ervan de straf te kennen waaraan zij zich blootstellen (1), ook al heeft de wetgever zich ertoe beperkt de straffen vast te leggen per categorie van misdrijf en de Koning de bevoegdheid heeft verleend om, zoals te dezen, de kwalificaties te bepalen die met die verschillende categorieën overeenkomen. (1) Zie Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0358.N, nr 324.

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Artikel 29, § 1, derde lid, Wegverkeerswet - Artikel 2, K.B. 22 dec. 2003 - Overtredingen - Categorieën - Wettigheid

MISDRIJF - Soorten - Allerlei - Artikel 29, § 1, derde lid, Wegverkeerswet - Artikel 2, K.B. 22 dec. 2003 - Overtreding - Categorieën - Wettigheid

Il est satisfait au principe de la légalité de la peine lorsqu'il est possible pour ceux auxquels la disposition pénale s'applique de connaître, sur la base de celle-ci, la peine à laquelle ils s'exposent(1), même si le législateur s'est limité à définir les peines par catégorie d'infraction et a délégué au Roi la compétence de déterminer, comme en l'espèce, les qualifications répondant à ces différentes catégories. (1) Voir Cass., 15 juin 2004, RG P.04.0358.N, n° 324.

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Loi relative à la police de la circulation routière, article 29, § 1er, al. 3 - Arrêté royal du 22 décembre 2003, article 2 - Infractions - Catégories - Légalité

INFRACTION - Espèces - Divers - Loi relative à la police de la circulation routière, article 29, § 1er, al. 3 - Arrêté royal du 22 décembre 2003, article 2 - Infraction - Catégories - Légalité

De bepalingen van de artt. 29, § 1, derde lid, Wegverkeerswet en 2, K.B. 22 dec. 2003 voorzien in geen verschillende behandeling van de rechtzoekenden.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 14 - Non-discriminatie - Artikel 29, § 1, derde lid, Wegverkeerswet - Artikel 2, K.B. 22 dec. 2003 - Overtreding - Categorieën

- Art. 29 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 2 KB 22 dec. 2003

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 29 - Artikel 29, § 1, derde lid - Overtreding - Categorieën - Non-discriminatie

- Art. 29 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 2 KB 22 dec. 2003

Les dispositions des articles 29, § 1er, alinéa 3, de la loi relative à la circulation routière et 2 de l'arrêté royal du 22 décembre 2003 ne prévoient aucune différence de traitement entre les justiciables.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 14 - Non-discrimination - Loi relative à la police de la circulation routière, article 29, § 1er, al. 3 - Arrêté royal du 22 décembre 2003, article 2 - Infraction - Catégories

- Art. 29 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

- Art. 2 A.R. du 22 décembre 2003

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 29 - Article 29, § 1er, al. 3 - Infraction - Catégories - Non-discrimination

- Art. 29 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

- Art. 2 A.R. du 22 décembre 2003

P.05.1558.N 21 maart 2006 AC nr. 163

Uit artikel 35.1.1, Wegverkeersreglement, dat onder meer bepaalt dat kinderen van minder dan drie jaar moeten vervoerd worden in een voor kinderen, aan hun grootte en hun gewicht aangepast goedgekeurd bevestigingssysteem indien de auto daarmee is uitgerust en uit artikel 44.2, Wegverkeersreglement, dat bepaalt dat het de bestuurder verboden is kinderen van minder dan twaalf jaar voorin plaats te laten nemen in een auto tenzij deze vooraan uitgerust is met veiligheidsgordels of met een bevestigingssysteem goedgekeurd om vooraan geplaatst te worden, volgt dat kinderen van minder dan drie jaar enkel voorin in een auto mogen plaatsnemen wanneer het voertuig vooraan uitgerust is met een bevestigingssysteem goedgekeurd om vooraan geplaatst te worden (1). (1) POTE E., Handboek Verkeerswetgeving, Hfdst. XXVI, p. 4, nr 4.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 35 - Artikel 35.1.1 - Auto - Passagier - Veiligheidsgordels en andere bevestigingssystemen - Kind van minder dan drie jaar - Wijze van vervoer

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 44 - Artikel 44.2 - Auto - Passagier - Veiligheidsgordels en andere bevestigingssystemen - Kind van minder dan twaalf jaar - Verplichting van de bestuurder

De l'article 35.1.1 du Code de la route, qui dispose entre autres que les enfants de moins de 3 ans doivent être transportés dans un système de retenue homologué pour enfants, adapté à leur taille et à leur poids si le véhicule en est équipé, et de l'article 44.2 du même code, qui dispose qu'il est interdit au conducteur de laisser des enfants de moins de 12 ans prendre place à l'avant d'un véhicule automobile sauf si celui-ci est équipé à l'avant de ceintures de sécurité ou d'un système de retenue homologué pour être placé à l'avant, il résulte que des enfants de moins de trois ans ne peuvent prendre place à l'avant d'un véhicule automobile que lorsqu'il est équipé d'un système de retenue homologué pour être placé à l'avant (1). (1) POTE R., Handboek Verkeerswetgeving, Chap. XXVI, p. 4, n° 4.

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 35 - Article 35.1.1 - Véhicule automobile - Passager - Ceintures de sécurité et autres systèmes de retenue - Enfant de moins de trois ans - Mode de transport

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 44 - Article 44.2 - Véhicule automobile - Passager - Ceintures de sécurité et autres systèmes de retenue - Enfant de moins de douze ans - Obligation du conducteur

---

P.05.1561.N 18 april 2006 AC nr. 215

Concl. adv.-gen. TIMPERMAN, Cass., 18 april 2006, AR P.05.1561.N, AC, 2006, nr ...

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnsschuld - Wijzigende wet - Werking van de wet in de tijd

DOUANE EN ACCIJNZEN - Onttrekking of invoer - Accijnsschuld - Aard - Opeisbaarheid - Tijdstip

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Douane en accijnzen - Accijnsschuld - Wijzigende wet - Werking van de wet in de tijd

Conclusions de M. l'avocat général TIMPERMAN, Cass., 18 avril 2006, RG P.05.1561.N, AC, 2006, n° ...

DOUANES ET ACCISES - Dette d'accise - Loi modificative - Application de la loi dans le temps

DOUANES ET ACCISES - Sortie ou importation - Dette d'accise - Nature - Exigibilité - Moment

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Douanes et accises - Dette d'accise - Loi modificative - Application de la loi dans le temps

De accijnsschuld bij onttrekking of invoer is geen straf maar een fiscale schuld die opeisbaar is op het ogenblik van de onttrekking of de invoer.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Onttrekking of invoer - Accijnsschuld - Aard - Opeisbaarheid - Tijdstip

- Art. 6 Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

La dette d'accise à la sortie ou à l'importation n'est pas une peine, mais une dette fiscale exigible au moment de la sortie ou de l'importation.

DOUANES ET ACCISES - Sortie ou importation - Dette d'accise - Nature - Exigibilité - Moment

- Art. 6 L. du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld hebben geen onmiddellijke werking ten aanzien van de vóór de inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen definitief verschuldigde maar nog niet betaalde accijns.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnsschuld - Wijzigende wet - Werking van de wet in de tijd

- Art. 2 Burgerlijk Wetboek

Des modifications législatives concernant la dette d'accise ne sont pas d'application immédiate à l'égard de l'accise définitivement due avant l'entrée en vigueur des dispositions modifiées, mais non encore payée.

DOUANES ET ACCISES - Dette d'accise - Loi modificative - Application de la loi dans le temps

- Art. 2 Code civil

- Artt. 6 en 42 Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

- Artt. 320 en 324 Programmawet 22 dec. 2003

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Douane en accijnzen - Accijnsschuld - Wijzigende wet - Werking van de wet in de tijd

- Art. 2 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 6 en 42 Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

- Artt. 320 en 324 Programmawet 22 dec. 2003

- Art. 6 et 42 L. du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

- Art. 320 et 324 L. du 22 décembre 2003

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Douanes et accises - Dette d'accise - Loi modificative - Application de la loi dans le temps

- Art. 2 Code civil

- Art. 6 et 42 L. du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

- Art. 320 et 324 L. du 22 décembre 2003

P.05.1563.N 28 maart 2006 AC nr. 176

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep ingesteld door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, in zijn hoedanigheid van herstelvorderende overheid, dat niet regelmatig betekend werd aan het openbaar ministerie en aan de partijen tegen wie het is gericht.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Allerlei - Stedenbouw - Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur - Eiser in herstel - Voorziening - Afwezigheid van betekening - Gevolg

- Art. 418, eerste lid Wetboek van Strafvordering

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Andere partijen - Stedenbouw - Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur - Eiser in herstel - Voorziening - Afwezigheid van betekening - Gevolg

- Art. 418, eerste lid Wetboek van Strafvordering

Est irrecevable le pourvoi en cassation formé par l'inspecteur urbaniste régional, en sa qualité d'autorité demandant la remise en état des lieux, qui n'a pas été régulièrement notifié au ministère public et aux parties contre lesquelles il est dirigé.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Divers - Urbanisme - Inspecteur urbaniste régional - Demandeur en remise en état - Pourvoi - Absence de notification - Effet

- Art. 418, al. 1er Code d'Instruction criminelle

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Autres parties - Urbanisme - Inspecteur urbaniste régional - Demandeur en remise en état - Pourvoi - Absence de notification - Effet

- Art. 418, al. 1er Code d'Instruction criminelle

P.05.1564.F 24 mei 2006 AC nr. 288

Concl. adv.-gen. R. LOOP, Cass., 24 mei 2006, AR P.05.1564.F, Pas., 2006, nr ...

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Veroordeling met uitstel - Onwettigheid

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Redenen van de vonnissen en arresten - Strafzaken - Veroordelend vonnis - Gerechtelijke antecedenten - Dubbelzinnigheid

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Redenen van de vonnissen en arresten - Strafzaken - Dubbelzinnigheid

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Veroordelend vonnis - Gerechtelijke antecedenten - Dubbelzinnigheid

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Dubbelzinnigheid

Conclusions de M. l'avocat général Loop, avant Cass., 24 mai 2006, RG P.05.1564.F, Pas., 2006, n° ...

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Condamnation avec sursis - Illégalité

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Motifs des jugements et arrêts - Matière répressive - Jugement de condamnation - Antécédents judiciaires - Ambiguïté

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Motifs des jugements et arrêts - Matière répressive - Ambiguïté

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Jugement de condamnation - Antécédents judiciaires - Ambiguïté

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Ambiguïté

Het vonnis in hoger beroep dat volgens de ene interpretatie naar recht verantwoord is doch niet volgens de andere, is door dubbelzinnigheid aangetast en schendt bijgevolg artikel 149 G.W. (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Redenen van de vonnissen en arresten - Strafzaken - Dubbelzinnigheid

- Art. 149 Grondwet 1994

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Dubbelzinnigheid

- Art. 149 Grondwet 1994

Est entaché d'ambiguïté et, partant, viole l'article 149 de la Constitution, le jugement en degré d'appel qui est légalement justifié dans une interprétation et non dans l'autre (1). (1) Voir cass., 31 octobre 2001, RG P.01.0267.F, n° 585.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Motifs des jugements et arrêts - Matière répressive - Ambiguïté

- Art. 149 Constitution 1994

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Ambiguïté

- Art. 149 Constitution 1994

De vernietiging die gegrond is op de onwettigheid van de beslissing tot uitstel, wat een maatregel is die de tenuitvoerlegging van de hoofdstraf treft, brengt in de regel de vernietiging mee van de beslissingen over de keuze van straf en strafmaat, wegens het verband tussen de strafmaat en de voormelde maatregel (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Veroordeling met uitstel - Onwettigheid

La cassation fondée sur l'illégalité entachant la décision relative au sursis, mesure qui affecte l'exécution de la peine principale, entraîne, en règle, l'annulation des décisions qui déterminent le choix et le degré des peines, en raison du lien existant entre le taux de la peine et ladite mesure (1). (1) Voir cass., 16 février 2005, RG P.04.1658.F, n° 96.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Condamnation avec sursis - Illégalité

Het vonnis in hoger beroep is niet regelmatig met redenen omkleed wanneer het in het ongewisse laat of het beslist dat het uittreksel uit het strafregister in het dossier de erin vermelde veroordelingen waarvan de eerste rechter gewag heeft gemaakt niet bewijst, dan wel of het beslist dat die veroordelingen bestaan zoals in bovenvermeld stuk en in de beroepen beslissing vermeld, doch dat ermee geen rekening hoeft te worden gehouden wegens de persoonlijke en sociale omstandigheden die de appelrechters aanwijzen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Veroordelend vonnis - Gerechtelijke antecedenten - Dubbelzinnigheid

- Art. 149 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Redenen van de vonnissen en arresten - Strafzaken - Veroordelend vonnis - Gerechtelijke antecedenten - Dubbelzinnigheid

- Art. 149 Grondwet 1994

N'est pas régulièrement motivé le jugement en degré d'appel qui laisse incertain s'il décide que l'extrait de casier judiciaire figurant au dossier ne prouve pas les condamnations qu'il mentionne et dont le premier juge a fait état, ou s'il décide que ces condamnations existent telles qu'elles sont rapportées dans la pièce susdite et par la décision entreprise mais qu'il n'y a pas lieu d'en tenir compte en raison des circonstances personnelles et sociales relevées par les juges d'appel (1). (1) Voir cass., 14 mars 2001, RG P.00.1718.F, n° 131.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Jugement de condamnation - Antécédents judiciaires - Ambiguïté

- Art. 149 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Motifs des jugements et arrêts - Matière répressive - Jugement de condamnation - Antécédents judiciaires - Ambiguïté

- Art. 149 Constitution 1994

P.05.1571.N 25 april 2006 AC nr. 235

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, staat het de strafrechter vrij zonder miskenning van het recht van verdediging zijn overtuiging te gronden op onder meer verklaringen van getuigen die in het aanvankelijk proces-verbaal niet worden vermeld, ook al zijn deze getuigen later aangebracht door een partij.

Lorsque la loi n'établit pas un mode spécial de preuve, le juge répressif est, sans violer les droits de la défense, libre de fonder sa conviction notamment sur des déclarations de témoins qui ne sont pas mentionnées dans le procès-verbal initial, même si ces témoins sont présentés ultérieurement par une partie.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Getuigen aangebracht door een partij

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Bewijs - Getuigen aangebracht door een partij

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Témoins présentés par une partie

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Preuve - Témoins présentés par une partie

---

P.05.1574.N 28 maart 2006 AC nr. 177

Het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning uitgevoerde werken bestaat tot aan het herstel in de vorige staat of tot aan de regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval zolang de daartoe nodige werken niet zijn uitgevoerd.

STEDENBOUW - Algemeen - Instandhouding van werken zonder vergunning - Duur van de onwettige toestand

- Artt. 146, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

- Art. 149, §§ 1, 2, 3 en 4 Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

- Art. 150 Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

Le maintien illégal des travaux effectués sans autorisation écrite et expresse préalable perdure jusqu'à la remise en état des lieux ou jusqu'à la régularisation de la situation illégale conformément à l'autorisation délivrée à cette fin, le cas échéant tant que les travaux nécessaires à cet effet n'ont pas été effectués.

URBANISME - Généralités - Maintien de travaux sans autorisation - Durée de la situation illégale

- Art. 146, al. 1er, 1°, 2°, 3°, 6° et 7° Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

- Art. 149, § 1er, 2, 3 et 4 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

- Art. 150 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

Zolang geen regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, is uitgevoerd, moet de rechter, rekening houdend met de eventueel opgelegde voorwaarden, nagaan of het herstel nog moet worden bevolen en in welke mate (1). (1) Zie Cass., 23 sept. 1987, AR 5478, nr 49; Cass., 27 maart 2001, AR P.99.0551.N, nr 162.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Regularisatievergunning - Voorwaarden - Opdracht van de rechter

- Art. 149, §§ 1, 2, 3 en 4 Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

- Art. 150 Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

Tant qu'aucune régularisation de la situation illégale conformément à l'autorisation délivrée à cette fin, le cas échéant en effectuant les travaux nécessaires à cet effet, n'a été effectuée, le juge doit contrôler, en tenant compte des conditions éventuellement imposées, si la remise en état doit encore être ordonnée et dans quelle mesure (1). (1) Voir: Cass., 23 septembre 1987, RG 5478, n° 49; Cass., 27 mars 2001, RG P.99.0551.N, n° 162.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Demande de remise en état - Autorisation de régularisation - Conditions - Mission du juge

- Art. 149, § 1er, 2, 3 et 4 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

- Art. 150 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

P.05.1576.N 14 maart 2006 AC nr. 148

Artikel 266, § 2, A.W.D.A. dat bepaalt dat de voor een zaak ingevorderde sommen bij voorrang worden aangewend tot betaling van de nalatigheidsinteresten en van de rechten en taksen, doet geen afbreuk aan de regeling van de aanwending van de borgtocht bepaald bij artikel 275, § 1, A.W.D.A.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane en accijnzenwet - Ingevorderde sommen - Aanwending borgtocht

L'article 266, § 2, de la Loi générale sur les douanes et accises qui dispose que les sommes récupérées dans une affaire sont imputées par priorité sur les intérêts de retard et sur les droits et taxes ne fait pas obstacle au régime d'imputation de la caution prévue à l'article 275, § 1er, de la loi générale sur les douanes et accises.

DOUANES ET ACCISES - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Sommes récupérées - Imputation de la caution

---

Artikel 275, § 1, A.W.D.A. houdt in dat de borgtocht eerst moet worden aangewend tot betaling van de tegenwaarde van de vrijgegeven goederen die achteraf niet worden wederovergelegd nadat de wederoverlegging ervan werd bevolen, en slechts tot betaling van de achteraf opgelegde boete, zo geen wederoverlegging werd bevolen.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane en accijnzenwet - Verplichting tot wederoverlegging van vrijgegeven goederen - Aanwending borgtocht

L'article 275, § 1er, de la loi générale sur les douanes et accises implique que la caution doit d'abord être imputée sur la contre-valeur des marchandises dont il est donné mainlevée et qui ne sont pas représentées ultérieurement après que leur représentation a été ordonnée, et uniquement sur l'amende infligée ultérieurement, lorsqu'il n'a pas été ordonné de représentation.

DOUANES ET ACCISES - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Obligation de représentation de marchandises dont il est donné mainlevée - Imputation de la caution

---

Artikel 283, A.W.D.A. geeft de strafrechter niet de bevoegdheid te oordelen over een bij wijze van tegenvordering ingestelde vordering tegen de vervolgende partij in schadevergoeding wegens onbehoorlijk bestuur.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Burgerlijke rechtsvordering in betaling van rechten en accijnzen - Bevoegdheid van de strafrechter - Tegenvordering in schadevergoeding wegens onbehoorlijk bestuur

L'article 283 de la loi générale sur les douanes et accises ne confère pas au juge pénal la compétence de statuer sur une action en dommages-intérêts pour mauvaise gestion intentée à titre de demande reconventionnelle contre la partie poursuivante.

DOUANES ET ACCISES - Action civile en paiement des droits et accises - Compétence du juge pénal - Demande reconventionnelle en dommages-intérêts pour mauvaise gestion

---

P.05.1583.F 15 februari 2006 AC nr. 95

Concl. adv.-gen. D. VANDERMEERSCH, Cass., 15 feb. 2006, AR P.05.1583.F, Pas., 2006, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Bekentenis - Polygraaftest - Vermoeden van onschuld - Miskenning

BEWIJS - Strafzaken - Bekentenis - Polygraaftest - Recht op stilzwijgen - Miskenning

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Deskundigenonderzoek - Gerechtsdeskundige - Politieambtenaar - Verhoor met de polygraaf

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Deskundigenonderzoek - Gerechtsdeskundige - Definitie

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Verhoor met de polygraaf - Bewijswaarde - Onaantastbare beoordeling door de rechter

DESKUNDIGENONDERZOEK - Gerechtsdeskundige - Politieambtenaar - Verhoor met de polygraaf

DESKUNDIGENONDERZOEK - Gerechtsdeskundige - Definitie

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Polygraaftest - Vermoeden van onschuld - Miskenning

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Deskundigenonderzoek - Gerechtsdeskundige - Definitie

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor met de polygraaf - Aanwijzing die het onderzoek stuurt - Bewijswaarde - Onaantastbare beoordeling door de rechter

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Polygraaftest - Recht op stilzwijgen - Miskenning

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Deskundigenonderzoek - Gerechtsdeskundige - Politieambtenaar - Verhoor met de polygraaf

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten - Artikel 14, § 3, g -

Conclusions de M. l'avocat général M. Vandermeersch, avant Cass., 15 février 2006, RG P.05.1583.F, Pas., 2006, n° ...

PREUVE - Matière répressive - Aveu - Test du polygraphe - Présomption d'innocence - Méconnaissance

PREUVE - Matière répressive - Aveu - Test du polygraphe - Droit au silence - Violation

PREUVE - Matière répressive - Divers - Expertise - Expert judiciaire - Fonctionnaire de police - Audition faite en utilisant le test du polygraphe

PREUVE - Matière répressive - Divers - Expertise - Expert judiciaire - Définition

PREUVE - Matière répressive - Divers - Audition faite en utilisant le test du polygraphe - Valeur probante - Appréciation souveraine par le juge

EXPERTISE - Expert judiciaire - Fonctionnaire de police - Audition faite en utilisant le test du polygraphe

EXPERTISE - Expert judiciaire - Définition

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Interrogatoire de l'inculpé - Test du polygraphe - Présomption d'innocence - Méconnaissance

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Expertise - Expert judiciaire - Définition

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Audition faite en utilisant le test du polygraphe - Indication pour orienter l'enquête - Valeur probante - Appréciation souveraine par le juge

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Interrogatoire de l'inculpé - Test du polygraphe - Droit au silence - Violation

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Expertise - Expert judiciaire - Fonctionnaire de police - Audition faite en utilisant le test du polygraphe

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits économiques sociaux et culturels - Article 14, § 3, g - Test du

Polygraaftest - Recht op stilzwijgen - Miskenning

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Polygraaftest - Vermoeden van onschuld - Miskenning

polygraphe - Droit au silence - Violation

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Test du polygraphe - Présomption d'innocence - Méconnaissance

---

Het verhoor met de polygraaf miskent het recht op stilzwijgen niet van degene die zich vrijwillig eraan onderwerpt en die op elk ogenblik kan beslissen ermee op te houden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Bekentenis - Polygraaftest - Recht op stilzwijgen - Miskenning

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Polygraaftest - Recht op stilzwijgen - Miskenning

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten - Artikel 14, § 3, g - Polygraaftest - Recht op stilzwijgen - Miskenning

L'audition faite en utilisant le polygraphe ne saurait violer le droit au silence de celui qui s'y soumet volontairement et peut décider à tout moment d'y renoncer (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Aveu - Test du polygraphe - Droit au silence - Violation

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Interrogatoire de l'inculpé - Test du polygraphe - Droit au silence - Violation

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits économiques sociaux et culturels - Article 14, § 3, g - Test du polygraphe - Droit au silence - Violation

---

De speurder die een verhoor afneemt met de polygraaf is geen deskundige, vermits hij niet de opdracht heeft om de rechter te adviseren, ook al wordt hem om die test verzocht om reden van zijn bijzondere bekwaamheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Deskundigenonderzoek - Gerechtsdeskundige - Politieambtenaar - Verhoor met de polygraaf

DESKUNDIGENONDERZOEK - Gerechtsdeskundige - Politieambtenaar - Verhoor met de polygraaf

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Deskundigenonderzoek - Gerechtsdeskundige - Politieambtenaar - Verhoor met de polygraaf

L'enquêteur qui procède à une audition en utilisant le test du polygraphe n'est pas un expert, dès lors qu'il n'a pas pour mission de donner un avis au juge, quand bien même ce test lui est demandé en raison de sa compétence particulière (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Expertise - Expert judiciaire - Fonctionnaire de police - Audition faite en utilisant le test du polygraphe

EXPERTISE - Expert judiciaire - Fonctionnaire de police - Audition faite en utilisant le test du polygraphe

PREUVE - Matière répressive - Divers - Expertise - Expert judiciaire - Fonctionnaire de police - Audition faite en utilisant le test du polygraphe

---

De gerechtsdeskundige is iemand die wegens zijn vakkennis, doch zonder lasthebber van de rechter te zijn, door hem is aangesteld om in alle onafhankelijkheid en onpartijdigheid technisch advies te verstrekken dat de rechter in staat stelt zijn opdracht te vervullen; hij geeft zijn bevindingen en besluiten pas nadat hij de eed heeft afgelegd om in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk verslag uit te brengen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Deskundigenonderzoek - Gerechtsdeskundige - Definitie

DESKUNDIGENONDERZOEK - Gerechtsdeskundige - Definitie

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Deskundigenonderzoek - Gerechtsdeskundige - Definitie

L'expert judiciaire est une personne qualifiée en raison de ses connaissances qui, sans être son mandataire, est désignée par le juge pour lui donner en toute indépendance et impartialité un avis d'ordre technique en vue de l'exercice de la mission dont ce juge est saisi; il ne livre ses constatations et conclusions qu'après avoir prêté le serment de faire rapport en honneur et conscience, avec exactitude et probité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Divers - Expertise - Expert judiciaire - Définition

EXPERTISE - Expert judiciaire - Définition

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Expertise - Expert judiciaire - Définition

---

Wanneer de inverdenkinggestelde zich, na van de speurders alle nodige uitleg te hebben gekregen, zonder enige dwang of druk aan de polygraaftest onderwerpt, miskent die bijzondere ondervragingsmethode het vermoeden van onschuld niet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Polygraaftest - Vermoeden van onschuld - Miskenning

Lorsque, après avoir reçu toutes les explications nécessaires de la part des enquêteurs, l'inculpé se soumet au test du polygraphe sans la moindre contrainte ou pression, le recours à cette méthode spéciale d'interrogatoire ne méconnaît pas la présomption d'innocence (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Test

BEWIJS - Strafzaken - Bekentenis - Polygraaftest - Vermoeden van onschuld - Miskenning

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Polygraaftest - Vermoeden van onschuld - Miskenning

du polygraphe - Présomption d'innocence - Méconnaissance

PREUVE - Matière répressive - Aveu - Test du polygraphe - Présomption d'innocence - Méconnaissance

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Interrogatoire de l'inculpé - Test du polygraphe - Présomption d'innocence - Méconnaissance

---

Ook al vormen zij een aanwijzing die aan het onderzoek een bepaalde richting heeft gegeven en bepaalde onderzoeksopdrachten in de loop van het voorbereidend onderzoek hebben verantwoord, toch worden de gevolgtrekkingen uit een polygraaftest aan de onaantastbare beoordeling van de rechter overgelaten, die in feite beslist om al dan niet gevolg eraan te geven naargelang het vertrouwen dat hij in die test stelt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ....

Même si elles constituent une indication qui a orienté l'enquête et justifié l'accomplissement de certains devoirs en cours de l'instruction préparatoire, les conclusions d'un test du polygraphe sont laissées à l'appréciation souveraine du juge, qui décide en fait de les suivre ou non pour mesurer le crédit qu'il attache plus particulièrement à l'audition que ce test concerne (1). (1) Voir les concl. du M.P.

BEWIJS - Strafzaken - Allerlei - Verhoor met de polygraaf - Bewijswaarde - Onaantastbare beoordeling door de rechter

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor met de polygraaf - Aanwijzing die het onderzoek stuurt - Bewijswaarde - Onaantastbare beoordeling door de rechter

PREUVE - Matière répressive - Divers - Audition faite en utilisant le test du polygraphe - Valeur probante - Appréciation souveraine par le juge

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Audition faite en utilisant le test du polygraphe - Indication pour orienter l'enquête - Valeur probante - Appréciation souveraine par le juge

---

P.05.1594.F 15 februari 2006 AC nr. 96

Concl. adv.-gen. D. VANDERMEERSCH, Cass., 15 feb. 2006, AR P.05.1594.F, Pas., 2006, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch, avant Cass., 15 février 2006, RG P.05.1594.F, Pas., 2006, n° ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Passieve uitlevering - Buitenlands aanhoudingsbevel - Exequatur - Opdracht

POLITIEK MISDRIJF - Politiek misdrijf en recht van uitlevering - Begrip - Feit dat zware gewelddaden tegen personen met zich meebrengt

POLITIEK MISDRIJF - Politiek misdrijf en recht van uitlevering

POLITIEK MISDRIJF - Politiek misdrijf en recht van uitlevering - Begrip - Vereniging met het oog op het voorbereiden en plegen van daden van terrorisme

UITLEVERING - Politiek misdrijf - Begrip - Feit dat zware gewelddaden tegen personen met zich meebrengt

UITLEVERING - Politiek misdrijf - Begrip - Vereniging met het oog op het voorbereiden en plegen van daden van terrorisme

UITLEVERING - Passieve uitlevering - Buitenlands aanhoudingsbevel - Exequatur - Onderzoeksgerechten - Opdracht

UITLEVERING - Politiek misdrijf

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Vereniging met het oog op het voorbereiden en plegen van daden van terrorisme - Politiek misdrijf en recht van uitlevering

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition passive - Mandat d'arrêt étranger - Exequatur - Mission

DELIT POLITIQUE - Infraction politique en droit de l'extradition - Notion - Fait impliquant des violences graves envers les personnes

DELIT POLITIQUE - Infraction politique en droit de l'extradition

DELIT POLITIQUE - Infraction politique en droit de l'extradition - Notion - Association formée en vue de préparer et de commettre des actes de terrorisme

EXTRADITION - Infraction politique - Notion - Fait impliquant des violences graves envers les personnes

EXTRADITION - Infraction politique - Notion - Association formée en vue de préparer et de commettre des actes de terrorisme

EXTRADITION - Extradition passive - Mandat d'arrêt étranger - Exequatur - Juridictions d'instruction - Mission

EXTRADITION - Infraction politique

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Association formée en vue de préparer et de commettre des actes de terrorisme - Infraction politique en droit de l'extradition

---

De Uitleveringswet verstaat onder politiek misdrijf alleen de feiten die rechtstreeks het politiek stelsel en de politieke orde van een bepaald land aantasten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

La loi du 1er octobre 1833 sur les extraditions n'entend par délit politique que les faits dont le caractère exclusif est de porter directement atteinte à la forme et à l'ordre politique d'une nation déterminée (1). (1) Voy. les concl. du M.P.

POLITIEK MISDRIJF - Politiek misdrijf en recht van uitlevering

- Art. 6 Wet 1 okt. 1833 op de uitleveringen

DELIT POLITIQUE - Infraction politique en droit de l'extradition

- Art. 6 L. du 1er octobre 1833 sur les extraditions

UITLEVERING - Politiek misdrijf

- Art. 6 Wet 1 okt. 1833 op de uitleveringen

Art. 6 Uitleveringswet is niet van toepassing op feiten die, wat ook het doel moge zijn dat de dader nastreeft en ongeacht de politieke vorm van het land waar het feit is gepleegd, met name zware gewelddaden tegen personen met zich kunnen meebrengen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

POLITIEK MISDRIJF - Politiek misdrijf en recht van uitlevering - Begrip - Feit dat zware gewelddaden tegen personen met zich meebrengt

UITLEVERING - Politiek misdrijf - Begrip - Feit dat zware gewelddaden tegen personen met zich meebrengt

EXTRADITION - Infraction politique

- Art. 6 L. du 1er octobre 1833 sur les extraditions

L'article 6 de la loi du 1er octobre 1833 sur les extraditions ne peut s'appliquer à des faits qui, quel que soit le but que l'auteur ait voulu atteindre et quelle que soit la forme politique de la nation où le fait a été commis, peuvent notamment impliquer des violences graves envers les personnes (1). (1) Voy. les concl. du M.P.

DELIT POLITIQUE - Infraction politique en droit de l'extradition - Notion - Fait impliquant des violences graves envers les personnes

EXTRADITION - Infraction politique - Notion - Fait impliquant des violences graves envers les personnes

---

Het toezicht dat het onderzoeksgerecht moet houden op de uitvoerbaarverklaring van het internationaal aanhoudingsbevel, bestaat erin om na te gaan of de feiten beantwoorden aan het uitleveringsverdrag dat met de verzoekende Staat is gesloten en of ze krachtens de twee betrokken wetgevingen strafbaar zijn; ongeacht of de aanduiding ervan verschilt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Passieve uitlevering - Buitenlands aanhoudingsbevel - Exequatur - Opdracht

UITLEVERING - Passieve uitlevering - Buitenlands aanhoudingsbevel - Exequatur - Onderzoeksgerechten - Opdracht

Le contrôle incombant à la juridiction d'instruction appelée à rendre exécutoire le mandat d'arrêt international, consiste à vérifier si les faits sont prévus par le traité d'extradition conclu avec l'Etat requérant et s'ils sont punissables en vertu des deux législations concernées; peu importe qu'ils le soient sous des appellations différentes (1). (1) Voy. les concl. du M.P.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition passive - Mandat d'arrêt étranger - Exequatur - Mission

EXTRADITION - Extradition passive - Mandat d'arrêt étranger - Exequatur - Juridictions d'instruction - Mission

---

Kunnen niet beschouwd worden als politieke misdrijven in de zin van artikel 6 Uitleveringswet, de feiten van deelneming aan een vereniging die is opgericht met het oogmerk om terroristische daden voor te bereiden en te plegen vermits dergelijke feiten het opzettelijk in gevaar brengen van menselijk leven met zich mee kunnen brengen, door geweld, vernieling of ontvoering, met als doel een bevolking zwaar te intimideren of een openbare macht of een internationale organisatie onterecht te verplichten een daad te stellen of zich daarvan te onthouden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Vereniging met het oog op het voorbereiden en plegen van daden van terrorisme - Politiek misdrijf en recht van uitlevering

UITLEVERING - Politiek misdrijf - Begrip - Vereniging met het oog op het voorbereiden en plegen van daden van terrorisme

POLITIEK MISDRIJF - Politiek misdrijf en recht van uitlevering - Begrip - Vereniging met het oog op het voorbereiden en plegen van daden van terrorisme

Ne peuvent être considérés comme constituant des délits politiques au sens de l'article 6 de la loi du 1er octobre 1833 des faits de participation à une association formée en vue de préparer et de commettre des actes de terrorisme dès lors que de tels faits peuvent impliquer la mise en danger intentionnelle de vies humaines par violences, destructions ou enlèvements, dans le but d'intimider gravement une population ou de contraindre indûment des pouvoirs publics ou une organisation internationale à accomplir ou à s'abstenir d'accomplir un acte (1). (1) Voy. les concl. du M.P.

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Association formée en vue de préparer et de commettre des actes de terrorisme - Infraction politique en droit de l'extradition

EXTRADITION - Infraction politique - Notion - Association formée en vue de préparer et de commettre des actes de terrorisme

DELIT POLITIQUE - Infraction politique en droit de l'extradition - Notion - Association formée en vue de préparer et de commettre des actes de terrorisme

---

Uit de artikelen 369, 11° en 12°, 377 en 394 Wet Milieutaks, vóór zijn wijziging bij wet van 7 maart 1996, volgt dat tot 9 april 1996, datum van inwerkingtreding van laatstgenoemde wet, de milieutaksen verschuldigd waren van zodra er een handeling werd gesteld waardoor de rechten bij invoer, de accijns of de belasting over de toegevoegde waarde voor de eerste maal in het land verschuldigd worden, ongeacht de aard van de handeling die aanleiding gaf tot het verschuldigd zijn van de rechten, accijnzen en belasting over de toegevoegde waarde en ongeacht de bestemmeling van de producten.

MILIEURECHT - Milieutaks - Wet Milieutaks - Toestand voor de wijziging door de wet van 7 maart 1996 - Batterijen - Handelingen waardoor de milieutaks verschuldigd wordt

Il résulte des articles 369, 11° et 12°, 377 et 394 de la loi du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat, avant sa modification par la loi du 7 mars 1996, que jusqu'au 9 avril 1996, date d'entrée en vigueur de cette dernière loi, les écotaxes étaient dues dès qu'était posé un acte entraînant pour la première fois dans le pays l'exigibilité des droits à l'importation, de l'accise ou de la taxe sur la valeur ajoutée, quelle que soit la nature de l'acte ayant donné lieu à l'exigibilité des droits, accises et taxe sur la valeur ajoutée et quelle que soit la destination des produits.

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Ecotaxe - Loi du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat - Situation avant sa modification par la loi du 7 mars 1996 - Batteries - Actes entraînant l'exigibilité de l'écotaxe

---

Uit de artikelen 369, 11° en 369, 11°bis, Wet Milieutaks, zoals gewijzigd door de wet van 7 maart 1996, volgt dat de milieutaks verschuldigd is in de fase van het distributieproces die net voorafgaat aan de levering van de aan de milieutaks onderworpen producten aan personen die ze daadwerkelijk verbruiken, ongeacht of het gaat om een intermediair verbruik of om een eindverbruik, met andere woorden bij de levering van de producten aan de kleinhandelaar die de laatste schakel vormt tussen de verbruiker enerzijds en de groothandelaar anderzijds. Wanneer de groothandelaar rechtstreeks de aan de milieutaks onderworpen producten levert aan particulieren, blijft hij een belastingplichtige die de milieutaks verschuldigd is, aangezien hij in dat geval in zijn hoedanigheid van groothandelaar rechtstreeks aan zichzelf levert in zijn hoedanigheid van kleinhandelaar en aldus zelf de aan de milieutaks onderworpen producten in verbruik brengt in de zin van artikel 369, 11° Wet Milieutaks.

MILIEURECHT - Milieutaks - Wet Milieutaks - Toestand na de wijziging door de wet van 7 maart 1996 - Batterijen - Handelingen waardoor de milieutaks verschuldigd wordt - Groothandelaar - Rechtstreekse levering aan particulieren

Il résulte des articles 369, 11° et 369, 11°bis, de la loi du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat, tels que modifiés par la loi du 7 mars 1996, que l'écotaxe est due dans la phase de distribution en amont de la livraison des produits passibles de l'écotaxe à des personnes les consommant réellement, qu'il s'agisse d'une consommation intermédiaire ou finale, en d'autres termes dès la livraison des produits au détaillant formant le dernier maillon entre le consommateur d'une part et le grossiste d'autre partikel Lorsque le grossiste livre directement les produits passibles de l'écotaxe aux particuliers, il reste un assujetti redevable de l'écotaxe, effectuant, dans ce cas, directement une livraison à soi-même en sa qualité de détaillant et mettant ainsi à la consommation des produits passibles de l'écotaxe au sens de l'article 369, 11° de la loi du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat.

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Ecotaxe - Loi du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat - Situation après sa modification par la loi du 7 mars 1996 - Batteries - Actes entraînant l'exigibilité de l'écotaxe - Grossiste - Livraison directe aux particuliers

---

P.05.1612.N 4 april 2006 AC nr. 194

Zo het bevel tot huiszoeking de woning moet aanwijzen waar de huiszoeking moet worden uitgevoerd en dit in de regel kan gebeuren door de vermelding van het adres en van de naam van de bewoner, vereisen noch het E.V.R.M., noch artikel 89bis Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wetsbepaling formeel de vermelding van de naam van de bewoner (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 1997, AR P.96.1364.N, nr 485 met concl. van adv.-gen. Bresseleers; 26 maart 2002, AR P.01.1642.N, nr 204; 26 okt. 2004, AR P.04.1129.N, nr 509.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Bevel tot huiszoeking - Vermeldingen

Si le mandat de perquisition doit indiquer le domicile où la perquisition doit être effectuée, ce qui peut, en principe, se faire en mentionnant l'adresse et le nom de l'occupant, ni la Convention européenne des droits de l'homme et des libertés fondamentales, ni l'article 89bis du Code d'instruction criminelle, ni aucune disposition légale n'exigent formellement que soit mentionné le nom de l'occupant (1). (1) Voir Cass., 18 novembre 1997, RG P.96.1364.N, n° 485 avec concl. de M. Bresseleers, avocat général; 26 mars 2002, RG P.01.1642.N, n° 204; 26 octobre 2004, RG P.04.1129.N, n° 509.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Perquisition - Mandat de perquisition - Mentions

---

P.05.1623.N 16 mei 2006 AC nr. 274

Om uit te maken of bevoorrechte informatie van aard was tot een koersbeïnvloeding te leiden overeenkomstig artikel 181 van de wet van 4 december 1990 op de financiële transacties en de financiële markt kan de rechter het criterium van de redelijk handelende belegger hanteren (1). (1) Zie J. Spreutels, F. Roggen, E. Roger France, Droit pénal des affaires, Brussel, Bruylant, 2005, 587; D. Devos. Les opérations d'initiés en droit positif belge, Rev. Banque, 1991, (455) 460; P. Krekels, Misbruik van voorkennis naar Belgisch recht: de repressieve keerzijde van de informatiemedaille?, T.B.H., 1992, (3), 20; T. Tilquin, Occasionele informatie die de beurskoers kan beïnvloeden, T.R.V. 1992, (191) 207-208. Artikel 181 van de wet van 4 december 1990 over het misbruik van voorkennis werd opgeheven bij artikel 137, § 1, 8°, Wet 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei - Marktmanipulatie - Bevoorrechte informatie - Koersbeïnvloeding - Criterium van redelijk handelende belegger - Toepassing

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Allerlei - Marktmanipulatie - Bevoorrechte informatie - Koersbeïnvloeding - Criterium van redelijk handelende belegger - Toepassing

Pour déterminer si une information privilégiée était de nature à exercer une influence sur les cours conformément à l'article 181 de la loi du 4 décembre 1990 relative aux opérations financières et aux marchés financiers, le juge peut recourir au critère de l'investisseur agissant en bon père de famille (1). (1) Voir J. Spreutels, F. Roggen, E. Roger France, Droit pénal des affaires, Bruxelles, Bruylant, 2005, 587; D. Devos. Les opérations d'initiés en droit positif belge, Rev. Banque, 1991, (455) 460; P. Krekels, Misbruik van voorkennis naar Belgisch recht: de repressieve keerzijde van de informatiemedaille?, T.B.H., 1992, (3), 20; T. Tilquin, Occasionele informatie die de beurskoers kan beïnvloeden, T.R.V. 1992, (191) 207-208. L'article 181 de la loi du 4 décembre 1990 relatif au délit d'initié a été abrogé par l'article 137, § 1er, 8°, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers.

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Divers - Manipulation du marché - Information priviligiée - Influence sur les cours - Critère de l'investisseur agissant en bon père de famille - Application

SOCIETES - Sociétés commerciales - Divers - Manipulation du marché - Information priviligiée - Influence sur les cours - Critère de l'investisseur agissant en bon père de famille - Application

---

P.05.1629.N 7 maart 2006 AC nr. 130

Een bestuurder komt slechts regelmatig van rechts wanneer hij bij het oprijden van het kruispunt waarop hij normaal voorrang heeft, geen enkele inbreuk op de bestaande regelgeving maakt.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.3 - Verplichting om voorrang te verlenen - Bestuurder die op een regelmatige manier van rechts komt

- Art. 12.3.1, eerste lid KB van 1 dec. 1975 houdende algemeen

Un conducteur ne vient régulièrement à droite que lorsqu'en abordant le carrefour où il a normalement la priorité, il ne commet aucune infraction à la réglementation existante.

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 12 - Article 12, # 3 - Obligation de céder le passage - Conducteur venant régulièrement à droite

- Art. 12.3.1, al. 1er A.R. du 1er décembre 1975 portant règlement

reglement op de politie van het wegverkeer

général sur la police de la circulation routière

Het onregelmatige rijgedrag van de voorranghebbende bestuurder ontslaat de voorrangplichtige geenszins van zijn verplichting dubbel voorzichtig een kruispunt op te rijden (1). (1) Zie Cass., 23 juni 2000, AR C.99.0421.F, nr 398.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 12 - Art. 12.2 - Plicht van voorzichtigheid - Verplichting om voorrang te verlenen - Onregelmatig rijgedrag van de voorranghebbende bestuurder

- Artt. 12.2 en 12.3.1, eerste lid KB van 1 dec. 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer

Le comportement de conduite irrégulier du conducteur prioritaire ne dispense nullement le débiteur de priorité de son obligation d'aborder un carrefour en redoublant de prudence (1). (1) Voir Cass., 23 juin 2000, RG C.99.0421.F, n° 398.

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 12 - Article 12, # 2 - Obligation de prudence - Obligation de céder le passage - Comportement de conduite irrégulier du conducteur prioritaire

- Art. 12.2 et 12.3.1, al. 1er A.R. du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière

P.05.1631.F 29 maart 2006 AC nr. 180

Er bestaat geen algemeen rechtsbeginsel van "de niet-toepasselijkheid van tegenstrijdige rechterlijke beslissingen".

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Niet-toepasselijkheid van tegenstrijdige rechterlijke beslissingen - Bestaan

Il n'existe aucun principe général du droit relatif à "l'inapplicabilité de décisions de justice contradictoires".

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Inapplicabilité de décisions de justice contradictoires - Existence

De eigenaar is strafrechtelijk aansprakelijk voor de handhaving van wederrechtelijk uitgevoerde werkzaamheden (1). (1) B. LOUVEAUX, Le droit de l'urbanisme, Brussel, De Boeck Université, 2002, p. 443.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Stedenbouw - Wederrechtelijk uitgevoerde werken - Instandhouding - Strafrechtelijke aansprakelijkheid van de eigenaar

- Art. 154, eerste lid, 3° Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium

STEDENBOUW - Sancties - Wederrechtelijk uitgevoerde werken - Instandhouding - Strafrechtelijke aansprakelijkheid van de eigenaar

- Art. 154, eerste lid, 3° Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium

Le maintien de travaux irrégulièrement entrepris relève de la responsabilité pénale du propriétaire (1). (1) B. LOUVEAUX, Le droit de l'urbanisme, Bruxelles, De Boeck Université, 2002, p. 443.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Urbanisme - Travaux illicites - Maintien - Responsabilité pénale du propriétaire

- Art. 154, al. 1er, 3° Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine

URBANISME - Sanctions - Travaux illicites - Maintien - Responsabilité pénale du propriétaire

- Art. 154, al. 1er, 3° Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine

P.05.1632.F 14 juni 2006 AC nr. 329

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 14 juni 2006, AR P.05.1632.F, Pas., 2006, nr ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Schuldigverklaring - Veroordeling in de kosten en tot teruggave

STRAF - Allerlei - Overschrijding van de redelijke termijn - Sanctie - Schuldigverklaring - Veroordeling in de kosten en tot teruggave

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 14 juin 2006, RG P.05.1632.F, Pas.,2006, n° ...

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Dépassement - Sanction - Déclaration de culpabilité - Condamnation aux frais et aux restitutions

PEINE - Divers - Dépassement du délai raisonnable - Sanction - Déclaration de culpabilité - Condamnation aux frais et aux restitutions

De uitdrukking "zo daartoe aanleiding bestaat" in het tweede lid van artikel 21ter, V.T.Sv., maakt bij overschrijding van de redelijke termijn de uitspraak van de teruggave niet facultatief (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Schuldigverklaring - Veroordeling in de kosten en tot teruggave

STRAF - Allerlei - Overschrijding van de redelijke termijn - Sanctie - Schuldigverklaring - Veroordeling in de kosten en tot teruggave

L'expression "s'il y a lieu" dans le second alinéa de l'article 21ter du titre préliminaire du Code de procédure pénale ne rend pas le prononcé de la restitution facultatif en cas de dépassement du délai raisonnable (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Dépassement - Sanction - Déclaration de culpabilité - Condamnation aux frais et aux restitutions

PEINE - Divers - Dépassement du délai raisonnable - Sanction - Déclaration de culpabilité - Condamnation aux frais et aux restitutions

---

De beslissing om bij overschrijding van de redelijke termijn geen sanctie op te leggen aan de herstelvordering van de administratieve overheid inzake stedenbouw, schendt noch artikel 6.1, E.V.R.M., noch artikel 14, I.V.B.P.R., en miskent evenmin het recht van verdediging.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Herstelvordering van de administratieve overheid

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Herstelvordering van de administratieve overheid inzake stedenbouw

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culture rechten - Artikel 14 - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Herstelvordering van de administratieve overheid inzake stedenbouw

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Herstelvordering van de administratieve overheid inzake stedenbouw

Ne viole ni l'article 6.1, C.E.D.H., ni l'article 14, P.I.D.C.P., ni les droits de la défense, la décision de ne pas frapper de sanction la demande de réparation de l'autorité administrative en matière d'urbanisme en cas de dépassement du délai raisonnable.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Délai raisonnable - Dépassement - Sanction - Demande de réparation de l'autorité administrative

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Délai raisonnable - Dépassement - Sanction - Demande de réparation de l'autorité administrative en matière d'urbanisme

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits économiques sociaux et culturels - Article 14 - Délai raisonnable - Dépassement - Sanction - Demande de réparation de l'autorité administrative en matière d'urbanisme

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Dépassement - Sanction - Demande de réparation de l'autorité administrative en matière d'urbanisme

---

Een eenvoudige schuldigverklaring door de bodemrechter in geval van overschrijding van de redelijke termijn doet helemaal geen afbreuk aan zijn verplichting om uitspraak te doen over de herstelvordering van de administratieve overheid inzake stedenbouw.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Schuldigverklaring - Stedenbouw - Gevolg voor de herstelvordering

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Schuldigverklaring - Gevolg voor de herstelvordering

STRAF - Allerlei - Overschrijding van de redelijke termijn - Sanctie - Schuldigverklaring - Gevolg voor de herstelvordering inzake stedenbouw

Une simple déclaration de culpabilité décidée par le juge du fond en cas de dépassement du délai raisonnable ne limite en rien son obligation de statuer sur la demande de réparation de l'autorité administrative en matière d'urbanisme.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Dépassement - Sanction - Déclaration de culpabilité - Urbanisme - Incidence sur la demande de réparation

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Délai raisonnable - Dépassement - Sanction - Déclaration de culpabilité - Incidence sur la demande de réparation

PEINE - Divers - Dépassement du délai raisonnable - Sanction - Déclaration de culpabilité - Incidence sur la demande de réparation en matière d'urbanisme

---

De bijzondere wettelijke bewijswaarde, zolang het tegendeel niet is bewezen, die de wet toekent aan de vaststellingen die, met betrekking tot overtredingen van de Wegverkeerswet en haar uitvoeringsbesluiten, gesteund zijn op materiële bewijsmiddelen die door bemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd, is niet afhankelijk van de voorwaarde dat de door de voormelde bevoegde persoon gevolgde opleiding werd verstrekt door de afdeling Metrologie van de federale overheidsdienst Economie.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Processen-verbaal - Materiële bewijsmiddelen die door bemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd - Vaststellingen - Bijzondere wettelijke bewijswaarde - Voorwaarde - Bevoegd persoon - Voorafgaande opleiding

- Art. 62, eerste en tweede lid Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Bijlage 2, art. 4 KB 11 okt. 1997 betreffende de goedkeuring en homologatie van de automatisch werkende toestellen gebruikt om toezicht te houden op de naleving van de wet betreffende de politie over het wegverkeer en haar uitvoeringsbesluiten

La force probante spéciale, jusqu'à preuve du contraire, conférée par la loi aux constatations qui, relatives aux infractions à la loi relative à la police de la circulation routière et aux arrêtés pris en exécution de celle-ci, sont fondées sur des preuves matérielles fournies par des appareils fonctionnant automatiquement en présence d'un agent qualifié n'est pas subordonnée à la condition que la formation suivie par ledit agent qualifié ait été dispensée par la division Métrologie du service public fédéral Economie.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Procès-verbaux - Preuves matérielles fournies par des appareils fonctionnant automatiquement en présence d'un agent qualifié - Constatations - Force probante spéciale - Condition - Agent qualifié - Formation préalable

- Art. 62, al. 1er et 2 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

- Annexe 2, art. 4 A.R. du 11 octobre 1997 relatif a l'approbation et a l'homologation des appareils fonctionnant automatiquement, utilises pour surveiller l'application de la loi relative a la police de la circulation routiere et des arretes pris en execution de celle-ci

---

P.05.1649.N 2 mei 2006 AC nr. 250

De wijziging van artikel 145bis, § 1, vierde lid, Stedenbouwdecreet 1999, door het decreet van 22 april 2005, waarbij de "agrarische gebieden met bijzondere waarde" werden geschrapt uit de lijst van de in deze bepaling gegeven opsomming van ruimtelijk kwetsbare gebieden, is niet relevant voor het gelijkluidend begrip in artikel 146, vierde lid, Stedenbouwdecreet 1999; een "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" blijft dus ook na deze wijziging een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" in de zin van artikel 146, vierde lid, Stedenbouwdecreet 1999 (1). (1) Zie Cass., 22 feb. 2005, AR P.04.1346.N, nr 109, met concl. van proc.-gen. DE SWAEF; Cass., 13 sept. 2005, AR P.05.0479.N, nr ...

STEDENBOUW - Sancties - Strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken - Agrarisch gebied met een bijzondere waarde

- Artt. 145bis, § 1, vierde lid, en 146, vierde lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

La modification apportée à l'article 145bis, § 1er, alinéa 4, du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, par le décret du 22 avril 2005, qui retire les "zones agricoles à valeur particulière" de la liste des zones vulnérables du point de vue spatial qu'énumère cette disposition, est sans pertinence pour la notion similaire figurant à l'article 146, alinéa 4, du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire; même après cette modification, une "zone agricole d'intérêt paysager" demeure une "zone agricole à valeur particulière" au sens de l'article 146, alinéa 4, du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire (1). (1) Voir Cass., 22 février 2005, RG P.04.1346.N, n° 109, avec les concl. de M. le procureur général DE SWAEF, publiées à leur date dans AC; Cass., 13 septembre 2005, RG P.05.0479.N, n° ...

URBANISME - Sanctions - Sanction pénale du chef de perpétuation de l'infraction - Zone agricole à valeur particulière

- Art. 145bis, § 1er, al. 4, et 146, al. 4 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

---

P.05.1650.N 4 april 2006 AC nr. 195

De beslissing van het onderzoeksgerecht dat bijkomende onderzoekshandelingen beveelt, is slechts voorlopig en heeft geen gezag van gewijsde, het onderzoeksgerecht blijft vrij om nadien ter gelegenheid van de regeling van de rechtspleging te oordelen dat het onderzoek volledig is (1). (1) Zie Cass., 18 sept. 2001, AR P.01.0913.N, nr 470; 9 jan. 2002, AR P.01.1035.F, nr 17 met concl. adv.-gen. Spreutels.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Beslissing waarbij bijkomende onderzoekshandelingen worden bevolen - Gezag van gewijsde

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Beslissing waarbij bijkomende onderzoekshandelingen worden bevolen - Gevolg

La décision de la juridiction d'instruction ordonnant des actes d'instruction complémentaires est seulement provisoire et n'a pas d'autorité de chose jugée; la juridiction d'instruction reste libre de considérer ultérieurement, à l'occasion du règlement de la procédure, que l'instruction est complète (1). (1) Voir Cass., 18 septembre 2001, RG P.01.0913.N, n° 470; 9 janvier 2002, RG P.01.1035.F, n° 17 avec les concl. de M. l'avocat général Spreutels.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Décision ordonnant des actes d'instruction complémentaires - Autorité de chose jugée

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Juridictions d'instruction - Décision ordonnant des actes d'instruction complémentaires - Effet

---

De kamer van inbeschuldigingstelling oordeelt vrij of ze met toepassing van het artikel 235 Wetboek van Strafvordering ambtshalve vervolgingen gelast voor feiten die niet in de oorspronkelijke vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek of de klacht met burgerlijke partijstelling begrepen zijn.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Ambtshalve vervolgingen - Beoordeling

La chambre des mises en accusation décide souverainement d'ordonner en application de l'article 235 du Code d'instruction criminelle des poursuites d'office pour des faits qui ne sont pas compris dans la demande d'ouverture d'une instruction judiciaire ou dans la plainte avec constitution de partie civile.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Poursuites d'office - Appréciation

---

Het onderzoeksgerecht dat de rechtspleging regelt is niet verplicht in zijn uitspraak te vermelden dat het de regelmatigheid van de hem voorgelegde procedure heeft onderzocht.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging - Vermelding

- Art. 235bis Wetboek van Strafvordering

La juridiction d'instruction réglant la procédure n'est pas tenue de mentionner dans sa décision qu'elle a contrôlé la régularité de la procédure qui lui a été soumise.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Examen de la régularité de la procédure - Mention

- Art. 235bis Code d'Instruction criminelle

Het onderzoeksgerecht oordeelt bij de regeling van de rechtspleging vrij of er tegen de inverdenkinggestelde al dan niet voldoende bezwaren bestaan; het Hof van Cassatie kan op dit oordeel van het onderzoeksgerecht geen marginale toetsing uitoefenen (1). (1) Zie Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307 met concl. advocaat-generaal Loop; 8 mei 2002, AR P.01.1395.F, nr 281; 2 april 2003; AR P.03.0040.F, nr 221; 16 feb. 2005, AR P.04.1428.F, nr 95; 17 jan. 2006, P.05.1342.N, nr ...: 24 jan. 2006, AR P.05.1125.N, nr ....

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Onderzoeksgerecht - Regeling van de rechtspleging - Vaststelling van het bestaan van voldoende bezwaren - Toetsing door het Hof

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Bestaan van voldoende bezwaren - Beoordeling

La juridiction d'instruction apprécie librement lors du règlement de la procédure s'il existe des charges suffisantes à l'encontre de l'inculpé; la Cour de cassation est sans pouvoir pour exercer un contrôle marginal sur cette appréciation de la juridiction d'instruction (1). (1) Voir Cass., 23 mai 2001, RG P.01.0317.F, n° 307 avec les concl. de M. l'avocat général Loop; 8 mai 2002, RG P.01.1395.F, n° 281; 2 avril 2003, RG P.03.0040.F, n° 221; 16 février 2005, RG P.04.1428.F, n° 95; 17 janvier 2006, P.05.1342.N, n°...; 24 janvier 2006, RG P.05.1125.N, n° ...

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Juridiction d'instruction - Règlement de la procédure - Constatation de l'existence de charges suffisantes - Contrôle par la Cour

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Existence de charges suffisantes - Appréciation

---

Het onderzoeksgerecht oordeelt onaantastbaar welke de wettelijke omschrijving is van de feiten bedoeld in de klacht van de burgerlijke partij waardoor het onderzoek werd geopend, voor zover die omschrijving niet onverenigbaar is met die feiten.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Onderzoeksgerecht - Burgerlijke partijstelling - Wettelijke omschrijving van de feiten - Grenzen

ONDERZOEKSGERECHTEN - Burgerlijke partijstelling - Wettelijke omschrijving van de feiten - Onaantastbare beoordeling - Grenzen

La juridiction d'instruction apprécie souverainement quelle est la qualification légale des faits visés dans la plainte de la partie civile à l'origine de l'ouverture de l'instruction, pour autant que cette qualification ne soit pas inconciliable avec les faits.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Juridiction d'instruction - Constitution de partie civile - Qualification légale des faits - Limites

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Constitution de partie civile - Qualification légale des faits - Appréciation souveraine - Limites

---

P.05.1651.N 4 april 2006 AC nr. 196

Daar de beslissingen van de onderzoeksgerechten die de rechtspleging regelen, onder meer deze die een buitenvervolgingstelling of een ontslag van onderzoek bevelen, geen uitspraak doen over de gegrondheid van de strafvervolging of over de vaststelling van burgerlijke rechten of verplichtingen, is het artikel 6,1 E.V.R.M. als dusdanig op die regeling van de rechtspleging niet toepasselijk (1). (1) Zie Cass., 29 sept. 1999, AR P.99.1228.F, nr 494; 12 maart 2003, AR P.03.0313.F, nr 164; 26 maart 2003, AR P.03.0136.F, nr 206; 2 april 2003, AR P.03.0040.F, nr 221; 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, nr 521.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Rechten van de Mens - E.V.R.M. - Artikel 6.1 - Eerlijk proces - Toepasselijkheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Eerlijk proces - Onderzoeksgerechten - Toepasselijkheid

Les décisions des juridictions d'instruction qui règlent la procédure, notamment celles qui ordonnent un non-lieu ou un renvoi de l'instruction, ne statuant pas sur le bien-fondé des poursuites pénales ou sur la constatation de droits ou obligations civils, l'article 6.1 de la Convention européenne des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'est pas applicable en tant que tel à ce règlement de la procédure (1). (1) Voir 29 septembre 1999, RG P.99.1228.F, n° 494; 12 mars 2003, RG P.03.0313.F, n° 164; 26 mars 2003, RG P.03.0136.F, n° 206; 2 avril 2003, RG P.03.0040.F, n° 221; 22 octobre 2003, RG P.03.1150.F, n° 521.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Droits de l'homme - Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6, § 1er - Procès équitable - Applicabilité

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Procès équitable - Juridictions d'instruction - Applicabilité

De burgerlijke partijstelling bij de bevoegde onderzoeksrechter door een persoon die beweert benadeeld te zijn door een misdaad of een wanbedrijf kan slechts de strafvordering voor dat bepaalde feit op gang brengen in zoverre de betrokkene benadeeld kan zijn door dat misdrijf; het kan de strafvordering niet op gang brengen voor een feit waardoor hij niet kan benadeeld zijn (1). (1) Zie Cass., 8 okt. 2002, AR P.02.0419.N, nr 516; 11 feb. 2003, AR P.02.0608.N, nr 94.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partij - Burgerlijke partijstelling

- Art. 63 Wetboek van Strafvordering

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partij - Burgerlijke partijstelling

- Art. 63 Wetboek van Strafvordering

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partij - Burgerlijke partijstelling - Ontvankelijkheid

- Art. 63 Wetboek van Strafvordering

La constitution de partie civile devant le juge d'instruction compétent par une personne qui se prétend lésée par un crime ou un délit ne peut mettre en mouvement l'action publique pour ce fait précis que dans la mesure où l'intéressé peut avoir été lésé par cette infraction; elle ne peut mettre en mouvement l'action publique pour un fait par lequel il n'a pas été lésé (1). (1) Voir Cass., 8 octobre 2002, RG P.02.0419.N, n° 516; 11 février 2003, RG P.02.0608.N, n° 94.

ACTION CIVILE - Partie civile - Constitution de partie civile

- Art. 63 Code d'Instruction criminelle

ACTION CIVILE - Partie civile - Constitution de partie civile

- Art. 63 Code d'Instruction criminelle

ACTION CIVILE - Partie civile - Constitution de partie civile - Recevabilité

- Art. 63 Code d'Instruction criminelle

Wanneer een conclusie het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren aanvoert of betwist, antwoordt het onderzoeksgerecht daarop door de onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307 met concl. adv.-gen. Loop; 8 mei 2002, AR P.01.1395.F, nr 281; 2 april 2003, AR P.03.0040.F, nr 221; 16 feb. 2005, AR P.04.1428.F, nr 95; 17 jan. 2006, P.05.1342.N, nr ...; 24 jan. 2006, AR P.05.1125.N, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Conclusie - Betwisting van het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren - Motivering

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Bestaan van voldoende bezwaren - Vaststelling

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Conclusie waarbij het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren wordt betwist - Motivering

- Artt. 128, 129, 130, 229 en 231 Wetboek van Strafvordering

Lorsque des conclusions allèguent ou contestent l'existence en fait de charges suffisantes, la juridiction d'instruction y répond par la constatation souveraine que pareilles charges existent ou n'existent pas (1). (1) Cass., 23 mai 2001, RG P.01.0317.F, n° 307 avec les concl. de M. l'avocat général Loop; 8 mai 2002, RG P.01.1395.F, n° 281; 2 avril 2003, AR P.03.0040.F, n° 221; 16 février 2005, RG P.04.1428.F, n° 95; 17 janvier 2006, P.05.1342.N, n° ...; 24 janvier 2006, RG P.05.1125.N, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Conclusions - Contestation de l'existence en fait de charges suffisantes - Motivation

- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Existence de charges suffisantes - Constatation

- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Conclusions contestant l'existence en fait de charges suffisantes - Motivation

- Art. 128, 129, 130, 229 et 231 Code d'Instruction criminelle

---

P.05.1655.F 25 januari 2006 AC nr. 55

Is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv. en houdt geen verband met de gevallen die in het tweede lid van dat artikel worden bedoeld, de beslissing waarbij het hof van beroep, correctionele kamer, bij de uitspraak over een verzoek tot regeling van rechtsgebied van de beklaagde met toepassing van artikel 540 Sv., vaststelt dat de toestand die door de verzoeker wordt uiteengezet geen bevoegdheidsconflict doet ontstaan dat van aard is om de rechtsgang te belemmeren en zijn verzoekschrift verwerpt (1). (1) Eiser had voor het hof van beroep te Luik, correctionele kamer, met toepassing van artikel 540, Sv., een verzoekschrift tot regeling van rechtsgebied neergelegd, waarin hij om de voeging verzoekt van twee zaken die zijn vastgesteld, de ene voor de correctionele rechtbank te Dinant, de andere voor de correctionele rechtbank te Marche-en-Famenne, en van een derde zaak die te Aarlen gerechtelijk wordt onderzocht, omdat ze samenhangend zouden zijn. Met het bestreden arrest heeft het hof van beroep dit verzoekschrift verworpen op grond dat de toestand die door de verzoeker wordt uiteengezet, met name de enkele omstandigheid dat hij voor verschillende rechtbanken voor afzonderlijke doch identiek gekwalificeerde feiten werd vervolgd, geen bevoegdheidsconflict doet ontstaan die de rechtsgang belemmert. Het Hof heeft geoordeeld dat het bestreden arrest geen uitspraak deed over een bevoegdheidsconflict, vermits het geen uitspraak deed over de bevoegdheden van de rechtscolleges van het rechtsgebied van het hof van beroep waarbij de zaak van eiser respectievelijk is aanhangig gemaakt. Hieruit kan evenwel niet worden afgeleid dat artikel 540 Sv. een cassatieberoep sui generis zou instellen dat niet onder toepassing valt van de regels van de artt. 416 en 539 van voormeld wetboek.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Beklaagde die wordt vervolgd voor verschillende correctionele rechtbanken binnen eenzelfde rechtsgebied van het hof van beroep - Verzoek tot regeling van rechtsgebied van de beklaagde - Hof van beroep - Geen bevoegdheidsgeschil - Verwerping van het verzoek - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 416 en 540 Wetboek van Strafvordering

N'est pas définitive au sens de l'article 416, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle et est étrangère aux cas visés au second alinéa de cet article, la décision par laquelle la cour d'appel, chambre correctionnelle, statuant sur une requête en règlement de juges déposée par le prévenu en application de l'article 540 du Code d'instruction criminelle, constate que les situations développées par le requérant ne provoquent aucun conflit de juridiction de nature à entraver le cours de la justice et rejette sa requête (1). (1) Le demandeur avait déposé devant la cour d'appel de Liège, chambre correctionnelle, une requête en règlement de juges, en application de l'article 540 du Code d'instruction criminelle, sollicitant la jonction de deux causes fixées, l'une devant le tribunal correctionnel de Dinant, l'autre devant le tribunal correctionnel de Marche-en-Famenne, ainsi que d'une troisième cause faisant l'objet d'une instruction en cours à Arlon, arguant de leur connexité. Par l'arrêt attaqué, la cour d'appel a rejeté cette requête aux motifs que les situations développées par le requérant, à savoir la seule circonstance que celui-ci était poursuivi devant plusieurs tribunaux différents du chef de faits distincts mais semblablement qualifiés, ne provoquaient aucun conflit de juridiction de nature à entraver le cours de la justice. La Cour a considéré que l'arrêt attaqué ne statuait pas sur une contestation de compétence, dès lors qu'il ne se prononçait pas sur les compétences des juridictions du ressort de la cour d'appel respectivement saisies en cause du demandeur. Il ne peut toutefois pas en être déduit que l'article 540 du Code d'instruction criminelle instaurerait un pourvoi en cassation sui generis échappant aux règles prévues aux articles 416 et 539 dudit code.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Prévenu poursuivi devant différents tribunaux correctionnels d'un même ressort de cour d'appel - Requête en règlement de juges du prévenu - Cour d'appel - Pas de conflit de juridiction - Rejet de la requête - Pourvoi immédiat - Recevabilité

- Art. 416 et 540 Code d'Instruction criminelle

P.05.1662.N 3 januari 2006 AC nr. 5

Bij de handhaving van de voorlopige hechtenis kan het vormverzuim van de verwittiging van de verdachte en zijn raadman dat zich bij de raadkamer heeft voorgedaan, worden hersteld bij de rechtspleging in hoger beroep voor de kamer van inbeschuldigingstelling, zodat tevens de miskenning van het recht van verdediging wordt hersteld (1). (1) Cass., 27 juli 1999, AR P.99.1084.F, nr 423; 10 nov. 1999, AR P.99.1514.F, nr 601.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis - Herstel van vormverzuim bij de rechtspleging in hoger beroep

- Art. 21, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Herstel van vormverzuim door de kamer van inbeschuldigingstelling

- Art. 21, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Herstel van vormverzuim bij de rechtspleging in hoger beroep

- Art. 21, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Lors du maintien de la détention préventive, le vice de forme relatif à l'information de l'inculpé et de son conseil qui a été commis en chambre du conseil peut être réparé lors de la procédure en degré d'appel devant la chambre des mises en accusation, de sorte qu'est en même temps réparée la violation des droits de la défense (1). (1) Cass., 27 juillet 1999, RG P.99.1084.F, n° 423; 10 novembre 1999, RG P.99.1514.F, n° 601.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Détention préventive - Réparation du vice de forme lors de la procédure en appel

- Art. 21, § 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Réparation du vice de forme par la chambre des mises en accusation

- Art. 21, § 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Chambre des mises en accusation - Réparation du vice de forme lors de la procédure en appel

- Art. 21, § 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.05.1663.N 26 september 2006 AC nr. 435

Concl. adv.-gen. VANDEWAL, Cass., 26 sept. 2006, AR P.05.1663.N, AC, 2006, nr ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Rechtspersoon - Vertegenwoordiging - Lasthebber ad hoc - Bevoegdheid

STRAFVORDERING - Aanwending van rechtsmiddelen - Rechtspersoon - Vertegenwoordiging - Lasthebber ad hoc - Bevoegdheid

Conclusions de M. l'avocat général, VANDEWAL, avant Cass., 26 septembre 2006, RG P.05.1663.N, Pas., 2006, n° ...

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Prévenu et inculpé - Personne morale - Représentation - Mandataire ad hoc - Pouvoir

ACTION PUBLIQUE - Exercice des voies de recours - Personne morale - Représentation - Mandataire ad hoc - Pouvoir

---

Wanneer, ingeval de strafvordering tegen een rechtspersoon en tegen degene die bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen wordt ingesteld wegens dezelfde of samenhangende feiten, door de rechtbank een lasthebber ad hoc is aangewezen om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, is uitsluitend deze lasthebber ad hoc bevoegd om namens deze rechtspersoon, in diens hoedanigheid van beklaagde, rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen over de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Rechtspersoon - Vertegenwoordiging - Lasthebber ad hoc - Bevoegdheid

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

STRAFVORDERING - Aanwending van rechtsmiddelen -

Si, lorsque les poursuites contre une personne morale et contre la personne habilitée à la représenter sont engagées pour des mêmes faits ou des faits connexes, un mandataire ad hoc a été désigné par le tribunal pour représenter la personne morale, seul ce mandataire ad hoc est compétent pour exercer au nom de cette personne morale, en sa qualité de prévenu, des voies de recours, en ce compris un pourvoi en cassation, contre les décisions rendues sur l'action publique mise en mouvement contre cette personne morale (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Prévenu et inculpé - Personne morale - Représentation - Mandataire ad hoc - Pouvoir

- Art. 2bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

ACTION PUBLIQUE - Exercice des voies de recours - Personne

Rechtspersoon - Vertegenwoordiging - Lasthebber ad hoc - Bevoegdheid

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

morale - Représentation - Mandataire ad hoc - Pouvoir

- Art. 2bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

P.05.1664.F 15 november 2006 AC nr. 560

Op de plaatsen waar het verkeer noch door een bevoegd persoon, noch door verkeerslichten geregeld wordt, mag een voetganger zich slechts voorzichtig op de rijbaan begeven en met inachtneming van de naderende voertuigen, maar zodra hij zich regelmatig op de rijbaan heeft begeven, is hij tijdens het oversteken niet verplicht zich aan bijzondere voorschriften te houden, met name wanneer hij op dat ogenblik geconfronteerd wordt met een voertuig dat tegen overdreven snelheid rijdt (1). (1) Cass., 10 mei 1994, AR P.93.0599.N, nr 227; zie ook Cass., 5 dec. 1984, AC, 1984-1985, nr 215; Cass., 26 maart 1980, AC, 1979-1980, nr 477.

Aux endroits où la circulation n'est réglée ni par un agent qualifié ni par des signaux lumineux de circulation, le piéton ne peut s'engager sur la chaussée qu'avec prudence et en tenant compte des véhicules qui s'approchent, mais, une fois régulièrement engagé sur la chaussée, il n'est tenu au cours de la traversée de celle-ci, à aucun comportement particulier notamment lorsqu'il est confronté à ce moment à un véhicule développant une vitesse excessive (1). (1) Cass., 10 mai 1994, RG P.93.0599.N, n° 227; voir également Cass., 5 décembre 1984, Pas., 1985, n° 215; Cass., 26 mars 1980, Pas., 1980, p. 922.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 42 - Artikel 42.4.4 - Voetganger - Rijbaan - Oversteken - Verplichtingen

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 42 - Article 42.4.4 - Piéton - Chaussée - Traversée - Obligations

---

P.05.1671.N 14 maart 2006 AC nr. 149

Het cassatieberoep dat de veroordeelde instelt tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling moet binnen vijftien vrije dagen worden ingesteld na de dag waarop hem de beslissing van de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling ter kennis is gebracht, hetzij bij aangetekende brief, hetzij, indien de betrokkene van zijn vrijheid is beroofd, door afgifte van een afschrift van de beslissing door de directeur van de strafinrichting (1). (1) Cass., 12 jan. 2000, RG P.99.1635.F, AC, 2000, nr 26.

Le pourvoi en cassation du condamné contre une décision de révocation de la libération conditionnelle doit être introduit dans les quinze jours francs à dater du jour où ladite décision de la commission de libération conditionnelle lui a été notifiée, soit par lettre recommandée, soit, si l'intéressé est privé de sa liberté, par remise d'une copie de la décision par le directeur de l'établissement pénitentiaire (1). (1) Cass., 12 janvier 2000, RG P.99.1635.F, Pas., 2000, n° 26.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - Voorwaardelijke invrijheidstelling - Herroeping - Cassatieberoep van de veroordeelde

- Art. 373 Wetboek van Strafvordering

- Art. 10, § 5, eerste lid Wet 5 maart 1998

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING - Herroeping - Cassatieberoep

- Art. 373 Wetboek van Strafvordering

- Art. 10, § 5, eerste lid Wet 5 maart 1998

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Durée, point de départ et fin - Libération conditionnelle - Révocation - Pourvoi du condamné

- Art. 373 Code d'Instruction criminelle

- Art. 10, § 5, al. 1er L. du 5 mars 1998

LIBERATION CONDITIONNELLE - Révocation - Pourvoi en cassation

- Art. 373 Code d'Instruction criminelle

- Art. 10, § 5, al. 1er L. du 5 mars 1998

P.05.1672.N 14 maart 2006 AC nr. 150

Niet ontvankelijk is de memorie die werd ingediend zowel minder dan acht dagen voor de rechtszitting als meer dan twee maanden sedert de inschrijving van de zaak op de algemene rol (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 1998, AC, 1998, nr 414.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Termijn voor memorie

- Art. 420bis, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering

Est irrecevable le mémoire déposé tant moins de huit jours avant l'audience que plus de deux mois depuis l'inscription de la cause au rôle général (1). (1) Voir Cass., 22 septembre 1998, Bull. et Pas., 1998, n° 414.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Délai prévu pour le dépôt des mémoires

- Art. 420bis, al. 1er et 2 Code d'Instruction criminelle

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep ingesteld per brief vanuit de gevangenis en gericht aan de griffie van het gerecht dat de bestreden beslissing heeft gewezen en waaromtrent door de griffier van dat gerecht een akte is opgesteld die alleen door hem werd ondertekend (1). (1) Cass., 22 maart 1988, AC, 1987-88, nr 458; Cass., 28 nov. 1989, AC, 1989-90, nr 198; Cass., 29 okt. 1991, AC, nr 119; Cass., 10 jan. 1995, AC, 1995, nr 19; Cass., 3 sept. 1997, AC, 1997, nr 328; Cass., 4 nov. 1997, AC, 1997, nr 446; Cass., 9 feb. 2000, AC, 2000, nr 104. Zie Cass., 27 juni 2001, AC, 2001, nr 402.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Cassatieberoep bij brief ingesteld

- Art. 417 Wetboek van Strafvordering

Est irrecevable le pourvoi en cassation formé depuis la prison par lettre recommandée à la poste, adressée au greffe de la juridiction qui a rendu la décision attaquée et pour lequel le greffier de cette juridiction a établi un acte signé par lui seul (1). (1) Cass., 22 mars 1988, Bull. et Pas., 1987-88, n° 458; Cass., 28 novembre 1989, Bull. et Pas., 1989-90, n° 198; Cass., 29 octobre 1991, Bull. et Pas., n° 119; Cass., 10 janvier 1995, Bull. et Pas. 1995, n° 19; Cass., 3 septembre 1997, Bull. et Pas., 1997, n° 328; Cass., 4 novembre 1997, Bull. et Pas., 1997, n° 446; Cass., 9 février 2000, Bull. et Pas., 2000, n° 104. Voir Cass., 27 juin 2001, Pas., 2001, n° 402.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme du pourvoi en cassation et indications - Pourvoi en cassation formé par lettre

- Art. 417 Code d'Instruction criminelle

P.05.1673.F 8 maart 2006 AC nr. 134

Nadat het dossier hem een tweede maal, na uitvoering van de bijkomende onderzoekshandelingen, met het oog op het afsluiten van het onderzoek werd medegedeeld, kan de procureur des Konings wiens opsporingsrecht en opsporingsplicht blijven bestaan zolang de strafvordering niet is vervallen, nog een aanvullend onderzoek bevelen of uitvoeren, processen-verbaal aan het dossier toevoegen en, in de vordering die hij met het oog op de regeling van de rechtspleging opstelt, feiten in aanmerking nemen die niet bij de onderzoeksrechter waren aangebracht of anderen naar de rechtbank verwijzen dan diegenen die in de vordering van de onderzoeksrechter tot gerechtelijk onderzoek, staan vermeld (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, nr 521; Henri-D. BOSLY en Damien VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, 4de uitg., Die Keure, 2005, p. 790 en 791.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Voltooiing van het onderzoek - Mededeling van het dossier met het oog op het afsluiten van het onderzoek - Bijkomende onderzoekshandelingen - Tenuitvoerlegging - Nieuwe mededeling van het dossier met het oog op het afsluiten van het onderzoek - Procureur des Konings - Opsporingsrecht en -plicht

- Art. 28quater, derde lid Wetboek van Strafvordering

OPENBAAR MINISTERIE - Strafvordering - Aanhangigmaking van de zaak bij de onderzoeksrechter - Voltooiing van het onderzoek -

Après que le dossier lui ait été une nouvelle fois communiqué à toutes fins suite à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires, le procureur du Roi, dont le droit et le devoir d'information subsistent tant que l'action publique n'est pas éteinte, peut encore ordonner ou exécuter des compléments d'enquête, joindre au dossier des procès-verbaux et, dans le réquisitoire qu'il établit en vue du règlement de la procédure, retenir des faits dont le juge d'instruction n'était pas saisi ou mettre en prévention d'autres personnes que celles visées dans le réquisitoire de saisine du juge d'instruction (1). (1) Voir Cass., 22 octobre 2003, RG P.03.1150.F, n° 521; Henri-D. BOSLY et Damien VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, 4ième éd., La Charte, 2005, p. 790 et 791.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Instruction terminée - Communication du dossier à toutes fins - Actes d'instruction complémentaires - Exécution - Nouvelle communication du dossier à toutes fins - Procureur du Roi - Droit et devoir d'information

- Art. 28quater, al. 3 Code d'Instruction criminelle

MINISTERE PUBLIC - Action publique - Saisine du juge d'instruction - Instruction terminée - Communication du dossier à toutes fins -

Mededeling van het dossier met het oog op het afsluiten van het onderzoek - Bijkomende onderzoekshandelingen - Tenuitvoerlegging - Nieuwe mededeling van het dossier met het oog op het afsluiten van het onderzoek - Procureur des Konings - Opsporingsrecht en -plicht

- Art. 28quater, derde lid Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Aanhangigmaking - Voltooiing van het onderzoek - Mededeling van het dossier met het oog op het afsluiten van het onderzoek - Bijkomende onderzoekshandelingen - Tenuitvoerlegging - Nieuwe mededeling van het dossier met het oog op het afsluiten van het onderzoek - Procureur des Konings - Opsporingsrecht en -plicht

- Art. 28quater, derde lid Wetboek van Strafvordering

Actes d'instruction complémentaires - Exécution - Nouvelle communication du dossier à toutes fins - Procureur du Roi - Droit et devoir d'information

- Art. 28quater, al. 3 Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Saisine - Instruction terminée - Communication du dossier à toutes fins - Actes d'instruction complémentaires - Exécution - Nouvelle communication du dossier à toutes fins - Procureur du Roi - Droit et devoir d'information

- Art. 28quater, al. 3 Code d'Instruction criminelle

Krachtens artikel 127, § 3, Sv., kan het recht om overeenkomstig artikel 61quinquies van het voormeld wetboek een aanvullende onderzoekshandeling te eisen, in de regel, slechts éénmaal tijdens de eerste fase van de regeling van de rechtspleging worden uitgeoefend; die regel geldt alleen niet wanneer het openbaar ministerie, nadat de aanvullende onderzoeksopdrachten zijn uitgevoerd, zijn vordering moet wijzigen of aanvullen (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 2000, AR P.00.1382.N, nr 621 en 13 okt. 2004, AR P.04.1120.F, nr 480.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Voltooiing van het onderzoek - Vordering tot regeling van de rechtspleging - Inverdenkinggestelde en burgerlijke partij - Verzoek om aanvullende onderzoeksverrichtingen - Tenuitvoerlegging - Nieuw verzoek om aanvullende onderzoekshandelingen - Ontvankelijkheid

- Art. 127, § 3 Wetboek van Strafvordering

En vertu de l'article 127, § 3, du Code d'instruction criminelle, le droit de réclamer une instruction complémentaire conformément à l'article 61quinquies dudit code ne peut, en règle, s'exercer qu'une seule fois pendant la première phase du règlement de la procédure; il n'en va autrement que si, après l'exécution de devoirs complémentaires, le ministère public est amené à remplacer ou à compléter ses réquisitions (1). (1) Voir cass., 14 novembre 2000, RG P.00.1382.N, n° 621, et 13 octobre 2004, RG P.04.1120.F, n° 480.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Instruction terminée - Demande de règlement de la procédure - Inculpé et partie civile - Demande d'actes d'instruction complémentaires - Exécution - Nouvelle demande d'actes d'instruction complémentaires - Recevabilité

- Art. 127, § 3 Code d'Instruction criminelle

De wetgever heeft geen sanctie bepaald wanneer de onderzoeksrechter zijn plicht verzuimt om elke persoon te verhoren tegen wie ernstige aanwijzingen van schuld bestaan; daarenboven is een dergelijk verzuim op zichzelf geen miskenning van het recht van verdediging (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 2002, AR P.02.0996.F, nr 503.

ONDERZOEKSRECHTER - Onderzoek - Persoon waartegen ernstige aanwijzingen van schuld bestaan - Verhoor - Verplichting - Verzuim van die verplichting - Straf

- Art. 61bis Wetboek van Strafvordering

RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen - Onderzoek - Persoon waartegen ernstige aanwijzingen van schuld bestaan - Verhoor - Onderzoeksrechter - Verplichting - Verzuim van die verplichting - Schending

- Art. 61bis Wetboek van Strafvordering

Le législateur n'a prévu aucune sanction pour le manquement à l'obligation, imposée au juge d'instruction, d'entendre toute personne contre laquelle existent des indices sérieux de culpabilité; en outre, pareil manquement ne constitue pas en soi une violation des droits de la défense (1). (1) Voir cass., 2 octobre 2002, RG P.02.0996.F, n° 503.

JUGE D'INSTRUCTION - Instruction - Personne contre laquelle existent des indices sérieux de culpabilité - Audition - Obligation - Manquement à cette obligation - Sanction

- Art. 61bis Code d'Instruction criminelle

DROITS DE LA DEFENSE - Généralités - Instruction - Personne contre laquelle existent des indices sérieux de culpabilité - Audition - Juge d'instruction - Obligation - Manquement à cette obligation - Violation

- Art. 61bis Code d'Instruction criminelle

P.05.1675.N 25 april 2006 AC nr. 236

Nu het misdrijf valsheid in geschrifte en dat van gebruik van valse stukken twee afzonderlijk misdrijven vormen, kan het gebruik van een vals stuk strafbaar zijn van zodra de gebruiker kennis heeft van de valsheid ervan, ook al heeft de opsteller het stuk opgesteld zonder bedrieglijk opzet of oogmerk om te schaden (1). (1) Cass., 12 maart 1940, Bull. en Pas., 1940, I, 90.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Opstellen van een geschrift - Gebruik van vals stuk door andere persoon - Bedrieglijk opzet of oogmerk om te schaden - Strafbaarheid

- Artt. 193 en 213 Strafwetboek

L'infraction de faux en écritures et celle d'usage de faux formant deux infractions distinctes, l'usage d'un faux peut être puni dès lors que celui qui en fait usage a connaissance de sa fausseté, même si celui qui a rédigé le faux l'a fait sans intention frauduleuse ou dessein de nuire (1). (1) Cass., 12 mars 1940, Bull. et Pas., 1940, I, 90.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Rédaction d'un écrit - Usage d'un faux par un tiers - Intention frauduleuse ou dessein de nuire - Caractère punissable

- Art. 193 et 213 Code pénal

P.05.1684.F 11 oktober 2006 AC nr. 477

Wanneer eiser vrij uitleg heeft kunnen geven over alle gegevens die hij tegen de verweerders aanbracht, werden zijn recht van verdediging en, met name, zijn recht op een eerlijk proces, dat door artikel 6, E.V.R.M. is gewaarborgd, niet miskend.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Eerlijk proces - Eerbiediging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht van verdediging - Eerlijk proces - Eerbiediging

Dès lors que le demandeur a eu la possibilité de s'expliquer librement sur tous les éléments qu'il apportait contre les défendeurs, ses droits de défense et notamment son droit à un procès équitable garanti par l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'ont pas été violés.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Procès équitable - Respect

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droits de la défense - Procès équitable - Respect

---

Wanneer het hof van beroep de redenen heeft aangegeven waarom het beslist dat het misdrijf dat de beklaagden wordt ten laste gelegd, niet bewezen was, verantwoordt het naar recht zijn beslissing om hen voor de voormelde telastlegging vrij te spreken.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Vrijspraak

Dès lors qu'elle a indiqué les motifs pour lesquels elle décidait que la prévention mise à charge des prévenus n'était pas établie, la Cour d'appel a légalement justifié sa décision d'acquitter ces derniers du chef de la dite prévention.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Acquittement

---

Artikel 6, E.V.R.M., belet de bodemrechter niet om de relevantie te beoordelen van de vordering tot het stellen van een aanvullende onderzoeksmaatregel, met name de aanstelling van een deskundige, voor zover hij door de gevorderde maatregel te weigeren, het recht van verdediging niet miskent (1). (1) Cass., 2 jan. 1996, AC, 1996, nr 2; Cass., 19 april 1994, AC, 1994, nr 185.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht van verdediging - Deskundige - Aanstelling - Bevoegdheid van de rechter - Omvang

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne prive pas le juge du fond du pouvoir d'apprécier la pertinence de la demande d'une mesure d'instruction complémentaire, notamment la désignation d'un expert, pour autant qu'en refusant la mesure sollicitée il ne viole pas les droits de la défense (1). (1) Cass., 2 janvier 1996, Pas., 1996, I, p. 2; Cass., 19 avril 1994, RG 6902, n° 186.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droits de la défense - Expert - Désignation - Pouvoir du juge - Etendue

---

Het cassatiemiddel dat aanvoert dat artikel 190, Sv., de strafrechter verplicht om "actief mee te zoeken naar de waarheid en zo nodig, ambtshalve of op verzoek van de partijen onderzoekshandelingen te verrichten om de waarheid te achterhalen", faalt naar recht.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Rechtbanken - Strafzaken - Strafvordering - Behandeling ter rechtszitting - Onderzoeksmaatregelen - Verplichtingen van de rechter

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Behandeling ter rechtszitting - Onderzoeksmaatregelen - Verplichtingen van de rechter

Manque en droit le moyen de cassation qui soutient que l'article 190 du Code d'instruction criminelle impose au juge pénal "de participer activement à la recherche de la vérité et pour autant que de besoin d'accomplir d'office ou à la demande des parties des actes d'instruction afin de parvenir à la manifestation de la vérité".

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Tribunaux - Matière répressive - Action publique - Instruction d'audience - Mesures d'instruction - Devoirs du juge

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Instruction d'audience - Mesures d'instruction - Devoirs du juge

---

P.05.1701.N 21 maart 2006 AC nr. 164

De artikelen 135 en 235bis, Wetboek van Strafvordering verlenen aan de kamer van inbeschuldigingstelling de bevoegdheid om uitspraak te doen over de regelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek, maar niet over de regelmatigheid van het opsporingsonderzoek gevoerd door het openbaar ministerie, wanneer dit opsporingsonderzoek nog niet geleid heeft tot het instellen van de strafvordering (1). (1) Zie Cass., 23 dec. 2003, AR P.03.1363.N, nr 668.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot opheffing van een opsporingshandeling - Afwijzing van het verzoek door de procureur des Konings - Hoger beroep - Onderzoek van de regelmatigheid van het opsporingsonderzoek - Bevoegdheid

Les articles 135 et 235bis du Code d'instruction criminelle confèrent à la chambre des mises en accusation la compétence de statuer sur la régularité de l'instruction judiciaire, mais non sur la régularité de l'information menée par le ministère public, lorsque ladite information n'a pas encore abouti à la mise en mouvement de l'action publique (1). (1) Voir Cass., 23 décembre 2003, RG P.03.1363.N, n° 668.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Demande de levée d'un acte d'information - Rejet de la demande par le procureur du Roi - Appel - Examen de la régularité de l'information - Pouvoir

---

De kamer van inbeschuldigingstelling, die met toepassing van artikel 28sexies, § 4, Wetboek van Strafvordering, oordeelt over het hoger beroep tegen de beslissing van de procureur des Konings over het verzoek tot opheffing van een opsporingshandeling met betrekking tot goederen, doet geen uitspraak met toepassing van de artikelen 135 en 235bis, Wetboek van Strafvordering en dergelijke beslissing is evenmin een eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, van hetzelfde wetboek, zodat het cassatieberoep niet ontvankelijk is (1). (1) Zie Cass., 23 dec. 2003, AR P.03.1363.N, nr 668; 16 feb. 1999, AR P.99.0015.N, nr 89; 17 nov. 1999, AR P.99.1540.F, nr 611; 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299; 30 okt. 2001, AR P.01.1259.N, nr 584.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Verzoek tot opheffing van een opsporingshandeling - Afwijzing van het verzoek door de procureur des Konings - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorziening - Ontvankelijkheid

La chambre des mises en accusation qui statue, en application de l'article 28sexies, § 4, du Code d'instruction criminelle, sur l'appel contre la décision du procureur du Roi sur la demande tendant à la levée d'un acte d'information relatif à des biens, ne statue pas en application des articles 135 et 235bis du même code, et une telle décision ne constitue pas davantage une décision définitive au sens de l'article 416, alinéa 1er, du même code, de sorte que le pourvoi en cassation est irrecevable (1). (1) Voir Cass., 23 décembre 2003, RG P.03.1363.N, n° 668; 16 février 1999, RG P.99.0015.N, n° 89; 17 novembre 1999, RG P.99.1540.F, n° 611; 16 mai 2000, RG P.00.0296.N, n° 299; 30 octobre 2001, RG P.01.1259.N, n° 584.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Demande de levée d'un acte d'information - Rejet de la demande par le procureur du Roi - Appel - Chambre des mises en accusation - Pourvoi - Recevabilité

Er is slechts een beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld in artikel 416, tweede lid, Strafvordering wanneer de rechter zich de bevoegdheid van een andere rechter heeft toegeëigend, derwijze dat daaruit een conflict van rechtsmacht ontstaat waaraan enkel met een regeling van rechtsgebied en einde kan worden gesteld (1). (1) Cass., 4 feb. 1998, AR P.98.0017.F, nr 65; 13 okt. 1998, AR P.97.0368.N, nr 442; 9 juni 1999, AR P.99.0510.F, nr 343; 30 okt. 2001, AR P.01.1259.N, nr 584; 18 sept. 2002, AR P.02.0874.F, nr 459.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter - Verschillende akten van aanhangigmaking - Bevoegd voor bepaalde feiten - Onbevoegd voor andere feiten - Beslissing van onbevoegdheid voor het geheel - Grondslag - Vaststelling van de samenhang - Wettigheid

- Artt. 416, tweede lid, en 539 Wetboek van Strafvordering

Il n'y a décision rendue en matière de compétence au sens de l'article 416, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle que lorsque le juge empiète sur les attributions d'un autre juge, de manière telle qu'il peut en résulter un conflit de juridiction auquel seul un règlement de juges peut mettre fin (1). (1) Cass., 4 février 1998, RG P.98.0017.F, n° 65; 13 octobre 1998, RG P.97.0368.N, n° 442; 9 juin 1999, RG P.99.0510.F, n° 343; 30 octobre 2001, RG P.01.1259.N, n° 584; 18 septembre 2002, RG P.02.0874.F, n° 459.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Contestations relatives à la compétence; voir aussi: 376 reglement de juges - Saisine du juge - Titres différents - Compétence pour certains faits - Incompétence pour d'autres faits - Décision d'incompétence pour le tout - Fondement - Constatation de la connexité - Légalité

- Art. 416, al. 2, et 539 Code d'Instruction criminelle

P.05.1704.N 4 april 2006 AC nr. 197

Ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep kan de appelrechter een vonnis dat nog geen volledige uitspraak heeft gedaan over de bij de eerste rechter aanhangige zaak, slechts vernietigen ten aanzien van de partijen die in hoger beroep zijn gekomen of tegen wie het hoger beroep is gericht. De omstandigheid dat het vernietigde vonnis ten aanzien van andere partijen dan de voormelde dezelfde onwettigheid bevat, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) BAUWENS, N., "Evocatie ingevolge artikel 215 van het Wetboek van Strafvordering : een weinig vastomlijnd begrip", RW 1983-84, 753-776, inz. 760.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Bevoegdheid van de rechter - Devolutieve werking - Tussenvonnis dat geen volledige uitspraak doet over de zaak - Hoger beroep van sommige partijen - Vernietiging van het tussenvonnis en evocatie - Bevoegdheid van de appelrechter ten aanzien van de andere partijen

En vertu de l'effet dévolutif de l'appel, le juge d'appel ne peut annuler un jugement qui n'a pas encore statué complètement sur la cause dont est saisi le premier juge qu'à l'égard des parties qui se sont pourvues en appel ou contre lesquelles l'appel est dirigé. La circonstance que le jugement annulé contient la même illégalité à l'égard d'autres parties que les précitées n'y déroge pas (1). (1) BAUWENS, N., "Evocatie ingevolge artikel 215 van het Wetboek van Strafvordering: een weinig vastomlijnd begrip", RW 1983-84, 753-776, spéc. 760.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Compétence du juge - Effet dévolutif - Jugement interlocutoire ne statuant pas complètement sur la cause - Appel formé par certaines parties - Annulation du jugement interlocutoire et évocation - Compétence du juge d'appel à l'égard des autres parties

---

Niet naar recht verantwoord is de beslissing waarbij de appelrechters een tussenvonnis van de eerste rechter, die enkel een onderzoeksmaatregel bevolen had zonder over enige betwisting uitspraak te doen, vernietigen en de zaak in haar geheel evoceren, op grond van de vaststelling dat, door die beslissing van de eerste rechter, het recht van verdediging mogelijk kan worden geschaad, aangezien de eerste rechter nog steeds zijn volledige rechtsmacht behield om over de grond van de zaak en over de bruikbaarheid en de waarde van het aangebrachte bewijs uitspraak te doen.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Tussenvonnis waarbij enkel een onderzoeksmaatregel wordt bevolen - Hoger beroep -

N'est pas légalement justifiée la décision par laquelle les juges d'appel annulent un jugement interlocutoire du premier juge, qui n'avait ordonné qu'une mesure d'instruction sans statuer une quelconque contestation, et évoquent la cause dans son ensemble, sur la base de la constatation que, du fait de cette décision du premier juge, il peut être porté atteinte aux droits de la défense, le premier juge ayant encore conservé toute sa juridiction pour statuer sur le fond de la cause et sur l'utilité et la valeur de la preuve apportée.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Jugement interlocutoire ordonnant uniquement une mesure d'instruction - Appel - Annulation du

Vernietiging van het tussenvonnis - Beslissing tot evocatie - Beslissing gesteund op een mogelijke schending van het recht van verdediging - Beslissing die uitgaat van een onjuiste hypothese - Regelmatigheid

jugement interlocutoire - Décision d'évocation - Décision fondée sur une éventuelle violation des droits de la défense - Décision reposant sur une hypothèse erronée - Régularité

Wanneer het Hof vaststelt dat de appelrechters bij tussenarrest, met schending van artikel 215 Wetboek van Strafvordering, een tussenvonnis van de eerste rechter vernietigden en de zaak in haar geheel evoceerden, ook ten aanzien van partijen die niet in hoger beroep waren gekomen of tegen wie het hoger beroep niet was gericht, vernietigt het dit tussenarrest zonder verwijzing. Deze vernietiging brengt de vernietiging mee van alle daarop volgende arresten in zoverre deze eveneens tegen deze partijen werden gewezen. De eerste rechter zal derhalve, ingevolge de vernietiging van de beslissing tot evocatie, alsnog uitspraak moeten doen over de bij hem nog steeds aanhangige zaken tegen de partijen.

Lorsque la Cour constate que les juges d'appel ont, par arrêt interlocutoire, annulé, en violation de l'article 215 du Code d'instruction criminelle, un jugement interlocutoire du premier juge et évoqué la cause dans son ensemble, à l'égard aussi des parties qui ne s'étaient pas pourvues en appel ou contre lesquelles l'appel n'était pas dirigé, elle casse l'arrêt interlocutoire sans renvoi. Cette cassation entraîne la cassation de tous les arrêts subséquents dans la mesure où ils ont également été rendus à l'égard de ces parties. Par conséquent, le premier juge devra ultérieurement, en raison de la cassation de la décision d'évocation, statuer sur les causes dont il est encore saisi à l'encontre des parties.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Beslissing tot evocatie - Vernietiging zonder verwijzing

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Vernietiging van de beslissing tot evocatie

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Décision d'évocation - Cassation sans renvoi

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Cassation de la décision d'évocation

P.05.1705.N 28 maart 2006 AC nr. 178

Een ambtshalve, zonder opdracht van de Procureur des Konings of van de onderzoeksrechter, door een lid van de federale politie van de gerechtelijke dienst van een arrondissement opgesteld proces-verbaal houdende de vaststelling van een gemeenrechtelijk misdrijf is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit (1). (1) Zie Cass., 17 maart 1975, AC, 1975, 799; Cass., 7 okt. 1976, AC, 1977, 148; Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534.

Un procès verbal dressé d'office, sans délégation du procureur du Roi ou du juge d'instruction, dressé par un membre de la police fédérale du service judiciaire d'arrondissement, portant constatation d'une infraction de droit commun est un acte d'instruction qui interrompt la prescription de l'action publique (1). (1) Voir: Cass., 17 mars 1975, Bull. et Pas., 1975, I, 723; Cass., 7 octobre 1976, Bull. et Pas., 1977, I, 150; Cass., 23 décembre 1998, RG A.94.0001.F, n° 534.

POLITIE - Lid van de federale politie van een gerechtelijke dienst van een arrondissement - Vaststelling van een gemeenrechtelijk misdrijf - Ambtshalve opgesteld proces-verbaal

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Artt. 8, 46 en 49 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 15 en 40 Wet 5 aug. 1992 op het politieambt

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Daad van onderzoek

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Artt. 8, 46 en 49 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 15 en 40 Wet 5 aug. 1992 op het politieambt

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Vaststelling van een gemeenrechtelijk misdrijf - Lid van de federale politie van een gerechtelijke dienst van een arrondissement - Ambtshalve opgesteld proces-verbaal

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Artt. 8, 46 en 49 Wetboek van Strafvordering

POLICE - Membre de la police fédérale d'un service judiciaire d'arrondissement - Constatation d'une infraction de droit commun - Procès-verbal dressé d'office

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 8, 46 et 49 Code d'Instruction criminelle

- Art. 15 et 40 L. du 5 août 1992

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Acte d'instruction

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 8, 46 et 49 Code d'Instruction criminelle

- Art. 15 et 40 L. du 5 août 1992

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Constatation d'une infraction de droit commun - Membre de la police fédérale d'un service judiciaire d'arrondissement - Procès-verbal dressé d'office

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 8, 46 et 49 Code d'Instruction criminelle

De bewijsstukken die een aanvrager volgens artikel 9 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk moet overleggen aan de regularisatiecommissie, zijn geen geschriften die slechts bewijswaarde hebben nadat ze door de commissie worden aanvaard.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschriften - Geschrift - Vreemdelingen - Regularisatie van verblijf - Regularisatiecommissie - Bewijsstukken - Aard

- Artt. 193, 196, 213, en 214 Strafwetboek

- Art. 9 Wet 22 dec. 1999

VREEMDELINGEN - Onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk - Regularisatie van verblijf - Regularisatiecommissie - Bewijsstukken - Aard

- Artt. 193, 196, 213, en 214 Strafwetboek

- Art. 9 Wet 22 dec. 1999

Les pièces justificatives qu'un demandeur doit, selon l'article 9 de la loi relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume, transmettre à la commission de régularisation, ne sont pas des écrits n'ayant valeur probante qu'après avoir été acceptés par la commission.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écritures - Ecrit - Etrangers - Régularisation de séjour - Commission de régularisation - Pièces justificatives - Nature

- Art. 193, 196, 213, et 214 Code pénal

- Art. 9 L. 22 décembre 1999

ETRANGERS - Entrée illégale ou séjour illégal dans le Royaume - Régularisation de séjour - Commission de régularisation - Pièces justificatives - Nature

- Art. 193, 196, 213, et 214 Code pénal

- Art. 9 L. 22 décembre 1999

De eventuele goede beweegredenen van een dader, zoals het handelen uit humanitaire redenen, nemen de strafbare valsheid in geschrifte niet weg van zodra het bijzonder opzet, dit is hetzij een bedrieglijk opzet, hetzij het oogmerk om te schaden, vast staat.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschriften - Moreel bestanddeel van het misdrijf - Motieven van het misdrijf

- Artt. 193 en 196 Strafwetboek

Les mobiles honorables éventuels d'un auteur, comme le fait d'agir pour des raisons humanitaires, n'écartent pas le faux en écriture punissable dès lors qu'est établi le dol spécial, à savoir soit une intention frauduleuse, soit le dessein de nuire.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écritures - Elément moral de l'infraction - Mobiles de l'infraction

- Art. 193 et 196 Code pénal

De hulp of bijstand aan vreemdelingen om niet-economische en niet-criminele redenen, zoals omschreven in artikel 77, tweede lid, Vreemdelingenwet en die geen aanleiding kan geven tot strafrechtelijke vervolging, betreft alleen de hulp of bijstand omschreven in dat artikel (1) (2). (1) De regel dient te worden begrepen in die zin dat alleen de misdrijven omschreven in het eerste lid van artikel 77, Vreemdelingenwet geen aanleiding kunnen geven tot vervolging wanneer zij ingegeven worden door humanitaire motieven. (2) Zie Cass., 9 jan. 2001, AR P.99.0235.N, nr 7.

VREEMDELINGEN - Onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk - Misdrijf van hulp en bijstand aan de vreemdeling - Redenen van de hulp of bijstand - Hulp of bijstand die geen aanleiding kan geven tot strafrechtelijke vervolging - Toepassingsgebied

- Art. 77 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

L'aide ou l'assistance aux étrangers pour des motifs non économiques et non criminels, comme il est précisé à l'article 77, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, et qui n'est pas susceptible de donner lieu à des poursuites pénales, ne concerne que l'aide ou l'assistance définie à cet article (1) (2). (1) Il faut comprendre cette règle dans le sens où seuls les infractions définies à l'alinéa 1er de l'article 77 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ne sont pas susceptibles de donner lieu à des poursuites lorsqu'elles sont inspirées par des motifs humanitaires. (2) Voir Cass., 9 janvier 2001, RG P.99.0235.N, n° 7.

ETRANGERS - Entrée illégale ou séjour illégal dans le Royaume - Infraction d'aide et d'assistance à l'étranger - Motifs de l'aide ou de l'assistance - Aide ou assistance ne pouvant donner lieu à des poursuites pénales - Champ d'application

- Art. 77 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

vreemdelingen

De valsheid in geschrifte omschreven in de artikelen 193 en 196, Strafwetboek vereist een geschrift dat enigermate tot bewijs strekt van datgene wat erin is opgenomen en vastgesteld, zodat het zich aan de openbare trouw opdringt, wat inhoudt dat de overheid en de particulieren die er kennis van nemen of aan wie het wordt overgelegd, kunnen overtuigd worden van de waarachtigheid van de akte of het rechtsfeit in het geschrift vastgelegd of kunnen gerechtigd zijn daaraan geloof te hechten (1) (2). (1) Cass., 18 juni 1985, AR 9287, nr 633; Cass., 27 sept. 1988, AR 1650, nr 53; Cass., 16 juni 1999, AR P.98.0738.F, nr 362. (2) Zie Cass., 25 sept. 2001, AR P.05.0005.N, nr 492.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschriften - Geschrift

- Artt. 193, 196, 213, en 214 Strafwetboek

Le faux en écritures défini aux articles 193 et 196 du Code pénal exige un écrit qui fasse preuve dans une certaine mesure de ce qu'il contient ou de ce qu'il constate, de sorte qu'il s'impose à la foi publique, ce qui implique que l'autorité ou les particuliers qui en prennent connaissance ou à qui il est transmis puissent être convaincus de la réalité de l'acte ou du fait juridique constaté par cet écrit ou soient en droit de lui accorder foi (1) (2). (1) Cass., 18 juin 1985, RG 9287, n° 633; Cass., 27 septembre 1988, RG 1650, n° 53; Cass., 16 juin 1999, RG P.98.0738.F, n° 362. (2) Voir Cass., 25 septembre 2001, RG P.05.0005.N, n° 492.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écritures - Ecrit

- Art. 193, 196, 213, et 214 Code pénal

P.06.0011.N 18 april 2006 AC nr. 217

Artikel 43bis, derde lid, Strafwetboek dat bepaalt dat ingeval de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij toebehoren, zij aan haar zullen worden teruggegeven, evenals de zaken waarvan de rechter de verbeurdverklaring heeft uitgesproken omwille van het feit dat zij goederen en waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats zijn gesteld van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of omdat zij het equivalent vormen van zulke zaken in de zin van het tweede lid van dit artikel, impliceert dat verbeurdverklaarde zaken die niet aan de burgerlijke partij toebehoren haar niet kunnen worden toegewezen.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Teruggave - Zaken die aan de burgerlijke partij toebehoren - Zaken die niet aan de burgerlijke partij toebehoren

- Artt. 43bis, tweede en derde lid, en 44 Strafwetboek

L'article 43bis, alinéa 3, du Code pénal, qui dispose que lorsque les choses confisquées appartiennent à la partie civile, elles lui seront restituées, de même que les choses dont le juge aura prononcé la confiscation pour le motif qu'elles constituent des biens ou des valeurs substitués par le condamné à des choses appartenant à la partie civile ou parce qu'elles constituent l'équivalent de telles choses au sens de l'alinéa 2 dudit article, implique que des choses confisquées qui n'appartiennent pas à la partie civile ne peuvent pas lui être attribuées.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Restitution - Choses appartenant à la partie civile - Choses n'appartenant pas à la partie civile

- Art. 43bis, al. 2 et 3, et 44 Code pénal

Artikel 50, Strafwetboek, dat bepaalt dat alle wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen hoofdelijk gehouden zijn tot teruggave en schadevergoeding en ook dat ze hoofdelijk gehouden zijn tot de kosten wanneer zij door een zelfde vonnis of arrest zijn veroordeeld, maar dat de rechter alle veroordeelden of enige van hen kan vrijstellen van de hoofdelijkheid mits hij de redenen van de vrijstelling opgeeft en het door ieder persoonlijk te dragen aandeel in de kosten bepaalt, vereist niet dat de rechter de redenen vermeldt waarom hij de wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen of enige van hen niet vrijstelt van de hoofdelijkheid.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Wegens een zelfde misdrijf veroordeelde personen - Hoofdelijkheid -

L'article 50 du Code pénal, qui dispose que tous les individus condamnés pour une même infraction sont tenus solidairement des restitutions et des dommages-intérêts et qu'ils sont aussi tenus solidairement des frais, lorsqu'ils ont été condamnés par le même jugement ou arrêt, mais que le juge peut exempter tous ou quelques-uns des condamnés de la solidarité, en indiquant les motifs de cette dispense, et en déterminant la proportion des frais à supporter individuellement par chacun d'eux, n'exige pas que le juge mentionne les motifs pour lesquels il ne dispense pas les individus condamnés pour une même infraction ou certains d'entre eux de la solidarité.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Individus condamnés pour une même infraction - Solidarité -

Vrijstelling - Motiveringsplicht
- Art. 50 Strafwetboek
- Artt. 162 en 176 Wetboek van Strafvordering

Exemption - Obligation de motivation
- Art. 50 Code pénal
- Art. 162 et 176 Code d'Instruction criminelle

P.06.0018.F 19 april 2006 AC nr. 221

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 19 april 2006, AR P.06.0018.F, Pas., 2006, nr ...

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding - Wettige verdediging - Onderzoek door de rechter

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding - Wettige verdediging

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Rechtvaardigingsgrond - Wettige verdediging

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Rechtvaardigingsgrond - Wettige verdediging - Onderzoek door de rechter

Conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch, avant Cass., 19 avril 2006, RG P.06.0018.F, Pas., 2006, n°...

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Légitime défense - Vérification du juge

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Légitime défense

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Cause de justification - Légitime défense

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Cause de justification - Légitime défense - Vérification du juge

---

Er is wettige verdediging wanneer iemand, die niet in de mogelijkheid verkeert om een ernstige en ogenblikkelijke aanranding tegen zijn persoon of tegen een derde te ontwijken, anders dan door het misdrijf te plegen, zich op een evenredige manier tegen die onrechtmatige aanval verweert (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Rechtvaardigingsgrond - Wettige verdediging

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding - Wettige verdediging

Il y a légitime défense lorsque, n'ayant pas la possibilité d'écarter une agression grave et actuelle contre sa personne ou celle d'un tiers autrement qu'en commettant l'infraction, l'agent se défend d'une manière proportionnée à cette attaque injuste (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Cause de justification - Légitime défense

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Légitime défense

---

Wanneer wettige verdediging wordt aangevoerd, onderzoekt de rechter met name of de doodslag, de verwondingen of de slagen een verweer waren, of dit noodzakelijk was en of het in verhouding stond tot de aanranding; hij steunt aldus op de feitelijke omstandigheden, rekening houdende met de reacties die de aangerande persoon redelijk kon en moest hebben (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding - Wettige verdediging - Onderzoek door de rechter

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Rechtvaardigingsgrond - Wettige verdediging - Onderzoek door de rechter

Lorsque la légitime défense est invoquée, le juge du fond vérifie notamment si l'homicide, les blessures ou les coups ont constitué une défense, si celle-ci était nécessaire et si elle était proportionnée à l'attaque; il se fonde ainsi sur les circonstances de fait et en tenant compte des réactions que la personne agressée pouvait et devait raisonnablement avoir (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Légitime défense - Vérification du juge

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Cause de justification - Légitime défense - Vérification du juge

---

P.06.0027.F 19 april 2006 AC nr. 222

Overeenkomstig artikel 31, Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, zijn de bepalingen van het Ger.W. van toepassing op de buitengewone rechtsmiddelen tegen een vonnis van de politierechtbank of, indien betrokkene minderjarig is, van de jeugdrechtbank, dat in hoger beroep uitspraak doet over de administratieve beslissing die in zake van de overtreder is genomen; hieruit volgt dat het verzoekschrift tot cassatie tegen een dergelijke beslissing door een advocaat bij het Hof van Cassatie moet ondertekend zijn.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Veiligheid bij voetbalwedstrijden - Administratieve beslissing - Vonnis in hoger beroep - Cassatieberoep - Gerechtelijk Wetboek - Toepassing

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

SPORTWEDSTRIJDEN [ZIE: 733 SPORT] - Veiligheid bij voetbalwedstrijden - Administratieve beslissing - Vonnis in hoger beroep - Verzoekschrift tot cassatie - Vorm - Gerechtelijk Wetboek - Toepassing

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

Conformément à l'article 31 de la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football, les dispositions du Code judiciaire sont applicables aux voies de recours extraordinaires exercées contre un jugement rendu par le tribunal de police ou, si l'intéressé est mineur, par le tribunal de la jeunesse, statuant en degré d'appel de la décision administrative prise en cause du contrevenant; il en résulte que la requête en cassation introduite contre une telle décision doit être signée par un avocat à la Cour de cassation.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme du pourvoi en cassation et indications - Sécurité lors des matches de football - Décision administrative - Jugement rendu en appel - Recours en cassation - Code judiciaire - Application

- Art. 1080 Code judiciaire

COMPETITIONS SPORTIVES [VOIR: 733 SPORT - Sécurité lors des matches de football - Décision administrative - Jugement rendu en appel - Requête en cassation - Forme - Code judiciaire - Application

- Art. 1080 Code judiciaire

P.06.0034.N 21 maart 2006 AC nr. 165

Artikel 43bis, Strafwetboek bepaalt niet dat de verbeurdverklaring van de in artikel 42, 1° en 2° van hetzelfde wetboek, bedoelde zaken slechts mogelijk is mits voorafgaande schriftelijke vordering van het openbaar ministerie.

OPENBAAR MINISTERIE - Strafzaken - Strafvordering - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen ervan of eruit voortkomen - Schriftelijke vordering van het O.M. - Vereiste

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen ervan of eruit voortkomen - Schriftelijke vordering van het O.M.

L'article 43bis du Code pénal ne dispose pas que la confiscation des choses visées à l'article 42, 1° et 2° du même code n'est possible que moyennant les réquisitions écrites préalables du ministère public.

MINISTERE PUBLIC - Matière répressive - Action publique - Confiscation spéciale - Choses constituant l'objet de l'infraction, ayant servi ou destinées à sa commission ou en découlant - Réquisitoire écrit du ministère public - Condition

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Choses constituant l'objet de l'infraction, ayant servi ou destinées à sa commission ou en découlant - Réquisitoire écrit du ministère public

---

De rechter oordeelt onaantastbaar of de redelijke termijn voor de berechting van de zaak, waarop elke beklaagde recht heeft, al dan niet is overschreden; hij mag daarbij rekening houden met de houding van de beklaagde, onder meer met zijn verzoek tot uitstel (1). (1) Cass., 15 mei 2001, AR P.99.1478.N, nr 282.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Redelijke termijn - Houding van de beklaagde

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Beoordeling door de vonnisgerechten - Draagwijdte - Houding van de beklaagde

Le juge apprécie souverainement si le délai raisonnable dans lequel la cause doit être examinée, auquel a droit tout prévenu, est dépassé; il peut à cet égard tenir compte du comportement du prévenu, notamment de sa demande de remise (1). (1) Cass., 15 mai 2001, RG P.99.1478.N, n° 282.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Délai raisonnable - Comportement du prévenu

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Dépassement - Appréciation par les juridictions de jugement - Portée - Comportement du prévenu

---

De verbeurdverklaring van de witgewassen vermogensvoordelen, voorwerp van het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek, is krachtens artikel 42, 1°, juncto 43 Strafwetboek verplicht; de beklaagde die weet dat hem dit misdrijf wordt telastegelegd weet vooraf dat dergelijke verbeurdverklaring in geval van schuldigverklaring verplicht moet worden uitgesproken en dient zich hierop dan ook te verdedigen.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Witwas - Bijzondere verbeurdverklaring - Witgewassen vermogensvoordelen - Zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4° Sw. - Verplichte verbeurdverklaring

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Strafzaken - Witwas - Bijzondere verbeurdverklaring - Witgewassen vermogensvoordelen - Zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4° Sw. - Verplichte verbeurdverklaring

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Witgewassen vermogensvoordelen - Zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4° Sw. - Aard

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Witgewassen vermogensvoordelen - Zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4° Sw. - Verplichte verbeurdverklaring - Recht van verdediging

En vertu de l'article 42, 1°, combiné avec l'article 43, du Code pénal, la confiscation spéciale des avantages patrimoniaux blanchis formant l'objet de l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4°, du Code pénal est obligatoire; le prévenu qui sait que cette infraction est mise à sa charge sait à l'avance qu'une telle confiscation doit obligatoirement être prononcée en cas de déclaration de culpabilité et il doit dès lors se défendre à ce sujet.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Blanchiment - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux blanchis - Choses constituant l'objet de l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° du Code pénal - Confiscation obligatoire

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Matière répressive - Blanchiment - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux blanchis - Choses constituant l'objet de l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° du Code pénal - Confiscation obligatoire

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux blanchis - Choses constituant l'objet de l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° du Code pénal - Nature

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux blanchis - Choses constituant l'objet de l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° du Code pénal - Confiscation obligatoire - Droits de la défense

---

De witwasmisdrijven van artikel 505, eerste lid, 2° en 3°, Strafwetboek vereisen dat de herkomst of de oorsprong van de zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek illegaal is, dit is vermogensvoordelen zijn die rechtstreeks uit een misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of inkomsten uit de belegde voordelen en dat de dader deze herkomst of oorsprong kende, eventueel, in het geval van artikel 505, eerste lid, 2°, dat hij deze oorsprong moest kennen; voor de schuldigverklaring en veroordeling van de dader volstaat het dat de illegale herkomst of oorsprong en de door hem vereiste kennis bewezen zijn, zonder dat vereist is dat de strafrechter het precieze misdrijf kent, op voorwaarde dat hij op grond van feitelijke gegevens elke legale herkomst of oorsprong kan uitsluiten (1). (1) Zie Cass., 21 juni 2000, AR P.99.1285.F-P.00.0351.F-P.00.0856.F, nr 387; 25 sept. 2001, AR P.01.0725.N, nr 493.

HELING - Witwas - Bestanddelen - Illegale oorsprong of herkomst van de vermogensvoordelen - Kennis van de oorsprong of de herkomst - Bepaling van het onderliggend misdrijf waaruit de vermogensvoordelen zijn verkregen

Les infractions de blanchiment prévues à l'article 505, alinéa 1er, 2° et 3°, du Code pénal requièrent que la provenance ou l'origine des choses visées à l'article 42, 3°, du même code soit illégale, à savoir des avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction, les biens et valeurs qui leur ont été substitués ou les revenus de ces avantages investis, et que l'auteur ait eu connaissance de la provenance ou de l'origine, éventuellement, dans le cas de l'article 505, alinéa 1er, 2°, qu'il ait dû en connaître l'origine; pour la déclaration de culpabilité et la condamnation de l'auteur, il suffit que soient établies la provenance ou l'origine illégale et la connaissance requise que l'auteur en avait, sans qu'il soit nécessaire que le juge pénal connaisse l'infraction précise, à condition que, sur la base des données de fait, il puisse exclure toute provenance ou origine légale (1). (1) Voir Cass., 21 juin 2000, RG P.99.1285.F-P.00.0351.F-P.00.0856.F, n° 387; 25 septembre 2001, RG P.01.0725.N, n° 493.

RECEL - Blanchiment - Eléments constitutifs - Origine ou provenance illégale des avantages patrimoniaux - Connaissance de l'origine ou de la provenance - Détermination de l'infraction sous-jacente d'où sont tirés les avantages patrimoniaux

---

Vermits de verbeurdverklaring van de witgewassen vermogensvoordelen, voorwerp van het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek, verplicht is, motiveert de rechter zijn beslissing naar recht door vast te stellen dat de wettelijke voorwaarden vervuld zijn; de bijzondere motiveringsverplichting van artikel 195, tweede lid, Sv., is op deze verplichte verbeurdverklaring niet van toepassing (1). (1) Zie Cass., 24 juni 1998, AR P.97.1120.F, nr 333; 1 maart 2000, AR P.99.1604.F, nr 149.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Bijzondere verbeurdverklaring - Witgewassen vermogensvoordelen - Zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4° Sw. - Verplichte verbeurdverklaring

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Bijzondere verbeurdverklaring - Witgewassen vermogensvoordelen - Zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4° Sw. - Verplichte verbeurdverklaring - Bijzondere motiveringsplicht - Artikel 195, tweede lid, Sv. - Toepasselijkheid

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Witgewassen vermogensvoordelen - Zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4° Sw. - Verplichte verbeurdverklaring - Motiveringsplicht

La confiscation des avantages patrimoniaux blanchis formant l'objet de l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4°, du Code pénal, étant obligatoire, le juge motive légalement sa décision par la constatation que les conditions légales sont remplies; l'obligation spéciale de motivation de l'article 195, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, ne s'applique pas à cette confiscation obligatoire (1). (1) Voir Cass., 24 juin 1998, RG P.97.1120.F, n° 333; 1er mars 2000, RG P.99.1604.F, n° 149.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux blanchis - Choses constituant l'objet de l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° du Code pénal - Confiscation obligatoire

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux blanchis - Choses constituant l'objet de l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° du Code pénal - Confiscation obligatoire - Obligation spéciale de motivation - C.I.cr., article 195, al. 2 - Applicabilité

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux blanchis - Choses constituant l'objet de l'infraction visée à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° du Code pénal - Confiscation obligatoire - Obligation de motivation

---

P.06.0038.N 6 juni 2006 AC nr. 310

De rechter oordeelt in feite of de uitgevoerde werken wegens hun aard of hun omvang dienen beschouwd te worden als "bouwen" of "grond gebruiken" in de zin van artikel 42, § 1, 1° Stedenbouwdecreet 1996. Het Hof gaat alleen na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bouwmisdrijf - Vergunningsplichtig bouwwerk - Artikel 42, § 1 Stedenbouwdecreet 1996 - Bouwen of een grond gebruiken voor het plaatsen van een vaste inrichting - Beoordeling door de rechter van de aard van de uitgevoerde werken - Bevoegdheid van het Hof - Marginale toetsing

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Artikel 42, § 1 Stedenbouwdecreet 1996 - Bouwen of een grond gebruiken voor het plaatsen van een vaste inrichting - Beoordeling door de rechter van de aard van de uitgevoerde werken - Bevoegdheid van het Hof - Marginale toetsing

Le juge apprécie en fait si les travaux effectués doivent être considérés en raison de leur nature ou de leur ampleur comme le fait de "construire" ou d'"utiliser un terrain" au sens de l'article 42, § 1er, 1° du décret du 22 octobre 1996 portant coordination de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme. La Cour se borne à vérifier si, de ses constatations, le juge ne tire pas des conséquences sans rapport avec elles ou qui ne seraient susceptibles, sur leur fondement, d'aucune justification.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Infraction à la législation en matière d'urbanisme - Construction soumise à l'octroi d'un permis - Décret du 22 octobre 1996 concernant l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, article 42, § 1 - Construire ou utiliser un terrain pour le placement d'une installation fixe - Appréciation par le juge de la nature des travaux effectués - Compétence de la Cour - Contrôle marginal

URBANISME - Permis de bâtir - Décret du 22 octobre 1996 concernant l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, article 42, § 1 - Construire ou utiliser un terrain pour le placement d'une installation fixe - Appréciation par le juge de la nature des travaux effectués - Compétence de la Cour - Contrôle marginal

Krachtens artikel 420bis Wetboek van Strafvordering kan de eiser ter zitting geen stukken meer neerleggen.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Stuk neergelegd ter zitting - Ontvankelijkheid

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen - Stuk neergelegd ter zitting - Ontvankelijkheid

En vertu de l'article 420bis du Code d'instruction criminelle, le demandeur ne peut plus déposer de pièces à l'audience.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Pièce déposée à l'audience - Recevabilité

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Généralités - Pièce déposée à l'audience - Recevabilité

Uit de woorden "kan in principe" in de aanhef van artikel 149, § 1, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, dat sinds het arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof bepaalt, dat, behoudens de daarin nader bepaalde gevallen onder 1°, 2° of 3°, het middel van de meerwaarde in principe steeds als herstelmaatregel kan worden toegepast, blijkt dat in elk geval ook een andere herstelmaatregel dan de meerwaarde kan worden aangewend (1). (1) Cass., 25 april 2006, AR P.06.0079.N, nr ...; B. DE TEMMERMAN, "De herstelmaatregelen en de herstelvordering in het milieu- en stedenbouwrecht", in A. DE NAUW, P. FLAMEY en J. GHYSELS (eds.), Milieustraf- en Milieustrafprocesrecht, Actuele vraagstukken, Brussel, Larcier, 2005, p. 358 met verwijzing naar Grondwettelijk Hof, nr. 14/2005 van 19 januari 2005 (B.S. 31 januari 2005), B.24; R. VEKEMAN, "Stelt het Grondwettelijk Hof zich in de plaats van de wetgever?", T.R.O.S. 2005, p. 260.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Artikel 149, § 1, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999 - Mogelijke herstelmaatregelen - Gebruik door de decreetgever van de woorden "kan in principe" - Draagwijdte

Des termes "peut en principe" dans la partie liminaire de l'article 149, § 1er, alinéa 3, du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, qui dispose depuis l'arrêt n° 14/2005 rendu le 19 janvier 2005 par la Cour d'arbitrage que, sauf dans les cas précisés sous 1°, 2° ou 3°, le moyen de la plus-value peut en principe toujours être utilisé comme mesure de remise en état, il ressort qu'une mesure de remise en état autre que ladite plus-value peut en tout cas être utilisée (1). (1) Cass., 25 avril 2006, RG P.06.0079.N, n° ...; B. DE TEMMERMAN, "De herstelmaatregelen en de herstelvordering in het milieu- en stedenbouwrecht", in A. DE NAUW, P. FLAMEY en J. GHYSELS (eds), Milieustraf- en Milieustrafprocesrecht. Actuele vraagstukken, Bruxelles, Larcier, 2005, p. 358 faisant référence à l'arrêt n° 14/2005 rendu par la Cour d'arbitrage le 19 janvier 2005 (M.B. 31 janvier 2005), B. 24; R. VEKEMAN, "Stelt het Grondwettelijk Hof zich in de plaats van de wetgever?", T.R.O.S. 2005, p. 260.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, article 149, § 1er, alinéa 3 - Mesures de remise en état éventuelles - Emploi des termes "peut en principe" par le législateur décrétal - Portée

---

Wanneer de stedenbouwkundige inspecteur de keuze van een welbepaalde herstelmaatregel afdoende motiveert, moet de uitsluiting van de keuze voor een andere herstelmaatregel niet negatief worden gemotiveerd (1). (1) Cass., 4 dec. 2001, AR P.00.0540.N, nr 664 met concl. procureur-generaal De Swaef; 16 dec. 2003, AR P.03.1159.N, nr 651.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Motivering van de door de stedenbouwkundige inspecteur gevorderde herstelmaatregel

- Art. 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Lorsque l'inspecteur urbaniste motive adéquatement son choix d'une certaine mesure de réparation, l'exclusion du choix d'une autre mesure de remise en état ne doit pas être motivée négativement (1). (1) Cass., 4 décembre 2001, RG P.00.0540.N, n° 664 avec les conclusions de M. De Swaef, procureur général; 16 décembre 2003, RG P.03.1159.N, n° 651.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Motivation de la mesure de remise en état requise par l'inspecteur urbaniste

- Art. 3 L. du 29 juillet 1991

Geen enkele wettelijke bepaling legt op dat een arbeidsongeschiktheid wordt bewezen met een medisch getuigschrift of een deskundigenonderzoek, zodat de bodemrechter hierover op onaantastbare wijze beslist.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen - Verzwarende omstandigheid - Arbeidsongeschiktheid - Bewijs

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Verzwarende omstandigheid - Arbeidsongeschiktheid - Bewijs

VERZACHTENDE EN VERZWARENDE OMSTANDIGHEDEN [ZIE: 276/06 MISDRIJF] - Opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen - Arbeidsongeschiktheid - Bewijs

Aucune disposition légale n'impose qu'une incapacité de travail soit prouvée par un certificat médical ou une expertise, le juge du fond disposant à cet égard d'un pouvoir d'appréciation souverain.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Coups et blessures volontaires - Circonstance aggravante - Incapacité de travail - Preuve

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Circonstance aggravante - Incapacité de travail - Preuve

CIRCONSTANCES ATTENUANTES ET AGGRAVANTES [VOIR: 276/06 INFRACTION; 419/08 PEINE; 419/09 PEINE - Coups et blessures volontaires - Incapacité de travail - Preuve

De ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, als bedoeld in artikel 399 Sw., bestaat in de ongeschiktheid voor het slachtoffer tot het verrichten van een willekeurige persoonlijke arbeid; die verzwarende omstandigheid die alleen rekening houdt met de zwaarwichtigheid van de verwondingen, ongeacht de sociale status van het slachtoffer of zijn gewoonlijke en professionele arbeid, wordt toegepast ook als het slachtoffer, zoals te dezen een kind, geen enkele winstgevende activiteit uitoefent en ongeacht de omvang van de ongeschiktheid (1). (1) Zie R.P.D.B., deel VIII, v° coups et blessures, nr 97; A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Mechelen, Kluwer, 2002, p. 142.

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Verzwarende omstandigheid - Ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid

VERZACHTENDE EN VERZWARENDE OMSTANDIGHEDEN [ZIE: 276/06 MISDRIJF] - Opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen - Ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid

L'incapacité de travail personnel visée par l'article 399 du Code pénal consiste en l'incapacité pour la victime de se livrer à un travail corporel quelconque; cette circonstance aggravante, qui n'a en vue que la gravité des blessures, sans égard à la position sociale de la victime ou à son travail habituel et professionnel, s'applique même si la victime, comme en l'espèce un enfant, n'exerce aucune activité rémunératrice et quelle que soit l'importance de l'incapacité (1). (1) Voy. R.P.D.B., complém. VIII, v° coups et blessures, n° 97; A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Malines, Kluwer, 2002, p. 142.

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Circonstance aggravante - Incapacité de travail personnel

CIRCONSTANCES ATTENUANTES ET AGGRAVANTES [VOIR: 276/06 INFRACTION; 419/08 PEINE; 419/09 PEINE - Coups et blessures volontaires - Incapacité de travail personnel

P.06.0042.N 4 april 2006 AC nr. 200

Concl. proc.-gen. De Swaef, 4 april 2006, AR P.06.0042.N, A.C., 2006, nr ...

HELING - Witwassen - Veroordeling wegens witwassen - Misdrijf waaruit de vermogensvoordelen rechtstreeks zijn verkregen - Vereenzelviging

Conclusions de M. le procureur général De Swaef, avant Cass., 4 avril 2006, RG P.06.0042.N, A.C., 2006, n° ...

RECEL - Blanchiment - Condamnation du chef de blanchiment - Infraction dont les avantages partrimoniaux sont tirés directement - Identification

Concl. proc.-gen. De Swaef, 4 april 2006, AR P.06.0042.N, AC, 2006, nr ...

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent - Toepassing

Conclusions de M. le procureur général De Swaef, avant Cass., 4 avril 2006, RG P.06.0042.N, AC, 2006, n° ...

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale par équivalent - Application

De bijzondere verbeurdverklaring, bepaald bij artikel 43bis, tweede lid, Strafwetboek kan alleen worden uitgesproken met betrekking tot door artikel 42, 3°, Strafwetboek bedoelde zaken en niet met betrekking tot door artikel 42, 1°, Strafwetboek bedoelde zaken (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent - Toepassing

La confiscation spéciale, prévue à l'article 43bis, alinéa 2, du Code pénal ne peut être prononcée qu'en rapport avec des choses visées à l'article 42, 3°, du Code pénal et non en rapport avec des choses visées à l'article 42, 1°, du Code pénal (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC, 2006, n° ...

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale par équivalent - Application

De veroordeling van een beklaagde wegens het witwassen bepaald bij artikel 505, eerste lid, 3°, Strafwetboek impliceert niet noodzakelijk dat deze beklaagde zich zelf als dader, mededader of medeplichtige, schuldig heeft gemaakt aan het misdrijf waaruit de vermogensvoordelen rechtstreeks zijn verkregen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

HELING - Witwassen - Veroordeling wegens witwassen - Misdrijf waaruit de vermogensvoordelen rechtstreeks zijn verkregen - Vereenzelviging

La condamnation d'un prévenu du chef du blanchiment prévu à l'article 505, alinéa 1er, 3°, du Code pénal n'implique pas nécessairement que ledit prévenu s'est lui-même rendu coupable, comme auteur, coauteur ou complice, de l'infraction dont les avantages patrimoniaux sont tirés directement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C., 2006, n° ...

RECEL - Blanchiment - Condamnation du chef de blanchiment - Infraction dont les avantages partrimoniaux sont tirés directement - Identification

P.06.0058.F 26 april 2006 AC nr. 240

Na een vernietiging die beperkt is tot de straf, van een beslissing die, na te hebben verklaard dat de duur van de vervolgingen de redelijke termijn niet had overschreden, heeft gezegd dat de telastleggingen bewezen zijn en de straffen heeft bevestigd die de eerste rechter aan de beklaagde heeft opgelegd, moet het gerecht op verwijzing onderzoeken, voor het tijdvak na de beslissing waarbij de telastleggingen bewezen zijn verklaard, of de redelijke termijn al dan niet is overschreden en, zo dit het geval is, de gevolgen daarvan wat betreft de toepassing van de straf beoordelen.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verwijzing na cassatie - Vernietiging beperkt tot de straf - Gerecht waarnaar de zaak is verwezen - Redelijke termijn - Overschrijding - Onderzoek - Verplichting

- Artt. 426 en 427 Wetboek van Strafvordering

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Vernietiging beperkt tot de straf - Gerecht waarnaar de zaak is verwezen - Redelijke termijn - Overschrijding - Onderzoek - Verplichting

- Artt. 426 en 427 Wetboek van Strafvordering

Après une cassation limitée à la peine, d'une décision qui, après avoir décidé que la durée des poursuites n'avait pas dépassé le délai raisonnable, a dit les préventions établies et a confirmé les peines infligées au prévenu par le premier juge, la juridiction de renvoi est tenue de vérifier, par la période ultérieure à la décision qui a déclaré les préventions établies, si le délai raisonnable est ou non dépassé et, en cas de dépassement de ce délai, d'en apprécier les conséquences en ce qui concerne l'application de la peine.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Renvoi après cassation - Cassation limitée à la peine - Juridiction de renvoi - Délai raisonnable - Dépassement - Vérification - Obligation

- Art. 426 et 427 Code d'Instruction criminelle

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Cassation limitée à la peine - Juridiction de renvoi - Délai raisonnable - Dépassement - Vérification - Obligation

- Art. 426 et 427 Code d'Instruction criminelle

Wanneer het Hof krachtens de artt. 426 en 427 Sv., een beslissing vernietigt en de zaak verwijst naar een hof of naar een rechtbank van dezelfde hoedanigheid als het hof of de rechtbank die het vernietigd arrest of vonnis gewezen heeft, plaatst dit de partijen, binnen de perken evenwel van de vernietiging, in de toestand waarin zij zich bevonden voor de rechter die deze beslissing heeft gewezen.

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Gerecht waarnaar de zaak

Lorsqu'en vertu des articles 426 et 427 du Code d'instruction criminelle, la Cour casse une décision et renvoie la cause à une cour ou un tribunal de même qualité que la cour ou le tribunal qui a rendu la décision cassée, les parties sont remises dans l'état où elles étaient devant le juge qui a rendu celle-ci, dans les limites, toutefois, de la cassation.

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Juridiction de

is verwezen - Partijen - Toestand
- Artt. 426 en 427 Wetboek van Strafvordering

renvoi - Parties - Etat
- Art. 426 et 427 Code d'Instruction criminelle

P.06.0059.F 5 april 2006 AC nr. 202

Het cassatieberoep tegen een beslissing in laatste aanleg waarbij een verzet niet ontvankelijk wordt verklaard legt het Hof alleen de vraag van de wettigheid van die beslissing voor (1). (1) Zie Cass., 21 okt. 1986, AR 9937, nr 115.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen - Cassatieberoep tegen een beslissing in laatste aanleg waarbij een verzet niet ontvankelijk wordt verklaard - Draagwijdte van het cassatieberoep

Le pourvoi formé contre une décision rendue en dernier ressort qui déclare une opposition irrecevable ne soumet à la Cour d'autre question que celle de la légalité de cette décision (1). (1) Voir Cass., 21 octobre 1986, RG 9937, n° 115.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Généralités - Pourvoi contre une décision rendue en dernier ressort qui déclare une opposition irrecevable - Portée du pourvoi

Wanneer de bij verstek veroordeelde beklaagde verzet doet en daarover uitspraak is gedaan, is een tweede door hem tegen dezelfde veroordeling gedaan verzet niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 7 april 1987, AR 1283, nr 475.

VERZET - Strafzaken - Verstekvonnis - Ongedaanverklaring van het verzet - Tweede verzet tegen hetzelfde vonnis - Ontvankelijkheid

Lorsque le prévenu, condamné par défaut, fait opposition et qu'il a été statué sur celle-ci, une nouvelle opposition formée par lui contre la même condamnation est irrecevable (1). (1) Voir Cass., 7 avril 1987, RG 1283, n° 475.

OPPOSITION - Matière répressive - Jugement par défaut - Opposition déclarée non avenue - Nouvelle opposition contre le même jugement - Recevabilité

P.06.0060.F 8 november 2006 AC nr. 544

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 8 nov. 2006, AR P.06.0060.F - P.06.0765.F, AC, 2006, nr ...

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Verantwoordelijke rechtspersoon wegens het optreden van geïdentificeerde natuurlijke persoon - Strafuitsluitende verschoningsgrond - Toepassingsvoorwaarde - Wetens en willens gepleegde fout

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Veroordeling met verantwoordelijke rechtspersoon - Strafuitsluitingsgrond - Toepassingsvoorwaarde - Wetens en willens gepleegde fout

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 8 novembre 2006, RG P.06.0060.F - P.06.0765.F, Pas., 2006, n° ...

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Personne morale responsable en raison de l'intervention d'une personne physique identifiée - Cause d'excuse absolutoire - Condition d'application - Faute commise volontairement et sciemment

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Condamnation en même temps que la personne morale responsable - Cause d'excuse absolutoire - Condition d'application - Faute commise volontairement et sciemment

Artikel 5, tweede lid, van het Strafwetboek, dat de gevallen regelt waarin de verantwoordelijkheid van een natuurlijk persoon en van een rechtspersoon in het geding zijn wegens eenzelfde misdrijf, voert een strafuitsluitingsgrond in voor degene die de minst zware fout heeft begaan; die verschoningsgrond geldt voor de dader van het door onvoorzichtigheid of onachtzaamheid gepleegde misdrijf en niet voor degene die willens en wetens heeft gehandeld (1). (1) Zie concl. O.M.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Verantwoordelijke rechtspersoon wegens het optreden van geïdentificeerde natuurlijke persoon - Strafuitsluitingsgrond - Toepassingsvoorwaarde - Wetens en willens gepleegde fout

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Veroordeling met verantwoordelijke rechtspersoon - Strafuitsluitingsgrond - Toepassingsvoorwaarde - Wetens en willens gepleegde fout

L'article 5, alinéa 2, du Code pénal, qui régit les cas où la responsabilité d'une personne physique et celle d'une personne morale sont engagées en raison d'une même infraction, crée une cause d'excuse absolutoire au profit de la personne ayant commis la faute la moins grave; le bénéfice de cette excuse est reconnu à l'auteur de l'infraction commise par imprudence ou négligence, et non à celui qui a agi sciemment et volontairement (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Personne morale responsable en raison de l'intervention d'une personne physique identifiée - Cause d'excuse absolutoire - Condition d'application - Faute commise volontairement et sciemment

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Condamnation en même temps que la personne morale responsable - Cause d'excuse absolutoire - Condition d'application - Faute commise volontairement et sciemment

De rechter kan eerst uitspraak doen over de ontvankelijkheid van het verzet en vervolgens, wanneer het verzet ontvankelijk is verklaard, bij afzonderlijke beslissing, over de gegrondheid ervan; in dat geval kan hij op de eerder beslechte kwestie van de ontvankelijkheid niet meer terugkomen (1). (1) O. MICHIELS, L'opposition en procédure pénale, Les dossiers du journal des tribunaux, nr 47, Larcier, 2004, p. 97; R. DECLERCQ, R.P.D.B., aanvulling, Dl. VIII, v° Opposition en matière répressive, p. 497, nr. 163.

VERZET - Beslissingen over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het verzet - Onderscheiden beslissingen

Le juge peut d'abord se prononcer sur la recevabilité de l'opposition et ensuite, si le recours est déclaré recevable, statuer par une décision distincte sur son fondement; dans cette dernière hypothèse, il ne peut plus revenir sur la question de la recevabilité précédemment tranchée (1). (1) O. MICHIELS, L'opposition en procédure pénale, Les dossiers du journal des tribunaux, n° 47, Larcier, 2004, p. 97; R. DECLERCQ, R.P.D.B., compl., T. VIII, v° Opposition en matière répressive, p. 497, n° 163.

OPPOSITION - Décisions sur la recevabilité et le fondement de l'opposition - Décisions distinctes

Het ontvankelijk verklaarde verzet van de beklaagde tegen de beslissing waarbij hij bij verstek wordt veroordeeld, maakt die beslissing ongedaan en verplicht de rechter om binnen de grenzen van het rechtsmiddel opnieuw uitspraak te doen over het voorwerp van de eerste beslissing.

VERZET - Beslissing over de ontvankelijkheid

Lorsqu'elle est reçue, l'opposition du prévenu à la décision de condamnation par défaut rend celle-ci non avenue et oblige le juge à statuer à nouveau, dans les limites du recours, sur ce qui fait l'objet de la première décision.

OPPOSITION - Décision sur la recevabilité

P.06.0068.F 29 november 2006 AC nr. 609

De schade die de getroffene lijdt wegens de blijvende arbeidsongeschiktheid die hem foutief werd toegebracht, kan bestaan uit het verlies aan beroepsinkomsten ten gevolge van die ongeschiktheid; het vervangingsinkomen of het ouderdomspensioen die hem worden uitgekeerd dienen alleen voor de raming van dit nadeel in aanmerking te worden genomen wanneer zij het herstel van dezelfde schade beogen als die welke in de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek is bedoeld (1). (1) Zie concl. adv.-gen. m.o. de KOSTER, Cass., 21 april 2006, AR C.02.0018.F, Pas., 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Verlies aan beroepsinkomsten - Vervangingsinkomsten of ouderdomspensioen - In aanmerking nemen

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Ongeval - Getroffene - Materiële schade - Verlies aan beroepsinkomsten - Vervangingsinkomsten of ouderdomspensioen - In aanmerking nemen

Le dommage subi par la victime en raison de l'incapacité permanente qui lui a été fautivement causée peut consister dans la perte de revenus professionnels résultant de cette incapacité; les revenus de remplacement ou la pension de retraite qui lui sont payés ne doivent être pris en compte pour évaluer ce préjudice que s'ils tendent à réparer le même dommage que celui que visent les articles 1382 et 1383 du Code civil (1). (1) Voir les conclusions de M. l'avocat général délégué de KOSTER, avant Cass., 21 avril 2006, RG C.02.0018.F, Pas., 2006, n° ...

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. eléments et étendue - Perte de revenus professionnels - Revenus de remplacement ou pension de retraite - Prise en compte

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Accident - Victime - Dommage matériel - Perte de revenus professionnels - Revenus de remplacement ou pension de retraite - Prise en compte

P.06.0073.F 14 juni 2006 AC nr. 330

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 14 juni 2006, AR P.06.0073.F, Pas., 2006, nr ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partijstelling - Belgische Staat - Administratie der directe belastingen - Ontvankelijkheid - Schade

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Hof van Justitie van de

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 14 juin 2006, RG P.06.0073.F, Pas., 2006, n° ...

ACTION CIVILE - Constitution de partie civile - Etat belge - Administration des contributions directes - Recevabilité - Préjudice

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Cour de Justice des

Europese Gemeenschappen - Rechtspunt waarover reeds uitspraak is gedaan - Verplichting tot het stellen van de vraag

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Rechtspunt waarover reeds uitspraak is gedaan - Verplichting tot het stellen van de vraag

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Schending van het gemeenschapsrecht - Gevolg - Gezag van gewijsde - Opnieuw onderzoeken van de eindbeslissing

PREJUDICIEEL GESCHIL - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Rechtspunt waarover reeds uitspraak is gedaan - Verplichting tot het stellen van de vraag

PREJUDICIEEL GESCHIL - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Rechtspunt waarover reeds uitspraak is gedaan - Verplichting tot het stellen van de vraag

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Beslissing over de strafvordering - Gezag van gewijsde - Later burgerlijk proces - Tegenstelbaarheid aan de partijen

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Beginsel "non bis in idem" - Identieke feiten - Begrip - Feiten van één telastlegging volledig vervat in een andere telastlegging - Stedenbouw - Misdrijf dat bestaat in het uitvoeren van illegale werken - Misdrijf dat bestaat in het voortzetten van illegale werken met overtreding van een bevel van de overheid - Onderscheiden misdrijf

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Omvang - Beslissing over de latere burgerlijke rechtsvordering

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Schending van het recht van de Europese Unie - Gevolg - Opnieuw onderzoeken van de eindbeslissing

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Gezag van gewijsde in strafzaken - Later burgerlijk proces - Tegenstelbaarheid aan de partijen

Communautés européennes - Point de droit tranché précédemment - Obligation de poser la question

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Cour de Justice des Communautés européennes - Point de droit tranché précédemment - Obligation de poser la question

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Violation du droit communautaire - Conséquence - Autorité de chose jugée - Réexamen de la décision définitive

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour de Justice des Communautés européennes - Point de droit tranché précédemment - Obligation de poser la question

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour de Justice des Communautés européennes - Point de droit tranché précédemment - Obligation de poser la question

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Décision rendue sur l'action publique - Autorité de chose jugée - Procès civil ultérieur - Opposabilité aux parties

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Principe "non bis in idem" - Identité de faits - Notion - Faits d'une prévention intégralement compris dans une autre prévention - Urbanisme - Infraction d'avoir effectué des travaux illégaux - Infraction d'avoir poursuivi les travaux illégaux en violation d'un ordre de l'autorité - Infraction distincte

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Etendue - Décision sur l'action civile ultérieure

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Violation du droit de l'Union européenne - Conséquence - Réexamen de la décision définitive

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Autorité de la chose jugée au pénal - Procès civil ultérieur - Opposabilité aux parties

---

Vermits het Hof van Justitie E.G. in vroegere arresten heeft geoordeeld dat, enerzijds, "het gemeenschapsrecht een nationale rechter niet gebiedt, nationale procedureregels die een beslissing kracht van gewijsde verlenen buiten toepassing te laten, ook al zou daardoor een schending van het gemeenschapsrecht door deze beslissing kunnen worden opgeheven", en, dat anderzijds, "de verplichting van het betrokken orgaan uit hoofde van artikel 10 EG, een in strijd met het gemeenschapsrecht tot stand gekomen definitieve beslissing opnieuw te onderzoeken, onder meer afhankelijk is gesteld van de voorwaarde dat bedoeld orgaan naar nationaal recht bevoegd is om op die beslissing terug te komen", is er geen grond om het aldus beslechte rechtspunt opnieuw aan het Hof van Justitie E.G. voor te leggen.

Dès lors que la Cour de justice des Communautés européennes a, dans des arrêts antérieurs, considéré, d'une part, que "le droit communautaire n'impose pas à une juridiction nationale d'écarter l'application des règles de procédure internes conférant l'autorité de la chose jugée à une décision, même si cela permettrait de remédier à une violation du droit communautaire par la décision en cause" et, d'autre part, que "l'obligation pour l'organe concerné au titre de l'article 10 C.E., de réexaminer une décision définitive qui apparaîtrait avoir été adoptée en violation du droit communautaire est subordonnée à la condition, notamment, que ledit organe dispose, en vertu du droit national, du pouvoir de revenir sur cette décision", il n'y a pas lieu de poser une nouvelle question préjudicielle à ladite Cour soulevant le même point de droit.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Schending van het recht van de Europese Unie - Gevolg - Opnieuw onderzoeken van de eindbeslissing

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - Schending van het gemeenschapsrecht - Gevolg - Gezag van gewijsde - Opnieuw onderzoeken van de eindbeslissing

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Rechtspunt waarover reeds uitspraak is gedaan - Verplichting tot het stellen van de vraag

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Violation du droit de l'Union européenne - Conséquence - Réexamen de la décision définitive

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Violation du droit communautaire - Conséquence - Autorité de chose jugée - Réexamen de la décision définitive

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Cour de Justice des Communautés européennes - Point de droit tranché précédemment - Obligation de poser la question

PREJUDICIEEL GESCHIL - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Rechtspunt waarover reeds uitspraak is gedaan - Verplichting tot het stellen van de vraag

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour de Justice des Communautés européennes - Point de droit tranché précédemment - Obligation de poser la question

---

Er is geen grond om aan het Hof van Justitie E.G. een rechtspunt voor te leggen dat het reeds in vorige arresten heeft beslecht, ongeacht de aard van de rechtsplegingen die tot zijn rechtspraak hebben geleid en zelfs zonder dat de vragen waarover een geding wordt gevoerd strikt identiek zijn.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Rechtspunt waarover reeds uitspraak is gedaan - Verplichting tot het stellen van de vraag

PREJUDICIEEL GESCHIL - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Rechtspunt waarover reeds uitspraak is gedaan - Verplichting tot het stellen van de vraag

Il n'y a pas lieu de soumettre à nouveau à la Cour de justice des Communautés européennes un point de droit qu'elle a déjà tranché dans des arrêts antérieurs, quelle que soit la nature des procédures qui ont donné lieu à sa jurisprudence et même à défaut d'une stricte identité des questions en litige.

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Cour de Justice des Communautés européennes - Point de droit tranché précédemment - Obligation de poser la question

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour de Justice des Communautés européennes - Point de droit tranché précédemment - Obligation de poser la question

---

Het gezag van gewijsde in strafzaken belet niet dat een partij, in een later gevoerd burgerlijk proces, de gegevens kan betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, wanneer zij geen partij was in dat strafproces of daarin haar rechten en belangen niet vrij heeft kunnen doen gelden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Gezag van gewijsde in strafzaken - Later burgerlijk proces - Tegenstelbaarheid aan de partijen

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Beslissing over de strafvordering - Gezag van gewijsde - Later burgerlijk proces - Tegenstelbaarheid aan de partijen

L'autorité de la chose jugée au pénal ne fait pas obstacle à ce que, lors d'un procès civil ultérieur, une partie ait la possibilité de contester les éléments déduits du procès pénal, lorsqu'elle n'était pas partie à l'instance pénale ou dans la mesure où elle n'a pu librement y faire valoir ses intérêts (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Autorité de la chose jugée au pénal - Procès civil ultérieur - Opposabilité aux parties

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Décision rendue sur l'action publique - Autorité de chose jugée - Procès civil ultérieur - Opposabilité aux parties

---

Het gezag van gewijsde in strafzaken t.a.v. het later gevoerd burgerlijk proces hangt niet af van de voorwaarde dat de beslissing die met gezag van gewijsde is bekleed, van onwettigheden is gevrijwaard (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Omvang - Beslissing over de latere burgerlijke rechtsvordering

L'autorité de la chose jugée au répressif sur le procès civil ultérieur n'est pas subordonnée à la condition que la décision revêtue de l'autorité de la chose jugée soit indemne de toute illégalité (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Etendue - Décision sur l'action civile ultérieure

---

Het algemeen rechtsbeginsel van het gezag van gewijsde in strafzaken verbiedt de rechter waarbij de latere burgerlijke rechtsvordering aanhangig is gemaakt, om hetgeen definitief, zeker en noodzakelijk door de strafrechter werd beslist over het bestaan van een feit dat de gemeenschappelijke grondslag van de burgerlijke rechtsvordering en van de strafvordering uitmaakt, opnieuw ter discussie te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Omvang - Beslissing over de latere burgerlijke rechtsvordering

Le principe général du droit relatif à l'autorité de la chose jugée en matière pénale interdit au juge saisi de l'action civile ultérieure de remettre en question ce qui a été jugé définitivement, certainement et nécessairement par le juge pénal sur l'existence d'un fait qui forme la base commune de l'action civile et de l'action publique (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Etendue - Décision sur l'action civile ultérieure

---

Wanneer de administratie van de directe belastingen van de Staat wegens de noodzaak om het belastingmisdrijf bij de procureur des Konings aan te geven om het bewijs ervan te verkrijgen, toegang te krijgen tot het strafdossier, het verloop van het onderzoek te volgen en te wachten tot dat het onderzoek de gegevens oplevert aan de hand waarvan de belastingplichtige kan worden geïdentificeerd en de grondslag van de belasting kan worden bepaald, schade lijdt, dan volgt die schade in dergelijk geval uit het feit dat de administratie voor het opmaken van de vermogenstoestand van de belastingschuldige, wanneer die zich met misdaden of wanbedrijven aan de belasting onttrekt, verplicht is om ambtenaren die met de inning zijn belast, de analyse te doen uitvoeren van akten, stukken, registers, documenten of inlichtingen, die tegen die belastingplichtige zijn vergaard tijdens het strafonderzoek, dat de ontoereikende onderzoeksbevoegdheid van de voormelde administratie aanvult (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partijstelling - Belgische Staat - Administratie der directe belastingen - Ontvankelijkheid - Schade

Lorsque la nécessité pour l'administration de dénoncer l'infraction fiscale au procureur du Roi en vue d'en obtenir la preuve, de se faire donner accès au dossier répressif, de suivre le déroulement de l'instruction et d'attendre que celle-ci livre les éléments permettant d'identifier le redevable et de déterminer l'assiette de l'impôt porte préjudice à l'Etat, administration des contribution directes, son dommage se déduit en pareil cas de l'obligation où l'administration se trouve, afin d'établir la situation patrimoniale du débiteur de l'impôt, lorsque ce dernier s'y dérobe par la commission de crimes et de délits, d'affecter les fonctionnaires chargés du recouvrement à l'analyse des actes, pièces, registres, documents ou renseignement recueillis par l'instruction pénale qui, ouverte à charge de ce contribuable, supplée à l'insuffisance des pouvoirs d'investigation dont ladite administration dispose (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ACTION CIVILE - Constitution de partie civile - Etat belge - Administration des contributions directes - Recevabilité - Préjudice

---

P.06.0077.F 8 maart 2006 AC nr. 136

Het openbaar ministerie dat het bij verstek gewezen arrest niet heeft betekend kan geen cassatieberoep instellen zolang de versteklatende beklaagde nog over de termijn beschikt om in verzet te komen.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Bij verstek gewezen arrest - Openbaar ministerie - Gebrek aan betekening - Gevolgen - Ontvankelijkheid

- Art. 413, derde lid Wetboek van Strafvordering

OPENBAAR MINISTERIE - Cassatieberoep - Bij verstek gewezen arrest - Gebrek aan betekening - Gevolgen - Ontvankelijkheid

- Art. 413, derde lid Wetboek van Strafvordering

Le ministère public qui n'a pas signifié l'arrêt rendu par défaut ne peut pas se pourvoir en cassation aussi longtemps que le prévenu défaillant dispose encore du délai d'opposition.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Arrêt rendu par défaut - Ministère public - Absence de signification - Effets - Recevabilité

- Art. 413, al. 3 Code d'Instruction criminelle

MINISTERE PUBLIC - Pourvoi en cassation - Arrêt rendu par défaut - Absence de signification - Effets - Recevabilité

- Art. 413, al. 3 Code d'Instruction criminelle

P.06.0079.N 25 april 2006 AC nr. 237

Uit de woorden "kan in principe" in de aanhef van artikel 149, § 1, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, blijkt dat voor de misdrijven waarvan de eigenaar kan aantonen dat ze werden gepleegd voor 1 mei 2000, in elk geval ook een andere herstelmaatregel dan de meerwaarde kan worden aangewend (1). (1) B. DE TEMMERMAN, De herstelmaatregelen inzake ruimtelijke ordening, in Milieustraf- en milieustrafprocesrecht, Actuele vraagstukken, blz 358, met verwijzing naar Grondwettelijk Hof nr 14/2005, 19 januari 2005, overweging B.24.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Misdrijven gepleegd voor 1 mei 2000 - Herstelmaatregelen

Il ressort des termes "peut en principe" dans la partie liminaire de l'article 149, § 1, alinéa 3, du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, que s'agissant des infractions pour lesquelles le propriétaire peut prouver qu'elles ont été commises avant le 1er mai 2000, une mesure de réparation autre que la plus-value peut en tout cas également être utilisée (1). (1) B. DE TEMMERMAN, "De herstelmaatregelen inzake ruimtelijke ordening", dans Milieustraf- en milieustrafprocesrecht, Actuele vraagstukken, p. 358, se référant à l'arrêt Cour d'arbitrage n° 14/2005, 19 janvier 2005, considérant B.24.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Infractions commises avant le 1er mai 2000 - Mesures de réparation

---

P.06.0082.N 24 januari 2006 AC nr. 52

Artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, dat de kamer van inbeschuldigingstelling, op vordering van het openbaar ministerie, alleen tot de controle van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie aan de hand van het vertrouwelijk dossier verplicht bij het afsluiten van het opsporingsonderzoek, alvorens het openbaar ministerie tot rechtstreekse dagvaarding overgaat, en op het ogenblik dat de onderzoeksrechter zijn dossier aan de procureur des Konings overzendt krachtens artikel 127, § 1, eerste lid, van dit wetboek, is in overeenstemming met artikel 6 E.V.R.M., dat alleen vereist dat op enig ogenblik in de loop van de rechtspleging een onafhankelijke en onpartijdige rechter mede aan de hand van het vertrouwelijke dossier de wettigheid van de observatie of infiltratie zou onderzoeken, uit voormelde verdragsbepaling volgt niet dat dit nazicht moet geschieden telkens wanneer de inverdenkinggestelde daarom verzoekt (1). (1) Zie Grondwettelijk Hof, arrest nr 202/2004 van 21 dec. 2004, B. 28 en B. 29.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging - Controle van de regelmatigheid van de observatie en infiltratie bij het afsluiten van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek - Controle aan de hand van het vertrouwelijk dossier - Artikel 6, E.V.R.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging - Controle van de regelmatigheid van de observatie en infiltratie bij het afsluiten van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek - Controle aan de hand van het vertrouwelijk dossier - Artikel 235ter Sv. - Artikel 6, E.V.R.M. - Verzoenbaarheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onderzoek in strafzaken - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging - Controle van de regelmatigheid van de observatie en infiltratie bij het afsluiten van het opsporings- of gerechtelijk

L'article 235ter du Code d'instruction criminelle, qui oblige la chambre des mises en accusation, sur la réquisition du ministère public, à contrôler uniquement la régularité des méthodes particulières d'observation et d'infiltration en s'appuyant sur le dossier confidentiel uniquement à la clôture de l'information, avant que le ministère public ne procède à la citation directe, et au moment où le juge d'instruction communique son dossier au procureur du Roi en vertu de l'article 127, § 1er, alinéa 1er du même code, est conforme à l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, qui exige seulement qu'à tout instant du cours de la procédure, un juge indépendant et impartial, en s'appuyant notamment sur le dossier confidentiel, examine la légalité de l'observation ou de l'infiltration; la disposition conventionnelle précitée n'a pas pour conséquence qu'il faut procéder à cette vérification toutes les fois que l'inculpé en fait la demande (l). (1) Voir Cour d'arbitrage, arrêt n° 202/2004 du 21 décembre 2004, B.28 et B.29

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Examen de la régularité de la procédure - Contrôle de la régularité de l'observation et de l'infiltration à la clôture de l'information ou de l'instruction - Contrôle s'appuyant sur le dossier confidentiel - Conv. D.H., article 6

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Examen de la régularité de la procédure - Contrôle de la régularité de l'observation et de l'infiltration à la clôture de l'information ou de l'instruction - Contrôle s'appuyant sur le dossier confidentiel - Code d'instruction criminelle, article 235ter - Conv. D.H., article 6 - Compatibilité

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Instruction en matière répressive - Chambre des mises en accusation - Examen de la régularité de la procédure - Contrôle de la régularité de l'observation et de l'infiltration à la clôture de

onderzoek - Controle aan de hand van het vertrouwelijk dossier - Artikel 235ter Sv. - Verzoenbaarheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onderzoek in strafzaken - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging - Controle van de regelmatigheid van de observatie en infiltratie bij het afsluiten van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek - Controle aan de hand van het vertrouwelijk dossier

l'information ou de l'instruction - Contrôle s'appuyant sur le dossier confidentiel - Code d'instruction criminelle, article 235ter - Compatibilité

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Instruction en matière répressive - Chambre des mises en accusation - Examen de la régularité de la procédure - Contrôle de la régularité de l'observation et de l'infiltration à la clôture de l'information ou de l'instruction - Contrôle s'appuyant sur le dossier confidentiel

---

Het onderzoek bedoeld in artikel 235quater Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de kamer van inbeschuldigingstelling ambtshalve, op verzoek van de onderzoeksrechter of op vordering van het openbaar ministerie, tijdens het gerechtelijk onderzoek mede aan de hand van het vertrouwelijk dossier voorlopig de regelmatigheid van de toegepaste observatie of infiltratie onderzoekt, is een voorlopig onderzoek teneinde eventuele onregelmatigheden vroegtijdig op te sporen, waarbij de andere partijen niet worden betrokken; de kamer van inbeschuldigingstelling is derhalve niet verplicht om dit onderzoek te verrichten op de enkele vordering van de inverdenkinggestelde.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopig onderzoek van de regelmatigheid van de observatie en infiltratie tijdens het gerechtelijk onderzoek - Controle aan de hand van het vertrouwelijk dossier - Voorlopig onderzoek enkel ambtshalve, op verzoek van de onderzoeksrechter of op verzoek van het openbaar ministerie

L'examen visé à l'article 235quater du Code d'instruction criminelle, qui dispose que la chambre des mises en accusation, en s'appuyant notamment sur le dossier confidentiel, examine, à titre provisoire, d'office, à la demande du juge d'instruction ou sur la réquisition du ministère public, pendant l'instruction, la régularité des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration qui ont été appliquées, est un examen provisoire visant à la détection précoce d'éventuelles irrégularités, qui n'implique pas les autres parties; la chambre des mises en accusation n'est, dès lors, pas obligée de procéder à cet examen à la seule requête de l'inculpé.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Examen provisoire de la régularité de l'observation et de l'infiltration pendant l'instruction - Contrôle s'appuyant sur le dossier confidentiel - Examen provisoire uniquement d'office, à la demande du juge d'instruction ou à la demande du ministère public

---

Uit de bepalingen van artikel 235bis, § 1 en 2 Wetboek van Strafvordering volgt dat het onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging door de kamer van inbeschuldigingstelling, ambtshalve of op verzoek van één der partijen, onder meer naar aanleiding van een bij haar ingesteld hoger beroep inzake voorlopige hechtenis, in beginsel beperkt blijft tot de stukken van het strafdossier; dit geldt evenzeer voor de controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden van observatie en infiltratie.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de rechtspleging - Onderzoek naar aanleiding van hoger beroep inzake voorlopige hechtenis - Artikel 235bis Sv. - Stukken die het voorwerp uitmaken van dit onderzoek - Principe - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden van observatie en infiltratie - Toepassing

Il résulte des dispositions de l'article 235bis, § 1er et 2, du Code d'instruction criminelle que l'examen de la régularité de la procédure par la chambre des mises en accusation, d'office ou à la demande d'une des parties, notamment à l'occasion d'un appel interjeté devant elle en matière de détention préventive, reste en principe limité aux pièces du dossier répressif; il en va de même pour le contrôle de l'application des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Examen de la régularité de la procédure - Examen à l'occasion de l'appel formé en matière de détention préventive - C.I.cr., article 235bis - Pièces faisant l'objet de cet examen - Principe - Contrôle de l'application des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration - Application

---

P.06.0094.N 7 maart 2006 AC nr. 131

Artikel 38, § 2, vijfde en zesde lid, Wegverkeerswet dat bepaalt dat indien de rechter tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel 420bis van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen 36 of 37bis, § 2, Wegverkeerswet, het verval van het recht tot sturen zal worden uitgesproken voor een periode van tenminste 6 maanden en het herstel in het recht tot sturen afhankelijk is van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bepaalt in artikel 38, § 3, eerste lid, Wegverkeerswet, betekent dat het bedoelde rijverbod slechts kan worden opgelegd indien de rechter wegens de overtreding van die inbreuken slechts één straf uitspreekt.

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Wegverkeerswet - Artikel 38 - Strafbare alcoholopname en dronkenschap - Gebruik van andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden - Herhaling - Onopzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel - Weggebruiker - Veroordeling tegelijkertijd

- Art. 420bis Strafwetboek

- Art. 38, § 2, vijfde en zesde lid, en § 3, eerste lid Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 38 - Strafbare alcoholopname en dronkenschap - Gebruik van andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden - Herhaling - Onopzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel - Weggebruiker - Veroordeling tegelijkertijd - Betekenis

- Art. 420bis Strafwetboek

- Art. 38, § 2, vijfde en zesde lid, en § 3, eerste lid Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

L'article 38, § 2, alinéas 5 et 6 de la loi relative à la police de la circulation routière, qui dispose que si le juge condamne simultanément du chef d'une infraction à l'article 420bis du Code pénal et d'une infraction aux articles 36 ou 37bis, § 2, des lois relatives à la police de la circulation routière, la déchéance du droit de conduire sera prononcée pour une période de 6 mois au moins et que la réintégration dans le droit de conduire est subordonnée à la réussite des quatre examens visés à l'article 38, § 3, alinéa 1er desdites lois, signifie que l'interdiction de conduire ainsi visée ne peut être prononcée que si le juge ne prononce qu'une seule peine du chef de ces infractions.

PEINE - Concours - Concours idéal - L. du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière - Article 38 - Imprégnation alcoolique et ivresse punissables - Usage d'autres substances influençant la capacité de conduite - Récidive - Lésions corporelles involontaires - Usager de la route - Condamnation simultanée

- Art. 420bis Code pénal

- Art. 38, § 2, al. 5 et 6, et § 3, al. 1er Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 38 - Imprégnation alcoolique et ivresse punissables - Usage d'autres substances influençant la capacité de conduite - Récidive - Lésions corporelles involontaires - Usager de la route - Condamnation simultanée - Sens

- Art. 420bis Code pénal

- Art. 38, § 2, al. 5 et 6, et § 3, al. 1er Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.06.0098.F 5 april 2006 AC nr. 203

Het algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces dat in artikel 6.1 van het E.V.R.M. is vastgelegd, leggen geen gelijktijdige vervolging op, voor dezelfde rechter, van alle daders van een zelfde misdrijf of van samenhangende misdrijven.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Daders van eenzelfde misdrijf of van samenhangende misdrijven - Gelijktijdige vervolging voor dezelfde rechter

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Daders van eenzelfde misdrijf of van samenhangende misdrijven - Gelijktijdige vervolging voor dezelfde rechter

Le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense et le droit à un procès équitable garanti par l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'imposent pas la poursuite simultanée, devant le même juge, de tous les auteurs d'une même infraction ou d'infractions connexes.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Auteurs d'une même infraction ou d'infractions connexes - Poursuite simultanée devant le même juge

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Auteurs d'une même infraction ou d'infractions connexes - Poursuite simultanée devant le même juge

---

Het voortdurend misdrijf, dat kan voortvloeien uit een daad of uit een verzuim, komt neer op een feitelijke toestand die aanhoudt door de volgehouden wil van de delinquent; bij een voortdurend misdrijf begint de verjaring te lopen vanaf het ogenblik waarop die feitelijke toestand ophoudt te bestaan, d.w.z. vanaf de dag waarop de gevolgen van het misdrijf verdwijnen (1). (1) Jean CONSTANT, Manuel de droit pénal, Luik, 1956, p. 180, nr 133, en p. 197, nr 147; J.J. HAUS, Principes généraux du droit pénal belge, 3de uitg., dl. II, Gent, 1879, p. 538; Christiane HENNAU en Jacques VERHAEGEN, Droit pénal général, 2de uitg., Bruylant, 1995, p. 231, nr 270.

MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Voortdurend misdrijf - Verjaring - Termijnen - Aanvang

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Aanvang - Voortdurend misdrijf

L'infraction continue, qui peut résulter d'un fait positif ou d'une omission, consiste dans un état de fait qui se prolonge par la volonté persistante du délinquant; en cas d'infraction continue, la prescription court à partir du moment où cet état de fait vient à cesser, c'est-à-dire à partir du jour où les effets de l'infraction disparaissent (1). (1) Jean CONSTANT, Manuel de droit pénal, Liège, 1956, p. 180, n° 133, et p. 197, n° 147; J.J. HAUS, Principes généraux du droit pénal belge, troisième éd., t. II, Gand, 1879, p. 538; Christiane HENNAU et Jacques VERHAEGEN, Droit pénal général, 2ème éd., Bruylant, 1995, p. 231, n° 270.

INFRACTION - Espèces - Infraction instantanée. infraction continuée. infraction continue - Infraction continue - Prescription - Délais - Point de départ

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Point de départ - Infraction continue

---

Wanneer de procureur-generaal zijn schriftelijke en ondertekende conclusie heeft neergelegd op de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling vóór de zaak in beraad wordt genomen en uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat de raadsman van de inverdenkinggestelde, die op die rechtszitting is verschenen, om een verdaging van de zaak heeft verzocht om kennis te kunnen nemen van de voormelde vordering en erop te kunnen antwoorden, kan de appelrechters niet verweten worden dat zij de inverdenkinggestelde een recht hebben ontnomen, waarvan deze de uitoefening niet had gevorderd.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Beschikking tot verwijzing - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Schriftelijke vordering van de procureur-generaal - Neerlegging op de rechtszitting - Inverdenkinggestelde - Geen verzoek tot verdaging

- Art. 224 Wetboek van Strafvordering

Lorsque le procureur général a déposé sa réquisition écrite et signée à l'audience de la chambre des mises en accusation avant la prise en délibéré de la cause et qu'il n'apparaît pas des pièces de la procédure que le conseil de l'inculpé, qui a comparu à cette audience, ait sollicité la remise pour pouvoir prendre connaissance de ladite réquisition et y répondre, il ne saurait être fait grief aux juges d'appel d'avoir privé l'inculpé d'un droit dont il n'a pas sollicité l'exercice.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Réquisition écrite du procureur général - Dépôt à l'audience - Inculpé - Pas de demande de remise

- Art. 224 Code d'Instruction criminelle

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, die uitspraak doet binnen de grenzen van de devolutieve werking van het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen de beschikking van de raadkamer waarbij hij naar de correctionele rechtbank werd verwezen, zich heeft uitgesproken over de verjaring die de appellant aanvoert en die exceptie heeft afgewezen door te oordelen dat luidens de voldoende bezwaren die door de verwijzingsbeschikking in aanmerking zijn genomen, aan de feitelijke toestand, die een wezenlijk bestanddeel uitmaakt van het voortdurend misdrijf dat de voormelde inverdenkinggestelde wordt tenlastegelegd, geen einde was gekomen op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging, is de kamer van inbeschuldigingstelling aangezien het debat over de telastleggingen zelf niet voor haar werd gebracht, niet bevoegd om de beslissing van de eerste rechter dienaangaande te wijzigen (1). (1) Zie Cass., 28 juni 2005, AR P.05.0658.N, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Beschikking tot verwijzing - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Strafvordering - Verjaring - Voortdurend misdrijf dat niet is afgelopen op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging - Tenlasteleggingen - Beoordeling - Bevoegdheid

Lorsque, statuant dans les limites de l'effet dévolutif de l'appel de l'inculpé contre l'ordonnance de la chambre du conseil qui l'avait renvoyé devant le tribunal correctionnel, la chambre des mises en accusation s'est prononcée sur la prescription invoquée par l'appelant et qu'elle a écarté cette exception en considérant qu'aux termes des charges suffisantes retenues par la décision de renvoi, l'état de fait constitutif du délit continu reproché audit inculpé n'avait pas pris fin au moment du règlement de la procédure, le débat quant aux charges elles-mêmes ne lui étant pas soumis, la chambre des mises en accusation n'a pas le pouvoir de réformer la décision du premier juge sur ce point (1). (1) Voir Cass., 28 juin 2005, RG P.05.0658.N, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Action publique - Prescription - Délit continu n'ayant pas pris fin au moment du règlement de la procédure - Charges - Appréciation - Pouvoir

---

P.06.0100.N 2 mei 2006 AC nr. 251

De in artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde herstelmaatregelen hebben een civielrechtelijk karakter; als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave strekken zij ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, met concl. van proc.-gen. DE SWAEF.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelmaatregelen - Aard

- Art. 149, § 1, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

Les mesures de remise en état visées à l'article 149, § 1er, alinéa 1er, du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire ont un caractère civil; constituant une forme particulière d'indemnité ou de restitution, elles tendent à mettre fin à une situation contraire à la loi, née de l'infraction et portant atteinte à l'intérêt général (1). (1) Cass., 13 décembre 2005, RG P.05.0693.N, avec les concl. de M. le procureur général DE SWAEF, publiées à leur date dans AC

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Mesures de remise en état - Nature

- Art. 149, § 1er, al. 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; deze wijziging brengt evenwel niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstelvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, met concl. van proc.-gen. DE SWAEF.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Instandhoudingsmisdrijf - Strafbaar karakter - Opheffing - Verval van de strafvordering - Gevolgen - Herstelvordering

- Art. 149, § 1 Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

L'abrogation du caractère punissable de l'infraction de maintien entraîne seulement l'extinction de l'action publique fondée sur ladite infraction; cette modification n'a toutefois pas pour conséquence que le maintien, qui était punissable dans la période où il a eu lieu, ne peut plus constituer le fondement d'une demande de remise en état, ni que le juge pénal devant lequel la demande de remise en état a été intentée au moment où le maintien était encore punissable, perd ainsi sa compétence (1). (1) Cass., 13 décembre 2005, RG P.05.0693.N, avec les concl. de M. le procureur général DE SWAEF, publiées à leur date dans AC

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Infraction de maintien - Caractère punissable - Abrogation - Extinction de l'action publique - Conséquences - Demande de remise en état

- Art. 149, § 1er Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

Het misdrijf van instandhouding van een niet-vergunde maar vergunningsplichtige functiewijziging bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de aldus wederrechtelijk doorgevoerde functiewijziging een einde te maken, wat inzonderheid blijkt uit het verdere gebruik van het onroerend bebouwd goed overeenkomstig de niet-vergunde gewijzigde functie; als voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendigde wederrechtelijke toestand, onderscheidt het zich van de wederrechtelijke functiewijziging doordat het noodzakelijk daarop volgt.

MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Stedenbouw - Onroerend bebouwd goed - Hoofdfunctie - Niet-vergunde vergunningsplichtige functiewijziging - Permanente bewoning - Instandhoudingsmisdrijf - Aard

- Artt. 99, § 1, eerste lid, 6°, en 146 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Onroerend bebouwd goed - Hoofdfunctie - Niet-vergunde vergunningsplichtige functiewijziging - Permanente bewoning - Instandhoudingsmisdrijf - Aard

- Artt. 99, § 1, eerste lid, 6°, en 146 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

L'infraction de maintien d'une modification de fonction non autorisée mais soumise à l'octroi d'un permis consiste dans l'abstention coupable de mettre fin à l'existence de la modification de fonction effectuée ainsi illégalement, ce qui ressort plus spécialement de l'usage ultérieur du bien immeuble bâti conformément à la fonction modifiée non autorisée; en tant qu'infraction continue, à savoir une infraction consistant en une situation illégale ininterrompue et maintenue par l'auteur, elle se distingue de la modification de fonction illégale en ce qu'elle constitue la suite nécessaire de celle-ci.

INFRACTION - Espèces - Infraction instantanée. infraction continuée. infraction continue - Urbanisme - Bien immeuble bâti - Fonction principale - Modification de fonction non autorisée soumise à l'octroi d'un permis - Logement permanent - Infraction de maintien - Nature

- Art. 99, § 1er, al. 1er, 6°, et 146 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

URBANISME - Permis de bâtir - Bien immeuble bâti - Fonction principale - Modification de fonction non autorisée soumise à l'octroi d'un permis - Logement permanent - Infraction de maintien - Nature

- Art. 99, § 1er, al. 1er, 6°, et 146 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

---

Het misdrijf van uitvoering van een niet-vergunde maar vergunningsplichtige gehele of gedeeltelijke wijziging van de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed wordt voltrokken door het geven, zonder de vereiste voorafgaande vergunning, van een in artikel 99, § 1, eerste lid, 6°, Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde nieuwe functie; de omstandigheid dat de hoofdfunctie wonen een zekere continuïteit veronderstelt, staat niet in de weg dat de wijziging van de functie van een onroerend bebouwd goed van verblijfsrecreatie naar wonen, zich op een welbepaald ogenblik voordoet.

MISDRIJF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Stedenbouw - Onroerend bebouwd goed - Hoofdfunctie - Niet-vergunde vergunningsplichtige functiewijziging - Permanente bewoning - Aard

- Artt. 99, § 1, eerste lid, 6°, en 146 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Onroerend bebouwd goed - Hoofdfunctie - Niet-vergunde vergunningsplichtige functiewijziging - Permanente bewoning - Misdrijf - Ogenblik van voltrekking

- Artt. 99, § 1, eerste lid, 6°, en 146 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

L'infraction d'exécution d'une modification totale ou partielle, non autorisée mais soumise à l'octroi d'un permis, d'un bien immeuble bâti est consommée par le fait de conférer, sans l'autorisation préalable requise, une nouvelle fonction visée à l'article 99, § 1er, alinéa 1er, 6°, du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire; la circonstance que la fonction principale d'habitat présuppose une certaine continuité, n'empêche pas que la modification de la fonction d'un bien immobilier bâti, de la récréation résidentielle à l'habitat, se produit à un moment bien déterminé.

INFRACTION - Espèces - Infraction instantanée. infraction continuée. infraction continue - Urbanisme - Bien immeuble bâti - Fonction principale - Modification de fonction non autorisée soumise à l'octroi d'un permis - Logement permanent - Nature

- Art. 99, § 1er, al. 1er, 6°, et 146 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

URBANISME - Permis de bâtir - Bien immeuble bâti - Fonction principale - Modification de fonction non autorisée soumise à l'octroi d'un permis - Logement permanent - Infraction - Moment de la consommation

- Art. 99, § 1er, al. 1er, 6°, et 146 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

---

P.06.0109.F 1 februari 2006 AC nr. 66

Wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat eiser, die gehospitaliseerd is, en zijn raadsman, het bericht hebben ontvangen dat bij artikel 17, § 3, eerste lid, Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, is bepaald, en zij niet op de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling zijn verschenen, schendt het arrest van dit rechtscollege, dat in dergelijke omstandigheden de beroepen beschikking bevestigt, artikel 17, § 3, eerste lid, en § 4, van de voormelde wet en miskent het algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Onderzoeksgerechten - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Bericht om te verschijnen - Recht van verdediging

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Onderzoeksgerechten - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Bericht om te verschijnen - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging

Lorsqu'il ne résulte pas des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard que le demandeur, hospitalisé, et son conseil ont reçu l'avis prévu par l'article 17, § 3, alinéa 1er, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen et qu'ils n'ont pas comparu à l'audience de la chambre des mises en accusation, l'arrêt rendu par cette juridiction, qui confirme dans ces conditions l'ordonnance entreprise, viole l'article 17, § 3, alinéa 1er, et § 4, de ladite loi et méconnaît le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Juridictions d'instruction - Appel - Chambre des mises en accusation - Avis de comparution - Droits de la défense

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Juridictions d'instruction - Appel - Chambre des mises en accusation - Avis de comparution - Principe général du droit relatif au respect des droits de la défense

---

P.06.0116.N 16 mei 2006 AC nr. 275

De loutere omstandigheid dat de douaneambtenaren belast zijn met de opsporing en vaststelling van misdrijven inzake douane en accijnzen doet geen afbreuk aan het recht van verdediging van de persoon die verdacht wordt van een misdrijf ter zake douane en accijnzen (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2001, AR P.01.1021.F, nr 551.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douaneambtenaren - Opsporing en vaststelling van misdrijven - Recht van verdediging

- Artt. 267 e.v. Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Douane en accijnzen - Douaneambtenaren - Opsporing en vaststelling van misdrijven

- Artt. 267 e.v. Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

La simple circonstance que les agents des douanes sont chargés de la recherche et de la constatation des infractions en matière de douanes et accises ne porte pas atteinte aux droits de la défense de la personne suspectée d'avoir commis une infraction en matière de douanes et accises (1). (1) Voir Cass., 17 octobre 2001, RG P.01.1021.F, n° 551.

DOUANES ET ACCISES - Agents des douanes - Recherche et constatation des infractions - Droits de la défense

- Art. 267 s. L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Douanes et accises - Agents des douanes - Recherche et constatation des infractions

- Art. 267 s. L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

---

Het artikel 26, § 1e, en § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof legt de rechter in beginsel op de bij hem opgeworpen prejudiciële vraag betreffende de eventuele schending door een wet, een decreet of een in een artikel 134 Grondwet bedoelde regel van de artikelen van titel II "de Belgen en hun rechten" en de artikelen 170, 172 en 191 Grondwet, aan het Grondwettelijk Hof te stellen, voor zover de vraag precies aanduidt welke bepaling wordt bedoeld (1). (1) Cass., 7 dec. 2004, AR P.04.1196.N, nr 598.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Verplichting voor de rechter - Beperking

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Prejudiciële vraag - Verplichting voor de rechter - Beperking

L'article 26, § 1er, et § 2, de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage impose en principe au juge de poser à la Cour d'arbitrage la question préjudicielle soulevée devant lui relativement à l'éventuelle violation par une loi, un décret ou une règle visée à l'article 134 de la Constitution, des articles du titre II "Des Belges et de leurs droits" et des articles 170, 172 et 191 de la Constitution, pour autant que la question indique précisément quelle disposition est violée (1). (1) Cass., 7 décembre 2004, RG P.04.1196.N, n° 598.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Obligation du juge - Limitation

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Question préjudicielle - Obligation du juge - Limitation

---

P.06.0120.N 4 april 2006 AC nr. 198

Een eventuele onregelmatige aanhangigmaking van de zaak bij de raadkamer doet geen afbreuk aan de ontvankelijkheid van de strafvordering die voordien rechtsgeldig werd ingesteld door de vordering daartoe van de procureur des Konings.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Onregelmatige aanhangigmaking bij de raadkamer - Gevolg - Ontvankelijkheid van de strafvordering

- Art. 127, tweede lid Wetboek van Strafvordering

STRAFVORDERING - Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Onregelmatige aanhangigmaking bij de raadkamer - Gevolg - Ontvankelijkheid van de strafvordering

- Art. 127, tweede lid Wetboek van Strafvordering

Une saisine éventuellement irrégulière de la chambre du conseil ne fait pas obstacle à la recevabilité de l'action publique qui a été régulièrement mise en œuvre antérieurement par les réquisitions du procureur du Roi déposées à cette fin.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Instruction judiciaire - Règlement de la procédure - Saisine irrégulière de la chambre du conseil - Conséquence - Recevabilité de l'action publique

- Art. 127, al. 2 Code d'Instruction criminelle

ACTION PUBLIQUE - Instruction judiciaire - Règlement de la procédure - Saisine irrégulière de la chambre du conseil - Conséquence - Recevabilité de l'action publique

- Art. 127, al. 2 Code d'Instruction criminelle

Het Hof is, bij de beoordeling van een cassatiemiddel, bevoegd tot het verbeteren van een in de bestreden beslissing gemaakte verschrijving die overduidelijk uit de tekst zelf van de beslissing blijkt (impliciete oplossing) (1). (1) Cass., 23 mei 2000, AR P.98.0241.N, nr 314; 8 mei 2002, AR P.01.1395.F, nr 281; 27 juli 2004, AR P.04.0912.F, nr 369.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Verschrijving in de bestreden beslissing - Verbetering door het Hof

La Cour a, pour l'appréciation d'un moyen de cassation, le pouvoir de rectifier une erreur matérielle de la décision attaquée qui apparaît à l'évidence du texte même de la décision (1) (solution implicite). (1) Cass., 23 mai 2000, RG P.98.0241.N, n° 314; 8 mai 2002, RG P.01.1395.F, n° 281; 27 juillet 2004, RG P.04.0912.F, n° 369.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière répressive - Erreur matérielle dans la décision attaquée - Rectification par la Cour

---

Overeenkomstig artikel 127, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, wordt de zaak voor de regeling van de rechtspleging bij de raadkamer aanhangig gemaakt door de vordering van de procureur des Konings (1). (1) Zie Cass., 26 aug. 2003, AR P.03.1009.Nbis, nr 406.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de procedure - Wijze van aanhangigmaking

Conformément à l'article 127, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, la chambre du conseil est saisie d'une cause en vue du règlement de la procédure par les réquisitions du procureur du Roi (1). (1) Voir Cass., 26 août 2003, RG P.03.1009.Nbis, n° 406.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Mode de saisine

---

Uit de artikelen 416, tweede lid, en 135, § 2, Wetboek van Strafvordering volgt dat onmiddellijk cassatieberoep door de inverdenkinggestelde tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling die in hoger beroep oordeelt over de regeling van de rechtspleging, slechts mogelijk is in gelijkaardige gevallen als die waarin hoger beroep mogelijk is tegen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer, zoals bepaald in de artikelen 135, § 2 en 539 Wetboek van Strafvordering (1). (1) Cass., 9 maart 2004, AR P.03.1551.N, nr 133; 19 april 2005, AR P.05.0317.N, nr ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Onderzoeksgerechten - Beschikking van verwijzing - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

Il résulte des articles 416, alinéa 2, et 135, § 2, du Code d'instruction criminelle, que le pourvoi en cassation immédiat formé par l'inculpé contre l'arrêt rendu par la chambre des mises en accusation statuant sur le règlement de la procédure, n'est possible que dans des cas similaires à ceux dans lesquels, conformément aux articles 135, § 2 et 539 du Code d'instruction criminelle, il peut interjeter appel contre une ordonnance de renvoi de la chambre du conseil (1). (1) Cass., 9 mars 2004, RG P.03.1551.N, n° 133; 19 avril 2005, RG P.05.0317.N, n° ...

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Juridictions d'instruction - Ordonnance de renvoi - Appel - Recevabilité

P.06.0125.N — 2 mei 2006 — AC nr. 252

De rechter die een aantal feiten bewezen verklaart als gepleegd gedurende verschillende periodes en die verder geen datum preciseert, moet bij de controle of de strafvordering wel of niet door verjaring vervallen is, rekening houden met de volledige tijdspanne binnen dewelke die feiten zijn gepleegd; indien aldus geen precieze aanvangsdatum van de verjaring kan worden vastgesteld, dient de rechter rekening te houden met de voor beklaagde meest gunstige datum (1). (1) Zie R. VERSTRAETEN, Handboek strafvordering, Antwerpen, Maklu, p. 134, nr 216.

MISDRIJF - Allerlei - Feiten gepleegd gedurende verschillende periodes - Geen precisering van datum - Gevolgen - Verjaring - Artt. 21 tot 24 Voorafgaande titel van het Wetboek van

Le juge qui déclare établis un certain nombre de faits commis au cours de plusieurs périodes sans préciser de date doit, lorsqu'il contrôle si l'action publique est ou non éteinte par la prescription, tenir compte de l'intégralité du laps de temps dans lequel les faits ont été commis; s'il ne peut dès lors être établi de point de départ précis de la prescription, le juge doit tenir compte de la date la plus favorable au prévenu (1). (1) Voir R. VERSTRAETEN, Handboek strafvordering, Antwerpen, Maklu, p. 134, n° 216.

INFRACTION - Divers - Faits commis au cours de plusieurs périodes - Pas de date précisée - Conséquences - Prescription - Art. 21 à 24 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du

Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Feiten gepleegd gedurende verschillende periodes - Geen precisering van datum

- Artt. 21 tot 24 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Faits commis au cours de plusieurs périodes - Pas de date précisée

- Art. 21 à 24 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

Wanneer de bestreden beslissing de beklaagde veroordeelt met de vermelding dat hij de feiten heeft gepleegd op een niet bepaald tijdstip tussen twee data, en het Hof aan de hand van de processtukken waarop het vermag acht te slaan, niet kan nagaan of de strafvordering al dan niet verjaard was, vernietigt het Hof de veroordelende beslissing met verwijzing (1). (1) Cass., 10 dec. 1997, AR P.97.0729.F, nr 546; zie Cass., 7 nov. 2000, AR P.99.0048.N, nr 604.

Lorsque la décision attaquée condamne le prévenu en indiquant qu'il a commis les faits à un moment indéterminé entre deux dates, et que les pièces de la procédure auxquelles la Cour peut avoir égard ne lui permettent pas de vérifier si l'action publique était ou non prescrite, la Cour casse, avec renvoi, la décision de condamnation (1). (1) Cass., 10 décembre 1997, RG P.97.0729.F, n° 546; voir Cass., 7 novembre 2000, RG P.99.0048.N, n° 604.

MISDRIJF - Allerlei - Misdrijf gepleegd op een niet bepaald tijdstip tussen twee data - Verjaring - Toetsing door het Hof - Onmogelijkheid

- Artt. 21 tot 24 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 149 Gerechtelijk Wetboek

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen - Veroordelende beslissing - Misdrijf gepleegd op een niet bepaald tijdstip tussen twee data - Toetsing door het Hof - Onmogelijkheid

- Artt. 21 tot 24 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 149 Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Strafvordering - Veroordelende beslissing - Misdrijf gepleegd op een niet bepaald tijdstip tussen twee data - Verjaring - Toetsing door het Hof - Onmogelijkheid

- Artt. 21 tot 24 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 149 Gerechtelijk Wetboek

INFRACTION - Divers - Infraction commise à un moment indéterminé entre deux dates - Prescription - Contrôle par la Cour - Impossibilité

- Art. 21 à 24 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 149 Code judiciaire

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Généralités - Décision de condamnation - Infraction commise à un moment indéterminé entre deux dates - Contrôle par la Cour - Impossibilité

- Art. 21 à 24 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 149 Code judiciaire

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Action publique - Décision de condamnation - Infraction commise à un moment indéterminé entre deux dates - Prescription - Contrôle par la Cour - Impossibilité

- Art. 21 à 24 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 149 Code judiciaire

Wanneer verscheidene misdrijven de uitvoering zijn van éénzelfde misdadig opzet, vangt de verjaring van de strafvordering aan vanaf het laatste strafbare feit, op voorwaarde dat, behoudens stuiting of schorsing van de verjaring, geen van de vroegere feiten van het daaropvolgende feit gescheiden is door een langere termijn dan de verjaringstermijn (1). (1) Cass., 31 mai 2005, AR P.05.0536.N, nr 305.

Lorsque plusieurs infractions constituent l'exécution d'une même intention délictueuse, la prescription de l'action publique prend cours à partir du dernier fait punissable, à condition que, sauf interruption ou suspension de ladite prescription, aucun des faits antérieurs ne soit séparé du fait ultérieur par un délai plus long que le délai de prescription (1). (1) Cass., 31 mai 2005, RG P.05.0536.N, n° 305.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Verscheidene misdrijven - Gevolgen - Verjaring - Aanvang - Laatste strafbaar feit

- Artt. 21 tot 24 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 65 Strafwetboek

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Verscheidene misdrijven - Eenheid van opzet - Aanvang - Laatste strafbaar feit

- Artt. 21 tot 24 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 65 Strafwetboek

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Unité d'intention - Plusieurs infractions - Conséquences - Prescription - Point de départ - Dernier fait punissable

- Art. 21 à 24 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 65 Code pénal

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Plusieurs infractions - Unité d'intention - Point de départ - Dernier fait punissable

- Art. 21 à 24 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 65 Code pénal

P.06.0129.N 25 april 2006 AC nr. 238

Niets verhindert de eiser in cassatie zijn cassatiemiddelen in de vormen en termijnen door de wet voorgeschreven kenbaar te maken, zelfs indien hij niet op de hoogte wordt gesteld van de inschrijving van de zaak op de algemene rol van het Hof (1). (1) Zie Cass., 15 juni 2004, P.04.0457.N, nr 325.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Verzoekschrift - Memorie - Termijn van neerlegging - Inschrijving van de zaak op de algemene rol

- Artt. 420bis en 422 Wetboek van Strafvordering

Rien n'empêche le demandeur en cassation de notifier ses moyens de cassation dans les formes et délais prévus par la loi, même s'il n'est pas mis au courant de l'inscription de la cause au rôle général de la Cour (1). (1) Cass., 15 juin 2004, P.04.0457.N, n° 325.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Requête - Mémoire - Délai de dépôt - Inscription de la cause au rôle général

- Art. 420bis et 422 Code d'Instruction criminelle

P.06.0152.N 14 maart 2006 AC nr. 151

De door de rechter bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele straf uit te spreken verplichting tot het betalen van een bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, is geen straf (1); de uitspraak in hoger beroep over de aanpassing van het bedrag van die bijdrage dient derhalve niet te gebeuren met eenparigheid van stemmen (2). (1) Cass., 23 feb. 1988, AC, 1987-88, nr 385; Cass., 18 dec. 1991, AC, 1991-92, nr 210; Cass., 9 nov. 1994, AC, 1994, nr 480; Cass., 5 juni 1996, AC, 1996, nr 214; Cass., 8 okt. 1996, AC, 1996, nr 363; Cass., 29 okt. 2002, AR P.01.1103.N, nr 572; Cass., 29 nov. 2005, AR P.05.0714.N, nr .... (2) Cass., 30 juni 1987, AC, 1986-87, nr 657; Cass., 25 okt. 1988, AC, 1988-89, nr 113; Cass., 7 dec. 1988, AC, 1988-89, nr 206.

STRAF - Allerlei - Bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden - Aard

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

L'obligation, qui doit être prononcée par le juge lors de toute condamnation à une peine principale criminelle ou correctionnelle, de verser une somme à titre de contribution au Fonds spécial pour l'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence, n'est pas une peine (1); il n'est dès lors pas requis qu'il soit statué en degré d'appel à l'unanimité sur l'adaptation du montant de cette contribution (2). (1) Cass., 23 février 1988, RG 1475, n° 385; Cass., 18 décembre 1991, RG 9316, n° 210; Cass., 9 novembre 1994, RG P.94.0656.F, n° 480; Cass., 5 juin 1996, RG P.96.0004.F, n° 214; Cass., 8 octobre 1996, RG P.95.0603.N, n° 363; Cass., 29 octobre 2002, RG P.01.1103.N, n° 572; Cass., 29 novembre 2005, RG P.05.0714.N, n° ... (2) Cass., 30 juin 1987, RG 1403, n° 657; Cass., 25 octobre 1988, RG 2283, n° 113; Cass., 7 décembre 1988, RG 6990, n° 206.

PEINE - Divers - Contribution au financement du Fonds pour l'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence - Nature

- Art. 211bis Code d'Instruction criminelle

P.06.0174.F 29 november 2006 AC nr. 613

Het kantschrift waarbij de procureur des Konings de burgemeester verzoekt hem een nieuw inlichtingenbulletin over de beklaagde te doen toekomen om de zaak in staat van wijzen te brengen door de actualisering van de gegevens over deze laatste, is een daad van onderzoek of van vervolging waardoor de verjaring van de strafvordering wordt gestuit.

OPENBAAR MINISTERIE - Strafvordering - Verjaring - Stuiting - Kantschrift - Inlichtingenbulletin - Gevolgen

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Openbaar ministerie - Kantschrift - Inlichtingenbulletin - Gevolgen

STRAFVORDERING - Verjaring - Stuiting - Openbaar ministerie - Kantschrift - Inlichtingenbulletin - Gevolgen

L'apostille par laquelle le procureur du Roi prie le bourgmestre de lui faire parvenir un nouveau bulletin de renseignements concernant le prévenu, et qui tend à mettre la cause en état d'être jugé par l'actualisation de données relatives à ce dernier, constitue un acte d'instruction ou de poursuite susceptible d'interrompre la prescription de l'action publique.

MINISTERE PUBLIC - Action publique - Prescription - Interruption - Apostille - Bulletin de renseignements - Effets

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Ministère public - Apostille - Bulletin de renseignements - Effets

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Interruption - Ministère public - Apostille - Bulletin de renseignements - Effets

Artikel 97 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de kosten in strafzaken bepaalt niet dat de erin bedoelde staat van kosten door de griffier moet worden opgesteld.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Algemeen - Staat van vaststelling van de kosten - Opmaak

- Art. 97 KB 28 dec. 1950

L'article 97 de l'arrêté royal du 28 décembre 1950 portant règlement général sur les frais de justice en matière répressive ne dispose pas que l'état de liquidation des frais qui y est visé doit être établi par le greffier.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Généralités - Etat de liquidation des frais - Etablissement

- Art. 97 A.R. du 28 décembre 1950

Bij toepassing van artikel 26, § 2, Dierengezondheidswet van 24 maart 1987, kan de rechter ambtshalve, zonder dat hij de beklaagde voorafgaandelijk dient te verwittigen, ten laste van de veroordeelde een tijdelijk of definitief verbod van het recht om een veebeslag te exploiteren uitspreken.

DIEREN - Dierengezondheidswet van 24 maart 1987 - Strafbepalingen - Bijkomende straf - Verbod om een veebeslag te exploiteren - Ambtshalve oplegging door de rechter

- Art. 26, § 2 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

LANDBOUW - Dieren - Dierengezondheidswet van 24 maart 1987 - Strafbepalingen - Bijkomende straf - Verbod om een veebeslag te exploiteren - Ambtshalve oplegging door de rechter

- Art. 26, § 2 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Bijkomende straf - Verbod om een veebeslag te exploiteren - Ambtshalve oplegging door de rechter

- Art. 26, § 2 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

STRAF - Andere straffen - Dierengezondheidswet van 24 maart 1987 - Bijkomende straf - Verbod om een veebeslag te exploiteren - Ambtshalve oplegging door de rechter

- Art. 26, § 2 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

En application de l'article 26, §2, de la loi du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux, le juge peut d'office, sans devoir en informer au préalable le prévenu, prononcer à charge du condamné une interdiction temporaire ou définitive du droit d'exploiter un cheptel.

ANIMAUX - L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux - Dispositions pénales - Peine accessoire - Interdiction d'exploiter un cheptel - Application d'office par le juge

- Art. 26, § 2 L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux

AGRICULTURE - Animaux - L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux - Dispositions pénales - Peine accessoire - Interdiction d'exploiter un cheptel - Application d'office par le juge

- Art. 26, § 2 L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Peine accessoire - Interdiction d'exploiter un cheptel - Application d'office par le juge

- Art. 26, § 2 L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux

PEINE - Autres peines - L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux - Peine accessoire - Interdiction d'exploiter un cheptel - Application d'office par le juge

- Art. 26, § 2 L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux

---

De omstandigheid dat het openbaar ministerie het tijdelijk of definitief verbod van het recht om een veebeslag te exploiteren, bij toepassing van artikel 26, § 2, Dierengezondheidswet van 24 maart 1987, niet heeft gevorderd en dat die bijkomende straf slechts facultatief is, neemt niet weg dat die straf een wettelijke mogelijkheid is waarmede de beklaagde rekening moet houden om een passend verweer te voeren.

DIEREN - Dierengezondheidswet van 24 maart 1987 - Strafbepalingen - Bijkomende straf - Verbod om een veebeslag te exploiteren - Facultatieve straf - Afwezigheid van vordering door het openbaar ministerie

- Art. 26, § 2 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

LANDBOUW - Dieren - Dierengezondheidswet van 24 maart 1987 - Strafbepalingen - Bijkomende straf - Verbod om een veebeslag te exploiteren - Facultatieve straf - Afwezigheid van vordering door het openbaar ministerie

- Art. 26, § 2 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Bijkomende straf - Verbod om een veebeslag te exploiteren - Facultatieve straf - Afwezigheid van vordering door het openbaar ministerie

La circonstance que le ministère public n'a pas requis l'interdiction temporaire ou définitive du droit d'exploiter un cheptel, en application de l'article 26, §2, de la loi du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux, et que cette peine accessoire n'est que facultative, n'empêche pas que cette peine constitue une possibilité légale dont le prévenu doit tenir compte pour se défendre adéquatement.

ANIMAUX - L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux - Dispositions pénales - Peine accessoire - Interdiction d'exploiter un cheptel - Peine facultative - Absence de réquisitions du ministère public

- Art. 26, § 2 L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux

AGRICULTURE - Animaux - L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux - Dispositions pénales - Peine accessoire - Interdiction d'exploiter un cheptel - Peine facultative - Absence de réquisitions du ministère public

- Art. 26, § 2 L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Peine accessoire - Interdiction d'exploiter un cheptel - Peine facultative - Absence de réquisitions du ministère public

- Art. 26, § 2 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

STRAF - Andere straffen - Dierengezondheidswet van 24 maart 1987 - Bijkomende straf - Verbod om een veebeslag te exploiteren - Facultatieve straf - Afwezigheid van vordering door het openbaar ministerie

- Art. 26, § 2 Dierengezondheidswet van 24 maart 1987

- Art. 26, § 2 L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux

PEINE - Autres peines - L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux - Peine accessoire - Interdiction d'exploiter un cheptel - Peine facultative - Absence de réquisitions du ministère public

- Art. 26, § 2 L. du 24 mars 1987 relative à la santé des animaux

---

P.06.0189.F 8 februari 2006 AC nr. 84

De kamer van inbeschuldigingstelling moet uitspraak doen over het hoger beroep van de inverdenkinggestelde binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep, onder voorbehoud van het uitstel dat aan de verdediging is toegestaan; wanneer de inverdenkinggestelde afstand doet van zijn hoger beroep wordt de zaak niet van rechtswege door die afstand aan de kamer van inbeschuldigingstelling onttrokken; het arrest dat die afstand verleent moet binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep worden uitgesproken, zoniet wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld (1). (1) Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.1216.F, nr ...

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Afstand

- Art. 30, § 3, tweede lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

La chambre des mises en accusation est tenue de statuer sur l'appel de l'inculpé dans les quinze jours de la déclaration d'appel, sous réserve de la remise accordée à la défense; lorsque l'inculpé se désiste de son appel, la chambre des mises en accusation n'est pas dessaisie de plein droit par ce désistement; l'arrêt qui décrète celui-ci doit être rendu dans les quinze jours de la déclaration d'appel, sans quoi l'inculpé est remis en liberté (1). (1) Cass., 23 août 2005, RG P.05.1216.F, n° ...

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Désistement

- Art. 30, § 3, al. 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de afstand binnen de wettelijke termijn verleent, heeft dezelfde gevolgen als een arrest dat de voorlopige hechtenis handhaaft in de zin van artikel 30, § 4, Wet Voorlopige hechtenis en vormt een hechtenistitel van één maand vanaf de beslissing (1). (1) Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.1216.F, nr ...

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Arrest waarbij akte van de afstand wordt verleend

- Art. 30, § 3, tweede lid, en § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

L'arrêt de la chambre des mises en accusation qui décrète le désistement d'appel de l'inculpé dans le délai légal a les mêmes effets qu'un arrêt maintenant la détention préventive au sens de l'article 30, § 4, de la loi du 20 juillet 1990 et forme un titre de privation de liberté pour un mois à partir de la décision (1). (1) Cass., 23 août 2005, RG P.05.1216.F, n° ...

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Arrêt décrétant le désistement

- Art. 30, § 3, al. 2, et § 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.0207.F 7 juni 2006 AC nr. 314

Wanneer een veroordelend arrest verwijst naar een proces-verbaal uit de stukken van de rechtspleging waarvan alle gegevens aan tegenspraak werden onderworpen, kan uit de omstandigheid alleen dat dit proces-verbaal feiten beschrijft die het voorwerp van een afzonderlijke rechtspleging uitmaken, geen miskenning van het algemeen beginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 10 nov. 1999, AR P.99.0689.F, nr 599.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Veroordelend arrest - Verwijzing naar een proces-verbaal met feiten die het voorwerp van een afzonderlijke rechtspleging uitmaken - Regelmatigheid

Dès lors qu'un arrêt de condamnation se réfère à un procès-verbal figurant parmi les pièces de la procédure et dont tous les éléments ont été soumis à la contradiction, de la seule circonstance que ledit procès-verbal relate des faits faisant l'objet d'une procédure distincte, il ne saurait se déduire une méconnaissance du principe général du droit relatif au respect des droits de la défense (1). (1) Voir Cass., 10 novembre 1999, RG P.99.0689.F, n° 599.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Arrêt de condamnation - Référence à un procès-verbal relatant des faits faisant l'objet d'une procédure distincte - Régularité

Het Hof van Cassatie is niet verplicht het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen, die alleen tot doel heeft het Grondwettelijk Hof een vraag voor te leggen met hetzelfde onderwerp als een vraag waarover het reeds uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1191.F, nr 616 en 17 nov. 2004, AR P.04.1075.F, nr 552.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Vroeger arrest - Vraag met hetzelfde onderwerp als een vraag waarover reeds uitspraak is gedaan

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Vroeger arrest - Vraag met hetzelfde onderwerp als een vraag waarover reeds uitspraak is gedaan

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

La Cour de cassation n'est pas tenue de poser à la Cour d'arbitrage une question préjudicielle qui n'a d'autre portée que celle de saisir la Cour d'arbitrage d'une question dont l'objet se confond avec celui d'une question qu'elle a déjà tranchée (1). (1) Voir Cass., 3 décembre 2003, RG P.03.1191.F, n° 616 et 17 novembre 2004, RG P.04.1075.F, n° 552.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Arrêt antérieur - Question dont l'objet se confond avec celui d'une question déjà tranchée

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Cour de cassation - Obligation - Limites - Arrêt antérieur - Question dont l'objet se confond avec celui d'une question déjà tranchée

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

---

Art. 442bis, Sw. geeft van het misdrijf belaging geen definitie die het beginsel van de wettigheid in strafzaken miskent (1). (1) Grondwettelijk Hof, 10 mei 2006, nr 71/2006, B.S., ...

GRONDWET - Art. 14 - Beginsel van de wettigheid van de straffen - Belaging - Artikel 442bis, Sw. - Definitie - Miskenning

- Art. 442bis Strafwetboek

GRONDWET - Art. 12 - Artikel 12, tweede lid - Beginsel van de wettigheid van de aantijgingen - Belaging - Artikel 442bis, Sw. - Definitie - Miskenning

- Art. 442bis Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Materieel bestanddeel - Belaging - Definitie - Wettigheidsbeginsel - Miskenning

- Art. 442bis Strafwetboek

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Artikel 7.1 - Beginsel van de wettigheid van de aantijgingen - Belaging - Artikel 442bis, Sw. - Definitie - Miskenning

- Art. 442bis Strafwetboek

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 15.1 - Beginsel van de wettigheid van de aantijgingen - Belaging - Artikel 442bis, Sw. - Definitie - Miskenning

- Art. 442bis Strafwetboek

L'article 442bis du Code pénal ne donne pas de l'infraction de harcèlement une définition qui violerait le principe de légalité en matière pénale (1). (1) C.A., 10 mai 2006, n° 71/2006, M.B., ...

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 14 - Principe de légalité des peines - Harcèlement - Code pénal, article 442bis - Définition - Violation

- Art. 442bis Code pénal

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 12 - Article 12, al. 2 - Principe de la légalité des incriminations - Harcèlement - Code pénal, article 442bis - Définition - Violation

- Art. 442bis Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Elément matériel - Harcèlement - Définition - Principe de légalité - Violation

- Art. 442bis Code pénal

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 7 - Article 7, § 1er - Principe de la légalité des incriminations - Harcèlement - Code pénal, article 442bis - Définition - Violation

- Art. 442bis Code pénal

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 15, § 1er - Principe de la légalité des incriminations - Harcèlement - Code pénal, article 442bis - Définition - Violation

- Art. 442bis Code pénal

P.06.0211.N 21 maart 2006 AC nr. 166

Bij gebrek aan onmiddellijk cassatieberoep, ingesteld binnen vijftien dagen na de betekening van het verwijzingsarrest in toepassing van artikel 292, Wetboek van Strafvordering, kunnen de beslissingen van het verwijzingsarrest, genomen met toepassing van de artikelen 135 en 235bis, Wetboek van Strafvordering, niet meer aangevochten worden.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor

A défaut de pourvoi en cassation immédiat, formé dans les quinze jours de la signification de l'arrêt de renvoi en application de l'article 292 du Code d'instruction criminelle, les décisions de l'arrêt de renvoi, prises en application des articles 135 et 235bis du Code d'instruction criminelle, ne peuvent plus être contestées.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre

casstieberoep - Strafvordering - Allerlei - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzing naar het hof van assisen - Geen onmiddellijk cassatieberoep - Cassatieberoep na het eindarrest - Mogelijkheid om de beslissingen in toepassing van artikelen 135 en 253bis, Sv. aan te vechten

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest - Geen onmiddellijk cassatieberoep - Cassatieberoep na het eindarrest - Mogelijkheid om de beslissingen in toepassing van artikelen 135 en 253bis, Sv. aan te vechten

lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Divers - Chambre des mises en accusation - Renvoi à la cour d'assises - Pas de pourvoi en cassation immédiat - Pourvoi en cassation après l'arrêt définitif - Possibilité de contester les décisions rendues en application des articles 135 et 253bis du Code d'instruction criminelle

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi - Pas de pourvoi en cassation immédiat - Pourvoi en cassation après l'arrêt définitif - Possibilité de contester les décisions rendues en application des articles 135 et 253bis du Code d'instruction criminelle

---

Bij gebrek aan onmiddellijk cassatieberoep, ingesteld binnen vijftien dagen na de betekening van het verwijzingsarrest in toepassing van artikel 292, Wetboek van Strafvordering, staat de bevoegdheid van het hof van assisen definitief vast en kan zij niet meer worden aangevochten door een cassatieberoep ingesteld samen met het arrest van veroordeling (1). (1) Zie Cass., 1 juli 1940, Pas., 1940, I, 184; 7 april 1943, Pas., 1943, I, 134.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzing naar het hof van assisen - Geen onmiddellijk cassatieberoep - Cassatieberoep na het eindarrest - Mogelijkheid om de bevoegdheid van het hof van assisen aan te vechten

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest - Geen onmiddellijk cassatieberoep - Cassatieberoep na het eindarrest - Mogelijkheid om de bevoegdheid van het hof van assisen aan te vechten

A défaut de pourvoi en cassation immédiat, formé dans les quinze jours après la signification de l'arrêt de renvoi en application de l'article 292 du Code d'instruction criminelle, la compétence de la cour d'assises est définitive et elle ne peut plus être contestée par un pourvoi en cassation formé en même temps que l'arrêt de condamnation (1). (1) Voir Cass., 1er juillet 1940, Pas., 1940, I, 184; 7 avril 1943, Pas., 1943, I, 134.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Divers - Chambre des mises en accusation - Renvoi à la cour d'assises - Pas de pourvoi en cassation immédiat - Pourvoi en cassation après l'arrêt définitif - Possibilité de contester la compétence de la cour d'assises

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi - Pas de pourvoi en cassation immédiat - Pourvoi en cassation après l'arrêt définitif - Possibilité de contester la compétence de la cour d'assises

---

Bij ontstentenis van een conclusie gericht tot het hof van assisen, oefent de voorzitter aan wie door de verdediging een verzoek wordt gericht, zijn discretionaire bevoegdheid uit, hetgeen inhoudt dat de voorzitter beslist al dan niet in te gaan op dat verzoek, zonder dat hij ertoe gehouden is die beslissing nader te motiveren (1). (1) Cass., 11 juni 2002, AR P.02.0311.N, nr 351.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Behandeling ter zitting - Discretionaire macht van de voorzitter - Uitoefening - Motivering

- Art. 268 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Hof van assisen - Discretionaire macht van de voorzitter - Uitoefening - Motivering

- Art. 268 Wetboek van Strafvordering

A défaut de conclusions adressées à la cour d'assises, le président à qui la défense adresse une demande exerce son pouvoir discrétionnaire, ce qui implique que le président décide ou non d'accueillir cette demande, sans être tenu de motiver plus amplement cette décision (1). (1) Cass., 11 juin 2002, RG P.02.0311.N, n° 351.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Procédure à l'audience - Pouvoir discrétionnaire du président - Exercice - Motivation

- Art. 268 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Cour d'assises - Pouvoir discrétionnaire du président - Exercice - Motivation

- Art. 268 Code d'Instruction criminelle

De beschikking van de raadkamer, waarbij de overdracht van de stukken naar de kamer van inbeschuldigingstelling en de gevangenneming worden bevolen is niet in laatste aanleg gewezen en niet vatbaar voor cassatieberoep; de kamer van inbeschuldigingstelling moet immers zelf onderzoeken of er grond is de beschuldigde naar het hof van assisen te verwijzen en de gevangenneming van betrokkene te bevestigen (1). (1) Zie Cass., 28 aug. 2001, AR P.01.1157.N, nr 435; 24 okt. 2001, AR P.01.1338.F, nr 571.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Toezending van de stukken aan de procureur-generaal en beschikking tot gevangenneming - Ontvankelijkheid

L'ordonnance de la chambre du conseil ordonnant la transmission des pièces à la chambre des mises en accusation et la prise de corps, n'est pas rendue en dernier ressort et n'est pas susceptible d'un pourvoi en cassation; la chambre des mises en accusation doit en effet examiner elle-même s'il y a lieu de renvoyer l'accusé à la cour d'assises et de confirmer la prise de corps de l'intéressé (1). (1) Voir Cass., 28 août 2001, RG P.01.1157, N, n° 435; 24 octobre 2001, RG P.01.1338.F, n° 571.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Envoi des pièces au procureur général et ordonnance de prise de corps - Recevabilité

Het cassatieberoep van de veroordeelde tegen het arrest van verwijzing naar het hof van assisen, ingesteld gelijktijdig met het cassatieberoep tegen het arrest van veroordeling binnen vijftien dagen na de uitspraak van dit arrest, legt aan het Hof noch de schending van de wetten betreffende de bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling en van het hof van assisen, noch het onderzoek van de in de artikelen 292bis en 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde nietigheden voor (1). (1) Cass., 21 april 2004, AR P.04.0173.F, nr 210; AR P.04.0952.F, nr 462; 15 dec. 2004, AR P.04.1189.F, nr 612 met concl. adv.-gen. LOOP.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzing naar het hof van assisen - Draagwijdte van het cassatieberoep

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest - Cassatieberoep

Le pourvoi du condamné contre l'arrêt de renvoi à la cour d'assises, formé en même temps que le pourvoi contre l'arrêt de condamnation dans les quinze jours de la prononciation de cet arrêt, ne défère à la Cour ni la violation des lois relatives à la compétence de la chambre des mises en accusation et de la cour d'assises, ni l'examen des nullités visées par les articles 292bis et 416, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle (1). (1) Cass., 21 avril 2004, RG P.04.0173.F, n° 210; 6 octobre 2004, P.04.0952.F, n° 462; 15 décembre 2004, RG P.04.1189.F, n° 612 avec les conclusions de M. l'avocat général LOOP.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Divers - Chambre des mises en accusation - Renvoi à la cour d'assises - Portée du pourvoi en cassation

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi - Pourvoi en cassation

---

Het mondeling karakter van het debat voor het hof van assisen en het door artikel 55, Wet Jeugdbescherming opgelegde verbod om stukken die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de minderjarige en op het milieu waarin hij leeft aan hem of aan de burgerlijke partij mede te delen, verzetten zich niet ertegen dat het hof van assisen voor recht zegt dat de jury met de verwijderde stukken en de ter zitting mondeling afgelegde verklaringen van getuigen met betrekking tot de persoonlijkheid en het milieu van de minderjarige beschuldigde geen rekening mag houden; hierdoor worden noch de artikelen 6 en 8, E.V.R.M., noch artikel 16, Verdrag voor de rechten van het kind geschonden.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Behandeling ter zitting - Mondeling karakter van het debat - Verbod om stukken betreffende de persoonlijkheid

L'oralité des débats devant la cour d'assises et l'interdiction, établie par l'article 55 de la loi du 8 avril 1965 sur la protection de la jeunesse, de communiquer des pièces concernant la personnalité du mineur et le milieu où il vit à l'intéressé ou à la partie civile, ne s'opposent pas à ce que la cour d'assises dise pour droit que le jury ne peut tenir compte des pièces écartées et des déclarations de témoins déposées oralement à l'audience concernant la personnalité et le milieu de l'accusé mineur; ne sont ainsi violés ni les articles 6 et 8 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, ni l'article 16 de la Convention du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Procédure à l'audience - Oralité des débats - Interdiction d'utiliser des pièces concernant la personnalité et le

en het milieu van een minderjarige beschuldigde te gebruiken - Mogelijkheid voor het hof van assisen om te beslissen dat de jury met deze stukken geen rekening mag houden

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Verdrag inzake de Rechten van het Kind - Artikel 16 - Onrechtmatige of willekeurige inmenging in het privéleven van het kind - Hof van assisen - Procedure ter zitting - Mondeling karakter van het debat - Verbod om stukken betreffende de persoonlijkheid en het milieu van een minderjarige beschuldigde te gebruiken - Mogelijkheid voor het hof van assisen om te beslissen dat de jury met deze stukken geen rekening mag houden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven - Hof van assisen - Procedure ter zitting - Mondeling karakter van het debat - Verbod om stukken betreffende de persoonlijkheid en het milieu van een minderjarige beschuldigde te gebruiken - Mogelijkheid voor het hof van assisen om te beslissen dat de jury met deze stukken geen rekening mag houden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Eerlijk proces - Hof van assisen - Procedure ter zitting - Mondeling karakter van het debat - Verbod om stukken betreffende de persoonlijkheid en het milieu van een minderjarige beschuldigde te gebruiken - Mogelijkheid voor het hof van assisen om te beslissen dat de jury met deze stukken geen rekening mag houden

milieu d'un accusé mineur - Possibilité pour la cour d'assises de décider que le jury ne peut tenir compte de ces pièces

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Convention relative aux droits de l'enfant - Article 16 - Immixtion illégale ou arbitraire dans la vie privée de l'enfant - Cour d'assises - Procédure à l'audience - Oralité des débats - Interdiction d'utiliser des pièces concernant la personnalité et le milieu d'un accusé mineur - Possibilité pour la cour d'assises de décider que le jury ne peut tenir compte de ces pièces

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Droit au respect de la vie privée et familiale - Cour d'assises - Procédure à l'audience - Oralité des débats - Interdiction d'utiliser des pièces concernant la personnalité et le milieu d'un accusé mineur - Possibilité pour la cour d'assises de décider que le jury ne peut tenir compte de ces pièces

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Procès équitable - Cour d'assises - Procédure à l'audience - Oralité des débats - Interdiction d'utiliser des pièces concernant la personnalité et le milieu d'un accusé mineur - Possibilité pour la cour d'assises de décider que le jury ne peut tenir compte de ces pièces

---

Ingevolge artikel 55, derde lid, Wet Jeugdbescherming, dat bepaalt dat de stukken die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de minderjarige en op het milieu waarin hij leeft, noch aan hem noch aan de burgerlijke partij mogen medegedeeld worden, is het uitgesloten dat, in geval de zaak met toepassing van artikel 38, eerste lid, van deze wet, uit handen gegeven wordt, die stukken, samen met het dossier in de zaak betreffende het als misdrijf omschreven feit dat de minderjarige wordt ten laste gelegd, voorgelegd worden aan het gerecht dat volgens het gemene recht bevoegd is. Deze regel betreft evenwel enkel de stukken met betrekking tot de persoonlijkheid en het milieu van de minderjarige, die in het kader van de procedure voor de jeugdrechtbank werden opgesteld met toepassing van artikel 50 van de Wet Jeugdbescherming. Het opzet van deze onderzoeken is immers de jeugdrechter zo volledig mogelijk in te lichten met het oog op een oordeelkundige toepassing van de Wet Jeugdbescherming. Dit opzet bestaat daarentegen niet voor stukken met betrekking tot de persoonlijkheid van een minderjarige, die op verzoek van de verdediging van die minderjarige werden opgesteld teneinde te dienen voor het gerecht bevoegd volgens het gemene recht. Voor dergelijke onderzoeken en getuigenissen bestaat het in artikel 55, derde lid, Wet jeugdbescherming bedoelde verbod derhalve niet (1). (1) Zie Cass., 8 juni 1988, AR 6350, nr 612; 28 juni 1989, AR 7328, nr 634; 19 okt. 2005, AR P.05.1287.F, nr ...

En vertu de l'article 55, alinéa 3, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, qui dispose que les pièces concernant la personnalité du mineur et le milieu où il vit, ne peuvent être communiquées ni à lui ni à la partie civile, il est exclu qu'en cas de dessaisissement en application de l'article 38, alinéa 1er, de ladite loi, ces pièces soient, en même temps que le dossier de l'affaire concernant le fait qualifié infraction mis à charge du mineur, déférées à la juridiction compétente en droit commun. Cette règle ne vise toutefois que les pièces concernant la personnalité et le milieu du mineur, qui ont été constituées dans le cadre de la procédure devant le tribunal de la jeunesse en application de l'article 50 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse. La finalité de ces enquêtes est en effet de fournir au juge de la jeunesse les informations les plus complètes possibles en vue d'une application judicieuse de la même loi. Par contre, cette finalité n'existe pas pour les pièces concernant la personnalité d'un mineur qui ont été constituées à la demande de la défense dudit mineur afin de servir à la juridiction compétente en droit commun. Pour de tels enquêtes et témoignages, l'interdiction visée à l'article 55, alinéa 3, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse n'existe dès lors pas (1). (1) Voir Cass., 8 juin 1988, RG 6350, n° 612; 28 juin 1989, RG 7328, n° 634; 19 octobre 2005, RG P.05.1287.F, n° ...

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Allerlei - Misdrijf - Minderjarige

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Divers - Infraction -

dader - Dossier van de Jeugdrechtbank - Stukken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij leeft - Uithandengeving van de zaak - Verbod om deze stukken voor te leggen aan het bevoegde gerecht

JEUGDBESCHERMING - Dossier van de Jeugdrechtbank - Stukken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij leeft - Uithandengeving van de zaak - Verbod om deze stukken voor te leggen aan het bevoegde gerecht

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Misdrijf - Minderjarige dader - Dossier van de Jeugdrechtbank - Stukken betreffende de persoonlijkheid van de minderjarige en het milieu waarin hij leeft - Uithandengeving van de zaak - Verbod om deze stukken voor te leggen aan het bevoegde gerecht

Auteur mineur - Dossier du tribunal de la jeunesse - Pièces relatives à la personnalité du mineur et au milieu où il vit - Dessaisissement de la cause - Interdiction de soumettre ces pièces à la juridiction compétente

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Dossier du tribunal de la jeunesse - Pièces relatives à la personnalité du mineur et au milieu où il vit - Dessaisissement de la cause - Interdiction de soumettre ces pièces à la juridiction compétente

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Infraction - Auteur mineur - Dossier du tribunal de la jeunesse - Pièces relatives à la personnalité du mineur et au milieu où il vit - Dessaisissement de la cause - Interdiction de soumettre ces pièces à la juridiction compétente

---

Ingevolge de behandeling van de zaak door het hof van assisen, kunnen ter staving van het cassatieberoep tegen het arrest van verwijzing naar het hof van assisen dat gelijktijdig met het cassatieberoep tegen het arrest van veroordeling werd ingesteld, geen middelen worden aangevoerd die het bestaan van bezwaren aanvechten (1). (1) DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3de Editie 2003, nrs 733, 740 en 786.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei - Afhandeling van de zaak door het hof van assisen - Cassatieberoep tegen het verwijzingsarrest - Cassatieberoep dat gelijktijdig met het cassatieberoep tegen het eindarrest wordt ingesteld - Middel dat het bestaan van bezwaren aanvecht - Ontvankelijkheid

En raison de l'examen de la cause par la cour d'assises, aucun moyen contestant l'existence de charges ne peut être invoqué à l'appui du pourvoi en cassation contre l'arrêt de renvoi à la cour d'assises qui a été formé en même temps que le pourvoi en cassation contre l'arrêt de condamnation (1). (1) DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3e édition 2003, n° 733, 740 et 786.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Divers - Examen de la cause par la cour d'assises - Pourvoi en cassation formé contre l'arrêt de renvoi - Pourvoi en cassation formé en même temps que le pourvoi contre l'arrêt définitif - Moyen contestant l'existence de charges - Recevabilité

Na het eindarrest van het hof van assisen staat geen cassatieberoep open tegen de beslissing van het arrest van verwijzing dat betrekking heeft op de gevangenneming (1). (1) Zie Cass., 27 juni 1977, AC, 1977, 1108.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Allerlei - Verwijzing naar het hof van assisen - Cassatieberoep na het eindarrest - Cassatieberoep tegen de beslissing tot gevangenneming - Ontvankelijkheid

VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming - Cassatieberoep na het eindarrest - Cassatieberoep tegen de beslissing tot gevangenneming - Ontvankelijkheid

Après l'arrêt définitif de la cour d'assises, la décision de l'arrêt de renvoi concernant la prise de corps n'est susceptible d'aucun pourvoi en cassation (1). (1) Voir Cass., 27 juin 1977, Bull. et Pas., 1977, I, 1093.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Divers - Renvoi à la cour d'assises - Pourvoi en cassation après l'arrêt définitif - Pourvoi en cassation formé contre la décision de prise de corps - Recevabilité

DETENTION PREVENTIVE - Prise de corps - Pourvoi en cassation après l'arrêt définitif - Pourvoi en cassation formé contre la décision de prise de corps - Recevabilité

P.06.0212.F 10 mei 2006 AC nr. 265

Het staat aan de hoven en rechtbanken om in hun arresten en vonnissen vast te stellen dat de geldboete die tegen de beklaagde wordt uitgesproken, met name met toepassing van het Strafwetboek, wordt verhoogd met het getal dat in de wet is gesteld, met vermelding van het getal dat uit die verhoging resulteert; een decime aan een bedrag toevoegen komt neer op het verhogen van die som met een tiende van haar bedrag.

STRAF - Geldboete en opdeciemen - Opdeciemen - Verhoging van de geldboete - Berekeningswijze

- Art. 1, eerste en tweede lid Wet 5 maart 1952, gewijzigd bij de Wet 26 juni 2000

Il appartient aux cours et tribunaux de constater dans leurs arrêts ou jugements que l'amende prononcée à charge du prévenu, en application du Code pénal notamment, est majorée du nombre de décimes fixé par la loi, en indiquant le chiffre qui résulte de cette majoration; ajouter un décime à une somme consiste à majorer cette somme d'un dixième de son montant.

PEINE - Amende et décimes additionnels - Décimes additionnels - Majoration de l'amende - Mode de calcul

- Art. 1er, al. 1er et 2 L. du 5 mars 1952, modifiée par L. du 26 juin 2000

Wanneer het Hof een arrest vernietigt dat onwettig opdeciemen heeft opgelegd, wordt de vernietiging beperkt tot dat dictum en gebeurt zij zonder verwijzing als de toepasselijke opdeciemen met zekerheid kunnen worden bepaald op grond van de vaststellingen van het vernietigde arrest (1). (Impliciete oplossing). (1) Cass., 21 maart 2001, AR P.00.1626.F, nr 150.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Geldboete - Opdeciemen - Onwettigheid

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Geldboete - Opdeciemen - Onwettigheid - Cassatie zonder verwijzing

Lorsque la Cour casse un arrêt qui a illégalement appliqué des décimes additionnels, la cassation est limitée à ce dispositif et a lieu sans renvoi si les décimes additionnels applicables peuvent être déterminés avec certitude sur la base des constatations de l'arrêt cassé (1). (Solution implicite). (1) Cass., 21 mars 2001, RG P.00.1626.F, n° 150.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Amende - Décimes additionnels - Illégalité

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Amende - Décimes additionnels - Illégalité - Cassation sans renvoi

P.06.0214.F 26 april 2006 AC nr. 241

Niet ontvankelijk bij gebrek aan belang is het cassatieberoep van de beklaagde tegen een beslissing die de strafvordering vervallen verklaart door verjaring (1). (1) Cass., 8 nov. 1978, (AC, 1978-1979, p. 284).

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Gemis aan belang - Beslissing die de verjaring van de strafvordering vaststelt

Est irrecevable, à défaut d'intérêt, le pourvoi formé par le prévenu contre une décision qui déclare l'action publique éteinte par prescription (1). (1) Cass., 8 nov. 1978 (Bull. et Pas., 1979, I, 296).

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Défaut d'intérêt - Décision déclarant l'action publique prescrite

De kosten van het verzet van de beklaagde tegen een bij verstek gewezen arrest hebben betrekking op de beslissing over de strafvordering; aangezien het arrest op verzet definitief daarover uitspraak doet terwijl het beslist om de uitspraak aan te houden over de burgerlijke rechtsvorderingen, veroordeelt het de beklaagde rechtens tot de kosten van het verzet, wanneer het vaststelt dat het verstek aan hem te wijten is, terwijl het de kosten van de beslissing over de burgerlijke rechtsvorderingen aanhoudt.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Hof van beroep - Verstek van de beklaagde - Veroordelend arrest - Verzet van de beklaagde - Arrest dat definitief uitspraak doet over de strafvordering en de uitspraak over de burgerlijke rechtsvorderingen aanhoudt - Verstek te wijten aan de opposant - Veroordeling in de door het verzet veroorzaakte gerechtskosten - Kosten van het vonnis over de burgerlijke rechtsvorderingen

- Art. 50 Strafwetboek
- Artt. 187, zesde lid, en 211 Wetboek van Strafvordering

Les frais d'opposition du prévenu contre un arrêt rendu par défaut concernent le jugement de l'action publique; dès lors que, statuant définitivement sur celle-ci, l'arrêt rendu sur opposition décide de surseoir à statuer sur les actions civiles, il condamne légalement le prévenu aux frais d'opposition, lorsqu'il constate que le défaut lui est imputable, tout en réservant les dépens afférents au jugement des actions civiles.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Cour d'appel - Défaut du prévenu - Arrêt de condamnation - Opposition du prévenu - Arrêt statuant définitivement sur l'action publique et sursoyant à statuer sur les actions civiles - Défaut imputable à l'opposant - Condamnation aux frais et dépens causés par l'opposition - Dépens afférents au jugement des actions civiles

- Art. 50 Code pénal
- Art. 187, al. 6, et 211 Code d'Instruction criminelle

Wanneer het hof van beroep uitspraak doet over de gegrondheid van het verzet van de beklaagde, moet het hem veroordelen in de gerechtskosten die door dat verzet zijn veroorzaakt, inbegrepen de kosten van de uitgifte en van betekening van de bij verstek gewezen beslissing, zelfs indien het de strafvordering vervallen verklaart, wanneer het vaststelt dat het verstek aan de opposant te wijten is.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Hof van beroep - Verstek van de beklaagde - Veroordelend arrest - Verzet van de beklaagde - Arrest dat uitspraak doet over de gegrondheid van het verzet - Strafvordering vervallen - Verstek te wijten aan de opposant - Veroordeling in de door het verzet veroorzaakte gerechtskosten

- Art. 50 Strafwetboek

- Artt. 187, zesde lid, en 211 Wetboek van Strafvordering

Lorsqu'elle statue sur le fondement de l'opposition du prévenu, la cour d'appel doit condamner celui-ci aux frais et dépens causés par cette opposition, y compris le coût de l'expédition et de la signification de la décision rendue par défaut, même si elle déclare l'action publique éteinte, dès lors qu'elle constate que le défaut est imputable à l'opposant.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Cour d'appel - Défaut du prévenu - Arrêt de condamnation - Opposition du prévenu - Arrêt statuant sur le fondement de l'opposition - Action publique éteinte - Défaut imputable à l'opposant - Condamnation aux frais et dépens causés par l'opposition

- Art. 50 Code pénal

- Art. 187, al. 6, et 211 Code d'Instruction criminelle

P.06.0220.F 3 mei 2006 AC nr. 254

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 3 mei 2006, AR P.06.0220.F, Pas., 2006, nr ...

GRONDWET - Art. 16 - Straf van verbeurdverklaring - Bijzondere verbeurdverklaring - Aard

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 1, Aanvullend protocol E.V.R.M. - Draagwijdte - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom - Verplichte verbeurdverklaring

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom - Verplichte verbeurdverklaring

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Aard

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Verplichte verbeurdverklaring

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Artikel 1, Aanvullend protocol E.V.R.M.

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Bijzondere verbeurdverklaring - Verplichte verbeurdverklaring

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom - Verplichte verbeurdverklaring

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom - Verplichte verbeurdverklaring

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 3 mai 2006, RG P.06.0220.F, Pas., 2006, n° ...

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 16 - Peine de confiscation - Confiscation spéciale - Nature

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Divers - Protocole additionnel Conv. D.H., article 1er - Portée - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété - Confiscation obligatoire

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété - Confiscation obligatoire

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Nature

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Confiscation obligatoire

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Protocole additionnel Conv. D.H., article 1er

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Confiscation spéciale - Confiscation obligatoire

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété - Confiscation obligatoire

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété - Confiscation obligatoire

De verbeurdverklaring is een straf en geen maatregel van onteigening ten algemenen nutte; zij treft de veroordeelde zonder schadeloosstelling.

GRONDWET - Art. 16 - Straf van verbeurdverklaring - Bijzondere verbeurdverklaring - Aard

- Art. 16 Grondwet 1994

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Aard

- Art. 16 Grondwet 1994

La confiscation est une peine et non une mesure d'expropriation pour cause d'utilité publique; elle frappe le condamné sans indemnité.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 16 - Peine de confiscation - Confiscation spéciale - Nature

- Art. 16 Constitution 1994

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Nature

- Art. 16 Constitution 1994

Het vroegere artikel 77bis, § 5, Vreemdelingenwet, dat de rechter de mogelijkheid gaf om de zaken welke gediend hadden tot het plegen van het misdrijf verbeurd te verklaren, inzonderheid de onroerende goederen bedoeld in § 1bis van het voormelde artikel, als deze niet het eigendom van de veroordeelde zijn, had niet tot gevolg dat de verbeurdverklaring van die zaken facultatief werd wanneer zij het eigendom van de veroordeelde waren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom - Verplichte verbeurdverklaring

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom - Verplichte verbeurdverklaring

L'ancien article 77bis, § 5, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, qui donnait au juge la faculté de confisquer les choses ayant servi à commettre l'infraction, et notamment les immeubles visés au § 1erbis dudit article, lorsque la propriété n'en appartenait pas au condamné, n'a pas eu pour effet de rendre facultative la confiscation de ces choses lorsqu'elles étaient la propriété du condamné (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété - Confiscation obligatoire

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété - Confiscation obligatoire

---

Art. 1, Aanvullend protocol E.V.R.M., verbiedt de verplichte verbeurdverklaring niet, die krachtens de wet wordt uitgesproken, van de zaken welke gediend hebben tot het plegen van misdaden of wanbedrijven.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 1, Aanvullend protocol E.V.R.M. - Draagwijdte - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Artikel 1, Aanvullend protocol E.V.R.M.

L'article 1er du Protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne prohibe pas la confiscation obligatoire, en vertu de la loi, des choses ayant servi à commettre des crimes ou des délits.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Divers - Protocole additionnel Conv. D.H., article 1er - Portée - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Protocole additionnel Conv. D.H., article 1er

---

Het artikel 433terdecies Sw., dat artikel 77bis, § 5, Wet Voorlopige Hechtenis vervangt, bepaalt dat zelfs ingeval de zaken waarop zij betrekking heeft niet het eigendom van de veroordeelde zijn, de bijzondere verbeurdverklaring die bij artikel 42, 1°, van het voormelde wetboek is voorgeschreven toepasselijk is op diegenen die misbruik maken van andermans bijzonder kwetsbare positie door de verkoop, verhuur of terbeschikkingstelling van goederen met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren; die bepaling heeft alleen de verplichting om de voormelde straf van verbeurdverklaring uit te spreken uitgebreid tot de zaken die niet het eigendom zijn van de veroordeelde, zonder afbreuk te doen aan de rechten van derden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom - Verplichte verbeurdverklaring

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom - Verplichte verbeurdverklaring

L'article 433terdecies du Code pénal, qui remplace l'article 77bis, § 5, de la loi du 15 décembre 1980 prévoit que, même lorsque la propriété des choses sur laquelle elle porte n'appartient pas au condamné, la confiscation spéciale prescrite par l'article 42, 1°, dudit code sera appliquée à ceux qui se rendent coupables d'abus de la vulnérabilité d'autrui en vendant, louant ou mettant à disposition des biens en vue de réaliser un profit anormal; cette disposition s'est bornée à étendre l'obligation de prononcer ladite peine de confiscation aux choses n'appartenant pas au condamné, sauf les droits des tiers (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété - Confiscation obligatoire

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété - Confiscation obligatoire

---

De artt. 42, 1°, en 43, Sw. maken de verplichte verbeurdverklaring van zaken welke gediend hebben tot het plegen van de misdaad of het wanbedrijf, afhankelijk van de voorwaarde dat zij eigendom van de veroordeelde zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Zaken welke gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Voorwaarde van eigendom

Les articles 42, 1°, et 43 du Code pénal subordonnent la confiscation obligatoire des choses ayant servi à commettre le crime ou le délit à la condition que la propriété en appartienne au condamné (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Choses ayant servi à commettre l'infraction - Condition de propriété

Wanneer de rechter de verplichte verbeurdverklaring oplegt die bij de artt. 42, 1°, en 433terdecies Sw. is voorgeschreven nadat hij heeft vastgesteld dat de voorwaarden die door die bepalingen zijn vastgesteld vervuld zijn, moet noch mag hij de oplegging van die straf verbinden aan een afweging van de eigendomsbelangen tegenover de noodwendigheden van openbaar nut.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Verplichte verbeurdverklaring

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Huisjesmelkers - Bijzondere verbeurdverklaring - Verplichte verbeurdverklaring

Lorsque le juge inflige la confiscation obligatoire prescrite par les articles 42, 1°, et 433terdecies du Code pénal après avoir constaté que les conditions fixées par ces dispositions sont réunies, il ne doit ni ne peut soumettre l'infliction de cette peine à une mise en balance des intérêts de la propriété par rapport aux nécessités de l'utilité publique.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Confiscation obligatoire

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Marchands de sommeil - Confiscation spéciale - Confiscation obligatoire

---

Wanneer de vraag gegrond is op grondwettelijke regels die geen verband houden met de beslissing die in het geding wordt bekritiseerd, of verwijst naar een toestand die niet deze van de eiser is, is zij niet prejudicieel in de zin van Hoofdstuk II, Titel I, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof

Lorsqu'elle prend appui sur des règles constitutionnelles étrangères à la décision critiquée en la cause, ou se réfère à une situation qui n'est pas celle du demandeur, la question n'est pas préjudicielle au sens du chapitre II du titre premier de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION

EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage

P.06.0226.F 8 maart 2006 AC nr. 137

Wanneer, in een gemeenschappelijke verblijfplaats, een medebewoner, op het ogenblik van de huiszoeking, zijn toestemming niet kan verlenen, volstaat de toestemming van één van hen, daar immers niet blijkt dat de eerste het uitsluitend genot had over een gedeelte van de woning die hij deelde met degene die met de huiszoeking heeft ingestemd (1). (1) Zie concl. in Pas.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Huiszoeking - Niet voor het publiek toegankelijke plaats - Personen die het werkelijk genot hebben van de plaats - Medebewoners - Toestemming - Wettigheid

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Niet voor het publiek toegankelijke plaats - Personen die het werkelijk genot hebben van de plaats - Medebewoners - Toestemming - Wettigheid

A l'égard d'une résidence commune, lorsqu'un cohabitant est dans l'incapacité de fournir son consentement au moment de la perquisition, le consentement de l'un d'entre eux suffit, dès lors qu'il n'apparaît pas que le premier disposait de la jouissance exclusive d'une partie du logement qu'il partageait avec celui qui a consenti à la visite (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Visite domiciliaire - Lieu non ouvert au public - Personnes qui ont la jouissance effective du lieu - Cohabitants - Consentement - Légalité

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Visite domiciliaire - Lieu non ouvert au public - Personnes qui ont la jouissance effective du lieu - Cohabitants - Consentement - Légalité

Concl. adv.-gen. GENICOT, Cass., 8 maart 2006, AR P.06.0226.F, Pas., 2006, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Huiszoeking - Niet voor het publiek toegankelijke plaats - Personen die het werkelijk genot hebben van de plaats - Medebewoners - Toestemming - Wettigheid

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Middel zonder belang - Ontvankelijkheid - Huiszoeking - Toestemming - Proces-verbaal - Regelmatigheid

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Huiszoeking - Niet voor het publiek toegankelijke plaats - Personen die het werkelijk genot hebben van de plaats - Medebewoners - Toestemming - Wettigheid

Conclusions de M. l'avocat général GENICOT, avant Cass., 8 mars 2006, RG P.06.0226.F, Pas., 2006, n° ...

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Visite domiciliaire - Lieu non ouvert au public - Personnes qui ont la jouissance effective du lieu - Cohabitants - Consentement - Légalité

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Moyen dépourvu d'intérêt - Recevabilité - Visite domiciliaire - Consentement - Procès-verbal - Régularité

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Visite domiciliaire - Lieu non ouvert au public - Personnes qui ont la jouissance effective du lieu - Cohabitants - Consentement - Légalité

Een middel heeft geen weerslag op de wettigheid van de bestreden beslissing, is zonder belang en bijgevolg niet ontvankelijk, wanneer eiser, die de regelmatigheid van de huiszoeking betwist, het bestreden arrest verwijt de wettelijke bewijswaarde van een proces-verbaal te miskennen dat na afloop van die huiszoeking werd opgemaakt, ofschoon de waarde die aan het voormelde proces-verbaal wordt toegekend geen gevolgen heeft voor de regelmatigheid van de huiszoeking die met de schriftelijke en voorafgaande toestemming van de medebewoner van de eiser werd toegestaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Middel zonder belang - Ontvankelijkheid - Huiszoeking - Toestemming - Proces-verbaal - Regelmatigheid

Un moyen est sans incidence sur la légalité de la décision attaquée, dépourvu d'intérêt et partant irrecevable, lorsque, contestant la régularité d'une visite domiciliaire, le demandeur fait reproche à l'arrêt attaqué d'avoir méconnu la force probante d'un procès-verbal réalisé à la suite de cette visite, alors que la valeur attribuée audit procès-verbal est sans conséquence sur la régularité de la perquisition qui a été réalisée avec le consentement écrit et préalable du cohabitant du demandeur (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Moyen dépourvu d'intérêt - Recevabilité - Visite domiciliaire - Consentement - Procès-verbal - Régularité

P.06.0227.F 19 april 2006 AC nr. 224

Aangezien de verplichting voor het hof van assisen om de getuigen ieder afzonderlijk te horen niet substantieel is en evenmin op straffe van nietigheid is voorgeschreven, kan met het oog op een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van het recht van verdediging, van die regel worden afgeweken.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Hof van assisen - Getuigenverhoor - Afzonderlijke getuigenverklaring - Verplichting

- Art. 317 Wetboek van Strafvordering

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Hof van assisen - Getuigenverhoor - Afzonderlijke getuigenverklaring - Verplichting

- Art. 317 Wetboek van Strafvordering

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Getuigen - Verhoor - Afzonderlijke getuigenverklaring - Verplichting

- Art. 317 Wetboek van Strafvordering

L'obligation, pour la cour d'assises, d'entendre séparément les témoins n'étant ni substantielle ni prescrite à peine de nullité, il peut être dérogé à cette règle en vue d'une bonne administration de la justice et dans le respect des droits de la défense.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Cour d'assises - Audition des témoins - Déposition séparée - Obligation

- Art. 317 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Cour d'assises - Audition des témoins - Déposition séparée - Obligation

- Art. 317 Code d'Instruction criminelle

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Témoins - Audition - Déposition séparée - Obligation

- Art. 317 Code d'Instruction criminelle

P.06.0233.N 20 juni 2006 AC nr. 343

De vermelding van de toepasselijke wetsbepalingen, betreffende zowel de bestanddelen van het misdrijf als de erop gestelde straf, die elk veroordelend vonnis in strafzaken moet bevatten, is een substantieel of essentieel vormvoorschrift (1) (2) (3). (1) Zie: Cass., 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr 268. (2) J. DU JARDIN, "Motivering van vonnissen en arresten in strafzaken", in Comm. Strafr., Afl. 32, p. 24 e.v. (3) Het O.M. had in deze zaak geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van de hierna volgende argumentatie. Het bestreden arrest, naar de grond van de zaak toe uitvoerig gemotiveerd en goed onderbouwd, bevat alleszins de wetsbepalingen die omschrijven welke gedraging de wet in het voorliggend geval van de rechtsonderhorige verlangt. Alleen verzuimen de appelrechters expliciet te verwijzen naar het wetsartikel dat bepaalt tot welke geldboeten men wordt veroordeeld bij het niet naleven van die wél vermelde bepalingen. Zij oordelen dat de schuld van eiser vaststaat, onder andere, op grond van de stukken van het dossier. Dit oordeel houdt in dat het voorgelegde feitenmateriaal wordt getoetst aan de delictsomschrijving en dat het misdrijf wordt toegerekend aan de dader. Die delictsomschrijving wordt in casu teruggevonden in het eerste stuk van het dossier, namelijk het exploot van rechtsingang uitgestuurd op initiatief van de Federale Overheidsdienst Financiën (Administratie van de Bijzondere Belastingsinspectie, cel douane en Accijnzen). Hierin worden de toepasselijke wetsbepalingen in extenso uitgeschreven met inbegrip van artikel 395 van de gewone wet van 16 juli 1993 betreffende de vervollediging van de federale staatsstructuur, de ter zake toepasselijke strafbepaling. Ondergeschikt, maar onderliggend, aan de problematiek van de omissie van de formele vermelding van of verwijzing naar de penaliserende wetsbepaling moet vastgesteld worden dat het bewuste artikel 395 van de wet van 16 juli 1993 zowel aan eiseres als aan eiser genoegzaam bekend was vermits zij er in hun appelconclusie expliciet gewag van maken. Aldus kan niet voorgehouden worden dat zij op het punt van de straf werden verschalkt of dat hun rechten van verdediging op dat punt werden geschonden.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Veroordeling - Vereiste vermeldingen - Toepasselijke wetsbepalingen - Aard

- Art. 149 Grondwet 1994

- Artt. 163, eerste lid, 195, eerste lid, 211 en 371 Wetboek van Strafvordering

L'indication des dispositions légales applicables, relatives tant aux éléments constitutifs de l'infraction qu'à la peine prévue, que tout jugement de condamnation en matière répressive doit contenir, est une formalité substantielle ou essentielle (1) (2) (3). (1) Voir: Cass., 3 mai 2000, RG P.99.1197.F, n° 268. (2) J., DU JARDIN, "Motivering van vonnissen en arresten in strafzaken", in Comm. Strafr., fascicule 32, p. 24 et svtes. (3) En l'espèce, le ministère public avait conclu au rejet du pourvoi sur la base de l'argumentation suivante. L'arrêt attaqué, motivé de façon circonstanciée et bien étayé quant au fond de l'affaire, contient en tout cas les dispositions légales qui définissent le comportement requis du justiciable par la loi dans le cas d'espèce. Les juges d'appel négligent seulement de se référer explicitement à l'article de loi qui détermine à quelles amendes est condamné celui ne respecte pas lesdites dispositions effectivement mentionnées. Ils considèrent que la culpabilité du demandeur est établie, entre autres, sur la base des pièces du dossier. Cette considération implique le contrôle de la matérialité des faits ainsi présentée à la lumière de la qualification du délit et l'imputation de l'infraction à l'auteur. Ladite qualification du délit se retrouve in casu dans la première pièce du dossier, à savoir l'exploit introductif d'instance transmis à l'initiative du Service public fédéral Finances (Administration de l'inspection spéciale des impôts, cellule Douanes et Accises). Les dispositions légales applicables y sont rédigées in extenso, en ce compris l'article 395 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat, qui constituait la disposition pénale applicable en l'espèce. Subsidiairement, mais non accessoirement, à la problématique de l'omission de la mention formelle de ou de la référence à la disposition légale incriminante, l'on doit constater que ledit article 395 de la loi du 16 juillet 1993 était suffisamment connu tant de la demanderesse que du demandeur dès lors qu'ils en font explicitement état dans leurs conclusions en appel. Ainsi, il ne peut être soutenu qu'ils ont été floués quant à la peine ou que leurs droits de défense ont été violés sur ce point.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Condamnation - Mentions requises - Dispositions légales applicables - Nature

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 163, al. 1er, 195, al. 1er, 211 et 371 Code d'Instruction criminelle

De vermelding van de toepasselijke wetsbepalingen, betreffende zowel de bestanddelen van het misdrijf als de erop gestelde straf, die elk veroordelend vonnis in strafzaken moet bevatten, kan worden gedaan in het vonnis zelf of door verwijzing in dat vonnis naar de vermelding van de toepasselijke wetsartikelen in een andere akte van de rechtspleging (1) (2). (1) Zie: Cass., 20 dec. 2000, AR P.00.1384.F, nr 713; Cass., 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F, nr 91; Cass., 4 juni 2002, AR P.01.0706.N, nr 339; Cass., 18 juni 2003, AR P.03.0269.F, nr 358. (2) Het O.M. had in deze zaak geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van de hierna volgende argumentatie. Het bestreden arrest, naar de grond van de zaak toe uitvoerig gemotiveerd en goed onderbouwd, bevat alleszins de wetsbepalingen die omschrijven welke gedraging de wet in het voorliggend geval van de rechtsonderhorige verlangt. Alleen verzuimen de appelrechters expliciet te verwijzen naar het wetsartikel dat bepaalt tot welke geldboeten men wordt veroordeeld bij het niet naleven van die wél vermelde bepalingen. Zij oordelen dat de schuld van eiser vaststaat, onder andere, op grond van de stukken van het dossier. Dit oordeel houdt in dat het voorgelegde feitenmateriaal wordt getoetst aan de delictsomschrijving en dat het misdrijf wordt toegerekend aan de dader. Die delictsomschrijving wordt in casu teruggevonden in het eerste stuk van het dossier, namelijk het exploot van rechtsingang uitgestuurd op initiatief van de Federale Overheidsdienst Financiën (Administratie van de Bijzondere Belastingsinspectie, cel douane en Accijnzen). Hierin worden de toepasselijke wetsbepalingen in extenso uitgeschreven met inbegrip van artikel 395 van de gewone wet van 16 juli 1993 betreffende de vervollediging van de federale staatsstructuur, de ter zake toepasselijke strafbepaling. Ondergeschikt, maar onderliggend, aan de problematiek van de omissie van de formele vermelding van of verwijzing naar de penaliserende wetsbepaling moet vastgesteld worden dat het bewuste artikel 395 van de wet van 16 juli 1993 zowel aan eiseres als aan eiser genoegzaam bekend was vermits zij er in hun appelconclusie expliciet gewag van maken. Aldus kan niet voorgehouden worden dat zij op het punt van de straf werden verschalkt of dat hun rechten van verdediging op dat punt werden geschonden.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Veroordeling - Vereiste vermeldingen - Toepasselijke wetsbepalingen - Plaats van deze vermeldingen

- Art. 149 Grondwet 1994

- Artt. 163, eerste lid, 195, eerste lid, 211 en 371 Wetboek van Strafvordering

L'indication des dispositions légales applicables, relatives tant aux éléments constitutifs de l'infraction qu'à la peine prévue, que tout jugement de condamnation en matière répressive doit contenir, peut être faite dans le jugement lui-même ou par une référence dans ledit jugement à la mention des articles de loi applicables dans un autre acte de la procédure. (1) (2). (1) Voir: Cass., 20 décembre 2000, RG P.00.1384.F, n° 713; Cass., 14 février 2001, RG P.00.1350.F, n° 91; Cass., 4 juin 2002, RG P.01.0706.N, n° 339; Cass., 18 juin 2003, RG P.03.0269.F, n° 358. (2) En l'espèce, le ministère public avait conclu au rejet du pourvoi sur la base de l'argumentation suivante. L'arrêt attaqué, motivé de façon circonstanciée et bien étayé quant au fond de l'affaire, contient en tout cas les dispositions légales qui définissent le comportement requis du justiciable par la loi dans le cas d'espèce. Les juges d'appel négligent seulement de se référer explicitement à l'article de loi qui détermine à quelles amendes est condamné celui ne respecte pas lesdites dispositions effectivement mentionnées. Ils considèrent que la culpabilité du demandeur est établie, entre autres, sur la base des pièces du dossier. Cette considération implique le contrôle de la matérialité des faits ainsi présentée à la lumière de la qualification du délit et l'imputation de l'infraction à l'auteur. Ladite qualification du délit se retrouve in casu dans la première pièce du dossier, à savoir l'exploit introductif d'instance transmis à l'initiative du Service public fédéral Finances (Administration de l'inspection spéciale des impôts, cellule Douanes et Accises). Les dispositions légales applicables y sont rédigées in extenso, en ce compris l'article 395 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat, qui constituait la disposition pénale applicable en l'espèce. Subsidiairement, mais non accessoirement, à la problématique de l'omission de la mention formelle de ou de la référence à la disposition légale incriminante, l'on doit constater que ledit article 395 de la loi du 16 juillet 1993 était suffisamment connu tant de la demanderesse que du demandeur dès lors qu'ils en font explicitement état dans leurs conclusions en appel. Ainsi, il ne peut être soutenu qu'ils ont été floués quant à la peine ou que leurs droits de défense ont été violés sur ce point.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Condamnation - Mentions requises - Dispositions légales applicables - Endroit où doivent être faites ces mentions

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 163, al. 1er, 195, al. 1er, 211 et 371 Code d'Instruction criminelle

P.06.0238.F 31 mei 2006 AC nr. 299

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 31 mei 2006, AR P.06.0238.F, Pas., 2006, nr ...

AMBTENAAR - Algemeen - Verduistering - Bestanddelen - Bezit van het verduisterde goed

AMBTENAAR - Algemeen - Verduistering - Bestanddelen - Roerende zaken

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Verduistering door een ambtenaar - Bestanddelen - Roerende zaken

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Verduistering door een ambtenaar - Bestanddelen - Bezit van het verduisterde goed

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 31 mai 2006, RG P.06.0238.F, Pas., 2006, n° ...

FONCTIONNAIRE - Généralités - Détournement - Eléments - Possession du bien détourné

FONCTIONNAIRE - Généralités - Détournement - Eléments - Choses mobilières

ABUS DE CONFIANCE - Détournement par un fonctionnaire - Eléments - Choses mobilières

ABUS DE CONFIANCE - Détournement par un fonctionnaire - Eléments - Possession du bien détourné

Onlichamelijke activa, zoals mankracht, zijn niet begrepen in de opsomming van de roerende zaken die vatbaar zijn voor verduistering door een persoon die een openbaar ambt uitoefent (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

AMBTENAAR - Algemeen - Verduistering - Bestanddelen - Roerende zaken

- Art. 240 Strafwetboek

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Verduistering door een ambtenaar - Bestanddelen - Roerende zaken

- Art. 240 Strafwetboek

Les avoirs incorporels, tels que la main d'œuvre, ne sont pas compris dans l'énumération des choses mobilières pouvant être l'objet d'un détournement par une personne exerçant une fonction publique (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

FONCTIONNAIRE - Généralités - Détournement - Eléments - Choses mobilières

- Art. 240 Code pénal

ABUS DE CONFIANCE - Détournement par un fonctionnaire - Eléments - Choses mobilières

- Art. 240 Code pénal

Het misdrijf verduistering door een persoon die een openbaar ambt uitoefent, vereist dat het bedoelde goed zich op een zeker ogenblik in handen van de dader bevond; de veroordelende beslissing wegens verduistering dient dus vast te stellen dat deze onder bede ervan in het bezit is gekomen, hetzij door afgifte of fysieke overhandiging van de zaak of door de overdracht van rechten die met het gebruik of het beheer ervan samengaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

AMBTENAAR - Algemeen - Verduistering - Bestanddelen - Bezit van het verduisterde goed

- Art. 240 Strafwetboek

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Verduistering door een ambtenaar - Bestanddelen - Bezit van het verduisterde goed

- Art. 240 Strafwetboek

L'infraction de détournement par une personne exerçant une fonction publique requiert que le bien visé se soit trouvé entre les mains de l'auteur; la décision de condamnation du chef de détournement doit donc constater qui celui-ci en a reçu la possession à titre précaire, que ce soit par le dépôt ou la tradition physique de la chose ou par le transfert des prérogatives liées à son usage ou à sa gestion (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

FONCTIONNAIRE - Généralités - Détournement - Eléments - Possession du bien détourné

- Art. 240 Code pénal

ABUS DE CONFIANCE - Détournement par un fonctionnaire - Eléments - Possession du bien détourné

- Art. 240 Code pénal

P.06.0242.N 9 mei 2006 AC nr. 263

Het witwasmisdrijf van artikel 505, eerste lid, 3° en 4°, Strafwetboek heeft tot voorwerp het verhelen van onrechtmatig verkregen vermogensvoordelen door het plegen van een misdrijf en niet dit basismisdrijf zelf. Aan de vereisten van de artikelen 6.3.a E.V.R.M. en 14.3.a I.V.B.P.R. is voldaan wanneer dit witwasmisdrijf nauwkeurig wordt omschreven, waaronder de illegale oorsprong van die vermogensvoordelen en de kennis hiervan door de dader, zonder dat het basismisdrijf zelf hoeft te worden omschreven of zelfs dat opgave ervan moet worden gedaan (1). (1) Zie Cass., 9 juni 1999, AR P.99.0231.F, nr 340; 21 juni 2000, AR P.99.1285.F, P.00.0351.F en P.00.0856.F, nr 387.

HELING - Witwassen van vermogensvoordelen - Voorwerp

HELING - Witwassen van vermogensvoordelen - Delictomschrijving - Artikel 6.3.a, E.V.R.M. - Artikel 14.3.a I.V.B.P.R. - Vereiste - Vaststellen van de bestanddelen - Grenzen - Precisering van het basismisdrijf

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.a, E.V.R.M. - Artikel 14.3.a I.V.B.P.R. - Heling - Witwassen van vermogensvoordelen - Delictomschrijving - Vereiste - Vaststellen van de bestanddelen - Grenzen - Precisering van het basismisdrijf

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.a - Recht van verdediging - Witwassen van vermogensvoordelen - Delictomschrijving - Vereiste - Vaststellen van de bestanddelen - Grenzen - Precisering van het basismisdrijf

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.3.a I.V.B.P.R. - Recht van verdediging - Witwassen van vermogensvoordelen - Delictomschrijving - Vereiste - Vaststellen van de bestanddelen - Grenzen - Precisering van het basismisdrijf

L'infraction de blanchiment prévue à l'article 505, alinéa 1er, 3° et 4°, du Code pénal a pour objet le recel d'avantages patrimoniaux obtenus illégalement par la commission d'une infraction, et non pas cette infraction de base elle-même. Il est satisfait aux conditions des articles 6.3.a de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 14.3.a du Pacte international relatif aux droits civils et politiques lorsque ladite infraction de blanchiment est qualifiée de manière précise, en énonçant notamment l'origine illicite de ces avantages patrimoniaux et la connaissance qu'en avait l'auteur, sans que l'infraction de base doive elle-même être qualifiée ou qu'il faille même en faire mention (1). (1) Voir Cass., 9 juin 1999, RG P.99.0231.F, n° 340; 21 juin 2000, RG P.99.1285.F, P.00.0351.F et P.00.0856.F, n° 387.

RECEL - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Objet

RECEL - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Qualification du délit - Conv. D.H., article 6, § 3, a - P.I.D.C.P., article 14.3.a - Condition - Constatation des éléments constitutifs - Limites - Précision de l'infraction de base

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Conv. D.H., article 6, § 3, a - P.I.D.C.P., article 14.3.a - Recel - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Qualification du délit - Condition - Constatation des éléments constitutifs - Limites - Précision de l'infraction de base

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6.3.a - Droits de la défense - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Qualification du délit - Condition - Constatation des éléments constitutifs - Limites - Précision de l'infraction de base

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - P.I.D.C.P., article 14.3.a - Droits de la défense - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Qualification du délit - Condition - Constatation des éléments constitutifs - Limites - Précision de l'infraction de base

---

P.06.0243.N 21 februari 2006 AC nr. 103

Artikel 149, Grondwet is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die zich uitspreken over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1562.F, nr 603; 5 juli 2005, AR P.05.0896.N, nr ...

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Toepasselijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Artikel 149, Gw. (1994) - Toepasselijkheid

L'article 149 de la Constitution ne s'applique pas aux juridictions d'instruction statuant sur l'exécution d'un mandat d'arrêt européen (1). (1) Cass., 8 décembre 2004, RG P.04.1562.F, n° 603; 5 juillet 2005, RG P.05.0896.N, n° ...

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Applicabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Const. (1994), article 149 - Applicabilité

Artikel 6, E.V.R.M. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die zich uitspreken over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Cass., 25 jan. 2005, AR P.05.0065.N, nr 51; 21 sept. 2005, AR P.05.1270.F, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Artikel 6, E.V.R.M. - Toepasselijkheid

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Toepasselijkheid

L'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne s'applique pas aux juridictions d'instruction qui statuent sur l'exécution d'un mandat d'arrêt européen (1). (1) Cass., 25 janvier 2005, RG P.05.0065.N, n° 51; 21 septembre 2005, RG P.05.1270.F, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Conv. D.H., article 6 - Applicabilité

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Applicabilité

De onderzoeksgerechten die met toepassing van de artikelen 16 en 17, Wet Europees Aanhoudingsbevel uitspraak doen, hebben enkel te oordelen over de tenuitvoerlegging van het Europese aanhoudingsbevel overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 4 tot en met 8 van die wet, na te hebben nagegaan of de voorwaarden van artikel 3 van diezelfde wet vervuld zijn; zij hebben bij die gelegenheid geen rechtsmacht te oordelen over de handhaving van de hechtenis die de onderzoeksrechter met toepassing van artikel 11, § 3 van voormelde wet heeft bevolen.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Beschikking van de onderzoeksrechter tot het in hechtenis plaatsen van betrokkene - Tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel - Bevoegdheid

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Beschikking van de onderzoeksrechter tot het in hechtenis plaatsen van betrokkene - Tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel - Onderzoeksgerechten - Bevoegdheid

Les juridictions d'instruction qui statuent en application des articles 16 et 17 de la loi relative au mandat d'arrêt européen sont uniquement tenues d'apprécier l'exécution du mandat d'arrêt européen conformément au prescrit des articles 4 à 8 de ladite loi, après avoir vérifié si les conditions prévues à l'article 3 de la même loi sont remplies; elles sont à cette occasion sans pouvoir pour statuer sur le maintien de la détention ordonnée par le juge d'instruction en application de l'article 11, § 3 de la loi précitée.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Ordonnance de placement de l'intéressé en détention délivrée par le juge d'instruction - Exécution du mandat d'arrêt européen - Pouvoir

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Ordonnance de placement de l'intéressé en détention délivrée par le juge d'instruction - Exécution du mandat d'arrêt européen - Juridictions d'instruction - Pouvoir

---

De verplichting voor de onderzoeksgerechten om hun uitspraak over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel met redenen te omkleden is niet gegrond op artikel 163, Wetboek van Strafvordering, maar op artikel 16, § 1, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Verplichting om de uitspraak met redenen te omkleden - Wettelijke grondslag

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Verplichting om de uitspraak met redenen te omkleden - Wettelijke grondslag

L'obligation que les juridictions d'instruction ont de motiver leur décision sur l'exécution du mandat d'arrêt européen n'est pas fondée sur l'article 163 du Code d'instruction criminelle, mais sur l'article 16, § 1, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Obligation de motiver le prononcé - Fondement légal

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Obligation de motiver le prononcé - Fondement légal

---

Eens de verdachte krachtens artikel 17, § 4, Wet Europees Aanhoudingsbevel in kennis is gesteld van de plaats, dag en uur van de verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling, is hij ervan op de hoogte dat dit onderzoeksgerecht uitspraak zal doen over zijn hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer, die het Europese aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaart; hieruit volgt dat de verdachte niet nogmaals in het bijzonder en uitdrukkelijk moet uitgenodigd worden zich over die tenuitvoerlegging te verdedigen.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Kennisgeving van plaats, dag en uur van verschijning

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Onderzoeksgerechten - Kennisgeving van plaats, dag en uur van verschijning

Dès que les lieu, jour et heure de la comparution devant la chambre des mises en accusation lui ont été notifiés en vertu de l'article 17, § 4, de la loi relative au mandat d'arrêt européen, l'inculpé est informé du fait que cette juridiction d'instruction statuera sur l'appel qu'il a formé contre l'ordonnance de la chambre du conseil, qui déclare exécutoire le mandat d'arrêt européen; il s'ensuit que l'inculpé ne doit plus à nouveau être invité spécialement et expressément à se défendre relativement à ladite exécution.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Notification des lieu, jour et heure de la comparution

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Juridictions d'instruction - Notification des lieu, jour et heure de la comparution

---

P.06.0254.F 1 maart 2006 AC nr. 115

De beschikking van de jeugdrechter die met toepassing is genomen van artikel 2, Wet 1 maart 2002 betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, is geen vrijheidsbeneming of aanhouding in de zin van de Wet Voorlopige Hechtenis.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Betekening - Termijn van vierentwintig uur - Vrijheidsbeneming - Begrip - Maatregel van voorlopige plaatsing van een minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd

- Art. 18, § 1 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

JEUGDBESCHERMING - Maatregel van voorlopige plaatsing van een minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Voorlopige hechtenis - Vrijheidsbeneming - Aanhouding

- Art. 18, § 1 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

L'ordonnance du juge de la jeunesse prise en application de l'article 2 de la loi du 1er mars 2002 relative au placement provisoire de mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, ne constitue, au sens de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, ni une privation de liberté ni une arrestation.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Signification - Délai de vingt-quatre heures - Privation de liberté - Notion - Mesure de placement provisoire d'un mineur ayant commis un fait qualifié infraction

- Art. 18, § 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Mesure de placement provisoire d'un mineur ayant commis un fait qualifié infraction - Détention préventive - Privation de liberté - Arrestation

- Art. 18, § 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.0270.F 22 februari 2006 AC nr. 105

De inverdenkinggestelde die naar de correctionele rechtbank wordt verwezen kan geen cassatieberoep instellen tegen de afzonderlijke beschikking van de raadkamer die beslist dat hij aangehouden blijft (1). (1) Contra Cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1690.N, nr. 584, met noot E.L.; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 4e uitg., 2005, p. 967; A. WINANTS, "De rechtsmiddelen", De voorlopige hechtenis; B. DEJEMEPPE en D. MERCKX, Diegem, Kluwer, 2000, p. 419; R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Kluwer, 3e uitg., 2003, p. 464, nr. 989; Voorlopige hechtenis en rechtsmiddelen, R.W., 1991-92, p. 105 tot 117, nr. 72; en Pourvoi en cassation en matière répressive, R.P.D.B., dl. IX, Complément, Bruylant, 2004, p. 197, nr. 248; maar zie R. VERSTRAETEN, Handboek Strafvordering, 4e uitg., 2005, nr. 1256; en M. ROZIE, De voorlopige hechtenis en de onderzoeksgerechten, in Voorlopige hechtenis, de wet van 20 juli 1990, R. DECLERCQ & R. VERSTRAETEN (uitgevers), Acco Leuven / Amersfoort, 1991, p. 151.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Voorlopige hechtenis - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Afzonderlijke beschikking - Handhaving van de hechtenis - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 26, § 3, en 31 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Afzonderlijke beschikking - Handhaving van de hechtenis - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 26, § 3, en 31 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Afzonderlijke beschikking - Handhaving van de hechtenis - Rechtsmiddel - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 26, § 3, en 31 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

L'inculpé renvoyé devant le tribunal correctionnel ne peut se pourvoir contre l'ordonnance séparée de la chambre du conseil qui décide qu'il restera en détention (1). (1) Contra Cass., 30 décembre 1997, RG P.97.1690.N, n° 584, avec la note signée E.L.; H.-D. BOSLY et D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, La Charte, 4ème éd., 2005, p. 967; A. WINANTS, "De rechtsmiddelen", De voorlopige hechtenis; B. DEJEMEPPE et D. MERCKX, Diegem, Kluwer, 2000, p. 419; R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Kluwer, 3ème éd., 2003, p. 464, n° 989; Voorlopige hechtenis en rechtsmiddelen, R.W., 1991-92, p. 105 à 117, n° 72; et Pourvoi en cassation en matière répressive, R.P.D.B., t. IX, Complément, Bruylant, 2004, p. 197, n° 248; mais voir R. VERSTRAETEN, Handboek Strafvordering, 4ème éd., 2005, n° 1256; M. ROZIE, De voorlopige hechtenis en de onderzoeksgerechten, in Voorlopige hechtenis, de wet van 20 juli 1990, R. DECLERCQ & R. VERSTRAETEN (eds), Acco Leuven/Amersfoort, 1991, p. 151.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Détention préventive - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Renvoi au tribunal correctionnel - Ordonnance séparée - Maintien de la détention - Pourvoi - Recevabilité

- Art. 26, § 3, et 31 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Pourvoi en cassation - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Renvoi au tribunal correctionnel - Ordonnance séparée - Maintien de la détention - Pourvoi - Recevabilité

- Art. 26, § 3, et 31 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Reglement de la procédure - Chambre du conseil - Renvoi au tribunal correctionnel - Ordonnance séparée - Maintien de la détention - Recours - Pourvoi en cassation - Recevabilité

- Art. 26, § 3, et 31 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.0272.F 11 oktober 2006 AC nr. 478

Wanneer de vader of de moeder, die bij rechterlijke beslissing de bewaring van het gemeenschappelijk kind hebben, hun opvoedingsplicht niet vervullen die erin bestaat dit kind te overtuigen zich naar het omgangsrecht van de andere ouder te schikken, kan dat, behoudens bijzondere omstandigheden die de bodemrechter dient vast te stellen, het misdrijf uitmaken dat bij artikel 432, Sw., is bepaald (1). (1) Cass., 15 maart 1989, nr 400; Cass., 28 okt. 1987, nr 120.

ONTVOERING VAN EEN KIND - Begrip - Misdrijf - Bestanddelen

L'abstention par le père ou la mère à qui la garde de l'enfant commun a été confiée par décision judiciaire, de remplir son devoir d'éducation en s'efforçant de convaincre cet enfant de se soumettre aux modalités du droit d'hébergement de l'autre parent, peut constituer, sauf circonstances spéciales qu'il appartient aux juges du fond de constater, l'infraction à l'article 432, du Code pénal (1). (1) Cass., 15 mars 1989, RG 7248, n° 400; Cass.,28 octobre 1987, RG 5953, n° 120.

ENLEVEMENT D'ENFANT - Notion - Infraction - Eléments constitutifs

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Ontvoering van een kind - Begrip - Bestanddelen

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Enlèvement d'enfant - Notion - Eléments constitutifs

---

P.06.0273.N 12 september 2006 AC nr. 405

De vervolgende partij of de burgerlijke partij dragen de bewijslast van de omstandigheid dat de bestuurder die beklaagd wordt van een overtreding van artikel 61.1, 2e van het Wegverkeersreglement, op voldoende wijze kon stoppen; de beklaagde heeft ter zake geen aanvoeringsplicht.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Wegverkeersreglement - Artikel 61.1, 2e - Bewijslast

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 61 - Artikel 61.1, 2e - Bewijslast

La charge de la preuve de la circonstance que le conducteur accusé de la violation de l'article 61.1, 2e du code de la route relatif à la police de la circulation routière du 16 mars 1968, pouvait s'arrêter dans des conditions de sécurité suffisante, incombe à la partie poursuivante ou à la partie civile; en l'espèce, la charge de la preuve n'incombe pas au prévenu.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Code de la route - Article 61.1, 2e - Charge de la preuve

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 61 - Article 61.1, 2e - Charge de la preuve

---

P.06.0274.N 6 juni 2006 AC nr. 311

Krachtens artikel 505, derde lid, Strafwetboek dient in geval van witwassen van vermogensvoordelen de verplichte verbeurdverklaring te slaan op de witgewassen vermogensvoordelen als dusdanig en niet op een gelijkwaardig bedrag. Wanneer de witgewassen vermogensvoordelen geldsommen zijn en hiermee overeenstemmende bedragen in het patrimonium van de dader van de witwasoperatie worden aangetroffen, kan de rechter oordelen dat die bedragen de witgewassen geldsommen zijn die zich nog steeds in het patrimonium van de dader bevinden en aldus het voorwerp van het misdrijf uitmaken (1). (1) VANDERMEERSCH D., "Controverse à propos de la confiscation de l'objet du blanchiment", J.T., 2004, p. 502.

HELING - Witwassen van vermogensvoordelen - Bijzondere verbeurdverklaring - Witgewassen vermogensvoordelen bestaande uit geldsommen - Met deze geldsommen overeenstemmende bedragen terug te vinden in het patrimonium van de dader - Verbeurdverklaring van deze geldsommen - Wettigheid

- Artt. 42, 1°, en 505, derde lid Strafwetboek

HELING - Witwassen van vermogensvoordelen - Bijzondere verbeurdverklaring - Witgewassen vermogensvoordelen bestaande uit geldsommen - Met deze geldsommen overeenstemmende bedragen terug te vinden in het patrimonium van de dader

- Artt. 42, 1°, en 505, derde lid Strafwetboek

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Witwassen van vermogensvoordelen - Witgewassen vermogensvoordelen bestaande uit geldsommen - Met deze geldsommen overeenstemmende bedragen terug te vinden in het patrimonium van de dader

- Artt. 42, 1°, en 505, derde lid Strafwetboek

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Bijzondere

En vertu de l'article 505, alinéa 3, du Code pénal, en cas de blanchiment d'avantages patrimoniaux, la confiscation obligatoire doit porter sur les avantages patrimoniaux blanchis comme tels et non pas sur un montant équivalent. Lorsque les avantages patrimoniaux blanchis sont des sommes d'argent et que des montants y correspondant se retrouvent dans le patrimoine de l'auteur de l'opération de blanchiment, le juge peut considérer que ces montants sont les sommes d'argent blanchies qui se trouvent toujours dans le patrimoine de l'auteur et constituent donc l'objet de l'infraction (1). (1) VANDERMEERSCH, D., "Controverse à propos de la confiscation de l'objet du blanchiment", J.T., 2004, p. 502.

RECEL - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux blanchis consistant en sommes d'argent - Montants correspondant à ces sommes d'argent se retrouvant dans le patrimoine de l'auteur - Confiscation de ces sommes d'argent - Légalité

- Art. 42, 1°, et 505, al. 3 Code pénal

RECEL - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux blanchis consistant en sommes d'argent - Montants correspondant à ces sommes d'argent se retrouvant dans le patrimoine de l'auteur

- Art. 42, 1°, et 505, al. 3 Code pénal

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Avantages patrimoniaux blanchis consistant en sommes d'argent - Montants correspondant à ces sommes d'argent se retrouvant dans le patrimoine de l'auteur

- Art. 42, 1°, et 505, al. 3 Code pénal

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Confiscation

verbeurdverklaring - Witwassen van vermogensvoordelen - Witgewassen vermogensvoordelen bestaande uit geldsommen - Met deze geldsommen overeenstemmende bedragen terug te vinden in het patrimonium van de dader - Verbeurdverklaring van deze geldsommen - Wettigheid

- Artt. 42, 1°, en 505, derde lid Strafwetboek

spéciale - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Avantages patrimoniaux blanchis consistant en sommes d'argent - Montants correspondant à ces sommes d'argent se retrouvant dans le patrimoine de l'auteur - Confiscation de ces sommes d'argent - Légalité

- Art. 42, 1°, et 505, al. 3 Code pénal

P.06.0280.F 1 maart 2006 AC nr. 116

Naar luid van artikel 4, 5°, Wet 19 dec. 2003, wordt de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel geweigerd als er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat die tenuitvoerlegging tot gevolg zou hebben dat de grondrechten van de betrokkene worden aangetast, zoals die in artikel 6 van het Europees Verdrag zijn vastgelegd, m.n. die welke door het E.V.R.M. zijn gewaarborgd en die welke als algemene rechtsbeginselen van gemeenschapsrecht volgen uit de gemeenschappelijke grondwettelijke tradities binnen de Lidstaten van de Europese Unie.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Gronden tot weigering - Aantasting van de grondrechten

Aux termes de l'article 4, 5°, de la loi du 19 décembre 2003, l'exécution du mandat d'arrêt européen est refusée s'il y a des raisons sérieuses de croire que cette exécution aurait pour effet de porter atteinte aux droits fondamentaux de la personne concernée, tels qu'ils sont consacrés par l'article 6 du traité de l'Union européenne, soit ceux qui sont garantis par la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et ceux qui résultent des traditions constitutionnelles communes aux Etats membres de l'Union européenne, en tant que principes généraux communautaires.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Causes de refus - Atteinte aux droits fondamentaux

---

Art. 6, E.V.R.M. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die zich uitspreken over de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel, aangezien zij geen uitspraak moeten doen over de gegrondheid van een beschuldiging in strafzaken (1). (1) Cass., 21 sept. 2005, AR P.05.1270.F, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Artikel 6, E.V.R.M. - Toepassing

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Toepassing

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Onderzoeksgerechten - Artikel 6, E.V.R.M. - Toepassing

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne s'applique pas aux juridictions d'instruction chargées de statuer sur l'exécution d'un mandat d'arrêt européen, dès lors qu'elles ne sont pas appelées à juger du bien-fondé d'une accusation en matière pénale (1). (1) Cass., 21 septembre 2005, RG P.05.1270.F, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Conv. D.H., article 6 - Application

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Application

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Juridictions d'instruction - Conv. D.H., article 6 - Application

---

De inlichtingen die het Europees aanhoudingsbevel of in de plaats daarvan, met toepassing van artikel 2, § 4, W. 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, de Schengen-signalering, moet bevatten, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid; ze hebben alleen tot doel de onderzoeksrechter in te lichten die, rekening houdend met alle omstandigheden die in dat bevel worden vermeld en met die welke voor hem aangevoerd worden door de persoon waarop het van toepassing is, de tenuitvoerlegging van voormeld bevel slechts in de bij de wet bepaalde gevallen kan weigeren (1). (1) Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

Les informations que doit contenir le mandat d'arrêt européen ou le signalement Schengen en tenant lieu en application de l'article 2, § 4, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen, ne sont pas prescrites à peine de nullité; elles n'ont d'autre but que d'informer le juge d'instruction qui, en tenant compte de toutes les circonstances mentionnées dans ce mandat de même que de celles invoquées devant lui par la personne qui en fait l'objet, ne peut refuser l'exécution dudit mandat que dans les cas prévus par la loi (1). (1) Cass., 8 décembre 2004, RG P.04.1540.F, n° 601.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Schengen-signalering - Inhoud - Geen nietigheid - Doel van de toegezonden inlichtingen

Een toezending van het origineel van het Europees aanhoudingsbevel of van een eensluidend verklaard afschrift is slechts nodig wanneer de inlichtingen die de onderzoeksrechter heeft ontvangen hem en de onderzoeksgerechten niet in staat stellen te beoordelen of de voorwaarden die bij de artt. 3 tot 5, Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel zijn bepaald, werden nageleefd (1). (1) Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Schengen-signalering - Inhoud - Tenuitvoerlegging in België - Toezicht van de onderzoeksrechter - Toezending van het origineel van het Europees aanhoudingsbevel of van het eensluidend afschrift ervan

- Art. 9 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Signalement Schengen - Contenu - Absence de nullité - But des informations transmises

Une transmission de l'original du mandat d'arrêt européen ou d'une copie conforme ne s'impose que si les informations parvenues au juge d'instruction ne permettent pas à celui-ci et aux juridictions d'instruction de contrôler si les conditions prévues par les articles 3 à 5 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen sont respectées (1). (1) Cass., 8 décembre 2004, RG P.04.1540.F, n° 601.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Signalement Schengen - Contenu - Exécution en Belgique - Contrôle du juge d'instruction - Transmission de l'original du mandat d'arrêt européen ou de sa copie conforme

- Art. 9 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

P.06.0281.F 10 mei 2006 AC nr. 266

Het Hof van Cassatie is niet verplicht een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, wanneer de vraag op een verkeerde hypothese steunt, zoals de bewering dat artikel 235bis Sv. alleen aan het openbaar ministerie het recht toekent om de kamer van inbeschuldigingstelling te verzoeken dat zij de regelmatigheid van de rechtspleging zou nagaan en het toestaat dit toezicht aan die voormelde kamer op te leggen nadat het de zaak daar onregelmatig heeft aanhangig gemaakt (1). (1) Zie Cass., 27 okt. 2004, AR P.04.0695.F, nr 511.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Verplichting van het Hof van Cassatie - Grenzen - Vraag die steunt op een verkeerde hypothese

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Verplichting van het Hof van Cassatie - Grenzen - Vraag die steunt op een verkeerde hypothese

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

La Cour de cassation ne doit pas poser une question préjudicielle à la Cour d'arbitrage, lorsque la question repose sur une prémisse juridique inexacte, telle que l'affirmation selon laquelle l'article 235bis du Code d'instruction criminelle réserve au seul ministère public le droit de solliciter de la chambre des mises en accusation le contrôle de la régularité de la procédure et lui permet d'imposer ce contrôle à ladite chambre après l'avoir saisie irrégulièrement (1). (1) Voir cass., 27 octobre 2004, RG P.04.0695.F, n° 511.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Obligation de la Cour de cassation - Limites - Question reposant sur une prémisse inexacte

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Obligation de la Cour de cassation - Limites - Question reposant sur une prémisse inexacte

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Doet geen uitspraak over de regelmatigheid van het voorbereidend onderzoek of over de ontvankelijkheid van de daarmee verbonden strafvordering en is mitsdien niet vatbaar voor onmiddellijk cassatieberoep, het arrest dat het verzoek tot toezicht op het onderzoek niet ontvankelijk verklaart omdat het niet werd ingediend volgens de bepalingen van artikel 136 Sv, en dat de verplichting voor de kamer van inbeschuldigingstelling om dit toezicht uit te oefenen ervan uitgaat dat de zaak regelmatig bij haar werd aanhangig gemaakt (1). (1) Zie Cass., 27 maart 2001, AR P.01.0286.N, nr 171.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op het verloop van het onderzoek - Verzoekschrift - Niet-ontvankelijkheid

- Artt. 136, 235bis en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op het verloop van het onderzoek - Verzoekschrift - Niet-ontvankelijkheid

- Artt. 136, 235bis en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

Ne se prononce pas sur la régularité de l'instruction préparatoire ou sur la recevabilité de l'action publique qui lui est associée, et n'est dès lors pas susceptible de pourvoi immédiat, l'arrêt qui déclare irrecevable la requête en contrôle de l'instruction, aux motifs qu'elle n'a pas été introduite selon les dispositions de l'article 136 du Code d'instruction criminelle et que l'obligation pour la chambre des mises en accusation de procéder à ce contrôle suppose que celle-ci ait été saisie régulièrement (1). (1) Voir cass., 27 mars 2001, RG P.01.0286.F, n° 52.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle du cours de l'instruction - Requête - Irrecevabilité

- Art. 136, 235bis et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre des mises en accusation - Contrôle du cours de l'instruction - Requête - Irrecevabilité

- Art. 136, 235bis et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle

---

Behoudens afwijking op grond van een bijzondere wet zijn de bepalingen van het Ger.W. betreffende de tussenkomst niet toepasselijk voor de strafrechter; daar het Sv. en de wetten betreffende de strafrechtspleging bepalen welke partijen een vordering kunnen instellen of tegen wie voor deze rechters een vordering kan worden ingesteld, is de vrijwillige of gedwongen tussenkomst van een derde voor de strafrechter enkel ontvankelijk op voorwaarde dat een bijzondere wet zulks uitdrukkelijk bepaalt of dat de wet de strafrechter uitzonderlijk bevoegd maakt om een veroordeling, een sanctie of enige andere maatregel tegen een derde uit te spreken (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1983, AR 3142, nr 206; 31 juli 1995, AR P.95.0807.F, nr 352 en 22 jan. 2003, AR P.03.0081.F, nr 52.

TUSSENKOMST - Strafzaken - Vrijwillige tussenkomst - Ontvankelijkheid

- Artt. 2 en 812 Gerechtelijk Wetboek

Sauf dérogation résultant d'une loi spéciale, les dispositions du Code judiciaire relatives à l'intervention ne sont pas applicables aux juridictions pénales; le Code d'instruction criminelle et les lois relatives à la procédure pénale précisant quelles sont les parties qui peuvent porter une demande ou contre lesquelles une demande peut être portée devant ces juridictions, l'intervention volontaire ou forcée d'un tiers devant les juridictions pénales n'est recevable qu'à la condition qu'une loi particulière la prévoie expressément ou qu'en vertu de la loi, le juge pénal soit autorisé exceptionnellement à prononcer une condamnation, une sanction ou une autre mesure à charge d'un tiers (1). (1) Voir cass., 14 décembre 1983, RG 3142, n° 206; 31 juillet 1995, RG P.95.0807.F, n° 352 et 22 janvier 2003, RG P.03.0081.F, n° 52.

INTERVENTION - Matière répressive - Intervention volontaire - Recevabilité

- Art. 2 et 812 Code judiciaire

P.06.0289.N 16 mei 2006 AC nr. 276

Daden van onderzoek of vervolging ten aanzien van een verdachte stuiten de verjaring van de strafvordering ten aanzien van andere verdachten van dezelfde feiten of van feiten die nauw verbonden zijn door intrinsieke samenhang; de stuiting van de verjaring van de strafvordering heeft uitwerking ten aanzien van al de samenhangende misdrijven die samen onderzocht worden en waartussen een intrinsieke samenhang bestaat (1). (1) Cass., 15 april 1997, AR P.97.0469.N, nr 187.

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Samenhangende feiten

- Artt. 226 en 227 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 22 en 23 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Des actes d'instruction ou de poursuite à l'égard d'un inculpé interrompent la prescription de l'action publique à l'égard d'autres personnes inculpées des mêmes faits ou de faits rattachés intimement par les liens d'une connexité intrinsèque; l'interruption de la prescription de l'action publique s'étend à toutes les infractions connexes qui sont instruites ensemble et entre lesquelles il existe une connexité intrinsèque (1). (1) Cass., 15 avril 1997, RG P.97.0469.N, n° 187.

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Faits connexes

- Art. 226 et 227 Code d'Instruction criminelle

- Art. 22 et 23 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

P.06.0298.N 19 september 2006 AC nr. 424

De Latijnse woorden "quod" en "non", zijn opgenomen in de algemeen gebruikte woordenboeken van de Nederlandse Taal en het gebruik ervan door de rechter in één van zijn overwegingen schendt de Taalwet Gerechtszaken niet, in zoverre de bekritiseerde overweging verstaanbaar en zinnig is met of zonder de toevoeging van de uitdrukking "quod non" en het voor de lezer ook onmiddellijk duidelijk is dat deze toevoeging, wat ze ook moge betekenen, geen afbreuk kan doen aan de in het Nederlands gestelde voorafgaande overweging.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken - Gebruik in de beslissing van de Latijnse uitdrukking "quod non"

- Art. 24 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Les mots latins "quod" et "non" sont répertoriés dans les dictionnaires de langue néerlandaise d'usage courant et leur emploi par le juge dans une de ses considérations ne viole pas la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, dans la mesure où la considération critiquée est compréhensible et sensée avec ou sans l'ajout de l'expression "quod non" et où il est immédiatement clair pour le lecteur que cet ajout, quoi qu'il puisse signifier, n'enlève rien à la considération énoncée préalablement en néerlandais.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - Jugements et arrêts. nullités - Matière répressive - Emploi dans la décision de l'expression latine "quod non"

- Art. 24 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

---

P.06.0299.F 3 mei 2006 AC nr. 255

Wanneer het vonnisgerecht, gelast met vervolgingen gegrond op de artt. 372 tot 378 Sw., een verzoek tot behandeling met gesloten deuren verwerpt en beslist dat de rechtszitting openbaar blijft, moet zijn desbetreffende beslissing geen vonnis of een arrest uitmaken.

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Vonnisgerecht - Openbaarheid van de rechtszittingen - Verwerping van het verzoek tot behandeling van de zaak met gesloten deuren - Vorm

- Art. 190, eerste lid Wetboek van Strafvordering

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Openbaarheid van de rechtszittingen - Verwerping van het verzoek tot behandeling van de zaak met gesloten deuren - Vorm

- Art. 190, eerste lid Wetboek van Strafvordering

Lorsque la juridiction de jugement, saisie de poursuites fondées sur les articles 372 à 378 du Code pénal, rejette une demande de siéger à huis clos et décide que l'audience restera publique, sa décision sur ce point ne doit pas faire l'objet d'un jugement ou d'un arrêt.

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Juridiction de jugement - Publicité des audiences - Décision rejetant une demande de huis clos - Forme

- Art. 190, al. 1er Code d'Instruction criminelle

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Publicité des audiences - Décision rejetant une demande de huis clos - Forme

- Art. 190, al. 1er Code d'Instruction criminelle

Wanneer het vonnisgerecht met toepassing van artikel 190, eerste lid, Sv., beveelt dat de zaak met gesloten deuren wordt behandeld indien een van de partijen of het slachtoffer het vraagt, namelijk met het oog op de bescherming van zijn persoonlijke levenssfeer, kan die beslissing zowel uit het proces-verbaal van de rechtszitting als uit de beslissing op de strafvordering blijken en moet ze dus geen afzonderlijk vonnis of arrest uitmaken (1). (1) Zie Cass., 18 jan. 2000, AR P.99.0379.F, nr 38.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Openbaarheid van de rechtszittingen - Gesloten deuren - Beslissing - Vorm

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Vonnisgerecht - Openbaarheid van de rechtszittingen - Gesloten deuren - Beslissing - Vorm

Lorsque, en application de l'article 190, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, la juridiction de jugement ordonne le huis clos à la demande d'une des parties ou de la victime, notamment en vue de la protection de leur vie privée, cette décision peut résulter tant du procès-verbal d'audience que de la décision rendue sur l'action publique et ne doit donc pas faire l'objet d'un jugement ou d'un arrêt distinct (1). (1) Voir Cass., 18 janvier 2000, RG P.99.0379.F, n° 38.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Publicité des audiences - Huis clos - Décision - Forme

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Juridiction de jugement - Publicité des audiences - Huis clos - Décision - Forme

---

P.06.0306.N 13 juni 2006 AC nr. 327

Het gebruik van een vals stuk in een fiscale bezwaarprocedure is geen louter verweer, maar strekt ertoe alsnog het oogmerk van die fiscale valsheid te verwezenlijken (1) (2). (1) Zie: Cass., 9 dec. 1992, AR 3, nr 780. (2) Zie: Cass., 19 april 1994, AR 6902, nr 186 en Cass., 27 juni 1995, AR P.94.0306.N, nr 333; in deze gevallen ging het telkens om het aanwenden van valse stukken in de aanslagprocedure.

INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei - Fiscaal strafrecht - Valsheid en gebruik van valse stukken - Valse stukken aangewend in de fiscale bezwaarprocedure

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Inkomstenbelastingen - Valse stukken aangewend in de fiscale bezwaarprocedure

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

L'usage d'un faux dans une procédure de réclamation fiscale n'est pas un simple moyen de défense, mais tend à réaliser ultérieurement l'objet de ce faux fiscal (1) (2). (1) Voir: Cass., 9 décembre 1992, RG 3, n° 780. (2) Voir: Cass., 19 avril 1994, RG 6902, n° 186 et Cass., 27 juin 1995, RG P.94.0306.N, n° 333: dans chacun de ces cas, il s'agissait de l'usage de faux dans la procédure d'imposition.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Divers - Droit fiscal répressif - Faux et usage de faux - Faux utilisés dans la procédure de réclamation fiscale

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 Code pénal

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Impôts sur les revenus - Faux utilisés dans la procédure de réclamation fiscale

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 Code pénal

Het verweer tegen de aantijging dat het gebruikte stuk vals is, levert op zich geen gebruik van een vals stuk op (1). (1) Cass., 18 maart 1980, AC, 1979-1980, nr 451; Cass., 16 juni 1987, AR 9893, nr 628.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Begrip - Verweermiddel

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

Le moyen de défense dirigé contre l'imputation d'usage de faux ne constitue pas en soi un usage de faux (1). (1) Cass., 18 mars 1980, Bull. et Pas., 1980, n° 451; Cass., 16 juin 1987, RG 9893, n° 628.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Notion - Moyen de défense

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 Code pénal

P.06.0308.F 15 november 2006 AC nr. 561

Hij die een foutieve handeling stelt is verplicht om de schade die door die handeling is ontstaan, ook al is zij niet te voorzien, volledig te vergoeden zodra die schade vaststaat en niet uit de ontzegging van een onrechtmatig voordeel bestaat.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Onvoorzienbare schade

L'auteur d'un acte fautif est tenu à la réparation intégrale du dommage, fût-il imprévisible, causés par cet acte dès lors que ce dommage est certain et qu'il ne consiste pas en la privation d'un avantage illicite.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. eléments et étendue - Dommage imprévisible

---

De verbintenis van een burgerlijke partij tot deelneming aan de kapitaalsverhoging van een derde vennootschap, wat afhankelijk is van de inbreng in natura van de beklaagden, die aangetast is door valse stukken die door één van hen zijn opgesteld, verbreekt het oorzakelijk verband niet tussen die strafrechtelijke fout en de schade, aangezien die verbintenis op zichzelf de uitvoering van zijn prestatie ten gunste van die derde vennootschap niet heeft verantwoord.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Contractuele verbintenis van het slachtoffer - Oorzakelijk verband - Verbreking

L'engagement d'une partie civile de participer à l'augmentation de capital d'une société tierce, étant subordonné à l'apport en nature des prévenus, entaché de faux documents rédigés par l'un d'eux, n'est pas de nature à rompre le lien causal entre cette faute pénale et le dommage, cet engagement n'ayant pas à lui seul justifié l'exécution de sa prestation en faveur de cette société tierce.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Engagement contractuel de la victime - Lien causal - Rupture

Het bedrieglijk opzet in het moreel bestanddeel van valsheid in geschriften is het opzet om zichzelf of een ander een onrechtmatig voordeel te verschaffen (1). (1) Cass., 13 maart 1996, AR P.95.1028.F, nr 97.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Valsheid in geschrifte - Bestanddelen - Moreel bestanddeel - Bedrieglijk opzet

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschrifte - Bestanddelen - Moreel bestanddeel - Bedrieglijk opzet

L'intention frauduleuse dans l'élément moral du faux en écriture est l'intention de se procurer à soi-même ou à autrui un avantage illicite (1). (1) Cass., 13 mars 1996, RG P.95.1028.F, n° 97.

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Faux en écriture - Eléments constitutifs - Elément moral - Intention frauduleuse

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écriture - Eléments constitutifs - Elément moral - Intention frauduleuse

P.06.0312.F 6 september 2006 AC nr. 391

In criminele zaken is de vrijwillige verschijning van de beklaagde geen wijze van aanhangigmaking van de zaak bij de strafrechter (1). (1) R. DECLERCQ, R.P.D.B., dl. IX, 2004, V° Procédure pénale, p. 722, nr 1896.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Aanhangigmaking - Criminele zaken - Vrijwillige verschijning van de beklaagde

La comparution volontaire du prévenu n'est pas un mode de saisine de la juridiction pénale en matière criminelle (1). (1) R. DECLERCQ, R.P.D.B., Compl. IX, 2004, V° Procédure pénale, p. 722, n° 1896.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Saisine - Matière criminelle - Comparution volontaire du prévenu

De strafrechter dient eerst te controleren of de zaak bij hem aanhangig is, en pas nadien of hij wel bevoegd is; aldus zal hij zich niet onbevoegd moeten verklaren voor een misdrijf dat niet bij hem aanhangig is gemaakt.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Bevoegdheid - Voorafgaande controle van de aanhangigmaking

Le juge pénal doit vérifer sa saisine avant sa compétence; il n'a, dès lors, pas à se déclarer incompétent à l'égard d'une infraction dont il n'est pas saisi.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Pouvoir - Vérification préalable de la saisine

P.06.0316.N 7 maart 2006 AC nr. 132

De rechter die onaantastbaar oordeelt of een gearresteerde onverwijld en in een taal welke hij verstaat, op de hoogte werd gebracht van de redenen van zijn arrestatie en van alle beschuldigingen welke tegen hem zijn ingebracht, kan hierbij rekening houden met alle omstandigheden waaruit blijkt dat de gearresteerde reeds eerder feitelijk op de hoogte was van een buitenlands bevel tot aanhouding.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2 - Arrestatie - Voorwaarden - Uitlevering - Beoordeling door de rechter - Criteria

- Artt. 5.1.f, en 5.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 3, vierde lid Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

UITLEVERING - Betekening van de stukken - Arrestatie - Voorwaarden - Beoordeling door de rechter - Criteria

- Artt. 5.1.f, en 5.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 3, vierde lid Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

Le juge qui apprécie souverainement si une personne arrêtée a été informée, dans le plus court délai et dans une langue qu'elle comprend, des raisons de son arrestation et de toute accusation portée contre elle, peut à cet égard tenir compte de toutes les circonstances dont il ressort que la personne arrêtée était en fait antérieurement au courant d'un mandat d'arrêt étranger.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.2 - Arrestation - Conditions - Extradition - Appréciation par le juge - Critères

- Art. 5, § 1er, f, et 5, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 3, al. 4 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

EXTRADITION - Signification des pièces - Arrestation - Conditions - Appréciation par le juge - Critères

- Art. 5, § 1er, f, et 5, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 3, al. 4 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

P.06.0317.F 5 april 2006 AC nr. 204

Wanneer de raadkamer een beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen wegens misbruik van vertrouwen en heeft gezegd dat er geen grond is om hem voor de overige telastleggingen te vervolgen, en het hof van beroep zich onbevoegd heeft verklaard om van de zaak kennis te nemen op grond dat de raadkamer de beklaagde wegens de telastlegging misbruik van vertrouwen zonder aanneming van verzachtende omstandigheden naar de correctionele rechtbank heeft verwezen, ofschoon de feiten van die telastlegging, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, diefstal door middel van valse sleutels en valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken zouden opleveren, te weten misdrijven waarop criminele straffen zijn gesteld, vernietigt het Hof, tot regeling van rechtsgebied, de beschikking van de raadkamer behalve in zoverre zij zegt dat er geen grond is tot vervolging voor de overige telastleggingen, en verwijst het de zaak naar het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie Cass., 7 mei 2003, AR P.03.0476.F, nr 278.

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden - Verwijzingsbeschikking - Telastlegging van misbruik van vertrouwen en buitenvervolgingstelling - Vonnis - Hoger beroep - Telastlegging diefstal met behulp van valse sleutels en valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken - Arrest van onbevoegdverklaring - Verzoek tot regeling van rechtsgebied - Hof van Cassatie - Beslissing

- Art. 525 Wetboek van Strafvordering

Lorsque la chambre du conseil a renvoyé un prévenu devant le tribunal correctionnel du chef d'abus de confiance et a dit n'y avoir lieu de le poursuivre du chef d'autres préventions, et que la cour d'appel s'est déclarée incompétente pour connaître de la cause aux motifs que la chambre du conseil a renvoyé le prévenu du chef de la prévention d'abus de confiance sans admettre de circonstances atténuantes, alors que les faits de cette prévention, à les supposer établis, seraient constitutifs de vol à l'aide de fausses clefs et de faux en écritures et usage de faux, soit d'infractions punissables de peines criminelles, la Cour, réglant de juges, annule l'ordonnance de la chambre du conseil, sauf en tant qu'elle dit n'y avoir lieu à poursuivre du chef des autres préventions, et renvoie la cause à la cour d'appel, chambres des mises en accusation (1). (1) Voir Cass., 7 mai 2003, RG P.03.0476.F, n° 278.

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Entre juridictions d'instruction et juridictions de jugement - Circonstances atténuantes - Ordonnance de renvoi - Prévention d'abus de confiance et non-lieu - Jugement - Appel - Prévention pouvant constituer les crimes de vol à l'aide de fausses clefs et de faux en écritures et usage de faux - Arrêt d'incompétence - Requête en règlement de juges - Cour de cassation - Décision

- Art. 525 Code d'Instruction criminelle

P.06.0322.F 5 april 2006 AC nr. 205

De wet verleent de vonnisgerechten niet de bevoegdheid om zich uit te spreken over de wettigheid van de beslissingen van de onderzoeksgerechten (1). (1) Zie Cass., 13 juni 1990, AR 7932-7954-8067, nr 592.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Beschikking of arrest tot verwijzing - Zaak aanhangig gemaakt bij het vonnisgerecht - Wettigheid van de beslissing van het onderzoeksgerecht - Bevoegdheid

La loi ne donne pas aux juridictions de jugement le pouvoir de se prononcer sur la légalité des décisions des juridictions d'instruction (1). (1) Voir Cass., 13 juin 1990, RG 7932-7954-8067, n° 592.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Ordonnance ou arrêt de renvoi - Juridiction de jugement saisie - Légalité de la décision de la juridiction d'instruction - Pouvoir

---

Wanneer de raadkamer een beklaagde wegens een misdrijf naar de correctionele rechtbank heeft verwezen en de correctionele rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard op grond dat de raadkamer de verwijzing heeft bevolen zonder dat "uit het dossier van de rechtspleging (blijkt) dat de griffier daadwerkelijk de kennisgeving die bij artikel 127, zesde lid, Sv., is vereist aan de inverdenkinggestelde heeft toegezonden", ofschoon de zaak bij de voormelde rechtbank aanhangig was gemaakt en die daarover uitspraak diende te doen, vernietigt het Hof, na te hebben vastgesteld dat tegen de beschikking tot verwijzing vooralsnog geen enkel rechtsmiddel openstaat en het vonnis van onbevoegdheid in kracht van gewijsde is gegaan, tot regeling van rechtsgebied, het vonnis van onbevoegdverklaring en verwijst het de zaak naar dezelfde correctionele rechtbank, anders samengesteld.

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Allerlei - Feit niet meer onderworpen aan het oordeel van het vonnisgerecht - Onbevoegdverklaring door het vonnisgerecht

- Art. 525 Wetboek van Strafvordering

Lorsque la chambre du conseil a renvoyé un prévenu devant le tribunal correctionnel du chef d'un délit et que le tribunal correctionnel s'est déclaré incompétent aux motifs que la chambre du conseil a ordonné le renvoi sans qu'il apparaisse "du dossier de la procédure que le greffier ait effectivement adressé à l'inculpé l'avertissement requis par l'article 127, alinéa 6, du Code d'instruction criminelle", alors que ledit tribunal était saisi et tenu de se prononcer sur la cause, la Cour, après avoir constaté qu'aucun recours ne peut actuellement être exercé contre l'ordonnance de renvoi et que le jugement d'incompétence est passé en force de chose jugée, réglant de juges, annule le jugement d'incompétence et renvoie la cause au même tribunal correctionnel, autrement composé.

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Entre juridictions d'instruction et juridictions de jugement - Divers - Fait n'étant plus soumis à la décision de la juridiction de jugement - Déclaration d'incompétence par la juridiction de jugement

- Art. 525 Code d'Instruction criminelle

Een beschikking tot verwijzing maakt de zaak aanhangig bij de bodemrechter, in zoverre zij geen onwettigheid inzake bevoegdheid bevat; zij blijft al haar gevolgen behouden zolang zij door het Hof van Cassatie niet is vernietigd (1). (1) Zie Cass., 12 nov. 1986, AR 5216, nr 156; 30 juin 1998, AR P.98.0791.N, nr 354.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Beschikking tot verwijzing - Bevoegdheden van het vonnisgerecht

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Beschikking tot verwijzing - Bevoegdheid

Une ordonnance de renvoi saisit le juge du fond de la cause, pour autant qu'elle ne contienne pas d'illégalité quant à la compétence; elle conserve ses effets tant qu'elle n'est pas annulée par la Cour de cassation (1). (1) Voir Cass., 12 novembre 1986, RG 5216, n° 156; 30 juin 1998, RG P.98.0791.N, n° 354.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Pouvoirs de la juridiction de jugement

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Ordonnance de renvoi - Pouvoir

---

P.06.0326.F 13 september 2006 AC nr. 410

De rechter waarbij een telastlegging van valse getuigenis in criminele zaken is aanhangig gemaakt moet met name nagaan of de valse verklaring de uitspraak heeft kunnen beïnvloeden; de omstandigheid dat het arrest van het hof van assisen niet met redenen is omkleed belet dit onderzoek niet (1). (1) Zie Cass., 12 feb. 2003, AR P.02.1511.F, nr 101.

VALSE NAAM - Criminele zaken - Beoordelingselementen - Art. 218 Strafwetboek

Le juge saisi d'une prévention de faux témoignage en matière criminelle doit vérifier, notamment, si la déclaration mensongère a pu exercer une influence sur le verdict; la circonstance que l'arrêt de la cour d'assises n'est pas motivé ne fait pas obstacle à cet examen (1). (1) Voir Cass., 12 février 2003, RG P.02.1511.F, n° 101.

FAUX TEMOIGNAGE - Matière criminelle - Eléments d'évaluation - Art. 218 Code pénal

---

P.06.0337.N 3 oktober 2006 AC nr. 455

De verplichting om een bedrag te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Slachtofferfonds, die de rechter moet opleggen bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf heeft een eigen aard en is geen straf zodat die bijdrage moet worden opgelegd zoals bepaald op de dag van de veroordeling en ongeacht de datum waarop het bestrafte misdrijf werd gepleegd (1). (1) Cass., 29 nov. 2005, AR P.05.0714.N, nr 633.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Allerlei - Bijdrage tot financiering van het Slachtofferfonds - Aard
- Art. 29 Wet 1 aug. 1985
STRAF - Allerlei - Bijdrage tot financiering van het Slachtofferfonds - Aard
- Art. 29 Wet 1 aug. 1985

Est spécifique et ne constitue pas une peine l'obligation de verser une somme à titre de contribution au financement du Fonds pour l'aide aux victimes que le juge doit imposer lors de toute condamnation à une peine principale criminelle ou correctionnelle, de sorte que cette contribution doit être imposée ainsi qu'il est prévu au jour de la condamnation, nonobstant la date de commission de l'infraction sanctionnée (1). (1) Cass., 29 novembre 2005, RG P.05.0714.N, n° 633.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Divers - Contribution au financement du Fonds pour l'aide aux victimes - Nature
- Art. 29 L. du 1er août 1985
PEINE - Divers - Contribution au financement du Fonds pour l'aide aux victimes - Nature
- Art. 29 L. du 1er août 1985

P.06.0341.F 8 maart 2006 AC nr. 138

Art. 5.3 E.V.R.M. is niet van toepassing op de persoon waartegen een uitleveringsprocedure loopt en wiens vrijheidsberoving in overeenstemming met paragraaf 1, f, van dit artikel is.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Uitlevering - Toepassing

UITLEVERING - Vrijheidsberoving - Rechten van de Mens - EVRM - Artikel 5 - Artikel 5.3 - Toepassing

L'Article 5.3 de la Convention ne s'applique pas à la personne contre laquelle une procédure d'extradition est en cours et dont la privation de liberté est conforme au paragraphe 1er, f, de cet article.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Extradition - Application

EXTRADITION - Privation de liberté - Droits de l'homme - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5, § 3 - Application

---

De onderzoeksgerechten die uitspraak doen in zake voorlopige hechtenis moeten alleen toezicht uitoefenen op de eerbiediging van de redelijke termijn die bij artikel 5.3 van het Verdrag is gewaarborgd, voor de voorlopige hechtenis die op Belgisch grondgebied is ondergaan sinds de aflevering van de titel waarop zij is gegrond.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - EVRM - Artikel 5 - Artikel 5.3 - Uitlevering - Voorlopige hechtenis - Redelijke termijn - Toezicht

Les juridictions d'instruction statuant en matière de détention préventive sont chargées de contrôler le respect du délai raisonnable garanti par l'article 5.3 de la Convention uniquement au regard de la détention subie sur le territoire belge depuis la délivrance du titre qui la fonde.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5, § 3 - Extradition - Détention préventive - Délai raisonnable - Contrôle

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - EVRM - Artikel 5 - Artikel 5.3 - Uitlevering - Voorlopige hechtenis - Redelijke termijn - Toezicht

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Uitlevering - Voorlopige hechtenis - Redelijke termijn - Toezicht van de rechter

UITLEVERING - Rechten van de Mens - EVRM - Artikel 5 - Artikel 5.3 - Voorlopige hechtenis - Redelijke termijn - Toezicht van de rechter

VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei - EVRM - Artikel 5 - Artikel 5.3 - Uitlevering - Voorlopige hechtenis - Redelijke termijn - Toezicht

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5, § 3 - Extradition - Détention préventive - Délai raisonnable - Contrôle

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Extradition - Détention préventive - Délai raisonnable - Contrôle du juge

EXTRADITION - Droits de l'homme - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5, § 3 - Détention préventive - Délai raisonnable - Contrôle du juge

DETENTION PREVENTIVE - Divers - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5, § 3 - Extradition - Détention préventive - Délai raisonnable - Contrôle

---

P.06.0343.N 16 mei 2006 AC nr. 277

Er is geen strafverzwaring en bijgevolg geen verplichting voor de appelrechters met eenparigheid uitspraak te doen wanneer die rechters de door de eerste rechter uitgesproken straf bevestigen en de daarvoor in het beroepen vonnis vermelde redenen wijzigen, aanpassen of gedeeltelijk verwerpen.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Eenparigheid bij strafverzwaring - Wijziging van redenen van beroepen vonnis

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

Il n'y a pas d'aggravation de la peine ni, dès lors, d'obligation pour les juges d'appel de statuer à l'unanimité des voix lorsque ces juges confirment la peine prononcée par le premier juge et qu'ils modifient, adaptent ou rejettent en partie les motifs énoncés à cet effet dans le jugement dont appel.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Unanimité en cas d'aggravation de la peine - Modification des motifs du jugement dont appel

- Art. 211bis Code d'Instruction criminelle

P.06.0358.F 10 mei 2006 AC nr. 267

Keuze van woonplaats gebeurt voor de tenuitvoerlegging van een akte, krachtens artikel 111 B.W. dat, wat dat betreft, toepasselijk is in strafzaken; zij heeft een specifiek karakter en geldt voor alle aan de uitvoering van de akte verbonden gevolgen (1). (1) Zie Cass., 28 mei 1985, AR 9469, nr 590; 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, nr 327.

WOONPLAATS - Keuze van woonplaats - Strafzaken

- Art. 111 Burgerlijk Wetboek

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen - Keuze van woonplaats - Strafzaken

- Art. 111 Burgerlijk Wetboek

L'élection de domicile est faite pour l'exécution d'un acte, en vertu de l'article 111 du Code civil qui, à cet égard, est applicable en matière répressive; elle a un caractère spécifique et vaut pour tous les effets attachés à l'acte (1). (1) Voir cass., 28 mai 1985, RG 9469, n° 590; 30 mai 2003, RG C.00.0670.N, n° 327.

DOMICILE - Election de domicile - Matière répressive

- Art. 111 Code civil

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Election de domicile - Matière répressive

- Art. 111 Code civil

De keuze van woonplaats in een akte van rechtspleging in eerste aanleg geldt voor de gehele procedure in eerste aanleg, voor de uitvoering van het vonnis dat erop volgt en voor het instellen van het rechtsmiddel dat tegen dit vonnis wordt aangewend; wanneer zij in een latere instantie niet is hernomen, geldt zij niet in die instantie (1). (1) Zie Cass., 28 mei 1985, AR 9469, nr 590; 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, nr 327.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen - Keuze van woonplaats - Strafzaken - In eerste aanleg

L'élection de domicile faite dans un acte de procédure accompli en première instance est valable pour toute la procédure de première instance, pour l'exécution du jugement subséquent et pour l'introduction du recours contre ce jugement; lorsqu'elle n'est pas réitérée dans une instance ultérieure, elle ne vaut pas pour cette instance (1). (1) Voir cass., 28 mai 1985, RG 9469, n° 590; 30 mai 2003, RG C.00.0670.N, n° 327.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Election de domicile - Matière répressive - En première instance

- Art. 111 Burgerlijk Wetboek

WOONPLAATS - Keuze van woonplaats - Strafzaken - In eerste aanleg

- Art. 111 Burgerlijk Wetboek

- Art. 111 Code civil

DOMICILE - Election de domicile - Matière répressive - En première instance

- Art. 111 Code civil

Wanneer keuze van woonplaats gedaan wordt in een akte van verzet die in eerste aanleg is neergelegd en zij niet in hoger beroep wordt herhaald, geldt zij niet voor de instantie in hoger beroep (1). (1) Zie Cass., 28 mei 1985, AR 9469, nr 590; 30 mei 2003, AR C.00.0670.N, nr 327.

Lorsqu'elle est faite dans un acte d'opposition déposé en première instance et qu'elle n'est pas réitérée en degré d'appel, l'élection de domicile ne vaut pas pour l'instance d'appel (1). (1) Voir cass., 28 mai 1985, RG 9469, n° 590; 30 mai 2003, RG C.00.0670.N, n° 327.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen - Keuze van woonplaats - Strafzaken - In eerste aanleg - Latere instantie - Hoger beroep

- Art. 111 Burgerlijk Wetboek

WOONPLAATS - Keuze van woonplaats - Strafzaken - In eerste aanleg - Hoger beroep

- Art. 111 Burgerlijk Wetboek

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Election de domicile - Matière répressive - En première instance - Instance ultérieure - Appel

- Art. 111 Code civil

DOMICILE - Election de domicile - Matière répressive - En première instance - Appel

- Art. 111 Code civil

P.06.0362.N 30 mei 2006 AC nr. 297

Het enkele feit dat een inverdenkinggestelde in het kader van de regeling van de rechtspleging geen kopie gekregen heeft van overtuigingsstukken levert geen miskenning van het recht van verdediging op wanneer de inverdenkinggestelde van die stukken inzage heeft kunnen hebben en ze zowel voor het onderzoeksgerecht als, in geval van verwijzing, voor de feitenrechter aan wie hij nog kopie van die stukken kan vragen, kan tegenspreken of zich erop kan beroepen.

Le simple fait qu'un inculpé n'a pas obtenu de copie des pièces à conviction dans le cadre du règlement de la procédure ne constitue pas une violation des droits de la défense lorsque l'inculpé a pu consulter ces pièces et qu'il peut les contredire ou se fonder sur elles tant devant la juridiction d'instruction que, en cas de renvoi, devant le juge du fond à qui il peut encore demander une copie desdites pièces.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Inzage en afschriftname van het strafdossier - Overtuigingsstukken - Afwezigheid van kopie

- Artt. 127 en 223 Wetboek van Strafvordering

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Consultation et copie du dossier répressif - Pièces à conviction - Absence de copie

- Art. 127 et 223 Code d'Instruction criminelle

P.06.0367.F 15 maart 2006 AC nr. 154

Wanneer de onderzoeksgerechten uitspraak doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis, mogen zij de omstandigheden beoordelen die eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte, in het licht van de feitelijke omstandigheden van de zaak.

Lorsqu'elles statuent sur le maintien de la détention préventive, les juridictions d'instruction peuvent apprécier les circonstances liées à la personnalité de l'inculpé à la lumière de celles qui concernent les faits de la cause.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Volstrekte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid - Motivering - Omstandigheden eigen aan de persoonlijkheid van de verdachte - Beoordeling

- Art. 16, §§ 1 en 5, tweede lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Absolue nécessité pour la sécurité publique - Motivation - Circonstances liées à la personnalité de l'inculpé - Appréciation

- Art. 16, § 1er et 5, al. 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.06.0373.N 26 september 2006 AC nr. 436

Wanneer de zaak op tegenspraak is behandeld brengt de niet-naleving van de termijn van dagvaarding slechts de nietigheid van de veroordeling mee als het recht van verdediging is miskend (1) (2). (1) Zie Cass., 21 juni 1983, AR 7987, nr 585. (2) Het arrest is gewezen op strijdige conclusie van het openbaar ministerie. Dit dient te worden begrepen zoals hierna uitgelegd. De memorie tot staving van de voorziening, zoals neergelegd voor eiser, was ondertekend loco met een onleesbare handtekening en zonder vermelding van de hoedanigheid. Dit betekent dat die memorie, op het ogenblik dat ze werd neergelegd, niet ontvankelijk was. Aldus had het openbaar ministerie in zijn conclusie de middelen van eiser niet ontmoet. Een door het O.M. opgeworpen ambtshalve middel werd door het Hof niet aanvaard. Eiser werd door de feitenrechter veroordeeld tot een geldboete van € 50,00 verhoogd met 45 opdeciemen of een vervangend rijverbod van 8 dagen, waarvan de tenuitvoerlegging gedurende 3 jaar werd uitgesteld voor een gedeelte van € 25,00 verhoogd met 45 opdeciemen. De appelrechters verzuimden echter een vervangend rijverbod op te leggen voor het gedeelte waarvoor uitstel werd verleend. Het O.M. was de mening toegedaan dat deze schending van artikel 8, § 1, eerste lid, Probatiewet en van artikel 69bis, Wegverkeerswet, die tot gevolg had dat het verleende uitstel onwettig was, leidde tot een beslissing die eiser kon schaden. Alhoewel niet in debat blijft nog de vraag, in het licht van het bepaalde in artikel 41, Wegverkeerswet, in welke mate de appelrechters uitstel hadden kunnen verlenen.

Lorsque la cause a été rendue contradictoirement, le non-respect du délai de citation n'entraîne la nullité de la condamnation prononcée qu'en cas de violation des droits de la défense (1) (2). (1) Voir Cass., 21 juin 1983, RG 7987, n° 585. (2) L'arrêt est rendu sur conclusions non conformes du ministère public. Le ministère public était d'avis que le mémoire à l'appui du pourvoi, tel qu'il avait été déposé par le demandeur, avait fait l'objet d'une signature loco, assortie d'une signature illisible et dépourvue de mention de la qualité. Au moment où il a été déposé, ce mémoire était dès lors irrecevable. Ainsi, le ministère public n'avait pas rencontré dans ses conclusions les moyens du demandeur. Un moyen soulevé d'office par le M.P. ne fut pas accueilli par la Cour. Le demandeur avait été condamné par le juge du fond à une amende de € 50,00 majorée de 45 décimes additionnels ou une interdiction subsidiaire du droit de conduire de 8 jours, avec sursis à l'exécution pendant 3 ans, pour une part de € 25,00 majorée de 45 décimes additionnels. Les juges d'appel omirent toutefois d'infliger une déchéance subsidiaire du droit de conduire pour la partie pour laquelle le sursis avait été octroyé. Le M.P. avait émis l'avis que cette violation de l'article 8, § 1er, alinéa 1er de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, ainsi que de l'article 69bis de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière, rendant le sursis octroyé illégal, a donné lieu à une décision qui était susceptible de causer un préjudice au demandeur. Même si elle ne fut pas soulevée, la question subsiste de savoir dans quelle mesure, à la lumière du prescrit de l'article 41 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière, les juges d'appel avaient pu octroyer le sursis.

DAGVAARDING - Strafzaken - Strafvordering - Termijn van dagvaarding - Niet-naleving van de termijn - Veroordeling op tegenspraak - Geldigheid

- Artt. 145, 146, eerste lid, 174, tweede lid, en 182 Wetboek van Strafvordering

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Strafvordering - Termijn van dagvaarding - Niet-naleving van de termijn - Veroordeling op tegenspraak - Geldigheid

- Artt. 145, 146, eerste lid, 174, tweede lid, en 182 Wetboek van Strafvordering

CITATION - Matière répressive - Action publique - Délai de citation - Non-respect du délai - Condamnation contradictoire - Validité

- Art. 145, 146, al. 1er, 174, al. 2, et 182 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Action publique - Délai de citation - Non-respect du délai - Condamnation contradictoire - Validité

- Art. 145, 146, al. 1er, 174, al. 2, et 182 Code d'Instruction criminelle

---

P.06.0393.F 27 september 2006 AC nr. 440

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 27 sept. 2006, AR P.06.0393.F, AC, 2006, nr ...

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordeling - Uitstel - Toepassing

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Sociale

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 27 septembre 2006, RG P.06.0393.F, Pas., 2006, n° ...

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnation d'office - Sursis - Application

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Sécurité sociale -

zekerheid - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordeling - Uitstel - Toepassing

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel - Toepassingsgebied - Sociale zekerheid - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordeling

Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnation d'office - Sursis - Application

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Sursis simple - Champ d'application - Sécurité sociale - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnation d'office

De rechter kan uitstel gelasten voor de ambtshalve veroordeling die bij artikel 35, laatste lid, W. 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, is bepaald (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2006, nr ...

Le juge peut assortir d'un sursis la condamnation d'office prévue à l'article 35, dernier alinéa, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs (1). (Solution implicite). (1) Voir les conclusions du M.P.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordeling - Uitstel - Toepassing

- Art. 8, § 1, eerste lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Sociale zekerheid - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordeling - Uitstel - Toepassing

- Art. 8, § 1, eerste lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel - Toepassingsgebied - Sociale zekerheid - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordeling

- Art. 8, § 1, eerste lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnation d'office - Sursis - Application

- Art. 8, § 1er, al. 1er L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Sécurité sociale - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnation d'office - Sursis - Application

- Art. 8, § 1er, al. 1er L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Sursis simple - Champ d'application - Sécurité sociale - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnation d'office

- Art. 8, § 1er, al. 1er L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

---

P.06.0396.N 4 april 2006 AC nr. 199

De rechter die het advies dat uitgebracht wordt door het openbaar ministerie, in de zaken bedoeld onder hoofdstuk V Vreemdelingenwet, wanneer de vreemdeling beroep instelt tegen de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken tot vrijheidsberoving, niet volgt is niet verplicht daartoe de redenen op te geven (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 1987, AR F.1361.N, nr 211; 11 okt. 2000, AR P.00.0727.F, nr 540.

Le juge qui ne suit pas l'avis émis par le ministère public, dans les causes visées au chapitre V de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, lorsque l'étranger introduit un recours contre la décision privative de liberté prise par le ministre des Affaires étrangères, n'est pas tenu d'en indiquer les motifs (1). (1) Voir Cass., 4 décembre 1987, RG F.1361.N, n° 211; 11 octobre 2000, RG P.00.0727.F, n° 540.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Allerlei - Vreemdelingenwet - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Rechtspleging - Artikel 72, Vreemdelingenwet - Advies van het openbaar ministerie - Afwijkende beslissing van de rechter - Gevolg

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Rechtspleging - Artikel 72, Vreemdelingenwet - Advies van het openbaar ministerie - Afwijkende beslissing van de rechter - Motiveringsverplichting van de rechter

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Divers - L. du 15 décembre 1980 - Mesure privative de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Procédure - L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, article 72 - Avis du ministère public - Décision dérogatoire du juge - Effet

ETRANGERS - L. du 15 décembre 1980 - Mesure privative de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Procédure - L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, article 72 - Avis du ministère public - Décision dérogatoire du juge - Obligation de motivation du juge

---

P.06.0403.F 31 mei 2006 AC nr. 300

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 31 mei 2006, AR P.06.0403.F, Pas., 2006, nr ...

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Cumulatie van de straffen

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Cumulatie van de straffen - Correctionele werkstraf en criminele straf van opsluiting

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Straftoemeting

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Cumulatie van de straffen - Correctionele werkstraf en criminele straf van opsluiting

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Straftoemeting

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Cumulatie van de straffen

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 31 mai 2006, RG P.06.0403.F, Pas., 2006, n° ...

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Cumul des peines

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Cumul des peines - Peine correctionnelle de travail et peine criminelle de réclusion

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Détermination de la peine

PEINE - Concours - Concours idéal - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Cumul des peines - Peine correctionnelle de travail et peine criminelle de réclusion

PEINE - Concours - Concours idéal - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Détermination de la peine

PEINE - Concours - Concours idéal - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Cumul des peines

---

Het verschil in aard en voorwerp tussen een correctionele werkstraf en een criminele straf van vrijheidsberoving, belet niet dat de maat van de tweede wordt bepaald met inachtneming van de eerste (1). (1) Zie concl. in Pas.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Cumulatie van de straffen - Correctionele werkstraf en criminele straf van opsluiting

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Cumulatie van de straffen - Correctionele werkstraf en criminele straf van opsluiting

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

La différence de nature et d'objet entre une peine correctionnelle de travail et une peine criminelle privative de liberté n'empêche pas que le taux de la seconde soit fixé en tenant compte de la première (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Cumul des peines - Peine correctionnelle de travail et peine criminelle de réclusion

- Art. 65, al. 2 Code pénal

PEINE - Concours - Concours idéal - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Cumul des peines - Peine correctionnelle de travail et peine criminelle de réclusion

- Art. 65, al. 2 Code pénal

Krachtens artikel 65, tweede lid, Sw. dat van toepassing is op elk collectief misdrijf door eenheid van opzet waarvan de bestanddelen het voorwerp hebben uitgemaakt van opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters, kan de rechter, bij wie de nog uit te spreken zaken aanhangig zijn gemaakt, daarvoor een straf opleggen, rekening gehouden met de reeds uitgesproken straffen, d.w.z. door die straf naar verhouding te verminderen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Straftoemeting

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters -

L'article 65, alinéa 2, du Code pénal, qui s'applique à toute infraction collective par unité d'intention dont les éléments constitutifs ont fait l'objet de poursuites successives devant des juges différents, permet au juge saisi des faits restant à juger de sanctionner ceux-ci d'une peine fixée en tenant compte des peines déjà prononcées, c'est-à-dire en la réduisant à due concurrence (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Détermination de la peine

PEINE - Concours - Concours idéal - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Détermination de la peine

Het voordeel van de aanpassing die bij artikel 65, tweede lid, Sw. ten gunste van de dader van het collectief misdrijf is bepaald, hangt niet af van de voorwaarde dat er tussen de nog uit te spreken straf en die waarmee rekening moet worden gehouden, eenheid van voorwerp, aard, karakter of soort zou zijn; de enige grens die deze bepaling aan de verzachte cumulatie instelt is het verbod om het maximum van de zwaarste straf te overschrijden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Cumulatie van de straffen

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Collectief misdrijf - Opeenvolgende vervolgingen voor verschillende rechters - Cumulatie van de straffen

Le bénéfice de l'ajustement prévu à l'article 65, alinéa 2, du Code pénal, en faveur de l'auteur de l'infraction collective n'est pas subordonné à la condition qu'il y ait, entre la peine à prononcer et celle dont il faut tenir compte, identité d'objet, de nature, de caractère ou d'espèce; la seule limite au cumul atténué que cette disposition institue réside dans l'interdiction de dépasser le maximum de la peine la plus forte (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Cumul des peines

PEINE - Concours - Concours idéal - Infraction collective - Poursuites successives devant des juges différents - Cumul des peines

P.06.0406.N 18 april 2006 AC nr. 218

Artikel 644, eerste lid, Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat wanneer de wettelijke termijn om een proceshandeling in strafzaken te verrichten, eindigt op een zaterdag, zondag of op een andere wettelijke feestdag, hij wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag, is niet toepasselijk op de termijn bepaald in artikel 25ter, vijfde, zesde en zevende lid, Wet Bescherming Maatschappij binnen dewelke de raadkamer uitspraak moet doen over de aanvraag van een ter beschikking van de regering gestelde veroordeelde die opkomt tegen de beslissing van de minister die zijn internering gelast op grond van artikel 25bis, Wet Bescherming Maatschappij.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering - Ministerieel besluit - Internering - Verzoekschrift - Raadkamer - Termijn binnen dewelke uitspraak moet worden gedaan - Verlenging

- Art. 644, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Artt. 25bis en 25ter Wet Bescherming Maatschappij

L'article 644, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, qui dispose que lorsque pour faire un acte de procédure en matière répressive, le délai légal expire un samedi, un dimanche ou un autre jour férié légal, il est prorogé jusqu'au plus prochain jour ouvrable, ne s'applique pas au délai visé à l'article 25ter, alinéas 5, 6 et 7, de la loi de défense sociale, dans lequel la chambre du conseil doit statuer sur la requête d'un condamné mis à la disposition du gouvernement qui se pourvoit contre la décision du Ministre qui ordonne son internement par application de l'article 25bis de la loi de défense sociale.

DEFENSE SOCIALE - Mise a la disposition du gouvernement - Arrêté ministériel - Internement - Requête - Chambre du conseil - Délai dans lequel il doit être statué - Prorogation

- Art. 644, al. 1er Code d'Instruction criminelle

- Art. 25bis et 25ter L. du 9 avril 1930

P.06.0412.N 10 oktober 2006 AC nr. 471

Met het oog op het bewezen verklaren van het misdrijf valsheid in geschriften, zoals strafbaar gesteld bij de artikelen 193 en volgende, Strafwetboek is niet alleen het algemeen opzet met betrekking tot de formele of inhoudelijke valsheid vereist, ook al gebeurt die vervalsing op een door de wet bepaalde wijze, maar afzonderlijk daarvan, bovendien en bijkomend ook de bijzondere bedoeling van de dader om die valsheid te plegen met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden; daaruit volgt dat een valsheid die op een door de wet bepaalde wijze is gepleegd, zoals het formeel namaken van een handtekening alleen, als dusdanig niet noodzakelijk en onvermijdelijk een strafbare valsheid in de zin van de wet uitmaakt, wanneer de overige constitutieve bestanddelen van het misdrijf ontbreken of niet bewezen zijn, inzonderheid het bedrieglijk opzet of het oogmerk om te schaden.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Constitutieve bestanddelen - Valsheid die op een door de wet bepaalde wijze is gepleegd - Valse handtekening - Strafbare valsheid

L'infraction de faux en écritures, telle qu'elle est rendue punissable aux articles 193 et suivants du Code pénal, requiert non seulement le dol général en ce qui concerne le faux formel ou matériel, même si le faux est commis selon les modalités fixées par la loi, mais exige en plus, de manière distincte et supplémentaire, l'intention spéciale de l'auteur de commettre ledit faux avec une intention frauduleuse ou à dessein de nuire; il s'ensuit qu'un faux commis selon les modalités fixées par la loi, comme la seule imitation formelle d'une signature, ne constitue pas comme tel, nécessairement et inéluctablement, un faux punissable au sens de la loi, lorsque les autres éléments constitutifs de l'infraction font défaut ou ne sont pas établis, spécialement l'intention frauduleuse ou le dessein de nuire.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Eléments constitutifs - Faux commis selon les modalités fixées par la loi - Fausse signature - Faux punissable

---

P.06.0416.N 12 september 2006 AC nr. 406

Artikel 6.1 E.V.R.M. vereist niet dat bij verzachtende omstandigheden de rechter een straf moet kunnen opleggen die afwijkt van de bij de wet bepaalde straf; die bepaling verbiedt ook niet dat de wet aan de openbare partij de mogelijkheid verleent de beklaagde voor een bepaald misdrijf bij verzachtende omstandigheden een transactie aan te bieden maar de strafrechter verplicht bij ontstentenis van een transactie de beklaagde een straf op te leggen binnen de wettelijke grenzen en modaliteiten die ze bepaalt.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaak - Verzachtende omstandigheden - Draagwijdte voor de strafrechter en de openbare partij

L'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne requiert pas qu'en cas de circonstances atténuantes, le juge doive pouvoir appliquer une peine différente de celle prévue par la loi; de même, cette disposition n'interdit pas que la loi permette au ministère public, en cas de circonstances atténuantes, de proposer au prévenu une transaction pour un certain délit mais, à défaut d'une transaction, impose au juge pénal d'appliquer une peine au prévenu dans les limites et les modalités légales qu'elle établit.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Matière répressive - Circonstances atténuantes - Portée à l'égard du juge pénal et du ministère public

---

Een mededader moet niet het opzet hebben gehad dat vereist is voor het misdrijf waaraan hij zijn medewerking verleent maar vereist is enkel dat hij een door de wet bepaalde vorm van medewerking aan het misdrijf verleent, hij weet dat hij daaraan zijn medewerking verleent en het opzet heeft daaraan zijn medewerking te verlenen (1); die kennis moet het feitelijke voorhanden zijn van alle wettelijke bestanddelen van het misdrijf betreffen. (1) Cass., 22 juni 2004, AR P.03.1620.N, nr 344.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Misdrijf - Deelneming - Vereisten

MISDRIJF - Deelneming - Vereisten

Le coauteur ne doit pas avoir eu l'intention requise pour l'infraction à laquelle il coopère, il suffit qu'il fournisse une forme de coopération prévue par la loi, qu'il sache qu'il y apporte sa collaboration et qu'il ait l'intention d'y apporter sa collaboration (1); cette connaissance doit concerner la disponibilité effective de tous les éléments constitutifs de l'infraction. (1) Cass., 22 juin 2004, AR P.03.1620.N, n° 344.

DOUANES ET ACCISES - Infraction - Participation - Conditions

INFRACTION - Participation - Conditions

Het Hof beoordeelt, zoals elke rechter, zelf of een wetsbepaling artikel 6 E.V.R.M. schendt.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Schending door een wetsbepaling - Beoordeling door het Hof

Comme tout juge, la Cour décide s'il y a violation de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales du chef d'une disposition légale.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Violation par une disposition légale - Appréciation de la Cour

---

Ook al houdt inzake douane en accijnzen het feit van de overtreding zelf in de regel in dat de dader daaraan schuldig moet worden geacht, behoudens overmacht of onoverwinnelijke dwaling, en de overtreder dus het wettelijke vermoeden van schuld kan doen omkeren, toch neemt dit wettelijk schuldvermoeden niet weg dat de dader weet moet hebben gehad van het feit van de overtreding (1). (1) Zie Cass., 19 nov. 1997, AR P.97.1077.F, nr 490.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Misdrijf - Moreel bestanddeel

Bien que, en matière de douanes et accises, le fait de l'infraction même implique, en règle, que l'auteur doit être considéré coupable, sauf les cas de force majeure ou d'erreur invincible, le contrevenant pouvant, dès lors, inverser la présomption de culpabilité, cette présomption légale de culpabilité n'empêche pas que l'auteur doit avoir eu connaissance du fait de l'infraction (1). (1) Voir: Cass., 19 novembre 1997, AR P.97.1077.F, n° 490.

DOUANES ET ACCISES - Infraction - Elément moral

Uit de artikelen 265, § 3, en 266, § 1, Douane en accijnzenwet volgt onder meer dat de rechtspersoon hoofdelijk en burgerlijk aansprakelijk is voor de geldboete en kosten ten laste van zijn orgaan dat veroordeeld wordt voor een Douane en accijnzenwet-misdrijf en tevens met dat orgaan solidair gehouden is tot het betalen van rechten, taksen en nalatigheidsinteresten die door dit misdrijf ontdoken zijn.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane en accijnzenwet - Aansprakelijkheid voor geldboete en kosten - Artikelen 265, § 3, en 266, § 1 - Aansprakelijkheid van een rechtspersoon voor zijn orgaan

Des articles 265, § 3 et 266, § 1, de l'arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des dispositions générales relatives aux douanes et accises, il résulte notamment que la personne morale est solidairement et civilement responsable de l'amende et les frais à charge de son organe condamné pour cause d'un délit relatif aux douanes et accises et est également tenue solidairement au paiement des droits, des taxes et des intérêts de retard qui ont été fraudés par ce délit.

DOUANES ET ACCISES - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Responsable de l'amende et les frais - Articles 265, § 3 et 266, § 1er - Responsabilité d'une personne morale de son organe

---

P.06.0417.F — 26 april 2006 — AC nr. 242

Krachtens artikel 51-4, § 1, tweede lid, Vreemdelingenwet, moet de taal van het onderzoek van de verklaring van de kandidaat politiek-vluchteling tevens de taal van de beslissing zijn waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied; uit die bepaling volgt evenwel niet dat het niet-gebruik van die taal in de vrijheidsbenemende maatregel de nietigheid van die maatregel meebrengt (1). (1) Zie Cass., 24 dec. 2003, AR P.03.1567.F, nr 671; G.-F. RANERI, noot onder Cass., 11 feb. 2004, Rev. dr. pén., 2004, p. 733.

VREEMDELINGEN - Kandidaat politiek-vluchteling - Verklaring van de kandidaat - Taal van het onderzoek - Beslissing - Daaropvolgende beslissingen - Maatregel van vrijheidsberoving - Andere taal

- Art. 51-4, § 1, tweede lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de

En vertu de l'article 51-4, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, la langue de l'examen de la déclaration du candidat au statut de réfugié politique est également celle de la décision à laquelle il donne lieu ainsi que des éventuelles décisions subséquentes d'éloignement du territoire; il ne résulte toutefois pas de cette disposition que le fait de ne pas utiliser ladite langue dans la mesure de privation de liberté entraîne la nullité de cette mesure (1). (1) Voir Cass., 24 décembre 2003, RG P.03.1567.F, n° 671; G.-F. RANERI, note sous Cass., 11 février 2004, Rev. dr. pén., 2004, p. 733.

ETRANGERS - Candidat au statut de réfugié politique - Déclaration du candidat - Langue de l'examen - Décision - Décisions subséquentes - Mesure privative de liberté - Langue différente

- Art. 51-4, § 1er, al. 2 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

TAALGEBRUIK - Bestuurszaken - Dienst Vreemdelingenzaken - Kandidaat politiek-vluchteling - Verklaring van de kandidaat - Taal van het onderzoek - Beslissing - Daaropvolgende beslissingen - Maatregel van vrijheidsberoving - Andere taal

- Art. 51-4, § 1, tweede lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière administrative - Office des étrangers - Candidat au statut de réfugié politique - Déclaration du candidat - Langue de l'examen - Décision - Décisions subséquentes - Mesure privative de liberté - Langue différente

- Art. 51-4, § 1er, al. 2 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

---

P.06.0422.F 19 april 2006 AC nr. 225

De onttrekking van een zaak aan een gerecht uitsluitend wegens gewettigde verdenking omtrent de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van zijn leden, houdt niet in dat zij die eigenschappen zouden ontberen.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Onttrekking van de zaak aan het rechtscollege - Gewettigde verdenking omtrent de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid

Le dessaisissement d'une juridiction pour le motif consistant seulement en une suspicion légitime quant à l'indépendance et à l'impartialité de ses membres, n'implique pas la reconnaissance d'un déficit de ces qualités dans leur chef.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Dessaisissement de la juridiction - Suspicion légitime quant à l'indépendance et à l'impartialité

Wanneer het Hof een verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechtscollege wegens gewettigde verdenking aanneemt, kan het alle eventuele handelingen vernietigen van het gerecht waaraan het de zaak onttrekt.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Gewettigde verdenking - Onttrekking van de zaak aan het rechtscollege - Gevolg - Nietigverklaring van handelingen

- Artt. 536 en 551 Wetboek van Strafvordering

Lorsque la Cour accueille une demande de dessaisissement d'une juridiction pour cause de suspicion légitime, elle peut annuler tous les actes qui auraient été faits par la juridiction qu'elle dessaisit.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Suspicion légitime - Dessaisissement de la juridiction - Conséquence - Annulation d'actes

- Art. 536 et 551 Code d'Instruction criminelle

P.06.0425.N 20 juni 2006 AC nr. 340

De beslissing van het onderzoeksgerecht die het verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling afwijst, is geen beslissing die de opschorting toestaat of weigert zodat hiertegen geen onmiddellijk cassatieberoep openstaat (1). (1) Cass., 15 okt. 2002, AR P.02.0885.N, nr 542.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Onderzoeksgerechten - Afwijzing van het verzoek tot opschorting

ONDERZOEKSGERECHTEN - Opschorting van de uitspraak van de veroordeling - Afwijzing van het verzoek tot opschorting - Gevolg - Cassatieberoep

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting - Onderzoeksgerecht - Afwijzing van het verzoek tot opschorting - Gevolg - Cassatieberoep

La décision rendue par la juridiction d'instruction qui rejette la demande de suspension du prononcé de la condamnation ne constitue pas une décision autorisant ou refusant la suspension de sorte qu'un pourvoi en cassation immédiat ne peut être formé contre cette décision (1). (1) Cass., 15 octobre 2002, RG P.02.0885.N, n° 542.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Juridictions d'instruction - Rejet de la demande de suspension

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Suspension du prononcé de la condamnation - Rejet de la demande de suspension - Conséquence - Pourvoi en cassation

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Suspension simple - Juridiction d'instruction - Rejet de la demande de suspension - Conséquence - Pourvoi en cassation

---

Tegen de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht wegens het bestaan van voldoende bezwaren kan door de inverdenkinggestelde geen hoger beroep en geen onmiddellijk cassatieberoep worden ingesteld (1). (1) Cass., 24 sept. 2002, AR P.02.0942.N, nr 474; 26 maart 2003, AR P.03.0136.F, nr 206; 22 okt. 2003, AR P.03.1150.F, nr 521.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Onderzoeksgerechten - Inverdenkinggestelde - Verwijzing naar de correctionele rechtbank wegens het bestaan van voldoende bezwaren - Rechtsmiddelen - Ontvankelijkheid

- Artt. 135, § 2, en 416 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Inverdenkinggestelde - Verwijzing naar de correctionele rechtbank wegens het bestaan van voldoende bezwaren - Rechtsmiddelen - Ontvankelijkheid

- Artt. 135, § 2, en 416 Wetboek van Strafvordering

L'inculpé ne peut former ni appel ni pourvoi en cassation immédiat contre l'ordonnance de renvoi de la juridiction d'instruction du chef de l'existence de charges suffisantes (1). (1) Cass., 24 septembre 2002, RG P.02.0942.N, n° 474; 26 mars 2003, RG P.03.0136.F, n° 206; 22 octobre 2003, RG P.03.1150.F, n° 521.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Juridictions d'instruction - Inculpé - Renvoi au tribunal correctionnel du chef de l'existence de charges suffisantes - Voies de recours - Recevabilité

- Art. 135, § 2, et 416 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Inculpé - Renvoi au tribunal correctionnel du chef de l'existence de charges suffisantes - Voies de recours - Recevabilité

- Art. 135, § 2, et 416 Code d'Instruction criminelle

Wanneer een conclusie betwist of aanvoert dat er, in feite, voldoende bezwaren bestaan, antwoordt het onderzoeksgerecht hierop onaantastbaar dat dergelijke bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307, met concl. van adv.-gen. LOOP.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Bezwaren - Vaststelling

- Artt. 127 tot 135, 229 tot 231 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Bezwaren - Vaststelling

- Artt. 127 tot 135, 229 tot 231 Wetboek van Strafvordering

Lorsque des conclusions contestent ou allèguent l'existence en fait de charges suffisantes, la juridiction d'instruction y répond par la constatation souveraine que pareilles charges existent ou n'existent pas (1). (1) Cass., 23 mai 2001, RG P.01.0317.F, n° 307, avec conclusions de M. l'avocat général LOOP.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Charges - Constatation

- Art. 127 à 135, 229 à 231 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Charges - Constatation

- Art. 127 à 135, 229 à 231 Code d'Instruction criminelle

P.06.0427.F 28 juni 2006 AC nr. 362

De partij die beweert te zijn benadeeld behoudt het recht om, na bekendmaking in handen van de procureur-generaal van haar grieven tegen de persoon die voorrecht van rechtsmacht geniet, zich burgerlijke partij te stellen bij een onderzoeksrechter uitsluitend tegen de andere betrokken personen, die van geen voorrecht van rechtsmacht genieten.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Voorrecht van rechtsmacht - Onderzoek in strafzaken - Rechten van het slachtoffer - Op gang brengen van de strafvordering - Burgerlijke partijstelling tegen de personen die geen voorrecht van rechtsmacht genieten

- Art. 63 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Voorrecht van rechtsmacht - Rechten van het slachtoffer - Op gang brengen van de strafvordering - Burgerlijke partijstelling tegen de personen die geen voorrecht van rechtsmacht genieten

- Art. 63 Wetboek van Strafvordering

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Onderzoek in strafzaken -

La partie qui se prétend lésée conserve, après avoir exprimé ses griefs entre les mains du procureur général contre la personne titulaire d'un privilège de juridiction, le droit de se constituer partie civile chez un juge d'instruction en visant exclusivement les autres personnes impliquées, qui ne bénéficient pas de la garantie judiciaire.

ACTION CIVILE - Action civile portée devant la juridiction répressive - Privilège de juridiction - Instruction en matière répressive - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique - Constitution de partie civile contre les personnes non privilégiées

- Art. 63 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Privilège de juridiction - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique - Constitution de partie civile contre les personnes non privilégiées

- Art. 63 Code d'Instruction criminelle

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Instruction en matière répressive -

Rechten van het slachtoffer - Op gang brengen van de strafvordering - Burgerlijke partijstelling tegen de personen die geen voorrecht van rechtsmacht genieten

- Art. 63 Wetboek van Strafvordering

Het slachtoffer heeft niet het recht om zelf de strafvordering op gang te brengen tegen een persoon die voorrecht van rechtsmacht geniet; die beperking die de benadeelde partij wordt opgelegd schendt de artikelen 10 en 11, G.W. niet (1). (1) Grondwettelijk Hof, 4 nov. 1998, nr 112/98.

GRONDWET - Art. 10 - Artikel 11 - Gelijkheid en niet-discriminatie - Voorrecht van rechtsmacht - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Rechten van het slachtoffer - Op gang brengen van de strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Voorrecht van rechtsmacht - Rechten van het slachtoffer - Op gang brengen van de strafvordering - Gelijkheid en niet-discriminatie

STRAFVORDERING - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Voorrecht van rechtsmacht - Rechten van het slachtoffer - Op gang brengen van de strafvordering - Gelijkheid en niet-discriminatie

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Rechten van het slachtoffer - Op gang brengen van de strafvordering - Gelijkheid en niet-discriminatie

Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique - Constitution de partie civile contre les personnes non privilégiées

- Art. 63 Code d'Instruction criminelle

La victime ne possède pas le droit de mettre elle-même l'action publique en mouvement à charge d'une personne titulaire d'un privilège de juridiction; cette limitation imposée à la partie lésée ne viole pas les articles 10 et 11 de la Constitution (1). (1) C.A., 4 novembre 1998, n° 112/98.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Article 11 - Egalité et non-discrimination - Privilège de juridiction - Action civile portée devant la juridiction répressive - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action civile portée devant la juridiction répressive - Privilège de juridiction - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique - Egalité et non-discrimination

ACTION PUBLIQUE - Action civile portée devant la juridiction répressive - Privilège de juridiction - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique - Egalité et non-discrimination

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Action civile portée devant la juridiction répressive - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique - Egalité et non-discrimination

De toepassing van de bijzondere bevoegdheids- en procedureregels die bij de artikelen 479 e.v., Sv. zijn bepaald ontneemt het slachtoffer niet het recht om correct en gewetensvol te worden bejegend, in het bijzonder door terbeschikkingstelling van de nodige informatie, noch het recht om de burgerlijke rechtsvordering tezelfdertijd en voor dezelfde rechter te vervolgen, noch het recht om de hoedanigheid van benadeelde persoon te verkrijgen, noch het recht om de bevoegde onderzoeksmagistraat om inzage van het dossier te verzoeken, noch het recht om die magistraat te verzoeken een bijkomende onderzoekshandeling te verrichten, noch ten slotte het recht om zich bij hem burgerlijke partij te stellen.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Voorrecht van rechtsmacht - Vooronderzoek en onderzoek in strafzaken - Rechten van het slachtoffer

- Artt. 3bis en 5bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Artt. 61ter, 61quinquies, en 63 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Vooronderzoek en onderzoek - Voorrecht van rechtsmacht - Rechten van het slachtoffer

- Artt. 3bis en 5bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Artt. 61ter, 61quinquies, en 63 Wetboek van Strafvordering

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Vooronderzoek en onderzoek in strafzaken - Rechten van het slachtoffer

- Artt. 3bis en 5bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Artt. 61ter, 61quinquies, en 63 Wetboek van Strafvordering

L'application des règles spécifiques de compétence et de procédure établies par les articles 479 et suivants du Code d'instruction criminelle ne prive pas la victime du droit d'être traitée de façon correcte et consciencieuse, en particulier en lui fournissant l'information nécessaire, ni du droit de poursuivre l'action civile en même temps et devant le même juge que l'action publique, ni du droit d'acquérir la qualité de personne lésée, ni du droit de demander au magistrat instructeur compétent de pourvoir consulter le dossier, ni du droit de demander à ce magistrat l'accomplissement d'un acte d'instruction complémentaire, ni enfin du droit de se constituer partie civile devant lui.

ACTION CIVILE - Action civile portée devant la juridiction répressive - Privilège de juridiction - Information et instruction en matière répressive - Droits de la victime

- Art. 3bis et 5bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 61ter, 61quinquies, et 63 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Information et instruction - Privilège de juridiction - Droits de la victime

- Art. 3bis et 5bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 61ter, 61quinquies, et 63 Code d'Instruction criminelle

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Information et instruction en matière répressive - Droits de la victime

- Art. 3bis et 5bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 61ter, 61quinquies, et 63 Code d'Instruction criminelle

Artikel 6.1, E.V.R.M. geeft de partij die beweert door een misdrijf te zijn benadeeld, niet het recht om zelf de strafvordering op gang te brengen tegen degene die zij beschuldigt.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Voorrecht van rechtsmacht - Rechten van het slachtoffer - Op gang brengen van de strafvordering

STRAFVORDERING - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Recht van toegang - Recht op een rechterlijke instantie - Voorrecht van rechtsmacht - Rechten van het slachtoffer - Op gang brengen van de strafvordering

L'article 6.1, C.E.D.H. ne donne pas le droit, à la partie qui se prétend lésée par une infraction, de mettre elle-même l'action publique en mouvement contre celui qu'elle accuse.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Action civile portée devant la juridiction répressive - Privilège de juridiction - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique

ACTION PUBLIQUE - Action civile portée devant la juridiction répressive - Droit d'accès - Droit d'accès à un tribunal - Privilège de juridiction - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique

De artikelen 479 e.v., Sv., bepalen de procedure- en bevoegdheidsregels voor de vervolgingen tegen een persoon die voorrecht van rechtsmacht geniet en voeren geen stelsel van voorafgaand verlof in.

GRONDWET - Art. 31 - Voorrecht van rechtsmacht - Bepalingen van het Wetboek van Strafvordering - Voorwerp - Stelsel van voorafgaand verlof

- Art. 31 Grondwet 1994

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Bepalingen van het Wetboek van Strafvordering - Voorwerp - Procedure-en bevoegdheidsregels

- Art. 31 Grondwet 1994

Les articles 479 et suivants du Code d'instruction criminelle instituent les règles de procédure et de compétence applicables aux poursuites à charge d'une personne titulaire d'un privilège de juridiction et non un régime d'autorisation préalable.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 31 - Privilège de juridiction - Dispositions du Code d'instruction criminelle - Objet - Régime d'autorisation préalable

- Art. 31 Constitution 1994

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Dispositions du Code d'instruction criminelle - Objet - Règles de procédure et de compétence

- Art. 31 Constitution 1994

P.06.0459.N 5 september 2006 AC nr. 386

Uit de artikelen 6, § 1, III, en 11, derde lid, 1° en 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de staatsinstellingen, waarmee artikel 67 Veldwetboek, dat niet bij decreet werd gewijzigd, niet onverenigbaar is, volgt dat ook boswachters van het gewest bevoegd zijn om de in artikel 67 Veldwetboek bedoelde wanbedrijven en overtredingen vast te stellen.

LANDBOUW - Veldwetboek - Wanbedrijven en overtredingen in het veld - Opsporing en vaststelling - Boswachters van de gewesten - Bevoegdheid

- Artt. 6, § 1, III, en 11, derde lid, 1° en 2° Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

- Art. 67 Veldwetboek

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Veldwetboek - Wanbedrijven en overtredingen in het veld - Opsporing en vaststelling - Boswachters van het gewest - Bevoegdheid

- Artt. 6, § 1, III, en 11, derde lid, 1° en 2° Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

- Art. 67 Veldwetboek

Des articles 6, § 1er, III, et 11, alinéa 3, 1° et 2°, de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, avec lesquels l'article 67 du Code rural, qui n'a pas été modifié par décret, n'est pas incompatible, il résulte que les gardes forestiers de la région aussi ont qualité pour constater les délits et les contraventions visées à l'article 67 du Code rural.

AGRICULTURE - Code rural - Délits et contraventions dans les champs - Recherche et constatation - Gardes forestiers des régions - Pouvoir

- Art. 6, § 1er, III, et 11, al. 3, 1° et 2 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

- Art. 67 Code rural

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Code rural - Délits et contraventions dans les champs - Recherche et constatation - Gardes forestiers de la région - Pouvoir

- Art. 6, § 1er, III, et 11, al. 3, 1° et 2 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

- Art. 67 Code rural

P.06.0462.N 6 juni 2006 AC nr. 312

Concl. adv.-gen. P. DUINSLAEGER, Cass., 6 juni 2006, AR P.06.0462.N, A.C., 2006, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général DUINSLAEGER, Cass., 6 juin 2006, RG P.06.0462.N, A.C., 2006, n° ...

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Hoger beroep tegen de beslissing op de strafvordering - Tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de beklaagde of inverdenkinggestelde - Burgerlijke geldboete - Artikel 1072bis, tweede, derde en vierde lid, Gerechtelijk Wetboek - Vrijheid in de organisatie van de verdediging

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Tergend en roekeloos hoger beroep - Burgerlijke geldboete - Artikel 1072bis, tweede, derde en vierde lid, Gerechtelijk Wetboek - Toepasselijkheid

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Appel formé contre la décision sur l'action publique - Appel téméraire et vexatoire du prévenu ou de l'inculpé - Amende civile - Code judiciaire, article 1072bis, alinéas 2, 3 et 4 - Liberté dans l'organisation de la défense

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Appel téméraire et vexatoire - Amende civile - Code judiciaire, article 1072bis, alinéas 2, 3 et 4 - Applicabilité

Concl. adv.-gen. P. DUINSLAEGER, Cass., 6 juni 2006, AR P.06.0462.N, AC, 2006, nr ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Beklaagde of inverdenkinggestelde - Beslissing op de strafvordering - Vrijheid in de organisatie van de verdediging - Tergend en roekeloos hoger beroep

Conclusions de M. l'avocat général DUINSLAEGER, Cass., 6 juin 2006, RG P.06.0462.N, AC, 2006, n° ...

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Prévenu ou inculpé - Décision sur l'action publique - Liberté dans l'organisation de la défense - Appel téméraire et vexatoire

---

De vrijheid waarover elke beklaagde of inverdenkinggestelde beschikt bij de verdediging tegen een tegen hem ingestelde strafvordering, sluit elke sanctie uit wegens de wijze waarop hij deze verdediging organiseert en zijn rechtsmiddelen aanwendt. Het artikel 1072bis, tweede, derde en vierde lid, Gerechtelijk Wetboek, dat toepasselijk is in strafzaken, is derhalve niet van toepassing op het hoger beroep ingesteld door de beklaagde of een inverdenkinggestelde tegen een beslissing over een tegen hem ingestelde strafvordering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Hoger beroep tegen de beslissing op de strafvordering - Tergend en roekeloos hoger beroep vanwege de beklaagde of inverdenkinggestelde - Burgerlijke geldboete - Artikel 1072bis, tweede, derde en vierde lid, Gerechtelijk Wetboek - Vrijheid in de organisatie van de verdediging

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Tergend en roekeloos hoger beroep - Burgerlijke geldboete - Artikel 1072bis, tweede, derde en vierde lid, Gerechtelijk Wetboek - Toepasselijkheid

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Beklaagde of inverdenkinggestelde - Beslissing over de strafvordering - Vrijheid in de organisatie van de verdediging - Tergend en roekeloos hoger beroep

La liberté dont dispose tout prévenu ou tout inculpé dans sa défense contre une action publique dirigée contre lui exclut toute sanction du chef de la manière dont il organise cette défense et exerce ses voies de recours. Par conséquent, l'article 1072bis, alinéas 2, 3 et 4, du Code judiciaire, applicable en matière répressive, ne s'applique pas à l'appel formé par le prévenu ou un inculpé contre une décision rendue sur une action publique dirigée contre lui (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Appel formé contre la décision sur l'action publique - Appel téméraire et vexatoire du prévenu ou de l'inculpé - Amende civile - Code judiciaire, article 1072bis, alinéas 2, 3 et 4 - Liberté dans l'organisation de la défense

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Appel téméraire et vexatoire - Amende civile - Code judiciaire, article 1072bis, alinéas 2, 3 et 4 - Applicabilité

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Prévenu ou inculpé - Décision rendue sur l'action publique - Liberté dans l'organisation de la défense - Appel téméraire et vexatoire

---

P.06.0466.F 5 april 2006 AC nr. 206

Het dossier dat ter beschikking wordt gehouden van de inverdenkinggestelde en van zijn raadsman gedurende de laatste werkdag vóór diens verschijning voor de raadkamer die uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis moet, in de regel, volledig zijn (1); de eventuele onregelmatigheid van de rechtspleging voor de raadkamer leidt evenwel niet tot de onwettigheid van de handhaving van de voorlopige hechtenis wanneer het volledige dossier ter beschikking werd gehouden van de inverdenkinggestelde en van zijn raadsman vóór diens verschijning voor de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer is aanhangig gemaakt (2). (1) Zie Cass., 30 dec. 1997, AR P.97.1650.F, nr 581. (2) Zie Cass., 14 feb. 1996, AR P.96.0202.F, nr 80.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Raadkamer - Mededeling van het dossier aan de inverdenkinggestelde en aan zijn raadsman - Onvolledig dossier - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Volledig dossier

- Art. 21, §§ 1 en 3, eerste lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Le dossier mis à la disposition de l'inculpé et de son conseil pendant le dernier jour ouvrable avant sa comparution devant la chambre du conseil appelée à statuer sur le maintien de la détention préventive doit, en règle, être complet (1); l'éventuelle irrégularité de la procédure devant la chambre du conseil n'entraîne toutefois pas l'illégalité du maintien de la détention préventive lorsque le dossier complet a été mis à la disposition de l'inculpé et de son conseil avant sa comparution devant la chambre des mises en accusation saisie de l'appel contre l'ordonnance de la chambre du conseil (2). (1) Voir Cass., 30 décembre 1997, RG P.97.1650.F, n° 581. (2) Voir Cass., 14 février 1996, RG P.96.0202.F, n° 80.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Chambre du conseil - Communication du dossier à l'inculpé et à son conseil - Dossier incomplet - Appel - Chambre des mises en accusation - Dossier complet

- Art. 21, § 1er et 3, al. 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.0467.N 13 juni 2006 AC nr. 328

Artikel 11.1 van het Aanvullend Protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand inzake douanezaken van 9 juni 1997 houdt in dat de met toepassing van de overeenkomst verkregen informatie kan worden gebruikt voor strafprocedures wegens niet-naleving van douanewetgeving, onverschillig of de overtreding daarvan naar Belgisch recht wordt gestraft door het bijzondere douanestrafrecht of het gemene strafrecht.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen - Douanezaken - Overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat - Aanvullend protocol - Uitwisseling van informatie - Doel - Gebruik

- Art. 11 Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douanezaken - Overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat - Aanvullend protocol - Uitwisseling van informatie - Doel - Gebruik

- Art. 11 Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Douanezaken - Overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat - Aanvullend protocol - Uitwisseling van informatie - Doel - Gebruik

- Art. 11 Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

L'article 11.1 du Protocole additionnel relatif à l'assistance administrative mutuelle en matière douanière du 9 juin 1997 implique que les informations recueillies en application dudit accord peuvent être utilisées dans le cadre de procédures pénales engagées pour non-respect de la législation douanière, que la contravention à ladite législation soit punie en droit belge par le droit pénal douanier spécial ou par le droit pénal commun.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Généralités - Douanes - Accord entre la CEE et la Confédération suisse - Protocole additionnel - Echange d'informations - Objectif - Utilisation

- Art. 11 Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

DOUANES ET ACCISES - Douanes - Accord entre la CEE et la Confédération suisse - Protocole additionnel - Echange d'informations - Objectif - Utilisation

- Art. 11 Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Douanes - Accord entre la CEE et la Confédération suisse - Protocole additionnel - Echange d'informations - Objectif - Utilisation

- Art. 11 Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

STRAFVORDERING - Douanezaken - Overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat - Aanvullend protocol - Uitwisseling van informatie - Doel

- Art. 11 Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

ACTION PUBLIQUE - Douanes - Accord entre la CEE et la Confédération suisse - Protocole additionnel - Echange d'informations - Objectif

- Art. 11 Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

De gemeenrechtelijke strafbaarstelling van de valsheid betreffende een document dat door een douanevoorschrift is vereist, is ook een strafbaarstelling van een handeling in strijd met de douanewetgeving in de zin van het Aanvullend Protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand inzake douanezaken van 9 juni 1997.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douanezaken - Overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat - Aanvullend protocol - Valsheid en gebruik van valse stukken - Document vereist door een douanevoorschrift - Strafbaarstelling

- Art. 1, b Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

- Artt. 193, 194, 196, 213 en 214 Strafwetboek

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Document vereist door een douanevoorschrift - Strafbaarstelling naar gemeen recht - Gevolg

- Art. 1, b Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

- Artt. 193, 194, 196, 213 en 214 Strafwetboek

L'incrimination en droit commun du faux relatif à un document prescrit par une disposition douanière constitue également une incrimination d'un acte contraire à la législation douanière au sens du Protocole additionnel relatif à l'assistance administrative mutuelle en matière douanière du 9 juin 1997.

DOUANES ET ACCISES - Douanes - Accord entre la CEE et la Confédération suisse - Protocole additionnel - Faux et usage de faux - Document prescrit par une disposition douanière - Incrimination

- Art. 1, b Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

- Art. 193, 194, 196, 213 en 214 Code pénal

FAUX ET USAGE DE FAUX - Document prescrit par une disposition douanière - Incrimination en droit commun - Effet

- Art. 1, b Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

- Art. 193, 194, 196, 213 en 214 Code pénal

Het gebruik van ontvangen informatie voor de vervolging van een witwasmisdrijf, gepleegd door of ten gevolge van de schending van een douanevoorschrift, beantwoordt eveneens aan het gebruik omschreven in artikel 11.1 van het Aanvullend Protocol betreffende wederzijdse administratieve bijstand inzake douanezaken van 9 juni 1997.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen - Douanezaken - Overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat - Aanvullend protocol - Uitwisseling van informatie - Gebruik - Misdrijf van witwassen

- Art. 505, 3° en 4° Strafwetboek

- Art. 11 Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douanezaken - Overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat - Aanvullend protocol - Uitwisseling van informatie - Gebruik - Misdrijf van witwassen

- Art. 505, 3° en 4° Strafwetboek

- Art. 11 Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Douanezaken - Overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat - Aanvullend protocol - Uitwisseling van informatie - Gebruik - Misdrijf van witwassen

L'utilisation des informations recueillies pour la poursuite d'une infraction de blanchiment, commise par ou à la suite de la violation d'une disposition douanière, est également conforme à l'utilisation définie à l'article 11.1 du Protocole additionnel relatif à l'assistance administrative mutuelle en matière douanière du 9 juin 1997.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Généralités - Douanes - Accord entre la CEE et la Confédération suisse - Protocole additionnel - Echange d'informations - Utilisation - Infraction de blanchiment

- Art. 505, 3° et 4° Code pénal

- Art. 11 Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

DOUANES ET ACCISES - Douanes - Accord entre la CEE et la Confédération suisse - Protocole additionnel - Echange d'informations - Utilisation - Infraction de blanchiment

- Art. 505, 3° et 4° Code pénal

- Art. 11 Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Douanes - Accord entre la CEE et la Confédération suisse - Protocole additionnel - Echange d'informations - Utilisation - Infraction de blanchiment

- Art. 505, 3° en 4° Strafwetboek

- Art. 11 Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

STRAFVORDERING - Douanezaken - Overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat - Aanvullend protocol - Uitwisseling van informatie - Gebruik - Misdrijf van witwassen

- Art. 505, 3° en 4° Strafwetboek

- Art. 11 Aanvullend Protocol van 9 juni 1997 bij de overeenkomst tussen de EEG en de Zwitserse Bondsstaat gesloten bij Verordening nr. 2840/72 van de Raad van 19 december 1972.

- Art. 505, 3° et 4° Code pénal

- Art. 11 Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

ACTION PUBLIQUE - Douanes - Accord entre la CEE et la Confédération suisse - Protocole additionnel - Echange d'informations - Utilisation - Infraction de blanchiment

- Art. 505, 3° et 4° Code pénal

- Art. 11 Protocole additionnel du 9 juin 1997 à l'accord entre la C.E.E. et la Confédération suisse conclu en vertu du Règlement n° 2840/72 du Conseil du 19 décembre 1972.

P.06.0473.N 10 oktober 2006 AC nr. 472

Artikel 3 van de wet van 12 april 1957, waarbij de Koning wordt gemachtigd maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee, bestraft enkel de overtreding van de uitvoeringsbesluiten van deze wet en niet rechtstreeks het overtreden van de EG-Verordeningen betreffende het gemeenschappelijk visserijbeleid.

VISSERIJ - Zeevisserij - Ongeoorloofde visserij - Artikel 29, EG-Verordening nr. 850/98 van 30 maart 1998 - Artikel 1 en bijlage EG-Verordening nr. 1447/99 van 24 juni 1999 - Artikel 3 Wet 12 april 1957 - Toepasselijkheid

L'article 3 de la loi du 2 avril 1957, qui habilite le Roi à prescrire des mesures de protection des ressources biologiques de la mer, ne réprime que l'infraction aux arrêtés d'exécution de ladite loi, et non pas directement celle aux règlements CEE relatifs à la politique communautaire en matière de pêche.

PECHE - Peche maritime - Pêche interdite - Règlement CE n° 850/98 du 30 mars 1998, article 29 - Règlement CE n° 1447/99 du 24 juin 1999, article 1er et annexe - L. du 12 avril 1957, article 3 - Applicabilité

De vermelding van de wetsbepaling die een straf voor het bewezen verklaarde feit bepaalt, is slechts een vormvereiste, zodat een vergissing van de rechter bij de aanduiding van dergelijke bepaling krachtens de artikelen 411 en 414 Wetboek van Strafvordering niet tot cassatie kan leiden (1). (1) Zie Cass., 23 feb. 1999, AR P.97.0049.N, nr 104; 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr 268.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Strafzaken - Vermelding van wetsbepaling die straf bepaalt - Vergissing

La mention de la disposition légale qui détermine la peine pour le fait déclaré établi n'est qu'une formalité, de sorte qu'une erreur du juge dans l'indication d'une telle disposition ne peut entraîner la cassation en vertu des articles 411 et 414 du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir Cass., 23 fév. 1999, RG P.97.0049.N, n° 104; 3 mai 2000, RG P.99.1197.F, n° 268.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Matière répressive - Mention de la disposition légale qui détermine la peine - Erreur

---

Uit de artikelen 1, 2, 3, § 1, 1° en 2°, 6, § 1, 6°, 11 en 13, § 1 van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en visserijproducten volgt dat deze wet onder meer hetzelfde oogmerk nastreeft als de wet van 12 april 1957, namelijk de instandhouding en het beheer van de visbestanden en daarbij de rechtstreekse bestraffing van de overtredingen van de verordeningen van de Europese Unie die van kracht zijn op deze materies toelaat, zonder dat daarbij, zoals voor artikel 3, 1° van de wet van 12 april 1957, een uitvoeringsbesluit noodzakelijk is.

VISSERIJ - Zeevisserij - Ongeoorloofde visserij - Artikel 29, EG-Verordening nr. 850/98 van 30 maart 1998 - Artikel 1 en bijlage EG-Verordening nr. 1447/99 van 24 juni 1999 - Strafbaarstelling - Artikel 6, § 1, 6° Wet van 28 maart 1975

Il résulte des articles 1, 2, 3, § 1er, 1° et 2°, 6, § 1, 6°, 11 en 13, § 1 de la loi du 28 mars 1975 relative au commerce des produits de l'agriculture, de l'horticulture et de la pêche maritime que cette loi poursuit notamment le même objectif que la loi du 12 avril 1957, à savoir la conservation et la gestion des ressources de pêche et qu'elle autorise à cet égard la répression directe des infractions aux règlements de l'Union européenne en vigueur dans ces domaines, sans nécessiter, comme pour l'article 3, 1° de la loi du 12 avril 1957, un arrêt d'exécution.

PECHE - Peche maritime - Pêche interdite - Règlement CE n° 850/98 du 30 mars 1998, article 29 - Règlement CE n° 1447/99 du 24 juin 1999, article 1er et annexe - Incrimination - L. du 28 mars 1975, article 6, § 1er, 6°

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; bij ontstentenis van andersluidende bepaling brengt deze wijziging niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstelvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, zijn bevoegdheid verliest nog verder de herstelvordering te beoordelen (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr ... met conclusie van procureur-generaal DE SWAEF.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Instandhoudingsmisdrijf - Strafbaar karakter - Opheffing - Verval van de strafvordering - Herstelvordering

- Artt. 146 en 149, § 1 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

L'abrogation du caractère punissable de l'infraction de maintien en matière d'urbanisme entraîne seulement l'extinction de l'action publique fondée sur ladite infraction; à défaut de disposition contraire, cette modification n'a pas pour conséquence que le maintien, qui était punissable dans la période où il a eu lieu, ne peut plus constituer le fondement d'une demande de remise en état, ni que le juge pénal saisi de la demande de remise en état au moment où le maintien était encore punissable, perd sa compétence pour apprécier ultérieurement la demande de remise en état (1). (1) Cass., 13 décembre 2005, RG P.05.0693.N, n° ... avec concl. de M. le procureur général DE SWAEF, publiées à leur date dans AC, 2005, n° ...

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Infraction de maintien - Caractère punissable - Abrogation - Extinction de l'action publique - Demande de remise en état

- Art. 146 et 149, § 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

---

Uit de artikelen 149, § 1, 153 en 198bis, Stedenbouwdecreet 1999 volgt niet dat de rechter de ingediende herstelvorderingen voor inbreuken, die dateren van vóór 1 mei 2000 en die nog niet voor eensluidend advies werden voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid moet voorleggen (1). (1) Bij arrest nr 14/2005 van 19 jan. 2005 van het Grondwettelijk Hof werden de woorden "vóór 1 mei 2000" in artikel 149, § 1, eerste en derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, vernietigd.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Inbreuk daterend van vóór 1 mei 2000 - Herstelvordering - Geen voorlegging voor advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid - Beoordeling door de rechter

- Artt. 149, § 1, 153, en 198bis Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Il ne résulte pas des articles 149, § 1er, 153 et 198bis du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire que le juge doit encore soumettre pour avis conforme au Conseil supérieur de la Politique de Réparation les demandes de remise en état introduites pour des infractions, qui datent d'avant le 1er mai 2000 et qui n'ont pas encore été soumises pour avis conforme au Conseil supérieur de la Politique de Réparation (1). (1) Par arrêt n° 14/2005 de la Cour d'arbitrage du 19 janvier 2005, les mots "avant le 1er mai 2000" qui figuraient à l'article 149, § 1er, alinéas 1er et 3, du décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, ont été annulés.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Infraction datant d'avant le 1er mai 2000 - Demande de remise en état - Pas de soumission pour avis au Conseil supérieur de la Politique de Réparation - Appréciation par le juge

- Art. 149, § 1er, 153, et 198bis Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

---

P.06.0476.N 3 oktober 2006 AC nr. 456

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat enkel het toepasselijke wetsartikel betreft dat een feit bestraft, nu het voorschrift van artikel 411 Wetboek van Strafvordering dat bepaalt dat wanneer de uitgesproken straf dezelfde is als die welke bepaald is door de op de misdaad toepasselijke wet, niemand vernietiging van het arrest kan vorderen onder voorgeven dat bij de vermelding van de tekst van de wet een vergissing werd begaan, van algemene toepassing is en ook geldt voor wanbedrijven (1). (1) Cass., 3 mei 2000, AR P.99.1197.F, nr 268.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Veroordeling - Vergissing bij de vermelding van de tekst van de wet - Toepassing

- Artt. 411 en 414 Wetboek van Strafvordering

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Veroordeling - Vergissing bij de vermelding van de tekst van de wet - Toepassing

- Artt. 411 en 414 Wetboek van Strafvordering

Est irrecevable le moyen de cassation qui concerne uniquement l'article de loi applicable qui punit un fait, dès lors que le prescrit de l'article 411 du Code d'instruction criminelle selon lequel lorsque la peine prononcée sera la même que celle portée par la loi qui s'applique au crime, nul ne pourra demander l'annulation de l'arrêt, sous le prétexte qu'il y aurait eu erreur dans la citation du texte de la loi, est d'application générale et s'applique donc également aux délits (1). (1) Cass., 3 mai 2000, RG P.99.1197.F, n° 268.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Condamnation - Erreur dans la citation du texte de loi - Application

- Art. 411 et 414 Code d'Instruction criminelle

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Condamnation - Erreur dans la citation du texte de loi - Application

- Art. 411 et 414 Code d'Instruction criminelle

P.06.0488.F 8 november 2006 AC nr. 545

Overmacht die de ontvankelijkheid rechtvaardigt van het verzet dat na het verstrijken van de wettelijke termijn is ingesteld, kan alleen voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de eiser om en die daardoor voorzien noch vermeden kon worden.

VERZET - Strafzaken - Ontvankelijkheid - Verstrijken van de wettelijke termijn - Overmacht

La force majeure justifiant la recevabilité d'une opposition formée après l'expiration du délai légal ne peut résulter que d'une circonstance indépendante de la volonté du demandeur et que cette volonté n'a pu ni prévoir ni conjurer.

OPPOSITION - Matière répressive - Recevabilité - Expiration du délai légal - Force majeure

---

Artikel 6.3.b, E.V.R.M., dat de uitoefening van het recht van verdediging voor de rechtbanken waarborgt, houdt geen verband met de voorwaarden waaronder een rechtsmiddel voor een gerecht wordt aangewend.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.b - Voorwaarden waaronder een rechtsmiddel wordt aangewend - Toepasselijkheid

VERZET - Strafzaken - Voorwaarden waaronder een rechtsmiddel wordt aangewend - Artikel 6.3.b, E.V.R.M. - Toepasselijkheid

L'article 6.3.b, de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, qui garantit l'exercice des droits de la défense devant les tribunaux, ne concerne pas les conditions d'introduction d'un recours devant une juridiction.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3, b - Conditions d'introduction d'un recours - Applicabilité

OPPOSITION - Matière répressive - Conditions d'introduction d'un recours - Conv. D.H., article 6, § 3.b - Applicabilité

De rechter beoordeelt in feite of de aangevoerde omstandigheden een geval van overmacht uitmaken; hij kan naar recht oordelen dat het feit van in het buitenland te zijn opgesloten geen geval van overmacht is dat de ontvankelijkheid rechtvaardigt van een verzet dat na het verstrijken van de wettelijke termijn is ingesteld (1). (1) Cass., 6 jan. 1999, AR P.98.1510.F, nr 5.

VERZET - Strafzaken - Ontvankelijkheid - Verstrijken van de wettelijke termijn - Overmacht - Feitelijke beoordeling - Opsluiting in het buitenland

Le juge apprécie en fait si les circonstances alléguées constituent un cas de force majeure; il peut légalement considérer que le fait d'être détenu à l'étranger ne constitue pas un cas de force majeure justifiant la recevabilité d'une opposition formée après l'expiration du délai légal (1). (1) Cass., 6 janvier 1999, RG P.98.1510.F, n° 5.

OPPOSITION - Matière répressive - Recevabilité - Expiration du délai légal - Force majeure - Appréciation en fait - Détention à l'étranger

Wanneer de door eiser aangeklaagde ongelijke behandeling niet voortvloeit uit de wetsbepaling waarvan de schending wordt aangevoerd, maar uit de omstandigheid dat het K.B. waarnaar de vraag verwijst niet toepasselijk is op personen die in het buitenland zijn opgesloten, behoort de voorgestelde vraag niet tot die welke aan het Grondwettelijk Hof moeten worden gesteld (1). (1) Cass., 6 jan. 1999, AR P.98.1510.F, nr 5.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Verplichting voor het Hof van Cassatie - Ongelijke behandeling die niet voortvloeit uit de wetsbepalingen waarvan de schending aangevoerd wordt

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Verplichting voor het Hof van Cassatie - Ongelijke behandeling die niet voortvloeit uit de wetsbepalingen waarvan de schending aangevoerd wordt

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Lorsque la différence de traitement dont le demandeur se plaint ne découle pas de la disposition légale dont la violation est invoquée mais de la circonstance que l'arrêté royal auquel la question se réfère n'est pas applicable aux personnes détenues à l'étranger, la question proposée ne relève pas de celles qui doivent être posées à la Cour d'arbitrage (1). (1) Cass., 6 janvier 1999, RG P.98.1510.F, n° 5.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Obligation de la Cour de cassation - Inégalité de traitement ne résultant pas des dispositions légales dont la violation est invoquée

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Obligation de la Cour de cassation - Inégalité de traitement ne résultant pas des dispositions légales dont la violation est invoquée

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

P.06.0492.F 6 september 2006 AC nr. 392

Geen enkele wettelijke bepaling maakt het verzaken door de werknemer aan de hem, in een bij K.B. algemeen verbindend verklaarde C.A.O., toegekende rechten, tot een rechtvaardigingsgrond.

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaarde overeenkomst - Niet-uitvoering - Misdrijf - Werknemer verzaakt aan zijn rechten

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding - Collectieve arbeidsovereenkomst - Bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaarde overeenkomst - Niet-uitvoering - Werknemer verzaakt aan zijn rechten

Aucune disposition légale n'érige en cause de justification la renonciation du travailleur au bénéfice des droits qui lui sont reconnus par une convention collective de travail rendue obligatoire par arrêté royal.

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Convention rendue obligatoire par arrêté royal - Inexécution - Infraction - Renonciation du travailleur au bénéfice de ses droits

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Convention collective de travail - Convention rendue obligatoire par arrêté royal - Inexécution - Renonciation du travailleur au bénéfice de ses droits

Zelfs als de werkgever en zijn arbeiders akkoord gaan om een krachtens een C.A.O. verschuldigde prestatie niet te leveren, terwijl op de niet-uitvoering ervan correctionele straffen zijn gesteld, blijft dit verzuim krachtens de wet strafbaar.

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding - Collectieve arbeidsovereenkomst - Bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaarde overeenkomst - Niet-uitvoering - Bijzondere overeenkomsten - Akkoord tussen de werkgever en zijn arbeiders

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaarde overeenkomst - Niet-uitvoering - Bijzondere overeenkomsten - Akkoord tussen de werkgever en zijn arbeiders

L'accord intervenu entre l'employeur et ses ouvriers pour ne pas exécuter une prestation due en vertu d'une convention collective dont l'inexécution est punie de peines correctionnelles, ne saurait ôter à cette omission le caractère délictueux que la loi lui confère.

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Convention collective de travail - Convention rendue obligatoire par arrêté royal - Inexécution - Conventions particulières - Accord intervenu entre l'employeur et ses ouvriers

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Convention rendue obligatoire par arrêté royal - Inexécution - Conventions particulières - Accord intervenu entre l'employeur et ses ouvriers

Artikel 56.1, C.A.O.-Wet, bestraft met gevangenisstraf en met een geldboete, of met één van die straffen alleen, de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers die zich schuldig maken aan overtreding van een bij K.B. algemeen verbindend verklaarde overeenkomst.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Collectieve arbeidsovereenkomst - Bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaarde overeenkomst - Niet-uitvoering - Strafrechtelijke sancties

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Bij koninklijk besluit algemeen verbindend verklaarde overeenkomst - Niet-uitvoering - Strafrechtelijke sancties

L'article 56.1 de la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, punissent d'un emprisonnement et d'une amende, ou d'une de ces peines seulement, l'employeur, ses préposés ou mandataires coupables d'infraction à une convention collective de travail rendue obligatoire par arrêté royal.

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Convention collective de travail - Convention rendue obligatoire par arrêté royal - Inexécution - Sanctions pénales

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Convention rendue obligatoire par arrêté royal - Inexécution - Sanctions pénales

Aangezien de strafwetten van openbare orde zijn, is elke overeenkomst, die tot doel of voor gevolg heeft om de draagwijdte ervan te wijzigen, het toepassingsgebied ervan in te perken, iemand een misdrijf te doen begaan of de dader ervan van zijn strafrechtelijke verantwoordelijkheid te ontslaan, ongeldig.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - Strafwetten - Karakter van openbare orde

Les lois pénales étant d'ordre public, toute convention qui a pour objet ou pour effet d'en modifier la portée, d'en restreindre le champ d'application, d'amener quelqu'un à commettre une infraction ou d'exonérer son auteur de la responsabilité pénale qu'il encourt, est sans valeur.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Lois pénales - Caractère d'ordre public

P.06.0494.N — 26 september 2006 — AC nr. 437

Eenstemmigheid is vereist wanneer de appelrechters op het hoger beroep van het openbaar ministerie de beklaagde schuldig achten aan drie tenlasteleggingen A, B en C en hem hiervoor slechts één straf opleggen, namelijk dezelfde die de eerste rechter, na vrijspraak voor de tenlastelegging C, voor de vermengde tenlasteleggingen A en B had opgelegd (1) (2). (1) Cass., 20 mei 1980, A.C., 1979-1980, 1166. (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 2537.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Veroordeling door de eerste rechter tot één straf voor bepaalde tenlasteleggingen - Vrijspraak door de eerste rechter voor een tenlastelegging - Hervorming - Veroordeling voor alle tenlasteleggingen - Voortgezet misdrijf - Behoud van de straf opgelegd door de eerste rechter - Vereiste

- Art. 211bis Wetboek van Strafvordering

L'unanimité est requise lorsque, sur l'appel du ministère public, les juges d'appel considèrent le prévenu coupable de trois préventions A, B et C et ne lui infligent de ce chef qu'une peine unique, à savoir la même que celle que le premier juge, qui après l'avoir acquitté du chef de la prévention C, avait prononcée du chef des préventions A et B confondues (1) (2). (1) Cass., 20 mai 1980, Bull. et Pas., 1980, I, p.1151. (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, n° 2537.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Condamnation par le premier juge condamnant le prévenu à une peine unique du chef de certaines préventions - Acquittement par le premier juge du chef d'une prévention - Réformation - Condamnation pour toutes les préventions - Infraction continuée - Maintien de la peine prononcée par le premier juge - Condition

- Art. 211bis Code d'Instruction criminelle

P.06.0501.F — 6 september 2006 — AC nr. 393

Meineed blijft strafbaar, ook wanneer hij is gepleegd bij een notariële boedelbeschrijving die alleen de activa vaststelt zonder de passiva te vermelden.

MEINEED - Meineed bij een boedelbeschrijving - Boedelbeschrijving - Vervulling van de vormvereisten - Verzuim - Sanctie

Le faux serment reste punissable s'il a été prêté lors d'un inventaire notarié qui n'établit que la situation des actifs sans reprendre les éléments du passif.

FAUX SERMENT - Faux serment prêté lors d'un inventaire - Inventaire - Accomplissement des formalités - Défaut - Sanction

Ofschoon het misdrijf afleggen van een valse eed bij een boedelbeschrijving, zoals bepaald bij artikel 226, tweede lid, Sw., het bestaan van een boedelbeschrijving vereist met als doel de vaststelling van de inhoud van een nalatenschap, een gemeenschap of een onverdeeldheid, vereist het niet dat alle bij artikel 1183, Ger.W. bepaalde vormvereisten zijn vervuld, aangezien die niet op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven (1). (1) Zie Cass., 7 april 1992, AR 5176, nr 424.

MEINEED - Meineed bij een boedelbeschrijving - Boedelbeschrijving

Si l'infraction de faux serment prêté lors d'un inventaire, telle que prévue par l'article 226, alinéa 2, du Code pénal, suppose l'existence d'un inventaire ayant pour objet de déterminer la consistance d'une succession, d'une communauté ou d'une indivision, elle requiert pas que toutes les formalités prévues à l'article 1183 du Code judiciaire soient remplies, celles-ci n'étant pas prescrites à peine de nullité (1). (1) Voir Cass., 7 avril 1992, RG 5176, n° 424.

FAUX SERMENT - Faux serment prêté lors d'un inventaire - Inventaire

P.06.0516.N 6 juni 2006 AC nr. 313

Tegen de beslissingen over rechtsbijstand voor het Hof van Cassatie, staat voor de aanvrager van de rechtsbijstand geen cassatieberoep open (1). (1) Cass., 13 okt. 1992, AR 7065, nr 664; 22 juli 2003, AR P.03.0921.F, nr 393; 2 maart 2005, AR P.04.1490.F, nr 128.

CASSATIEBEROEP - Allerlei - Bureau voor rechtsbijstand van het Hof van Cassatie - Verwerping van het verzoek - Cassatieberoep door de aanvrager van de rechtsbijstand - Ontvankelijkheid

- Art. 688 Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBIJSTAND - Bureau voor rechtsbijstand van het Hof van Cassatie - Verwerping van het verzoek - Cassatieberoep door de aanvrager van de rechtsbijstand - Ontvankelijkheid

- Art. 688 Gerechtelijk Wetboek

Les décisions rendues en matière d'assistance judiciaire devant la Cour de cassation ne peuvent être frappées d'un pourvoi en cassation par le demandeur de l'assistance judiciaire (1). (1) Cass., 13 octobre 1992, RG 7065, n° 664; 22 juillet 2003, RG P.03.0921.F, n° 393; 2 mars 2005, RG P.04.1490.F, n° 128.

POURVOI EN CASSATION - Divers - Bureau d'assistance judiciaire de la Cour de cassation - Rejet de la demande - Pourvoi en cassation formé par le demandeur de l'assistance judiciaire - Recevabilité

- Art. 688 Code judiciaire

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Bureau d'assistance judiciaire de la Cour de cassation - Rejet de la demande - Pourvoi en cassation formé par le demandeur de l'assistance judiciaire - Recevabilité

- Art. 688 Code judiciaire

P.06.0518.F 25 oktober 2006 AC nr. 511

Uit geen enkele wetsbepaling volgt dat, in geval van een collectief misdrijf met verschillende inbreuken die binnen het toepassingsgebied van artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv. vallen, de verjaringstermijn van de strafvordering pas zou beginnen te lopen vanaf de dag waarop het jongste slachtoffer de leeftijd van achttien jaar bereikt.

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Aanvang - Collectief misdrijf - Misdrijven bedoeld in artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv. - Verschillende slachtoffers - Verschillende leeftijden

- Art. 21bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Il ne résulte d'aucune disposition légale qu'en cas de délit collectif composé de plusieurs infractions tombant dans le champ d'application de l'article 21bis, alinéa 1er, du titre préliminaire du Code de procédure pénale, le délai de prescription de l'action publique ne commencerait à courir qu'à partir du jour où la plus jeune des différentes victimes aurait atteint l'âge de dix-huit ans.

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Point de départ - Délit collectif - Infractions visées par l'article 21bis, alinéa 1er, du titre préliminaire du Code de procédure pénale - Plusieurs victimes - Âges différents

- Art. 21bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

Artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv., dat een bijzondere wijze van berekening van de verjaring invoert, is alleen van toepassing op de daarin op beperkende wijze opgesomde misdrijven.

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Aanvang -

L'article 21bis, alinéa 1er, du titre préliminaire du Code de procédure pénale, qui institue un mode particulier de calcul de la prescription, ne s'applique qu'aux infractions qui y sont limitativement énumérées.

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Point

Misdrijven bedoeld in artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv.

- Art. 21bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

de départ - Infractions visées par l'article 21bis, alinéa 1er, du titre préliminaire du Code de procédure pénale

- Art. 21bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

Wanneer een collectief misdrijf uit verschillende misdrijven bestaat, waarvan sommige bedoeld zijn in artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv., en andere niet, valt ieder van die misdrijven, wat de aanvang van de verjaring betreft, onder de regeling die hem eigen is.

Lorsqu'un délit collectif est constitué de différentes infractions dont certaines sont visées par l'article 21bis, alinéa 1er, du titre préliminaire du Code de procédure pénale, tandis que d'autres ne le sont pas, chacune de ces infractions obéit, en ce qui concerne le point de départ de la prescription, au régime qui lui est propre.

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Aanvang - Collectief misdrijf - Verschillende misdrijven, waarvan sommige bedoeld in artikel 21bis, eerste lid, V.T.Sv.

- Art. 21bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Point de départ - Délit collectif - Différentes infractions, dont certaines visées par l'article 21bis, al. 1er, du titre préliminaire du Code de procédure pénale

- Art. 21bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.06.0527.N 20 juni 2006 AC nr. 341

De autoriteiten, bedoeld in de artikelen 1 en 6 van de Witwasrichtlijn, zijn de nationale autoriteiten die in het bijzonder met de bestrijding van het witwassen van geld zijn belast; d.i. in België de Cel voor Financiële Informatieverwerking (1). (1) Zie C. VANDERKERKEN, Fiscale strafvervolging en rechtsbescherming: wapengelijkheid, zwijgrecht en bewijslastverdeling, Brussel, Larcier, 2006, nr 119; L. HUYBRECHTS, Fiscaal Strafrecht, A.P.R., Kluwer, Mechelen, 2002, nr 375; J. SPREUTELS e.a. in: J. SPREUTELS en P. DE MÛELENAERE (dir.), La cellule de traitement des informations financières et la prévention du blanchiment de capitaux en Belgique, Brussel, Bruylant, 2003, 133; A. DE NAUW "De verschillende luiken van het wettelijk systeem tot bestraffing en tot voorkoming van het witwassen van gelden en de fiscale fraude, in M. Rozie, (ed.), Fiscaal Strafrecht en Strafprocesrecht, Gent, Mys en Breesch, 1996, (219) 242-243; G. STESSENS, Meldingsplicht inzake witwassen, in Comm. Strafr., Mechelen, Kluwer, losbl., 2000, 35; A. VAN ROOSBROECK, Witwassen. Voorkoming en bestraffing van witwassen van geld en illegale vermogensvoordelen, Antwerpen, ETL, 1995, nr 390.

Les autorités visées aux articles 1 et 6 de la Directive anti-blanchiment sont les autorités nationales plus spécialement chargées de la lutte contre le blanchiment de capitaux, c'est-à-dire en Belgique la Cellule de traitement des informations financières (1). (1) Voir C. VANDERKERKEN, Fiscale strafvervolging en rechtsbescherming: wapengelijkheid, zwijgrecht en bewijslastverdeling, Bruxelles, Larcier, 2006, n° 119; L. HUYBRECHTS, Fiscaal Strafrecht, A.P.R., Kluwer, Malines, 2002, n° 375; J. SPREUTELS e.a. in: J. SPREUTELS et P. DE MÛELENAERE (dir.), La cellule de traitement des informations financières et la prévention du blanchiment de capitaux en Belgique, Bruxelles, Bruylant, 2003, 133; A. DE NAUW "De verschillende luiken van het wettelijk systeem tot bestraffing en tot voorkoming van het witwassen van gelden en de fiscale fraude, in M. Rozie, (éd.), Fiscaal Strafrecht en Strafprocesrecht, Gand, Mys en Breesch, 1996, (219) 242-243; G STESSENS, Meldingsplicht inzake witwassen, in Comm. Strafr., Malines, Kluwer, sur feuillets mobiles, 2000, 35; A. VAN ROOSBROECK, Witwassen. Voorkoming en bestraffing van witwassen van geld en illegale vermogensvoordelen, Anvers, ETL, 1995, n° 390.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Witwasrichtlijn - Autoriteiten - Toepassing - Cel voor Financiële Informatieverwerking

- Artt. 1 en 6 Richtlijn 91/308/EEG van de Raad van 10 juni 1991 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld

UNION EUROPEENNE - Divers - Directive anti-blanchiment - Autorités - Application - Cellule de traitement des informations financières

- Art. 1 et 6 Directive 91/308/CEE du Conseil du 10 juin 1991 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux

Het gebruik van de inlichtingen die het openbaar ministerie verkrijgt van de Cel voor Financiële Informatieverwerking is niet beperkt tot het bestrijden van witwassen van geld (1). (1) Zie C. VANDERKERKEN, Fiscale strafvervolging en rechtsbescherming: wapengelijkheid, zwijgrecht en bewijslastverdeling, Brussel, Larcier, 2006, nr 119; L. HUYBRECHTS, Fiscaal Strafrecht, A.P.R., Kluwer, Mechelen, 2002, nr 375; J. SPREUTELS e.a. in: J. SPREUTELS en P. DE MÛELENAERE (dir.), La cellule de traitement des informations financières et la prévention du blanchiment de capitaux en Belgique, Brussel, Bruylant, 2003, 133; A. DE NAUW "De verschillende luiken van het wettelijk systeem tot bestraffing en tot voorkoming van het witwassen van gelden en de fiscale fraude, in M. Rozie, (ed.), Fiscaal Strafrecht en Strafprocesrecht, Gent, Mys en Breesch, 1996, (219) 242-243; G. STESSENS, Meldingsplicht inzake witwassen, in Comm. Strafr., Mechelen, Kluwer, losbl., 2000, 35; A. VAN ROOSBROECK, Witwassen. Voorkoming en bestraffing van witwassen van geld en illegale vermogensvoordelen, Antwerpen, ETL, 1995, nr 390.

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Allerlei - Cel voor Financiële Informatieverwerking - Gebruik van inlichtingen door het openbaar ministerie

- Artt. 11 en 16 Wet 11 jan. 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme

HELING - Witwassen van geld - Inlichtingen van de Cel voor Financiële Informatieverwerking - Gebruik van de informatie door het openbaar ministerie - Geldigheid

- Artt. 11 en 16 Wet 11 jan. 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme

L'utilisation des renseignements que le ministère public obtient de la Cellule de traitement des informations financières n'est pas limitée à la lutte contre le blanchiment de capitaux (1). (1) Voir C. VANDERKERKEN, Fiscale strafvervolging en rechtsbescherming: wapengelijkheid, zwijgrecht en bewijslastverdeling, Bruxelles, Larcier, 2006, n° 119; L. HUYBRECHTS, Fiscaal Strafrecht, A.P.R., Kluwer, Malines, 2002, n° 375; J. SPREUTELS e.a. in: J. SPREUTELS et P. DE MÛELENAERE (dir.), La cellule de traitement des informations financières et la prévention du blanchiment de capitaux en Belgique, Bruxelles, Bruylant, 2003, 133; A. DE NAUW "De verschillende luiken van het wettelijk systeem tot bestraffing en tot voorkoming van het witwassen van gelden en de fiscale fraude, in M. Rozie, (éd.), Fiscaal Strafrecht en Strafprocesrecht, Gand, Mys en Breesch, 1996, (219) 242-243; G STESSENS, Meldingsplicht inzake witwassen, in Comm. Strafr., Malines, Kluwer, sur feuillets mobiles, 2000, 35; A. VAN ROOSBROECK, Witwassen. Voorkoming en bestraffing van witwassen van geld en illegale vermogensvoordelen, Anvers, ETL, 1995, n° 390.

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Divers - Cellule de traitement des informations financières - Utilisation des informations par le ministère public

- Art. 11 et 16 L. du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme

RECEL - Blanchiment de capitaux - Renseignements de la Cellule de traitement des informations financières - Utilisation des informations par le ministère public - Validité

- Art. 11 et 16 L. du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme

---

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep van de civielrechtelijk aansprakelijke partij tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat haar hoger beroep tegen de beschikking van verwijzing van de inverdenkinggestelde waarvoor zij civielrechtelijk aansprakelijk is, niet ontvankelijk verklaart (1). (1) Zie R. DECLERCQ, Onderzoeksgerechten, A.P.R., Brussel, Story-Scientia, 1993, nr 89; R.P.D.B., Compl. IX, tw.Procédure pénale, nr 683.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerrechtelijk aansprakelijke - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Beslissing van verwijzing van de inverdenkinggestelde - Rechtsmiddelen van de civielrechtelijk aansprakelijke partij - Ontvankelijkheid

- Artt. 135 en 416 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Beslissing van verwijzing van de inverdenkinggestelde - Rechtsmiddelen van de civielrechtelijk aansprakelijke partij - Ontvankelijkheid

- Artt. 135 en 416 Wetboek van Strafvordering

Est irrecevable le pourvoi en cassation formé par la partie civilement responsable contre l'arrêt de la chambre des mises en accusation déclarant irrecevable son appel interjeté contre l'ordonnance de renvoi de l'inculpe dont elle est civilement responsable (1). (1) Voir R. DECLERCQ, Onderzoeksgerechten, A.P.R., Bruxelles, Story-Scientia, 1993, n° 89; R.P.D.B., Compl. IX, v. Procédure pénale, n° 683.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Partie civilement responsable - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Décision de renvoi de l'inculpé - Voies de recours de la partie civilement responsable - Recevabilité

- Art. 135 et 416 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Décision de renvoi de l'inculpé - Voies de recours de la partie civilement responsable - Recevabilité

- Art. 135 et 416 Code d'Instruction criminelle

P.06.0532.F 13 september 2006 AC nr. 411

Het door een partij aan de rechter gedane verzoek om een onderzoeksmaatregel te bevelen, is geen punt van de vordering, in de zin van artikel 1138, 3°, Ger.W. (1). (1) Cass., 23 dec. 1991, AR 9253, nr 221.

RECHTBANKEN - Algemeen - Opdracht van de rechter - Verplichting om uitspraak te doen over alle punten van de vordering - Artikel 1138, 3°, Ger.W. - Punt van de vordering

- Art. 1138, 3° Gerechtelijk Wetboek

Ne constitue pas un chef de demande au sens de l'article 1138, 3°, du Code judiciaire, la demande adressée au juge par une partie en vue d'ordonner une mesure d'instruction (1). (1) Cass., 23 décembre 1991, RG 9253, n° 221.

TRIBUNAUX - Généralités - Mission du juge - Obligation de prononcer sur tous les chefs de la demande - Code judiciaire, article 1138, 3° - Chef de demande

- Art. 1138, 3° Code judiciaire

P.06.0545.F 4 oktober 2006 AC nr. 459

Ook al is, behalve in geval van overmacht of onoverkomelijke dwaling, de gewone schending van de reglementen inzake douane en accijnzen strafbaar, ongeacht het opzet van de overtreder, toch moet dat misdrijf, zoals elk ander misdrijf, een moreel bestanddeel bevatten, namelijk de wetenschap dat het wordt gepleegd (1). (1) Cass., 19 nov. 1997, AR P.97.1077.F, nr 490.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Moreel bestanddeel - Douane en accijnzen

- Artt. 220 e.v. Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

DOUANE EN ACCIJNZEN - Misdrijf - Moreel bestanddeel

- Artt. 220 e.v. Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

Bien que, sauf les cas de force majeure ou d'erreur invincible, la simple violation des règlements en matière de douanes et accises soit punissable abstraction faite de l'intention de l'auteur, encore l'infraction requiert-elle, comme toute autre, un élément moral, à savoir la connaissance de ce qu'elle est commise (1). (1) Cass., 19 novembre 1997, RG P.97.1077.F, n° 490.

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Elément moral - Douanes et accises

- Art. 220 et s. L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

DOUANES ET ACCISES - Infraction - Elément moral

- Art. 220 et s. L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

De wetten inzake douane en accijnzen straffen in de regel de gewone schending van de voorschriften ter zake, afgezien van het opzet van de overtreder en onverminderd overmacht of onoverkomelijke dwaling (1). (1) Cass., 11 feb. 1997, AR P.96.1031.N, nr 77.

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning - Rechtvaardigingsgrond - Overmacht of onoverkomelijke dwaling - Misdrijf inzake douane en accijnzen

- Artt. 220 e.v. Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Moreel bestanddeel - Douane en accijnzenwet - Materiële overtreding van een wetsvoorschrift - Bedoeling van de overtreder - Overmacht of onoverkomelijke dwaling

- Artt. 220 e.v. Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane en accijnzenwet - Materiële overtreding van een wetsvoorschrift - Bedoeling van de overtreder - Overmacht of onoverkomelijke dwaling

- Artt. 220 e.v. Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

En règle, les lois en matière de douanes et accises punissent la simple violation des règlements en cette matière, abstraction faite de l'intention du contrevenant, sans préjudice de la force majeure ou de l'erreur invincible (1). (1) Cass., 11 février 1997, RG P.96.1031.N, n° 77.

INFRACTION - Justification et excuse - Excuse; voir aussi: 419/08 peine - Cause de justification - Force majeure ou erreur invincible - Infraction en matière de douanes et accises

- Art. 220 et s. L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Elément moral - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Violation matérielle d'une prescription légale - Intention du contrevenant - Force majeure ou erreur invincible

- Art. 220 et s. L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

DOUANES ET ACCISES - L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Violation matérielle d'une prescription légale - Intention du contrevenant - Force majeure ou erreur invincible

- Art. 220 et s. L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

De bijzondere wettelijke bewijswaarde die artikel 272, Douane en Accijnzenwet, aan de processen-verbaal van de ambtenaren van dat bestuur toekent, geldt niet voor de rechtsbegrippen waarvoor gevolgtrekkingen uit feitelijke gegevens zijn vereist; zij belet niet dat, ook al moeten de verklaringen en vaststellingen waarvan de ambtenaren akte hebben genomen, tot bewijs van het tegendeel, beschouwd worden als zijnde werkelijk verricht in de door de verbalisant gestelde bewoordingen, de oprechtheid van de ene en de gevolgtrekkingen uit de andere, wat het bewijs betreft, toch onderworpen blijven aan de onaantastbare beoordeling van de bodemrechter (1). (1) Zie Cass., 28 mei 1986, AR 4852, nr 605; 14 dec. 1988, AR 6707, nr 225.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Douane en accijnzen - Misdrijf - Bewijs - Processen-verbaal van de douaneambtenaren - Wettelijke bewijswaarde

- Art. 272 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

DOUANE EN ACCIJNZEN - Misdrijf - Bewijs - Algemene wet op de douane en accijnzen - Artikel 272 - Processen-verbaal van de douaneambtenaren - Wettelijke bewijswaarde

- Art. 272 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Douane en accijnzen - Misdrijf - Processen-verbaal van de douaneambtenaren - Wettelijke bewijswaarde

- Art. 272 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

La force probante spéciale que l'article 272 des dispositions générales relatives aux douanes et accises coordonnées le 18 juillet 1977 attribue aux procès-verbaux des agents de cette administration ne s'étend pas aux notions juridiques nécessitant des déductions tirées d'éléments de fait; elle n'empêche pas que, si les déclarations et constatations dont les agents ont pris acte doivent être, jusqu'à preuve du contraire, considérées comme ayant été réellement faites dans les termes utilisés par le verbalisateur, la sincérité des unes et les déductions tirées des autres demeurent soumises, quant à la preuve, à l'appréciation souveraine du juge du fond (1). (1) Voir cass., 28 mai 1986, RG 4852, n° 605; 14 décembre 1988, RG 6707, n° 225.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Douanes et accises - Infraction - Preuve - Procès-verbaux des agents des douanes - Force probante

- Art. 272 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

DOUANES ET ACCISES - Infraction - Preuve - Loi Générale sur les Douanes et Accises - Article 272 - Procès-verbaux des agents des douanes - Force probante

- Art. 272 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Douanes et accises - Infraction - Procès-verbaux des agents des douanes - Force probante

- Art. 272 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

---

Het proces-verbaal van de douaneambtenaren verdient volle geloof in rechten, tot de valsheid ervan bewezen wordt, wat de materiële vaststellingen betreft die door die ambtenaren binnen de perken van hun bevoegdheid zijn verricht, zodat de rechter een beklaagde niet mag vrijspreken louter op grond dat de telastlegging bij het voor hem gedane onderzoek niet naar eis van recht bewezen is gebleven, zonder uitdrukkelijk te constateren dat de valsheid van de vaststelling bewezen is (1). (1) Cass., 22 maart 1983, AR 7571, nr 410.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Misdrijf - Algemene wet op de douane en accijnzen - Artikel 272 - Processen-verbaal van de douaneambtenaren - Wettelijke bewijswaarde

- Art. 272 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

Le procès-verbal dressé par les agents des douanes fait foi en justice, jusqu'à ce que la fausseté en soit prouvée, des constatations matérielles faites par ces agents dans les limites de leur compétence, de sorte que le juge ne peut acquitter un prévenu, au seul motif que la prévention n'est pas demeurée établie à suffisance de droit à la suite de l'instruction faite devant lui, sans constater expressément que la fausseté de la constatation est prouvée (1). (1) Cass., 22 mars 1983, RG n° 7571, n° 410.

DOUANES ET ACCISES - Infraction - Loi Générale sur les Douanes et Accises - Article 272 - Procès-verbaux des agents des douanes - Force probante

- Art. 272 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

---

P.06.0549.F 25 oktober 2006 AC nr. 512

In geval van overtreding van artikel 35, Wegverkeerswet, moet het herstel in het recht tot sturen afhankelijk worden gemaakt van het slagen voor het geneeskundig en psychologisch onderzoek, zelfs indien voor de straf van verval van het recht tot sturen uitstel van tenuitvoerlegging wordt verleend, voor het gedeelte dat niet door de onmiddellijke intrekking wordt gedekt, en de beklaagde bijgevolg geen effectieve straf van verval van het recht tot sturen meer moet ondergaan na het tijdstip van het vonnis waarbij het verval wordt uitgesproken.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Dronkenschap - Verval van het recht tot sturen - Herstel - Voorwaarden - Geneeskundig en psychologisch onderzoek - Gedeeltelijk uitstel van de tenuitvoerlegging van het verval

- Artt. 35, 38, § 4, vierde lid, en 41 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

En cas d'infraction à l'article 35 des lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968, la réintégration dans le droit de conduire doit être subordonnée à la réussite des examens médical et psychologique, même si la peine de déchéance du droit de conduire est assortie d'un sursis à son exécution pour la partie de la déchéance non couverte par le retrait immédiat et que, partant, le prévenu ne doit plus subir une peine effective de déchéance postérieurement au jugement qui la prononce.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Ivresse - Déchéance du droit de conduire - Réintégration - Conditions - Examens médical et psychologique - Sursis partiel à l'exécution de la déchéance

- Art. 35, 38, § 4, al. 4, et 41 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.06.0555.N 25 april 2006 AC nr. 239

Tegen arresten van het Hof van cassatie kan geen hoger beroep worden ingesteld (1). (1) Cass., 26 okt. 1999, AR P.99.1351.N, nr 566.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei - Hoger beroep tegen arrest van het Hof van Cassatie

Les arrêts de la Cour de cassation ne sont pas susceptibles d'appel (1). (1) Cass., 26 octobre 1999, RG P.99.1351.N, n° 566.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Divers - Appel contre un arrêt de la Cour de cassation

---

P.06.0572.N 26 september 2006 AC nr. 438

Artikel 67ter, tweede lid, Wegverkeerswet, voorziet geen sanctie in geval het proces-verbaal van vaststelling buiten de termijn van artikel 62, achtste lid, Wegverkeerswet, werd verstuurd.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter - Motorvoertuig ingeschreven op naam van rechtspersoon - Afschrift - Niet-naleving van de termijn - Toezending aan de overtreder - Proces-verbaal van vaststelling

- Artt. 62, achtste lid, en 67ter, tweede lid Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

L'article 67ter, alinéa 2, de la loi relative à la police de la circulation routière, ne prévoit pas de sanction dans le cas où le procès-verbal de constatation a été transmis en dehors du délai de l'article 62, alinéa 8, de la loi relative à la police de la circulation routière.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 67ter - Véhicule à moteur immatriculé au nom de la personne morale - Copie - Non-respect du délai - Transmission au contrevenant - Procès-verbal de constatation

- Art. 62, al. 8, et 67ter, al. 2 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

De niet-naleving van de termijn, bepaald door artikel 62, achtste lid, Wegverkeerswet, brengt geen nietigheid mee van het proces-verbaal van vaststelling van de overtreding maar enkel dat dit proces-verbaal zijn bijzondere bewijswaarde verliest en slechts geldt als inlichting (1). (1) Cass., 22 okt. 1985, AR 9748, nr 116; Cass., 25 mei 1999, AR P.97.1008.N, nr 305.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Proces-verbaal van vaststelling - Toezending aan de overtreder - Termijn - Niet-naleving termijn van toezending

Le non-respect du délai, prévu à l'article 62, alinéa 8, de la loi relative à la police de la circulation routière, n'entraîne pas la nullité du procès-verbal de constatation de la contravention mais a uniquement pour conséquence que ce procès-verbal perd sa valeur probante particulière et ne vaut que comme renseignement (1). (1) Cass., 22 octobre 1985, RG 9748, n° 116; Cass., 25 mai 1999, RG P.97.1008.N, n° 305.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Procès-verbal de constatation - Transmission au contrevenant - Délai - Non-respect du délai de

- Art. 62, achtste lid Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

transmission

- Art. 62, al. 8 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

Wanneer het proces-verbaal van vaststelling buiten de termijn van artikel 62, achtste lid, Wegverkeerswet, werd verstuurd en de vraag om inlichtingen hetzij aldus niet gevoegd werd bij een tijdig verstuurd proces-verbaal van vaststelling, hetzij mondeling is geschied, neemt de termijn van 15 dagen binnen dewelke de mededeling van artikel 67ter, tweede en derde lid, Wegverkeerswet moet gebeuren, slechts een aanvang vanaf de datum waarop ook de vraag om inlichtingen wordt verstuurd of de vraag om inlichtingen mondeling wordt gesteld (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 2005, AR P.05.0995.N, nr 635.

Lorsque le procès-verbal de constatation a été envoyé en dehors du délai de l'article 62, alinéa 8, de la loi relative à la police de la circulation routière et que la demande de renseignements n'a ainsi pas été jointe à un procès-verbal de constatation envoyé dans les délais, soit a été effectuée oralement, le délai de 15 jours dans lequel la communication visée par l'article 67ter, alinéas 2 et 3, de la loi relative à la police de la circulation routière doit avoir lieu, ne commence à courir qu'à partir de la date à laquelle la demande de renseignements est elle aussi envoyée ou effectuée oralement (1). (1) Voir Cass., 29 novembre 2005, RG P.05.0995.N, n° 635.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter - Motorvoertuig ingeschreven op naam van rechtspersoon - Afschrift - Vraag om inlichtingen - Toezending aan de overtreder - Niet-naleving termijn van toezending - Termijn van mededeling - Aanvang - Proces-verbaal van vaststelling

- Artt. 62, achtste lid, en 67ter, tweede en derde lid Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 67ter - Véhicule à moteur immatriculé au nom de la personne morale - Copie - Demande de renseignements - Transmission au contrevenant - Non-respect du délai de transmission - Délai de communication - Point de départ - Procès-verbal de constatation

- Art. 62, al. 8, et 67ter, al. 2 et 3 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.06.0573.F 20 september 2006 AC nr. 427

De exploitatie van een slijterij van geestrijke dranken zonder het indienen van de daartoe vereiste aangifte en het verzuim om het vergunningsrecht te betalen zijn twee onderscheiden gedragingen; het aanhouden van de eerste telastlegging belet de retroactieve toepassing niet van de wet waarbij de tweede telastlegging wordt afgeschaft.

L'exploitation d'un débit de boissons spiritueuses sans avoir fait la déclaration requise et l'omission d'acquitter la taxe de patente constituent deux comportements distincts; la persistance de l'incrimination du premier ne fait pas obstacle à l'application rétroactive de la loi d'abrogation relative au second.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Toepassing in de tijd - Geestrijke dranken - Exploitatie van een slijterij van geestrijke dranken - Verplichting om de vergunning te verkrijgen en het vergunningsrecht te betalen - Onderscheiden gedragingen - Aanhouden van telastlegging ontbreken vergunning en afschaffing van telastlegging niet betalen van het vergunningsrecht

GEESTRIJKE DRANKEN - Exploitatie van een slijterij van geestrijke dranken - Verplichting om de vergunning te verkrijgen en het vergunningsrecht te betalen - Onderscheiden gedragingen - Aanhouden van telastlegging ontbreken vergunning en afschaffing van telastlegging niet betalen van het vergunningsrecht

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Boissons spiritueuses - Exploitation d'un débit de boissons spiritueuses - Obligations d'obtenir la patente et d'acquitter la taxe de patente - Comportements distincts - Persistance incrimination de défaut de patente et suppression incrimination de non-payement de la taxe de patente

BOISSONS SPIRITUEUSES - Exploitation d'un débit de boissons spiritueuses - Obligations d'obtenir la patente et d'acquitter la taxe de patente - Comportements distincts - Persistance incrimination de défaut de patente et suppression incrimination de non-payement de la taxe de patente

Ofschoon de Wet van 17 mei 2004 tot wijziging van de Wet van 28 december 1983 betreffende het verstrekken van sterke dranken en betreffende het vergunningsrecht, inwerkinggetreden op 14 juni 2004, het vergunningsrecht handhaaft, schaft zij daarentegen de heffing af die noodzakelijk is voor de inning ervan en heft zij bijgevolg alle bepalingen op die het niet betalen ervan beteugelden (1); de afschaffing van de telastlegging niet betalen van het vergunningsrecht verbiedt elke veroordeling uit hoofde daarvan voor feiten die vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet zijn gepleegd (2). (1) Gedr. St., Kamer, zitting 2003-2004, Verslag namens de Commissie voor de financiën en de begroting, nr 51.0540/004, p. 3 en 4. (2) Zie Cass., 19 okt. 2005, AR P.05.0069.F, nr ...

GEESTRIJKE DRANKEN - Vergunningsrecht - Nieuwe wet - Afschaffing van de telastlegging niet-betaling van het vergunningsrecht

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Toepassing in de tijd - Geestrijke dranken - Vergunningsrecht - Nieuwe wet - Afschaffing van de telastlegging niet-betaling van het vergunningsrecht

Si la loi du 17 mai 2004 modifiant la loi du 28 décembre 1983 sur le débit de boissons spiritueuses et sur la taxe de patente, entrée en vigueur le 14 juin 2004, maintient la patente, elle supprime en revanche la taxe nécessaire à son obtention et elle abroge par conséquent toutes les dispositions qui réprimaient le fait de ne pas la payer (1); la suppression de l'incrimination de non-paiement de la taxe de patente interdit toute condamnation du chef de celle-ci pour des faits commis antérieurement à l'entrée en vigueur de la loi nouvelle (2). (1) Doc. parl. Chambre des Repr., sess. 2003-2004, Rap. fait au nom de la commission des finances et du budget, n° 51.0540/004, pp. 3 et 4. (2) Voir Cass., 19 octobre 2005, RG P. 05.0069.F, n° ...

BOISSONS SPIRITUEUSES - Taxe de patente - Loi nouvelle - Suppression de l'incrimination de non-paiement de la taxe de patente

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Boissons spiritueuses - Taxe de patente - Loi nouvelle - Suppression de l'incrimination de non-paiement de la taxe de patente

---

P.06.0575.F 21 juni 2006 AC nr. 345

De regeling van rechtsgebied wegens een bevoegdheidsconflict, veronderstelt een geschil in rechtsmacht dat de uitoefening van de strafvordering en niet louter van de burgerlijke rechtsvordering belemmert (1). (1) Zie Cass., 11 juni 1996, AR P.96.0380.N, nr 229; 23 juni 1998, AR P.97.0667.N, nr 331.

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Algemeen - Voorwaarden - Geschil in rechtsmacht dat de uitoefening van de strafvordering belemmert

- Art. 526 Wetboek van Strafvordering

Le règlement de juges en raison d'un conflit de compétence suppose l'existence d'un conflit de juridiction entravant l'exercice de l'action publique, mais non celui de la seule action civile (1). (1) Voir Cass., 11 juin 1996, RG P.96.0380.N, n° 229; 23 juin 1998, RG P.97.0667.N, n° 331.

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Entre juridictions d'instruction et juridictions de jugement - Généralités - Conditions - Conflit de juridiction entravant l'exercice de l'action publique

- Art. 526 Code d'Instruction criminelle

P.06.0583.F 13 september 2006 AC nr. 412

De buitenlandse onderdanen die gemachtigd of toegelaten werden om onbeperkt te verblijven met toepassing van de Vreemdelingenwet of van de Regularisatiewet, zijn vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart; uit de loutere vermelding op de keerzijde van het inschrijvingsbewijs in het vreemdelingenregister, dat dit stuk geen uitoefening van een winstgevende activiteit toestaat, kan niet worden afgeleid dat de vreemdeling die de drager ervan is, niet is vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaartikel

VREEMDELINGEN - Tewerkstelling van een buitenlandse werknemer

Sont dispensés de l'obligation d'obtenir un permis de travail les ressortissants étrangers autorisés ou admis au séjour illimité en application de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ou de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume; de la seule indication, au verso du certificat d'inscription au registre des étrangers, que ce titre n'autorise pas l'exercice d'une activité lucrative, il ne peut se déduire que l'étranger qui en est titulaire n'est pas dispensé de l'obligation d'obtenir un permis de travail.

ETRANGERS - Occupation d'un travailleur étranger sans autorisation

zonder toelating van de minister van Werkgelegenheid en Arbeid - Buitenlandse werknemer in het bezit van een inschrijvingsbewijs in het vreemdelingenregister - Vervolging van de werkgever - Veroordeling - Motivering

- Artt. 12, eerste lid, en 13, eerste lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 2, 3°, b) KB 9 juni 1999 houdende uitvoering wet 30 april 1999, gewijzigd bij KB 6 feb. 2003

ARBEID - Allerlei - Tewerkstelling van een buitenlandse werknemer zonder toelating van de minister van Werkgelegenheid en Arbeid - Buitenlandse werknemer in het bezit van een inschrijvingsbewijs in het vreemdelingenregister - Vervolging van de werkgever - Veroordeling - Motivering

- Artt. 12, eerste lid, en 13, eerste lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 2, 3°, b) KB 9 juni 1999 houdende uitvoering wet 30 april 1999, gewijzigd bij KB 6 feb. 2003

du ministre de l'emploi - Travailleur étranger en possession d'un certificat d'inscription au registre des étrangers - Poursuites de l'employeur - Condamnation - Motivation

- Art. 12, al. 1er, et 13, al. 1er L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

- Art. 2, 3°, b) A.R. du 9 juin 1999 portant exécution de la loi du 30 avril 1999, modifié par A.R. du 6 février 2003

TRAVAIL - Divers - Occupation d'un travailleur étranger sans autorisation du ministre de l'emploi - Travailleur étranger en possession d'un certificat d'inscription au registre des étrangers - Poursuites de l'employeur - Condamnation - Motivation

- Art. 12, al. 1er, et 13, al. 1er L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

- Art. 2, 3°, b) A.R. du 9 juin 1999 portant exécution de la loi du 30 avril 1999, modifié par A.R. du 6 février 2003

P.06.0593.F 24 mei 2006 AC nr. 289

Geen enkele bepaling van de Wet Voorlopige Hechtenis, waarnaar artikel 72, vierde lid, Vreemdelingenwet, verwijst, noch enige andere wettelijke bepaling, verplicht de onderzoeksgerechten om in hun beslissingen de bepalingen te vermelden die, met uitzondering van die van de Taalwet Gerechtszaken waarvan het verzuim evenwel niet tot nietigheid leidt (1), alleen betrekking hebben op de regels van de rechtspleging (2). (1) Zie Cass., 6 maart 1990, AR 3481, nr 405. (2) Zie Cass., 25 okt. 1988, AR 2124, nr 111; Raoul DECLERCQ, Procédure pénale, R.P.D.B., dl. IX, compl., Brussel, Bruylant, 2004, p. 656, nr 1431.

Aucune disposition de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, à laquelle renvoie l'article 72, alinéa 4, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, ni aucune autre disposition légale ne fait obligation aux juridictions d'instruction de mentionner dans leurs décisions les dispositions qui, à l'exception de celles de la loi du 15 juin 1935 dont l'omission n'entraîne cependant pas la nullité (1), ne sont relatives qu'aux règles de procédure (2). (1) Voir cass., 6 mars 1990, RG 3481, n° 405. (2) Voir cass., 25 octobre 1988, RG 2124, n° 111; Raoul DECLERCQ, Procédure pénale, R.P.D.B., T. IX, compl., Bruxelles, Bruylant, 2004, p. 656, n° 1431.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingen - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Beslissing tot handhaving - Vermeldingen - Bepalingen betreffende de regels van de rechtspleging - Verplichting

- Art. 72, vierde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Beslissing tot handhaving - Vermeldingen - Bepalingen betreffende de regels van de rechtspleging - Verplichting

- Art. 72, vierde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Etrangers - Mesure administrative de privation de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Décision de maintien - Mentions - Dispositions relatives aux règles de procédure - Obligation

- Art. 72, al. 4 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Mesure administrative de privation de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Juridictions d'instruction - Décision de maintien - Mentions - Dispositions relatives aux règles de procédure - Obligation

- Art. 72, al. 4 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

---

Art. 149 Gw. is niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van de administratieve maatregel van vrijheidsberoving die tegen een vreemdeling is genomen (1). (1) Zie Cass., 11 feb. 2004, AR P.03.1661.F, nr. 73, en Rev.dr.pén., 2004, p. 719 e.v., met noot get. Gian-Franco RANERI.

L'article 149 de la Constitution n'est pas d'application aux juridictions d'instruction statuant sur le maintien de la mesure administrative de privation de liberté prise à l'égard d'un étranger (1). (1) Voir cass., 11 février 2004, RG P.03.1661.F, n° 73, et Rev.dr.pén., 2004, p. 719 et suiv., avec note signée Gian-Franco RANERI.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Vreemdelingen - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Handhaving - Toepassing

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Handhaving - Artikel 149, Gw. (1994) - Toepassing

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingen - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Handhaving - Artikel 149, Gw. (1994) - Toepassing

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Etrangers - Mesure administrative de privation de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Juridictions d'instruction - Maintien - Application

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Mesure administrative de privation de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Juridictions d'instruction - Maintien - Const. (1994), article 149 - Application

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Etrangers - Mesure administrative de privation de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire - Maintien - Const. (1994), article 149 - Application

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

---

Alleen de vreemdeling jegens wie één van de in artikel 71, Vreemdelingenwet, bedoelde vrijheidsberovende maatregelen wordt genomen, kan tegen die maatregel het in dat artikel bedoelde beroep instellen; het beroep dat ingesteld wordt in naam van de minderjarige, die om humanitaire redenen bij haar moeder mag verblijven die in uitvoering van de voormelde wet van haar vrijheid is beroofd, is zonder voorwerp en bijgevolg niet ontvankelijk, aangezien die minderjarige niet zelf het voorwerp van de vrijheidsberovende maatregel is (1). (1) Zie Cass., 3 okt. 2001, AR P.01.1271.F, nr 521, en Rev.dr.pén., 2002, p. 349 e.v., met noot get. Gian-Franco RANERI.

Seul l'étranger qui fait l'objet d'une des mesures privatives de liberté visées à l'article 71 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers peut introduire, contre cette mesure, le recours prévu à cet article; le recours formé au nom de la mineure d'âge, autorisée dans un but humanitaire à résider avec sa mère privée de liberté en exécution de ladite loi, est sans objet et, partant, irrecevable, dès lors que cette mineure ne fait pas personnellement l'objet de la mesure privative de liberté (1). (1) Voir cass., 3 octobre 2001, RG P.01.1271.F, n° 521, et Rev.dr.pén., 2002, p. 349 et suiv., avec note signée Gian-Franco RANERI.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Allerlei - Vreemdelingen - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht

- Artt. 71 en 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht

- Artt. 71 en 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Divers - Etrangers - Mesure administrative de privation de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire

- Art. 71 et 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Mesure administrative de privation de liberté - Recours auprès du pouvoir judiciaire

- Art. 71 et 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

---

P.06.0598.N 12 september 2006 AC nr. 407

Artikel 5 Strafwetboek doet geen afbreuk aan de gewone regels van toerekening van een misdrijf aan de daders of de mededaders ervan.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Algemeen - Artikel 5 Strafwetboek - Deelneming

L'article 5 du Code pénal ne porte pas préjudice aux règles ordinaires de l'imputation d'une infraction sur les auteurs ou les coauteurs de ces derniers.

INFRACTION - Imputabilité - Généralités - Code pénal, article 5 - Participation

- Art. 66 Strafwetboek

MISDRIJF - Deelneming - Artikel 5 Strafwetboek - Toepassing

- Art. 66 Strafwetboek

- Art. 66 Code pénal

INFRACTION - Participation - Code pénal, article 5 - Application

- Art. 66 Code pénal

De bedrijfsleider is strafrechtelijk verantwoordelijk voor het door zijn aangestelde op zijn bevel of met zijn toelating begane misdrijf (1). (1) Cass., 17 maart 1958, AC, 1958, 521.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Bedrijfsleider - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor aangestelde

Le chef d'entreprise est pénalement responsable des infractions commises par son préposé sur son ordre ou avec sa permission (1). (1) Cass., 17 mars 1958, Bull. et Pas., 1958, I, 778.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Chef d'entreprise - Responsabilité pénale pour le préposé

P.06.0604.N 26 september 2006 AC nr. 439

Bij het misdrijf van sluikinvoer, dat geen onachtzaamheidmisdrijf of onopzettelijk misdrijf is, moet bewezen worden dat de beklaagde wetens en willens de goederen heeft ingevoerd waarvan geen aangifte werd gedaan; wat de mededader betreft is tenminste vereist en volstaat het dat bewezen wordt dat hij wetens en willens enige door de wet bepaalde vorm van medewerking aan het misdrijf heeft verleend.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Douane en accijnzen - Douanemisdrijven - Sluikinvoer - Moreel bestanddeel - Aard - Mededaderschap - Vereiste

- Art. 220 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

- Artt. 66 en 67 Strafwetboek

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douanemisdrijven - Sluikinvoer - Moreel bestanddeel - Aard - Mededaderschap - Vereiste

- Art. 220 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

- Artt. 66 en 67 Strafwetboek

Pour qu'il y ait infraction d'importation frauduleuse, qui n'est pas un délit de négligence ni un délit involontaire, il doit être établi que le prévenu a importé sciemment et volontairement les biens pour lesquels aucune déclaration n'a été déposée; en ce qui concerne le coauteur, il est nécessaire mais suffisant qu'il ait fourni sciemment et volontairement toute forme de coopération à l'infraction prévue par la loi.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Douanes et accises - Infractions douanières - Importation frauduleuse - Elément moral - Nature - Coauteur - Condition

- Art. 220 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

- Art. 66 et 67 Code pénal

DOUANES ET ACCISES - Infractions douanières - Importation frauduleuse - Elément moral - Nature - Coauteur - Condition

- Art. 220 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

- Art. 66 et 67 Code pénal

De redelijke termijn tussen de beschuldiging en het vonnis wordt in de regel beoordeeld naar de loop van het ganse proces en niet enkel naar de verstreken tijd tussen bepaalde onderzoeksdaden onderling of tussen het afsluiten van het vooronderzoek en de aanhangigmaking van de zaak bij de rechter (1). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 1384 e.v.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Beoordeling

Le délai raisonnable entre l'accusation et le jugement est en règle apprécié en fonction du cours de l'ensemble du procès et non pas uniquement en fonction du temps qui s'est écoulé entre certains actes d'instruction entre eux ou entre la clôture de l'information et la saisine du juge (1). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, n° 1384 s.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Appréciation

Het staat de rechter in het licht van de omstandigheden van de zaak en met inachtneming van de complexiteit ervan, het gedrag van de beklaagde en van de gerechtelijke overheden, in feite te oordelen of de redelijke termijn tussen de beschuldiging en het vonnis is overschreden; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de vaststellingen die hij verricht geen gevolgtrekking afleidt die deze niet kunnen verantwoorden (1) (2). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 1384 e.v. (2) Cass., 5 mei 1987, AR 1059, nr 517; Cass., 12 april 2000, AR P.00.0136.F, nr 247; Cass., 8 februari 2005, AR P.04.1317.N, nr 77.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Strafvordering - EVRM - Redelijke termijn - Vonnisgerecht - Beoordeling - Marginale toetsing

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Vonnisgerecht - Beoordeling - Toezicht van het Hof

STRAFVORDERING - EVRM - Redelijke termijn - Vonnisgerecht - Beoordeling - Toezicht van het Hof

Il appartient au juge de décider, à la lumière des circonstances de la cause et eu égard à sa complexité, au comportement du prévenu et à celui des autorités judiciaires, de décider en fait si le délai raisonnable entre l'accusation et le jugement a été dépassé; la Cour se borne à vérifier si le juge ne déduit pas des constatations qu'il opère des conséquences qu'elles ne pourraient justifier (1) (2). (1) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, n° 1384 s. (2) Cass., 5 mai 1987, RG 1059, n° 517; Cass., 12 avril 2000, RG P.00.0136.F, n° 247; Cass., 8 février 2005, RG P.04.1317.N, n° 77.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière répressive - Action publique - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Délai raisonnable - Juridiction de jugement - Appréciation - Contrôle marginal

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Délai raisonnable - Juridiction de jugement - Appréciation - Contrôle de la Cour

ACTION PUBLIQUE - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Délai raisonnable - Juridiction de jugement - Appréciation - Contrôle de la Cour

---

P.06.0606.F 21 juni 2006 AC nr. 346

Uit de omstandigheid dat de betekening aan de persoon van de veroordeelde slechts verschillende jaren na de veroordeling is kunnen gebeuren, vloeit niet voort dat de eiser in verzet het recht zou hebben om zijn rechtsmiddel in te stellen na het verstrijken van de termijnen die deze betekening heeft doen ingaan.

VERZET - Strafzaken - Termijnen - Veroordeling bij verstek - Betekening aan de persoon verschillende jaren na de veroordeling

- Art. 187, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering

De la circonstance que la signification à la personne du condamné n'a pu être faite que plusieurs années après la condamnation, il ne se déduit pas que l'opposant aurait le droit de former son recours après l'expiration des délais que cette signification a fait courir.

OPPOSITION - Matière répressive - Délais - Condamnation par défaut - Signification à personne plusieurs années après la condamnation

- Art. 187, al. 1er et 2 Code d'Instruction criminelle

Noch artikel 6.1, E.V.R.M., noch de toepasselijke wettelijke bepalingen, leggen op dat de akte van de betekening van de bij verstek gewezen veroordeling, melding moet maken van het recht om verzet aan te tekenen tegen het vonnis alsook van de termijn om dit recht uit te oefenen.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot - Strafzaken - Veroordeling bij verstek - Betekening - Vermeldingen - Vermelding van het recht om verzet aan te tekenen en van de termijn daartoe - Verplichting

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Veroordeling bij verstek - Betekening - Vermeldingen - Vermelding van het recht om verzet aan te tekenen en van de termijn daartoe - Verplichting

VERZET - Strafzaken - Veroordeling bij verstek - Betekening - Vermeldingen - Vermelding van het recht om verzet aan te tekenen

Ni l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, ni les dispositions légales applicables n'imposent que l'acte de signification de la condamnation prononcée par défaut mentionne le droit de faire opposition au jugement et le délai imparti pour l'exercice de ce droit.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Exploit - Matière répressive - Condamnation par défaut - Signification - Mentions - Mention du droit de faire opposition et du délai imparti - Obligation

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Condamnation par défaut - Signification - Mentions - Mention du droit de faire opposition et du délai imparti - Obligation

OPPOSITION - Matière répressive - Condamnation par défaut - Signification - Mentions - Mention du droit de faire opposition et du

P.06.0607.F 3 mei 2006 AC nr. 256

Er bestaat geen "algemeen rechtsbeginsel van het recht op eerbiediging van de redelijke termijn".

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Eerbiediging van de redelijke termijn - Bestaan

VOORLOPIGE HECHTENIS - Algemeen - Algemeen rechtsbeginsel - Eerbiediging van de redelijke termijn - Bestaan

Il n'existe pas de "principe général de droit du respect du délai raisonnable".

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Respect du délai raisonnable - Existence

DETENTION PREVENTIVE - Généralités - Principe général du droit - Respect du délai raisonnable - Existence

Het gerecht op verwijzing moet niet antwoorden op het cassatiearrest dat de zaak bij hem aanhangig maakt.

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Opdracht van het gerecht op verwijzing - Antwoord op het cassatiearrest - Verplichting

La juridiction de renvoi ne doit pas répondre à l'arrêt de cassation qui la saisit.

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Mission de la juridiction de renvoi - Réponse à l'arrêt de cassation - Obligation

Het rechtscollege waarbij een verzoek tot invrijheidstelling aanhangig is gemaakt dat is neergelegd door een uitgewezen veroordeelde die verzet doet tegen zijn veroordeling, kan de eerbiediging van de redelijke termijn die bij artikel 5.3, E.V.R.M. is bepaald alleen toetsen aan de hechtenis die op Belgisch grondgebied is ondergaan sinds de aflevering van de titel waarop zij is gegrond; bijgevolg dient het alleen acht te slaan op de rechtspleging waarop de hechtenis van de beklaagde of de beschuldigde is gegrond en die volgt op zijn veroordeling (1). (1) Cass., 2 jan. 2002, AR P.01.1740.F, nr 1; Cass., 8 maart 2006, AR P.06.0341.F, nr ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis na uitlevering - Redelijke termijn - Beoordeling

- Art. 27, §§ 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

UITLEVERING - Uitgewezen veroordeelde die verzet heeft gedaan - Voorlopige hechtenis na uitlevering - Verzoek tot invrijheidstelling - Artikel 5.3 E.V.R.M. - Redelijke termijn - Beoordeling

- Art. 27, §§ 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht - Uitgewezen veroordeelde die verzet heeft gedaan - Verzoek tot invrijheidstelling - Artikel 5.3 E.V.R.M. - Redelijke termijn - Beoordeling

- Art. 27, §§ 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

La juridiction, saisie d'une requête de mise en liberté déposée par un condamné extradé qui forme opposition à sa condamnation, ne peut contrôler le respect du délai raisonnable prévu à l'article 5.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales qu'au regard de la détention subie sur le territoire belge, depuis la délivrance du titre qui la fonde; dès lors, elle ne doit avoir égard qu'à la procédure fondant la détention du prévenu ou de l'accusé et postérieure à sa condamnation (1). (1) Cass., 2 janvier 2002, RG P.01.1740.F, n° 1; Cass., 8 mars 2006, RG P.06.0341.F, n° ...

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détention préventive après extradition - Délai raisonnable - Appréciation

- Art. 27, § 1er et 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

EXTRADITION - Condamné extradé ayant formé opposition - Détention préventive après extradition - Requête de mise en liberté - Conv. D.H., article 5, § 3 - Délai raisonnable - Appréciation

- Art. 27, § 1er et 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Juridiction de jugement - Condamné extradé ayant formé opposition - Requête de mise en liberté - Conv. D.H., article 5, § 3 - Délai raisonnable - Appréciation

- Art. 27, § 1er et 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De artt. 6.1, E.V.R.M. en 14.3, I.V.B.P.R. zijn niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling (1). (1) Zie Cass., 28 jan. 1992, AR 6302, nr 278; Cass., 20 juli 1992, AR 131, nr 577; Cass., 16 okt. 1996, AR P.96.1278.F, nr 385; Cass., 23 maart 2005, AR P.05.0332.F, nr 182.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht - Onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Toepasselijkheid

- Art. 14.3 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht - Onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling - Artikel 14.3, E.V.R.M. - Toepasselijkheid

- Art. 14.3 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.3 - Toepassingsgebied - Onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling

- Art. 14.3 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Toepassingsgebied - Onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling

- Art. 14.3 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Les articles 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 14.3 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques ne sont pas applicables aux juridictions d'instruction statuant sur une requête de mise en liberté (1). (1) Voir Cass., 28 janvier 1992, RG 6302, n° 278; Cass., 20 juillet 1992, RG 131, n° 577; Cass., 16 octobre 1996, RG P.96.1278.F, n° 385; Cass., 23 mars 2005, RG P.05.0332.F, n° 182.

DETENTION PREVENTIVE - Juridiction de jugement - Juridiction d'instruction statuant sur une requête de mise en liberté - Conv. D.H., article 6, § 1er - Applicabilité

- Art. 14, § 3 Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Juridiction de jugement - Juridiction d'instruction statuant sur une requête de mise en liberté - P.I.D.C.P., article 14.3 - Applicabilité

- Art. 14, § 3 Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 3 - Champ d'application - Juridiction d'instruction statuant sur une requête de mise en liberté

- Art. 14, § 3 Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Champ d'application - Juridiction d'instruction statuant sur une requête de mise en liberté

- Art. 14, § 3 Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

Wanneer het Hof een beslissing vernietigt en de zaak verwijst naar een hof of naar een rechtbank van dezelfde hoedanigheid als het hof of de rechtbank die de vernietigde beslissing heeft gewezen, plaatst dit de partijen, binnen de perken van de vernietiging, in de toestand waarin zij zich bevonden voor de rechter die deze beslissing heeft gewezen (1). (1) Cass., 26 april 2006, AR P.06.0058.F, nr ...

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Vernietiging met verwijzing - Gevolgen

- Artt. 426 en 427 Wetboek van Strafvordering

Lorsque la Cour casse une décision et renvoie la cause à une cour ou un tribunal de même qualité que la cour ou le tribunal qui a rendu la décision cassée, les parties sont remises dans l'état où elles étaient devant le juge qui a rendu celle-ci, dans les limites de la cassation (1). (1) Cass., 26 avril 2006, RG P.06.0058.F, n° ...

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Cassation avec renvoi - Effets

- Art. 426 et 427 Code d'Instruction criminelle

De rechter die beslist dat de redelijke termijn als bepaald in artikel 5.3, E.V.R.M., niet is overschreden, moet daarbij niet noodzakelijk uitspraak doen over "de houding" van de opgesloten persoon.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Redelijke termijn - Beoordeling - Houding van de opgesloten persoon

VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht - Verzoek tot invrijheidstelling - Artikel 5.3 E.V.R.M. - Redelijke termijn - Beoordeling - Houding van de opgesloten persoon

Pour décider que le délai raisonnable prévu à l'article 5.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'est pas dépassé, le juge ne doit pas nécessairement se prononcer sur "l'attitude" de la personne privée de liberté.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Délai raisonnable - Appréciation - Attitude de la personne privée de liberté

DETENTION PREVENTIVE - Juridiction de jugement - Requête de mise en liberté - Conv. D.H., article 5, § 3 - Délai raisonnable - Appréciation - Attitude de la personne privée de liberté

P.06.0608.N 19 september 2006 AC nr. 425

Daar het voor een schuldigverklaring aan een van de witwasmisdrijven van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek niet noodzakelijk vereist is dat de dader de precieze oorsprong of herkomst van de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek kende of moest kennen, kan geen miskenning van het recht van verdediging, van de bewijslast in strafzaken of van het vermoeden van onschuld worden afgeleid uit het feit dat het openbaar ministerie die precieze oorsprong evenmin kende en dus in zijn dagvaarding, rechtsvordering of oproeping niet kon vermelden aan welke misdrijven de beweerdelijk witgewassen gelden gerelateerd waren (1). (1) Zie Cass., 9 mei 2006, AR P.06.0242.N, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Witwassen van vermogensvoordelen - Kennis van de delictuele oorsprong of illegale herkomst van de vermogensvoordelen - Precieze oorsprong of herkomst niet gekend door het openbaar ministerie - Geen precisering of vermelding in de dagvaarding, rechtsvordering of oproeping

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Heling - Witwassen van vermogensvoordelen - Kennis van de delictuele oorsprong of illegale herkomst van de vermogensvoordelen - Precieze oorsprong of herkomst niet gekend door het openbaar ministerie - Geen precisering of vermelding in de dagvaarding, rechtsvordering of oproeping

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Heling - Witwassen van vermogensvoordelen - Kennis van de delictuele oorsprong of illegale herkomst van de vermogensvoordelen - Precieze oorsprong of herkomst niet gekend door het openbaar ministerie - Geen precisering of vermelding in de dagvaarding, rechtsvordering of oproeping

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Heling - Witwassen van vermogensvoordelen - Kennis van de delictuele oorsprong of illegale herkomst van de vermogensvoordelen - Precieze oorsprong of herkomst niet gekend door het openbaar ministerie - Geen precisering of vermelding in de dagvaarding, rechtsvordering of oproeping

Dès lors que la déclaration de culpabilité du chef d'une des infractions de blanchiment prévues à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4°, du Code pénal, ne requiert pas nécessairement que l'auteur ait eu connaissance ou ait dû avoir connaissance de l'origine ou la provenance précise des choses visées à l'article 42, 3°, du Code pénal, la violation des droits de la défense, de la charge de la preuve en matière répressive ou de la présomption d'innocence ne saurait être déduite du fait que le ministère public n'ait pas davantage eu précisément connaissance de cette origine et n'ait donc pu mentionner dans sa citation, action ou convocation à quelles infractions l'argent prétendument blanchi était lié (1). (1) Voir Cass., 9 mai 2006, RG P.06.0242.N, n° ...

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Connaissance de la provenance délictueuse ou de l'origine illicite des avantages patrimoniaux - Provenance ou origine non connue précisément par le ministère public - Pas de précision ou de mention dans la citation, l'action ou la convocation

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Recel - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Connaissance de la provenance délictueuse ou de l'origine illicite des avantages patrimoniaux - Provenance ou origine non connue précisément par le ministère public - Pas de précision ou de mention dans la citation, l'action ou la convocation

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Présomption d'innocence - Recel - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Connaissance de la provenance délictueuse ou de l'origine illicite des avantages patrimoniaux - Provenance ou origine non connue précisément par le ministère public - Pas de précision ou de mention dans la citation, l'action ou la convocation

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Recel - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Connaissance de la provenance délictueuse ou de l'origine illicite des avantages patrimoniaux - Provenance ou origine non connue précisément par le ministère public - Pas de précision ou de mention dans la citation, l'action ou la convocation

Dat een beklaagde in het kader van de behandeling van zijn zaak voor het vonnisgerecht geen kopie heeft gekregen van enkele stukken van het strafdossier, is geen miskenning van het recht van verdediging of van het algemeen rechtsbeginsel inzake de wapengelijkheid, noch een schending van de artikelen 6.1 en 6.3.b E.V.R.M. of van artikel 297 Wetboek van Strafvordering, wanneer die beklaagde, zoals de appelrechters vaststellen, van die enkele stukken inzage heeft gekregen en deze alleszins tijdig heeft kunnen verifiëren, zodat hij ze derhalve voor de feitenrechter kan tegenspreken of zich erop kan beroepen.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Rechtspleging voor het vonnisgerecht - Toelating tot inzage van het strafdossier - Weigering tot het afleveren van kopie van enkele stukken van het strafdossier

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Eerlijk proces - Strafzaken - Rechtspleging voor het vonnisgerecht - Toelating tot inzage van het strafdossier - Weigering tot het afleveren van kopie van enkele stukken van het strafdossier

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Rechtspleging voor het vonnisgerecht - Toelating tot inzage van het strafdossier - Weigering tot het afleveren van kopie van enkele stukken van het strafdossier

Le fait qu'un prévenu n'ait pas reçu dans le cadre de l'instruction de sa cause devant la juridiction de jugement une copie de certaines pièces du dossier répressif ne constitue pas une violation des droits de la défense ou du principe général du droit de l'égalité des armes, ni une violation des articles 6.1 et 6.3.b de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ou de l'article 297 du Code d'instruction criminelle, lorsque ce prévenu, ainsi que les juges d'appel l'ont constaté, a pris connaissance de ces quelques pièces et a pu de toute manière les vérifier en temps utile, de sorte qu'il a, par conséquent, pu les contredire ou s'en prévaloir devant le juge du fond.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Procédure devant la juridiction de jugement - Accès au dossier répressif - Refus de délivrer une copie de certaines pièces du dossier répressif

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Procès équitable - Matière répressive - Procédure devant la juridiction de jugement - Accès au dossier répressif - Refus de délivrer une copie de certaines pièces du dossier répressif

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Procédure devant la juridiction de jugement - Accès au dossier répressif - Refus de délivrer une copie de certaines pièces du dossier répressif

---

De loutere omstandigheid dat, nadat zaken samen werden behandeld, daarin afzonderlijke vonnissen of arresten worden gewezen, tast de wettigheid van deze vonnissen of arresten niet aan.

SAMENHANG - Strafzaken - Verschillende beklaagden - Beslissing om de verschillende zaken samen te behandelen - Afzonderlijke veroordelende beslissingen - Wettigheid

- Artt. 226 en 227 Wetboek van Strafvordering

La seule circonstance qu'ensuite de leur instruction conjointe, des causes aient fait l'objet de jugements ou arrêts distincts n'entache pas la légalité de ces jugements ou arrêts.

CONNEXITE - Matière répressive - Différents prévenus - Décision de joindre les différentes causes - Décisions de condamnation distinctes - Légalité

- Art. 226 et 227 Code d'Instruction criminelle

Voor een schuldigverklaring aan een van de witwasmisdrijven van artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4°, Strafwetboek, is tenminste vereist, maar volstaat het dat de dader van de verrichtingen de delictuele oorsprong of de illegale herkomst van de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek kende of moest kennen, zonder dat hij steeds de precieze oorsprong of herkomst daarvan moest kennen, op voorwaarde dat hij in de feitelijke omstandigheden waarin hij de verrichtingen uitvoerde, moest weten dat de zaken geen andere dan een delictuele oorsprong of illegale herkomst hadden (1). (1) Zie Cass., 9 juni 1999, AR P.99.0231.F, nr 340; 21 juni 2000, AR P.99.1285.F, P.00.0351.F en P.00.0856.F, nr 387; 25 sept. 2001, AR P.01.0725.N, nr 493; 9 mei 2006, AR P.06.0242.N, nr ...

HELING - Witwassen van vermogensvoordelen - Bestanddelen - Kennis van de delictuele oorsprong of illegale herkomst van de vermogensvoordelen

Il est à tout le moins requis mais suffisant pour établir la culpabilité du chef d'une des infractions de blanchiment prévues à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4°, du Code pénal, que l'auteur des actes ait eu connaissance ou ait dû avoir connaissance de la provenance délictueuse ou de l'origine illicite des choses visées à l'article 42, 3°, du Code pénal, sans qu'il ait toujours dû en connaître précisément l'origine ou la provenance, à la condition qu'il ait dû savoir dans les circonstances de fait dans lesquelles il a exécuté les actes que les choses ne pouvaient avoir qu'une provenance délictueuse ou une origine illicite (1). (1) Voir Cass., 9 juin 1999, RG P.99.0231.F, n° 340; 21 juin 2000, RG P.99.1285.F, P.00.0351.F et P.00.0856.F, n° 387; 25 septembre 2001, RG P.01.0725.N, n° 493; 9 mai 2006, RG P.06.0242.N, n° ...

RECEL - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Eléments constitutifs - Connaissance de la provenance délictueuse ou de l'origine illicite des avantages patrimoniaux

---

P.06.0614.N 31 oktober 2006 AC nr. 527

Concl. adv.-gen. TIMPERMAN, Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0614.N, A.C., 2006, nr ...

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Rechter die de zaak aan zich trekt - Bestaanbaarheid met het recht op een dubbele aanleg

Conclusions de M. l'avocat général Timperman, avant cass., 31 octobre 2006, RG P.06.0614.N, Pas., 2006, n° ...

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Juge évoquant la cause - Comptabilité avec le droit au double degré de juridiction

---

Concl. adv.-gen. TIMPERMAN, Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0614.N, AC, 2006, nr ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat uitspraak doet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering - Arrest behept met een onregelmatigheid - Inverdenkinggestelde - Ogenblik waarop cassatieberoep moet worden ingesteld

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat uitspraak doet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering - Arrest behept met een onregelmatigheid - Inverdenkinggestelde - Cassatieberoep - Ogenblik waarop cassatieberoep moet worden ingesteld

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Strafzaken - Hoger beroep - Rechter die de zaak aan zich trekt - Bestaanbaarheid met het recht op een dubbele aanleg

Conclusions de M. l'avocat général Timperman, avant cass., 31 octobre 2006, RG P.06.0614.N, Pas., 2006, n° ...

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Chambre des mises en accusation - Arrêt rendu en application des articles 135 et 235bis du Code d'instruction criminelle - Arrêt entaché d'une irrégularité - Inculpé - Moment auquel il y a lieu de se pourvoir en cassation

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Arrêt rendu en application des articles 135 et 235bis du Code d'instruction criminelle - Arrêt entaché d'une irrégularité - Inculpé - Pourvoi en cassation - Moment auquel il y a lieu de se pourvoir en cassation

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Matière répressive - Appel - Juge évoquant la cause - Comptabilité avec le droit au double degré de juridiction

---

Het cassatieberoep dat openstaat tegen de arresten van de kamer van inbeschuldigingstelling wanneer dit onderzoeksgerecht uitspraak doet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering, of wanneer het arrest zelf behept is met een onregelmatigheid, moet onmiddellijk worden ingesteld, zonder dat de inverdenkinggestelde de keuze heeft het slechts later, samen met het eindarrest in te stellen.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat uitspraak doet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering - Arrest behept met een onregelmatigheid - Inverdenkinggestelde - Ogenblik waarop cassatieberoep moet worden ingesteld

- Artt. 131, § 1, 135, 235bis en 416 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat uitspraak doet met toepassing van de artikelen 135 en 235bis van het Wetboek van Strafvordering - Arrest behept met een onregelmatigheid - Inverdenkinggestelde - Cassatieberoep - Ogenblik waarop cassatieberoep moet worden ingesteld

- Artt. 131, § 1, 135, 235bis en 416 Wetboek van Strafvordering

Le pourvoi en cassation susceptible d'être introduit contre les arrêts rendus par la chambre des mises en accusation, lorsque cette juridiction d'instruction a statué en application des articles 135 et 235bis du Code d'instruction criminelle ou que l'arrêt est entaché d'une irrégularité, doit être introduit immédiatement, l'inculpé n'ayant pas le choix d'introduire son recours ultérieurement, conjointement avec l'arrêt définitif.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Chambre des mises en accusation - Arrêt rendu en application des articles 135 et 235bis du Code d'instruction criminelle - Arrêt entaché d'une irrégularité - Inculpé - Moment auquel il y a lieu de se pourvoir en cassation

- Art. 131, § 1er, 135, 235bis et 416 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Arrêt rendu en application des articles 135 et 235bis du Code d'instruction criminelle - Arrêt entaché d'une irrégularité - Inculpé - Pourvoi en cassation - Moment auquel il y a lieu de se pourvoir en cassation

- Art. 131, § 1er, 135, 235bis et 416 Code d'Instruction criminelle

---

P.06.0627.F 11 oktober 2006 AC nr. 479

De omstandigheid dat de vergoeding van de kosten van de verdediging door de wetgever zou kunnen worden geregeld, ontheft de rechter niet van de verplichting om over het voorwerp van de vordering uitspraak te doen (1). (1) Cass., 28 feb. 2002, AR C.01.0540.N, nr 149; Cass., 11 okt. 2002, AR C.01.0235.N, nr 532.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Verplichting om te oordelen - Rechtsweigering - Begrip - Artikel 5, Ger.W.

RECHTSWEIGERING - Begrip - Artikel 5, Ger.W.

La circonstance que l'indemnisation des frais de défense pourrait faire l'objet d'une intervention du législateur ne dispense pas le juge de l'obligation de statuer sur l'objet de la demande (1). (1) Cass., 28 février 2002, RG C.01.0540.N, n° 149; Cass., 11 octobre 2002, RG C.01.0235.N, n° 532.

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Obligation de juger - Déni de justice - Notion - Code judiciaire, article 5

DENI DE JUSTICE - Notion - Code judiciaire, article 5

P.06.0640.N 10 oktober 2006 AC nr. 473

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw heeft alleen het verval van de op het misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg; deze wijziging brengt evenwel niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering, noch dat de strafrechter voor wie de herstelvordering werd ingesteld op het ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was, daardoor zijn bevoegdheid verliest (1). (1) Cass., 13 dec. 2005, AR P.05.0693.N, nr 666 met concl. Procureur-generaal De Swaef; 2 mei 2006, AR P.06.0100.N, nr ...

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Instandhoudingsmisdrijf - Strafbaar karakter - Opheffing - Verval van de strafvordering - Herstelvordering

- Art. 146, derde lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

L'abrogation du caractère punissable de l'infraction de maintien en matière d'urbanisme entraîne seulement l'extinction de l'action publique fondée sur ladite infraction; cette modification n'a toutefois pas pour conséquence que le maintien, qui était punissable à l'époque où il a eu lieu, ne peut plus constituer le fondement d'une demande de remise en état, ni que le juge pénal saisi de la demande de remise en état au moment où le maintien était encore punissable, perd ainsi sa compétence (1). (1) Cass., 13 déc. 2005, RG P.05.0693.N, n° 666 avec les concl. de M. De Swaef, procureur général, publiées à leur date dans AC; 2 mai 2006, RG P.06.0100.N, n° ...

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Infraction de maintien - Caractère punissable - Abrogation - Extinction de l'action publique - Demande de remise en état

- Art. 146, al. 3 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

---

P.06.0644.F 10 mei 2006 AC nr. 268

Het aannemen van een verschoningsgrond door de raadkamer, in een beschikking tot internering waartegen alleen de beklaagde hoger beroep heeft ingesteld, ontneemt de kamer van inbeschuldigingstelling het recht niet om te verwijzen naar de strafrechtelijke omschrijving in het bevel tot aanhouding teneinde de verwerping van een verzoek tot invrijheidstelling met redenen te omkleden.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Raadkamer - Beschikking tot internering - Beschikking die een verschoningsgrond aanneemt - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Verzoek tot invrijheidstelling - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwerping van het verzoek - Redengeving - Strafrechtelijke omschrijving in het bevel tot aanhouding - Wettigheid

L'admission d'une cause d'excuse par la chambre du conseil, dans une ordonnance d'internement frappée d'appel par le seul prévenu, ne prive pas la chambre des mises en accusation du droit de se référer à la qualification criminelle reprise au mandat d'arrêt pour motiver le rejet d'une requête de mise en liberté.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Chambre du conseil - Ordonnance d'internement - Ordonnance admettant une cause d'excuse - Appel de l'inculpé - Requête de mise en liberté - Chambre des mises en accusation - Rejet de la requête - Motivation - Qualification criminelle reprise au mandat d'arrêt - Légalité

Het hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen een beschikking tot internering maakt zowel de regeling van de rechtspleging als de beschikking tot internering aanhangig bij de kamer van inbeschuldigingstelling; de kamer van inbeschuldigingstelling die bij artikel 235bis Sv., de volle bevoegdheid bezit inzake het voorbereidend onderzoek, is bevoegd om, na hervorming van de beschikking tot internering, uitspraak te doen over alles wat dit onderzoek betreft; haar bevoegdheid kan, wat dat betreft, niet worden beperkt door het ontbreken van het hoger beroep van het openbaar ministerie (1). (1) Jules LECLERCQ, Appel en matière répressive, R.P.D.B., compl. Dl. VIII, Brussel, 1995, p. 14, nrs 15, 16 en 17; Raoul DECLERCQ, Onderzoeksgerechten. A.P.R., 1993, p. 365, nr 926.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking tot internering - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Omvang van de aanhangigmaking

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking tot internering - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Omvang van de aanhangigmaking

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Beschikking tot internering - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Omvang van de aanhangigmaking

L'appel de l'inculpé contre une ordonnance d'internement saisit la chambre des mises en accusation du règlement de la procédure aussi bien que de la décision d'internement; investie par l'article 235bis du Code d'instruction criminelle de la plénitude de juridiction dans la matière de l'instruction préparatoire, la chambre des mises en accusation a compétence pour, après réformation de l'ordonnance d'internement, statuer sur tout ce qui concerne cette instruction; ses attributions ne peuvent, à cet égard, être restreintes par le défaut d'appel du ministère public (1). (1) Jules LECLERCQ, Appel en matière répressive, R.P.D.B., compl., T.VIII, Bruxelles, 1995, p. 14, n° 15, 16 et 17; Raoul DECLERCQ, Onderzoeksgerechten, A.P.R., 1993, p. 365, n° 926.

DEFENSE SOCIALE - Internement - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Ordonnance d'internement - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Etendue de la saisine

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Ordonnance d'internement - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Etendue de la saisine

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Ordonnance d'internement - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Etendue de la saisine

---

Wanneer op het feit een zwaardere straf dan vijftien jaar dwangarbeid staat, moet het onderzoeksgerecht dat, met vermelding van de feitelijke omstandigheden van de zaak en van die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde, de absolute noodzakelijkheid vaststelt, voor de openbare veiligheid, van de handhaving van de voorlopige hechtenis, de conclusie van de inverdenkinggestelde niet beantwoorden waarin het risico dat hij zich aan het gerecht zou onttrekken wordt betwist (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1991, AR 8947, nr 364.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Voorlopige hechtenis - Onderzoeksgerecht - Verplichting om te antwoorden

- Artt. 16, § 1, 22, zesde lid en 23, 4° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerecht - Neerlegging van conclusie - Verplichting om te antwoorden

- Artt. 16, § 1, 22, zesde lid en 23, 4° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Lorsque le fait est punissable d'une peine qui dépasse quinze ans de réclusion, la juridiction d'instruction qui, en mentionnant les circonstances de fait de la cause et celles liées à la personnalité de l'inculpé constate l'absolue nécessité, pour la sécurité publique, du maintien de la détention préventive n'est pas tenue de répondre aux conclusions de l'inculpé qui contestent les risques qu'il se soustraie à l'action de la justice (1). (1) Voir cass., 13 mars 1991, RG 8947, n° 364.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Détention préventive - Juridiction d'instruction - Obligation de répondre

- Art. 16, § 1er, 22, al. 6, et 23, 4° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridiction d'instruction - Dépôt de conclusions - Obligation de répondre

- Art. 16, § 1er, 22, al. 6, et 23, 4° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

Om te beoordelen of de redelijke termijn die bij het voormelde artikel 5.3 E.V.R.M. is bepaald, al dan niet is overschreden, moet de rechter die uitspraak doet inzake voorlopige hechtenis, de duur van de rechtspleging in aanmerking nemen vanaf de vrijheidsberoving tot op het ogenblik van zijn beslissing (1). (1) Zie Cass., 2 jan. 2002, AR P.01.1740.F, nr 1 en 2 juli 2002, AR P.02.0959.N, nr 395.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Redelijke termijn - Overschrijding - Beoordeling

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Redelijke termijn - Overschrijding - Beoordeling

Pour apprécier si le délai raisonnable prévu à l'article 5.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales est, ou non, dépassé, le juge qui statue en matière de détention préventive doit prendre en considération la durée de la procédure depuis la privation de liberté jusqu'au moment de sa décision (1). (1) Voir cass., 2 janvier 2002, RG P.01.1740.F, n° 1; et 2 juillet 2002, RG P.02.0959.N, n° 395.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détention préventive - Délai raisonnable - Dépassement - Appréciation

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Délai raisonnable - Dépassement - Appréciation

---

P.06.0646.F 8 november 2006 AC nr. 546

Het oorzakelijk verband tussen de onwettige snelheid van een voertuig dat een willekeurig voorwerp heeft aangereden, en de voormelde schadelijke gevolgen, vereist niet dat de snelheid van het betrokken voertuig daarenboven voor gevolg had dat zijn opduiken niet kon worden voorzien (1). (1) Cass., 15 dec. 1993, AR P.93.0874.F, nr 526.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - (On)middellijke oorzaak - Wegverkeer - Overdreven snelheid - Onverwachts opduiken van het voertuig - Fout - Oorzakelijk verband

Pour que la vitesse illégale d'un véhicule entré en collision avec un objet quelconque puisse être mise en relation causale avec lesdites conséquences dommageables, il ne faut pas que la vitesse du véhicule en cause ait eu en outre pour effet de rendre sa survenance imprévisible (1). (1) Cass., 15 décembre 1993, RG P.93.0874.F, n° 526.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Cause (directe ou indirecte) - Roulage - Vitesse excessive - Survenance imprévisible du véhicule - Faute - Lien de causalité

Een fout zonder welke het verkeersongeval toch zou zijn gebeurd, kan niettemin de aansprakelijkheid van de dader in het gedrang brengen als blijkt dat, zonder die fout, de schadelijke gevolgen van dat ongeval minder aanzienlijk zouden zijn geweest.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - (On)middellijke oorzaak - Wegverkeer - Fout - Oorzakelijk verband

Une faute sans laquelle l'accident de circulation se serait tout de même produit peut néanmoins entraîner la responsabilité de son auteur s'il apparaît que, sans cette faute, les conséquences dommageables dudit accident eussent été moins importantes.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Cause (directe ou indirecte) - Roulage - Faute - Lien de causalité

Een procespartij kan alleen cassatieberoep instellen tegen het dictum van een vonnis of van een arrest dat op haar betrekking heeft; wanneer het is ingesteld tegen partijen waarmee de eiser geen geding is aangegaan en ten gunste waarvan het bestreden vonnis geen enkele veroordeling tegen de eiser uitspreekt, is het cassatieberoep niet ontvankelijk.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Burgerlijke rechtsvordering - Beklaagde - Geen veroordeling - Gebrek aan belang

Une partie au procès peut uniquement se pourvoir en cassation contre les dispositifs d'un jugement ou d'un arrêt qui la concernent; lorsqu'il est formé contre des parties avec lesquelles le demandeur n'a pas eu d'instance liée et au profit desquelles la décision attaquée ne prononce aucune condamnation à charge du demandeur, le pourvoi est irrecevable.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action civile - Prévenu - Absence de condamnation - Défaut d'intérêt

---

P.06.0649.N 5 september 2006 AC nr. 389

De strafrechter moet aan het strafbare feit de juiste kwalificatie en omschrijving geven, en mag daartoe de vermeldingen van de telastlegging aanpassen, verbeteren of vervangen, op voorwaarde dat hij daarbij evenwel bij het gepleegde feit blijft, zoals het bepaald of bedoeld is in de akte die de zaak bij hem aanhangig maakt (1) (2) (3). (1) Cass., 3 dec. 1985, AR 9053, nr 225; Cass., 14 april 1987, AR 946, nr 491. (2) Over de inhoud van de kwalificatieverplichting en de grenzen ervan zie: Cass., 27 maart 1990, AR 3215, nr 448 met conclusie van advocaat-generaal R. DECLERCQ. (3) 1. Ter zake werd eiser in cassatie voor de feitenrechter vervolgd (onder andere) wegens feiten van oplichting en poging tot oplichting. Deze misdrijven werden in de akte van aanhangigmaking respectievelijk omschreven als "namelijk door op bedrieglijke wijze hetzij de uitgifte van een ongedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de goederen door middel van een wissel zouden worden betaald dertig of vijftien dagen na de levering, zich de hierna vermelde goederen te hebben doen afgeven, ten nadele van ..." (tenlastelegging A) en als "gepoogd te hebben (...) namelijk ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, zich bedrieglijk hetzij door afgifte van een niet gedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de bestelde goederen zouden worden betaald hetzij binnen de dertig dagen, hetzij binnen de vijftien dagen na levering, de hierna vermelde goederen te hebben doen afleveren ..." (tenlastelegging B). 2. In het bestreden arrest heromschrijven de appelrechters de listige kunstgreep uit de tenlasteleggingen A en B, zoals hoger geciteerd, als volgt: "namelijk zich de hierna omschreven goederen te hebben doen afleveren ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, door bij bestelling en de aflevering van de goederen gebruik te maken van de identiteit, de infrastructuur en de werkwijze van een voor derden bona fide vennootschap als bvba (...), bvba (...) en de nv (...) terwijl in werkelijkheid het systeem erin bestond dat de vennootschappen slechts als dekmantel dienden om de bestellingen te doen en de leveringen aan te nemen, en het nooit de bedoeling was de bestelde goederen te leveren en te betalen". 3. Het hof van beroep oordeelt verder (onaantastbaar) dat de nieuwe misdrijfomschrijving geen wijziging in de vervolgde feiten brengt, maar erin is begrepen, en dat de vervolgde feiten deze zijn die vervolgd werden in de aanvankelijke vordering en de uitbreidende vorderingen van de procureur des Konings; vorderingen die niet de bedrieglijke middelen vermelden die werden aangewend om de afgifte van goederen te bekomen en aldus verwijzen naar alle bedrieglijke middelen bedoeld in artikel 496, Strafwetboek en die terug te vinden zijn in de feitelijke gegevens van de klachten en processen-verbaal gevoegd bij deze vorderingen. 4. Voor een goed begrip: het bestreden arrest wijzigt in casu de kwalificatie of de juridische omschrijving van de feiten niet. De appelrechters gaan alleen de feitelijke

Il incombe au juge pénal de donner au fait punissable sa qualification et son libellé exacts; à cet effet, il peut adapter, rectifier ou remplacer l'énoncé de la prévention, à condition, ce faisant, de s'en tenir au fait commis, tel qu'il a été déterminé ou visé dans l'acte qui est à l'origine de sa saisine (1) (2) (3). (1) Cass., 3 décembre 1985, RG 9053, n° 225, Cass., 14 avril 1987, RG 946, n° 491. (2) Sur le contenu de l'obligation de qualification et ses limites, voy. Cass., 27 mars 1990, RG 3215, n° 448, avec les conclusions de M. l'avocat général R. DECLERCQ. (3) 1. En l'espèce, le demandeur en cassation était poursuivi devant le juge du fond du chef (entre autres) des faits d'escroquerie et de tentative d'escroquerie. Ces infractions ont été qualifiées dans l'acte de saisine, respectivement, de "notamment, de manière frauduleuse, soit par l'émission d'un chèque sans provision, soit en faisant croire que les choses seraient payées au moyen d'une lettre de change trente ou quinze jours après la livraison, de s'être fait remettre les biens mentionnés ci-après, au préjudice de ..." (prévention A) et d'"avoir tenté, (...) notamment au préjudice des parties lésées citées ci-après, de se faire délivrer frauduleusement, soit par l'émission d'un chèque sans provision, soit en faisant croire que les biens commandés seraient payés soit dans les trente jours, soit dans les quinze jours après livraison, les biens mentionnés ci-après ..." (prévention B). 2. Dans l'arrêt attaqué, les juges d'appel requalifient les manoeuvres frauduleuses des préventions A et B précitées comme suit: "notamment s'être fait livrer les biens décrits ci-après au préjudice des personnes lésées citées ci-après, en faisant usage, lors de la commande et la livraison des biens, de l'identité, l'infrastructure et des procédés d'une société honnête aux yeux des tiers comme la sprl (...), la sprl (...) et la sa (...), alors qu'en réalité, le système a consisté dans le fait que les sociétés ne servaient que comme façade pour effectuer les commandes et recevoir les livraisons, et qu'il n'a jamais été question de livrer et de payer les biens commandés". 3. La cour d'appel décide par ailleurs (souverainement) que la nouvelle qualification de l'infraction n'apporte pas de modification aux faits poursuivis, mais y est comprise, et que les faits poursuivis sont ceux qui étaient poursuivis dans la réquisition originelle et les réquisitions supplétives du procureur du Roi; réquisitions n'énonçant pas les moyens frauduleux qui ont été utilisés pour obtenir la remise de biens et renvoyant ainsi à tous les moyens frauduleux visés à l'article 496 du Code pénal que l'on retrouve dans les éléments de fait des plaintes et des procès-verbaux joints à ces réquisitions. 4. Pour une bonne compréhension: l'arrêt attaqué ne modifie pas en l'espèce la qualification ou la définition en droit des faits. Les juges d'appel vont uniquement changer la définition en fait des faits qualifiés escroquerie et tentative d'escroquerie: ils ne modifient que la

omschrijving van de als oplichting en poging tot oplichting gekwalificeerde feiten veranderen: ze wijzigen enkel de beschrijving van de feiten, namelijk de feitelijke gegevens die samen het misdrijf uitmaken. Op zich worden hierdoor de kwalificatie en het feit, voorwerp van de vervolging, niet gewijzigd. Waar het hoger gemaakt onderscheid als al té theoretisch zou worden ervaren kan als eenvoudige (en dus verarmende) praktische vuistregel gelden dat de rechter er alleen moet over waken dat hij de concrete materiële gedragingen bedoeld in de akte van aanhangigmaking niet mag substitueren door andere. (MT)

description des faits, notamment les éléments de fait qui constituent ensemble l'infraction. En soi, la qualification et le fait, objet des poursuites, ne subissent ainsi pas de modification. Si jamais l'on avait le sentiment que la distinction établie ci-dessus est par trop théorique, l'on peut recourir à la règle pratique simple (qui, dès lors, perd les nuances) selon laquelle le juge doit seulement veiller à ce qu'il ne peut substituer aux comportements matériels concrets visés dans l'acte de saisine d'autres comportements. (MT)

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Kwalificatie en omschrijving van het strafbare feit - Verplichting van de strafrechter

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Qualification en définition du fait punissable - Obligation du juge pénal

In correctionele- of politiezaken maakt de door een onderzoeksgerecht gewezen beschikking van verwijzing of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen, niet de daarin vermelde kwalificatie en omschrijving bij de vonnisgerechten aanhangig, maar de feiten zoals zij blijken uit de stukken van het gerechtelijk onderzoek of het opsporingsonderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen (1) (2). (1) Cass., 23 sept. 1987, AR 6005, nr 51. (2) 1. Ter zake werd eiser in cassatie voor de feitenrechter vervolgd (onder andere) wegens feiten van oplichting en poging tot oplichting. Deze misdrijven werden in de akte van aanhangigmaking respectievelijk omschreven als "namelijk door op bedrieglijke wijze hetzij de uitgifte van een ongedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de goederen door middel van een wissel zouden worden betaald dertig of vijftien dagen na de levering, zich de hierna vermelde goederen te hebben doen afgeven, ten nadele van ..." (tenlastelegging A) en als "gepoogd te hebben (...) namelijk ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, zich bedrieglijk hetzij door afgifte van een niet gedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de bestelde goederen zouden worden betaald hetzij binnen de dertig dagen, hetzij binnen de vijftien dagen na levering, de hierna vermelde goederen te hebben doen afleveren ..." (tenlastelegging B). 2. In het bestreden arrest heromschrijven de appelrechters de listige kunstgreep uit de tenlasteleggingen A en B, zoals hoger geciteerd, als volgt: "namelijk zich de hierna omschreven goederen te hebben doen afleveren ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, door bij bestelling en de aflevering van de goederen gebruik te maken van de identiteit, de infrastructuur en de werkwijze van een voor derden bona fide vennootschap als bvba (...), bvba (...) en de nv (...) terwijl in werkelijkheid het systeem erin bestond dat de vennootschappen slechts als dekmantel dienden om de bestellingen te doen en de leveringen aan te nemen, en het nooit de bedoeling was de bestelde goederen te leveren en te betalen". 3. Het hof van beroep oordeelt verder (onaantastbaar) dat de nieuwe misdrijfomschrijving geen wijziging in de vervolgde feiten brengt, maar erin is begrepen, en dat de vervolgde feiten deze zijn die vervolgd werden in de aanvankelijke vordering en de uitbreidende vorderingen van de procureur des Konings; vorderingen die niet de bedrieglijke middelen vermelden die werden aangewend om de afgifte van goederen te bekomen en aldus verwijzen naar alle bedrieglijke middelen bedoeld in artikel 496, Strafwetboek en die terug te vinden zijn in de feitelijke gegevens van de klachten en processen-verbaal gevoegd bij deze vorderingen. 4. Voor een goed begrip: het bestreden arrest wijzigt in casu de kwalificatie of de juridische omschrijving van de feiten niet. De appelrechters gaan alleen de feitelijke omschrijving van de als oplichting en poging tot

En matière correctionnelle ou de police, l'ordonnance de renvoi rendue par une juridiction d'instruction ou la citation à comparaître devant la juridiction de jugement ne saisit pas les juridictions de jugement de la qualification et du libellé y figurant, mais des faits tels qu'ils ressortent des pièces de l'instruction ou de l'information judiciaire et fondent l'ordonnance de renvoi ou la citation (1) (2). (1) Cass., 23 septembre 1987, RG 6005, n° 51. (2) 1. En l'espèce, le demandeur en cassation était poursuivi devant le juge du fond du chef (entre autres) des faits d'escroquerie et de tentative d'escroquerie. Ces infractions ont été qualifiées dans l'acte de saisine, respectivement, de "notamment, de manière frauduleuse, soit par l'émission d'un chèque sans provision, soit en faisant croire que les choses seraient payées au moyen d'une lettre de change trente ou quinze jours après la livraison, de s'être fait remettre les biens mentionnés ci-après, au préjudice de ..." (prévention A) et d'"avoir tenté, (...) notamment au préjudice des parties lésées citées ci-après, de se faire délivrer frauduleusement, soit par l'émission d'un chèque sans provision, soit en faisant croire que les biens commandés seraient payés soit dans les trente jours, soit dans les quinze jours après livraison, les biens mentionnés ci-après ..." (prévention B). 2. Dans l'arrêt attaqué, les juges d'appel requalifient les manoeuvres frauduleuses des préventions A et B précitées comme suit: "notamment s'être fait livrer les biens décrits ci-après au préjudice des personnes lésées citées ci-après, en faisant usage, lors de la commande et la livraison des biens, de l'identité, l'infrastructure et des procédés d'une société honnête aux yeux des tiers comme la sprl (...), la sprl (...) et la sa (...), alors qu'en réalité, le système a consisté dans le fait que les sociétés ne servaient que comme façade pour effectuer les commandes et recevoir les livraisons, et qu'il n'a jamais été question de livrer et de payer les biens commandés". 3. La cour d'appel décide par ailleurs (souverainement) que la nouvelle qualification de l'infraction n'apporte pas de modification aux faits poursuivis, mais y est comprise, et que les faits poursuivis sont ceux qui étaient poursuivis dans la réquisition originelle et les réquisitions supplétives du procureur du Roi; réquisitions n'énonçant pas les moyens frauduleux qui ont été utilisés pour obtenir la remise de biens et renvoyant ainsi à tous les moyens frauduleux visés à l'article 496 du Code pénal que l'on retrouve dans les éléments de fait des plaintes et des procès-verbaux joints à ces réquisitions. 4. Pour une bonne compréhension: l'arrêt attaqué ne modifie pas en l'espèce la qualification ou la définition en droit des faits. Les juges d'appel vont uniquement changer la définition en fait des faits qualifiés escroquerie et tentative d'escroquerie: ils ne modifient que la description des faits, notamment les éléments de fait qui constituent ensemble l'infraction. En soi, la

oplichting gekwalificeerde feiten veranderen: ze wijzigen enkel de beschrijving van de feiten, namelijk de feitelijke gegevens die samen het misdrijf uitmaken. Op zich worden hierdoor de kwalificatie en het feit, voorwerp van de vervolging, niet gewijzigd. Waar het hoger gemaakt onderscheid als al té theoretisch zou worden ervaren kan als eenvoudige (en dus verarmende) praktische vuistregel gelden dat de rechter er alleen moet over waken dat hij de concrete materiële gedragingen bedoeld in de akte van aanhangigmaking niet mag substitueren door andere. (MT)

qualification et le fait, objet des poursuites, ne subissent ainsi pas de modification. Si jamais l'on avait le sentiment que la distinction établie ci-dessus est par trop théorique, l'on peut recourir à la règle pratique simple (qui, dès lors, perd les nuances) selon laquelle le juge doit seulement veiller à ce qu'il ne peut substituer aux comportements matériels concrets visés dans l'acte de saisine d'autres comportements. (MT)

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Adiëren van de strafrechter - Verwijzingsbeschikking of dagvaarding - Aanhangigmaking - Voorwerp

- Artt. 129, eerste lid, 130, 160, en 182 Wetboek van Strafvordering

STRAFVORDERING - Adiëren van de strafrechter - Verwijzingsbeschikking of dagvaarding - Aanhangigmaking - Voorwerp

- Artt. 129, eerste lid, 130, 160, en 182 Wetboek van Strafvordering

---

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Saisine du juge pénal - Ordonnance de renvoi ou citation - Saisine - Objet

- Art. 129, al. 1er, 130, 160, et 182 Code d'Instruction criminelle

ACTION PUBLIQUE - Saisine du juge pénal - Ordonnance de renvoi ou citation - Saisine - Objet

- Art. 129, al. 1er, 130, 160, et 182 Code d'Instruction criminelle

Inzake oplichting mag de strafrechter, bij wijze van heromschrijving, de listige kunstgreep nader beschrijven of vervangen, mits de bedoelde materiële gedraging geen substitutie ondergaat en na deze wijziging de aldus omschreven oplichting betrekking heeft op dezelfde concrete daad als de in de inleidende akte bedoelde oplichting (1). (1) 1. Ter zake werd eiser in cassatie voor de feitenrechter vervolgd (onder andere) wegens feiten van oplichting en poging tot oplichting. Deze misdrijven werden in de akte van aanhangigmaking respectievelijk omschreven als "namelijk door op bedrieglijke wijze hetzij de uitgifte van een ongedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de goederen door middel van een wissel zouden worden betaald dertig of vijftien dagen na de levering, zich de hierna vermelde goederen te hebben doen afgeven, ten nadele van ..." (tenlastelegging A) en als "gepoogd te hebben (...) namelijk ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, zich bedrieglijk hetzij door afgifte van een niet gedekte cheque, hetzij door te doen geloven dat de bestelde goederen zouden worden betaald hetzij binnen de dertig dagen, hetzij binnen de vijftien dagen na levering, de hierna vermelde goederen te hebben doen afleveren ..." (tenlastelegging B). 2. In het bestreden arrest heromschrijven de appelrechters de listige kunstgreep uit de tenlasteleggingen A en B, zoals hoger geciteerd, als volgt: "namelijk zich de hierna omschreven goederen te hebben doen afleveren ten nadele van de hierna vernoemde benadeelden, door bij bestelling en de aflevering van de goederen gebruik te maken van de identiteit, de infrastructuur en de werkwijze van een voor derden bona fide vennootschap als bvba (...), bvba (...) en de nv (...) terwijl in werkelijkheid het systeem erin bestond dat de vennootschappen slechts als dekmantel dienden om de bestellingen te doen en de leveringen aan te nemen, en het nooit de bedoeling was de bestelde goederen te leveren en te betalen". 3. Het hof van beroep oordeelt verder (onaantastbaar) dat de nieuwe misdrijfomschrijving geen wijziging in de vervolgde feiten brengt, maar erin is begrepen, en dat de vervolgde feiten deze zijn die vervolgd werden in de aanvankelijke vordering en de uitbreidende vorderingen van de procureur des Konings; vorderingen die niet de bedrieglijke middelen vermelden die werden aangewend om de afgifte van goederen te bekomen en aldus verwijzen naar alle bedrieglijke middelen bedoeld in artikel 496, Strafwetboek en die terug te vinden zijn in de feitelijke gegevens van de klachten en processen-verbaal gevoegd bij deze vorderingen. 4. Voor een goed begrip: het bestreden arrest wijzigt in casu de kwalificatie of de juridische omschrijving van de feiten niet. De appelrechters gaan alleen de feitelijke omschrijving van de als oplichting en poging tot oplichting gekwalificeerde feiten veranderen: ze wijzigen enkel de beschrijving van de feiten, namelijk de feitelijke gegevens die samen het misdrijf uitmaken. Op

En matière d'escroquerie, le juge peut, par voie de requalification, spécifier ou remplacer les manœuvres frauduleuses, pourvu que le comportement matériel visé ne fasse pas l'objet d'une substitution et qu'après cette modification, l'escroquerie ainsi qualifiée concerne le même acte concret que l'escroquerie visée dans l'acte introductif (1). (1) 1. En l'espèce, le demandeur en cassation était poursuivi devant le juge du fond du chef (entre autres) des faits d'escroquerie et de tentative d'escroquerie. Ces infractions ont été qualifiées dans l'acte de saisine, respectivement, de "notamment, de manière frauduleuse, soit par l'émission d'un chèque sans provision, soit en faisant croire que les choses seraient payées au moyen d'une lettre de change trente ou quinze jours après la livraison, de s'être fait remettre les biens mentionnés ci-après, au préjudice de ..." (prévention A) et d'"avoir tenté, (...) notamment au préjudice des parties lésées citées ci-après, de se faire délivrer frauduleusement, soit par l'émission d'un chèque sans provision, soit en faisant croire que les biens commandés seraient payés soit dans les trente jours, soit dans les quinze jours après livraison, les biens mentionnés ci-après ..." (prévention B). 2. Dans l'arrêt attaqué, les juges d'appel requalifient les manoeuvres frauduleuses des préventions A et B précitées comme suit: "notamment s'être fait livrer les biens décrits ci-après au préjudice des personnes lésées citées ci-après, en faisant usage, lors de la commande et la livraison des biens, de l'identité, l'infrastructure et des procédés d'une société honnête aux yeux des tiers comme la sprl (...), la sprl (...) et la sa (...), alors qu'en réalité, le système a consisté dans le fait que les sociétés ne servaient que comme façade pour effectuer les commandes et recevoir les livraisons, et qu'il n'a jamais été question de livrer et de payer les biens commandés". 3. La cour d'appel décide par ailleurs (souverainement) que la nouvelle qualification de l'infraction n'apporte pas de modification aux faits poursuivis, mais y est comprise, et que les faits poursuivis sont ceux qui étaient poursuivis dans la réquisition originelle et les réquisitions supplétives du procureur du Roi; réquisitions n'énonçant pas les moyens frauduleux qui ont été utilisés pour obtenir la remise de biens et renvoyant ainsi à tous les moyens frauduleux visés à l'article 496 du Code pénal que l'on retrouve dans les éléments de fait des plaintes et des procès-verbaux joints à ces réquisitions. 4. Pour une bonne compréhension: l'arrêt attaqué ne modifie pas en l'espèce la qualification ou la définition en droit des faits. Les juges d'appel vont uniquement changer la définition en fait des faits qualifiés escroquerie et tentative d'escroquerie: ils ne modifient que la description des faits, notamment les éléments de fait qui constituent ensemble l'infraction. En soi, la qualification et le fait, objet des poursuites, ne subissent ainsi pas de modification. Si jamais l'on avait

zich worden hierdoor de kwalificatie en het feit, voorwerp van de vervolging, niet gewijzigd. Waar het hoger gemaakt onderscheid als al té theoretisch zou worden ervaren kan als eenvoudige (en dus verarmende) praktische vuistregel gelden dat de rechter er alleen moet over waken dat hij de concrete materiële gedragingen bedoeld in de akte van aanhangigmaking niet mag substitueren door andere. (MT)

le sentiment que la distinction établie ci-dessus est par trop théorique, l'on peut recourir à la règle pratique simple (qui, dès lors, perd les nuances) selon laquelle le juge doit seulement veiller à ce qu'il ne peut substituer aux comportements matériels concrets visés dans l'acte de saisine d'autres comportements. (MT)

OPLICHTING - Bestanddelen van het misdrijf - Listige kunstgrepen - Omschrijving - Heromschrijving door de rechter

- Art. 496 Strafwetboek

ESCROQUERIE - Eléments constitutifs de l'infraction - Manoeuvres frauduleuses - Qualification - Requalification par le juge

- Art. 496 Code pénal

P.06.0656.F 14 juni 2006 AC nr. 331

Naar luid van artikel 7.1, Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, opgemaakt te Straatsburg op 20 april 1959, kan de aangezochte Partij de processtukken en rechterlijke beslissingen die haar door de verzoekende Partij worden toegezonden, doen toekomen door een eenvoudige toezending van het processtuk of van de beslissing aan de geadresseerde; indien de verzoekende Partij hierom uitdrukkelijk vraagt, worden de stukken door de aangezochte Partij medegedeeld volgens een van de procedures waarin haar wetgeving voor dergelijke betekeningen voorziet of volgens een bijzondere procedure die met haar wetgeving verenigbaar is.

Aux termes de l'article 7.1 de la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale, fait à Strasbourg le 20 avril 1959, la Partie requise peut effectuer la remise des actes de procédure et des décisions judiciaires qui lui seront adressées par la Partie requérante, par simple transmission de l'acte ou de la décision au destinataire; si la Partie requérante le demande expressément, la Partie requise effectuera la remise dans une des formes prévues par sa législation pour les significations analogues ou dans une forme spéciale compatible avec cette législation.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken - Doen toekomen van processtukken en van rechterlijke beslissingen - Vormen

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken - Doen toekomen van processtukken en van rechterlijke beslissingen - Vormen

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Etranger - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Formes

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Formes

---

Krachtens artikel 7.2, Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, opgemaakt te Straatsburg op 20 april 1959, dient als bewijs dat de processtukken en rechterlijke beslissingen werden uitgereikt ofwel een gedateerd ontvangstbewijs dat door de geadresseerde ondertekend is, ofwel een verklaring van de aangezochte Partij waarin het feit van de uitreiking, benevens de wijze en de datum waarop deze is geschied, zijn vermeld.

En vertu de l'article 7.2 de la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale, faite à Strasbourg le 20 avril 1959, la preuve de la remise des actes de procédure et des décisions judiciaires se fait au moyen d'un récépissé daté et signé par le destinataire ou d'une déclaration de la Partie requise constatant le fait, la forme et la date de la remise.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken - Doen toekomen van processtukken en van rechterlijke beslissingen - Bewijs van uitreiking - Vorm

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken - Doen toekomen van processtukken en van rechterlijke beslissingen - Bewijs van uitreiking - Vorm

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Etranger - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Preuve de la remise - Forme

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Preuve de la

remise - Forme

Het arrest dat oordeelt dat de kennisgeving en afgifte aan de beklaagde van het afschrift van een verstekvonnis op verzoek van de Belgische rechterlijke overheid, op Frans grondgebied, door een hulpbrigadier van de Franse politie, overeenkomstig artikel 7.1, Europees Verdrag aangaande wederzijdse rechtshulp in strafzaken, opgemaakt te Straatsburg op 20 april 1959, als betekening geldt van die beslissing en dat die betekening jegens de beklaagde de verzettermijn doet lopen, verantwoordt zijn beslissing naar recht.

Justifie légalement sa décision l'arrêt qui considère que la notification et la remise au prévenu de la copie d'un jugement rendu par défaut effectuées à la demande des autorités judiciaires belges sur le territoire français par un sous-brigadier de la police française valent signification de cette décision conformément à l'article 7.1 de la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale, faite à Strasbourg le 20 avril 1959 et que cette signification fait courir à l'égard du prévenu le délai d'opposition.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken - Doen toekomen van processtukken en van rechterlijke beslissingen - Kennisgeving op Frans grondgebied door een politieagent - Geldigheid

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken - Doen toekomen van processtukken en van rechterlijke beslissingen - Kennisgeving op Frans grondgebied door een politieagent - Geldigheid

VERZET - Strafzaken - Termijn - Aanvang - Betekening in het buitenland - Kennisgeving op Frans grondgebied door een politieagent - Geldigheid

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Etranger - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Notification sur le territoire français par un brigadier - Valeur

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Notification sur le territoire français par un brigadier - Valeur

OPPOSITION - Matière répressive - Délai - Point de départ - Signification à l'étranger - Notification sur le territoire français par un brigadier - Valeur

P.06.0661.N 9 mei 2006 AC nr. 264

Kennelijk niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een hof van beroep naar een ander dat aanvoert dat het hof van beroep, waarvan de onttrekking is gevraagd, niet meer onpartijdig is omdat de eerste voorzitter met toepassing van artikel 98 Gerechtelijk Wetboek onwettig heeft beslist een rechter uit een rechtbank van eerste aanleg uit het rechtsgebied van dit hof van beroep opdracht te geven om tijdelijk zijn ambt waar te nemen in een andere rechtbank van eerste aanleg gelegen binnen dit rechtsgebied. Deze reden verplicht het Hof immers de wettigheid van deze beslissing te beoordelen, hoewel het Hof daarover niet kan oordelen in de procedure van verwijzing.

Est manifestement irrecevable la demande de renvoi d'une cour d'appel à l'autre soutenant que la cour d'appel, dont le dessaisissement est demandé, n'est plus impartiale parce que le premier président a illégalement décidé en application de l'article 98 du Code judiciaire d'enjoindre à un juge du tribunal de première instance du ressort de cette cour d'appel d'exercer temporairement ses fonctions dans un autre tribunal de première instance situé dans ce ressort. Ce motif oblige en effet la Cour à apprécier la légalité de cette décision, alors que la Cour ne peut statuer à cet égard dans la procédure de renvoi.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Gewettigde verdenking - Verzoek gesteund op het beweerd onwettig karakter van een beslissing tot delegatie van een rechter - Reden die het Hof verplicht de wettigheid van de delegatie te beoordelen - Onmogelijkheid voor het Hof om in de procedure tot verwijzing de wettigheid van de delegatie te beoordelen - Ontvankelijkheid van het verzoek

- Artt. 542 en 545 Wetboek van Strafvordering

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Suspicion légitime - Demande fondée sur le prétendu caractère illégal d'une décision de délégation d'un juge - Motif obligeant la Cour à apprécier la légalité de la délégation - Impossibilité pour la Cour d'apprécier la légalité de la délégation dans la procédure de renvoi - Recevabilité de la requête

- Art. 542 et 545 Code d'Instruction criminelle

Kennelijk niet ontvankelijk is het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere dat gegrond is op grieven die geen nauwkeurige en objectieve gegevens inhouden waarvan het Hof de werkelijkheid of de gegrondheid kan nagaan (1). (1) Cass., 7 jan. 1987, AR 5495, nr 266; 24 jan. 2001, AR P.01.0048.F, nr 44.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Gewettigde verdenking - Verzoek gesteund op grieven die geen nauwkeurige en objectieve gegevens inhouden - Ontvankelijkheid

- Artt. 542 en 545 Wetboek van Strafvordering

Est manifestement irrecevable la demande de renvoi d'un tribunal à un autre fondée sur des griefs ne contenant pas d'éléments précis et objectifs dont la Cour peut vérifier la réalité ou le bien-fondé (1). (1) Cass., 7 janvier 1987, RG 5495, n° 266; 24 janvier 2001, RG P.01.0048.F, n° 44.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Suspicion légitime - Demande fondée sur des griefs ne contenant pas d'éléments précis et objectifs - Recevabilité

- Art. 542 et 545 Code d'Instruction criminelle

P.06.0681.F 20 september 2006 AC nr. 428

Naar luid van artikel 235bis, § 6, Sv., wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid vaststelt, als bedoeld in artikel 131, § 1, van voormeld wetboek, spreekt zij, als daartoe grond bestaat, de nietigheid uit van de handeling die erdoor is aangetast en van een deel of het geheel van de erop volgende rechtspleging; die bepaling verbiedt de kamer van inbeschuldigingstelling niet om, wanneer een betwisting hangende is over verschillende voorbereidende onderzoekshandelingen, die betwisting slechts aan te nemen betreffende één van die handelingen, om voor het overige een informatieonderzoek te beginnen of te doen uitvoeren en te beslissen dat zij vervolgens passend zal beslissen.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toetsing van de regelmatigheid van de rechtspleging - Betwisting over de nietigheid van verschillende voorbereidende onderzoekshandelingen - Nietigverklaring van één van de handelingen - Beslissing tot onderzoek en tot aanhouden van de beslissing voor het overige - Wettigheid

- Artt. 131, § 1, en 235bis, § 6 Wetboek van Strafvordering

Aux termes de l'article 235bis, § 6, du Code d'instruction criminelle, lorsque la chambre des mises en accusation constate une irrégularité, omission ou cause de nullité visée à l'article 131, § 1er, dudit code, elle prononce, le cas échéant, la nullité de l'acte qui en est entaché et de tout ou partie de la procédure ultérieure; cette disposition n'interdit pas à la chambre des mises en accusation, lorsque plusieurs actes de l'instruction préparatoire sont frappés d'une contestation de nullité, de n'accueillir cette contestation qu'à l'égard d'un de ces actes, d'informer ou de faire informer pour le surplus et de décider qu'elle statuera ensuite ce qu'il appartiendra.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Contestation de nullité frappant plusieurs actes de l'instruction préparatoire - Prononciation de la nullité d'un des actes - Décision d'information et de surséance à statuer sur le surplus - Légalité

- Art. 131, § 1er, et 235bis, § 6 Code d'Instruction criminelle

---

Wanneer het onderzoeksgerecht een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid van een onderzoekshandeling of van de bewijsverkrijging vaststelt, spreekt het, als daartoe grond bestaat, de nietigheid uit van de handeling die erdoor is aangetast en van een deel of het geheel van de erop volgende rechtspleging; behoudens het geval van de miskenning van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste, moet het onregelmatige stuk uit het dossier verwijderd worden wanneer de onregelmatigheid aan het bewijs zijn geloofwaardigheid of betrouwbaarheid ontneemt, of wanneer zij het recht op een eerlijk proces in het gedrang brengt.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Toetsing van de regelmatigheid van de rechtspleging - Onregelmatigheid, verzuim of nietigheid die een onderzoekshandeling of de bewijsverkrijging aantasten - Vaststelling - Onregelmatige handeling

Lorsqu'elle constate une irrégularité, une omission ou une cause de nullité affectant un acte d'instruction ou l'obtention de la preuve, la juridiction d'instruction prononce, s'il y a lieu, la nullité de l'acte et de tout ou partie de la procédure subséquente; outre le cas de la violation d'une forme prescrite à peine de nullité, l'acte irrégulier doit être écarté lorsque l'irrégularité ôte à la preuve sa crédibilité ou sa fiabilité, ou lorsqu'elle compromet le droit à un procès équitable.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Contrôle de la régularité de la procédure - Irrégularité, omission ou cause de nullité affectant un acte d'instruction ou l'obtention de la preuve - Constatation - Acte irrégulier

- Artt. 131, 135 en 235bis Wetboek van Strafvordering

Een onderzoeksrechter die publiekelijk een standpunt heeft ingenomen over de schuld van een inverdenkinggestelde verliest zijn vermogen om op onpartijdige wijze de verantwoordelijkheid te dragen voor het onderzoek à charge en à décharge; hieruit kan evenwel niet worden afgeleid dat alle door die magistraat verrichte handelingen noodzakelijk nietig zijn (1). (1) Zie Cass., 7 april 2004, AR P.03.1670.F, nr 189.

ONDERZOEKSRECHTER - Gebrek aan onpartijdigheid - Onderzoekshandelingen - Nietigheid - Omvang

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter - Onderzoeksrechter - Gebrek aan onpartijdigheid - Onderzoekshandelingen - Nietigheid - Omvang

- Art. 131, 135 et 235bis Code d'Instruction criminelle

Un juge d'instruction qui a publiquement pris attitude sur la culpabilité d'un inculpé perd son aptitude à assumer de manière impartiale la responsabilité de l'instruction à charge et à décharge; il ne s'en déduit cependant pas que tous les actes accomplis par ce magistrat soient nécessairement nuls (1). (1) Voir cass., 7 avril 2004, RG P.03.1670.F, n° 189.

JUGE D'INSTRUCTION - Manque d'impartialité - Actes d'instruction - Nullité - Etendue

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe général du droit relatif à l'impartialité du juge - Juge d'instruction - Manque d'impartialité - Actes d'instruction - Nullité - Etendue

---

P.06.0684.F 17 mei 2006 AC nr. 278

De verplichting om een conclusie te beantwoorden die bij artikel 23, 4°, Wet Voorlopige Hechtenis, is opgelegd, is niet onbegrensd; zij wordt de onderzoeksgerechten slechts opgelegd in zoverre de betwisting die door de inverdenkinggestelde is opgeworpen relevant is, d.w.z. betrekking heeft op de voorwaarden waarvan de wet, in dat geval, de wettigheid van de hechtenis doet afhangen (1). (1) Zie Cass., 16 aug. 2005, AR P.05.1159.F, nr ...; J. de CODT, "Le contrôle du maintien de la détention préventive" in La détention préventive, o.l.v. B. DEJEMEPPE, Brussel, Larcier, 1992, p. 232-233.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Motivering van de beslissing - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Verplichting een conclusie te beantwoorden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerecht - Motivering van de beslissing - Verplichting een conclusie te beantwoorden

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerecht - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Verplichting een conclusie te beantwoorden

L'obligation de répondre aux conclusions, imposée par l'article 23, 4°, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, n'est pas illimitée; elle n'est impartie aux juridictions d'instruction que dans la mesure où la contestation élevée par l'inculpé est pertinente, c'est-à-dire porte sur les conditions auxquelles la loi subordonne dans le cas d'espèce la légalité de la détention (1). (1) Voir Cass., 16 août 2005, RG P.05.1159.F, n° ...; J. de CODT, "Le contrôle du maintien de la détention préventive" in La détention préventive, s.l.d., de B. DEJEMEPPE, Bruxelles, Larcier, 1992, p. 232-233.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Motivation de la décision - Détention préventive - Maintien - Obligation de répondre aux conclusions

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridiction d'instruction - Motivation de la décision - Obligation de répondre aux conclusions

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridiction d'instruction - Détention préventive - Maintien - Obligation de répondre aux conclusions

---

Wanneer de appelrechters een criminele omschrijving handhaven waardoor de handhaving van de voorlopige hechtenis voor een termijn van drie maanden kan bevolen worden, moeten zij de gegevens preciseren die volgens hen, niettegenstaande de omstandige betwisting van de eiser, de ernstige aanwijzingen van schuld lijken uit te maken die met die omschrijving overeenkomen.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Motivering van de beslissing - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Verplichting een conclusie te beantwoorden - Omschrijving van het misdrijf - Niet-correctionaliseerbare misdaad

- Artt. 23, 4° en 30, § 4, eerste lid Wet van 20 juli 1990 betreffende

Lorsque les juges d'appel maintiennent une qualification criminelle permettant d'ordonner le maintien de la détention pour un délai de trois mois, il leur appartient de préciser les éléments qui leur paraissent constituer, nonobstant la contestation circonstanciée du demandeur, des indices sérieux de culpabilité en rapport avec cette qualification.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Motivation de la décision - Détention préventive - Maintien - Obligation de répondre aux conclusions - Qualification de l'infraction - Crime non correctionnalisable

- Art. 23, 4° et 30, § 4, al. 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la

de voorlopige hechtenis

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerecht - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Verplichting een conclusie te beantwoorden - Omschrijving van het misdrijf - Niet-correctionaliseerbare misdaad

- Artt. 23, 4° en 30, § 4, eerste lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerecht - Motivering van de beslissing - Verplichting een conclusie te beantwoorden - Omschrijving van het misdrijf - Niet-correctionaliseerbare misdaad

- Artt. 23, 4° en 30, § 4, eerste lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

détention préventive

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridiction d'instruction - Détention préventive - Maintien - Obligation de répondre aux conclusions - Qualification de l'infraction - Crime non correctionnalisable

- Art. 23, 4° et 30, § 4, al. 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridiction d'instruction - Motivation de la décision - Obligation de répondre aux conclusions - Qualification de l'infraction - Crime non correctionnalisable

- Art. 23, 4° et 30, § 4, al. 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.0688.N 24 oktober 2006 AC nr. 507

Een burgerlijke partijstelling is slechts ontvankelijk wanneer het aanvaardbaar is dat de feiten waarvoor betrokkene klacht neerlegt, ook al zijn zij nog niet voldoende bepaald, hem schade hebben veroorzaakt; de rechter oordeelt daarover onaantastbaar, voor zover hij uit de feitelijke gegevens die hij vaststelt, geen gevolg afleidt dat daardoor niet kan worden verantwoord (1). (1) Cass., 21 sept. 1999, AR P.99.0743.N, nr 475; 22 mei 2001, AR P.99.1655.N, nr 303; 8 okt. 2002, AR P.02.0419.N, nr 516.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partij - Burgerlijke partijstelling - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - Aannemelijke schade

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Ontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling - Grenzen - Marginale toetsing

La constitution de partie civile n'est recevable que s'il est plausible que les faits, même encore insuffisamment établis, qui font l'objet de la plainte ont causé un préjudice au plaignant; le juge statue souverainement à cet égard pour autant qu'il ne déduise des éléments de faits constatés, aucun effet qui ne saurait être justifié (1). (1) Cass., 21 septembre 1999, RG P.99.0743.N, n° 475; 22 mai 2001, RG P.99.1655.N, n° 303; 8 octobre 2002, RG P.02.0419.N, n° 516.

ACTION CIVILE - Partie civile - Constitution de partie civile - Recevabilité - Condition - Préjudice plausible

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Recevabilité de la constitution de partie civile - Limites - Contrôle marginal

---

Het oordeel van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de voorwaarden voor een ontvankelijke burgerlijke partijstelling niet waren vervuld, doet geen uitspraak over de afwezigheid van bezwaren na gerechtelijk onderzoek.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Onderzoek van de ontvankelijkheid van een burgerlijke partijstelling - Beslissing waarbij de niet-ontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling wordt vastgesteld

La décision de la chambre des mises en accusation suivant laquelle les conditions de recevabilité de la constitution de partie civile ne sont pas remplies, ne constitue pas une décision sur le défaut de charges à l'issue de l'instruction.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Examen de la recevabilité de la constitution de partie civile - Décision constatant l'irrecevabilité de la constitution de partie civile

---

Overeenkomstig artikel 235bis, § 1 en 2, Wetboek van Strafvordering kan de kamer van inbeschuldigingstelling telkens zij kennis neemt van de zaak, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van een van de partijen, en zelfs ambtshalve, de regelmatigheid van de haar voorgelegde rechtspleging onderzoeken: dit onderzoek betreft onder meer de instelling van het gerechtelijk onderzoek ten gevolge van een burgerlijke partijstelling.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partijstelling - Kamer

Conformément à l'article 235bis, §§ 1er et 2, du Code d'instruction criminelle, la chambre des mises en accusation saisie peut, sur la réquisition du ministère public ou à la requête d'une des parties et même d'office, contrôler la régularité de la procédure qui lui est soumise: ce contrôle porte notamment sur l'ouverture de l'instruction à la suite d'une constitution de partie civile.

ACTION CIVILE - Constitution de partie civile - Chambre des mises en

van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Onderzoek van de ontvankelijkheid van een burgerlijke partijstelling

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Onderzoek van de ontvankelijkheid van een burgerlijke partijstelling

accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Examen de la recevabilité de la constitution de partie civile

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Examen de la recevabilité de la constitution de partie civile

---

P.06.0696.N 24 oktober 2006 AC nr. 508

De beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling om de vraag tot voeging van verschillende voor de kamer van inbeschuldigingstelling hangende zaken bij de grond te voegen, verantwoordt de toelating tot de verdere gehele behandeling van de zaak van de raadslieden van de partijen in deze andere zaken.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Vraag tot voeging van andere voor het onderzoeksgerecht hangende zaken - Beslissing om de vraag tot voeging bij de grond te voegen - Toelating van de raadslieden van de partijen in de andere zaken tot de behandeling van de zaak

La décision par la chambre des mises en accusation de joindre diverses demandes pendantes devant elle au fond de la cause justifie l'admission à l'ensemble de l'examen ultérieur de la cause des conseils des parties à ces autres causes.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Demande de joindre d'autres causes pendantes devant la juridiction d'instruction - Décision de joindre la demande de jonction au fond de la cause - Admission à l'examen de la cause des conseils des parties à d'autres causes

---

De niet-openbaarheid van de behandeling van de regeling van de rechtspleging door de kamer van inbeschuldigingstelling houdt in dat enkel de leden van de kamer van inbeschuldigingstelling, de griffier, het openbaar ministerie, de zaalwachter, het personeel dat met de bewaking van de gedetineerden is gelast, de tolken, de verdachten en inverdenkinggestelden, de burgerlijke partijen of toekomstige burgerlijke partijen of de andere personen die gerechtigd zijn in de regeling van de rechtspleging tussen te komen en hun raadslieden, de behandeling of het deel ervan waarvoor hun aanwezigheid is vereist mogen bijwonen; de kamer van inbeschuldigingstelling beslist wie in de wettelijke voorwaarden verkeert om tot de behandeling van de zaak te worden toegelaten (1). (1) Zie Cass., 21 dec. 1993, AR P.93.1353.N, nr 539; VERSTRAETEN, R., "De ontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling en de beoordeling ervan in de onderzoeksfase", R.W., 1994-95, p. 777-781.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Beslissing om tot de behandeling van de zaak te worden toegelaten - Bevoegdheid

- Artt. 217 en 218 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Niet-openbaarheid van de behandeling

- Artt. 217 en 218 Wetboek van Strafvordering

Eu égard à la non-publicité du règlement de la procédure par la chambre des mises en accusation, seuls les membres de la chambre des mises en accusation, le greffier, le ministère public, le gardien, le personnel de surveillance des détenus, les interprètes, les prévenus et les inculpés, les parties civiles, les futures parties civiles ou toutes autres personnes habilitées à intervenir au règlement de la procédure et leurs conseils sont autorisés à assister à l'examen ou à la partie de l'examen pour lequel leur présence est requise; la chambre des mises en accusation détermine les personnes qui satisfont aux conditions légales d'admission à l'examen de la cause (1). (1) Voir Cass., 21 décembre 1993, RG P.93.1353.N, n° 539; Verstraeten, R., "De ontvankelijkheid van de burgerlijke partijstelling en de beoordeling ervan in de onderzoeksfase", R.W., 1994-95, p. 777-781.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Décision d'admission à l'examen de la cause - Pouvoir

- Art. 217 et 218 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Non-publicité de l'examen

- Art. 217 et 218 Code d'Instruction criminelle

Nu de instelling van de strafvordering in de regel het openbaar ministerie toekomt en een particulier enkel uitzonderlijk de strafvordering op gang kan brengen door burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter, vereist artikel 63 Wetboek van Strafvordering, wil die burgerlijke partijstelling ontvankelijk zijn, dat de benadeelde zijn bewering omtrent de schade die hij door het misdrijf zou hebben geleden, aannemelijk maakt; de regeling van artikel 63 Wetboek van Strafvordering is in zoverre niet verenigbaar met artikel 17 Gerechtelijk Wetboek, dat dus in dergelijk geval niet van toepassing is in strafzaken (1). (1) Zie Cass., 8 okt. 2002, AR P.02.0419.N, nr 516.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partij - Burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter - Ontvankelijkheid - Schade - Aannemelijkheid

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partij - Burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter - Ontvankelijkheid - Aannemelijke schade - Artikel 63, Sv. - Artikel 17, Ger.W. - Verenigbaarheid

L'introduction de l'action publique appartenant en règle au ministère public et le particulier ne pouvant qu'exceptionnellement provoquer l'exercice d'une telle action par une constitution de partie civile devant le juge d'instruction, l'article 63 du Code d'instruction criminelle requiert, pour la recevabilité de la constitution de partie civile, que les allégations du préjudicié quant au dommage qu'il aurait subi à la suite de l'infraction soient plausibles; dans cette mesure, la disposition de l'article 63 du Code d'instruction criminelle n'est pas conciliable avec l'article 17 du Code judiciaire qui, en conséquence, n'est pas applicable dans ce cas en matière répressive (1). (1) Voir Cass., 8 octobre 2002, RG P.02.0419.N, n° 516.

ACTION CIVILE - Partie civile - Constitution de partie civile devant le juge d'instruction - Recevabilité - Dommage - Plausibilité

ACTION CIVILE - Partie civile - Constitution de partie civile devant le juge d'instruction - Recevabilité - Préjudice plausible - Article 63 du Code d'Instruction criminelle - Article 17 du Code judiciaire - Compatibilité

Overeenkomstig artikel 218 Wetboek van Strafvordering behandelt de kamer van inbeschuldigingstelling de regeling van de rechtspleging in raadkamer, dit is niet openbaar; wanneer de regeling van de rechtspleging openbaar wordt behandeld is zij nietig (1). (1) Cass., 12 okt. 1976, Arr. Cass., 1977, 169 met concl. adv.-gen LENAERTS; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3de ed., 2003, p. 264, nr 511.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Behandeling in raadkamer

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Openbare behandeling

Conformément à l'article 218 du Code d'instruction criminelle, la chambre des mises en accusation règle la procédure en chambre du conseil, c'est-à-dire hors la présence du public; tout règlement de procédure en audience publique est entaché de nullité (1). (1) Cass., 12 octobre 1976, Bull. et Pas., 1977, I, 177 et les conclusions de Monsieur le procureur général Lenaerts, alors avocat général, publiées à leur date dans AC; Declercq, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3° édition 2003, p. 264, n° 511.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Examen en chambre du conseil

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Examen en audience publique

---

P.06.0707.N 23 mei 2006 AC nr. 287

Wanneer het Hof gevat wordt door een voorziening tegen een arrest van het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, dat uitspraak doet over het beroep tegen een beschikking van de raadkamer die een Europees aanhoudingsbevel uitvoerbaar verklaart, en de eiser voor het Hof een middel aanvoert over zijn identiteit, is het Hof niet bevoegd om zich over deze betwisting uit te spreken.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Europees aanhoudingsbevel - Betwisting over de identiteit van eiser in cassatie

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei - Europees aanhoudingsbevel - Middel waarin de identiteit van eiser wordt betwist - Bevoegdheid van het Hof

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Exequatur - Cassatieberoep - Betwisting over de identiteit van eiser in cassatie -

Lorsque la Cour est saisie d'un pourvoi dirigé contre un arrêt de la cour d'appel, chambre des mises en accusation, statuant sur l'appel formé contre une ordonnance de la chambre du conseil rendant exécutoire un mandat d'arrêt européen, et que le demandeur soulève devant la Cour un moyen relatif à son identité, la Cour est sans pouvoir pour statuer sur cette contestation.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière répressive - Mandat d'arrêt européen - Contestation de l'identité du demandeur en cassation

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Divers - Mandat d'arrêt européen - Moyen contestant l'identité du demandeur - Compétence de la Cour

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exequatur - Pourvoi en cassation - Contestation de l'identité du demandeur en cassation -

P.06.0710.N 17 oktober 2006 AC nr. 490

De herstelvordering, gestoeld op de instandhouding van wederrechtelijk uitgevoerde werken gelegen in voorlopig of definitief beschermde stads- en dorpsgezichten of landschappen, kan alleen gemotiveerd worden op gronden die ontleend zijn aan de bescherming van het betrokken stads- of dorpsgezicht.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Wederrechtelijk uitgevoerde werken gelegen in beschermde stads- en dorpsgezichten of landschappen - Herstelvordering - Motivering

- Artt. 99, 111, § 5, 3°, 146, eerste lid, 1° en 149 Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

La demande de remise en état, fondée sur le maintien de travaux effectués illégalement, situés dans des sites urbains et ruraux ou paysages protégés provisoirement ou définitivement, peut être motivée sur des motifs uniquement tirés de la protection du site urbain ou rural.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Travaux effectués illégalement, situés dans des sites urbains et ruraux ou paysages protégés provisoirement ou définitivement - Demande de remise en état - Motivation

- Art. 99, 111, § 5, 3°, 146, al. 1er, 1° et 149 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

P.06.0712.N 17 oktober 2006 AC nr. 491

Bij de beoordeling van de wettigheid van de herstelvordering moet de rechter onder meer rekening houden met de wijzigingen in de plaatselijke feitelijke toestand of de wijzigingen in de omstandigheden van ruimtelijke ordening, zoals de wijzigingen in plannen van aanleg.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Wettigheid - Beoordeling door de rechter

- Artt. 149, §§ 1, 2, 3 en 4, en 150 Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

Pour apprécier la légalité de la demande de remise en état, le juge doit notamment tenir compte des modifications de la situation locale de fait ou des modifications des conditions d'aménagement du territoire, telles les modifications de plans d'aménagement.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Demande de remise en état - Légalité - Appréciation par le juge

- Art. 149, § 1er, 2, 3 et 4 et 150 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

Het bevoegde bestuur kan de herstelvordering en de motieven ervan tijdens het geding aanpassen aan de gewijzigde toestand van ruimtelijke ordening, voor zover deze aanpassing uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening geschiedt en strekt tot het doen ophouden van de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf (1) (2). (1) Cass., 7 okt. 2003, AR P.03.0260.N, nr 481; Cass., 22 feb. 2005, AR P.04.1345.N, nr 108 met conclusie procureur-generaal De Swaef; Cass., 21 maart 2006, AR P.05.1517.N, nr ... (2) Zie: Cass., 16 nov. 1999, AR P.97.1655.N, nr 608; Cass., 4 feb. 2003, AR P.01.0462.N, nr 80.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Motieven - Aanpassing

- Artt. 149, §§ 1, 2, 3 en 4, en 150 Decr. Vl. Parlement 18 mei 1999

L'administration compétente peut adapter en cours d'instance la demande de remise en état et ses motifs à la modification de la situation de l'aménagement du territoire, pour autant que cette adaptation ait lieu dans le but exclusif d'un bon aménagement du territoire et vise à faire cesser les conséquences de l'infraction urbanistique (1) (2). (1) Cass., 7 octobre 2003, RG P.03.0260.N, n° 481; Cass., 22 février 2005, RG P.04.1345.N, n° 108 avec les conclusions de M. De Swaef, procureur général, publiées à leur date dans AC; Cass., 21 mars 2006, RG P.05.1517.N, n° ... (2) Voir Cass., 16 novembre 1999, RG P.97.1655.N, n° 608; Cass., 4 février 2003, RG P.01.0462.N, n° 80.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Demande de remise en état - Motifs - Adaptation

- Art. 149, § 1er, 2, 3 et 4 et 150 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

P.06.0718.N 12 september 2006 AC nr. 408

Concl. proc.-gen. De Swaef, Cass., 12 sept. 2006, AR P.06.0718.N, A.C., 2006, nr ...

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Bescherming van de maatschappij - Internering - Hoger beroep - Toepasselijke wetsbepaling

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Internering - Vergoeding van schade - Hoger beroep van de schadelijder - Gevolg

Conclusions de Monsieur le procureur général De Swaef, avant Cass., 12 septembre 2006, RG P.06.0718.N, Pas., 2006, n° ...

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Appel principal. forme. délai - Défense sociale - Internement - Appel - Disposition légale applicable

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Internement - Réparation du dommage - Appel de la partie préjudiciée - Effet

---

Concl. proc.-gen. De Swaef, Cass., 12 sept. 2006, AR P.06.0718.N, AC, 2006, nr ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Billijkheid (krankzinnigen) - Internering - Hoger beroep van de schadelijder - Gevolg

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Hoger beroep - Toepasselijke wetsbepaling

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Burgerlijke partij - Vordering tot schadevergoeding - Omvang

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Vergoeding van schade - Uitspraak naar billijkheid - Hoger beroep van de schadelijder - Gevolg

Conclusions de Monsieur le procureur général De Swaef, avant Cass., 12 septembre 2006, RG P.06.0718.N, Pas., 2006, n° ...

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Equité (malades mentaux) - Internement - Appel de la partie préjudiciée - Effet

DEFENSE SOCIALE - Internement - Appel - Disposition légale applicable

DEFENSE SOCIALE - Internement - Partie civile - Action en dommages-intérêts - Etendue

DEFENSE SOCIALE - Internement - Réparation du dommage - Décision en équité - Appel de la partie préjudiciée - Effet

---

De beslissing tot internering schaadt de belangen van een burgerlijke partij niet aangezien op het enkele hoger beroep van die partij de appelrechter opnieuw oordeelt over diens vordering tot schadevergoeding en volledige vergoeding kan toekennen; het behoort evenwel niet tot het belang van een burgerlijke partij op te komen een strafmaatregel of andere maatregel die de rechter niet op vordering van de burgerlijke partij kan opleggen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Burgerlijke partij - Vordering tot schadevergoeding

La décision de l'internement ne porte pas préjudice aux intérêts de la partie civile dès lors que le juge d'appel, sur le simple appel de cette partie, se prononce à nouveau sur son action en dommages et intérêts et peut allouer une réparation complète; la partie civile n'a toutefois pas intérêt à s'opposer à une sanction ou à une autre mesure que le juge ne peut pas imposer sur la demande de la partie civile (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DEFENSE SOCIALE - Internement - Partie civile - Action en dommages-intérêts

---

De onaantastbare beoordeling van de rechter met betrekking tot de vergoeding van de schade bij toepassing van artikel 1386bis Burgerlijk Wetboek houdt niet in dat, wanneer de geïnterneerde geen hoger beroep tegen de veroordeling instelt, de appelrechter op het enkele hoger beroep van de schadelijder de hem toegekende schadevergoeding mag verminderen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Billijkheid (krankzinnigen) - Internering - Hoger beroep van de schadelijder - Gevolg

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Vergoeding van schade - Uitspraak naar billijkheid - Hoger beroep van de schadelijder - Gevolg

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Internering - Vergoeding van schade - Hoger beroep van de schadelijder - Gevolg

L'appréciation souveraine du juge concernant la réparation du dommage, en application de l'article 1386bis du Code Civil, n'implique pas que, lorsque l'interné n'interjette pas d'appel contre sa condamnation, le juge d'appel puisse réduire les dommages et intérêts accordés à la partie préjudiciée sur le simple appel de cette partie (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Equité (malades mentaux) - Internement - Appel de la partie préjudiciée - Effet

DEFENSE SOCIALE - Internement - Réparation du dommage - Décision en équité - Appel de la partie préjudiciée - Effet

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Internement - Réparation du dommage - Appel de la partie préjudiciée - Effet

---

Wanneer overeenkomstig artikel 7 van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele misdrijven (Wet Bescherming Maatschappij) de raadkamer de internering beveelt van de beklaagde, dan wordt het hoger beroep tegen die beslissing geregeld door artikel 8 van die wet; artikel 135 Wetboek van Strafvordering is niet toepasselijk (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Hoger beroep - Toepasselijke wetsbepaling

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Bescherming van de maatschappij - Internering - Hoger beroep - Toepasselijke wetsbepaling

Lorsque, conformément à l'article 7 de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et des auteurs de certains délits sexuels (Loi Défense Sociale), la chambre du conseil ordonne l'internement du prévenu, l'appel interjeté contre cette décision est régi par l'article 8 de cette loi; l'article 135 du Code d'instruction criminelle n'est pas applicable (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DEFENSE SOCIALE - Internement - Appel - Disposition légale applicable

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Appel principal. forme. délai - Défense sociale - Internement - Appel - Disposition légale applicable

---

P.06.0720.N 10 oktober 2006 AC nr. 474

De bij wijze van een adem- of bloedanalyse te verrichten meting betreft de alcoholconcentratie, niet het tijdstip waarop deze meting geschiedt; een materiële vergissing op het analyseformulier wat de datum en het uur betreft kan met een proces-verbaal worden verbeterd.

BLOEDPROEF - Wegverkeer - Alcoholintoxicatie - Artikel 34 Wegverkeerswet - Adem- of bloedanalyse - Voorwerp van de meting - Materiële vergissing betreffende datum en uur van de meting op het analyseformulier - Verbetering in het proces-verbaal van vaststelling - Toepassing

- Artt. 34, §§ 1 en 2, 1° Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 3.6 van bijlage 1 KB 18 feb. 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34 - Adem- of bloedanalyse - Voorwerp van de meting - Materiële vergissing betreffende datum en uur van de meting op het analyseformulier - Verbetering in het proces-verbaal van vaststelling - Toepassing

- Artt. 34, §§ 1 en 2, 1° Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 3.6 van bijlage 1 KB 18 feb. 1991 betreffende de analysetoestellen voor de meting van alcoholconcentratie in de uitgeademde alveolaire lucht

Le mesurage auquel il doit être procédé sous forme d'une analyse de l'haleine ou d'une analyse sanguine porte sur la concentration d'alcool, et non sur le moment auquel ledit mesurage a lieu; une erreur matérielle sur le formulaire d'analyse en ce qui concerne la date et l'heure du mesurage peut être corrigée au moyen d'un procès-verbal.

PRELEVEMENT SANGUIN - Roulage - Intoxication alcoolique - Article 34 de la loi relative à la police de la circulation routière - Analyse de l'haleine ou analyse sanguine - Objet du mesurage - Erreur matérielle concernant la date et l'heure du mesurage sur le formulaire d'analyse - Correction dans le procès-verbal de constatation - Application

- Art. 34, § 1er et 2, 1° Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

- Art. 3.6 de l'annexe 1 A.R. du 18 février 1991

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 34 - Analyse de l'haleine ou analyse sanguine - Objet du mesurage - Erreur matérielle concernant la date et l'heure du mesurage sur le formulaire d'analyse - Correction dans le procès-verbal de constatation - Application

- Art. 34, § 1er et 2, 1° Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

- Art. 3.6 de l'annexe 1 A.R. du 18 février 1991

P.06.0727.F 25 oktober 2006 AC nr. 513

Het arrest dat als materieel bestanddeel van het misdrijf vaststelt dat de beweringen, gegevens of voorstellingen die door eiser zijn gebruikt, kunnen misleiden omtrent de identiteit, de aard of de kenmerken van de door hem aangeboden dienst, omkleedt de schuldigverklaring van de beklaagde wegens het misdrijf dat bij artikel 23, 2°, Wet handelspraktijken is bepaald, regelmatig met redenen en verantwoordt haar naar recht.

HANDELSPRAKTIJK - Handelspraktijkenwet - Artikel 23, 2° - Misleidende reclame - Reclame die kan misleiden omtrent een dienst

- Art. 23, 2° Wet 14 juli 1991

Motive régulièrement et justifie légalement la déclaration de culpabilité du prévenu du chef de l'infraction prévue par l'article 23, 2°, de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur, l'arrêt qui constate, au titre d'élément matériel de l'infraction, que les affirmations, indications ou représentations utilisées par le prévenu étaient susceptibles d'induire en erreur sur l'identité, la nature ou les caractéristiques du service proposé par lui.

PRATIQUES DU COMMERCE - L. du 14 juillet 1991 - Article 23, 2° - Publicité trompeuse - Publicité susceptible d'induire en erreur sur un service

- Art. 23, 2° L. du 14 juillet 1991

Het arrest dat als materieel bestanddeel van het misdrijf vaststelt dat het reclamestuk dat de beklaagde had verspreid, vanwege de globale indruk ervan, niet onmiskenbaar als reclame kon worden herkend, omkleedt de schuldigverklaring van de beklaagde wegens het misdrijf dat bij artikel 23, 5°, Wet handelspraktijken is bepaald, regelmatig met redenen en verantwoordt haar naar recht.

HANDELSPRAKTIJK - Handelspraktijkenwet - Artikel 23, 5° - Misleidende reclame - Reclame die niet als zodanig kan worden herkend

- Art. 23, 5° Wet 14 juli 1991

Motive régulièrement et justifie légalement la déclaration de culpabilité du prévenu du chef de l'infraction prévue par l'article 23, 5°, de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur, l'arrêt qui constate, au titre d'élément matériel de l'infraction, que le document publicitaire que le prévenu avait diffusé, étant donné son effet global, ne pouvait être nettement distingué comme une publicité.

PRATIQUES DU COMMERCE - L. du 14 juillet 1991 - Article 23, 5° - Publicité trompeuse - Publicité ne pouvant être distinguée comme telle

- Art. 23, 5° L. du 14 juillet 1991

P.06.0735.N 3 oktober 2006 AC nr. 457

Wanneer de toestand van een veroordeelde in hoger beroep wordt verzwaard ofschoon het openbaar ministerie niet in hoger beroep was gekomen, vernietigt het Hof zonder verwijzing de bestreden beslissing in zoverre de door de eerste rechter uitgesproken straf werd verzwaard (1). (1) Zie: Penaal cassatieberoep van nu en straks: enkele denkrichtingen voor de toekomst, Rede uitgesproken op de plechtige openingszitting van het Hof van 1 september 2005, nrs 57 e.v., R.W., 2006, 761 (778).

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Strafverzwaring in hoger beroep - Geen hoger beroep O.M. - Beperkte vernietiging zonder verwijzing

- Artt. 202 en 203 Wetboek van Strafvordering

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Geen hoger beroep O.M. - Strafverzwaring

- Artt. 202 en 203 Wetboek van Strafvordering

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Vernietiging wegens onwettige strafverzwaring in hoger beroep

- Artt. 202 en 203 Wetboek van Strafvordering

Lorsque la situation d'une personne condamnée est aggravée en degré d'appel bien que le ministère public n'ait pas interjeté appel, la Cour casse sans renvoi la décision attaquée dans la mesure où la peine prononcée par le premier juge a été aggravée (1). (1) Voir: Le pourvoi en cassation en matière pénale aujourd'hui et demain: quelques réflexions pour l'avenir, Discours prononcé à l'audience solennelle de rentrée de la Cour le 1er septembre 2005, nos 57 e.s., R.W., 2006, 761 (778).

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Aggravation de la peine en degré d'appel - Pas d'appel du ministère public - Cassation limitée sans renvoi

- Art. 202 et 203 Code d'Instruction criminelle

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Pas d'appel du ministère public - Aggravation de la peine

- Art. 202 et 203 Code d'Instruction criminelle

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Cassation en raison de l'aggravation illégale de la peine en degré d'appel

- Art. 202 et 203 Code d'Instruction criminelle

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 27 sept. 2006, AR P.06.0739.F, AC, 2006, nr ...

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Raming - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toetsing door het Hof

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Raming - Toetsing door het Hof

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Raming - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toetsing door het Hof

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 27 septembre 2006, RG P.06.0739.F, Pas., 2006, n° ...

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière répressive - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Evaluation - Appréciation souveraine par le juge du fond - Contrôle de la Cour

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Evaluation - Contrôle de la Cour

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Evaluation - Appréciation souveraine par le juge du fond - Contrôle de la Cour

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction

---

Het vermogensvoordeel waarvan sprake in artikel 42, 3°, Sw., heeft betrekking op elk voordeel dat door het plegen van een misdrijf is verkregen; om dit voordeel te ramen is de rechter niet verplicht het nettobedrag ervan vast te leggen (1). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2006, nr ...

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel

L'avantage patrimonial dont question à l'article 42, 3°, du Code pénal vise tout profit obtenu grâce à la commission de l'infraction; pour évaluer ce profit, le juge n'est pas obligé d'en déterminer le montant net (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction

---

De rechter beslist in feite of een vermogensvoordeel waarop de bijzondere verbeurdverklaring wordt toegepast, rechtstreeks uit een misdrijf werd verkregen en het staat aan hem om dit voordeel te ramen; het Hof onderzoekt of de rechter op grond van zijn onaantastbare beoordeling het wettelijk begrip vermogensvoordeel niet heeft miskend (1). (1) Zie concl. O.M. in AC, 2006, nr ...

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Raming - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toetsing door het Hof

- Art. 42, 3° Strafwetboek

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Raming - Toetsing door het Hof

- Art. 42, 3° Strafwetboek

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Raming - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toetsing door het Hof

- Art. 42, 3° Strafwetboek

Le juge décide en fait qu'un avantage patrimonial sur lequel porte la confiscation spéciale a été tiré directement d'une infraction et il lui appartient d'évaluer cet avantage; la Cour vérifie si, sur la base de son appréciation souveraine, le juge n'a pas méconnu la notion légale d'avantage patrimonial (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière répressive - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Evaluation - Appréciation souveraine par le juge du fond - Contrôle de la Cour

- Art. 42, 3° Code pénal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Evaluation - Contrôle de la Cour

- Art. 42, 3° Code pénal

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Evaluation - Appréciation souveraine par le juge du fond - Contrôle de la Cour

- Art. 42, 3° Code pénal

P.06.0743.F 31 mei 2006 AC nr. 301

De beslissing van de voorzitter van het hof van assisen waarbij de taal van de rechtspleging wordt aangegeven, is geen beslissing over de bevoegdheid van het aangezochte rechtscollege; het is geen eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Sv., en valt niet onder de in het tweede lid van dat artikel bepaalde gevallen; het onmiddellijk cassatieberoep is bijgevolg niet ontvankelijk.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Taalgebruik - Beslissing waarbij de taal van de rechtspleging wordt aangegeven - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Hof van assisen - Beslissing waarbij de taal van de rechtspleging wordt aangegeven

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Hof van assisen - Beslissing waarbij de taal van de rechtspleging wordt aangegeven - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

La décision du président de la cour d'assises indiquant la langue dans laquelle la procédure sera faite n'est pas une décision statuant sur la compétence de la juridiction saisie; elle n'est pas définitive au sens de l'article 416, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, et est étrangère aux cas visés par le second alinéa de cet article: le pourvoi en cassation immédiat est dès lors irrecevable.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Emploi des langues - Décision indiquant la langue de la procédure - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Cour d'assises - Décision indiquant la langue de la procédure

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière répressive - Cour d'assises - Décision indiquant la langue de la procédure - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité

P.06.0748.N 30 mei 2006 AC nr. 298

Er is slechts een geschil inzake bevoegdheid als er betoogd wordt dat de rechter zich de bevoegdheid van een andere rechter zou toeëigenen derwijze dat daaruit een conflict van jurisdictie kan ontstaan waaraan enkel met een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld (1) (2). (1) Cass., 23 juli 1991, AR 5757, nr 567; Cass., 4 feb. 1998, AR P.98.0017.F, nr 65; Cass., 18 sept. 2002, AR P.02.0874.F, nr 459. (2) R. DECLERCQ, "Bevoegdheid - Algemeen", in Comm. Strafr., Afl. 29, sub 7.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter - Verschillende akten van aanhangigmaking - Bevoegd voor bepaalde feiten - Onbevoegd voor andere feiten - Beslissing van onbevoegdheid voor het geheel - Grondslag - Vaststelling van de samenhang - Wettigheid

Il n'y a contestation de compétence que lorsqu'il est allégué qu'un juge s'est arrogé la compétence d'un autre juge, de telle sorte qu'il peut en résulter un conflit de juridiction auquel seul un règlement de juges peut mettre fin (1) (2). (1) Cass., 23 juillet 1991, RG 5757, n° 567; Cass., 4 février 1998, RG P.98.0017.F, n° 65; Cass., 18 septembre 2002, RG P.02.0874.F, n° 459. (2) R. DECLERCQ, "Bevoegdheid - Algemeen", in Comm. Strafr., Afl 29, sub 7.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Contestations relatives à la compétence; voir aussi: 376 reglement de juges - Saisine du juge - Titres différents - Compétence pour certains faits - Incompétence pour d'autres faits - Décision d'incompétence pour le tout - Fondement - Constatation de la connexité - Légalité

Is geen eindbeslissing en doet geen uitspraak in een der gevallen bedoeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, de beschikking van de voorzitter van het hof van assisen die, ingevolge het verzoek van de beschuldigde naar aanleiding van diens ondervraging voor de opening van de zitting, beslist om aan het verzoek tot taalwijziging geen gevolg te geven (1) (2). (1) Zie Cass., 19 mei 1996, AR P.96.0926.N, nr 263; Cass., 23 juni 1999, AR P.99.0384.F, nr 390; Cass., 11 okt. 2005, AR P.05.0606.N, nr .... (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 1846.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Hof van assisen - Ondervraging van de beschuldigde

N'est pas une décision définitive ni une décision rendue dans un des cas visés à l'article 416, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, l'ordonnance du président de la cour d'assises qui, à la suite de la demande de l'accusé formée à l'occasion de son interrogatoire avant l'ouverture de l'audience, décide de ne pas donner suite à la demande de changement de langue (1) (2). (1) Voir Cass., 19 mai 1996, RG P.96.0926.N, n° 263; Cass., 23 juin 1999, RG P.99.0384.F, n° 390; Cass., 11 octobre 2005, RG P.05.0606.N, n° ... (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, n° 1846.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Cour d'assises -

voor de opening van de zitting - Verzoek om taalwijziging - Beschikking van de voorzitter

- Artt. 293, derde lid, en 416 Wetboek van Strafvordering

- Art. 19, derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

HOF VAN ASSISEN - Algemeen - Ondervraging van de beschuldigde voor de opening van de zitting - Verzoek om taalwijziging - Verwerping - Beschikking van de voorzitter - Aard

- Artt. 293, derde lid, en 416 Wetboek van Strafvordering

- Art. 19, derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Hof van assisen - Ondervraging van de beschuldigde voor de opening van de zitting - Verzoek om taalwijziging - Verwerping - Beschikking van de voorzitter - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 293, derde lid, en 416 Wetboek van Strafvordering

- Art. 19, derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Interrogatoire de l'accusé avant l'ouverture de l'audience - Demande de changement de langue - Ordonnance présidentielle

- Art. 293, al. 3, et 416 Code d'Instruction criminelle

- Art. 19, al. 3 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

COUR D'ASSISES - Généralités - Interrogatoire de l'accusé avant l'ouverture de l'audience - Demande de changement de langue - Rejet - Ordonnance du président - Nature

- Art. 293, al. 3, et 416 Code d'Instruction criminelle

- Art. 19, al. 3 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière répressive - Cour d'assises - Interrogatoire de l'accusé avant l'ouverture de l'audience - Demande de changement de langue - Rejet - Ordonnance du président - Pourvoi en cassation - Recevabilité

- Art. 293, al. 3, et 416 Code d'Instruction criminelle

- Art. 19, al. 3 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

---

P.06.0751.F 25 oktober 2006 AC nr. 514

Artikel 65, Sw., is niet van toepassing op de straffen van bijzondere verbeurdverklaring (1). (1) Cass., 23 sept. 1957 (Bull. en Pas., 1958, I, 27).

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Misdrijven - Een enkele strafbare gedraging - Artikel 65, Sw. - Straffen van verbeurdverklaring - Toepassing

- Artt. 64 en 65 Strafwetboek

L'article 65 du Code pénal n'est pas applicable aux peines de confiscation spéciale (1). (1) Cass., 23 septembre 1957 (Bull. et Pas., 1958, I, 27).

PEINE - Concours - Concours idéal - Infractions - Un seul comportement délictueux - Code pénal, article 65 - Peines de confiscation - Application

- Art. 64 et 65 Code pénal

Wanneer verschillende misdrijven een collectief misdrijf door eenheid van opzet vormen, maar in het tijdvak van het plegen van die misdrijven, de wet die de straf bepaalt, gewijzigd werd, moet de bij de nieuwe wet gestelde straf worden toegepast (1). (1) Zie Cass., 22 okt. 2003, AR P.03.0084.F, nr 516, met concl. adv.-gen. SPREUTELS.

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Misdrijven - Een enkele strafbare gedraging - Gewijzigde strafwet - Zwaarste straf - Toepassing

- Artt. 2 en 65 Strafwetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Toepassing in de tijd - Misdrijven - Een enkele strafbare gedraging - Gewijzigde strafwet - Zwaarste straf - Toepassing

- Artt. 2 en 65 Strafwetboek

Lorsque des infractions différentes constituent un délit collectif par unité d'intention, mais que pendant la période de perpétration de ces infractions la loi portant la peine applicable a été aggravée, il y a lieu d'appliquer la peine établie par la loi nouvelle (1). (1) Voir Cass., 22 octobre 2003, RG P.03.0084.F, n° 516, avec concl. de M. l'avocat général SPREUTELS.

PEINE - Concours - Concours idéal - Infractions - Un seul comportement délictueux - Loi pénale modifiée - Peine la plus forte - Application

- Art. 2 et 65 Code pénal

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Infractions - Un seul comportement délictueux - Loi pénale modifiée - Peine la plus forte - Application

- Art. 2 et 65 Code pénal

Het arrest dat wettelijke bepalingen toepast waarbij een nieuwe strafbaarstelling wordt ingevoerd om met een bijkomende straf van verbeurdverklaring feiten te bestraffen die vóór de inwerkingtreding van die wettelijke bepalingen zijn gepleegd, schendt artikel 2, Sw., zelfs indien de hoofdstraffen naar recht verantwoord zijn door andere telastleggingen die bewezen zijn verklaard.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Wettelijke bepalingen waarbij een nieuwe strafbaarstelling wordt ingevoerd - Feiten

Viole l'article 2 du Code pénal, l'arrêt qui fait application de dispositions légales introduisant une nouvelle incrimination pour sanctionner d'une peine accessoire de confiscation des faits commis avant la date d'entrée en vigueur de ces dispositions légales, même si les peines principales sont légalement justifiées par d'autres préventions déclarées établies.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Dispositions légales introduisant une nouvelle incrimination - Faits commis avant

gepleegd vóór de inwerkingtreding ervan - Hoofdstraffen naar recht verantwoord door andere bewezen verklaarde telastleggingen - Bijkomende straf verbeurdverklaring ter bestraffing van feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de nieuwe strafbaarstelling - Wettigheid

- Art. 2 Strafwetboek

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Wettigheid - Wettelijke bepalingen waarbij een nieuwe strafbaarstelling wordt ingevoerd - Feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding ervan - Hoofdstraffen naar recht verantwoord door andere bewezen verklaarde telastleggingen - Bijkomende straf verbeurdverklaring ter bestraffing van feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de nieuwe strafbaarstelling

- Art. 2 Strafwetboek

la date d'entrée en vigueur de ces dispositions légales - Peines principales légalement justifiées par d'autres préventions déclarées établies - Peine accessoire de confiscation pour sanctionner les faits commis avant l'entrée en vigueur de la nouvelle incrimination - Légalité

- Art. 2 Code pénal

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Légalité - Dispositions légales introduisant une nouvelle incrimination - Faits commis avant la date d'entrée en vigueur de ces dispositions légales - Peines principales légalement justifiées par d'autres préventions déclarées établies - Peine accessoire de confiscation pour sanctionner les faits commis avant l'entrée en vigueur de la nouvelle incrimination

- Art. 2 Code pénal

P.06.0759.F 4 oktober 2006 AC nr. 460

Vooraleer het werd gewijzigd bij de herziening van 28 februari 1997, verbood artikel 59 G.W. de vervolging of aanhouding van de leden van een van beide kamers tijdens de zitting, zonder verlof van de betrokken kamer; de onschendbaarheid stond dus de uitoefening van de strafvordering in de weg; het huidige artikel 59, eerste lid, G.W., verbiedt alleen, behoudens de uitzonderingen die het bepaalt, de verwijzing of de rechtstreekse dagvaarding voor een hof of een rechtbank; bijgevolg is het op gang brengen van de strafvordering voor het vonnisgerecht volgens één van de twee voormelde wijzen, en niet de voortzetting van het reeds aangevatte geding, aan het vereiste verlof onderworpen (1). (1) Parlementaire voorbereiding van de grondwetsherziening van 28 feb. 1997, Pasin., 1997, I, p. 494-496 en 502; Marc UYTTENDAELE, Précis de droit constitutionnel, Brussel, Bruylant, 2001, p. 228.

IMMUNITEIT - Parlementaire onschendbaarheid - Artikel 59, Grondwet 1994

- Art. 59, eerste lid Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 59 - Parlementaire onschendbaarheid

- Art. 59, eerste lid Grondwet 1994

Dans sa version antérieure à la révision du 28 février 1997, l'article 59 de la Constitution prohibait la poursuite ou l'arrestation des membres de l'une ou de l'autre chambre, pendant la durée de la session, sans l'autorisation de l'assemblée concernée; l'immunité faisait donc obstacle à l'exercice de l'action publique; dans sa version actuelle, l'article 59, alinéa 1er, de la Constitution n'interdit, sauf les exceptions qu'il prévoit, que le renvoi ou la citation directe devant une cour ou un tribunal; c'est donc la mise en mouvement de l'action publique devant la juridiction de jugement selon un des deux modes précités, et non la continuation de l'instance déjà engagée, qui est soumise à l'autorisation prescrite (1). (1) Travaux préparatoires de la révision constitutionnelle du 28 février 1997, Pasin., 1997, I, pp. 494-496 et 502; Marc UYTTENDAELE, Précis de droit constitutionnel, Bruxelles, Bruylant, 2001, p. 228.

IMMUNITE - Immunité parlementaire - Constitution 1994, article 59

- Art. 59, al. 1er Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 59 - Immunité parlementaire

- Art. 59, al. 1er Constitution 1994

Art. 58 G.W. betreft de parlementaire onverantwoordelijkheid en niet de onschendbaarheid.

GRONDWET - Art. 58 - Parlementaire onschendbaarheid

IMMUNITEIT - Artikel 58, Grondwet - Parlementaire onschendbaarheid

L'article 58 de la Constitution concerne l'irresponsabilité parlementaire et non l'inviolabilité.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 58 - Immunité parlementaire

IMMUNITE - Constitution, article 58 - Immunité parlementaire

Het verlof van een parlement om de strafvordering voor het vonnisgerecht tegen één van zijn leden op gang te brengen, doet de onschendbaarheid die is verkregen door de latere verkiezing van dat lid in een ander parlement, niet verdwijnen; zelf geldt die onschendbaarheid echter alleen voor de verwijzing naar of de rechtstreekse dagvaarding voor een hof of een rechtbank, en niet voor de voortzetting van het reeds aangevatte geding.

IMMUNITEIT - Parlementaire onschendbaarheid - Artikel 59, Grondwet 1994 - Instellen van de strafvordering tegen een parlementslid - Met toestemming van dat parlement - Latere verkiezing van dit lid in een ander parlement - Onschendbaarheid

- Art. 59, eerste lid Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 59 - Parlementaire onschendbaarheid - Instellen van de strafvordering tegen een parlementslid - Met toestemming van dat parlement - Latere verkiezing van dit lid in een ander parlement - Onschendbaarheid

- Art. 59, eerste lid Grondwet 1994

L'autorisation donnée par un parlement de mettre en mouvement l'action publique devant la juridiction de jugement à l'égard de l'un de ses membres, ne saurait faire disparaître l'inviolabilité acquise ensuite de l'élection ultérieure de ce membre dans un autre parlement; mais cette inviolabilité ne régit elle-même que le renvoi ou la citation directe devant une cour ou un tribunal, et non la continuation de l'instance déjà engagée.

IMMUNITE - Immunité parlementaire - Constitution 1994, article 59 - Mise en mouvement de l'action publique contre un membre d'un parlement - Autorisation donnée par ce parlement - Election ultérieure de ce membre dans un autre parlement - Inviolabilité

- Art. 59, al. 1er Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 59 - Immunité parlementaire - Mise en mouvement de l'action publique contre un membre d'un parlement - Autorisation donnée par ce parlement - Election ultérieure de ce membre dans un autre parlement - Inviolabilité

- Art. 59, al. 1er Constitution 1994

Het feit dat aanzetten in het openbaar tot discriminatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen, bestraft wordt, houdt geen beperking van het recht op vrijheid van meningsuiting in die onverenigbaar is met artikel 10 E.V.R.M.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10 - Vrijheid van meningsuiting - Grenzen - Bestraffing van door racisme of xenofobie ingegeven daden

- Art. 10 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Le fait de réprimer l'incitation publique à la discrimination, à la haine ou à la violence à l'égard d'un groupe, d'une communauté ou de leurs membres en raison de la race, de la couleur, de l'ascendance ou de l'origine nationale ou ethnique de ceux-ci ou de certains d'entre eux, ne constitue pas une restriction à l'exercice du droit à la liberté d'expression inconciliable avec l'article 10 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 10 - Liberté d'expression - Limites - Répression d'actes inspirés par le racisme ou la xénophobie

- Art. 10 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Een misdrijf kan slechts een politiek misdrijf zijn, hetzij indien het uit de aard van het misdrijf zelf noodzakelijk bestaat in een rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen in hun bestaan, hun inrichting of hun werking, hetzij indien het werd gepleegd met het oogmerk om zulke aantasting op de politieke instellingen te plegen en het feit, gelet op de bijzondere omstandigheden waaronder het gepleegd wordt, rechtstreeks zulk een aantasting tot gevolg heeft of kan hebben (1). (1) Zie Cass., 18 nov. 2003, AR P.03.0487.N, nr 575; 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, nr 539.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 150 - Politiek misdrijf - Begrip

- Art. 150 Grondwet 1994

MISDRIJF - Soorten - Algemeen - Politiek misdrijf - Begrip

- Art. 150 Grondwet 1994

POLITIEK MISDRIJF - Begrip

- Art. 150 Grondwet 1994

Une infraction ne peut constituer un délit politique que si, par sa nature même, elle porte directement atteinte à l'existence, à l'organisation ou au fonctionnement des institutions politiques ou si elle a été commise dans le but de porter une telle atteinte à ces institutions et que le fait, vu les circonstances particulières de sa perpétration, a ou peut avoir directement pareille atteinte pour conséquence (1). (1) Voir cass., 18 novembre 2003, RG P.03.0487.N, n° 575; 9 novembre 2004, RG P.04.0849.N, n° 539.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 150 - Délit politique - Notion

- Art. 150 Constitution 1994

INFRACTION - Espèces - Généralités - Délit politique - Notion

- Art. 150 Constitution 1994

DELIT POLITIQUE - Notion

- Art. 150 Constitution 1994

P.06.0771.F 28 juni 2006 AC nr. 363

De grief gesteund op het gebrek aan onpartijdigheid van de deskundige kan niet voor de eerste maal voor het Hof worden aangevoerd.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Grief gesteund op het gebrek aan onpartijdigheid van de deskundige

DESKUNDIGENONDERZOEK - Onpartijdigheid van de deskundige - Cassatieberoep - Grief gesteund op het gebrek aan onpartijdigheid van de deskundige - Nieuw middel

Le grief fondé sur un manque d'impartialité de l'expert ne peut être invoqué pour la première fois devant la Cour.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Grief fondé sur un manque d'impartialité de l'expert

EXPERTISE - Impartialité de l'expert - Recours en cassation - Grief fondé sur un manque d'impartialité de l'expert - Moyen nouveau

---

P.06.0772.N 12 december 2006 AC nr. 638

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of, gelet op de gegevens van de zaak, het herstelvorderende bestuur zijn vordering heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten waarvan het bestuur zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de gevorderde maatregel naar recht en redelijkheid kunnen verantwoorden; het Hof van Cassatie kan alleen nagaan of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass., 26 april 2005, AR P.04.1469.N, nr 242.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Toetsing van de wettigheid door de rechter - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toetsing door het Hof van Cassatie

Le juge apprécie souverainement en fait si, eu égard aux éléments de la cause, l'administration qui demande la remise en état des lieux a apprécié sa demande compte tenu de faits existant réellement dont elle a pu se former une représentation claire et qui sont de nature à pouvoir justifier juridiquement et rationnellement les mesures demandées; la Cour de cassation peut seulement vérifier si, des constations qu'il a faites, le juge ne tire pas de conséquences sans rapport avec elles ou injustifiables quant à leur fondement (1). (1) Cass.,26 avril 2005, RG P.04.1469.N, n° 242.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Demande de remise en état - Contrôle de la légalité par le juge - Appréciation souveraine par le juge du fond - Contrôle par la Cour de cassation

---

Wanneer de appelrechters op grond van de achtereenvolgende vorderingen van het bestuur en van de reacties hierop van de verweerders, oordelen dat deze laatsten niet zouden zijn geconfronteerd met een herstelvordering in afbraak indien zij de vroeger voorgestelde minnelijke regeling tot betaling van het meerwaardebedrag hadden aanvaard en de appelrechters vaststellen dat die vorderingen steeds dezelfde werken betroffen, oordelen zij aldus dat ook voor het bestuur de belangen van een goede ruimtelijke ordening niet van die aard waren dat, zelfs indien de verweerders het minnelijk voorgestelde meerwaardebedrag hadden aanvaard, alsnog op grond van het onwettig karakter van deze maatregel een herstel in de vorige toestand moest worden gevorderd; daaruit volgt dat de nadien, bij afwezigheid van akkoord van de verweerders, door het bestuur in rechte ingestelde vordering tot afbraak, in werkelijkheid niet was gesteund op de motieven van goede ruimtelijke ordening die in deze vordering waren vermeld (1). (1) Zie Cass., 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, nr 80.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling

Lorsque, sur la base des demandes subséquentes de l'administration et des réactions des défendeurs à ces demandes, les juges d'appel décident que ces derniers ne seraient pas confrontés à une demande de remise en état par démolition s'ils avaient accepté l'arrangement à l'amiable en paiement de la plus-value proposé antérieurement, et que les mêmes juges d'appel constatent que ces demandes concernaient toujours les mêmes travaux, ils décident ainsi que pour l'administration elle aussi, les intérêts d'un bon aménagement du territoire n'étaient pas de telle nature que, même si les défendeurs avaient accepté le montant de la plus-value proposée à l'amiable, une remise des lieux dans leur pristin état sur la base du caractère illégal de cette mesure devait encore être demandée; il s'ensuit que la demande de démolition formée ultérieurement par l'administration, en l'absence d'accord des défendeurs, ne se fondait pas en réalité sur les motifs de bon aménagement du territoire mentionnés dans cette demande (1). (1) Voir Cass., 4 février 2003, RG P.01.1462.N, n° 80.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue -

van een meerwaarde - Oorspronkelijke vordering tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde - Wijziging door een vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand - Wettigheidstoezicht door de rechter

Demande originaire tendant au paiement d'une somme d'argent égale à la plus-value - Modification par une demande de remise des lieux dans leur pristin état - Contrôle de légalité par le juge

---

P.06.0775.N 14 november 2006 AC nr. 556

De bestuurder die naar links wil afslaan om de rijbaan te verlaten moet zich krachtens artikel 19.1 Wegverkeersreglement vooraf ervan vergewissen of hij dit kan doen zonder gevaar voor de andere weggebruikers, in het bijzonder rekening houdende met de vertragingsmogelijkheden van de achterliggers; die verplichting houdt evenwel op te bestaan als de bestuurder, na zijn voornemen tijdig genoeg kenbaar te hebben gemaakt, zich daadwerkelijk naar links heeft begeven (1). (1) Zie Cass., 27 mei 1998, AR P.97.1712.F, nr 275; 14 maart 2001, AR P.00.1737.F, nr 132; 20 april 2005, AR P.04.1615.F, nr 234.

Le conducteur qui veut tourner à gauche pour quitter la chaussée doit, en vertu de l'article 19.1 du code de la route, s'assurer au préalable qu'il peut le faire sans danger pour les autres usagers et particulièrement en tenant compte des possibilités de ralentissement de ceux qui le suivent; cette obligation prend toutefois fin lorsque, après avoir indiqué suffisamment à temps son intention, le conducteur s'est effectivement porté à gauche (1). (1) Voir Cass., 27 mai 1998, RG P.97.1712.F, n° 275; 14 mars 2001, RG P.00.1737.F, n° 132; 20 avril 2005, RG P.04.1615.F, n° 234.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.1 - Richtingsverandering - Links afslaan - Verplichting van de bestuurder - Draagwijdte

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 19 - Article 19, # 1er - Changement de direction - Tourner à gauche - Obligation du conducteur - Portée

---

P.06.0779.N 31 oktober 2006 AC nr. 528

De inverdenkingstelling van een medeverdachte is een daad van onderzoek die de verjaring van de strafvordering stuit; de enkele omstandigheid dat deze inverdenkingstelling eventueel met vertraging is geschied doet daaraan niets af.

L'inculpation d'un coïnculpé est un acte d'instruction interruptif de prescription; la circonstance que l'inculpation a pu être tardive est sans incidence.

STRAFVORDERING - Verjaring - Stuiting - Daad van onderzoek - Medeverdachte - Inverdenkingstelling

- Art. 61bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 22, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Daad van onderzoek - Medeverdachte - Inverdenkingstelling

- Art. 61bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 22, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Interruption - Acte d'instruction - Coïnculpé - Inculpation

- Art. 61bis Code d'Instruction criminelle

- Art. 22, al. 1er L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Acte d'instruction - Coïnculpé - Inculpation

- Art. 61bis Code d'Instruction criminelle

- Art. 22, al. 1er L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

P.06.0787.F 7 juni 2006 AC nr. 315

Het behoort niet tot de bevoegdheid van het Hof van Cassatie om de kennisneming van een zaak van een onderzoeksrechter naar een andere te verwijzen; het verzoek tot onttrekking van de zaak, wegens gewettigde verdenking, aan een onderzoeksrechter en tot verwijzing van de kennisneming van de zaak naar een andere onderzoeksrechter is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 30 juni 1999, AR P.99.0775.F, nr 410.

Il n'est pas au pouvoir de la Cour de cassation de renvoyer la connaissance d'une cause d'un juge d'instruction à un autre; est manifestement irrecevable, la requête tendant au dessaisissement, pour cause de suspicion légitime, d'un juge d'instruction et au renvoi de la connaissance de la cause à un autre juge d'instruction (1). (1) Voir Cass., 30 juin 1999, RG P.99.0775.F, n° 410.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Gewettigde verdenking - Onderzoeksrechter -

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Suspicion légitime - Juge d'instruction - Recevabilité

Ontvankelijkheid

- Art. 542, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 542, al. 1er Code d'Instruction criminelle

P.06.0788.F 15 november 2006 AC nr. 562

Een kantine die in het kader van de activiteiten van een voetbalclub wordt geëxploiteerd, waarvan gebleken is dat zij hoofdzakelijk dient om de dorst te lessen van de deelnemers aan de sportwedstrijden, - waarbij ieder van de leden van de feitelijke vereniging zijn consumpties aan inkoopprijs betaalt -, wordt gelijkgesteld met een voor het publiek toegankelijke ruimte en de verantwoordelijke met een slijter; zij is onderworpen aan een voorafgaande verklaring op het accijnskantoor en aan de daarmee samengaande openingsbelasting en is geen eigenlijke private kring waarvan de toegang gereglementeerd is en welke niet uitsluitend of hoofdzakelijk opgericht is noch bezocht wordt om sterke of gegiste dranken te gebruiken.

Une buvette exploitée dans le cadre des activités d'un club de football, dont il est avéré qu'elle sert principalement pour désaltérer les participants aux rencontres sportives, - chacun des membres de l'association de fait payant sa consommation au prix coûtant -, est assimilée à un endroit accessible au public et son responsable à un débitant; elle est soumise à une déclaration préalable au bureau des accises et à la taxe d'ouverture y afférente et ne constitue pas un cercle privé proprement dit dont l'accès est réglementé et qui n'est ni constitué ni fréquenté uniquement ou principalement en vue de consommer des boissons spiritueuses ou fermentées.

BELASTING OP SLIJTERIJEN VAN GEGISTE DRANKEN - Slijterijen van gegiste dranken - K.B. 3 april 1953 - Artikel 17 - Begrip - Voorwaarden - Voetbalkantine - Accijnzen - Openingsbelasting - Toepassing

- Art. 17, §§ 1 en 2 KB van 3 april 1953 gecoördineerde wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken

GEESTRIJKE DRANKEN - Slijterijen van gegiste dranken - K.B. 3 april 1953 - Artikel 17 - Begrip - Voorwaarden - Voetbalkantine - Accijnzen - Openingsbelasting - Toepassing

- Art. 17, §§ 1 en 2 KB van 3 april 1953 gecoördineerde wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken

TAXE SUR LES DEBITS DE BOISSONS FERMENTEES - Débits de boissons fermentées - Arrêté royal du 3 avril 1953 - Article 17 - Notion - Conditions - Buvette de football - Accises - Taxe d'ouverture - Application

- Art. 17, § 1er et 2 Dispositions légales concernant les débits de boissons fermentées, coordonnées par l'A.R. du 3 avril 1953

BOISSONS SPIRITUEUSES - Débits de boissons fermentées - Arrêté royal du 3 avril 1953 - Article 17 - Notion - Conditions - Buvette de football - Accises - Taxe d'ouverture - Application

- Art. 17, § 1er et 2 Dispositions légales concernant les débits de boissons fermentées, coordonnées par l'A.R. du 3 avril 1953

P.06.0790.N 31 oktober 2006 AC nr. 533

Het artikel 235ter, § 6, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat tegen de controle van het vertrouwelijk dossier door de kamer van inbeschuldigingstelling geen rechtsmiddel openstaat, betreft enkel het arrest dat de controle van het vertrouwelijk dossier heeft verricht, maar bepaalt niets omtrent het rechtsmiddel tegen de voorbereidende beslissing van die controle; op een dergelijke voorbereidende beslissing is het voorschrift van artikel 416, eerst lid, Wetboek van Strafvordering van toepassing, aangezien deze beslissing niet behoort tot het beperkt aantal gevallen waarin artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, bij uitzondering onmiddellijk cassatieberoep toelaat tegen een arrest of vonnis dat geen eindarrest of eindvonnis is (1). (1) Het geannoteerde arrest heeft betrekking op een beslissing, waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling, die, in het kader van de rechtspleging van artikel 235ter, Wetboek van Strafvordering, diende over te gaan tot beoordeling van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie en daartoe het vertrouwelijk dossier bedoeld in de artikelen 47septies of 47novies, Wetboek van Strafvordering moest controleren, nog niet overging tot de eigenlijke beoordeling van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, maar, onder meer, een aantal prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof stelde en, in afwachting van het antwoord op die vragen, de zaak sine die uitstelde.

L'article 235ter, § 6, du Code d'instruction criminelle en vertu duquel le contrôle du dossier confidentiel par la chambre des mises en accusation n'est susceptible d'aucun recours vise uniquement l'arrêt de contrôle du dossier confidentiel et est muet quant au recours susceptible d'être introduit contre la décision préparatoire de ce contrôle; cette décision préparatoire est soumise à la disposition de l'article 416, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle dès lors qu'elle ne relève pas des décisions limitativement prévues à l'article 416, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, qui, par exception, peuvent faire l'objet d'un pourvoi en cassation immédiat contre un arrêt ou un jugement non définitif (1). (1) L'arrêt annoté concerne une décision par laquelle la chambre des mises en accusation chargée, en application de la procédure visée à l'article 235ter du Code d'instruction criminelle, de l'examen de la régularité de la mise en œuvre des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration et obligée à cet effet de contrôler le dossier confidentiel visé aux articles 47septies et 47novies du Code d'instruction criminelle, n'avait pas immédiatement procédé à l'examen en question mais avait soulevé un certain nombre de questions préjudicielles à soumettre à la Cour d'arbitrage et remis la cause sine die dans l'attente de la réponse à ces questions.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beoordeling van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie - Voorbereidende beslissing - Uitstel sine die van de beslissing over de regelmatigheid van de observatie en infiltratie - Geen eindbeslissing, noch een beslissing waartegen onmiddellijk cassatieberoep openstaat - Ontvankelijkheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beoordeling van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie - Controle van het vertrouwelijk dossier - Geen rechtsmiddel - Artikel 235ter, § 6, Sv.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Chambre des mises en accusation - Examen de la régularité de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration - Décision préparatoire - Remise sine die de la décision sur la régularité de l'observation et de l'infiltration - Pas de décision définitive ni de décision susceptible d'un pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Chambre des mises en accusation - Examen de la régularité de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration - Contrôle du dossier confidentiel - Pas de recours - Code d'instruction criminelle, article 235ter, § 6

P.06.0795.F 7 juni 2006 AC nr. 316

Uit het feit dat alleen de procureur des Konings, de onderzoeksrechter en de kamer van inbeschuldigingstelling inzage hebben van het vertrouwelijk dossier dat bij artikel 47septies, Sv., is bepaald, terwijl de inverdenkinggestelde dit recht niet heeft, kan geen schending van artikel 5.4, E.V.R.M., en evenmin een miskenning van zijn recht van verdediging noch van zijn recht op een eerlijk proces worden afgeleid (1). (1) Zie Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.0805.N, nr ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Onderzoek in strafzaken - Bijzondere opsporingsmethoden - Observatie - Vertrouwelijk dossier - Inverdenkinggestelde - Geen inzage van het vertrouwelijk dossier

- Art. 47septies Wetboek van Strafvordering

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden - Observatie - Vertrouwelijk dossier - Inverdenkinggestelde - Geen inzage van het vertrouwelijk dossier - Recht van verdediging

- Art. 47septies Wetboek van Strafvordering

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden - Observatie - Vertrouwelijk dossier - Inverdenkinggestelde - Geen inzage van het vertrouwelijk dossier - Rechten van de Mens - Artikel 5.4 E.V.R.M.

- Art. 47septies Wetboek van Strafvordering

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoek in strafzaken - Bijzondere opsporingsmethoden - Observatie - Vertrouwelijk dossier - Inverdenkinggestelde - Geen inzage van het vertrouwelijk dossier

- Art. 47septies Wetboek van Strafvordering

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Du fait que le procureur du Roi, le juge d'instruction et la chambre des mises en accusation ont seuls accès au dossier confidentiel prévu par l'article 47septies du Code d'instruction criminelle, alors que ce droit n'est pas reconnu à l'inculpé, il ne saurait se déduire une violation de l'article 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ni davantage une méconnaissance des droits de défense de cet inculpé ou de son droit à un procès équitable (1). (1) Voir Cass., 23 août 2005, RG P.05.0805.N, n° ...

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Instruction en matière répressive - Méthodes particulières de recherche - Observation - Dossier confidentiel - Inculpé - Pas de droit d'accès au dossier confidentiel

- Art. 47septies Code d'Instruction criminelle

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche - Observation - Dossier confidentiel - Inculpé - Pas de droit d'accès au dossier confidentiel - Droits de la défense

- Art. 47septies Code d'Instruction criminelle

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche - Observation - Dossier confidentiel - Inculpé - Pas de droit d'accès au dossier confidentiel - Droits de l'homme - Conv. D.H., article 5, § 4

- Art. 47septies Code d'Instruction criminelle

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Instruction en matière répressive - Méthodes particulières de recherche - Observation - Dossier confidentiel - Inculpé - Pas de droit d'accès au dossier confidentiel

- Art. 47septies Code d'Instruction criminelle

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Art. 5.4, E.V.R.M. verbiedt niet dat bij wet bepaalde beperkingen worden gesteld aan het recht van de inverdenkinggestelde om inzage te krijgen van het onderzoeksdossier alvorens voor de gerechten te verschijnen die uitspraak moeten doen over de wettigheid van zijn hechtenis; een beperking in de uitoefening van dit recht kan gerechtvaardigd zijn wanneer ze strikt evenredig is met het belang van de te bereiken doelstellingen, zoals de noodzaak bepaalde vormen van zware criminaliteit te bestrijden of de veiligheid van de personen te beschermen die de observatie mogelijk maken of ze uitvoeren, en zo daar een rechtspleging tegenover staat waarbij een onafhankelijke en onpartijdige rechter de wettigheid van de rechtspleging kan onderzoeken (1). (1) Zie Cass., 23 aug. 2005, AR P.05.0805.N, nr ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Voorlopige hechtenis - Inverdenkinggestelde - Recht op

L'article 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'interdit pas que certaines restrictions soient apportées par la loi au droit reconnu à l'inculpé d'avoir accès au dossier de l'instruction avant sa comparution devant les juridictions appelées à statuer sur la légalité de sa détention; une restriction à l'exercice de ce droit peut être justifiée si elle est strictement proportionnée à l'importance des objectifs à atteindre tels que la nécessité de lutter contre des formes de grande criminalité ou de préserver la sécurité des personnes permettant l'observation ou la mettant en œuvre, et si elle est compensée par une procédure permettant à un juge indépendant et impartial de vérifier la légalité de la procédure (1). (1) Voir Cass., 23 août 2005, RG P.05.0805.N, n° ...

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 -

inzage van het dossier

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Inverdenkinggestelde - Recht op inzage van het dossier - Rechten van de Mens - Artikel 5.4 E.V.R.M.

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Détention préventive - Inculpé - Droit d'accès au dossier

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Inculpé - Droit d'accès au dossier - Droits de l'homme - Conv. D.H., article 5, § 4

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.06.0806.N 21 november 2006 AC nr. 581

De rechter oordeelt onaantastbaar onder welke omstandigheden het gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs in strijd dan wel onverenigbaar is met het recht op een eerlijk proces, voor zover de omstandigheden waarop hij dit oordeel grondt, zijn beslissing kunnen rechtvaardigen (1). (1) Cass., 8 nov. 2005, AR P.05.1106.N, nr 576.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onrechtmatig verkregen bewijs - Recht op een eerlijk proces - Beoordeling door de rechter - Marginale toetsing

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs - Recht op een eerlijk proces - Beoordeling door de rechter - Marginale toetsing

Le juge apprécie souverainement quelles sont les circonstances dans lesquelles l'usage d'une preuve recueillie illégalement est contraire ou incompatible avec le droit à un procès équitable, pour autant que les circonstances sur lesquelles il fonde cette appréciation soient de nature à justifier sa décision (1). (1) Cass., 8 novembre 2005, RG P.05.1106.N, n° 576.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue illégalement - Droit à un procès équitable - Appréciation par le juge - Contrôle marginal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Usage d'une preuve obtenue illégalement - Droit à un procès équitable - Appréciation par le juge - Contrôle marginal

---

Het gebruik van bewijs dat de overheid die met de opsporing, het onderzoek en de vervolging van misdrijven is belast, of een aangever met het oog op het leveren van dat bewijs hebben verkregen ingevolge een misdrijf, een miskenning van een regel van strafprocesrecht, ingevolge een schending van het recht op privacy, met miskenning van het recht van verdediging of met miskenning van het recht op menselijke waardigheid, is in principe niet geoorloofd; de rechter mag evenwel alleen dan geen rekening houden met een onrechtmatig verkregen bewijs hetzij wanneer de naleving van bepaalde vormvoorwaarden voorgeschreven wordt op straffe van nietigheid, hetzij wanneer de begane onrechtmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, hetzij wanneer het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces (1) (2) (3). (1) Cass., 23 maart 2004, AR P.04.0012.N, nr 165. (2) Zie: Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0762.N, nr 499 met conclusie A.G. De Swaef. (3) Cass., 8 nov. 2005, AR P.05.1106.N, nr 576.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onrechtmatig verkregen bewijs - Uitsluiting

L'usage d'une preuve que l'autorité chargée de la recherche, de l'enquête et de la poursuite des infractions ou qu'un dénonciateur, en vue de fournir cette preuve, ont recueillie à la suite d'une infraction, en violation d'une règle de la procédure pénale, à la suite d'une atteinte portée au droit à la vie privée, en violation des droits de la défense ou en violation du droit à la dignité humaine, n'est en principe pas autorisé; le juge ne peut toutefois ne pas tenir compte d'une preuve recueillie illégalement que si le respect de certaines conditions de forme est prescrit à peine de nullité, ou si l'illégalité commise a entaché la fiabilité de la preuve, ou encore si l'usage de la preuve viole le droit à un procès équitable (1) (2) (3). (1) Cass., 23 mars 2004, RG P.04.0012.N, n° 165. (2) Voir: Cass., 14 octobre 2003, RG P.03.0762.N, n° 499 avec les conclusions de M. l'avocat général De Swaef. (3) Cass., 8 novembre 2005, RG, P.05.1106.N, n° 576.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue illégalement - Ecartement

---

Het staat de rechter de toelaatbaarheid van onrechtmatig verkregen bewijs te beoordelen in het licht van artikel 6 E.V.R.M., rekening houdende met de elementen van de zaak in haar geheel genomen, inbegrepen de wijze waarop het bewijs verkregen werd en de omstandigheden waarin de onrechtmatigheid werd begaan; bij dit oordeel kan de rechter, onder meer, een of het geheel van volgende omstandigheden in aanmerking nemen: hetzij dat de overheid die met de opsporing, het onderzoek en de vervolging van misdrijven is belast, al dan niet de onrechtmatigheid opzettelijk heeft begaan, hetzij dat de ernst van het misdrijf veruit de begane onrechtmatigheid overstijgt, hetzij dat het onrechtmatig verkregen bewijs alleen het materieel element van het bestaan van het misdrijf betreft (1) (2). (1) Cass., 23 maart 2004, AR P.04.0012.N, nr 165. (2) Cass., 2 maart 2005, AR P.04.1644.N, nr 130 met conclusie A.G. Vandermeersch; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.1016.N, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onrechtmatig verkregen bewijs - Toelaatbaarheid - Beoordeling door de rechter

Il appartient au juge d'apprécier l'admissibilité de la preuve recueillie illégalement à la lumière des articles 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales; en tenant compte des éléments de la cause prise dans son ensemble, y compris la manière dont la preuve a été recueillie et les circonstances dans lesquelles l'illégalité a été commise; aux fins de cette appréciation, il peut prendre en considération, entre autres, la totalité ou une partie des circonstances suivantes: soit le fait que les autorités chargées de la recherche, de l'enquête et de la poursuite des infractions ont commis l'illégalité intentionnellement ou non, soit le fait que la gravité de l'infraction excède de loin l'illégalité commise, soit le fait que la preuve recueillie illégalement ne concerne que l'élément matériel de l'existence de l'infraction (1) (2). (1) Cass., 23 mars 2004, RG P.04.0012.N, n° 165. (2) Cass., 2 mars 2005, RG P.04.1644.F, n° 130 avec les conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch; Cass., 31 octobre 2006, RG P.06.1016.N, n° ...

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue illégalement - Admissibilité - Appréciation par le juge

---

Noch uit artikel 6 E.V.R.M. dat het eerlijk proces waarborgt, noch uit artikel 8 E.V.R.M. dat het recht op eerbiediging van het privé-, het gezinsleven, de woning en de briefwisseling waarborgt, noch uit enige grondwettelijke of wettelijke bepaling volgt dat bewijs met miskenning van een door dit verdrag of door de Grondwet gewaarborgd grondrecht werd verkregen, altijd ontoelaatbaar is (1). (1) Cass., 16 nov. 2004, AR P.04.0644.N, nr 549 met conclusie A.G. Duinslaeger; Cass., 16 nov. 2004, AR P.04.1127.N, nr 550 met conclusie A.G. Duinslaeger.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onrechtmatig verkregen bewijs - Schending van een door het E.V.R.M. of de grondwet gewaarborgd grondrecht

Il ne résulte ni de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales qui garantit un procès équitable ni de l'article 8 de cette même convention qui garantit le droit au respect de la vie privée et familiale, du domicile et de la correspondance ni d'aucune disposition constitutionnelle ou légale que la preuve qui a été obtenue en violation d'un des droits fondamentaux garanti par cette convention ou par la Constitution est toujours inadmissible (1). (1) Cass., 16 novembre 2004, RG P.04.0644.N, n° 549 avec les conclusions de M. l'avocat général Duinslaeger; Cass., 16 novembre 2004, RG P.04.1127.N, n° 550 avec les conclusions de M. l'avocat général Duinslaeger.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue illégalement - Violation d'un droit fondamental garanti par la Conv. D.H. ou par la Constitution

---

P.06.0807.F 20 december 2006 AC nr. 666

Aangezien bedreiging alleen bestraft wordt in zoverre daaruit een welomlijnd misdadig opzet blijkt, moet de voorwaarde waarvan de dader de uitvoering van de mondeling aangekondigde aanslag afhankelijk stelt, duidelijk blijken uit hetgeen daadwerkelijk is gezegd en niet impliciet uit de context ervan (1). (1) Het openbaar ministerie was dienaangaande in hoofdzaak de mening toegedaan dat: "De appelrechters stellen aldus, door middel van de getuigenissen en verklaringen die zij uitdrukkelijk vermelden, het bestaan vast van bedreigingen onder voorwaarden, die zij preciseren, die aldus -impliciet doch vaststaand- zijn afgeleid uit de context waarin die verklaringen en getuigenissen werden verricht, tot de omschrijving waartoe deze bijdragen en die niet losgekoppeld kunnen worden van de betekenis waarmee zij één geheel vormen. Aldus vormen zij te dezen, door overwegingen, die onaantastbaar in feite vaststaan en die niet onverenigbaar zijn met die context zoals die voldoende is bepaald, de bestanddelen van bedreigingen onder voorwaarden als bedoeld in artikel 330 van het Strafwetboek".

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Misdrijf - Bedreigingen onder voorwaarden

- Art. 330 Strafwetboek

BEDREIGINGEN - Bedreigingen onder voorwaarden - Voorwaarden - Begrip - Bewijs

- Art. 330 Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Bedreigingen onder voorwaarden - Voorwaarden - Begrip - Bewijs

- Art. 330 Strafwetboek

La menace n'étant punie que dans la mesure où elle révèle une résolution délictueuse bien arrêtée, la condition à laquelle l'auteur attache la réalisation de l'attentat annoncé verbalement doit ressortir explicitement des propos ayant été tenus et non résulter implicitement de leur contexte (1). (1) Le ministère public, à cet égard, avait estimé en substance: "Les juges d'appel constatent ainsi par les témoignages et déclarations qu'ils reprennent expressément, l'existence de menaces sous conditions, qu'ils précisent, ainsi déduites fût-ce implicitement mais certainement du contexte dans lequel ces déclarations et témoignages ont été faits, à la définition duquel ces derniers participent et dont le sens ne peut s'abstraire formant un tout avec lui. Ce faisant, ils rencontrent en l'espèce par des considérations qui gisent en fait, de manière souveraine et non inconciliable avec ce contexte tel que suffisamment déterminé, les éléments constitutifs des menaces sous conditions visées à l'article 330, du Code pénal".

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Infraction - Menaces sous conditions

- Art. 330 Code pénal

MENACES - Menaces sous conditions - Conditions - Notion - Preuve

- Art. 330 Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Menaces sous conditions - Conditions - Notion - Preuve

- Art. 330 Code pénal

P.06.0816.N 5 september 2006 AC nr. 390

De echtgenoot die vergoeding vordert voor schade die het gemeenschappelijk vermogen heeft geleden, treedt op in eigen naam (1). (1) Zie Cass., 31 jan. 1995, AR P.93.1566.N, nr 57 (problematiek in het licht van de beoordeling van de ontvankelijkheid van een cassatieberoep).

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Schade toegebracht aan het gemeenschappelijk vermogen - Echtgenoot die vordert in naam van het gemeenschappelijk vermogen - Hoedanigheid

- Artt. 1382, 1383 en 1416 Burgerlijk Wetboek

L'époux qui demande l'indemnisation du dommage que le patrimoine commun a subi agit en son nom propre (1). (1) Voir Cass., 31 janvier 1995, RG P.93.1566.N, n° 57 (problématique traitée à la lumière de l'appréciation de la recevabilité d'un pourvoi en cassation).

ACTION CIVILE - Dommage causé au patrimoine commun - Epoux qui introduit une demande au nom du patrimoine commun - Qualité

- Art. 1382, 1383 et 1416 Code civil

De echtgenoot die voor de uitspraak over de strafvordering enkel schadevergoeding voor het gemeenschappelijk vermogen heeft gevorderd kan, bij de verder afhandeling van de burgerlijke rechtsvordering na uitspraak over de strafvordering onder de voorwaarden van artikel 807, Gerechtelijk Wetboek dat ook in strafzaken van toepassing is, zijn schadevergoeding uitbreiden tot vergoeding van schade van zijn eigen vermogen (1) (2). (1) Zie Cass., 10 dec. 1997, AR P.97.0969.F, nr 547 (omgekeerde hypothese). (2) Wat de toepasselijkheid van artikel 807, Gerechtelijk Wetboek in strafzaken betreft: zie Jaarverslag van het Hof van cassatie 2005, p. 206 e.v.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Schade toegebracht aan het gemeenschappelijk vermogen - Echtgenoot die in naam van het gemeenschappelijk vermogen gevorderd heeft - Verder afhandeling van de burgerlijke rechtsvordering na uitspraak over de strafvordering - Uitbreiding van zijn vordering tot vergoeding van zijn eigen vermogen

- Artt. 1382, 1383 en 1416 Burgerlijk Wetboek

- Art. 807 Gerechtelijk Wetboek

L'époux qui, avant la décision rendue sur l'action publique, n'a demandé que l'indemnisation du patrimoine commun, peut, lors de la prosécution de l'action civile après la décision rendue sur l'action publique, dans les conditions prévues à l'article 807 du Code judiciaire, également applicable en matière répressive, étendre sa demande de dommages-intérêts à la réparation du dommage subi par son propre patrimoine (1) (2). (1) Voir Cass., 10 décembre 1997, RG P.97.0696.F, n° 547 (hypothèse inverse). (2) En ce qui concerne l'applicabilité de l'article 807 du Code judiciaire en matière répressive: voir Rapport annuel de la Cour de cassation 2005, p. 206 s.

ACTION CIVILE - Dommage causé au patrimoine commun - Epoux qui a introduit une demande au nom du patrimoine commun - Prosécution de l'action civile après la décision rendue sur l'action publique - Extension de sa demande à l'indemnisation de son patrimoine propre

- Art. 1382, 1383 et 1416 Code civil

- Art. 807 Code judiciaire

P.06.0817.F 8 november 2006 AC nr. 547

Wanneer de uitgesproken straf dezelfde is als die welke bepaald is door de op het misdrijf toepasselijke wet, kan niemand de vernietiging van de beslissing vorderen, onder voorgeven dat bij de vermelding van de tekst van de wet een vergissing is begaan (1). (1) Cass., 3 okt. 2006, AR P.06.0476.N, nr ...

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Strafvordering - Straf - Bezwaar volgens welk er een vergissing is bij de vermelding van de tekst van de wet - Naar recht verantwoorde straf - Ontvankelijkheid

- Artt. 411 en 414 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Strafvordering - Straf - Vergissing bij de vermelding van de tekst van de wet

- Artt. 411 en 414 Wetboek van Strafvordering

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering - Motivering - Straf - Vergissing bij de vermelding van de tekst van de wet

- Artt. 411 en 414 Wetboek van Strafvordering

Lorsque la peine prononcée est la même que celle portée par la loi qui s'applique à l'infraction, nul ne peut demander l'annulation de la décision sous le prétexte qu'il y aurait erreur dans la citation du texte de la loi (1). (1) Cass., 3 octobre 2006, RG P.06.0476.N, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Action publique - Peine - Grief tiré d'une erreur dans la citation du texte de loi - Peine légalement justifiée - Recevabilité

- Art. 411 et 414 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Action publique - Peine - Erreur dans la citation du texte de loi

- Art. 411 et 414 Code d'Instruction criminelle

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action publique - Motivation - Peine - Erreur dans la citation du texte de loi

- Art. 411 et 414 Code d'Instruction criminelle

P.06.0825.N 20 juni 2006 AC nr. 342

De enkele omstandigheid dat het onderzoeksgerecht dat beslist over de handhaving van de voorlopige hechtenis van een verdachte zijn oordeel over het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld medesteunt op een verklaring van een derde welke is opgenomen in een proces-verbaal, afkomstig uit een ander strafdossier dat niet volledig in kopie bij het dossier van het gerechtelijk onderzoek is gevoegd, miskent het recht van verdediging van de verdachte niet (1). (1) Zie L. HUYBRECHTS, Het gebruik in het strafproces van een ander strafdossier, in: Om deze redenen, Liber Amicorum Armand Vandeplas, Gent, Mys en Breesch, 283.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Ernstige aanwijzingen van schuld - Proces-verbaal afkomstig uit ander strafdossier

- Art. 22 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Ernstige aanwijzingen van schuld - Proces-verbaal afkomstig uit ander strafdossier - Recht van verdediging

- Art. 22 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

La seule circonstance que la juridiction d'instruction statuant sur le maintien de la détention préventive d'un inculpé fonde notamment son appréciation quant à l'existence d'indices sérieux de culpabilité sur la déclaration d'un tiers reprise dans un procès-verbal, provenant d'un autre dossier répressif qui n'a pas été intégralement joint en copie au dossier de l'instruction judiciaire, ne viole pas les droits de la défense de l'inculpé (1). (1) Voir L. HUYBRECHTS, Het gebruik in het strafproces van een ander strafdossier, in: Om deze redenen, Liber Amicorum Armand Vandeplas, Gand, Mys en Breesch, 283.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Maintien - Indices sérieux de culpabilité - Procès-verbal provenant d'un autre dossier répressif

- Art. 22 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Indices sérieux de culpabilité - Procès-verbal provenant d'un autre dossier répressif - Droits de la défense

- Art. 22 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.0829.N 17 oktober 2006 AC nr. 492

Artikel 61bis Wetboek van Strafvordering vereist niet dat in alle gevallen de inverdenkinggestelde wordt verhoord door de onderzoeksrechter (1). (1) Zie: Cass., 16 mei 2001, AR P.01.0305.F, nr 288; Cass., 24 feb. 2004, AR P.03.1148.N, nr 96.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Vereiste

- Art. 61bis Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Vereiste

- Art. 61bis Wetboek van Strafvordering

L'article 61bis du Code d'instruction criminelle ne requiert pas que l'inculpé soit entendu dans tous les cas par le juge d'instruction (1). (1) Voir: Cass., 16 mai 2001, RG P.01.0305.F, n° 288; Cass., 24 février 2004, RG P.03.1148.N, n° 96.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Interrogatoire de l'inculpé - Condition

- Art. 61bis Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Interrogatoire de l'inculpé - Condition

- Art. 61bis Code d'Instruction criminelle

De afwezigheid van voorafgaande inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter van een verdachte die door het onderzoeksgerecht naar het vonnisgerecht wordt verwezen heeft niet de niet-ontvankelijkheid van de vervolging tot gevolg; de regelmatigheid van de rechtspleging komt slechts in het gedrang in zoverre het recht van verdediging van de verwezene daardoor miskend of beperkt wordt (1). (1) Cass., 10 dec. 2002, AR P.02.1146.N, nr 664; Zie: Cass., 15 nov. 2005, AR P.05.1192.N, nr 596.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksgerecht - Verdachte - Verwijzing naar het vonnisgerecht - Afwezigheid van voorafgaande inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter

- Artt. 61bis, 129 en 130 Wetboek van Strafvordering

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksgerecht - Verdachte - Verwijzing naar het

L'absence d'inculpation préalable par le juge d'instruction d'un suspect renvoyé par la juridiction d'instruction devant la juridiction de jugement n'entraîne pas l'irrecevabilité des poursuites; la régularité de la procédure n'est compromise que dans la mesure où les droits de la défense de la personne renvoyée sont ainsi méconnus ou limités (1). (1) Cass., 10 décembre 2002, RG P.02.1146.N, n° 664; voir: Cass., 15 novembre 2005, RG P.05.1192.N, n° 596.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juridiction d'instruction - Inculpé - Renvoi à la juridiction de jugement - Absence d'inculpation préalable par le juge d'instruction

- Art. 61bis, 129 et 130 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Instruction judiciaire - Juridiction d'instruction - Suspect - Renvoi à la juridiction de

vonnisgerecht - Afwezigheid van voorafgaande inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter

- Artt. 61bis, 129 en 130 Wetboek van Strafvordering

jugement - Absence d'inculpation préalable par le juge d'instruction

- Art. 61bis, 129 et 130 Code d'Instruction criminelle

De schorsing van de regeling van de rechtspleging in de zin van artikel 127, § 3, Wetboek van Strafvordering is afhankelijk van het tijdig indienen van het verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen, binnen de termijn van de vaststelling voor de raadkamer op grond van artikel 127, § 2, Wetboek van Strafvordering.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen - Schorsing van de regeling van de rechtspleging

- Artt. 61quinquies en 127, §§ 2 en 3 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen - Schorsing van de regeling van de rechtspleging

- Artt. 61quinquies en 127, §§ 2 en 3 Wetboek van Strafvordering

La suspension du règlement de la procédure au sens de l'article 127, §3, du Code d'instruction criminelle est subordonnée à l'introduction à temps de la requête tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires, dans le délai du constat devant la chambre du conseil sur la base de l'article 127, §2, du Code d'instruction criminelle.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Requête tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Suspension du règlement de la procédure

- Art. 61quinquies et 127, § 2 et 3 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Requête tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Suspension du règlement de la procédure

- Art. 61quinquies et 127, § 2 et 3 Code d'Instruction criminelle

---

Een vormelijke onvolkomenheid van het proces-verbaal, zoals een gebrek aan ondertekening die niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, betreft de beoordeling van de bewijswaarde van de bewijselementen in relatie tot de grond van de zaak, dit is de bewijswaardering, die voorbehouden blijft voor het vonnisgerecht; er is bijgevolg geen grond voor het onderzoeksgerecht om met toepassing van artikel 131, § 1, Wetboek van Strafvordering de nietigheid van het proces-verbaal uit te spreken wegens onregelmatigheid, verzuim of nietigheid die invloed heeft op een handeling van het onderzoek of de bewijsverkrijging.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Beoordeling van de bewijswaarde ervan - Proces-verbaal - Gebrek aan ondertekening - Niet voorgeschreven op straffe van nietigheid - Onderzoeksgerecht - Opdracht van het onderzoeksgerecht - Vonnisgerecht - Opdracht van het vonnisgerecht

- Artt. 131, § 1, 154 en 189 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Proces-verbaal - Gebrek aan ondertekening - Niet voorgeschreven op straffe van nietigheid - Bewijswaarde - Beoordeling door de rechter - Opdracht van het onderzoeksgerecht - Opdracht van het vonnisgerecht

- Artt. 131, § 1, 154 en 189 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Controle van de rechtspleging - Regelmatigheid van het onderzoek - Regelmatigheid van bewijsverkrijging - Proces-verbaal - Gebrek aan ondertekening - Niet voorgeschreven op straffe van nietigheid

- Artt. 131, § 1, 154 en 189 Wetboek van Strafvordering

Une imperfection formelle du procès-verbal, telle qu'un défaut de signature qui n'est pas prescrit à peine de nullité, concerne l'évaluation de la valeur probante des éléments de preuve en rapport avec le fond de la cause, c'est-à-dire l'appréciation de la valeur probante, qui demeure réservée à la juridiction de jugement; il n'y a dès lors pas lieu pour la juridiction d'instruction de prononcer, en application de l'article 131, §1er, du Code d'instruction criminelle, la nullité du procès-verbal d'irrégularité, de manquement ou de nullité affectant un acte d'instruction ou l'obtention de la preuve.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Appréciation de leur valeur probante - Procès-verbal - Défaut de signature - Non prescrite à peine de nullité - Juridiction d'instruction - Mission de la juridiction d'instruction - Juridiction de jugement - Mission de la juridiction de jugement

- Art. 131, § 1er, 154 et 189 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Procès-verbal - Défaut de signature - Non prescrite à peine de nullité - Valeur probante - Appréciation par le juge - Mission de la juridiction d'instruction - Mission de la juridiction de jugement

- Art. 131, § 1er, 154 et 189 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Contrôle de la procédure - Régularité de l'instruction - Régularité de l'obtention de la preuve - Procès-verbal - Défaut de signature - Non prescrite à peine de nullité

- Art. 131, § 1er, 154 et 189 Code d'Instruction criminelle

Een vormelijke onvolkomenheid van het proces-verbaal, zoals een gebrek aan ondertekening die niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, brengt niet de nietigheid van het proces-verbaal met zich mee, maar doet wel in voorkomend geval de bewijswaarde die de wet er aan hecht teniet, zodat het proces-verbaal nog slechts als inlichting voor de rechter geldt (1) (2). (1) Cass., 24 feb. 1981, AC, 1980-1981, nr 376. (2) HOLSTERS, D., De bewijswaarde van het proces-verbaal betreffende de vaststelling van misdrijven, R.W., 1980-1981, 1353-1394 en 1433-1458.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Proces-verbaal - Gebrek aan ondertekening - Niet voorgeschreven op straffe van nietigheid

- Artt. 154 en 189 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Proces-verbaal - Gebrek aan ondertekening - Niet voorgeschreven op straffe van nietigheid - Bewijswaarde - Beoordeling door de rechter

- Artt. 154 en 189 Wetboek van Strafvordering

Une imperfection formelle du procès-verbal, telle qu'un défaut de signature qui n'est pas prescrit à peine de nullité, n'entraîne pas la nullité du procès-verbal, mais annule le cas échéant la valeur probante que la loi y attache, de sorte que le procès-verbal n'est valable que comme renseignement devant le juge (1) (2). (1) Cass., 24 février 1981, Bull. et Pas., 1980-1981, n° 376. (2) HOLSTERS, D., De bewijswaarde van het proces-verbaal betreffende de vaststelling van misdrijven, R.W., 1980-1981, 1353-1394 et 1433-1458.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Procès-verbal - Défaut de signature - Non prescrite à peine de nullité

- Art. 154 et 189 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Procès-verbal - Défaut de signature - Non prescrite à peine de nullité - Valeur probante - Appréciation par le juge

- Art. 154 et 189 Code d'Instruction criminelle

Uit de context van de artikelen 416, tweede lid, en 135, § 2, Wetboek van Strafvordering, volgt dat de inverdenkinggestelde alleen maar in gelijkaardige gevallen waarin hij hoger beroep kan instellen tegen beschikkingen van de raadkamer die hem naar de correctionele rechtbank verwijzen, onmiddellijk cassatieberoep kan instellen tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat hem op hoger beroep van het openbaar ministerie tegen zijn buitenvervolgingstelling door de raadkamer, naar de correctionele rechtbank verwijst (1) (2). (1) Zie: Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20 met conclusie advocaat-generaal Duinslaeger. (2) Cass., 23 jan. 2002, AR P.01.1361.N, nr 47.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Algemeen - Beslissingen al dan niet vatbaar voor cassatieberoep - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolgingstelling - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzing - Voorziening van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

- Artt. 128, 131, § 1, 135, §§ 1 en 2, en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolgingstelling - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzing - Voorziening van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

- Artt. 128, 131, § 1, 135, §§ 1 en 2, en 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

Il résulte du contexte des articles 416, alinéa 2, et 135, § 2, du Code d'instruction criminelle que l'inculpé ne peut former un pourvoi en cassation immédiat contre l'arrêt de la chambre des mises en accusation qui le renvoie devant le tribunal correctionnel sur l'appel du ministère public contre la décision de non-lieu rendue à son égard par la chambre du conseil, que dans des cas similaires à ceux où il peut interjeter appel des ordonnances de la chambre du conseil qui le renvoient devant le tribunal correctionnel (1) (2). (1) Voir: Cass., 11 janvier 2000, RG P.99.0905.N, n° 20 avec les conclusions M. Duinslaeger, avocat général. (2) Cass., 23 janvier 2002, RG P.01.1361.N, n° 47.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Généralités - Décisions contre lesquelles on peut ou non se pourvoir - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel du ministère public - Chambre des mises en accusation - Renvoi - Pourvoi de l'inculpé - Recevabilité

- Art. 128, 131, § 1er, 135, § 1er et 2, et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel du ministère public - Chambre des mises en accusation - Renvoi - Pourvoi de l'inculpé - Recevabilité

- Art. 128, 131, § 1er, 135, § 1er et 2, et 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle

---

Wanneer een conclusie het feitelijk bestaan van voldoende bezwaren aanvoert of betwist, beantwoordt het onderzoeksgerecht dit verweer door zijn onaantastbare vaststelling dat die bezwaren al dan niet bestaan (1). (1) Cass., 14 dec. 1983, AR 3081, nr 202; Cass., 27 nov. 1985, AR 4484, nr 211; Cass., 16 sept. 1987, AR 6141, nr 35; Cass., 23 mei 2001, AR P.01.0317.F, nr 307.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging - Neerlegging van conclusie - Bezwaren - Motivering

- Artt. 127, 128, 129 en 130 Wetboek van Strafvordering

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Bezwaren - Motivering

- Artt. 127, 128, 129 en 130 Wetboek van Strafvordering

Lorsque des conclusions allèguent ou contestent l'existence en fait de charges suffisantes, la juridiction d'instruction répond à ces moyens par la constatation souveraine que pareilles charges existent ou n'existent pas (1). (1) Cass., 14 décembre 1983, RG 3081, n° 202; Cass., 27 novembre 1985, RG 4484, n° 211; Cass., 16 septembre 1987, RG 6141, n° 35; Cass., 23 mai 2001, RG P.01.0317.F, n° 307.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure - Dépôt des conclusions - Charges - Motivation

- Art. 127, 128, 129 et 130 Code d'Instruction criminelle

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Charges - Motivation

- Art. 127, 128, 129 et 130 Code d'Instruction criminelle

Wanneer het verzoekschrift gericht tot de onderzoeksrechter tot het stellen van bijkomende onderzoekshandelingen wegens laattijdigheid kennelijk niet ontvankelijk is, behoort het niet aan het onderzoeksgerecht die de rechtspleging moet regelen dit verzoek niet ontvankelijk te verklaren; wat betreft de door hem te nemen beslissing dient dit gerecht onvermijdelijk rekening te houden met de evidente niet-ontvankelijkheid van dit verzoekschrift.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen - Laattijdig verzoekschrift - Gevolg - Opdracht van het onderzoeksgerecht

- Artt. 61quinquies en 127, §§ 2 en 3 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen - Laattijdig verzoekschrift - Gevolg - Opdracht van het onderzoeksgerecht

- Artt. 61quinquies en 127, §§ 2 en 3 Wetboek van Strafvordering

Lorsque la requête adressée au juge d'instruction en vue de l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires est manifestement irrecevable en raison de sa tardiveté, il n'appartient pas à la juridiction d'instruction qui doit régler la procédure de déclarer ladite requête irrecevable; en ce qui concerne la décision qu'elle doit prendre, cette juridiction doit immanquablement tenir compte de l'irrecevabilité évidente de ladite requête.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Requête tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Requête tardive - Conséquence - Mission de la juridiction d'instruction

- Art. 61quinquies et 127, § 2 et 3 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Requête tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Requête tardive - Conséquence - Mission de la juridiction d'instruction

- Art. 61quinquies et 127, § 2 et 3 Code d'Instruction criminelle

---

P.06.0830.N 21 november 2006 AC nr. 582

Het misdrijf van bedrieglijk onvermogen is voltooid wanneer de twee voorwaarden die samen het materiële bestanddeel vormen, onverschillig welke van beide het andere in tijd voorafgaat, verenigd zijn, namelijk het bewerken van zijn onvermogen door de schuldenaar en het hierdoor niet voldaan hebben aan zijn verplichtingen; het vervallen en opeisbaar worden van de schuld dient dus het bewerken van het onvermogen niet vooraf te gaan (1). (1) Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0189.N, nr 667.

BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN - Bedrieglijk onvermogen - Materieel bestanddeel - Opeenvolging in de tijd van de elementen die het materieel bestanddeel vormen - Toepassing

L'infraction d'insolvabilité frauduleuse est consommée dès lors que les deux conditions formant ensemble l'élément matériel sont réunies, quel que soit l'ordre chronologique de ces deux conditions, à savoir l'organisation de son insolvabilité par le débiteur et la non-exécution des obligations dont il était tenu; l'échéance et l'exigibilité de la dette ne doit dès lors pas précéder l'organisation de l'insolvabilité (1). (1) Cass., 5 décembre 2000, RG P.99.0189.N, n° 667.

BANQUEROUTE ET INSOLVABILITE FRAUDULEUSE - Insolvabilité frauduleuse - Elément matériel - Succession dans le temps des éléments formant l'élément matériel - Application

- Art. 490bis Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Materieel bestanddeel - Bedrieglijk onvermogen - Opeenvolging in de tijd van de elementen die het materieel bestanddeel vormen - Toepassing

- Art. 490bis Strafwetboek

- Art. 490bis Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Elément matériel - Insolvabilité frauduleuse - Succession dans le temps des éléments formant l'élément matériel - Application

- Art. 490bis Code pénal

P.06.0836.N 10 oktober 2006 AC nr. 475

Wanneer meerdere opeenvolgende gelijkaardige misdrijven één enkele strafbare gedraging opleveren en derhalve tot één enkele straf aanleiding geven, maar in de tijd tussen het plegen van de misdrijven de wet, die de straf bepaalt, gewijzigd werd, moet de bij de nieuwe wet gestelde straf worden toegepast, ook al was de ten tijde van de eerst gepleegde misdrijven geldende straf minder zwaar dan die gesteld ten tijde van de laatst gepleegde misdrijven (1). (1) Cass., 17 mei 1983, AR 7915, nr 513; 7 mei 2002, AR P.02.0308.N, nr 278; 22 okt. 2003, AR P.03.0084.F, nr 516.

Lorsque plusieurs infractions similaires successives constituent un seul comportement délictueux et ne donnent lieu, pour ce motif, qu'à l'application d'une seule peine, mais que pendant la période de perpétration de ces infractions la loi portant la peine applicable a été modifiée, il y a lieu d'appliquer la peine établie par la loi nouvelle, la peine prévue à la date des premières infractions commises fût-elle moins forte que celle prévue à la date des dernières infractions commises (l). (1) Cass., 17 mai 1983, RG 7915, n° 513; 7 mai 2002, RG P.02.0308.N, n° 278; 22 octobre 2003, RG P.03.0084.F, n° 516.

STRAF - Samenloop - Meerdaadse - Meerdere opeenvolgende gelijkaardige misdrijven - Een enkele strafbare gedraging - Wijziging van de strafwet - Verzwaring van de straf - Feiten gepleegd zowel onder de oude als onder de nieuwe wet - Toepasselijke straf

- Artt. 2 en 65 Strafwetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Meerdere opeenvolgende gelijkaardige misdrijven - Een enkele strafbare gedraging - Wijziging van de strafwet - Verzwaring van de straf - Feiten gepleegd zowel onder de oude als onder de nieuwe wet - Toepasselijke straf

- Artt. 2 en 65 Strafwetboek

PEINE - Concours - Concours matériel - Plusieurs infractions similaires successives - Un seul comportement délictueux - Modification de la loi pénale - Aggravation de la peine - Faits accomplis tant sous l'empire de la loi antérieure que sous celui de la loi nouvelle - Peine applicable

- Art. 2 et 65 Code pénal

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Plusieurs infractions similaires successives - Un seul comportement délictueux - Modification de la loi pénale - Aggravation de la peine - Faits accomplis tant sous l'empire de la loi antérieure que sous celui de la loi nouvelle - Peine applicable

- Art. 2 et 65 Code pénal

P.06.0843.N 29 september 2006 AC nr. 452

Artikel 416, Sv. is van toepassing op alle beslissingen die de rechtsmacht van de strafrechter hetzij over de strafvordering, hetzij over de burgerlijke vordering niet uitputten (1). (1) Zie procureur-generaal DE SWAEF "Cassatieberoep van nu en straks: enkele denkrichtingen voor de toekomst", Openingsrede, Jaarverslag van het Hof van cassatie, 2005, nr 24.

L'article 416 du Code d'instruction criminelle s'applique à toutes les décisions qui n'épuisent pas la juridiction du juge répressif soit sur l'action publique soit sur l'action civile (1). (1) Voir M. le procureur général DE SWAEF "Cassatieberoep van nu en straks: enkele denkrichtingen voor de toekomst", Mercuriale, Rapport annuel de la Cour de cassation, 2005, n° 24.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Strafrechtelijk kort geding - Ontvankelijkheid

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre des mises en accusation - Référé pénal - Recevabilité

Concl. adv.-gen. m.o. CORNELIS, Cass., 29 sept. 2006, AR P.06.0843.N, AC, 2006, nr ...

Conclusions de M. l'avocat général délégué CORNELIS, avant Cass., 29 septembre 2006, RG P.06.0843.N, Pas., 2006, n° ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Arrest dat uitspraak doet

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir

over een vordering tot wraking van een strafrechter - Ontvankelijkheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Afwijzing van het verzoek tot opschorting - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

WRAKING - Reden - Hoge graad van vijandschap - Tussen rechter en advocaat - Wraking van een rechter in een bepaalde zaak - Andere zaak - Dezelfde advocaat

WRAKING - Strafzaken - Vordering tot wraking van een strafrechter - Autonoom karakter van de procedure

WRAKING - Reden - Hoge graad van vijandschap - Tussen rechter en partij

immédiatement - Arrêt statuant sur une demande en récusation d'un juge répressif - Recevabilité

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Juridictions d'instruction - Règlement de la procédure - Rejet de la demande de suspension - Pourvoi en cassation - Recevabilité

RECUSATION - Cause - Inimitié capitale - Entre juge et avocat - Récusation d'un juge dans une affaire déterminée - Autre cause - Même avocat

RECUSATION - Matière répressive - Demande de récusation d'un juge répressif - Caractère autonome de la procédure

RECUSATION - Cause - Inimitié capitale - Entre juge et partie

---

Een beslissing van het hof van beroep dat in een bepaalde zaak oordeelt dat een welbepaalde rechter, ten opzichte van de advocaten die de verzoeker tot wraking vertegenwoordigen of bijstaan, een houding heeft aangenomen die doet vrezen voor een serene behandeling van deze zaak, heeft niet tot gevolg dat dit oordeel kan worden doorgetrokken naar andere zaken en een wraking van die rechter van zodra hij dient te oordelen in een zaak waarin diezelfde advocaten optreden.

WRAKING - Reden - Hoge graad van vijandschap - Tussen rechter en advocaat - Wraking van een rechter in een bepaalde zaak - Andere zaak - Dezelfde advocaat

- Art. 828, 12° Gerechtelijk Wetboek

Il ne résulte pas d'une décision de la cour d'appel considérant dans une cause précise qu'un juge déterminé a adopté vis-à-vis des avocats qui représentent ou assistent celui qui demande la récusation, une attitude qui inspire des craintes quant à la sérénité de l'examen de la cause, que cette décision peut s'étendre à d'autres causes et à la récusation de ce juge dès qu'il doit statuer dans une cause dans laquelle interviennent ces mêmes avocats.

RECUSATION - Cause - Inimitié capitale - Entre juge et avocat - Récusation d'un juge dans une affaire déterminée - Autre cause - Même avocat

- Art. 828, 12° Code judiciaire

Een hoge graad van vijandschap kan worden afgeleid uit een geheel van omstandigheden waaruit blijkt dat een strafrechter door zijn houding jegens één van de partijen of jegens de advocaat die haar vertegenwoordigt of haar bijstaat, de sereniteit van de behandeling van de zaak in gevaar heeft gebracht of brengt (1). (1) Cass., 23 december 2002, AR C.02.0615.F, nr 687.

WRAKING - Reden - Hoge graad van vijandschap - Tussen rechter en partij

- Art. 828, 12° Gerechtelijk Wetboek

L'inimitié capitale peut se déduire d'un ensemble de circonstances d'où il apparaît que, par son attitude vis-à-vis de l'une des parties ou de l'avocat qui la représente ou qui l'assiste, le juge a mis ou met en danger la sérénité de l'examen de la cause (1). (1) Cass., 23 décembre 2002, RG C.02.0615.F, n° 687.

RECUSATION - Cause - Inimitié capitale - Entre juge et partie

- Art. 828, 12° Code judiciaire

Gelet op het autonoom karakter van de wrakingsprocedure is een beslissing inzake wraking van een rechter in een strafzaak geen voorbereidende beslissing of een beslissing van onderzoek in de zin van artikel 416, Sv.; het cassatieberoep tegen zulke beslissing kan vóór de eindbeslissing over de strafvordering worden ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Arrest dat uitspraak doet over een vordering tot wraking van een strafrechter - Ontvankelijkheid

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

WRAKING - Strafzaken - Vordering tot wraking van een strafrechter - Autonoom karakter van de procedure

Eu égard au caractère autonome de la procédure de récusation, une décision en matière de récusation d'un juge dans une affaire pénale n'est pas une décision préparatoire ni une décision d'instruction au sens de l'article 416 du Code d'instruction criminelle; le pourvoi en cassation formé contre une telle décision peut être introduit avant la décision définitive sur l'action publique (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Arrêt statuant sur une demande en récusation d'un juge répressif - Recevabilité

- Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

RECUSATION - Matière répressive - Demande de récusation d'un juge répressif - Caractère autonome de la procédure

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

P.06.0844.N 21 november 2006 AC nr. 583

Noch artikel 962 Gerechtelijk Wetboek noch enige andere wetsbepaling schrijft voor dat de rechter, ter oplossing van een voor hem gebracht geschil, geen deskundigenonderzoek kan bevelen als de persoon die door de deskundige moet worden onderzocht niet in het geding is betrokken (1). (1) Cass., 7 feb. 2000, AR S.99.0091.N, nr 95.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Draagwijdte - Gevolg

- Art. 962 Gerechtelijk Wetboek

Ni l'article 962 du Code judiciaire ni aucune disposition légale n'interdisent au juge d'ordonner une expertise, afin de résoudre un litige dont il est saisi, si la personne qui doit être examinée par l'expert n'est pas à la cause (1). (1) Cass., 7 février 2000, RG S.99.0091.N, n° 95.

EXPERTISE - Portée - Effet

- Art. 962 Code judiciaire

P.06.0846.N 17 oktober 2006 AC nr. 493

De afwezigheid van enige kennisgeving van doorgevoerde beslagmaatregelen vormt op zich geen miskenning van de rechten van verdediging.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beslag - Afwezigheid van kennisgeving

- Artt. 28sexies, 35, 35ter, 37, 61quater en 89 Wetboek van Strafvordering

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoek in strafzaken - Beslag - Afwezigheid van kennisgeving

- Artt. 28sexies, 35, 35ter, 37, 61quater en 89 Wetboek van Strafvordering

L'absence de toute notification des mesures de saisie effectuées ne constitue pas en soi une violation des droits de la défense.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Saisie - Absence de notification

- Art. 28sexies, 35, 35ter, 37, 61quater et 89 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Instruction en matière répressive - Saisie - Absence de notification

- Art. 28sexies, 35, 35ter, 37, 61quater et 89 Code d'Instruction criminelle

De naleving van de procedurele garanties die bij de inbeslagname in overeenstemming met artikel 1 Eerste Aanvullend E.V.R.M.-Protocol van 20 maart 1952 bij wet zijn bepaald, zijn niet voorgeschreven op straffe van nietigheid noch substantieel; de niet-naleving ervan leidt alleen tot nietigheid wanneer daardoor het recht van verdediging wordt miskend (1). (1) Zie: Cass., 7 feb. 2001, AR P.01.0168.F, nr 77.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beslag - Procedurele garanties - Aard - Niet-naleving

- Art. 1 Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M.

- Artt. 35, 35ter, 37 en 89 Wetboek van Strafvordering

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoek in strafzaken - Beslag - Procedurele garanties - Niet-naleving

- Art. 1 Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M.

- Artt. 35, 35ter, 37 en 89 Wetboek van Strafvordering

Le respect des garanties procédurales prévues par la loi lors de la saisie conformément à l'article 1er du Premier Protocole additionnel à la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales du 20 mars 1952 n'est ni prescrit à peine de nullité, ni substantiel; leur non-respect n'entraîne la nullité que lorsque les droits de la défense sont ainsi méconnus (1) Voir: Cass., 7 février 2001, RG P.01.0168.F, n° 77.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Saisie - Garanties procédurales - Nature - Non-respect

- Art. 1er Premier Protocole Additionnel du 20 mars 1952 de la C.E.D.H.

- Art. 35, 35ter, 37 et 89 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Instruction en matière répressive - Saisie - Garanties procédurales - Non-respect

- Art. 1er Premier Protocole Additionnel du 20 mars 1952 de la C.E.D.H.

- Art. 35, 35ter, 37 et 89 Code d'Instruction criminelle

Het beslag dat in de artikelen 35 en 35ter Wetboek van Strafvordering is bepaald en waarvan de pleegvormen in artikel 37 Wetboek van Strafvordering worden uitgewerkt, voldoet aan het legaliteitsbeginsel en het rechtsbeginsel van de rechtsstaat, en is in overeenstemming met artikel 1 Eerste Aanvullend E.V.R.M.-Protocol (1). (1) Zie: Cass., 22 juni 2005, AR P.05.0664, nr 365.

BESLAG - Algemeen - Rechten van de Mens - EVRM - Eerste aanvullend protocol - Artikel 1 - Waarborg van eigendomsrecht - Strafzaken - Onderzoek in strafzaken - Beslag - Bestaanbaarheid met het eigendomsrecht

- Art. 1 Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M.

- Artt. 35, 35ter, 37 en 89 Wetboek van Strafvordering

BESLAG - Algemeen - Strafzaken - Onderzoek in strafzaken - Beslag - Legaliteitsbeginsel - Beginsel van de rechtsstaat

- Art. 1 Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M.

- Artt. 35, 35ter, 37 en 89 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beslag - Bestaanbaarheid met het eigendomsrecht - Rechten van de Mens - EVRM - Eerste aanvullend protocol - Artikel 1 - Waarborg van eigendomsrecht

- Art. 1 Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M.

- Artt. 35, 35ter, 37 en 89 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beslag - Legaliteitsbeginsel - Beginsel van de rechtsstaat

- Art. 1 Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M.

- Artt. 35, 35ter, 37 en 89 Wetboek van Strafvordering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Eerste aanvullend protocol - Artikel 1 - Waarborg van eigendomsrecht - Strafzaken - Onderzoek in strafzaken - Beslag - Bestaanbaarheid met het eigendomsrecht

- Art. 1 Eerste Aanvullend Protocol van 20 maart 1952 bij het E.V.R.M.

- Artt. 35, 35ter, 37 en 89 Wetboek van Strafvordering

La saisie prévue aux articles 35 et 35ter du Code d'instruction criminelle, et dont les formalités sont précisées à l'article 37 du Code d'instruction criminelle, satisfait au principe de légalité et au principe de droit de l'Etat de droit, et est conforme à l'article 1er du Premier Protocole additionnel à la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Voir: Cass., 22 juin 2005, RG P.05.0664.F, n° 365.

SAISIE - Généralités - Droits de l'homme - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Premier protocole additionnel - Article 1er - Garantie du droit de propriété - Matière répressive - Instruction en matière répressive - Saisie - Compatibilité avec le droit de propriété

- Art. 1er Premier Protocole Additionnel du 20 mars 1952 de la C.E.D.H.

- Art. 35, 35ter, 37 et 89 Code d'Instruction criminelle

SAISIE - Généralités - Matière répressive - Instruction en matière répressive - Saisie - Principe de légalité - Principe de droit de l'Etat de droit

- Art. 1er Premier Protocole Additionnel du 20 mars 1952 de la C.E.D.H.

- Art. 35, 35ter, 37 et 89 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Saisie - Compatibilité avec le droit de propriété - Droits de l'homme - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Premier protocole additionnel - Article 1er - Garantie du droit de propriété

- Art. 1er Premier Protocole Additionnel du 20 mars 1952 de la C.E.D.H.

- Art. 35, 35ter, 37 et 89 Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Saisie - Principe de légalité - Principe de droit de l'Etat de droit

- Art. 1er Premier Protocole Additionnel du 20 mars 1952 de la C.E.D.H.

- Art. 35, 35ter, 37 et 89 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Divers - Premier protocole additionnel - Article 1er - Garantie du droit de propriété - Matière répressive - Instruction en matière répressive - Saisie - Compatibilité avec le droit de propriété

- Art. 1er Premier Protocole Additionnel du 20 mars 1952 de la C.E.D.H.

- Art. 35, 35ter, 37 et 89 Code d'Instruction criminelle

P.06.0848.F 21 juni 2006 AC nr. 347

Misbruik van vennootschapsgoederen vereist niet dat het persoonlijk belang waarmee de dader heeft gehandeld louter tot doel zou hebben gehad hem een persoonlijk materieel voordeel te bezorgen; het kan ook van morele orde zijn (1). (1) Zie Fr. ROGGEN, "L'incrimination nouvelle d'abus de biens sociaux en droit belge", Rev.dr.ULB, Bruylant, p. 136; E. ROGER FRANCE, "La répression des abus de biens sociaux: le nouvel article 492bis du Code pénal", J.T., 1996, p. 538, nr. 23.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Misbruik van vennootschapsgoederen - Bestanddelen - Persoonlijk belang

L'abus de biens sociaux ne requiert pas que l'intérêt personnel avec lequel l'auteur a agi ait eu pour but uniquement de lui procurer un avantage matériel personnel; il peut aussi être d'ordre moral (1). (1) Voir Fr. ROGGEN, "L'incrimination nouvelle d'abus de biens sociaux en droit belge", Rev. dr. ULB, Bruylant, p. 136; E. ROGER France, "La répression des abus de biens sociaux: le nouvel article 492bis du Code pénal", J.T., 1996, p. 538, n° 23.

ABUS DE CONFIANCE - Abus de biens sociaux - Eléments constitutifs - Intérêt personnel

Artikel 492bis Sw., is van toepassing op de bestuurders van alle burgerlijke of handelsvennootschappen met rechtspersoonlijkheid of van verenigingen zonder winstoogmerk, zonder onderscheid of die rechtspersonen al dan niet een publiekrechtelijk karakter hebben (1). (1) Zie J. SPREUTELS, Fr. ROGGEN en E. ROGER FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 352; Th. AFSCHRIFT en V. de BRAUWERE, Manuel de droit pénal financier, Kluwer, p. 119 en 120; A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 4de uitg., p. 236; A. DE NAUW, "Misbruik van de goederen of van het krediet van de rechtspersoon", R.W. 1997-98, p. 525; K. GEENS, "Een 'nieuw' strafbaar misbruik: dat van vennootschapsgoederen", in Liber Amicorum Jean-Pierre LAGAE, 1998, p. 54 en 55; J.-L. DUPLAT, "Le délit d'abus de biens sociaux dans le Code pénal belge", L'expert comptable, 1998, p. 40 en 41; Ph. ERNST, "Misbruik van vennootschapsgoederen. Enkele bedenkingen vanuit het vennootschapsrecht bij de introductie van een nieuw misdrijf in het rechtspersonenrecht", T.R.V. 1998, p. 78; Fr. ROGGEN, "L'incrimination nouvelle d'abus de biens sociaux en droit belge", Rev.dr.ULB, Bruylant, p. 135; Ph. 'T KINT, "L'application aux A.S.B.L. du nouveau délit d'abus de biens sociaux en comparaison avec le délit d'abus de confiance", R.P.S., 1998, p. 377; L. BIHAIN, "Le délit d'abus de biens sociaux", R.D.C., 1998, p. 93 en 94; E. ROGER FRANCE, "La répression des abus de biens sociaux: le nouvel article 492bis du Code pénal", J.T., 1996, p. 535, nr. 9; E. ROGER FRANCE, "Abus de biens sociaux, droit fiscal et groupe de sociétés", R.G.F., 1998, p. 261; E. ROGER FRANCE, "Abus de biens sociaux", Qualifications et jurisprudences pénales, Die Keure, p. 3; J.-P. COLLIN, "Abus de confiance et infractions assimilées", Droit pénal et procédure pénale, suppl. 3 (1 maart 2002), p. 24; B. TILLEMAN en Ph. TRAEST, "Een nieuw misdrijf: misbruik van vennootschapsgoederen", in Faillissement en gerechtelijk akkoord: het nieuwe recht, Kluwer, 1998, p. 428 en 429; M. BOVERIE, "La responsabilité pénale des mandataires locaux", in Les missions du Bourgmestre, UVCM, bijgewerkt tot 1 januari 2005 door S. SMOOS; I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Kluwer, 2003, p. 676.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Misbruik van vennootschapsgoederen - Bestanddelen - Bestuurders van burgerlijke en handelsvennootschappen alsook van verenigingen zonder winstoogmerk - Begrip - Rechtspersonen met een publiekrechtelijk karakter

- Art. 492bis Strafwetboek

L'article 492bis du Code pénal s'applique aux dirigeants de toute société civile ou commerciale revêtue de la personnalité juridique ou association sans but lucratif, sans distinguer selon que ces personnes morales sont ou non revêtues d'un caractère de droit public (1). (1) Voir J. SPREUTELS, Fr. ROGGEN et E. ROGER FRANCE, Droit pénal des affaires, Bruylant, 2005, p. 352; Th. AFSCHRIFT et V. de BRAUWERE, Manuel de droit pénal financier, Kluwer, pp. 119 et 120; A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, 4e éd., p. 236; A. DE NAUW, "Misbruik van de goederen of van het krediet van de rechtspersoon", R.W. 1997-98, p. 525; K. GEENS, "Een 'nieuw' strafbaar misbruik: dat van vennootschapsgoederen", in Liber Amicorum Jean-Pierre LAGAE, 1998, pp. 54 et 55; J.-L. DUPLAT, "Le délit d'abus de biens sociaux dans le Code pénal belge", L'expert comptable, 1998, pp. 40 et 41; Ph. ERNST, "Misbruik van vennootschapsgoederen. Enkele bedenkingen vanuit het vennootschapsrecht bij de introductie van een nieuw misdrijf in het rechtspersonenrecht", T.R.V. 1998, p. 78; Fr. ROGGEN, "L'incrimination nouvelle d'abus de biens sociaux en droit belge", Rev. dr. ULB, Bruylant, p. 135; Ph. 'T KINT, "L'application aux A.S.B.L. du nouveau délit d'abus de biens sociaux en comparaison avec le délit d'abus de confiance" R.P.S., 1998, p. 377; L. BIHAIN, "Le délit d'abus de biens sociaux", R.D.C., 1998, pp. 93 et 94; E. ROGER France, "La répression des abus de biens sociaux: le nouvel article 492bis du Code pénal", J.T., 1996, p. 535, n° 9; E. ROGER France, "Abus de biens sociaux, droit fiscal et groupe de sociétés", R.G.F., 1998, p. 261; E. ROGER France, "Abus de biens sociaux", Qualifications et jurisprudence pénales, La Charte, p. 3; J.-P. COLLIN, "Abus de confiance et infractions assimilées", Droit pénal et procédure pénale, suppl. 3 (1er mars 2002), p. 24; B. TILLEMEAN et Ph. TRAEST, "Een nieuw misdrijf: misbruik van vennootschapsgoederen", in Faillissement en gerechtelijk akkoord: het nieuwe recht, Kluwer, 1998, pp. 428 et 429; M. BOVERIE, "La responsabilité pénale des mandataires locaux", in Les missions du Bourgmestre, UVCW, mis à jour au 1er janvier 2005 par S. SMOOS; I. VEROUGSTRAETE, Manuel de la faillite et du concordat, Kluwer, 2003, p. 676.

ABUS DE CONFIANCE - Abus de biens sociaux - Eléments constitutifs - Dirigeants des sociétés commerciales et civiles ainsi que des associations sans but lucratif - Notion - Personnes morales revêtues d'un caractère de droit public

- Art. 492bis Code pénal

De omstandigheid dat slagen slechts een tijdelijke en niet een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, sluit niet uit dat die slagen niettemin een blijvende invaliditeit tot gevolg hebben gehad (1). (1) Zie Cass., 18 mei 1993, AR 5816, nr 242; 25 mei 1999, AR P.98.0620.N, nr 306; 25 mei 2004, AR P.04.0568.N, nr 285 met concl. van advocaat-generaal De Swaef.

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Tijdelijke ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid - Blijvende invaliditeit - Samenloop

- Artt. 398 en 399 Strafwetboek

La circonstance que des coups n'ont entraîné qu'une incapacité temporaire et non une incapacité permanente de travail personnel n'exclut pas que ces coups aient néanmoins entraîné une invalidité permanente (1). (1) Voir Cass., 18 mai 1993, RG 5816, n° 242; 25 mai 1999, RG P.98.0620.N, n° 306; 25 mai 2004, RG P.04.0568.N, n° 285 avec concl. de M. l'avocat général De Swaef, publiées à leur date dans AC, 2004, n° 285.

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Incapacité temporaire d'effectuer un travail personnel - Invalidité permanente - Concours

- Art. 398 et 399 Code pénal

P.06.0857.F 27 september 2006 AC nr. 442

Het staat aan de voorzitter van het hof van assisen, die krachtens artikel 267, tweede lid, Sv., belast is met de handhaving van de orde ter rechtszitting, om het arrest ten uitvoer te doen leggen dat de behandeling met gesloten deuren beveelt.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Openbaarheid van de rechtszittingen - Gesloten deuren - Tenuitvoerlegging - Omvang - Voorrecht van de voorzitter

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Openbaarheid van de rechtszittingen - Hof van assisen - Gesloten deuren - Tenuitvoerlegging - Omvang - Voorrecht van de voorzitter

Il appartient au président de la cour d'assises, chargé de la police de l'audience en vertu de l'article 267, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, de faire exécuter l'arrêt ordonnant le huis clos et d'en déterminer l'étendue.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Publicité des audiences - Huis clos - Exécution - Etendue - Prérogative du président

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Publicité des audiences - Cour d'assises - Huis clos - Exécution - Etendue - Prérogative du président

---

De behandeling met gesloten deuren waarom de beschuldigde zelf niet heeft verzocht, vermindert alleen maar de waarborgen die de openbaarheid van het debat hem biedt; uit de niet ten uitvoerlegging van die uitzonderlijke maatregel, vloeit dus geen enkele nietigheid voort waarop die beschuldigde zich zou kunnen beroepen.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Openbaarheid van de rechtszittingen - Beslissing de deuren te sluiten - Niet-tenuitvoerlegging

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Openbaarheid van de rechtszittingen - Beslissing de deuren te sluiten - Niet-tenuitvoerlegging

Le huis clos que l'accusé lui-même n'a pas sollicité ne fait que restreindre les garanties que la publicité des débats lui assure; de l'inexécution de cette mesure exceptionnelle, il ne résulte dès lors aucune nullité dont cet accusé puisse se prévaloir.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Publicité des audiences - Décision ordonnant le huis clos - Non-exécution

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Publicité des audiences - Décision ordonnant le huis clos - Non-exécution

---

Wanneer de voorzitter daarvoor de toestemming heeft gegeven en de beschuldigde daartegen geen enkel bezwaar heeft geuit, kan de toelating of handhaving, in de gerechtszaal, van een persoon, ook al heeft die geen uitstaans met het onderzoek van de zaak of de dienst van het hof, de verdediging geen nadeel berokkenen (1). (1) Zie Cass., 23 sept. 1986, AR 690, n° 43.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Openbaarheid van de rechtszittingen - Gesloten deuren - Aanwezigheid van een derde

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten -

Lorsqu'ils ont été autorisés par le président et n'ont fait l'objet d'aucune réclamation de l'accusé, l'introduction ou le maintien, dans la salle d'audience, d'une personne même étrangère à l'instruction de la cause ou au service de la cour, ne peuvent être réputés préjudiciables à la défense (1). (1) Voir Cass., 23 septembre 1986, RG 690, n° 43.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Publicité des audiences - Huis clos - Présence d'un tiers

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires.

Verklaring van de jury - Openbaarheid van de rechtszittingen - Gesloten deuren - Aanwezigheid van een derde

declaration du jury - Publicité des audiences - Huis clos - Présence d'un tiers

P.06.0863.N 28 november 2006 AC nr. 603

Het Hof van Cassatie dient geen prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen, wanneer die gesteund is op een onvolledige lezing van het bestreden arrest (1). (1) Zie Cass., 28 feb. 2000, AR P.99.0003.F, nr 145; 28 nov. 2001, AR P.01.1345.F, nr 650.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Vraag gesteund op een onvolledige lezing van de bestreden beslissing - Gevolg

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Grondwettelijk Hof - Vraag gesteund op een onvolledige lezing van de bestreden beslissing - Gevolg

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

La Cour de cassation ne doit pas poser de question préjudicielle à la Cour d'Arbitrage lorsque celle-ci repose sur une lecture incomplète de l'arrêt attaqué (1). (1) Voir Cass., 28 février 2000, AR P.99.0003.F, n° 145; 28 novembre 2001, AR P.01.1345.F, n° 650.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Question fondée sur une lecture incomplète de la décision attaquée - Effet

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Question préjudicielle - Cour d'arbitrage - Question fondée sur une lecture incomplète de la décision attaquée - Effet

- Art. 26 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Het recht op een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie heeft betrekking op de rechters die oordelen over de gegrondheid van de tegen een persoon ingestelde strafvordering, niet op het openbaar ministerie of op de politie (1). (1) Cass., 7 mei 1996, AR P.95.0362.N, nr 157.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie - Openbaar ministerie - Politie

Le droit à un tribunal indépendant et impartial concerne les juges qui statuent sur le bien-fondé des poursuites répressives engagées contre une personne, et non le ministère public ni la police (1). (1) Cass., 7 mai 1996, AR P.95.0362.N, n° 157.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Tribunal indépendant et impartial - Ministère public - Police

P.06.0876.F 21 juni 2006 AC nr. 348

Wanneer het Hof van Cassatie vaststelt dat de voorlopige hechtenis die op een bevel tot aanhouding is gesteund, door de raadkamer niet werd gehandhaafd binnen de bij de wet bepaalde termijn, vernietigt het zonder verwijzing het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat, in hoger beroep, tot handhaving van de voormelde voorlopige hechtenis had beslist (1). (1) Het openbaar ministerie heeft geconcludeerd dat de appelrechters, op grond van de redenen van de beschikking van de raadkamer van 26 mei 2006, die door het bestreden arrest zijn overgenomen, hadden kunnen beslissen dat het een verschrijving betrof die zij konden verbeteren.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Raadkamer - Beschikking gewezen buiten de bij de wet voorgeschreven termijn - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing - Handhaving van de voorlopige hechtenis - Cassatieberoep - Beslissing - Vernietiging zonder verwijzing

- Artt. 16, § 1, 22, eerste en tweede lid, 23, 30, en 31 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Raadkamer - Beschikking gewezen buiten de bij de wet voorgeschreven termijn - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing - Handhaving van de voorlopige

Lorsqu'elle constate que la détention préventive reposant sur un mandat d'arrêt n'a pas été maintenue par la chambre du conseil dans le délai prescrit par la loi, la Cour de cassation casse sans renvoi l'arrêt de la chambre des mises en accusation décidant, en degré d'appel, le maintien de ladite détention préventive (1). (1) Le ministère public a conclu que, sur la base des motifs de l'ordonnance rendue le 26 mai 2006 par la chambre du conseil, adoptés par l'arrêt attaqué, les juges d'appel avaient pu considérer qu'il s'agissait d'une erreur matérielle et la corriger.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Chambre du conseil - Ordonnance rendue en dehors du délai prescrit par la loi - Appel - Chambre des mises en accusation - Décision - Maintien de la détention préventive - Pourvoi en cassation - Décision - Cassation sans renvoi

- Art. 16, § 1er, 22, al. 1er et 2, 23, 30, et 31 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Détention préventive - Maintien - Chambre du conseil - Ordonnance rendue en dehors du délai prescrit par la loi - Appel - Chambre des mises en accusation - Décision - Maintien de la détention préventive - Pourvoi

hechtenis - Cassatieberoep - Beslissing - Vernietiging zonder verwijzing

- Artt. 16, § 1, 22, eerste en tweede lid, 23, 30, en 31 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

en cassation - Décision - Cassation sans renvoi

- Art. 16, § 1er, 22, al. 1er et 2, 23, 30, et 31 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.0889.F 6 september 2006 AC nr. 394

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de rechter melding te maken van de wetsbepalingen, die de feiten strafbaar stellen en de straf opleggen, met verwijzing naar de vordering tot verwijzing die door het openbaar ministerie voor de raadkamer is neergelegd (1). (1) Zie Cass., 2 sept. 1987, AR 5693, nr 1.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Vermelding van de wettelijke bepalingen - Verwijzing naar de vordering tot verwijzing van het openbaar ministerie - Regelmatigheid

Aucune disposition légale n'interdit au juge de faire mention des dispositions légales érigeant les faits en infraction et établissant la peine par référence au réquisitoire de renvoi déposé par le ministère public devant la chambre du conseil (1). (1) Voir Cass., 2 septembre 1987, RG 5693, n° 1.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Indication des dispositions légales - Référence au réquisitoire de renvoi du ministère public - Régularité

Noch het recht van verdediging, noch het recht op een eerlijk proces, verplichten de bodemrechter om onderzoeksmaatregelen te bevelen waarvan hij, in feite, heeft vastgesteld dat zij niet pertinent zijn (1). (1) Cass., 5 mei 1999, P.99.0481.F, nr 263.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Vonnisgerechten - Verzoek tot het stellen van bijkomende onderzoeksmaatregelen - Getuigenverhoren - Niet pertinent - Weigering

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Eerlijk proces - Vonnisgerechten - Verzoek tot het stellen van bijkomende onderzoeksmaatregelen - Niet pertinent - Weigering

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Recht van verdediging - Vonnisgerechten - Verzoek tot het stellen van bijkomende onderzoeksmaatregelen - Getuigenverhoren - Niet pertinent - Weigering

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Ni les droits de la défense, ni le droit à un procès équitable n'imposent au juge du fond d'ordonner des mesures d'instruction dont il a constaté, en fait, l'absence de pertinence (1). (1) Cass., 5 mai 1999, RG P.99.0481.F, n° 263.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Juridictions de jugement - Demande de mesures d'instruction complémentaires - Auditions de témoins - Absence de pertinence - Refus

- Art. 6, §1er et 3, d Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Procès équitable - Juridictions de jugement - Demande de mesures d'instruction complémentaires - Absence de pertinence - Refus

- Art. 6, §1er et 3, d Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3.d - Droits de la défense - Juridictions de jugement - Demande de mesures d'instruction complémentaires - Auditions de témoins - Absence de pertinence - Refus

- Art. 6, §1er et 3, d Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.06.0890.N 31 oktober 2006 AC nr. 529

Artikel 40, lid 2.b(v) van het Verdrag inzake de rechten van het kind, dat het recht toekent om het oordeel over het strafbaar feit gepleegd door een minderjarige opnieuw te doen beoordelen door een hoger rechtscollege is, ingevolge de interpretatieve verklaring die België bij de neerlegging van de bekrachtigingoorkonde heeft afgelegd, niet toepasselijk op de personen die krachtens de Belgische wet rechtstreeks naar het hof van assisen worden verwezen, ook al zijn zij jonger dan achttien jaar.

HOF VAN ASSISEN - Allerlei - Beschuldigde minderjarig op het ogenblik van de feiten - Beslissing tot uit handen geven van de jeugdrechtbank - Verwijzing naar het hof van assisen - Veroordeling - Verdrag inzake de Rechten van het Kind - Kind dat schuldig geacht wordt aan een strafbaar feit - Recht op beoordeling door een hogere rechterlijke instantie - Toepasselijkheid

- Art. 40, lid 2.b(v) Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 nov. 1989

JEUGDBESCHERMING - Beslissing tot uit handen geven van de jeugdrechtbank - Verwijzing naar het hof van assisen - Veroordeling - Verdrag inzake de Rechten van het Kind - Kind dat schuldig geacht wordt aan een strafbaar feit - Recht op beoordeling door een hogere rechterlijke instantie - Toepasselijkheid

- Art. 40, lid 2.b(v) Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 nov. 1989

En vertu de la déclaration interprétative faite par l'Etat belge lors du dépôt de l'instrument de ratification de la Convention du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant, l'article 40, alinéa 2.b(v) de cette convention, qui prévoit le droit de soumettre une nouvelle fois l'appréciation de l'infraction commise par un mineur d'âge à une instance judiciaire supérieure, n'est pas applicable aux personnes qui, en vertu de la loi belge, sont directement renvoyées à la cour d'assises, même si elles ont moins de dix-huit ans.

COUR D'ASSISES - Divers - Inculpé mineur d'âge au moment des faits - Dessaisissement du tribunal de la jeunesse - Renvoi à la cour d'assises - Condamnation - Convention relative aux droits de l'enfant - Enfant présumé coupable d'une infraction - Droit à l'appréciation d'une instance judiciaire supérieure - Applicabilité

- Art. 40, al. 2.b(v) Convention internationale du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Dessaisissement du tribunal de la jeunesse - Renvoi à la cour d'assises - Condamnation - Convention relative aux droits de l'enfant - Enfant présumé coupable d'une infraction - Droit à l'appréciation d'une instance judiciaire supérieure - Applicabilité

- Art. 40, al. 2.b(v) Convention internationale du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant

---

De beslissing waarbij de jeugdrechter een zaak uit handen geeft, of een verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht omschrijven het feit slechts voorlopig en het staat de vonnisrechter, met eerbiediging van het recht van verdediging, aan het feit zijn juiste omschrijving te geven; het belang van het kind doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie: Cass., 23 sept. 1983, AR 6005, nr 51; Cass., 3 dec. 1985, AR 9053, nr 225; Cass., 14 april 1987, AR 946, nr 491.

JEUGDBESCHERMING - Beslissing tot uit handen geven van de jeugdrechtbank - Omschrijving van het strafbaar feit door de Jeugdrechtbank - Draagwijdte - Verplichting van de vonnisrechter - Belang van het kind

- Artt. 129 en 130 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 38, 50, § 1, vierde lid en 50, §§ 2 en 3 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

ONDERZOEKSGERECHTEN - Verwijzing naar het vonnisgerecht na beslissing tot uit handen geven van de jeugdrechtbank - Omschrijving van het strafbaar feit - Verplichting van de vonnisrechter - Belang van het kind

- Artt. 129 en 130 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 38, 50, § 1, vierde lid en 50, §§ 2 en 3 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Zaak aanhangig gemaakt na uithandengeving door de jeugdrechtbank - Omschrijving van het strafbaar feit door de Jeugdrechtbank - Draagwijdte - Verplichting van de vonnisrechter - Belang van het kind

- Artt. 129 en 130 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 38, 50, § 1, vierde lid en 50, §§ 2 en 3 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

La décision de dessaisissement du tribunal de la jeunesse ou l'ordonnance de renvoi de la juridiction d'instruction ne qualifie le fait que provisoirement et il appartient à la juridiction de jugement de qualifier précisément le fait dans le respect des droits de la défense; l'intérêt de l'enfant est sans incidence sur cette règle (1). (1) Voir: Cass., 23 septembre 1983, RG 6005, n° 51; 3 décembre 1985, RG 9053, n° 225; 14 avril 1987, RG 946, n° 491.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Dessaisissement du tribunal de la jeunesse - Qualification de l'infraction par le tribunal de la jeunesse - Portée - Obligation de la juridiction de jugement - Intérêt de l'enfant

- Art. 129 et 130 Code d'Instruction criminelle

- Art. 38, 50, § 1er, al. 4 et 50, § 2 et 3 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Renvoi à la juridiction de jugement à la suite de la décision de dessaisissement du tribunal de la jeunesse - Qualification de l'infraction - Obligation de la juridiction de jugement - Intérêt de l'enfant

- Art. 129 et 130 Code d'Instruction criminelle

- Art. 38, 50, § 1er, al. 4 et 50, § 2 et 3 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Saisine à la suite d'une décision de dessaisissement du tribunal de la jeunesse - Qualification de l'infraction par le tribunal de la jeunesse - Portée - Obligation de la juridiction de jugement - Intérêt de l'enfant

- Art. 129 et 130 Code d'Instruction criminelle

- Art. 38, 50, § 1er, al. 4 et 50, § 2 et 3 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Beslissing tot uit handen geven van de jeugdrechtbank - Zaak aanhangig gemaakt ingevolge verwijzing door het onderzoeksgerecht - Omschrijving van het strafbaar feit - Draagwijdte - Verplichting van de vonnisrechter - Belang van het kind

- Artt. 129 en 130 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 38, 50, § 1, vierde lid en 50, §§ 2 en 3 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Dessaisissement du tribunal de la jeunesse - Saisine à la suite d'une décision de renvoi de la juridiction d'instruction - Qualification de l'infraction - Portée - Obligation de la juridiction de jugement - Intérêt de l'enfant

- Art. 129 et 130 Code d'Instruction criminelle

- Art. 38, 50, § 1er, al. 4 et 50, § 2 et 3 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

De uithandengeving maakt de zaak niet aanhangig bij het onderzoeksgerecht of het vonnisgerecht.

JEUGDBESCHERMING - Beslissing tot uit handen geven van de jeugdrechtbank

- Artt. 38, 50, § 1, vierde lid en 50, §§ 2 en 3 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

La décision de dessaisissement ne porte pas la cause devant les juridictions d'instruction ou de jugement.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Dessaisissement du tribunal de la jeunesse

- Art. 38, 50, § 1er, al. 4 et 50, § 2 et 3 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

P.06.0893.F 28 juni 2006 AC nr. 364

Alleen het openbaar ministerie brengt verslag uit voor de kamer van inbeschuldigingstelling die in hoger beroep uitspraak moet doen inzake de voorlopige hechtenis; noch artikel 6.1, E.V.R.M., noch enige andere wetsbepaling schrijven voor dat een lid van de zetel of de onderzoeksrechter verslag uitbrengt (1). (1) Zie Cass., 18 dec. 1990, AR 5135, nr 210; B. DEJEMEPPE, "Les voies de recours", La détention préventive, o.l.v. B. DEJEMEPPE, Brussel, Larcier, 1992, p.305-306; H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Brussel, Die Keure, 2005, p. 943.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Rechtspleging - Verslag

- Art. 30, § 3, eerste lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Rechtspleging - Verslag

- Art. 30, § 3, eerste lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

ONDERZOEKSGERECHTEN - Handhaving van de voorlopige hechtenis - Kamer van inbeschuldigingstelling - Rechtspleging - Verslag

- Art. 30, § 3, eerste lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Devant la chambre des mises en accusation appelée à statuer comme juridiction d'appel en matière de détention préventive, seul le ministère public fait rapport; ni l'article 6.1, C.E.D.H. ni aucune disposition légale n'impose qu'un des membres du siège ou que le juge d'instruction fasse rapport (1). (1) Voir Cass., 18 décembre 1990, RG 5135, n° 210; B. DEJEMEPPE, "Les voies de recours", La détention préventive, s.l.d. de B. DEJEMEPPE, Bruxelles, Larcier, 1992, pp. 305-306; H.-D. BOSLY et D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Bruxelles, La Charte, 2005, p. 943.

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Chambre des mises en accusation - Procédure - Rapport

- Art. 30, § 3, al. 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Détention préventive - Maintien - Chambre des mises en accusation - Procédure - Rapport

- Art. 30, § 3, al. 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Maintien de la détention préventive - Chambre des mises en accusation - Procédure - Rapport

- Art. 30, § 3, al. 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.06.0896.N 14 november 2006 AC nr. 559

De rechter die oordeelt dat de burgerlijke rechtsvordering, ingesteld tegen een partij die verstek laat gaan, hetzij geheel hetzij gedeeltelijk niet kan worden ingewilligd omdat hij op grond van de hem voorgelegde gegevens bepaalde aangevoerde feiten niet bewezen acht, is niet verplicht dit vooraf aan de eisende partij mee te delen; zulke afwijzing zonder voorafgaande mededeling houdt geen schending in van artikel 1138, 2°, Gerechtelijk Wetboek, noch miskenning van het recht van verdediging van de eisende partij (1). (1) Zie Cass., 13 juni 1985, AR 7376, nr 626; 23 juni 1995, AR C.93.0294.N, nr 324; R. De Corte en J. Laenens, De verstekprocedure en de taak van de rechter bij verstek, T.P.R., 1980, 447; R. De Corte en J. Laenens, De taak van de rechter bij verstek, R.W., 1983-84, 2732.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Verstek van de partij tegen dewelke de burgerlijke rechtsvordering is ingesteld - Gehele of gedeeltelijke niet inwilliging van de vordering - Geen voorafgaande mededeling aan eiser - Recht van verdediging van eiser

RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Verstek van de partij tegen dewelke de burgerlijke rechtsvordering is ingesteld - Gehele of gedeeltelijke niet inwilliging van de vordering - Geen voorafgaande mededeling aan eiser - Artikel 1138, 2°, Ger.W.

Le juge qui décide que l'action civile, intentée contre une partie qui fait défaut, ne peut être accueillie soit totalement, soit partiellement parce que, sur la base des éléments qui lui ont été soumis, il ne considère pas comme établis certains faits allégués, n'est pas tenu de le communiquer au préalable à la partie demanderesse; pareil rejet sans communication préalable n'emporte pas violation de l'article 1138, 2°, du Code judiciaire, ni violation des droits de la défense de la partie demanderesse (1). (1) Voir Cass., 13 juin 1985, RG 7376, n° 626; 23 juin 1995, RG C.93.0294.N, n° 324; R. De Corte et J. Laenens, De verstekprocedure en de taak van de rechter bij verstek, T.P.R., 1980, 447; R. De Corte et J. Laenens, De taak van de rechter bij verstek, R.W., 1983-84, 2732.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Action civile - Défaut de la partie contre laquelle l'action civile a été intentée - Demande non accueillie totalement ou partiellement - Pas de communication préalable au demandeur - Droit de défense du demandeur

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action civile - Défaut de la partie contre laquelle l'action civile a été intentée - Demande non accueillie totalement ou partiellement - Pas de communication préalable au demandeur - Code judiciaire, artikel 1138, 2°

Nu verstek vanwege een partij een wijze is van betwisting voeren, moet de rechter ook bij verstek van de partij tegen dewelke een burgerlijke rechtsvordering is ingesteld, die vordering nauwkeurig onderzoeken (1). (1) Zie Cass., 13 juni 1985, AR 7376, nr 626; 23 juni 1995, AR C.93.0294.N, nr 324; R. De Corte en J. Laenens, De verstekprocedure en de taak van de rechter bij verstek, T.P.R., 1980, 447; R. De Corte en J. Laenens, De taak van de rechter bij verstek, R.W., 1983-84, 2732.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Verstek van de partij tegen dewelke de burgerlijke rechtsvordering is ingesteld - Taak van de rechter

Le défaut d'une partie constituant un mode de contestation, le juge doit dans le cas aussi de défaut de la partie contre laquelle une action civile est intentée, examiner avec précision cette action (1). (1) Voir Cass., 13 juin 1985, RG 7376, n° 626; 23 juin 1995, RG C.93.0294.N, n° 324; R. De Corte et J. Laenens, De verstekprocedure en de taak van de rechter bij verstek, T.P.R., 1980, 447; R. De Corte et J. Laenens, De taak van de rechter bij verstek, R.W., 1983-84, 2732.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action civile - Défaut de la partie contre laquelle l'action civile a été intentée - Tâche du juge

---

P.06.0901.F 28 juni 2006 AC nr. 365

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 28 juni 2006, AR P.06.0901.F, AC, 2006, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Voorlopige hechtenis - Proces-verbaal van de aanhouding - Vermelding van het uur van de aangifte van de feiten door een privé-persoon

POLITIE - Processen-verbaal - Bewijswaarde - Voorlopige hechtenis - Proces-verbaal van de aanhouding - Vermelding van het uur van de aangifte van de feiten door een privé-persoon

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Proces-verbaal van de aanhouding - Vermelding van het uur van de aangifte van de feiten door een privé-persoon - Bewijswaarde

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 28 juin 2006, RG P.06.0901.F, Pas., 2006, n° ...

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Détention préventive - Procès-verbal de l'arrestation - Mention de l'heure de la dénonciation des faits par un particulier

POLICE - Procès-verbaux - Valeur probante - Détention préventive - Procès-verbal de l'arrestation - Mention de l'heure de la dénonciation des faits par un particulier

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Procès-verbal de l'arrestation - Mention de l'heure de la dénonciation des faits par un particulier - Valeur probante

Het proces-verbaal van de aanhouding dat het uur vermeldt van de aangifte van de feiten door een privé-persoon, heeft geen bewijswaarde tot betichting van valsheid (1). (1) Zie concl. O.M.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Voorlopige hechtenis - Proces-verbaal van de aanhouding - Vermelding van het uur van de aangifte van de feiten door een privé-persoon

POLITIE - Processen-verbaal - Bewijswaarde - Voorlopige hechtenis - Proces-verbaal van de aanhouding - Vermelding van het uur van de aangifte van de feiten door een privé-persoon

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Proces-verbaal van de aanhouding - Vermelding van het uur van de aangifte van de feiten door een privé-persoon - Bewijswaarde

Le procès-verbal de l'arrestation qui mentionne l'heure de la dénonciation des faits par un particulier, ne fait pas foi jusqu'à inscription en faux (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Détention préventive - Procès-verbal de l'arrestation - Mention de l'heure de la dénonciation des faits par un particulier

POLICE - Procès-verbaux - Valeur probante - Détention préventive - Procès-verbal de l'arrestation - Mention de l'heure de la dénonciation des faits par un particulier

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Procès-verbal de l'arrestation - Mention de l'heure de la dénonciation des faits par un particulier - Valeur probante

P.06.0919.N — 3 oktober 2006 — AC nr. 458

Geen observatie als bedoeld in artikel 47sexies, Wetboek van Strafvordering is het feit dat een politieambtenaar bij de eigenaar van het pand, bewoond door een verdachte, inlichtingen over deze laatste inwint.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden - Observatie - Toepassing

Le fait qu'un fonctionnaire de police recueille auprès du propriétaire de l'immeuble habité par un suspect des informations au sujet de ce dernier ne constitue pas une observation au sens de l'article 47sexies du Code d'instruction criminelle.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche - Observation - Application

P.06.0925.F — 22 november 2006 — AC nr. 587

Wanneer de feitenrechter, krachtens artikel 65, tweede lid, Sw., vaststelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, houdt hij bij de straftoemeting rekening met de reeds uitgesproken straffen; met die bepaling heeft de wetgever de grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering opgeheven die is afgeleid uit de exceptie van het gezag van gewijsde in combinatie met het collectief misdrijf (1). (1) Zie Cass., 23 dec. 1998, AR A.94.0001.F, nr 534; Jean de Codt, Le nouvel article 65 du Code pénal ou la législation du délit collectif. J.T., 1995, p. 291; Christine DERENNE-JACOBS, L'autorité de chose jugée, C.U.P. VII van 8 maart 1996, p. 53 en 54.

STRAFVORDERING - Definitieve strafrechtelijke veroordeling - Andere misdrijven die zijn gepleegd voor die veroordeling - Eenheid van opzet - Gezag van gewijsde

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Definitieve strafrechtelijke veroordeling - Andere misdrijven die zijn gepleegd voor die veroordeling - Gezag van gewijsde - Strafvordering

En vertu de l'article 65, alinéa 2, du Code pénal, lorsque le juge du fond constate que des infractions ayant antérieurement fait l'objet d'une décision définitive et d'autres faits dont il est saisi et qui, à les supposer établis, sont antérieurs à ladite décision, constituent avec les premières la manifestation successive et continue de la même intention délictueuse, il tient compte, pour la fixation de la peine, des peines déjà prononcées; par cette disposition, le législateur a supprimé la cause d'irrecevabilité de l'action publique déduite de l'exception de chose de jugée associée au délit collectif (1). (1) Voir Cass., 23 décembre 1998, RG A.94.0001.F, n° 534; Jean de CODT, Le nouvel article 65 du Code pénal ou la législation du délit collectif, J.T., 1995, p. 291; Christine DERENNE-JACOBS, L'autorité de chose jugée, C.U.P. VII du 8 mars 1996, p.53 et 54.

ACTION PUBLIQUE - Condamnation pénale définitive - Autres infractions commises avant cette condamnation - Unité d'intention - Autorité de chose jugée

- Art. 65, al. 2 Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Unité d'intention - Condamnation pénale définitive - Autres infractions commises avant cette condamnation - Autorité de chose jugée - Action publique

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Definitieve strafrechtelijke veroordeling - Andere misdrijven die zijn gepleegd voor die veroordeling - Eenheid van opzet - Gezag van gewijsde - Strafvordering

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

- Art. 65, al. 2 Code pénal

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Condamnation pénale définitive - Autres infractions commises avant cette condamnation - Unité d'intention - Autorité de chose jugée - Action publique

- Art. 65, al. 2 Code pénal

De regel afgeleid uit artikel 65, tweede lid, eerste zin, Sw., volgens welke de strafrechter bij de straftoemeting rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen is niet toepasselijk wanneer de eerder berechte feiten zijn uitgelopen op een niet ingetrokken maatregel van opschorting van de uitspraak van de veroordeling (1). (1) Zie Cass., 17 okt. 2000, AR P.98.1337.N, nr 553.

La règle déduite de l'article 65, alinéa 2, première phrase, du Code pénal selon laquelle le juge pénal tient compte, pour la fixation de la peine, des peines déjà prononcées ne saurait s'appliquer lorsque les faits précédemment jugés ont abouti à une mesure non révoquée de suspension du prononcé de la condamnation (1). (1) Voir Cass., 17 octobre 2000, RG P.98.1337.N, n° 553.

STRAF - Samenloop - Algemeen - Opschorting van de uitspraak van de veroordeling - Andere eerder gepleegde misdrijven - Eenheid van opzet

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

PEINE - Concours - Généralités - Suspension du prononcé de la condamnation - Autres infractions commises antérieurement - Unité d'intention

- Art. 65, al. 2 Code pénal

P.06.0927.N 31 oktober 2006 AC nr. 530

De omstandigheid dat de rechter, in een fiscale strafzaak, vermoedens van feitelijke aard put uit het verslag van de gerechtsdeskundige die een tekort aan aangegeven inkomsten afleidt uit een vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen zoals dat in het fiscaal recht bestaat, is geen miskenning van het vermoeden van onschuld van de beklaagde.

La circonstance que le juge appelé à statuer en matière répressive fiscale induit des présomptions de fait du rapport de l'expert judiciaire qui déduit une insuffisance dans la déclaration des revenus d'une comparaison avec des contribuables identiques autorisée en droit fiscal, n'implique aucune méconnaissance de la présomption d'innocence dont bénéficie le prévenu.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Strafzaken - Fiscaal strafrecht - Deskundigenverslag - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen - Vermoedens van feitelijke aard - Vermoeden van onschuld

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Fiscaal strafrecht - Deskundigenverslag - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen - Vermoedens van feitelijke aard - Vermoeden van onschuld

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Vermoeden van onschuld - Artikel 14.2 - Strafzaken - Fiscaal strafrecht - Deskundigenverslag - Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen - Vermoedens van feitelijke aard

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Strafzaken - Fiscaal strafrecht - Deskundigenverslag -

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Matière répressive - Droit fiscal répressif - Rapport d'expertise - Comparaison avec des redevables similaires - Présomptions de fait - Présomption d'innocence

- Art. 14, § 2 Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Droit fiscal répressif - Rapport d'expertise - Comparaison avec des redevables similaires - Présomptions de fait - Présomption d'innocence

- Art. 14, § 2 Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Présomption d'innocence - Article 14, § 2 - Matière répressive - Droit fiscal répressif - Rapport d'expertise - Comparaison avec des redevables similaires - Présomptions de fait

- Art. 14, § 2 Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 -

Vergelijking met soortgelijke belastingplichtigen - Vermoedens van feitelijke aard - Vermoeden van onschuld

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goegekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Matière répressive - Droit fiscal répressif - Rapport d'expertise - Comparaison avec des redevables similaires - Présomptions de fait - Présomption d'innocence

- Art. 14, § 2 Pacte international relatif aux droits écomomiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft beoordeelt de rechter in strafzaken onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren; hij mag hierbij rekening houden met alle vermoedens van feitelijke aard die hem de innerlijke overtuiging van de schuld van de beklaagde geven (1) (2). Cass., 3 jan. 1977, AC, 1977, 472; Cass., 26 maart 1991, AR 4384, nr 400. (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nrs 1526 en 1527.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Afwezigheid van wettelijk voorgeschreven bijzonder bewijsmiddel

En matière répressive, lorsqu'aucun mode spécial de preuve n'est prévu par la loi, le juge apprécie souverainement la valeur probante des éléments régulièrement soumis à son appréciation que les parties ont pu contredire; dans ce cas, il peut avoir égard à toutes les présomptions de fait qui sont susceptibles de fonder en son chef l'intime conviction de la culpabilité du prévenu (1) (2). (1) Cass., 3 janvier 1977, Bull. et Pas., 1977, I, 472; Cass., 26 mars 1991, RG 4384, n° 400. (2) R. Declercq, Beginselen van Strafrechtspleging, Malines, Kluwer, 2003, nos 1526 et 1527.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Pas de mode spécial de preuve prévu par la loi

P.06.0928.N 31 oktober 2006 AC nr. 531

De veroordeling inzake douane en accijnzen tot betaling van de tegenwaarde van de verbeurdverklaarde goederen bij niet-voortbrenging ervan is geen straf, maar het civielrechtelijk gevolg van de strafrechtelijke veroordeling tot verbeurdverklaring (1). (1) Cass., 21 sept. 1999, AR P.98.1346.N, nr 474; Cass., 29 april 2003, AR P.02.1459.N - P.02.1578.N, nr 268; Cass., 29 april 2003, AR P.02.1461.N, nr 269.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Wet van 10 juni 1997 - Verbeurdverklaring - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde bij niet-voortbrenging - Aard

STRAF - Allerlei - Douane en accijnzen - Veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde bij niet-voortbrenging - Aard

En matière de douanes et accises, la condamnation au payement de la contre-valeur des biens confisqués, en cas de non-reproduction de ces biens, constitue non une peine mais l'effet civil de la condamnation pénale à la confiscation (1). (1) Cass., 21 septembre 1999, RG P.98.1346.N, n° 474; Cass., 29 avril 2003, RG P.02.1459.N - P.02.1578.N, n° 268; Cass., 29 avril 2003, RG P.02.1461.N, n° 269.

DOUANES ET ACCISES - Loi du 10 juin 1997 - Confiscation - Condamnation au payement de la contre-valeur en cas de non-reproduction - Nature

PEINE - Divers - Douanes et accises - Condamnation au payement de la contre-valeur en cas de non-reproduction - Nature

P.06.0937.F 11 oktober 2006 AC nr. 480

Nieuw en dus niet ontvankelijk, is het middel dat aanvoert dat eiser het recht op een eerlijk proces werd ontzegd omdat hij de verschoningsgrond van uitlokking niet in de lijst van de aan de jury gestelde vragen heeft kunnen laten opnemen, vermits uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat hij voor het hof van assisen een verschoningsgrond heeft aangevoerd of heeft gevorderd dat daarover een vraag aan de jury zou worden gesteld (1). (1) Cass., 31 maart 1999, AR P.99.0286.F, nr 196.

Est nouveau et partant irrecevable, le moyen tiré de ce que le demandeur a été privé du droit à un procès équitable parce qu'il n'a pas pu faire inclure l'excuse de provocation dans la liste des questions posées au jury d'assises, dès lors qu'il n'apparaît pas des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard qu'il ait invoqué devant la cour d'assises, le bénéfice de l'excuse ou sollicité que celle-ci fasse l'objet d'une question à poser au jury (1). (1) Cass., 31 mars 1999, RG P.99.0286.F, n° 196.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Hof van assisen - Brandstichting - Verschoning van uitlokking - Eerlijk proces - Nieuw middel - Niet-ontvankelijkheid

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Cour d'assises - Incendie - Excuse de provocation - Procès équitable - Moyen nouveau - Irrecevabilité

De essentiële voorwaarde voor de toepassing van de straffen die bij artikel 518, Sw. zijn gesteld, is dat de brandstichter op de hoogte was van de aanwezigheid van personen in de in brand gestoken plaatsen, wat het moreel bestanddeel ervan uitmaakt.

La condition essentielle de l'application des peines portées par l'article 518, du Code pénal est que l'incendiaire ait eu connaissance de la présence de personnes dans les lieux incendiés, ce qui en constitue l'élément moral.

BRANDSTICHTING - Artikel 518, Sw. - Bestanddelen - Moreel bestanddeel

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Opzettelijke brandstichting - Artikel 518, Sw. - Bestanddelen - Moreel bestanddeel

INCENDIE - Code pénal, article 518 - Eléments constitutifs - Elément moral

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Incendie volontaire - Code pénal, article 518 - Eléments constitutifs - Elément moral

De hoofdvraag die de jury wordt voorgelegd en die betrekking heeft op de schuld van eiser aan het feit van opzettelijke brandstichting in een woning terwijl hij kon verwachten dat zich aldaar op het ogenblik van de brand één of meer personen bevonden, neemt in de bewoordingen van de wet het moreel bestanddeel van de misdaad over en van de verzwarende omstandigheid ervan, zodat de juryleden van het hof van assisen in de mogelijkheid werden gesteld om daarover te beslissen.

La question principale soumise au jury portant sur la culpabilité du demandeur relative au fait d'avoir mis le feu volontairement à une maison d'habitation en ayant dû présumer qu'il s'y trouvait une ou plusieurs personnes au moment de l'incendie, reprend dans les termes de la loi l'élément moral du crime et de sa circonstance aggravante, en sorte que les jurés de la cour d'assises ont été mis en mesure de se déterminer à cet égard.

BRANDSTICHTING - Artikel 518, Sw. - Hof van assisen - Vragen aan de jury - Verklaring van de jury - Moreel bestanddeel - Verzwarende omstandigheid

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Brandstichting - Artikel 518, Sw. - Vragen aan de jury - Verklaring van de jury - Moreel bestanddeel - Verzwarende omstandigheid

INCENDIE - Code pénal, article 518 - Cour d'assises - Questions au jury - Déclaration du jury - Elément moral - Circonstance aggravante

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Incendie - Code pénal, article 518 - Questions au jury - Déclaration du jury - Elément moral - Circonstance aggravante

P.06.0944.N 19 december 2006 AC nr. 661

Krachtens artikel 46, § 2, tweede lid, Arbeidsongevallenwet, dat bepaalt dat de volgens het gemene recht toegekende vergoeding die geen betrekking kan hebben op de vergoeding van de lichamelijke schade zoals zij gedekt is door deze wet, mag samengevoegd worden met de krachtens deze wet toegekende vergoedingen, kunnen de getroffene en diens rechthebbenden aldus aanspraak maken op vergoeding van lichamelijke schade volgens het gemene recht, in zoverre de op grond van het gemene recht berekende vergoeding meer bedraagt dan de wettelijke vergoedingen die aan de getroffene worden betaald op grond van de Arbeidsongevallenwet en enkel tot beloop van het verschil; om dit verschil te berekenen moet de rechter bijgevolg een vergelijking maken tussen de vergoedingen berekend volgens de regels van het gemene recht en de vergoedingen berekend volgens de regels van de Arbeidsongevallenwet (1). (1) Zie Cass., 25 april 1990, AR 7823, nr 495; Cass., 21 okt. 1992, AR 9793, nr 678; Cass., 22 sept. 1993, AR P.93.0567.F, nr 366; Cass., 24 okt. 2001, AR P.01.0704.F, nr 568; Cass., 27 feb. 2002, AR P.01.1492.F, nr 136.

En vertu de l'article 46, § 2, alinéa 2, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, qui dispose que la réparation en droit commun qui ne peut se rapporter à l'indemnisation des dommages corporels, telle qu'elle est couverte par ladite loi, peut se cumuler avec les indemnités résultant de cette loi, la victime et ses ayants droit peuvent, dès lors, exiger une indemnisation des dommages corporels suivant le droit commun, dans la mesure où l'indemnité calculée en droit commun est supérieure aux indemnités légales versées à la victime en application de la loi sur les accidents du travail et à concurrence de cet excédent seulement; pour calculer cet excédent, le juge est par conséquent tenu de procéder à une comparaison entre les indemnités calculées suivant les règles du droit commun et celles calculées suivant les règles de la loi sur les accidents du travail (1). (1) Voir Cass., 25 avril 1990, RG 7823, n° 495; Cass., 21 octobre 1992, RG 9793, n° 678; Cass., 22 septembre 1993, RG P.93.0567.F, n° 366; Cass., 24 octobre 2001, RG P.01.0704.F, n° 568; Cass., 27 février 2002, RG P.01.1492.F, n° 136.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Vergoeding - Arbeidsongeval - Schadevergoeding volgens gemeen recht - Schadevergoeding op grond van de Arbeidsongevallenwet - Mogelijkheid tot cumulatie

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Vergoeding - Arbeidsongeval - Schadevergoeding volgens gemeen recht - Schadevergoeding op grond van de Arbeidsongevallenwet - Mogelijkheid tot cumulatie - Verschil in meer van de schadevergoeding volgens gemeen recht - Berekening

ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod - Mogelijkheid tot cumulatie - Schadevergoeding volgens gemeen recht - Schadevergoeding op grond van de Arbeidsongevallenwet - Verschil in meer van de schadevergoeding volgens gemeen recht - Berekening

ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod - Schadevergoeding volgens gemeen recht - Schadevergoeding op grond van de Arbeidsongevallenwet - Mogelijkheid tot cumulatie

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Réparation - Accident du travail - Indemnisation suivant le droit commun - Indemnisation en application de la loi sur les accidents du travail - Possibilité de cumul

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Réparation - Accident du travail - Indemnisation suivant le droit commun - Indemnisation en application de la loi sur les accidents du travail - Possibilité de cumul - Excédent par rapport à l'indemnisation suivant le droit commun - Calcul

ACCIDENT DU TRAVAIL - Réparation - Cumul et interdiction - Possibilité de cumul - Indemnisation suivant le droit commun - Indemnisation en application de la loi sur les accidents du travail - Excédent par rapport à l'indemnisation suivant le droit commun - Calcul

ACCIDENT DU TRAVAIL - Réparation - Cumul et interdiction - Indemnisation suivant le droit commun - Indemnisation en application de la loi sur les accidents du travail - Possibilité de cumul

---

Vergoedingen voor materiële schade ingevolge tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid hebben betrekking op eenzelfde schade, zodat het totale bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die ingevolge de Arbeidsongevallenwet voor tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid verschuldigd zijn, moeten worden vergeleken met de totale vergoeding die voor dezelfde schade verschuldigd is volgens het gemene recht.

Les indemnités pour le dommage matériel subi ensuite d'une incapacité de travail temporaire et permanente se rapportent à un même dommage, le montant total des indemnités d'incapacité de travail, dues ensuite de la loi sur les accidents du travail pour une incapacité de travail temporaire et permanente, devant dès lors être comparé à l'indemnisation totale due pour le même dommage suivant le droit commun.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Vergoeding - Arbeidsongeval - Materiële schade ingevolge tijdelijke en blijvende arbeidsongeschikheid - Vergoedingen die betrekking hebben op eenzelfde schade - Schadevergoeding volgens gemeen recht - Schadevergoeding op grond van de Arbeidsongevallenwet -

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. eléments et étendue - Indemnité - Accident du travail - Dommage matériel ensuite d'une incapacité de travail temporaire et permanente - Indemnités se rapportant à un même dommage - Indemnisation suivant le droit commun - Indemnisation en application de la loi sur les accidents du travail - Possibilité de

Mogelijkheid tot cumulatie - Verschil in meer van de schadevergoeding volgens gemeen recht - Berekening

ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Cumulatie en verbod - Mogelijkheid tot cumulatie - Materiële schade ingevolge tijdelijke en blijvende arbeidsongeschikheid - Vergoedingen die betrekking hebben op eenzelfde schade - Schadevergoeding volgens gemeen recht - Schadevergoeding op grond van de Arbeidsongevallenwet - Verschil in meer van de schadevergoeding volgens gemeen recht - Berekening

cumul - Excédent par rapport à l'indemnisation suivant le droit commun - Calcul

ACCIDENT DU TRAVAIL - Réparation - Cumul et interdiction - Possibilité de cumul - Dommage matériel ensuite d'une incapacité de travail temporaire et permanente - Indemnités se rapportant à un même dommage - Indemnisation suivant le droit commun - Indemnisation en application de la loi sur les accidents du travail - Excédent par rapport à l'indemnisation suivant le droit commun - Calcul

---

P.06.0953.F 22 november 2006 AC nr. 588

De ambtshalve veroordeling tot betaling van het bij artikel 35, R.S.Z.-Wet bepaalde bedrag, is geen straf maar een bijzondere wijze van herstel, waarvan de toepassing vereist dat de bijdragen die niet gestort werden nog wettig verschuldigd zijn, d.w.z. niet verjaard zijn zoals in artikel 42 van die wet is bepaald (1). (1) Cass., 6 nov. 2002, AR P.01.1773.F, nr 585.

La condamnation d'office au paiement du montant prévu par l'article 35 de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, ne constitue pas une peine mais un mode particulier de réparation dont l'application requiert que les cotisations qui n'ont pas été versées soient encore légalement dues, c'est-à-dire qu'elles ne soient pas atteintes par la prescription prévue par l'article 42 de cette loi (1). (1) Cass., 6 novembre 2002, RG P.01.1773.F, n° 585.

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Sociale zekerheid - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordelingen - Aard

- Artt. 35 en 42 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordelingen - Aard

- Artt. 35 en 42 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Sécurité sociale - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnations d'office - Nature

- Art. 35 et 42 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnations d'office - Nature

- Art. 35 et 42 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

---

Het instellen van de strafvordering schorst de verjaring niet van de schuldvorderingen van sociale zekerheidsbijdragen ten laste van de werkgevers, die bij artikel 42, R.S.Z.-Wet is bepaald.

L'intentement de l'action publique ne suspend pas la prescription des créances de sécurité sociale à charge des employeurs prévue par l'article 42 de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Sociale zekerheid - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordelingen - Verjaring - Redenen van de schorsing - Instellen van de strafvordering

- Artt. 35 en 42 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Werkgever - Ambtshalve veroordelingen - Verjaring - Redenen van de schorsing - Instellen van de strafvordering

- Artt. 35 en 42 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Sécurité sociale - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnations d'office - Prescription - Causes de suspension - Intentement de l'action publique

- Art. 35 et 42 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Employeur - Condamnations d'office - Prescription - Causes de suspension - Intentement de l'action publique

- Art. 35 et 42 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

---

P.06.0958.F 29 november 2006 AC nr. 610

Wanneer na een wijziging in de samenstelling van het rechtscollege, de correctionele rechtbank het onderzoek "ab initio" hervat, kan het zijn beslissing gronden op getuigenverklaringen voor een anders samengesteld rechtscollege wanneer die verklaringen in het proces-verbaal van de rechtszitting werden opgenomen (1). (1) Zie Cass., 4 dec. 1996, AR P.96.0764.F, nr 483.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Samenstelling van het rechtscollege - Wijziging van het rechtscollege - Onderzoek hervat "ab initio"

Lorsque, après une modification de la composition de siège, le tribunal correctionnel reprend l'instruction "ab initio", il peut fonder sa décision sur des dépositions de témoins reçues devant un siège autrement composé lorsque ces dépositions ont été consignées dans le procès-verbal d'audience (1). (1) Voir Cass., 4 décembre 1996, RG P.96.0764.F, n° 483.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Composition du siège - Modification du siège - Instruction reprise "ab initio"

P.06.0960.N 24 oktober 2006 AC nr. 510

De enkele omstandigheid dat een persoon houder is van een volmacht en zich krachtens deze volmacht gelden of waarden laat overhandigen, sluit niet uit dat het misbruik of oneigenlijk gebruik van die volmacht een listige kunstgreep als bedoeld in artikel 496 Strafwetboek kan uitmaken (1). (1) Zie Cass., 5 feb. 1951, AC, 1951, 306.

OPLICHTING - Constitutieve bestanddelen - Aanwending van bedrieglijke middelen om zich een zaak te doen afgeven - Listige kunstgreep - Volmacht op bankrekening van een derde - Misbruik van de volmacht - Toepassing

La seule circonstance que le titulaire d'une procuration se fait remettre des fonds ou des valeurs en exécution de cette procuration n'exclut pas que l'usage abusif ou impropre de la procuration puisse constituer une manœuvre frauduleuse au sens de l'article 496 du Code pénal (1). (1) Voir Cass., 5 février 1951, Bull. et Pas., 1951, I, 364.

ESCROQUERIE - Eléments constitutifs - Emploi de moyens frauduleux dans le but de se faire remettre une chose - Manoeuvre frauduleuse - Procuration sur le compte d'un tiers - Abus de cette procuration - Application

---

P.06.0966.F 13 september 2006 AC nr. 413

De gevolgen van de daden die de verjaring van de strafvordering m.b.t. een misdrijf stuiten, strekken zich uit tot alle misdrijven die samen worden behandeld en die door een intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn (1). (1) Zie Cass., 3 maart 2004, AR P.03.1750.F, nr 117.

SAMENHANG - Strafzaken - Strafvordering - Verjaring - Verjaringsstuitende daden - Verschillende misdrijven - Intrinsieke samenhang

- Artt. 226 en 227 Wetboek van Strafvordering

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Verjaringsstuitende daden - Verschillende misdrijven - Intrinsieke samenhang

- Artt. 226 en 227 Wetboek van Strafvordering

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Les effets des actes interruptifs de la prescription de l'action publique exercée du chef d'une infraction s'étendent à toutes les infractions qui sont instruites ensemble et qui sont rattachées intimement les unes aux autres par les liens d'une connexité intrinsèque (1). (1) Voir Cass., 3 mars 2004, RG P.03.1750.F, n° 117.

CONNEXITE - Matière répressive - Action publique - Prescription - Actes interruptifs - Plusieurs infractions - Connexité intrinsèque

- Art. 226 et 227 Code d'Instruction criminelle

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Actes interruptifs - Plusieurs infractions - Connexité intrinsèque

- Art. 226 et 227 Code d'Instruction criminelle

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

P.06.0979.N 31 oktober 2006 AC nr. 532

Wanneer de raadkamer een beschikking tot buitenvervolgingstelling heeft gewezen kan het appelgerecht de verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het vonnisgerecht slechts uitspreken met eenparigheid van stemmen van zijn leden (1). (1) Cass., 20 nov. 2002, AR P.02.1093.F, nr 617; Cass., 1 okt. 2003, AR P.03.1097.F, nr 467.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Eenparigheid - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolgingstelling - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest

- Artt. 128, 135, § 1, en 211bis Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Beschikking van buitenvervolgingstelling - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzingsarrest - Eenparigheid

- Artt. 128, 135, § 1, en 211bis Wetboek van Strafvordering

La juridiction d'appel appelée à statuer sur une ordonnance de non-lieu prononcée par la chambre du conseil ne peut prononcer le renvoi de l'inculpé à la juridiction de jugement qu'à l'unanimité de ses membres (1). (1) Cass., 20 novembre 2002, RG P.02.1093.F, n° 617; Cass., 1er octobre 2003, RG P.03.1097.F, n° 467.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Unanimité - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi

- Art. 128, 135, § 1er, et 211bis Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Ordonnance de non-lieu - Appel - Chambre des mises en accusation - Arrêt de renvoi - Unanimité

- Art. 128, 135, § 1er, et 211bis Code d'Instruction criminelle

---

P.06.0981.F 11 oktober 2006 AC nr. 481

De kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 135, § 2, Sv. uitspraak doet, op verwijzing van het Hof na gedeeltelijke vernietiging, oefent haar rechtsmacht volledig uit, zodat het rechtscollege dat later uitspraak heeft gedaan over nieuwe elementen die eigen zijn aan het verloop van het proces, geen kennis heeft genomen van hetzelfde geschil in de zin van artikel 828, 9°, Ger.W. (1). (1) Zie Cass., 2 okt. 2001, AR P.01.0943.N, nr 518; Cass., 21 maart 2000, AR P.00.0457.N, nr 196.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Wraking - Onderzoeksgerechten - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing op verwijzing na vernietiging - Latere beslissing - Ander voorwerp - Ander geschil

WRAKING - Onderzoeksgerechten - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing op verwijzing na vernietiging - Latere beslissing - Ander voorwerp - Ander geschil

ONDERZOEKSGERECHTEN - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing op verwijzing na vernietiging - Latere beslissing - Ander voorwerp - Ander geschil - Wraking

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Wraking - Onderzoeksgerechten - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing op verwijzing na vernietiging - Latere beslissing - Ander voorwerp - Ander geschil

La chambre des mises en accusation qui en application de l'article 135, § 2, du Code d'instruction criminelle statue, sur renvoi de la Cour après cassation partielle, vide sa saisine, en sorte que le siège qui a ultérieurement statué sur des éléments nouveaux propres à l'évolution de la procédure, n'a pas connu du même différend au sens de l'article 828, 9°, du Code judiciaire (1). (1) Voir Cass., 2 octobre 2001, RG P.01.0943.N, n° 518; Cass., 21 mars 2000, RG P.00.0457.N, n° 196.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Récusation - Juridictions d'instruction - Composition du siège - Décision sur renvoi après cassation - Décision ultérieure - Autre objet - Autre différend

RECUSATION - Juridictions d'instruction - Composition du siège - Décision sur renvoi après cassation - Décision ultérieure - Autre objet - Autre différend

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Composition du siège - Décision sur renvoi après cassation - Décision ultérieure - Autre objet - Autre différend - Récusation

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Récusation - Juridictions d'instruction - Composition du siège - Décision sur renvoi après cassation - Décision ultérieure - Autre objet - Autre différend

---

Aangezien de bewijslast van de schuld bij de vervolgende partij ligt, kan uit de omstandigheid alleen dat de appelrechters stellen dat het niet aan de inverdenkinggestelde stond om zijn onschuld aan te tonen, geen miskenning van het vermoeden van onschuld noch van het recht van verdediging worden afgeleid.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Motivering - Vermoeden van onschuld - Eerbiediging - Motivering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Recht van verdediging - Vermoeden van onschuld - Eerbiediging - Motivering

La charge de la preuve de la culpabilité incombant à la partie poursuivante, ni une violation de la présomption d'innocence ni une méconnaissance des droits de défense ne sauraient se déduire de la seule circonstance que les juges d'appel ont affirmé qu'il n'appartenait pas à l'inculpé de démontrer son innocence.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Juridictions d'instruction - Motivation - Présomption d'innocence - Respect - Motivation

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Droits de la défense - Présomption d'innocence - Respect - Motivation

De geldigheid van de aanstelling van een onderzoeksrechter hangt niet af van de kennisgeving ervan aan de inverdenkinggestelde.

ONDERZOEKSRECHTER - Aanhangigmaking - Voorwaarde - Geldigheid

OPENBAAR MINISTERIE - Onderzoeksrechter - Aanstelling - Aanhangigmaking - Voorwaarde - Geldigheid

La validité de la désignation d'un juge d'instruction n'est pas subordonnée à la notification de celle-ci à l'inculpé.

JUGE D'INSTRUCTION - Saisine - Condition - Validité

MINISTERE PUBLIC - Juge d'instruction - Désignation - Saisine - Condition - Validité

Het arrest dat de beschikking van de onderzoeksrechter regelmatig verklaart, waarvan uit geen enkele overweging blijkt dat eiser als schuldig aan te hem ten laste gelegde feiten werd voorgesteld, schendt het vermoeden van onschuld niet.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Motivering - Bevestiging van de beschikking - Onderzoeksrechter - Vermoeden van onschuld - Eerbiediging

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Motivering - Bevestiging van de beschikking - Onderzoeksrechter - Vermoeden van onschuld - Eerbiediging

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Allerlei - Onderzoeksgerechten - Motivering - Bevestiging van de beschikking - Onderzoeksrechter - Vermoeden van onschuld - Eerbiediging

L'arrêt qui déclare régulière l'ordonnance du juge d'instruction dont il n'apparaît d'aucune considération que le demandeur a été présenté comme coupable des faits du chef desquels il a été inculpé, ne viole pas la présomption d'innocence.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Motivation - Confirmation d'ordonnance - Juge d'instruction - Présomption d'innocence - Respect

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Juridictions d'instruction - Motivation - Confirmation d'ordonnance - Juge d'instruction - Présomption d'innocence - Respect

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Divers - Juridictions d'instruction - Motivation - Confirmation d'ordonnance - Juge d'instruction - Présomption d'innocence - Respect

---

Artikel 61quinquies, Sv. bepaalt niet dat de onderzoeksrechter uitspraak doet over een vordering tot het stellen van een aanvullende onderzoekshandeling na een debat op tegenspraak.

ONDERZOEKSRECHTER - Onderzoeksmaatregel - Aanvullende onderzoeksverrichtingen - Beschikking - Debat op tegenspraak

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoeksrechter - Onderzoeksmaatregel - Aanvullende onderzoeksverrichtingen - Beschikking - Debat op tegenspraak

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Onderzoeksrechter - Onderzoeksmaatregelen - Aanvullende onderzoeksverrichtingen - Beschikking - Debat op tegenspraak

L'article 61quinquies, du Code d'instruction criminelle ne prévoit pas que le juge d'instruction statue sur une demande d'accomplissement d'un acte d'instruction complémentaire après un débat contradictoire.

JUGE D'INSTRUCTION - Mesure d'instruction - Devoirs complémentaires - Ordonnance - Débats contradictoires

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Juge d'instruction - Mesure d'instruction - Devoirs complémentaires - Ordonnance - Débats contradictoires

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Juge d'instruction - Mesures d'instruction - Devoirs complémentaires - Ordonnance - Débats contradictoires

---

De onderzoeksrechter moet niet alle aanvullende onderzoeksverrichtingen stellen die de inverdenkinggestelde vordert om zijn onschuld aan te tonen.

ONDERZOEKSRECHTER - Onderzoeksmaatregelen - Beschikking - Aanvullende onderzoeksverrichtingen - Verplichting

- Art. 55 Wetboek van Strafvordering

Le juge d'instruction n'est pas tenu d'accomplir tous les devoirs complémentaires que l'inculpé sollicite pour démontrer son innocence.

JUGE D'INSTRUCTION - Mesures d'instruction - Ordonnance - Devoirs complémentaires - Obligation

- Art. 55 Code d'Instruction criminelle

Noch artikel 61quinquies, Sv., noch artikel 170, Ger.W. vereisen dat de beschikking waarbij de onderzoeksrechter uitspraak doet over de vordering tot het vervullen van een aanvullende onderzoeksverrichting, door zijn handtekening, getuigt van de bijstand van de griffier (1). (1) Vgl., Cass., 11 jan. 1999, AR S.98.0038.N, nr 11.

GRIFFIE - GRIFFIER - Onderzoeksrechter - Onderzoeksmaatregelen - Aanvullende onderzoeksverrichtingen - Beschikking - Vormvereisten - Griffier - Handtekening

Ni l'article 61quinquies, du Code d'instruction criminelle, ni l'article 170, du Code judiciaire n'exigent que l'ordonnance du juge d'instruction statuant sur une demande d'accomplissement d'un devoir complémentaire atteste, par sa signature, de l'assistance du greffier (1). (1) Comp., Cass., 11 janvier 1999, RG S.98.0038.N, n° 11.

GREFFE. GREFFIER - Juge d'instruction - Mesures d'instruction - Devoirs complémentaires - Ordonnance - Formalités - Greffier - Signature

ONDERZOEKSRECHTER - Onderzoeksmaatregelen - Aanvullende onderzoeksverrichtingen - Beschikking - Vormvereisten - Griffier - Handtekening

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Onderzoeksrechter - Onderzoeksmaatregel - Aanvullende onderzoeksverrichtingen - Beschikking - Vormvereisten - Griffier - Handtekening

JUGE D'INSTRUCTION - Mesures d'instruction - Devoirs complémentaires - Ordonnance - Formalités - Greffier - Signature

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Juge d'instruction - Mesure d'instruction - Devoirs complémentaires - Ordonnance - Formalités - Greffier - Signature

---

P.06.1003.N 7 november 2006 AC nr. 542

Niet ontvankelijk bij gebrek aan belang is het cassatieberoep, ingesteld na de eindbeslissing, tegen de beschikking van verwijzing door de raadkamer met betrekking tot het bestaan van bezwaren (1). (1) Cass., 21 maart 2006, AR P.06.0211.N, nr ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Cassatieberoep na eindbeslissing tegen beschikking van verwijzing door de raadkamer - Aanvechten van bezwaren - Ontvankelijkheid

Est irrecevable à défaut d'intérêt le pourvoi en cassation formé après la décision définitive contre l'ordonnance de renvoi rendue par la chambre du conseil concernant l'existence de charges (1). (1) Cass., 21 mars 2006, RG P.06.0211.N, n° ...

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Pourvoi en cassation formé après la décision définitive contre l'ordonnance de renvoi rendue par la chambre du conseil - Contestation de charges - Recevabilité

Wanneer de beklaagde, na de eindbeslissing op de strafvordering, cassatieberoep instelt tegen de beschikking van de raadkamer die hem naar het vonnisgerecht verwijst, zijn het toezicht van het Hof en de middelen die het ambtshalve kan voordragen, beperkt tot de regels betreffende de bevoegdheid van het vonnisgerecht (1). (1) Cass., 28 nov. 2001, AR P.01.1172.F, nr 653 en 5 dec. 2001, AR P.01.1115.F, nr 674.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Strafzaken - Strafvordering - Cassatieberoep na eindbeslissing tegen beschikking van verwijzing door de raadkamer - Toezicht van het Hof

Lorsque, après la décision définitive sur l'action publique, le prévenu forme un pourvoi contre l'ordonnance de la chambre du conseil qui l'a renvoyé devant la juridiction de jugement, le contrôle de la Cour et les moyens qu'elle pourrait soulever d'office sont limités aux règles relatives à la compétence de la juridiction de jugement (1). (1) Cass., 28 novembre 2001, RG P.01.1172.F, n° 653 et 5 décembre 2001, RG P.01.1115.F, n° 674.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Matière répressive - Action publique - Pourvoi en cassation formé après la décision définitive contre l'ordonnance de renvoi rendue par la chambre du conseil - Contrôle de la Cour

---

P.06.1016.N 31 oktober 2006 AC nr. 535

Artikel 235ter, Wetboek van Strafvordering, zoals ingevoegd bij de wet van 27 december 2005, voert een afzonderlijke rechtspleging in waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling enkel de regelmatigheid beoordeelt van de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie voor zover zij daartoe het vertrouwelijk dossier, bedoeld in de artikelen 47septies of 47novies, Wetboek van Strafvordering, zoals ingevoegd bij wet van 6 januari 2003 en vervangen door de wet van 27 december 2005, moet controleren (1). (1) Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0898.N, nr ...; Cass., 31 okt. 2006, AR P.06.0841.N, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beoordeling van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie - Artikel 235ter Sv.

L'article 235ter du Code d'instruction criminelle, tel qu'il a été inséré par la loi du 27 décembre 2005, instaure une procédure distincte en vertu de laquelle la chambre des mises en accusation examine seulement la régularité de la mise en œuvre des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration dans la mesure où elle est appelée à cet effet à contrôler le dossier confidentiel visé aux articles 47septies ou 47novies du Code d'instruction criminelle, tels qu'ils ont été insérés par la loi du 6 janvier 2003 et remplacés par la loi du 27 décembre 2005 (1). (1) Cass., 31 octobre 2006, RG P.06.0898.N, n° ...; Cass., 31 octobre 2006, RG P.06.0841.N, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Examen de la régularité de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration - Code d'instruction criminelle, article 235ter

---

De controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie op grond van de artikelen 189ter en 235ter, Wetboek van Strafvordering heeft enkel betrekking op de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie die, in toepassing van de wetten van 6 januari 2003 en 27 december 2005, aanleiding gegeven hebben tot het opstellen van een vertrouwelijk dossier, bedoeld in de artikelen 47septies of 47novies, Wetboek van Strafvordering.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Beoordeling van de regelmatigheid van de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie - Artikelen 189ter en 235ter, Sv. - Voorwaarde - Bestaan van het vertrouwelijk dossier bedoeld in de artikelen 47septies of 47novies, Sv.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Artikelen 189ter en 235ter, Sv., ingevoegd bij wet van 27 dec. 2005 - Vereiste van het bestaan van het vertrouwelijk dossier bedoeld in de artikelen 47septies of 47novies, Sv.

L'examen de la mise en œuvre des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration prévu aux articles 189ter et 235ter du Code d'instruction criminelle vise uniquement les méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration qui, en application des lois des 6 janvier 2003 et 27 décembre 2005, ont donné lieu à la constitution du dossier confidentiel visé aux articles 47septies ou 47novies du Code d'instruction criminelle.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Examen de la régularité de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche d'observation et d'infiltration - Code d'instruction criminelle, articles 189ter et 235ter - Condition - Existence du dossier confidentiel visé aux articles 47septies ou 47novies du Code d'instruction criminelle

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Articles 189ter et 235ter du Code d'instruction criminelle, tels qu'ils ont été insérés par la loi du 27 décembre 2005 - Condition de l'existence du dossier confidentiel visé au articles 47septies ou 47novies du Code d'instruction criminelle

---

De omstandigheid dat de overheid die met de opsporing, het onderzoek en de vervolging van misdrijven is belast, bij de bewijsverkrijging opzettelijk een onrechtmatigheid heeft begaan, moet niet noodzakelijk leiden tot bewijsuitsluiting door de rechter.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onrechtmatig verkregen bewijs - Opzettelijke onrechtmatigheid - Onrechtmatigheid begaan door de overheid die met de opsporing, het onderzoek en de vervolging van misdrijven is belast

La circonstance que l'autorité chargée de la recherche, de l'instruction ou de la poursuite des infractions a intentionnellement commis un acte illicite pour obtenir des preuves ne doit pas nécessairement inciter le juge à exclure ces preuves.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue illicitement - Acte illicite commis intentionnellement - Acte commis illicitement par l'autorité chargée de la recherche, de l'instruction ou de la poursuite des infractions

---

De rechter beoordeelt onaantastbaar de noodzakelijkheid, de raadzaamheid en de gepastheid van een bijkomende onderzoeksmaatregel (1). (1) Zie Cass., 28 april 1999, AR P.99.0315.F, nr 246; Cass., 20 dec. 2001, AR D.00.0032.N, nr 716; Cass., 29 april 2003, AR P.02.1461.N, nr 269.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Verzoek om een bijkomend getuigenverhoor - Nut of noodzaak - Beoordeling door de rechter

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Strafzaken - Verzoek om een bijkomende onderzoeksmaatregel - Beoordeling van het nut of de noodzaak van de bijkomende onderzoeksmaatregel

Le juge apprécie souverainement la nécessité, l'utilité et l'opportunité d'un complément d'instruction (1). (1) Voir Cass., 28 avril 1999, RG P.99.0315.F, n° 246; Cass., 20 décembre 2001, RG D.00.0032.N, n° 716; Cass., 29 avril 2003, RG P.02.1461.N, n° 269.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Demande tendant à une enquête complémentaire - Utilité ou nécessité - Appréciation par le juge

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Demande tendant à un complément d'instruction - Appréciation de l'utilité ou de la nécessité du complément d'instruction

---

Het Hof van cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer de partij niet opkomt tegen een onderscheid dat voortvloeit uit de aangewezen wettelijke bepalingen, maar tegen de gevolgen die noodzakelijkerwijze voortvloeien uit de toepassing van de strafproceswet in de tijd (1). (1) Cass., 5 april 1996, AR A.94.0002.F, nr 111; Cass., 27 jan 2003, AR S.01.0111.F, nr 58.

La Cour de cassation n'est pas obligée de poser une question préjudicielle à la Cour d'arbitrage lorsque la partie critique non une distinction qui découle des dispositions légales indiquées mais les conséquences nécessaires de l'application dans le temps des lois de procédure pénale (1). (1) Cass., 5 avril 1996, RG A.94.0002.F, n° 111; Cass., 27 janvier 2003, RG S.01.0111.F, n° 58.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Wetten - Werking in de tijd

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting - Wetten - Werking in de tijd

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Lois - Application dans le temps

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Question préjudicielle - Cour d'arbitrage - Cour de cassation - Obligation - Lois - Application dans le temps

---

Het staat de rechter de toelaatbaarheid van onrechtmatig verkregen bewijs dat de wet niet uitdrukkelijk uitsluit, te beoordelen in het licht van de artikelen 6, E.V.R.M. en 14, I.V.B.P.R., rekening houdende met de elementen van de zaak in haar geheel genomen, inbegrepen de wijze waarop het bewijs verkregen werd en de omstandigheden waarin de onrechtmatigheid werd begaan; hij kan bij dit oordeel, onder meer, één of het geheel van volgende omstandigheden in afweging nemen: hetzij dat de overheid die met de opsporing, het onderzoek en de vervolging van misdrijven is belast, al dan niet de onrechtmatigheid opzettelijk heeft begaan, hetzij dat de ernst van het misdrijf veruit de begane onrechtmatigheid overstijgt, hetzij dat het onrechtmatig verkregen bewijs alleen een materieel element van het bestaan van het misdrijf betreft (1). (1) Cass., 23 maart 2004, AR P.04.0012.N, nr 165.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onrechtmatig verkregen bewijs - Toelaatbaarheid - Beoordeling door de rechter

Il appartient au juge d'apprécier l'admissibilité d'une preuve obtenue illicitement que la loi n'exclut pas expressément à la lumière des articles 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 14 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, en tenant compte de tous les éléments de la cause, y compris le mode d'obtention de la preuve et les circonstances de l'illicéité; à cette occasion, il peut notamment avoir égard à une ou plusieurs des circonstances suivantes: soit que l'autorité chargée de l'information, de l'instruction et de la poursuite des infractions a ou non commis intentionnellement l'acte illicite, soit que la gravité de l'infraction dépasse de manière importante l'illicéité commise, soit que la preuve obtenue illicitement ne concerne qu'un élément matériel de l'existence de l'infraction (1). (1) Cass., 23 mars 2004, RG P.04.0012.N, n° 165.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue illicitement - Admissibilité - Appréciation par le juge

---

Inmenging van het openbaar gezag met betrekking tot de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé-leven, het gezinsleven, het huis en de briefwisseling, in de zin van artikel 8.2, E.V.R.M., houdt in dat dit openbaar gezag zich ongevraagd inlaat of bemoeit met de uitoefening van het door artikel 8.1, E.V.R.M. gewaarborgde recht; dit is niet het geval wanneer een vertegenwoordiger van het openbaar gezag, ingaande op het verzoek van de beklaagden of een van hen, zich bereid verklaart in te staan voor het transport van de verdovende middelen, die het voorwerp uitmaken van een door de beklaagden opgezette belangrijke internationale verhandeling van verdovende middelen.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Recht op eerbiediging van het privé-leven - Inmenging van het openbaar gezag - Infiltratie - Gecontroleerde levering - Vertegenwoordiger van het openbaar gezag die ingaat op een verzoek tot medewerking vanwege een beklaagde

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Recht op eerbiediging van het privé-leven - Inmenging van het openbaar gezag

L'ingérence de l'autorité publique dans l'exercice du droit au respect de la vie privée, de la vie familiale, du domicile et de la correspondance au sens de l'article 8, § 2, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales implique que cette autorité intervient ou s'immisce, sans y être requise, dans l'exercice du droit garanti par l'article 8, § 1er, de la Convention précitée; ce n'est pas le cas, lorsque, à la demande des prévenus ou de l'un d'entre eux, le représentant de l'autorité publique se déclare disposé à prendre en charge le transport de stupéfiants qui font l'objet d'un important trafic international de stupéfiants organisé par les prévenus.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Droit au respect de la vie privée - Ingérence de l'autorité publique - Infiltration - Livraison contrôlée - Représentant de l'autorité publique prêtant son assistance à la demande d'un prévenu

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Droit au respect de la vie privée - Ingérence de l'autorité publique

---

P.06.1041.F 29 november 2006 AC nr. 611

Het bestaan van het misdrijf dat in artikel 505, eerste lid, 3°, van het Strafwetboek wordt bedoeld, hangt niet af van de veroordeling van dezelfde of van een andere beklaagde wegens overtreding van artikel 505, eerste lid, 2°, van het voormelde wetboek.

HELING - Witwassen - Veroordeling wegens witwassen

L'existence du délit visé à l'article 505, alinéa 1er, 3°, du Code pénal n'est pas subordonnée à la condamnation du même prévenu ou d'un autre prévenu du chef d'infraction à l'article 505, alinéa 1er, 2° dudit code.

RECEL - Blanchiment - Condamnation du chef de blanchiment

P.06.1047.N 28 november 2006 AC nr. 604

Artikel 270 A.W.D.A. schrijft niet voor dat het afschrift van het origineel proces-verbaal dat aan de overtreder wordt bezorgd, dient opgesteld te zijn in een taal die de overtreder verstaat (1). (1) Zie Cass., 22 april 1980, nr 532.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douanewet - Artikel 270, Douane en accijnzenwet - Proces-verbaal - Afschrift aan overtreder - Taal

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (buiten wet 15 juni 1935) - Strafzaken - Vooronderzoek - Douane en accijnzen - Douanewet - Vaststelling van het douanemisdrijf - Artikel 270, Douane en accijnzenwet - Proces-verbaal - Afschrift aan overtreder - Taal

L'article 270 de la loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises ne prévoit pas que la copie du procès-verbal original remis au contrevenant, doit être rédigée dans une langue comprise par le contrevenant (1). (1) Voir Cass., 22 avril 1980, n° 532.

DOUANES ET ACCISES - Loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Article 270, Loi générale sur les douanes et accises - Procès-verbal - Copie au contrevenant - Langue

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire non reglee par la loi du 15 juin 1935 - Matière répressive - Enquête - Douanes et accises - Loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises - Constatation de l'infraction en matière de douane - Article 270, Loi générale sur les douanes et accises - Procès-verbal - Copie au contrevenant - Langue

---

De wijziging van artikel 42 Wet Accijnsproducten, dat oorspronkelijk bepaalde dat ongeacht de bij de artikelen 39, 40 en 41 van deze wet opgelegde straffen de ontdoken accijns altijd verschuldigd is, door artikel 320 van de programmawet van 22 december 2003, ten gevolge waarvan het eerste lid van dat artikel thans bepaalt dat, onverminderd de bij de artikelen 39, 40 en 41 bepaalde straffen, de accijns altijd opeisbaar is, met uitzondering van de accijns verschuldigd op de accijnsproducten die, naar aanleiding van de vaststelling van een overtreding op basis van artikel 39, effectief worden in beslag genomen en naderhand worden verbeurdverklaard of, bij wege van transactie, aan de Schatkist worden afgestaan, betreft niet de straf voor de overtreding, maar de accijnsschuld; deze wetswijziging heeft geen onmiddellijke werking op de vóór de inwerkingtreding van het gewijzigde artikel 42 Wet Accijnsproducten definitief verschuldigd geworden accijns (1) (2). (1) Zie Cass., 18 april 2006, AR P.05.1561.N, nr ... (2) De programmawet van 22 december 2003, die gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad van 31 december 2003, trad in werking op 10 januari 2004.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Artikel 42 Wet Accijnsproducten - Wetswijziging - Artikel 320 Programmawet van 22 dec. 2003 - Wetswijziging die niet de straf maar enkel de accijnsschuld betreft - Werking in de tijd

DOUANE EN ACCIJNZEN - Artikel 42 Wet Accijnsproducten -

Suite à la modification, par l'article 320 de la loi-programme du 22 décembre 2003, de l'article 42 de la loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises, lequel prévoyait initialement que, sans préjudice des sanctions prévues aux articles 39, 40 et 41 de cette loi, l'accise éludée est toujours due, l'alinéa 1er dudit article dispose actuellement que, sans préjudice des sanctions prévues aux articles 39, 40 et 41, l'accise est toujours exigible, à l'exception de l'accise due sur les produits d'accise qui, suite à la constatation d'une infraction sur la base de l'article 39, sont effectivement saisis et ultérieurement confisqués ou, ensuite d'une transaction, sont abandonnés au Trésor, ne concerne pas la sanction de l'infraction, mais bien la dette d'accise; cette modification légale n'a pas d'effet immédiat sur l'accise définitivement due antérieurement à l'entrée en vigueur de l'article 42 modifié de la loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises (1) (2). (1) Voir Cass., 18 avril 2006, AR P.05.1561.N, n°... (2) La loi-programme du 22 décembre 2003, publiée au Moniteur belge du 31 décembre 2003, est entrée en vigueur le 10 janvier 2004.

DOUANES ET ACCISES - Art. 42 de la loi du 10 juin 1997 relative au régime général, détention, circulation et contrôles des produits soumis à accise - Modification de loi - Article 320 de la loi-programme du 22 décembre 2003 - Modification de la loi ne concernant pas la sanction mais uniquement la dette d'accise - Application dans le temps

DOUANES ET ACCISES - Art. 42 de la loi du 10 juin 1997 relative au

Wetswijziging ingevolge artikel 320 Programmawet van 22 dec. 2003 - Draagwijdte van de wetswijziging

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Douane en accijnzen - Artikel 42 Wet Accijnsproducten - Wetswijziging - Artikel 320 Programmawet van 22 dec. 2003 - Wetswijziging die niet de straf maar enkel de accijnsschuld betreft - Gevolg

régime général, détention, circulation et contrôles des produits soumis à accise - Modification de la loi conformément à l'article 320 de la loi-programme du 22 décembre 2003 - Portée de la modification de la loi

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Douanes et accises - Art. 42 de la loi du 10 juin 1997 relative au régime général, détention, circulation et contrôles des produits soumis à accise - Modification de loi - Article 320 de la loi-programme du 22 décembre 2003 - Modification de la loi ne concernant pas la sanction mais uniquement la dette d'accise - Effet

---

P.06.1062.N 7 november 2006 AC nr. 543

Nu krachtens artikel 185, § 2, Wetboek van Strafvordering tegen de beslissing van de rechtbank waarbij de persoonlijke verschijning wordt bevolen, geen enkel rechtsmiddel kan worden ingesteld, volgt uit die bepaling dat tegen dergelijke beslissing ook geen cassatieberoep kan worden ingesteld samen met de eindbeslissing (1). (1) Zie Cass., 12 april 2000, AR P.00.0007.F, nr 248.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Beslissing waarbij de persoonlijke verschijning wordt bevolen

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei - Beslissing waarbij de persoonlijke verschijning wordt bevolen - Afwezigheid van rechtsmiddelen

L'article 185, § 2, du Code d'instruction criminelle ne prévoyant aucun recours contre la décision du tribunal d'ordonner la comparution en personne, un pourvoi en cassation ne saurait davantage être formé contre pareille décision conjointement avec la décision définitive (1). (1) Voir Cass., 12 avril 2000, RG P.00.0007.F, n° 248.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Décision ordonnant la comparution en personne

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Divers - Décision ordonnant la comparution en personne - Absence de voies de recours

---

P.06.1065.F 25 juli 2006 AC nr. 376

Het verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking, dat op een hypothese berust, is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 1987, AR 5495, AC, 1986-87, nr 266.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Gewettigde verdenking - Verzoekschrift gegrond op een hypothese - Ontvankelijkheid

- Artt. 542, tweede lid, en 545, eerste lid Wetboek van Strafvordering

Est manifestement irrecevable la demande de renvoi d'un tribunal à un autre pour cause de suspicion légitime, qui repose sur une hypothèse (1). (1) Voir Cass., 7 janvier 1987, RG 5495, AC, 1986-87, n° 266.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Suspicion légitime - Requête reposant sur une hypothèse - Recevabilité

- Art. 542, al. 2, et 545, al. 1er Code d'Instruction criminelle

---

Het verzoekschrift tot verwijzing van een rechtbank naar een andere, dat gegrond is op de veronderstelling dat sommige magistraten van het hof van beroep of van een rechtbank van eerste aanleg van hetzelfde rechtsgebied, betrokken kunnen zijn bij de feiten waarvoor eiser klacht heeft ingediend bij een onderzoeksrechter van dat rechtsgebied, berust op een hypothese en is bijgevolg kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 7 jan. 1987, AR 5495, AC, 1986-87, nr 266.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Gewettigde verdenking - Verzoekschrift - Grondslag - Magistraten betrokken bij de feiten waarvoor eiser klacht heeft ingediend - Veronderstelling

- Artt. 542, tweede lid, en 545, eerste lid Wetboek van Strafvordering

La requête en renvoi d'un tribunal à un autre pour cause de suspicion légitime, fondée sur la supposition que certains magistrats de la cour d'appel ou d'un tribunal de première instance du même ressort pourraient être concernés par les faits pour lesquels le demandeur a déposé plainte devant un juge d'instruction de ce ressort, repose sur une hypothèse et est, dès lors, manifestement irrecevable (1). (1) Voir Cass., 7 janvier 1987, RG 5495, AC, 1986-87, n° 266.

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Suspicion légitime - Requête - Fondement - Magistrats concernés par les faits pour lesquels le demandeur a déposé plainte - Supposition

- Art. 542, al. 2, et 545, al. 1er Code d'Instruction criminelle

P.06.1068.F 23 augustus 2006 AC nr. 381

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat beslist dat de maatregel van vrijheidsberoving en de maatregel tot verwijdering van het grondgebied, afdoende met redenen zijn omkleed, zonder te preciseren of er uitspraak werd gedaan over de aanvraag tot verblijfsvergunning van de vreemdeling vooraleer hem het bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, belet het Hof om op die beslissing de wettigheidscontrole uit te oefenen die het is toevertrouwd (1). (1) Het O.M. heeft besloten tot verwerping van het cassatieberoep op grond dat de zaak bij het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, aanhangig werd gemaakt door het hoger beroep van het O.M. en niet door het verzoekschrift tot voorlopige invrijheidstelling, noch door de stukken die voor de raadkamer zijn neergelegd; uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan bleek niet dat eiser voor de kamer van inbeschuldigingstelling zou hebben opgeworpen dat op de dag waarop hem een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, nog geen enkele beslissing werd genomen betreffende zijn aanvraag tot verblijfsvergunning, en dat het middel niet ontvankelijk was omdat het een onderzoek van feitelijke gegevens vereist, waarvoor het Hof niet bevoegd is.

VREEMDELINGEN - Vrijheidsberoving - Maatregel tot verwijdering - Motivering - Toetsing van de wettigheid - Hof van Cassatie - Opdracht

- Art. 72, vierde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

L'arrêt de la chambre des mises en accusation qui décide que la mesure privative de liberté et la mesure d'éloignement du territoire d'un étranger sont revêtues d'une motivation adéquate, sans préciser s'il avait été statué sur la demande d'autorisation de séjour de l'étranger avant que lui fût notifié l'ordre de quitter le territoire, met la Cour dans l'impossibilité d'exercer sur cette décision le contrôle de légalité qui lui est confié (1). (1) Le M.P. a conclu au rejet du pourvoi pour le motif que la cour d'appel, chambre des mises en accusation, étant saisie par l'appel du ministère public et non pas par la requête de mise en liberté ni par les pièces déposées devant la chambre du conseil; il n'apparaissait pas des pièces auxquelles la Cour pouvait avoir égard que le demandeur ait fait valoir devant la chambre des mises en accusation qu'à la date à laquelle il s'est vu signifier un ordre de quitter le territoire, aucune décision n'avait encore été prise à l'égard de sa demande d'autorisation de séjour, et que le moyen, dont l'examen nécessiterait la vérification d'éléments de fait, pour laquelle la Cour est sans pouvoir, était irrecevable.

ETRANGERS - Privation de liberté - Mesure d'éloignement - Motivation - Contrôle de la légalité - Cour de cassation - Mission

- Art. 72, al. 4 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

P.06.1080.F 30 augustus 2006 AC nr. 384

Aangezien de kamer van inbeschuldigingstelling, in de regel, uiteraard met gesloten deuren zitting houdt, worden het onderzoek van de zaak en het debat dat aan het arrest, inzake internering, voorafgaat, verondersteld met gesloten deuren te hebben plaatsgevonden (1). (1) Cass., 5 nov. 1974, AC, 1975, 304.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Kamer van inbeschuldigingstelling - Kamer die in de regel, uiteraard met gesloten deuren zitting houdt

- Art. 9, tweede lid Wet Bescherming Maatschappij

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Kamer die in de regel, uiteraard met gesloten deuren zitting houdt

- Art. 9, tweede lid Wet Bescherming Maatschappij

La chambre des mises en accusation siégeant, en règle, de par sa nature à huis clos, l'instruction de la cause et les débats qui précèdent l'arrêt, en matière d'internement, sont présumés avoir eu lieu à huis clos (1). (1) Cass., 5 novembre 1974, Bull. et Pas., 1975, I, 279.

DEFENSE SOCIALE - Internement - Chambre des mises en accusation - Chambre siégeant en règle, de par sa nature, à huis clos

- Art. 9, al. 2 L. du 9 avril 1930

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Chambre siégeant en règle, de par sa nature, à huis clos

- Art. 9, al. 2 L. du 9 avril 1930

In de regel kan niemand in rechte optreden of een rechtsmiddel instellen zonder hoedanigheid of wettig belang.

RECHTSVORDERING [ZIE: 497 VORDERING IN RECHTE] - Strafzaken - Ontvankelijkheid - Wettige hoedanigheid en belang

En règle, nul ne peut agir en justice ou exercer une voie de recours s'il n'a pas qualité et intérêt légitime.

ACTION EN JUSTICE [VOIR: 497 DEMANDE EN JUSTICE - Matière répressive - Recevabilité - Qualité et intérêt légitime

---

Er bestaan fundamentele verschillen tussen de burgerlijke partij en het openbaar ministerie, enerzijds, en tussen de burgerlijke partij en de vervolgde persoon, anderzijds, aangezien de burgerlijke partij de strafvordering niet uitoefent en zich daartegen niet verweert.

BURGERLIJKE PARTIJ [ZIE: 094 BURGERLIJKE RECHTSVORDERING] - Andere partijen - Verschillen

Il existe entre la partie civile et le ministère public, d'une part, et entre la partie civile et la personne poursuivie, d'autre part, des différences fondamentales, la partie civile n'exerçant pas l'action publique et ne se défendant pas contre elle.

PARTIE CIVILE [VOIR: 094 ACTION CIVILE - Autres parties - Différences

---

Er bestaat geen algemeen rechtsbeginsel dat een rechtsmiddel mogelijk maakt tegen iedere rechterlijke beslissing (1). (1) Zie Cass., 27 feb. 2002, AR P.02.0164.F, nr 144.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Instellen van een rechtsmiddel tegen iedere rechterlijke beslissing

In n'existe pas de principe général du droit qui permettrait d'exercer un recours contre toute décision judiciaire (1). (1) Voir Cass., 27 février 2002, RG P.02.0164.F, n° 144.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Exercice d'un recours contre toute décision judiciaire

---

De burgerlijke partij kan alleen cassatieberoep instellen tegen de beschikkingen betreffende haar burgerlijke belangen; wanneer zij niet werd veroordeeld in de kosten van de strafvordering, heeft zij geen belang om cassatieberoep in te stellen tegen de strafrechtelijke veroordeling van de beklaagde of de beschuldigde (1). (1) Zie Cass., 30 okt. 2002, AR P.02.0975.F, nr 575. Het hof van assisen had verweerder wegens moord veroordeeld, maar had voor hem de verschoningsgrond uitlokking aangenomen.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij - Ontvankelijkheid
- Art. 373, derde lid Wetboek van Strafvordering

La partie civile ne peut se pourvoir en cassation que quant aux dispositions relatives à ses intérêts civils; lorsqu'elle n'a pas été condamnée à des frais de l'action publique, elle n'a pas d'intérêt à se pourvoir contre la condamnation pénale du prévenu ou de l'accusé (1). (1) Voir Cass., 30 octobre 2002, RG P.02.0975.F, n° 575. La cour d'assises avait condamné le défendeur du chef de meurtre, mais elle avait admis dans son chef l'excuse de provocation.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Partie civile - Recevabilité
- Art. 373, al. 3 Code d'Instruction criminelle

Het recht op een eerlijk proces, waaronder het recht op gelijke wapens valt, houdt alleen in dat iedere partij in het proces dezelfde processuele middelen moet kunnen aanwenden en op gelijke wijze kennis moet kunnen nemen van stukken en gegevens die aan het oordeel worden voorgelegd van de rechter die van de zaak kennis neemt; daaruit volgt niet dat partijen met een verschillende hoedanigheid en belang, steeds over dezelfde mogelijkheden moeten beschikken om rechtsmiddelen in te stellen (1). (1) Zie Cass., 24 sept. 2002, AR P.02.0718.N, nr 473.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Gelijkheid der wapens - Gelijkheid tussen de partijen in het proces - Draagwijdte - Partijen met verschillende hoedanigheden en belangen - Rechtsmiddelen

Le droit à un procès équitable, dont relève le droit à l'égalité des armes, implique uniquement que chaque partie au procès puisse utiliser les mêmes moyens procéduraux et prendre connaissance dans les mêmes conditions de pièces et éléments soumis à l'appréciation du juge qui connaît de la cause; il ne s'ensuit pas que des parties ayant des qualités et des intérêts distincts doivent toujours disposer des mêmes possibilités d'exercice des voies de recours (1). (1) Voir Cass., 24 septembre 2002, RG P.02.0718.N, n° 473.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Egalité des armes - Egalité des parties au procès - Portée - Parties ayant des qualités et des intérêts distincts -

P.06.1086.N 28 november 2006 AC nr. 605

De verbeurdverklaring is geen bestanddeel van de hoofdstraf, zodat de onwettigheid ervan enkel de verbeurdverklaring zelf aantast (1). (1) Cass., 21 maart 1989, AR 3181, nr 417; 27 maart 1990, AR 3602, nr 452; 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, nr 158.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Bijzondere verbeurdverklaring - Onwettigheid - Gevolg

- Art. 43bis Strafwetboek

La confiscation ne constitue pas un élément de la peine principale, de sorte que son illégalité n'entache que la confiscation elle-même (1). (1) Cass., 21 mars 1989, AR 3181, n° 417; 27 mars 1990, AR 3602, n° 452; 5 mars 2002, AR P.01.1431.N, n° 158.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Confiscation spéciale - Illégalité - Effet

- Art. 43bis Code pénal

Onwettig is de beslissing waarbij een bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen wordt uitgesproken, zonder opgave van de redenen waarom die bijkomende en facultatieve straf is gekozen (1). (1) Zie Cass., 9 nov. 1988, AR 6941, nr 142; 18 sept. 1991, AR 9365, nr 34; 31 maart 1992, AR 5098, nr 410; 5 maart 2002, AR P.01.1431.N, nr 158; DE SWAEF, M., "De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", R.W. 1990-91, 491, nr 7. In het geval dat aanleiding gaf tot het geannoteerde arrest was de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie in eerste aanleg, in toepassing van artikel 43bis, eerste lid, S.W., waarnaar de appelrechters verwijzen, evenmin gemotiveerd en verleende de eerste rechter vrijspraak.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Bijzondere verbeurdverklaring - Motivering

- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Bijzondere verbeurdverklaring - Motivering

- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

La décision prononçant la confiscation spéciale des avantages patrimoniaux est illégale sans indication des raisons pour lesquelles cette peine complémentaire et facultative a été choisie (1). (1) Voir Cass., 9 novembre 1988, AR 6941, n° 142; 18 septembre 1991, AR 9365, n° 34; 31 mars 1992, AR 5098, n° 410; 5 mars 2002, AR P.01.1431.N, n° 158; DE SWAEF, M., "De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen uit misdrijven", R.W. 1990-91, 491, n° 7. Dans le cas qui a donné lieu à l'arrêt annoté, le réquisitoire écrit du ministère public en première instance, en application de l'article 43bis, alinéa 1er, C.pén., auquel les juges d'appel se réfèrent, n'était pas davantage motivé et le premier juge a prononcé l'acquittement.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Confiscation spéciale - Motivation

- Art. 42, 3° et 43bis Code pénal

- Art. 195, al. 2 Code d'Instruction criminelle

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Confiscation spéciale - Motivation

- Art. 42, 3° et 43bis Code pénal

- Art. 195, al. 2 Code d'Instruction criminelle

P.06.1089.F 17 oktober 2006 AC nr. 494

Artikel 38, Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, zorgt voor een zodanig nauwe samenhang tussen de beoordeling van de noodzaak van dwang en die van de eventueel te nemen maatregel, dat de jeugdrechtbank niet met afzonderlijke beslissingen over het één en het ander uitspraak kan doen (1). (1) Cass., 22 feb. 2006, AR P.05.1522.F, nr ...

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Maatregelen van gedwongen hulpverlening - Hoger beroep - Arrest - Noodzakelijke dwang en maatregel van gedwongen hulpverlening - Onderscheiden

L'article 38 du décret du Conseil de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse lie si intimement l'appréciation de la nécessité de la contrainte et celle de la mesure à prendre, le cas échéant, que le tribunal de la jeunesse ne peut statuer par des décisions distinctes sur l'une et sur l'autre (1). (1) Cass., 22 février 2006, RG P.05.1522.F, n° ...

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesures d'aide contrainte - Appel - Arrêt - Nécessité de la contrainte et mesure d'aide contrainte - Décisions distinctes - Légalité

beslissingen - Wettigheid

- Art. 38 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

- Art. 38 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

---

Artikel 38, Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, staat de jeugdrechtbank niet toe een voorlopige maatregel te bevelen, aangezien een dergelijke maatregel alleen kan genomen worden in het geval bepaald bij artikel 39 van het decreet en met naleving van de voorwaarden ervan, met name wat de duur van die maatregel betreft (1). (1) Cass., 22 feb. 2006, AR P.05.1522.F, nr ...

L'article 38 du décret du Conseil de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse ne permet pas au tribunal de la jeunesse d'ordonner une mesure provisoire, pareille mesure ne pouvant être prise que dans le cas prévu par l'article 39 du décret et dans le respect des exigences de celui-ci, notamment quant à la durée de cette mesure (1). (1) Cass., 22 février 2006, RG P.05.1522.F, n° ...

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Maatregel van gedwongen hulpverlening - Voorlopige maatregel - Wettigheid

- Artt. 38 en 39 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contraignante - Mesure provisoire - Légalité

- Art. 38 et 39 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

---

Het middel dat wordt aangevoerd tot staving van een cassatieberoep tegen een beslissing op verwijzing na cassatie, wordt getoetst door de verenigde kamers van het Hof, wanneer die beslissing onverenigbaar is met het cassatiearrest en het middel dezelfde strekking heeft als het door dat arrest gegrond bevonden middel (1). (1) Cass., 25 sept. 2002, AR P.02.0153.F, nr 478; Cass., 1 april 2004, AR C.01.0211.F - C.0217.F, nr 174.

Relève des chambres réunies de la Cour de cassation l'examen du moyen invoqué à l'appui d'un pourvoi contre une décision rendue sur renvoi après cassation, lorsque cette décision est inconciliable avec l'arrêt de cassation et que le moyen a la même portée que le moyen accueilli par cet arrêt (1). (1) Cass., 25 septembre 2002, RG P.02.0153.F, n° 478; Cass., 1er avril 2004, RG C.01.0211.F-C.01.0217.F, n° 174.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering - Verenigde kamers - Cassatie - Verwijzing - Beslissing onverenigbaar met het cassatiearrest - Cassatieberoep - Middel met dezelfde strekking als het door het cassatiearrest gegrond bevonden middel

- Art. 1119 Gerechtelijk Wetboek

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Chambres. chambres réunies. audience plénière. assemblée générale - Chambres réunies - Cassation - Renvoi - Décision inconciliable avec l'arrêt de cassation - Pourvoi - Moyen dont la portée est identique à celui accueilli par l'arrêt de cassation

- Art. 1119 Code judiciaire

Het arrest van de jeugdkamer van het hof van beroep, dat op grond van artikel 38, Decr.Fr.Gem.R. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, vaststelt dat het noodzakelijk is dwangmaatregelen te nemen, doch zegt dat er momenteel geen uitspraak moet worden gedaan over de maatregelen die dienen genomen te worden in afwachting van het resultaat van het deskundigenonderzoek en dat de tijdelijke huisvesting van het kind handhaaft, schendt het voormelde artikel 38 (1). (1) Zie Cass., 22 feb. 2006, AR P.05.1522.F, nr ...

Viole l'article 38 du décret du Conseil de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse, l'arrêt de la cour d'appel, chambre de la jeunesse, qui, sur la base dudit article, constate la nécessité de recourir à la contrainte mais dit n'y avoir lieu à l'heure actuelle de statuer sur les mesures à prendre dans l'attente de l'issue de l'expertise et maintient l'hébergement provisoire de l'enfant (1). (1) Voir Cass., 22 février 2006, RG P.05.1522.F, n° ...

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Decreet 4 maart 1991 van de Franse Gemeenschap inzake hulpverlening aan de jeugd - Artikel 38 - Jeugdrechtbank - Maatregel van gedwongen hulpverlening - Verlenging - Hoger beroep - Arrest - Beslissing tot verlenging van de dwang en de voorlopige maatregel - Wettigheid

- Art. 38 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Décret du 4 mars 1991 de la Communauté française relatif à l'aide à la jeunesse - Article 38 - Tribunal de la jeunesse - Mesure d'aide contraignante - Renouvellement - Appel - Arrêt - Décision de renouvellement de la contrainte et mesure provisoire - Légalité

- Art. 38 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

---

Geen enkele bepaling schrijft voor dat de persoon die voor betrokkene die de taal van de rechtspleging niet verstaat, de kennisgeving vertaalt van de beslissing van een officier van gerechtelijke politie om hem zijn vrijheid te benemen, zelf de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie moet hebben.

TAALGEBRUIK - Algemeen - Gerechtszaken (Wet 15 juni 1935) - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Aanhouding - Kennisgeving - Taalgebruik - Vertaler - Hoedanigheid

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Kennisgeving - Taalgebruik - Vertaler - Hoedanigheid

Aucune disposition ne prescrit que la personne qui traduit pour l'intéressé qui ne comprend pas la langue de la procédure, la notification de la décision de le priver de sa liberté faite par un officier de police judiciaire, soit elle-même revêtue de cette qualité d'officier de police judiciaire.

LANGUES (EMPLOI DES) - Généralités - Matière judiciaire (l. du 15 juin 1935) - Matière répressive - Détention préventive - Arrestation - Notification - Emploi des langues - Traducteur - Qualité

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Notification - Emploi des langues - Traducteur - Qualité

Wanneer blijkt dat betrokkene geen verklaring heeft afgelegd op het ogenblik dat hem zijn aanhouding werd ter kennis gebracht, tast de vertaling van de beslissing tot kennisgeving van de vrijheidsbenemende maatregel door een vertaler die geen beëdigd tolk is, de regelmatigheid van het bevel tot aanhouding niet aan.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Kennisgeving - Geen verklaring - Taalgebruik - Vertaler - Hoedanigheid

- Art. 31, eerste en derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

TAALGEBRUIK - Algemeen - Gerechtszaken (Wet 15 juni 1935) - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Aanhouding - Kennisgeving - Geen verklaring - Taalgebruik - Vertaler - Hoedanigheid

- Art. 31, eerste en derde lid Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Lorsqu'il apparaît que l'intéressé n'a pas fait de déclaration lorsque son arrestation lui a été notifiée, la traduction de la décision de notification de la décision de privation de liberté par un traducteur n'ayant pas la qualité d'interprète juré, n'affecte pas la régularité du mandat d'arrêt.

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Notification - Absence de déclaration - Emploi des langues - Traducteur - Qualité

- Art. 31, al. 1er et 3 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

LANGUES (EMPLOI DES) - Généralités - Matière judiciaire (l. du 15 juin 1935) - Matière répressive - Détention préventive - Arrestation - Notification - Absence de déclaration - Emploi des langues - Traducteur - Qualité

- Art. 31, al. 1er et 3 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

P.06.1098.N 2 augustus 2006 AC nr. 379

Artikel 292 Gerechtelijk Wetboek vindt geen toepassing in het geval dat een magistraat, nadat hij voordien in dezelfde zaak, als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling, over de regelmatigheid van de toegepaste bijzondere opsporingsmethoden op grond van artikel 235 ter en 235 quater Wetboek van Strafvordering heeft geoordeeld, als lid van de correctionele kamer uitspraak moet doen over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling.

OPENBARE ORDE - Rechterlijke organisatie - Hof van beroep - Samenstelling - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Raadsheer die als lid van de K.I., op grond van artikelen 235ter en 235quater Sv. heeft geoordeeld - Wettigheid - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Hof van beroep - Samenstelling - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Raadsheer die als lid van de K.I., op grond van artikelen 235ter en 235quater Sv. heeft geoordeeld - Wettigheid - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Strafvordering - Hof van beroep - Samenstelling - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling -

L'article 292 du Code judiciaire n'est pas d'application lorsqu'un magistrat, après avoir antérieurement statué en la même cause en tant que membre de la chambre des mises en accusation sur la régularité des méthodes particulières de recherche appliquées sur la base des articles 235ter et 235quater du Code d'instruction criminelle, doit se prononcer en qualité de membre de la chambre correctionnelle sur une demande de mise en liberté provisoire.

ORDRE PUBLIC - Organisation judiciaire - Cour d'appel - Composition - Demande de mise en liberté provisoire - Conseiller ayant statué en tant que membre de la C.M.A, sur la base des articles 235ter et 235quater C.I.cr. - Légalité - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Cour d'appel - Composition - Demande de mise en liberté provisoire - Conseiller ayant statué en tant que membre de la C.M.A, sur la base des articles 235ter et 235quater C.I.cr. - Légalité - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Action publique - Cour d'appel - Composition - Demande de mise en liberté provisoire -

Raadsheer die als lid van de K.I., op grond van artikelen 235ter en 235quater Sv. heeft geoordeeld - Wettigheid - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Hof van beroep - Samenstelling - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Raadsheer die als lid van de K.I., op grond van artikelen 235ter en 235quater Sv. heeft geoordeeld - Wettigheid - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstlling - Hof van beroep - Samenstelling - Raadsheer die als lid van de K.I., op grond van artikelen 235ter en 235quater Sv. heeft geoordeeld - Wettigheid - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W.

Conseiller ayant statué en tant que membre de la C.M.A, sur la base des articles 235ter et 235quater C.I.cr. - Légalité - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Cour d'appel - Composition - Demande de mise en liberté provisoire - Conseiller ayant statué en tant que membre de la C.M.A, sur la base des articles 235ter et 235quater C.I.cr. - Légalité - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Cour d'appel - Composition - Conseiller ayant statué en tant que membre de la C.M.A, sur la base des articles 235ter et 235quater C.I.cr. - Légalité - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire

---

Artikel 6.1 E.V.R.M. is niet van toepassing op de beslissingen van de vonnisgerechten wanneer ze, zoals te dezen, geen uitspraak doen over de gegrondheid van een ingestelde strafvervolging maar over een verzoek tot voorlopige invrijheidstelling (1). (1) Cass., 3 mei 2006, AR P.06.0607.F, nr ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Toepassing

L'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'est pas applicable aux décisions rendues par les juridictions de jugement lorsque, tel qu'en l'espèce, celles-ci ne se prononcent pas sur le bien-fondé de poursuites pénales engagées mais sur une demande de mise en liberté provisoire (1). (1) Cass., 3 mai 2006, RG P.06.0607.F , n° ...

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Demande de mise en liberté provisoire - Application

---

De enkele omstandigheid dat een verbindingsofficier aan de Belgische gerechtelijke overheid gegevens meedeelt die bekomen werden van een vertrouwenspersoon, aangaande een in België te plegen feit, behoort tot zijn specifieke opdracht en houdt geen enkel verband met het verrichten van een opsporingsonderzoek in de zin van artikel 28bis, Wetboek van Strafvordering.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Verbindingsofficier - Gegevens - Vertrouwenspersoon - Opsporingsonderzoek - Omvang

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bewijslast - Verbindingsofficier - Gegevens - Vertrouwenspersoon - Opsporingsonderzoek - Omvang

La seule circonstance qu'un officier de liaison communique aux autorités judiciaires belges des éléments obtenus d'une personne de confiance, au sujet d'un fait à commettre en Belgique, relève de sa mission spécifique et ne concerne en rien la conduite d'une information au sens de l'article 28bis du Code d'instruction criminelle.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Officier de liaison - Données - Personne de confiance - Information - Etendue

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Charge de la preuve - Officier de liaison - Données - Personne de confiance - Information - Etendue

---

Het enkel risico dat een rechter wordt bekritiseerd wegens een vorig optreden in dezelfde zaak leidt niet tot de onverenigbaarheid.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Rechtbanken - Samenstelling - Magistraat - Risico van kritiek wegens vorig optreden in dezelfde zaak

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Strafvordering - Rechtbanken - Samenstelling - Magistraat - Risico van kritiek wegens vorig optreden in dezelfde zaak

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

Le simple risque qu'un juge soit critiqué en raison d'une intervention antérieure en la même cause ne donne pas lieu à incompatibilité.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Tribunaux - Composition - Magistrat - Risque de critique en raison d'une intervention antérieure en la même cause

- Art. 292 Code judiciaire

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Action publique - Tribunaux - Composition - Magistrat - Risque de critique en raison d'une intervention antérieure en la même cause

- Art. 292 Code judiciaire

P.06.1111.N 5 december 2006 AC nr. 621

De omstandigheid dat de aansprakelijke voor de schadepost "meerinspanningen" het slachtoffer heeft vergoed, staat niet eraan in de weg dat de arbeidsongevallenverzekeraar als indeplaatsgestelde in de rechten van de getroffene, tegen die aansprakelijke een rechtsvordering kan instellen voor de recuperatie van de vergoedingen die de arbeidsongevallenverzekeraar aan het slachtoffer heeft uitgekeerd, en dit tot beloop van het bedrag dat volgens het gemene recht aan de getroffene verschuldigd is voor dezelfde schade als die welke krachtens die wet is vergoed.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling - Arbeidsongeval - Aansprakelijke derde - Arbeidsongevallenverzekeraar - Regresvordering - Vergoeding van het slachtoffer door de aansprakelijke

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 46, § 2, eerste lid, 47, 51bis, 51ter, en 59quinquies Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

ARBEIDSONGEVAL - Verzekering - Aansprakelijke derde - Arbeidsongevallenverzekeraar - Regresvordering - Vergoeding van het slachtoffer door de aansprakelijke

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 46, § 2, eerste lid, 47, 51bis, 51ter, en 59quinquies Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

INDEPLAATSSTELLING - Arbeidsongeval - Verzekering - Arbeidsongevallenverzekeraar - Regresvordering - Vergoeding van het slachtoffer door de aansprakelijke

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 46, § 2, eerste lid, 47, 51bis, 51ter, en 59quinquies Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

La circonstance que le responsable ait indemnisé la victime pour "les efforts accrus" n'empêche pas l'assureur-loi, en sa qualité de subrogé dans les droits de la victime, d'introduire contre ce responsable un recours en récupération des indemnités que l'assureur-loi a versées à la victime et ce à concurrence du montant dû à la victime selon le droit commun pour le même dommage que celui indemnisé en vertu de cette loi.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Conventions. recours - Assurances. subrogation - Accident du travail - Tiers responsable - Assureur-loi - Action récursoire - Indemnisation de la victime par le responsable

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 46, § 2, al. 1er, 47, 51bis, 51ter, et 59quinquies L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

ACCIDENT DU TRAVAIL - Assurance - Tiers responsable - Assureur-loi - Action récursoire - Indemnisation de la victime par le responsable

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 46, § 2, al. 1er, 47, 51bis, 51ter, et 59quinquies L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

SUBROGATION - Accident du travail - Assurance - Assureur-loi - Action récursoire - Indemnisation de la victime par le responsable

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 46, § 2, al. 1er, 47, 51bis, 51ter, et 59quinquies L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

---

P.06.1119.N 23 augustus 2006 AC nr. 383

De vervolging en veroordeling in het buitenland van een minderjarige die meer dan zestien jaar oud is op het ogenblik van de feiten is niet strijdig met de Belgische internationale openbare orde, zodat niets zich verzet tegen de uitvoerbaarverkaring door de onderzoeksgerechten van een door de buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding tegen de inmiddels meerderjarig geworden betrokkene, ook voor de feiten die zich situeren in die periode waarin hij minderjarig was maar boven de leeftijd van zestien jaar.

UITLEVERING - Onderzoeksgerechten - Uitvoerbaarverklaring van een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel - Minderjarige boven de leeftijd van 16 jaar op het ogenblik van de feiten

- Art. 1, § 2 Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

- Art. 2.1 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

- Artt. 36, 4° en 38 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

Les poursuites et la condamnation à l'étranger d'un mineur âgé de plus de seize ans au moment des faits, n 'étant pas contraires à l'ordre public international belge, rien ne s'oppose à l'exequatur par les juridictions d'instruction d'un mandat d'arrêt décerné par les autorités étrangères à l'encontre de la personne concernée, devenue majeure depuis lors, y compris pour des faits commis alors qu'il était mineur mais âgé de plus de seize ans.

EXTRADITION - Juridictions d'instruction - Exequatur du mandat d'arrêt décerné par l'autorité étrangère - Mineur d'âge de plus de seize ans au moment des faits

- Art. 1, § 2 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

- Art. 2.1 Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957

- Art. 36, 4° et 38 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

De vervolging en veroordeling in het buitenland van een minderjarige die meer dan zestien jaar oud is op het ogenblik van de feiten is niet strijdig met de Belgische internationale openbare orde, zodat niets zich verzet tegen de uitvoerbaarverklaring door de onderzoeksgerechten van een door de buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding tegen de inmiddels meerderjarig geworden betrokkene, ook voor de feiten die zich situeren in die periode waarin hij minderjarig was maar boven de leeftijd van zestien jaar.

JEUGDBESCHERMING - Uitlevering - Uitvoerbaarverklaring van een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel - Minderjarige boven de leeftijd van 16 jaar op het ogenblik van de feiten

- Art. 1, § 2 Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

- Art. 2.1 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

- Artt. 36, 4° en 38 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - Uitvoerbaarverklaring van een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel - Minderjarige boven de leeftijd van 16 jaar op het ogenblik van de feiten

- Art. 1, § 2 Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

- Art. 2.1 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

- Artt. 36, 4° en 38 Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

Les poursuites et la condamnation à l'étranger d'un mineur âgé de plus de seize ans au moment des faits, n 'étant pas contraires à l'ordre public international belge, rien ne s'oppose à l'exequatur par les juridictions d'instruction d'un mandat d'arrêt décerné par les autorités étrangères à l'encontre de la personne concernée, devenue majeure depuis lors, y compris pour des faits commis alors qu'il était mineur mais âgé de plus de seize ans.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Extradition - Exequatur du mandat d'arrêt décerné par l'autorité étrangère - Mineur d'âge de plus de seize ans au moment des faits

- Art. 1, § 2 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

- Art. 2.1 Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957

- Art. 36, 4° et 38 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Exequatur du mandat d'arrêt décerné par l'autorité étrangère - Mineur d'âge de plus de seize ans au moment des faits

- Art. 1, § 2 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

- Art. 2.1 Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957

- Art. 36, 4° et 38 L. du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

---

P.06.1128.F 2 augustus 2006 AC nr. 378

Geen enkele wetsbepaling voorziet erin, dat na het verstrijken van de termijn van vijftien dagen na de aanhouding van de persoon en zonder dat de raadkamer uitspraak heeft gedaan over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel, de raadkamer, en, in het geval van hoger beroep, de kamer van inbeschuldigingstelling, geen uitspraak meer kunnen doen over de tenuitvoerlegging van dat Europees aanhoudingsbevel.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Raadkamer - Beslissing - Termijn

- Art. 16, § 1, derde lid Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Raadkamer - Beslissing - Termijn

- Art. 16, § 1, derde lid Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Aucune disposition légale ne prévoit qu'après l'expiration du délai de quinze jours suivant l'arrestation de la personne sans que la chambre du conseil n'ait statué sur l'exécution du mandat d'arrêt européen, la chambre du conseil, et, en cas de recours, la chambre des mises en accusation ne pourraient plus statuer sur l'exécution de ce mandat d'arrêt européen.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Chambre du conseil - Décision - Délai

- Art. 16, § 1er, al. 3 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Chambre du conseil - Décision - Délai

- Art. 16, § 1er, al. 3 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

Uit de omstandigheid dat de persoon waartegen een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd verzet heeft aangetekend tegen het bij verstek gewezen vonnis, met het oog op de tenuitvoerlegging waarvoor dit bevel werd uitgevaardigd, kan niet worden afgeleid dat de rechtspleging tot tenuitvoerlegging van het voormelde bevel zonder voorwerp zou zijn.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Uitvaardigende Staat - Beslissing bij verstek gewezen - Verzet

ONDERZOEKSGERECHTEN - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Uitvaardigende Staat - Beslissing bij verstek gewezen - Verzet

De la circonstance que la personne qui fait l'objet du mandat d'arrêt européen a formé opposition au jugement rendu par défaut, en vue de l'exécution duquel ce mandat a été délivré, il ne se déduit pas que la procédure tendant à l'exécution dudit mandat serait privée d'objet.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Etat d'émission - Décision rendue par défaut - Opposition

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Etat d'émission - Décision rendue par défaut - Opposition

---

De voorwaarde dat de uitvaardigende rechterlijke autoriteit waarborgen biedt die als toereikend worden beschouwd om de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, ervan te verzekeren dat hij in de uitvaardigende Staat een nieuwe vonnisprocedure kan vragen en in zijn aanwezigheid wordt berecht, zo het Europees aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd op grond van een bij verstek gewezen beslissing, maakt voor het onderzoeksgerecht geen verplichting maar gewoon een mogelijkheid uit (1). (1) Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Uitvaardigende Staat - Beslissing bij verstek gewezen - Onderzoeksgerecht - Tenuitvoerlegging - Voorwaarden - Mogelijkheid

- Art. 7, eerste lid Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

ONDERZOEKSGERECHTEN - Europees aanhoudingsbevel - Uitvaardigende Staat - Beslissing bij verstek gewezen - Onderzoeksgerecht - Tenuitvoerlegging - Voorwaarden - Mogelijkheid

- Art. 7, eerste lid Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

La condition que l'autorité judiciaire d'émission donne des assurances jugées suffisantes pour garantir à la personne qui fait l'objet d'un mandat d'arrêt européen qu'elle aura la possibilité de demander une nouvelle procédure de jugement dans l'Etat d'émission et d'être jugée en sa présence lorsque le mandat d'arrêt européen a été délivré sur base d'une décision rendue par défaut, ne constitue pas une obligation mais une simple faculté dans le chef de la juridiction d'instruction (1). (1) Cass., 8 décembre 2004, RG P.04.1540.F, n° 601.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Etat d'émission - Décision rendue par défaut - Juridiction d'instruction - Exécution - Conditions - Faculté

- Art. 7, al. 1er L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt européen - Etat d'émission - Décision rendue par défaut - Juridiction d'instruction - Exécution - Conditions - Faculté

- Art. 7, al. 1er L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

---

Artikel 149 van de Grondwet is niet van toepassing op de beslissingen van de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de uitvoering van het Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Cass., 5 juli 2005, AR P.05.0896.N, nr 387, en concl. eerste advocaat-generaal J.F. LECLERCQ, in A.C.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Europees aanhoudingsbevel - Onderzoeksgerechten

L'article 149 de la Constitution n'est pas applicable aux décisions de juridictions d'instruction statuant sur l'exécution du mandat d'arrêt européen (1). (1) Cass., 5 juillet 2005, RG P.05.0896.N, n° 387, et conclusions de M. le premier avocat général J.F. LECLERCQ.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Mandat d'arrêt européen - Juridictions d'instruction

---

De gegevens betreffende de identiteit en de nationaliteit van de gezochte persoon die het Europees aanhoudingsbevel moet bevatten, zijn niet op straffe van nietigheid voorgeschreven (1). (1) Cass., 1 maart 2006, AR P.06.0280.F, nr ...; Cass., 21 sept. 2005, AR P.05.1270.F, nr 450; Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Vermeldingen - Identiteit - Nationaliteit - Verzuim

- Art. 2, § 4, 1° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees

Les informations relatives à l'identité et à la nationalité de la personne recherchée que doit contenir le mandat d'arrêt européen ne sont pas prescrites à peine de nullité (1). (1) Cass., 1er mars 2006, RG P.06.0280.F, n° ...; Cass., 21 septembre 2005, RG P.05.1270.F, n° 450; Cass., 8 décembre 2004, RG P.04.1540.F, n° 601.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Mentions - Identité - Nationalité - Omission

- Art. 2, § 4, 1° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt

P.06.1129.N 28 november 2006 AC nr. 606

Het Hof van Cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen die gebaseerd is op een onjuiste onderstelling van het cassatiemiddel over de inhoud van het recht (1). (1) Zie Cass., 19 mei 2004, AR P.04.0352.F, nr 270; 27 okt. 2004, AR P.04.0695.F, nr 511; 11 feb. 2005, AR P.04.0262.N, nr 88.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Vraag gesteund op een onjuiste onderstelling

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Vraag gesteund op een onjuiste onderstelling

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

La Cour de cassation n'est pas tenue à poser une question préjudicielle à la Cour d'arbitrage dès lors qu'elle repose sur une prémisse erronée du moyen de cassation sur le contenu du droit (1). (1) Voir Cass., 19 mai 2004, AR P.04.0352.F, n° 270; 27 octobre 2004, AR P.04.0695.F, n° 511; 11 février 2005, AR P.04.0262.N, n° 88.

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Question fondée sur une hypothèse erronée

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Question préjudicielle - Cour d'arbitrage - Cour de cassation - Obligation - Limites - Question fondée sur une hypothèse erronée

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

---

Het Hof van Cassatie is niet gehouden aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen wanneer die vraag geen rechtsongelijkheid betreft tussen twee categorieën van vergelijkbare beklaagden, maar berust op een hypothetische ongelijkheid tussen beklaagden die het gevolg is van de feitelijke omstandigheden van elke strafzaak (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 1996, AR P.95.1428.N, nr 417; 23 juni 2005, AR C.03.0389.F, nr 366; 26 mei 2006, AR C.05.0150.F, nr ...

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Vraag niet gesteund op een rechtsongelijkheid tussen twee categoriën van vergelijkbare beklaagden - Vraag gesteund op een hypothetische ongelijkheid

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Vraag niet gesteund op een rechtsongelijkheid tussen twee categoriën van vergelijkbare beklaagden - Vraag gesteund op een hypothetische ongelijkheid

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

La Cour de cassation n'est pas tenue à poser une question préjudicielle à la Cour d'arbitrage lorsque cette question ne concerne pas une illégalité en droit entre deux catégories de prévenus comparables, mais qu'elle repose sur une inégalité hypothétique entre prévenus résultant des circonstances de fait propres à toute affaire pénale (1). (1) Voir Cass., 5 novembre 1996, AR P.95.1428.N, n° 417; 23 juin 2005, AR C.03.0389.F, n° 366; 26 mai 2006, AR C.05.0150.F, n° ...

COUR CONSTITUTIONELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Question non fondée sur l'inégalité en droit entre deux catégories de prévenus comparables - Question fondée sur une inégalité hypothétique

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Cour de cassation - Obligation - Limites - Question non fondée sur l'inégalité en droit entre deux catégories de prévenus comparables - Question fondée sur une inégalité hypothétique

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Voor het witwasmisdrijf van artikel 505, eerste lid, 3°, Strafwetboek draagt de vervolgende partij onder meer de bewijslast van de illegale of misdadige herkomst van de in geding zijnde zaken en van de kennis daarvan bij de dader: aan de bewijslast betreffende de illegale of misdadige herkomst is voldaan wanneer op grond van feitelijke gegevens met zekerheid elke legale herkomst van die zaken kan worden uitgesloten, terwijl aan de bewijslast betreffende de kennis bij de dader is voldaan wanneer deze met zekerheid kan afgeleid worden uit de feitelijke omstandigheden; dergelijke bewijsregeling vergt geen enkel bewijs vanwege de beklaagde en dus ook niet het bewijs van zijn onschuld (1). (1) Zie Cass., 9 juni 1999, AR P.99.0231.F, nr 340; 21 juni 2000, AR P.99.1285.F, P.00.0351.F en P.00.0856.F, nr 387; 25 sept. 2001, AR P.01.0725.N, nr 493; 9 mei 2006, AR P.06.0242.N, nr ...; 19 sept. 2006, AR P.06.0608.N, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Heling - Witwassen van vermogensvoordelen - Illegale of delictuele herkomst - Kennis van deze herkomst - Vereiste - Gevolg

HELING - Witwassen van vermogensvoordelen - Bestanddelen - Illegale of delictuele herkomst - Kennis van deze herkomst

HELING - Witwassen van vermogensvoordelen - Illegale of delictuele herkomst - Kennis van deze herkomst - Bewijslast - Vereiste

La charge de la preuve de l'infraction de blanchiment prévue à l'article 505, alinéa 1er, 3° du Code pénal, incombe à la partie poursuivante notamment en ce qui concerne l'origine illégale ou criminelle des objets litigieux et du fait que l'auteur en avait connaissance: la charge de la preuve concernant l'origine illégale ou criminelle a été satisfaite lorsque, sur la base d'éléments de fait, toute origine légale de ces choses peut être exclue, alors que la charge de la preuve concernant le fait que l'auteur en avait connaissance est satisfaite lorsque cette connaissance peut être déduite avec certitude des circonstances de fait; un tel régime de la preuve ne requiert aucune preuve de la part du prévenu et dès lors pas davantage la preuve de son innocence (1). (1) Voir Cass., 9 juin 1999, AR P.99.0231.F, n° 340; 21 juin 2000, AR P.99.1285.F, P.00.0351.F et P.00.0856.F, n° 387; 25 septembre 2001, AR P.01.0725.N, n° 493; 9 mai 2006, AR P.06.0242.N, n° ...; 19 septembre 2006, AR P.06.0608.N, n° ....

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Recel - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Origine illégale ou délictueuse - Connaissance de cette origine - Condition - Effet

RECEL - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Eléments - Origine illégale ou délictueuse - Connaissance de cette origine

RECEL - Blanchiment d'avantages patrimoniaux - Origine illégale ou délictueuse - Connaissance de cette origine - Charge de la preuve - Condition

---

P.06.1132.N 5 december 2006 AC nr. 622

Het misdrijf van valse eed bij een verzegeling of een boedelbeschrijving vereist enkel algemeen opzet, wat inhoudt dat de dader het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dit is dat hij ervan bewust is dat de boedelbeschrijving bij dewelke hij de eed aflegt, verkeerde of onvolledige gegevens bevat; het feit dat de dader hierbij te goeder trouw gemeend heeft dat hij bepaalde vermogensbestanden niet diende aan te geven omdat daarover tussen de partijen afspraken bestonden, brengt geen staffeloosheid mee (1). (1) Zie Cass., 29 sept. 1992, AR 5733, nr 634; Cass., okt. 2003, AR P.03.1030.F, nr 519.

MEINEED - Moreel bestanddeel

- Art. 226, tweede lid Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Moreel bestanddeel - Meineed

- Art. 226, tweede lid Strafwetboek

L'infraction de faux serment fait lors d'une apposition de scellés ou d'un inventaire ne requiert que le dol général, ce qui implique que l'auteur a commis l'infraction sciemment, à savoir qu'il avait conscience que l'inventaire pour lequel il a prêté serment contenait des éléments erronés ou incomplets; que l'auteur ait estimé de bonne foi qu'il ne devait pas faire état de certains éléments patrimoniaux en raison d'accords pris à leur propos par les parties, n'implique pas une impunité (1). (1) Voir Cass., 29 septembre 1992, RG 5733, n° 634; Cass., 22 octobre 2003, RG P.03.1030.F, n° 519.

FAUX SERMENT - Elément constitutif moral

- Art. 226, al. 2 Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Elément constitutif moral - Faux serment

- Art. 226, al. 2 Code pénal

P.06.1133.F 22 november 2006 AC nr. 589

De bestraffing van de misdaden en wanbedrijven die voor rekening van een handelsvennootschap zijn gepleegd of die een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen, en die gepleegd zijn vóór de inwerkingtreding, op 3 juli 1999, van de Wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen, veronderstelt dat de rechter bij een natuurlijk persoon het bestaan van de bestanddelen ervan vaststelt; daarvoor komt met name iedereen in aanmerking die in feite voor de vennootschap optreedt, ook al is die persoon geen orgaan ervan (1). (1) Zie Cass., 23 mei 1990, AR 8109, nr 558; Alain DE NAUW, La délinquance des personnes morales et l'attribution de l'infraction à une personne physique par le juge, noot onder Cass., 23 mei 1990, R.C.J.B., 1992, p. 550.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Handelsvennootschap - Feiten gepleegd vóór 3 juli 1999 - Natuurlijke persoon - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid

La répression des crimes et délits perpétrés pour le compte d'une société commerciale ou intrinsèquement liés à la réalisation de son objet ou à la défense de ses intérêts, commis avant l'entrée en vigueur, le 3 juillet 1999, de la loi du 4 mai 1999 instaurant la responsabilité pénale des personnes morales, suppose que le juge constate l'existence de leurs éléments constitutifs dans le chef d'une personne physique; il peut s'agir notamment de toute personne qui, en fait, agit pour la société, même si elle n'en est pas l'organe (1). (1) Voir Cass., 23 mai 1990, RG 8109, n° 558; Alain DE NAUW, La délinquance des personnes morales et l'attribution de l'infraction à une personne physique par le juge, note sous Cass., 23 mai 1990, R.C.J.B., 1992, p. 550.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Société commerciale - Faits commis avant le 3 juillet 1999 - Personne physique - Responsabilité pénale

---

P.06.1143.N 5 december 2006 AC nr. 623

Wanneer de betekening van een bij verstek gewezen beslissing niet aan de persoon van de beklaagde gebeurde, is de verjaring van de strafvordering geschorst vanaf het verstrijken van de gewone verzettermijn tot op de dag waarop het verzet wordt aangetekend, op voorwaarde dat het verzet ontvankelijk wordt verklaard (1) (2). (1) Cass., 22 feb. 1989, AR 7259, nr 352; Cass., 31 mei 1989, AR 7513, nr 562; Cass., 4 maart 1992, AR 9500, nr 350; Cass., 24 mei 1995, AR P.94.0080.N, nr 254. (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2003, nr 219.

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Verstekvonnis - Betekening - Schorsing van de verjaring

- Art. 24, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Artt. 151 en 187 Wetboek van Strafvordering

Lorsque la signification d'une décision rendue par défaut n'est pas faite à personne du prévenu, la prescription de l'action publique est, à l'expiration du délai ordinaire d'opposition, suspendue jusqu'à la date de la signification de l'opposition, sous réserve de la recevabilité de l'opposition (1) (2). (1) Cass., 22 février 1989, RG 7259, n° 352; Cass., 31 mai 1989, RG 7513, n° 562; Cass., 4 mars 1992, RG 9500, n° 350; Cass., 24 mai 1995, RG P.94.0080.N, n° 254. (2) R. DECLERCQ, Beginselen van Strafrechtspleging, Malines, Kluwer, 2003, n° 219.

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Jugement par défaut - Signification - Suspension de la prescription

- Art. 24, al. 1er L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 151 et 187 Code d'Instruction criminelle

P.06.1153.N 12 december 2006 AC nr. 639

Artikel 62 Wegverkeerswet bepaalt niet dat de vaststellingen met radartoestellen slechts bewijswaarde hebben wanneer tevens een foto van de vastgestelde feiten voorligt.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Processen-verbaal - Materiële bewijsmiddelen die door bemande automatisch werkende toestellen worden opgeleverd - Vaststellingen - Bijzondere wettelijke bewijswaarde - Foto

L'article 62 de la loi relative à la police de la circulation routière ne dispose pas que les constatations établies à l'aide de radars n'ont de valeur probante que lorsqu'il existe également une photographie des faits constatés.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Procès-verbaux - Preuves matérielles fournies par des appareils fonctionnant automatiquement en présence d'un agent qualifié - Constatations - Force probante spéciale - Photographie

P.06.1154.N 12 december 2006 AC nr. 640

Concl. proc.-gen. De Swaef, Cass., 12 dec. 2006, AR P.06.1154.N, AC, 2006, nr ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Wegverkeer - Proces-verbaal - Bijzondere bewijswaarde - Beperkingen

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijs van het bestaan van een bouwvergunning - Verweer van de beklaagde tegen een strafvordering wegens bouwen of instandhouden zonder voorafgaande vergunning

Conclusions de M. le procureur général DE SWAEF, Cass., 12 décembre 2006, RG P.06.1154.N, Pas., 2006, n° ...

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Roulage - Procès-verbal - Valeur probante spéciale - Restrictions

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Preuve de l'existence d'un permis de bâtir - Défense prévenu contre l'action publique du chef de construction ou de maintien de construction sans autorisation préalable

---

De rechter in strafzaken beoordeelt vrij de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Algemeen - Afdoende vermoedens - Gegevens die op het tegendeel wijzen

Le juge pénal apprécie librement la valeur probante des éléments qui lui ont été transmis régulièrement et que les parties ont pu contredire (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Généralités - Présomptions suffisantes - Eléments en sens contraire

---

Het beginsel dat de rechter in strafzaken vrij de bewijswaarde beoordeelt van de hem regelmatig overgelegde gegevens waarover de partijen tegenspraak hebben kunnen voeren, geldt eveneens voor het bewijs van het bestaan van een bouwvergunning, die niet de inzet vormt van een administratief rechterlijk geschil tussen de overheid en de bestuurde, maar die de beklaagde in zijn voordeel inroept als verweer tegen een strafvervolging wegens het bouwen of instandhouden zonder voorafgaande vergunning (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijs van het bestaan van een bouwvergunning - Verweer van de beklaagde tegen een strafvordering wegens bouwen of instandhouden zonder voorafgaande vergunning

Le principe selon lequel le juge pénal apprécie librement la valeur probante des éléments qui lui ont été transmis régulièrement et que les parties ont pu contredire vaut également pour la preuve de l'existence d'un permis de bâtir, qui ne constitue pas l'enjeu d'un contentieux judiciaire administratif entre l'autorité et l'administré, mais que le prévenu invoque à son profit comme moyen de défense contre l'action publique mise en mouvement du chef de construction ou du maintien de construction sans autorisation préalable (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Preuve de l'existence d'un permis de bâtir - Défense prévenu contre l'action publique du chef de construction ou de maintien de construction sans autorisation préalable

---

P.06.1155.F 22 november 2006 AC nr. 590

Het staat aan de rechter die de onwettigheid van een bewijs vaststelt, in feite en bijgevolg op onaantastbare wijze te beslissen of en in welke mate dit onwettig bewijs al dan niet aan de basis ligt van de andere onderzoekshandelingen, zodat het recht op een eerlijk proces onherroepelijk is aangetast; de rechter kan oordelen dat dit recht niet in het gedrang komt wanneer er geen oorzakelijk verband bestaat tussen het door nietigheid aangetaste bewijsmateriaal en de door het onderzoek aan het licht gebrachte bezwaren (1). (1) Zie Cass., 18 april 2001, AR P.01.0033.F, nr 212.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Onwettigheid van een bewijs

Il appartient au juge qui constate l'illégalité d'une preuve d'apprécier en fait, et dès lors souverainement, si et dans quelle mesure cette preuve illégale se trouve ou non à l'origine des autres actes d'instruction, de sorte que le droit à un procès équitable est compromis de manière irréparable; le juge peut considérer que ce droit n'est pas compromis en l'absence de lien causal entre l'élément frappé de nullité et les charges révélées par l'instruction (1). (1) Voir Cass., 18 avril 2001, RG P.01.0033.F, n° 212.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Illégalité d'une preuve

P.06.1167.N 12 december 2006 AC nr. 641

Is geen beslissing in de zin van artikel 416 Wetboek van Strafvordering, de beslissing waarbij het bestreden arrest oordeelt dat de strafvordering inzake de feiten van de telastleggingen geen voortgang kan vinden bij gebrek aan consignatie.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Beslissing waarbij geoordeeld wordt dat de strafvordering geen voortgang kan vinden bij gebrek aan consignatie

N'est pas une décision au sens de l'article 416 du Code d'instruction criminelle la décision par laquelle l'arrêt attaqué considère que l'action publique exercée du chef des faits des préventions ne saurait avoir de suite à défaut de consignation.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Décision considérant que l'action publique ne saurait avoir de suite à défaut de consignation

P.06.1169.N 16 augustus 2006 AC nr. 380

De bepaling volgens dewelke de raadkamer bij de procedure tot handhaving van de voorlopige hechtenis moet antwoorden op de conclusies van de partijen en in geval de partijen in hun conclusies het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld, onder vermelding van feitelijke gegevens, betwisten, moet preciseren welke gegevens volgens haar dergelijke aanwijzingen van schuld uitmaken, is ook van toepassing op de procedure voor de kamer van inbeschuldigingstelling (1). (1) Zie Cass., 5 juni 1996, AR P.96.0735.F, nr 217; B. DEJEMEPPE, "Les voies de recours", in B. DEJEMEPPE (ed.), La détention préventive, Brussel, Larcier, 1992, p. 310, nr 32.4.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Aanwijzingen van schuld - Op conclusie - Motiveringsplicht

- Art. 23, 4° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Onderzoeksgerechten - Kamer van inbeschuldigingstelling - Aanwijzingen van schuld - Motiveringsplicht

- Art. 23, 4° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Aanwijzingen van schuld - Op conclusie - Motiveringsplicht

- Art. 23, 4° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

La disposition selon laquelle, dans la procédure de maintien de la détention préventive, la chambre du conseil doit répondre aux conclusions des parties et doit, si les parties, dans leurs conclusions, contestent, en faisant état d'éléments de fait, l'existence d'indices sérieux de culpabilité, préciser quels sont les éléments qui lui paraissent constituer de tels indices, s'applique également à la procédure devant la chambre des mises en accusation (1). (1) Voir Cass., 5 juin 1996, RG P.96.0735.F, n° 217; B. DEJEMEPPE, "Les voies de recours", dans B. DEJEMEPPE (éd.), La détention préventive, Bruxelles, Larcier, 1992, p. 310, n° 32.4.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Détention préventive - Maintien - Indices de culpabilité - En cas de dépot de conclusions - Obligation de motivation

- Art. 23, 4° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Détention préventive - Maintien - Juridictions d'instruction - Chambre des mises en accusation - Indices de culpabilité - Obligation de motivation

- Art. 23, 4° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Chambre des mises en accusation - Indices de culpabilité - En cas de dépot de conclusions - Obligation de motivation

- Art. 23, 4° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

De vaststelling van de ernstige aanwijzingen van schuld, als één van de vereisten tot de voorlopige hechtenis, houdt geen beoordeling in van de schuld; dit laatste, als constitutief bestanddeel van een veroordeling wegens misdrijf, is voorbehouden aan het vonnisgerecht dat oordeelt op grond van vaststaande feitelijke gegevens waarvan alleen dit gerecht bevoegd is om de bewijswaarde ervan te beoordelen (1). (1) Zie Cass., 13 maart 1991, AR 8947, nr 364; Cass., 26 april 1994, AR P.94.0519.N, nr 202.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Redenen - Aanwijzingen van schuld

- Artt. 16, § 5, 21, § 5, 22, vijfde lid, 23, 4°, en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerechten - Redenen - Aanwijzingen van schuld

- Artt. 16, § 5, 21, § 5, 22, vijfde lid, 23, 4°, en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

La constatation d'indices sérieux de culpabilité, en tant qu'une des conditions de la détention préventive, n'implique pas une appréciation de la culpabilité, qui, en tant qu'élément constitutif d'une condamnation du chef d'une infraction, est laissée à la juridiction de jugement appelée à statuer sur la base d'éléments de faits établis pour lesquels seule cette juridiction a la compétence d'en apprécier la valeur probante (1). (1) Voir Cass., 13 mars 1991, RG 8947, n° 364; Cass., 26 avril 1994, RG P.94.0519.N, n° 202.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Maintien - Motifs - Indices de culpabilité

- Art. 16, § 5, 21, § 5, 22, al. 5, 23, 4°, et 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridictions d'instruction - Motifs - Indices de culpabilité

- Art. 16, § 5, 21, § 5, 22, al. 5, 23, 4°, et 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.1170.N 19 december 2006 AC nr. 662

De rechter in strafzaken oordeelt op grond van de feitelijke omstandigheden dat allen die met eenzelfde oogmerk, gezamenlijk en gelijktijdig, dit is binnen eenzelfde tijdsvak en uitvoering, als daders of mededaders, zoals bepaald in artikel 66 Strafwetboek, aan een persoon slagen en verwondingen hebben toegebracht, mede strafrechtelijk verantwoordelijk moeten worden geacht voor het geheel van deze handelingen en derhalve ook voor alle gevolgen daarvan voor het slachtoffer; het Hof kan alleen nagaan of de rechter zijn oordeel ter zake niet steunt op feitelijke omstandigheden die dit oordeel niet kunnen schragen.

MISDRIJF - Deelneming - Opzettelijke slagen en verwondingen - Verzwarende omstandigheden verbonden aan de gevolgen van de slagen en verwondingen - Met hetzelfde oogmerk gezamenlijk en gelijktijdig toebrengen van slagen en verwondingen - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de verschillende mededaders voor de gevolgen - Onaantastbare beoordeling door de strafrechter - Grenzen - Marginale toetsing

- Artt. 66, 392, 398, 399 en 400 Strafwetboek

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Opzettelijke slagen en verwondingen - Verzwarende omstandigheden verbonden aan de gevolgen van de slagen en verwondingen - Meerdere daders - Met hetzelfde oogmerk gezamenlijk en gelijktijdig toebrengen van slagen en verwondingen - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de verschillende mededaders voor de gevolgen - Onaantastbare beoordeling door de strafrechter - Grenzen - Marginale toetsing

- Artt. 66, 392, 398, 399 en 400 Strafwetboek

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Verzwarende omstandigheden verbonden aan de gevolgen van de slagen en verwondingen - Meerdere daders - Met hetzelfde oogmerk gezamenlijk en gelijktijdig toebrengen van slagen en verwondingen - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de verschillende mededaders voor de gevolgen - Onaantastbare beoordeling door de

Le juge pénal décide sur la base des circonstances de fait que tous ceux qui, conjointement et simultanément dans le même dessein, à savoir dans une même unité de temps et d'exécution, ont, comme auteurs ou coauteurs, porté des coups et blessures à une personne, tels que prévus à l'article 66 du Code pénal, doivent être considérés comme pénalement coresponsables de l'ensemble desdits actes et, partant, aussi de toutes leurs conséquences pour la victime; la Cour peut seulement vérifier si le juge ne fonde pas son appréciation en l'espèce sur des circonstances de fait qui ne peuvent étayer ladite appréciation.

INFRACTION - Participation - Coups et blessures volontaires - Circonstances aggravantes liées aux suites des coups et blessures - Coups et blessures portés conjointement et simultanément dans le même dessein - Responsabilité pénale des différents coauteurs pour les suites - Appréciation souveraine par le juge pénal - Limites - Contrôle marginal

- Art. 66, 392, 398, 399 et 400 Code pénal

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Coups et blessures volontaires - Circonstances aggravantes liées aux suites des coups et blessures - Pluralité d'auteurs - Coups et blessures portés conjointement et simultanément dans le même dessein - Responsabilité pénale des différents coauteurs pour les suites - Appréciation souveraine par le juge pénal - Limites - Contrôle marginal

- Art. 66, 392, 398, 399 et 400 Code pénal

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Circonstances aggravantes liées aux suites des coups et blessures - Pluralité d'auteurs - Coups et blessures portés conjointement et simultanément dans le même dessein - Responsabilité pénale des différents coauteurs pour les suites - Appréciation souveraine par le juge pénal - Limites - Contrôle marginal

strafrechter - Grenzen - Marginale toetsing

- Artt. 66, 392, 398, 399 en 400 Strafwetboek

- Art. 66, 392, 398, 399 et 400 Code pénal

Het is voor de in de artikelen 399 en 400 Strafwetboek wettelijk vastgestelde strafverzwaring, wanneer de toegebrachte slagen of verwondingen voor het slachtoffer bepaalde gevolgen hebben gehad, niet vereist dat de dader het bepaalde gevolg van de door hem persoonlijk toegebrachte slagen of verwondingen heeft gewild.

MISDRIJF - Verzwarende omstandigheden - Opzettelijke slagen en verwondingen - Verzwarende omstandigheden verbonden aan de gevolgen van de slagen en verwondingen - Moreel bestanddeel

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Moreel bestanddeel - Opzettelijke slagen en verwondingen - Verzwarende omstandigheden verbonden aan de gevolgen van de slagen en verwondingen - Moreel bestanddeel

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Verzwarende omstandigheden verbonden aan de gevolgen van de slagen en verwondingen - Moreel bestanddeel

L'aggravation de la peine légalement prévue aux articles 399 et 400 du Code pénal, lorsque les coups et blessures portés ont eu des suites pour la victime, n'exige pas que l'auteur ait voulu une telle suite des coups et blessures personnellement portés par lui.

INFRACTION - Circonstances aggravantes - Coups et blessures volontaires - Circonstances aggravantes liées aux suites des coups et blessures - Elément moral

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Elément moral - Coups et blessures volontaires - Circonstances aggravantes liées aux suites des coups et blessures - Elément moral

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Circonstances aggravantes liées aux suites des coups et blessures - Elément moral

---

P.06.1173.F 22 november 2006 AC nr. 591

Artikel 59, Grondwet kent het slachtoffer van de misdrijven waarvan het de vervolging regelt, het recht niet toe om zelf de strafvervolging op gang te brengen tegen degene die hij beschuldigt.

GRONDWET - Art. 59 - Parlementaire onschendbaarheid - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Rechten van het slachtoffer - Instellen van de strafvordering

- Art. 59 Grondwet 1994

IMMUNITEIT - Parlementaire onschendbaarheid - Artikel 59, Grondwet 1994 - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Rechten van het slachtoffer - Instellen van de strafvordering

- Art. 59 Grondwet 1994

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Parlementaire onschendbaarheid - Rechten van het slachtoffer - Instellen van de strafvordering

- Art. 59 Grondwet 1994

STRAFVORDERING - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Parlementaire onschendbaarheid - Rechten van het slachtoffer - Instellen van de strafvordering

- Art. 59 Grondwet 1994

L'article 59 de la Constitution ne confère pas, à la victime des infractions dont il règle la poursuite, le droit de mettre elle-même l'action publique en mouvement contre celui qu'elle accuse.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 59 - Immunité parlementaire - Action civile portée devant la juridiction répressive - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique

- Art. 59 Constitution 1994

IMMUNITE - Immunité parlementaire - Constitution 1994, article 59 - Action civile portée devant la juridiction répressive - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique

- Art. 59 Constitution 1994

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action civile portée devant la juridiction répressive - Immunité parlementaire - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique

- Art. 59 Constitution 1994

ACTION PUBLIQUE - Action civile portée devant la juridiction répressive - Immunité parlementaire - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique

- Art. 59 Constitution 1994

Artikel 6.1, E.V.R.M. geeft de partij die beweert door een misdrijf te zijn benadeeld, niet het recht om zelf de strafvordering op gang te brengen tegen degene die zij beschuldigt (1). (1) Cass., 28 juni 2006, AR P.06.0427.F, nr ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Rechtsvordering ingesteld voor het strafgerecht - Voorrecht van rechtsmacht - Rechten van het slachtoffer - Instellen van de strafvordering

STRAFVORDERING - Burgerlijke rechtsvordering voor het

L'article 6.1, C.E.D.H. ne donne pas le droit, à la partie qui se prétend lésée par une infraction, de mettre elle-même l'action publique en mouvement contre celui qu'elle accuse (1). (1) Cass., 28 juin 2006, RG P.06.0427.F, n° ...

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Action portée devant la juridiction répressive - Privilège de juridiction - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique

ACTION PUBLIQUE - Action civile portée devant la juridiction

strafgerecht - Recht op een rechterlijke instantie - Voorrecht van rechtsmacht - Rechten van het slachtoffer - Instellen van de strafvordering

répressive - Droit d'accès à un tribunal - Privilège de juridiction - Droits de la victime - Mise en mouvement de l'action publique

De gerechten kunnen en moeten zelfs weigeren om de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen toe te passen, met inbegrip van de niet verordenende bepalingen die op dergelijke akten steunen, met name als ze in strijd zijn met de Grondwet (1). (1) Zie Cass., 22 maart 1993, AR 9512, nr 154; Cass., 8 april 2003, AR P.02.1165.N, nr 233; Marc UYTTENDAELE, Precis de droit constitutionnel belge, Brussel, Bruylant, 2001, p. 132, nr 124.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Besluiten en verordeningen - Overeenstemming met de Grondwet - Toetsing door de rechter

- Art. 159 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Grondwet (1994) - Artikel 159 - Besluiten en verordeningen - Overeenstemming met de Grondwet - Toetsing door de rechter

- Art. 159 Grondwet 1994

Les juridictions peuvent et même doivent refuser d'appliquer les arrêtés et règlements généraux, provinciaux et locaux, en ce compris les dispositions non réglementaires portées par de tels actes, s'ils sont contraires, notamment, à la Constitution (1). (1) Voir Cass., 22 mars 1993, RG 9512, n° 154; Cass., 8 avril 2003, RG P.02.1165.N, n° 233; Marc UYTTENDAELE, Précis de droit constitutionnel belge, Bruxelles, Bruylant, 2001, p. 132, n° 124.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 159 - Arrêtés et règlements - Conformité avec la Constitution - Contrôle du juge

- Art. 159 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Constitution (1994) - Article 159 - Arrêtés et règlements - Conformité avec la Constitution - Contrôle du juge

- Art. 159 Constitution 1994

Ofschoon het toezicht, mits opwerpen van een exceptie, dat door artikel 159, Grondwet is ingesteld, het mogelijk maakt om een akte niet toe te passen, laat dit geen bestraffing toe wegens het niet bestaan ervan.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Besluiten en verordeningen - Overeenstemming met de wetten - Toetsing door de rechter

- Art. 159 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Grondwet (1994) - Artikel 159 - Besluiten en verordeningen - Overeenstemming met de wetten - Toetsing door de rechter

- Art. 159 Grondwet 1994

Si le contrôle par voie d'exception institué par l'article 159 de la Constitution permet d'écarter l'application d'un acte, il n'autorise pas la censure de son inexistence.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 159 - Arrêtés et règlements - Conformité aux lois - Contrôle du juge

- Art. 159 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Constitution (1994) - Article 159 - Arrêtés et règlements - Conformité aux lois - Contrôle du juge

- Art. 159 Constitution 1994

P.06.1177.N 28 november 2006 AC nr. 607

Ook vóór de faillissementswet van 8 augustus 1997, in werking getreden op 1 januari 1998, waren de ontdraging van activa en de niet-tijdige aangifte van faillissement strafbaar en zij zijn dit nog steeds (1). (1) Cass., 4 jan. 2000, AR P.98.1416.N, nr 3, waar gepreciseerd wordt dat wat de niet-tijdige aangifte van staking van betaling betreft, de constitutieve bestanddelen van het nieuwe artikel 489bis, 4° SW strenger - en dus gunstiger voor de beklaagde - zijn dan deze van het oude artikel 574, 4°, Faillissementswet 1851.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Verduistering of verberging van activa - Oude en nieuwe wet - Artikel 577, 2°, Faillissementswet 1851 - Artikel 489ter, 1° SW, ingevoegd bij artikel 120, Faillissementswet 1997

- Artt. 489bis, 4° en 489ter, 1° Strafwetboek

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Niet-aangifte van faillissement - Oude en nieuwe

Avant la loi du 8 août 1997 sur les faillites, entrée en vigueur le 1er janvier 1998, le détournement d'actif et l'aveu tardif de faillite étaient punissables et ils le sont toujours (1). (1) Cass., 4 janvier 2000, AR P.98.1416.N, n° 3, précisant que, concernant le défaut d'aveu de la cessation de payement dans les délais prescrits, les éléments constitutifs décrits au nouvel article 489bis, 4°, C.pén. sont plus sévères - et donc plus favorables au prévenu - que ceux de l'ancien article 574, 4°, loi sur les faillites, banqueroutes et sursis, 1851.

CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilite frauduleuse - Détournement ou dissimulation de l'actif - Loi ancienne et loi nouvelle - Article 577, 2°, loi sur les faillites, banqueroutes et sursis, 1851 - Article 489ter, 1° C. pén., inséré par l'article 120, loi sur les faillites 1997

- Art. 489bis, 4° et 489ter, 1° Code pénal

CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilite frauduleuse - Défaut d'aveu de la faillite - Loi ancienne et loi nouvelle - Article 574, 4°, loi sur les faillites, banqueroutes et sursis,

wet - Artikel 574, 4°, Faillissementswet 1851 - Artikel 489bis, 4° Sw., ingevoegd bij artikel 119, Faillissementswet 1997

- Artt. 489bis, 4° en 489ter, 1° Strafwetboek

1851 - Article 489bis, 4° C. pén., inséré par l'article 119, loi sur les faillites, 1997

- Art. 489bis, 4° et 489ter, 1° Code pénal

P.06.1183.N 12 december 2006 AC nr. 645

Een vonnis dat een beklaagde voor de hem ten laste gelegde feiten tot één straf veroordeelt en alvorens te beslissen over een eventuele beveiligingsmaatregel een deskundigenonderzoek beveelt over de lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van de beklaagde tot het besturen van een motorvoertuig is geen eindbeslissing zodat daartegen eerst cassatieberoep open staat na het eindvonnis (1). (1) Cass., 17 mei 1988, AR 2320, nr 578 met noot A.T.

Un jugement qui condamne un prévenu pour les faits mis à sa charge à une seule peine et, avant de statuer sur une éventuelle mesure de sûreté, ordonne une expertise sur l'incapacité physique ou mentale pour le prévenu de conduire un véhicule à moteur, n'est pas une décision définitive de sorte qu'un pourvoi en cassation ne sera ouvert contre cette décision qu'après le jugement définitif (1). (1) Cass., 17 mai 1988, RG 2320, n° 578 avec note A.T.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Veroordelend vonnis dat een deskundigenonderzoek beveelt over een beveiligingsmaatregel - Aard

- Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 42 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Jugement de condamnation ordonnant une expertise sur une mesure de sûreté - Nature

- Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

- Art. 42 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.06.1191.N 12 december 2006 AC nr. 642

Bij ontstentenis van daartoe strekkende vraag, vereist artikel 8, § 1, in fine, Probatiewet, niet dat de rechter uitdrukkelijk de redenen vermeldt waarom hij geen of slechts gedeeltelijk uitstel of probatieuitstel verleent; die redenen kunnen ook blijken uit het opleggen van een gedeeltelijk effectieve straf en de daarvoor gegeven bijzondere redenen (1). (1) Cass., 29 jan. 2002, AR P.01.1600.N, nr 61.

A défaut de demande y afférente, l'article 8, § 1er, in fine, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, ne requiert pas que le juge mentionne expressément les raisons pour lesquelles il n'accorde pas ou seulement partiellement le sursis ou le sursis probatoire; le fait d'infliger une peine partiellement effective et d'en donner les raisons particulières peut également laisser apparaître les raisons de ce refus (1). (1) Cass., 29 janvier 2002, RG P.01.1600.N, n° 61.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Straf - Uitstel of probatie-uitstel - Motiveringsplicht - Draagwijdte - Artikel 8, § 1, in fine, Probatiewet

STRAF - Allerlei - Uitstel of probatie-uitstel - Geen conclusie - Motiveringsplicht - Draagwijdte - Artikel 8, § 1, in fine, Probatiewet

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Allerlei - Geen conclusie - Uitstel of probatie-uitstel - Motiveringsplicht - Draagwijdte - Artikel 8, § 1, in fine, Probatiewet

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Peine - Sursis ou sursis probatoire - Obligation de motivation - Portée - L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, article 8, § 1er, in fine

PEINE - Divers - Sursis ou sursis probatoire - Pas de conclusions - Obligation de motivation - Portée - L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, article 8, § 1er, in fine

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Divers - Pas de conclusions - Sursis ou sursis probatoire - Obligation de motivation - Portée - L. du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, article 8, § 1er, in fine

---

P.06.1194.N 19 december 2006 AC nr. 663

Bij een ontvankelijk hoger beroep van de inverdenkinggestelde tegen de verwijzingsbeschikking is de kamer van inbeschuldigingstelling in elk geval bevoegd en verplicht de verlopen verjaring sedert de door de beschikking van de raadkamer bepaalde datum van het misdrijf en de eventuele schorsingen en stuitingen ervan te onderzoeken.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Ontvankelijk hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Opdracht - Ontvankelijkheid van de strafvordering - Onderzoek van de verjaring sedert de door de raadkamer bepaalde datum van het misdrijf

En cas d'appel recevable formé par l'inculpé contre l'ordonnance de renvoi, la chambre des mises en accusation est en tout cas compétente et tenue d'examiner la prescription qui s'est écoulée depuis la date de l'infraction déterminée par l'ordonnance de la chambre du conseil et ses éventuelles suspensions et interruptions.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel recevable formé par l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Mission - Recevabilité de l'action publique - Examen de la prescription depuis la date de l'infraction déterminée par la chambre du conseil

---

Bij een ontvankelijk hoger beroep van de inverdenkinggestelde, die bij een schriftelijke conclusie voor de raadkamer de verjaring van de strafvordering heeft ingeroepen, is de kamer van inbeschuldigingstelling in de regel niet bevoegd zich uit te spreken over het bestaan van bezwaren; wanneer de raadkamer evenwel niet de datum of het tijdsbestek van het misdrijf, waaromtrent voldoende bezwaren bestaan, heeft bepaald, is de verwijzingsbeschikking onregelmatig en is de kamer van inbeschuldigingstelling noodzakelijk gehouden zelf die datum of dat tijdsbestek te bepalen (1). (1) Zie Cass., 29 jan. 2003, AR P.02.1368.F, nr 64; Cass., 28 juni 2005, AR P.05.0658.N, nr 380 met concl. adv.-gen. Vandermeersch; Cass., 8 nov. 2005, AR P.05.1191.N, nr 578; Cass., 5 april 2006, AR P.06.0098.F, nr 203; Cass., 28 nov. 2006, AR P.06.1234.N, nr ...; Cass., 5 dec. 2006, AR P.06.1218.N, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Schriftelijke conclusie betreffende het verval van de strafvordering door verjaring - Regeling van de rechtspleging - Verwijzingsbeschikking - Ontvankelijk hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Verzuim van de raadkamer de datum of het tijdsbestek van het misdrijf te bepalen - Onregelmatige verwijzingsbeschikking - Bevoegdheid van de kamer van inbeschuldigingstelling

En cas d'appel recevable formé par l'inculpé, qui a invoqué dans ses conclusions écrites devant la chambre du conseil la prescription de l'action publique, la chambre des mises en accusation n'est en règle pas compétente pour statuer sur l'existence de preuves; lorsque la chambre du conseil n'a toutefois pas déterminé la date ou la période de l'infraction, à propos de laquelle il existe des charges suffisantes, l'ordonnance de renvoi est irrégulière et la chambre des mises en accusation est nécessairement tenue de déterminer elle-même cette date ou cette période (1). (1) Voir Cass., 29 janvier 2003, RG P.02.1368.F, n° 64; Cass., 28 juin 2005, RG P.05.0658.N, n° 380 avec les conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch; Cass., 8 novembre 2005, RG P.05.1191.N, n° 578; Cass., 5 avril 2006, RG P.06.0098.F, n° 203; Cass., 28 novembre 2006, RG P.06.1234.N, n° ...; Cass., 5 décembre 2006, RG P.06.1218.N, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Conclusions écrites concernant l'extinction de l'action publique par prescription - Règlement de la procédure - Ordonnance de renvoi - Appel recevable formé par l'inculpé - Omission par la chambre du conseil de la détermination de la date ou de la période de l'infraction - Ordonnance de renvoi irrégulière - Compétence de la chambre des mises en accusation

---

Bij het oordeel over het bestaan van voldoende bezwaren, moet de raadkamer ambtshalve de ontvankelijkheid van de strafvordering onderzoeken; ze moet hierbij onder meer onderzoeken of de strafvordering van het misdrijf dat de verdachte zou kunnen hebben gepleegd, niet verjaard is (1). (1) Cass., 6 nov. 1996, AR P.96.0695.F, nr 421.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Opdracht - Ontvankelijkheid van de strafvordering - Verjaring

- Artt. 128, 129 en 130 Wetboek van Strafvordering

- Art. 21 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Lorsqu'elle statue sur l'existence de charges suffisantes, la chambre du conseil doit d'office examiner la recevabilité de l'action publique; ce faisant, elle doit notamment vérifier si l'action publique née de l'infraction que l'inculpé avait pu avoir commise n'est pas prescrite (1). (1) Cass., 6 novembre 1996, RGP.96.0695.F, n° 421.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Mission - Recevabilité de l'action publique - Prescription

- Art. 128, 129 et 130 Code d'Instruction criminelle

- Art. 21 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

De enkele omstandigheid dat de dader een valsheid in een geschrift of een gebruik van een vals of vervalst stuk bekent, stelt nog geen einde aan het strafbare gebruik daarvan; hiervoor is vereist dat hij verzaakt aan het met het gebruik van de valsheid of van het valse of vervalste stuk beoogde doel, hetgeen inhoudt dat hij niet langer de valsheid inroept om daarmee onrechtmatig voordeel te verkrijgen of nadeel te berokkenen (1). (1) Zie Cass., 16 okt. 1996, AR P.96.0950.F, nr 384.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse stukken - Ogenblik waarop het gebruik eindigt - Bekentenis met verzaking aan het beoogde doel

- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

La seule circonstance que l'auteur entre en aveux sur l'existence d'un faux en écritures ou de l'usage d'une pièce fausse ou falsifiée ne suffit pas à mettre un terme à l'usage punissable de ce faux; à cette fin, il est nécessaire qu'il renonce au but visé par l'usage du faux ou de la pièce fausse ou falsifiée, ce qui implique qu'il n'invoque plus le faux pour en obtenir un avantage illicite ou causer un préjudice (1). (1) Voir Cass., 16 octobre 1996, RG P.96.0950.F, n° 384.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Moment où cet usage prend fin - Aveu avec renonciation au but visé

- Art. 196 et 197 Code pénal

Overeenkomstig artikel 1119, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, wordt tegen een tweede beslissing, na cassatie, in zoverre de beslissing van de rechter op verwijzing overeenstemt met het eerste cassatiearrest, geen cassatieberoep toegelaten (1). (1) Zie Cass., 21 sept. 1981, AR M458N, nr 54; Cass., 5 april 1991, AR 6436, nr 408; Cass., 18 jan. 1993, AR 8151, nr 33, met concl. proc.-gen. Lenaerts; Cass., 6 juni 2005, AR S.04.0181.F, nr 322, met concl. eerste adv.-gen. Leclercq.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor casstieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Beslissing na cassatie - Met het cassatiearrest overeenstemmende beslissing van de verwijzigingsrechter - Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

- Art. 440 Wetboek van Strafvordering

Conformément à l'article 1119, alinéa 2, du Code judiciaire, un pourvoi en cassation n'est pas admis contre une deuxième décision, après cassation, dans la mesure où la décision rendue sur renvoi par le juge est conforme au premier arrêt de cassation (1). (1) Voir Cass., 21 septembre 1981, RG M458N, n° 54; Cass., 5 avril 1991, RG 6436, n° 408; Cass., 18 janvier 1993, RG 8151, n° 33, avec les conclusions de M. le procureur général Lenaerts, publiées à leur date dans AC, 1993; Cass., 6 juin 2005, RG S.04.0181.F, n° 322, avec les conclusions de M. le premier avocat général Leclercq.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Décision après cassation - Décision rendue par le juge de renvoi qui est conforme à l'arrêt de cassation - Recevabilité du pourvoi en cassation

- Art. 440 Code d'Instruction criminelle

Overeenkomstig artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering kan de inverdenkinggestelde slechts in een beperkt aantal gevallen hoger beroep instellen tegen de verwijzingsbeschikking van de raadkamer; daartoe behoren onder meer de onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden met betrekking tot de verwijzingsbeschikking en de gronden van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering, maar niet het oordeel van de raadkamer over het bestaan van voldoende bezwaren (1). (1) Cass., 11 jan. 2000, AR P.99.0905.N, nr 20, voltallige zitting, met concl. O.M.; Cass., 3 okt. 2000, AR P.00.1152.N, nr 512; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering, 4de uitgave, Maklu 2005, p. 617, nr 1286.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Onderzoeksgerechten - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Beschikking van verwijzing van de raadkamer - Oordeel over het bestaan van voldoende bezwaren - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Ontvankelijkheid

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Onderzoeksgerechten - Raadkamer -

Conformément à l'article 135, § 2, du Code d'instruction criminelle, l'inculpé ne peut interjeter appel de l'ordonnance de renvoi de la chambre du conseil que dans un nombre limité de cas; en relèvent, notamment, les irrégularités, omissions ou causes de nullité relatives à l'ordonnance de renvoi et les causes d'irrecevabilité ou d'extinction de l'action publique, mais non l'appréciation de la chambre du conseil relative à l'existence de charges suffisantes (1). (1) Cass., 11 janvier 2000, RG P.99.0905.N, n° 20, audience plénière, avec les conclusions du ministère public; Cass., 3 octobre 2000, RG P.00.1152.N, n° 512; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering, 4e édition, Maklu 2005, p. 617, n° 1286.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Juridictions d'instruction - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Ordonnance de renvoi de la chambre du conseil - Appréciation relative à l'existence de charge suffisantes - Appel de l'inculpé - Recevabilité

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Juridictions d'instruction - Chambre du conseil -

Regeling van de rechtspleging - Beschikking van verwijzing van de raadkamer - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Gevallen

Règlement de la procédure - Ordonnance de renvoi de la chambre du conseil - Appel de l'inculpé - Cas

P.06.1197.F 8 november 2006 AC nr. 548

Wanneer het cassatieberoep gericht is tegen een beslissing tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, begint de termijn van vijftien dagen, die bij artikel 373, Sv. is bepaald, ten aanzien van de veroordeelde te lopen vanaf de dag waarop de beslissing van de commissie hem ter kennis werd gebracht volgens één van de twee wijzen die bij artikel 10, § 5, eerste lid, van de Wet Voorwaardelijke Invrijheidstelling zijn bepaald, naargelang betrokkene al dan niet van zijn vrijheid is beroofd (1). (1) Cass., 12 jan. 2000, AR P.99.1635.F, nr 26.

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING - Commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling - Beslissing tot herroeping - Cassatieberoep - Termijn - Aanvang

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - Commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling - Beslissing tot herroeping - Aanvang van de termijn

Lorsque le pourvoi est dirigé contre une décision de révocation de la libération conditionnelle, le délai de quinze jours, prévu par l'article 373 du Code d'instruction criminelle, prend cours à l'égard du condamné, à partir du jour où la décision de la commission lui a été notifiée suivant l'un des deux modes prévus par l'article 10, § 5, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1998 relative à la libération conditionnelle, selon que l'intéressé se trouve ou non privé de liberté (1). (1) Cass., 12 janvier 2000, RG P.99.1635.F, n° 26.

LIBERATION CONDITIONNELLE - Commission de libération conditionnelle - Décision de révocation - Pourvoi en cassation - Délai - Prise de cours

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Durée, point de départ et fin - Commission de libération conditionnelle - Décision de révocation - Prise de cours du délai

P.06.1200.F 23 augustus 2006 AC nr. 382

Er bestaat geen algemeen rechtsbeginsel volgens welk het strafvorderingrecht strikt moet worden geïnterpreteerd.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginsel volgens welk het strafvorderingrecht strikt dient te worden toegepast - Bestaan

Il n'existe pas de principe général du droit selon lequel le droit de la procédure pénale est d'interprétation stricte.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe selon lequel le droit de la procédure pénale est d'application stricte - Existence

De kamer van inbeschuldigingstelling moet uitspraak doen over het hoger beroep van de inverdenkinggestelde binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep, onder voorbehoud van het uitstel dat aan de verdediging is toegestaan; wanneer de inverdenkinggestelde afstand doet van zijn hoger beroep wordt de zaak niet van rechtswege door die afstand aan de kamer van inbeschuldigingstelling onttrokken; het arrest dat van die afstand akte verleent moet binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep worden uitgesproken, zoniet wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld (1). (1) Cass., 8 feb. 2006, AR P.06.0189.F, www.cass.be.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Afstand - Gevolgen

- Art. 30, § 3 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

La chambre des mises en accusation est tenue de statuer sur l'appel de l'inculpé dans les quinze jours de la déclaration d'appel, sous réserve de la remise accordée à la défense; lorsque l'inculpé se désiste de son appel, la chambre des mises en accusation n'est pas dessaisie de plein droit par ce désistement; l'arrêt qui décrète celui-ci doit être rendu dans les quinze jours de la déclaration d'appel, sans quoi l'inculpé est remis en liberté (1). (1) Cass., 8 février 2006, RG P.06.0189.F, www.cass.be.

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Désistement - Effets

- Art. 30, § 3 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat akte verleent van de afstand van het hoger beroep van de inverdenkinggestelde binnen de wettelijke termijn heeft dezelfde gevolgen als een arrest dat de voorlopige hechtenis handhaaft in de zin van artikel 30, § 4, Wet Voorlopige Hechtenis en maakt een hechtenistitel van één maand uit, te rekenen vanaf de beslissing (1). (1) Cass., 8 feb. 2006, AR P.06.0189.F, www.cass.be.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Arrest waarbij akte van de afstand wordt verleend - Gevolgen

- Artt. 30, §§ 3 en 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

L'arrêt de la chambre des mises en accusation qui décrète le désistement d'appel de l'inculpé dans le délai légal a les mêmes effets qu'un arrêt maintenant la détention préventive au sens de l'article 30, § 4, de la loi du 20 juillet 1990 et forme un titre de privation de liberté pour un mois à partir de la décision (1). (1) Cass., 8 février 2006, RG P.06.0189.F, www.cass.be.

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Arrêt décrétant le désistement - Effets

- Art. 30, § 3 et 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

Art. 149 G.W. is niet van toepassing op de beslissingen van deonderzoeksgerechten inzake voorlopige hechtenis (1). (1)Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, nr 618; zie Cass., 10 mei2006, AR P.06.0644.F, www.cass.be.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Onderzoeksgerechten - Voorlopige hechtenis - Toepassing

- Art. 149 Grondwet 1994

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Grondwet - Grondwet 1994 (Artikel 100 tot einde) - Artikel 149 - Toepassing

- Art. 149 Grondwet 1994

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Motivering - Grondwet 1994 (Artikel 100 tot einde) - Artikel 149 - Toepassing

- Art. 149 Grondwet 1994

L'article 149 de la Constitution n'est pas applicable aux juridictions d'instruction statuant sur la détention préventive (1). (1) Cass., 3 décembre 2003, RG P.03.1545.F, n° 618; voir Cass., 10 mai 2006, RG P.06.0644.F, www.cass.be

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Juridictions d'instruction - Détention préventive - Application

- Art. 149 Constitution 1994

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Constitution - Constitution 1994 (Article 100 à fin) - Article 149 - Application

- Art. 149 Constitution 1994

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Motivation - Constitution 1994 (Article 100 à fin) - Article 149 - Application

- Art. 149 Constitution 1994

Een cassatiemiddel dat de miskenning van de bewijskracht van de akten aanvoert, zonder te preciseren op welke wijze die bewijskracht zou zijn miskend, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 18 feb. 1998, AR P.98.0201.F, nr 100.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Cassatiemiddel - Middel dat de miskenning van de bewijskracht van een akte aanvoert - Zonder nadere precisering - Ontvankelijkheid

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel - Middel dat de miskenning van de bewijskracht van een akte aanvoert - Zonder nadere precisering - Ontvankelijkheid

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek

Un moyen de cassation qui invoque la violation de la foi due aux actes sans préciser en quoi la foi due à ces actes aurait été violée, est irrecevable (1). (1) Voir Cass., 18 février 1998, RG P.98.0201.F, n° 100.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Moyen de cassation - Moyen invoquant la violation de la foi due à un acte - Point d'autre précision - Recevabilité

- Art. 1319, 1320 et 1322 Code civil

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen imprécis - Moyen invoquant la violation de la foi due à un acte - Point d'autre précision - Recevabilité

- Art. 1319, 1320 et 1322 Code civil

P.06.1203.N — 12 december 2006 — AC nr. 643

De artikelen 1349 en 1353 Burgerlijk Wetboek die van toepassing zijn voor het bewijs van de verbintenissen, zijn, behoudens de gevallen bedoeld in artikel 16 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, niet van toepassing voor het bewijs van een misdrijf (1). (1) Cass., 15 dec. 1999, AR P.99.1042.F, nr 680; 11 mei 1988, AR nr 6078, nr 566.

BEWIJS - Strafzaken - Vermoedens - Beoordeling door de feitenrechter

Les articles 1349 et 1353 du Code civil qui s'appliquent à la preuve des obligations ne s'appliquent pas, à l'exception des cas visés à l'article 16 du Titre préliminaire du Code de procédure pénale, pour la preuve d'une infraction (1). (1) Cass., 15 décembre 1999, RG P.99.1042.F, n° 680; 11 mai 1988, RG n° 6078, n° 566.

PREUVE - Matière répressive - Présomptions - Appréciation par le juge du fond

Het middel waarbij de vreemdeling, waartegen een bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevaardigd met een beslissing tot terugleiding naar de grens en een daartoe genomen maatregel van vrijheidsberoving, en die tegen de voormelde maatregel van vrijheidsberoving hoger beroep voor een rechtscollege heeft ingesteld, aanvoert dat hij zich burgerlijke partij heeft gesteld tegen de politiemensen die hem hebben aangehouden en dat die rechtspleging zijn verwijdering onmogelijk maakt, is niet ontvankelijk omdat het op de veronderstelling berust dat de hechtenis van eiser hem belet te worden gehoord door de rechterlijke overheid die met het onderzoek is belast, en dat die hechtenis zal aanhouden tot zijn verwijdering, die zal plaatsvinden vóór het einde van de ingestelde procedure (1). (1) Zie Cass., 2 april 2003, AR P.01.0233.F, nr 222.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Allerlei - Vreemdelingen - Weigering van verblijf - Maatregel van vrijheidsberoving - Rechtsmiddel - Onderzoeksgerechten - Verwerping - Cassatieberoep - Middel dat op een veronderstelling berust - Ontvankelijkheid

- Artt. 7, 71 en 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Weigering van verblijf - Maatregel van vrijheidsberoving - Rechtsmiddel - Onderzoeksgerechten - Verwerping - Cassatieberoep - Cassatiemiddel - Middel dat op een veronderstelling berust - Ontvankelijkheid

- Artt. 7, 71 en 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Est irrecevable le moyen par lequel l'étranger, qui a fait l'objet d'un ordre de quitter le territoire avec décision de remise à la frontière et privation de liberté à cette fin et qui a introduit un recours judiciaire contre ladite mesure privative de liberté, soutient qu'il s'est constitué partie civile contre les policiers qui ont procédé à son arrestation et que cette procédure entraîne l'impossibilité de son éloignement, parce qu'il repose sur l'hypothèse que la détention du demandeur l'empêche d'être entendu par les autorités judiciaires chargées de l'enquête et que cette détention persistera jusqu'à son éloignement, lequel interviendra avant l'issue de la procédure intentée (1). (1) Voir cass., 2 avril 2003, RG P.01.0223.F, n° 222.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Divers - Etrangers - Refus de séjour - Mesure privative de liberté - Recours judiciaire - Juridictions d'instruction - Rejet - Pourvoi en cassation - Moyen reposant sur une hypothèse - Recevabilité

- Art. 7, 71 et 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Refus de séjour - Mesure privative de liberté - Recours judiciaire - Juridictions d'instruction - Rejet - Pourvoi en cassation - Moyen de cassation - Moyen reposant sur une hypothèse - Recevabilité

- Art. 7, 71 et 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

---

Het wettigheidsonderzoek waartoe de onderzoeksgerechten verplicht zijn, waarbij het beroep aanhangig is gemaakt van een vreemdeling die op grond van artikel 7, eerste tot derde lid, Vreemdelingenwet van zijn vrijheid is beroofd, houdt niet in dat onderzocht moet worden of de ministeriële beslissing van vrijheidsberoving verenigbaar is met de artt. 6.1 en 6.3 E.V.R.M.

VREEMDELINGEN - Weigering van verblijf - Maatregel van vrijheidsberoving - Rechtsmiddel - Onderzoeksgerechten - Wettigheidsonderzoek - Omvang - Artikelen 6.1 en 6.3 E.V.R.M.

- Artt. 6.1 en 6.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 7, eerste tot derde lid, 71 en 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Vreemdelingen - Weigering van verblijf - Maatregel van vrijheidsberoving - Rechtsmiddel - Onderzoeksgerechten -

L'examen de légalité qui incombe aux juridictions d'instruction saisies du recours d'un étranger privé de liberté sur la base de l'article 7, alinéa 1er à 3, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, n'implique pas de vérifier la compatibilité de la décision ministérielle de privation de liberté avec les articles 6.1 et 6.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

ETRANGERS - Refus de séjour - Mesure privative de liberté - Recours judiciaire - Juridictions d'instruction - Examen de légalité - Etendue - Conv. D.H., article 6, § 1er et § 3

- Art. 6, § 1er et 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 7, al. 1er à 3, et 71 et 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Etrangers - Refus de séjour - Mesure privative de liberté - Recours

Wettigheidsonderzoek

- Artt. 6.1 en 6.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 7, eerste tot derde lid, 71 en 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Vreemdelingen - Weigering van verblijf - Maatregel van vrijheidsberoving - Rechtsmiddel - Onderzoeksgerechten - Wettigheidsonderzoek

- Artt. 6.1 en 6.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Artt. 7, eerste tot derde lid, 71 en 72 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

judiciaire - Juridictions d'instruction - Examen de légalité

- Art. 6, § 1er et 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 7, al. 1er à 3, et 71 et 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Etrangers - Refus de séjour - Mesure privative de liberté - Recours judiciaire - Juridictions d'instruction - Examen de légalité

- Art. 6, § 1er et 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 7, al. 1er à 3, et 71 et 72 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

---

P.06.1218.N 5 december 2006 AC nr. 624

De kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering uitspraak doet over het hoger beroep tegen een verwijzingsbeschikking, moet op grond van de feiten waarvan de raadkamer geoordeeld heeft dat er voldoende bezwaren bestaan, onderzoeken of deze feiten, mocht de feitenrechter ze bewezen achten, al dan niet verjaard zijn; dit onderzoek kan evenwel geen onderzoek van de bezwaren betreffen (1). (1) Cass., 28 juni 2005, AR P.05.0658.N, nr 380 met concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH; zie Cass., 11 mei 2004, AR P.04.0247.N, nr 250; Cass., 20 okt. 2004, AR P.04.0742.N, nr 492; Cass., 5 april 2006, AR P.06.0098.F, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Conclusie - Middel waarbij de verjaring van de strafvordering wordt aangevoerd - Opdracht van de kamer van inbeschuldigingstelling - Bevoegdheid

- Artt. 129, 135, § 2, en 235bis Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen - Onderzoeksgerechten - Raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Conclusie - Middel waarbij de verjaring van de strafvordering wordt aangevoerd - Opdracht van de kamer van inbeschuldigingstelling

- Artt. 129, 135, § 2, en 235bis Wetboek van Strafvordering

La chambre des mises en accusation qui se prononce en application de l'article 135, § 2, du Code d'instruction criminelle sur l'appel dirigé contre une ordonnance de renvoi, est tenue d'examiner, sur la base des faits pour lesquels la chambre du conseil a conclu à l' existence des charges suffisantes, si ces faits, fussent-ils considérés établis par le juge du fond, sont ou non frappés par la prescription; cet examen ne saurait cependant constituer un examen des charges (1). (1) Cass., 28 juin 2005, RG P.05.0658.N, n° 380 avec les conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, publiées à leur date dans AC; voir Cass., 11 mai 2004, RG P.04.0247.N, n° 250; Cass., 20 octobre 2004, RG P.04.0742.N, n° 492; Cass., 5 avril 2006, RG P.06.0098.F, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Conclusions - Moyen invoquant la prescription de l'action publique - Mission de la chambre des mises en accusation - Pouvoir

- Art. 129, 135, § 2, et 235bis Code d'Instruction criminelle

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Généralités - Juridictions d'instruction - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Conclusions - Moyen invoquant la prescription de l'action publique - Mission de la chambre des mises en accusation

- Art. 129, 135, § 2, et 235bis Code d'Instruction criminelle

---

Het middel van de inverdenkinggestelde dat aanvoert dat de verwijzingsbeschikking zelf onregelmatig is daar zij een motiveringsgebrek vertoont waar zij oordeelt dat er met betrekking tot de strafbare periode van het gebruik van de fiscale valsheid voldoende bezwaren bestaan, betreft het debat over de bezwaren waartegen geen ontvankelijk hoger beroep open staat zodat de kamer van inbeschuldigingstelling daarover geen uitspraak dient te doen.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Conclusie - Middel waarbij de onregelmatigheid van de verwijzingsbeschikking wordt aangevoerd - Motiveringsgebrek - Strafbare periode - Aard van het middel

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Conclusie - Middel waarbij de onregelmatigheid van de verwijzingsbeschikking wordt aangevoerd - Motiveringsgebrek - Strafbare periode - Aard van het middel

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Strafvordering - Onderzoeksgerechten - Raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Kamer van inbeschuldigingstelling - Conclusie - Middel waarbij de onregelmatigheid van de verwijzingsbeschikking wordt aangevoerd - Motiveringsgebrek - Strafbare periode van het gebruik van de fiscale valsheid - Aard van het middel

Le moyen de l'inculpé qui allègue que l'ordonnance de renvoi est elle-même irrégulière dès lors qu'elle présente un défaut de motivation lorsqu'elle décide qu'il existe des charges suffisantes relativement à la période punissable d'usage de faux fiscal, concerne le débat sur les charges qui ne saurait donner lieu à un appel recevable, de sorte que la chambre des mises en accusation ne doit pas se prononcer à cet égard.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Conclusions - Moyen invoquant l'irrégularité de l'ordonnance de renvoi - Défaut de motivation - Période punissable - Nature du moyen

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Conclusions - Moyen invoquant l'irrégularité de l'ordonnance de renvoi - Défaut de motivation - Période punissable - Nature du moyen

FAUX ET USAGE DE FAUX - Action publique - Juridictions d'instruction - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel de l'inculpé - Chambre des mises en accusation - Conclusions - Moyen invoquant l'irrégularité de l'ordonnance de renvoi - Défaut de motivation - Période punissable de l'usage de faux fiscal - Nature du moyen

---

Wanneer het onderzoeksgerecht een inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank verwijst wegens het gebruik van valse stukken gedurende een bepaalde periode, dan oordeelt zij dat er voldoende bezwaren bestaan dat de valsheid tot de door de raadkamer aangenomen datum heeft geduurd; de kamer van inbeschuldigingstelling onderzoekt derhalve of de feiten vanaf die datum verjaard zijn (1). (1) Cass., 14 okt. 2003, AR P.03.0848.N, onuitgegeven.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Draagwijdte - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verjaring - Opdracht van de kamer van inbeschuldigingstelling

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

- Artt. 129, 135, § 2, en 235bis Wetboek van Strafvordering

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Strafvordering - Verjaring - Onderzoeksgerechten - Raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Draagwijdte - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Opdracht van de kamer van inbeschuldigingstelling

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

- Artt. 129, 135, § 2, en 235bis Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen - Onderzoeksgerechten - Raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Draagwijdte - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Opdracht van de kamer van inbeschuldigingstelling

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

- Artt. 129, 135, § 2, en 235bis Wetboek van Strafvordering

Lorsque la juridiction d'instruction renvoie un inculpé devant le tribunal correctionnel en raison d'usage de faux au cours d'une période déterminée, elle décide ainsi qu'il existe des charges suffisantes que le faux a duré jusqu'à la date admise par la chambre du conseil; par conséquent, la chambre des mises en accusation examine si, à compter de cette date, les faits sont prescrits (1). (1) Cass., 14 octobre 2003, RG P.03.0848.N, non publié.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Portée - Appel - Chambre des mises en accusation - Prescription - Mission de la chambre des mises en accusation

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 Code pénal

- Art. 129, 135, § 2, et 235bis Code d'Instruction criminelle

FAUX ET USAGE DE FAUX - Action publique - Prescription - Juridictions d'instruction - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Portée - Appel - Chambre des mises en accusation - Mission de la chambre des mises en accusation

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 Code pénal

- Art. 129, 135, § 2, et 235bis Code d'Instruction criminelle

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Généralités - Juridictions d'instruction - Chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Portée - Appel - Chambre des mises en accusation - Mission de la chambre des mises en accusation

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 Code pénal

- Art. 129, 135, § 2, et 235bis Code d'Instruction criminelle

---

P.06.1221.F 15 november 2006 AC nr. 563

De werkstraf is verboden voor de feiten die in artikel 37ter, § 1, tweede lid, Sw., zijn bedoeld, los van iedere omstandigheid die de dader ervan een minder zware straf kan opleveren, inbegrepen deze die, onafhankelijk van zijn wil, hem belet hebben zijn misdadig voornemen volledig ten uitvoer te leggen; de uitsluiting geldt dus ook voor de dader die gepoogd heeft het feit te plegen dat in de wet wordt bedoeld, en ook voor degene die alleen als medeplichtige of met een verschoningsgrond of verzachtende omstandigheden zou hebben gehandeld (1). (1) Zie P. de le Court: "La peine de travail autonome: un chantier", R.D.P., 2004, p. 5, nrs 18 tot 20; zie ook Michel Rozie, "De werkstraf als nieuwe hoofdstraf", Brugge, Die Keure, 2003, p. 165.

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaarding - Doodslag - Werkstraf - Toepassing

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning - Doodslag - Werkstraf - Toepassing

STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Doodslag - Verzachtende omstandigheden - Werkstraf - Toepassing

STRAF - Andere straffen - Doodslag - Poging - Werkstraf - Toepassing

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Doodslag - Poging - Werkstraf - Toepassing

La peine de travail est prohibée à l'égard des faits visés à l'article 37ter, § 1er, al. 2 du Code pénal, indépendamment de toute circonstance susceptible de valoir à leur auteur une peine moins forte, en ce compris celles qui, indépendantes de sa volonté, l'ont empêché de réaliser complètement son dessin criminel; l'exclusion s'étend donc à un auteur qui a tenté de commettre le fait visé par la loi, de même qu'elle s'étend à celui qui n'aurait agi que comme complice ou sous l'empire d'une cause d'excuse ou de circonstances atténuantes (1). (1) Voir P. de le Court: " La peine de travail autonome: un chantier ", R.D.P., 2004, page 5, n° 18 à 20; voir aussi Michel Rozie, " De werkstraf als nieuwe hoofdstraf ", Brugge, La Charte, 2003, p. 165).

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Meurtre - Peine de travail - Application

INFRACTION - Justification et excuse - Excuse; voir aussi: 419/08 peine - Meurtre - Peine de travail - Application

PEINE - Circonstances attenuantes. causes d'excuse; voir aussi: 276/05 infraction - Meurtre - Circonstances atténuantes - Peine de travail - Application

PEINE - Autres peines - Meurtre - Tentative - Peine de travail - Application

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Meurtre - Tentative - Peine de travail - Application

---

P.06.1227.F 29 november 2006 AC nr. 612

Noch uit artikel 124, Ger.W., noch uit artikel 366, Sv., noch uit enige andere wettelijke bepaling, volgt dat, na het debat over de straf en vooraleer het hof van assisen zich met de gezworenen terugtrekt om daarover te beraadslagen, de voorzitter de plaatsvervangende gezworene(n) niet mag mededelen dat zij zich mogen terugtrekken.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Beraadslaging over de straf - Plaatsvervangende gezworenen - Toelating om zich terug te trekken - Wettigheid

Il ne ressort ni de l'article 124 du Code judiciaire, ni de l'article 366 du Code d'instruction criminelle, ni d'aucune autre disposition légale que, après les débats sur la peine et avant que la cour d'assises ne se retire avec les jurés pour délibérer à son sujet, le président ne puisse informer le ou les jurés suppléants de ce qu'ils peuvent se retirer.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Délibération sur la peine - Jurés suppléants - Autorisation de se retirer - Légalité

Wanneer, overeenkomstig artikel 248, Ger.W., de namen van de werkende en plaatsvervangende gezworenen werden uitgeloot, zonder dat de naam van de gezworene te voorschijn komt wiens naam tweemaal uit de bus van de plaatsvervangende gezworenen zou zijn gekomen, ter aanvulling van de namen van de werkende gezworenen, hebben de beschuldigden er geen belang bij om zich te beklagen over het feit dat die naam tweemaal in de bus stak, terwijl zij bovendien hun recht op wraking krachtens artikel 247, Ger.W., niet volledig hadden uitgeoefend (1). (1) In zijn conclusie op de rechtszitting had het openbaar ministerie geoordeeld dat het middel hem nieuw en derhalve niet ontvankelijk leek vermits het voor het eerst voor het Hof, alleen kritiek oefent op de samenstelling van de assisenjury (zie Cass., 11 dec. 2002, AR P.02.1389.F, nr. 667).

HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof - Uitloting van de gezworenen - Onvoldoende werkende gezworenen - Uitloting van de plaatsvervangende gezworenen - Dezelfde naam komt tweemaal uit de bus

Lorsque, conformément à l'article 248 du Code judiciaire, les noms des jurées effectifs et suppléants ont été tirés au sort, sans que n'apparaisse celui du juré dont le nom aurait été sorti deux fois de l'urne des jurés de complément pour compléter les noms des jurés effectifs, les accusés sont sans intérêt à se plaindre de ce que l'urne contenait deux fois celui-ci, alors que, de surcroît, ils n'avaient pas épuisé le droit de récusation que leur accorde l'article 247 du Code judiciaire (1). (1) Dans ses conclusions à l'audience, le ministère public avait considéré que le moyen lui paraissait nouveau et, partant, irrecevable dès lors qu'il se bornait à critiquer, pour la première fois devant la Cour, la composition du jury d'assises (voir Cass., 11 décembre 2002, RG P.02.1389.F, n° 667).

COUR D'ASSISES - Composition de la cour et du jury - Tirage au sort des jurés - Insuffisance du nombre de jurés effectifs - Tirage au sort de jurés de compléments - Même nom sorti deux fois de l'urne

---

Het middel dat kritiek oefent op de aan de jury gestelde vragen mag niet voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd, wanneer uit het proces-verbaal van de rechtszitting blijkt dat geen van de partijen daartegen bezwaar heeft aangetekend.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Hof van assisen - Middel dat kritiek oefent op de aan de jury gestelde vragen

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Aan de jury gestelde vragen - Veroordelend arrest - Cassatieberoep - Cassatiemiddel - Middel dat kritiek oefent op de aan de jury gestelde vragen - Nieuw middel

Ne peut être invoqué pour la première fois devant la Cour le moyen qui critique les questions posées au jury alors qu'il ressort du procès-verbal d'audience qu'aucune des parties n'a formulé d'objection à cet égard.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Cour d'assises - Moyen critiquant les questions posées au jury

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Questions posées au jury - Arrêt de condamnation - Pourvoi en cassation - Moyen de cassation - Moyen critiquant les questions posées au jury - Moyen nouveau

---

Ofschoon de gezworenen een andere hoofdman kunnen kiezen dan de gezworene die het eerst wordt uitgeloot en zelfs zonder dat deze met zijn vervanging instemt, zijn het evenwel de magistraten van het hof van assisen die voor een gezworene een grond van verhindering aannemen om de debatten bij te wonen en, in dat geval, die gezworene vervangen door een plaatsvervangende gezworene volgens de orde van de uitloting; geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat, wanneer de eerste werkende gezworene verhinderd is de debatten bij te wonen, hij wordt vervangen door de tweede werkende gezworene, waarbij de eerste plaatsvervangende gezworene de plaats inneemt van de laatste werkende gezworene (1). (1) In zijn conclusie op de rechtszitting had het openbaar ministerie geoordeeld dat het middel hem nieuw en derhalve niet ontvankelijk leek vermits het voor het eerst voor het Hof, alleen kritiek oefent op de samenstelling van de assisenjury (zie Cass., 11 dec. 2002, AR P.02.1389.F, nr. 667).

HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof - Hoofd van de jury - Eerste uitgelote gezworene - Aanneming van een grond van verhindering - Vervanging van de eerste werkende gezworene door de eerste plaatsvervangende gezworene

- Art. 125, eerste lid, in fine Gerechtelijk Wetboek

- Art. 342, tweede lid Wetboek van Strafvordering

Si les jurés peuvent se choisir un chef autre que le premier juré sorti par le sort et sans même que celui-ci consente à son remplacement, il incombe cependant aux magistrats composant la cour d'assises d'admettre dans le chef d'un juré une cause d'empêchement de suivre les débats et, en ce cas, de remplacer ce juré par un juré suppléant dans l'ordre du tirage au sort; aucune disposition légale n'impose que, lorsque le premier juré effectif est empêché de suivre les débats, il soit remplacé par le second juré effectif, le premier juré suppléant prenant la place du dernier juré effectif (1). (1) Dans ses conclusions à l'audience, le ministère public avait considéré que le moyen lui paraissait nouveau et, partant, irrecevable dès lors qu'il se bornait à critiquer, pour la première fois devant la Cour, la composition du jury d'assises (voir Cass., 11 décembre 2002, RG P.02.1389.F, n° 667).

COUR D'ASSISES - Composition de la cour et du jury - Chef des jurés - Premier juré sorti par le sort - Admission d'une cause d'empêchement - Remplacement du premier juré effectif par le premier juré suppléant

- Art. 125, al. 1er, in fine Code judiciaire

- Art. 342, al. 2 Code d'Instruction criminelle

P.06.1228.N 19 december 2006 AC nr. 664

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, ingesteld vóór de eindbeslissing, tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat enkel, met toepassing van artikel 61quater Wetboek van Strafvordering, uitspraak doet over de regelmatigheid van een verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling, zonder dat terzelfder tijd, met toepassing van artikel 235bis van hetzelfde wetboek, ook de regelmatigheid van het haar voorgelegde strafonderzoek of van de ermee gepaard gaande strafvordering wordt onderzocht (1). (1) Zie cass., 11 mei 1999, AR P.99.0489.N, nr 278; Cass., 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299; Cass., 16 dec. 2003, AR P.03.1298.N, nr 652; 14 nov. 2006, AR P.06.1233.N, nr ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling - Kamer van inbeschuldigingstelling - Geen onderzoek van regelmatigheid van strafonderzoek of strafvordering

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

Est irrecevable le pourvoi en cassation, formé avant la décision définitive, contre l'arrêt de la chambre des mises en accusation qui, en application de l'article 61quater du Code d'instruction criminelle, statue uniquement sur la régularité d'une requête en levée d'un acte d'instruction, sans que, en application de l'article 235bis du même code, la régularité de l'instruction qui lui est soumise ou de l'action publique concomitante soit contrôlée simultanément (1). (1) Voir Cass., 11 mai 1999, RG P.99.0489.N,, n° 278; Cass., 16 mai 2000, RG P.00.0296.N, n° 299; Cass., 16 décembre 2003, RG P.03.1298.N, n° 652; Cass., 14 novembre 2006, RG P.06.1233.N, n° ...

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Demande de levée d'un acte d'instruction - Chambre des mises en accusation - Pas de contrôle de la régularité de l'instruction ou de l'action publique

- Art. 416 Code d'Instruction criminelle

P.06.1230.F 15 november 2006 AC nr. 564

Wanneer de feiten waaruit het misdrijf bestaat samenhangend lijken met de door de beschikking tot verwijzing onregelmatig gecorrectionaliseerde misdaad, is de correctionele rechtbank waar de feiten door die beschikking aanhangig zijn gemaakt, onbevoegd om uitspraak te doen over het geheel van de telastleggingen die daar onregelmatig aanhangig zijn gemaakt.

SAMENHANG - Regeling van rechtsgebied - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Beschikking tot verwijzing - Niet regelmatig gecorrectionaliseerde misdaad - Samenhangende misdrijven - Rechter op verwijzing - Onbevoegdheid

Dès lors que les faits constitutifs de délit paraissent connexes au crime irrégulièrement correctionnalisé par l'ordonnance de renvoi, le tribunal correctionnel saisi par cette ordonnance est incompétent pour statuer sur l'ensemble des préventions dont il a été irrégulièrement saisi.

CONNEXITE - Règlement de juges - Entre juridictions d'instruction et juridictions de jugement - Ordonnance de renvoi - Crime irrégulièrement correctionnalisé - Délits connexes - Juge de renvoi - Incompétence

---

De correctionalisering van een misdaad met aanneming van verzachtende omstandigheden wegens het ontbreken van een gerechtelijk verleden, is onjuist wanneer tegen de beklaagde reeds een correctioneel vonnis met opschorting van de uitspraak van de veroordeling werd uitgesproken.

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Verzachtende omstandigheden - Beschikking tot verwijzing - Verzachtende omstandigheden - Correctionalisering - Gerechtelijk verleden - Begrippen - Correctioneel vonnis - Opschorting van de uitspraak - Gevolg - Bevoegdheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van rechtsgebied - Tussen onderzoeksgerecht en vonnisgerecht - Beschikking tot verwijzing - Verzachtende omstandigheden - Correctionalisering - Gerechtelijk verleden - Begrippen - Correctioneel vonnis - Opschorting van de uitspraak - Gevolg - Rechter op verwijzing - Bevoegdheid

La correctionnalisation d'un crime par admission de circonstances atténuantes fondées sur l'absence d'antécédents judiciaires, est inexacte dès lors que le prévenu a déjà fait l'objet d'un jugement correctionnel assorti du bénéfice de la suspension du prononcé de la condamnation.

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Entre juridictions d'instruction et juridictions de jugement - Circonstances atténuantes - Ordonnance de renvoi - Circonstances atténuantes - Correctionnalisation - Antécédents judiciaires - Notions - Jugement correctionnel - Suspension du prononcé - Incidence - Pouvoir

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de juges - Entre juridictions d'instruction et juridictions de jugement - Ordonnance de renvoi - Circonstances atténuantes - Correctionnalisation - Antécédents judiciaires - Notions - Jugement correctionnel - Suspension du prononcé - Incidence - Juge de renvoi - Pouvoir

---

P.06.1233.N 14 november 2006 AC nr. 558

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep, ingesteld vóór de eindbeslissing, tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat enkel, met toepassing van artikel 61 quinquies, Wetboek van Strafvordering, uitspraak doet over de regelmatigheid van een verzoek strekkende tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen, zonder dat terzelfder tijd, met toepassing van artikel 235bis van hetzelfde wetboek, ook de regelmatigheid van het haar voorgelegde strafonderzoek of van de ermee gepaard gaande strafvordering wordt onderzocht (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1999, AR P.99.0489.N, nr 278; 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, nr 299; 16 dec. 2003, AR P.03.1298.N, nr 652.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen - Geen onderzoek van regelmatigheid van strafonderzoek of strafvordering

Est irrecevable le pourvoi en cassation, formé avant la décision définitive, contre l'arrêt de la chambre des mises en accusation qui statue uniquement, en application de l'article 61quinquies du Code d'instruction criminelle, sur la régularité d'une demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires, sans qu'en application de l'article 235bis dudit code, la régularité de l'instruction qui lui est soumise ou de l'action publique concomitante soit contrôlée simultanément (l). (1) Voir Cass., 11 mai 1999, RG P.99.0489.N, n° 278; 16 mai 2000, RG P.00.0296.N, n° 299; 16 décembre 2003, RG P.03.1298.N, n° 652.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre des mises en accusation - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Pas de contrôle de la régularité de l'instruction ou de l'action publique

---

De kamer van inbeschuldigingstelling heeft niet de bevoegdheid de bezwaren te beoordelen waarvan de raadkamer onaantastbaar het bestaan aannam (1). (1) Zie Cass., 28 juni 2005, AR P.05.0658.N, nr 380 met concl. adv.-gen. Vandermeersch, waar het Hof oordeelt dat enkel de raadkamer en niet de kamer van inbeschuldigingstelling op grond van artikel 135, § 2, Wetboek van Strafvordering over deze bezwaren oordeelt; 5 april 2006, AR P.06.0098.F, nr...; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering, 4de uitgave, Maklu 2005, p. 617, nr 1286. Toch is er een logische uitzondering op deze regel wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling de zaak tot zich trekt in toepassing van artikel 215 Wetboek van Strafvordering; zo moeten de appelrechters, wanneer de inverdenkinggestelde, voor de kamer van inbeschuldigingstelling, de nietigheid aanvoert van de beschikking die hem naar de correctionele rechtbank verwijst, en zij die nietigheid uitspreken, de zaak aan zich trekken overeenkomstig artikel 215 Sv. en uitspraak doen over de verwijzing, door het bestaan van voldoende bezwaren te beoordelen (zie Cass., 29 jan. 2003, AR P.02.1368.F, nr 64). Hetzelfde geldt, wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, in hoger beroep tegen de verwijzigingsbeschikking, oordeelt dat de raadkamer die uitspraak deed over de regeling van de rechtspleging, onterecht een conclusie van de inverdenkinggestelde onwettig verklaart en uit het debat weert: ook in dit geval moet de kamer van inbeschuldingstelling zelf over het bestaan van voldoende bezwaren en over de verwijzing oordelen (Cass., 8 nov. 2005, AR P.05.1191.N, nr 578).

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Vaststelling van voldoende bezwaren - Verwijzingsbeschikking - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Bevoegdheid

La chambre des mises en accusation n'est pas compétente pour apprécier les charges dont la chambre du conseil a souverainement admis l'existence (1). (1) Voir Cass., 28 juin 2005, AR P.05.0658.N, n° 380 avec les conclusions de M. l'avocat-général Vandermeersch, dans lequel la Cour considère que, sur la base de l'article 135, § 2, Code d'instruction criminelle, il appartient uniquement à la chambre du conseil et non pas à la chambre des mises en accusation d'examiner ces charges; Cass., 5 avril 2006, AR P.06.0098.F, n° ...; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering, 4ième édition, Maklu 2005, p. 617, n° 1286. Il y a néanmoins une exception logique à cette règle lorsque, en application de l'article 215 du Code d'instruction criminelle, la chambre des mises en accusation évoque la cause: c'est ainsi que, lorsque l'inculpé invoque devant la chambre des mises en accusation la nullité de l'ordonnance qui le renvoie au tribunal correctionnel et que les juges d'appel prononcent cette nullité, il leur appartient d'évoquer la cause, conformément à l'article 215 du Code d'instruction criminelle, et de statuer sur le renvoi en appréciant l'existence de charges suffisantes (voir Cass., 29 janvier 2003, AR P.02.1368.F, n° 64). Cette règle s'applique également, lorsque, sur l'appel formé contre l'ordonnance de renvoi, la chambre des mises en accusation décide que la chambre du conseil qui a statué sur le règlement de la procédure a, à tort, déclaré illégales et écarté des débats des conclusions de l'inculpé: dans un tel cas, la chambre des mises en accusation doit également se prononcer elle-même sur l'existence de charges suffisantes et sur le renvoi (Cass., 8 novembre 2005, AR P.05.1191.N, n° 578).

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Constatation de l'existence de charges suffisantes - Ordonnance de renvoi - Appel - Chambre des mises en accusation - Pouvoir

---

Het gebruik van valse stukken vermeld in de artikelen 193, 194, 196, 197 en 214 Strafwetboek kan een listige kunstgreep bij oplichting in de zin van artikel 496 Strafwetboek uitmaken (1). (1) Cass., 20 dec. 1965, Pas., 1966, I, 542.

OPLICHTING - Bestanddelen - Listige kunstgrepen - Gebruik van valse stukken - Toepassing

En cas d'escroquerie, l'usage de faux, prévu aux articles 193, 194, 196, 197 et 214 C.pén., peut constituer une manœuvre frauduleuse au sens de l'article 496 Code pénal (1). (1) Cass., 20 décembre 1965, Pas., 1966, I, 542.

ESCROQUERIE - Eléments - Manoeuvres frauduleuses - Usage de faux - Application

---

Artikel 16, § 5, Wet Voorlopige Hechtenis vereist niet dat in het bevel tot aanhouding de ernstige aanwijzingen van schuld nader worden omschreven; de vaststelling ervan volstaat (1). (1) R. Verstraeten, Strafvordering, 2005, nr 1042; R. Declercq, Onderzoeksgerechten, A.P.R., nr 713; H.D. Bosly - D. Vandermeersch, Procédure pénale, 2005, 874; R. Declercq, Strafrechtspleging, 2003, nr 833.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Ernstige aanwijzingen van schuld - Vaststelling

L'article 16, § 5, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive ne requiert pas que les indices sérieux de culpabilité soient précisés dans le mandat d'arrêt; la constatation de leur existence suffit (1). (1) R. Verstraeten, Strafvordering, 2005, nr 1042; R. Declercq, Onderzoeksgerechten, A.P.R., n° 713; H.D. Bosly - D. Vandermeersch, Procédure Pénale, 2005, 874; R. Declercq, Strafrechtspleging, 2003, n° 833.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Indices sérieux de culpabilité - Constatation

De kamer van inbeschuldigingstelling vermag bij de handhaving van de voorlopige hechtenis wettig de gegevens van het bevel tot aanhouding aan te vullen op grond van de artikelen 21, § 5, 23, § 4 en 30, § 4, Wet Voorlopige Hechtenis.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Bevel tot aanhouding - Kamer van inbeschuldigingstelling - Aanvulling der gegevens

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Bevel tot aanhouding - Aanvulling der gegevens

Si la détention préventive est maintenue, la chambre des mises en accusation peut légalement compléter les éléments du mandat d'arrêt sur la base des articles 21, § 5, 23, § 4 et 30, § 4, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Mandat d'arrêt - Chambre des mises en accusation - Complément des éléments

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Chambre des mises en accusation - Mandat d'arrêt - Complément des éléments

P.06.1241.F 4 oktober 2006 AC nr. 462

Nieuw en dus niet ontvankelijk is het middel dat aanvoert dat de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij de vorderingen tot verwijzing van eiser naar het hof van assisen zijn aanhangig gemaakt, de regels van de rechtspleging op tegenspraak die bij artikel 223 Sv. zijn bepaald, niet heeft nageleefd, op grond dat het bericht van vaststelling van de zaak het recht niet vermeldt om het dossier te raadplegen of een afschrift ervan te nemen en dat het niet minstens tien dagen vóór de verschijning aan de raadslieden van eiser werd ter kennis gebracht, vermits de kamer van inbeschuldigingstelling de zaak pas in beraad heeft genomen nadat zij de raadsman van eiser de toestemming heeft gegeven deze te vertegenwoordigen en hem in zijn verweermiddelen heeft gehoord, en dat niet blijkt dat eiser tot miskenning of enige beperking van zijn recht om het dossier in te zien heeft geconcludeerd, noch dat hij om een verdaging van de zaak heeft verzocht zodat hij dat recht zou kunnen uitoefenen (1). (1) R. DECLERCQ, R.P.D.B., compl., dl IX, 2004, V° Pourvoi en cassation, p. 282, nr 823, en p. 286, nrs 838 en 839.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Arrest tot verwijzing naar het hof van assisen - Recht op inzage van het dossier - Ontvankelijkheid

- Art. 223 Wetboek van Strafvordering

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Recht op inzage van het dossier - Cassatiemiddel - Nieuw middel - Ontvankelijkheid

Est nouveau et, partant, irrecevable le moyen qui soutient que la chambre des mises en accusation saisie de réquisitions de renvoi du demandeur aux assises n'a pas respecté les règles de la procédure contradictoire prévues à l'article 223 du Code d'instruction criminelle, aux motifs que l'avis de fixation de la cause ne mentionne pas le droit de consulter le dossier ou d'en prendre copie et qu'il n'a pas été notifié aux conseils du demandeur au moins dix jours avant la comparution, dès lors que la chambre des mises en accusation n'a pris la cause en délibéré qu'après avoir autorisé le conseil du demandeur à le représenter et l'avoir entendu en ses moyens de défense, et qu'il n'apparaît pas que le demandeur ait conclu à la violation ou à une limitation quelconque de son droit d'accès au dossier ni qu'il ait sollicité une remise de la cause aux fins de lui en garantir l'exercice (1). (1) R. DECLERCQ, R.P.D.B., compl., t. IX, 2004, V° Pourvoi en cassation, p. 282, n° 823, et p. 286, n° 838 et 839.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Arrêt de renvoi à la cour d'assises - Droit d'accès au dossier - Recevabilité

- Art. 223 Code d'Instruction criminelle

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Droit d'accès au dossier - Moyen de cassation - Moyen nouveau - Recevabilité

- Art. 223 Wetboek van Strafvordering

- Art. 223 Code d'Instruction criminelle

Het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij de vorderingen tot verwijzing van de inverdenkinggestelde naar het hof van assisen aanhangig zijn gemaakt, om op grond van een feitelijke beoordeling het misdrijf te omschrijven.

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Kamer van inbeschuldigingstelling - Omschrijving van het misdrijf - Feitelijke beoordeling

- Art. 231 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzing naar het hof van assisen - Omschrijving van het misdrijf - Feitelijke beoordeling

- Art. 231 Wetboek van Strafvordering

Il appartient à la chambre des mises en accusation saisie de réquisitions de renvoi de l'inculpé aux assises, de qualifier l'infraction sur le fondement d'une appréciation en fait.

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Chambre des mises en accusation - Qualification de l'infraction - Appréciation en fait

- Art. 231 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Renvoi à la cour d'assises - Qualification de l'infraction - Appréciation en fait

- Art. 231 Code d'Instruction criminelle

Om uitspraak te doen over een cassatieberoep dat overeenkomstig artikel 292 Sv., op grond van artikel 292bis, tweede lid, 1°, van datzelfde wetboek is ingesteld tegen een arrest van verwijzing naar het hof van assisen, onderzoekt het Hof van Cassatie alleen of het feit, zoals het in het arrest van verwijzing is omschreven, volgens de wet een misdaad oplevert; het kan niet onderzoeken of die omschrijving t.a.v. de feitelijke gegevens van het voorbereidend onderzoek pertinent is (1). (1) Zie Cass., 15 april 1986, AR 304, nr 498.

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Cassatieberoep - Vordering tot nietigverklaring van het verwijzingsarrest - Feit dat door de wet niet als misdaad is omschreven - Hof van Cassatie - Bevoegdheid

- Art. 292bis, 1° Wetboek van Strafvordering

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Hof van assisen - Verwijzing naar het hof van assisen - Cassatieberoep - Vordering tot nietigverklaring van het verwijzingsarrest - Feit dat door de wet niet als misdaad is omschreven - Hof van Cassatie - Bevoegdheid

- Art. 292bis, 1° Wetboek van Strafvordering

Pour statuer sur un pourvoi en cassation, qui a été formé conformément à l'article 292 du Code d'instruction criminelle sur la base de l'article 292bis, alinéa 2, 1°, du même code, contre un arrêt de renvoi à la cour d'assises, la Cour vérifie uniquement si le fait, tel qu'il a été qualifié dans l'arrêt de renvoi, constitue un crime selon la loi; elle ne peut vérifier la pertinence de cette qualification au regard des éléments de fait de l'instruction préparatoire (1). (1) Voir cass., 15 avril 1986, RG 304, n° 498.

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Pourvoi en cassation - Demande en nullité de l'arrêt de renvoi - Fait n'étant pas qualifié crime par la loi - Cour de cassation - Pouvoir

- Art. 292bis, 1° Code d'Instruction criminelle

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Cour d'assises - Renvoi à la cour d'assises - Pourvoi en cassation - Demande en nullité de l'arrêt de renvoi - Fait n'étant pas qualifié crime par la loi - Cour de cassation - Pouvoir

- Art. 292bis, 1° Code d'Instruction criminelle

P.06.1252.F 15 november 2006 AC nr. 565

De omstandigheid dat een voorzitter in de kamer van inbeschuldigingstelling en vervolgens in een correctionele kamer van datzelfde hof van beroep heeft gezeteld, kan een schending met zich meebrengen van artikel 6.1 E.V.R.M., wanneer de vorige tussenkomst van de magistraat van die aard was of in een dergelijk stadium plaatsvond dat hij zich een mening over de grond van de zaak heeft moeten vormen; dat is niet het geval wanneer, rekening gehouden met de mate waarin de zaak bij hen aanhangig is gemaakt, de magistraat geen uitspraak heeft kunnen doen, noch over de aanwijzingen van schuld die de voorlopige hechtenis van de eiser kunnen verantwoorden, noch over de telastleggingen die van aard zijn om diens verwijzing naar het vonnisgerecht met redenen te omkleden (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 2001, AR P.01.0242.F, nr 109.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Hof van beroep - Samenstelling - Raadsheer die als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak heeft gedaan - Cumulatie van ambten - EVRM - Artikel 6 - Artikel 6.1 - Onpartijdige rechter - Eerlijk proces - Miskenning - Voorwaarden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Hof van beroep - Samenstelling - Raadsheer die als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak heeft gedaan - Cumulatie van ambten - Onpartijdige rechter - Eerlijk proces - Miskenning

La circonstance qu'un président a siégé en chambre des mises en accusation puis au sein d'une chambre correctionnelle de la même cour d'appel peut entraîner une violation de l'article 6.1, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales lorsque l'intervention précédente du magistrat a revêtu un caractère et un degré tels qu'il a dû se former une opinion au fond; tel n'est pas le cas lorsque, compte tenu de leur saisine, le magistrat n'a pu se prononcer ni sur les indices de culpabilité susceptibles de justifier la détention préventive du demandeur ni sur les charges de nature à motiver son renvoi devant la juridiction de jugement (1). (1) Voir Cass., 21 février 2001, RG P.01.0242.F, n° 109.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Cour d'appel - Composition - Conseiller ayant statué en tant que membre de la Chambre des mises en accusation - Cumul de fonctions - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6, § 1er - Juge impartial - Procès équitable - Violation - Conditions

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Cour d'appel - Composition - Conseiller ayant statué en tant que membre de la Chambre des mises en accusation - Cumul de fonctions - Juge impartial - Procès équitable - Violation

---

De omstandigheid dat een voorzitter in de kamer van inbeschuldigingstelling heeft gezeteld en vervolgens in een correctionele kamer van hetzelfde hof van beroep, is geen uitoefening van verschillende ambten in dezelfde zaak, aangezien het rechterlijk ambt van de interveniënt hetzelfde is gebleven (1). (1) Zie Cass., 21 feb. 2001, AR P.01.0242.F, nr 109.

OPENBARE ORDE - Rechterlijke organisatie - Strafvordering - Hof van beroep - Samenstelling - Raadsheer die als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak heeft gedaan - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W. - Begrip

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Strafvordering - Hof van beroep - Samenstelling - Raadsheer die als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak heeft gedaan - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W. - Begrip

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Strafvordering - Hof van beroep - Samenstelling - Raadsheer die als lid van de kamer van inbeschuldigingstelling uitspraak heeft gedaan - Cumulatie van ambten - Artikel 292, Ger.W. - Begrip

- Art. 292 Gerechtelijk Wetboek

La circonstance qu'un président a siégé en chambre des mises en accusation puis au sein d'une chambre correctionnelle de la même cour d'appel, ne constitue pas l'exercice de fonctions différentes dans la même affaire, la fonction judiciaire de l'intervenant étant restée la même (1). (1) Voir Cass., 21 février 2001, RG P.01.0242.F, n° 109.

ORDRE PUBLIC - Organisation judiciaire - Action publique - Cour d'appel - Composition - Conseiller ayant statué en tant que membre de la Chambre des mises en accusation - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire - Notion

- Art. 292 Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Action publique - Cour d'appel - Composition - Conseiller ayant statué en tant que membre de la Chambre des mises en accusation - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire - Notion

- Art. 292 Code judiciaire

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Action publique - Cour d'appel - Composition - Conseiller ayant statué en tant que membre de la Chambre des mises en accusation - Cumul de fonctions - Article 292 du Code judiciaire - Notion

- Art. 292 Code judiciaire

Aangezien de schuldigverklaring aan de telastlegging onwettig verblijf op de vaststelling is gegrond dat de eiser het bewijs niet levert dat hij de Belgische nationaliteit heeft en hij bijgevolg volgens de wet een vreemdeling is, is het middel dat het arrest verwijt dat het hem een andere buitenlandse nationaliteit heeft toegekend dan die, eveneens buitenlandse, waarop hij aanspraak maakt, niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Onwettig verblijf - Buitenlandse nationaliteit - Beslissing - Vermeldingen - Betwisting - Gebrek aan belang - Niet-ontvankelijkheid

La déclaration de culpabilité relative à la prévention de séjour illégal étant fondée sur la constatation que le demandeur ne fournit pas la preuve qu'il possède la nationalité belge et qu'il est dès lors étranger au sens de la loi, le moyen qui fait grief à l'arrêt de lui avoir attribué une nationalité étrangère autre que celle, également étrangère qu'il revendique, est irrecevable à défaut d'intérêt.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Séjour illégal - Nationalité étrangère - Décision - Mentions - Contestation - Absence d'intérêt - Irrecevabilité

De afschaffing van de personencontroles aan de binnengrenzen van de Staten die de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Schengenakkoord van 14 juni 1985 hebben ondertekend en goedgekeurd, doet geen afbreuk, noch aan de uitoefening van de politiebevoegdheden door de daartoe bevoegde autoriteiten van een Overeenkomstsluitende partij binnen haar gehele grondgebied, noch aan krachtens de wetgeving van de Partij geldende verplichtingen houder te zijn van titels en documenten of om deze bij zich te hebben en te tonen.

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Overeenkomst van 10 juli 1990 ter uitvoering van het Schengenakkoord van 14 juni 1985 - Frans staatsburger - Gevolg - Bij zich hebben en tonen van titels en documenten - Verplichting

- Art. 2.3 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

La suppression du contrôle des personnes aux frontières intérieures des états ayant signé et approuvé la convention de 19 juin 1990 d'application de l'accord de Schengen du 14 juillet 1985, ne porte pas atteinte ni à l'exercice des compétences de police par les autorités compétentes en vertu de la législation de chaque partie contractante sur l'ensemble de son territoire, ni aux obligations de détention, de port et de présentation de titres et documents prévus par sa législation.

ETRANGERS - L. du 15 décembre 1980 - Convention du 10 juillet 1990 d'application de l'accord de Schengen du 14 juin 1985 - Ressortissant de nationalité française - Incidence - Port et présentation de titres et documents - Obligation

- Art. 2.3 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

---

P.06.1262.F 27 september 2006 AC nr. 443

In de regel, geldt het proces-verbaal van de rechtszitting als bewijs, tot inschrijving van valsheid, van de wettelijke bepalingen met betrekking tot de vormvereisten van het onderzoek ter rechtszitting, waarvan het de inachtneming vaststelt.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei - Proces-verbaal van de rechtszitting - Bewijswaarde - Bewijs tot inschrijving wegens valsheid

En règle, le procès-verbal de l'audience fait preuve jusqu'à inscription en faux de l'observation des dispositions légales relatives aux formes de l'instruction d'audience, dont il constate l'accomplissement.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Divers - Procès-verbal d'audience - Valeur probante - Preuve jusqu'à inscription en faux

---

Valsheid houdt een verdraaiing in van de waarheid; de loutere verwerping van een vordering van een partij om in het proces-verbaal van de rechtszitting gegevens te vermelden die in de loop van het onderzoek van de zaak zijn vergaard kan niet leiden tot valsheid van het proces-verbaal omdat dit aldus geen feit voor waar aanneemt dat onwaar is en evenmin een feit ontkent dat het had moeten vaststellen.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Begrip - Verdraaiing van de waarheid - Proces-verbaal van de rechtszitting

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei - Proces-verbaal van

Le faux implique une altération de la vérité; le seul rejet d'une demande formulée par une partie de mentionner au procès-verbal de l'audience des éléments recueillis au cours de l'instruction de la cause ne saurait entraîner la fausseté du procès verbal puisque celui-ci ne tient pas ainsi pour vrai un fait qui ne l'est pas et ne dénie pas davantage un fait qu'il aurait eu pour vocation de constater.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Notion - Altération de la vérité - Procès-verbal d'audience

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Divers - Procès-verbal

de rechtszitting - Vermeldingen - Gegevens vergaard in de loop van het onderzoek ter rechtszitting - Verwerping van een vordering van een partij

d'audience - Mentions - Eléments recueillis au cours de l'instruction d'audience - Rejet d'une demande formulée par une partie

De griffier beoordeelt, onder het toezicht van de voorzitter, wat in het proces-verbaal van de rechtszitting moet worden opgetekend; geen enkele wettelijke bepaling verplicht een strafgerecht dat in laatste aanleg uitspraak doet om in dit stuk de gegevens te vermelden die het in de loop van het onderzoek heeft vergaard.

Le greffier apprécie, sous le contrôle du président, ce qui doit être consigné dans le procès-verbal de l'audience; aucune disposition légale n'oblige une juridiction répressive statuant en dernier ressort à mentionner dans cette pièce les éléments recueillis au cours de l'instruction de la cause.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei - Proces-verbaal van de rechtszitting - Vermeldingen - Gegevens vergaard in de loop van het onderzoek ter rechtszitting - Beoordeling door de griffier onder toezicht van de voorzitter

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Divers - Procès-verbal d'audience - Mentions - Eléments recueillis au cours de l'instruction d'audience - Appréciation du greffier sous le contrôle du président

P.06.1269.F 27 september 2006 AC nr. 444

Krachtens artikel 22bis, Wet Voorlopige Hechtenis, kan de inverdenkinggestelde, wanneer de beschikking drie maanden geldig is, een verzoekschrift tot invrijheidstelling indienen dat, op straffe van niet-ontvankelijkheid, binnen vijf dagen vóór het verstrijken van de termijn van één maand, moet worden ingediend, te rekenen van de beschikking tot handhaving; een verzoekschrift tot invrijheidstelling kan ook binnen de termijn van vijf dagen vóór het verstrijken van de termijn van twee maanden worden ingediend.

En vertu de l'article 22bis de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, lorsque l'ordonnance est valable pour trois mois, l'inculpé peut introduire une requête de mise en liberté, qui doit, à peine d'irrecevabilité, être déposée dans les cinq jours précédant l'expiration du délai d'un mois à compter de la décision de maintien; une requête de mise en liberté peut également être introduite dans le délai de cinq jours précédant la date d'expiration du délai de deux mois.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Niet-correctionaliseerbare misdaden - Beschikking die drie maanden geldig is - Verzoekschrift tot invrijheidstelling - Termijn om het verzoekschrift in te dienen

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Crimes non-correctionnalisables - Ordonnance valable pour trois mois - Requête de mise en liberté - Délai d'introduction de la requête

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling een arrest heeft gewezen dat de voorlopige hechtenis voor drie maanden handhaaft, moet het verzoekschrift tot invrijheidstelling binnen de termijn van vijf dagen vóór de termijn van één of twee maanden te rekenen van die beschikking, worden ingediend.

Lorsque la chambre des mises en accusation a rendu un arrêt maintenant la détention préventive pour un terme de trois mois, la requête de mise en liberté doit être introduite dans le délai de cinq jours précédant l'expiration du délai d'un mois ou de deux mois à compter de cette décision.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Hoger beroep - Niet-correctionaliseerbare misdaden - Arrest dat drie maanden geldig is - Verzoekschrift tot invrijheidstelling - Termijn om het verzoekschrift in te dienen - Aanvang

- Art. 22bis, tweede lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Handhaving - Niet-correctionaliseerbare misdaden - Arrest dat drie maanden geldig is - Verzoekschrift tot invrijheidstelling - Termijn om het verzoekschrift in te dienen - Aanvang

- Art. 22bis, tweede lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Appel - Crimes non-correctionnalisables - Arrêt valable pour trois mois - Requête de mise en liberté - Délai d'introduction de la requête - Point de départ

- Art. 22bis, al. 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Appel - Maintien - Crimes non-correctionnalisables - Arrêt valable pour trois mois - Requête de mise en liberté - Délai d'introduction de la requête - Point de départ

- Art. 22bis, al. 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.06.1272.F 22 november 2006 AC nr. 592

De termijn binnen welke het personeelscollege, nadat de veroordeelde is gehoord, moet onderzoeken of hij de voorwaarden vervult waarvan artikel 2, Wet Voorwaardelijke Invrijheidstelling zijn vrijlating doet afhangen, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en is geen substantieel vormvereiste van de rechtspleging tot het verkrijgen van de voorwaardelijke invrijheidstelling; overschrijding van die termijn leidt bijgevolg niet tot vernietiging van een beslissing die een verzoek tot toekenning van die gunstmaatregel verwerpt (1). (1) Zie Cass., 14 juni 2000, AR P.00.0513.F, nr 365; Cass., 10 dec. 2003, AR P.03.1395.F, nr 637; Cass., 17 maart 2004, AR P.04.0210.F, nr 151.

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING - Wet 5 maart 1998 - Artikel 3, § 1 - Personeelscollege - Onderzoek van de voorwaarden voor de voorwaardelijke invrijheidstelling - Termijn - Overschrijding - Sanctie

- Art. 3, § 1, eerste lid Wet 5 maart 1998

Le délai dans lequel la conférence du personnel doit vérifier, après que le condamné a été entendu, si les conditions auxquelles l'article 2 de la loi du 5 mars 1998 relative à la libération conditionnelle subordonnent sa libération sont remplies dans son chef, n'est pas prescrit à peine de nullité et ne constitue pas une forme substantielle de la procédure visant à obtenir la libération conditionnelle; le dépassement de ce délai n'entraîne dès lors pas la cassation d'une décision qui rejette une demande relative à l'octroi de cette mesure de faveur (1). (1) Voir Cass., 14 juin 2000, RG P.00.0513.F, n° 365; Cass., 10 décembre 2003, RG P.03.1395.F, n° 637; Cass., 17 mars 2004, RG P.04.0210.F, n° 151.

LIBERATION CONDITIONNELLE - L. du 5 mars 1998 - Article 3, § 1er - Conférence du personnel - Vérification des conditions de libération conditionnelle - Délai - Dépassement - Sanction

- Art. 3, § 1er, al. 1er L. du 5 mars 1998

P.06.1294.N 21 november 2006 AC nr. 584

Niet ontvankelijk is de voorziening ingesteld vóór het verstrijken van de gewone verzettermijn (1). (1) Cass., 20 okt. 1998, AR P.98.0046.N, nr 448; Cass., 19 jan. 1999, AR P.96.1516.N, nr 29; Cass., 13 juni 2000, AR P.00.0480.N, nr 359.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - Begin - Cassatieberoep tijdens de gewone termijn van verzet - Ontvankelijkheid

- Artt. 187, 373 en 413 Wetboek van Strafvordering

Est irrecevable le pourvoi formé avant l'expiration du délai ordinaire d'opposition (1). (1) Cass., 20 octobre 1998, RG P.98.0046.N, n° 448; Cass., 19 janvier 1999, RG P.96.1516.N, n° 29; Cass., 13 juin 2000, RG P.00.0480.N, n° 359.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Durée, point de départ et fin - Point de départ - Pourvoi en cassation pendant le délai normal d'opposition - Recevabilité

- Art. 187, 373 et 413 Code d'Instruction criminelle

Wanneer een beklaagde cassatieberoep instelt tegen een arrest van het hof van beroep dat het vonnis bevestigt waarbij de internering van de beklaagde werd gelast, is de memorie die niet getekend is door een advocaat, niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 2005, AR P.05.1234.N, nr 539.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Vonnis - Internering - Hoger beroep - Arrest dat de internering bevestigt - Cassatiemiddelen - Neerlegging van een memorie - Ontvankelijkheid

- Art. 420bis Wetboek van Strafvordering

Lorsqu'un prévenu se pourvoit en cassation contre un arrêt de la cour d'appel confirmant le jugement ordonnant l'internement du prévenu, le mémoire qui n'est pas signé par un avocat est irrecevable (1). (1) Voir Cass., 25 octobre 2005, RG P.05.1234.N, n° 539.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Jugement - Internement - Appel - Arrêt confirmant l'internement - Moyens de cassation - Dépôt d'un mémoire - Recevabilité

- Art. 420bis Code d'Instruction criminelle

P.06.1299.F 13 december 2006 AC nr. 649

Wanneer het strafgerecht beslist dat een telastlegging niet bewezen is, moet het geen uitspraak doen over de teruggave van de in beslag genomen voorwerpen (1). (Impliciete oplossing). (1) Cass., 11 dec. 1985, AR 4530, nr 249. De eiser werd door de correctionele rechtbank veroordeeld wegens, met name, heling van twee mobiele telefoons. In hoger beroep had het hof van beroep hem van die telastlegging vrijgesproken en de veroordeling wegens de overige feiten die de eiser waren ten laste gelegd bevestigd. De appelrechters hadden evenwel de teruggave niet bevolen van de mobiele telefoons die tijdens het strafrechtelijk onderzoek in beslag waren genomen. Tot staving van het cassatieberoep dat hij tegen dit arrest heeft ingesteld, verweet de eiser de appelrechters dat zij de voormelde voorwerpen niet hadden teruggegeven. Aangezien het cassatieberoep tegen de beslissing tot vrijspraak, bij gebrek aan belang voor de eiser, niet ontvankelijk is, heeft het Hof geoordeeld dat die grief niet diende te worden onderzocht omdat hij geen verband hield met de ontvankelijkheid van het cassatieberoep.

BESLAG - Allerlei - Strafzaken - Teruggave

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

TERUGGAVE VAN OVERTUIGINGSSTUKKEN - Beslag in strafzaken - Opheffing van het beslag - Teruggave van de in beslag genomen zaken - Teruggave aan de persoon in wiens handen beslag werd gelegd

- Art. 44 Strafwetboek

- Art. 161 Wetboek van Strafvordering

Lorsque la juridiction pénale décide qu'une prévention n'est pas établie, elle ne doit pas se prononcer sur la restitution des objets saisis (1). (Solution implicite). (1) Cass., 11 décembre 1985, RG 4530, n° 249. Le demandeur avait été condamné par le tribunal correctionnel du chef, notamment de recel de deux appareils GSM. En appel, la cour d'appel l'avait acquitté de cette prévention et elle avait confirmé la condamnation du chef des autres préventions mises à charge du demandeur. Les juges d'appel n'avaient toutefois pas ordonné la restitution des appareils GSM saisis au cours de l'instruction répressive. A l'appui du pourvoi en cassation formé contre cet arrêt, le demandeur faisait grief aux juges d'appel de ne pas avoir restitué lesdits objets. Le pourvoi dirigé contre la décision d'acquittement étant irrecevable, à défaut d'intérêt pour le demandeur, la Cour a considéré que ce grief ne devait pas être examiné parce qu'il était étranger à la recevabilité du pourvoi.

SAISIE - Divers - Matière répressive - Restitution

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

RESTITUTION DE PIECES A CONVICTION - Saisie pénale - Mainlevée de la saisie - Restitution des choses saisies - Restitution à la personne en mains de qui la saisie a été opérée

- Art. 44 Code pénal

- Art. 161 Code d'Instruction criminelle

P.06.1300.F 6 december 2006 AC nr. 626

Uit artikel 235bis, § 5, Sv. volgt dat de onregelmatigheden, verzuimen of nietigheden als bedoeld in artikel 131, § 1, of met betrekking tot de verwijzingsbeschikking, die door de kamer van inbeschuldigingstelling zijn onderzocht, opnieuw door de bodemrechter kunnen worden onderzocht wanneer de middelen die worden aangevoerd betrekking hebben op de bewijswaardering, doch niet wanneer zij de bewijsverkrijging betreffen (1). (1) Zie Cass., 9 jan. 2002, AR P.01.1035.F, nr 17, met concl. van adv.-gen. SPREUTELS.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Onderzoeksgerechten - Zuivering van nietigheden - Excepties - Draagwijdte - Bewijswaardering

- Art. 235bis, § 5 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Zuivering van nietigheden - Excepties - Draagwijdte - Bewijs - Bewijswaardering

- Art. 235bis, § 5 Wetboek van Strafvordering

Il résulte de l'article 235bis, § 5, du Code d'instruction criminelle, que les irrégularités, omissions ou causes de nullité visées à l'article 131, § 1er, ou relatives à l'ordonnance de renvoi, qui ont été examinées devant la chambre des mises en accusation, peuvent l'être à nouveau devant le juge du fond lorsque les moyens invoqués concernent l'appréciation de la preuve, mais non lorsqu'ils ont trait à l'obtention de celle-ci (1). (1) Voir Cass., 9 janvier 2002, RG P.01.1035.F, n° 17, avec concl. de M. l'avocat général SPREUTELS.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Juridictions d'instruction - Purge des nullités - Exceptions - Portée - Appréciation de la preuve

- Art. 235bis, § 5 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Purge des nullités - Exceptions - Portée - Preuve - Appréciation de la preuve

- Art. 235bis, § 5 Code d'Instruction criminelle

P.06.1301.N 10 oktober 2006 AC nr. 476

Een verdachte is slechts ter beschikking van de onderzoeksrechter in de zin van artikel 3 Voorlopige Hechteniswet, wanneer hij zich in het onmiddellijk bereik van die rechter bevindt, zodat deze die verdachte onverwijld kan verhoren; de omstandigheid dat de onderzoeksrechter zijn bevoegdheid uitoefent over het hele grondgebied van het Rijk doet daaraan niets af en is daarvoor geen criterium (1). (1) Zie Cass., 12 dec. 2000, AR P.00.1664.N, nr 683 met noot M.D.S.; 22 maart 2005, AR P.05.0347.N, nr 179; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering, 4de uitgave 2005, p. 500, nr 1029; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3° Ed. 2003, p. 215, nr 400, die preciseert dat het niet volstaat dat de verdachte zich bevindt in het gerechtelijk arrondissement waar de onderzoeksrechter zijn bevoegdheden uitoefent om te voldoen aan het criterium van het "ter beschikking staan van de onderzoeksrechter".

ONDERZOEKSRECHTER - Gespecialiseerde onderzoeksrechter - Artikel 62bis, vierde en vijfde lid, Sv. - Bevoegdheid over het hele grondgebied van het Rijk - Bevel tot medebrenging - Toepassing

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging - Verdachte die niet ter beschikking gesteld is van de onderzoeksrechter - Verdachte die zich bevindt op een plaats waar de onderzoeksrechter zijn bevoegdheden kan uitoefenen

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot medebrenging - Voorwaarde - Verdachte ter beschikking gesteld van de onderzoeksrechter

Un suspect n'est à la disposition du juge d'instruction au sens de l'article 3 de la loi relative à la détention préventive que lorsqu'il se trouve à la portée immédiate dudit juge, de sorte qu'il peut l'entendre sans délai; la circonstance que le juge d'instruction exerce sa compétence sur l'ensemble du territoire du royaume est sans incidence à cet égard et ne peut donc servir de critère (1). (1) Voir Cass., 12 décembre 2000, RG P.00.1664.N, n° 683 avec la note M.D.S.; 22 mars 2005, RG P.05.0347.N, n° 179; VERSTRAETEN, R., Handboek Strafvordering, 4e éd., 2005, p. 500, n° 1029; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 3e éd., 2003, p. 215, n° 400, qui précise qu'il ne suffit pas que le suspect se trouve dans l'arrondissement judiciaire où le juge d'instruction exerce ses compétences pour satisfaire au critère consistant à "être à la disposition du juge d'instruction".

JUGE D'INSTRUCTION - Juge d'instruction spécialisé - Article 62bis, al. 4 et 5, C.I.cr - Compétence sur l'ensemble du territoire du royaume - Mandat d'amener - Application

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'amener - Suspect qui n'est pas mis à la disposition du juge d'instruction - Suspect se trouvant dans un lieu où le juge d'instruction peut exercer ses compétences

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'amener - Condition - Inculpé à la disposition du juge d'instruction

---

P.06.1305.N 5 december 2006 AC nr. 625

De appelrechter naar dewelke een zaak bij een arrest van het Hof gewezen op het cassatieberoep van een partij, verwezen is, is bevoegd kennis te nemen van de zaak binnen de perken van de vernietiging en eigent zich niet de bevoegdheid toe van een andere rechter (1). (1) Zie Cass., 8 maart 1988, AR 2214, nr 429.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Hof van beroep - Arrest - Cassatieberoep - Vernietiging - Verwijzing na cassatie - Rechter op verwijzing - Bevoegdheid

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Strafvordering - Rechter op verwijzing - Bevoegdheid

Le juge d'appel devant lequel la Cour a renvoyé une cause par son arrêt rendu ensuite du pourvoi d'une partie, est compétent pour connaître de la cause dans les limites de la cassation et ne s'approprie pas la compétence d'un autre juge (1). (1) Voir Cass., 8 mars 1988, RG 2214, n° 429.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Cour d'appel - Arrêt - Pourvoi en cassation - Cassation - Renvoi après cassation - Juge de renvoi - Pouvoir

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Action publique - Juge de renvoi - Pouvoir

---

Uit artikel 432, Wetboek van Strafvordering, dat een algemene draagwijdte heeft en eveneens van toepassing is in correctionele en politiezaken, volgt dat wanneer het onderzoeksgerecht de rechtspleging regelt, het de inverdenkinggestelde enkel kan verwijzen naar een vonnisgerecht van zijn eigen rechtsgebied.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Strafvordering - Regeling van de

Il ressort de l'article 432 du Code d'instruction criminelle dont la portée est générale et qui est également applicable en matière correctionnelle et de police, que lorsque la juridiction d'instruction règle la procédure, elle ne peut renvoyer l'inculpé qu'à une juridiction de jugement de son propre ressort judiciaire (1). (1) Pour l'historique de la présente cause: voir les conclusions du ministère public sous Cass., 6 septembre 2005, RG P.05.0659.N, n° 411.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Action publique - Règlement de la

rechtspleging - Verwijzing
- Artt. 129, 130, 427 en 432 Wetboek van Strafvordering

procédure - Renvoi
- Art. 129, 130, 427 et 432 Code d'Instruction criminelle

Wanneer het Hof overeenkomstig artikel 427, Wetboek van Strafvordering de zaak verwijst naar een hof of een rechtbank van een ander rechtsgebied, onttrekt het de zaak aan het rechtsgebied van het gerecht dat de vernietigde beslissing heeft uitgesproken om ze toe te vertrouwen aan het gerecht van het rechtsgebied naar dewelke de zaak verwezen is; dit geldt ook wanneer het Hof de zaak verwijst naar een onderzoeksgerecht (1). (1) Voor de historiek van de voorliggende zaak: zie de conclusie van het openbaar ministerie bij Cass., 6 sept. 2005, AR P.05.0659.N, nr ...

Lorsque, conformément à l'article 427 du Code d'instruction criminelle, la Cour renvoie la cause à une cour ou un tribunal d'un autre ressort judiciaire, elle dessaisit la juridiction du ressort judiciaire qui a prononcé la décision cassée pour confier la cause à la juridiction du ressort judiciaire à laquelle la cause a été renvoyée; de même, cela est également valable lorsque la Cour renvoie la cause à une juridiction d'instruction (1). (1) Pour l'historique de la présente cause: voir les conclusions du ministère public sous Cass., 6 septembre 2005, RG P.05.0659.N, n° 411.

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Strafvordering - Verwijzing naar een hof of rechtbank van een ander rechtsgebied - Draagwijdte - Gevolg - Toepassing
- Art. 427 Wetboek van Strafvordering

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Action publique - Renvoi à une cour ou un tribunal d'un autre ressort - Portée - Conséquence - Application
- Art. 427 Code d'Instruction criminelle

P.06.1310.N 19 december 2006 AC nr. 665

Ofschoon de rechter in strafzaken, die anonieme getuigenissen die buiten het toepassingsgebied vallen van de artikelen 75bis, 75ter en 86bis tot 86quater Wetboek van Strafvordering in overweging neemt, zijn oordeel over de schuld van de beklaagde noch uitsluitend, noch op beslissende wijze op een dergelijke anonieme getuigenverklaring mag laten steunen, volgt uit geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling dat hij, bij ontstentenis van desbetreffende conclusie, gehouden is uitdrukkelijk vast te stellen dat hij die anonieme getuigenverklaring niet uitsluitend of niet op beslissende wijze in aanmerking heeft genomen (1). (1) Zie cass., 12 jan. 1999, AR P.98.1204.N, nr 13.

Bien que le juge pénal, qui prend en considération des témoignages anonymes qui ne relèvent pas du champ d'application des articles 75bis, 75ter et 86bis à 86quater du Code d'instruction criminelle, ne puisse fonder son appréciation de la culpabilité du prévenu ni exclusivement, ni de manière déterminante sur pareil témoignage anonyme, il ne résulte d'aucune disposition conventionnelle ou légale qu'il soit tenu, à défaut de conclusions y afférentes, d'établir de manière expresse qu'il n'a pas pris en compte ce témoignage anonyme exclusivement ou de manière déterminante (l). (1) Voir Cass., 12 janvier 1999, RG P.98.1204.N, n° 13.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Anonieme getuige - Oordeel over de schuld - Mogelijkheid om dit oordeel op uitsluitende of beslissende wijze te steunen op de anonieme getuigenverklaring

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Strafvordering - Getuige - Anonieme getuige - Oordeel over de schuld - Mogelijkheid om dit oordeel op uitsluitende of beslissende wijze te steunen op de anonieme getuigenverklaring

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Eerlijke behandeling van de zaak - Getuige - Anonieme getuige - Oordeel over de schuld - Mogelijkheid om dit oordeel op uitsluitende of beslissende wijze te steunen op de anonieme getuigenverklaring

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Anonieme getuige - Oordeel over de schuld - Vaststelling dat dit oordeel niet op uitsluitende of beslissende wijze gesteund is op de anonieme getuigenverklaring

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Témoin anonyme - Appréciation de la culpabilité - Possibilité de fonder cette appréciation de manière exclusive ou déterminante sur le témoignage anonyme

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Action publique - Témoin - Témoin anonyme - Appréciation de la culpabilité - Possibilité de fonder cette appréciation de manière exclusive ou déterminante sur le témoignage anonyme

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Procès équitable - Témoin - Témoin anonyme - Appréciation de la culpabilité - Possibilité de fonder cette appréciation de manière exclusive ou déterminante sur le témoignage anonyme

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Témoin anonyme - Appréciation de la culpabilité - Constatation que cette appréciation ne se fonde pas exclusivement ou de manière déterminante sur le témoignage anonyme

P.06.1312.F 18 oktober 2006 AC nr. 495

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de overtuigingsstukken bij het dossier moeten worden gevoegd dat ter inzage van de inverdenkinggestelde moet worden gehouden vóór de verschijning in de raadkamer die uitspraak moet doen over de voorlopige hechtenis, of bij het dossier dat, bij hoger beroep, door de procureur des Konings aan de procureur-generaal moet worden overgezonden (1). (1) Cass., 24 dec. 1996, AR P.96.1620.N, nr 527.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Inzage van het strafdossier - Draagwijdte - Overtuigingsstukken - Videocassettes van de observatie

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Onderzoeksgerechten - Inzage van het strafdossier - Draagwijdte - Overtuigingsstukken - Videocassettes van de observatie

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerechten - Inzage van het strafdossier - Draagwijdte - Overtuigingsstukken - Videocassettes van de observatie

Aucune disposition légale ne prescrit la jonction des pièces à conviction au dossier qui doit être tenu à la disposition de l'inculpé avant la comparution en chambre du conseil appelée à statuer sur la détention préventive, ou au dossier qui, en cas d'appel, doit être transmis par le procureur du Roi au procureur général (1). (1) Cass., 24 décembre 1996, RG P.96.1620.N, n° 527.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Maintien - Droit d'accès au dossier répressif - Portée - Pièces à conviction - Cassettes vidéo relatives aux observations

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Maintien - Juridictions d'instruction - Droit d'accès au dossier répressif - Portée - Pièces à conviction - Cassettes vidéo relatives aux observations

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridictions d'instruction - Droit d'accès au dossier répressif - Portée - Pièces à conviction - Cassettes vidéo relatives aux observations

De voorlopig gehechte inverdenkinggestelde of zijn raadsman kunnen om de overlegging verzoeken van de overtuigingsstukken indien zij dit nuttig achten voor de uitoefening van het recht van verdediging voor het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van de voorlopige hechtenis.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Onderzoeksgerechten - Inzage van de overtuigingsstukken - Videocassettes van de observatie

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Recht van verdediging - Inzage van de overtuigingsstukken - Videocassettes van de observatie

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerechten - Recht van verdediging - Inzage van de overtuigingsstukken - Videocassettes van de observatie

L'inculpé détenu préventivement ou son conseil peuvent demander la communication des pièces à conviction s'ils l'estiment utile pour l'exercice des droits de la défense devant la juridiction d'instruction appelée à statuer sur le maintien de la détention préventive.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Maintien - Juridictions d'instruction - Accès aux pièces à conviction - Cassettes vidéo relatives aux observations

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Maintien - Droits de la défense - Accès aux pièces à conviction - Cassettes vidéo relatives aux observations

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridictions d'instruction - Droits de la défense - Accès aux pièces à conviction - Cassettes vidéo relatives aux observations

P.06.1316.F 18 oktober 2006 AC nr. 496

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 18 okt. 2006, AR P.06.1316.F, AC, 2006, nr ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Facultatieve grond tot weigering - Persoon met de Belgische nationaliteit of die in België verblijft - Verbintenis om de straf in België ten uitvoer te leggen - Toepassing van de grond tot weigering

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Facultatieve grond tot weigering - Persoon met de Belgische nationaliteit of die in België verblijft - Verbintenis om de straf in België ten uitvoer te leggen - Onderzoeksgerechten - Beslissing om de grond tot weigering toe te passen

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 18 octobre 2006, RG P.06.1316.F, Pas., 2006, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Cause de refus facultative - Personne de nationalité belge ou résidant en Belgique - Engagement à exécuter la peine en Belgique - Application de la cause de refus

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Cause de refus facultative - Personne de nationalité belge ou résidant en Belgique - Engagement à exécuter la peine en Belgique - Juridictions d'instruction - Décision d'appliquer la cause de refus

De gerechtelijke beslissing tot weigering van de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel, uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf ingeval de betrokken persoon Belg is of in België verblijft, en de bevoegde autoriteiten zich ertoe verbinden om die straf overeenkomstig de Belgische wetgeving ten uitvoer te leggen, brengt de overname van de tenuitvoerlegging mee van de straf waarop die gerechtelijke beslissing betrekking heeft, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 23 mei 1990; in dat geval is de in het buitenland uitgesproken straf in België rechtstreeks en onmiddellijk uitvoerbaar (1). (1) Zie concl. O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Facultatieve grond tot weigering - Persoon met de Belgische nationaliteit of die in België verblijft - Verbintenis om de straf in België ten uitvoer te leggen - Toepassing van de grond tot weigering

- Art. 6, 4° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 18, §§ 2 en 3 Wet 23 mei 1990

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Facultatieve grond tot weigering - Persoon met de Belgische nationaliteit of die in België verblijft - Verbintenis om de straf in België ten uitvoer te leggen - Onderzoeksgerechten - Beslissing om de grond tot weigering toe te passen

- Art. 6, 4° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 18, §§ 2 en 3 Wet 23 mei 1990

La décision judiciaire de refuser l'exécution d'un mandat d'arrêt européen délivré en vue de l'exécution d'une peine lorsque la personne concernée est belge ou réside en Belgique et que les autorités compétentes s'engagent à exécuter cette peine conformément à la loi belge, emporte la reprise de l'exécution de la peine visée dans ladite décision judiciaire conformément aux dispositions de la loi du 23 mai 1990; dans ce cas, la peine prononcée à l'étranger est directement et immédiatement exécutoire en Belgique (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Cause de refus facultative - Personne de nationalité belge ou résidant en Belgique - Engagement à exécuter la peine en Belgique - Application de la cause de refus

- Art. 6, 4° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

- Art. 18, § 2 et 3 L. du 23 mai 1990

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Cause de refus facultative - Personne de nationalité belge ou résidant en Belgique - Engagement à exécuter la peine en Belgique - Juridictions d'instruction - Décision d'appliquer la cause de refus

- Art. 6, 4° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

- Art. 18, § 2 et 3 L. du 23 mai 1990

P.06.1353.F 13 december 2006 AC nr. 647

Niet ontvankelijk is het onmiddellijk cassatieberoep tegen een arrest dat slechts een verzoek tot invrijheidstelling van een beklaagde die niet van zijn vrijheid werd beroofd, niet ontvankelijk verklaart (1). (1) De bestreden beslissing deed uitspraak over een verzoek tot invrijheidstelling, ingediend door de eiser; na te hebben vastgesteld dat deze vrij op de rechtszitting van het hof van beroep was verschenen, verklaarde zij het verzoek tot invrijheidstelling niet ontvankelijk bij gebrek aan belang, aangezien de onmiddellijke aanhouding die tegen de eiser was uitgesproken niet ten uitvoer gelegd was.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Onmiddellijke aanhouding - Verzoek tot invrijheidstelling - Niet aangehouden beklaagde - Bestreden beslissing verklaart het verzoek niet-ontvankelijk - Ontvankelijkheid van het onmiddellijk cassatieberoep

- Artt. 27, § 2, en 31, §§ 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Vonnisgerecht - Onmiddellijke aanhouding - Verzoek tot invrijheidstelling - Niet aangehouden beklaagde - Bestreden beslissing verklaart het verzoek niet-ontvankelijk - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Artt. 27, § 2, en 31, §§ 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de

Est irrecevable le pourvoi immédiat dirigé contre un arrêt qui se borne à dire irrecevable, à défaut d'intérêt, une requête tendant à la mise en liberté d'un prévenu qui n'en a pas été privé (1). (1) La décision attaquée statuait sur une requête de mise en liberté déposée par le demandeur; après avoir constaté que ce dernier avait comparu libre à l'audience de la cour d'appel, elle déclarait la requête de mise en liberté irrecevable à défaut d'intérêt, l'arrestation immédiate qui avait été prononcée à l'égard du demandeur n'ayant pas été exécutée.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Arrestation immédiate - Requête de mise en liberté - Prévenu non détenu - Décision attaquée déclarant la requête irrecevable - Recevabilité du pourvoi immédiat

- Art. 27, § 2, et 31, § 1er et 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Juridiction de jugement - Arrestation immédiate - Requête de mise en liberté - Prévenu non détenu - Décision attaquée déclarant la requête irrecevable - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité

- Art. 27, § 2, et 31, § 1er et 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la

P.06.1367.F 23 november 2006 AC nr. 596

Concl. adv.-gen. m.o. de Koster, Cass., 23 nov. 2006, AR P.06.1367.F, Pas., 2006, nr ....

ONDERZOEKSRECHTER - Onpartijdigheid - Vermoeden van onschuld - Wraking

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Onderzoeksrechter - Onpartijdigheid - Wraking

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het vermoeden van onschuld - Onderzoeksrechter - Onpartijdigheid - Wraking

WRAKING - Gewettigde verdenking - Onderzoeksrechter - Onpartijdigheid - Vermoeden van onschuld

Conclusions de M. l'avocat général délégué Ph. de Koster, avant Cass., 23 novembre 2006, RG P.06.1367.F, Pas., 2006, n° ...

JUGE D'INSTRUCTION - Impartialité - Présomption d'innocence - Récusation

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Présomption d'innocence - Juge d'instruction - Impartialité - Récusation

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe général du droit relatif au respect de la présomption d'innocence - Juge d'instruction - Impartialité - Récusation

RECUSATION - Suspicion légitime - Juge d'instruction - Impartialité - Présomption d'innocence

Het arrest dat afwijzend beschikt op de vordering tot wraking van een onderzoeksrechter die de eiser van partijdigheid verdenkt omdat hij aan de procureur des Konings geschreven heeft dat de vermoedelijke dader de feiten blijft ontkennen, miskent het vermoeden van onschuld van de eiser en verantwoordt bijgevolg zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2006, nr ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Onderzoeksrechter - Onpartijdigheid - Wraking

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

WRAKING - Gewettigde verdenking - Onderzoeksrechter - Onpartijdigheid - Vermoeden van onschuld

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het vermoeden van onschuld - Onderzoeksrechter - Onpartijdigheid - Wraking

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEKSRECHTER - Onpartijdigheid - Vermoeden van onschuld - Wraking

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Viole la présomption d'innocence dont bénéficie le demandeur et, par conséquent, ne justifie pas légalement sa décision l'arrêt qui rejette la demande de récusation d'un juge d'instruction dont il suspecte l'impartialité dès lors que celui-ci a écrit au procureur du Roi que l'auteur présumé nie toujours les faits (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Présomption d'innocence - Juge d'instruction - Impartialité - Récusation

- Art. 828, 1° Code judiciaire

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

RECUSATION - Suspicion légitime - Juge d'instruction - Impartialité - Présomption d'innocence

- Art. 828, 1° Code judiciaire

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe général du droit relatif au respect de la présomption d'innocence - Juge d'instruction - Impartialité - Récusation

- Art. 828, 1° Code judiciaire

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

JUGE D'INSTRUCTION - Impartialité - Présomption d'innocence - Récusation

- Art. 828, 1° Code judiciaire

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.06.1385.F 8 november 2006 AC nr. 549

Bij gebrek aan een conclusie waarin het bestaan van ernstige aanwijzingen van schuld betwist wordt, kan het onderzoeksgerecht zich bij zijn beslissing tot handhaving van de voorlopige hechtenis beperken tot de vaststelling dat de ernstige aanwijzingen van schuld die in het bevel tot aanhouding zijn vermeld, nog steeds bestaan.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Beslissing tot handhaving - Motivering - Ernstige aanwijzingen van schuld - Vaststelling

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerecht - Beslissing tot handhaving - Motivering - Ernstige aanwijzingen van schuld - Vaststelling

- Art. 23, 4° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Voorlopige hechtenis - Beslissing tot handhaving - Ernstige aanwijzingen van schuld - Vaststelling

En l'absence de conclusions contestant l'existence d'indices sérieux de culpabilité, la juridiction d'instruction peut, dans sa décision de maintien de la détention, se borner à constater la subsistance des indices sérieux de culpabilité énoncés dans le mandat d'arrêt.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Décision de maintien - Motivation - Indices sérieux de culpabilité - Constat

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridiction d'instruction - Décision de maintien - Motivation - Indices sérieux de culpabilité - Constat

- Art. 23, 4° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Détention préventive - Décision de maintien - Indices sérieux de culpabilité - Constat

---

Artikel 28, Wet Voorlopige Hechtenis, dat de gevallen bepaalt waarin tegen de in vrijheid gelaten of gestelde inverdenkinggestelde een bevel tot aanhouding voor hetzelfde feit kan worden uitgevaardigd, vindt geen toepassing wanneer, in de loop van hetzelfde gerechtelijk onderzoek en na de voorlopige invrijheidstelling van de inverdenkinggestelde, een tweede bevel tot aanhouding, gegrond op andere feiten dan die van het eerste bevel, ten laste van die inverdenkinggestelde wordt verleend, zelfs zo die feiten al eerder bekend waren (1). (1) Cass., 8 dec. 1992, AR 7217, nr 778.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - In vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte - Tweede bevel tot aanhouding gegrond op andere feiten - Wettigheid

L'article 28, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, qui détermine les cas dans lesquels l'inculpé laissé ou remis en liberté peut faire l'objet d'un mandat d'arrêt pour le même fait, n'est pas applicable lorsque, au cours d'une même instruction judiciaire et après la mise en liberté provisoire de l'inculpé, un second mandat d'arrêt est décerné à sa charge sur le fondement d'autres faits que ceux qui avaient fondé le premier mandat d'arrêt, même si ces faits étaient déjà connus auparavant (1). (1) Cass., 8 décembre 1992, RG 7217, n° 778.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Inculpé laissé ou remis en liberté - Second mandat d'arrêt fondé sur d'autres faits - Légalité

P.06.1391.F — 8 november 2006 — AC nr. 550

Concl. adv.-gen. VANDERMEERSCH, Cass., 8 nov. 2006, AR P.06.1391.F, AC, 2006, nr ...

ONDERZOEKSRECHTER - Voorlopige hechtenis - Bevel tot aanhouding - In vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte - Nieuw bevel tot aanhouding - Nieuwe en ernstige omstandigheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - In vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte - Nieuw bevel tot aanhouding - Nieuwe en ernstige omstandigheden

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 8 novembre 2006, RG P.06.1391.F, Pas., 2006, n° ...

JUGE D'INSTRUCTION - Détention préventive - Mandat d'arrêt - Inculpé laissé ou remis en liberté - Nouveau mandat d'arrêt - Circonstances nouvelles et graves

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Inculpé laissé ou remis en liberté - Nouveau mandat d'arrêt - Circonstances nouvelles et graves

---

Krachtens artikel 28, § 1, 2°, Wet Voorlopige Hechtenis, kan de onderzoeksrechter in elke stand van de zaak een bevel tot aanhouding uitvaardigen tegen de in vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte, indien nieuwe en ernstige omstandigheden die maatregel noodzakelijk maken; de onderzoeksrechter kan oordelen dat ten aanzien van de volstrekte noodzaak voor de openbare veiligheid en de vrees voor verstandhouding en herhaling, de toestemming die eiser werd verleend om het ziekenhuis te verlaten waar hij na de eerste vrijheidsbeneming als een spoedgeval in de reanimatieafdeling werd opgenomen, een nieuwe en ernstige omstandigheid is in de zin van het voormelde artikel 28 (1). (1) Zie concl. O.M.

ONDERZOEKSRECHTER - Voorlopige hechtenis - Bevel tot aanhouding - In vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte - Nieuw bevel tot aanhouding - Nieuwe en ernstige omstandigheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - In vrijheid gelaten of in vrijheid gestelde verdachte - Nieuw bevel tot aanhouding - Nieuwe en ernstige omstandigheden

En vertu de l'article 28, § 1er, 2°, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, le juge d'instruction peut décerner un mandat d'arrêt en tout état de cause contre l'inculpé laissé ou remis en liberté si des circonstances nouvelles et graves rendent cette mesure nécessaire; le juge d'instruction peut considérer qu'au regard de l'absolue nécessité pour la sécurité publique et des risques de collusion et de récidive, l'autorisation donnée à l'inculpé de quitter l'établissement hospitalier où il avait été admis d'urgence en réanimation après une première privation de liberté, constitue une circonstance nouvelle et grave au sens de l'article 28 précité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

JUGE D'INSTRUCTION - Détention préventive - Mandat d'arrêt - Inculpé laissé ou remis en liberté - Nouveau mandat d'arrêt - Circonstances nouvelles et graves

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Inculpé laissé ou remis en liberté - Nouveau mandat d'arrêt - Circonstances nouvelles et graves

---

P.06.1401.F 15 november 2006 AC nr. 566

De vaststelling van de eerste rechters dat de feiten bedoeld in het Europees aanhoudingsbevel dat tegen de eiser is uitgevaardigd, zowel in België als in de Uitvaardigende Staat strafbaar zijn, maakt het middel irrelevant volgens welk de tenuitvoerlegging van dit bevel moet worden opgeschort totdat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen zich uitspreekt over de afschaffing van het onderzoek naar de dubbele strafbaarstelling.

UITLEVERING - Cassatiemiddel - Strafzaken - Belang - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Voorwaarden - Dubbele strafbaarstelling - Grondwettelijk Hof - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Prejudiciële vraag - Gevolg

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Voorwaarden - Dubbele strafbaarstelling - Grondwettelijk Hof - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Prejudiciële vraag - Gevolg

PREJUDICIEEL GESCHIL - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Voorwaarden - Dubbele strafbaarstelling - Grondwettelijk Hof - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Prejudiciële vraag - Gevolg

La constatation des premiers juges que les faits visés au mandat d'arrêt européen délivré à charge du demandeur sont punissables aussi bien en Belgique que dans l'Etat d'émission, rend sans pertinence le moyen suivant lequel l'exécution de ce mandat doit être suspendue en attendant que la Cour de Justice des Communautés européennes se prononce sur la suppression du contrôle de la double incrimination.

EXTRADITION - Moyen de cassation - Matière répressive - Intérêt - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Conditions - Double incrimination - Cour d'arbitrage - Cour de Justice des Communautés européennes - Question préjudicielle - Incidence

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Conditions - Double incrimination - Cour d'arbitrage - Cour de Justice des Communautés européennes - Question préjudicielle - Incidence

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Conditions - Double incrimination - Cour d'arbitrage - Cour de Justice des Communautés européennes - Question préjudicielle - Incidence

Het middel dat oordeelt dat het Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002, artikel 34.2, b, Verdrag betreffende de Europese Unie schendt omdat de materie van het Europees aanhoudingsbevel bij verdrag had moeten worden uitgewerkt, betreft alleen de wijze waarop een afgeleide gemeenschapsakte is uitgewerkt, zodat, aangezien het geen verband houdt met de bepalingen van de Wet van 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel die door het hof van beroep zijn toegepast, het niet ontvankelijk is vermits het de schending aanvoert van bepalingen die het arrest niet toepast.

UITLEVERING - Cassatiemiddel - Strafzaken - Belang - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Middel dat geen verband houdt met de toegepaste bepalingen - Gevolg - Ontvankelijkheid

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging - Middel dat geen verband houdt met de toegepaste bepalingen - Gevolg - Ontvankelijkheid

Le moyen qui considère que la décision-cadre du conseil du 13 juin 2002 viole l'article 34.2, b, du Traité sur l'union européenne parce que la matière du mandat d'arrêt européen aurait dû être mise en œuvre par convention, ne porte que sur un mode d'élaboration d'un acte communautaire dérivé, en sorte que, étant étranger aux dispositions de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen appliquées par la cour d'appel, il est irrecevable puisqu'il invoque la violation des dispositions dont l'arrêt ne fait pas application.

EXTRADITION - Moyen de cassation - Matière répressive - Intérêt - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Moyen étranger aux dispositions appliquées - Incidence - Recevabilité

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Mandat d'arrêt européen - Exécution - Moyen étranger aux dispositions appliquées - Incidence - Recevabilité

Wanneer de niet-ontvankelijkheid van het middel niet is afgeleid uit regels die de eiser aan het toezicht van het Grondwettelijk Hof of van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen wilde voorleggen, is er geen grond om de prejudiciële vraag die betrekking heeft op de verenigbaarheid van artikel 34.2, b, van het Verdrag betreffende de Europese Unie met het Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, aan die gerechten voor te leggen.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen - Niet ontvankelijk middel - Niet-ontvankelijkheid die geen verband houdt met de regels die in de prejudiciële vraag worden bedoeld - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Artikel 34.2, b, van het Verdrag betreffende de Europese Unie - Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 - Verenigbaarheid - Prejudiciële vraag - Gevolg

UITLEVERING - Cassatiemiddel - Strafzaken - Belang - Niet ontvankelijk middel - Niet-ontvankelijkheid die geen verband houdt met de regels die in de prejudiciële vraag worden bedoeld - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Artikel 34.2, b, van het Verdrag betreffende de Europese Unie - Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 - Verenigbaarheid - Prejudiciële vraag - Gevolg

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Niet ontvankelijk middel - Niet-ontvankelijkheid die geen verband houdt met de regels die in de prejudiciële vraag worden bedoeld - Uitlevering - Europees aanhoudingsbevel - Artikel 34.2, b, van het Verdrag betreffende de Europese Unie - Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 - Verenigbaarheid - Prejudiciële vraag - Gevolg

Lorsque l'irrecevabilité du moyen n'est pas déduite de normes que le demandeur entendait déférer au contrôle de la Cour d'arbitrage ou de la Cour de Justice des Communautés européennes, il n'y a pas lieu de saisir ces juridictions de la question préjudicielle requise et relative à la compatibilité avec l'article 34.2, b du Traité sur l'Union européenne, de la décision-cadre du Conseil du 13 juin 2002 relative au mandat d'arrêt européen.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour d'arbitrage - Cour de Justice des Communautés européennes - Moyen irrecevable - Irrecevabilité étrangère aux normes visées par la question préjudicielle - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Article 34.2, b du Traité sur l'Union européenne - Décision-cadre du Conseil du 13 juin 2002 - Compatibilité - Question préjudicielle - Incidence

EXTRADITION - Moyen de cassation - Matière répressive - Intérêt - Moyen irrecevable - Irrecevabilité étrangère aux normes visées par la question préjudicielle - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Article 34.2, b du Traité sur l'Union européenne - Décision-cadre du Conseil du 13 juin 2002 - Compatibilité - Question préjudicielle - Incidence

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Moyen irrecevable - Irrecevabilité étrangère aux normes visées par la question préjudicielle - Extradition - Mandat d'arrêt européen - Article 34.2, b du Traité sur l'Union européenne - Décision-cadre du Conseil du 13 juin 2002 - Compatibilité - Question préjudicielle - Incidence

---

De vernietiging van de Duitse wet van 21 juli 2004 door het Bundesverfassungsgericht heeft niet tot gevolg dat het onder die wet verleende Europees aanhoudingsbevel niet rechtsgeldig is verleend; krachtens de nieuwe Duitse omzettingswet van 29 juni 2006 kan dergelijk Europees aanhoudingsbevel alsnog uitgevoerd worden (1). (1) Het Openbaar Ministerie had geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op andere gronden dan deze door het Hof aangenomen. De appelrechters oordeelden immers dat zij uit artikel 44, § 3, Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsmandaat de rechtsmacht putten om na te gaan of, op het moment van het uitvaardigen van het Europees aanhoudingsbevel, het Kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 1992 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering was omgezet in de wetgeving waaraan de uitvaardigende rechterlijke autoriteit onderworpen is. Dit lijkt logisch: de rechter moet er zich immers van vergewissen of naar intern recht de bepalingen van de wet van 19 december 2003 kunnen toegepast worden dan wel of de uitleveringswet van 15 maart 1874 of andere bestaande instrumenten op het stuk van uitlevering van toepassing blijven. Verder oordeelden de appelrechters ook dat deze controlebevoegdheid los staat van de controle nopens het voldaan zijn aan de voorwaarden van artikel 3 en aan de bepalingen van de artikelen 4 tot 8 van de Wet van 19 december 2003, en stelden ze vast dat eiser geen middelen putte uit die bepalingen. Met verwijzing naar en met herneming van de vordering van de procureur-generaal bij het hof van beroep, die alle ter zake dienende elementen bevatte, oordeelden zij tenslotte dat er geen gronden noch redenen tot weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel voorhanden waren. Het Openbaar Ministerie was van mening dat op grond van deze vaststellingen en redenen de kamer van inbeschuldigingstelling haar bestreden beslissing naar recht verantwoordde. Het Hof oordeelde trouwens reeds eerder dat de Belgische rechter die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsmandaat niet te oordelen heeft over de wettigheid en de regelmatigheid van dit bevel, maar enkel over de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 4 tot 8 Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsmandaat (Cass., 25 jan. 2005, AR P.05.0065.N, nr 51). Het door eiser ontwikkelde middel, dat een schending van artikel 44, § 3, Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsmandaat aanvoerde, bekritiseerde uitsluitend het oordeel van de appelrechters dat het Europees aanhoudingsbevel van 3 februari 2005 zijn rechtsgeldigheid behoudt op grond van de Duitse wet van 21 juli 2004, die ofschoon vernietigd bij arrest van het Duitse Grondwettelijk Hof van 18 juli 2005, op het moment van de uitvaardiging

L'annulation de la loi allemande du 21 juillet 2004 par le Bundesverfassungsgericht n'a pas pour conséquence que le mandat d'arrêt européen délivré sous l'empire de cette loi n'a pas été émis valablement; en vertu de la nouvelle loi de transposition allemande du 29 juin 2006, un tel mandat d'arrêt européen peut encore être exécuté (1). (1) Le ministère public avait conclu au rejet du pourvoi sur pied d'autres motifs que ceux accueillis par la Cour. Les juges d'appel ont en effet considéré qu'ils tirent de l'article 44, §3, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen le pouvoir de contrôler si, au moment de l'émission du mandat d'arrêt européen, la décision-cadre du Conseil de l'Union européenne du 13 juin 2002 relative au mandat d'arrêt européen et aux procédures de remise avait été transposée dans la législation à la laquelle l'autorité judiciaire d'émission est soumise. Cela semble logique: le juge doit en effet vérifier si, en droit interne, les dispositions de la loi du 19 décembre 2003 peuvent s'appliquer ou si la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions ou d'autres instruments existants dans le domaine de l'extradition restent d'application. En outre, les juges d'appel ont également considéré que ce pouvoir de contrôle est distinct du contrôle relatif à la question de savoir s'il a été satisfait aux conditions de l'article 3 et aux dispositions des articles 4 à 8 de la loi du 19 décembre 2003, et ils ont constaté que le demandeur ne tirait aucun moyen de ces dispositions. En se référant à et en reprenant les réquisitions du procureur général près la cour d'appel, qui contenaient tous les éléments pertinents, ils ont enfin considéré qu'il n'y avait pas lieu ni motif de refuser l'exécution du mandat d'arrêt européen. Le ministère public était d'avis que sur la base de ces constatations et motifs, la chambre des mises en accusation a légalement justifié sa décision attaquée.La Cour a par ailleurs déjà considéré antérieurement que le juge belge qui statue sur l'exécution du mandat d'arrêt européen n'a pas à apprécier la légalité et la régularité dudit mandat, mais uniquement son exécution conformément au prescrit des articles 4 à 8 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (Cass., 25 janvier 2005, RG P.05.0065.N, n° 51).Le moyen développé par le demandeur, qui invoquait une violation de l'article 44, § 3, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen, critiquait uniquement l'appréciation des juges d'appel suivant laquelle le mandat d'arrêt du 3 février 2005 conserve sa validité au motif que la loi allemande du 21 juillet 2004 qui, bien qu'annulée par l'arrêt de la Cour constitutionnelle allemande du 18 juillet 2005, s'appliquait au moment de l'émission. En conséquence, le ministère public a conclu que le moyen était dirigé contre une motivation surabondante de sorte que, fût-il fondé, il ne saurait entraîner une cassation et qu'il est donc irrecevable.

van toepassing was. Bijgevolg concludeerde het Openbaar Ministerie dat het middel zich richtte tegen een overtollige reden zodat het, zelfs al ware het gegrond, niet tot cassatie kon leiden en dus niet ontvankelijk was.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsmandaat - Kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie - Omzetting in de Duitse rechtsorde - Duitse wet van 21 juli 2004 - Vernietiging - Nieuwe Duitse omzettingswet - Gevolg

- Artt. 4 tot 37 en 44, § 3 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Décision-cadre du Conseil de l'Union européenne - Transposition dans l'ordre juridique allemand - Loi allemande du 21 juillet 2004 - Annulation - Nouvelle loi allemande de transposition - Effet

- Art. 4 à 37 et 44, § 3 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

---

P.06.1445.N 21 november 2006 AC nr. 586

Wanneer het hof van beroep, kamer van inbeschuldigingstelling, de voorlopige hechtenis handhaaft, kan in het geval dat dit arrest een titel van vrijheidsberoving oplevert voor drie maanden te rekenen vanaf de beslissing, een verzoekschrift in de zin van artikel 22bis, eerste lid Voorlopige Hechteniswet, slechts ingediend worden ten vroegste vijf dagen vóór het verstrijken van de termijn van één maand, te rekenen van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de voorlopige hechtenis handhaaft.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Titel van vrijheidsberoving voor drie maanden - Invrijheidstelling op indiening van een verzoekschrift - Voorwaarde

- Artt. 22, tweede lid, 22bis, eerste en tweede lid en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Lorsque la cour d'appel, chambre des mises en accusation, maintient la détention préventive, dans le cas où cet arrêt constitue un titre de privation de liberté pour trois mois à compter de la décision, une requête au sens de l'article 22bis, alinéa 1er de la loi relative à la détention préventive, ne peut être déposée qu'au plus tôt cinq jours avant l'expiration du délai d'un mois, à compter de l'arrêt de la chambre des mises en accusation qui maintient la détention provisoire.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Chambre des mises en accusation - Titre de privation de liberté pour trois mois - Mise en liberté sur dépôt d'une requête - Condition

- Art. 22, al. 2 et 22bis, al. 1er et 2 et 30, § 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.1457.F 22 november 2006 AC nr. 593

De zaak wordt alleen aan de onderzoeksrechter onttrokken door de beslissing waarbij de raadkamer haar rechtsmacht m.b.t. de strafvordering volledig heeft uitgeoefend (1). (1) Cass., 9 jan. 2002, AR P.01.1035.F, nr 17.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Aanhangigmaking - Afsluiting van het onderzoek

- Art. 133 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Aanhangigmaking - Afsluiting van het onderzoek

- Art. 133 Wetboek van Strafvordering

Le juge d'instruction n'est dessaisi que par la décision par laquelle la chambre du conseil a épuisé sa juridiction quant à l'action publique (1). (1) Cass., 9 janvier 2002, RG P.01.1035.F, n° 17.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Saisine - Clôture de l'instruction

- Art. 133 Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Saisine - Clôture de l'instruction

- Art. 133 Code d'Instruction criminelle

De beschikking houdende het bevel tot mededeling onttrekt de zaak niet aan de onderzoeksrechter en ook al bepaalt artikel 127, § 1, eerste lid, Sv., dat de onderzoeksrechter het dossier aan de procureur des Konings overzendt wanneer hij oordeelt dat zijn onderzoek voltooid is, toch belet het hem niet om het dossier met het oog op het afsluiten van het onderzoek over te zenden terwijl er nog onderzoeksopdrachten lopen.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Beschikking

L'ordonnance de soit communiqué ne dessaisit pas le juge d'instruction et, même s'il prévoit que le juge d'instruction communique le dossier au procureur du Roi lorsqu'il juge son instruction terminée, l'article 127, § 1er, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle ne l'empêche pas de communiquer le dossier à toutes fins alors que des devoirs sont en cours d'exécution.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction -

houdende bevel tot mededeling - Lopende onderzoeksverrichtingen - Regelmatigheid

- Art. 127, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Beschikking houdende bevel tot mededeling - Lopende onderzoeksverrichtingen - Regelmatigheid

- Art. 127, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering

Ordonnance de soit communiqué - Devoirs en cours d'exécution - Régularité

- Art. 127, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Ordonnance de soit communiqué - Devoirs en cours d'exécution - Régularité

- Art. 127, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling in zake voorlopige hechtenis uitspraak doet moet zij, in de regel, haar beslissing op grond van een volledig dossier nemen (1). (1) Zie Cass., 30 april 2003, AR P.03.0590.F, nr 273; Cass., 5 aug. 2003, AR P.03.1101.F, nr 398.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Dossier van de rechtspleging - Inhoud

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerechten - Dossier van de rechtspleging - Inhoud

Lorsqu'elle statue en matière de détention préventive, la chambre des mises en accusation doit, en règle, prendre sa décision sur la base du dossier complet (1). (1) Voir Cass., 30 avril 2003, RG P.03.0590.F, n° 273; Cass., 5 août 2003, RG P.03.1101.F, n° 398.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Maintien - Dossier de la procédure - Contenu

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridictions d'instruction - Dossier de la procédure - Contenu

---

Een inverdenkinggestelde wiens voorlopige hechtenis door de kamer van inbeschuldigingstelling werd gehandhaafd, kan geen miskenning van zijn recht van verdediging aanvoeren wegens het vermeende ontbreken van stukken in het hem en zijn raadsman ter beschikking gestelde dossier, wanneer uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan niet blijkt dat hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling de volledigheid en onpartijdigheid van het mondeling verslag van de onderzoeksrechter aan de raadkamer heeft betwist, noch dat hij hetzij het verhoor van die magistraat m.b.t. de stukken die zouden ontbreken, hetzij de voeging van die stukken, hetzij de verdaging van de zaak met het oog op de voeging en het onderzoek van die stukken, heeft gevorderd (1). (1) Zie Cass., 19 sept. 2001, AR P.01.1274.F, nr 476.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Cassatiemiddel - Onvolledig dossier - Geen voeging van de stukken

- Artt. 21, § 3, en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Cassatiemiddel - Onvolledig dossier - Geen voeging van de stukken - Recht van verdediging

- Artt. 21, § 3, en 30 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Un inculpé, dont la détention préventive a été maintenue par la chambre des mises en accusation, ne saurait invoquer une méconnaissance de ses droits de défense résultant de l'absence alléguée de pièces dans le dossier mis à sa disposition et celle de son conseil, dès lors qu'il n'apparaît pas des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard que, devant la chambre des mises en accusation, il ait contesté l'exhaustivité et l'impartialité du rapport fait oralement par le juge d'instruction devant la chambre du conseil, ni qu'il ait sollicité soit l'audition de ce magistrat au sujet des pièces réputées manquantes, soit la jonction de ces pièces, soit la remise de la cause pour en permettre la jonction au dossier et l'examen (1). (1) Voir Cass., 19 septembre 2001, RG P.01.1274.F, n° 476.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Maintien - Moyen de cassation - Dossier incomplet - Défaut de jonction de pièces

- Art. 21, § 3, et 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Moyen de cassation - Dossier incomplet - Défaut de jonction de pièces - Droits de la défense

- Art. 21, § 3, et 30 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

---

P.06.1557.F 13 december 2006 AC nr. 648

Concl. adv.- gen. VANDERMEERSCH, Cass., 13 dec. 2006, AR P.06.1557.F, Pas., 2006, nr ...

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Bevoegdheid van het rechtscollege dat uitspraak moet doen over de tenuitvoerlegging

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Hechtenis van de betrokkene - Vrijlating onder voorwaarden of tegen betaling van een borgsom - Mogelijkheid - Redengeving

Conclusions de M. l'avocat général VANDERMEERSCH, avant Cass., 13 décembre 2006, RG P.06.1557.F, Pas., 2006, n° ...

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Pouvoir de la juridiction chargée de statuer sur l'exécution

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Détention de la personne concernée - Libération sous conditions ou moyennant le paiement d'un cautionnement - Faculté - Motivation

Het rechtscollege dat uitspraak moet doen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel heeft niet de discretionaire bevoegdheid om die tenuitvoerlegging toe te staan of te weigeren; onder voorbehoud van verplichte of facultatieve gronden tot weigering, is zij verplicht wanneer de voorwaarden die bij Wet 19 dec. 2003 zijn bepaald, zijn nageleefd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Bevoegdheid van het rechtscollege dat uitspraak moet doen over de tenuitvoerlegging

La juridiction chargée de statuer sur l'exécution du mandat d'arrêt européen ne jouit pas d'un pouvoir discrétionnaire pour accorder ou refuser cette exécution; sous réserve de motifs de refus obligatoires ou facultatifs, celle-ci s'impose lorsque les conditions prévues par la loi du 19 décembre 2003 sont respectées (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Pouvoir de la juridiction chargée de statuer sur l'exécution

Het Europees aanhoudingsbevel bevat de omschrijving van de omstandigheden waaronder het misdrijf is gepleegd, daaronder begrepen tijdstip en plaats, alsook de mate waarin de gezochte persoon aan het misdrijf heeft deelgenomen; die gegevens, welke niet op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven, hebben tot doel de onderzoeksrechter in te lichten die, rekening houdend met alle omstandigheden die in dat bevel zijn vermeld en met die welke voor hem worden aangevoerd door de persoon waartegen het is uitgevaardigd, de tenuitvoerlegging van voormeld bevel slechts in de bij de wet bepaalde gevallen kan weigeren (1). (1) Cass., 26 mei 2004, AR P.04.0779.F, nr 287; Cass., 8 dec. 2004, AR P.04.1540.F, nr 601.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Inhoud - Vereiste inlichtingen - Geen nietigheid - Doel van de toegezonden inlichtingen

- Art. 2, § 4, 5° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Le mandat d'arrêt européen contient la description des circonstances dans lesquelles l'infraction a été commise, y compris le moment et le lieu de sa commission et le degré de participation à l'infraction de la personne recherchée; ces informations, qui ne sont pas prescrites à peine de nullité, ont pour but d'informer le juge d'instruction qui, en tenant compte de toutes les circonstances mentionnées dans ce mandat de même que celles invoquées devant lui par la personne qui en fait l'objet, ne peut refuser l'exécution dudit mandat que dans les cas prévus par la loi (1). (1) Cass., 26 mai 2004, RG P.04.0779.F, n° 287; Cass., 8 décembre 2004, RG P.04.1540.F, n° 601.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Contenu - Informations requises - Absence de nullité - But des informations transmises

- Art. 2, § 4, 5° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

De inlichtingen die het Europees aanhoudingsbevel naar luid van artikel 2, § 4, 5°, W. 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel moet bevatten, voldoen aan de vereisten van artikel 5.2, E.V.R.M.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Inhoud - Kennisgeving aan de aangehouden persoon - Eerbiediging van artikel 5.2, E.V.R.M.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2 - Europees aanhoudingsbevel - Inhoud - Kennisgeving aan de aangehouden persoon

Les informations que doit contenir le mandat d'arrêt européen aux termes de l'article 2, § 4, 5°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen respectent les exigences de l'article 5.2, de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Contenu - Information de la personne arrêtée - Respect de l'article 5.2, Conv. D.H.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.2 - Mandat d'arrêt européen - Contenu - Information de la personne arrêtée

Wanneer de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt toegestaan, levert de beslissing waarbij ze bevolen wordt de titel van vrijheidsbeneming van de betrokkene op, behoudens de mogelijkheid die de rechter verleend wordt om hem in vrijheid te laten of te stellen onder voorwaarden of tegen betaling van een borgsom; bij gebrek aan een conclusie hieromtrent, moet de kamer van inbeschuldigingstelling die de beschikking van de raadkamer bevestigt waarbij de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt bevolen, haar beslissing om van die mogelijkheid geen gebruik te maken, niet bijzonder met redenen omkleden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas.

UITLEVERING - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging in België - Hechtenis van de betrokkene - Vrijlating onder voorwaarden of tegen betaling van een borgsom - Mogelijkheid - Redengeving

- Art. 20, § 4 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Lorsque l'exécution d'un mandat d'arrêt européen est accordée, la décision qui l'ordonne constitue le titre de détention de la personne concernée, sauf la faculté reconnue au juge de laisser ou de mettre celle-ci en liberté sous conditions ou moyennant le paiement d'un cautionnement; à défaut de conclusions sur ce point, la chambre des mises en accusation qui confirme l'ordonnance de la chambre du conseil décidant l'exécution d'un mandat d'arrêt européen ne doit pas motiver spécialement sa décision de ne pas user de cette faculté (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

EXTRADITION - Mandat d'arrêt européen - Exécution en Belgique - Détention de la personne concernée - Libération sous conditions ou moyennant le paiement d'un cautionnement - Faculté - Motivation

- Art. 20, § 4 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

---

P.06.1579.F 20 december 2006 AC nr. 667

De arresten waarbij het Hof uitspraak doet over de cassatieberoepen zijn niet voor verzet vatbaar.

CASSATIE - Allerlei - Strafzaken - Arrest dat een cassatieberoep verwerpt - Verzet - Ontvankelijkheid

VERZET - Strafzaken - Hof van Cassatie - Arrest dat een cassatieberoep verwerpt - Ontvankelijkheid

Les arrêts par lesquels la Cour statue sur les pourvois en cassation ne sont pas susceptibles d'opposition.

CASSATION - Divers - Matière répressive - Arrêt rejetant un pourvoi - Opposition - Recevabilité

OPPOSITION - Matière répressive - Cour de cassation - Arrêt rejetant un pourvoi - Recevabilité

P.06.1621.F 26 december 2006 AC nr. 676

Artikel 90quater, Sv. bepaalt niet dat een afluistermaatregel nietig is alleen omdat de onderzoeksrechter hem heeft toegestaan met een beschikking die geldt voor verschillende communicatiemiddelen.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Afluistermaatregel - Onderzoeksrechter - Beschikking die geldt voor verschillende communicatiemiddelen

- Art. 90quater, § 1, 3° Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Afluistermaatregel - Onderzoeksrechter - Beschikking die geldt voor verschillende communicatiemiddelen

- Art. 90quater, § 1, 3° Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Afluistermaatregel - Beschikking die geldt voor verschillende communicatiemiddelen

- Art. 90quater, § 1, 3° Wetboek van Strafvordering

L'article 90quater du Code d'instruction criminelle ne prévoit pas la nullité d'une mesure de surveillance téléphonique pour le seul motif que le juge d'instruction l'a autorisée par une ordonnance commune à plusieurs moyens de communication.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Juge d'instruction - Ordonnance commune à plusieurs moyens de communication

- Art. 90quater, § 1er, 3° Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Mesure d'écoute - Juge d'instruction - Ordonnance commune à plusieurs moyens de communication

- Art. 90quater, § 1er, 3° Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Mesure d'écoute - Ordonnance commune à plusieurs moyens de communication

- Art. 90quater, § 1er, 3° Code d'Instruction criminelle

Artikel 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2°, Sv., verplicht de onderzoeksrechter, op straffe van nietigheid, om in de beschikking tot afluisteren de redenen te vermelden waarom de gewone onderzoeksmiddelen ondoeltreffend zouden zijn (1). (1) Cass., 26 juni 1996, AR P.96.0842.F, nr 263; Cass., 5 okt. 2005, AR P.05.1056.F, nr 483.

L'article 90quater, § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, du Code d'instruction criminelle, impose au juge d'instruction, sous peine de nullité, d'indiquer dans l'ordonnance d'écoutes téléphoniques les motifs pour lesquels les moyens ordinaires d'investigation seraient inopérants (1). (1) Cass., 26 juin 1996, RG P.96.0842.F n° 263; Cass., 5 octobre 2005, RG P.05.1056.F, n° 483.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Afluistermaatregel - Onderzoeksrechter - Met redenen omklede beschikking - Subsidiariteitsbeginsel - Redengeving

- Art. 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2° Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Afluistermaatregel - Onderzoeksrechter - Met redenen omklede beschikking - Subsidiariteitsbeginsel - Redengeving

- Art. 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2° Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSRECHTER - Afluistermaatregel - Met redenen omklede beschikking - Subsidiariteitsbeginsel - Redengeving

- Art. 90quater, § 1, tweede lid, 1° en 2° Wetboek van Strafvordering

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Juge d'instruction - Ordonnance motivée - Principe de subsidiarité - Motivation

- Art. 90quater, § 1er, al. 2, 1° et 2° Code d'Instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Mesure d'écoute - Juge d'instruction - Ordonnance motivée - Principe de subsidiarité - Motivation

- Art. 90quater, § 1er, al. 2, 1° et 2° Code d'Instruction criminelle

JUGE D'INSTRUCTION - Mesure d'écoute - Ordonnance motivée - Principe de subsidiarité - Motivation

- Art. 90quater, § 1er, al. 2, 1° et 2° Code d'Instruction criminelle

---

S.03.0122.N 9 januari 2006 AC nr. 23

Wanneer voordeeltoekenningen bestaande uit loonbestanddelen vóór de overdracht van de onderneming of een gedeelte ervan aan een werknemer van de onderneming gebeuren - niet door de werkgever-vervreemder maar door een derde die ten aanzien van de werknemer niet de hoedanigheid heeft die de werkgever had - dient de rechter vast te stellen dat de last van het voordeel door de werkgever-vervreemder werd gedragen zij het dat de toekenning ervan door de tussenkomst van een derde gebeurde.

Le juge est tenu de constater que la charge des avantages constituant des éléments de la rémunération, consentis antérieurement au transfert de l'entreprise ou d'une partie de l'entreprise à un travailleur de l'entreprise - non par l'employeur-cédant, mais par un tiers qui n'a pas qualité d'employeur - est supportée par l'employeur-cédant, même si l'avantage a été consenti à l'intervention d'un tiers.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen - Werkgever - Overgang van onderneming - Werkgever-vervreemder - Voordeeltoekenning - Loonbestanddeel - Toekenning door derde

- Art. 20, 3° Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 7 CAO nr 32bis van 7 juni 1985, algemeen verbindend verklaard bij KB 25 juli 1985

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Overgang van onderneming - Werkgever-vervreemder - Voordeeltoekenning - Loonbestanddeel - Toekenning door derde

- Art. 20, 3° Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 7 CAO nr 32bis van 7 juni 1985, algemeen verbindend verklaard bij KB 25 juli 1985

CONTRAT DE TRAVAIL - Obligations - Employeur - Transfert d'entreprise - Employeur cédant - Octroi d'avantage - Elément de la rémunération - Octroi par un tiers

- Art. 20, 3° L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 7 C.C.T. n° 32bis du 7 juin 1985, rendue obligatoire par l'A.R. du 25 juillet 1985

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Transfert d'entreprise - Employeur cédant - Octroi d'avantage - Elément de la rémunération - Octroi par un tiers

- Art. 20, 3° L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 7 C.C.T. n° 32bis du 7 juin 1985, rendue obligatoire par l'A.R. du 25 juillet 1985

S.04.0089.N 6 februari 2006 AC nr. 76

De aanvraag van de instelling tot het verkrijgen van een tegemoetkoming in mindering te brengen van de werkgeversbijdragen voor de rijksdienst voor sociale zekerheid, welke aanvraag moet vergezeld zijn van een getuigschrift van de minister van Tewerkstelling en Arbeid waaruit blijkt dat de werkgever de collectieve arbeidsovereenkomst bedoeld in artikel 2, K.B. van 22 sept. 1989 het hele jaar heeft nageleefd of in voorkomend geval voor welke maanden en in welke mate de collectieve arbeidsovereenkomst niet werd nageleefd, moet in beginsel worden ingediend binnen het jaar na verloop van het jaar waarin de bedoelde arbeidsovereenkomst werd nageleefd.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Tewerkstelling non-profitsector - Werkgever - Vermindering bijdragen - Toekenningsvoorwaarden - Algemeen - Termijn - Aanvang

- Artt. 2 en 4 KB 22 sept. 1989 tot bevordering van de tewerkstelling in de non-profitsector

- Art. 1, eerste en tweede lid MB 8 nov. 1990

La demande d'une institution tendant à obtenir une subvention déductible des cotisations patronales dues à l'Office national de sécurité sociale, qui doit être accompagnée d'une attestation du Ministre de l'Emploi et du Travail dont il ressort que l'employeur a respecté tout au long de l'année la convention collective de travail visée à l'article 2 de l'arrêté royal du 22 septembre 1989 et, le cas échéant, pour quels mois et dans quelle mesure la convention collective de travail n'a pas été respectée, doit en principe être introduite dans l'année suivant l'année au cours de laquelle la convention collective de travail a été respectée.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Emploi dans le secteur non marchand - Employeur - Diminution des cotisations - Conditions d'octroi - Généralités - Délai - Point de départ

- Art. 2 et 4 A.R. du 22 septembre 1989 portant promotion de l'emploi dans le secteur non marchand

- Art. 1er, al. 1er et 2 A.M. du 8 novembre 1990

De omstandigheid dat de aanvraag tot tegemoetkoming door de instelling vergezeld moet zijn van een getuigschrift afgeleverd door de minister van Tewerkstelling en Arbeid brengt mede dat de loop van de termijn van een jaar, na verloop van het jaar waarin de collectieve arbeidsovereenkomst werd nageleefd, slechts zal aanvangen wanneer de bedoelde werkgever in de mogelijkheid is een aanvraag in te dienen, derhalve wanneer hij in het bezit is gesteld van dit getuigschrift, in zoverre de werkgever hierbij geen verzuim kan worden aangerekend, gelet op de verplichting, bepaald in artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 sept. 1989, elk jaar nadat de bedoelde collectieve arbeidsovereenkomst is nageleefd een verslag daaromtrent aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over te maken.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Tewerkstelling non-profitsector - Werkgever - Vermindering bijdragen - Toekenningsvoorwaarden - Afgifte attest - Termijn - Aanvang

- Artt. 2 en 4 KB 22 sept. 1989 tot bevordering van de tewerkstelling in de non-profitsector

- Art. 1, eerste en tweede lid MB 8 nov. 1990

Eu égard à l'obligation visée à l'article 3 de l'arrêté royal du 22 septembre 1989 de présenter, après chaque année d'application de la convention collective de travail, un rapport à ce sujet au Ministre de l'Emploi et du Travail, la circonstance que la demande de subvention doit être accompagnée d'une attestation du Ministre de l'Emploi et du Travail a pour effet que, dans la mesure où aucune négligence n'est imputable à l'employeur, le délai d'une année suivant l'année au long de laquelle la convention collective de travail a été respectée ne prend cours que lorsque l'employeur est à même d'introduire sa demande, c'est-à-dire au moment où il entre en possession de l'attestation.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Emploi dans le secteur non marchand - Employeur - Diminution des cotisations - Conditions d'octroi - Délivrance d'une attestation - Délai - Point de départ

- Art. 2 et 4 A.R. du 22 septembre 1989 portant promotion de l'emploi dans le secteur non marchand

- Art. 1er, al. 1er et 2 A.M. du 8 novembre 1990

De onderneming waarnaar de stagiair gestuurd wordt voor een beroepsopleiding, is niet alleen verplicht die stagiair na zijn beroepsopleiding in dienst te nemen, voor een periode die minstens gelijk is met de duur ervan, maar moet hem tijdens die periode ook doen werken (1). (1) Vgl. artikel 8, eerste lid, 4°, tweede en derde lid, Decr. W. Gew. 18 juli 1997 betreffende de inschakeling van werkzoekenden bij werkgevers die een beroepsopleiding organiseren om in een vacature te voorzien.

ARBEIDSVOORZIENING - Beroepsopleiding - Franse Gemeenschap - Opleiding - Einde - Onderneming - Verplichtingen

- Art. 27, § 2 Besluit Franse Gemeenschapsexecutieve 12 mei 1987 betreffende de beroepsopleiding

L'entreprise dans laquelle le stagiaire est envoyé pour une formation professionnelle, n'a pas seulement l'obligation d'engager ce stagiaire, au terme de sa formation, pour une durée au moins égale à celle-ci mais elle a également l'obligation de le faire travailler pendant ce même laps de temps (1). (1) Comp. Décr. Rég. w. du 18 juillet 1997 relatif à l'insertion de demandeurs d'emploi auprès d'employeurs qui organisent une formation permettant d'occuper un poste vacant, artikel 8, al. 1er, 4°, al. 2 et al. 3.

EMPLOI - Formation professionnelle - Communauté française - Formation - Fin - Entreprise - Obligations

- Art. 27, § 2 Arrêté de l'Exécutif de la Communauté française du 12 mai 1987 relatif à la formation professionnelle

---

S.04.0121.N 24 april 2006 AC nr. 232

Concl. adv.-gen. THIJS, Cass., 24 april 2006, AR S.04.0121.N, AC, 2006, nr ...

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis - Begrip - Zaken - Wet - Verbod te beschikken - Verbod een dading aan te gaan - Toepassing van een wet van openbare orde

OPENBARE ORDE - Sociale zekerheid - Werknemers - Deeltijdse werknemers - R.S.Z.-Wet - Vermoedens neergelegd in artikel 22ter - Aard

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Deeltijdse werknemers - R.S.Z.-Wet - Vermoedens neergelegd in artikel 22ter - Aard

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Deeltijdse werknemers - R.S.Z.-Wet - Vermoedens neergelegd in artikel 22ter - Feitelijke elementen waarop deze vermoedens steunen - Bewijs - Bekentenis

Conclusions de M. l'avocat général Thijs, Cass., 24 avril 2006, RG S.04.0121.N, AC, 2006, n°...

PREUVE - Matière civile - Aveu - Notion - Choses - Loi - Interdiction de disposer - Interdiction de transiger - Application d'une loi intéressant l'ordre public

ORDRE PUBLIC - Sécurité sociale - Travailleurs - Travailleurs à temps partiel - Loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs - Présomptions de l'article 22ter - Nature

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Travailleurs à temps partiel - Loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs - Présomptions de l'article 22ter - Nature

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Travailleurs à temps partiel - Loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs - Présomptions de l'article 22ter - Eléments de fait fondant ces présomptions - Preuve - Aveu

---

De feitelijke elementen waarop de toepassing van de vermoedens neergelegd in artikel 22 ter R.S.Z.-Wet gegrond is, kunnen niet bewezen worden door middel van een bekentenis (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Deeltijdse werknemers - R.S.Z.-Wet - Vermoedens neergelegd in artikel 22ter - Feitelijke elementen waarop deze vermoedens steunen - Bewijs - Bekentenis

- Art. 1354 Burgerlijk Wetboek

- Art. 22ter Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Les éléments de fait justifiant l'application des présomptions consacrées à l'article 22ter de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs ne peuvent être prouvés par aveu (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées avant cet arrêt dans AC

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Travailleurs à temps partiel - Loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs - Présomptions de l'article 22ter - Eléments de fait fondant ces présomptions - Preuve - Aveu

- Art. 1354 Code civil

- Art. 22ter L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

De wettelijke vermoedens volgens dewelke deeltijdse werknemers worden vermoed hun prestaties te hebben uitgevoerd volgens de openbaar gemaakte werkroosters, of bij ontstentenis daarvan, arbeid te hebben verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid, belangen de openbare orde aan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

OPENBARE ORDE - Sociale zekerheid - Werknemers - Deeltijdse werknemers - R.S.Z.-Wet - Vermoedens neergelegd in artikel 22ter - Aard

- Art. 22ter Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Deeltijdse werknemers - R.S.Z.-Wet - Vermoedens neergelegd in artikel 22ter - Aard

- Art. 22ter Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Les présomptions légales en vertu desquelles les travailleurs à temps partiel sont présumés avoir effectué leurs prestations conformément aux horaires de travail qui ont fait l'objet de publicité ou, à défaut de ces horaires, sont présumés avoir effectué leurs prestations dans le cadre d'un contrat de travail en qualité de travailleur à temps plein, intéressent l'ordre public.

ORDRE PUBLIC - Sécurité sociale - Travailleurs - Travailleurs à temps partiel - Loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs - Présomptions de l'article 22ter - Nature

- Art. 22ter L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Travailleurs à temps partiel - Loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs - Présomptions de l'article 22ter - Nature

- Art. 22ter L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

---

Een bekentenis kan niet slaan op zaken waarover de wet niet toelaat te beschikken of waarover geen dading mag worden aangegaan; de bekentenis van een feit dat een beslissend gegeven uitmaakt voor de al dan niet toepasselijkheid van een wet van openbare orde mag dienvolgens niet worden aangenomen door de rechter (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bekentenis - Begrip - Zaken - Wet - Verbod te beschikken - Verbod een dading aan te gaan - Toepassing van een wet van openbare orde

- Art. 1354 Burgerlijk Wetboek

L'aveu ne peut porter sur des choses qui, en vertu de la loi, ne peuvent faire l'objet d'une disposition ou d'une transaction; en conséquence, le juge ne peut admettre l'aveu d'un fait déterminant pour l'applicabilité ou l'inapplicabilité d'une loi intéressant l'ordre public (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées avant cet arrêt dans AC

PREUVE - Matière civile - Aveu - Notion - Choses - Loi - Interdiction de disposer - Interdiction de transiger - Application d'une loi intéressant l'ordre public

- Art. 1354 Code civil

S.04.0125.N 6 maart 2006 AC nr. 126

Het door het openbaar ministerie opgeworpen doch niet gehandhaafd middel van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep moet niet worden beantwoord.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Algemeen - Middel van niet ontvankelijkheid van het cassatieberoep door het openbaar ministerie opgeworpen doch niet gehandhaafd

Il n'y a pas lieu de répondre à la fin de non-recevoir opposée au pourvoi par le ministère public qui ne persiste pas.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Généralités - Fin de non-recevoir opposée au pourvoi, mais non maintenue, par le ministère public

---

S.04.0142.F 27 februari 2006 AC nr. 111

Wanneer de werkloze niet in staat is de zelfstandige met wie hij samenwoont aanmerkelijk te helpen, geeft zijn aangifteverzuim geen aanleiding tot uitsluiting, sanctie en terugvordering; die uitzondering kan door de werkloze niet worden aangevoerd alleen op grond dat hij slechts manuele hulp aan de zelfstandige verleent en dat deze bijgevolg niet kan worden gelijkgesteld met de door de zelfstandige uitgeoefende functie, die een intellectuele bagage impliceert (1). (1) Zie Cass., 6 mei 1996, AR S.95.0078.F, nr. 149, met concl. O.M.; 5 nov. 2001, AR S.00.0082.F, nr. 598; artikel 50, eerste lid, Werkloosheidsbesluit, vóór de opheffing ervan bij K.B. 27 april 2001. Het O.M. concludeerde tot vernietiging van het bestreden arrest, behalve in zoverre het het hoger beroep ontvankelijk verklaartikel Het was de mening toegedaan dat het derde onderdeel van het eerste middel en het tweede middel gegrond waren. Het meende evenwel dat het geen belang had het eerste, tweede en vierde onderdeel van het eerste middel en het derde middel te onderzoeken die, volgens het O.M., niet tot ruimere cassatie hadden kunnen leiden.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Samenwonen met een zelfstandige - Aangifte - Geen aangifte - Sanctie - Uitzondering - Aanmerkelijke hulp aan de zelfstandige - Verlenen van hulp - Geen hulp

- Art. 50, eerste lid KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

Lorsque le chômeur n'est pas en mesure d'apporter une aide appréciable au travailleur indépendant avec lequel il cohabite, son absence de déclaration ne donne pas lieu à exclusion, sanction et récupération; cette exception ne peut être invoquée par le chômeur sur la base des seules constatations que l'aide qu'il apporte au travailleur indépendant est seulement manuelle et qu'elle ne peut, dès lors, être confondue avec la fonction impliquant un bagage intellectuel exercée par le travailleur indépendant (1). (1) Voir Cass., 6 mai 1996, RG S.95.0078.F, n° 149, avec concl. M.P.; 5 novembre 2001, RG S.00.0082.F, n° 598; A.R. du 25 novembre 1991, artikel 50, al. 1er, avant son abrogation par l'A.R. du 27 avril 2001. Le ministère public concluait à la cassation de l'arrêt attaqué sauf en tant qu'il déclare l'appel recevable. Il était d'avis que le premier moyen, en sa troisième branche et le deuxième moyen étaient fondés. Il estimait toutefois qu'il apparaissait sans intérêt d'examiner le premier moyen, en ses première, deuxième et quatrième branches, et le troisième moyen, qui, selon lui, n'auraient pu entraîner une cassation plus étendue.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chomage - Cohabitation avec un travailleur indépendant - Déclaration - Absence de déclaration - Sanction - Exception - Aide appréciable au travailleur indépendant - Apport - Absence d'apport

- Art. 50, al. 1er A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

---

S.04.0143.N 11 december 2006 AC nr. 635

Artikel 10 van de Loonbeschermingswet, volgens hetwelk op het loon van rechtswege rente verschuldigd is vanaf het tijdstip waarop het eisbaar wordt, is een dwingende wetsbepaling ten voordele van de werknemer (1). (1) Cass., 25 maart 1991, AR 9053, nr 396.

LOON - Bescherming - Artikel 10, Loonbeschermingswet - Aard

- Art. 10 Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

L'article 10 de la loi du 12 avril 1965, aux termes duquel la rémunération porte intérêt de plein droit à dater de son exigibilité, est une disposition légale impérative prévue en faveur des travailleurs (1). (1) Cass., 25 mars 1991, RG 9053, n° 396.

REMUNERATION - Protection - L. du 12 avril 1965, article 10 - Nature

- Art. 10 L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

De opzeggingsvergoeding ten gunste van een werknemer tewerkgesteld onder het stelsel van de verminderde arbeidsprestaties, in geval van eenzijdige beëindiging door de werkgever dient berekend met inachtneming van het loon waarop die werknemer effectief recht heeft op het tijdstip van de kennisgeving van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst; de omstandigheid dat de werknemer na het einde van de verminderde arbeidsprestaties in beginsel de mogelijkheid heeft om het werk te hervatten met volledige arbeidsprestaties en hij ingevolge de eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever die mogelijkheid verliest, doet daaraan geen afbreuk (1). (1) Cass., 6 nov. 1989, AR 6699, nr 141.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding - Stelsel van verminderde arbeidsprestaties - In aanmerking te nemen loon

- Art. 39, § 1 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Artt. 101, eerste lid, 102, eerste lid, en 103 Herstelwet 22 jan. 1985

L'indemnité de congé due à un travailleur occupé sous un régime de prestations de travail réduites licencié par un acte unilatéral de l'employeur, doit être calculée sur la base de la rémunération à laquelle le travailleur a effectivement droit au moment de la notification de la résiliation du contrat de travail; la circonstance qu'en principe, le travailleur peut reprendre une occupation à temps plein à l'expiration de la période de réduction des prestations de travail et qu'il est privé de cette possibilité à la suite de la résiliation unilatérale de son contrat par son employeur, est sans incidence (1). (1) Cass., 6 novembre 1989, RG 6699, n°141.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Indemnité de congé - Régime de prestations de travail réduites - Rémunération à prendre en considération

- Art. 39, § 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 101, al. 1er, 102, al. 1er, et 103 L. du 22 janvier 1985

Voor wat betreft het vaststellen van de forfaitaire vergoeding bepaald in artikel 101, zesde lid, Herstelwet 22 jan. 1985 dient die vergoeding berekend met inachtneming van het loon waarop die werknemer effectief recht heeft op het tijdstip van de kennisgeving van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Opzeggingsvergoeding - Stelsel van verminderde arbeidsprestaties - Forfaitaire vergoeding - In aanmerking te nemen loon

- Art. 101, zesde lid Herstelwet 22 jan. 1985

L'indemnité forfaitaire prévue à l'article 101, alinéa 6, de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, doit être calculée sur la base de la rémunération à laquelle le travailleur a effectivement droit au moment de la notification de la résiliation du contrat de travail.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Indemnité de congé - Régime de prestations de travail réduites - Indemnité forfaitaire - Rémunération à prendre en considération

- Art. 101, al. 6 L. du 22 janvier 1985

S.04.0154.N 19 juni 2006 AC nr. 336

De personen bedoeld in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 zijn niet de huisarbeiders omschreven in artikel 119.1 van de Arbeidsovereenkomstenwet, bijgevolg moet bij de beoordeling van gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst in het kader van artikel 3, 4°, van het voormeld uitvoeringsbesluit geen rekening worden gehouden met het gezagselement, zoals dit besloten ligt in artikel 119.1 van de Arbeidsovereenkomstenwet.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Toepassingsgebied - Uitbreiding van de wet - Thuisarbeiders - Artikel 3, 4° K.B. 28 nov. 1969 - Overeenkomst voor tewerkstelling van huisarbeiders - Artikel 119.1, Arbeidsovereenkomstenwet - Verschillende vormen van tewerkstelling - Beoordeling

Les personnes visées à l'article 3, 4°, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs ne sont pas des travailleurs à domicile au sens de l'article 119.1 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail; en conséquence, il n'y a pas lieu, lors de l'appréciation des modalités similaires à celles d'un contrat de louage de travail au sens de l'article 3, 4°, de l'arrêté royal d'exécution précité, d'avoir égard à la condition de l'autorité, telle qu'elle est visée à l'article 119.1 de la loi du 3 juillet 1978.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Champ d'application - Extension de la loi - Travailleurs à domicile - Article 3, 4°, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 - Contrat d'occupation de travailleurs à domicile - Article 119.1 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail - Diverses modalités d'occupation - Appréciation

- Art. 119.1 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 3, 4° KB 28 nov. 1969

- Art. 119.1 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 3, 4° A.R. du 28 novembre 1969

De verruiming van de toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot de personen bedoeld in artikel 3, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969, is van toepassing op personen die niet onder het gezag van een werkgever arbeid verrichten (1). (1) Cass., 8 maart 2004, AR S.02.0116.F, nr 130; 4 okt. 2004, AR S.04.0007.N, nr 449.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Toepassingsgebied - Uitbreiding van de wet - Thuisarbeiders - Verrichten van arbeidsprestaties - Gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst

- Artt. 1, § 1, en 2, § 1 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 3, 4° KB 28 nov. 1969

L'extension de l'application de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs aux personnes visées à l'article 3, 4°, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 précitée, est applicable aux personnes qui ne travaillent pas sous l'autorité d'un employeur (1). (1) Cass., 8 mars 2004, RG S.02.0116.F, n° 130; 4 octobre 2004, RG S.04.0007.N, n° 449.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Champ d'application - Extension de la loi - Travailleurs à domicile - Exécution des prestations de travail - Modalités similaires à celles d'un contrat de louage de travail

- Art. 1er, § 1er, et 2, § 1er L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 3, 4° A.R. du 28 novembre 1969

S.04.0159.F 2 januari 2006 AC nr. 2

Hoewel het uitwringen van een dweil geen beweging is die losstaat van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst van een werkvrouw, kan die beweging, wanneer ze een ligamentscheur tot gevolg heeft, een plotselinge gebeurtenis vormen in de zin van de Arbeidsongevallenwet.

ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs - Begrip - Plotselinge gebeurtenis - Dagtaak - Uitoefening - Bijzonder element - Begrip - Werkvrouw - Dweil - Wringbeweging

- Art. 9 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Bien qu'elle ne se distingue pas de l'exécution du contrat de travail d'une femme d'ouvrage, l'action de tordre une serpillière causant une rupture ligamentaire à l'avant-bras, peut constituer un événement soudain au sens de la loi sur les accidents du travail.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Notion. existence. preuve - Notion - Evénement soudain - Tâche journalière - Exercice - Elément particulier - Notion - Femme d'ouvrage - Serpillière - Torsion

- Art. 9 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

Inzake arbeidsongevallen wordt niet vereist dat het element in de gewone en normale uitoefening van de dagtaak, dat het letsel of de schade aan prothesen of orthopedische toestellen heeft kunnen veroorzaken, en dat kan worden aangewezen, losstaat van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst (1). (1) Cass., 5 april 2004, AR S.02.0130.F, nr 183, met concl. O.M.; J.T.T. 2004, p. 468, met concl. O.M. en de opmerkingen van L. VAN GOSSUM.

ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs - Begrip - Plotselinge gebeurtenis - Dagtaak - Uitoefening - Bijzonder element

- Artt. 7, 9 en 26 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

En matière d'accident du travail, il n'est pas exigé que se distingue de l'exécution du contrat de travail, l'élément de l'exercice habituel et normal de la tâche journalière, qui a pu provoquer la lésion ou les dégâts aux appareils de prothèse ou d'orthopédie, et qui peut être décelé (1). (1) Cass., 5 avril 2004, RG S.02.0130.F, n° 183, avec concl. M.P.; J.T.T. 2004, p. 468, avec concl. M.P. et les observations de L. VAN GOSSUM.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Notion. existence. preuve - Notion - Evénement soudain - Tâche journalière - Exercice - Elément particulier

- Art. 7, 9 et 26 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

S.04.0164.F 27 maart 2006 AC nr. 174

Inzake arbeidsovereenkomsten zijn de wettelijke bepalingen die de bescherming van de werknemers regelen en die gebiedend zijn, wetten van politie en van veiligheid (1). (1) Cass., 25 juni 1975 (AC, 1975, 1146); artikel 3, eerste lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer - Aard van de wet - Bescherming van de werknemers - Dwingende wet - Wetten van politie en veiligheid

- Art. 3, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 6 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

En matière de contrat de travail, les dispositions légales qui organisent la protection des travailleurs et qui ont un caractère impératif, sont des lois de police et de sûreté (1). (1) Cass. 25 juin 1975 (Bull. et Pas. 1975, I, 1038); C. civ., artikel 3, al. 1er, avant son abrogation par la L. du 16 juillet 2004.

CONTRAT DE TRAVAIL - Nature de la loi. champ d'application - Nature de la loi - Protection des travailleurs - Loi impérative - Lois de police et de sûreté

- Art. 3, al. 1er Code civil

- Art. 6 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

Inzake arbeidsovereenkomsten zijn de wettelijke bepalingen die de bescherming van de werknemers regelen en die gebiedend zijn, wetten van politie en van veiligheid (1). (1) Cass., 25 juni 1975 (AC, 1975, 1146); artikel 3, eerste lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij de W. 16 juli 2004.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - Wetten van politie en veiligheid - Arbeidsovereenkomst - Bescherming van de werknemers - Dwingende wet - Wetten van politie en veiligheid

- Art. 3, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 6 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

En matière de contrat de travail, les dispositions légales qui organisent la protection des travailleurs et qui ont un caractère impératif, sont des lois de police et de sûreté (1). (1) Cass. 25 juin 1975 (Bull. et Pas. 1975, I, 1038); C. civ., artikel 3, al. 1er, avant son abrogation par la L. du 16 juillet 2004.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Lois de police et de sûreté - Contrat de travail - Protection des travailleurs - Loi impérative - Lois de police et de sûreté

- Art. 3, al. 1er Code civil

- Art. 6 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

De rechtsvorderingen die uit de arbeidsovereenkomst ontstaan, verjaren één jaar na het eindigen van deze overeenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan, zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van deze overeenkomst mag overschrijden; die bepaling, die gebiedend is ten voordele van de werknemer wanneer zij ertoe strekt zijn rechten niet in te korten of zijn verplichtingen niet te verzwaren, is een wet van politie en veiligheid (1). (1) Art. 3, eerste lid, B.W., vóór de opheffing ervan bij W. 16 juli 2004. Merk op dat het O.M. concludeerde tot gedeeltelijke vernietiging van het bestreden arrest en tot gedeeltelijke vernietiging van het daaropvolgende arrest van het arbeidshof van 19 jan. 2005, maar dat het het eerste onderdeel van het eerste, niet gepubliceerde middel, gegrond achtte. Dit arrest van het Hof beslist dat beide onderdelen van het eerste middel feitelijke grondslag missen.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingssfeer - Aard van de wet - Verjaring - Dwingende wet - Werknemer

- Art. 3, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 6 en 15 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring - Dwingende wet - Wetten van politie en veiligheid

- Art. 3, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 6 en 15 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen -

Les actions naissant du contrat de travail sont prescrites un an après la cessation de celui-ci ou cinq ans après le fait qui a donné naissance à l'action, sans que ce dernier délai puisse excéder un an après la cessation du contrat de travail; cette disposition, impérative en faveur du travailleur lorsqu'elle a pour effet de ne pas restreindre ses droits ni d'aggraver ses obligations, est une loi de police et de sûreté (1). (1) C. civ., artikel 3, al. 1er, avant son abrogation par la L. du 16 juillet 2004. On observera que le ministère public concluait à la cassation partielle de l'arrêt attaqué et à l'annulation partielle de l'arrêt subséquent de la cour du travail du 19 janvier 2005 mais qu'il estimait que le premier moyen, non publié, était fondé en sa première branche. L'arrêt annoté de la Cour décide que le premier moyen manque en fait en chacune de ses deux branches.

CONTRAT DE TRAVAIL - Nature de la loi. champ d'application - Nature de la loi - Prescription - Loi impérative - Travailleur

- Art. 3, al. 1er Code civil

- Art. 6 et 15 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

CONTRAT DE TRAVAIL - Prescription - Loi impérative - Lois de police et de sûreté

- Art. 3, al. 1er Code civil

- Art. 6 et 15 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Lois de

Wetten van politie en veiligheid - Arbeidsovereenkomst - Verjaring - Dwingende wet - Wetten van politie en veiligheid

- Art. 3, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 6 en 15 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - Arbeidsovereenkomst - Aard van de wet - Verjaring - Dwingende wet - Werknemer

- Art. 3, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 6 en 15 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

police et de sûreté - Contrat de travail - Prescription - Loi impérative - Lois de police et de sûreté

- Art. 3, al. 1er Code civil

- Art. 6 et 15 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Contrat de travail - Nature de la loi - Prescription - Loi impérative - Travailleur

- Art. 3, al. 1er Code civil

- Art. 6 et 15 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0004.F 26 juni 2006 AC nr. 356

De zware fout die een dringende reden voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst vormt, is niet beperkt tot de zware tekortkomingen aan een wettelijke, verordenende of overeengekomen verplichting, maar kan ook elke zware gedragsfout zijn die niet zou zijn begaan door een normaal voorzichtig en bedachtzaam werkgever of werknemer (1). (1) Zie Cass., 6 maart 1995, AR S.94.0071.F, nr 133; 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229. Over het onderscheid tussen het begrip zware fout die een dringende reden voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst vormt en het begrip dringende reden voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, zie Cass., 8 nov. 1999, AR S.98.0061.F, nr 593, met concl. O.M. Het O.M. concludeerde overigens dat er grond bestond tot vernietiging van het bestreden arrest, behalve in zoverre het het hoger beroep van verweerster ontvankelijk verklaarde. Het O.M. meende immers dat het arbeidshof, op zijn manier, een nauw verband had gelegd tussen het dictum over de schadeloosstelling wegens rechtsmisbruik bij ontslag en het dictum over de compensatoire opzeggingsvergoeding.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen - Zware fout

- Art. 35, eerste en tweede lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

La faute grave constitutive d'un motif grave de rupture du contrat de travail n'est pas limitée aux seuls manquements graves à une obligation légale, réglementaire ou conventionnelle mais s'entend aussi de toute grave erreur de conduite que ne commettrait pas un employeur ou un travailleur normalement prudent et avisé (1). (1) Voir Cass., 6 mars 1995, RG S.94.0071.F, n° 133; 7 avril 2003, RG S.00.0013.F, n° 229. Sur la différence entre la notion de faute grave constitutive d'un motif grave de rupture du contrat de travail et la notion de motif grave de rupture du contrat de travail, voir Cass., 8 novembre 1999, RG S.98.0061.F, n° 593, avec concl. M.P. Le ministère public concluait par ailleurs qu'il y avait lieu de casser l'arrêt attaqué sauf en tant qu'il reçoit l'appel de la défenderesse. Le ministère public inclinait en effet à penser que la cour du travail avait établi, à sa manière, un rapport étroit entre le dispositif sur les dommages et intérêts pour abus de droit de licencier et le dispositif sur l'indemnité compensatoire de préavis.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Motif grave - Faute grave

- Art. 35, al. 1er et 2 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0005.F 8 mei 2006 AC nr. 259

De latere vordering om een bijslag wegens verergering te verkrijgen, is niet virtueel begrepen in de gedinginleidende vordering op grond waarvan de getroffene van een arbeidsongeval het Fonds voor Arbeidsongevallen wil doen veroordelen tot het ten laste nemen van de terugbetaling van de dagelijkse kinesitherapiebehandelingen die hij wegens de verergering van zijn gezondheidstoestand moet volgen; bijgevolg stuit de dagvaarding de verjaring voor een dergelijke vordering tot toekenning van een bijslag wegens verergering niet (1). (1) Zie Cass., 3 juni 1991, AR 9090, nr. 510, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1990, I, nr. 510; artikel 7, K.B. 21 dec. 1971 betreffende de bijslagen en de sociale bijstand verleend door het Fonds voor arbeidsongevallen; artikel 9, K.B. 10 dec. 1987 betreffende de bijslagen verleend in het kader van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Arbeidsongeval - Dagvaarding in rechte - Stuitende kracht - Grenzen - Medische zorgen - Kinesitherapie - Gedinginleidende vordering - Bijslag wegens verergering - Vordering bij conclusie - Virtueel daarin begrepen vordering

- Artt. 28bis, 58bis, § 1, 2°, 69, eerste lid, en 70 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

- Art. 7 KB 21 dec. 1971

- Art. 9 KB 10 dec. 1987 [III]

- Art. 2244 Burgerlijk Wetboek

ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring - Stuiting - Dagvaarding in rechte - Stuitende kracht - Grenzen - Medische zorgen - Kinesitherapie - Gedinginleidende vordering - Bijslag wegens verergering - Vordering bij conclusie - Virtueel daarin begrepen vordering

- Artt. 28bis, 58bis, § 1, 2°, 69, eerste lid, en 70 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

- Art. 7 KB 21 dec. 1971

- Art. 9 KB 10 dec. 1987 [III]

- Art. 2244 Burgerlijk Wetboek

La demande ultérieure afin d'obtenir une allocation d'aggravation n'est pas virtuellement comprise dans la demande introductive d'instance par laquelle la victime d'un accident du travail entend faire condamner le Fonds des accidents du travail à prendre en charge le remboursement de séances quotidiennes de kinésithérapie en raison de l'aggravation de son état de santé; partant, la citation en justice n'interrompt pas la prescription pour une telle demande visant à l'octroi d'une allocation d'aggravation (1). (1) Voir Cass., 3 juin 1991, RG 9090; n° 510, avec concl. M.P.; A.R. du 21 décembre 1971 concernant les allocations et l'assistance sociale accordées par le Fonds des accidents du travail, artikel 7; A.R. du 10 décembre 1987 relatif aux allocations accordées dans le cadre de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, artikel 9.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Accident du travail - Citation en justice - Effet interruptif - Limites - Soins médicaux - Kinésithérapie - Demande introductive d'instance - Allocation d'aggravation - Demande par voie de conclusions - Demande virtuellement comprise

- Art. 28bis, 58bis, § 1er, 2°, 69, al. 1er, et 70 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

- Art. 7 A.R. du 21 décembre 1971

- Art. 9 A.R. du 10 décembre 1987 [III]

- Art. 2244 Code civil

ACCIDENT DU TRAVAIL - Procédure - Prescription - Interruption - Citation en justice - Effet interruptif - Limites - Soins médicaux - Kinésithérapie - Demande introductive d'instance - Allocation d'aggravation - Demande par voie de conclusions - Demande virtuellement comprise

- Art. 28bis, 58bis, § 1er, 2°, 69, al. 1er, et 70 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

- Art. 7 A.R. du 21 décembre 1971

- Art. 9 A.R. du 10 décembre 1987 [III]

- Art. 2244 Code civil

Een dagvaarding stuit de verjaring voor de vordering die ze inleidt en voor de vordering die daarin virtueel begrepen is; voor de stuiting van laatstgenoemde vordering is vereist dat het voorwerp van die vordering virtueel begrepen is in het voorwerp van de bij de dagvaarding ingestelde vordering (1). (1) Cass., 17 maart 2003, AR S.01.0182.N, nr. 170.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Dagvaarding in rechte - Stuitende kracht - Grenzen - Virtueel daarin begrepen vordering

- Art. 2244 Burgerlijk Wetboek

Une citation en justice interrompt la prescription pour la demande qu'elle introduit ainsi que pour la demande dont l'objet est virtuellement compris dans la citation; l'interruption de cette dernière demande requiert que l'objet de cette demande soit virtuellement compris dans l'objet de la demande introduite par la citation (1). (1) Cass., 17 mars 2003, RG S.01.0182.N, n° 170.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Citation en justice - Effet interruptif - Limites - Demande virtuellement comprise

- Art. 2244 Code civil

Het arrest dat beslist dat een compensatiekas voor kinderbijslag een zware fout heeft begaan door bij de ouders de schijn te wekken dat de verhoogde bijslag tijdens een periode van verschillende jaren verschuldigd was of behouden bleef, verantwoordt zijn beslissing naar recht dat de schade t.g.v. die fout gelijk is aan het bedrag van de ten onrechte verhoogde kinderbijslagen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping, maar oordeelde dat de twee onderdelen van het eerste middel feitelijke grondslag misten.

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Fout - Schijn - Schade

- Artt. 1235, 1376, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

L'arrêt qui considère qu'une caisse de compensation pour allocations familiales a commis une faute grave en créant l'apparence dans le chef des parents que le droit à l'allocation majorée était dû ou était maintenu pendant une période de plusieurs années, justifie légalement sa décision que le dommage résultant de cette faute est équivalent au montant des allocations familiales indûment majorées (1). (1) Le ministère public concluait au rejet mais il estimait que le premier moyen manquait en fait en chacune de ses deux branches.

REPETITION DE L'INDU - Faute - Apparence - Dommage

- Art. 1235, 1376, 1382 et 1383 Code civil

S.05.0010.F 23 oktober 2006 AC nr. 501

Concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ, vóór Cass., 23 okt. 2006, AR S.05.0010.F, Pas., 2006, nr ...

ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden - Arbeidstijd - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Misdrijf - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering - Verjaring - Termijn - Duur

ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring - Termijn - Duur - Arbeid - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Misdrijf - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Verjaring - Termijn - Duur - Arbeidsovereenkomst - Arbeid - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Misdrijf - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte

LOON - Bescherming - Misdrijf - Arbeid - Overwerk - Niet-betaling - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering - Verjaring - Termijn - Duur

MISDRIJF - Allerlei - Arbeidsovereenkomst - Arbeid - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering - Verjaring - Termijn - Duur

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Duur - Arbeidsovereenkomst - Arbeid - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Misdrijf - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering

Conclusions de M. le premier avocat général J.F. LECLERCQ, avant Cass., 23 octobre 2006, RG S.05.0010.F, Pas., 2006, n° ...

TRAVAIL - Durée du travail et repos - Durée du travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Infraction - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile - Prescription - Délai - Durée

CONTRAT DE TRAVAIL - Prescription - Délai - Durée - Travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Infraction - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile

ACTION CIVILE - Prescription - Délai - Durée - Contrat de travail - Travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Infraction - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice

REMUNERATION - Protection - Infraction - Travail - Travail supplémentaire - Non-payement - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile - Prescription - Délai - Durée

INFRACTION - Divers - Contrat de travail - Travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile - Prescription - Délai - Durée

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Durée - Contrat de travail - Travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Infraction - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile

Wanneer de niet-betaling van het loon voor overwerk een misdrijf vormt, kan de werknemer een vordering tot herstel van de door dat misdrijf veroorzaakte schade instellen, al bestaat de vergoeding van de geleden schade in de betaling van het loon zelf, en zelfs al vormt de niet-betaling van het loon bijgevolg een tekortkoming aan de verbintenissen die uit de arbeidsovereenkomst voortvloeien en bestaat de gevorderde zaak in de uitvoering van die verplichtingen; die rechtsvordering verjaart volgens de bij de V.T.Sv. bepaalde voorschriften (1). (1) Zie grotend. gelijkl. concl.

Lorsque le non-payement de la rémunération pour les heures supplémentaires constitue une infraction, le travailleur peut intenter une action en réparation du dommage causé par cette infraction, la réparation du préjudice subi fût-elle le payement de la rémunération due elle-même et même si, dès lors, le non-payement de cette rémunération constitue également un manquement aux obligations résultant du contrat de travail et que la chose demandée consiste en l'exécution de ces obligations; cette action est prescrite suivant les dispositions prévues par la loi contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale (1). (1) Voir les concl. en grande partie conf. du M.P.

MISDRIJF - Allerlei - Arbeidsovereenkomst - Arbeid - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering - Verjaring - Termijn - Duur

- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Verjaring - Termijn - Duur - Arbeidsovereenkomst - Arbeid - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Misdrijf - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte

- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Duur - Arbeidsovereenkomst - Arbeid - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Misdrijf - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering

- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden - Arbeidstijd - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Misdrijf - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering - Verjaring - Termijn - Duur

- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

LOON - Bescherming - Misdrijf - Arbeid - Overwerk - Niet-betaling - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering - Verjaring - Termijn - Duur

- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring - Termijn - Duur - Arbeid - Overwerk - Loon - Niet-betaling - Misdrijf - Schade - Herstelplicht - Vordering in rechte - Burgerlijke rechtsvordering

- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

INFRACTION - Divers - Contrat de travail - Travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile - Prescription - Délai - Durée

- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

ACTION CIVILE - Prescription - Délai - Durée - Contrat de travail - Travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Infraction - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice

- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Durée - Contrat de travail - Travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Infraction - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile

- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

TRAVAIL - Durée du travail et repos - Durée du travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Infraction - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile - Prescription - Délai - Durée

- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

REMUNERATION - Protection - Infraction - Travail - Travail supplémentaire - Non-payement - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile - Prescription - Délai - Durée

- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

CONTRAT DE TRAVAIL - Prescription - Délai - Durée - Travail - Travail supplémentaire - Rémunération - Non-payement - Infraction - Dommage - Obligation de réparer - Demande en justice - Action civile

- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

S.05.0013.F 27 februari 2006 AC nr. 112

Inzake langdurige werkloosheid wordt het begrip persoon ten laste gedefinieerd aan de hand van het begrip werknemer met gezinslast en bepaalt de reglementering niet dat een kind dat een persoon ten laste vormt, voor twee personen moet worden gerekend indien het gehandicapt is (1). (1) Werkloosheidsbesluit na wijziging bij K.B. 27 april 2001.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Langdurige werkloosheid - Persoon ten laste - Begrip - Gehandicapte

- Artt. 82, § 1, eerste lid, 3°, en tweede lid, 87 en 110, § 1 KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

En matière de chômage de longue durée, la notion de personne à charge est définie en ayant égard à celle de travailleur ayant charge de famille et la réglementation ne prévoit pas qu'un enfant constituant une personne à charge doit compter pour deux personnes s'il est handicapé (1). (1) A.R. du 25 novembre 1991 après sa modification par l'A.R. du 27 avril 2001.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chomage - Chômage de longue durée - Personne à charge - Notion - Handicapé

- Art. 82, § 1er, al. 1er, 3°, et al. 2, 87, et 110, § 1er A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

---

S.05.0014.F 22 mei 2006 AC nr. 284

Het Hof van Cassatie is bevoegd om na te gaan of de bodemrechter uit de door hem vastgestelde feiten wettig heeft kunnen afleiden dat er tussen de contracterende partijen een gezagsverhouding bestaat en dat deze derhalve door een arbeidsovereenkomst verbonden zijn (1). (1) Cass., 17 dec. 2001, AR S.99.0093.F - S.99.0181.F, nr 706; 14 jan. 2002, AR S.00.0183.F, nr 21.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezagsverhouding - Bevoegdheid van het Hof van Cassatie - Toetsing van het Hof

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Burgerlijke zaken - Arbeidsovereenkomst - Gezagsverhouding - Toetsing van het Hof

La Cour de cassation a compétence pour vérifier si le juge du fond a pu légalement déduire des faits qu'il constate l'existence d'un lien de subordination entre les parties contractantes et si celles-ci sont, dès lors, engagées dans les liens d'un contrat de travail (1). (1) Cass., 17 décembre 2001, RG S.99.0093.F - S.99.0181.F, n° 706; 14 janvier 2002, RG S.00.0183.F, n° 21.

CONTRAT DE TRAVAIL - Notion. élements constitutifs. forme - Notion et conditions d'existence - Lien de subordination - Compétence de la Cour de cassation - Contrôle de la Cour

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Matière civile - Contrat de travail - Lien de subordination - Contrôle de la Cour

---

S.05.0015.F 8 mei 2006 AC nr. 260

De ten onrechte uitbetaalde uitkeringen wordt door de Z.I.V.-verzekeringsinstelling teruggevorderd binnen een termijn van twee jaar, maar die termijn kan worden verlengd door een akkoord tussen die verzekeringsinstelling en de schuldenaar; dat akkoord moet goedgekeurd worden door de dienst voor uitkeringen, die belast is met de administratie van de arbeidsongeschiktheidsverzekering wanneer het ten onrechte betaalde uitkeringen betreft, maar die goedkeuring hoeft niet binnen de voormelde termijn van twee jaar gegeven te worden (1). (1) Art. 326, K.B. 3 juli 1996, vóór de wijziging ervan bij K.B. 7 mei 1999.

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Arbeidsongeschiktheidsverzekering - Uitkeringen - Onverschuldigd betaalde - Terugvordering - Termijn - Verlenging - Verzekeringsinstelling - Schuldenaar - Akkoord - Dienst voor uitkeringen - Goedkeuring - Termijn

- Art. 326 KB 3 juli 1996

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid - Uitkeringen - Onverschuldigd betaalde - Terugvordering - Termijn - Verlenging - Verzekeringsinstelling - Schuldenaar - Akkoord - Dienst voor uitkeringen - Goedkeuring - Termijn

La récupération des prestations payées indûment est effectuée, par l'organisme assureur en matière d'assurance maladie-invalidité, dans un délai de deux ans mais ce délai peut être prolongé par un accord entre ledit organisme assureur et le débiteur; cet accord doit être approuvé par le service des indemnités chargé de l'administration de l'assurance indemnités lorsqu'il s'agit d'indemnités payées indûment mais cette approbation ne doit pas être donnée dans le délai de deux ans précité (1). (1) A.R. du 3 juillet 1996, artikel 326 avant sa modification par l'A.R. du 7 mai 1999.

REPETITION DE L'INDU - Assurance maladie-invalidité - Assurance indemnités - Prestations - Indu - Récupération - Délai - Prolongement - Organisme assureur - Débiteur - Accord - Service des indemnités - Approbation - Délai

- Art. 326 A.R. du 3 juillet 1996

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance indemnités - Prestations - Indu - Récupération - Délai - Prolongement - Organisme assureur - Débiteur - Accord - Service des indemnités - Approbation - Délai

S.05.0020.N 18 september 2006 AC nr. 422

De jaarlijkse betaalde premies of bonussen kunnen onder bepaalde voorwaarden als veranderlijke wedde worden beschouwd (1) (2). (1) Cass., 22 sept. 1980, A.C., 1980-81, nr 51; Cass., 1 juni 1987, AR 5633, A.C., 1986-87, nr 591. (2) Vóór de invoering van de koninklijke besluiten van 1 maart 1999 en 28 april 1999 tot invoeging van een zesde alinea in artikel 39 van het K.B. van 30 maart 1967, met uitwerking op 1 december 1998.

JAARLIJKSE VAKANTIE - Vakantiegeld - Bedienden - Veranderlijke wedde - Premies - Artikel 39, K.B. 30 maart 1967 - Vóór toevoeging zesde alinea - K.B. 1 maart 1999 en K.B. 28 april 1999

- Art. 39, eerste lid KB 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie

Les primes ou bonus octroyés annuellement peuvent être considérés, sous certaines conditions, comme une rémunération variable (1) (2). (1) Cass., 22 septembre 1980, Bull. et Pas., 1981, I, 78; Cass., 1er juin 1987, RG 5633, n° 591. (2) Avant l'entrée en vigueur des arrêtés royaux des 1er mars 1999 et 28 avril 1999 insérant dans l'article 39 de l'arrêté royal du 30 mars 1967 un sixième alinéa produisant ses effets au 1er décembre 1998.

VACANCES ANNUELLES - Pécule de vacances - Employés - Rémunération variable - Primes - Arrêté royal du 30 mars 1967, article 39 - Version antérieure à l'insertion du sixième alinéa - Arrêtés royaux des 1er mars 1999 et 28 avril 1999

- Art. 39, al. 1er A.R. du 30 mars 1967

Loon moet als veranderlijk worden beschouwd wanneer de toekenning ervan als loon, dit is als tegenprestatie van de in de arbeidsovereenkomst bedongen arbeid, afhankelijk is van criteria die de betaling ervan onzeker en wisselend maken; wanneer de toekenning van het loonvoordeel vaststaat, maar alleen het bedrag ervan wisselend is, betreft het geen veranderlijk loon (1). (1) Vóór de invoering van de koninklijke besluiten van 1 maart 1999 en 28 april 1999 tot invoeging van een zesde alinea in artikel 39 van het K.B. van 30 maart 1967, met uitwerking op 1 december 1998.

JAARLIJKSE VAKANTIE - Vakantiegeld - Bedienden - Veranderlijk loon - Begrip - Draagwijdte - Beperking

- Art. 39, eerste lid KB 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie

La rémunération doit être considérée comme variable lorsque son octroi en tant que rémunération, c'est-à-dire en tant que contrepartie des prestations convenues au contrat de travail, est lié à des critères rendant son paiement incertain et variable; la rémunération n'est pas variable lorsque l'octroi de l'avantage rémunératoire est acquis et que seul son montant est variable (1). (1) Avant l'entrée en vigueur des arrêtés royaux des 1er mars 1999 et 28 avril 1999 insérant dans l'article 39 de l'arrêté royal du 30 mars 1967 un sixième alinéa produisant ses effets au 1er décembre 1998.

VACANCES ANNUELLES - Pécule de vacances - Employés - Rémunération variable - Notion - Portée - Restriction

- Art. 39, al. 1er A.R. du 30 mars 1967

S.05.0022.F 27 maart 2006 AC nr. 175

Het recht van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening om de terugvordering van de onverschuldigd betaalde werkloosheidsuitkeringen te bevelen, verjaart na drie jaar, en die termijn wordt op vijf jaar gebracht wanneer de onverschuldigde betaling het gevolg is van arglist of bedrog van de werkloze; de rechtsvordering van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde is daarentegen onderworpen aan de verjaringstermijn van tien jaar (1). (1) Zie Pasin., 1988, p. 1737.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Duur - Werkloosheid - Recht op werkloosheidsuitkeringen - Werkloosheidsuitkeringen - Onverschuldigd betaalde - Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening - Recht om de terugvordering te bevelen -

Le droit de l'Office national de l'emploi d'ordonner la répétition des allocations de chômage payées indûment se prescrit par trois ans et ce délai est porté à cinq ans lorsque le paiement indu résulte de la faute ou du dol du chômeur; en revanche, l'action de l'Office national de l'emploi en récupération de l'indu est soumise au délai de prescription de dix ans (1). (1) Voir Pasin. 1988, p. 1737.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Durée - Chômage - Droit aux allocations de chômage - Allocations de chômage - Indu - Office national de l'emploi - Droit d'ordonner la répétition - Action en recupération

Vordering tot terugbetaling

- Art. 7, § 13, tweede lid Besl. W. 28 dec. 1944

- Art. 2262bis, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Werkloosheid - Werkloosheidsuitkeringen - Onverschuldigd betaalde - Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening - Recht om de terugvordering te bevelen - Vordering tot terugbetaling - Verjaring - Termijnen - Duur

- Art. 7, § 13, tweede lid Besl. W. 28 dec. 1944

- Art. 2262bis, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Verjaring - Termijnen - Duur - Werkloosheidsuitkeringen - Onverschuldigd betaalde - Recht om de terugvordering te bevelen - Vordering tot terugbetaling

- Art. 7, § 13, tweede lid Besl. W. 28 dec. 1944

- Art. 2262bis, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 7, § 13, al. 2 A.-L. du 28 décembre 1944

- Art. 2262bis, § 1er, al. 1er Code civil

REPETITION DE L'INDU - Chômage - Allocations de chômage - Indu - Office national de l'emploi - Droit d'ordonner la répétition - Action en recupération - Prescription - Délais - Durée

- Art. 7, § 13, al. 2 A.-L. du 28 décembre 1944

- Art. 2262bis, § 1er, al. 1er Code civil

CHOMAGE - Droit aux allocations de chomage - Prescription - Délais - Durée - Allocations de chômage - Indu - Droit d'ordonner la répétition - Action en recupération

- Art. 7, § 13, al. 2 A.-L. du 28 décembre 1944

- Art. 2262bis, § 1er, al. 1er Code civil

S.05.0023.F — 26 juni 2006 — AC nr. 357

Onder willekeurig ontslag wordt het ontslag van een voor onbepaalde tijd aangenomen werkman verstaan, op grond van redenen die geen enkel verband houden met het gedrag van de werkman; de reden dat de werkman weigerde het gewaarborgd loon, waarop hij recht had, op te geven, houdt geen enkel verband met zijn gedrag (1). (1) Zie Cass., 8 dec. 1986, AR 5253, nr 211.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag - Werkman - Begrip - Gedrag

- Art. 63 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Est considéré comme licenciement abusif, le licenciement d'un ouvrier engagé pour une durée indéterminée effectué pour des motifs qui n'ont aucun lien avec la conduite de l'ouvrier; n'a aucun lien avec la conduite de l'ouvrier le motif que l'ouvrier a refusé de renoncer au salaire garanti auquel il avait droit (1). (1) Voir Cass., 8 décembre 1986, RG 5353, n° 211.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Licenciement abusif - Ouvrier - Notion - Conduite

- Art. 63 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0026.N — 6 maart 2006 — AC nr. 127

De betaling van een verjaarde schuld, zelfs indien deze vrijwillig gebeurt, sluit het recht op terugvordering niet uit, wanneer zij, blijkens de omstandigheden, niet kan worden opgevat als de voldoening van een door de betaler erkende schuld.

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Vrijwillige betaling van een verjaarde schuld - Geen door de betaler erkende schuld

- Art. 1235 Burgerlijk Wetboek

Le paiement, même volontaire, d'une dette prescrite n'exclut pas le droit de répétition lorsqu'il ressort des circonstances qu'il ne peut être considéré comme l'acquittement d'une dette reconnue par le payeur.

REPETITION DE L'INDU - Paiement volontaire d'une dette prescrite - Dette non reconnue par le payeur

- Art. 1235 Code civil

De verbintenis ten opzichte waarvan het vorderingsrecht van de schuldeiser verjaard is, is een natuurlijke verbintenis (1); wie vrijwillig een verjaarde schuld betaalt, is niet gerechtigd op terugvordering van hetgeen hij heeft betaald. (1) Cass., 24 sept. 1981, AC, 1981-82, I, p. 149; Pas., 1982, I, p. 152; Cass., 25 sept. 1970, AC, 1971, p. 78, met concl. van eerste adv.-gen. Mahaux; De bevrijdende verjaring, die een middel is om van een verbintenis bevrijd te worden, treft het bestaan van de schuld niet, maar enkel de opeisbaarheid ervan; zie ook DE PAGE, Traité, 3e uitg., III, nr 61, blz. 76, voetnoot 4; J. LECLERCQ, "Réflexions sur un principe général de droit: la répétition de l'indu", J.T., 1976, blz. 105 e.v., inz. nrs 15 e.v.; J. LINSMEAU, "L'action en répétition du paiement d'une dette prescrite", noot onder Cass., 25 sept. 1970, Rev. crit. jur. belge, 1972, blz. 7 e.v.; P. VAN OMMESLAGHE, "Examen de jurisprudence (1968-1973), Rev. crit. jur. belge, 1975, blz. 597 e.v., inzonderheid nrs 74 e.v., blz. 624 e.v.

VERBINTENIS - Verbintenis ten opzichte waarvan het vorderingsrecht van de schuldeiser verjaard is - Aard

- Art. 1235 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Verbintenis ten opzichte waarvan het vorderingsrecht van de schuldeiser verjaard is - Aard

- Art. 1235 Burgerlijk Wetboek

L'obligation par rapport à laquelle le droit d'agir du créancier est éteint par prescription est une obligation naturelle (1); quiconque paye volontairement une dette prescrite ne peut répéter ce qu'il a payé. (1) Cass., 24 septembre 1981, Bull. et Pas., 1982, I, 152; 25 septembre 1970, Bull. et Pas., 1971, I, 65 et les conclusions de Monsieur le premier avocat général Mahaux, publiées avant cet arrêt dans AC : la prescription extinctive, moyen de se libérer d'une dette, n'affecte pas l'existence de la dette mais seulement son exigibilité; voir également De Page, Traité, 3° éd., III, n° 61, p. 76, note 4; J. Leclercq, "Réflexions sur un principe général du droit : la répétition de l'indu", J.T., 1976, p. 105 e.s., plus spécialement nos 15 e.s.; J. Linsmeau, "L'action en répétition du paiement d'une dette prescrite", note sous cass., 25 septembre 1970, Rev. crit. jur. belge, 1972, p. 7 e.s.; P. Van Ommeslaghe, "Examen de jurisprudence (1968-1973)", Rev. crit. jur. belge, 1975, p. 597 e.s., plus spécialement nos 74 e.s., p. 624 e.s.

OBLIGATION - Obligation par rapport à laquelle le droit d'agir du créancier est éteint par prescription - Nature

- Art. 1235 Code civil

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Obligation par rapport à laquelle le droit d'agir du créancier est éteint par prescription - Nature

- Art. 1235 Code civil

S.05.0028.F 8 mei 2006 AC nr. 261

De arbeidsrechtbank neemt geen kennis van de geschillen die geen betrekking hebben op de toepassing van de wet betreffende de preventie aan of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk in de overheidssector, maar die betrekking hebben op de toepassing van de bepalingen die het statuut van de getroffene van een van de voormelde ongevallen regelt (1). (1) Cass., 13 dec. 2004, AR S.03.0071.F, nr. 608.

ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Algemeen - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid - Arbeidsrechtbank - Grenzen - Overheidspersoneel. Bijzondere regels - Getroffene - Bepalingen die het statuut regelen - Toepassing

- Art. 19 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Artt. 9, tweede lid, 556, tweede lid, en 579, 1° Gerechtelijk Wetboek

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid - Grenzen - Getroffene - Bepalingen die het statuut regelen - Toepassing

- Art. 19 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

Le tribunal du travail ne connaît pas des contestations qui ne sont pas relatives à l'application de la loi sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail et des accidents survenus sur le chemin du travail dans le secteur public, mais qui sont relatives à l'application des dispositions réglant le statut de la victime d'un des accidents précités (1). (1) Cass., 13 décembre 2004, RG S.03.0071.F, n° 608.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Procédure - Généralités - Pouvoir - Compétence d'attribution - Tribunal du travail - Limites - Secteur public. Règles particulières - Victime - Dispositions réglant le statut - Application

- Art. 19 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 9, al. 2, 556, al. 2, et 579, 1° Code judiciaire

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Tribunal du travail - Pouvoir - Compétence d'attribution - Limites - Victime - Dispositions réglant le statut - Application

- Art. 19 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur

- Artt. 9, tweede lid, 556, tweede lid, en 579, 1° Gerechtelijk Wetboek

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke) - Arbeidsrechtbank - Grenzen - Arbeidsongeval - Overheidspersoneel. Bijzondere regels - Getroffene - Bepalingen die het statuut regelen - Toepassing

- Art. 19 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Artt. 9, tweede lid, 556, tweede lid, en 579, 1° Gerechtelijk Wetboek

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels) - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid - Arbeidsrechtbank - Grenzen - Arbeidsongeval - Overheidspersoneel. Bijzondere regels - Getroffene - Bepalingen die het statuut regelen - Toepassing

- Art. 19 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Artt. 9, tweede lid, 556, tweede lid, en 579, 1° Gerechtelijk Wetboek

public

- Art. 9, al. 2, 556, al. 2, et 579, 1° Code judiciaire

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Tribunal du travail - Limites - Accident du travail - Secteur public. Règles particulières - Victime - Dispositions réglant le statut - Application

- Art. 19 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 9, al. 2, 556, al. 2, et 579, 1° Code judiciaire

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Droit social (règles particulières) - Pouvoir - Compétence d'attribution - Tribunal du travail - Limites - Accident du travail - Secteur public. Règles particulières - Victime - Dispositions réglant le statut - Application

- Art. 19 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 9, al. 2, 556, al. 2, et 579, 1° Code judiciaire

S.05.0030.N 6 februari 2006 AC nr. 77

De lastgever kan aan de lasthebber de toelating verlenen zich voor de uitvoering van het mandaat te laten vertegenwoordigen of bijstaan; deze toelating kan zelfs stilzwijgend zijn.

LASTGEVING - Vertegenwoordiging - Lasthebber - Omvang van mandaat - Indeplaatsstelling - Stilzwijgend mandaat

- Art. 1994 Burgerlijk Wetboek

Le mandant peut autoriser le mandataire à se faire représenter ou assister dans l'exécution du mandat; cette autorisation peut même être tacite.

MANDAT - Représentation - Mandataire - Etendue du mandat - Substitution - Mandat tacite

- Art. 1994 Code civil

Wanneer een lasthebber van de werkgever in naam en voor rekening van de werkgever de arbeidsovereenkomst ten aanzien van de werknemer schriftelijk beëindigt, heeft de werknemer het recht de overlegging van een volmacht te eisen teneinde zich van het bestaan van de lastgeving te vergewissen, hij is er nochtans niet toe gehouden zulks te doen; wanneer de werknemer dit niet doet en niet meer komt werken, aldus handelend alsof er wel degelijk een ontslag is geweest, is het gevolg daarvan dat hij het bestaan van de lastgeving achteraf, tenzij binnen redelijk korte termijn, niet meer kan ontkennen wanneer noch de lastgever, noch de lasthebber zelf dienaangaande enige betwisting opperen (1). (1) Cass., 18 sept. 1964, Pas., 1965, p. 62.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen - Lastgeving - Lasthebber - Omvang van mandaat - Werknemer - Geen overlegging van volmacht geëist

- Artt. 1984, 1985 en 1987 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 35 en 39 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Tout travailleur licencié par écrit par le mandataire de l'employeur, au nom et pour le compte de l'employeur, a le droit d'exiger la production de la procuration pour se convaincre de l'existence du mandat, il n'est toutefois pas obligé de le faire; s'il s'en abstient et ne se présente plus au travail, comme il le ferait en cas de licenciement, il ne peut plus nier ultérieurement l'existence du mandat, sauf dans un délai raisonnablement court, lorsque ni le mandant ni le mandataire ne contestent celui-ci (1). (1) Cass., 18 septembre 1964, Bull. et Pas., 1965, I, 62.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Généralités - Mandat - Mandataire - Etendue du mandat - Travailleur - N'exigeant pas la production de la procuration

- Art. 1984, 1985 et 1987 Code civil

- Art. 35 et 39 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0033.F 27 februari 2006 AC nr. 113

De niet-naleving van de substantiële vormvereiste om het advies van de Raad van State in te winnen, zonder dat de aangevoerde dringende noodzakelijkheid verantwoord is, leidt tot de onwettigheid van het K.B. 13 jan. 1983 tot uitvoering van artikel 66 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970 (1). (1) Zie Cass., 9 sept. 2002, AR S.00.0125.F, nr 426; 25 nov. 2002, AR S.02.0016.F, nr 627; zie ook Cass., 17 sept. 2001, AR S.99.0198.N, nr 465, met concl. adv.-gen. WERQUIN; 7 okt. 2004, AR C.03.0117.F, nr 465 met concl. adv.-gen. HENKES.

BEROEPSZIEKTE - Jaarlijkse tegemoetkoming - Pensioen - Cumulatie - Vermindering - Onwettigheid van het koninklijk besluit

- Art. 3, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

- Artt. 35, eerste lid, en 66 Wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970

- Art. 2 K.B 13 jan. 1983

L'inobservation de la formalité substantielle que constitue la demande d'avis au Conseil d'Etat sans que soit justifiée l'urgence invoquée, entraîne l'illégalité de l'arrêté royal du 13 janvier 1983 pris en exécution de l'article 66 des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970 (1). (1) Voir Cass., 9 septembre 2002, RG S.00.0125.F, n° 426; 25 novembre 2002, RG S.02.0016.F, n° 627; voir aussi Cass., 17 septembre 2001, RG S.99.0198.N, n° 465, avec concl. de M. l'avocat général WERQUIN; 7 octobre 2004, RG C.03.0117.F, n° 465, avec concl. de M. l'avocat général HENKES.

MALADIE PROFESSIONNELLE - Allocation annuelle - Pension - Cumul - Diminution - Illégalité de l'arrêté royal

- Art. 3, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

- Art. 35, al. 1er, et 66 Lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970

- Art. 2 A.R. du 13 janvier 1983

S.05.0034.N 30 oktober 2006 AC nr. 523

De beslissing tot annulering van de aangifte die de werkgever deed voor een persoon die geen werknemer was, is geen latere gebeurtenis die de bijdrageplicht van de werkgever verandert zodat de verjaringstermijn voor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde bijdragen ingaat vanaf de betaling ervan en niet vanaf de voormelde annulering (1). (1) Cass., 24 jan. 2000, AR S.98.0150.N, nr 68.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijdragen - Terugvordering - Verjaring - Latere gebeurtenis

- Art. 42, tweede lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

La décision d'annuler la déclaration de l'employeur concernant une personne qui n'a pas la qualité de travailleur ne constitue pas un événement ultérieur qui modifie l'obligation de l'employeur en matière de cotisations de sorte que le délai de prescription de l'action en répétition des cotisations indues prend cours au jour du paiement des cotisations et non de l'annulation précitée (1). (1) Cass., 24 janvier 2000, RG S.98.0150.N, n° 68.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Cotisations - Répétition - Prescription - Evénement ultérieur

- Art. 42, al. 2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

---

S.05.0037.F 11 september 2006 AC nr. 401

Concl. eerste adv.-gen J.F. LECLERCQ, vóór Cass., 11 sept. 2006, AR S.05.0037.F, Pas., 2006, nr ....

BEROEPSZIEKTE - Blijvende arbeidsongeschiktheid - In aanmerking te nemen gegevens - Fysiologische ongeschiktheid

Conclusions de M. le premier avocat général J.F. LECLERCQ, avant Cass., 11 septembre 2006, RG S.05.0037.F, Pas., 2006, n° ....

MALADIE PROFESSIONNELLE - Incapacité permanente de travail - Eléments devant être pris en considération - Incapacité physiologique

---

Hoewel de erkenning van een blijvende arbeidsongeschiktheid die veroorzaakt wordt door de beroepsziekte, weliswaar het bestaan van een fysiologische ongeschiktheid veronderstelt, vormt de graad van laatstgenoemde ongeschiktheid echter niet noodzakelijkerwijs het doorslaggevende gegeven voor het bepalen van de graad van blijvende ongeschiktheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, AR S.05.0037.F, nr ...

BEROEPSZIEKTE - Blijvende arbeidsongeschiktheid - In aanmerking te nemen gegevens - Fysiologische ongeschiktheid

- Art. 35 Wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970

Si la reconnaissance d'une incapacité permanente de travail qu'entraîne la maladie professionnelle, suppose, certes, l'existence d'une incapacité physiologique, le taux de cette dernière ne constitue toutefois pas nécessairement l'élément déterminant pour évaluer le degré de l'incapacité permanente (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MALADIE PROFESSIONNELLE - Incapacité permanente de travail - Eléments devant être pris en considération - Incapacité physiologique

- Art. 35 Lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970

S.05.0039.N 9 januari 2006 AC nr. 24

De personeelsleden van de in artikel 1, § 3 van de Herstelwet van 10 februari 1981 opgesomde overheden en diensten, zijn personeelsleden of titularissen van politieke of openbare mandaten, rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd ten laste van de Rijksbegroting of van een publiekrechtelijk persoon op wie de bepalingen van de voormelde wet toepasselijk zijn.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Herstelwet, 10 feb. 1981 - Solidariteitsbijdragen - Overheden en diensten - Personeelsleden

- Art. 1, § 3 Herstelwet 10 feb. 1981 tot invoering van een solidariteitsbijdrage ten laste van de personen rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd door de openbare sector

Les membres du personnel des autorités et services visés à l'article 1er, §3, de la loi de redressement du 10 février 1981 instaurant une cotisation de solidarité à charge des personnes rémunérées directement ou indirectement par le secteur public sont des membres du personnel ou des titulaires de mandats politiques ou publics, rémunérés directement ou indirectement à charge du budget de l'Etat ou d'une personne de droit public, soumis aux dispositions de la loi précitée.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Loi de redressement du 10 février 1981 - Cotisations de solidarité - Autorités et services - Membres du personnel

- Art. 1er, § 3 L. de redressement du 10 février 1981 instaurant une cotisation de solidarité à charge des personnes rémunérées directement ou indirectement par le secteur public

---

Opdat de solidariteitsbijdrage zou verschuldigd zijn, is niet vereist dat door de R.S.Z. ook het bewijs wordt geleverd dat de bezoldiging van de personeelsleden bedoeld in artikel 1, § 3 van de Herstelwet van 10 februari 1981, ten laste is van de Rijksbegroting of van een publiekrechtelijk rechtspersoon.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Herstelwet, 10 feb. 1981 - Personeelsleden - Overheden en diensten - Bezoldigingen - Solidariteitsbijdragen - Inning - Bewijslast

- Art. 1, §§ 1, 2 en 3 Herstelwet 10 feb. 1981 tot invoering van een solidariteitsbijdrage ten laste van de personen rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd door de openbare sector

Pour pouvoir réclamer le paiement de la cotisation de solidarité, l'O.N.S.S. n'est pas tenu d'apporter la preuve supplémentaire que la rémunération des membres du personnel visés à l'article 1er, §3, de la loi de redressement du 10 février 1981 instaurant une cotisation de solidarité à charge des personnes rémunérées directement ou indirectement par le secteur public est à charge du budget de l'Etat ou d'une personne de droit public.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Loi de redressement du 10 février 1981 - Membres du personnel - Autorités et services - Rémunérations - Cotisations de solidarité - Perception - Charge de la preuve

- Art. 1er, § 1er, 2 et 3 L. de redressement du 10 février 1981 instaurant une cotisation de solidarité à charge des personnes rémunérées directement ou indirectement par le secteur public

---

S.05.0042.F 23 oktober 2006 AC nr. 502

Maatschappelijke dienstverlening kan in geldelijke steun bestaan.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Algemene

L'aide sociale peut prendre la forme d'une aide financière.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Mission générale - Aide

opdracht - Maatschappelijk welzijn - Geldsom

- Art. 57, § 1 Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

sociale - Somme d'argent

- Art. 57, § 1er Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

Artikel 159, Gw., luidens hetwelk de hoven en rechtbanken de besluiten en verordeningen alleen toepassen in zover zij met de wetten overeenstemmen, is in algemene bewoordingen gesteld en maakt geen onderscheid tussen de erin bedoelde administratieve handelingen; die bepaling is ook toepasselijk op de niet verordenende beslissingen van het bestuur en op de administratieve handelingen, zelfs al zijn deze van individuele aard (1). (1) Cass., 24 nov. 1988, AR 8242, nr 180, en noot 1, p. 365; 22 maart 1993, AR 9512, nr 154, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, nr 154, inz. nr 14 van de concl.; 9 jan. 1997, AR C.96.0066.F, nr 20; 2 dec. 2000, AR C.98.0460.N, nr 646; zie Cass., 10 juni 1996, AR S.95.0114.F, nr 227, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, nr 227, inz. nr 6 van de concl.

L'article 159 de la Constitution aux termes duquel les cours et tribunaux n'appliqueront les arrêtés et règlements qu'autant qu'ils seront conformes aux lois, est rédigé en termes généraux et ne fait aucune distinction entre les actes administratifs qu'il vise; cet article s'applique aux décisions même non réglementaires de l'administration et aux actes administratifs, fussent-ils individuels (1). (1) Cass., 24 novembre 1988, RG 8242, n° 180, et la note 1 p. 334; 22 mars 1993, RG 9512, n° 154, avec concl. M.P., spécialement n° 14 des concl.; 9 janvier 1997, RG C.96.0066.F, n° 20; 2 décembre 2002, RG C.98.0460.N, n° 646; voir Cass., 10 juin 1996, RG S.95.0114.F, n° 227, avec concl. M.P., spécialement n° 6 des concl.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Hoven en rechtbanken - Toezicht

- Art. 159 Grondwet 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 159 - Légalité des arrêtés et règlements - Cours et tribunaux - Contrôle

- Art. 159 Constitution 1994

De vreemdeling die een regularisatieaanvraag op grond van de wet van 22 december 1999 indient, mag krachtens de wet op het grondgebied van het Koninkrijk verblijven; wat de hem te verlenen steun betreft, kan hij, zolang over zijn aanvraag niet is beslist, dus niet beschouwd worden als een persoon die illegaal in het Rijk verblijft in de zin van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2004, volt. terechtz., AR S.03.0008.N, nr 307, met concl. adv.-gen. DE RAEVE; artikel 57, § 2, eerste lid, O.C.M.W.-wet, in zijn versie na de wet van 16 juli 1996.

L'étranger qui a introduit une demande de régularisation sur la base de la loi du 22 décembre 1999, est autorisé par la loi à séjourner sur le territoire du Royaume; il ne peut, dès lors, être considéré, en ce qui concerne l'aide qui doit lui être apportée, comme une personne séjournant illégalement dans le Royaume au sens de l'article 57, § 2, de la loi du 8 juillet 1976, tant qu'il n'a pas été statué légalement sur sa demande (1). (1) Voir Cass., 7 juin 2004, audience plénière, RG S.03.0008.N, n° 307, avec concl. de Mme l'avocat général, DE RAEVE, publiées dans AC; L. du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, artikel 57, § 2, al. 1er, dans sa version postérieure à la L. du 15 juillet 1996.

VREEMDELINGEN - Maatschappelijk welzijn - Regularisatieaanvraag - Wet 22 dec. 1999 - Verbod van elke maatregel tot verwijdering - Steunverlening - Omvang

- Art. 191 Grondwet 1994

- Artt. 1 en 57, §§ 1 en 2, eerste lid Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

- Artt. 2 en 14 Wet 22 dec. 1999

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Algemene opdracht - Maatschappelijk welzijn - Vreemdelingen - Regularisatieaanvraag - Wet 22 dec. 1999 - Verbod van elke maatregel tot verwijdering - Steunverlening - Omvang

- Art. 191 Grondwet 1994

- Artt. 1 en 57, §§ 1 en 2, eerste lid Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

- Artt. 2 en 14 Wet 22 dec. 1999

ETRANGERS - Aide sociale - Demande de régularisation - L. du 22 décembre 1999 - Interdiction de toute mesure d'éloignement - Octroi de secours - Etendue

- Art. 191 Constitution 1994

- Art. 1er et 57, § 1er et 2, al. 1er Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

- Art. 2 et 14 L. 22 décembre 1999

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Mission générale - Aide sociale - Etrangers - Demande de régularisation - L. du 22 décembre 1999 - Interdiction de toute mesure d'éloignement - Octroi de secours - Etendue

- Art. 191 Constitution 1994

- Art. 1er et 57, § 1er et 2, al. 1er Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

- Art. 2 et 14 L. 22 décembre 1999

S.05.0053.N 23 januari 2006 AC nr. 48

De rechter die een rechtspersoon die in vereffening is gesteld veroordeelt tot betaling van bepaalde geldsommen wanneer de partijen het erover eens zijn dat, staande de vereffening, de vereffenaar dient veroordeeld te worden om die geldsommen op te nemen in het passief van de vereffening, kent niet meer toe dan gevraagd en miskent evenmin het beschikkingsbeginsel.

VENNOOTSCHAPPEN - Algemeen - gemeenschappelijke regels - Vereffening - Vereffenaar - Akkoord van partijen - Opname sommen in passief - Rechter - Veroordeling tot betaling van geldsommen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

Le juge qui condamne une personne morale en liquidation au paiement de sommes d'argent, alors que les parties consentent à ce qu'au cours de la liquidation, il soit ordonné au liquidateur d'admettre ces sommes d'argent au passif de la liquidation, ne statue pas outre la demande et ne viole pas davantage le principe dispositif.

SOCIETES - Généralités. regles communes - Liquidation - Liquidateur - Accord des parties - Admission de sommes au passif - Juge - Condamnation au paiement de sommes d'argent

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

Het middel van verjaring kan niet ambtshalve door de rechters worden toegepast behoudens in de materies die de openbare orde aanbelangen (1). (1) Cass., 25 sept. 1970, AC 1970, p. 78 met conclusie Eerste Adv.-Gen. P. Mahaux; 10 sept. 1984, AR 4246, AC 1984-85, nr 21.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Middel - Geen ambtshalve toepassing - Uitzondering

- Art. 2223 Burgerlijk Wetboek

Sauf dans les causes intéressant l'ordre public, le moyen de prescription ne peut être soulevé d'office par les juges (1). (1) Cass., 25 septembre 1970, Bull. et Pas., 1971, I, p. 65 et les conclusions de Monsieur le premier avocat général P. Mahaux publiées à leur date dans AC; 10 septembre 1984, RG 4246, n° 21.

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Moyen - Pas d'application d'office - Exception

- Art. 2223 Code civil

Nieuw en derhalve niet ontvankelijk is het niet voor de feitenrechter aangevoerd middel dat de vordering verjaard is op grond van artikel 15 Arbeidsovereenkomstenwet.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Verjaring - Arbeidsovereenkomst

Est nouveau et, partant, irrecevable, le moyen invoquant la prescription de la demande en application de l'article 15 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, qui n'a pas été invoqué devant le juge du fond.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Prescription - Contrat de travail

S.05.0062.F 9 oktober 2006 AC nr. 468

Het bedrag van de kwartaalbijdragen die de werkgever aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verschuldigd is, is pas op de vier, bij koninklijk besluit voorgeschreven data van elk jaar opeisbaar, en de werkgever die voor de 5de van elke maand bijdragevoorschotten stort, lost zijn bijdrageschuld ten vroegste op één van die vier data af en niet, geheel of gedeeltelijk, op de datum van elke voorlopige betaling.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijdragen - Betaling - Opeisbaarheid - Gevolg - Voorlopige betaling

- Art. 34, eerste, tweede en vijfde lid KB 28 nov. 1969

Le montant des cotisations trimestrielles de sécurité sociale dues par l'employeur à l'Office national de sécurité sociale n'est exigible au plus tôt qu'aux quatre dates réglementairement prévues de chaque année et, dès lors, l'employeur qui verse des provisions de cotisations pour le 5 de chaque mois acquitte sa dette de cotisations au plus tôt à l'une de ces quatre dates et non, en tout ou en partie, à la date de chacun des paiements provisionnels.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Cotisations - Paiement - Exigibilité - Conséquence - Paiement provisionnel

- Art. 34, al. 1er, 2 et 5 A.R. du 28 novembre 1969

S.05.0063.N 6 februari 2006 AC nr. 78

De werkgever is aan de werknemer geen rente verschuldigd op het gedeelte van de opzeggingsvergoeding dat hij als bedrijfsvoorheffing en sociale zekerheidsbijdragen inhoudt (1). (1) Cass., 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229; Loonbeschermingswet, artikel 10, vóór de inwerkingtreding van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen (zie artt. 82 en 90, § 1 van die wet. Op de dag van de uitspraak van het arrest van het Hof was artikel 82, Wet 26 juni 2002 nog niet van kracht).

LOON - Bescherming - Rente - Inhouding - Bedrijfsvoorheffing - Sociale zekerheidsbijdragen - Opzeggingsvergoeding - Vergoeding vastheid van betrekking

- Art. 10 Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

L'employeur ne doit pas accorder au travailleur les intérêts sur la partie de l'indemnité de congé qu'il retient à titre de précompte professionnel et de cotisation de sécurité sociale (1). (1) Cass., 7 avril 2003, RG S.00.0013.F, n° 229; l'article 10 de la loi du 12 avril 1965, tel qu'il était applicable avant l'entrée en vigueur de la loi du 26 juin 2002 relative aux fermetures d'entreprises (voir les articles 82 et 90, § 1er, de cette loi. A la date de la prononciation de l'arrêt de la Cour, l'article 82 de la loi du 26 juin 2002 n'était pas encore entré en vigueur).

REMUNERATION - Protection - Intérêts - Retenue - Précompte professionnel - Cotisations de sécurité sociale - Indemnité de congé - Indemnité de stabilité d'emploi

- Art. 10 L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

Is geen interpretatieve wet het artikel 82 van de wet van 26 juni 2002 dat artikel 10 van de Loonbeschermingswet vervangt in die zin dat interest verschuldigd is op het brutobedrag van het loon in de zin van de Loonbeschermingswet.

LOON - Bescherming - Rente - Inhouding - Bedrijfsvoorheffing - Sociale zekerheidsbijdragen - Artikel 82, Wet 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen - Vervangt artikel 10, Loonbeschermingswet - Aard

- Art. 82 Wet 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging - Artikel 82, Wet 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen - Vervangt artikel 10, Loonbeschermingswet - Aard

- Art. 82 Wet 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen

L'article 82 de la loi du 26 juin 2002 relative aux fermetures d'entreprises qui remplace l'article 10 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs n'est pas une disposition interprétative en ce sens que les intérêts sont dus sur le montant brut de la rémunération au sens de la loi du 12 avril 1965.

REMUNERATION - Protection - Intérêts - Retenue - Précompte professionnel - Cotisations de sécurité sociale - Loi du 26 juin 2002 relative au fermetures d'entreprises, article 82 - Remplace l'article 10 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs - Nature

- Art. 82 L. du 26 juin 2002 relative aux fermetures d'entreprises

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Interprétation - Loi du 26 juin 2002 relative au fermetures d'entreprises, article 82 - Remplace l'article 10 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs - Nature

- Art. 82 L. du 26 juin 2002 relative aux fermetures d'entreprises

S.05.0064.F 12 juni 2006 AC nr. 325

Concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ, Cass., 12 juni 2006, AR S.05.0064.F, Pas., 2006, nr ...

ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst - Werknemer - Ziekte - Ongeval - Onmogelijkheid om zijn werk te verrichten - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Arbeidsongeschiktheidsverzekering - Primaire arbeidsongeschikheid - Beroep - Werkloosheid - Recht op werkloosheidsuitkeringen - Arbeidsgeschiktheid - Tijdelijk werkloze

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Arbeidsgeschiktheid - Tijdelijk werkloze - Arbeidsovereenkomst - Schorsing - Werknemer - Ziekte - Ongeval - Onmogelijkheid om zijn werk te verrichten - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Arbeidsongeschiktheidsverzekering - Primaire arbeidsongeschikheid - Beroep

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid - Primaire arbeidsongeschikheid - Arbeidsovereenkomst - Schorsing - Werknemer - Ziekte - Ongeval - Onmogelijkheid om zijn werk te verrichten - Beroep - Werkloosheid - Recht op

Conclusions de M. le premier avocat général J.F. LECLERCQ, avant Cass., 12 juin 2006, RG S.05.0064.F, Pas., 2006, n° ....

CONTRAT DE TRAVAIL - Suspension - Travailleur - Maladie - Accident - Impossibilité de fournir son travail - Assurance maladie-invalidité - Assurance indemnités - Incapacité de travail primaire - Profession - Chômage - Droit aux allocations de chômage - Aptitude au travail - Chômeur temporaire

CHOMAGE - Droit aux allocations de chomage - Aptitude au travail - Chômeur temporaire - Contrat de travail - Suspension - Travailleur - Maladie - Accident - Impossibilité de fournir son travail - Assurance maladie-invalidité - Assurance indemnités - Incapacité de travail primaire - Profession

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance indemnités - Incapacité de travail primaire - Contrat de travail - Suspension - Travailleur - Maladie - Accident - Impossibilité de fournir son travail - Profession - Chômage - Droit aux allocations de chômage - Aptitude

De onmogelijkheid voor de werknemer om zijn werk te verrichten t.g.v. een ongeval of een ziekte, die de uitvoering van de arbeidsovereenkomst schorst en gewaardeerd wordt t.a.v. de overeengekomen arbeid, kan niet worden gelijkgesteld met primaire arbeidsongeschiktheid in de zin van de verplichte ziekte- en invaliditeitswetgeving, aangezien het gewone beroep van de betrokkene ten aanzien waarvan de vermindering van het vermogen tot verdienen in de regel moet worden gewaardeerd tijdens de eerste zes maanden van die primaire arbeidsongeschiktheid, niet noodzakelijkerwijs het beroep is dat de werknemer het laatst heeft uitgeoefend; die werknemer is bijgevolg niet verplicht uitgesloten van het voordeel van de tijdelijke werkloosheidsuitkeringen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Arbeidsgeschiktheid - Tijdelijk werkloze - Arbeidsovereenkomst - Schorsing - Werknemer - Ziekte - Ongeval - Onmogelijkheid om zijn werk te verrichten - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Arbeidsongeschiktheidsverzekering - Primaire arbeidsongeschikheid - Beroep

- Art. 31, § 1 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 100, § 1, derde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Artt. 27, 2°, a, 44, 60 en 61, § 1 KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

ARBEIDSOVEREENKOMST - Schorsing van de overeenkomst - Werknemer - Ziekte - Ongeval - Onmogelijkheid om zijn werk te verrichten - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Arbeidsongeschiktheidsverzekering - Primaire arbeidsongeschikheid - Beroep - Werkloosheid - Recht op werkloosheidsuitkeringen - Arbeidsgeschiktheid - Tijdelijk werkloze

- Art. 31, § 1 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 100, § 1, derde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Artt. 27, 2°, a, 44, 60 en 61, § 1 KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid - Primaire arbeidsongeschikheid - Arbeidsovereenkomst - Schorsing - Werknemer - Ziekte - Ongeval - Onmogelijkheid om zijn werk te verrichten - Beroep - Werkloosheid - Recht op werkloosheidsuitkeringen - Arbeidsgeschiktheid - Tijdelijk werkloze

- Art. 31, § 1 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 100, § 1, derde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Artt. 27, 2°, a, 44, 60 en 61, § 1 KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

L'impossibilité pour le travailleur de fournir son travail par suite de maladie ou d'accident, qui suspend l'exécution du contrat de travail et qui est appréciée par rapport au travail convenu, ne se confond pas avec l'incapacité de travail primaire au sens de la législation relative à l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, dès lors que la profession habituelle de l'intéressé par référence à laquelle la réduction de la capacité de gain doit être, en règle, évaluée durant les six premiers mois de cette incapacité primaire n'est pas nécessairement la profession exercée en dernier lieu par le travailleur; ce travailleur n'est dès lors pas obligatoirement exclu du bénéfice des allocations de chômage temporaire (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chomage - Aptitude au travail - Chômeur temporaire - Contrat de travail - Suspension - Travailleur - Maladie - Accident - Impossibilité de fournir son travail - Assurance maladie-invalidité - Assurance indemnités - Incapacité de travail primaire - Profession

- Art. 31, § 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 100, § 1er, al. 3 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

- Art. 27, 2°, a, 44, 60 et 61, § 1er A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

CONTRAT DE TRAVAIL - Suspension - Travailleur - Maladie - Accident - Impossibilité de fournir son travail - Assurance maladie-invalidité - Assurance indemnités - Incapacité de travail primaire - Profession - Chômage - Droit aux allocations de chômage - Aptitude au travail - Chômeur temporaire

- Art. 31, § 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 100, § 1er, al. 3 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

- Art. 27, 2°, a, 44, 60 et 61, § 1er A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance indemnités - Incapacité de travail primaire - Contrat de travail - Suspension - Travailleur - Maladie - Accident - Impossibilité de fournir son travail - Profession - Chômage - Droit aux allocations de chômage - Aptitude au travail - Chômeur temporaire

- Art. 31, § 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 100, § 1er, al. 3 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

- Art. 27, 2°, a, 44, 60 et 61, § 1er A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

S.05.0068.N 18 september 2006 AC nr. 423

De rechter miskent het wettelijk begrip "Gerechtelijke ontbinding" en schendt artikel 1184, B.W. en artikel 32, aanhef en 3° van de Arbeidsovereenkomstenwet door aan de dagvaarding tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst ten laste van de werkgever het gevolg te verlenen van een onmiddellijke verbreking van de Arbeidsovereenkomst (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de verwerping van de voorziening. Eisers kritieken steunen op een onjuiste, minstens onvolledige lezing van het bestreden arrest.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Andere wijzen van beëindiging - Ontbinding in rechte

- Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

- Art. 32, aanhef en 3° Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Le juge qui attribue l'effet de la rupture immédiate du contrat de travail à la citation qui tend à obtenir la résolution de ce contrat aux torts de l'employeur méconnaît la notion légale de "résolution judiciaire" et viole les articles 1184 du Code civil et 32, début et 3°, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail (1). (1) Le ministère public avait conclu au rejet du pourvoi. Les griefs du demandeur sont fondés sur une lecture erronée, à tout le moins incomplète, de l'arrêt attaqué.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Autres modalités de rupture - Résolution judiciaire

- Art. 1184 Code civil

- Art. 32, début et 3° L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

S.05.0069.N 20 maart 2006 AC nr. 160

Het is de taak van de rechter om na te gaan of de gegevens die aangevoerd worden om het bestaan van een gezagsrelatie te staven een toepassing of de mogelijkheid tot toepassing van gezag op de uitvoering van de arbeid zoals in een arbeidsovereenkomst aantonen, die onverenigbaar is met de loutere uitvoering van controle en het geven van instructies in het kader van een overeenkomst voor zelfstandige arbeid (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 2001, AR P.01.1178.F, nr 616; Cass., 3 mei 2004, AR S.03.0108.N, nr 234.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezag - Bewijslevering - Beoordeling door de rechter - Feitelijke gegevens - Niet-onverenigbare gegevens

- Artt. 2 en 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Il appartient au juge d'apprécier si les éléments invoqués en justification de l'existence d'un lien de subordination constituent, comme dans un contrat de travail, une manifestation ou une possibilité de manifestation d'un exercice d'autorité sur l'exécution d'un travail lequel est inconciliable avec l'exercice d'un simple contrôle et avec la simple communication d'instructions dans le cadre d'un contrat de travail indépendant (1). (1) Voir Cass., 14 novembre 2001, RG P.01.1178.F, n° 616; 3 mai 2004, RG S.03.0108.N, n° 234.

CONTRAT DE TRAVAIL - Notion. élements constitutifs. forme - Notion et conditions d'existence - Autorité - Administration de la preuve - Appréciation par le juge - Eléments de fait - Eléments qui ne sont pas inconciliables

- Art. 2 et 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

Wanneer de partijen hun verhouding kwalificeren als de uitvoering van zelfstandige arbeid door de ene in opdracht van de andere, schept dit geen vermoeden van het bestaan van een overeenkomst tot uitvoering van zelfstandige arbeid; wanneer de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in dit geval socialezekerheidsbijdragen voor werknemers opvordert, moet hij het bestaan van een arbeidsovereenkomst bewijzen, wat inhoudt dat het bewijs zal dienen te worden geleverd dat de arbeid uitgevoerd werd onder het gezag van de opdrachtgever-werkgever (1). (1) Zie Cass., 3 mei 2004, AR S.03.0108.N, nr 234; Cass., 2 mei 2005, AR S.03.0121.F, nr ...

L'existence d'un contrat d'exécution d'un travail indépendant ne peut être présumée sur la base du fait que les parties qualifient leur relation d'exécution d'un travail indépendant, effectué par l'une des parties sur l'ordre de l'autre; l'Office national de sécurité sociale qui réclame dans un tel cas les cotisations de sécurité sociale pour travailleurs est tenu d'apporter la preuve de l'existence d'un contrat de travail et notamment la preuve de ce que le travail a été exécuté sous l'autorité d'un commettant-employeur (1). (1) Voir Cass., 3 mai 2004, RG S.03.0108.N, n° 234; 2 mai 2005, RG S.03.0121.F, n° ...

ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezag - Kwalificatie door de partijen - Zelfstandige samenwerking - Bewijslast

- Artt. 2 en 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Arbeidsovereenkomst - Gezag - Bewijs - Vermoeden

- Artt. 2 en 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

CONTRAT DE TRAVAIL - Notion. élements constitutifs. forme - Notion et conditions d'existence - Autorité - Qualification donnée par les parties - Collaboration indépendante - Charge de la preuve

- Art. 2 et 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Office national de sécurité sociale - Contrat de travail - Autorité - Preuve - Présomption

- Art. 2 et 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0070.F 22 mei 2006 AC nr. 285

De rechter aan wie een geschil wordt voorgelegd dat niet beperkt was tot de vraag of het recht op maatschappelijke hulp op een welbepaalde datum bestond maar zich uitstrekte tot de vraag of dat recht vanaf die datum bestond, en die uitspraak doet over het bestaan van dat recht na die datum, doet geen uitspraak over niet gevorderde zaken (1). (1) Zie Cass., 30 maart 1981, AR 3116, A.C., 1980-81, nr 438.

Ne prononce pas sur choses non demandées le juge à qui était soumis un litige qui n'était pas limité à la question si le droit à l'aide sociale existait à une date déterminée mais s'entendait à la question de l'existence de ce droit depuis cette date, et qui statue sur l'existence de ce droit après ladite date (1). (1) Voir Cass., 30 mars 1981, RG 3116, Bull. et Pas., 1981, I, 824.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Maatschappelijke hulp - Recht - Bestaan - Geschil - Omvang - Arbeidsgerechten - Niet gevorderde zaken - Verbod om uitspraak te doen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Niet gevorderde zaken - Verbod om uitspraak te doen - Begrip - Arbeidsgerechten - Maatschappelijke hulp - Geschil - Omvang - Recht - Bestaan

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Aide sociale - Droit - Existence - Litige - Etendue - Juridictions du travail - Choses non demandées - Interdiction de prononcer

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Matière sociale (règles particulières) - Choses non demandées - Interdiction de prononcer - Notion - Juridictions du travail - Aide sociale - Litige - Etendue - Droit - Existence

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

S.05.0071.F 4 december 2006 AC nr. 618

De verjaringstermijn bedraagt vijf jaar, als het ten onrechte verlenen van prestaties ten laste van de arbeidsongeschiktheidsverzekering of van de ziektekostenverzekering het gevolg is van bedrieglijke handelingen van de begunstigde; noch uit de overweging dat de rechthebbende zich op de hoogte had kunnen stellen over zijn verplichtingen t.a.v. zijn verzekeringsinstelling, noch uit de vaststelling dat de gerechtigde de voortzetting van een activiteit niet aan zijn verzekeringsinstelling had aangegeven, kan wettig het bestaan van bedrieglijke handelingen worden afgeleid die het verlenen van onverschuldigde prestaties zouden hebben veroorzaakt.

Le délai de prescription est de cinq ans dans le cas où l'octroi indu de prestations à charge de l'assurance indemnités ou à charge de l'assurance soins de santé a été provoqué par des manœuvres frauduleuses dont est responsable celui qui en a profité; ni de la considération que le bénéficiaire pouvait se renseigner quant à l'étendue de ses obligations à l'égard de son organisme assureur ni de la constatation que le bénéficiaire n'a pas déclaré à son organisme assureur la poursuite d'une activité, il ne peut être légalement déduit l'existence de manœuvres frauduleuses ayant provoqué l'octroi de prestations indues.

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Arbeidsongeschiktheidsverzekering - Ziektekostenverzekering - Prestaties - Onverschuldigd betaalde - Verjaring - Termijn - Bedrieglijke handelingen

- Art. 174, eerste lid, 5° en 6°, en derde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering

REPETITION DE L'INDU - Assurance maladie-invalidité - Assurance indemnités - Assurance soins de santé - Prestations - Indu - Prescription - Délai - Manoeuvres frauduleuses

- Art. 174, al. 1er, 5° et 6°, et al. 3 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering - Prestaties - Onverschuldigd betaalde - Verjaring - Termijn - Bedrieglijke handelingen

- Art. 174, eerste lid, 5° en 6°, en derde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid - Prestaties - Onverschuldigd betaalde - Verjaring - Termijn - Bedrieglijke handelingen

- Art. 174, eerste lid, 5° en 6°, en derde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Duur - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Arbeidsongeschiktheidsverzekering - Ziektekostenverzekering - Prestaties - Onverschuldigd betaalde - Bedrieglijke handelingen

- Art. 174, eerste lid, 5° en 6°, en derde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance soins de santé - Prestations - Indu - Prescription - Délai - Manoeuvres frauduleuses

- Art. 174, al. 1er, 5° et 6°, et al. 3 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance indemnités - Prestations - Indu - Prescription - Délai - Manoeuvres frauduleuses

- Art. 174, al. 1er, 5° et 6°, et al. 3 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Durée - Répétition de l'indu - Assurance maladie-invalidité - Assurance indemnités - Assurance soins de santé - Prestations - Indu - Manoeuvres frauduleuses

- Art. 174, al. 1er, 5° et 6°, et al. 3 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

S.05.0075.N 24 april 2006 AC nr. 233

Het gezag van gewijsde in strafzaken staat er niet aan in de weg dat een partij, in een later burgerlijk proces, de mogelijkheid krijgt om de elementen te betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, in zoverre zij niet bij het strafgeding was betrokken of er niet vrij haar belangen heeft kunnen doen gelden; dit geldt ook in materies waarop artikel 6.1 van het E.V.R.M. niet toepasselijk is (1). (1) Zie Cass., 7 okt. 1996, AR S.95.0117.N, nr 872; Cass., 2 okt. 1997, AR C.94.0030.N, nr 381 met concl. adv.-gen. DUBRULLE; Cass., 24 juni 2002, AR C.98.0273.N, N.J.W. 2002, 353.

L'autorité de la chose jugée en matière répressive ne fait pas obstacle à ce que, dans la mesure où elle n'était pas partie au procès pénal ou n'a pu librement y faire valoir ses droits, la partie à un procès civil ultérieure ait la possibilité de contester des éléments provenant du procès pénal; ce principe est également applicable aux matières qui ne sont pas régies par l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Voir Cass., 7 octobre 1996, RG S.95.0117.N, n° 872; 2 octobre 1997, RG C.94.0030.N, n° 381 et les concl. de M. l'avocat général DUBRULLE publiées avant cet arrêt dans AC; 24 juin 2002, RG C.98.0273.N, N.J.W., 2002, 353.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Gelding ten opzichte van derden - Draagwijdte op gebied van sociale zekerheid

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - Rechterlijk gewijsde - Gezag van gewijsde - Gelding ten opzichte van derden - Draagwijdte op gebied van sociale zekerheid

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Validité à l'égard des tiers - Portée en matière de sécurité sociale

- Art. 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

SECURITE SOCIALE - Généralités - Chose jugée - Autorité de chose jugée - Validité à l'égard des tiers - Portée en matière de sécurité sociale

- Art. 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

---

S.05.0077.F 11 september 2006 AC nr. 402

Het beding van bestaanszekerheid, bepaald in de overeenkomst van 3 sept. 1960, bekrachtigd op 27 feb. 1975 als collectieve arbeidsovereenkomst door het Nationaal Paritair Comité voor de petroleumnijverheid en -handel, legt aardoliebedrijven het absolute verbod op het vervoer, het laden en lossen van aardolieproducten en hun derivaten uit te besteden, indien die werken te allen tijde door het personeel van de onderneming werden uitgevoerd (1). (1) Overeenkomst 3 sept. 1960, B.S. 10 mei 1975, pp. 5847 en 5848.

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST - Paritair comité - Petroleumnijverheid en -handel - Werkzekerheid - Beding

- Art. 2.1.b Overeenkomst 3 sept. 1960 betreffende de bestaanszekerheid, bekrachtigd op 27 feb. 1975

La clause de sécurité d'existence prévue par la convention du 3 septembre 1960 entérinée le 27 février 1975 en tant que convention collective de travail au sein de la commission paritaire nationale de l'industrie et du commerce du pétrole, édicte à charge d'une société pétrolière l'interdiction absolue de sous-traiter le transport, le chargement ou le déchargement des produits pétroliers ou de leurs dérivés si ces travaux ont, de tous temps, été effectués par le personnel de l'entreprise (1). (1) Convention du 3 septembre 1960, M.B. du 10 mai 1975, pp. 5847 et 5848.

CONVENTION COLLECTIVE DE TRAVAIL - Commission paritaire - Industrie et commerce du pétrole - Sécurité d'emploi - Clause

- Art. 2.1.b Convention du 3 septembre 1960 concernant la sécurité d'existence, entérinée le 27 février 1975

S.05.0080.N 24 april 2006 AC nr. 234

De regel volgens welke de delegatie waarbij een schuldenaar aan de schuldeiser een andere schuldenaar geeft die zich tegenover de schuldeiser verbindt, geen schuldvernieuwing teweegbrengt, indien de schuldeiser niet uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij zijn schuldenaar die de delegatie gedaan heeft, van zijn verbintenis wil ontslaan, is niet van dwingend recht ten voordele van de overnemer in geval van overgang van onderneming.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Verplichtingen - Conventionele overgang van onderneming - Werkgevers - Schuldenaars - Werknemer - Schuldeiser - Schuldvernieuwing - Delegatie van schuldenaar - Artikel 1275, B.W. - Aard

- Art. 1275 Burgerlijk Wetboek

- Art. 3.1, tweede lid Richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 feb. 1977

SCHULDVERNIEUWING - Delegatie van schuldenaar - Conventionele overgang van onderneming - Werkgevers - Schuldenaars - Werknemer - Schuldeiser - Artikel 1275, B.W. - Aard

- Art. 1275 Burgerlijk Wetboek

- Art. 3.1, tweede lid Richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 feb. 1977

La règle suivant laquelle la délégation par laquelle un débiteur donne au créancier un autre débiteur qui s'oblige envers le créancier n'opère point de novation, si le créancier n'a expressément déclaré qu'il entendait décharger son débiteur qui a fait la délégation, n'est pas impérative au bénéfice du cessionnaire en cas de transfert d'entreprise.

CONTRAT DE TRAVAIL - Obligations - Transfert conventionnel d'entreprise - Employeurs - Débiteurs - Travailleur - Créancier - Novation - Délégation de débiteur - C. civ., article 1275 - Nature

- Art. 1275 Code civil

- Art. 3.1, al. 2 Directive 77/187/CEE du Conseil du 14 février 1977

NOVATION - Délégation de débiteur - Transfert conventionnel d'entreprise - Employeurs - Débiteurs - Travailleur - Créancier - C. civ., article 1275 - Nature

- Art. 1275 Code civil

- Art. 3.1, al. 2 Directive 77/187/CEE du Conseil du 14 février 1977

Een eindejaarspremie is in de regel de tegenprestatie van de arbeid die ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt verricht, zodat het recht erop, in beginsel wordt verkregen naar gelang de arbeid is verricht; de eindejaarspremie is dienvolgens splitsbaar (1). (1) Cass., 9 mei 1994, AR S.93.0110.N, nr 225.

LOON - Recht op loon - Eindejaarspremie - Aard - Ontstaan

- Art. 20, 3° Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

La prime de fin d'année étant, en règle, la contrepartie des prestations de travail effectuées en exécution d'un contrat de travail, le droit à la prime de fin d'année s'acquiert en principe dans la mesure où les prestations sont accomplies; en conséquence, la prime de fin d'année est divisible (1). (1) Cass., 9 mai 1994, RG S.93.0110.N, n° 225.

REMUNERATION - Droit a la rémunération - Prime de fin d'année - Nature - Naissance

- Art. 20, 3° L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

In geval de arbeidsovereenkomst de toekenning inhoudt van een eindejaarspremie is de betaling van deze premie bij ontstentenis van nadere precisering in beginsel verschuldigd op het einde van het jaar; bij beëindiging van de overeenkomst vóór het einde van het jaar is de betaling pro rata in beginsel verschuldigd voor de in dat jaar tot dat tijdstip geleverde arbeid.

LOON - Recht op loon - Arbeidsovereenkomst - Einde - Eindejaarspremie - Pro rata - Berekening

- Art. 20, 3° Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

A défaut de précision à cet égard, le paiement de la prime de fin d'année prévue au contrat de travail est en principe dû en fin d'année; le paiement de cette prime en cas de résiliation du contrat avant la fin de l'année s'effectue en principe au pro-rata des prestations effectuées au cours de cette année jusqu'à la date de la résiliation.

REMUNERATION - Droit a la rémunération - Contrat de travail - Fin - Prime de fin d'année - Pro-rata - Calcul

- Art. 20, 3° L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

Wanneer de arbeidsovereenkomst een bepaling inhoudt waarbij de werkgever zich er toe verbindt de premies te betalen voor een groepsverzekering, bestaat die verbintenis vanaf het sluiten van de arbeidsovereenkomst, maar ontstaat het recht op de betaling van de premies op de data waarop die premies komen te vervallen.

LOON - Recht op loon - Arbeidsovereenkomst - Groepsverzekering - Werkgeversbijdrage - Recht van betaling - Ontstaan

- Art. 20, 3° Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Si l'obligation pour l'employeur de payer les primes de l'assurance groupe prévue au contrat de travail prend naissance à la conclusion du contrat du travail, le droit au paiement de ces primes ne prend naissance qu'à la date où les primes viennent à échéance.

REMUNERATION - Droit a la rémunération - Contrat de travail - Assurance groupe - Cotisation patronale - Droit de payer - Naissance

- Art. 20, 3° L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

S.05.0083.N 11 december 2006 AC nr. 636

Artikel 82 van de wet van 26 juni 2002 dat artikel 10 van de Loonbeschermingswet vervangt in die zin dat interest verschuldigd is op het brutobedrag van het loon in de zin van de Loonbeschermingswet is geen interpretatieve wetsbepaling.

LOON - Bescherming - Interest - Artikel 10, Loonbeschermingswet - Wijzigingswet - Artikel 82, Wet 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen - Aard

- Art. 82 Wet 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen

L'article 82 de la loi du 26 juin 2002 relative aux fermetures d'entreprises qui remplace l'article 10 de la loi du 12 avril 1965 en ce sens que les intérêts sont déclarés exigibles sur le montant brut de la rémunération visée à la loi du 12 avril 1965, n'est pas une disposition légale interprétative.

REMUNERATION - Protection - Intérêt - L. du 12 avril 1965, article 10 - Loi modificative - Loi du 26 juin 2002 relative au fermetures d'entreprises, article 82 - Nature

- Art. 82 L. du 26 juin 2002 relative aux fermetures d'entreprises

De werkgever is aan de werknemer geen rente verschuldigd op het gedeelte van de opzeggingsvergoeding, van de eindejaarspremie en van het variabel loon bestaande uit bonussen die verbonden zijn aan het realiseren van een bepaalde omzet, dat hij als bedrijfsvoorheffing en sociale zekerheidsbijdrage inhoudt (1) (2). (1) Cass., 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229 en noot. (2) Art. 10, Wet 12 april 1965, vóór de inwerkingtreding van de Wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen (zie de artt. 82 en 90, § 1, van die Wet), op de dag van de uitspraak van het arrest van het Hof was artikel 82 van die Wet van 26 juni 2002 nog niet in werking getreden.

LOON - Bescherming - Interest - Werkgever - Inhouding - Bedrijfsvoorheffing - Sociale zekerheidsbijdrage -

L'employeur n'est pas tenu de payer au travailleur les intérêts sur la partie de l'indemnité de congé, de la prime de fin d'année et de la rémunération variable constituée des primes liées à la réalisation d'un chiffre d'affaires déterminé qu'il retient à titre de précompte professionnel et de cotisations de sécurité sociale (1) (2). (1) Cass., 7 avril 2003, RG S.00.0013.F, n° 229 et la note. (2) L'article 10 de la loi du 12 avril 1965, dans la version antérieure à l'entrée en vigueur de la loi du 26 juin 2002 relative aux fermetures d'entreprises (voir les articles 82 et 90, §1er, de la loi): à la date de la prononciation de l'arrêt de la cour, l'article 82 précité n'était pas encore entré en vigueur.

REMUNERATION - Protection - Intérêt - Employeur - Retenue - Précompte professionnel - Cotisation de sécurité sociale - Indemnité

Opzeggingsvergoeding - Eindejaarspremie - Variabel loon - Bonussen

- Art. 10 Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers
- Artt. 270, enig lid, 1°, en 272, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992
- Art. 23, § 1 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

de congé - Prime de fin d'année - Rémunération variable - Primes

- Art. 10 L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs
- Art. 270, al. unique, 1°, et 272, al. 1er Côde des impôts sur les revenus 1992
- Art. 23, § 1er L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

---

Indien de arbeidsovereenkomst een niet-concurrentiebeding bevat, is de verbintenis tot nakoming ervan een gevolg van de arbeidsovereenkomst en is de rechtsvordering waartoe deze verbintenis aanleiding geeft uit de arbeidsovereenkomst ontstaan; deze vordering is dienvolgens onderworpen aan de in artikel 15 bedoelde verjaringstermijn, met dien verstande dat de in die bepaling bedoelde eenjarige verjaringstermijn een aanvang neemt bij het verstrijken van de periode tijdens welke het concurrentieverbod van toepassing is en de voormelde verbintenis een einde neemt (1). (1) Cass., 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229 en noot.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring - Termijn - Niet-concurrentiebeding - Verbintenis - Miskenning - Rechtsvordering - Aanvang
- Art. 15 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Arbeidsovereenkomst - Einde - Niet-concurrentiebeding - Verbintenis - Miskenning - Rechtsvordering - Aanvang

- Art. 15 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

L'obligation de respecter la clause de non-concurrence stipulée dans un contrat de travail résulte du contrat et la demande à laquelle cette obligation donne lieu constitue une action naissant du contrat de travail; ainsi, cette demande est soumise au délai de prescription prévu à l'article 15, étant entendu que le délai d'un an prévu à cette disposition prend cours au jour où la période d'application de la clause de non-concurrence arrive à expiration et où l'obligation précitée prend fin (1). (1) Cass., 7 avril 2003, RG S.00.0013.F, n° 229 et la note.

CONTRAT DE TRAVAIL - Prescription - Délai - Clause de non-concurrence - Obligation - Violation - Demande - Point de départ

- Art. 15 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Contrat de travail - Fin - Clause de non-concurrence - Obligation - Violation - Demande - Point de départ

- Art. 15 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0085.N 30 oktober 2006 AC nr. 524

Voor de toepassing van artikel 117, §2, van de Programmawet van 30 december 1988 moet het bestaan van een zelfde technische bedrijfseenheid worden bepaald op grond van sociale en economische criteria; de enkele omstandigheid dat de bedrijvigheid van de ene juridische entiteit niet wordt voortgezet door de andere entiteit, belet niet van die beide entiteiten dezelfde technische bedrijfseenheid uitmaken, bepaald aan de hand van sociale en economische criteria (1). (1) Zie Cass., 19 mei 2003, AR S.02.0117.N, nr 305.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Werkgevers - Bijdragen - Vermindering - Zelfde technische bedrijfseenheid - Begrip

- Artt. 115, 115bis, 116, en 117, §§ 1 en 2 Programmawet 30 dec. 1988

Pour l'application de l'article 117, § 2, de la loi-programme du 30 décembre 1988, l'existence de l'unité technique d'exploitation doit être appréciée à la lumière de critères sociaux et économiques; la seule circonstance que l'exploitation d'une des entités juridiques n'est pas poursuivie par l'autre entité n'empêche pas qu'au regard de critères sociaux et économiques, ces deux entités constituent une seule et même unité technique d'exploitation (1). (1) Voir Cass., 19 mai 2003, RG S.02.0117.N, n° 305.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Employeurs - Cotisations - Réduction - Même unité technique d'exploitation - Notion

- Art. 115, 115bis, 116, et 117, § 1er et 2 L.-programme du 30 décembre 1988

S.05.0086.F 12 juni 2006 AC nr. 326

Wanneer de rechter oordeelt dat de verstoting tussen echtgenoten van Marokkaanse nationaliteit tot ontbinding van de huwelijksband leidt, heeft de verstoten echtgenoot, die aldus geacht wordt echtgescheiden te zijn en die niet hertrouwd is met een werknemer, recht op een rustpensioen en niet, zoals de van tafel en bed gescheiden of de feitelijk gescheiden echtgenoot, op het voordeel van de betaling van een gedeelte van het rustpensioen van zijn echtgenoot (1). (1) Zie Cass., 29 april 2002, AR S.01.0035.F, nr 259, met concl. O.M. In deze zaak concludeerde het O.M., van zijn kant enerzijds dat er grond bestond om akte te verlenen van de afstand van het derde onderdeel en, anderzijds, zoals bovenstaand arrest van het Hof beslist, dat het bestreden arrest vernietigd moest worden op grond van het eerste onderdeel van het enige middel. Over de afstand van een middel, zie Cass., 3 juni 2002, AR F.01.0044.F, nr 337, met concl. O.M.

PENSIOEN - Werknemers - Rustpensioen - Gescheiden echtgenoot - Echtgescheiden echtgenoot - Echtgenoten van Marokkaanse nationaliteit - Verstoting - Verstoten echtgenoot - Recht

- Artt. 74, § 1, 4°, a, § 2, en § 8, 75, 76, 77, 78 en 79 KB 21 dec. 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

Lorsque le juge considère qua la répudiation intervenue entre époux de nationalité marocaine entraîne la dissolution du lien conjugal, le conjoint répudié, ainsi tenu pour divorcé, et non remarié d'un travailleur salarié a droit à une pension de retraite et non, comme le conjoint séparé de corps ou de fait, au bénéfice du payement d'une part de la pension de retraite de son conjoint (1). (1) Voir cass., 29 avril 2002, RG S.01.0035.F, n° 259, avec concl. M.P. Dans la présente cause, le M.P. concluait, quant à lui, d'une part, qu'il y avait lieu de décréter le désistement de la troisième branche et, d'autre part, comme le décide l'arrêt annoté de la Cour, qu'il convenait de casser l'arrêt attaqué sur la base du moyen unique, en sa première branche. Sur le désistement d'un moyen, voir cass., 3 juin 2002, RG F.01.0044.F, n° 337, avec concl. M.P.

PENSION - Travailleurs salariés - Pension de retraite - Conjoint séparé - Conjoint divorcé - Epoux de nationalité marocaine - Répudiation - Conjoint répudié - Droit

- Art. 74, § 1er, 4°, a, § 2, et § 8, 75, 76, 77, 78 et 79 A.R. du 21 décembre 1967 portant réglement général du régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés

---

S.05.0088.N 23 januari 2006 AC nr. 49

Afstand van recht kan slechts worden afgeleid uit feiten die voor geen andere interpretatie vatbaar zijn.

AFSTAND VAN RECHT - Bewijs

La renonciation à un droit ne peut se déduire que de faits qui ne sont susceptibles d'aucune autre interprétation.

RENONCIATION - Preuve

Bij ontstentenis van het verder verrichten van arbeidsprestaties in de door de werkgever éénzijdige gewijzigde voorwaarden die de rechters vaststellen, vermocht het arrest niet af te leiden dat de werknemer afstand had gedaan van zijn recht de éénzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de werkgever in te roepen.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Algemeen - Werknemer - Vaststelling van contractbreuk door werkgever - Afstand van het recht om onrechtmatige beëindiging lastens werkgever in te roepen - Onaantastbare beoordeling

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

- Art. 39, § 1 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Afstand - Arbeidsovereenkomst - Einde - Werknemer - Vaststelling van contractbreuk - Essentieel bestanddeel - Arbeidsprestaties - Vrijstelling - Afstand van het recht om onrechtmatige beëindiging lastens werkgever in te roepen - Onaantastbare beoordeling

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

- Art. 39, § 1 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Les prestations de travail n'ayant pas été poursuivies dans le cadre des conditions unilatéralement modifiées par l'employeur constatées par les juges, l'arrêt ne peut déduire que le travailleur a renoncé au droit de se prévaloir de la résiliation unilatérale du contrat de travail par l'employeur.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Généralités - Travailleur - Constatation de la rupture du contrat par l'employeur - Renonciation au droit de se prévaloir de la résiliation illicite par l'employeur - Appréciation souveraine

- Art. 1134 Code civil

- Art. 39, § 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Renonciation - Contrat de travail - Fin - Travailleur - Constatation d'une rupture de contrat - Elément essentiel - Prestations de travail - Exemption - Renonciation au droit de se prévaloir de la résiliation illicite par l'employeur - Appréciation souveraine

- Art. 1134 Code civil

- Art. 39, § 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

Elke partij kan de overeenkomst zonder opzegging of vóór het verstrijken van de termijn beëindigen om een dringende reden die aan het oordeel van de rechter wordt overgelaten en onverminderd alle eventuele schadeloosstellingen; om de schade te ramen die door de beëindiging van de overeenkomst niet vergoed wordt, moet de rechter zich plaatsen op het tijdstip van zijn uitspraak en daarbij rekening houden met alle omstandigheden van de zaak die het bestaan en de omvang van die schade kunnen beïnvloeden, en hoewel de rechter geen rekening kan houden met gebeurtenissen die na de schade hebben plaatsgegrepen en geen verband houden met de onrechtmatige daad of met de schade zelf, moet hij daarentegen rekening houden met de omstandigheden die, hoewel ze geen verband houden met de onrechtmatige daad, de daaruit voortvloeiende schade beïnvloeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen - Schadeloosstelling - Schade - Raming - Latere gebeurtenis vreemd aan het misdrijf en de schade

Chacune des parties peut résilier le contrat de travail sans préavis ou avant l'expiration du terme pour un motif grave laissé à l'appréciation du juge et sans préjudice de tous dommages-intérêts s'il y a lieu; pour évaluer le dommage que ne répare pas la rupture du contrat, le juge doit, se plaçant au moment où il statue, tenir compte de toutes les circonstances de la cause qui sont de nature à exercer une influence sur l'existence et l'étendue de celui-ci et si le juge ne peut avoir égard à des événements postérieurs à la survenance du dommage qui sont étrangers à l'acte illicite ou au dommage lui-même, il doit, en revanche, prendre en considération ceux qui, bien qu'ils soient étrangers à l'acte illicite, influencent le dommage qui en est résulté (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Motif grave - Dommages-intérêts - Dommage - Evaluation - Fait postérieur étranger

Concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ, Cass., 13 feb. 2006, AR S.05.0089.F, Pas., 2006, nr ...

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen - Schadeloosstelling - Schade - Raming - Latere gebeurtenis vreemd aan het misdrijf en de schade

Conclusions de M. le premier avocat général J.F. LECLERCQ, avant Cass., 13 février 2006, RG S.05.0089.F, Pas., 2006, n° ...

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Motif grave - Dommages-intérêts - Dommage - Evaluation - Fait postérieur étranger

S.05.0090.F 23 oktober 2006 AC nr. 503

De vernietiging van het woord "uitvoerbaar" in het derde en vierde lid van artikel 57, § 2, O.C.M.W.-wet, in zijn versie na de wet van 15 juli 1996, heeft tot gevolg dat die bepaling zo moet worden uitgelegd dat ze niet van toepassing is op de vreemdeling die gevraagd heeft om als vluchteling te worden erkend, wiens aanvraag is afgewezen en die het bevel ontvangen heeft om het grondgebied te verlaten, zolang de beroepen die hij voor de Raad van State heeft ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of tegen de beslissing van de vaste beroepscommissie voor vluchtelingen niet zijn berecht; in die niet-toepassing is de reglementaire termijn inbegrepen waarover de vreemdeling beschikt om die beroepen voor de Raad van State in te stellen (1). (1) Zie Cass., 29 maart 1999, S.97.0056.F, nr 186, met concl. O.M.; Grondwettelijk Hof, 22 april 1998, nr 43/98, B.S. 29 april 1998, tweede uitg., p. 13340; artikel 20, K.B. 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Taken - Algemene taak - Maatschappelijke dienstverlening - Vreemdelingen - Bevel om het grondgebied te verlaten - Uitvoerbaar bevel om het grondgebied te verlaten - Begrip - Beroep bij de Raad van State

- Art. 1 Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

- Artt. 10, 11, 23, en 191 Grondwet 1994

- Art. 20 KB 9 juli 2000

VREEMDELINGEN - Maatschappelijke dienstverlening - Bevel om het grondgebied te verlaten - Uitvoerbaar bevel om het grondgebied te verlaten - Begrip - Beroep bij de Raad van State

- Art. 1 Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

- Artt. 10, 11, 23, en 191 Grondwet 1994

- Art. 20 KB 9 juli 2000

L'annulation du terme "exécutoire" dans les troisième et quatrième alinéas de l'article 57, § 2, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, dans sa version postérieure à la loi du 15 juillet 1996, a pour effet que cette disposition doit s'interpréter comme ne s'appliquant pas à l'étranger qui a demandé à être reconnu comme réfugié, dont la demande a été rejetée et qui a reçu un ordre de quitter le territoire, tant que n'ont pas été tranchés les recours qu'il a introduits devant le Conseil d'Etat contre la décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou contre la décision de la Commission permanente de recours des réfugiés; cette non-application inclut le délai réglementaire dont l'étranger dispose pour exercer lesdits recours devant le Conseil d'Etat (1). (1) Voir Cass., 29 mars 1999, RG S.97.0056.F, n° 186, avec concl. M.P.; C.A. 22 avril 1998, n° 43/98, M.B. du 29 avril 1998, Ed. 2, p 13340; A.R. du 9 juillet 2000 portant règlement de procédure particulier au contentieux des décisions relatives à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers, artikel 20.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Missions - Mission générale - Aide sociale - Etrangers - Ordre de quitter le territoire - Ordre de quitter le territoire exécutoire - Notion - Recours devant le Conseil d'Etat

- Art. 1er Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

- Art. 10, 11, 23, et 191 Constitution 1994

- Art. 20 A.R. du 9 juillet 2000

ETRANGERS - Aide sociale - Ordre de quitter le territoire - Ordre de quitter le territoire exécutoire - Notion - Recours devant le Conseil d'Etat

- Art. 1er Loi organique des centres publics d'aide sociale (8 juillet 1976)

- Art. 10, 11, 23, et 191 Constitution 1994

- Art. 20 A.R. du 9 juillet 2000

S.05.0091.F 22 mei 2006 AC nr. 286

Het hoger beroep is niet roekeloos of tergend, alleen omdat het gericht is tegen een goed gemotiveerd vonnis van de eerste rechter en de appellerende partij geen enkel nieuw stuk voorlegt (1). (1) Vgl. Cass., 12 mei 2005, AR C.04.0275.F, nr ..., en de noot ... p. ...

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Allerlei - Tergend of roekeloos hoger beroep - Schadevergoeding - Toekenning

- Artt. 616 en 1072bis, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

L'appel n'est pas téméraire ou vexatoire du seul fait qu'il est dirigé contre un jugement bien motivé du premier juge et que la partie appelante n'apporte aucun document nouveau (1). (1) Comp. Cass., 12 mai 2005, RG C.04.0275.F, n° ..., et la note ..., p. ...

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Divers - Appel téméraire ou vexatoire - Dommages-intérêts - Octroi

- Art. 616 et 1072bis, al. 1er Code judiciaire

S.05.0092.F 8 mei 2006 AC nr. 262

Wanneer de onverschuldigde betaling van het rustpensioen van de werknemer haar oorsprong vindt in een buitenlands voordeel, verjaart de rechtsvordering tot terugvordering van de uitbetalingsinstelling, de enige die bevoegd is om het onverschuldigd betaalde terug te vorderen, door verloop van zes maanden te rekenen van de kennisgeving aan de uitbetalingsinstelling van de beslissing waarbij het voormelde voordeel wordt toegekend; opdat de verjaringstermijn van zes maanden ingaat, moet de instelling waaraan kennis gegeven werd van de beslissing tot toekenning van het buitenlands voordeel waaruit het onverschuldigd betaalde voortvloeit, bijgevolg de instelling zijn die de betaling heeft verricht die wegens die toekenning onverschuldigd is gebleken, en niet de instelling die het buitenlands voordeel heeft uitbetaald (1). (1) Zie Cass., 14 dec. 1998, AR S.98.0002.N, nr. 518; 3 nov. 2003, AR S.03.0045.N, nr. 549.

Lorsque le paiement indu de la pension de retraite du travailleur salarié trouve son origine dans l'octroi d'un avantage accordé par un pays étranger, l'action en répétition de l'organisme payeur de la pension, seul compétent pour récupérer l'indu, se prescrit par six mois à compter de la notification à l'organisme payeur de la décision octroyant l'avantage précité; partant, l'organisme auquel, pour que prenne cours le délai de prescription de six mois précité, doit avoir été notifiée la décision octroyant l'avantage étranger d'où résulte l'indu, est l'organisme qui a procédé au paiement qui a acquis ce caractère indu en raison de cet octroi et non l'organisme qui paie l'avantage étranger (1). (1) Voir Cass., 14 décembre 1998, RG S.98.0002.N, n° 518; Cass., 3 novembre 2003, RG S.03.0045.N, n° 549.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Pensioen - Werknemers - Buitenlands voordeel - Cumulatie - Onverschuldigde betaling - Terugvordering - Kennisgeving - Uitbetalingsinstelling

- Art. 21, § 2, eerste lid, en § 3, tweede lid Wet 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Pensioen - Werknemers - Buitenlands voordeel - Cumulatie - Onverschuldigde betaling - Terugvordering - Verjaring - Aanvang - Kennisgeving - Uitbetalingsinstelling

- Art. 21, § 2, eerste lid, en § 3, tweede lid Wet 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

PENSIOEN - Werknemers - Buitenlands voordeel - Cumulatie - Onverschuldigde betaling - Terugvordering - Verjaring - Aanvang - Kennisgeving - Uitbetalingsinstelling

- Art. 21, § 2, eerste lid, en § 3, tweede lid Wet 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Point de départ - Pension - Travailleurs salariés - Avantage accordé par un pays étranger - Cumul - Paiement indu - Répétition - Notification - Organisme payeur de la pension

- Art. 21, § 2, al. 1er, et § 3, al. 2 L. du 13 juin 1966

REPETITION DE L'INDU - Pension - Travailleurs salariés - Avantage accordé par un pays étranger - Cumul - Paiement indu - Répétition - Prescription - Point de départ - Notification - Organisme payeur de la pension

- Art. 21, § 2, al. 1er, et § 3, al. 2 L. du 13 juin 1966

PENSION - Travailleurs salariés - Avantage accordé par un pays étranger - Cumul - Paiement indu - Répétition - Prescription - Point de départ - Notification - Organisme payeur de la pension

- Art. 21, § 2, al. 1er, et § 3, al. 2 L. du 13 juin 1966

S.05.0098.N 20 maart 2006 AC nr. 161

Het feit dat de organisator van de kinderopvang niet op eigen initiatief bepaalde regels oplegt aan de persoon die de kinderen opvangt maar dit doet om erkend en gesubsidieerd te worden, sluit een gezagsverhouding tussen beiden niet uit.

Le fait que l'organisateur de garderies d'enfants impose certaines règles aux parents d'accueil non de sa propre initiative mais dans le but d'obtenir l'agréation et des subventions, n'exclut pas l'existence d'un lien de subordination entre les intéressés.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezag - Regels opgelegd met het oog op erkenning en subsidie

CONTRAT DE TRAVAIL - Notion. élements constitutifs. forme - Notion et conditions d'existence - Autorité - Règles imposées en vue de l'agréation et de subventions

S.05.0099.F 9 oktober 2006 AC nr. 469

Artikel 1, 1°, K.B. 28 dec. 1978 tot uitvoering van de artikelen 299bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, heeft betrekking op alle reinigingswerken, zonder onderscheid volgens de aard of het belang van die werken; alleen de reiniging van bestaande individuele woongelegenheden is uitgesloten (1). (1) Zie Cass., 25 okt. 1999, A.R. S.99.0006.N, nr 562.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijdragen - Betaling - Niet geregistreerde aannemer - Hoofdelijk aansprakelijke opdrachtgever - Toepassingsgebied - Werk in onroerende staat - Reiniging

- Art. 30bis, § 6, eerste lid, 1° Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 1, 1° KB 5 okt. 1978

L'article 1er, 1°, de l'arrêté royal du 5 octobre 1978 portant exécution des articles 299bis du Code des impôts sur les revenus et 30bis de la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, vise tout travail de nettoyage, sans distinction suivant la nature ou l'importance de ce travail; seul est exclu le nettoyage d'une habitation individuelle existante (1). (1) Voir Cass., 25 octobre 1999, RG S.99.0006.N, n° 562.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Cotisations - Paiement - Entrepreneur non enregistré - Maître de l'ouvrage solidairement responsable - Champ d'application - Travail immobilier - Nettoyage

- Art. 30bis, § 6, al. 1er, 1° L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 1er, 1° A.R. du 5 octobre 1978

S.05.0100.F 11 september 2006 AC nr. 403

Wanneer het bestreden arrest de feiten die aan de personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of in het comité voor veiligheid en hygiëne, of aan de kandidaat-personeelsafgevaardigde verweten worden, en die drie werkdagen of minder zijn voorafgegaan aan het verzoek dat de werkgever, die een ontslag om dringende reden overweegt, aan de voorzitter van de arbeidsrechtbank richt, als fout weigert aan te merken, hoeft dat arrest bijgevolg geen feiten te onderzoeken die méér dan drie werkdagen vóór het verzoek hebben plaatsgevonden, aangezien die geen weerslag kunnen hebben op het dringend karakter van een gedrag dat niet fout is bevonden (1). (1) Zie Cass., 27 nov. 1989, AR 8650, nr 197; 2 dec. 1996, AR S.95.0138.F, nr 472; 7 april 2003, AR S.00.0013.F, nr 229.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Ontslag om dringende reden - Voorzitter Arbeidsrechtbank - Verzoek - Werkgever die meerdere feiten aanvoert - Geen fout binnen de wettelijke termijn - Gevolg - Voorafgaande feiten - Onderzoek

- Art. 4, § 1 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

Dès lors qu'il refuse le caractère de faute aux faits qui sont reprochés au délégué du personnel au conseil d'entreprise ou au comité de sécurité et d'hygiène, ou au candidat délégué du personnel, et qui précèdent de trois jours ouvrables ou moins la requête qui saisit le président du tribunal du travail lorsque l'employeur envisage un licenciement pour motif grave, l'arrêt attaqué n'a pas à examiner les faits se situant plus de trois jours ouvrables avant l'envoi de ladite requête, ceux-ci n'étant pas susceptibles d'avoir une incidence sur la gravité d'un comportement dont le caractère fautif est dénié (1). (1) Voir cass., 27 novembre 1989, RG 8650, n° 197; 2 décembre 1996, RG S.95.0138.F, n° 472; 7 avril 2003, RG S.00.0013.F, n° 229.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Licenciement pour motif grave - Président du tribunal du travail - Requête - Employeur alléguant plusieurs faits - Absence de faute dans le délai légal - Conséquence - Faits antérieurs - Examen

- Art. 4, § 1er L. du 19 mars 1991portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

S.05.0106.N 6 maart 2006 AC nr. 128

Van zodra de partij die de dringende reden inroept het bewijs levert van feiten die kunnen worden beschouwd als een ernstige tekortkoming van de andere partij die elke professionele samenwerking tussen de partijen onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt, draagt de andere partij, wanneer die feiten aanvoert die als een exceptie in de zin van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek kunnen worden beschouwd, de bewijslast van de door haar aangevoerde feiten.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen - Bewijslast

- Art. 1315, tweede lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 35, achtste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Arbeidsovereenkomst - Dringende reden - Persoon die feiten aanvoert die als een exceptie kunnen gelden

- Art. 1315, tweede lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 35, achtste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

La partie qui invoque des faits susceptibles d'être considérés comme une exception au sens de l'article 1315 du Code civil alors que la partie qui invoque le motif grave apporte la preuve de faits susceptibles d'être considérés dans le chef de la première partie comme une faute grave qui rend immédiatement et définitivement impossible toute collaboration professionnelle entre elles, est tenue d'apporter la preuve des faits invoqués.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Motif grave - Charge de la preuve

- Art. 1315, al. 2 Code civil

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 35, al. 8 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Contrat de travail - Motif grave - Partie invoquant des faits susceptibles d'être considérés comme une exception

- Art. 1315, al. 2 Code civil

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 35, al. 8 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0108.N 19 juni 2006 AC nr. 337

De aanpassingsbijslagen als bedoeld in artikel 58bis, § 1, 2° van de Arbeidsongevallenwet, zijn vergoedingen waarop de regel volgens welke de rechtsvordering tot betaling van de inzake arbeidsongevallen verschuldigde vergoedingen verjaart na verloop van drie jaar van toepassing is (1). (1) Cass., 9 dec. 2002, AR S.01.0104.F, nr 658 met concl. eerste adv.-gen J.F. LECLERCQ.

ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring - Termijn - Duur - Fonds voor Arbeidsongevallen - Aanpassingsbijslagen - Aard - Vordering in rechte

- Artt. 58bis, § 1, 2°, en 69, eerste lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei - Fonds voor Arbeidsongevallen - Aanpassingsbijslagen - Aard - Verjaring

- Artt. 58bis, § 1, 2°, en 69, eerste lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Les allocations de péréquation visées à l'article 58bis, § 1er, 2°, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail sont des indemnités auxquelles s'applique la règle suivant laquelle l'action en paiement des indemnités dues en matière d'accident du travail, se prescrit par trois ans (1). (1) Cass., 9 décembre 2002, RG S.01.0104.F, n° 658 et les conclusions de Monsieur le premier avocat général Leclercq, publiées avant cet arrêt.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Procédure - Prescription - Délai - Durée - Fonds des accidents du travail - Allocations de péréquation - Nature - Demande en justice

- Art. 58bis, § 1er, 2°, et 69, al. 1er L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

ACCIDENT DU TRAVAIL - Réparation - Divers - Fonds des accidents du travail - Allocations de péréquation - Nature - Prescription

- Art. 58bis, § 1er, 2°, et 69, al. 1er L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

---

Op de in de Arbeidsongevallenwet bedoelde uitkeringen zijn van rechtswege interesten verschuldigd vanaf het ogenblik waarop ze eisbaar worden; de interest die op de aanpassingsbijslagen verschuldigd is, is eveneens een vergoeding in de zin van artikel 69, eerste lid, Arbeidsongevallenwet en bijgevolg onderworpen aan de driejarige verjaringstermijn (1). (1) Cass., 30 jan. 1995, AR S.94.0010.N - S.94.0116.N, nr 53.

ARBEIDSONGEVAL - Vergoeding - Allerlei - Fonds voor Arbeidsongevallen - Aanpassingsbijslagen - Interest - Aard

Les allocations dues en matière d'accident du travail portent intérêt de plein droit à partir de leur exigibilité; les intérêts dus sur les allocations de péréquation sont également des indemnités au sens de l'article 69, alinéa 1er, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail et, en conséquence, sont soumis à la prescription triennale (1). (1) Cass., 30 janvier 1995, RG S.94.0010.N - S.94.0116.N, n° 53.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Réparation - Divers - Fonds des accidents du travail - Allocations de péréquation - Intérêts - Nature

- Artt. 42, derde lid en 58, § 1, 2° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Verjaring - Termijn - Duur - Fonds voor Arbeidsongevallen - Aanpassingsbijslagen - Interesten - Vordering in rechte

- Artt. 42, derde lid en 58, § 1, 2° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

INTEREST - Algemeen - Arbeidsongevallen - Vergoedingen - Fonds voor Arbeidsongevallen - Aanpassingsbijslagen - Interest van rechtswege verschuldigd - Aard - Verjaring - Termijn - Duur

- Artt. 42, derde lid en 58, § 1, 2° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arbeidsongevallen - Vergoedingen - Fonds voor Arbeidsongevallen - Aanpassingsbijslagen - Interest - Aard

- Artt. 42, derde lid en 58, § 1, 2° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

- Art. 42, al. 3 et 58, § 1er, 2° L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

ACCIDENT DU TRAVAIL - Procédure - Prescription - Délai - Durée - Fonds des accidents du travail - Allocations de péréquation - Intérêts - Demande en justice

- Art. 42, al. 3 et 58, § 1er, 2° L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

INTERETS - Généralités - Accidents du travail - Indemnités - Fonds des accidents du travail - Allocations de péréquation - Intérêts dus de plein droit - Nature - Prescription - Délai - Durée

- Art. 42, al. 3 et 58, § 1er, 2° L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Accidents du travail - Indemnités - Fonds des accidents du travail - Allocations de péréquation - Intérêts - Nature

- Art. 42, al. 3 et 58, § 1er, 2° L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

---

S.05.0111.N 13 november 2006 AC nr. 555

Op vorderingen tot uitvoering van verbintenissen die ontstaan uit een arbeidsovereenkomst maar met vervaldag na het eindigen van die overeenkomst, is de verjaringstermijn van één jaar toepasselijk; deze verjaringstermijn vangt slechts aan op die vervaldag (1). (1) Cass., 21 okt. 2002, AR S.99.0090.F, nr 554.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring - Einde overeenkomst - Rechtsvordering - Uitvoering van verbintenis ontstaan uit arbeidsovereenkomst - Termijn - Aanvang

- Art. 2257 Burgerlijk Wetboek

- Art. 15, eerste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Arbeidsovereenkomst - Einde - Rechtsvordering - Uitvoering van verbintenis ontstaan uit arbeidsovereenkomst

- Art. 2257 Burgerlijk Wetboek

- Art. 15, eerste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Les demandes qui visent l'exécution d'obligations nées d'un contrat de travail dont l'échéance est postérieure à la cessation du contrat sont soumises au délai de prescription d'un an; ce délai de prescription ne prend cours qu'à cette échéance (1). (1) Cass., 21 octobre 2002, RG S.99.0090.F, n° 554.

CONTRAT DE TRAVAIL - Prescription - Fin du contrat - Demande - Exécution d'obligations nées d'un contrat de travail - Délai - Point de départ

- Art. 2257 Code civil

- Art. 15, al. 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Point de départ - Contrat de travail - Fin - Demande - Exécution d'obligations nées d'un contrat de travail

- Art. 2257 Code civil

- Art. 15, al. 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0113.N 6 maart 2006 AC nr. 129

Hoger beroep tegen het vonnis waarbij de rechter zich bevoegd of onbevoegd verklaart, is slechts mogelijk nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid (1). (1) Cass., 13 feb. 2003, AR C.00.0411.N, nr 103; Cass., 24 juni 2005; AR S.04.0150.N, nr ...; zie ook K. Broeckx, Het recht op hoger beroep en het beginsel van de dubbele aanleg in het civiel geding, Maklu, 1995, nrs 353-357; K. Van Damme, "Het begrip 'eindvonnis' in artikel 1050, tweede lid, Ger. W.; één vlag, vele ladingen ...", noot onder Antwerpen, 14 juni 1999, A.J.T. 2000-01, 31.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken

L'appel du jugement par lequel le juge se déclare compétent ou incompétent n'est possible qu'après la prononciation d'un jugement définitif sur la recevabilité ou le bien-fondé de la demande par le juge qui s'est déclaré compétent ou par le juge compétent désigné (1). (1) Cass., 13 février 2003, RG C.00.0411.N, n° 103; 24 juin 2005, RG S.04.0150.N, n° ...; voir également : K. Broeckx, "Het recht op hoger beroep en het beginsel van de dubbele aanleg in het civiel geding", Maklu 1995, nos 353-357; K. Van Damme, "Het begrip 'eindvonnis' in artikel 1050, tweede lid, Ger. W. : één vlag, vele ladingen...", note sous Anvers, 14 juin 1999, A.J.T. 2000-01, 31.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et

inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissing inzake bevoegdheid - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Art. 1055 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1050, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Beslissing inzake bevoegdheid - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

- Art. 1055 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1050, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

sociale) - Décisions et parties - Décision rendue sur la compétence - Appel - Recevabilité

- Art. 1055 Code judiciaire

- Art. 1050, al. 2 Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Décision rendue sur la compétence - Appel - Recevabilité

- Art. 1055 Code judiciaire

- Art. 1050, al. 2 Code judiciaire

S.05.0117.F 20 november 2006 AC nr. 579

Het feit dat het ontslag zonder opzegging rechtvaardigt, is het feit met inachtneming van alle omstandigheden die daarvan een dringende reden kunnen maken (1). (1) Cass., 3 juni 1996, AR S.95.0140.N, nr 205; Cass., 6 sept. 2004, AR S.04.0008.N, nr 381.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Ontslag om dringende redenen - Aangevoerd feit

- Art. 35 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Le fait qui justifie le congé sans préavis est le fait accompagné de toutes les circonstances de nature à lui conférer le caractère d'un motif grave (1). (1) Cass., 3 juin 1996, RG S.95.0140.N, n° 205; Cass., 6 septembre 2004, RG S.04.0008.N, n° 381.

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Motif grave - Fait allégué

- Art. 35 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0124.F 26 juni 2006 AC nr. 358

Een ontslag is niet willekeurig, alleen omdat het gemotiveerd is door een gedrag van de ontslagen werkman dat andere, niet ontslagen werknemers ook hebben vertoond (1). (1) Het O.M. meende dat het bestreden arrest regelmatig met redenen was omkleed en naar recht was verantwoord. Wat inz. dat laatste punt betreft, herhaalde het dat het ontslag niet willekeurig is, wanneer het gegeven wordt om redenen die betrekking hebben op het gedrag van de werkman, zelfs als dat gedrag niet foutief is (Cass., 6 juni 1994, AR S.93.0131.F, nr 289; 22 jan. 1996, AR S.95.0092.F, nr 48).

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Willekeurig ontslag - Werkman - Begrip - Gedrag

- Art. 63 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Un licenciement n'est pas abusif par le seul fait qu'il est motivé par un comportement de l'ouvrier licencié qu'ont adopté d'autres travailleurs qui n'ont pas été licenciés (1). (1) Le ministère public estimait que l'arrêt attaqué était régulièrement motivé et légalement justifié. Sur ce dernier point spécialement, il rappelait que n'est pas abusif le licenciement effectué pour des motifs qui concernent le comportement même non fautif de l'ouvrier (Cass., 6 juin 1994, RG S.93.0131.F, n° 289; 22 janvier 1996, RG S.95.0092.F, n° 48).

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Licenciement abusif - Ouvrier - Notion - Comportement

- Art. 63 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.05.0132.F 6 november 2006 AC nr. 538

Wanneer de werkgever geen dan wel een onvolledige of onjuiste aangifte heeft gedaan, bepaalt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ambtshalve, volgens de vastgestelde modaliteiten, het bedrag van de verschuldigde bijdragen en wordt het bedrag van de aldus vastgestelde schuldvordering de werkgever bij aangetekende brief ter kennis gebracht; die bepalingen, die de mogelijkheid bieden de niet-aangifte te bestrijden of een onjuiste of onvolledige aangifte te verbeteren, hebben geen invloed op de datum waarop de verplichting m.b.t. die aangifte is ontstaan of opeisbaar is geworden.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijdragen - Betaling - Werkgever - Aangifte - Geen aangifte - Ambtshalve bepaling van de bijdragen

- Art. 22 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

En l'absence de déclaration de l'employeur ou en cas de déclaration incomplète ou inexacte de celui-ci, l'Office national de sécurité sociale établit d'office, suivant les modalités prévues, le montant des cotisations dues et le montant de la créance ainsi établie est notifié à l'employeur par lettre recommandée à la poste; ces dispositions, qui permettent de pallier l'absence d'une déclaration requise ou de rectifier une déclaration inexacte ou incomplète, sont sans effet sur la date à laquelle l'obligation que cette déclaration concerne est née ou est devenue exigible.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Cotisations - Paiement - Employeur - Déclaration - Absence - Cotisations d'office

- Art. 22 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

De arbeidsrechtbank neemt kennis van de geschillen betreffende de verplichtingen van de werkgevers die opgelegd worden door de socialezekerheidswetgeving, wanneer uit de vaststellingen van de bestreden beslissing volgt dat de rechtsvordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid betrekking heeft op de betaling van achterstallige, door de werkgever verschuldigde socialezekerheidsbijdragen.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - peroonlijke) - Arbeidsrechtbank - Sociale zekerheid - Geschillen - Bijdragen - Betaling

- Artt. 580, 1° en 574, 2° Gerechtelijk Wetboek

Le tribunal du travail connaît des contestations relatives aux obligations des employeurs prévues par la législation en matière de sécurité sociale lorsqu'il suit des constatations de la décision attaquée que l'action de l'Office national de sécurité sociale tend au paiement d'arriérés de cotisations de sécurité sociale dues par l'employeur.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Tribunal du travail - Sécurité sociale - Contestations - Cotisations - Paiement

- Art. 580, 1° et 574, 2° Code judiciaire

S.05.0136.F 6 november 2006 AC nr. 539

De omstandigheid dat de rechtsvordering tot betaling van prestaties van de uitkeringsverzekering verjaard is, sluit niet uit dat de persoon die deze prestaties had moeten ontvangen, van de Z.I.V.-verzekeringsinstelling een schadeloosstelling kan vorderen voor een bedrag gelijk aan die prestaties, op grond van de gemeenrechtelijke regeling voor aansprakelijkheid buiten overeenkomst (1). (1) Zie Cass., 25 nov. 2002, AR S.00.0036.F, nr 623, met concl. O.M.

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Arbeidsongeschiktheid - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Daad - Fout - Nalatigheid. Onvoorzichtigheid - Verzekeringsinstelling - Begunstigde

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Art. 174, eerste lid, 1° Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Nalatigheid - Onvoorzichtigheid - Ziekte- en invaliditeitsverzekering -

La circonstance que l'action en paiement de prestations de l'assurance indemnités soit prescrite n'exclut pas que la personne qui eût dû en bénéficier puisse réclamer à l'organisme assureur en matière d'assurance maladie-invalidité, au titre de dommages-intérêts, un montant égal à celui de ces prestations en se fondant sur le régime de la responsabilité extra-contractuelle de droit commun (1). (1) Voir cass., 25 novembre 2002, RG S.00.0036.F, n° 623, avec concl. M.P.

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance indemnités - Responsabilité hors contrat - Fait - Faute - Négligence. Imprudence - Organisme assureur - Bénéficiaire

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 174, al. 1er, 1° Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Négligence. imprudence - Assurance maladie-invalidité - Assurance indemnités - Organisme

Uitkeringsverzekering - Verzekeringsinstelling - Begunstigde

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Art. 174, eerste lid, 1° Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Rechtspersonen - Instelling - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Uitkeringsverzekering - Verzekeringsinstelling - Fout - Begunstigde

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

- Art. 174, eerste lid, 1° Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

assureur - Bénéficiaire

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 174, al. 1er, 1° Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Personnes morales - Organisme - Assurance maladie-invalidité - Assurance indemnités - Organisme assureur - Faute - Bénéficiaire

- Art. 1382 et 1383 Code civil

- Art. 174, al. 1er, 1° Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

S.06.0002.N 4 september 2006 AC nr. 385

Uit het feit dat door de werkgever aan een werknemer een abnormale lage opzeggingsvergoeding die zelfs niet voldoet aan de minimale rechten bepaald bij de Arbeidsovereenkomstenwet wordt toegekend, volgt niet noodzakelijk dat de vergoeding bepaald in de niet-concurrentieovereenkomst een verdoken opzeggingsvergoeding is, waarop sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn (1). (1) Zie Cass., 22 sept. 2003, AR S.03.0028.N, n° 447.

Il ne suit pas nécessairement du fait que l'employeur octroie au travailleur une indemnité de congé anormalement modique qui ne satisfait même pas aux droits minimums prévus à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail que l'indemnité prévue à la convention de non-concurrence constitue une indemnité de congé déguisée qui serait soumise aux cotisations de sécurité sociale (1). (1) Voir Cass., 22 septembre 2003, RG S.03.0028.N, n° 447.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei - Abnormale lage opzeggingsvergoeding - Niet-concurrentieovereenkomst - Vergoeding - Aard

- Artt. 39 en 82 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 2 Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

- Art. 14 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

LOON - Allerlei - Arbeidsovereenkomst - Einde - Abnormale lage opzeggingsvergoeding - Niet-concurrentieovereenkomst - Vergoeding - Aard

- Artt. 39 en 82 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 2 Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

- Art. 14 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijdragen - Arbeidsovereenkomst - Einde - Abnormale lage opzeggingsvergoeding - Niet-concurrentieovereenkomst - Vergoeding - Aard

- Artt. 39 en 82 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 2 Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

- Art. 14 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Divers - Indemnité de congé anormalement modique - Convention de non-concurrence - Indemnité - Nature

- Art. 39 et 82 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 2 L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

- Art. 14 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

REMUNERATION - Divers - Contrat de travail - Fin - Indemnité de congé anormalement modique - Convention de non-concurrence - Indemnité - Nature

- Art. 39 et 82 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 2 L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

- Art. 14 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Cotisations - Contrat de travail - Fin - Indemnité de congé anormalement modique - Convention de non-concurrence - Indemnité - Nature

- Art. 39 et 82 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 2 L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

- Art. 14 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

---

Concl. eerste adv.-gen. J.-F. LECLERCQ, vóór Cass., 6 nov. 2006, AR S.06.0007.F, Pas., 2006, nr ...

PENSIOEN - Werknemers - Voordeel - Rustpensioen - Overheid - Cumulatie - Onverschuldigde betaling - Terugvordering - Verjaring - Aanvang - Kennisgeving - Uitbetalingsinstelling van het werknemerspensioen

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Pensioen - Werknemers - Voordeel - Rustpensioen - Overheid - Cumulatie - Onverschuldigde betaling - Terugvordering - Verjaring - Aanvang - Kennisgeving - Uitbetalingsinstelling van het werknemerspensioen

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Pensioen - Werknemers - Voordeel - Rustpensioen - Overheid - Cumulatie - Onverschuldigde betaling - Terugvordering - Kennisgeving - Uitbetalingsinstelling van het werknemerspensioen

Wanneer de onverschuldigde betaling van het overlevingspensioen, toegekend in de pensioenregeling voor werknemers, haar oorsprong vindt in de toekenning van een voordeel in de regeling van rustpensioenen ten laste van de overheid, verjaart de rechtsvordering tot terugbetaling van de uitbetalingsinstelling van het overlevingspensioen, die alleen bevoegd is om het onverschuldigd betaalde terug te vorderen, na verloop van zes maanden te rekenen van de kennisgeving, aan die uitbetalingsinstelling van het overlevingspensioen, van de beslissing tot toekenning van het voormelde voordeel; de voormelde verjaringstermijn van zes maanden begint derhalve pas te lopen wanneer de beslissing tot toekenning van het voordeel in een regeling van rustpensioenen ten laste van de overheid, waaruit het onverschuldigd betaalde voortvloeit, ter kennis is gebracht aan de instelling die het overlevingspensioen betaald heeft, dat door de toekenning van dat voordeel onverschuldigd is geworden, en niet aan de begunstigde van dat voordeel in een regeling van rustpensioenen ten laste van de overheid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ....

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Pensioen - Werknemers - Voordeel - Rustpensioen - Overheid - Cumulatie - Onverschuldigde betaling - Terugvordering - Verjaring - Aanvang - Kennisgeving - Uitbetalingsinstelling van het werknemerspensioen

- Art. 21, § 2, eerste lid, en § 3, tweede lid Wet 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

PENSIOEN - Werknemers - Voordeel - Rustpensioen - Overheid - Cumulatie - Onverschuldigde betaling - Terugvordering - Verjaring - Aanvang - Kennisgeving - Uitbetalingsinstelling van het werknemerspensioen

- Art. 21, § 2, eerste lid, en § 3, tweede lid Wet 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders,

Conclusions de M. le premier avocat général J.F. LECLERCQ, avant Cass., 6 novembre 2006, RG S.06.0007.F, Pas., 2006, n° ...

PENSION - Travailleurs salariés - Avantage - Pension de retraite - Pouvoirs publics - Cumul - Paiement indu - Répétition - Prescription - Point de départ - Notification - Organisme payeur de la pension pour travailleurs salariés

REPETITION DE L'INDU - Pension - Travailleurs salariés - Avantage - Pension de retraite - Pouvoirs publics - Cumul - Paiement indu - Répétition - Prescription - Point de départ - Notification - Organisme payeur de la pension pour travailleurs salariés

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Point de départ - Pension - Travailleurs salariés - Avantage - Pension de retraite - Pouvoirs publics - Cumul - Paiement indu - Répétition - Notification - Organisme payeur de la pension pour travailleurs salariés

Lorsque le paiement indu de la pension de survie octroyée dans le régime de pension pour travailleurs salariés trouve son origine dans l'octroi d'un avantage dans un régime de pension de retraite à charge des pouvoirs publics, l'action en répétition de l'organisme payeur de la pension de survie, seul compétent pour récupérer l'indu, se prescrit par six mois à compter de la notification de la décision octroyant l'avantage précité, à cet organisme payeur de la pension de survie; partant, la personne à laquelle, pour que prenne cours le délai de prescription de six mois précité, doit avoir été notifiée la décision octroyant l'avantage dans un régime de pension de retraite à charge des pouvoirs publics, d'où résulte l'indu, est l'organisme qui a procédé au paiement de la pension de survie qui a acquis ce caractère indu en raison de l'octroi de l'avantage précité et non le bénéficiaire de cet avantage dans un régime de pension de retraite à charge des pouvoirs publics (1). (1) Voir les concl. O.M.

REPETITION DE L'INDU - Pension - Travailleurs salariés - Avantage - Pension de retraite - Pouvoirs publics - Cumul - Paiement indu - Répétition - Prescription - Point de départ - Notification - Organisme payeur de la pension pour travailleurs salariés

- Art. 21, § 2, al. 1er, et § 3, al. 2 L. du 13 juin 1966

PENSION - Travailleurs salariés - Avantage - Pension de retraite - Pouvoirs publics - Cumul - Paiement indu - Répétition - Prescription - Point de départ - Notification - Organisme payeur de la pension pour travailleurs salariés

- Art. 21, § 2, al. 1er, et § 3, al. 2 L. du 13 juin 1966

bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Pensioen - Werknemers - Voordeel - Rustpensioen - Overheid - Cumulatie - Onverschuldigde betaling - Terugvordering - Kennisgeving - Uitbetalingsinstelling van het werknemerspensioen

- Art. 21, § 2, eerste lid, en § 3, tweede lid Wet 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature. durée. point de départikel fin) - Point de départ - Pension - Travailleurs salariés - Avantage - Pension de retraite - Pouvoirs publics - Cumul - Paiement indu - Répétition - Notification - Organisme payeur de la pension pour travailleurs salariés

- Art. 21, § 2, al. 1er, et § 3, al. 2 L. du 13 juin 1966

S.06.0011.N 27 november 2006 AC nr. 601

In een geschil over de toekenning van vergoedingen wegens een opgelopen arbeidsongeval, ten gunste van een lid van het personeel van besturen, diensten of instellingen die zijn georganiseerd namens en door de gemeenschappen dient de betrokken gemeenschap in de gerechtskosten te worden veroordeeld (1). (1) Cass., 29 nov. 1999, AR S.98.0124.N, nr 638.

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Gemeenschappen - Instellingen - Personeelslid - Vergoedingen - Rechtsvordering - Gerechtskosten - Wettelijke schuldenaar

- Art. 16, eerste lid Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Artt. 24, 28 en 3, 2°, e KB 24 jan. 1969

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels) - Arbeidsongeval - Overheidspersoneel - Gemeenschappen - Instellingen - Personeelslid - Vergoedingen - Rechtsvordering - Gerechtskosten - Wettelijke schuldenaar

- Art. 16, eerste lid Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Artt. 24, 28 en 3, 2°, e KB 24 jan. 1969

En cas de contestation sur l'octroi d'indemnités résultant d'un accident du travail à un membre du personnel des administrations, services ou établissements organisés au nom des communautés et par les communautés, il y a lieu de condamner la communauté intéressée aux dépens (1). (1) Cass., 29 novembre 1999, RG S.98.0124.N, n° 638.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Communautés - Institutions - Membre du personnel - Indemnités - Demande - Dépens - Débiteur légal

- Art. 16, al. 1er L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 24, 28 et 3, 2°, e A.R. du 24 janvier 1969

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure en matière sociale (règles particulières) - Accident du travail - Secteur public - Communautés - Institutions - Membre du personnel - Indemnités - Demande - Dépens - Débiteur légal

- Art. 16, al. 1er L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 24, 28 et 3, 2°, e A.R. du 24 janvier 1969

S.06.0012.N 27 november 2006 AC nr. 602

Taken die aanvankelijk in ondergeschikt verband als werknemer voor de werkgever werden uitgevoerd, kunnen nadien voor de vroegere werkgever in diens opdracht als zelfstandige en zonder enige gezagsrelatie worden uitgevoerd.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezag - Werknemer - Wijziging van statuut - Identitieke samenwerking

- Artt. 2, 3, 17 en 20 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Artt. 1, § 1, eerste lid, 14 en 23 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Arbeidsovereenkomst - Gezag - Wijziging van statuut - Identitieke samenwerking

- Artt. 2, 3, 17 en 20 Wet van 3 juli 1978 betreffende de

Il est parfaitement possible que des prestations accomplies initialement par un travailleur dans un lien de subordination pour un employeur soient exécutées ultérieurement sur l'ordre du même employeur, en qualité de travailleur indépendant et sans lien de subordination.

CONTRAT DE TRAVAIL - Notion. élements constitutifs. forme - Notion et conditions d'existence - Autorité - Travailleur - Modification de statut - Collaboration identique

- Art. 2, 3, 17 et 20 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1er, § 1er, al. 1er, 14 et 23 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Contrat de travail - Autorité - Modification de statut - Collaboration identique

- Art. 2, 3, 17 et 20 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

arbeidsovereenkomsten

- Artt. 1, § 1, eerste lid, 14 en 23 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 1er, § 1er, al. 1er, 14 et 23 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

---

S.06.0013.F 11 september 2006 AC nr. 404

De bewijskracht van een akte wordt door de rechter miskend wanneer hij aan die akte een uitlegging geeft die niet te verenigen is met de bewoordingen ervan (1). (1) Cass., 11 dec. 1989, AR 8694, nr 233, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1989-90, I, nr 233; 25 sept. 2000, AR C.99.0201.F, nr 490.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Miskenning van de bewijskracht van de akten

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek

Viole la foi due à un acte, le juge qui donne de cet acte une interprétation inconciliable avec ses termes (1). (1) Cass., 11 décembre 1989, RG 8694, n° 233, avec concl. M.P.; 25 septembre 2000, RG C.99.0201.F, n° 490.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Foi due aux actes - Violation de la foi due aux actes

- Art. 1319, 1320 et 1322 Code civil

S.06.0016.N 11 december 2006 AC nr. 637

Artikel 2, tweede lid, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag kent aan de minister of zijn ambtenaar een discretionaire bevoegdheid toe: aan de minister of zijn ambtenaar wordt de vrijheid gelaten te beoordelen wanneer een afwijking van de verblijfsvoorwaarde in behartigenswaardige gevallen opportuun is.

GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag - Voorwaarden - Verblijfsvoorwaarde - Afwijking - Behartigenswaardige gevallen - Beslissing van de minister

- Art. 2, tweede lid Wet 20 juli 1971 tot instelling van een gewaarborgde gezinsbijslag

L'article 2, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties confère au ministre ou à son fonctionnaire un pouvoir discrétionnaire: le ministre ou le fonctionnaire sont libres d'apprécier l'opportunité d'une dérogation à la condition de la résidence dans des cas dignes d'intérêt.

PRESTATIONS FAMILIALES - Prestations familiales garanties - Conditions - Condition de la résidence - Dérogation - Cas dignes d'intérêt - Décision du ministre

- Art. 2, al. 2 L. du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties

---

De arbeidsrechtbank die kennis neemt van een geschil over een beslissing die de minister of zijn ambtenaar genomen heeft op grond van de hem toevertrouwde discretionaire bevoegdheid, is weliswaar bevoegd om toezicht te houden op de wettigheid van de bestreden beslissing, en na te gaan of de minister of zijn ambtenaar bij het uitoefenen van zijn bevoegdheid niet onredelijk of willekeurig heeft gehandeld, maar vermag niet aan het bestuur zijn beoordelingsbevoegdheid te ontnemen en zich aldus in de plaats van het bestuur te stellen (1). (1) Zie Cass., 13 sept. 2004, AR S.03.0129.F, nr 405; Cass., 10 mei 2004, AR S.02.0076.F, nr 246, met concl. van eerste advocaat-generaal J.-F. Leclercq; 17 mei 1978, (AC, 1978, blz. 1081, met concl. van advocaat-generaal H. Lenaerts).

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels) - Gezinsbijslag - Gewaarborgde gezinsbijslag - Voorwaarden - Verblijfsvoorwaarde - Afwijking - Behartigenswaardige gevallen - Beslissing van de minister - Betwisting - Bevoegdheid - Arbeidsrechtbank

- Art. 2, tweede lid Wet 20 juli 1971 tot instelling van een gewaarborgde gezinsbijslag

Le tribunal du travail qui connaît de la contestation relative à la décision prise par le ministre ou son fonctionnaire dans l'exercice de leur pouvoir discrétionnaire, peut contrôler la légalité de la décision attaquée et examiner si le ministre ou son fonctionnaire n'ont pas exercé leur pouvoir de manière déraisonnable ou arbitraire, mais ne peut priver l'administration de son pouvoir d'appréciation ni se substituer à celle-ci (1). (1) Voir cass., 13 septembre 2004, RG S.03.0129.F, n° 405; Cass., 10 mai 2004, RG S.02.0076.F, n° 246 et les conclusions de Monsieur le premier avocat général J.F. Leclercq publiées avant cet arrêt; Cass., 17 mai 1978, Bull. et Pas., 1978, I, 1052, et les conclusions de Monsieur le procureur général Lenaerts, alors avocat général, publiées à leur date dans AC

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Droit social (règles particulières) - Prestations familiales - Prestations familiales garanties - Conditions - Condition de la résidence - Dérogation - Cas dignes d'intérêt - Décision du ministre - Contestation - Pouvoir - Tribunal du travail

- Art. 2, al. 2 L. du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties

- Art. 580, 8°, b Gerechtelijk Wetboek

GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag - Voorwaarden - Verblijfsvoorwaarde - Afwijking - Behartigenswaardige gevallen - Beslissing van de minister - Weigering - Betwisting - Bevoegdheid - Arbeidsrechtbank

- Art. 2, tweede lid Wet 20 juli 1971 tot instelling van een gewaarborgde gezinsbijslag

- Art. 580, 8°, b Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginsel van de scheiding der machten - Gezinsbijslag - Gewaarborgde gezinsbijslag - Voorwaarden - Verblijfsvoorwaarde - Afwijking - Behartigenswaardige gevallen - Beslissing van de minister - Betwisting - Bevoegdheid - Arbeidsrechtbank

- Art. 2, tweede lid Wet 20 juli 1971 tot instelling van een gewaarborgde gezinsbijslag

- Art. 580, 8°, b Gerechtelijk Wetboek

- Art. 580, 8°, b Code judiciaire

PRESTATIONS FAMILIALES - Prestations familiales garanties - Conditions - Condition de la résidence - Dérogation - Cas dignes d'intérêt - Décision du ministre - Refus - Contestation - Pouvoir - Tribunal du travail

- Art. 2, al. 2 L. du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties

- Art. 580, 8°, b Code judiciaire

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe général du droit relatif à la séparation des pouvoirs - Prestations familiales - Prestations familiales garanties - Conditions - Condition de la résidence - Dérogation - Cas dignes d'intérêt - Décision du ministre - Contestation - Pouvoir - Tribunal du travail

- Art. 2, al. 2 L. du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties

- Art. 580, 8°, b Code judiciaire

De arbeidsrechtbank is bevoegd de beslissing van de minister of zijn ambtenaar, waarbij geweigerd wordt af te wijken van de verblijfsvoorwaarde, te toetsen aan de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag - Voorwaarden - Verblijfsvoorwaarde - Afwijking - Behartigenswaardige gevallen - Beslissing van de minister - Weigering - Betwisting - Bevoegdheid - Arbeidsrechtbank - Motivering van bestuurshandelingen

- Art. 580, 8°, b Gerechtelijk Wetboek

Le tribunal du travail est compétent pour contrôler la décision par laquelle le ministre ou son fonctionnaire refuse de déroger à la condition de la résidence, à la lumière de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs.

PRESTATIONS FAMILIALES - Prestations familiales garanties - Conditions - Condition de la résidence - Dérogation - Cas dignes d'intérêt - Décision du ministre - Refus - Contestation - Pouvoir - Tribunal du travail - Motivation des actes administratifs

- Art. 580, 8°, b Code judiciaire

S.06.0021.F — 6 november 2006 — AC nr. 541

De mogelijkheid die de artt. 766, eerste lid, en 767, § 3, tweede lid, Ger. W., de partijen biedt om, nadat de rechter de sluiting van het debat heeft uitgesproken en het openbaar ministerie zijn advies heeft gegeven, ter griffie conclusies neer te leggen die uitsluitend betrekking hebben op de inhoud van dat advies, is helemaal geen afwijking op de toepassing, door de rechter, van artikel 774, tweede lid, van datzelfde wetboek.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Uitzondering - Rechter - Verplichting - Heropening van het debat - Openbaar ministerie - Advies

- Art. 774, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

La faculté qui est offerte aux parties par les articles 766, alinéa 1er, et 767, § 3, alinéa 2, du Code judiciaire de déposer au greffe, après que le juge a prononcé la clôture des débats et que le ministère public a donné son avis, des conclusions portant exclusivement sur le contenu de cet avis, n'emporte aucune dérogation à l'application par le juge de l'article 774, alinéa 2, du même code.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Exception - Juge - Obligation - Réouverture des débats - Ministère public - Avis

- Art. 774, al. 2 Code judiciaire

S.06.0022.F — 9 oktober 2006 — AC nr. 470

Concl. eerste adv.-gen. J.F. LECLERCQ, Cass., 9 okt. 2006, AR S.06.0022.F, Pas., 2006, nr ...

ARBEIDSOVEREENKOMST - Proefbeding - Bediende - Overeenkomst - Uitvoering - Schorsing - Proeftijd - Verlenging - Duur - Berekening - Dag

Conclusions de M. le premier avocat général J.F. LECLERCQ, avant Cass., 9 octobre 2006, RG S.06.0022.F, Pas., 2006, n° ...

CONTRAT DE TRAVAIL - Clause d'essai - Employé - Contrat - Exécution - Suspension - Période d'essai - Prolongation - Durée - Calcul - Jour

---

Indien de uitvoering van de arbeidsovereenkomst voor bedienden tijdens de in de overeenkomst bepaalde proeftijd wordt geschorst, wordt de proeftijd met een periode gelijk aan die van de schorsing verlengd; indien de duur van de proeftijd niet in dagen arbeid of werkdagen in de overeenkomst is vastgelegd, wordt die proeftijd verlengd met een aantal kalenderdagen gelijk aan het aantal kalenderdagen tijdens welke de arbeidsovereenkomst voor bedienden geschorst werd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2006, nr ...

ARBEIDSOVEREENKOMST - Proefbeding - Bediende - Overeenkomst - Uitvoering - Schorsing - Proeftijd - Verlenging - Duur - Berekening - Dag

- Art. 67, § 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

En cas de suspension de l'exécution du contrat de travail d'employé pendant la période d'essai prévue dans le contrat, cette période est prolongée d'une durée égale à celle de la suspension; la durée de la période d'essai n'étant, en l'absence de précision dans le contrat, pas fixée en jours de prestations ou en jours ouvrables, cette période est prolongée d'un nombre de jours de calendrier égal au nombre de jours de calendrier pendant lesquels l'exécution du contrat de travail d'employé a été suspendue (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CONTRAT DE TRAVAIL - Clause d'essai - Employé - Contrat - Exécution - Suspension - Période d'essai - Prolongation - Durée - Calcul - Jour

- Art. 67, § 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

S.06.0032.F 18 december 2006 AC nr. 657

De socialezekerheidsinstellingen en de diensten belast met de betaling van sociale prestaties zijn gehouden de belanghebbenden, uiterlijk op het moment van de uitvoering, in kennis te stellen van iedere hen betreffende gemotiveerde individuele beslissing; de kennisgeving moet bovendien de bestaande mogelijkheden tot beroep vermelden, alsmede de vormen en termijnen die ter zake moeten worden nageleefd, en de Koning bepaalt hoe en wanneer de kennisgeving gebeurt, alsook de gevallen waarin de kennisgeving niet hoeft plaats te vinden of waarin ze op het ogenblik van de uitvoering gebeurt; de Koning bezit op grond van die wetsbepaling echter geen verordenende bevoegdheid om de wettelijke termijnen waarbinnen de beroepen tegen de beslissingen van de socialezekerheidsinstellingen die bevoegd zijn voor de toekenning, betaling of terugvordering van prestaties, op straffe van verval ingesteld moeten worden, te wijzigen, zelfs niet om ze te verlengen.

SOCIALE ZEKERHEID - Algemeen - Handvest van de sociaal verzekerde - Socialezekerheidsinstellingen - Verplichtingen - Individuele beslissing - Kennisgeving - Beroep - Termijnen - Wettelijke grondslag - Geen reglementaire grondslag

- Art. 159 Grondwet 1994

- Artt. 7 en 23 Wet 11 april 1995

- Art. 167, tweede lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Art. 245 octies KB 3 juli 1996

Les institutions de sécurité sociale et les services chargés du paiement des prestations sociales sont tenus de faire connaître aux personnes intéressées, au plus tard au moment de l'exécution, toute décision individuelle motivée les concernant, la notification doit en outre mentionner les possibilités de recours existantes ainsi que les formes et délais à respecter à cet effet, et le Roi détermine les modalités et les délais de notification ainsi que les cas dans lesquels la notification ne doit pas avoir lieu ou se fait au moment de l'exécution; le Roi ne puise toutefois pas dans cette disposition légale un pouvoir réglementaire de modifier, fût-ce en les allongeant, les délais légaux dans lesquels les recours contre les décisions prises par les institutions de sécurité sociale compétentes en matière d'octroi, de paiement ou de récupération de prestations, doivent, à peine de déchéance, être introduits.

SECURITE SOCIALE - Généralités - Charte de l'assuré social - Institutions de sécurité sociale - Devoirs - Décision individuelle - Notification - Recours - Délais - Fondement légal - Pas de fondement réglementaire

- Art. 159 Constitution 1994

- Art. 7 et 23 L. du 11 avril 1995

- Art. 167, al. 2 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

- Art. 245 octies A.R. du 3 juillet 1996

S.06.0035.N 30 oktober 2006 AC nr. 525

Voor het bestaan van een arbeidsongeval is niet vereist dat de oorzaak of één van de oorzaken van de plotselinge gebeurtenis buiten het organisme van de getroffene ligt (1). (1) Cass., 7 jan. 1991, AR 7263, nr 229; Cass., 6 maart 2006, AR S.05.0104.N, nr ...

ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs - Plotselinge gebeurtenis - Geen externe oorzaak vereist

- Artt. 7 en 9 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Pour qu'il puisse être fait état d'un accident du travail, il n'est pas requis que la cause ou l'une des causes de l'événement soudain soit étrangère à l'organisme de la victime (1). (1) Cass., 7 janvier 1991, RG 7263, n° 229; 6 mars 2006, RG S.05.0104.N, n° ...

ACCIDENT DU TRAVAIL - Notion. existence. preuve - Evénement soudain - Cause externe non requise

- Art. 7 et 9 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

---

S.06.0038.F 18 december 2006 AC nr. 658

De rechtsvorderingen die uit de overeenkomst ontstaan, verjaren één jaar na het eindigen van deze overeenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan, zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van deze overeenkomst mag overschrijden; de rechtsvordering van de werkgever tot terugvordering van de lonen die hij aan de werknemer onrechtmatig uitbetaald heeft na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, is geen rechtsvordering die uit die overeenkomst ontstaat.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring - Rechtsvordering die uit de arbeidsovereenkomst ontstaat - Begrip - Arbeidsovereenkomst - Einde - Bedragen uitbetaald na beëindiging van de overeenkomst

- Art. 15, eerste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Les actions naissant du contrat de travail sont prescrites un an après la cessation de celui-ci ou cinq ans après le fait qui a donné naissance à l'action, sans que ce dernier délai puisse excéder un an après la cessation du contrat de travail; l'action de l'employeur en répétition de sommes qu'il a payées indûment au travailleur à titre de rémunération après la cessation du contrat de travail n'est pas une action naissant de celui-ci.

CONTRAT DE TRAVAIL - Prescription - Action naissant du contrat de travail - Notion - Contrat de travail - Fin - Sommes payées après la fin du contrat

- Art. 15, al. 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

---

Wanneer een in artikel 11, § 1, eerste lid, Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de beschermde werknemers bedoeld vonnis niet ter kennis is gebracht overeenkomstig artikel 10, achtste lid, van dezelfde wet, bedraagt de termijn van hoger beroep die een aanvang neemt met de betekening van dit vonnis, niet de termijn van tien werkdagen bepaald in voormeld artikel 11, § 1, eerste lid, maar de termijn van een maand bepaald in artikel 1051, eerste lid, Ger. W.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Ontslag - Vonnis - Hoger beroep - Termijn - Kennisgeving - Betekening

- Art. 1051, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 10, achtste lid, en 11, § 1, eerste lid Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

Lorsqu'un jugement visé à l'article 11, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les travailleurs protégés n'a pas été notifié conformément à l'article 10, alinéa 8, de la même loi, le délai d'appel auquel donne cours la signification de ce jugement n'est pas le délai de dix jours ouvrables fixé audit article 11, § 1er, alinéa 1er, mais le délai d'un mois prévu à l'article 1051, alinéa 1er, du Code judiciaire.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Licenciement - Jugement - Appel - Délai - Notification - Signification

- Art. 1051, al. 1er Code judiciaire

- Art. 10, al. 8, et 11, § 1er, al. 1er L. du 19 mars 1991portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

---

Een bij gerechtsbrief gegeven waarschuwing dat de rechtbank de heropening van het debat beveelt, vormt niet de kennisgeving bedoeld in artikel 10, achtste lid, Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de beschermde werknemers.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde

Un avertissement donné sous pli judiciaire que la réouverture des débats est ordonnée par le tribunal, ne constitue pas la notification visée à l'article 10, alinéa 8, de la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les travailleurs protégés.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE -

werknemers - Ontslag - Vonnis - Kennisgeving - Begrip - Heropening van het debat - Waarschuwing

- Art. 775 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 3, § 1, en 10, achtste lid Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

Travailleurs protégés - Licenciement - Jugement - Notification - Notion - Réouverture des débats - Avertissement

- Art. 775 Code judiciaire

- Art. 3, § 1er, et 10, al. 8 L. du 19 mars 1991portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

---

S.06.0039.N 30 oktober 2006 AC nr. 526

Alhoewel het arrest aanneemt dat de pijnen hun voornaamste oorzaak vinden in de persoonlijkheidsstructuur van de getroffene en in een zekere voorbestemdheid om te reageren op het arbeidsongeval, maar niet los kunnen gezien worden van het arbeidsongeval en dat dit arbeidsongeval één van de factoren is die in beperkte mate tot deze pijn bedraagt, vermag het niet de graad van de arbeidsongeschiktheid te bepalen zonder met de pijnproblematiek rekening te houden (1) (2). (1) Cass., 21 juni 1999, AR S.98.0050.F, nr 380. (2) Artikelen 22 (zoals van toepassing voor zijn wijziging bij K.B. van 5 november 2002 en wet van 24 februari 2003), 23 (zoals van toepassing voor zijn wijziging bij wet van 10 augustus 2001) en 24 (zoals van toepassing voor zijn wijziging bij wet van 24 december 2002, bij wet van 12 augustus 2000 en bij wet van 10 augustus 2001) van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Bien qu'il admette que la cause essentielle des douleurs réside dans la structure de la personnalité de la victime et sa propension à certaines réactions à l'accident du travail sans que ces douleurs soient cependant totalement étrangères à l'accident du travail et que cet accident du travail contribue dans une certaine mesure à ces douleurs, l'arrêt ne peut fixer le taux de l'incapacité de travail en faisant abstraction de ces douleurs persistantes (1) (2). (1) Cass., 21 juin 1999, RG S.98.0050.F, n° 380. (2) L'article 22 (tel qu'il était applicable avant sa modification par l'arrêté royal du 5 novembre 2002 et la loi du 24 février 2003), l'article 23 (tel qu'il était applicable avant sa modification par la loi du 10 août 2001) et l'article 24 (tel qu'il était applicable avant sa modification par les lois des 24 décembre 2002, 12 août 2000 et 10 août 2001) de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail.

ARBEIDSONGEVAL - Schade - Arbeidsongeschiktheid - Beoordeling - Vroegere ziekelijke toestand - Vergoeding

- Artt. 22, 23, en 24 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

ACCIDENT DU TRAVAIL - Dommage - Incapacité de travail - Appréciation - Etat maladif antérieur - Indemnité

- Art. 22, 23, et 24 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

---

S.06.0042.F 20 november 2006 AC nr. 580

De ingangsdatum van de nieuwe beslissing over de integratietegemoetkoming hangt af van de omstandigheid of die beslissing ambtshalve dan wel op een nieuwe aanvraag is genomen; dit criterium wordt niet beïnvloed door het feit dat het onderzoek van de nieuwe aanvraag die ingediend kan worden wanneer zich volgens de aanvrager van de tegemoetkoming wijzigingen hebben voorgedaan die de toekenning of de verhoging van de tegemoetkomingen rechtvaardigen, de vermindering van de integratietegemoetkoming tot gevolg heeft.

La prise de cours de la nouvelle décision sur l'allocation d'intégration dépend de la circonstance que cette décision est prise d'office ou sur une nouvelle demande sans que ce critère soit influencé par le fait que l'examen de la nouvelle demande qui peut être introduite lorsque, selon le demandeur de l'allocation, des modifications sont intervenues qui justifient l'octroi ou l'augmentation des allocations, entraîne la réduction de l'allocation d'intégration.

MINDERJARIGHEID - Tegemoetkomingen - Rechtspleging - Integratietegemoetkoming - Nieuwe aanvraag - Beslissing - Gevolgen - Ambtshalve herziening - Beslissing - Gevolgen - Onderscheid - Criterium

- Art. 17, § 1, eerste lid, en § 3, eerste lid KB 22 mei 2003

- Art. 23, § 1er, 6°, en § 2, vierde lid KB 22 mei 2003

HANDICAPES - Allocations - Procédure - Allocation d'intégration - Nouvelle demande - Décision - Effets - Révision d'office - Décision - Effets - Distinction - Critère

- Art. 17, § 1er, al. 1er, et § 3, al. 1er A.R. du 22 mai 2003

- Art. 23, § 1er, 6°, et § 2, al. 4 A.R. du 22 mai 2003

S.06.0046.F 4 december 2006 AC nr. 619

Alle conclusies worden aan de tegenpartij of aan haar advocaat gezonden, terzelfdertijd als zij ter griffie worden neergelegd; die bepaling sluit niet uit dat die mededeling door toedoen van een drager geschiedt.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Conclusies - Mededeling - Begrip - Drager

- Art. 745, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Toutes conclusions sont adressées à la partie adverse ou à son avocat, en même temps qu'elles sont remises au greffe; cette disposition n'exclut pas que cette communication puisse se faire par les soins d'un porteur.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Conclusions - Communication - Notion - Porteur

- Art. 745, al. 1er Code judiciaire

S.06.0047.F 18 december 2006 AC nr. 659

Het geschil over het recht van de verzekeringsinstelling op terugbetaling door de verzekerde van Z.I.V.-uitkeringen die zij hem onrechtmatig heeft uitbetaald, is onsplitsbaar t.a.v. het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, dat in het geschil is tussengekomen (1). (1) Cass., 13 maart 1978 (AC, 1978, 810) met concl. adv.-gen. Lenaerts; zie Cass., 7 april 1983, A.R., 6673, nr 423, met concl. adv.-gen. Liekendael, inz. nrs 15 en 17 van de concl., in Bull. en Pas., 1983, I, nr 423.

ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) - Ziekte- en invaliditeitsverzekering - Verzekerde - Uitkeringen - Onverschuldigd betaalde - Verzekeringsinstelling - Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

- Artt. 31 en 1053, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Le litige relatif au droit de l'organisme assureur au remboursement, par l'assuré, de prestations en matière d'assurance maladie-invalidité qu'il lui a indûment payées est indivisible à l'égard de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité qui est intervenu dans le litige (1). (1) Cass., 13 mars 1978 (Bull. et Pas., 1978, I, 790) avec concl. de M. Lenaerts, avocat général, publiées dans AC, 1978, p. 811; voir cass., 7 avril 1983, RG 6673, n° 423, avec concl. de Mme Liekendael, avocat général, spécialement n°s 15 et 17 des concl.

INDIVISIBILITE (LITIGE) - Assurance maladie-invalidité - Assuré - Prestations - Indu - Organisme assureur - Institut national d'assurance maladie-invalidité

- Art. 31 et 1053, al. 1er et 2 Code judiciaire

Hoewel artikel 1057, eerste lid, 3°, Ger. W., bepaalt dat, met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid, de naam, de voornaam en de woonplaats of, bij gebrek aan een woonplaats, de verblijfplaats van de gedaagde in hoger beroep vermeldt, legt die wetsbepaling hiervoor geen bepaalde formulering op (1). (1) Cass., 22 dec. 1978 (A.C., 1978-79, 480); zie Cass., 4 sept. 1987, AR 5383-5399, nr 3.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Vorm - Akte van hoger beroep - Gedaagde in hoger beroep - Vermeldingen - Formulering

- Art. 1057, eerste lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

Si l'article 1057, alinéa 1er, 3°, du Code judiciaire dispose que, hormis le cas où l'appel est formé par conclusions, l'acte d'appel contient, à peine de nullité, les nom, prénom et domicile ou, à défaut de domicile, la résidence de l'intimé, cette disposition légale ne prescrit, à cet effet, pas de formulation déterminée (1). (1) Cass., 22 décembre 1978 (Bull. et Pas., 1979, I, 491); voir cass., 4 septembre 1987, RG 5383-5399, n° 3.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel principal. forme. délai. litige indivisible - Forme - Acte d'appel - Intimé - Mentions - Formulation

- Art. 1057, al. 1er, 3° Code judiciaire

S.06.0066.F 4 december 2006 AC nr. 620

Elk met eigenlijke rechtspraak belast orgaan kan en moet nagaan of de besluiten en verordeningen waarop een vordering, verweer of exceptie is gegrond, met de wet overeenstemmen (1); dit wettigheidstoezicht met het oog op de mogelijke weigering van de toepassing van administratieve akten, betreft zowel de externe of formele wettigheid van die akten als hun interne wettigheid (2). (1) Cass., 22 maart 1993, AR 9512, nr 154, met concl. O.M. in Bull en Pas., 1993, I, inz. nr 14 van de concl; Cass., 20 juni 1997, AR D.96.0005.N, nr 290; Cass., 12 sept. 1997, AR C.96.0340.F, nr 349. (2) Zie Cass., 10 juni 1996, AR S.95.0114.F, nr 227, met concl. O.M. in Bull. en Pas., 1996, I, inz. nr 6 van de concl; Cass., 31 mei 2001, AR C.98.0198.N, nr 323; Cass., 23 okt. 2006, AR S.05.0042.F, nr ..., redenen.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Artikel 159 Gw. (1994) - Wettigheidstoezicht - Bevoegdheid en verplichtingen van het met eigenlijke rechtspraak belast orgaan

- Art. 159 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoezicht - Bevoegdheid en verplichtingen van het met eigenlijke rechtspraak belast orgaan

- Art. 159 Grondwet 1994

Toute juridiction contentieuse a le pouvoir et le devoir de vérifier la conformité à la loi des arrêtés et règlements sur lesquels une demande, une défense ou une exception est fondée (1); ce contrôle de légalité en vue d'un refus éventuel d'application des actes administratifs porte à la fois sur la légalité externe ou formelle de ces actes et sur leur légalité interne (2). (1) Cass., 22 mars 1993, RG 9512, n° 154, avec concl. M.P., spécialement n° 14 des concl.; Cass., 20 juin 1997, RG D.96.0005.N, n° 290; Cass., 12 septembre 1997, RG C.96.0340.F, n° 349. (2) Voir Cass., 10 juin 1996, RG S.95.0114.F, n° 227, avec concl. M.P., spécialement n° 6 des concl.; Cass., 31 mai 2001, RG C.98.0198.N, n° 323; Cass., 23 octobre 2006, RG S.05.0042.F, n° ..., motifs.

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Const. (1994), article 159 - Contrôle de légalité - Pouvoir et devoir de la juridiction contentieuse

- Art. 159 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 159 - Contrôle de légalité - Pouvoir et devoir de la juridiction contentieuse

- Art. 159 Constitution 1994

S.06.0068.F 18 december 2006 AC nr. 660

De rechter die zijn beslissing grondt op een middel dat door de partijen niet is aangevoerd, zonder hen de gelegenheid te geven daarover verweer te voeren, miskent het recht van verdediging (1). (1) Cass., 28 feb. 2005, AR S.03.0105.F, nr 124.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Opdracht van de rechter - Beslissing - Rechtsgrond waarop partijen zich niet hebben beroepen - Geen gelegenheid tot tegenspraak

Viole les droits de la défense le juge qui fonde sa décision sur un moyen qui n'a pas été invoqué par les parties, sans donner à celles-ci la possibilité de se défendre à ce sujet (1). (1) Cass., 28 février 2005, RG S.03.0105.F, n° 124.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Mission du juge - Décision - Fondement juridique non invoqué par les parties - Pas de possibilité de contredire